УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

Извънредни беседи

1903 – 1944

Словото, предадено чрез Учителя, е достигнало до наши дни благодарение на стенографските записи на беседите, които той е изнасял пред аудитории от различен тип. Всички, които ценим тези боговдъхновени текстове сме благодарни на братята и сестрите, които са ги записвали, пазили и издавали през годините.

Настоящото електронно издание съдържа беседи, изнасяни пред братя-ръководители, беседи пред членове на вътрешната Синархична верига, беседи, изнасяни в четвъртък, празнични и други извънредни беседи.

Текстовете, поместени в изданието, са взети от съществуващи вече издания на беседите на хартиен и електронен носител, а при наличие на повече от едно издание на дадени беседи, сме се стремели да изберем по-близкото до първоизточника. Приложена е съвременната българска граматика, но оригиналният изказ и речников състав е запазен.

Проектът по издаване на беседите на Учителя като електронни книги е доброволчески и по него работим с разбирането, че Словото е безплатно. Нека то бъде достъпна храна за всички, които искат да използват технологичните предимства на е-книгите. Ще сме благодарни на всякакъв тип обратна връзка от вас, особено за открити грешки или идеи за подобряване. Очакваме ви на ebooks@friendsoftherainbow.net

Актуалните версии на беседите на Учителя във формат за електронни книги са налични на адрес friendsoftherainbow.net/node/1000

07.01.2019

От съставителите

СЪДЪРЖАНИЕ:

Беседи, протоколи и разговори пред братя-ръководители 1920 – 1930 г.

„Беседи пред ръководителите“ е поредица от слово на Учителя, изнесено през годините 1923-1930. Ръководителите, присъствали на тях според стенографските записки, са варирали от 12 до 27 души и са били лично поканени от Учителя. Мария Тодорова казва в своите спомени: „Учителят държеше специални беседи само за ръководителите на братските кръжоци в провинцията.“ (Изгревът“ – том 5). Елена Андреева стенографира и дешифрира беседите на една от срещите, а по-късно, както самата тя споменава („Изгревът“ – том 9), участва в селектирането и подредбата на всички беседи, държани през годините пред ръководителите.

1920 г.

ДВАТА ПРИНЦИПА

Във висшата окултна математика има два принципа, които гласят така: Отношенията на Земята спрямо Слънцето определят отношенията на Слънцето спрямо Земята. Заменям Земята с човека, а Слънцето - с Бога. Тогава имате един превод: Отношенията на човека към Бога определят отношенията на Бога към човека. Това е принцип, върху който не може да има никакъв спор. Следователно от този закон произтичат всички противоречия в нашия частен и обществен живот и от туй съчетание на съотношенията правя един втор превод: Отношенията на душата към духа определят отношенията на духа към душата. Правя друг един превод - заменям душата с детето, а духа - с майката и тогава имаме пак същия закон: отношенията на детето към майката определят отношенията на майката към детето. В Писанието ще намерите онзи стих, в който е казал Христос: който съградил къщата си на пясък и на канара. По правилата на този окултен закон, за отношенията си имайте предвид, че вие не сте свободни да мислите, чувствувате, нито да действувате както искате.

Някой казва: „Аз съм свободен да правя каквото искам“ - то е една крива мисъл. За да може да става това, трябва да си свободен от всички чужди мисли. Ако ти мислиш това, което хората искат, то не е право. Така също е и ако карат някого стражари, той върви накъдето го карат 10 души стражари.

Пазете следната мисъл. Аз не искам да ви убеждавам в нищо, не искам да ви налагам нищо, аз искам да ви освободя от робството, в

което се намирате. Може да разбирате криво, „искам“ е един човешки израз. Това е желание на Невидимия свят, или желание на Бога - всички Негови деца да са свободни. С вашето минало аз не искам да се занимавам, това е ваша работа, аз се занимавам само с вашето настояще и с вашето бъдеще. И единствения човек, който може да ви помогне в пътя, в който сега се намирате, то съм аз. Ако аз ви изоставя, вие сте изгубени в дадения момент. Ако аз пусна пръчката, за която сте заловени, може само след хиляди години да дойдете и да ви избавя. Тук няма никаква философия. Онази майка, която носи детето си в утробата си, от нея зависи животът на детето. Ако тя реши да го износи, ще го роди, че ако реши да го пометне, то няма да се роди живо. Ще бъде смешно, когато едно дете се намира в утробата на майка си, да дойде друга и да му каже: „Излез от тази утроба и мини в моята.“ Трябва да се износи. Който дървен философ каже противното, той е първокласен невежа, не разбира този велик закон.

Второ: Аз не искам да изменям Божествения ред на нещата нито на една стомилионна част, нито желая вие да се опитате да го измените - то е светотатство. Друго положение: От 7 милиона години законите на Бялото братство не са се изменили нито на една стомилионна част. Вземам това число, което е една величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени. За всяка мисъл, чувствувание и действие има специална форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувствуванието и действието ни. И законът е: Когато се изрази в тая форма, усещаме едно задоволство и приятност. Значи формата е изразена както трябва. А в противен случай усещаме едно [не]доволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Във време на апостолите имаше разделение на тогавашните християни на Петровци, Аполосовци, Павловци и Христосци. И Павел казва: „Аз посях, други поляха, а Господ възрасти.“ Та що от това, че си посял или посадил и полял? Важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към възрастването, а не към това кой посадил и кой полял. И на вас казвам: Там, гдето Бог ви е поставил, там, гдето земледелецът ви е посял, там, гдето майката ви е турила, в училището, не напущайте вече тия отношения, които са създадени. Земледелецът и майката са по-умни отколкото вие, които не напущате училището.

Сега аз ще спра тук. Тази година Бялото братство ще има своята среща на 19 август. Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото братство. То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи. То се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция от хиляди години. Те се събират всяка година и определят съдбините на всичките народи. Сега с тяхната среща ние правим своята среща на Земята. И те са на Земята. Ако вие вървите правилно по тоя път, и вие ще бъдете някога членове на това братство, а сега сте само служители. В „Евреем“ има нещо загатнато от апостол Павла за това.

Тази година оттук, от София, се поканват всички ония, които са били до 1914 включително, те ще дойдат на 17-и сутринта в Търново, а ония от 1916-1919 г. включително - на 18-и сутринта, а онези от новите - на 18-и вечерта. Аз желая да се създаде между всинца ви една хармония, да може да използуваме времето. И ще има да се извърши работа. Върху софиянци Бялото братство не гледа с добро око, да ви кажа истината. Не че не ви обича, но съжалява за ония права, които вие сте си дали. Свободата иска права, но да знаете, че има права и задължения. Оттам трябва да научите начините, как трябва да се

управляват държавите и народите. Нито един от досегашните методи на Земята не може да се приложи и резултатите ги знаете.

Ще се учите, защото пак ще дойдете на Земята, докато свършите своето развитие. Ще ходите, ще се връщате на училището, като ученици, докато свършите. Не мислете, че ще ме убедите на своя страна. Само един начин има за това: ако живеете в Добродетелта, в Любовта, Правдата и Истината. Аз не мога да бъда там, където не е Господ. В злото Бог Го няма. Аз казах на един приятел, че няма да позволя никому да извърши престъпление. А като си замина, може да правите каквото искате. Който се опита, ще го хвана и ще му причиня една болка. Аз няма да му позволя да извърши самоубийство. Ще дойдете един ден да разберете този закон.

Някой казва: „Ама мен не ме е страх.“ Но покажи ми любовта си, ти си първокачествен страхливец. Сега имате задължение спрямо Белите братя на Школата, на която принадлежите. Нищо не може да ви извини, не можете да се освободите от задълженията си към тях. Никъде не можете да се скриете, даже и в дъното на ада. Това да разберете добре. От Белите братя няма укриване. Те са носители на светлина, на всяка нова култура, на всяко добро. И човек когато има тяхното съдействие, във всичко успява, а когато се лиши от тяхното съдействие, всичко е свършено. Вашите отношения към мен са отношения към Бялото братство, а отношенията ви към Бялото братство са отношения към Бога.

Ще кажете: „Ние познаваме само един Господ.“ Вие имате грешка. Слънцето се познава чрез светлината, но и за нея има един посредник. То е етерът, иначе то ще бъде невидимо. Също така и Бялото братство е посредник между вас и Бога.

Тази година трябва да се организирате, разпасана команда няма да има. Аз съм готов всекиго да изслушам и аз бих желал да бъдете

поне наполовина от мен. И Христос е казал: „Ученикът трябва да бъде като Учителя.“ А аз как съм живял между вас? Видели ли сте нещо от мен? Искате да направите нещо - аз казвам: „Опитайте, направете!“ Но аз зная, законът е такъв: С каквато мярка мери човек, с такава ще му размерят. Да бъдете свободни.

Аз познавам вашия живот от миналото, зная всичко, но аз не ровя, но заравям нещата отгоре. Знанието не всякога ползува, но каквото вие вършите, аз се ползувам. Ако искате да имате Божието благословение - туй ми е казано и аз нарочно дойдох, - трябва да слушате Господа. И тогава аз казвам: Той има три положения, категоричен съм. Първо, ако не искате да вървите по учението, което аз проповядвам, аз казвам: много добре, свободни сте. Второ, готови ли сте да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието? Но изпълнете го във всичката му пълнота. Трето, готови ли сте да изпълните Моисеевото учение във всичката му пълнота? Или Моисея, или Христа, или мен - ние сме едно. То е проявление на Бога. Това учение е Божествено. Моисеевото учение е Божествено; Христовото учение е Божествено, и сегашното учение е Божествено. Той е един и същ източник. Само формите са различни, Духът е един и същ.

Да допуснем, че ви казвам една максима, един закон, а не го подписвам - вие го изпълните, няма да изгубите много, ако името ми го няма. Но Христос казва, Неговото учение трябва да се изпълни. Вие изпълнете или това, което Бялото братство разкрива, или Христовото, или Моисеевото учение, но едно от тия учения трябва да се изпълни. Аз ви поставям тия три положения, понеже вие нахвърляте мисли на съмнения. Аз не мисля да махам никого и аз бих желал да изпълните едновременно и трите учения. В пълнотата си те са едно и също. Христос в Моисея е същият, Христос в Исуса е същият и Христос,

Който е в мене, е същият. Искам да разбирате вътрешната страна. Слънцето за нас важи според светлината, която ни праща.

Тази година още сега трябва да се самоопределите в себе си, да бъдете искрени, защото от тази искреност зависи благословението, което искате да получите. Аз виждам мисълта ви: „Дали сме ние толкова приготвени, та нас викат?“ Спомнете си за онзи цар, който повикал гости на трапезата си - званите като не са дошли, вас, клосните, хромите, ви викам. Да благодарите, гдето ония не са дошли. Тук не е въпросът за достойнство, а вие сте дошли да се учите. И аз ще дам доклад за вас, както никой не е дал. Ще кажа как се учите, с всички подробности, после, ако дойде тоягата, аз не съм отговорен. Ако баща ви употреби тояжката, аз ще седя с всичкото благоговение и ще чета ударите. Не се самозаблуждавайте да мислите, че единият е по-достоен от другия. В Бялото братство всичко върви като в музиката. Ние не пъдим никого и не викаме никого, Бог го повиква, а повиканият сам се изпъжда. Вие сте свободни в туй отношение, никой не може да ви [ограничи], но и от последствията никой не може да ви избави.

Аз желая между всинца ви да се възстанови хармония, живот, но не по буквата. Аз не искам да се ровя между вашия живот, не искам да ви съдя, но ви казвам последствията и като болни ви лекувам. Може ли онзи, който лекува, да не причини малка болежка?

Черното братство вас ви е поомотало, то направи цяла буря. Грехът си е грях пред Бога. Такова престъпление може да се прости, но не и да се извини. Ще дойде един брат цял живот да прекара, за да изкупи едно престъпление. Това е право за всички: и за големи, и за малки. Аз не искам да изхабявате силата си. Аз съм казал това или онова; не черпете от втори източник, от втора ръка - елате при мене. А вие му турято 99 панделки и после заключавате. Някой казва:

„Господин Дънов се е осигурил.“ Преди години Маню Райнов дойде при мене и ми предложи 30 000 лева, за да ги употребя за каквото намеря за добре, аз му отговорих: „Нека стоят у тебе.“ След смъртта му неговата жена пак ми ги предложи и ги остави при мен. Тия пари, които постъпят в братството, строго е определено за какво да се употребят. И ако някой злоупотреби, сам ще понесе последствията. Доктор Миркович искаше да ми остави наследството си, аз му казах: „Продай го и парите раздай на бедните или на своите роднини.“ И този брат (*Учителят посочи Л. Котев*) ме питаше за къщата, аз му казах: един да я вземе. Ако ме излъже единият, ще ме излъжат и другите.

В Бялото братство има един закон: Не можем да съдим един брат, докато не извърши престъпление. Да мислиш, да желаеш и да подействуваш - чак тогава. Първо на Земята ще те съдят, сетне - в астралния свят, за твоите пожелания, сетне - в умственото поле, и там, и най-сетне - в причинния свят ще се ликвидира. Не е за нас съдбата. И Христос каза: „Не дойдох да съдя, а да спасявам.“ Отец е дал съдба на Сина Человечески, а Синът Человечески представлява това Бяло братство, на което е дадено право да съди света. Като изучите окултната наука, ще узнаете за тази велика йерархия, която има власт да съди по-малките братя. Вашето отношение към мене е временно. Във време на пътя не смущавайте, казва се, каруцаря. Ако е майстор, той ще ви закара, ако пък нямате вяра, не се качвайте на каруцата му. Сега не изпъждаме никого.

Има 3 вида закони: за братство, приятелство и познанство. Вие не сте ми братя още. За да бъдеш брат в Бялото братство, трябва да пожертвуваш живота си за другиго. Това е законът на братството. Ти си длъжен на всичкото. Не изпълните ли, вас ще държат отговорен.

Сега изпълнявам закона на приятелството за вас, а не закона за братството.

Учението, което аз ви проповядвам, преимуществено се състои в това: аз искам да ви запозная със законите на живата Природа - туй, което досега никой не е учил. И това става много медлено. В книгите, които четете, това е лесна работа, но ако искате да учите законите на живата природа, тази школа е трудничка. Аз искам да бъдете свободни в мислите и чувствата си. Аз не съм ви ограничавал в нищо, но други има, които ще ви ограничат. В годишното събрание, пригответе се да няма вече повръщание към елементарните работи, т.е. към кръщение и спасение. Да пристъпим към нова формула, в която трябва да се изрази новият живот. Аз не желая никой от вас да се спъне в нищо.

Сега ще изучите закона на смирението и кротостта - то е първото нещо, а второто е електричеството и магнетизмът и третото е мъчението. А вие в София почнахте с мъчението. Трябва да имате запас от енергия, за да минете през този огън. Аз ви казвам само начина да се приготвите за кротостта и смирението, електричеството и магнетизма. Тия неща не съм ги създал аз, те съществуват. А софиянци трябва да изгладите туй. Ще кажете: „Как?" Можете: Сто души са осъдени да лежат в затвора за дълговете си, аз съм богат, плащам и казвам: „Пуснете ги." Бъдете самостоятелни: всеки да има своя мисъл, един от другиго да не се влияете, а помагайте си. Ако вие се влияете от вън, може да ви кажат: „Господин Дънов е такъв и такъв." Но ако вие сами не можете да познаете истината, тя не може да се предаде от вън. Желая да имате взаимна почит и любов, да се почитате и любите един другиго. Това е първият закон на Бялото братство. Не можете да измените тоя закон. И там, на „Сините камъни", гдето прекарах 25 дена, получавах всичките ви мисли и мога

да ви дам фотография на мислите ви. И ако искате да стреляте, стреляйте на месо, а не само „дан-дум“. То е само дунанма.

Време нямате. Вие сте в двадесетата година на двадесетия век. Кармата ви е назряла вече и ако не ликвидирате правилно сега, ще останете за 2000 години назад. Вие като минете напред, други идват, които ще ви заместят. Не се спирайте, вярвайте във великия Божествен закон. Имате опитността на миналото, разбирате много добре работите, не сте слепи.

На 17-и и 18-и да бъдете в Търново. Вярвайте в живия Господ и Той ще ви се изяви, защото Той казва: „Ако вярвате в Моите думи, Истината ще ви се изяви.“ Все трябва да вярвате в някого. Все една майка трябва да ви роди. Това е законът. С личности ние не боравим. Един ден пак като се срещнем, пак ще говорим, защото работите ще се изяснят. На Черната ложа трябва да се даде отпор. Черното и Бялото братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна. Ако вземете участие на страната на черното братство, от месото ви суджуци ще правят, от кожата ви - ремъци, а ако вземете страната на Бялото братство, ще ходите на двата крака, кожата ще ви бъде здрава и ще имате всичкото Божие благо.

Л. Котев: - Неутралитет не се ли позволява?

- Никакъв неутралитет - с Господа или против Господа. От това, което е станало между вас, не са се изменили моите отношения. Аз съжалявам, гдето хората не могат да разберат този закон. Аз искам да не ме знае този, на когото съм направил добро, а да каже: „Господ да благослови онзи, който ми направи това добро.“

Гледайте да въдворите хармония. Имали сте опитности, страдания и стремежи. Станалото - станало, то не е за първи път, но всички недоразумения трябва да изчезнат. Доброволно, а не по насилствен начин. Тази година вие, софиянци, сте които спирате

малко работата. Затова дойдох да ви предупредя. Да създадем много работа, защото човешката мисъл, желание и действие, съединени в Бога, са една велика сила.

Беседа, държана на мъжете в София на 8 август, неделя 1920 г.

(Из един разговор с Учителя в дома на Лазар Котев на същата дата – 8.VIII.1920 г., публикувани в „Изгревът на Бялото Братство“, т. 3, Житен клас, София, 1995 г.)

„Вашите отношения към мен са отношения към Бялото Братство. А отношенията ви към Бялото Братство са отношения към Бога. Вие трябва да следвате или Мойсея, или Исуса, или мене. Ние сме едно. Мойсеевото учение е Божествено, както е Божествено и Христовото учение и моето. Онзи Христос, Който беше в Исуса, е същият, който е в мене. Един е Духът. Едно от тия учения в пълнотата му трябва да изпълните точно. Аз бих желал да изпълните и трите. Според степента на искреността ви, ще бъде и благословението на Бога.

Аз ви уча на законите на природата, това е днешното учение. Аз не ограничавам никого. Затова другите ще ви ограничат. Понеже е казано, че праведния седем пъти ще мине през огън. То ще трябва да се приготвите за това мъчение.

Не търсете Христа на физическото поле. Не го търсете и в един човек, защото Той е във всички хора. Само че там, където се проявява Христос, там ще видите интензивна светлина. Христос е един и много.

Понякога казвате: „Господин Дънов дали е Христос или Христос е в него?“ Ще ви кажа: „Христос не съм. Но Христос е в мене.“ Ако бях Христос, за когото ме мислите, щях да управлявам целия свят. Щом не съм такъв човек, не съм и Христос. Христос не е на физическия свят“.

1923 г., 9-11 септември, София

ПЪРВИЧНАТА ВРЪЗКА

Т. м.

Ще прочета 4 гл. от Евангелието на Йоана.

Най-тягостното състояние в живота на човека е, когато не знае посоката на своето движение или на своя стремеж. Като се ползвате от своите опитности, виждате, че някога преживявате състояния на скръб, някога - на радост; някога сте спокойни, някога раздразнени. На какво се дължат тези състояния, не знаете. Сега, като ви говоря, искам да схващате добре, да не изпадате в заблуждения. Когато говорим на деца от първо отделение, те ни разбират по един начин; когато говорим на деца от второ, трето или четвърто отделение, те ни разбират по друг начин. Когато говорим на ученици от гимназията, те ни разбират по своему. И най-после, когато говорим на ученици, които са свършили гимназия, те ни разбират най-добре - те имат вече по- определени понятия за живота. При сегашното развитие човек има определени задължения към живота. При това колкото по-организиран е човек, толкова по-големи са задълженията му. Имате в двора си няколко коли пясък и тухли за строеж. Поглеждате към пясъка, но не се интересувате от частичките му, какви са по големина. Обаче като погледнете към тухлите, обръщате внимание на големината им. - Защо? Защото мястото на всяка тухла е определено. Не е безразлично де каква тухла ще турите. За пясъка въпросът е друг. Частиците му са толкова малки, че дето и да попаднат, няма да

окажат влияние върху строежа. Значи колкото по-голямо е сцеплението между частичките на едно тяло и колкото по-високо организирано е то, толкова по-определено е неговото място в целокупния живот. Следователно сегашните ви отношения към космоса не са такива, каквито са били преди хиляди години. И постъпките ви днес не са такива, каквито са били преди хиляди години. Много естествено сегашният човек е по- организиран, отколкото преди хиляди години.

Всеки човек носи в себе си известно знание, опитности, верую, едни от тях придобити по наследство, а други - резултат на свой собствен труд и усилие. Всеки човек има по една наследствена религия. Старият вълк казва на сина си: Слушай, синко, ти ще пазиш свещените традиции на нашето племе; ще пазиш свещено знанията, научните теории и придобивки; ще пазиш свещено и нашата религия и верую, без никакво отклоняване. Ще кажете, че това е пресилено сравнение. Каква е всъщност религията на вълка? - Религия на жертвоприношението. Вълкът казва, че религия без жертвоприношение не съществува. За да се служи на Бога, все трябва да се пролее малко кръвчица. За да намери подходяща храна, вълкът трябва да издави няколко овце - това е неговата жертва. Обаче интересите на вълка не са интереси на овчаря, затова той го убива.

Когато се говори за вашите свещени традиции, питам: Спазени ли са те? Спазени ли са традициите на вълка? Какво ще кажат овцете за своите традиции? И те си имат религия, но тя не се основава на жертвоприношението. Те си служат с растителна храна - това е тяхната жертва. В това отношение овцата стои по-високо от вълка. В невидимия свят овцата е едно нещо, а във видимия - друго. В невидимия свят овцата мисли като човека, а на земята се проявява като животно. Като ви говоря така, аз искам да подготвя умовете ви за

едно по-високо стъпало. Досега са ви проповядвали, че трябва да бъдете добри и справедливи, да обичате всички хора. Лесно се говори на хората за едно, за друго, но като дойдем до приложението, там има нещо, което куца. Това трябва да се признае. За свое оправдание вие казвате: Такъв е векът, такива са условията, такива са законите на природата, такъв е пътят на човешката еволюция. Това са само предположения: може да е така, може и да не е така. Наистина дали е такава човешката еволюция, не знаем положително. Например ако се напиеш и паднеш на земята, в калта, трябва ли да мислиш, че това е било в плана на твоето развитие за този ден? Не е така. Не мисли, че ако се напиеш и паднеш в калта, така е трябвало да бъде. Че си се окалял, това е резултат, който се дължи изключително на тебе. Ти си паднал, ти сам ще станеш. Моралът на Всемирното Бяло Братство е абсолютен. Той гласи: Когато Учителят приеме известно лице за свой ученик, той престава да се меси в неговите грешки. С други думи казано: Учителят е сляп за погрешките на своя ученик. Преди да е станал ученик, той го е предупреждавал за всичко. Щом стане ученик, Учителят вече не вижда погрешките му. От своя страна, ученикът не разбира погрешките на своя Учител. - Защо? - Защото той не е в състояние да изправи погрешките на своя Учител. И да ги види, не може да ги изправи. - Учителят може ли да изправи грешките на своя ученик? - Някога той не може. - Защо не може? - Защото има известни недъзи в човека, които произтичат от един естествен закон. Представете си, че Учителят не се е хранил цели десет дена. Какво ще бъде неговото състояние? Ще бъде ли той така бодър и весел, както когато се е хранил? Ако ученикът не разбира, че възбуденото състояние на Учителя се дължи на нещо незадоволено в неговия организъм, той може да припише това състояние на волята или на характера на своя Учител.

Ако ученикът е гладувал например пет дена, Учителят констатира известна възбуда в него. Той ще го разбере. Ако започне да го морализира, няма да му помогне. Хляб е нужен на ученика! Следователно хлябът е в състояние да поправи недъзите и на Учителя, и на ученика. Оттук вадим следния велик, абсолютен закон, който изправя нещата моментално. Този закон гласи: Всеки недъг може да се изправи, когато се възстанови връзката между човешката душа и Бога. Този закон е на Всемирното Бяло Братство. Тази връзка още не е възстановена. - Какво трябва да направи човек, за да възстанови връзката си с Бога? Ще кажете, че трябва да любим ближния си. Как ще го възлюбите? Както детето люби майка си ли? Детето постоянно суче от майка си, от своя ближен, но в замяна на това нищо не дава. Майката дава и се утешава с това, че един ден детето є ще я възлюби както трябва. Ако очакванията на майките биха се реализирали, нашето общество би било друго, а не като сегашното. Обмяната на майката и детето днес не е правилна. Майката има любов, но детето няма. Вие не можете да имате правилна връзка с когото и да бъде, докато нямате връзка с Бога.

Съвременните религиозни хора говорят за Бога, а въпреки това искат да подобрят обществото без Бога. Казват: Да възлюбим Бога! Това е общо казано, на думи. За да възлюбим Бога, трябва да свържем душата си и духа си с Душата и Духа на Бога. Тогава ще има преливане, т. е. правилна обмяна между Бога и нас. Колкото блага ни даде Той, толкова ще дадем и ние. Щом се създаде тази правилна връзка, тогава Бог ще ни призове като свои сътрудници. Той и днес казва: "Елате да работите с мене." Щом станем сътрудници на Бога, всичките ни работи ще се благословят. Това значи да имаме правилно ръководство. При тази връзка вие ще почувствате вътрешна пълнота в себе си. Така именно ще изучавате Божественото знание, което ще

внесе във вас мир, вътрешен подтик и повдигане на вашия дух. То ще създаде във вас такова вътрешно разположение, с което ще преодолеете всички мъчнотии в живота ви. При връзката на човека с Бога няма да има мъчнотия, която не може да се преодолее. Първото нещо, което се изисква за създаване на тази връзка, е смирението. Това е един от законите на Всемирното Бяло Братство. Смирението е първото качество, което се иска от ученика. При Бога ще отидеш не праведен, не учен, а смирен. Сега ще си послужа със следната аналогия. Когато влизаш в чистата вода, казваш ли, че първо ще се измиеш, а после ще влезеш във водата? Не, в Божествения живот ще влезем такива, каквито сме. Нека Бог каже да не влизаме. Той ще ни каже: Добре дошли! - Но кога? Когато всеки носи надписа: "Смирение". Аз говоря за съзнателното смирение. Имаме ли този надпис на себе си, ние сме положили основния камък на връзката. Какво казва Христос? "Елате при мене всички трудещи и обременени, защото аз съм смирен по сърце." Елате при мене всички, които сте изгубили смисъла на живота. Елате при мене, защото съм смирен. Той не казва за себе си "аз съм учен, аз съм любов", но казва "аз съм смирен". Имате ли смирение, Божията Любов може да дойде във вас. В духовния свят смирението дава пластичност на човешката душа, да възприема благата, които Божественият дух носи в себе си. Към това именно се стреми човешката душа. Само при това състояние ние можем да възприемаме.

Мнозина от вас, като ме слушате, ще кажете: Още не му е дошло времето; това ще стане в някое бъдещо прераждане. - Отде знаете, че в следното прераждане ще имате добри условия? Чудно нещо, в бъдещето вярвате, а в сегашното не вярвате! Или в миналото си имал условия, а днес нямаш. Знаете ли на какво прилича това? Един турчин казвал: Когато бях в Цариград, аз прескачах трапове, десет

метра широки. Които го слушали, казвали: като е така, и тук има широки трапове, прескочи, да те видим. - Не, отговорил турчинът, траповете в Цариград са други. Казвам: Ако имаш пълната вяра, че в бъдеще ще прескочиш един трап, десет метра широк, защо не го прескочиш сега? Ще кажете, че сега няма условия. Отде знаеш какви ще са бъдещите условия? Това е самоизмама на човешкия обективен ум, или на плътския човек, направен от пръст и дух. Трябва да знаете, че в човека има зародиш на две раси: Сегашният човек е роден от втората раса, направена от пръст и дух. Хората на първата раса са направени по образ и подобие Божие и вървят по друг път на еволюция. Плътското винаги се бори с духа. Кой човек, като се е борил със себе си, т. е. с духа, е победил? Който се бори със себе си, може да победи, но същевременно и се разрушава. Никога човек не трябва да се бори със себе си, но да познае себе си, т. е. Божественото начало. Сегашните ученици трябва да станат по образ и подобие Божие. И Христос казва, че трябва да служим на Бога с дух и истина.

И тъй, въпросът за служенето на Бога не изисква да напуснете сегашния си живот и да отидете в горите. Връзката между вас и Бога може да стане при условията, при които сега живеете. Вие може да сте при най-ниските или и най-високите условия на живота, в ада или в рая, но пак можете да направите връзка с Бога. Това не зависи от външните условия. Разумният всякога може да използва условията. Но преди всичко той трябва да направи връзка с Бога и да разреши въпроса за служене при условията, дадени му от Бялото Братство. Аз не искам да влезете в стълкновение с вашите минали вярвания. Нека те бъдат основа, върху която да съградите сегашните си разбирания за Бога. Вие сте достигнали вече до едно развитие, при което можете да направите връзка с Бога, да разрешите тази задача още в този живот. При сегашното ви състояние има нещо, което ви спъва, а именно:

всички религиозни хора и окултни ученици изпадат в слабостта да мислят, че веднъж влезли в този път, ще дойде такова просветление в тях, което моментално ще премахне мъчнотиите им. Това отчасти е вярно, но има и друго нещо: учениците, които са влезли в този път, се натъкват на ред мъчнотии и изпитания. Те трябва да ги преодолеят. Те трябва да се борят с тях, да се сражават, докато ги победят. Като се натъкват на мъчнотии, някои казват: Не е време сега за борба. Мъчнотиите могат да отстъпят, но ти губиш условията, при които можеш да растеш. Мъчнотиите показват, че Божественият Дух съизволява във вас и ви поощрява. С други думи казано: Колкото повече мъчнотии имате, толкова повече възвишените Братя от другия свят се интересуват за вас. Понеже сега нямате връзка с тези Братя, т. е. с възвишения свят, духовните ви чувства са в спящо състояние. Следователно енергията, която иде от висшите светове, остава в нисшето ви естество, без да се прояви. Щом направите връзка с Бога, обмяната е правилна, енергията се използва разумно и мъчнотиите се разрешават лесно.

Сега у вас може да се роди известно съмнение. - На какво се дължи съмнението?

Аз и друг път съм казвал: Съмнението е признак на невежество. Който има абсолютна вяра в Бога, никога не се съмнява. Не казвам, че съмнението няма да дойде. То ще мине и през вярващия, но той няма да го пусне и задържи в себе си. Светът е пълен със съмнения. Достатъчно е да им отворите път в себе си, за да нахлуят във вас хиляди всевъзможни съмнения. В това отношение вие ще се намерите в положението на онази американка, която присъствала на сказката на един физик върху електричеството. Той разглеждал случаите, когато електричеството пада като гръм върху къщите, кои елементи го привличат и т. н. Сказката є направила такова силно впечатление,

че като се върнала вкъщи, тя решила да се освободи от всички предмети, които привличат електричеството. По едно време през нощта тя чула гръмотевици и почнала да разкарва мъжа си цял час от едно място на друго, да не падне гръм върху тях. След малко всичко утихнало. Тя си казала: Слава Богу, гръмотевицата мина и ние се освободихме. Като отворила вратата, тя видяла, че земята е суха, дъжд не валял. Съмнението е такъв майстор, който може да произведе пертурбации в ума ви, да ви преведе през хиляди мъчнотии, които нямат основание да съществуват. Това са илюзии, в които вярвате.

Сега вие искате да бъдете ученици на Всемирното Бяло Братство. На място е желанието ви, защото там ще научите много нещо. Някои задават въпроса: Де е Бялото Братство? В самите нас. То не е една химера, едно име, то е реалност. Не е достатъчно само да желаете да бъдете ученици на това Братство - работа се иска от вас. Има окултисти, които са обикаляли дворовете на Бялото Братство, но не са проникнали до неговата същина. Какво може да знае един студент, който не е посещавал нито един професор? Някои теософи казват, че за да постигнеш посвещение, трябва да отидеш в Индия. Може да си ходил в Индия, да си минавал през изпити, без да си се посветил. Който иска да се посвети, може да получи посвещение навсякъде: и в Индия, и тук. Ти може да отидеш в Индия, но и Учителят ти може да те намери тук. Отиването в Индия може да стане в пет минути. Учителите на Бялото Братство знаят законите на природата. Те могат да сгъстяват и да разреждат материята на своето тяло и да се пренасят, дето искат. Учителят на Бялото Братство може да те срещне навсякъде, ако си го пожелал. Той ще те прекара през посвещение и ще си замине.

Аз зная само един случай на посвещение в България. Предо 50-60 години един млад българин искал да се посвети на Бога, понеже

майка му го обещала да служи на Бога. Като отишъл в Солун, влязъл в църквата "Св. Димитър", дето му се явил един от Белите Братя, който му казал: Ти си тръгнал на път и мислиш, че в Света гора ще получиш каквото желаеш. Не ти трябва калугерство, то е празна работа. Готов ли си да възприемеш това, което ще ти кажа? Младият човек видял, че от главата на Белия Брат излиза светлина. Като чул думите му, той пожелал да му даде нещо, но онзи се изгубил. Това посвещение станало в църквата. Младият момък се стреснал от видението, но свещеникът, който присъствал там, му казал: Не бой се, Божиите пътища са неузнаваеми.

Сегашните християни искат да видят Христа. Те не знаят, че Христос е връзката между Бога и нас. Това е любовна, вътрешна, невидима връзка. Като придобил тази връзка, Павел казал: "Сега познавам Христа повече, отколкото по-рано." И аз искам от вас да прибавите нещо ново към това, което имате сега, а именно, да възстановите връзката си с Бога. Направите ли веднъж тази връзка, вие ще пристъпите към новото. И тогава всички недоразумения, които сте имали досега, сами по себе си ще изчезнат. Вие се нуждаете от съдействие. Когато някой има желание да направи нещо хубаво, присъединете се и вие и с общи усилия да реализирате това желание. Ако сме съработници на Бога, няма да правим разлика кой пръв е намислил да прави добро. Всички с готовност ще се присъединим към него за постигане на доброто.

И тъй, това, което често измъчва хората, са постоянните съмнения. И в съвременния окултизъм поради тези съмнения, става преминаване от едно братство в друго. Обаче великият закон на развитието не позволява това. Според този закон всяко клонче трябва да стои на своето място. Само Господарят може да го премести от едно място на друго. Който желае сам да се присади, той е осъден на

изсъхване. Няма по-велика философия, по-велика мисъл от тази да се свържем с Бога. Тази връзка осмисля живота. Тогава за всичко, което върши, човек се допитва до своя ръководител, с когото е свързан. Ако инженерът прави план за едно здание, той ще вземе предвид и най-малките подробности, които планът изисква. Когато ученикът на Бялото Братство иска да вземе нова посока в живота си, той трябва да има предвид всички закони на Братството. Каже ли, че може и без посока да върви напред, той се самоизлъгва. Христос каза на самарянката: "Иде час и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Бога в дух и истина." Значи и това е определено. Наистина Бялото Братство влиза в положението ви и ви помага да решите правилно своите мъчнотии. Сега сме в края на века, няма какво повече да очаквате. Сегашната епоха е почти завършена. Отсега нататък нищо ново не може да ви се даде. Новото е връзката ви с Бога, т. е. преминаването в Божествения свят, който осмисля живота ви. Какво ще бъде положението ви, ако сте заек, когото постоянно гонят и стрелят? Сърцето му трепва от най-малкия шум. Откакто се роди, докато умре, човек е изложен на постоянен страх, като заека. Ако запитате заека какво е научил, той ще ви каже: Нищо друго, освен страха. Това не е наука. Тази наука и досега се проповядва на хората: Ад има, мъчение има, дяволи има в света. Обаче тези, които проповядват това, сами не вярват в него. В Божествения свят няма помен от грях. Там на мястото на греха стои благочестието. Сърцето на благочестивия е готово да помага, да съдейства, да милва.

Сега всички искате да бъдете ученици. Първото нещо, което се изисква от вас, е смирението. Да ходите с наведени глави, това не е смирение. Смирението подразбира такова състояние на душата, при което човек възприема великото, Божественото, което осмисля живота. Смиреният се приспособява към всички условия. Всички

учители са минали през смирението. Ако Великият Учител - Христос, казва, че има смирено сърце, колко повече вие, които искате да станете ученици на Бялото Братство, трябва да придобиете смирение. Един ден и вие трябва да кажете: Ние сме смирени по сърце. Питате: Ако смирението надделяваше в света, щеше ли да има несъгласие, противоречия между хората? Щом е така, да приложим смирението като първо условие в живота.

Понеже отворихме широко вратата на Школата, смирението на ученика ще се познае от неговото поведение. Между учениците трябва да има взаимно почитание. Освен смирението, нужни са още четири качества: абсолютна честност - каквото каже човек, да го изпълни; да бъдете добри - добродетелта прави човека устойчив. Доброто е морално качество, което принадлежи на Божествения свят. Честността е качество на човешкото аз. Ученикът трябва да бъде крайно интелигентен. Неговият ум да бъде гъвкав, да схваща моментално всички тънкости, да не се лъже. Каквато задача му се даде, веднага да я реши. Ученикът трябва да бъде още благороден и великодушен. Значи честност, доброта, интелигентност и благородство, това са четири качества, присъщи на ученика. Всеки трябва да се стреми да изработи в себе си тези качества. - По какво се познава честният? Той върви изправен, строен е, мускулест, с отворено лице. Всяко изкривяване, т. е. деформация на тялото се дължи на нарушаване закона на честността. Доброто пък дава стабилност на човека. Той има тяло, което издържа и на най- висока температура. Сегашният човек е като восъка. Той издържа толкова, колкото и восъкът. Щом се нагрее до точката на топенето, той започна да се топи. Ако се усили температурата на духовната енергия в човека, той започва да се топи, да се разслабва. Добродетелта изменя тялото на човека. Тя го прекарва през вода и дух и го калява.

Водата е елемент на новия живот, а духът е силата, която сглобява отделните части и образува духовното тяло на човека. Интелигентността внася светлина в човека. От очите и от лицето му излиза светлина, която го води в правия път.

Като приемете Божествената светлина, вие ще дадете ход на благородството на вашата душа, ще чувствате благоволението на Бога и разположението на всички добри хора. Без тази светлина, каквито усилия и да правите, всичко ще бъде напразно. Без честност, доброта, интелигентност и благородство ученикът не може да намери своя Учител. Щом придобие тези качества, Учителят ще извика ученика си на име, ще го благослови и просвети. Който го види, ще разбере, че в него е станала известна промяна. Не може да намериш Учителя си и да не осмислиш живота си. Преди да намери Учителя си, ученикът е бил яйце, което се търкаля. Щом го намери, изправя се на краката си и започва да ходи. Който се е измътил, той се превръща в пиле, което има условия да расте и да се развива. Той постепенно се осъзнава, влиза в Божествения живот и се освобождава от връзките на плътта. Първоначално Павел беше горделив, но като позна Христа, мина през големи страдания. След като му удариха пет пъти по 39 тояги, той каза: "Виждам, че с големи страдания ще влеза в Царството Божие." Тогава той се смири и се свърза с Бялото Братство. Казва се, че той се възнесъл до седмото небе. Де е това небе? Ние не го виждаме. Ако е горе някъде, не можем да го видим. Това небе е тук. Павел казва: "С тялото си ли бях, или без него, не зная, но видях и чух неща, които око не е видяло и ухо не е чуло." Казвате: Кой ще ни избави от това смъртно тяло? Най-после Павел казва: "Сега съм във венеца на живота си." И тогава Павел беше във вериги, но не се страхуваше вече.

Желая ви да започнете със смирението. Не ви желая нещо материално, но това, което Бялото Братство е предвидило за вас. Още

тази вечер то ще ви посее в земята, ще ви засипе с малко пръст, ще ви полее и ще ви остави, слънцето да ви е на помощ. И религиозните казват: Господ да ти е на помощ! Значи и вие ще следвате закона на житното зърно. С тялото си вие сте посяти в земята. Много пъти сте следвали този закон. Сега сте вече в крайния предел. Не казвайте "я бъде, я не", но кажете "мога". На български думата "мога" е колкото положителна, толкова и отрицателна. Не казвайте "не ще мога" или "може би", но кажете положително "ще бъде".

Сега не е въпрос за спасение, но бъдете ученици на Великата школа. Желая да получите Божието благословение. Знаете ли какво значи да бъдеш ученик? Може да сте добри, но това няма да ви направи ученици. Казват за някого, че не е толкова добър, но е способен ученик. Способният ученик може да стане добър, но неспособният мъчно може да стане добър. Каквато работа и да вършите, тя не може да ви спъва в избора. Следователно, всякога можете да бъдете ученици. Дали сте млади, или стари, и това не ви спъва. Всякога можеш да станеш ученик. Всякога можеш да туриш здрава основа на живота си. Желая в бъдеще между всички млади и стари да се създаде по-здрава връзка от сегашната. Не се чувствайте притеснени. Това състояние трябва да се премахне. Бъдете свободни, естествени в отношенията си. Само така ще се създаде здрава връзка между вас и Бога.

Беседа от Учителя, държана на братята, 22 юни, 1923 г., петък, София.

ОСНОВНИЯТ ЗАКОН НА СЪЗНАТЕЛНИЯ ЖИВОТ

Присъствували на беседата:

София

1. Тодор Стоименов
2. Начо Петров
3. Деню Цанев
4. Иван Дойнов
5. Драган Попов
6. Стоян Русев
7. Юрдан Савов
8. Васил Русчев
9. Стою Чулпанов

Т. Пазарджик

10. Серафим Шиваров

Пловдив

11. Петко Епитропов
12. Пеню Стефанов

Сливен

13. Димитър Добрев

Айтос

14. Георги Куртев
15. Янаки Кавръков

Казанлък

16. Христо Тончев
17. Никола Камбуров

Търново

18. Константин Иларионов

Ямбол

19. Тодор Абаджиев

Панагюрище

20. Боян Боев

Варна

21. Емануил Иванов

Стара Загора

22. Панайот Ковачев

23. Иван Николов

24. Стефан Желев

Бургас

25. Нейчо Паскалев

Нова Загора

26. Георги Маринов

Тайна молитва.

Добрата молитва.

Молитвата на Братството.

Прочете се V-та глава от Евангелието на Йоана.

Ще повторя 14 стих: „Подир това намери го Исус в храма и рече му: Ето сега стана ти здрав: не съгрешавай вече, да ти не стане нещо по-лошо“

Грешките идат от непослушанието. Грешка има когато философът престане да учи; когато човек престане да диша. престава да живее. Има известни процеси, които като престанат идат известни последствия. Ще ви представя един велик закон, който трябва да турите като основа за вашата бъдеща деятелност. Слънцето много пъти може да изгрява. Само здравите хора стават когато слънцето

изгрее, а болните лежат на гърба си, на корема си, на едната си страна. Те лежат, а здравите се ползуват. Болните могат да ги изнесат на слънце, да ги внесат, пак да ги изнесат и т. н. Мнозина казват: „Да дойде Господ“. Питам: Здрав ли си? Кога дойде Господ ще излезеш да го посрещнеш, ако си здрав; ако си болен ще чакаш други да те изнесат – я Го видиш, я не. Преди да пристъпя към предмета ще кажа следното: В умовете на всички верующи, въобще във всички хора, в които умът действува, има някои противоречия. Ние мислим, че ако тръгнем по Божествения път ще се лишим от известни блага. Откъде е проникнало това мнение? Бог е създал всички неща. Някои казва: „Не яж“. Бог е създал закона за яденето, закона за движението, закона за светлината и пр. Отде е проникнало това вярване, че хората като тръгнат по Божия път ще им се случи нещо зло? Кои човек е пострадал от светлината или от топлината? Много хора са пострадали от огъня, от топлината, но от коя топлина – от човешката. Запали се къщата и изгори. Но от слънчевата топлина хората никак не са пострадали. Някои казват: „Има слънчев удар“. Но този удар не произлиза от слънчевата светлина. Той произтича от едно особено състояние на кръвта. Тази слабост на кръвта в мозъка ние наричаме слънчев удар. В схващането за Бога има едно криво разбиране. Да се служи на Бога това е най-лесното. Учението за Бога го разбират мравките, растенията и т.н. Може да си наложиш да не ядеш, да не дишаш, но ще дойде време ще трябва да ядеш. да дишаш. Божествените неща са неотклоними. И когато се отклоним от Божествения Закон, тогава се ражда нещастието. И философията на живота е да престанем да се отклоняваме от Божествените закони. Искам да схванете това: Каквато работа и да вземеш, това не препятствува да служиш на Бога. Например, вие казвате: „Учител съм, търговец съм, аз не мога да служа на Бога“. – Можете. Търговец си –

спечелиш 100 000 лева по неправеден начин. След това жена ти ще умре, децата ти ще умрат, автомобил ще дойде и ще те прегази и ще ти счупи двата крака, стомахът ти ще се развали и ще ти се направи операция. Като търговец от такива работи ще се откажеш. Но това не показва, че ние трябва да бъдем в бездействие.

Този сняг трябва да се стопи, но трябва ли да проливате сълзи за стопения сняг? Нали след стопяването му ще дойде много по-хубавото – ще поникне тревица, ще цъфнат растенията, ще завържат плодове. Казват: „Да дойде Христос". Христос ще дойде по два начина. Преди да се стопи снега слънцето ще се повдигне на небето, ъгълът на отклонението ще бъде по-голям; после ще се усили топлината, денят ще стане по-дълъг. Някои казват: „Как ще знаем, че Истината в света иде?" – По същият закон. Във всичките ваши разсъждения имайте предвид следующето: Всяко нещо на което намираме прототипа в природата, то е право. Всяко нещо. което е в природата, то е право. Когато слънцето направи поврат към северното полушарие. което е символ на истината, то отива по-нагоре, става едно малко продължаване на дните, топлината се увеличава, снегът се стопява, става кално. Упадъкът на нравите, съвременната култура – това е снега. Днес има ред и порядък, но какъв ред и порядък? – Със стражари. Това е снегът. Когато снегът се стопи ние виждаме резултата. Иде приятността на пролетта. Същият закон е и в духовният свят. Христос иде постепенно в света. Той все иде, иде. Забележете външните признаци на пролетта – денят се удължава и прочие. Също и вашите разбирания стават по-широки вече. Вие не се задоволявате вече с онези тесни разбирания, широк става ума ви. Освен това във вас се заражда едно неспокойствие, вие не сте тъй спокойни както по-рано. Във вас се заражда едно желание да направите нещо. Казвате: „Тъй не се живее вече". Значи същият

закон: Снеговете се стопяват, всичко се разцъфтява, прехвръкват малки мушички и пеперуди, и навсякъде виждаме движение. Същият закон е и в духовния живот. Христос се обръща към този инвалид, които е чакал 38 години край къпалнята. Той го е излекувал.

(За това се говори в прочетената глава от Евангелието на Йоана.)

Този инвалид, това е съвременната култура. 38 години тази култура е лежала в тази къпалня. Къпалнята – това е живота. Хиляди учители са идвали, но тая култура все си е останала. Христос му казва: „Ти си здрав вече, но не съгрешавай за да не ти стане нещо по-лошо". Христос преди 2000 години излекува тази култура, т. е. показа, че Любовта – Божествената Любов е пътят, по които можеш да си вървиш здрав. От много хиляди години са казвали, че Бог е нещо недостъпно, което не може да се люби и затова трябва да обичаме ближните си Но как ще се обичаме един други? Как ще любиш другите като себе си? Покажете някои човек, които люби другите като себе си. Детето ви, като се качи на гърба ви и ви опъне ушите и дърпа косата, ще му ударите плесница. Това е отрицателна мярка. Ако биеш, ако затваряш някого, това не е мярка. Мярката – това е нещо положително. Който бие той няма мярка. Той не знае как да постъпи. Някой се дави в морето. Вие се хвърляте да го спасите. Той ви хваща и се стиска за вас. Но това обич ли е? – Това не е обич. Ако детето ти те обича, то ще те обича през целия живот. Но утре то ще си вземе дърмите, ще си отиде и ще си казва– Нашият старият какво прави още?" Всичкият този сняг трябва да си стопи. Този сняг във вас трябва да се стопи. И когато той се стопи ще поникне тревица, ще се появят буболечки – това е много пъти по-реално отколкото този сняг. Реалното нещо в света това е любовта към Бога. Любов към Бога. не към ближния. Долу лъжата! Любовта към ближния – това е една лъжа.

Ще ви кажа по какво се отличава Божествената Любов от любовта към ближния. Любовта към ближния се уподобява на следующето: Един човек седи до огнището, дърва няма. Ще трябва да впрегне колата, ще трябва да отиде в гората, ще насече дърва, ще натовари колата Ще впрегне отново колата, ще донесе дървата и ще запали огъня. Ще каже: „Много се уморих". Като запали огъня ще пече гърба си. ръцете си и т. н. Тук трябва труд и усилие, но ще изгорите дървата. Той пак ще иде в гората. – Това е любовта към ближния. А що е Божествената Любов? – Слънцето изгрява. Досега сте били затворени в замък, не ви трябва кола; ще обръщаш гърба си, краката си към Слънцето. Vi\e псшкаш жена си, децата си да се ползуват и те. Сега, кое учение е по-лесно за изпълнение? И това лесно учение – Любовта към Бога – за някои било нещо невъзможно. И тук се проявява учението на двете братства в света. Този е бил спорният въпрос. Братството се раздели на две страни. Тези, които са казвали, че трябва да се започне от Любовта към Бога са Бялото Братство, а другите, които са казвали, че трябва да се започне с любовта към ближния, това е черното братство. Имате ли първия закон ще можете да изпълните втория закон, а само вторият не може да се изпълни. Любовта към Бога е първият, Великият закон. Кои са крайните точки на Любовта? – От една страна радостта от друга страна – болката Както имаме ден и нощ. Тези два предела са когато любовта влезе в сърцето С тази мярка ще мериш нещата. Когато всичката Божествена Любов влезе в сърцето ти, тогава тази Любов ще мине в ума ти – там има друга мярка: права мисъл и крива мисъл. С тази мярка ще мериш. От ума си ще прекараш Любовта в душата си. Тя ще причини разширение на душата ти. Твоята Любов трябва да бъде всеобемляюща и тогаз ще прекараш Любовта в силата си, т.е. в духа си. Тогаз Царството Божие ще вземеш

със сила, със силата на Любовта. След това вече може да се приложи втория закон.

По четири начина ще вземеш Царството Божие. Тогаз ще знаеш как да постъпваш с ближния си. Ближния си не може да обичаш повече от себе си. Някои мъж казва: „Аз обичам жена си като Бога“. Това не може. Никое друго същество няма, което да може да изпълни цялата душа, сърце. Най-напред трябва да приемете от Бога. Той ще изпълни душата ти, сърцето ти, умът ти и силата ти, и после ти ще изпълниш душата, сърцето, ума и духа на онзи когото обичаш – ще постъпиш като Бога. Напълнете чувалите с жито, Божественото ще турите в човешкото. Божествените неща са същността, а човешките – са опаковката. Една човешка форма е необходима за да влезе в нея Божественото. Бог е промислил за всинца ни. Ти можеш да доставиш дрехи, обуща и храна на сина си, но ти не можеш да ядеш заради своя син. Ако син ти яде за тебе или пък ти ядеш за него, то единият от вас ще трябва да замине. И дрехите му, ако ти ги носиш заради него, той ще се стопли ли? Следователно Божествените идеи всички трябва да ги приемем и приложим. И щом се приложи първият Божествен закон – служенето на другите става една необходимост за тебе. Като сложиш ядене на сина си той ще го яде. Някои казват: „Да учим хората как да любят“. Любенето е ядене. Всяка дума, която е излязла от Бога знае да люби. Неудоволствието, което вие усещате от какво произтича? Ядеш – недоволен си, обичаш жена си – недоволен си, обичаш сина си – недоволен си. Това недоволство произтича от следующето: Нарушил си първото нещо – любов към Бога няма. Всички имаш, но любовта към Бога нямаш. Хората са чували. Чували имаш, но те са празни. С житце трябва да напълниш чувалите. В сърцето, ума, душата и силата трябва да влезе Божията Любов, а не любовта към ближния. Това е основното Учение, което трябва да влезе

сега във вашето съзнание. Ще правите опити. Чувалът може да сравни с чешма, с коритото ѝ. Ако тя даваше вода от това корито, коритото няма да се изпразни. От чешмата ще иде нова вода, но ако не даваш, водата може да се застои. Ако ти даваш никога няма да осиромашееш. Ако затвориш крана, понеже има прииждане ще се пукнат кюнците и ще стане изливане в дома ти. Ще станат нещастия: Божествената Любов ще те разсипе.

Ще направите първия опит. Но кога дойде да правите този опит ще бъдете абсолютно искрени към себе си. Всеки един от вас когато прави опита ще отдели 1000 лева настрана. „Тези пари – ще кажете вие на себе си – са Божии". С тях вие ще направите това, което ви се продиктува отвътре. Каквато мисъл ви дойде, така ще ги употребите. Иде някои беден човек и ви иска 100 лева – ще му дадете. Ти си търговец, вечерта си правиш своя баланс, ще видиш че имаш печалба 100 лева повече. Друг път си имал 100 лева печалба, а сега констатираш 200 лева. Стоте лева ще ги вземеш и ще ги притуриш към отделените пари. Дойде една вдовица и ти иска 200 лева. Ще ѝ дадеш. Същият ден вечерта, когато правиш баланса ще констатираш 200 лева печалба повече отколкото обикновено. Турим ли Божественият закон – в него абсолютно никакво изключение няма. Ще има прииждане, но направите ли най– малкото опущение, хитрина, тогаз друго. Някои казват: „Тези работи са за бъдещето". Тази мисъл за бъдещето е от черната ложа. Ние прилагаме нещата сега.

Любов, абсолютна Любов към Бога. И тогаз няма да мислим с нас какво ще стане, животът ни ще стане красив. Казваш: „Ще трябва да напусна търговията". Няма да напуснеш търговията. Има един нов начин на търговия. В Божия закон противоречия няма и всичко е в изобилие. Но стари чували, скъсани чували няма да имате вече. В

новото учение ще имате чували от най-хубав плат. Във всяка душа ще има четири отлива: изтичане на нашето сърце, душа, ум и дух, и четири вливания от Бога. Значи постоянно движение има.

Вие много пъти казвате: „Как трябва да живея?“ Аз сега казах принципа, но още не съм ви казал метода. Най-първо да възприемете, че това схващане е възможно. Когато пуснете водата от четирите отвора ще се излива нова вода в коритото. Тогава ще почне водата да се движи. Със старото учение да ликвидирате. Законът гласи: „Да възлюбиш Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила“. Този закон спасява. Ако нещо може да ви спаси, ако нещо може да ви повдигне, този закон е. Това е абсолютна истина. Ако си учител мога да дам други методи, но преди всичко трябва абсолютна искреност към себе си.

Аз нямах намерение да ви събирам и да ви говоря, но видях, че времето е хубаво днес и затова ви говоря. От Божия страна абсолютно никакво препятствие няма. Има всички условия да ви благослови Бог. Някои казват: „Аз съм стар вече“. Ако приложиш обаче, приложиш ли първият закон, ти си вече вън от гроба, ти си възкръснал. Може да виждате много работи от духовния мир, но аз не искам още да виждате, защото вашата воденица още не е доправена и ако се пусне вода може да се разруши воденицата щом не е доправена. И последният винт трябва да се завърти хубаво, да се стегне хубаво, та като се пусне водата и се почне въртенето на колелата, да не се развали воденицата. Всички трябва да бъдете в изправност. Тук не се изисква голяма наука. В Божественото малките неща стават всякога големи. Сегашните болести произтичат от недоверие към първия, великия закон – да възлюбим Бога. Сега се иска абсолютна вяра към Бога и вие ще почнете да различавате, предстои ви да направите нещо. Божественото съзнание може да ви каже: „Не прави това“. А

друг път ще ви каже: „Направи това“. Да кажем, че си учител. Влизаш в класа си и си казваш: „Днес ще изпитам учениците, да видя кои ученици знаят и кои не“. Но Бог ти казва: „Днес няма да изпитваш, ще предаваш! Ще предаваш за това и това. По този и този предмет“. Послушай вътрешния си глас. Друг път отиваш и си казваш: „Няма да изпитвам, а ще предавам“. Но Духът дойде вътре в тебе и ти каже: „Днес няма да предаваш, ще изпитваш. Помагай на учениците, задавай им въпроси, да не ги скъсаш“. И тогава, след часа. учениците ще си кажат: „Много е разположен нашият учител днес, много е добър днес!“ Също така и вие казвате за учениците, че са много радостни и добри днес. Слушаш ли Господа всичко ще върви добре. Тези неща аз съм ги проверявал в миналото, проверявам ги и сега. Този метод може да приложите, но бъдете искрени, чистосърдечни към себе си. Ще си казваш: „Заради Любовта към Бога всичко мога да направя!“

Друго заблуждение във вас е, че вие всички мислите, че сте бедни хора, посредствени по ум – това нямате, онова нямате, не сте учени. Ако някои от вас мисли, че е беден, ще направя опит за да му докажа, че не е беден. Ако някои от вас мисли, че не е учен, че няма знания ще му докажа, че не е тъй. Учените хора, както светът днес разбира „учени хора“. това е едно заблуждение, това не са учени хора. Някои хора са прочели много тома книги. И когато ги изпитат по някои въпрос цитират от тая или оная книга. Това не е богатство. Едно дете декламира като поет, но каква разлика има между него и твореца на художественото произведение! Това, което от нас може да се създаде, това е наше. Единственото богатство, с което ние можем да разполагаме сега, това е само Божията Любов. Това е чисто, кристално. Има един, който ще ни каже: „Ела с мене“. Това е Бог. И ние ще отидем и после ние ще даваме на другите. И аз ви казвам:

„Излезте от дома на баща си и елате на земята, която аз ви посочвам". Ще тръгнете към Ханаанската земя – това е първият закон. В дома на баща си – това е вторият закон. Ще бъдете между хората. Това, което казвам е само вътрешно изменение. Да имаме абсолютна честност, доброта, интелигентност и благородство – тогаз добиваме качеството на смирението. Всеки един, които може да приложи този закон, той е вече избран. А пък. който не може да го приложи, сега няма да ви кажа какъв е.

Сега това учение е за приложение. Знаете ли защо ви го давам? За съвременните хора иде такова едно изпитание, че ако на тези съвременни хора бихме обяснили какво има да стане, на всички тези хора косите биха побелели за 24 часа от страх. Този свят на сегашните хора си отива и няма какво да съжалявате вече. Ние ви извеждаме 24 часа преди да се събори зданието. Всички хора седят на една паяжина сега. Тези, които идат да формират света, идат със своите чукове и ще съборят света. Такова събаряне ще има каквото никога не се е случвало. Това. което става то е най– великото в човешката история откак се е започнала човешката еволюция в слизането и качването на човешкия дух досега, по-велика от тази няма. А за в бъдеще от тази ще има по-велика епоха. Но от миналите епохи до сега по-велика епоха не е имало. Това е най-великата епоха, в която се проявява Божествената Любов, Божествената Мъдрост. И трябва да бъдете радостни, че можете да вкусите благото, което Бог донася. Да не чакате, когато станете стари, че тогава да започне Божественото. По този начин никои не е успял досега. Божественото започва когато човек е млад.

Белите братя ще дойдат да ви опитат, ще дойде някои при вас и ще ви каже: „Нямате ли 500 лева?" И ако му кажете, че нямате той ще си отиде, а можете и да му дадете. Ако сте учител така може да стане

изпита. Ще дойде някои при вас и ще ви каже: „Искам да вляза в класа ви да слушам как преподаваш“ Ако кажеш: „На радо сърце“, тогаз си издържал изпита. А ако кажеш. „Да попитам директора“. тогаз се свършва въпроса. Аз ви предупреждавам, тези братя могат да ви посетят. И вие ще се усъмните дали е той или не. Ще ги приемете с отворено сърце. Всяко колебание е колебание в Бога, защото те са посланици Божии. Богът се проявява чрез тях. Ако един от тези братя ви посети, това ще бъде епоха в живота ви, нещо епохално.

Това е още външната страна на това велико учение, което трябва да приложите. Нужно е един коренен преврат в ума. едно преобразование в ума, после велико разширение, което ще внесе живот и здраве. Ако върху това, което съм ви казал се усъмните, тогава знаете ли какво ще дойде? Абсолютно не позволявам някакво съмнение в душите ви! Защото аз никога не съм се съмнявал. Това е Божественото Учение. То няма изключение. Ще дойде някои от черните братя (някои от тях са в плът, някои не) и ще каже: „Мислите ли, че това. което ви казва Учителят е вярно?“ Белите Братя ще ви кажат: „Това е вярно“. Речта на Белите Братя е отривиста, а на черните не. Когато Белите Братя ви говорят вие ще усещате едно спокойствие в ума си, в сърцето си и нещо приятно. И когато черните братя ви говорят усещате едно стеснение в ума и сърцето, като че губите светлината.

Вие не знаете защо тая година се спря събора. Добре ли стана или зле стана? **Брат Иларионов**: *Добре стана.*

Българите не могат да се убедят още в силата Божия, но ще се убедят. Ще се убедят, че има други закони, които направляват нещата. Със спирането на събора тук, дойде землетресението в Япония. Една връзка има. Каква връзка има между земетресението и спирането на събора? Всякога когато се пропусне една Божествена Идея, в

противоположната страна на физическия свят ще се прояви известна реакция. Това показва, че цялото човечество е като един организъм. Може един ден да стане следното: В Америка да откажат свикването на събор и да дойде землетресението в България. Ще кажете: „Защо е така?“ Един човек направил погрешка, целунал някоя си, бият го по задницата. Трябва да го. бият по задницата за да му дойде ума в главата. Има връзка. Българите, които са в астралния свят, те сега треперят при землетресението в Япония. За да се намерят причините на землетресението в Япония, трябва да се види в Божествения свят. Българите ще бъдат викани на съд. Отсега българите ще са на тясно. Онова земетресение и то е за добро. На физическото поле японците трябваше да имат земетресение, а в духовния мир българите трябва да имат съдба. Българите са хора материалисти, а японците тщеславни – те имат крайната цел, да завладяват Америка, да завладеят чрез жълтата раса целият свят. Сега се разтърсиха хубаво, и всичките им планове ще се осуетят. Между всички неща на земята има преплитане, но когато се качиш в Божествения свят виждаме същинските причини на явленията, които стават. Защо българите отказаха събора, има си друга причина. Други същества са причина българите да не приемат събора. Причините са в държавата на черното братство. Сега го извеждат на съд за неизпълнение на Божиите закони. Цялото черно братство се подвежда под съд. понеже има доста углавни дела. Разпнаха Христа, светиите избиха и пр. и ще ги осъдят. Ще вземат властта от тях, тяхното небе и тяхната земя. Ще дойдат Белите

Братя с ново небе и нова земя. Сега светът се съди. Всеки ще отиде на своето място. И в Откровението имаме онзи стих дето се говори за облечените с бели дрехи, които казват: „Няма ли да отмъстим за нашата кръв?“ И дадоха се всекиму бели дрехи и рече им

се да си починат още малко време, докле се допълнят съслужителите им и братята им (Откровение 6:11). И тогаз ще стане съдбата.

Само Любовта към Бога, само този закон, може да уреди всичко, може да внесе братство между вас. Няма друг закон, който да може да уреди света. Единствен закон е този. И когато вие имате Любов към Бога, тогаз окръжаващите около вас ще почувствуват. Едно студено тяло като се приближи до топло, то студеното ще стане топло. И на хората, които са около вас ще се променят възгледите. Значи законът е проработил. В Божият закон няма нищо невъзможно. Христос е казал: „Невъзможното за човека, за Бога е възможно". Приложите ли първия закон (този закон е Божествен), тогаз всичко е възможно. Вие ще ми кажете сега: „Какво можем направи?" Да ви обясня. Да допуснем, че е направена една канализация преди 8000 години с кюнци, обаче вода не е пусната, тези кюнци седят празни от тогаз. Какво може да направим? – Ще отворим крановете, ще пуснем вода. Ето вашето предназначение. Ще изгубите ли от това нещо? Дайте ход на Божественото да мине чрез вас. Другите хора ще възприемат. Светът не е оправен чрез никакви днешни философии. Защо? – Основа нямат. Това е велико Учение. А законът, за който говоря, е учение основано върху канара. Мойсеевият закон е учение без основа.

Да не казвате: „Това е велика работа, това не е за нас". Не се смущавайте! Вие можете да се свържете с това велико. Не се иска от вас да промените целия свят. Вие можете да дадете място да се прояви тази Божествена Любов, както Бог иска.

Когато ви попитат: „В какво седи Божията Любов?", вие ще кажете: „Да възлюбиш Бог с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила". И след това ще кажете: „Царството Божие се взема със Сила". И след това ще кажете: „Възлюби ближния си като себе си". Последното след първото. Затова

отначало ще кажеш: „Аз отивам да взема, да взема много и после като се върна ще им донеса на другите“. Всички искат любов от вас, но трябва да я вземеш от някъде. Ще отидеш да я вземеш от Бога. После ще я раздаваш на другите.

Белите Братя ще дойдат при вас. Не вие ще ги намерите. Един брат българин, сега в Америка, ме пита как да намери Белите Братя? Аз му отговорих, че няма какво той да ги търси, те сами ще го намерят. Те ще ви намерят. Христос дойде и намери своите ученици. Такъв е законът. И желая, когато дойдат те, вие да бъдете готови.

Лекуваме се с лекарства – това не е лекуване. Това е упражнение. Лекуване е: Стани и ходи!

Беседа, държана на 9 септември 1923 год., неделя, 5:30 часа сутринта, София на 26 братя.

ТРИ ПРАВИЛА ЗА УЧЕНИКА

Присъствували на беседата:

София

1. Тодор Стоименов
2. Начо Петров
3. Деню Цанев
4. Иван Дойнов
5. Драган Попов
6. Стоян Русев
7. Юрдан Савов
8. Васил Русчев
9. Стою Чулпанов

Т. Пазарджик

10. Серафим Шиваров

Пловдив

11. Петко Епитропов
12. Пеню Стефанов

Сливен

13. Димитър Добрев

Айтос

14. Георги Куртев

Казанлък

16. Христо Тончев
17. Никола Камбуров

Търново

18. Константин Иларионов

Ямбол

19. Тодор Абаджиев

Стара Загора

20. Панайот Ковачев
21. Иван Николов
22. Стефан Желев

Панагюрище

23. Боян Боев

Варна

24. Емануил Иванов

Бургас

25. Нейчо Паскалев

Нова Загора

26. Георги Маринов
27. Янаки Кавръков

На физическото поле всички същества изобщо минават през една дисциплина на пречистване. В духовно отношение ви трябват бани. Духовно трябва да се къпете, чистите. Както на физическото поле са потребни баните, така и в духовно отношение ви трябват бани. В това може да помогне изповядването един на друг. Вие имате грешки, държите ги, криете ги, греховете ви се набират, набират и се образува в тях известно гниене. Невидимият свят не търпи това. Питат ви: „Де ви е канала?“ Те трябва да излязат някъде. Трябва да ги хвърлиш далеч от себе си. И много общества се разсипват от своите боклуци. Тоз държи боклук, онзи държи боклук, почне да издава миризма. Затова се казва: „Изповядайте се един на други“. Не само пред себе си, но и пред своя брат. Господ е казал, да изповядаш погрешките си. И тогаз ти ще почнеш да казваш погрешките си и това Божественото ще наблюдава дали ще кажеш истината или не.

Това е един път, през който ученикът ще мине. Никой ученик не може без това. Отношенията между вас са вече чисто духовни, имате една мярка, която не е на земята. Сега някои път у вас се заражда някое настроение, тежко ви е. Тази тяжест какво е? – Някаква нечистотия. Ти, да кажем, имаш някое неразположение. Коя е причината? Да кажем, че пътуваш, ала не си взел вода със себе си, не си взел и хляб. Загарят ти устата и езикът. Минаваш покрай някой бостан и открадваш някоя диня. Няма никои наоколо. Обаче, тази диня е белязана от бостанджията. Бостанджията дойде и види, че няма тази диня. Той си казва: „Кой ли е откраднал динята?“ Той ви праща мисъл. Тебе те смъди нещо. Казваш си: „Да му кажа сега истината....за една малка диня не струва!“ Бостанджията казва на домашните си: „Един вагабонтин направи така и така“. Ти ще се върнеш при него и ще му кажеш: „Колкото струва динята ще ти дам“. Ще кажеш, че си изял белязаната диня. Кажеш ли това, веднага от душата ти ще се снеме един товар. Като минеш покрай бостана и да ти се яде диня, ще кажеш: „Ще мина и без диня“. Ако ли пък е волята Божия, какво ще стане? – Бостанджията ще е там и ще ти даде диня. Ще ви кажа един анекдот. Един убил 99 души. Легнал му на душата голям товар. Не можел да си намери покой. 99 души го измъчвали. Изповядва се пред едного. Онзи му казва: „Не знам дали ще ти се прости. Ще вземеш една изгоряла главня, ще насадиш 10 декара с дини. На всички, които минават ще им даваш по една диня. Никого няма да пропуснеш. Когато с това ти се простят греховете, твоята главня ще се разцъфти“, Когато никой не те кани на бостана, ще вървиш и ще носиш жаждата си. Сбъркаш ли ще дойде изповедта.

Съвременният свят страда от такива анормалности. Малки работи произвеждат дисхармония. Някои искат да се уредят. Вземете пример от българските министри. Какво е сегашното им положение?

– Всички са в затвор. Това показва на практика, че тази философия „да се уредиш“ не върви. Поканят те да станеш български министър. Ти кажи: „Аз български министър не ставам“. Станеш ли български министър, окултен ученик не можеш да бъдеш. Ти ще намериш затвора. Ще дадат подкупи, ще се оцапаш. Ще кажеш: „Всичко ставам, но министър не ставам в България“. Поканват те да станеш владика. Ще кажеш: „Всичко ставам в България, но владика не ставам“. Един окултен ученик трябва да избира скромни длъжности, не трябва да избира завидни длъжности. Генерал не иска да става той. Малки длъжности. При големи длъжности човек има подчинени. И като не знаеш как да постъпиш ще се компрометираш. Когато вие искате високи длъжности, проявявате една слабост. Когато станете съвършени ще искат да ви пратят за цар нарочно, за да те изпитат, но ти ще откажеш, ще искаш ниска длъжност. Да бъдете видни, във всинца ви има това. Всеки в братството иска да изпъкне. Какво ще изпъкнеш? Ако аз знам да свиря, ще взема да свиря, няма какво да изпъквам. Вашата похвала, вашите ръкопляскания няма да повдигнат моя талант. Защо да изпъкна затова, че много знам? Ако знаеш нещо кажи го на братята си да се ползуват. Искаш да бъдеш главатар, ще носиш най-големият товар. Проповядваш да дават, ти ще даваш най-много. Ти ще бъдеш първият, които ще потвърдиш учението. Това са закони на братството. Вие сега се приготовлявате. Влизате в Школата за ученици – да нямате желание да бъдете видни между хората. Не да убиете желанието, но да имате други желания – да бъдете съвършени, да имате знания. От желание да бъдете видни между хората, от това желание като от огън да се пазите. Смирение трябва. Съвременното общество куца в това – един иска да изпъкне, да стане виден. Ти можеш да станеш виден. Христос стана виден, като го повдигнаха на кръста. Народната поговорка казва: „Който не се е наквасил. не

заслужава да яде риба“. Купуваш си от рибарницата риба. но ти не си се наквасил – нямаш право да я ядеш. Един се е наквасил. а друг я яде. Мястото на Христа никой не може да вземе. Всеки може да вземе мястото на Христа, но със същият кръст. Силата на Христа, славата на Христа без кръст искат да ги вземат, без Неговите страдания. Не може така!

Един брат събрал 10-15 души, учил ги на любов. Дохожда друг и казва: „Какво го слушате, аз ще ви уча сега“. Но той ги разпръсква в една година като пилци. Това учение ли е? Той може да вземе мястото на онзи брат, но иска без страдание.

Един казва: „Учителю аз искам твоето място да взема“. Заповядайте, ще му кажа. Аз вдигам един чувал от 100 кг. и изпотявам се. Ще му кажа, елате. Той като поноси чувала на гърба си 1-2 седмици ще каже: „Тази работа не е за мене“. Но един ще каже: „Нека той носи тежките чували, а аз леките, но ще се каже, че и аз нося чували“. Това не е наука. Искреност трябва.

Ние не сме, които учим. Ние сме изразители на волята Божия, на Онзи който реди нещата в света. Това е Бог. Съгрешиш ли, ти изгубваш Божието благоволение. Какво ще учиш? Най-първо няма да те слушат. За да се основе едно общество трябва любов. Бог е Любов. Ако онзи, който иска да учи няма любов, кой ще остане при него? – Никой. Понеже вие искате да усилите работата, вашите работи ще се усилят. Искате да бъдете полезни. Няма да се влияете от другите. Не казвайте: „Еди кой си как постъпи“. Всеки един. който постъпва трябва да бъде справедлив. Един път на седмицата ще седнеш, ще си прегледаш сметката. Като дойде един изпит ще повикаш своите братя, ще си кажеш истината. Това не е по заповед, това е чрез вътрешно съзнание. Тогаз като се изповядаш, ще усетиш разширение на съзнанието. Това ще го опитате всички. Някой път ще дойдат тези

тежести в сърцето ти. От черната ложа идат и ви кажат: „Изповед на вас не ви трябва. И без баня може“. Ако може без баня, онези деца, които се раждат, колко пъти ги къпят майките им?

Брат Иларионов: *По два пъти на ден.*

Птиците кога вали дъжд си оставят леглата и правят бани.

Всяка дума има енергия. Енергията от всяка твоя дума се връща в душата ти (кога се изповядаш) и ти се очистваш. Ще ви приведа един пример. Това стана в едно село в Русенска околия с един евангелски проповедник, но тогава не бил още проповедник. Набил жена си. След това отива на нивата не може да пее. Тежко му е, ще се пукне, нищо не може да работи. Минава се целия ден, не може да работи. После на другия ден пак. Какво трябва да прави? Казах му: Ще се изповядаш, ще се простиш с жена си, ти си паднал пред нейните очи. С изповядването ще се повдигнеш в нейните очи. После като направи това, светна, почна да пее, впрегна, отиде на нивата и почна да работи. Закон е това. Ще искаш прошка от жена си. Не казвайте: „Да мине така, да ми прости така“. Не. не. ученикът трябва непременно да се изповяда. Само така може да виреете, да бъдете благословени от Бога. Всичко да бъде изправно. Това няма да вършите насила. Това е закон на любовта.

Някои ще каже: „Това е тежко учение“. Тежкото учение беше досега, което се е вършило. Досега сте живели затворнически живот. Според учението, по което вървим, ние трябва да имаме уважение, почитание, любов заради Бога, не заради тях. Понеже обичам Него, искам да се пожертвувам за Него, затуй това на което Той е турил ръката си ще го пазите като окото си. Сега третото нещо за учениците. Първото нещо беше баня – изповед. Второто беше – да не вземате големи длъжности. Да имате стремеж, но този стремеж да е духовен. Да се усъвършенствуваш, да имаш знание. Третото нещо е –

вие взаимно може да си помагате. Да кажем, някой има немирни деца или друго главоболие. Можете един на друг да си помагате. Десет души ще си съсредоточите мисълта върху един брат. Ще се съсредоточите върху него да му дадат един подтик, да го подкрепят. Ще се молите заради него, ще му изпратите своите пожелания. Този брат, като закъса материално ще му помогнете, но да не го направите ленив. Той да види. че с Божията Любов може да се поправи всичко. Животът трябва да е сносен, да е нормален, да не е в утеснение. Всичко това пак ще става по този, великия закон. Да кажем, че аз имам един клас от 100 души ученици. 1000 лева туря всеки настрана. Те са 100,000 лева. Един брат се нуждае от 5000 или 10,000 лева. Всеки един дава и се събират и му се дава 10,000 лева. Тези пари, които сте дали, те пак ще дойдат при вас. Ако вие сте постъпили правилно, вашите пари са на място. Ако сте постъпили погрешно, друг въпрос. Например дадете на един брат 100,000 лева. Ако му дадете тия пари вие го разваляте. Той ще ги даде в банката, ще почне да взема лихвите, ще стане рентиер. Ще му дадете пари, но труда си да вложи в тях. Ще му купите един чифт коне. Аз направих един опит с двама млади братя в Търново. Купих им два коня, казах им: Ще работите на гарата и другаде. Те не работиха с тези коне.

Някои казват: „Тая работа не е за мен, оная работа не е за мен“. Ученикът трябва да работи всякаква работа. Ще караш конете. Само за една година ще работиш така като ученик. Следующата година няма да работиш това. Една година ще носиш пясък. После няма да бъде така. Като караш коне ще научиш смирението. Имаш бодили, сега ще се повдигнеш. Това е едно съзнателно упражнение сега. Не да станете всички арабаджии.

За ученика има изключителни неща, които ще ви дойдат до главата. Кармата ти е такава Господ ще ти каже и ти ще напуснеш

царската корона, ще станеш слуга, за да научиш урок. Ще кажеш: „Да бъде волята ти Господи. Ще стана слуга, ще работя“. Ще вземеш лопатата и ще почнеш да работиш. Ти трябва да бъдеш готов за всичко, това е волята Божия. Но трябва разумност. Досега както сте вървели, вие сте били галени деца на богати хора. Боси не сте ходили, в лишения не сте били. Често слушам: „Между нас братята няма единство“. Тук-там брънките ви са слаби. Защо? – Не са хубаво завързани. Един възел не можете ли да го направите як? Можете. Въпросът не е в материалните работи. Материалните работи най-лесно се уреждат. Да бръкна аз в джоба си, да дам 3000 лева, това е най-лесното нещо. Ако дам пари и след това одумвам, ти няма да харесаш с тези пари. По-добре да не беше ги вземал.

Аз искам всички духовно да укрепнете. Не само вие. Като една ядка да станете, всички в братство. Да се даде един тласък. Много неща са казани и не са приложени. Трябва да се приложат. Миналата 1922 година аз дадох наряд и реших наряд на всички да не давам, понеже мнозина изкрършкаха. Тази година наряд няма да ви давам. Тази година ще ви дам правило как да изпълнявате наряд. Ако искате наряд има стари наряди от как сме започнали. От тези 10 наряда ще вземем по една част и ще извадим нов наряд за приложение. Следующият наряд, който бих ви дал не искам да ви го поверя – той е толкова свещен. Ако този наряд ви го дам сега да го правите – от България нищо няма да остане. Па и от Школата нищо няма да остане. Ще почнете да си играете с взривни вещества. Сега ще ви приготовлявам за този наряд и устно няма да ви го дам сега. Приготовлявам ви за него. Можете тази година да повторите от старите наряди. Тези наряди са за развитие на известни способности, но наряда може да ви служи и за спънка. Не всякога можете да правите наряд. Като си се наял добре не можеш да го правиш. След

като те заболи корема не можеш да го правиш, ще мислиш за корема си. Като имаш да изплатиш полици, ще мислиш за полиците. За наряда трябва особено време. Забелязал съм следното. Един от вас казва: „Аз мога да си поспя 20 минути“. Забелязах някои работи в Стара Загора, Бургас, Варна и пр. Вие, които сте тук, да си вземете по една книжка, една дълга година ще имате един изпит. Всяко отклонение, всяко неизпълнение, ще го отбележите в книжката. Ще правиш във неделята веднъж наряд, но по всички правила.

Ако този, който е вътре в тебе, не можете да го заставите да ви слуша, кого ще направите да ви слуша?

Ако си учител и нямаш време, като отидеш на училище можеш ли там да изпълняваш наряда? Търговец си, можеш да си водиш сметките и пак да си изпълняваш наряда. Четири часа интензивно, сутринта не можеш да работиш. На един час интензивна работа се изисква 15 минути почивка. На всеки 45 минути работа – 15 минути почивка. Тази почивка ще я туриш за наряда. За 4 часа имаш един час и наряда ще може да го изпълниш по всички правила. Ще прекъснеш, 15 минути ще правиш наряд, после пак ще почнеш работата и т.н. Това е изпит за самовъзпитание. Не само сутринта може да се прави наряд. Сутрин има, кога има Божествено настроение и по обед е сутрин, и вечер е сутрин, когато си в Божествено настроение. И в това време всякога можеш да изпълниш своето задължение към Бога.

Вие досега сте се подчинявали на хората – на бойното поле сте стреляли, защото са ви заповядвали хората. „Това не е срамота“, казвате вие. Даже се считате герои. Сега и аз ще ви туря в сражение. Онова беше 400 пъти по-мъчно. Това, което аз ви казвам е по-лесно. Големи духовни богатства ще придобиете. А сега вие си представлявате: „Това е мъчно за изпълнение.“

Тези, които няма да получат наряд, няма да останат без наряд. Българските министри, които нямаха наряд, сега имат наряд. Има нещо, което непременно трябва да се приложи. Знаете ли какво е било моето положение в Школата с престъпването на тези закони? Аз ще ви дам един пример: Искате да отидете някъде на помощ и всички около вас ви държат, теглят, дърпат и не искат да отидете. По такъв начин учениците със своите желания могат да въздействуват и може да произлезе зло. Аз от вас не искам решение за цял живот, но за една година, за един месец или за една седмица. Някои от вас сте изпълнили добре наряда, но повечето не са. 30% изпълняват много хубаво, 15% се обръщат на леглото и си казват: „Това не е за нас". Други 25% казват: „Що ни трябва, може да мине и без наряд. Каквото се казва всичко не се изпълнява я. Ще го замажем оттук оттам и ние ще минем като другите". 30% казват: „Това е глупаво нещо". Тези мисли не са техни. На всички тези категории ще дам съответни наряди. Тези, които казвате, че всичко е глупаво, ще им дадем много умни наряди. Тъй както става ще ви обясня психологическите резултати в някои отношения – образуват се ред негативни сили. Всякога в един наряд имаме за цел щото Божествените сили, които действуват в целия ни организъм (сърце, душа, ум и дух) да добият едно хармонично развитие. Ако в ума ви стане подпушване, в сърцето ви също, тогаз всичко у вас ще дойде в напрежение, няма да намерите спокойствие. Това не е наука. Мъж и жена вървят заедно, изпълняват наряд. Мъжът казва на жена си: „Никакъв наряд от тебе не искам. Никаква молитва от тебе не искам". Защо? Кои са причините? Прямо не искам да обясня причината. Коригирания наряд ще го дадем на 50-100-200 души, да видим за една година какъв резултат ще има. Трябва да довършим това, което има в природата. Има ли го нещо в природата, то е вярно, няма ли го – не е вярно. Изпълняваш ли това,

което става в природата, това е добро, ако не изпълняваш – това е зло, ти си в разрез с Божествените закони. В природата няма пиянство. Природата е създала водата, от водата никой не се опива. Природата е създала водата, най-хубавото питие. Следователно пиянство не съществува в природата – не трябва да съществува и за нас. В природата непослушание няма. В природата има послушание. Погледнете на слънцето, месечината. С каква точност, как се подчиняват те на волята Божия, вървят си по своя път. Ти си най-малкото същество и не искаш да изпълняваш волята Божия. Вземете всички слънца. Те всички слушат, те, които са големи, а ти си едно малко същество и не искаш да слушаш. Вземете във физиката силите, в химията елементите – всички те се подчиняват. Някъде ще стане землетресение – това е случайно. Тази случайност произтича от съвсем други причини. Следователно, в природата послушанието е нещо естествено, а непослушанието – нещо случайно. Трябва да слушаш не хората, а живата природа. Бога, значи трябва да слушаш, а не хората. Ако ти говори човек, добре, ще приемеш думите му, ако ли не – ще се резервираш. Но природата трябва да се слуша. Ако не слушаш ще бъдеш като едно животно, което си е изгубило пътя и ще се загуби някъде. Дъждът от метеори, това са изгорели планети, които са изгубили пътя си. Всички те са осъдени на смърт. Те се обръщат на прах и падат навсякъде в пространството, и изчезват. На онези, които не слушат такава е заплатата. Някои от тях се покайват, някои се разсипват. Ако слушате природата във вашия ум ще има стабилност, ще знаете, че това е така, а не другояче.

Вие ликвидирате кармата си, знайте, че вие сте в последната фаза на вашата карма. Това е така назряло сега, че колкото по-скоро, толкова по-добре за вас. Всяко едно отлагане е вече лошо. Българинът казва: „Късо я режи“. Някои казват: „Да вземем да ходим из горите“.

Из горите са ходили калугерите. Това е един начин само за укрепване. Сега няма къде да бягаш вече. И който ходи из горите и той ще се върне между хората. Аз знам един пример: Един американец задига от господаря си 10,000,000 лева злато и избягва в Аржентина. След 10 години се връща и казва на господаря си: „Ще ти дам парите, животът ми е непоносим, предайте ме на съда да ме осъди“. Та сега са дошли времената – ще се изповядаш, ще кажеш: „Не може вече така да се продължава“.

Беседа държана на 9 септември 1923 год., неделя, 17:30 часа следобед, София на 26 братя

АБСОЛЮТНО НАЙ-МАЛКАТА ВЕЛИЧИНА

Тайна молитва

Прочете се 8 глава от Евангелие на Йоана.

В цялата тази глава има едно пояснение как вътрешното състояние на човека може да се изопачи. Например във вашите умове се зарежда мисълта колко опаки са били евреите, опак народ, още по-опак отколкото българите. Това не е самият народ. Тези, с които Исус е имал спор. са били книжниците, най-учените измежду народа. Интересно е следното: Божествените работи с човешко око не могат да се видят и с човешки ум не могат да се познаят. Ако беше възможно, тези учени хора биха познали. Значи има едно вътрешно прозрение. Всички ще се силите да имате едно основно вярване, т. е. вярване на общите принципи, от които всички да изхождате. Този, общия принцип, от който всички трябва да изхождат, той е принципът на ума, значи в умствено отношение трябва да имате една мярка. Тази мярка ние наричаме абсолютно най-малката величина в света, с която се мерят всички други величини. Сега във вашия ум седи една идея: Как това най-малкото заповядва на всичкото. Когато хората шият с една игла гледат върха да е остър. Коя е мярката? Не с тъпия връх почват да шият, а с острия. Най-острото върви напред. Всичката сила зад тази малката величина е наредена. Всичките тези малки величини, които наричаме нищожни, зад тях стои онова Великото Божествено. Това всякога може да го проверите. Може да вземете едно житно зърно. Това житно зърно само по себе си е способно да стане 10,20 и повече пъти по-голямо от земята, да стане толкова голямо колкото слънцето. Само време му трябва. То е

способно да събере всички енергии от пространството и да се увеличи. Това е въпрос само на време. Другият закон: Големите неща в света, великите неща в света, те нямат тази сила. Те имат обратния процес. Малките неща Бог ги е направил да имат сила да растат. Абсолютно големите величини пък имат свойството да се смаляват. Нейната пък сила е в смаляването. И тъй, когато ние говорим за смирение, разбираме абсолютно голямата величина. Ученият, силният човек, питаме смирен ли е? Знаеш ли великия закон да се смаляваш? Не знаеш ли, ти си в самозаблуждение.

Абсолютно малкото ние го питаме: „Можеш ли да проникваш навсякъде? Можеш ли да изпълниш всяка работа, която можем да ти дадем?" Абсолютно малкото може да изпълни всяка работа. Тези две мерки трябва да имате в ума си. Практическо приложение трябва. Щом имаш спънки в живота, не можеш да проникваш – значи не си абсолютно малкото, значи много голям си. Да кажем, че слънцето трябва да дойде на гости. В коя къща ще го поканят тук, как ще го посрещнат? Кой цар на земята, кой народ днес ще го покани? В коя къща ще го настани? И при това безопасно ли е това слънце с всичките тези свои служащи – ако дойде на гости какво би станало с вас? Значи това слънце трябва да се смали за да ви дойде на гости. За да ви дойде на гости трябва да стане като най-малко слънце, като лоена свещица да го турите на масата и да се разговаря с тебе.

В ума ви трябва да залегнат две мисли като ученици: Да се смалявате и да прониквате всичко. Аз наблюдавам тези, които цепят дърво, което е много чепесто: Удари брадвата на една страна, на друга страна, трябва да му се намери дамара. Турят му се клинове – един, втори, трети. Имате някой богат човек. Такова едно дърво искате да го разцепите. Ще му търсите дамарът, а клиновете в света – това са малките величини. Този човек упорства. Ако земята упорства, т. е.

твърда, наливате малко вода и тя се размеква. Тази година българите казват: „Тези от Бялото Братство няма да им позволим да имат събор“. На всички нас стана мъчно. Казваха си: „Така да направим, инак да направим, да направим постъпки пред царя, заявление да подадем, да отидем при министъра и прочие. „ По кои начин трябваше да разрешим въпроса? Тези начини за разрешение на въпроса са криви. Представете си един пехливанин, който може да вдигне с ръце 2,3 коня и той заявява, че едно малко дете му взело кесията с парите. Той му се моли: „Не ми вземай парите, дай ми ги“. После намира един човек и му казва: „Я кажи на това дете да ми даде парите“. Среща втори, трети, четвърти, все ги моли да кажат на детето. Този пехливанин, да хване детето, да го пораздруса малко, няма ли да даде кесията? Ще я даде. Всички се поставят като този пехливанин. Събора не позволиха. Някои казаха: „Да отидем при министъра, да подадем заявление „ Аз тогава казах: Като дадете това заявление какво ще стане? Като разгледат заявлението в Министерския съвет, какво ще стане? Спомням си, че поповете дадоха заявление при Стамболийски да се уреди заплатата им. Но освен, че не им се уреди заплатата, но им се намали бюджета с 30 000 лева. У всинца ви има тази слабост щом дойде злото, философски приказвате много добре, но щом дойде зора казвате: „Дай кесията, ти си добро момче“. На вас са ви дали една задача. Аз отидох в Търново, ДОЙДОХ СИ В София и си казах: Малкото дете да дойде да вземе кесията. Учениците как ще решат въпроса? Всички тези ученици, които вярват в Бялото Братство казват: „Това дете взе кесията, отиде кесията“. Тази картина е много смешна. Тръгнали 10 слона в царството на комарягите. Дошли слоновете и когато били пред една паяжина царските хора казали: „Макар и да сте много силни, но ако се допрете до тази паяжина от вас нищо няма да остане“. Десетте слона гледали,

гледали и се спрели пред паяжината. Питам: Тази паяжина може ли да спре един слон? Това е самата мисъл, че може да ви се случи нещо опасно. Слоновете трябваше да си вдигнат опашките, да минат през мрежата и да си вървят по пътя. В този въпрос сега се издава слабата ви страна. Не разчитайте на хората! Най-напред мислете де трябва да се направи събора независимо от тях? Че ходим именно в Търново това е едно случайно явление. Може на Витоша, може и на Мусала. Земята и небето може да преминат, но една резка от Божия закон не може да премине. Никой няма, които да се е противил досега и да не е бил тъпкан.

Ще изучавате духовната наука. В духовната наука, при развиване на силите, които трябва да развиете има една опасност. Тя се крие в следното: Не изхождате от законите, които съществуват в природата. Ако някой развали вашата аура, разстрои аурата ви, във вас никаква сила не може да се развие. Тактиката на светските хора е: Ще дойде да ви сплаши, ще изгори къщата, ще ви вземе парите, ще ви уплаши, ще произведе разстройство във вашата аура. Тогаз, ти си уплашен и силата ти не може да се прояви. Няма да допуснеш страх в душата си. Няма да допуснеш да ти се обели кората. Някой може да размъти аурата ти, някой твой близък – жена ти, слугата ти. Размъти ли се аурата, човешката сила е вече парализирана. Няма да се размътваш. Тоз, който иска да работи трябва да бъде тих и спокоен. Най-първо къщата ти не може да изгори. Къщата – това е твоето тяло. Те се опитват да го горят, но къщата гори без да изгаря. Има такъв един пример с онези еврейски младежи – турили ги в пещта, но те не изгарят. Вие сега трябва да се радвате на едно нещо. Това противодействие, което те извършиха ги доведе в стълкновение с нас. Нас ни трябваше малко енергия. Ние дойдохме в контакт с тях. Силният може всякога да вземе. Първото нещо е – трябва да спазвате

пълно равновесие. То е нужно за окултния ученик. Страхът ще дойде. Всички тез неща ще дойдат, но силата ви, силата ви седи в онова тихо СПОКОЙНО състояние. Това е един изпит на цялото братство. Въпросът не е разрешен. Да допуснем 10 души въоръжени. Допуснете сега, че вие вървите, излизате на разходка. Изпречат се пред вас 10 души с пушки и ви кажат: „Горе ръцете“. Искат да ви убият. Вие ще спазите спокойствие. Ако можете да спазите това спокойствие, вие ще ги парализирате: те така ще си останат. Вие ще тръгнете, ще влезете между тях и ще си заминете. Ако се уплашите кога ви кажат „Горе ръцете“ – не сте окултен ученик. Вие ще си кажете: „В името на всички Божествени сили, вие не сте господари на положението“. Ще кажете: „Цъкайте сега!“ Те нищо не могат да направят, но могат да цъкат. Но вашата философия ще каже: „Дотам не сме дошли още“. Но скоро ще дойдете дотам. – „Не могат да ме убият“, ще кажете. Но това е предположение. Като тръгваш още ще знаеш, че те те очакват там. Ти още като тръгваш ще знаеш и ще се приготвиш.

Брат Др. Попов: *Трябва да е ясновидец.*

Вие сте ясновидци всички. Вие всички можете да станете ясновидци. Моментално може да станете ясновидци. Аз ще ви обясня сега: Ясновидството почива на един велик закон в природата. Вие имате обикновено зрение. Но аз мога да ви направя всинца ясновидци. Вие може да помислите, че това е една магия. Не е. Ако аз наглася един микроскоп, който увеличава 1.000.000 пъти и погледна в него виждам чудесно. Ти гледаш на същия микроскоп отдолу, настрани и казваш, че не виждаш нищо. Нагласяваш микроскопа и му казваш: „Гледай сега отгоре“. Той казва: „Виждам сега“. Трябва поставяне в съприкосновение с тези лъчи, които природата има. Някои хора искат да бъдат ясновидци. Всеки един от вас може да бъде ясновидец. Направете един опит. В пет минути може да успеете. Само

отстранете всички тези външни впечатления, изолирайте се. Нали през микроскопа гледаш с едното око? Значи окото ти трябва да бъде съсредоточено към предмета. Ако във вашия ум имате тази сила да изолирате всички впечатления от външния свят, веднага ще се отвори другият свят пред вас, и след това пак ще се повърнете, и ще дойдете в естественото състояние. Това е нагласяване на тези органически лещи. Всички тези външни впечатления, които идат, те размътват, произвеждат сътресения в ума. Умът е отправен към външния свят Концентрирайте се. Не се опасявайте, че ще заспите. Ще се научите първо да концентрирате ума си. Имаш да даваш 10,000 лева – забрави полицата отклони от мисълта си тази полица. Запази спокойствие. Тогава, оня кому то дължиш, може да си каже: „Защо съм аз жесток?“ Ти не трябва да се страхуваш. И действително ти не му дължиш. Да кажем той ти дал 10 кила жито. но това жито не е произведено само от него. То е произведено и от слънцето, земята и прочие. Той казва, че то е негово, но в същност съдействали са и слънцето, и земята, и слугите му. Ти като казваш, че това нещо е твое не е право. Това е действително правата Божествена философия.Ти ще си кажеш: „Нямам да му давам, но Господ да ми каже как трябва да постъпя“. Ще отдалечиш полицата от ума си. Ти си един лекар. Окултният ученик трябва да има едно изкуство. Не можете да бъдете ученици, ако нямате едно изкуство. Имаш една полица от 10 000 лева. Онези, които ръководят твоите съдбини, те са нагласили как да платиш полицата. Един лекар ходи при някой болен, втори ходи, никой не може да помогне. Ти си лекар, тази способност имаш зародена в тебе. Ти отиваш при болния със своето изкуство, изцеряваш го и той ти плаща 100 000 лева. От тях ще вземеш 10 000 лева и ще платиш полицата. Остават ти 90 000 лева, какво ще правиш с тях? Имате 9 души братя нуждаещи се. Давате им по 10 000 лева. Те имат по 10 000 лева дълг.

Ще им изплатите дълга. Тези пари няма да харчите за друго. За ядене няма да ги харчите, нито дрехи ще си направите с тях. Ще се освободите от тях като ги дадете.

Тези мъчнотии, които сега има в света, те са благоприятни условия, които сега се дават за развитие на вашия ум, на вашите сили. Някои ученици, на които се съобщиха някои работи, първият опит с мен направиха. Така че става. Искам да ви наблегна на мисълта, че силата е в нашите ръце. силата е вътре в живата природа и ние имаме възможност да си помогнем сами. Идваха при мене някои приятели, даваха ми разни планове (по забраната на събора). Аз им казах: Оставете ги! На някои пък казвах: Опитайте вашия проект. При тези въпроси има няколко начина. Най-добрият път беше мълчанието. Гробно мълчание. Нека мълчим. Обаче ние сме оная тихата вода – мълчание отгоре, а работа отдолу. Знаете ли как се превзема една крепост? Отгоре уж бомбардират, а отдолу копаят. Повече уповавайте на вътрешната страна на Бога отколкото на себе си. Със спокойствие и вяра ще се оправят работите. Ще имате случаи да се запознаете със силата на Бялото Братство, което действува.

Сега тук, колкото сте от учениците, колкото души сте, вие можете да направите 52 опита през тази година. От тези опити ще използуваме само 12. Тези малки опити ще бъдат за да се види колко сте силни. Да кажем, че някои от братята се намира в едно състояние на недобро разположение на духа (вътрешно, семейно). Ще дам една задача да видим дали можете да му помогнете. Тези опити ще бъдат различни. Например аз ще ви дам известни символи, известни бележки и да видим какво можете направи. Ето един опит: Излез, вземи 4 часа път към изток. С 4 часа връщане стават 8 часа. Ще се питаш: „Защо ходих и защо се върнах“. Такъв може да е един от опитите. Има различни опити. Другият опит може да е следующият:

Ще излезеш и ще тръгнеш пак и първия човек когото срещнеш по пътя ще го спреш. Ще му кажеш: „Приятелю, имам да ти кажа нещо". Той ще седне, ще седнеш и ти и ще му кажеш: „Имам да ти кажа много важно нещо" – „Е какво е?" – „Имаш едно голямо наследство, аз го знам. Ти си беден човек. От няколко милиона е." Ще се разговаряш 2-3 часа с него. Това е действително вярно в духовно отношение. Най-после ще му кажеш какво наследство има. Така човека ще го обърнеш към Бога. Той като отиде ще приказва на жена си. Това е една задача. Ще му говориш много за наследство. Ще му кажеш, че наследството му може да е в Русия, Америка, Индия, Юг. Сега Русия (север) е истината, Америка (запад) е материалния свят. Индия (изток) – ума и Юг – добродетелта.

Брат Др. Попов: *Но ако ти каже, че няма време?*

Но срещата с този човек не е случайна. Друга задача може да бъде следната: Ще срещнеш едного и ще му кажеш: „Ти си болен, аз имам лекарство за тебе". Не може да се даде опит, който не е в пълно съгласие, в хармония с природата. Вие ще проверите само един окултен закон.

Брат Д. Добрев: *Ами ако срещнем няколко души?*

Щом е задача ще срещнеш само един. Ако срещнете много вие ще влезете в града и ще си изберете, който човек искате. Значи задачата се обръща. Духовни хора употребяват черната магия. Някои като се събират постоянно изпращат мисли да се разстрои това или онова. И така действуват. Някои ви атакуват. Вие се оградете така: Теглете веднъж един светъл кръг, изобразете около себе си светъл кръг. Ще теглите друг кръг отпред назад. Направете тези линии със светлина около вас и неподвижни. Застанете в центъра на тези кръгове и си кажете: „Със силата на Духа Божий всички лоши мисли да се разсипят, да се разпръснат".

Брат Епитропов: *Кой е начина за съобщаване с Белите Братя?*

Вчера аз ви дадох начин за съобщаване с Белите Братя. Това е Любовта към Бога, първият закон. Ще ви прочета от Послание към Евреите 1 глава, 6 стих:

„А когато пак въвежда първороднаго във Вселената казва:

И да му се поклонят всичките ангели Божии.“

Значи трябва да има един, който да ви въведе. Това запознаване с Белите Братя ще стане по особен начин, формално няма да стане. То е от чисто духовен характер. Тези запознавания стават не когато човек много очаква, но след като много е очаквал и очаква, и след като е престанал вече да очаква, белият брат ще се яви. Значи то не става от човешка воля, а от волята Божия.

Сега Бялото Братство всяка година има събор на едно от най-високите места на Хималаите. Всяка година имат среща. Там се вземат известни решения по всички важни въпроси. Срещата на всички най-видни ръководители на всички народи, среща на физическото поле в най-високото поле на физическия свят. Тези места в Хималаите са непристъпни, даже невидими за човешкото око.

Брат Ковачев: *Техният събор съответствува ли с нашия по време?*

Не съответствува. Трябва да имате едно ново разбиране, една нова философия. Най-малките неща в живота се обмислят добре когато има любов. Защото когато имате любов в душата си, с присърце ще работите. Когато нямате любов в душата си, най-великите работи са тежест за душата ви. Ако нямате любов животът ви ще бъде скучен. Ако имате любов какъвто и да бъдеш, някои земледелец, овчар, някой обикновен учител в село – в тези положения ще събереш с любов опитност, ще си създадеш бъдеще. Някои хора с високи длъжности ги мислим за щастливи, обаче ще те претрепят

някъде и в астралния свят ще си изкупиш греховете. Ако Стамболийски имаше вяра щеше да остане жив. Каквото му кажат 100% вярваше. Той беше краен оптимист. Но на земята никога не става със 100% сигурност. По някой път има 50% изключение, по някой път 75%. Някои ми предложиха да отида в Чам Кория с техния автомобил, но аз отказах. На мене много по-приятно ми е пеша. Най-първо между всинца ви трябва да се образува една вътрешна връзка. Вашите материални работи да не разклащат вашето духовно положение. Вие седите и чакате да развиете красноречието и след това да излезете и изведнъж да говорите. Чрез проповед светът не се оправя. Единичните разговори са най-хубавите. Най-добрата работа е единичният разговор. Той ще пита, ти ще му отговаряш, като сте събрани само два, трима на едно място. А в един голям салон дето има спор. това е едно биене на барабан. Някой си казва: „При разговор какво ще му кажа?“ – Толкоз години работиш, а питаш какво ще му кажеш. – „Дали ще приеме това?“ Ще му кажеш: Да се убиват хората, да се осъждат хората, да се воюва – това не е философия.

В окултните школи се говори за стари и млади. Ако сте млади готови ли сте да помагате на старите? Младите ще дойдат да помогнат и да поемат работата. Те няма да ви заместят, но ще ви сменят докато си починете. Младите са изложени, те минават през една опитност, през която и вие сте минали. Защо вие. които по-рано сте минали по този път, защо да не сте в услуга на тях? Ако специалният клас не беше се създал, младите сами щяха да се отделят. Те си виждат слабостите, идеи имат, но когато дойде до практическото приложение там е по-мъчно, там куцат. И аз знам защо куцат. Вие старите какво трябва да направите с младите? Ще поканите младите на угощение у вас и там да се чувствуват като у дома си. След два три дена друг един брат да ги покани и т. н. Те са

млади, изложени са на изкушения. Ще влезете с тях в разговор. Тогаз те ще кажат: „Има в тях нещо, има в тях идеи. Ако бяхме млади щяхме да подкрепим старите и да ги разположим“. Това е вече досетливост. Научните лекции от специалния клас имат изчисления и чертежи. Те ще се дадат и на вас. Специалният клас не е постоянен, той е временен. В природата специалните класове не са постоянни. На младите съм говорил за възможностите на ума, сърцето, волята и духа, после за черната и бялата светлина. Така те решават задачи в живота. Трябваше да ги заведа в живата природа. Например известни изводи говорят, някой тих извор. Ще видите, че известни извори имат известно бъблене, известни звукове и всеки един звук на извора буди във вас известна идея. Друго бъблене буди друга идея. Например Куш бунар при Сливен. Млад човек значи носител на Божествената Любов, стар – значи онзи, който е мъдър – не по възраст. Мъдростта и Любовта вървят ръка за ръка.

Беседа, държана на 10 септември 1923 г., понеделник, 5:30 часа сутринта, София на 26 братя.

ОКУЛТНИЯТ ЗАКОН НА ПРОТИВОРЕЧИЯТА

Тайна молитва.

Изобщо във всички общества-школи се срещат противоречия в живота на ученика. Противоречията се явяват като една необходимост, като една потребност. Това е един закон. Щом човек влезе в една окултна школа, каквато и да е, непременно на пътя му ще се изпречат известни мъчнотии. Едно малко обяснение: Да кажем, че решите да следвате в университета в София или отивате в странство. Най-напред ще се изпречи въпросът, къде ще трябва да намерите квартира, после трябва да намерите гостилница. После ще трябва да се съобразявате със средствата. След това ще се погрижите за учебници. Доколкото е възможно ще си ги набавите, а тези които не можете, ще гледате да използувате от някои свои другари. Сега сте влезли в окултната школа, понеже сте завършили, тъй да кажем, училището на света. Излезли сте от света и сте влезли в тази окултна школа. Можете да си кажете: „Що ни трябваше да се занимаваме с окултни въпроси?“ Обаче природата не търпи празнота, празно стоене. Може да работите съзнателно или несъзнателно. Школата е съзнателното работене. Ние се считаме обикновено за нещастни. Мислим животните за щастливи. При сегашните условия, да вземем птиците, зайците, свободни ли са те? Една птица, както си пее стрелят върху нея. Също върху заека и други животни. Всички са на страх. В една школа най-първо ученикът като постъпи, у него се възражда едно идеално желание, той влиза в школата с ентусиазъм. Щом срещне някоя мъчнотия става друг. Като не може да преодолее някои мъчнотии, той се обезсърчава. За такъв се казва: Улегнал се е. Тези

ученици, които никак не е скъсал учителят, те са наперени. Онзи ученик, който е скъсан, как е сгушен, ходи като че не е у дома си в училището. Не че няма желание, той има желание, но е обезсърчен. Тоз, който е скъсан има опасност да пропадне, у него се заражда страх. В окултните школи същото се явява. Като ви скъсат, като пропадне задачата ви, появява се страх. Първо правило: Вие ще имате абсолютна вяра! Учителите на окултните школи не са като учителите в земните школи. Ако са такива ние отсега да напуснем школата. В тях има дълбоко разбиране природата на своя ученик, неговите дела, миналото, какво може да излезе от него и ще му даде всички упътвания. Ще дойдат някои мъчнотии във вашия живот. Те са привидни, те не са същински. У вас ще се зароди едно малко съмнение, недоволство. Най-напред ще станете недоволни от себе си. Това е нищо, ще можеш да се изправиш. Някой път ще останеш недоволен от окръжающите. Тогаз работата е лоша. Но и тогаз можеш да се оправиш. Най-първо е нужно следното: Всеки един от вас трябва да има определена програма, която той иска да постигне в този живот. Цар не може да стане. Това ще го изключите из програмата си. Княз – също. Милионер не може да станете. И това ще го изключите от програмата си. Да станете някой учен, знаменитост, да се прославите в света – и това не е в програмата ви. Ще изключвате, ще изключвате. Може да станете някои селски учител, на тези деца да бъдете полезни. Ще започнете да работите в тази окръжающа ви малка среда и ще те благослови Господ. Ако станеш министър ще те затворят, вестниците ще пишат за тебе, в затвора ще стоиш 4 години без да те съдят, после ще те осъдят. Ще се убие духът ти. В живота всякога ни спъва материалния живот. Вие влизате в един клас. Искате да бъдете първи в класа, да бъдете любимец, но не можете защото имате слабости, които вашите приятели започват да използуват. Тези

ученици ви дразнят в класа и вие ставате смешни. Тогава или трябва да напуснете класа, или да се примирите докато свършите. Ще се подобри положението ви. Някои са майстори за ирония и подигравка. Сега в живота ни, често ония, които вървят в окултната школа са изложени на такива нападки от света. Исаия, например, когото сега считат за гениален, в него време какъв са го считали? Христос, който за 500 милиона души е Божествен днес, в Негово време, какви неща са казвали по негов адрес? Казвали са му: „Ти си обикновен човек“. Мойсей – също. След 2000 години евреите още си мислят за Христа така. Вие сега сте ученици на окултна школа. Мислите ли, че вие ще направите едно изключение от общия знаменател? Вие мислите ли, че ще направите изключение след толкоз пророци и след Христа? Същият закон ще ви засегне. Това е в реда на нещата. За в бъдеще, когато целият строи се измени, когато дойдат нови хора, тогаз друго. Тогаз ще имаме обратното. Но при сегашната култура ние трябва да се приготвим да посрещнем някои път неща, които ще бъдат неприятни. Ние ще бъдем умни, всичките тези неприятности да ги използуваме. От друга страна аз бих ви посъветвал да концентрирате ума си, да дойдете в по-близка връзка с Бялото Братство. И то ето как: Когато помислите за най-възвишените качества – любов, мъдрост, смирение, кротост, въздържание, честност, постоянство – всичко, което можете да намерите най-хубаво в живота, всички това ще го отправите и ще кажете: Това е в тях. Тогаз вие ще ги привлечете. Когато във вас се образува светлина, само тогава едно висше същество влиза във връзка с вас. Едно висше същество се привлича, когато ние мислим добро за него. Апостол Павел казва: „Без вяра не може да се у годи на Бога.“ Ще вярваш за Бога, че е най-добър, най-благ. Като мислиш така, като се молиш така, веднага ти ще привлечеш Божествения Дух. Бог ще ти се изяви. Ако един ученик хвърли

всичката вина на своя учител в класа, какво ще спечели той? Колкото и да е доблестен той, той ще бъде неспособен, ще изгуби най-напред охотата да се учи. Ще изгуби онова вътрешно разположение да учи. Друга една опитност: Някой път, когато се говори за някоя школа, правят се известни заключения, ограничения в известна насока. Тези заключения не се отнасят към целокупния ваш живот. У вас е натрупана опитност, натрупана от миналите съществувания и от сегашния ваш живот. Тази опитност от миналите ваши съществувания не се е още кристализирала у вас. Тия способности, заложени у вас, изискват обработка. Ние казваме: „Имаме воля; имаме силна мисъл". Може да направите опит за това. Един ваш брат ще легне и 6 души от вас, от най-силните ще се наредят около него. Ще го държат отдолу с пръстите си така: двама братя ще поставят пръстите си под нозете му, други двама под слабините и други двама – под главата. Така държейки го, ще го дигнат нагоре с концентрирана мисъл. Като го издигнете до известна височина, ще почнете да си сваляте пръстите надолу и той ще остане във въздуха. Но няма съвсем да си отдалечавате пръстите. Между пръстите ви и тялото му да има четири пръста разстояние. Ако той остане във въздуха, това ще ви докаже, че имате сила. Ако не можете да направите това ще кажат: „Де ви е силата?" Ако направите този опит еднаж, дваж, може да нямате резултати, но ще опитате. Ще успеете някой път. Ще концентрирате мисълта си, ще насочите мисълта си нагоре, във време на опита. Желанието ви ще бъде да остане тялото му във въздуха. Тогаз ще имате един прекрасен опит. Атлетите в света, които излизат да се борят, цели месеци ще се мажат, дълго се упражняват. Някои ученици мислят, че с много малко усилия може да излязат да се борят. Този пехливанин, с когото ще се бориш, той има изкуство, има знание. Светът, хората, с които ще се срещнем, те са

много умни и знаят майсторски да подпушват. И като те подпушат, могат да те накарат да се удавиш в своето подпушване. Сега първото нещо, което е необходимо, е по възможност да се борите с един недъг, който се явява във всички окултни школи. Той е. че изпъкват образи неприятни и ти ги задържаш. Някои хора се карали, ти задържаш това. Чел си някой вестник, задържаш всичко от вестника. И ти не можеш да отправиш ума си към Бога. Като четете вестниците, лъжливите места във вестника не ги четете. Например, еди на кого си изгоряла къщата; еди-кой си министър заминал; царят къде е ходил; кой владика къде е служил. Тези неща на вас не ви трябват. Четете същественото във вестника, това, което може да ви служи за уякване на мисълта. В сегашния обществен живот, жълтата преса е една зараза. Този крясък наоколо, това движение наоколо е една злина. Това движение е едно вечно смущение: трака-трука, трака-трука. Този шум застарява. Американците на 55 години остаряват. Гърдите им са хлътнали навътре. Те сега се борят против този недъг в училището, в гимназиите. Стараят се да правят дихателни упражнения, физически упражнения, за да обновят своята дихателна система. Американците, които са един културен народ, се хранят много нехигиенично. Няма друг народ, който да се храни по– нехигиенично от тях. При ядене американецът най-напред яде супа, после горещо месо, след това картофи, след това чаша ледено кафе. На пикник, вечеринка ще пият кафе, след това чай, после ледено. При такава диета какво здраве може да има? На всички стомасите са развалени. Аз им казвам: Вие сте много некултурни, вие не знаете да ядете. Българите в това отношение са много по-културни в яденето си. Начинът на яденето у американците е традиция и трябва дълго време, за да се измени. Сега има там хора, които работят в противна посока. Тая американска традиция аз наричам традиция на черната ложа.

Сега вие сте влезли в тази школа и очаквате големи резултати. Но имайте предвид от какъв материал е създадена сегашната ваша къща. Вземете предвид материята, от която вие сте създадени. Изисква се цялото ви тяло да се преустрои. Иска се много сериозна работа. Съставяте си един план. Твоите братя ще дойдат и ще ти развалят плана. Поради това се изисква умение. Външната среда в България е чрезмерно груба. При усилията, които правите, тази среда прониква вътре и изменява средата на школата. Тези хора около вас не могат да помислят нещо хубаво за школата. Те не могат да помислят, че в школата се учи нещо велико. Те мислят, че в школата се вършат оргии. И поради хвърлянето на тази нечиста мисъл, трябва да се направи някоя ограда, щото всички тези лоши мисли да се отблъснат. Някои от вас ще почувстват някой път известни неразположения на духа, един отпадък: не може да се молят, не могат да четат. Те са вътрешни състояния. На тях няма да обръщате внимание. Ако нямаш разположение, например, гневен си, постави си гърба на слънцето, нищо няма да изгубиш. В каквото положение и да се намираш, отправи ума си към Бога, все таки 50% положението ти ще се подобри, в каквото положение и да се намираш. Сега разбира се трябва да се организират учениците и ученичките взаимно да си помагат. Тези два пола в света са фактори на цялата еволюция. Не мислете, че вие като имате едно ниско схващане за жената, ще може да харосате. Или една жена, която храни най-ниски мисли за мъжа, ще може да се повдигне. Жената, това е един принцип, който съществува и си има своите права и своите задължения. Мъжът, това е принцип, които си има също своите права и задължения. Следователно на мъжа и жената трябва да се дадат законните права, подобающето. Аз бих желал да бъдете в това отношение образцови ученици, не само един към друг, но и към противоположните полове.

Да не каже някой мъж: „Вие жените нищо не сте!“ Да не каже някоя жена: „Вие мъжете нищо не сте!“ Да не каже някой: „Вие учениците на школата жени нищо не сте!“ Непременно се изисква една искреност, едно взаимно почитание. Друг един закон е, че мнозина от вас всеки ден ще бъдете дежурни, ще ви поставят на един дисхармоничен пост. Един българин отива в Америка и търси работа. Намерил един американец, който го поканил на служба при себе си. Българинът се зарадвал. Американецът му показал клозета и му казал: „Ще го умиеш!“ Първият ден българинът умил клозета, но втория ден казал: „Аз не мия такива американски клозети!“ Този българин после казвал: „Аз не умих клозета, оставих тази работа, но после по-големи бели ме нападнаха“. Българинът можеше да мие клозета няколко месеца и след това. може би щеше да вземе по-добра работа. Често пъти в света ще изпаднете в едно положение, при което може да се спънете. Да допуснем, че си учител. Изисква се едно разположение. Трябва да си магнетичен, за да те обичат децата. Ако умът ти е смутен, какво впечатление ще направиш на тези деца? Трябва да си любезен, разположен, какъвто и да бъдеш чиновник или какъвто и да било друго. В школата за да създадем тази хармония, това вътрешно равновесие, трябва да се употреби воля. Животът не е тъй хармоничен. Сега се изисква една силна и разумна воля, за да може да се бориш с недъзите, които съществуват. Тези неща не са най-големите спънки. Онзи ден ви говорих за любовта към Бога, за Божествената любов. Вие си казвате: „Божествената любов е непостижима“. Така само се спъвате. Божествената любов е постижима. С Бога ти дълго време няма да може да разговаряш, но една аудиенция от една секунда ще може да имаш. Това е достатъчно. Той ще може малко, но от това ще има велики резултати. Той ще ти каже: „Търпи! Твоите работи ще се уредят“. Но това е достатъчно. Ще

си кажеш: „Господ ми каза това, аз ще търпя“. Щом започнеш да търпиш, умът ти почне да работи. Ще имаш смисъл в живота. Та ще си турим една цел, именно – любов към Бога. И когато ние намерим Бога, когато влезем във връзка с Него, тогаз ние ще Го познаем. Само като познаем Бога ние ще познаем своите ближни. Сега някои казват: „Като познаем своите ближни, ние ще познаем Бога“. Аз не разбирам така. Само като познаем Бога ние ще познаем ближните си. Така говори Новото Учение.

Да направим сега едно упражнение

(Направи се упражнението).

Поставя се лявата ръка отпред в ляво с пръсти обърнати нагоре и отдалечени един от други. Дясната ръка се поставя над лявата с пръстите обърнати надолу, при което съответните пръсти на дясната и лявата ръка се допираха. В такова положение се прочете Добрата молитва. След това са направи обратно с ръцете – лявата ръка се поставя в същото положение върху дясната и тогава се прочете Отче наш. След това двете ръце се съединиха със съответните пръсти отпред, малко дъгообразно. В такова положение на ръцете се произнесе следното:

Няма Любов като Божията Любов Само Божията Любов е Любов.

Няма Мъдрост като Божията Мъдрост Само Божията Мъдрост е Мъдрост.

Няма Истина като Божията Истина Само Божията Истина е Истина.

Ще направим един опит. Някои от вас са учители, някои от вас са чиновници и прочие. Ще направим с тях един опит. Турците казват: „Денемеси бедаведър“ (*Опитът е без пари*). Това упражнение с ръцете ще го правите веднъж в седмицата, сутрин и вечер. Ще се концентрирате. Ще наблюдавате какви резултати ще даде. Всеки ще

прави опита отделно сам. Вашият обективен ум е много буден. Той ви шиканира. Той ти казва: „Ти си стар човек, свършил си университет. 44 годишен си, с това ли ще се занимаваш?“ Ти ще кажеш на този ум: „Аз знам от тебе повече. Аз ще ти докажа, че зная повече“. Ще му кажеш: „Ако ти си много учен кажи ми колко атома има вътре в слънцето“. Понеже Той ти казва, че всичко знае, ти ще му кажеш: „Я ми изчисли квадратурата на кръга“. Ти ще му кажеш: „Ти като не знаеш мълчи там“. Дай му мъчна задача да мълчи: „Я ми кажи преди 10 години в днешния ден аз какво правих?“ Тури го в затруднение. Да те познае, че ти си умен. Защото като познае слабата ви страна ще ви казва: „Това не прави, онова не прави“. А после ще ти казва какво да правиш. В Писанието това се казва „плътта“. Този обективен ум ти казва: „Ти като си вдигнеш ръцете нагоре светия ли ще станеш?“ Ако мижиш ще ти каже: „С мижене ли ще напреднеш? Каквото и да правиш ще те критикува. Ако седнеш пак ще те критикува.

Беседа, държана на 10 септември 1923 г., понеделник, 6 часа следобед, София на 26 братя

Забележка: Беседата е четена и в Общия окултен клас, 28. X. 1925год., сряда, 7:45 часа вечерта, Бургас.

ЗА ЧИСТОТАТА

Тайна молитва.

Добрата молитва.

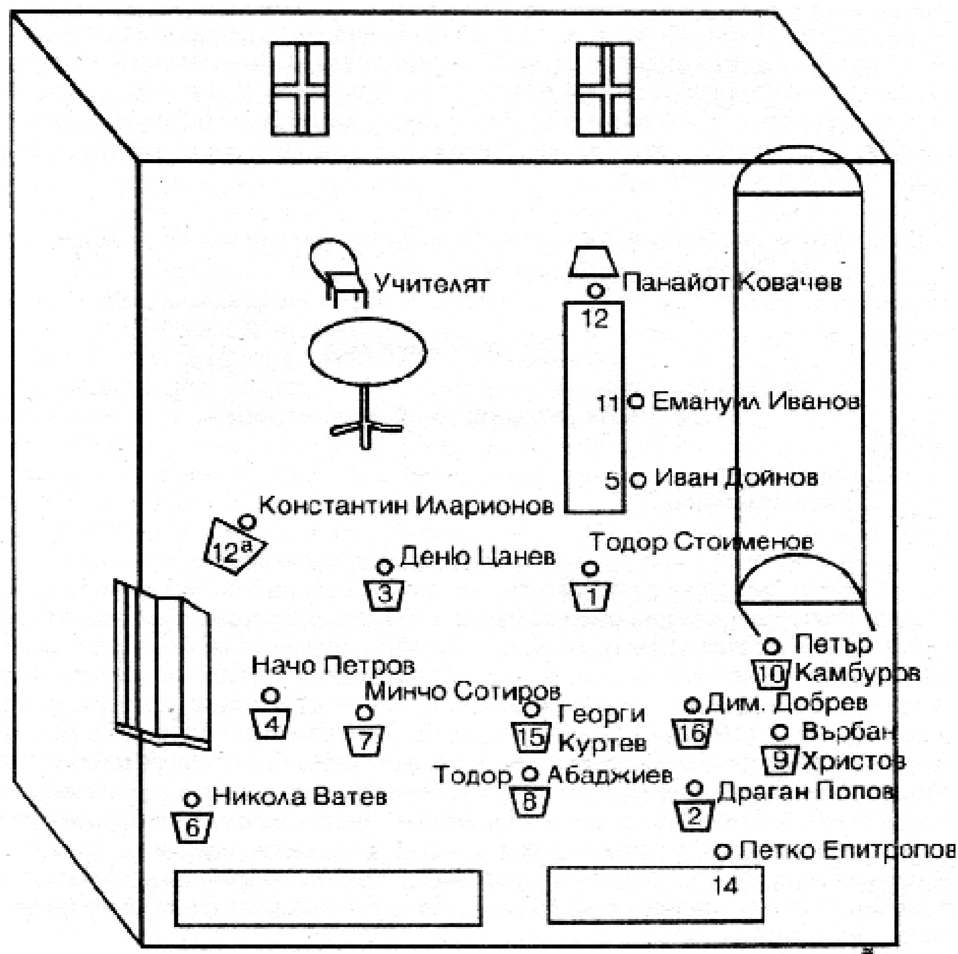
Аз ще ви кажа сега малко работи, които ще бъдат особени.

Живот без здраве може ли да съществува? Ядене без глад може ли да се прояви? Пиене без жажда може ли? Вървеж без движение може ли? Мисълта без ум може ли? Чувство без сърце може ли? Сила без воля може ли? Това са въпроси, върху които вие ще мислите додето трае този наряд. Чистота е необходима, за да се избегнат нещастията на земята. Трябва да имате чистота в устата, в ума, в сърцето, в душата и в духа. Всички нещастия в живота идват от това, че липсва чистота. Това е един велик закон. Всички същества абсолютно трябва да го пазят. Затова трябва да се почне от чистотата. Без чистота практически нищо не може да се постигне. Това е едно правило. Всякога без чистота, резултатите ще бъдат катастрофални. Докато си чист – здрав си. Престанеш ли да бъдеш чист. болестта дохожда. Ако искаш без чистота да действуваш, то е все едно да искаш да поиш търговия без пари, градинарство без вода. да искаш да любов без чувство.

11. IX. 1923 г., вторник, 5:30 часа сутринта

1924 г., 31 август – 2 септември, София

(Бележки, държани при братската среща на ръководителите в София през 1924г.)

680

Повикани от Учителят и присъствували на Братската среща ръководители:

Айтос

1. Георги Куртев

Бургас

2. Минчо Сотиров

Варна

3. Емануил Иванов

Велико Търново

4. Константин Иларионов

Казанлък

5. Петър Камбуров

Орхание

6. Върбан Христов

Пловдив

7. Петко Епитропов

Сливен

8. Димитър Добрев

Стара Загора

9. Панайот Ковачев

София

10. Тодор Стоименов

11. Начо Петров

12. Деню Цанев

13. Иван Дойнов

14. Драган Попов

Ямбол

15. Тодор Абаджиев

Русе

16. Никола Ватев

НАРЯД ЗА 1924–1925 Г.

Размишления:

- Само разумният и добър ученик напълно изпълнява Волята Божия

Първа седмица

- Размишления върху Любовта
- Добрата молитва

Втора седмица

- Размишления върху Мъдростта
- Отче наш

Трета седмица

- Размишления върху Истината.
- Добрата молитва
- Отче наш

Четвърта седмица

- Размишления върху Правдата и Божия Промисъл
- Молитва на Триединния Бог

Пета седмица

- Размишления върху Добродетелта и Божията Благост
- Молитва на Царството

Шеста седмица

- Размишления върху жертвата на Любовта и Божията Милост
- Молитва Пътят на живота

Седма седмица

- Размишления върху силата на Духа Божий, Божията Святост и Чистота
- Молитва за плодовете на Духа
- Вечният и необятен Бог е Пътят, Истината и Животът.
- Мир на всички, които ходят в пътя Христов!
- Бог е Любов и Той е единствената връзка на живота.
- Благословени са всички, които следват Неговия път.

По наряда:

1-ва серия – 14 беседи – от 10. IX. до 10. XII. – 12 седмици (84 дни – за 6 дни една беседа)

2-ра серия – 14 беседи – от 10. XII. до 10. III. – 12 седмици (84 – за 6 дни една беседа)

3-та серия – 16 беседи – от 10. III. до 10. VI. – 12 седмици (84 – за 5 дни една беседа)

4-та серия – 14 беседи – от 10. VI. до 10. IX. – 12 седмици (84 – за 6 дни една беседа)

22 август

ВЗАИМНО ПОДПОМАГАНЕ

16:00 ч.

Тайната молитва.

Мълчание.

Учителя: Обменихте ли мисли върху някои материални въпроси?

– *„Няма време и удобства от присъствието на гости в двора“.*

Учителя: Трябва да се обменят мисли, защото има противоречия между духовните и материалните въпроси. Те не вървят успоредно. Едни държат материалното, други духовното. Нямаме нужда от материалното. Това е противоречието. Това е постоянна борба на духа с материята, тя съществува и духа трябва да се повдигне. Възгледите на хората се различават. Болните и здравите имат различни възгледи по разните въпроси от идентичен характер и се явяват противоречията в живота.

В братството голямата свобода, която имаме, се използува лошо – това не е право – това е изнасилване, измъчване на някои от братята, от подобно криво разбиране на някои членове на обществото. Един пример: Един брат оставя в едно семейство старите си дрехи, за да се благославяло. Аз не обичам да давам стари дрехи. На един брат дадох едно старо палто при дъжд. Той не ми го повърна. Взе ми едни сандали, не ги върна, но му задигнаха посред бял ден ново палто за 1200 лева и други дрехи. Това непослушание завлече неговите дрехи. Моите скрито взети сандали, завлякоха му новите

дрехи комплект посред бял ден от палатката в „Баучер“. Това не е толкова неморално, че ги е взел, но непослушанието му.

Ако ли дадете обещание, трябва да го изпълните заради Бога, да не се охули името му, името Божие. Ще продадете всичко, но обещанието си ще изпълните. Питам ви: Разбойници хващат вашия син и искат откуп 200 000 лева. Ще продадете къщата си и ще ги дадеш – това ще е резултат от едно неизпълнено обещание. Трябва да се изпълни всяко дадено обещание, даже и колкото и неприятно да е било.

Материалното богатство на един човек е отглас на неговото духовно състояние. Децата се ползуват от подготовката на материалното състояние, благодарение доброто духовно състояние на родителите – благата вървят по наследство. Мнозина имат добри желания, но малко са които имат стремеж да изпълнят тия добри желания. Имате отруднен брат – не се притичате да го облекчите. Военните не правят така, те се поддържат. За намиращия се в опасност военен, телеграфират и го подкрепят. Поддръжка трябва и в духовния, и в умствения, и в материалния живот. Разбирам съзнателния материален живот. Имаше един брат Дързев, който живееше в лоша стая тук. Дадох наставления, настани се по-добре, по-хигиенично, но волята му излезе слаба и аз занят с други работи не можах да проследя до колко се изпълняват наставленията ми, и той си замина. Друга една сестра пратих в Чам-Кория, бе много слаба. Поръчах ѝ да слуша, ако иска да оздравее. Като охлюв да пъпли и на слънце да излиза и се пече. Послуша ме и се съвзе. Тя трябваше да си замине, но остана. Иска се послушание и помощ от приятелите, от братята и сестрите.

Най-важния въпрос за вас кой е сега? Кое е най-належаще?

Бр. Драган Попов, София: *Да се ликвидира със салона. На 3-ий септември трябва да внесем 25 000 лева. Решихме да платим дълга на Радославова – около 50 000 лева, а всичкия дълг е около 120 000 лева. Никой не се грижи за салона, като че е чужд. Даже да се помете не отива никоя сестра от най-ревностните. Бяхме 12 души. Всеки се оттегли и гледа да хвърли товара на други. Имаше комисия, която да прегледа сметките и да докладва. Не е сторено това и досега.*

Учителя: Трябва да се уреди. С назначаването на няколко души, да се прегледат сметките и се уреди.

За взаимно подпомагание, може да се образува фонд, но всеки комуто се даде помощ, трябва да вложи в себе си желанието да върне това, което му е дадено. Дали ще го върне или не, то е друг въпрос, но трябва да има желанието да върне даденото му. Когато ще помагате някому, трябва да видиме, заслужава ли да му се помогне или той има да разреши една задача!

В салона бяхме наредили всеки да има едно малко изкуство, каквото и да е: тенекеджия, собаджия, плетене столове и др., та между другите работи да се работи да се работи и това в салона – събирате се 2-3 приятели и поработите един, два часа. Този закон е като пчелите: много пчели по малко мед много става, отколкото по единично всеки да работи.

Бр. Деню Цанев: *Подкрепата е лесна, но най-първо трябва да почистим обществото си от недъзите и тогава всички лесно се урежда, защото ще има сплотяване и с него ще изпълниме закона на пчелите, и ще принасяме много мед. Това е по физически истина. Не знаем духовно как е, но все нещо трябва да се направи в това отношение. Недъзите са – имаме хора, които злоупотребяват с нашата свобода – разни Магдалини, Балтовци, Савовци, които се правят светии и компрометират цялото общество. Вие, Учителю,*

живеете напълно в любовта, но ние сме още във физическия мир, нека ние да се поразправиме с тях. Тук се изтъкнаха ред недъзи.

(Учителят казва, че това е религиозно тщеславие.)

Учителя: Отиде си една Кирилова, дойде Магдалина. Кирилова имала мисия да обнови България. Също и Магдалина (с) подобна мисия за света. Магдалина е изучила изкуството за просия. В Италия е събирала пари и майсторски е просила. Хитър тип, който мисли само за себе си. В един ден мога да свърша с нея и Балтова и със Савова. Вие ще се натъкнете на още по-лоши типове – има от лошо по-лошо. Но може да се постигне нещо от по-старите братя, иска се обаче абсолютна чистота. По-младите братя лесно се съблазняват и вие трябва да им помогнете. Духовете в Магдалина постят, подвизават се, но после двойно повече идат духовете в тая Магдалина. Това са физиологически недъзи, които лесно могат да се лекуват, в един ден. Но има социални въпроси за разрешение. Дъщеря ви иска да се жени, не само това, но и ще гледате мъжа ѝ. Как ще разрешите този въпрос? Дойде някой в братството и казва: „И аз съм ученик“. – Да, на лъжицата, а като дойде за работа няма го.

Просия у нас братството не трябва, а работа се иска. Просията в нас е безобразие – то обезобразява човека. Случката със Савов: събирал пари за столове и ги изхарчил. Не е въпроса, че ги е изял, не е грях това, но лъжата – защо е излъгал, че ще купи столове, а ги изяда – тука е осъдителното.

Искам вие, които тук сте събрани, сте се събрали да ме слушате. Ще прилагате закона на жертвата – каквото направиме да не знае света. Свобода да има. Мъжът без жената не може. Тя все реди, тя все е взела участие във всичко: ореола на светиите те са го турили и ред други неща. С жената внимателно трябва да се постъпва и внимателно ѝ се възлагат поръчки.

Бр. Драган Попов, София: *Въпроса между млади и стари – да няма разлика. Те се съблазняват по въпроса за женитбата и все братя и сестри, а момче и момиче все вървят. Те се считат, че са отделни и със своята школа.*

Учителя: Те трябва да изпълняват Божия закон. Те могат и да се оженят и пак да изпълняват волята Божия.

(Изтъква се сепаратизма със специалните школи и общите школи, което доведе възгордяване у младите.)

Учителя казва: Това е временна мярка. Хорото е за младите, а не за старите. Но школите ще са общи. Има ли между младите абсолютна чистота? – Не. Не мога да поверя на един брат една сестра. От пет сестри, които бяха заедно само една бе абсолютно чиста и издържа от съблазните. На всички трябва да се помага и на стари, и на млади братя, всички имат нужда от помагание. Нали в Христа няма ни мъжки ни женски пол. Насъбралата се енергия в младите трябва да се използува. Това е една машина енергията, на която трябва да се използува. Вие старите трябва да потърсите младите и те, младите да потърсят вас старите. Аз имам наблюдения. Един брат следва университета и оставя коса по-дълга от моята, и брада, и се носи неглиже. Една сестра ми казва за него: „Щом се влюби дава признак, че е в траур, но следдва месеца ще ги хвърли. И на истина той ги хвърли след два месеца. Защо? Ние сме пет сестри, които му удължихме косите, но у него няма нищо духовно!" И така излезе. Някои хубаво разсъждават, ако и да са сестри. Те знаят, че в случая косата и брадата не са спуснати за Бога.

Сега по плана за 10-те души, които да съветват всеки брат или сестра, които искат да проповядват за Бога. Ще му дадат една задача да излекува един болен. Ако излекува болния добре, от Бога е. Има опасност, от тия десет души, да се не помислят за третейски съд!

Трябва всеки да си признае грешката и тогава се поправя иначе трудно е за тия десет души да го убедят.

Иска се тактичност. Един брат се отделил с жената на един световен човек, който е идвал на нашите екскурзии, за да я обърне в нашето общество. Мъжът се съблазнява, смущава се, съмнява се в тия им отношения и не идва повече. Всичко, което Бог иска може да направи, но разумни да бъдеме в обноските си.

Сега на вас ще дам по една задача за една година. Да видим как ще я изпълните. Ако вие в противоречията не намерите смисъла на живота, вие ще пропаднете. Когато човек разрешава Божията работа трябва да бъде много деликатен, разумен, за да не попадне в противоречие. Вие сте в света и не можете да посветите всичкия си живот само за Бога, но 1/10 от времето си можете да посветите за Бога. 90% е за вашите нужди – прехрана и др. При сегашните условия на еволюцията много души има, които мъчно се повдигат.

Вие в провинцията какви нужди имате?

Бр. Георги Куртев, Айтос: *Охлаждение има един към други.*

Бр. Панайот Ковачев, Ст. Загора: *Необходими са обиколките от Учителя между нас.*

Бр. Минчо Сотиров, Бургас: *Утеготяването го има навсякъде между приятелите от провинцията. Жажда за работа, за подвизи има, ревност има, но все пак утеготяването съществува. Идването на един външен брат събира всички около него и с наслада слушат говора му, а колко повече, ако бихме имали радостта да бъде между нас Учителя ни! Той да ни посетеше!*

Бр. Деню Цанев, София: *Това утеготяване е отражение на положението в София и там го възприемат.*

Бр. Емануил Иванов, Варна: *говори в същатата смисъл, изтъква, че някои братя говорят от името на Учителя и добре*

говорят, но има и други, които криво са разбрали Учителя и внасят разкол.

Учителя: Такива си устройват гнездо и друг път да идват.

– Всеки, който идва да говори или като гост трябва да има позволение от Учителя. Този въпрос се уреди от 1920 год. и всички членове да се предупредят за това.

Учителя: Утре вечер в 7 часа ще имаме едно свободно събрание в салона, а сутринта в 5,30 часа вие 16 – те да сте тук събрани.

От провинцията всички вие трябва да разпространите своите знания и навън – в по-широка общност с обществото. Време е да заработите и навън от нашата среда и вашите знания да ги дадете и на света гдето няма морална устойчивост. Пречките, които сега ни се правят, са временни: салон не дават, (на) беседите пречат и други някои.

(Между присъствуващите изказа се желание и се препоръчва бр. Боян Боев да се изпрати като проповедник на научни реферати.)

– Пречки в успеха на делото са още и събирането на абонаменти, а не се изпращат списанията или вестниците: така бе с „Анхира“, Алфа“, „Ратник на свободата“. Това се отрази на платилите абонати, а някъде не получили нито един брой.

Учителят: Вашите въпроси вие разрешете. Можете да се съберете тук или в салона, а духовните въпроси оставете на мене, аз ще ги разреша.

Отче наш.

18:00 ч.

Беседа от Учителя, държана на 31(18) август 1924 г., неделя, ул. „Опълченска“ №66

ИЗПЪЛНЕНИЕТО ЗАКОНА НА ДЕСЯТЪКА

В 6:00 часа влиза Учителят при събраните 16 души.

Учителя: Ще ви прочета 105 псалом. Той е в повече от преди 3000 години. Законите, които са действували тогава действуват и сега. Условията са все същите.

Ст. 1-7 – Да се хвали човек в името на Бога – то е да има сила, да придобие сила. Иначе, без подобно хваление, няма никаква сила.

Ст. 8 – „Всякога помни заветът си „ – всичко, което Бог е обещал го изпълнява. „Словото, което заповяда на тисящи родове“ – това Слово всякога се изпълнява.

Мнозина от вас се намират в крайно противоречие. Смятате, че всичко ще ви тръгне наред. Но има един процес, помнете това, че който тръгне в Господа трябва да го пречистят. Вземете Йосифа (*ст. 17*), братята му го продадоха. Баща му го изобличи и т.н., но най-после стана първенец в Египет. Мъчно е една душа да се утеготява и измъчва. Какви молитви трябва да изпълнява и с какъв силен ум трябва да работи! Защо така? Имате две тела, които са в противно движение – едното отива нагоре, другото надолу. Ти си тръгнал към един планински връх, какво можеш да вземеш на гърба си? С кола не можеш да вървиш – това е праведния, а който слиза надолу – това е грешния. Кое е по добро: да слизате към мочурлука долу или да се качвате нагоре към върха? Най-доброто е да чувствувате Божието присъствие при вас, другото е лъжовно. Така ще сте радостни, което е същественото в (живота) света.

Ст. 32 – „Даде им град вместо дъжд и огън пламенен в земята им...“ Така е било и преди 3000 години. Господ за да оправи някого,

бутне го по слабите страни: град на лозята; конника – в коня; търговеца в кесията и т.н. Бута все в слабите места, за да оправи хората. Имате ли присъствието Божие, вие ще сте доволни, радостни и весели по душа.

Този псалом, в буквална смисъл, не е така както е писан, но идва време, когато праведните ще вземат цялата земя. Всички тия наказания ще дойдат, хората ще се подчинят и Бог ще вземе силата – праведните ще управляват.

Този псалом засега и политически работи.

Сега ще прочетем и 125 псалом.

Ст. 1 -"Които се надеят на Господа „

Ст. 3 – „Защото жезълът на нечестието „ – а то е, управлението на жезъла – значи, управлението на нечестивите няма да бъде над праведните.

Ст. 5 – Мир на Израиля!" -Значи: Мирът на Избраните!

Преди 3000 години не имало тази светлина. Виждате, тоя брат колко е бил утеснен – колко се е повдигнал, та пише това! И вас като ви поставят на тясно, ще се повдигнете.

Не се смущавайте от някоя Балтова, от някой Савов, или от друга някоя сестра. Питам ви: Защо вашата дъщеря, вашият син, се е оженила за оня, когото не обичате вие? Религиозните хора са още повече своенравни. Ние знаем закона. Защо един човек повече обича ябълката, друг – крушата? Един – повече водата, друг – повече винцето? Един – хляба, друг – месцето и т. н.? Виното е било първоначално сладко, но човека го направил кисело. Да обикнем винцето повече, то е почнало от 3000 години. Оттогава са почнали да го обичат и сега се опиват.

Ожените се, жена ви постепенно вкисва соковете ви и ставате кисели. Така се е вкиснало постепенно и виното. Знаете ли какви

трябва да бъдат отношенията на мъжа към жената? – Абсолютно чисти! Абсолютно чисти един към друг! Това е съдружие и се иска да бъдат взаимно честни. Това аз наричам чистота. Нечистотата в един дом води към разрушение. А в едно духовно общество, не само чистота, но е потребно и абсолютно доверие.

В религиозното общество, считат, че Магдалина има право да влиза през прозореца и да взема неща от стаята – то било морално! Тя е религиозна, но полъгва, покрадва, просията е изучила. Три години аз опитвам доколко мога да я търпя. Три години е това, разбирате ли? И ако другите имаха моето търпение тя щеше да се оправи. Тъкмо се пооправи, дойде някоя и ѝ каже: „Защо не отиваш да работиш?“ Тя кипне и всичко се развали. Оправя малко един навехнат крак, дойде някой и го повреди наново. Е, може ли да се оправи при това положение!

Тя идва в стаята ми и се оплаква, че имала дяволи, с които се борила. Сплашва някои, че ще им се схванат краката – те се уплашат – страх ги е от нея. На такива души, които са паднали, изостанали в своята еволюция, трябва да се помогне. Има един закон за помагание.

Вашите отношения към мене са продиктувани от другаде. Кое е, което ви продиктува тия отношения? – Отговарям: Ако сте ученици, стоели сте в тъмнина и казвате: „За утре трябва да си науча урока и ми е потребна свещ.“ Дойде един, носи свещ и вие се групирате около тая свещ и почнете да си учите урока. Тия опитности, които добивате, са все уроци.

Сега ще ви отворя 135 псалом.

Ст. 1 – „Алилуя. Хвалете името Господне: Които стоите в домът Господен“. – Дом е вече нещо устроено, в което има ред и порядък.

Ст. 6 – „Господ прави всичко, което му е угодно „ – Угодно му е да те постави на изпит. Пренася те от едно място на друго, какво има

от това? За да ти даде по-добри условия. И разбира се като те вади, ще се скъсат някои коренчета.

Ст. 10-11 – „Който порази големи народи,

И изби крепки царе;

Сиона царят Аморейски

И Ога царят Васански

Публикувано изображение

И всичките Ханаански Царства „ -Това са все грехове-царе-разни грехове, които Господ ще изкорени. Царе са символи на грехове, престъпления, които този цар е направил на своите поданици – ще ги изкорени Господ.

Тук имате един човек от преди 3000 години. Какви сили е имал в душата си да благославя Господа! Питам ви: Вие след 3000 години, ще бъдете ли слаби? Някои от вас, понеже имате кармически връзки, въртите този човек. То е, че сте свързани с едно въже и стремежа е вие да увеличавате нишките на това въже, с постепенно завъртване – а то е увеличаване на капитала си. Е, дойде сина ти и отреже от тоя конец – то е, че е взел 5000 лева; или ти завъртиш конеца, а друг дойде и развърти конеца. Можеш ли при тия условия да имаш успех? Нека те се въртят около ви, но вие бъдете добър пазач и пазете касата, тя да е затворена. Е, вие можете ли да бъдете една затворена каса? – „Можеме!“ Без силата Божия, касата нищо не струва.

Сега на всеки ще дам по една задача. През тая година ще прочетете първите 4 серии от „Сила и живот“. Всеки три месеца ще прочитате по една серия. В първите 3 месеца – 1-ва серия беседи и ще извадите най-важното от тях, съдържанието им, което ви е обърнало внимание.

Във вторите 3 месеца – 2-ра серия.

В третите 3 месеца – 3-та серия.

В четвъртите 3 месеца – 4-та серия.

Което намерите, което ви обърне внимание, от всяка беседа най-важното, ще написвате в една тетрадка, тъй чистичко, хубаво, красиво. Всеки ден ще се чете. Начало новолунието сега – от сряда, 10 того. В специална тетрадка (отделна от тая за извадките от беседите) ще отбелязвате времето: сутрин, обед, вечер – всеки ден когато сте чели. Време: добро, облачно, дъжд, хубаво, вятър, буря и т. н., с една-две думи. Когато четете беседата и ви дойде нещо в ума – някой проект или мисъл – ще отбележите в тетрадката с извадките от беседите.

Ще изпълните точно закона за десятъка. Уредете Божията работа и Господ ще оправи вашата работа! Вие не можете да оправите вашата работа. Това само Бог може да стори. Вие служете на Господа, а оставете и той ще оправи вашите работи! Работите двама, орете, сеете, завършите вашата работа, но после ви трябва дъжд. Можете да работите колкото искате, но ако другият фактор, Господ, не вземе участие, труда ви е загубен. Търговец сте – също. Ако спазвате правилото, аз ще ви помогна, но ако не го спазвате, благословение няма да имате. Абсолютно искрени, чисти. Извинения не приемаме. За нас важи свършването на работата, а не времето кога си дошъл и си започнал работата – може и сутрин, и обед, и вечер. Един час ще ви заеме тази работа на ден, ако имате Божествено разположение. Целия ден ще работите, ако имате човешко разположение.

Десятъкът се състои в брутото печалба. Искаме да опитаме едно правило. Човек от камъка не може да извади храна, но мъха може. Той чопли и сега той знае повече от вас. Затова знанията трябват. Ние не сме за външното. Спокойствие трябва и ще видите как всичко ще се уреди.

Сумата,която ще се събере у вас,идната година,като се съберeме,ако даде Бог,ще видиме за какво може да се употреби,за най-полезната работа.

Много работа няма да ви дам. Това ще ви е достатъчно. Ще имате моето съдействие да се не смущавате. На много места колата ще се затегне, не се смущавайте. На Мойсей колата не се ли затегна докато извади евреите от Египет. Непременно затягание ще има. С мен какво бе – владици попове, плетоха паяжини, мина слона и с опашката си омете всичко. Отиде по вятъра тяхната паяжина, няма народ, който да не е пометен заради противениетоси на Божието дело: Асирия. Вавилон и колко други култури са пометени!

Търпение ще имате. Западният свят, това е материалния свят, то са наводнения, бури, прочии стихии, ще ги има. Идната година условията ще бъдат по– благоприятни. Ония дето ходиха на манастиря, дъжда ги опра, нека ги измие – то не е за нас, за тях е. Катастрофата на 29 август, с товарния влак между Чирпан и Стара Загора е от политически характер.

Работата иска абсолютна чистота. Да се не разколебаете. То е много опасно разколебанието. Без разколебание – Бог присъствува, с разколебание – Бог отсъствува! Имате пример, Петровден, екскурзията на Мусала, как с молитва се оправи времето.

В България всички добри хора трябва да си насочат мислите към един център, към Бога. Забърканите им работи да си ги оправят сами, а ако искат ново ще им го дадеме.

Трябва да има нещо, на което целият живот да е построен. Прехвърлянието от една партия в друга не ще оправи работата, основа трябва.

Оня, който идва да оправя света или една работа, трябва да носи свещ, да бъде пълен. Ако идва празен какво ще даде? Аз не искам да

ви извадя от вашето положение – вие сте поставени в разни положения – там в това или онова положение имате да изучавате някоя мъчнотия. Ако ви поставя в друго положение ще имате по-големи мъчнотии.

(Тук се заведоха разговори и изказаха мисли заради разните личности в обществото ни – маниаци.)

Учителя казва: Не може в едно общество да няма подобни лица, но умножават се! Рецептата е: Да се игнорират и тук, и във всеки град, и да не се приемат. Това приятелите могат да сторят, но аз, Учителят ви не мога това да направя. Аз всекиго трябва датърпя и да приемам. Търпение трябва и на вас, и очакване – всичко ще се поправи.

– Ако са навън пръснати, добре е, но като са вси в „66“! Идващите хора за среща с Учителя срещат тях и какви са първите им впечатления за нашето учение, и какви са хората ни...?

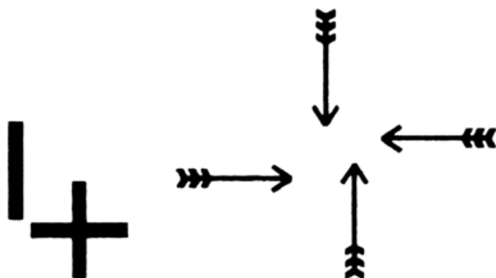
Учителя: Това са хора с духовна гордост – ще ги сринат, търпение трябва. Раздавате си имотите, ще раздадеш всичко, това е добре, но гладът ще дойде. С него как ще се разправим! Има вътрешни нужди. Раздаванието, то има вътрешно значение, което те не разбират.

По въпроса за трудовия час – има засега резултати. Добре е да се продължава. Трябва да се изучава някое занятие, специална професия.

Сега материалните въпроси ще гледате да ги уредите вие: салона в София и други някои. Имайте инициатива. Без инициатива никакъв успех не може да има в живота. Пчелите и мравите никога нищо не внасят, те само отнасят. Такива работници ние не искаме. Нам трябват пчели работници, които да внасят отвън, а не да изнасят.

Какво има друго да ви смущава? Ако е само Балтова, Савов, те са малки работи. От Варна има една нова сестра, Иванка, тя е ученичка на Балтова.

Георги Сотиров, Сливен: *Оставете го него, нека народи деца и те ще го възпитат.*

Отче наш.

8:15 часа сутринта.

Беседа от Учителя, държана на 1 септември, понеделник, 6:00-8:15 ч., ул. „Опълченска“№66

КРЪСТЪТ

Кръстът е винаги в движение кръгообразно, с две течения – вертикално и хоризонтално и всяко от тях има две: отдолу нагоре и отгоре надолу, отдясно наляво и отляво надясно. И през тая врата на движението му, което е толкова бързо, че никой не може да мине освен Любовта. И затова кръста, страданията се побеждават само с Любовта. Така че страданията са зад кръста, а радостта е пред кръста, т. е. Любовта е пред кръста.

Електричеството има движение във форма на кръст, а магнетизма спираловидно. Там гдето има много електричество земята е гола – голо е камъни, даже мъх не расте, а растителност няма никаква. А под повърхността има буйно текуща вода. Водата привлича, урегулирва движението на електричеството. Там гдето има магнетизъм има хубава буйна растителност, трева зелена и текущата вода е тиха спокойна. Магнетизмът глади, оглажда повърхността.

Из разговора с Учителя на обед, 13:00 часа, понеделник, ул. „Опълченска“ № 66

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ПРЕД НЕБЕТО

Добрата молитва.

Учителя: Получихте ли наряда?

– *Да.*

Учителя: Ще се даде на всички, които са били в събора, събранията. Начало на изпълнението – 22. IX. 1924 год. На новите членове от обществото ще дадете наряда от 1919 год. Те трябва да почнат оттам отгдето са почнали всичките, а сега искат от веднъж да станат богати, учени. Това са процеси, които постепенно се дават. Богатството е възнаграждение на труда. След като работи получава плода. На всичко трябва да се даде духовен характер. Те са като една потреба парите – да си наемеш или купиш потребните необходимости в живота. За в бъдеще, в новия живот, ще се работи по закона на Любовта. Кое те заставя да се спреш при една чешма, коритото или чучурът? – Нали водата! Само със силата на Любовта може да се подобри всичко. Тя е вътрешен процес, сила. Трябва да се стремите това, което придобивате да се осветява, иначе носят разсипване. По-добре малко, но благословено, отколкото много, но не благословено! Истинската ценност на едно богатство, не може друг да го вземе. На скъпоценността, кой може да вземе ценността? Богатството поради Любовта има своята ценност. Една кола е важна докато те пренесе, после е свободна.

Най-първо ще се стремите, високо в себе си да се повдигате. Сегашният живот определя всичките възможности за в бъдеще, което може да се реализира и всички минали грешки, които могат да се

изправят. Ако ние не бихме вложили закона на Любовта, нищо не ще добием. Ще вложите в себе си – никаква лъжа и по Божественому ще ликвидирате сметките си.

Ние живееме за Бога, умираме за Бога, живеем един за други, но за да изявим Божията Любов!

В сегашния строй лъжата има гражданство и това е едно нещастие. Един брат казва, че еди-кой си имал нужда от пари, но той да ги занесе. Защо? – Защото и той имал нужда! Ще ги занесе, но ще ги изхарчи поне 1/2 за себе си. Казвам: Тоя малък дявол да го извадиш от себе си! Има в тебе един добър дух, но има и друг един. Тия малките грехове са, които съсипват живота! Тия малките грехове с време причиняват големи пакости, в бъдеще. Лъжа да нямаш в себе си! Не е въпроса да убедиш света, че не лъжеш, защото целият свят е в лъжа, но праведните да убедиш, че не лъжеш! В лъжата има най-големите отрови в света. От човека зависи да не лъже. Осъден е някой и ти, който носиш присъдата за опрощаване, зависи от тебе, да отидеш една минута по-рано и да го спасиш осъдения или една минута по-късно – да излъжеш – и да го обесят. Лъжата премахва онова красивото, което слиза от Небето и щастието се губи. Среща ме един и ме пита: „Где отиваш?“ – Няма да кажа где, а като се върна, ще кажа: Ходих във Варна и свърших тази и тази работа. Да лъже човек е една вътрешна слабост, не отсега придобита. Няма случай, който да е казал една малка лъжа и да не е изгубил после много. Трябва абсолютна честност в дома и навън. И сега аз бих желал да се тури в братството образец на честност. Човек може и в истината, като преувеличи, да каже една лъжа. Затова когато говорите, трябва да бъдеш буден, защото невидимия свят следи и трябва да си дадете ценз на всяка една дума. И тогава жената ще те обича, децата ти ще те обичат. Божественото вътре във вас ще ви спаси.

(Разказва примера с бр. Стефова – когато баща ѝ я изпъдил, че била в Новото учение, а преписва имота на младата си дъщеря, но тоя зет го изпъжда и сега е гол, и ще го гледа изпъдената дъщеря.)

Не пъдете Добродетелта от себе си вътре, лъжата изпъдете, на дявола я дайте, а Истината, Добродетелта задръжте в себе си.

Някои от себе си, Божествено нищо не дават, а материално отвред събират. Учителят казва примера с първата комуна, която устроил само с храна – определено било колко да се плаща. Младите държали сметка, но забатачили. Но понеже това е по човешко, поискал сметка, вземали заем и уредили. Втората година, наредил същата комуна – на трапеза, но вече по Божественому – без всякаква сметка – идвали, яли и не платили. И това е хубаво. Това е един общ недъг, който трябва да се изкорени – има тоя недъг много лоши последствия. Трябва ценз на всяка дума, на всяко дело. В обществената безопастност ме питат, отгде взимам средства. И аз ги питам: А вие от где вземате, работите ли с вашите ръце и по истински начин ли изкарвате прехраната си? Искали да го оплетат, а трябва прямо да се задават въпроси. Никога лъжата не е имала такова гражданство както сега. Вие ще бъдете внимателни. Вълната е калпава и преждата ще бъде такава, ще бъде гнила. Истината обичайте! Ще турите правилото: Да бъдете искрени в съзнанието си.

Лъжата е започнала от Ангелите, които са паднали. Лъжата не е в акта да вземеш нещо, а в желанието, вътрешното желание, да вземеш нещо, което не е твое. В животните има голяма лъжа. В мравите, пчелите няма морал. Человек сега е дошъл да изправи всички свои погрешки от най-далечно минало, от всичките царства, като е бил в тях. В един живот може да се изправят всичките погрешки на животинското си състояние. В сегашния строй не трябва ни даже министър да ставаш – ще те хвърлят в затвора. Ни търговец – ще те

хване чл. 4 от закона. Никога не се е прилагал така силно кармическия закон, както сега и особено в Русия.

Богатите станаха бедни – князе дворяни, а бедните станаха богати. Това е резултат на лошите отношения по-рано в Русия.

Не е въпроса, какво Бог може да направи, Той всичко може да направи. Ние трябва да възстановим връзките на Божията Любов и не за сега, а за в бъдеще, като се поставят сега здрави основи, и за в бъдеще, върху вашия сега труд ще градиме.

– Навежда Учителят примера със „Слово“

Акцион. дружество, че е била вкарана еврейщина, хитрина. Не Божественото ги е ръководило, а личния интерес и облаги. Ето и Недялкова, не ѝ върви. Убиха и последния ѝ син на Калиманци през юлий т. г. Искреност трябва върху чистотата и в работата. Те са причина и за г-жа Иванович Ружа, че си замина. Но тя /Недялкова/, нека стои малко по-далеч от нас. Тя е забатачила и с нея не можем да се рекламираме. Има дело и за „Всех Скорбящих“ и наистина направиха всех скорбящих и не введи нас во искушение, но избави нас от лукаваго

Как ще оправиме българския народ? – Само с честност! Но главата се е вмирисала, свещенството, което трябва да бъде честност, е фабрика на лъжата. Те признават, че са фалирали и казват нам да се пазиме, и ние да се не опетниме. Сега управляват професорите – създадоха си командировки.

Бъдещото управление е на чистотата. Това управление, на чистотата е наше, ние го знаем.

Аз от вас искам да си изпълните задълженията пред небето, повече не искам. Ще пипате най-внимателно. Търговските лъжи не са опасни, както попските. Проучвайте Евангелието – Стария завет, как са живели. Морала е, като направиш една постъпка, тя да не те

осъжда. Ние не гледаме на външното на нещата, а на онова, което е скрито вътре в душата.

Да приведете имуществото, което имате в ред, в известност и порядък. Всички трябва да работят – не само един или двама. Това ще бъде една банка и ще се създадат материални работи за вас. Ще оформите всичко според съществуващия ред и порядък на земята. Тя земята е пълна с пари. България е пълна със заровени пари, но не е морален закон да се изровят. Умрелият си ги пази – те са негови. Една сестра дойде и ми казва, че имало две тенекии злато на едно място. Казах ѝ, че не са за нас. Бр. П. Епитропов е ходил, знае ги, но не е казано още да ги извадиме. Земята е пълна с богатства.

Нарядът ще бъде за неделните дни. Почва се от неделя 21 Септемврий т. г., а през седмицата ще имате продължение на размишлението; а вие още ще проучавате Евангелието.

За новите ще дадете наряда 1919 год. – ще го препишат от печатните книжки. За вас през годината ще ви дам по една задача, всекиму като дойде времето.

Вие ще се благодарите, че имате тия мъчнотии и ще проявите характера си и ще докажете, че можете при най-трудни условия да правите добро.

Чрез благодатта човек се спасява, а чрез любовта се усъвършенствува.

Политическото положение тая година ще бъде добро. Ако на нас е добро и на българите ще бъде добре. Големите държави ще се разберат. Англия не желае една силна Славянска държава, органически свързана, затова Славяните трябва да бъдат морално силни. Опасност за война има на Далечния Изток, а в Европа, вътрешни събития. Жълтата опасност може да се отложи за няколко

години. Европейските държави ще се стремят да се разсипят икономически и стопански.

В България, болшевизма има две течения: едно буржоазно болшевишкото е съвременният фашизъм и пролетарско болшевишко. Те са двете течения най– силни сега.

– По приложение на закона за защита на държавата към нас ще има ли?

Учителя: Ние сме принципално за Любовта, защото тя е, която ще оправи всичко. Правителството ще се раздели – те ще станат едни против други – на дележ и ще се разкапят от самосебе си. те усещат и казват – и едните и другите – ние ще дойдем един ден при вас, затова и ни казват: „Вие поне се пазете чисти“ – искат с това да имат едно чисто гнездо.

Македонците в Сговора са против него. Отвън ще се явят, ще дойдат други фактори и ще тръгне в насока на федерирането.

Сега ще бъдете зрители и ще се подготовлявате за събора идущата година, а сегашните ще видите, дали ще издържат до идущата година!

Вие гледайте да създадете нещо – всеки от вас да създава нещо, да проявявате своята енергия. Например братя от провинцията искат да вземат една градина за обработване – да не им отнема всичкото време. Братя с братя не се сдружавайте за търговия, а с външни се сдружавайте. От тях поука ще почерпите. Много от нашите братя трябва да минат през сепията и дисциплината на света и тогава да дойде при нас да го лекуваме. Направо като идват при нас, омързеляват се. Като влезат първом в света ще придобият опитност, която ще ги ползува като дойдат при нас.

Ще работите вие, всичко онова между братята, което е здраво, морално, а материалното, по-настрани. Дойд е ли да употребим

Божественото за себе си, загубен и сме. Чешмата, която дава вода, не я задържай за себе си. Доброто, което правите, да не се знае от никой. Пари със светски човек пратете, но вие да не изпъквате на лице.

Ще си изработвате временни методи за изпълнение на доброто, на чисто ще бъдете. Имате лозе – работите го вие – град го убива две години, тая година не го уби – чужди хора го работиха. Показва, че по-рано е внесено нещо егоистично. Работата между народа е същата, както и$на градина. Ако не знаеш да работиш на градина, не ще можеш да работиш и между народа.

Да работите върху вас – ще вървите напред, ще чакате и ще видите.

Колкото човек остарява, толкова по-богат става и толкова повече растат около него ония, които ще храни. Всички по-долни се приближават към богатия, от всичките царства.

Като ти турят хомота отгоре Висшите същества, ще се научиш да вървиш в правия път.

3/3 е живота – 1/3 – Божествен, 1/3 – ангелски и 1/3 – материален. На всекиго са определени условията, при които трябва да работи, финансистите спъват материално нашите приятели, за да ги разсипят материално – така например кожите на Цанев и Ватев, така е и с Котев. Има едни вътрешне закони, които работят.

Английската политика не иска да има в България духовенството влияние. Вие не трябва да искате една Велика България, а една България, в която да има законност и правота – тогава тя ще бъде силна и велика.

Кои трябва да работят? Невидимият свят има списък и когато трябва, изпращат ги. И сега постепенно те идват – засилва се числото на работниците.

Трудовият час е една забава – леки занятия, специалности да се учат.

(Изтъква се от братята, че сме бедни и средства няма за започване на работа, а братята специалисти работят на чужди капиталисти и ги изсмукват, та не остава време и за духовна работа.)

Учителя казва: Направете си приятели от богатството на неправдата! Обърнете капиталиста в добър човек и той ще дойде при нас. Обърнете богатия към Господа. Как? – Молете се не просвета да му даде Бог, а кажете; „Дай му Господи една живеница в стомаха, да не яде“. Заболее, ще му кажеш: „Ще те излекувам, но готов ли си да служиш на Бога?“ – Излъже те като фараона, болестта пак ще дойде.

Но да нямаш целта да му вземеш богатството. Користолюбие да няма, а служба Богу!

Отче наш.

20:30 ч.

Сегашния свят както е устроен, ние трябва да го превземеме. Всички нашите приятели, трябва да минете през търговията. Една мелница можем да я превземем, вместо нова да правим.

Ние сме са разумния труд – поета, като го накарате да работи само физическа работа, ще огрубее. Всеки ще работи, но според способността си.

Беседа от Учителя, държана на 2 септември (20 август ст. ст.), вторник, 6:00 ч. ул. „Опълченска“ №66

РАЗУМНИЯТ ТРУД

Сегашния свят, както е устроен, ние трябва да го превземем. Всички, нашите приятели, трябва да минете през търговията. Една мелница можем да я превземем, вместо нова да правим. Ние сме за разумния труд. Поетът, като го накарате да работи само физическа работа, ще огрубее. Всеки ще работи, но според способността си.

Беседа от Учителя, държана на 2 септември, вторник, 20:30 ч. ул. „Опълченска“ №66

1925 г., София

ОСНОВНИЯТ ЗАКОН

Има три положения на съзнателния живот, които трябва да се държат в ума на всекиго, който иска да се развива правилно. Разбира се не е въпроса тук за обикновените схващания на живота. Обикновените разбирания няма какво да се повтарят. Те се налагат от външния, физически живот. Човек прекарва едновременно два диаметрално противоположни живота. В тях има противоречие, но в края на краищата тия противоречия пак ще се хармонизират. Важни са резултатите, а те са различни. За оня, който отива към небето материята се разредява, условията се подобряват – там има светлина, а за оня, който отива към ада материята се сгъстява, той отива надолу дето има тъмнина и пътя му е труден. И в едно място и в другото живеят същества разумни. Обаче в първото място, на Небето живеят светлите духове, а на другото място живеят тъмните духове. Туй раздвояване се отразява във вашия ум и във вашето настроение. В първият случай вие сте свързани с небето, а във втория – с ада. Под влиянието на светлите духове, вие преживявате техния живот, живота на светлината. А под влиянието на тъмните духове, вие преживявате живота на тъмнината. Но и в двата случая живота не е ваш. В един ден вие сте радостни, настроението ви е повдигнато: вие преживявате живота на ангелите, а в други ден вие сте тъжен, настроението ви е понижено: вие преживявате живота на тъмните духове. Това са две състояния. Да вземем един пример за пояснение. Ако вие имате в кесията си 200 000 лева, които са ваши, вие може да разполагате с тях

както си искате. Вие може да ги бъркате и да си служите с тях даже и когато не са ваши. Другото положение е, когато вие ставате гарантин на някого, ако трябва да платите един ден за него, ако той не заплати. Аз казвам: Гарантин не ставайте, нищо повече. Но трябва да знаете, че и оставеното във вас от Бялото Братство е една гаранция. Законът е: В моята кисия мога да бъркам само аз и тогава не бъркайте в чуждите кисии. Сега вие казвате: „Не искаме да имаме скърби“. Ако не искате да имате скърби тогава откажете се от радостите. Щом искате радости ще имате скърби. Друг пример ще ви дам. Вие влизате в един магазин за бижутерия. Там има много скъпоценни камъни. У вас ще се явят две желания: за да имате един от тия скъпоценни камъни вие трябва или да го вземете, или да го откраднете. Но и двете тия желания можете да ги реализирате след като сте работили за този бижутер. Само тогава вие ще спечелите. Тогава се заражда у вас желание да се учите, а целта на живота е да ви предизвика това желание. Първото положение е, че този бижутер занимава вашия ум. Сега идва второто положение: вие сте гладен влизате в една гостилница дето има много гозби. Гостилничарят ви показва своите тенджери и най-сетне той ви сипва малко само за реклама. Вие излезете от гостилницата му и почнете да хвалите неговите гозби. Така той постига целта си – втори път като отидеш при него той ще ви каже: „Ще си платите за яденето.“ Сега в света вие сте в първото положение, защото у вас се заражда желание да се учите. А когато бъдете във второто положение вие ще придобиете малко. Но какво ще бъде вашето положение, ако не си забогатял от бижутера и не си се наял при гостилничаря? Аз питам: Защо е станало това? И отговарям: Защото ти си бедняк, ти си сирак, не можеш да платиш за този скъпоценен камък, който се иска. Ако си бил син на някой богат баща щеше да купиш скъпоценният камък. Следователно изводът ви е: Ти

ще тръгнеш да търсиш баща си. И като го потърсиш ще го намериш. А пък ако не си се възползувал от гостилничаря, това значи, че ти си на кривия път. Но ако този гостилничар е баща ти, тогава ти ще се опретнеш да работиш на баща си – или ще продаваш тия камъни в магазина на баща си, или ще служиш в гостилницата му. И тъй сега вие сте в дюкяна на бижутера и в гостилницата, но вие може да кажете: „Гостилничарят не разбира моите нужди". Но аз казвам: И ти не разбираш своето отношение към този гостилничар и към този бижутер. Тогава какво трябва да направите? Вие сте сега тук 62-ма души. Ако ви кажат: „Влезте в гостилницата", може би да няма толкова гостилници. Но ако всеки влезе в специална гостилница.

Сега да дойдем до същинската задача. Вие искате да бъдете носители на Божественото Учение. Можете ли да постъпите както бижутера? Има два метода. Първият е на този бижутер: събуди се у вас желание да знаете. Вторият метод е методът на гладния: Вие възбуждате неговия вкус. Първият случай се явява нужда в този свят да вкусим от благата, които Бог е дал. Но как да удовлетворим тази нужда? Ако не я удовлетворим, вие ще се чувствате недоволен или ще има нещо, което да смущава сърцето ви. Тогава трябва да разрешим кой е този гостилничар, който ви е дал малко от гозбата си. Вие ще ми намерите, че той е вашия баща. Тогава вие ще разрешите въпроса по същество. Това значи, че трябва да се намерят същинските отношения между Бога и нас. И тъй първият въпрос е – отношението ви към бижутера, а вторият въпрос – любовта, която трябва да носите в света. Тя е любовта на гостилничаря. Всеки човек, който иска да проповядва Божественото учение трябва да бъде богат. В ума ви трябва да бъде складирано най-голямото богатство. Също и в сърцето ви трябва да бъде вложено най-доброто ядене. Всеки от вас трябва да стане богат.

Вие всички минавате за ръководители. Ако придобиете знание, знанието трябва да има отчасти поне малко приложение. У всички хора има един вътрешен егоизъм, но вие трябва да обръщате и на другите толкова внимание, колкото и на себе си. Вие трябва да знаете, че хората, които идват при вас са от разни категории. Те са като животни, един е като вълка, друг като лисицата, трети като змията, четвърти като гълъба и прочие. За да ги задоволите вие трябва да им дадете онова, от което имат нужда. На вълка трябва да дадете една овца. Но ще кажете: „Имам ли право аз да дам овца на вълка?" Вие как постъпвате в такъв случай? Ще кажете:

„Нямаме право". Теоретически казвате не, но фактически го вършите тъй – давате овцата. Сега ще ви дам друг пример. Аз искам да възпроизведа една ябълка и посаждам няколко семена от нея. Вие ще кажете: „Защо да изгният тия семена в земята". А пък аз казвам: Ако едно семе от посетите в земята поникне, то компенсира жертвата на ябълката. В този пример аз изнасям само мъчнотиите. Вълкът, това са мъчнотиите в света. В същност вълкът не може да изяде овцата е природата, защото в природата съществува един закон, че туй което се яде то повече се размножава. Ако вълците бяха се отказали да ядат овцете, овцете щяха да намаляват. Значи, докато съществуват мъчнотиите и страданията, знанието се увеличава на земята. Вземете за пример и тази война, която стана. Тя причини много вреди, но и ползите от нея са грамадни. Страданията в този живот ви причиняват много болки, но те са необходими за бъдещият ни живот. Те ни донасят блага. Павел казва: „Днешните страдания не могат да се сравнят с бъдещите блага". Всеки от вас трябва да има правилни отношения към живата природа, т.е. към Бога. Те трябва да бъдат напълно естествени, а не пресилени. И тогава ще имате вътрешна свобода, вътрешен мир. Но ако не сте добили тази вътрешна свобода

и този вътрешен мир, това да не ви обезсърчава, защото и мира е на степени. И тъй благото, което искате от Бога ще ви се даде. – Но кога? – Само когато имате вяра и търпение. Вярата може да се придобие отвън, тя ви се дава отвън, но вие имате нужда от търпение. Тогава, от вас търпение, а от мене вярата. Аз търпение не мога да ви дам, но вяра мога да ви дам. Ако питате: „Кога ще бъде това?“, вие сте нетърпелив човек. Ти няма да туриш в ума си тази мисъл дали сега ще бъде или след един милион години, защото един милион години може да се събере в една минута. Да допуснем, че имам желание да ви дам една круша. Но вие ме нахуквате и аз скривам крушата. Повтарям да ви я дам, на вие пак ме нахуквате и аз пак я скривам. Значи, за да получите крушата не хукайте. Вие сте причина задето не ви давам крушата. Благост и търпение трябва да имате. Не трябва да ми напомняте постоянно за крушата защото, ако ми напомняте за нея, аз ще я туря в торбата.

Всяко благо носи първия ден. Но дните в небето не се броят както на земята. Всеки ден носи едно велико благо. Аз бих желал да ви кажа, че всеки от вас да имате тази мисъл – днешният ден изгря заради мен, днес почувствувах какво значи човек да бъде роден от Божествения Дух. В този събор аз бих желал да изгрее вашия ден. Това е първото нещо. Второ е да ви се даде крушата, но за тая цел трябва да имате търпение. Вярата ще дойде, а пък малкото нетърпение, което човек може да прояви, може да стане причина това благо да не ви се даде. Нетърпеливия човек е човек със слаба вяра и със слаба любов. Търпението показва отношението на нашата любов.

Ето ви един ключ, това е ключът. Вие ще го турите у 100 ключалки, но трябва да знаете, че този ключ може да отвори само една ключалка. Може да опитате и всички ключалки и да намерите тази ключалка. И тъй първото нещо – търпение. Второто нещо – да

изградите днешния ден. Сега аз забелязвам, че вие сте направили известен напредък. Ония цапала, които сте направили долу показват вашия (....). Вие ги направихте без да ви се каже и ги намазахте с бяла боя, а белият цвят е хубав цвят.

Сега ще ви препоръчам: Всичките ръководители да научите добре Библията. Ще я прочетете един, два пъти, три пъти. Ще прочетете и всичките ми беседи, и ще си извадите от тях бележки за главните мисли и за законите. Важно е да се види какво приложение на тия закони може да направи всеки от вас. Когато вършите тази работа ще ви посетят по-напреднали ученици отгоре, може да ви посетят и по– напреднали братя. И аз ще присъствувам при вас с една лампа. Трябва да знаете, че мъчнотиите и страданията в живота са Божественият огън, който постепенно се сгъстява. И вие ще скачате, но това да не ви обезсърчава, защото и по-напредналите от вас скачат от тоя огън. Туй не е за наказание, а за да се възстанови Божествената правда. Вие трябва да бъдете запалени свещи за по-малките от вас братя и да носите великото на вашите по-малки братя. Наистина има противоречия в живота, но те не са само за вас, има такива и за най-напредналите братя. Противоречия имаше и за Христа. Е добре, ако главният Учител имаше такива противоречия, та вие малките ученици няма да имате! Божията Правда е абсолютна . И вашите противоречия са на степени. Бог раздава благата не сам, а ги дава на другиго да ги раздаде в изобилие. А когато дойде за страданията Бог сам ходи да ги раздава и тогава е много внимателен. Той дава от тях само толкова, колкото всеки от вас може да носи. Да, Бог е много внимателен спрямо нашите страдания. И вашите отношения към другите трябва да се изяснят. Когато видите, че някой страда вие обикновено казвате: „Кармата му е такава“. Да може кармата да му е такава, но ние трябва да му помогнем да се освободи от тази карма.

Сега, ако искате да бъдете работници оттук трябва да започнете. За сега е достатъчно това, което ви казах. За идущият събор ще продължим оттук нататък. Вие живеете в един свят с нов реди порядък, но вие още не сте ликвидирали със стария живот и затова ние още не можем да отрежем пъпа ви. Разбрахте ли?

– Разбрахме.

А туй, което не сте разбрали, ще дойде Духът на Истината и той ще ви научи.

Сега разделете всички братя и сестри на групи и им предайте това, което ви говорих. Направете един малък опит. Кажете им: „Учителят ни каза нещо, ще ви го предадем на вас“. Тази работа ви давам да се свърши до обед.

Беседа, държана от Учителя на 24 август 1925 г., преди пладне, в горницата по време на събора във В. Търново пред ръководителите и други братя

1926 г., София

9 АВГУСТ 1926 Г. – УЧИТЕЛЯТ ЗА ДЕВЕТОТО ЧИСЛО

Да бъде светлина във вашите умове,

Мирът Божий да царува във вашите сърца и

Мирът на Бога да се всели във вашите души – това е целта на деветото число

Сега аз написвам деветото число вътре у вас. Деветото число е най-великото скрито досега в непроявеното в света. Защо? – Защото светът отхвърли спасението.

Шестото число силно е завладяло света, а сега аз съм дошъл за да проявя деветото число за да грабна своите – чрез закона на победата, като проявя тайната мъдрост – за да носят светлината, мирът и съвършенството на Божият Дух.

Какво изразява деветото число? Трите принципа, тройната единосъщна и неразделна. Затова аз влагам трите принципа:

I – СВЕТЛИНАТА

II-МИРЪТ и

III – ДУХЪТ НА ХИО-ЕЛИ-МЕЛИ-МЕСАИЛ (Духът Божи)

Това трябва да носи Бялото Братство. Досега не бях ви откривал тайният смисъл на деветото число.

I – Със Светлината ще познаете непроявеният Бог.

II – С мирът ще влезете в закона на животворящата сила и

III – С Духът Божий ще проникавате в невидимото.

И тъй казвам: „Доста е на ученика да бъде като Учителя си“.

И вторият израз: „Бъдете съвършенни както е съвършен небесния ваш отец“.

Кой е законът, през който трябва да минете? – Светлината.

И тъй в последните дни аз ще отворя вашите умове за да приемете светлината и тогава вие заставате върху съвършенството чрез пътя на моята Любов. Затова само на достойните ученици е поверена тайната – закона на освобождаването – за да влезат в Пътя, да намерят Истината и да бъдат Свободни.

Всичко това, което давам тук, давам го защото аз никаква карма няма да понеса, нито вие които сте тук в тази школа, а други ще приемат една част от кармата, които ще засвидетелствуват този пръв закон за света.

Защо няма да приемете никаква карма? – Защото няма втори път да разпъвам плътта си, нито вие, които бяхте гонени заради Светлината.

Сега ви давам тайното заключение на деветото число.

Новото са портите, през които ще минете. Портите са деветия ангелски чин, за да бъдете посрещнати от Елохимите, Серафимите и Херовимите, за да ви обгърнат в необятната светлина на Бога.

С трите принципа, трите точки аз пренасочвам деветото число вътре у вас. За това ви казвам: Бог е светлина, Бог е Любов, Бог е Живот.

Светлината (I), която е началото на деветото число трябва напълно да завладее вашите умове.

Мирът (II), замества с великата Божия Любов, която оживотворява.

И дава обнова чрез Духът на Бога Хио-Ели-Мели-Месаил (III).

И тъй това аз го отпечатвам като закон във вас до определеното време когато Духът напълно ще покори материята, ще освободи душата чрез пътя на вечната светлина. Това ви давам, за да почувствувате, че аз съм винаги с вас, аз съм с вашите души, с вашите духове. Затова няма да ви оставя докато не получите обещанието от мен и от моя Отец. Когато получите обещанието тогава ще се освободите от всичките закони и всичките закони ще се проявят като сила вътре във вас. Тогава ще живеете в четвъртото измерение на Светлината, която ще бъде навсякъде. Това е тайната и силата на моето обещание.

Ще ви дам едно второ правило за да разпръсквате мрака. Когато отидете на събора ще изговаряте: „Учителят е светлина за нас. Ние сме в силата на неговата десница“. Това ще изговаряте мислено вътре в себе си. Това ще бъде верига за вас и вашите дела, когато дойдат тъмните сили за да ви пречат. Това ви известявам да знаете.

Всеки девети ангелски чин има под своята власт девет легиона ангели, които сега действуват против тъмнината. Всички тия легиони ще изтребят тъмнината в последния ден с непокорното човечество, за да може да предначертае деветото число. Много по-правилно горе и по пътя на деветото число ще се сливат душите с началото на Бога.

И тъй дръжте:

I – Светлината в умовете си,

II – Мирът във вашите сърца и

III – Духът Божий във вашите души.

Аз правя един триъгълник върху сърцата ви и написвам деветото число в средата. На линията на деветото число поставям животворящия дух на моя Отец.

С това изявявам Любовта си към вас, за да имате радост и радостта ви да прелива към вашите братя и сестри.

Амин!

9 август 1926 година

9 ДЕКЕМВРИ 1926 Г.

Деветото число е вложено в сърцето на окултния ученик, който изучава светлите закони и чрез законите влиза в пълното умиротворение на Божието проявление. Това е пътят, по който трябва да се стремите и в този път ще намерите проявени дела чрез мисълта и силата на Бога. Всяка мисъл чрез силата на Бога, която изхожда от вашия ум, трябва да се основава върху един велик закон за сливането с Бога. За това трябва цялото Всемирно Бяло Братство да влезе в закона на Божията Любов.

Божията Любов е израз на последната еволюция, което влиза в едно общо велико братство на Бога.

Когато сега, в последния ден трябва да се запали деветия светилник, а този светилник ще озари вашите братя, за да познаят този, който седи посред всинца вас. Защото малцина са, които ме познават. Аз приготвям един велик метод за да се прояви Бог в светлината чрез деветия светилник. Деветият светилник е Духът, който е в мене. Когато се запали деветият светилник всяка тайна ще изчезне. Всичките „Люспи ще паднат от очите на слепия“.

9 декември 1926 година

20 ДЕКЕМВРИ 1926 Г.

Новолунието и девето число съдържат една и съща идея. Новолунието е необятната Божия Любов за душата. Девето число е великата еволюция чрез слънчевите лъчи. На девето число ще се храните с плодове и житени зрънца. Когато се храните с житеното зърно да се съсредоточите към онова жито, което трябва да сеете чрез вашата любов. Когато се храните с плодовете съсредоточете се към онова необятно дърво, което е образувало закона на предвечната мъдрост и е дало условия за да развивате вашите плодове, с които да храните деветия ангелски чин.

I – Аз съм вашият Велик Учител, Всемирният Христос, Който Съм на земята, проявявам Мъдростта и делата в Истината на Божията Правда .

Амин !

II – Аз съм вашият Велик Учител, Всемирният Христос, който владее целият Всемир и Съм сега между вас в Пътя.

Амин !

III – Аз съм вашият Велик Учител, Всемирният Христос, Който Съм в плът на земята и в Духа на Небесата. Знам помишленията ви, мислите ви и желанията ви.

Амин !

20 декември 1926 година.

1927 г., 19-25 април, София

РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯТ ПО СЪБИТИЯТА

19 април 1927 г.

Ще се усложнят в далечния Изток – Китай, Русия и Англия ще се срещнат. От другите държави всяка гледа да завземе – да запази интереса си, но да не взема участие в борбата – постепенно ще се отдръпнат. А сега се борят – надхитряват се „Мардохей“ срещу „Мардохей“ – хитра и умна е Русия. Ненадейно ще настъпи през Добруджа, за да има район за действие – широчина в свободата за действие против Англия. България е в английските „води“ и това не се харесва на Русия.

19 април 1927 год., вторник На „Изгрева“ – София.

20 април 1927 г.

„Дядо Иван“ си е пуснал пояса и само чака някой да го настъпи. Англия е застъпила крайчеца му вече.

В китайския народ има вече побуждание духовно и национално – ще изгонят чужденците.

Ако не поумнеят европейските държави, ще предизвикат расова война – не така лесно се побеждава 430 милионен народ – ще наложат едно нашествие на жълтата раса.

20 април 1927 год., сряда след пладне

24 април 1927 г.

При радостта угощаваме – тогава ние губиме, защото ще плащаме разноските, а при скърбта печелим – тогава нас угощават.

Имайте светлина – вяра в Бога и тогава глава няма да ви боли. Човек, който не живее добър живот е паразит – осъден е на смърт. Всяко искателство има една жива страна.

Всеки има една душа – индивид, върху който трябва да работи и после за себе си.

Учителят трябва да знае, а и ученика да е подготвен.

Царят е независим докато е здрав, разболее ли се става зависим от лекаря -така е и с грешния.

Ако овчарят е добър, вълк не ще дави овците, които не са страхливи!

Искаш ли да водиш, да спасяваш, тръгни ти пръв, а не да подкарваш другите.

24 април 1927 год., понеделник, на Витоша при екскурзията от софиянци

БЕЛЕЖКИ ОТ РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ ЗА ДЪЛГОВЕТЕ НА ПОПОВЕТЕ

6:00 часа сутринта, време ясно, тихо

Животът е проявление на духа в материята.

Един малък народ трябва да бъде долина по отношение на големите народи, които са върхове по отношение на малкия народ, защото всички енергии от върховете слизат към долината и тя ги прибира. Но тая долина трябва да има изход, за да се изтича, иначе ще стане на блато и почва разлагание. Така е и с един човек по отношение на другите хора – за да бъде долина, то значи да бъде в смирение, а другите хора да бъдат върхове по отношение на него и така той ще печели.

Запита Учителят: Употребявате ли новото мото? – „Бог царува на Небето, Бог царува на земята „ и поясни: Имаме едно мото, на което досега бе дадена само първата част: „Верен, Истинен, Чист и Благ всякога бъди!“, но към кого трябва да бъдеме: В. И. Ч. Бл.?– Към Бога! – Към кой Бог? И дава се втората част на същото мото – към Бога, Който Царува на Небето и казваме: „Бог Царува на Небето, Бог Царува на земята, да бъде Името Му благословено!“ Първата част на мотото е вече скрита вътре в нас и произнасяме само втората част.

19:00 часа вечерта, събрани в „66“ ръководителите и присъствували:

От Айтос: брат Георги Куртев

От Бургас: брат Минчо Сотиров

От Варна: брат Емануил Иванов

От Казанлък: брат Захарий Желев

От Пловдив: брат Петко Епитропов

От Русе: брат Никола Ватев

От Сливен: брат Димитър Добрев

От София: братята Тодор Стоименов, Драган Попов, Начо Петров, Деню Цанев.

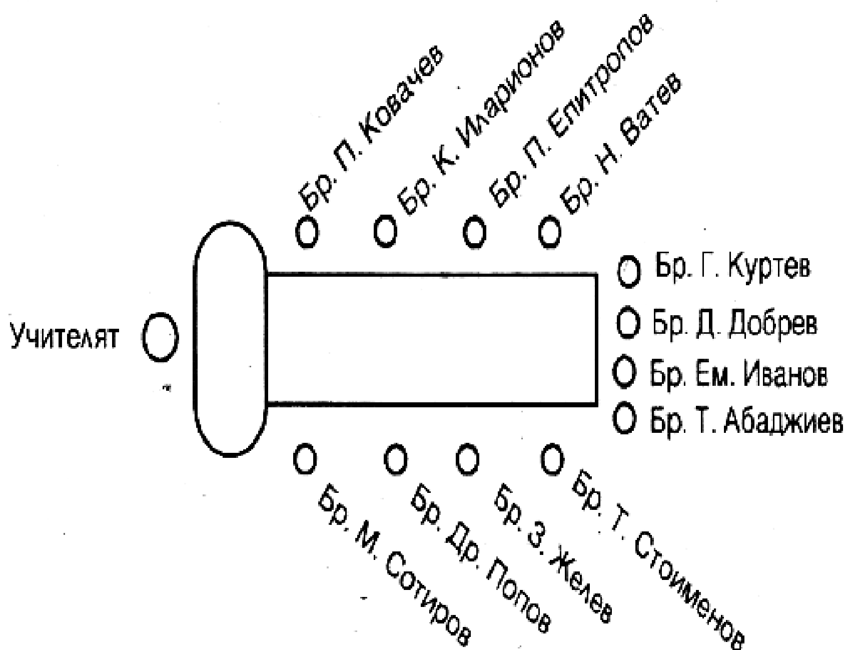
От Стара Загора: брат Панайот Ковачев

От Търново: брат Константин Иларионов

От Ямбол: брат Тодор Абаджиев

Отсъствуват Бр. Д. Цанев и Н. Петров.

Всичко 14 человеци поканени и 12 присъствували.

Пристига Учителят и ни запитва: Починахте ли си? Утре ще се съберете в 4 часа сутринта тук, а за обед на „Изгрева“ ще отидем, а за по-последните събрания, там ще определим мястото.

Разговори по политиката: Англия е настъпана по Ахилесовата пета в Китай. Сърбия е поставена на тясно-турена е в обръч от Италия, Унгария, Гърция, Албания – искат от нея „нещо“ и тя трябва да даде това „нещо“; а отношенията между Италия и Сърбия, че са влошени, то е шашарма – и Сърбия ще я заставят да даде „ нещо“.

Относително запретените събрания от кмета и попа в с. Каялии /Бургаско/ на нашите приятели, Учителят каза: Това са допустими неща в пътя на работата ни – власт са, нека си опитат силата.

Вие трябва да отличавате Божествените мисли от някои чужди външни мисли. Някой път вашият противник ще се стреми да ви предизвика като сте слаб.

Църквата щяла да се обедини: всички, които са отишли там, вътре в нея уж за да работят, са отишли да ядат и пият, а там обединение не може да има. Тази църква е блудницата – тя е жената, която седи на 7-те хълма. Истинската църква е „горе“.Тук тя си служи със същите методи,както политическите партии-гдето има само интерес.В католическата църква се тровят-така премахват неприятелите си. И в нашето Братство мнозина са влезли и за интерес, като играят „една рол“ и служат на два бога. Трябва да се пазите и да разпознавате кой на кого служи. Сега престъпленията се вършат по много скрит начин – без да усещаш, ти напакостяват. Вие трябва да развивате вашата интуиция. Те всички ще си отидат. Те са като жабите, които крякат в едно блато – щом пресъхне водата и всички жаби престанат да крякат. И тия попове са все ненапреднали души, те са от черната ложа и се отличават: криво ходят, те все имат нещо особено. А поповете – тях ги оставете – там от другаде ще дойде. Техните деяния са насъскване от католичеството – от папата – аз ги наричам „черните манафи“ – това което става е все папство, италиански фашизъм. Те насъскват и нашето духовенство. И Мусолини ги гони – те го накараха да се обяви против масоните, но от Америка го нагънаха, стегнаха го и той се скара с папата. Те изгориха и имението на Щайнера, но сега по-хубаво училище правят. Католиците ги разгониха и гонят ги отвсякъде. И Гръцката църква се пречиства. И в Русия разгониха свещеничествата. Масоните искат и ще успеят да респектират папата – те имат организация твърде здрава. Какво ново ще внесе духовенството при сегашното си състояние? – Нищо! Те нямат методи – това тяхното не е възпитание,

а е дресировка. Духовенството в Италия, Испания, Франция, отслабва. Само в Испания за сега има повечко влияние, но духовенството вече си отива.

Ако дойде едно ново правителство, например земеделско, какво ще стане? – Те се опозориха. Ако дойдат „левите“? – Не се забравя станалото! Но не се занимавайте с тях – с духовенството, а противодействувайте с мисълта си. Турците казват в една своя молитва: „Седем краля да не дойдат в споразумение“! и тогава те печелят. – „Еди краля барашик елмас“! Закона е там: Човек да не се вътрешно (свързва). – Человек има една само връзка – тя е с Бога, а втора връзка да не прави. Влизаш в кладенец – вържи се, излизаш вече от кладенеца – развържи се.

Техните противодействия са вътрешни влияния, които вие възприемате от пъпа отдолу, а там е ада, гдето живеят всичките дяволи. Дебелите черва са 1-то небе, стомаха е астрала, дробовете са второто небе и главата – третото небе. Нечестивите духове, за да разбъркат главата разбъркват стомаха – те имат съотношение помежду си. Боли те сърцето – трябва да го разтовариш чрез черния дроб. Има движение от сърцето към черния дроб, но обратно движение няма. Чрез сърцето е правилната връзка с астралния свят. Сърцето трябва да бъде чисто, за да бъдеш силен. Черният дроб не трябва да се подпушва. Пуснете всяка една лоша мисъл за да си върви, чрез една добра мисъл. И така става изравняване. Идва ти една Божествена мисъл: „Утре стани в 4 часа и си направи молитва“ – Но ще ти дойде и друга мисъл: „Поотложи това, друга работа направи!“ Ти трябва да изпълниш първата мисъл. Помоли се най-първо като станеш сутринта, защото света е място на оплетености и ти трябва да се освободиш от тия оплетености – това само с молитвата ще направиш. Не външната, а вътрешната молитва!

За съдействие, сегашните хора изучават техниката, а вие какво трябва да изучавате за борбата ви с вашите неприятели? – Винаги бъдете добри, с добри мисли! Връзка с Бога винаги да имате и вяра, че Той ще ви послуша. Идва ли ти мисъл, че „Бог няма да ме послуша“ – ще знаете, че това е от дявола. Вземете пример от Устабашиев и Сейко Николов – те се бяха сприятелили против мене, а сега те се скараха и се разделиха, а сега и Сейко Николов се скара с владиците и им пише: „И вие ще дойдете при нас!“ Ще знаете, че идва нещо страшно, но се забавя още. България е единствената страна, гдето поп не ще остане – няма да има поп в България. Това е последствие на техните дела. Казвам им: Опълчите ли се против мене, нож не вадя, но опълчите ли се против Божието Дело, изваждам ножа си и тогава нито джубе, нито нищо няма да остане от тях…

Отговорихме: *Дай Боже по скоро да стане!*

Против един японски пророк се бяха опълчили в Япония, но само нещастия дойдоха върху тая страна и бяха принудени да му отворят път и му отвориха.

Вие трябва да работите! Какво ще ви ползува, като ще видите наказанието, когато то дойде? – Няма нищо красиво в него! Трябва сплотяване между вас – сега минавате по дъното на ада и трябва да минете през него, защото иначе ще страдате. Вземете нашия приятел Стойчев (*Илия*). Евангелистите го извадиха от „Сингер“, теософите го пратиха в горите да сече и се оплете, и се изгуби. Ако вам ви трябват пари, ще ви пратя да си извадите, но по-после ще се отделите и ще се загубите! Примера за оня директор от мината „Перник“, който лятос като ни гледал на „Изгрева“ на събора казал: „Празна работа е това“. Уволняват го обаче от длъжността му, никъде работа не намира, продава и последната си машина за шев за издръжка – залага я и много утруднен е бил. Тогава идва при Учителя и той му казва:

Твоята работа ще се уреди. И наистина урежда се, но повече при Учителя не се явил. Той в случая е погледнал по човешки – усъмнил се е, да не би и тук да го оберат. Тук именно при нас да не му продадат машината. Значи няма сърце у него. В подсъзнанието му виждам, че борят се два вида същества – и на Бога иска да служи, и на света. Казвам: Хората трябва да се сплотят за да си помагат един на друг. Има въпроси, които с пари не се разрешават. Например, болен е един човек, умира – парите не помагат в случая. Трябва да има приятели, които да му помогнат в случая.

И поповете сега имат дългове и търсят кому да прехвърлят тия си дългове, а закона е, че те трябва да си носят дълговете, за да се изплатят-много им е дадено и опитвани са толкова пъти! На поп, владика не трябва да се помага. Това е безвъзвратно решено. На някой беден, прост човек може да се помогне, но не и на поп или владика. Те са се изплашили от нас и в главите им все наши хора се въртят. Сутрин откато станат и им се изпречи някой „дъновист“ пред тях. Не се спирайте пред тях. В България има само пет попа, нито един повече – само пет попа има.

Трябва разумна работа, а не само и духовна. Кучетата като лаят, това показва, че искат по едно парче хляб. Трябва смелост, безкористие и пълна вяра – вътрешна смелост, а не външна, защото борбата е вътрешна, а не външна. Вяра жива трябва. Ще се научите да пеете: „Вяра светла, вяра силна, любовта на Бога. Где мир владее, истината вечно грее!“

Вие трябва да научите вратата на всяко едно царство, за да влезете в него. Само по една особена врата има всяко едно царство. Имаме членове в братството, каже някой от тях един ден: „Тая работа няма да върви!“ Ето, тая халка с това си казване се скъсва. Вие възприемате неговата мисъл и се предава, но сега имаме филтри:

вегетарианци, толстоисти, въздържатели, устабашевци и пр. Тия, които ходиха против нас и им плащаха владиците, те сега са против владиците – вие не се стремете да ги помирявате – нека се занимават помежду си, нека се давят едни други. Най-после, един ден земята ще се освободи от лошите хора – ще се освободи от злото, то ще бъде вързано за известно време.

Добрата молитва.

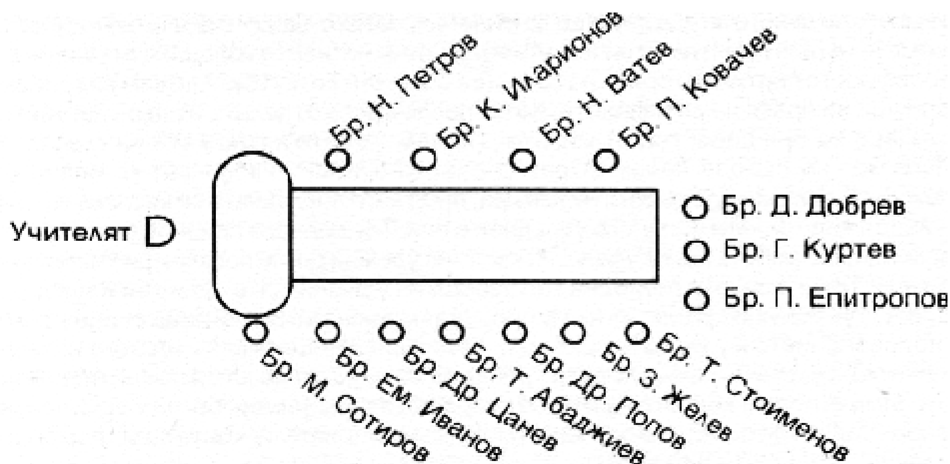
21:55 минути вечерта.

Разговори на 21 април 1927 год., четвъртък – София,

РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ ЗА ВЕРУЮЩИТЕ И ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО ВОЛЯТА НА БОГА

4:00 часа сутринта

Присъствуват всичките 14 души. В 4 часа и 10 мин. идва и Учителя.

Добрата молитва

Молитвата на Триединния бог

Молитвата на царството

91 псалом

Господнята молитва и мотото:

„Бог царува на небето,

Бог царува на земята,

Да бъде името Му благословено!“

Учителя: Ще прочета 105 псалом: „Славословете Господа...“

Изобщо вярующите във всички векове, са искали Бог да се изявява в чудеса. Ако външните чудеса могат да повдигнат един народ, евреите са първите – най- много чудеса у тях са ставали, но какво е състоянието днес на евреите? Не е духовен Израил, който е по плът такъв, но онзи е духовен на когото съзнанието е винаги готово да изпълни волята Божия. И те винаги са били покровителствувани, това са начатъка. Няма народ, който да е имал по големи страдания от еврейския. Който има материални разбирания ще има опитността на сегашните евреи, но ако има вътрешно разбиране ще има опитността на християните.

Ако искате да разбирате Божиите закони не можете да се отделите от цялото. Ако ръката ви влиза съзнателно в някоя работа то и другите органи могат ли да останат спокойни? И цялото човечество е тясно свързано помежду си.

Преди години искахте да се даде на българския народ много земя. Ако многото земя може да направи един народ силен, то русите трябваше да бъдат най- щастливи. Но богатството, което Бог даде на руските царе, те не работиха с него – вътрешно страната. Не е многото земя, която прави хората силни, нито богатството – те са само едно средство, тях можем да използуваме само като блага. „Земята ще я наследят кротките“ е казано. Всичко в света е тясно свързано. В ума си ще пазите един велик закон. Всеки орган си има велико предназначение – стомаха, дробовете и пр. Те си имат и своите помощници, адютанти – бъбреците, дебелото черво и пр.; за дробовете – артериите, вените. Там са източниците на ума, мозъчната систегма – също. Всеки народ си има своето предназначение в общото Божествено тяло. И всеки от вас си има предназначението в това общо Божествено тяло, и от там вие трябва да започнете вашата работа, иначе ще сбъркате. Някои от вас искате да имате жезъла. Но и

жезъла на Мойсея оправи ли евреите? Всичко им даде, но те пак забравиха миналото. Наядете се, но като се мине малко пак сте недоволни. Тоя закон на хранението ще го пренесете във вас в духовен смисъл. Нас противоречията в света не трябва да ни смущават. Мойсей трябваше да води борба с всички племена и вие в тази борба трябва да победите. И нашето учение, което влиза сега в света и вие го носите, вие трябва да победите. С какво ще победите? – С Любовта! И само с Любовта вие ще можете да победите. Най-първо света трябва да се разтопи. За да победите нещо, вие трябва да го разтопите и да извадите всички нечистотии и да останат само добрите сокове. Вие сте ръководители и някой път с тия, които ръководите влизате в противоречие. Това са енергии набрани и трябва да дойде един по-висок живот и да турнете тази енергия в действие. Страданията са един процес, в който твърдите предмети трябва да се превърнат в жидкост. В духовния свят щом не можете да мислите, да чувствувате показва, че има сухота. А щом има сухота, суша, ще има и глад. Чувствата са камъни, от които ще се съгради духовния свят, а мисълта е жидката материя – без вода не може да се гради.

В целия свят където и да сте ще забележите едно противодейсвие, едно вътрешно противоречие. Така и Павел казва: „Всички търсят своята свобода.“ И наистина, и руси, и българи, и разни секти, всеки който работи в своя дом търси тази свобода. Първото качество, което трябва да имате то е да имате правилно разбиране за живота. Ще ви говоря за неща, които са вам известни, но вие трябва да разберете вътрешната страна. Да бъде човек лекар, проповедник, учен и прочие, то е частично разбиране. Животът включва всичко в себе си. Евреите под ръководството на Мойсея не разбраха вътрешния смисъл на живота, на своя живот.

Ще си правите къща. Давате на инженер да ви направи изчисленията за потребните ви материали. Доставите ги, построите я. Какво ви е дала къщата – хигиенически условия. Имате да кажем пари в банката, но явява се въпроса, здравето ви. Щом сте хилав ще прекарате един лош, недобър живот, а трябва ви здраве, трябва доброта. А добър човек е онзи, който разпространява повече знания, дава на другите, който всичко дава. Но вие ще кажете, че имате жена, деца. Ако би могло без тях Бог щеше да остави това, нямаше да ги има. И знаем ние, че най– първо Бог създаде мъжа без жената. Като дойде жената дойде и греха. Като дойдоха децата роди се убийството, дойдоха престъпленията на физическия свят. Жената откъсна плода и сгреши. Вие сте дошли до една точка на замръзване – аз ви следя. Вие сте до положението на онзи търговец, който като няма мющерии чеше се, мести си краката един върху друг и само си спомнюва за миналото. Това е закърняване, бездействие е това. Без противоречие не може. Това е процес на безверието. И вие с вашите вярвания трябва да съберете тия ценни книжа и да отидете като някой търговец в друга земя и ги смените в нови ценности и започнете нова търговия. Кои от вас сте господари на вашите деца? Като им дадете свобода те стават лениви и почват да пият, ядат и вие им плащате греховете. Казва закона: Ако те съблазнява ръката ти, отрежи я. Ако ти е израстнала една конска ръка нея ще отрежеш, тя е атавизъм на миналото. Имаш израстнал шести пръст, него ще отрежеш. Във физическия свят сме се освободили, но в духовния свят има много пороци на миналото, които се явяват и с тях трябва да се борим ние. Има една къса процедура, която казва: Възложете товара си на Господа, на Бога! Имате един човек, който е сляп и търси пътя си с една тояга. Опитва где е здравия път, твърдата почва, твърдата земя и с тия си проверки той върви напред, но нищо не вижда пред себе си.

Тоягата е нашият ум, с него все опитваме и вървим. Друг начин за да вървиш напред е да виждаш. И Бог като ви отвори очите вие имате светлина и тогава вървите напред без да имате нужда да опитвате – другият метод. Имате да извървите един дълъг път, да кажем до слънцето. Вие можете да отидете с най-бързите възможни средства, а може и с волски кола, и с биволски. Но в последния случай вам ви е потребно да имате по пътя провизии, когато при бързите превозни средства, тогава не ви са толкова потребни провизии или в много по-малко количество. В духовния свят ви е всичко приготвено, няма да носите никакви провизии. Това е

„Хвърлете това си на Господа", няма вие да го носите. Вие прегрешите някога – ще се обърнете към Господа.

Новото учение ще го приложите на дело. Но вие ще кажете: „Заради любовта аз ще му кажа". С казвание не става. То после ще дойде. Желязото го греете, то омеква. Това е умът, който казва: „Да омекне това желязо". После с чука го очуквате и му давате потребната форма, а големите майстори стопяват, изливат и получават исканата форма. И в нас, помните онзи Симеон поклонник, дойде една година и работи примерно, дойде и втората година, но не работи вече. Защо? Примерът е заразителен. Трябва работа и то от всички ви. Като дойдете до Бога ще оставите всички световни работи. Докато Бог не те освободи не почвай работа, стой и чакай. Но започнеш ли веднъж, работи с усърдие и то докрай. На вас, ръководителите, ви липсва нещо съществено. В някой дом има богатство, но жена му недоволна от него. Като дойдат гости почва да се оплаква. Какво правите с тия жени? Жената е сърцето на човек. Някъде мъжът е недоволен – това е умът. Докато твоят ум и твоето сърце не дойдат в хармония ти не можеш да изпълниш Божията воля. Как ще посрещнете един дошъл гост, ако мъжът и жената в една къща са скарани? И у нас, ако умът и

сърцето не са хармонични как ще посрещнете Господа като ви дойде на гости? Това състояние е една необходимост за растене.

Сега друг пример ще ви преведа: както един допотопен човек като един таралеж, който си е турил бодли, как ще прегърнете един ваш приятел? Може ли да направите това? Ще бягат от вас, но и той се чуди защо бягат и от него. На тоя ваш приятел ще кажете да си промени таралежовото облекло в меко, не бодливо. От мое гледище всичко, което става е от добро. Небето ще го обърне в добро. Винаги благодарете Богу за всичко, което става. Дойде ви безверие, възложете го на Бога и вижте какво Бог ще направи от вашето безверие. В духовния свят изключение няма, там всичко е за добро. Сега тая мисъл да ви направя по-ясна. Черната ложа се е разделила на два лагера: едни са влезли в нашето Братство като вярующи и най-първо ви казват правите истини.

Има само три основни пътища – на Любовта, на Мъдростта и на Истината, по които ще достигнете вашите желания. По пътя на Любовта – чрез топлината, по пътя на Мъдростта – чрез светлината и хармонията, и по пътя на Истината – чрез свободата. Сега на това практическото приложение кое е? Вие сте ръководители, имате 10 души, които не ви слушат. Питате първия: „Така добре ли е?“ Приложете го по неговия план. Питате втория – приложете го и по неговия план, пак не върви. Питате третия – същия резултат. Най-после вие ще кажете. Значи приложение трябва на всеки метод и най-после остава Божествения метод – той само ще даде резултат. Тия хора пратете ги да работят, да обучават други, но виждате, че не дава резултат. Вие само ще наблюдавате тяхната дейност, как те си работят урока, но спокоен ще бъдете, не ще се нервирате, ще чакате крайния резултат и ще се молите, и ще учите и вие урока си. Един наш приятел казваше на друг: „Ще ви обеся всички, да ме слушате!“ после

въздържание трябва. Не се увличайте в погрешката на някой друг приятел. После бъдете внимателни в израженията си. Един брат казваше на една сестра: „Аз ли ще ви хрантутя тук?“ Ами че този хляб е братски, ние сме го взели, а не той – ще му кажете на тоя брат. – „Не, вие не ще ме храните, а Господ ще ме храни, при него съм дошла“. Гледам две сестри, духовни се карат. Едната вътре в палатката, а другата отвън стои и по духовно се карат. Казвам на едната: – Ти сестра защо не влезеш в палатката вътре?, а на другата казвам: – Ти сестра защо не излезеш от палатката навън, така по-лесно ще се разберете. Изисква се едно сплотяване вътрешно. Да не се допуска съмнение. Дадеш 2000 лева, разходвали се, не проявявай съмнение за разхода им – ражда се дисхармония.

В човек някой има двуяк език – говори едно, а в сърцето му друго има. Иска добро да каже, а говори съвсем обидно. Един брат казва на жена си много обидни думи, а на другия ден ѝ казва, че не бил ѝ рекъл нищо. Будно съзнание трябва, иначе показва, че има останки от старото учение. Трябва думите да бъдат много добре обмислени. Пращам двама от вас да помирите двама братя, които имат да дават помежду си 30,000 лева. И вие нямате и те нямат, и който ви праща и той няма. Ще питате тоя, който има да взема: „Ти колко оценяваш Божията Любов?“ И ще проверите дали я оценява до 30,000 лева и по тоя начин ще стане помирението.

Ще опитате кой каква работа може да върши. Ще пратя двама при някой затворник, който иска помощ; при някой болен – сестри може да подготвите, а закона е там, че трябва да има присърце една работа. Вървите, в джоба си държите беседи, раздавате ги на комуто трябва. И така някой може да помага на болни, някой може да помирява скара ли се двама души, някой може да проучва, някоя област на окултната наука, някой да работи в приложението на някои

опитности. Например, брат Ватев искаше да уреди нещо в чифлика, но трябваше майстор да дойде за да тръгне работата с успех. В Търново колко души сменихме, не вървеше. Сега стават добри работи – има присърце и умение. Трябва и систематизиране в работата и организиране. Трябва и в духовния живот да има план за работа. Духът работи много умело, нека ви той ръководи и ще видим Бог как работи. Сега изберете си вие кой какво иска да работи.

Брат Д. Цанев: *Няма условия още и подготовка.*

Учителя: Ще почнете. Почнете от малкото.

БратД. Цанев: *Пояснява в какво се състои неподготовката: слабост в знанията и моли за знание.*

Учителя: Знаете онзи анекдот – Като правили шилото, казали му: „Ти стани остро, стани шило та хубаво работи". То казало: „Сила трябва". Рекли му: „Ти стани шило да пробиваш гьон, каиши, а друг с тебе ще работи". Та и вие сега станете шило – приложете историята на шилото – с вас има кой да работи.

Брат Д. Цанев: То се е видяло, че трябва да се работи, но завъртете копчето и да започнем да работим, та глави ще се трошат, но да се започне вече работата. Виждаме, като че и вие искате вече да ни дадете ...

Учителя: Има хора, които трябва да минат през ножа на лекаря. Случая с оная жена, която отишла при Кочева във Виена да се лекува. Казал ѝ: „Ти си здрава вече", но тя пак отишла и се оперирала. Брат Гарвалов идва една вечер и ми казва: „Два удара има вече майка мй, отворете ѝ път да си замине". Ами, че това е най-лесното. Мерки трябва да се вземат, да не се докарва до болезнено състояние, то да се предотврати. Едно условие е – след слънце да не ядете, но и да не се съблазните. Преди слънце се нахранете малко и леко, та да не се въртите през нощта.

Брат Д. Цанев: *Давате ни, Учителю, по лъжичка, повече ни дайте и ще тръгне.*

Учителя: Който дава по лъжичка ще даде и лъжицата и чашата. Всичко ще дойде от Духовния свят, но вътрешното съзнание да дойде – един подтик да дойде. Без учител нищо не може да се направи. Или родител, или водач, все трябва да има подтик. И в света като има една натегнатост по отношение към нас, та като се яви наблягание, вземат от топлината на обществото ни. Пишат вестниците – това не трябва да ни интересува. Разликата е там, че като пишат лошо, неприятно ние, а като пишат добро – разположени сме. Сега вие какво искате?

Брат Пан. Ковачев: *Положението е такова, че нито назад нито напред. Трябва да ни преведете през моста, наводнение има.*

Учителя: Ще чакате да премине наводнението, но ще ви пренесеме, това ще стане. Примери имаме много от наши приятели оздравели от сериозно боледуване. Гърдоболните хора най-лесно се лекуват като работят в горите, в лозята. Тя е психична болест, която мъчно се лекува – трябва урегулирване на чувствата. Иска се режим спартански. То е инертно състояние, търсят сянка, лениви са, мнителни са. Метод за лекуване: Всяка сутрин да ходи с две стомни вода на един километър разстояние. Това усилие, опнати ръце е гимнастика и дава сила на дробовете. Водата е добър проводник на електричеството и слънчевата енергия, и дава сила на организма. Ще се омият на извора, чешмата и ще си носи самичък вода. Втори метод: Болният от туберкулоза трябва да прави топли промивки – топла вода сутрин 5-6 чаши да изпие и измие вътрешностите си, да разшири дробовете си и получи свободно дишание, да се изпоти и да прави разходки. Вечер също 5-6 чаши топла вода. А те пият студена вода. Воля трябва на гърдоболния, а те губят волята си, затова им трябва водач. Топлата вода разлага серума на микробите, които се

развъждат в дробовете. Най-добрият серум против туберкулозният микроб е водата. Може и магнетическо лекуване чрез паси: от главата надолу, покрай краката. Главата е свързана със слънцето, стомахът със земята, а с пасите течението от слънцето прекарвате през центъра на земята и после от центъра на земята прекарвате течението към центъра на слънцето. Но който прави паси ще почувствува в своите дробове болките на болния, но да не се съмнява и да си измие ръцете, и вътрешно съмнение да не остава. Който лекува и той се изтощава. Както болните от туберкулоза са сухи и слаби, изтощени, и трябва да бъдете много внимателни.

Брат Драган Попов: *Тогава може да се помогне на румънския крал.*

Учителя: Румънският крал трябва да си замине, за да се оправи положението. Ние можем да го излекуваме, но да повърне Добруджа на българите и Трансилвания на Австрия, но не ще я даде, а ще иска да ни даде 100,000 лева за лечението му, но те не ни трябват. За доброто на политиката той трябва да си отиде. Трябва да имате успокоение, вие трябва да бъдете спокойни. Вие сте на кораба ще излезете на брега, но кораба ще си отиде, па и всичко ваше материално ще си отиде с кораба. Ще преминете в нов живот. Всичко е за добро. Във всичко ще успеете за славата Божия.

Брат Емануил Иванов: *Трябва ли да изкористиме духовното учение за наша полза – да искаме да ни се дава или само да изпълним всичко за славата Божия? Знания да придобиваме, смятам, че ни е потребно.*

Учителя: Вие сега сте на положението гдето инсталацията е завършена, а ви трябва само ток. Вие знания имате повече от всяка окръжавающа среда. Трябва да ги разработите само, повече не е потребно на вънкашния свят. Една наша сестра ми казваше, че след

като била отчаяна имала една духовна опитност и сега намирала смисъл в живота, между вънкашните хора се чувствувала силна.

Брат Емануил Иванов: *Слаби сме, нечисти сме, знанията ни са слаби, как ще дойде Духа да работи тогава в нас?*

Учителя: Старият начин е като отидете на баня теляка – взема гебрето и ви търка, за да ви се отворят порите. Това не е още пречистване. Новият начин – топлата вода – отвътре съгряване. Най-малко три чаши, а 5-6 чаши ще ти дадат разширение на порите и потта ще се яви. Вие мислите за това, което знаете, а не мислите за това, което не знаете. Мислете за това, което можете, а не за онова което не можете. Учете се в ред упражнения. Например, да препратите една своя мисъл. Като се молите молитвата ви да дава резултат. Като се молите препращайте мисълта си и трябва да възприемете отговора. Примера с брат Земан в Казанлък. Преди три седмици станал, разказва брат Зах. Желев, брат Земан бил в много утруднено положение материално. Молил се, чул чукание на тавана и схванал, че трябва да пише. Попада му един вестник подръка, взема молив и пише под тиха диктовка вътрешна: „Мир“. Отговаря: „Мирът носи Божията радост“. Продължава да пише: „О маловере, защо мислиш за утрешния ден. Ти трябва да преминеш през тъмнината, за да влезеш във Виделината“. И наистина на другия ден получава суми от три места, от свои длъжници и си урежда и той свои задължения висящи.

Ще покопаете малко, за да излезе вода поне няколко капки. Влага трябва. Сегашният физически живот ни отдалечава от Бога. Трябва да имате толкова колкото ви е потребно. За дълъг път малко багаж носете, а за близкия пункт, път, можете да носите повече, гърба ти да е свободен. Аз искам от вас, от вашия килер да махнете всички стари скъсани вещи и къщи. Като погледнеш тях и си помислиш, че ще можеш някога да ги облечеш, ти вече привличаш нещастието и го

очакваш. Махнете всички стари вехтории. И в духовния свят също изхвърлете всичко скъсано старо. Кураж да имате, както военния в своя револвер, като го похване или някой похване костурката си, окуражава се. Не бъдете като духовните хора, които показват пътя на хората, а сами нямат опитност, но трябва всяко нещо да бъде направено по любов. Всяка мисъл да бъде с любов. Всяко действие да бъде с любов, а всички дела без любов на света са загубени от земята, от света. Любов трябва. Бог е Любов и затова се казва: „Бог толкова възлюби света, че даде сина своего единороднаго“. Значи Бог най-напред възлюби света. Първият метод е – да възлюбиш Бога. Какво можеш да направиш? В това трябва пребъдване, в онова, което можеш да направиш най-първо трябва да знаете да служите на Бога и тогава ще знаете каква работа ще си изберете. Трябва свобода. Искате да станете фурнаджии. Где ще отворите вашата фурна? Там гдето хората имат нужда от хляб, а не при друга фурна гдето не ще имате мющерии и ще бъдете заставени да затворите фурната си. И Христос казва: „Ако не ядете моя хляб няма да имате живот вечен“. Та и вие трябва да сте готови да давате хляб, та и вас даже може да изядат. Трябва ви усърдие. Да изтърпите докрай и да бъдете не пасивни, а активни. Настанало е време да се работи в България. Децата вече са израстнали трябва да (ги) оставите свободни, който иска да се прояви да бъде свободен; но грешал, не казал по вашему, оставете го, той вече е казал. Кое е важно? Мястотоли гдето ще седнеш или храната, която ще ядеш. Това са малки работи, които внасят дисхармония. Отрадно е, че у всички наши приятели има желание да направят добро и гледам сестри някога работят така, щото и 10,000 лева да им дадеш навън няма да го направят. Ангелският живот не може да се приложи на земята, но при сегашния живот, кое е приложимо при сегашните условия? Това да намерим хората. Които са яли и пили

искат духовен живот, а духовните хора искат поповете да захвърлят кандилниците, но и поповете им се поисква да поиграят, но като си погледне попа расото въздържа се. Това живот ли е? Някой си брат вегетира, но скрито си похапва месце. Осъждат го. Оставете го, той не яде скритом. За Бога няма нищо скрито. Той от по-рано още му се ядяло. Не бива фанатизъм. Злото не седи в ядението на месото, но онзи, който е заклал животното е вложил най-голямата отрова в месото и ти го ядеш. В пустинята си, имаш само сух хлебец, а има си овчар с мляко и той ти дава от него. Защо да не вземеш и си надробиш сухия хлебец? Млякото е добра храна, но от здрав човек го вземете. Може един престъпник да ти издои мляко, не пий това мляко. Вино не вземайте от кръчмар. Направете си сами 60-100 литри вино и като го пиете, ако ви опива вие не сте още чист. Ще го турнете в бутилки, заровете ги в земята и като лекарство ще го вземате. От Невидимия свят дават упътвания за виното да се направи сладко. Салициловата киселина, с която пресичат виното не е добре, отровна е.

Тук Учителят донесе отгоре, от стаята си една чепка сухо грозде и ни даде по три зърна – вид „афуз-али“ и пита: Това нарушение ли е на поста днес? Не е, това е елексир, жизненост. Нали поста е дишание – храните се с въздух, а в гроздето, печено от слънцето има кондензирана енергия. Поста е условие, средство за получаване храна от Бога. Гроздето да се изсуши на слънце и яде е най-добрата храна. Човек на земята остарява от очакване и само от очакване остарява.

8 часа 30 мин.

Тая година не ще е гладна. Слънчевите петна показват, че ще е добра, без петна щеше да е гладна. В България може да има голямо благословение, но управниците и духовенството пъдят това благословение, а българите са добри. Някои от управниците и духовенството турнаха онзи свинарник и те са вътре в тях, за да ни мирише, и иска притежателят им или скъпо да си продаде мястото на нас, като съседно до нашето, или за тормоз. Лоши мисли ни пращат по някой път. Азлесно ще се оправя със свинете, но имам друга работа сега. Той от свинете ще загуби, но от кокошките ще спечели, те могат да останат. Едното им куче, като го пуснали разпердушини кокошките му....

Знаменателно е, че нищо не ни се изгуби досега на „Изгрева". Само на Лулчев се изгубиха някои работи, но то е от наши хора взето. Някой от видните граждани идва и гледа и се чуди, па пита: „Какво ви плащат?" – „Нищо", му отговарят приятелите. Интересуват се те. Идва професор от Агрономическия факултет, с учениците си да гледат пчелите ни, проверяват и как сееме – нови методи намират у нас.

За разрешение на някои въпроси, може и с жребие да се ползувате. Там Господ ръководи. Интересуват се хората за учението ни – като го приемат и го приложат, ще бъдат здрави, щастливи, ще имате и мир.

Искат някои конкретизиране на Учението ни, а то е в малкото шишенце на лабораторията. Ама било Христовото учение, а не нещо ново. Искат символа на Учението – ами че то не е засегнато в своята вътрешност. Имаме мотото: „Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!" То е вътрешната страна, вътре в нас е скрито. Ако преведете външните системи в света върху вътрешните, духовните, те са все същите. Образува се една банка, има вече влогове в нея и почват да се

явяват клиентите, хората на които ще се помага. Същото е и в духовния свят – енергиите се разпределят.

От странство, от много места искат вече да правят връзки с нас: от Италия, Англия, Чехия, Норвегия, Япония. Преди две седмици идват двама норвежки професори. Те били в свръзка още от Норвегия с наши някои братя и нарочно, идвайки на изток, потърсили Учителя, гдето ги завеждат от ул. „Опълченска“ № „66“ на „ Изгрева“ при Учителя. Почувствува ли се особено радостни като стъпили на нашето място и всичко харесали. Има един французин от Франция, КОЙТО държал връзки с наши приятели, изучавал българския език и искал да дойде да вземе участие в една екскурзия с окултното общество на Учителя ни. Търсят, търсят вече свръзка. Лошите хора ще се бият, а добрите хора ще се групират.

Отче наш.

Всички ръководители на „Изгрева“ гдето се събрахме в 11:00 часа.

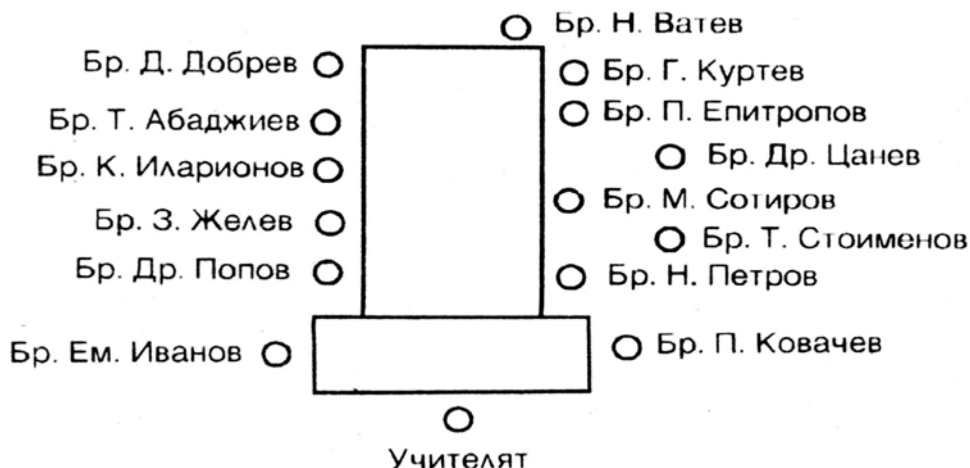
17:00 часа след пладне, на „Изгрева“, на двора.

Луната при пълнолуние, отначало издига водата, действува с издигане на водата до 50-60 метра нагоре и затова е полезно тогава да се сее, присажда, копае и пр. Обработванието има повече сокове тогава. Но като изсмуква добрите сокове, изсмуква и лошите и прави хората лунатици. Ту рците нали имаха луната за емблема – променчиви в политиката си са били винаги – нищо не изпълниха от 50-60 години. Всеки народ има своите пипалца: българите – за към Цариград и Солун; русите – към проливите; гърците – към Цариград; сърбите – към Солун, а англичаните туриха преграда на тия аспирации, но пък завладяха Гибралтар. Испания и французите са.

ангажирани в Мароко – това е английска политика, да ги ангажирва. Италия даде на Мароко оръжие. Бреговете на Африка са за производство.

6 часа след пладне, 22 април 1927 г. в стаята на Учителя

Тайна молитва

Сега представете си, че се намирате на един параход. Светът е морето. Всеки пътник си е купил билет. Някои ги хваща морската болест. Всеки от парахода си има своята специална работа. Всеки матрос се занимава със своята работа или се учи, а параходът си върви тихо и спокойно. Пътниците са разумни, морето и то е разумно. Щом хората почнат да живеят един неразумен живот, настъпват критически времена. Всяко течение и то си има своя път на движение. Всеки си има своята работа. В един университет си има разсилен, но той все си е разсилен, не свършва университета. А има и ученици, и тяхната работа, главната им работа е да учат и те трябва да учат, за да свършат университета. В самата природа има градация и

учениците са на степени. Има два живота: материален – той е ограничен, има и друг живот – той живее над почвата отгоре. Материалният човек е в мъчнотии, а това са корените, но те не са живота, а са условие и един ден човек трябва да се изтегли от корените, и след това още, да се изправи нагоре. Всяко растение мисли как да си изтегли главата – това е корена, а малките коренчета, които изчерпват соковете, са космите.-Растението е с главата надолу. Животното мисли само как да си набави храна. Птицата хвърчи само храна да намери, вечерта се скрие в дупчица, благодари, че си е намерила храна и не мисли за утре. Така е и с животното. Човекът, който се е запънал в материята, той мисли как да се изтегли от тая материя. Така че като дойдем до човека, той почва да мисли, размишлява в сърцето си. И вие по някой път мислите за храната си. Оня студент, който е в университета, какво мисли? Върху урока си. Чака професора си да го слуша върху какво ще говори. Е, по какво говори професора? – По разните отрасли на науката, но в една лекция всичко не казва. В ред години само студента ще научи разните предмети: антропология, геометрия и пр. и като свърши университета, ще стане учител. В света съществуват знания и у вас трябва да се явят желания да учите, трябва да имате един силен стремеж да придобиете знание. Това са затруднения, мъчения или все едно, че човек е заобиколен от ред същества. Плаши те една мисъл, че скоро ще „свършиш". По кой начин става страха в човека? – Само от съмнението. Ами ако баща ти те обича, трябва ли да се страхуваш? Твоите братя, сестри са се замогнали, трябва ли да се страхуваш? И в духовния свят за да има успех, трябва да съществува една постоянна свръзка между всички души. В човека за да се зароди една светла мисъл тя трябва да дойде отгоре, от Невидимия свят. Ако един ден тая светлина се смалява то и човек става мрачен.

Тая светлина работи върху ума и върху сърцето – работи в две състояния. Тая светлина за един ясновидец е видна. Когато има повече светлина, тогава съмнение няма. Що е вечен живот? Вечният живот е живот без препятствия, без ограничения. Формата не се разрушава в него. Сегашната форма се разрушава постепенно и постоянно, и така ще отива, докато добие безсмъртно тяло. Истината не можете нито да придобиете нито да предадате, ако нямате тази опитност. Този Божествен закон се отличава с една черта на разширение. Той много дава, нищо не взема, само дава. Като подложите шишето си той го пълни. Кой каквато форма занесе нея ще напълни, запълни. Противоречията зависят от вашите разбирания. При слабата вяра се стеснява Истината и не я възприемате напълно. Като железаря – ту изтива желязото, ту го нагорещява. Та има и духовни хора, които лесно се нагорещяват и лесно изстиват. Такива хора са от рода на желязото. Има и радий, който пък не изгаря, ако и хиляди години да гори. Духовният човек трябва да бъде радий, да притежава качествата на радия – никога да не изгаря, а сам да бъде силен. Има духовни хора, които обещават ви нещо, но след 1/2 час, не изпълняват обещанието си, отказват се от него. Ние ще боравим с ония величини, които при всички векове и времена остават все едни и същи – това са постоянните величини. Една овца се мени, но остава все овца! Във всички общества и в най-мистичните, има хора, които влизат и излизат – те не са готови, а се подготовляват. Те се наричат временни студенти, слушатели. Да допуснем, че и в нашето общество се образува един комитет, както в световните общества – това е един метод световен. Избират ръководител, касиер, секретар – тук нямаме положението като на онзи ректор в университета, избран да управлява своето учреждение. Обаче в Духовния свят закона е друг. Той, Духовният свят си поставя своя ръководител на обществото. Тоя

ръководител трябва да се роди, той в една година не става, той си е роден за такъв. Роденият за проповедник си остава такъв, каквото и да прави, каквото и да върши, гдето и да ходи. В тази работа трябва да имате най-първо съзнанието, че от Духовния свят ви е нещо възложено и тогава отвън ще дойде една запалка, и като се запали отвън, тогава ще четат. Да кажеме, че един от вас е ръководител на 5-10 души, как ще ги ръководи? Тогава вземете за пример ятото жерави, какво прави ръководителя им – дава им посока. И като се умори тоя, старият щъркел, който е бил много силен, дава водачеството на следния след него, но му казва да пази посоката, а той постоянно обикаля всички други народи и пак се връща и застава начело на ятото. Това е работата на Божествения Дух. Той се проявява чрез този водач. И ние трябва да убедим външните хора, че той е пътя за отиване към духовния свят. Сега, от това ято заболее някой – те не се спират заради него, а го оставят на някое затаено място и си продължават пътя. И у нас заболяват някои, много често заболяват – това са пречки в дейността на обществото. Ще бъдете много внимателни и се пазете от заболяване, в широк смисъл. Черната ложа за да пречи на някой, казва му: „Какво си видял като се молиш толкова време“. И той си смути душата и гледаш живее някой по Бога, но не му върви, а друг не върви по Бога, а е богат. Това са кармични работи. Ако вървиш по Бога и си беден, то ако не беше по Бога щеше да се изгубиш досега съвсем. Пример: Англия от ред години дава уроци на държавите – Русия, на Далечния Изток, Германия в колониите, България разкъса на Берлинския конгрес, но сега и тя се намира в затруднено положение. Против нея работят ред други държави и тя има да разрешава една важна задача. И ако най-малко се разхлаби, ще се нахвърлят върху нея и ще се изгуби цялата култура.

Има едно единство, но то съществува само между мистични същества – те управляват сега. Следователно и ония, които се подчиняват на тоя велик закон, те само успяват в света. И вие в България трябва да се освободите от попщината, т. е. да се внесе свобода. Човек може да направи хиляди добрини, но една лоша постъпка може да заличи всичките му добрини. Някой път пък е обратното – хиляди злини се заличават от една добрина. Като правиш злини ти се ограничаваш т. е. като направиш злина някому, тя ще внесе в тебе, в сърцето ти тегота.

Има известни желания, които трябва да се санкционират от Невидимия свят, за да се реализират. Нищо в света не е произволно. Една река прииждa, разширява се, казват – потоп става. Това не трябва да те плаши, тя пак ще се събере в коритото си, това е временно състояние на реката.

Който иска да услужи и да служи на едно общество, той трябва да даде повече от себе си време, труд и пр. средства, а и всеки трябва да даде пример на ръководство, за да се подкрепи главния ръководител. Кой е по-усърден? Един католически свещенник ли, който се моли три пъти на ден или онзи человек, който излиза сутрин и след два часа се върне, на обед пак излезе и след време се върне, и вечер същото прави – каква е разликата между двамата? Тоя човек, Иван да кажем, е ходил три пъти да оре на нивите на три вдовици. Каква е разликата? Ако тоя свещеник е благочестив и се моли три пъти на ден заради хората, то с неговите молитви дъжда навреме ще дойде. И всичко Бог дава общо на хората, и онзи човек също какво добро е направил? – Вдовиците знаят.

Та казвам, и вие жертва ще правите от усилията на духът, който имате в себе си. Не да бъдете видян от хората, а само от Бога. Ако един ръководител има две спирачки, как ще върви? Казвам му: Дигни

спирачката! И сега на всички ви казвам: Дигнете спирачките и вървете напред, та каквото ще да става с целия свят! Вземете пример от мене: поповете толкова говориха, аз спрях ли се! Вървя си. На един болник ще правите операция, ще изстисквате цирея му, та макар и да го боли, но като оздравее, ще ви благодари. Та сега и от Невидимия свят правят такива операции – болки има, но това не трябва да ви смущава. Та казвам сега: Божественият Дух работи! Ще се качиш на Витоша, ще се изпотиш, ще пиеш топла вода и ще се върнеш жизнен, защото си погълнал праната. Никога не допускайте съмнението. Оня който отваря и затваря той не греши. Със света ще имаме връзка, ще имаме вливание и изливание. Вие ще се стремите. Това, което препятствува в Братството, то е един личен елемент. Обидил някой някого – той се оттеглил от Братството. Ами и в света ще те обидят – ще те нарекат лъжец и пр. и от света ли ще се оттеглиш? Вие трябва да имате силни гърбове. Сега вие ходите при хората, но ще дойде време хората да дойдат при вас и ще ви искат да им говорите. Поповете каквото и да правят, в края на краищата всички вегетарианци, въздържатели, туристи, скаути, всички тия младежи ще дойдат да им говорите. Вие трябва да знаете закона: Те нямат място още. Аз зная този закон. Оня, който има място той е редовен ученик, така както в канцеларията си отивате и място си имате, определено ви е то. Така че, вие сте повикани и ще говорите на човека, той ще ви слуша и ще възприеме. Така и при мене постоянно идват. Духовенството сега е в една мъртва зона и те искат да излязат от тая мъртва зона, но друг да оставят на своето място. Искат ние да влезем в църквата. Мъртва зона наричам тяхната мисъл. Казваше ми един младеж: бях между социалистите, между земеделците бях и все имах мисъл; влязах между поповете, сковаха мисълта ми – мисълта ми се скова. Казвам му: В мъртвата зона си влязъл. Вие не ще се безпокоите

за мъртвите, за църквата, какво ще стане е нея – тях ще ги погребем. „Оставете мъртвите да погребват своите мъртви“, казва Христос. Има места гдето има мъртви зони. Щом влезете в такива, външният свят ви изчерпва силата и лицето ви загрубява, измъчвате се.

Сега, тоя свинарник тук, е израз на българската политика. Той е на запад, зад гърба ни. С него ще се повдигне ли цената на мястото! Техните влияния внасят една инертност в хората, които се молят. Да бъде инертен човек, това са все методи на католическата църква, на католицизма, да пречат на делото. Какв о ще стане с тях! – Христос ги прати в морето! Но няма оръжие, което да може да противостои на Божието оръжие – на Божието дело. Духовенството иска и проповедници да бъдат и пари да им плащат, а българина иска и обича да слуша, а пари да не дава. Ние на селяните ще покажем пътя на живота – не ще им говорим против поповете, нито против църквата. Като казвам „попщина да няма“, разбирам, да няма дух на разногласие – когато един страда, другите да му помогнат. Вие с мисълта си можете много добре и полезно да действувате. Пример: Един пътник в гората вижда лъв, който отива към него. Уплашен той чува глас: „Кибрит имаш в джеба си, драсни една клечка!“ Драсва и около му тревата се запалва и лъвът избягва. Това е било гласа на майка му, която в този момент се е молила за него и със силата на мисълта си, му е помогнала. И вие сега ще турите силата на мисълта. Ще се молите един за друг и нищо тяхно да не се реализира. Нали сега на 8 май ще имат конгрес – ще насочите мисълта си: Да се изпълни волята Божия, а не тяхната воля. Към тях можем да бъдеме снизходителни, но не и да изпълниме тяхната воля. Ние трябва да имаме само едно мнение: Да бъде славата Божия – а това е възкресението на хората – да служат на Бога!

Всички ще се молите – които сте заквасени – като минава през вас Божествената светлина, да отиде и във всички тях, и да растат в пътя към Бога. Ония, които се оттеглят, да дойдат пак, т. е. ония души, които се отделиха от Невидимия свят, пак да дойдат. Ние не говорим за техните телеса, те не ни интересуват.

В тайно работите ще вървят по-добре, отколкото открито и шумно да се работи. Вие се боите, че някои страдат – без смущение на духа ви – това е волята Божия.

В материалния живот, как се поддържа горението – натрупате дърва повече. И в умствения свят имате много мисли, но една трябва да бъде съществената, а другите нека стоят в резерв. С тая, едната мисъл само ще изпълните волята Божия. Учен човек е този, който изпълнява волята Божия. И като се назначи у нас една екскурзия отменение вече не може да има: дъжд, вятър, нищо не трябва да пречи – слабите ще се раздрусат. И селяните около ни се чудят, че никой не се е разболял, чудят се на тая ни смелост. Досега от екскурзии не сме имали нито болен. Природата към слабите, страхливите е взискателна, а към смелите е нежна, мила и им дава съдействието си за добър резултат. Та и вие сега каквото решите, изпълнете го. Бог прати Мойсей при фараона, но ожесточи сърцето му. – Защо? За да знаят после евреите в сравнението си с Бога и фараона, каква е разликата. Ожесточението на сърцето е да разкрие техните кирливи ризи и наистина се ожесточава тогава човек. И сега на поповете се ожесточава сърцето – изнасят им се кирливите ризи! Казват ни: „Изведохте ни хората из църквата!“ Цигуларят като престане да свири, хорото се разпръсва. И ние им свирихме в църква, но излязохме: вътре сме били лоши и вън лоши пак. Но сега нека поповете сами си правят тухлите – Израил не ще се върне пак в Египет да прави кирпичи .на фараона. Църквата сега е

административно учреждение – служи само за обряди, а не е вече църква, каквато трябва да бъде. Сега трябва да се служи на Бога. Ние ще оставим тях, ние ги знаеме от преди 5000 – 6000 години какви са! Но сега съдбата започва от домът Господен – от домът на духовенството ще започне съдбата – там е дадено много и се иска много. В Русия съдба има за духовенството. А и тук ще дойде по друг начин – отвън ще дойде. Духовенството не играе някаква важна рол. Работата ще караме тихо – всичко ще се закваси, а с поповете ще остане хилавото: хроми, куци и метеляви кози и овци. Какво е положението на един овчар, да му вземеш здравите овци и му оставиш хромите! Духът Божий ще дойде, ще стане обнова постепенно. Сега се подготовлява една расова война, ако Европа не се вразуми, това до 10 години най-много ще стане, а след тая война ще видите какво ще стане: работничеството се събужда и организира, а духовенството се страхува от това. Трябва да дойде Любовта, която да примири двете крайности, а не да се използуват едни други, както сега. Всичко това ще го видите – няма да умрем, а ще се изменим всички. Тия раса, кюлюмявки ще си отидат. За нас царството Божие е дошло, ние го виждаме – ред и порядък се турга. Англия е против духовенството – борба води тя с католицизма. Православието има и носи духа на католицизма. Не е положението, което прави човека – глупавият човек гдето и да го туриш все си е глупав.

Всички, които имате някои съществени въпроси, утре сутринта ще ги кажете. Можем да посрещнем слънцето тук. Най-спешните въпроси, които не търпят отлагание, ще ги кажете. В 51/2 часа сутринта да бъдете тук. Можем през годината да се събираме един-два пъти и да разискваме и разрешаваме такива въпроси. Всеки може да намери по един специален метод да работи. Ние ще турнем други да се борят вместо нас, а ние ще работим оная вътрешна работа, която

друг не може да свърши. Видите окултния закон какъв е: Поповете като мислят постоянно за нас и сме в ума им, те се свързват и фиксират нас и обедняваме. Затова трябва други датурнем на фронта, а ние като мислим за тях лошо, пак се свързваме и обедняваме. Затова оставете ги, не мислете за тях. Ние ще употребим всички, за да се изпълни волята Божия. Насилието, това е най-слабата страна, най-слабото оръжие и то е на тяхната страна, а силата е на наша страна – Духът. Духовете казваха на Христа: „Защо ни мъчиш?“ т. е. защо ни ограничаваш да не правиме зло? На пияницата като не даваш вино, казва: „Защо ме мъчиш?“ На крадеца като не позволяваш да краде, казва:“Защо ме мъчиш?“ На вълка като не даваш агне казва: „Защо ме мъчиш?“ Дявола като не бе послушан от Христа, остави го и ангелите дойдоха да му слугуват. Сега дяволът не прави камъните хлябове, не качва хората на черквата, а казва: „Съборете кубетата на църквите“.

Мото за тази вечер: (Ев. Йоан 5:5) – „И там имаше някой си человек болен от 38 години“ – това е емблема на вяра – най-после побеждава, дига одъра си и си отива. Тук е скрита идеята: тоя болен е чакал Христа 38 години докато дойде – това е за ученика. Къпалнята е учението. Ангелът е интелигентността, която е оставил у хората. Сега ангелът е духът, който трябва да слезе и да размъти водата т. е. да турне от своите магнетически сили, от своите магнетизации за да стане водата животворна. Христос не му казва: „Влез и се окъпи“, ти 38 години си гледал как се къпят хората, ти нямаш нужда да се къпеш – които се окъпаха ни помен не остана от тях. Та и вие сега да сте от тия, които не влизат в къпалнята, а си вземат одъра и си отиват.

Сега лозето дава плод и няма кой да го бере.

Обмениха се мисли, да се напише нещо за историята на братството – възложи се и ангажираха се някои братя да сторят това

Утре в 5:30 часа сутринта да сме на „Изгрева“

8 часа и 25 мин. вечерта

Разговори на 22 април 1927 год., петък, София

БЕЛЕЖКИ ОТ РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ ЗА БЛАГАТА НА ЗЕМЯТА: ХРАНА, ВОДА, ТОПЛИНА, СВЕТЛИНА

5:30 часа, на „Изгрева“

5:40 – обща молитва с Учителя

Добрата молитва.

Молитвата на Царството.

Псалом 91.

„Благославяй душе моя Господа.“

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Бог царува на небето, Бог царува в живота, да бъде името му благословено!

Отче наш.

11 часа сутринта

В стаята на Учителя събрани всички ръководители.

Тайна молитва

Едно важно правило: При едно ваше желание да придобиете, трябва да бъдете естествени, всяко едно желание трябва да го нагласите според Божествения камертон, нито да го опвате повече, нито да го отслабвате – трябва да има нагласяване. А защо заспивате? – Защото няма хармония, съгласие. Дойде един ваш нов брат, иска да говори, окастри развитието на мисълта; дойде друг - същия резултат и ето окастрите дръвчето, дадете му висока корона и трябва да чакате 10-15 години докато даде плод. Дойде вятър и го пречупи. Трябва да повикате майстор за да го пореже. Но ще кажете

вие – да не говори тоя брат. Че защо да не говори? Нека говори. Закона е: Онова, което Бог е съградил, никой не може да развали. Това да ви бъде като принцип, не че за Бога всичко е възможно. Вие трябва да бъдете изправни. Всяко чувство трябва да бъде нагласено. За да дадете някому съвет, трябва да изберете часа, деня. седмицата, месеца. Търговците знаят този закон интуитивно. Земледелците ги знаят, а които не ги знаят, страдат. Сега, първия закон ще спазвате за себе си. Жетвата е голяма, работниците са малко. Господ ще изпрати работниците си и тия работници трябва да знаят работата си. Вие пратите работник на лозето си, но като го пореже и вие ще плачете с него заедно. Добрия работник пък ще оставите сам да върши работата си – не ще го учите нито упътвате, нито ще му казвате: „Добре ми порежете лозето". Така че добре ще работите, ще се молите. Съвети не давайте – трябва да се спазват правилата, иначе борбата в църквата може да се пренесе и в окултното братство. Пример с двамата дервиши. Единият от тях си имал една магаричка с едно магаренце, работил си с нея нивата, лозето и много скромно се препитавал – все бил беден. Един ден магаричката умряла. Той се отчаял – единственото средство за препитание изгубил. От благодарност към нея, направил ѝ един хубав гроб и го украсил. Минаващи пътници като видели тоя хубав гроб, помислили, че това е гроб на някой велик дервиш и почнали да правят молитви на него и да принасят дарове. Разчуло се, че на тоя гроб ставали и изцеления на болни. Дервишинът си направил наблизо колиба и прибирал даровете и тръгнало му на добре. Забогатял и си казал: „Добре, че ми умря магаричката". Научил се и другият дервишин и го заобиколил и го попитал: „Какво стана така че ти тръгна на забогатяване?" Той не му казал истината, но му дал магаренцето, което вече порастнало, за да си служи с него. Той го взел за да пооблекчи своето материално положение. Обаче

магаренцето, вече израстнало магаре, умряло. Отишъл той да се оплаче на съседа си, че му умряло магарето. Той му дал съвет да му направи гроб и да го украси. И ето че се разчуло, че един велик дервишин умрял на еди кое си място и почнали да посещават гроба му, и да носят дарове и изцеления ставали. Отишъл той и се похвалил на другаря си, че му тръгнало на добре, след като умряло магарето му. Първият дервишин му казал: „Твоето магаре мяза на майка си". Та сега казвам на вас: Докато не умре вашето магаре няма да се прочуете! Това е окултен разказ, върху който размишлявайте! Закона е: Когато има изобилие, чакайте, нека са прояви. Дойде някой, иска да работи – не го спирайте! Пратете го по селата да работи, с радост да замине. Пратете го да работи като му кажете: На време си дошъл, братко, отдавна те чакат по селата. Никога не подпушвайте Божествената енергия, когато се проявява – нека да излезе това, което тече. Обижда те някой – нека каже. Откритото зло е по-добро отколкото неразкритото добро. Разкритото зло е по-силно, по-голяма светлина ще дойде оттам, отколкото от едно скрито добро. А от откритото добро ще получиш по-големи благословения. Така че този закон като пазите, ще си възстановите мира. Чувствата са камъни. Ако не почнеш да мислиш, твоите чувства не могат да се облагородят. Божествената мисъл като проникне, ще ти облагороди чувствата. Целият културен свят сега е попаднал под една мрежа и искат механически да оправят света. А закона е: Без Божествената благодат нищо не може да се направи! Преди да почнете да правите нещо, ще се спрете и ще се помолите. Невидимият свят тогава ще ви помага, та и да направите грешка, ще се коригираш – съдействуват ти. А сега всеки гледа да използува света, да използува благата от другите за себе си. Ще ви дам, който и друг път съм казвал. Банда от 50 души разбойници пращат двама свои другари в града да им купят припаси

за храна. Когато наближили да се завърнат рекли 48– тех: „Хайде да ги убиеме като си дойдат и да си разделим техните пайове“. Двамата пък рекли: „Хайде да турнем отрова в храната, та като ядат 48-тях да се отровят и да им си поделим дяловете“. Така и сторили. Занесли отровна храна. Другарите им ги убили, но като почнали да се хранят, изтровили се всички. Казвам ви: Трябва да се приложи Христовото учение. Всяка обратна мисъл действува болезнено – затвърдява сърцето и се явява болестта склероза. Та всеки ще се моли. За всяка мисъл, която ще реализирате по-рано ще се помолите. Вие искате да морализирате някой, но неговите дефекти един ден вие ще ги придобиете, такъв е закона. Когото обичате, ще придобиете неговите добри страни. Христос казва: „Любете враговете си!“ т. е. иска да ви каже, да придобиете техните добри страни. Щом се привържете към нещо вие ще придобиете неговите отрицателни страни и ще ви подействува разрушително. Трябва да постъпвате по Божественому, а не по човешки. В Божествената работа трябва да турнем план. Ако искаме да поправим църквата трябва да повикаме Христа. В Божественото учение ще слугувате и ще носите своите резултати. След вас ще дойдат други, те са определени. След Христа, като дойде, много работници дойдоха. Та един ден като отидете в другия свят, ще ви посрещнат – те ви познават, а като дойдете втори път, ще ви изпратят и ще ви съдействуват. Този въпрос, ако не се разреши ще получите помрачение, а то е едно лъжливо чувство.

Ние ще приложим този метод: 1 -во – Молитвата. Този метод е най-лесното нещо, а като се срещнем вторий път ще дам второто правило. Сега един бутон, а сетне вторий. Ако ви дам и другите, ще почнете да бутате всички бутони. Ще практикувате сега първий бутон. Той е като че сте слуги при някоя кантора и ти питаш господаря за плана, за директиви, какво трябва да се направи; а за

малките работи вие сами можете да ги извършите, но правилото е, че чрез молитвата ще получите напътване.

Сега дойде някой и ми казва: „Охлаждение има“. Отишла една сестра някъде на гости, хладно я приели, посрещнали. Тогава направете едно угощение без да се досети тая сестра и ще ви посрещнат весело. Тая сестра не е яла три дни, а като я нахраните, ще и дойде вдъхновение.

Христос казва: „Пазете се от ония вълци“ т. е. то са ония богати, които все пречат – от тях ще се пазите.

Трудно е като си ръководител, че настройват се против теб и те обхванат като в обръч със своите мисли, та и нощем те наблягат и покой не ти дават. Какво ще направиш? – Ще се молиш! – „Господи, не им давай муниции, оръжие имат, но муниции да нямат!“ И в България партии и организации се делят все на по-малки единици. Това е хубаво – на 99 езици говорят, нека се целят! Ако българите бяха чакали, в голямата война да не се намесват, щяха да имат сега положението на Румъния. Бързина не трябва. Ако имаше окултисти управници в България, щяха да имат и Тракия и Македония, и Добруджа. Сега иде време да се оправи тая грешка. Идва конфедерацията на народите и ще стане по-добре отколкото се очаква. Не велика България, а умни българи се искат. Както вчера идва министър Ляпчев сам, за да се осведоми кой му е изорал нивата и я е засял – дали не сме ние, понеже е съседна на нашето място, или други са сторили това. Ако не беше умен, щеше да прати стражар.

Сега второто нещо, което искам от вас е: Всеки месец, всеки един от вас ще ми пише по едно писмо за положението и аз или ще отговоря веднага, или по късно, но да не ви смущава това закъснение от моя страна. Вие все ще ми пишете по едно писмо на месец.

Брат Д. Цанев: *Иска да ни се даде нещо повечко, като членове на окултното общество.*

Учителя: Всеки, който е бил в лошо положение и му съм дал съвети, и ме е послушал, не е ли успял? Трябва прозрение духовно и още повече ще се даде. Например, брата Ватев, нека да каже, на конец бе увиснал, щяха да го задигнат – нали се спаси? Брат Георги Куртев – стомаха му се беше подул – не се ли излекува!

Брат Д. Цанев, пояснява мисълта си: *Нещо осезнателно иска да ни се даде, да владаме някои сили, да се направи нещо, или пък не е ли настанал момента за да се види оная велика благодат, която трябва ли да чакаме още.*

Брат П. Ковачев: *Изтъква своето семейно положение – болна жена му, дъщеря му, синът му – всичко това го спъва да работи.*

Учителя: Ще пиете гореща вода, за да се разширят порите ви отвътре и да приемете праната отвън на вътре. Не отвън порите да се разстварят, а отвътре. Това са методи за вас, а не за света! Аз ви давам съвети, казвате ги на света – нека те отиват при лекарите, за да си платят. А вие сега ще приложите молитвата и след една година ще видите резултата. Ще очистите сърцето си да няма никакви киселини, отвън нека има. Като минава водата през села, градове омърсява се, но като влезе в океана чиста става. Вашият извор трябва да бъде чист всякога. Най-малко два пъти в седмицата топли бани: 2-3 чаши топла вода, за да се изпотите и иначе пък да пиете вод а печена на слънцето. За децата ви: след залез слънце абсолютно никакво ядение. Смесвание на храна никога да не правите. Например салата с яйца, чай и риба, риба и яйца, сирене и риба и пр., а най-добре е само една храна. После да имате спокойствие – сърцето да е сладко отвътре– киселините да останат навън. Трябва послушание и само послушание, за да имате успех в живота. Послушанието е

принципално – послушание на Бога! Вам ще дам едно правило: Да се държите винаги във връзка с живата природа, но трябва да поддържате едно строго държание с мен, без всякакво съмнение:

Ще се държите с Любовта, която ще ви даде силата,

Ще се държите с Мъдростта, която ще ви даде светлината,

Ще се държите с Истината, която ще ви даде свободата.

Така ще се свържете с други същества, които ще ви упътват, ще ви подпомагат, ще ви подсещат и коригират в грешките ви.

Който не слуша със сърцето си, ще получи паралич в сърцето си, Който не слуша със стомаха си, ще получи паралич в стомаха си. Който поддържа недоволството в себе си, то ще ви даде склероза.

Аз ще ви свържа със същества, според вашето естество за всякой един от вас. Но всякога, във всичко, непрекъснато ще пазите свързката с мен и тогава ние наблюдаваме и ще коригираме.

В духовното лекуване трябва да се спазва метода: Можеш да лекуваш тоя, който иска да се лекува, а който не иска да се лекува, не можете да го излекувате.

Брат Петко Епитропов: *Пояснява и моли да ни се даде здраве, тъй необходимо за нас, за дома ни, както се излекува 38 години стоялия пред къпалнята.*

Учителят: Всичко, каквото искате ще бъде, то е станало вече, време не определяйте.

Ще ходите в топлината на Любовта,

Ще ходите в светлината на Мъдростта,

Ще ходите в свободата на Истината – и така ще бъде, ще го турнете, че работи вече тоя закон – то е посято и ще го поливате по скоро да расте.

Подлагам ви на първия изпит: Да се молите! И тогава ще се определи кой от вас за какво е годен да работи. Ще ви дам метод,

някои формули малки, които да приложите. Апостолът казва: „Мъртвите да възкръснат и живите да бъдат грабнати на въздуха“. Свидетели ще бъдете всички на всичко това.

Вие стегание нямате още – щом се събуете ще се освободите и ще бъдете нашироко. Вие трябва най-първо да оздравеете и тогава ще бъдете пратени да лекувате други – клосни, хроми но тия от тях, които са избрани. Ще станат чудеса и с праведниците, но не и грешниците. Вие живеете на земята и без тъмнина не може – тя е едно естествено състояние на земята. Щом мръкне ще запалите лампата, а вие за икономия, завъртите ключа за да не гори лампата.

Има закони за лекуване: чрез храната, чрез водата, чрез топлината, чрез светлината. Най-първо трябва да дадете светлина, после топлина и най-после храна. Христос събуди Лазаря от сън – не че бе умрял, а заспал в летаргичен сън.

„Грабнати на въздуха“ и „турнати в нови тела“, „аз ще привлека всички към себе си“, това само по закона на Любовта може да стане.

Сърдечните и умствени болести само мъчно се лекуват.

Нашите приятели си заминават в едно отношение, а са тук в друго отношение. До края на годината ще ви кажа: „Ако можете да приемете Еди кой си брат, името му ще кажа – ето той е!“ Но вие не пресилвайте нещата. Има един известен закон, Божествен, по който стават нещата. Чакайте, всичко на времето ще си стане. Щом бързате ще попречите, а външният свят е силен да произведе съблазън. През тая година има условия да се поправят всички досегашни погрешки и да се турне всичко в ред. Туй Божествено движение си има своите противници. От тях някои си мълчат, но щом им се дадат благоприятни условия, ще излезат. Тая година имате условия да постигнете много неща, но ако не постигнете, грешката ще бъде ваша. Нещата не се повтарят. На гроба на Елисея оживя един умрял.

Знания трябват. Еликсирът е като масло, което наливаш в кандило, което гори, а което е угаснало и да налееш, не ще гори, а трябва кибрит да драснеш за да се запали.

Та за здравето на вашите деца, екскурзии ще правите. А чудеса могат да се правят само там, гдето има вяра. Христос в своите си не можа да направи чудеса заради безверието им.

13:20 минути след пладне.

Отче наш.

Очаквайте да станат неща, които е определено да станат, а не очаквайте да стане онова, което не е определено да стане.

Вечерта от 21:00-23:00 часа вечеря и разговор с Учителя и ръководителите върху бъдещето:

Появата на новия континент

Средиземно море ще се съедини с Каспийско море, в Азия ще се образуват много големи езера; Балканския полуостров постепенно потъва; Средиземното море ще се приближи до Родопите и защо тогава се борят българите за излаз на Бяло море – то само ще дойде при тях. Някои градове на Черно море ще потънат – пристанище може да бъде един по -вътрешен град. Япония ще потъне съвсем. Но сега стават катаклизмите на по-далечни места, а Балканския полуостров е оставен за по-подир. Всичко си върви по строго изработен план. Бог е, който управлява сега и нарежда новото човечество да се явява и да расте.

Разговори на 23 април 1927 год., събота, 3-тий ден от срещата.

РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ ЗА ЕКСКУРЗИИТЕ И СЛЪНЦЕТО

25 април 1927 год., понеделник, София, 2-рий ден на Възкресение.

Излет общ на Витоша – тръгване от града 3:00 ч. с., завръщане 6:00 часа вечерта. Участвували над 200 человека.

26 април 1927 год., вторник, 5:00 ч. сутринта в „66“.

Учителя: Ще ви дам едно упражнение за 10 седмици, от здравословно гледище. Сутрин или вечер преди лягание, в краен случай на обед, два пъти в седмицата, понеделник и четвъртък, ще правите една измивка с топла вода, с натопен парцал, вълнен или ленен, на тялото си, съблечени до пъпа. Измиване с парцала ръцете, отвън навътре, гърдите, отзад гърба, до гдето може ръцете ви да достигнат. Само от пъпа нагоре. После със суха кърпа изтриване влагата. Измиване и изтриване отвън и отвътре: ръцете, гърдите, гърба, рамената, гръбнака. По възможност в тия 10 седмици рано да се излиза и се диша чистия въздух и бъдете в свръзка с живата природа. Един здрав човек да седи в къщи, той е затворник – дяволът го държи в къщи. Христос и той излизаше навън за молитва. Така са правили всички велики хора. Така вие ще се върнете към оня атавистичен закон, който са практикували хората преди хиляди години, така ще се опресни човек. Силите се възвръщат. Екскурзиите навън тоже опресняват силите, а не че ги изтощават, както си мислят някои.

После научете се през тия 10 седмици, да дишате сутрин не само с дробовете си, но и с костите си, така като че въздуха прониква и в мускули, и в кости.

Бележки дръжте за състоянието, през което можете да минете. През тия 10 седмици, като залезе слънцето, никаква храна. Вечеря един чай, малко хляб, плодове.

През 10-тях седмици не започвайте с бързина в храната, сутрин, обед, а съсредоточете се 5-10 минути и помислете, благодарете за онова благо, което Бог ви е дал за нахранване. Това е един свещен акт в живота.

След като ги опитате може да ги предадете на други.

За екскурзиите

Всички свободни дни сега през лятото използувайте в излети, екскурзии. Ще прекарате един-два дни в свобода. 5-10 души, колкото се събират, ще излезете. Поне десетина екскурзии през лятото трябва да направите. Можете 2 седмици в месеца да има събрание на закрито, в салона ви и два неделни дни да имате събрание на открито – той ще бъде и ден на екскурзията. В тоя ден на екскурзията трябва да си намерите работа за през целия ден: четение, пение, беседване, там ще видите и научите кой обича да стои на сянка. Като правило: Никой да не ляга на сянка. На които съзнанието е будно, ще използува, на които не – нищо не ще придобие. И болните там ще станат здрави. Тия работи, които ви дадох, са достатъчни, за да няма претоварване. Като се иска много някой път, та нищо не се прави.

Животът има известен терен, гдето ражда противоречие. Теренът са условията. Даже и при най-благоприятните условия се раждат противоречия. Това са външни условия, при които всеки може да почерпи известно благо за себе си.

И така сега имате задача. 10 седмици ще правите опит. Начало четвъртък 28-ми того. След банята ще изпиете гореща вода 2-3 чаши.

Вън от банята, която така ще правите, ще пиете 2-3 или повече чаши чиста топла вода, сутрин и вечер, сряда и петък, да се предизвика изкуствено изпотяване. Ще вземете чиста вода. След изпотяването пак хубаво изтриване със суха кърпа и преобличание. След изтриването пак една чаша топла вода с 10-на капки лимонов сок, той действува за стомаха добре.

Закона е там: Всяко усилие, което човек направи за едно упражнение, все принася известни резултати, а в начало и да има грешка, все ще се научи да го прави правилно. При тия бани не ви са потребни публични бани, освен в някои и то крайни случаи. Ако отидете в минерални бани, трябва да сте пръв от влезлите за къпание – много рано трябва да отидете. Ако може да намерите някъде из гората чист топъл извор, гдето никой не отива, използувайте го. Англичаните и американците са разрешили тоя въпрос много хубаво – имат си своя баня. Може всеки от вас да си направи ограда, параван с бяло платно и там да си направи банята. Вода, на слънце топлена, дава най-добри резултати от баните.

Всички болести се раждат от изпражненията на микробите. Щом има чиста кръв човек, ще бъде здрав. Щом се чисти тялото, болести няма. В здравословно отношение всичкия свят се е преобърнал на лазарет. Всички лекари се състезават с болестите.

При дадените бани, главата може само да се накваси, миение главата със студена вода, не е добро. Може само като изключение, но не е добро, не е хубаво Съобщение може да се даде на домашните, за да имате семейно здравие. Болезненото състояние пак може да се яви, но то ще бъде като изключение. Когато човек не е здрав, то върху тялото се образуват подпушвания на свободните течения и тялото трябва да бъде добър проводник.

При екскурзиите и изобщо като свещено правило е: съда, от който ще пиете вода, трябва да бъде абсолютно чист. Никакво варение на друга храна в него, а после вода да ври в него. Там има мазнини и други, които пречат на здравието. Ако и да се смята, че е измит, пак е вредно да са употребява за варение на вода. Чистота трябва.

Измиванието на тялото, банята може и със студена вода, но тя предизвиква силна реакция, а банята от топла вода е мека, нежна и дава по-добър ефект.

Водата, която употребявате трябва да бъде чиста, от извор, да не е употребявана, като например за производство на електричество. Такава вода и мляко без каймак, обутано мляко, само айрана от млякото, на което маслото е взето.

Всеки трябва сам да си донесе вода – това е благословение – всеки човек сам да си носи стомничката с вода. Например при екскурзия на „Мусала“ от езерото „Окото“ да си вземе вода и по една чайна лъжичка от нея да смесва в другата вода. Ние ще употребяваме, което е потребно на човека, а другото ще оставим Бог да го направи – каквото Бог даде.

Хубаво е да се прекара 10 дни на избрано място, на Мусала например. Добри са тия срещи и да стават на такова чисто хубаво място и ще се видят добрите резултати. Има няколко места хубави за такава среща: Мусала, Сините камъни, Казънлъшката околност, Чепино, над Батак „Карлъка“ и другаде. 10 дни на спартански начала, може да се прекара.

Помоли се Учителя от приятелите, да ни даде някои сведения – да ни повери някои тайни.

Учителят: В света има един закон, който урежда крайностите. Например, за една екскурзия ще се дадат средства, но само за нея, а не и повече.

На приятелите от градовете ще прочетете беседата от 22/ 9 март т. г. Някой човек заминава за оня свят и му съобщават в тоя момент, че има едно наследство от 5-6,000,000 лева. Той казва: „Късно ме намери".

Трябва да се свързва физическия свят с Духовния и тогава всичко ще бъде добре наредено. Имате болест: всяка заран като ставате, и ще се молите и ще се запитвате, защо е дошла? Щом намерите причината и тя ще си отиде. Тя прилича на ония войници екзекутори, които се изпращат по селата, ядат и пият за сметка на населението. Утежнения има и ще се увеличат за да се събудят хората, народите. И времето е толкова близо, та ще го видите и няма защо да ви кажа – всички народи ще опитат. Война на Изток – ще има /тук няма да има, в Европа/. Война ужасна, с употреба на всички задушливи газове. Дано се отложи 4-5 години, за да си отдъхнете. Русия с жълтата раса.

Югославия я задушават, за да даде свобода на Македония, Херцеговина, Хървати, както англичаните дадоха на Ирландия. В Русия толкова републики се създадоха и са свободни. Изобщо политическия строй ще се измени в насока на свобода на народите. Сегашното затишие е почивка временна и после пак „път". Но понеже е общо, всичко се носи лесно. Англия и тя ще носи товара вече – досега тя не е носила. Другите разтоварят, както конете, а нея товарят. Англия ще се загуби, за да излезе нова Англия. Както сега в Далечния Изток всички държави една по една – Америка, Франция, Япония, се оттеглят и Англия остава сама.

Балканският полуостров постепенно се снишава и ще потъне, особения спорен въпрос, южна Тракия, в Средиземно море, което ще

дойде до Родопите и тогава българите ще имат пристанище. Та няма защо българите да се борят за излаз на Бяло море – на Средиземно море – ще го дочакате, било в плът или вън от плътта. Землетресенията се определят по точки и сега вървят постепенно, но още не е дошло до тук. Сега се например към формоза. Япония, Америка, а Балканския полуостров е оставен за по-далечни времена. Част от гръцките острови, Мала Азия ще потънат. Това са предсказания, за които време не се определя. Япония може да потъне в 10,000 години. Полярната година се състои от 25,000 години, значи 10,000 години се равняват на 4 месеца.

Вие бързате – тъкмо е подквасено млякото и вие искате да го проверите, отвиете го и то се развали. Казвам някому метод за лекуване -той ми иска изведнъж да оздравее. Аз го питам: Ти можеш ли да не кажеш нито една лоша дума от рождението си до смъртта? Казва ми, че не можал! Е, защо тогава аз да го излекувам изведнъж? Има елексир гдето в един момент като дадете една глътка на болния, ще оздравее. Где е тоя елексир? Има неща, които може да се кажат, но има и други, които трябва да се проверят. И Христос е казал за тия времена – на свършване: „ народ връх народ", ето сега вече имаме това предсказание. А после и слънцето ще пътъмнее и луната....

По мерките, които духовенството ще вземе, какво поведение трябва да държим?

Учителя: Каквото поведение и мерки да вземат, религия с насилие не се държи. Нищо не ще могат да направят. В съборните дни и на 22/9 март времето беше хубаво – значи каквото и да правят все за наше добро ще бъде. Ще се обърне за наше добро. Дръжте се надалеч

от духовенството. От умрялата заровена мърша бъди надалеч – да не ти мирише – къща, колиба надалеч си направи. Добрите и лошите хора не могат да се примирят вече. Духовенството навсякъде го плашат вече. А за техните закани: „Аллах билиорс!“ – но може да стане и противното. Роднозащитниците и свещениците са заедно – но преди те нас да унищожат, те ще изчезнат. Преди те нас да избият, както се заканват, България ще се обезличи и ще остане една врана. Те не разбират закона. Те си имат планове, но управляващите си имат други планове и външния свят си има свои планове, и се коригират. Това е католическа работа. На Евангелистите дадоха.... декара място за постройка на училище – Защо? – Това е политическа тенденция към Америка за добри отношения. Забравете духовенството, не се свързвайте с тях.

Наши приятели има партизани – който си е партизанин да си стои в партията, който не е – да не влиза в партията. Който е вързан – да не се развързва, който не е вързан, да не се връзва.

Бившия м-р Русев да дойде пак министър, то е второ чудо – Адам наново да се създаде в рая, може ли дявола пак да го съблазни? М-р Русев е отписан от книгата. Света Бог управлява, а не хората. Други са, които управляват света. М-р Русев да дойде пак на власт: Аллах биллиор! Дяволът ще дойде, но да работи, а не да управлява. Той каза: „Абсолютно невъзможно да разреши събора“ и по същия закон се прилага на него – абсолютно невъзможно да дойде министър!

По въпроса за женитбата – най-първо трябва да изпълни волята Божия. Ще каже на жената: Аз имам един Господ комуто служа, съгласна ли си да служим заедно напълно? Времената не са такива, че да се родят деца и да се отглеждат добри деца. Да се жени като иска, но ще страда, като няма съгласие помежду им.

Старите дават някога лош съвет – нека се женят, но утре не живеят добре и мъжът търси друга жена. Някои пък органически не си схождат един за друг и страдат. Ако ли някой трябва да се жени, то е определено, ако ли не и се ожени, ще страдат. Дойде някой приятел и те пита да се жени ли? Ако нещо ти стиска под лъжичката, ще му кажеш да не се жени, ако ли чувстваш радост, нека се жени! Ама искал да помогне на едно момиче. Ами че толкова момичета се прехранват като слугини, защо и тя да не стане слугиня и се храни.

Старите братя да повикват младите и 2-3 стари приятели и им даде едно угощение, за да стане обмяна, иначе старите като се отделят и младите се отделят, и се съблазняват. Ама отделили се двама млади – имайте вяра, че е за добро. Трябва обмяна между старите и младите. Колкото обмяната между старите и младите е по-правилна, толкова резултатите са по-добри. Не може един млад да бъде светия. Най-първо става обмяна между физическите енергии. Не е смъртен грях сношението, но се спъва в своята еволюция. Въпроса за брака е – да дойдат на земята ония души, които са определени, а като дойдат други, които не са определени, семейството не е изпълнило своето задължение. Сношенията между младите е временно отбиване от правия път. По принцип тоя акт съединителен ли е? Обмяна на енергиите трябва да стане, но каква храна трябва да вземеш? Трябва да бъдат интимни, но не фамилиарни: глупостите развращават. Акта е развращающ и опасността е там, че когато през пространството става обмяна, по-лоши последствия има. Близост трябва да има – спохождание, така става обмяната правилна, но не и фамилиарност!

Външният свят е така разгащен, че на младите трябва да се помогне да запазят своята чистота. Така трябва да се препоръчва и да се достигне!

В раншните времена на братските вечери ядат и пият, и се напиват, и това пророка осъжда. Колкото повече забраняваме едно нещо, толкова е по-опасно, но трябва да се урегулирва. Докато се обичат по Бога, престъпление няма, но когато в чувствата се вложи отрова, когато почне лъжата и любов не по Бога, там е вече лошо. Може да се разреши моментално отделянето между двама, които се обичат, но ще се яви омраза. В резултат работата се лесно разрешава: „Вземи триона и отрежи сухия клон!“ – всички тия работи са тайни – не е индивидуален въпрос, а колективен, понеже се касае за цяло едно общество, а девственна не е душата, но ще дойде ден да се очисти! Но да не се съблазнявате. Ние сме в един грешен свят. Дойдеш до един човек грешен, едва можеш да търпиш миризмата му. Заминалите 225,000,000 хора искат пак да дойдат. Но всичко ще се оправи – най-трудните задачи трябва да се разрешат. Въпросите пред младите да се изнасят принципално, а не частично. Една млада мома може да се повика от някоя по-стара сестра или от някои по-стари сестри и я вземат между себе си и ѝ подействуват.

Може да останат някои неразрешени въпроси, но като дойде за разрешение целия Невидим свят взема мерки за неговото правилно разрешение и всички светии и ангели по земята вземат учестие за неговото разрешение.

Трябва да си замине старото, за да дойде новото.

Малка от сърце молитва е приета от Бога, пред голяма, не от сърце.

7 часа и 50 минути сутринта

Добрата молитва.

Отче наш.

Б. Ц. Н. Н.; Б. Ц. Н. З.

(Бог царува на Небето; Бог царува на земята) Да бъде името му благословено!

Забележка: От следобед братята ръководители бяха освободени от Учителя за заминаване по районите си – местожителствата си.

Разговор на 26 април 1927 год., вторник, София

1927 г., 18-25 август, София

УЧИТЕЛЯТ И РЪКОВОДИТЕЛИТЕ

Вие вървите в един път Божествен. Трябва ви вяра – тя е свързана с ума. Всеки си има свой път на движение. Всеки приток ще влезе в общата река. И тя като приеме всичките приточета в себе си, утайките им ще останат.

В този събор ще научите една голяма опитност. Ще бъдете спокойни и търпеливи. Железницата от Варна до София криволичи. Вие тръгвате от София, линията също криволичи, но все ще отидете до Варна.

Пестете енергията. Време има, но като изчерпите енергията, тя не се наваксва бързо и лесно. За всичко благодарете. Невъзможното за човека е възможно за Бога. Когато имате най-големите страдания, скърби, Бог ще ви донесе най-голяма радост. Ще получите най-голямата Му любов.

Христос възкреси сина на Сорайската вдовица при най-голямата ѝ скръб. Христос даде най-голямата радост – възкреси сина ѝ.

Грешките си ще коригирате.

Бог коригира света.

В този събор ще имате Мир.

Мира придобивайте, търпение имайте, не се безпокойте. Бог като работи една работа, тя добре върви.

В миналите времена, черната ложа като е управлявала света, вземала е имуществата на всички, но като си отива вече, управлението ще се измени. Но бъдете внимателни, има ариергардни

боеве. Противникът вече отстъпва, но пак има изненади с картечен огън и снаряди.

Ние се стремим към свободата – в нея да растем. Като настъпва черната ложа и ние настъпваме. Те отстъпват и ние отстъпваме – това е правата мисъл.

Трябва ви жива вяра, непоколебима. Ще организирате хора за охраната, други за храната. Бъдете примирителни или със своята мисъл, или физически, но главно с мисълта си действувайте, за да престанат караниците. Някои казват, че сме ослабнали. Не сме ослабнали. Водата си тече, но макар, че енергията може да бъде послаба.

Този събор, каквито въпроси се повдигнат, ще се разрешат – трябва ни нов метод за прилагане. Научили сме се да пием водата с чаша, но в гората като попаднеш, употребяваш Божествената чаша – ръката. Но тя събира малко. Господ казва: Много пъти ще вземеш по малко в шепата си, но опасност няма да има от простудяване и задавяне.

Трябва да се научим правилно и Божествено да работим.

Оставете мъртвите – с тях да се занимават мъртвите. Казано е в Евангелието да посрещаме живите, но не е казано да изпращаме мъртвите, с тях банкерите да се занимават – те погребват мъртвите. Бедните материално са богати духовно – те посрещат живите.

Брат Начо Петров – прочете от Евангелието /по жребие/ следните стихове:

1. Евангелие от Матея -12:12

2. Евангелие от Лука -15:15

3. Евангелие от Марка – 3:3

4. Евангелие от Иоанна -10:22

Человек, за да разбере земния живот трябва да мине най-дълъг процес време. Това, което проповедниците през войната проповядваха, сега държавниците го правят, прилагат, а проповедниците не вярват, че може да стане.

Трябва вяра, вяра, вяра!

В Божиите работи време няма. Когато ти кажат: Ставай, върви и върши– изпълни го. Казва ти Бог всред полунощ: Вземи две стомни, напълни ги с вода и ги занеси на еди-коя си вдовица. Не питай, защо и за какво, а върви и изпълни дадената ти работа.

Връзката между членовете на Бялото Братство вътрешно е много силна, а външно – по слаба.

Необходима е вътрешната връзка и в тази насока ще работите.

Наредба от Учителя: Утре на 19-того, петък в 4 часа сутринта, всички на поляната. Братята наредени отдясно, а сестрите отляво, така че да се заема цялата поляна.

18 август, 1927 година, четвъртък, 6 часа и 30 мин., София, в дома на брат Начо Петров

ЗАПИСКИ НА МИНЧО СОТИРОВ – РЪКОВОДИТЕЛ НА БУРГАСКОТО БРАТСТВО

Първи съборен ден

В 4:00 часа на поляната сме събрани всички построени в редици, подравнени по фронт и тил – братята отдясно, сестрите отляво с лице към изток.

В 4 и половина часа идва Учителят. Времето ясно. Звездно небе. Тихо. Много слаб западен ветрец.

Размишление.

1. Бог е Любов. Светлина, мир и радост за душите. Господ владее небето, Господ владее живота. Той носи вечното благословение и радост за душите.

2. Добрата молитва /ръцете свободно отпуснати/.

3. Благословен Господ Бог наш. /три пъти/

4. В начало бе Словото.

5. Гимнастически упражнения /старите 6, с изговаряне мотото за всяко упражнение/. При изпълняване на упражненията, да се изговаря мислено мотото, иначе упражненията нямат смисъл, без полза са.

– два кръга, външни.

Упражнение:

***1**. Движение към центъра напред и назад с по 3, 6, 10, 6 и 3 крачки, с разтваряне на ръцете и поставяне пред гърдите. Започва се с десния*

крак и ръцете се разтварят хоризонтално на височината на раменете; при левия крак – ръцете се поставят пред гърдите с опрени пръсти и хоризонтално.

2. Кръг надясно, кръг наляво, кръг на дясно и т.н. Ръцете пред гърдите. Движение напред – тръгване с десния крак, ръцете се разтварят и се изговаря думата „ходи“, с левия крак напред ръцете се поставят пред гърдите и се изговаря „мисли“. И така се продължава няколко крачки. После кръгом – към дясна страна, движение напред по същия начин: тръгване с левия крак и се изговаря „ходи“, с десния крак – „мисли“. Спира се отдето се е тръгнало първоначално.

3. Движение напред с издигане и спускане ръцете отвесно. Тръгване с десния крак напред и нагоре, на широчината на гърдите и височината на раменете. С левия крак крачка напред и ръцете се спускат надолу да заемат отвесно положение отстрани на тялото и така се продължава движението към центъра.

Три крачки с четири отброявания.

Ново движение напред – тръгва се с левия крак и ръцете горе – три крачки, четири отброявания.

4. Движение напред – тръгване с десния крак, с четене „едно, две“, с левия крак и отброяване „едно, две“.

Движение назад – също.

5. Хармонични стъпки – движение напред, тръгване с десния крак и ръцете се издигат напред и нагоре пред гърдите на широчината им и се стръскват надолу с дланите, с левия крак напред – ръцете също се стръскват. Излеко се стъпва при движението. Кръгом – същото движение.

6. „Мисли право мисли“ – пее се първия път с пристъпване напред и движение на ръцете. Тръгване с десния крак (изпява се само първата

част) и на място (изпява се втората част), с движение само на ръцете.

7. „Изгрява слънцето“ с движение на ръцете (изпява се три пъти на място).

***8**. „Давай, давай, всичко давай“ – изпято веднъж.*

6 часа и 44 мин.

В 6 часа и 50 мин. – свободни.

Ръководителите:

1. Да се даде сведение за числото на хората.

2. Да се вземат мерки за охраната, за разположението на бивака, да се уредят квартирите.

3. Чистотата – брат д-р Кадиев.

4. По прехраната – домакин, брат Абаджиев и две помещения.

5. Адресните карти за полицейския комендант.

6. Пропуски за 19 август „Благост“.

7. В салона – вдясно от Учителя братята, вляво – сестрите.

8. Отиване в града – само в краен случай.

9. Катедрата.

10. Лампи /4/ за пред нужниците.

11. Вар за

12. Камбани – звънчета за повикване.

12а. Гости – само последните два дни.

От 7 часа и половина, на обща беседа до 10 часа.

Пътят на ученика, печатана в том със същото заглавие – съборно томче.

След беседата „Отче наш“ се прочете общо.

Обяд 12 часа и половина.

Добрата молитва.

След обеда – формулата: „Само Божията Любов носи пълния живот“ /три пъти/

Беседа след пладне от 16:00 часа в салона.

В 16:40 мин. дойде Учителят.

1. Мото: „Бог е Любов и в Любовта Му почива нашия живот“.

2. Тайно размишление.

3. „Духът Божи.“

4. Ще прочета част от 61 глава – Исая.

5. „Зора се чудна зазорява“.

6. Беседата „Духът на Господа“ – 5 часа.

Отче наш.

6 часа.

19 август, 1927 год., петък, /Преображение/, „Изгрев“ – София, луната последна четвърт

Втори съборен ден

В 3:30 мин. на поляната, сутринта. Времето ясно, тихо, звездно небе.

От 4:00 часа след обяд захвана буря от към север и от Витоша, но ние на лагера на „Изгрева“ бяхме слабо засегнати.

В 4:00 часа Учителят дойде.

Размишление.

1. Както ме е Отец ми възлюбил, така и аз ви възлюбих, /три пъти/

2. Добрата молитва.

3. „Духът Божи.“

4. Отче наш.

5. Гимнастически упражнения, /старите шест/

6. Концентрични кръгове.

Първо – движение към центъра напред и назад с по 3, 6, 10, 6 и 3 крачки / както първия ден/.

Второ – един кръг надясно, два кръга наляво и т.н. /както първия ден/

Трето – „кобилицата“ – дясната ръка се издига горе в страни, под ъгъл 45 градуса, лявата се отделя от тялото встрани под 45 градуса. Ръцете се движат във вертикална плоскост нагоре и надолу, и лявата ръка се издига нагоре и т. н., всичко се повтаря.

Четири – „Изгрява слънцето“ на място, ръцете се движат.

5:00 часа.

Закуска – чай. „Само Божията Любов е Любов“. След закуската същата формула.

Беседа.

7 часа.

Мото: Само Божията Любов носи живот за всяка душа. /три пъти/.

„Събуди се братко мили“.

Размишление.

Учителят каза: Ще ви прочета няколко извадки от Библията, като образци на човешката мисъл.

Псалом 133.

Братя в единомислие

Беседата, печатана в том „Пътят на ученика“, съборна беседа.

10:22 минути.

Възможно е да се живее в Божията Любов, Божията светлина. Божият мир, Божията радост.

Господ да ви благослови всички, да бъдете негови ученици.

Изпяхме: „Махар Бену Аба“

Добрата молитва.

Концерт.

Обяд

Отче наш.

След обяд

Няма Любов като Божията Любов.

Пропуск за 20 август „ Сила“

20 август 1927 година, събота.

Трети съборен ден

Същият ред.

Времето ясно, ветрец от към запад.

В 5:00 часа над нас ясно, хоризонта облаци. Само от към изток чисто небе.

7:00 часа и половина – над Витоша черни облаци, над нас слънце.

Размишление.

1. Мото – „Всякой, който търси първом Царството Божие и Неговата Правда, нему всичко друго ще му се даде“.

2.„ Благославяй душе моя Господа.“ /три пъти/

3. Добрата молитва.

4. Отче наш.

5. Гимнастически упражнения – същият ред както първите дни.

6. Концентрични кръгове /сестрите 6 кръга, а братята 3 кръга/.

Първо – движение към центъра напред и назад с по 3, 6,10, 6 и три крачки.

Всички кръгове на дясно.

Ръцете пред гърдите. Движение напред. Тръгване с десен крак и ръцете се разтварят в страни, наравно с раменете и се изговаря „ходи“ с левия крак напред, ръцете се поставят пред гърдите и се изговаря „мисли“ и т. н.

Кръгом към дясната страна – тръгване с левия крак „ходи“, а с десния „мисли“.

Трето – кръг надясно, кръг наляво и т. н. Ръцете пред гърдите, тръгване с десния крак и разтваряне на ръцете с изговаряне „ходя“, а с

левия крак „мисля“. Кръгом – тръгване с левия крак „ходя“, а с десния „мисля“.

Четвърто „кобилицата“ – /както е описано втория ден – събота/.

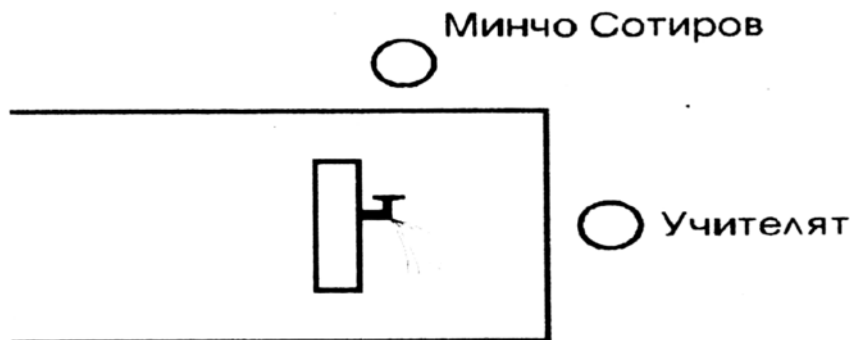
Пето – „ Изгрява слънцето“ -/изпя се два пъти с движение на ръцете/.

Закуска

/от Бургас всички бяхме на масата на Учителя/.

Добрата молитва.

През време на закуската аз, Минчо Сотиров от Бургас, видях на 30 см. над масата Учителя и срещу него чучур на чешма, тече бистра вода, широка около 5 см. в диаметър, и околовръст златисто жълт диск. /ясновидение/

След закуска – формулата: „Само Божията Любов носи пълния живот“ – три пъти.

В 7 часа и половина Учителят изрече:

Бог царува на Небето,

Бог царува на земята,

Да бъде името Му благословено /три пъти/

Добрата молитва.
Духът Божи.
Бог е Любов.

Ще се превърне в радост
Беседата напечатана в същото томче.

След беседата изпяхме песента „Ден тържествен“.
Само Божията Любов носи пълния живот, /три пъти/
10 часа и 15 мин.

Обяд
Отче наш. Следобед
Няма Любов като Божията Любов и само Божията Любов е Любов.

След пладне – свободни.
Разисквания по групи с Учителя.

Вечеря – 19:00 часа.
Отче наш.
След вечеря
Няма Любов като Божията Любов и Само Божията Любов е Любов.

Обич към знанието
Окултна лекция, младежки, специален клас, беседата – печатана.

Общ окултен клас слушатели отвън салона.

Пропуск „Живот“.

21 август 1927 година, неделя, 3 часа и половина, на поляната.

Четвърти съборен ден

3:30 часа на поляната

Времето ясно. Слаб източен вятър. От изток към югозапад очертани три успоредни линии от облаци, бели, които в последствие станаха черни, по-скоро тъмни и по-широки.

В 4:00 часа дойде Учителя.

Размишление.

1. Мото: Когато дойде Духът на Истината Той ще ви научи на всичко./три пъти/

2. Благословен Господ Бог наш. /три пъти/

3. Добрата молитва.

4. Отче наш.

5. Гимнастическите упражнения.

6. Концентрични кръгове (сестрите 5 кръга, а братята 2 кръга). Първо – движение към центъра /както първия съборен ден/.

Второ – Всички кръгове надясно. Ръцете пред гърдите. Движение напред и т.н., както първия ден с изговаряне „ходи“ и „мисли“.

Трето – /Както третия съборен ден./

Четвърто – „Кобилицата“.

Пето – „Изгрява слънцето“ – пее се два пъти с движение на ръцете.

Шесто – движение напред към центъра. Ръцете пред гърдите, тръгване с десния крак и изнасяне дясната ръка в дясно; с левия крак напред и лявата ръка в ляво, а дясната на гърдите и т. н. Всичко 10 крачки напред. Кръгом надясно, наново тръгване с десния крак напред и дясната ръка в дясно и т.н. 10 крачки. Кръгом надясно, още веднъж напред към центъра 10 крачки.

Закуска

Добрата молитва.

След закуска

Само Божията Любов носи пълния живот, /три пъти/

7:40 мин.

Мото: Само Божията Любов носи пълния живот, /три пъти/

Само съвършенната Любов мож е да ни приближи към Бога. /три пъти/

Тайна молитва.

Пробуждане на съзнанието на ученика

Беседа – печатана в същото томче.

Добрата молитва.

От 9 часа и 45 мин. до 12 часа размишления.

Обяд

Само Божията Любов носи пълния живот. (С Б Л Н П Ж)

След обяд

Само Божията Любов носи пълния живот. (С Б Л Н П Ж)

Вечеря

Няма Любов като Божията Любов и Само Божията Любов е Любов.(Н Л К Л, С Б Л Е Л)

След вечеря

Само Божията Любов носи живота. /три пъти/(С Б Л Н Ж)

Реферат от брат Кирил Паскалев върху „Устройството на човешкото тяло от астрологическо гледище.“

Пропуск „Обич“.

22 август, 1927 година, понеделник

Пети съборен ден

Времето – ясно слънчево, източен вятър.

Размишление.

1. Мото: Верен, истинен, чист и благ всякога бъди, и Господ на мира ще изпълни живота ти с всички добрини, /три пъти/

2. „Благославяй душе моя Господа.“

3. Добрата молитва.

4. Отче наш.

5. Гимнастически упражнения.

6. Концентрични кръгове /сестрите 6 кръга вътрешни, а братята два кръга външни/.

Движения както в първия съборен ден и както в петък.

Движения както в неделя, трети съборен ден „ходи“ и „мисли“, „ходя“ и „мисля“.

Четвърто – „Кобилицата“, както в събота.

Пето – „Изгрява слънцето“, изпя се два пъти с движение на ръцете.

Шесто – Движенията също както в понеделник, четвърти съборен ден.

Седмо – „Сеитбата“ – Движения спираловидно: всички шест кръга от сестри се вливат в първия вътрешен кръг и всички два кръга от братя се вливат в първия външен кръг и се получават два кръга. От определено място кръговете се прекъсват и тръгват надясно; две редици една до друга, брат и сестра вървят успоредно към центъра на спиралата, с дясното рамо напред завиват, като едновременно с движението на десния крак напред, премятат се и двете ръце в дясно, като че ли сеят и т. н. След това от центъра на спиралата, развиване – движение навън с лявото рамо напред, докато се получат наново двата кръга – един до друг.

5 часа и 30 мин.

Предадени нареждания пред кръжоците от съответните ръководители:

1. Да се пази абсолютна чистота на поляната за молитва – никакви плюнки, храчки, книжки и др.

2. При молитвата – стоеж правилен, ръцете спуснати надолу, свободни, спокойни,изправени.

3. Списъците днес да се представят. Също и тези за членовете до 1920 год. включително викани на събора.

4. Поливане днес всички плодни дръвчета в района – в целия район, да се вмени в правда всекиму.

5. Да се подготвят за приноси.

6. Отиване в града само в краен случай.

7. Организиране екскурзия до Мусала – кои ще ходят.

8. Коне за екскурзията – за багажа, кой ще се занимава с този въпрос.

9. Одумванията да престанат.

10. Които имат суми от фонд „жертва“ от..... да ги предоставят.

Закуска Отче наш..

След закуска

Само Божията Любов носи пълния живот.

Учителят дойде в 7 часа и тридесет и пет минути.

1. Мото: Бог царув а на Небето, Бог царува в живота , да бъде името Му благословено, /три пъти/

2. „Сърдечен зов /обща песен/.

3. Размишление.

Учителят прочете от Евангелие на Иоанна 12 глава от 28 стих нататък, а „от 1:28 стих вие сами ще си ги прочетете“.

28 стих: „Отче, прослави името Твое!

Тогаз дойде глас от небето:

И прославих и пак ще прославя“.

Дойд е глас

Беседа напечатана също в „Пътят на ученика“ – съборна.

Учителят говори за хиромантията като наука, която трябва да изучаваме. Да изучаваме ръката си, да четем по линиите и другите знаци, по кожата, по формата и т.н.

Аз, Минчо Сотиров виждам следното ясновидение 9 часа: Една бъчва, западно от бараката на брат Любомир Лулчев и чирози завързани всред бъчвата, за опашките, като конус, а от бъчвата излиза пламък – огън, който обхваща чирозите.

Беседата продължи до 9 часа и 55 минути.

Песен – „Духът Божи.“

Добрата молитва.

Обяд

Отче наш.

След обяд

Само Божията Любов носи пълния живот.

Вечеря – варено жито.

Отче наш.

След вечеря

Само Божията Любов носи пълния живот.

Пропуск „Трудолюбие“.

23 август 1927 година, вторник „Изгрев“

Шести съборен ден

Времето – източен ветрец. Ясно.

При започване на първите упражнения се явеха облаци от югоизток.

В 4:00 часа дойде Учителя.

Размишление.

1. Мото: А най-после бъдете всинца единомислени, състрадателни, братолюбиви, милостиви и дружелюбиви.

2. „В начало бе Словото.“

3. Добрата молитва.

4. Отче наш.

5. Гимнастическите упражнения.

6. Концентрични кръгове /сестрите 6 вътрешни кръга, а братята 2 външни/

Първо – Движение към центъра напред и назад /както в петък, първия съборен ден/.

Второ – всички кръгове надясно /както в неделя, трети съборен ден с изговаряне „ходи“ и „мисли“ и т.н. до края, както досега.

7. Сеитбата – движение спираловидно. Шестте кръга сестри се вливат в два кръга братя. Получават се общо 4 кръга. Тръгва се от определено място двама братя с две сестри – в една редица в „колона по 4“ и се движат към центъра на спиралата и т.н., както вчера.

Закуска Отче наш.

След закуска

Само Божията Любов носи пълния живот.

Ясно говорене

Беседа печатана в същото томче, 7 часа и 15 мин.

„Благославяй душе моя Господа.“

Само Божията Любов носи пълния живот.

Евангелие от Иоанна гл. 18.

„Духът Божи“.

Беседата завърши в 10:15 мин.

„Бог е Любов.“ /песен/

Обяд

Отче наш. След обяд

Само Божията Любов носи пълния живот. (С Б Л Н П Ж) /три пъти/

Вечеря

Отче наш.

След вечеря – Само Божията Любов носи пълния живот. (С Б Л Н П Ж) /три пъти/

Пропуск – „Изкуство“

Лекция – Общ окултен клас

20:00 часа вечерта.

1. „Махар Бену Аба.“

2. Бог царува и на небето, Бог царува в живота, да бъде името Му благословено.

3. Размишление.

Свещеният час

Лекция – напечатана в същото томче, съборна.

Лекцията завърши в 22:00 часа вечерта,

Фир-Фюр-Фен.

Само Божията Любов носи пълния живот. (С Б Л Н П Ж) /три пъти/

24 август 1927 год., сряда

Седми съборен ден

Времето – югоизточен вятър.

В 3:30 часа – всички на поляната.

В 4:00 часа дойде Учителят.

Размишление.

1. Мото: Който победи, той ще се облече в бели дрехи./три пъти/

2. Добрата молитва.

3. „В начало бе Словото“.

4. Отче наш.

5. Гимнастически упражнения.

6. Концентрични кръгове/сестрите 5 вътрешни кръга, братята 2 външни/.

Първо – Движенията също както при първия съборен ден.

Второ – Всички кръгове надясно /както третия съборен ден/.

Трето – Както третия съборен ден.

Четвърто – Кобилицата – както втория съборен ден.

Пето – Изгрява слънцето /песента/, два пъти я изпяхме, с движение на ръцете.

Шесто – Движение напред, към центъра 10 крачки, както в четвъртия съборен ден.

„Сеитбата“ – движение спираловидно – пет кръга сестри образуват три вътрешни и два кръга братя – три външни. Всички шест кръга обърнати на дясно. От определено място тръгват трима братя и три сестри и се образува „колона по шест“. Движение към центъра на спиралата и после от центъра развиване с лявото рамо напред към дясната страна, докато се развие спиралата и се получат първите шест кръга.

5 часа и 15 мин.

Слънцето изгря в 5 часа и 50 мин.

В горницата:

от 4 часа сутринта по градове, на групи по 10 души.

Закуска

Отче наш.

След закуската

Само Божията Любов носи пълния живот. (С Б Л Н П Ж) /три пъти/

10 часа сутринта

Нашата група в Горницата.

Състав на групата:

1. Минчо Сотиров – Бургас

2. Захари Желев – Казанлък

3. Тодор Абаджиев-Ямбол

4. Кънчо Стойчев – Габрово

5. Георги Димитров – Казанлък

6. Стоян Стоянов – Казанлък

7. Иван Бойчев – Бургас

8. Георги Стефанов – Бургас

9. Цоко Червенаков – Бургас

10. Аркади Николов – Бургас

В горницата:

1. Добрата молитва.

2. Йоан 15/5 по жребие.

3. Отче наш.

4. В тайно молба – лично всеки за своите нужди.

5. Обяснения на картините в горницата:

а. Антиминса, поставен в средата и над масата.

б. Пентаграма – вдясно в ъгъла на стаята и под него – кръга – емблемата „Глава на Твоето Слово е Истината“.

в. Картината на еволюцията – в лявия ъгъл на стаята, изобразяваща:

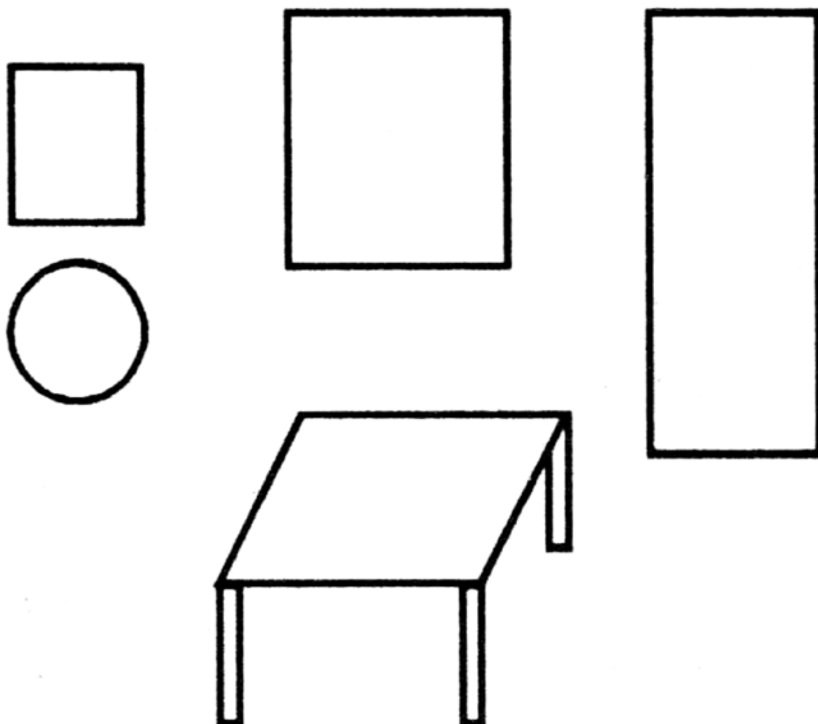
долния край – физическия свят

средата – Духовния свят

горния край – Божествения свят

6. Излизане бавно със съсредоточен поглед върху Антиминса.

10 часа и 15 мин.

Обяд

Отче наш.

След обяд

Само Божията Любов носи пълния живот. (С Б Л Н П Ж)

Вечеря

Отче наш.

След вечеря

Само Божията Любов носи пълния живот.

Беседа от Учителя

20:00 часа вечерта

Само Божията Любов носи пълния живот.(С Б Л Н П Ж)

Великото в света е онова съзнание, което наричат човещина; онова велико съзнание към което съзнателно всички се стремят. В живото има едно единство, което не се нарушава никога. Има в дърветата окапване на листата, но има растеж на клоните и развиване на нови листа.

Има едно единство на човешкия дух. Дали човек приема, че животът има смисъл или не, това не спъва развитието на работата.

В съвременните хора има едно желание да наложат едно свое Veto на природата. Има сега учени, които искат да подчинят природата. В нито една свещена книга не е казано, че природата е била подчинена на хората или пък, че ще бъде подчинена. В няко и случаи има съдействие. В някои случаи има едно разколебаване, но то е проформа.

Всички ония велики хора, които са живели в живата природа са изказали велико нещо. Материята е едно от условията да се прояви духът. Цялото устройство на човека: нерви – велика инсталация. Всички велики хора, които работят за човечеството, са велики герои с велика душа и ги наричат Ад и рай са състояния на човешкия ум: едно казва, друго мисли.

Вие сте повикани да събирате семето на тоя свят и да го посявате. В тази жива природа, всичко е строго определено.

Всеки сам да се лекува. Всеки да развива в себе си безстрашие. Трябва ви себеотрицание. Да се цени живота на всяко живо същество.

В държавниците няма още широки умове

Оставям ви с мисълта, онова, което сте чули да го запомните и приложите. Аз ви желая, като се върнете по домовете си Онова, което е скрито и в душата, да го извадите и обработите.

21:00 часа вечерта.

Само Божията Любов носи пълния живот. (С Б Л Н П Ж) /три пъти/

25 август 1927 година, четвъртък – „Изгрев“

1930 г., 28-31 август, София

ПЪТЯТ НА ДОБРИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ

Беседа пред ръководителите (повикани 43 души)

Прочете се Евангелие от Иоанна 8 глава от ст. 12 до края.

Дошло е времето, когато Божественото, вложено в човека, трябва да се развие. Когато човек развие Божественото в себе си това състояние наричат възмъжаване. Това състояние различно са го определяли в различните епохи. Когато Божественото в човека се събуди, той вече има една връзка с целокупния живот. Такъв човек знае смисъла на физическия, Духовния и Божествения живот. Онзи, който не разбира този процес животът му минава като в мъгла. Човек много пъти идва на земята, живее, заминава, без да знае защо е дошъл. Ще събере богатство, някаква слава и всичко това изчезва. Светът всякога претърпява положението на онзи търговец, който е търгувал и е обран от разбойници. Това е сегашното положение на хората.

За Божествения живот три неща трябва да имате в съображение: Пътят по който вървите, трябва да е верен; условията – трябва да са Божествени и методите – трябва да са Божествени. Когато дойде това съчетание пътят, условията и методите да са добри, тогава всичко може да се постигне. Сега се случва понякога пътят и условията са добри, но методите са човешки и тогава никакво постижение не може да има. Сега на съвременните веруючи методи липсват. Ако казваме, че поддържаме Бога, а не вършим Волята Му, нищо не можем да

постигнем. Някой път условията може да не са прави, а пътят и методите прави, а някога пътят е крив, а условията и методите прави.

Та да дадете условия да расте Божественото, което от толкова време е заложено във вас, защото силата в човека е в това. Докато в него няма съзнание, че в него има Божествено, до тогаз той няма никаква вътрешна връзка; той ще прилича на един лист, капнал от дървото, няма за какво да се държи. У всинца ви имате желание да сторите нещо, да направите нещо. На всяко плодно дърво, цената е плода. Или на всеки скъпоценен камък, цената е в онази кристализация, която има в себе си.

Вие ще изучавате новите методи. С обикновения живот почти всички сте запознати, няма какво да се учите. Обикновената любов, обикновения живот, няма какво да ги учите, знаете ги, но за Божествения живот има да се учите. Божественото носи онази вътрешна свобода. Тази свобода седи в това, че в душата ви ще проникне една нова светлина, която ще ви даде и един друг мироглед. Някой път много мъчно е да се обясни това, както е мъчно на един сляп човек да му кажеш, че като дойде светлината, ще вижда. Има неща, които виждате, но има неща във вашия мироглед, които са тъмни за вас. Например, ако ви попитам как ще завършите живота си, това за всекиго от вас е тъмно. Трябва да имате онази самоувереност, както онзи търговец, който е кредитиран, има кредит зад себе си. Или като онзи военачалник, който знае, че победата е всякога на страната на разумния човек. Ние сме в света за да извършим волята Божия.

Този свят е само един предговор, той е като встъпление за друг един свят, който сега се приготовлява, който иде в света. Наричат го новият свят, новото съзнание на хората. Напреднали души от Невидимия свят ще дойдат. Тези, които до сега са управлявали, яли и

пили, като едно правителство, което е неспособно да управлява, ще падне. Всичко е в ръцете на онези управляващи. Има две сили в света, които се борят – хората ги наричат добро и зло. Злото досега е било във възходяща степен, то е управлявало света. Тази власт сега се взема от тях. Тя така лесно няма да се вземе, но в хората ще настане една коренна промяна, физическа, социална. Коренно ще се изменят хората в своите схващания. И физическия свят и той ще се измени. Вие сте вътре в тези промени, които стават. И понеже тези промени стават много рязко, в целия свят, хората се намират в една пертурбация. Съзнанието днес на хората е под действието на Божия Дух. И този Божественият, разумният Дух. има за цел да измени целият свят понеже от хиляди години се молят хората на Бога да премахне това несносно положение в света, което гнети хората. Богат си, здрав си, но има едно положение, което гнети умътти. Не само грешни хора, но и праведни, всички са се намирали в този вътрешен гнет, от който ще се стремим да се освободим по закона на Любовта; закона на Любовта трябва да се турне в действие. След това знанието трябва да се тури като сила и условие, а Истината е методът, по който трябва да работите. Пътят е Любовта, знанието е външните, Божествените условия, а Истината е метод чрез който може да се освободи света от това несносно положение, в което се намира сега.

Нашето освобождение няма да дойде отвън механически. Ние сами трябва да бъдем тази мощна сила отвътре. Бог отвътре ще работи.

Как трябва да се работи? В света всички добри хора, които водят един добър живот, с мисълта си трябва да насадят в света добрите си мисли, да препращат мислите си, като в едно тинесто блато, като се пусне един голям извор да тече, той изчиства всичката кал. Със своята добра мисъл ние трябва да преобразим външните условия. Ти

си един орган, един член на Господа. Ние очакваме Господ да направи и ние наготово да дойдем, без да сме работили. Всички трябва да вземете участие в работата на Бога. Ти казваш: „Тази работа няма да стане“. Ако домакинята има хубава вода, хубаво брашно, ако пещта е опалена, право ли е да кажем, че не може да се намеси брашно и да се опече хляб? При сегашните условия няма какво да чакате повече. Най-първо на съвременните хора какво трябва да говорите? Кажете на когото и да е в света например следното: „Мислиш ли, че по този път, по който си тръгнал ще завършиш добре? Че те очаква нещо добро?“ Само му задай въпроса и ще видиш, че той веднага ще се стресне. Ще се стресне по единствената причина, че в света не сте само вие, които работите. Има доста работници от Невидимия свят, които работят, само, че трябват работници и на земята, които да работят на физическото поле. Ак о искате да знаете сега лошите хора навсякъде са изпоплашени, имат един вътрешен страх. Навсякъде по света сега има един неестествен страх. Никога света не се е намирал в такова неестествено положение. Те искат по някакъв начин да осигурят живота си, по един или друг начин, и за това са жестоки. Та казвам: Сега ще изучавате начините на тази вътрешна борба. Някои искат да освободят хората чрез убийства, но чрез това не може да се освободи никога човек. Истинският път, чрез който може да се освободи човек е по закона на Любовта. А онези крайните елементи, които не разбират Божествените закони искат по физически начин да подобрят света. И в следствие на това стават войните, революциите. Този метод е добър за тях, но за духовните хора с този метод нищо не може да се постигне. Защото властта на духовните хора трябва да бъде отвътре. Ще дам следното разяснение: Да допуснем, че има цяла армия добре въоръжена, но вие имате в ръцете си изворите и от вас зависи, вие можете да спрете водата на тях; или в ръцете ви е прехраната и може

да престанете доставката на храна и армията няма с какво да се поддържа. Така че на светските хора силата е дадена отвън, а на духовните е дадена отвътре. От вас зависи. Добрите хора са като отдушници, те са като светлината и са условие, при което другите хора могат да се развиват.

Та във всички ви трябва да има една жива вяра, с която можете да опитате доколко можете да служите на Бога. Аз сега желая, този Господ за когото живеете, да оживее във вас, да го познаете. Ако чакате, все ще го познаете някой ден, но Писанието казва: „Някои ще Го видят и ще се зарадват, а някои ще Го видят и ще заплачат". Всеки един от вас трябва да дойде до едно определено верую, не веруюто на стария свят. Всички тези 500 милиона вярващи християни, когато дойде тази всеобща война, никак не застанаха на страната на Христа да кажат: „Няма да воюваме!" И тогава тази война не щеше да стане. В тази война се опита в какво вярват хората. Христос е почнал отвътре да царува, но във външният свят царува Мойсей. Методите са Мойсееви. Хората искат доброто, но методите им са Мойсееви. Например казват: „Да обесим този човек. Не е хубаво да се обеси, но какво да правим и пак тези лоши хора ще се наплодят, какво да ги правим?"

Та целият християнски свят и вие проповядвате и търсите Христа, но прилагате Мойсея. Методите на християнството тепърва трябва да дойдат. Новите схващания трябва да дойдат на мястото на Мойсея, като вътрешен подтик. Методите на Христа, които сега са отвътре, ще действуват и отвън, на мястото на Моисеивите. Мойсеевото учение няма да го има. Времето е близо. От нашето гледище е много близо, но по човешки погледнато вие ще кажете, че е много дълга работа.

Та ще изучавате силата на човешката мисъл. Има един начин, по който мислите на хората могат да се сдружават. Можете да направите опит. Ако съберете 20,30,100 души при един болен и концентрирате мисълта си с едно желание, може да го излекувате. Ако 100 души пожелаят един човек да оздравее ще оздравее. Това го правят сега в Америка. Или някой християнин загази, отнесе се до някои братя. Съберат се стотина братя, помолят се и тръгне работата на този човек. Та колективната мисъл на хората е една сила Божия, с която хората трябва да си помогнат. Та когато ние едновременно действуваме в едно направление към Бога, тогаз няма нещо невъзможно. Ние трябва да се считаме като органи на Бога и така да работим. Всяко едно желание, което може да се роди във вас е от Бога. Помнете: Всяко добро желание, което може да се роди във вас не е ваше. Като кажеш: „Няма значение това добро желание!“ Тогаз ти постъпваш по закона на Мойсея. Ако днес умре едно добро желание в тебе, утре друго добро желание, тогаз какво остава в тебе? Защото бъдещият ти живот ще се роди от добрите ти желания. Та трябва да имаме нов мироглед. Някои казват: „Дай ни сила отгоре!“ И привеждат Христос за пример, който е дал на учениците си сила да правят чудеса. Но като четете Писанията ще видите, че тези хора бяха като една душа. 120 души се събираха заедно и желаеха хубавото в тях да възтържествува. И тези 120 души скоро станаха 3000 души. И тези християни на първо време много хубаво вървяха, а днес вървят по пътя на раздора. Сега по пътя на християнството има Новото учение: Да се обединят хората и като се роди една добра мисъл в някого, трябва да се роди във всинца ви желание да я реализирате. И сега у мнозина има хубави проекти, но другите не реализират, така се губи време и няма никакво постижение. Христос казва: „Ако вие не признаете, че Любовта е една всемощна сила, която може да извърши всичко“ и Божията Истина –

също. Ако вие нямате това верую, нищо не можете да извършите. Вие трябва да имате едно верую и да знаете, че това, което искате ще стане и земята да се обърне. Ще стане защото имате едно правилно схващане за света. В света е дошло време да се изменят условията. Аз искам с вашето верую да опитате. Ако вие чакате Истината да дойде отвън вие се лъжете. Вие казвате: „ Нам ни трябват пари. Парите не са първото, те отпосле ще дойдат. Питам: Какъв е закона когато се ражда едно дете? Как започва то? Това дете започва с най-малките възможности, започва като една микроскопическа семка някъде. Също така е и с идеята. Може да се зачне една микроскопическа Божествена идея вътре във вас. И вие казвате: „Нищо няма да излезе от нея“. Но вие оставете тази идея да работи вътре във вас и тя ще възрастне. У вас има една идея: Искате да работите за Бога. Какво подразбирате под думите „работене за Бога“? Ти казваш: „Искам да обърна българския народ да вярва в Бога“. Че той и сега вярва в Бога. Не да ги обърнем, но да се обърнат сърцата на тези хора, че те да не живеят за себе си, а за другите и всеки един да има желание да живее за Божественото. И ако във всички хора има това желание, то светът ще има друг изглед. В света има една крива страна – това е, че не се върши Волята Божия. И от невършенето на волята Божия, не страда Господ, ние страдаме докато се убедим, че пътищата на Бога са опитани и че те са единствените методи, по които може да дойде спасението на света.

Аз ще ви дам само някои методи, чрез които да работите. В моите беседи аз съм говорил много работи. Както някои, които са изучавали теоретически химията, изучавали са за кислорода, водорода, но в лабораторията нищо не могат да направят с тях. Трябва опитно да се знаят нещата. Когато отиде човек в лабораторията, трябва да знае в кое шише, кой елемент е и после трябва да знае

точно, каква доза да вземе от него. Вие понякога искате да свършите нещо прибързано, искате да кажете някому някоя силна дума: „Ти ще умреш, в ада ще идеш.“ Така не се проповядва. Даже някои от вас сте пресрочили. Трябваше по– рано да се завземете. И сега не е късно, но ако закъснеете още малко, пресрочване ще има.

Та сега трябва да употребявате Божествената мисъл, като едно средство за вътрешна работа или казано на съвременен език, аз ще се постарая да направя една антена да можем да говорим с Невидимия свят. Най-първо да слушате. В Лондон се говори, в Русия, във Франция се говори – вие може да гледате нещата как стават. Казвам, че е дошло времето за тази антена. Първите християни и всички хора от създаването на мира досега, които са имали знания, са знаели този закон. И докато не се образува антена с Невидимия свят, да имате съобщение, работата не може да върви. Та от вас сега искам три неща, три неща иска от вас Небето. Можете ли в името на Любовта да работите? Това е Пътят. Можете ли в името на Любовта да използувате условията? Можете ли да употребите методите на Божествената Истина? Без колебание! Това, което е казано да се изпълни! Не мислете, че това ще влезе в разрез с вашия живот. Не, вашите работи ще тръгнат и ще се подобрят, десет пъти ще бъдат по-добре отколкото сега. Няма човек, който да е вървял по Божия път и да не му върви добре. Някой ще каже: „Моята работа не върви“. Това си има причини. Ако Бог ни поставя на изпитание, на страдание, целта Му е понякога да изпита нашето верую. Някога Бог ще даде богатство и привидно ще го вземе, за да опита-за какво го обичаш, дали за богатството или за същината. Ще кажеш: „Тогаз Господ дал, Господ взел“. Но на Господа крайните му решения всякога са добри. Всякога целта му е да опита да събуди съзнанието ни, та между Него

и нас да има връзка, да има в нас готовност и нищо в света да не бъде в състояние да разклати нашите убеждения.

Днес ще ви дам тази задача: Прочетете от 4-тях Евангелия първите глави и намерете една основна мисъл, която се намира в 4-тях глави. Има една основна мисъл в тях, която може да се приложи. После заедно прочетете от 7-ма серия 10 беседа „Миротворци“. Това направете днес. И от тая беседа изкарайте общата мисъл. Да, ще дойдете до този вътрешен метод. Аз ще ви покажа този вътрешен метод, по който трябва да се работи. Казвам: Тази година има условия за работа. Бъдете уверени, че имате от Невидимия свят всичкото съдействие, доколкото аз зная, на всички онези приятели, които са дошли. Имате добри условия да работите. Начинът, по който ще работите ще остане начин само за вас. Няма да го разправяте на този или онзи. Може да разправите нещо, което е опитано от вас, 99 пъти опитано. За пазаря няма какво да изнасяме, когато нямаме още за себе си. И много пъти нашите проекти в света не се постигат, защото преди да сме постигнали разправяме на този или онзи. Онзи казва: „Нищо няма да стане от тази работа!“ Да, този е сега Божествения закон: Да изменим нашите мисли, докато те дойдат в хармония с Божественото, ие ще дойдем в хармония с Бога и тогаз мислите на Бога ще се отразяват в нас и ще имаме един положителен опит. И тогаз този метод може да го предадете и на други – след като имате резултати. В този народ има толкова застояли души! В този Балкански полуостров има много души, които са изостанали в пътя на своето развитие, закъснели души. И в никоя друга страна няма толкова закъснели души. И в следствие на това, че са закъснели в тях има напор да минат напред и затова са такива лоши. Ние със своята мисъл трябва да ги упътим. На всички тези хора трябва да се даде светлина.

Аз бих желал всеки от вас да си напише на едно листче най-малкото каквото иска да постигне през тази година. Да имате една малка опитност, реална опитност, да имате един скъпоценен камък. Не големи мисли, но най-малката мисъл, която искате да реализирате през тази година. Ако тя може да се реализира, всичко друго може да се реализира. Ако тя не може да се реализира, то големите мисли никак не могат да се реализират.

Новият живот няма да го смесвате с вашия стар живот. Сега имате възможност да направиме най-малкия опит и той ще внесе известна светлина и поне известно подобрение. Най малко ще внесе у вас едно самодоволствие или една вътрешна храна, една вътрешна самоувереност ще дойде. Защото досега както ви виждам, някои от вас почвате да губите вяра в себе си. Казвате: „Остаряхме, нищо не направихме! Побеля ни главата!" Това е старит път – главата може да побелее, но после мож е да почернее. Че е побеляла главата няма нищо лошо в това.

Каквото постижение искате да имате, това ще напишете на едно листче. Ще го напишете поотделно. После, вижте каква обща идея имате, която може да се приложи. Аз ще ви кажа един общ план. Ние трябва да работим за Бога в света, да бъдем носители на новите идеи. Това, което може да се приложи сега. Има неща, които в този живот не могат да се приложат, а има неща които могат да се приложат. Ние сега говорим за тези неща, които са практични и могат да се приложат в трите свята: във физическият, Духовният и Божественият светове. Трябва да бъдем съвършено свободни. Като ученици ще започнете. Ще започнете с една работа и ще имате печалба. Представете си, че един голям „гешефт" започвате с няколко милиона лева печалба. Външните блага са условията, в които Бог се изявява. Най– трудното, с което човек трябва да се справи, това са неговите

убеждения, вярвания. Докато не се уреди вътрешната работа, не може да се уреди външната. Положително нещо човек трябва да има в душата си. Представете си, че търсите имане. Първото нещо е да знаете, че го има; второто нещо е да знаете мястото му; третото нещо е да го извадите, а четвъртото – е да го пренесете. Та вие сте дошли до положението да копаете. Духовният живот е истинският. От него зависи физическият живот. Условията за бъдещото съществуване на човека зависят от Божественият живот, който е в него. Божественото, то е същественото. И това трябва да се разбере. Когато Божественото в нас е проявено, тогаз всички неща за нас са постижими, тогаз Духовният и физическият живот най-нормално могат да се изразят, а когато Божественото в нас е хилаво изразено, то в духовния ни и физическия живот ще имаме вечно разочарование. Тогаз това няма да става, онова няма да става. Сега вие сте огрухани, по-лесно ще се сварите.

За пояснение ще ви приведа един мистичен разказ. Дошъл Господ да посети светът, за да види какво правят хората. Отишъл при един виден философ, който току що е бил вдигнал натопеното си в мастилото перо. Той като видял Господа си помислил: „Дали Господ дълго време ще седи тук? Ще ми пресъхне мастилото. Като разбрал какво мисли философът Господ си отишъл. Отива при един жрец, който тъкмо турил тамян в своята кандилница. Жрецът си казал: „Дали Господ ще ме държи дълго време? Ще ми изгори тамяна и не ще мога да си извърша службата“. Господ разбрал мисълта му и си отишъл. Срещнал един военачалник, който си бил дигнал сабята да воюва, но и в неговата мисъл Господ прочел същото и си отишъл. Отива при една майка, която тъкмо се канела да окъпе детенцето си и тя също помислила дали Бог ще я забави и дали ще успее да окъпе детето си. Най-после Господ отишъл при един готвач. Последният

тъкмо бъркал в тенд жерата. Готвачът си помислил: „Да не би Господ да стои дълго време? Лукът ми ще загори и яденето ще се развали“. Но готвачът веднага съзнал грешката си, разкаял се и се изповядал пред Господа: „Прости ми Господи, аз си помислих, че като дойде, ще останеш при мене повече време и яденето ми ще пригори. Дотегна ми този занаят, искам да го напусна. Той не е за мене. Големи пакости ми създаде. Ето с тези тенджери влязох в грях сега“.

Всеки човек има някакво желание, което поставя в себе си по-високо и от Божественото, от идейното, вследствие на които не може да търпи, не може да издържа, Неговото присъствие. Единствен от всичките само готвачът разрешил правилно въпросът, понеже изповядал грешката си. Вие можете да имате метода на философа, на жреца, на воина, на майката и най-после да имате положението на готвача. Готвачът се изповядва. Християнството всякога започва с изповед. Когато някой дойде да работи за Бога може да каже: „Знание нямам“. Друг може да каже: „Мина ми време“. Все ще помисли нещо. Защо този философ трябваше да помисли, че дълго ще седи Господ при него и че ще му изсъхне мастилото?

Действително има една голяма мъчнотия – да се справи човек с физическите условия на живота. Каквото и да се каже, и Духовният свят, и духовните идеи, и те си имат своите мъчнотии. Представете си, че носите няколкостотин Библии на гърба си, няколкостотин килограма тежи. Макар и да са свещенни, те ще произведат известен ефект, ще ви дотегнат. На вас са дотегнали свещенните идеи. Дотягат, понеже да носиш Библията на гърба си е едно нещо, а да я носиш вътре е друго нещо. То е една сила вътре. Свещенните идеи не трябва да се носят на гърба, а трябва да се турят на работа, като едно сила вътре.

Ще дам друг пример: Един от европейските крале имал 12 Апостола, направени от злато. Те всеки ден излизали на обяд и се покланяли в двореца. Като станал крал, той ги пратил [претопил] и всички го попитали какво стана с тях? Той казал: "Пратих ги да проповядват!" Направил ги на пари. Та човек трябва да прати своите Апостоли на работа. Всеки един от вас има по 12 идеи, които му са Апостоли.

Бог е Любов и само Божията Любов носи живот! /три пъти/

Бог е Мъдрост и само Божията Мъдрост носи знание! /три пъти/

Бог е Истина и само Божията Истина носи Свобода! /три пъти/

Беседа, държана от Учителя на 28 август 1930 год. 4:30 с., Изгрев

ВЪТРЕШНО ЕДИНСТВО

Тайна молитва.

Прочете се първо послание Петрово гл. 2:2-10.

Главното е опитът, който човек може да направи със своето съзнание. Законът е: Не ползува онова, което е в хамбаря, но онова, което е в стомаха. Не свещените книги, които са на гърба ти, но Словото, което е в ума ти. Свещените книги, които носиш на гърба си дълго време ще ти дотегнат и ще се откажеш да ги носиш. Божиите желания и нашите желания трябва да се съвпаднат в едно. Онова, което майката и детето желаят то става, а онова което майката не желае, а детето желае то не става. Този закон е верен и в други области. Слънцето грее, вали, има добри условия, но ако човек не оре, не сее и казва: „Няма защо да работи човек. Тази година ще си почивам!" Тогаз нищо не става. А някой път имаш желание, но няма валежи, няма хубаво време. Когато в нас има желание, но условия няма, също нищо не става. Когато желания няма, а условия има, пак нищо не става. Така че всичко става когато има и желание и условия. Аз изразявам така това: Онова, което Бог желае и ние желаем, то става. Всичката погрешка е, че не спазвате това правило. Което Бог желае, вие не го желаете, но нито глас, ни слушание. Което Бог не желае, вие го желаете. Това е истинската философия на живота. По този закон са написани свещените книги, Писанията. По този закон животът е ясен; когато вървим по Божия закон, тогаз е ясно, слънцето изгрява, а щом вървим в разрез с Божия закон, настава тъмнота и само частично се реализират нещата. Българската поговорка казва:

„Празна Мара тъпан била“. И в края на краищата няма никакъв резултат.

Сега трябва да напуснем онова празно любопитство. Много хора са любопитни – като говори някой, да видят какво ще каже той. Искате да прочетете какво пишат вестниците. Какво могат да пишат вестниците? Всичко онова, което пишат верно ли е? Всичко онова, което проповедниците проповядват, верно ли е? Всичко онова, което бащи и майки вършат, верно ли е? - Не е верно. Както хората живеят, постъпките им верни ли са? – Не са верни. Защо? – Защото няма единство между тяхната мисъл и Божията мисъл. Докато човек желае доброто за себе си, той нарушава Божият закон. Защото, ако ръката живее, само за да бъде на нея добре, тогаз какво ще стане с нея? Краката не са здрави, тогаз и на ръцете няма да е добре. Ако очите са здрави, а краката и ръцете не, тогаз какво можеш да постигнеш с очите си? Законът е: Всички органи да бъдат здрави, съзнанието на всички органи трябва да бъде насочено към човека, та когато ти пожелаеш нещо, окото ти, краката ти и всичките ти удове да участвуват в това. Това е здравият човек и той всичко може да направи.

Човек носи Божественото в себе си. Животът, който Бог ни е дал е реалното, той е нашият капитал, трябва да го употребим. Не можем да го употребим за себе си. Който го е употребявал изключително за себе си, всякога е претърпявал една вътрешна загуба. Живота, който Бог ни е дал, ще употребим за Него, а печалбата която ще имаме, ще употребим за себе си. Този закон има еднакво приложение и във физическият и в Духовният, и в Божественият свят. В него няма изключения. Не можеш да изгубиш когато вървиш по този закон, Бог ти дава на разположение през деня слънце да ти помага. Питам: Кой е онзи, който може да ти открадне слънцето? Но някой ще каже, че

може да се заоблачи времето. Заоблачаването на времето показва, че в живота ти има нещо криво, има отклонение от правия път. Под думата „облаци“, разбирам, че в тебе влизат мисли, които засенчват, влиза едно криво разбиране.

Някой казва: „Как да се молим?“ – Малките деца са разрешили този въпрос. Ще се молиш така както децата искат от майка си. След като се наядеш да искаш от майка си, това не е разумно. Като идеш при учителя си и поискаш това, което можеш да научиш във дадения случай, той може да ти го даде, а щом искаш това, което не можеш да направиш, той не ти го дава. В дадения случай разумно е да искаш това, което можеш да разбереш, можеш да научиш, можеш да приложиш. Тогаз поискай го и го приложи. Това, което в дадения случай можеш да извършиш извърши го, защото ако не го извършиш ще дойде състояние на недоволство, на индеферентност, ще кажеш: „Сега не му е времето!“ Отлагането никога не постига целите, които се поставят, то не е наука. Има закон: При всяко отлагане на полицата на падежа, лихвата се увеличава. Следователно с нашето отлагане се влошава животът ни. Това влошаване показва, че лихвите се увеличават. Следователно в Божествения живот, законът е: Никога не отлагай! Дойдеш ли до нещо направи го! Ще приведа един пример: Един пчелар 12 години чакал благоприятна година, чакал да му дойде цаката. Аз минавам веднъж и го заговарям. Той казва: „Цаката чакам.“ Казвам му: Да ти помогна, че да ти вървят пчелите. От тези 300 кошера, които имаш, ще отделиш 30 кошера, ще кажеш че те са Господа. Каквото се получи в тези кошери ще го дадеш на Бога. И твоите кошери ще растат и Божиите кошери ще растат. Защото като се роят Божиите кошери и твоите ще се роят. Той казва:

„Защо му са на Господ пчели?“ Тогава му отвърнах, ако иска да си върви по стария начин. Тая година всичките му пчели измряха до една и той си замина за другия свят. И свърши се цаката. Та като дойдат 300 кошера, отдели 30 кошера. Ако не отделиш всичките кошери ще отидат и ти ще отидеш. После този пчелар си казал: „Глупав човек бях аз, трябваше да послушам този човек!“ Та и на вас ви казвам: Вие имате по 300 кошера. Всеки от вас ще отдели 30-тях кошера ще отделите и от роевете. Някой може да каже: „Аз не виждам никакъв кошер“. Тогаз ще му кажа: Щом не виждаш никакъв кошер, тогаз остави тази работа. Аз виждам на всеки един от вас по 300 кошера, някои ще кажат: „Къде са кошерите?“ Законът е: Това, в което човек вярва от душа и от сърце, то става. От цялата история мога да ви приведа ред примери. Ако проучавате историята ще видите ред примери. Държави са се издигали, после са изчезвали, идвали са до своя край, както римската държава. Като дойде Христос римляните не приложиха римското право, за да освободят Христа от кръста. И с неприлагане на римското право, римската държава какво спечели? Единственото нещо, което разсипа римската държава, то е, че те не приложиха римските закони на справедливост спрямо един човек. На някои ще каже: „Беше писано той да умре!“ Ако бащата и майката не са живели добре, то е писано децата да страдат, но ако бащата и майката са живели добре, писано е децата да живеят добре. Онова, което ние дълбоко вярваме, то е бащата; онова, което дълбоко чувствуваме, тоемайката. Онова, което ти дълбоко вярваш и дълбоко чувствуваш в душата си, то определя целият ти живот. Целият ти живот се определя от твоята дълбока мисъл и дълбоко чувствувание. Ако нямаш тази дълбока мисъл, правата мисъл и дълбоко чувство, ти никога не можеш да влезнеш във връзка с Бога. Твоята права мисъл ще те въведе в Божията права мисъл и твоето дълбоко чувствувание

ще те въведе в Божията Любов. Щом се свържеш с Бога тогаз ще имаш пътя и условията и методите, ще имаш всичко. Това значи целият ти организъм да бъде в изправно положение. Във всяка една работа да вземат участие всички органи. Човек е съставен от милиарди организми. Ръката тиежива. Това самилиарди души. Тези души, ако не вземат участие в работата ти заедно с тебе, тя няма да върви. Също така и очите са съставени от милиарди души. Всички тези души трябва да мислят също тъй както ти, а пък всички да мислят както Бога – това има приложение в живота. Приложението във физическия свят показва какво Бог е постигнал и това, което има във вътрешния свят показва какво Бог може да постигне. Духовният свят показва какво ще стане в бъдеще. След като посеете, чрез тези опитности, които ви давам, няма да се безпокоите. Ще оставиш посятото Бог да го възрасти. Ние ще извършим работата, която трябва да свършим, а възрастването е от Бога. И всичката погрешка на хората е в туй, че те искат да посеят и възрастят.

По отношение на наряда, идущата година ще проверите резултатите. Той ще се прави 52 дена в годината. Ако искате можете да употребите всяка седмица по три часа. Най-малко по 1 час в самия ден на наряда, а останалите два часа, разпределени по 20 минути, през другите дни на седмицата. Така че три часа на седмицата заедно с приготовлението. Та 50 опита по 3 часа правят 150 часа. Те съответсвуват на 153-тех риби, които е уловил Петър.

Сега ви пожелавам да оставите настрана Божиите роеве. Ще проявите воля. Нищо да не е в състояние да ви поколебае. За резултатите от опитите да не мислите. Това ви давам за един опит и той ще излезе сполучлив, не може да не излезе сполучлив. И след това ще пристъпим към нещо по-сериозно. Това е нъй-малкото, което сега ще можете да направите. През другото време сте свободни.

Можете да се молите един за други да ви се оправят работите. Вие ще кажете: „Как ще се оправят работите?“ Например една вдовица закъсала, няма КОЙ да ѝ помогне. Вие казвате: „Господ ще ѝ помогне“. Ако вие 40-50 души се помолите Бог да ѝ помогне и идете на нивата, и вземете сърпа и пожънете, вие ще свършите работата, ще се извърши волята Божия и ще знаете, че чрез вас Бог работи. Ако хората на земята имат тази свещена идея, то светът не би бил в това положение, в което е сега.

Един почне една работа, пънка се, пънка се, умори се и казва: „Тази работа не е за мене!“ Дойде втори, пънка се, пънка се и той казва, че тази работа не е за него. Всички така казват. 100 души, ако се съединят ще видят че тази работа е за тях. А един по един, ако работят тази работа не е за тях. Така че има работи, които колективно могат да се извършват, а иначе не могат.

Какво трябва да разбирате под думата „Аз“? Когато кажете: „Аз мога да направя това!“, всякога трябва да разбирате под „Аз“ Божественото. Защото, ако не разбирате под тази дума Божественото, ще имате всякога неуспех. Когато разбираш Божественото тогаз зад тебе стои то и ти ще имаш сила. Вземете английският посланик, зад него седи английският народ и за това този посланик има власт. Ако той дойде без да е пратен от английският народ, той е обикновен англичанин. Ако отиваш да работиш някъде и сам отиваш, без да си изпратен от Бога, без да имаш връзка с Бога, без да го съзнаваш, тогаз ти си обикновен човек. Иначе Бог работи чрез тебе. Ако човек мисли, че не е пратен и наистина не е пратен, тогаз той е на правата страна. А когато мисли, че не е пратен, а е пратен, той е кривата страна. Там е лошото.

Ти казваш: „Нека се намери друг някой да направи това“. Кой в дадения случай ще го изпълни? Това се налага от Невидимия свят. Ти

го изпълни без никакво противоречие. Всеки, който е изпълнил този закон, глава никога не го е боляло, а всички които не са го изпълнили с десетки години ги е боляло глава. Мнозина от вас имате по двама господари. Аз съм за единството, да има един господар. При всяко съмнение в съзнанието, човек има двама господари. При всяко колебание, при всяка болест човек има двама господари. Там където има единство в мисъл, чувство и действие има един господар, а там където има разногласие, там има двама господари. Някои светски хора мислят, че за да служат на Бога, трябва да напуснат този си живот и да отидат в манастир. Напущането е вътрешно нещо, а не външно. Ти можеш да живееш в най-неблагоприятни условия и да служиш на Бога. Можеш да бъдеш слуга и да служиш на Бога. А можеш да бъдеш министър, да бъдеш почтен търговец и да не служиш на Бога. Да не се лъжеш, че от условията зависи служенето на Бога. Ако беше така тогава царете щяха да бъдат най-добрите служители на Бога. А за сега най-добрите служители са тези, които се намират при неблагоприятни условия. Най-добре се моли човек, когато е стегнат. Намираш се в трудно положение. Например ти си войник на бойното поле и си ранен. Ти се молиш, но няма никой наоколо. Като се молиш ще усетиш облекчение. Като няма кой да превърже раната Бог ще я превърже. Нещо ти казва през нощта: „Не бой се тази работа ще мине!“ Вечерта минава благополучно, кръвта се съсирва и затваря раната, и на сутринта те намират. В дадения случай молитвата те спаси. Ако не беше се молил кръвта ти щеше да изтече и освен това тези хора не щяха да те намерят. Бог сега ви опитва, чрез вашия живот– каквато каша сте варили, той ви кара да я ядете, да я опитате, защото, ако не я ядете няма да имате понятие, вкусна ли е или не. Вие сте я приготвили за други. Щом не е хубава за вас, не я давайте на другите. Или законът е: Това, което не искаш да ти правят,

не го прави на другите. Или другояче казано: Това, което Бог ти е казал, изпълни го, не го отлагай, защото ако го отлагаш, ще дойдеш да ядеш една каша, за която ще съжаляваш. Ако ти не вършиш Волята Божия, Бог няма да те кредитира. Ти като кръшнеш на едно място, това знаят онези Същества, които ръководят животът ти; те не могат да ти дадат вече това доверие, което са имали досега към тебе. И ако изпълниш Волята Божия, навсякъде ще имаш отворени врати, ще те подкрепят отгоре. Ти хлопаш на едно място, на друго място, не те слушат. Когато Бог те благослови хлопнеш на едно място и ти отварят, но трябват знания. Умният човек отива там където е водата. Копае и излиза вода. А глупавият отива на късмет, копае на едно място, на друго място и най-сетне казва: „Тази работа няма да я бъде". Божествените работи са точно определени. В тях няма никакво изключение. Не се става лесно светия. Под думата „светия" разбирам човек, който разбира живота добре и на физическото поле и в Духовния свят и в Божествения свят. Един светия където и да го турите може да се справи с живота. Той никога не се нагърбва с нещо, което не може да направи.

Някои от вас искате да забогатееете и тогаз да служите на Бога. Вашето положение прилича на положението на онзи светия, който искал да се ожени за една непорядъчна жена и тогава да я изправи. Един светия никога няма да се ожени за една непорядъчна жена, за да я избави. Ако той стане слуга в един богат дом и слугува там. завзема най-долното място, той може да изправи тази жена. Затова Писанието казва: „Не се връзвайте в света!" Слугата, който отива да слугува, е свободен. А онзи, който се жени за онази богата жена, той не е свободен. Не се ангажирвай да свършиш работата, която не е по силите ти. Не се ангажирвай да свършиш работата, в която Бог не участвува. Не се ангажирай с работа, която не е в съгласие с Божия

закон, с Божията мисъл. Това са правила, които трябва да имате предвид в бъдеще. Някои от вас искат да знаят до колко са прави. Има един вътрешен закон, който определя абсолютното право. Ако вие слушате вътрешния закон, всеки един от вас може да знае дали това, което върши е право или не. Има нещо в тебе, което ти казва право ли е или не, това което вършиш. И то като ти каже, че е право, тогаз и целият свят да ти казва, че не е право, ти ще кажеш: „Право е!“ Разумните същества, съработниците от вътре знаят какво ще стане и казват понякога: „Тази работа не е за тебе!“

Не се заблуждавайте от временните успехи, които вън може да имате. Например казвате: „Еди кой си започна еди каква си голяма работа“. Тези, големите, работи носят големи загуби. В София един търговец започна с три лева и сега е добър търговец, а аз зная търговци, които започнаха с големи капитали и с колкото започнаха, още толкова дългове направиха.

Опитът, който сега правим, ще бъде успешен, понеже времето е хубаво с малки изключения. Има малки облачета, които показват, че ще има малки препятствия. Това добро време показва, че през тази година има добри Божествени условия, психологически добри условия за изпълнение на това, което желаем.

Условията, които Бог ти дава, не ги пренебрегвай! Например има една работа, ти казваш: „Друг да я свърши!“ Бог ти казва ти да я свършиш, ти си най- способният. Ако на друг предадеш той ще тури в джоба си, а ти ще ходиш пак да се мъчиш. Това е едно правило, което за себе си трябва да го имаш. Това, което Бог ни дава то е наше право, никой не може да ни лиши от него. Това което Бог ти дава то е за тебе, а това което Бог не ти дава, не го търси. Ако на някой човек Бог му дава една работа и той я дава на тебе, ти не я приемай. Ще му кажеш: „Тази работа ти ще я свършиш“. И твоята работа, която Бог ти

дава, не я давай на други. Ако я свършиш тогаз ще имаш дихарма, успех, посвещение. Да не правиш Божията дума на две. Не казвай: „Не е толкоз колкото съм искал". Ти си искал от Господа 100 хиляди лева, а дал ти е 5 хиляди лева. Почни с тях работата. Божието има едно свойство – ти се увеличава стократно. Такъв е законът – човешкото стократно се намалява, помнете го това. Това е законът. Томоже да е голямо, но се намалява. Започнеш ли по човешки работата, тя може да е голяма, но стократно ще се намали. А започнете ли по Божественому, тя стократно ще се увеличава. Няма изключение от този закон. И сега всички нещастия в света вървят по пътя на човешкото смаляване, а всички щастия вървят по пътя на Божественото увеличаване. Но разбира се тази е една трудна философия. Това, коетоаз ви говоря зная, че не елесно за приложение. Аз съм правил опити и с най-малките работи, и с големите работи и зная как се прилагат. Човек не трябва да се колебае. Ако човек се поколебае в една Божествена мисъл, могат да му дойдат най-големите нещастия. Когато човек е постоянен в пътя си, той всичко може да превъзмогне. Няма сила, която може да спре Божествените преднамерения, които Бог е турил. Това скоро ще стане, то е въпрос само на време. Ще дойде един ред в света, който ще изненада всички хора в света. Ще дойде един ред и порядък в света, който ще надмине всички очаквания. Като дойде вие ще проверите, че е вярно. Искам да бъдете смели, да няма страх. Страхливите не могат да наследят Царството Божие, при страх от външните условия. Второто положение: Между всинца ви да се създаде една вътрешна хармония, никаква дисхармония (да) не съществува. Някой път гледам за всевъзможни работи се явяват противоречия. Само това може да се приложи, което се добре разбира. Щом криво разбирате, какво ще приложите? Най-първо трябва да имате любов и уважение един към

други, каква любов можете да имате. Като срещнеш един човек, ти да го уважаваш и той да те уважава. Всеки да търси доброто у другите. Ако нямаме такова разположение, тогаз не можем да вършим волята Божия. Инак ще искаме да се изиграем един други. А там където се изиграват хората един други, там Бог не взема участие. А не искам вие да бъдете като прости стъкла, а като диаманти, като скъпоценни камъни, които силно пречупват светлината. В скъпоценните камъни има нещо, което ги отличава. Ако прекараме един диамант върху някои човек, който е неразположен, ще му мине неразположението. Но ако прекараме върху него едно просто стъкло, то няма да му мине неразположението. В скъпоценните камъни има живот. Та добрият човек има изобилен живот. Добрият трябва да бъде като скъпоценен камък. Желая вие всинца да бъдете като скъпоценни камъни. Да пречупвате Божествената светлина и да имате новото, с което да се отличавате.

Има четири вида хора: обикновени, талантливи, гениални и светии. Гениалният човек твори, а светията всичко завършва. Не искам да бъдете обикновени. Някои от вас са талантливи. Искам всички да бъдете гениални. Гениалният не иска да върви по отъпкания път. Той е готов за всички жертви, за новото, което му се дава. Само гениалните хора могат да изпълнят Волята Божия, понеже те вървят по новите пътища. Човек който върви по новите пътища ще има повече работа и повече мъчнотии, но ще има и по-големи придобивки. Когато се намериш в най-трудното място трябва да знаеш, че два човека има в тебе. Ти пожелай и кажи: „Духовният човек или Божественият човек в мене да се прояви!“ Дойдеш до едно място, станеш кисел, кажи това и тогаз Божественият човек в тебе ще се прояви. Има една разлика между твоето обикновено и твоето Божествено състояние. Обикновеният човек в тебе ще забърка една

каша, че години ще ти завземе да я оправиш, а Божественият човек веднага ще я оправи. И всеки един от вас, оставяйте Божественият човек да работи във вас. Като работят те двамата, това наричам аз работа според Бога. Тогаз се върши Волята Божия на земята. Някои от вас имате опитност. Вие може да познаете кога работи Божественото. Когато работи Божественото в човека има един външен физически белег. Да кажем, че отивате при някой човек в града в момента, когато работи в него Божественото, по неговото лице заиграва една хубава усмивка и те посреща разположено.

Аз желая първо: Всички да работим за постигането на това добро във вас, което Бог е вложил отначало във вас. Второ: Работата, която Бог ви е дал в този живот желая да я свършите, да не я отлагате, да не кажете: „Като се преродя втори път“. За следващите прераждания има друга мисъл. В този си живот свършете си това, което ви е дадено сега да свършите. А пък за следующия живот има съвсем други задачи. И ако изоставите това, което е дадено сега да свършите, ще имате лоша карма. Сега използувайте добрите условия, свършете работата, която Бог ви е дал. Не я оставяйте за следващия ден.

Само проявената Божия Любов,
само проявената Божия Мъдрост,
само проявената Божия Истина носят пълния живот, /три пъти/

Беседа, говорена от Учителя на 29 август 1930 год. 4:30 с., Изгрева.

НАРЯД ЗА УЧЕБНАТА 1930-1931 Г.

Първото четириседмичие

<u>Първата седмица</u>

а. Лозинката ще бъде:

„Ние Господи посяваме доброто семе и Ти възрасти доброто семе, което Си благоволил чрез нас да се посее.

Пожелавам с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичката си сила да дойде Царството Божие във всичката негова пълнота, както е горе на небето, така и долу на земята, и да изпълни сърцата на всичките народи на земята“.

/Под народи ще разбирате всичко души, които са пробудени и имат желание да вършат волята Божия./

б. Четене и размишление върху Евангелие от Иоанна 10:10 – 20.

<u>Втората седмица -7 септември 1930 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят.

б. Четене и размишление върху Евангелие от Матея 7:5 -15

<u>Третата седмица -14 септември 1930 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят.

б. Четене и размишление върху Евангелие от Лука 15:12 – 22.

в. Четене и размишление върху седма беседа от Седма серия, страници 4, 5 и 6.

Трите тези Евангелия и трите страници от беседата ще бъдат свидетели за работата, която сте свършили.

Четвъртата седмица -21 септември 1930 год.

Ученикът първите три седмици употребява за Бога, а четвъртата – за себе си.

а. Ще се повторят същите лозинки и ще се прибави след тях:

„Аз и ние да бъдеме членове на това Царство Божие. Да ни даде Господ светлина, изобилна светлина, да разбираме Божиите пътища“.

б. Ще се прочетат и ще се размишлява около всичките стихове от Евангелието, четени през първите три седмици и страниците от беседата, четени през първите три седмици и страниците от беседата, четени през третата седмица.

Второто четириседмичие

Първата седмица – 29 септември 1936 год.

а. Първата лозинка за посяването и възрастването.

б. Втората лозинка: „Пожелавам с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила Божията Любов да завладее сърцата и умовете на всички хора, които искат да изпълнят Божията воля по лицето на земята, както тя владее горе на небето“.

в. Четене и размишление върху Евангелието от Йоана 6:1 -10 .

Втората седмица – 6 октомври 1930 год.

а. Същите лозинки ще се повторят.

б. Четене и размишление – Евангелие от Матея 12:1 -10 .

Трета седмица -13 октомври 1930 год.

а. Същите лозинки ще се казват.

б. Четене и размишление – Евангелие от Марка 2:1 -10 .

в. Четене и размишление шеста серия, шеста беседа, първите три страници от томчето „Двата природни метода“ – „Отвори им умовете“.

<u>Четвъртата седмица – 20 октомври 1930 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят и след тях ще се прибави: „Божията Любов да изпълни и моето и нашите сърца с всичката своя пълнота“.

б. Ще се прочетат всичките стихове от Евангелието, прочетени през първите три седмици и трите страници от беседата, прочетени през третата седмица.

Третото четириседмичие

<u>Първата седмица – 23 октомври 1930 год.</u>

а. Първата и втората лозинка.

б. Четене и размишление върху Евангелието от Иоанна 12:1-10 .

<u>Втората седмица – 4 ноември 1930 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят

б. Четене и размишление върху Евангелие от Матея 20:20 – 30.

<u>Трета седмица -11 октомври 1930 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят

б. Четене и размишление върху Евангелие от Лука 9:1 -10 .

в. Да се прочетат първите три страници от Първа серия на петата беседа „Любовта“.

<u>Четвъртата седмица -18 ноември 1930 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят и после ще се прибави след тях:"Божията Мъдрост да озари и моя ум, и нашите умове".

б. Ще се прочетат и ще се размишлява върху всички стихове от Евангелията прочетени през първите три седмици и страниците от беседата прочетена през третата седмица.

Четвъртото четириседмичие

Първата седмица – 26 ноември 1930 год.

а. Лозинки /първата за посяването и възрастването/.

б. „Пожелавам с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила, да се възцари Божията Истина по лицето на земята и в сърцата на хората, и да има вечна Правда навсякъде".

в. Четене и размишление – Евангелие от Иоанна 15:1 -10 .

Втората седмица – 3 декември 1930 год.

а. Същите лозинки ще се поворят.

б. Четене и размишление – Евангелие от Матея 19:1 – 10.

Третата седмица -10 декември 1930год.

а. Същите лозинки ще се повторят.

б. Четене и размишление – Евангелие от Марка 9:1 – 10.

в. От Втората серия втората беседа „Новото основание" да се прочетат 11,12,13 , и 14 страници.

Четвъртата седмица – 17 декември 1930 год.

а. Същите лозинки ще се повторят и ще се прибави към тях:"Божията Истина да се възцари в мен и в нас, и да ни изпълни с

всичката своя красота и хармония на живота. Желаем Господи, с всичката си душа да станем служители на Истината.“

Петото четириседмичие

<u>Първата седмица – 25 декември 1930 год.</u>

а. Първата лозинка /за посяването и т. н./ Прибавя се друга, нова лозинка:“Пожелавам с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила да се въдвори Божия мир по лицето на земята и в сърцата на хората“.

/Ще разбирате сърцата на всички верующи, на всички будни души. Мирът ще го вземете в широк смисъл, защото само при една култура на МИР, само когато хората живеят в мир, може да има прогрес, само тогава хората растат и във физическия и в духовния живот./

б. Четене и размишление – Евангелие от Иоанна 16:16 – 24.

<u>Втората седмица – 1 януари 1931 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят.

б. Четене и размишление – Евангелие от Матея 11:1 -10 .

<u>Третата седмица : 8 януари 1931 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят.

б. Четене и размишление – Евангелие от Лука 1:1-10 .

в. От Трета серия трета беседа „Рождението“ да се прочетат четири страници: 2, 3, 4, 5.

<u>Четвъртата седмица – 15 януари 1931 год.</u>

а. Същите лозинки ще се повторят и ще се прибави към тях: „Да се въдвори Божият Мир и в моето сърце и в нашите сърца, и в моя ум, и в нашите умове“.

б. Да се прочетат всички стихове от Евангелията, прочетени през първите три седмици и страниците от беседата, четена през третата седмица, и се размишлява върху всичко.

Шестото четириседмичие

Първата седмица – 23 януари 1923 год.

а. Лозинки: „Ние Господи, посяваме доброто семе и Ти възрасти доброто семе, което си благоволил чрез нас да се посее“.

б. „Пожелавам с всичкото си сърце, с всичкия ум, с всичката си душа и с всичката си сила, да даде Бог живот, успех и дълголенствие на всички добри и праведни хора по лицето на земята, и да се излее Божието благословение върху тях, както е изляно горе на небето.“

в. Четене и размишление – Евангелие от Иоанна 3:1 – 10.

Втората седмица – 30 януари 1931 год.

а. Същите лозинки ще се повторят.

б. Четене и размишления – Евангелие от Матея 2:1 – 10.

Третата седмица – 6 февруари 1931 год.

а. Същите лозинки ще се повторят.

б. Четене и размишления – Евангелие от Марка 5:5 – 15.

в. Четене и размишление – Четвърта серия, първа беседа „Братя и сестри на Христа“ – първите 10 страници.

Четвъртата седмица – 13 февруари 1931 год.

а. Същите лозинки ще се повторят и ще се прибави към тях: „Да даде Бог на мен и на нас живот, успех и дълголетие, и да се излее Божието благословение върху мен и върху нас, както е изляно горе на Небето, за да му служиме всякога“.

б. Четене и размишление – да се прочетат всички стихове от Евангелията прочетени през първите три седмици и страниците от беседата, четена през третата седмица.

1. Горното е за първото полугодие на 1930/1931 година.

2. Второто полугодие почва от събота, 21 февруари 1931 година.

През второто полугодие ще се повтори всичко преминато през първото полугодие, а дните, през които ще стават опитите във всяко четириседмичие, ще следват по реда на седмичните дни, като се почне от:

Събота – за първото четириседмичие

Неделя – за второто четириседмичие

Понеделник – за третото четириседмичие

Вторник – за четвъртото четириседмичие

Сряда – за петото четириседмичие

Четвъртък – за шестото четириседмичие

3. През другото време по свобода. Можете да се молите един за друг, за да ви се оправят работите.

4. Да се проучава през годината от Деянията 16 глава и да се размишлява върху нея. Същият Дух ще работи през цялата година.

Присъствували ръководители от София и провинцията:

1. Минчо Сотиров – Бургас

2. Матей Попов – Бургас

3. Георги Куртев – Айтос

4. Крум Илиев – Айтос

5. Димо Джеджев – Айтос

6. Васил Долапчие – с. Даутлий, Айтоско

7. Слави Тодоров – с.Гюргенкьой, Айтоско

8. Димитър Добрев – Сливен

9. Иван Калкайджиев – Сливен

10. Тодор Абаджиев – Ямбол

11. Георги Маринов – Нова Загора

12. Слави П. Камбуров – Нова Загора

13. Тодор Йорд. Чернев – с. Кортен, Новозагорско

14. Кольо Кюмюрджиев – Стара Загора

15. Ганчо Кънчев – с. Свети Кирилово, Старозагорско

16. Петър Стамболиев – гара Любимец

17. Иван Георгиев – гара Раднево

18. Юрдан Баев – гара Раднево

19. Михаил Стоицев – Пловдив

20. Петко Епитропов – Пловдив

21. Тодор Стоименов – София

22. Начо Перов – София

23. Иван Дойнов – София

24. Стоьо Чолпанов – София

25. Драган Попов – София

26. Стоян Русев – София

27. Деньо Цанев – София

28. Боян Боев – София

29. Янко Първанов – Лом

30. Никола Ватев – Русе

31. Симеон Марков – Русе

32. Георги Константинов – Русе

33. Васил Константинов – Русе

34. Юрдан Новаков – Русе

35. Емануил Иванов – Варна

36. Пенко Пенков – Габрово

37. Никола П. Камбуров – Казанлък

38. Захари Желев – Казанлък

39. Стефан Мандов – с. Енина, Казанлъшко

40. Рашо Болашиков – с. Мъглиж

41. Иван Ив. Смилов – с. Ръжано

42. Асен Райчев – Панагюрище

43. Върбан Христов – Орхание

Дадено от Учителя на 29 август 1930 година, „Изгрев“.

ПРАВИЯТ ПЪТ: ЕДИН ДУХОВЕН ОПИТ

Абсолютно никому вън от присъствуващите 43 братя да не се дава. Ако трябва Той лично ще го даде. Тайна е – никой да не те знае, че изпълняваш този опит.

И приложение в областта на Божествения закон.

Опитът е даден в събота, 30 август 1930 година, „Изгрев“.

Седмично ще се прави по един опит, който ще почва в 4 часа и половина сутринта и ще трае най-малко един час. През другите дни на седмицата, всяка сутрин около 20 минути ще се прави приготовление за опита, който ще се прави през следващата седмица за предстоящият опит.

В деня на опита при ставане от леглото ще се благодари на Бога така:

Ний Господи посяваме доброто семе и Ти възрасти доброто семе, което Си благоволил чрез нас да се посее.

Забележка: Сполуката седи в това, ние да посеем, а Бог да възрасти. Всичката сила седи в това.

Лозинките, които по-долу ще се поменат не само да се помислят, но и да се почувстват.

Малко пояснение върху опита, дадено от Учителя на 31 август 1930 година в 4 часа и половина сутринта.

„Буквата умъртвява, а Духът оживотворява“ – с този стих от Евангелието искам да ви допълня, че един час размишление е много за вас. Размишлението зависи от интензивността – може и пет минути да бъде. Вземете 10 минути гласно, интензивно, ще произнесете формулата. Така разпределете времето:

Десет минути в съсредоточаване, приготовление, молитва.

Десет минути в четене гласно, интензивно на лозинките и,

Десет минути в размишление върху лозинките или всичко тридесет минути.

После ще отворите Библията и прочетете стиховете. Вашата интензивна мисъл за първата седмица ще бъде: Да дойде Царството Божие на земята, да дойде в моя ум , в моите сърце, душа и воля, всичко ще се уреди, всичко ще се измени.

Като живеете в една уредена държава, всичко е за добро и обратно. Когато дойде Царството Божие всичко ще ви донесе – мир, радост, спокойствие. Раздорите ще престанат. Дълговете ще си изплатите. Примирението между скараните ще дойде. С мислене само обаче нищо не става. Царството Божие няма да дойде, а трябва да го чувствувате, да стане една промяна у вас, де действувате по един особен начин. Като обичате един приятел, той вашата дума на две не прави. И вие Словото Божие като направите на две, други работи ще се зародят, ще дойдат в умовете ви. Ще мислите с жените ви какво ще стане, ако сте политици ще мислите какво ще стане с вас и политиката и прочие. Това са дупки. Ще вземете мистрията и ще ги замажете, затворите, и ще оставите само толкова място, през което Божественото да влиза. В първия опит още ще видите дали вашето съзнание е уредено. Един час размишление – работа, за един светия е удоволствие, то е като едно царско угощение. За който не е свикнал ще е трудно да размишлява един час. Ако не можете по добре е да скъсате конците, но да не кажете: „Тая работа не мога да я направя“. Ще дойдат вашите приятели и ще довършат онова, което не сте успели да свършите вие. По-добре на път, а не в застой. Никога не казвайте: „Не мога тази работа да я свърша“. Това е работа с вътрешен часовник, по Дух да работите, а не по часовник, не по буквата. Но дали ще правите опита или не, Царството Божие ще дойде, каквото и

да стане. То ще дойде, но като го желаете вие ще станете участници и ще ползувате благата, които носи Царството Божие, та ще считате за привилегия това, а има милиони други същества, които са работили преди вас, за идването на Царството Божие на земята. Слънцето ще изгрее, но ние трябва да отидем да го посрещнем, така по-добре ще се ползуваме от благата му, които то раздава.

Та желанието на вашия Учител е: Придобивки да имате в растежа и плод да принесете.

Гледам някои от вас са уморени. Като правите опита, съзнанието ви трябва да е будно. Ще ви правят препятствия, ще ви поставят бодлива тел. Пазете се да не бъдете изненадани с препятствия. Внимателни и бодри бъдете.

Помолете се на Господа да ви даде силна воля, светла мисъл, чисто и благородно сърце.

Ще ви пратиме някои приятели да ви помагат и за да се реализират вашите мисли.

Бедният като работи с мисълта ще стане богат. Невежият – ще стане учен. Болният – ще стане здрав и т.н. С постоянно усилие, с разумна дейност, каквито човек може да прояви, ще потече вода. Това е работа в една нова насока. Като ви дам десет торби със злато, вашата мисъл ще бъде интензивна, няма да заспите, но като дойде Царството Божие, няма торба със злато, няма привидни придобивки. Като че ли от Небето не капе. Ами че дъжда капе от небето, въздухът оттам слиза и всичко оттам капе. Най-после ще капне и във вашите умове – мисъл, здраве и всичко, което ви е потребно, и живота ви ще се уреди. Очаквате отдолу – нищо не идва. Очаквате отстрани – пак нищо не идва, отгоре също, но като погледнете по– добре, виждате един хляб до вас. Откъде е дошъл не знаете. – От Невидимия свят. Вие сега не знаете кое откъде е дошло. Като се молите, не знаете как и

откъде ще се изпълни молбата ви, а това е реалното. Нямате пари в джоба си – помолите се. Бръкнете в джоба си и намирате 10 лева. Откъде са дошли? – Все отнякъде са дошли. Живият човек докато се моли, все ще намира в джоба си това, което иска, но престане ли да се моли, и не намира ли в джоба си нищо, работата е лоша.

На един познат казвам: Пий топла вода, ще се изпотиш, ще се преоблечеш и простудата ти ще мине. Той ми казва: „Пих десет чаши вода, няма полза, друго трябва да правя." Казвам му: Сега в мое присъствие ще пиеш. Той изпи само пет чаши, изпоти се, преоблече се и оздравя. Трябва една интензивна мисъл и ако човек не знае как да постъпва, от Духовния свят много чукове, много удари ще получи. И човешката мисъл има понякога изплескване, измятане и тогава човек вместо да получи нещо, получава обратни удари на своята мисъл. И с чувствата е същото. Зимно време е. Студено ви е, замръзнали сте. Ще се постоплите, ще пиете топла вода, ще се сгреете. Четенето на Библията – това е грееңе – това е огнището. С такова затопляне ви става по-добре. То е като вдигането на капака на гърнето. Махнете капака, виждате какво има вътре, вземате хлебец, топнете си малко, хапнете си и ви става по-добре.

Закон е: Все ще се греете – зимно време на камината, лятно време на слънцето.

Останалото време до един час, ще употребите в съзерцание за усилване на мисълта, сърцето и волята, за усилване на Духа ви, за постигане на някое ваше съществено желание, ще размишлявате за това, което не ви достига, за това от което имате нужда.

Беседа, държана от Учителя на 30 август 1930 година

ТРУДНИТЕ НЕЩА

Тайна молитва.

Прочете се Втора глава от Данаила, 20 – 30 стих /без последния ред/

Мъчно е да караш ситият да яде, трудно е да караш ленивият да работи. Още по-трудно е да караш неспособният да учи. А съвсем трудно е да караш куцият да ходи. Вие живеете в материалистичен век на усилена външна дейност, която има връзка почти с животинското царство. Животното докато има нужда ходи, хойка цял ден. Щом се наяде, легне да спи. Ние виждаме човек цял ден оре на нивата, вечерно време е капнал от умора и ляга да си почине. На другия ден пак се връща вечерта и пак ляга, и спи. Питам: От такова състояние какво може да добие човек? Казва се: „Човек трябва да работи“, то е изтощение. В работата трябва да има нещо приятно и трябва да съдействува на човека да се развива. А когато при работата всички светли идеи, които имаш за живота изчезнат и казваш: „Всичко е празна работа, в живота никакъв смисъл няма“, тогаз питам, каква придобивка имаш?

Един човек сънувал, че държи кесия, но се събужда и вижда, че държи края на чаршафа. И ние съвременните хора приличаме на този човек. Занимава се някой с вземане и даване и мисли, че е придобил нещо, но нищо не е придобил. Това е цяла илюзия. Страданието не е нищо друго освен процес на отделяне на това, което не е реално.

Реално е това, което виждаш и съзнаваш. Когато съзнаваме, но не виждаме, то не е реалното. Когато виждаме, но не съзнаваме вътре и то не е реалното. Та реалноста има външно и вътрешно условие.

Реалността, която задоволява човека трябва да има външен израз. Ако не можеш да реализираш една своя мисъл, желание и постъпка тогаз къде е реалното? Ако ти през целия живот ореш и сееш, и нищо не можеш да хапнеш от това, което си орал и сял, тогава защо ти е придобитото? Искаш да добиеш пари, но ако не можеш да ги впрегнеш на някаква работа, защо тиса? Да допуснем, че те направят библиотекар на една библиотека, в която има всички свещени книги, откакто светът се е създал досега, това, което Бог е написал. И ти да кажем през целият си живот ги пренасяш от един долап в друг, изтупваш праха им, но нито една книга не си отворил да прочетеш, тогава какво те ползува това? Това е все едно да пренасяш житни зърна от един хамбар в друг. Но това жито така не се увеличава. Та, ако това жито го пренесеш на нивата и там поникне то се увеличава. Това е реалността. С други думи в реалността винаги има една малка придобивка. Всякога когато придобиеш колкото и микроскопично да е то, то е една реалност.

Ние трябва да се научим да работим, за да се освежим, за да се подмладим. Аз наричам работата процес на подмладяване. Що е работа? – Работата е закон, метод, условие за подмладяване на човешката душа или за осмисляне на човешкия живот. Затова виждаме, че когато човек не работи обезсмисля се човешкият живот.

Нашата работа на земята не е работа, но е труд. Ние работим, но губим от силите си, от мислите си – това е изтощение. Трябва да обърнем целия този процес на разбиране в една вътрешна философия да служим на Бога както трябва, както децата слушат с отворени сърца. Да няма нужда да ни доказват съществува ли Бог или не. Когато човек е гладен и му донесат питата при него, има ли нужда той да пита колко тя е голяма, колко тежи, да прави анализ? В дадения случай ти трябва да я разчупиш и колкото питата е по-малка,

толкова по-добре е за тебе, защото цялата пита ти не можеш да изядеш наведнъж. Това, което можеш да изядеш, то е важното. След като се наядеш може да разискваш от какво е направена тя.

Сега искаме да видим как Господ е създал света и прочее. Но това са второстепенни работи, не са съществени. Да почнем да мислим както Бог мисли, да работим както Бог работи в това е смисълът какво ще правиш. Ще работиш както Бог работи. Както Той осмисля работите ти и ти, в малкото, в миниатюр ще осмислиш работите. Ако те не са осмислени ти не работиш. Ако ти се караш с всички хора при работата, ти не работиш. Ти питаш: „Как да го направя?" – Както го е направил Господ, така ще го направиш и ти.

Една майка по невнимание изтървала детето си и то онемяло от падането. Детето порасло и станало на 20 годишна възраст. Станало слуга при един чорбаджия. Веднъж последният го пратил за дърва в гората. Хваща го горският и го пита: „Кой ти позволи да сечеш?" Онзи мълчи. Тогаз горският го бие. Най-сетне слугата казва: „Не ме бий". – „Така кажи, защо мълчиш?", казал горският. Върнал се слугата при чорбаджията. Последният казал: „Слугата ми отиде ням в гората и като се върна може да говори". Питам: Ударите на горския на място ли са? – На място са. Но ударите на майка му не са на място. Тя трябваше да бъде внимателна. Много страдания идват сега, за да премахнат някои анормалности, които са от минали съществувания. Трябва да се възстанови в нас, по който и да е начин Божественото разбиране, Божествената хармония. Или проста казано – да знаем защо лягаме, защо ядем, защо ставаме и прочее. Да се уясни животът ни. И щом се уясни, тогаз ще дойде онова хубавото, красивото в живота ни. Вие сте в края на този век. Вие сте така да кажем пред зарите на една нова епоха, която носи нещо хубаво в себе си. Трябва да се освободите от стария живот, старите схващания, старите

разбирания. Старият човек трябва да се освободи от старостта си. Бедният трябва да се освободи от бедността си. Това е задачата. Тогаз богатият какво трябва да направи? Той трябва да се освободи от богатството си. Да го впрегне на работа. Богатите трябва да работят, трябва да впрегнат на работа силите си. Кои са богатите хора в света? – Разумните хора. А кои са сиромасите в света? – Глупавите. Следователно, разумните трябва да внесат в света своя капитал, а бедните трябва да използуват капитала на богатите, за да работят. Има хора, които не разбират този закон и завземат богатството на богатите, а богатите не го дават. Това е тегленето на кесията. Единият казва: „Тази кесия е моя, заради мене“. И другият така казва. А като се събудиш ще видиш, че държиш чаршаф. Ти можеш да се молиш дълго време на Бога – като си се молил 20 години на Бога ще останеш само един религиозен човек. Какво ще останеш? – Чаршафът. Не че истината не е там, но има неразбиране. Ако не знаеш как да работиш трябва да умреш. Смъртта, умирането е по причина, че не знаем как да работим. Ако гладният не знае как да яде непременно ще умре, а ако знае ще живее. Ако жадният не знае как да пие ще умре. Ако невежият знае как да пие ще стане учен. Трябва да знаеш защо трябва да се молиш, защо трябвд да работиш.

Каквато и опитност да имате и най-малката, считайте, че това е от Бога. През тази година ще се молите за една вътрешна светлина. Като ви дадат от Невидимия свят един метод, да знаете как да оправите работата си и ако сами не можете да ги оправите оставете Невидимия свят да ги оправи. И след като ги оправи не искайте да ги коригирате. Ако по друг начин мислите, ще имате постижения както всички други хора.

Та работата е един процес за подмладяване, за разкриване на живота. /Учителят даде наряда „Правия т път“/ . Четвъртото

четириседмичие е за съществие на Божия Дух върху нас, за да работим, за да влезем във връзка с Божия Дух. И на Небето и на земята това, което разпорежда всичко е Духът. В каквото и направление да е и във физическия и в Духовния и в Божествения свят, всичко което разпорежда е Духът. Ще се молите за слизането на Духа да озари сърцето ви, ума ви, да изпълни душата ви, за да имате вътрешна придобивка. Има едно знание, което всякога трябва да остане у вас. То е същината на вашия живот. Него не можете да давате вън. Няма нещо, което можете да давате, само плода можете да давате.

Имайте предвид, че живеете в един период, в който постоянството е слабо. На българина му липсва постоянство. То му е нужно. Той не чака докрая. Той е чакал 2-3 часа, но не чака още една минута и си заминава. Какво му струва, толкова време е чакал, да чака още малко! За една минута изгубва всичката работа. Изгубил си целия ден, че 5 минути ще изгубиш, какво от това? А в Духовния свят има голяма опасност. Често даже много силни хора, като дойдат до духовните работи не дотърпяват. Молиш се, молиш се и после преставаш. Цяла година се е молил, остават още 5 минути и казва: „Тази работа няма да стане“, и я оставя. Отишъл един българин да копае имане. Копал до 2 метра и казал: „Това е празна работа“. Напуснал и си заминал. Минава след това друг и казва: „Този защо е копал тук?“ И копал още една педя и взел имането. Та казвам сега: Бих желал вие да приличате на този последния, да досвършите работата, защото някои са копали, не са досвършили и са казали: „Тая работа няма да я бъде“. Българинът казва: „Късмет“. Под „късмет“ аз разбирам, че е заслужено, работил е човекът.

През тая година ще наблюдавате къде са слабите ви страни. Къде е слабо въжето, като войник да видите, къде са слаби позициите. Да укрепите там, където е тънък конеца. Човек трябва да знае къде са

слабите му страни, защото неприятелят оттам ще го атакува. Понякога той прави опит и от силната страна, но това е един сондаж, а после атакува откъм слабата страна. И всякога на слабата страна трябва да се държи. На силната страна той прави само маневри. Силните позиции мъчно се превземат, а слабите – всякога се превземат. Сега ходете със същата вяра както са ходили всички от хиляди години. В Духовния живот между миналото и настоящето няма различие. И преди хиляди години и сега онези, които са вървели по Божия път все едно и също са чувствували. И мъдрецът и детето като дойдат да се молят на Бога, все по един и същи начин се молят. Мъдрецът не се моли като мъдрец, а като дете. И детето се моли като дете. Има едно качество на молитвата: там ще имаш качеството на детето, ще вярваш като детето, което отива при майка си и вярва, че тя ще му даде. В молитвата трябва да имаш чистота, смирение. Човек трябва да се освободи от мисълта, че е нещо, генералът ще хвърли сабята, дрехите си. Владиката ще свали короната си и т. н. Те са титли турени отпосле. И светията и той е турил отпосле мисълта, че е светия. След 30 години хората са го произвели светия, но той ще престане да мисли, че е светия. Тридесет години той мисли за Бога и затова е станал светия. Светията си е светия, но той да не мисли, че е светия, когато отиде при Бога.

Добрият човек не е безсилен. Ако ти се намериш на сухо поле и дойде лъв, ако имаш кибрит запали тревата, нищо повече. Лъвът ще побегне като се вдигне огън. Та Невидимият свят по същия начин запалва чергата на лошите хора за да ни избави от тях. Тези страдания в света не са нищо друго освен избавление на добрите хора.

Повдигнете си ръката и всеки един от вас да пожелае в душата си нещо за себе си, за своите близки и за който искате.

(Направи се упражнението.)

Дава ви се една глава, ще я прочетете. Тя е 16-та глава от Деянията на апостолите.

(Прочете се главата.)

Всички противоречия, които стават тук – (думата е за прочетеното в главата) – стават все за постижения. Например, затвориха Павла, той обръща стражите към Христа. Павел е разбирал политическия закон и казал, че без закон го затворили. Това, което е писано в главата ще ви бъде през годината. Така Духът и върху вас ще работи. Както тогаз, така и сега Духът ще работи – каквото става всичко ще бъде за добро, ще се обръща за добро.

Гимнастическите упражнения са две категории: стари и нови. Старите са духовната страна, а пък новите са за тониране. На тези, които не са в школата дайте им да четат четиритях Евангелия.

Няма да ви кажа, че всичко ще се уреди, но ще ви кажа: Всичко ще се урежда."Ще се уреди" е свършено нещо. Всичко ще се урежда. Бог го урежда по всичките правила, не го урежда временно, урежда го за всякога. Затова много здраво пипа. А някои искат само временно уреждане. Има един промеждутък от няколко години. Аз го наричам мирни години, след което, ако европейските народи не проумеят ще дойде голямо изпитание. Именно тези мирни години да прекараме както Бог иска. А пък през другите каквото Бог направи ще го видим. Не само ще го видим, но всички хора ще проумеят. Каквото видят сега хората, втори път няма да желаят да го видят. От Невидимият свят искат да предотвратят едно голямо зло.

Войната се води на широко поле. Те са Божиите работи. Не трябва да се грижим как ще станат Божиите работи. Другите работи добре ще станат, но ние нашата работа да свършим.

И в политическо, и в културно, и в много отношения светът ще се промени. Това е неизбежно. Сега детските гащи на човечеството

стават тесни. Та сегашните начини на управление, на религия и прочие са детински работи, играчки. Никакви стари истини. Те са неразбрани детински работи. Та всичките тези работи ще се изоставят от самосебе си. Ще ги съблече човек. Не че хората не са по-морални, но старите вярвания не могат вече да се държат. Хората търсят нещо по-хубаво. Където и да отидеш сега, хората имат по-добро разбиране, но понеже нямат мярка с която да мерят не знаят как да постъпят. У стари и млади Божествения Дух е разклатил съзнанието им. И всички хора търсят нещо ново навсякъде. И един ден те ще го намерят. Има едно търсене, едно пробуждане.

Сега ще имате вяра да служите така добре на този Господ, на Когото аз служа. И ще опитате, и ще видите, че освен Него друг няма. Той е единственият. Да Му служите както аз служа.

Само проявената Божия Любов,
само проявената Божия Мъдрост,
само проявената Божия Истина носят пълния живот, /три пъти/

Беседа, държан а от Учителя на 30 август 1930 год. 16:30 м. следобед, Изгрев.

ЗА ЦАРСТВОТО БОЖИЕ

Тайната молитва.

Казано е: буквата умъртвява, а Духът оживява. Това упражнение, което сега ще правите, /наряда/ не трябва да го направите по буквата: един час по часовник. Под думата „час“ се разбира интензивна мисъл. Един час е единица време, когато съзнанието е напълно будно. Цял час може да прекара човек, без да е свършил някаква работа, а пък може пет минути да е прекарал и да е свършил работата на цял час. Зависи от интензивността на работата. Виждам едно препятствие, което можете да срещнете – за вас е много един час размишление. Тогаз вземете 10 мин. в съсредоточение, приготовление: да се молите, да се разположите. След това други 10 мин. нека ви вземе интензивната мисъл в четенето на стихове от Евангелието. След това други 10 мин. в размишление. Значи 10 мин. приготовление, 10 мин. изпълнение и 10 мин. размишление. В другото време сте свободни, можете да четете няколко глави от Библията. Защото мисълта, която върви в същата посока спомага. Вашата интензивна мисъл /за първото четиристишие/ ще бъде:, Да дойде Царството Божие!“ Всички вие желаете идването на Царството Божие на земята. Това е идеала на Небето. Това е интензивната мисъл на всички същества на Небето. Ние не трябва да считаме, че като мислим, Царството Божие ще дойде, но с взимане участие ускорява се работата. Като мислим за Царството Божие, то ще почне. Трябва да ви държа беседа какво нещо е царството Божие. Като дойде Царството Божие в мене, моите мисли ще се изменят, моето сърце, моето желание, моята воля също ще се изменят. Тогаз и моите постъпки ще се изменят. Тогаз всичко ще се

измени. Значи няма да има тогаз тези противоречия, които сега съществуват, това разочарование, безверие, падение на Духа, защото когато човек живее в уредена държава има ли какво да се плаши? В Царството Божие всичко си върви като по часовник.

Царството Божие е онова красиво състояние, в което човек ще се освободи от всичките грижи и безпокойства, които сега претърпява. Като мислите сега 10 мин. върху Царството Божие ще кажете: „Какво мисля за Царството Божие!“ Като дойде Царството Божие в нас всичко ще ни донесе – мир, радост, спокойствие, раздорите ще престанат, онези, които имат да плащат дългове, ще ги платят; онези, които не могат да се примирят, ще се примирят; онези, които са грешили до тогаз, ще престанат да грешат. Значи у всеки ще има желание да върши волята Божия. Вие правите опити сега. Опитът не е още идване на Царството Божие. Това е предвкусване. Ще го близнеш, но нямаш мед в своя съд, правиш опит. След като правите така цяла година опити, трябва да стане една промяна във вас, за да може и Невидимият свят да действува по един нов начин. Сега в материалния свят, когато имате приятел към когото сте честен, справедлив, какви са неговите отношения към вас? Ак о имате приятел когото обичате и който ви обича, той никога да не направи думата ви на две. Истинският приятел думата ви на две не прави. И вие на своите истински приятели думата им на две не правите. Направиш ли я на две тогаз не си истински приятел. Ак о ние Словото Божие го направим на две, например седнеш и почнеш да се молиш, но не можеш да концентрираш умът си, тогаз ти правиш Словото Божие на две. Защото като седнеш да мислиш за Царството Божие, ще дойдат други работи в умът ти. Например женен си – ще дойдат жена ти, децата ти, приятелят ти, ако си политическо лице, ще дойде мисъл какво ще стане с тебе, с политиката и пр., имаш дългове да плащаш.

Посял си нивата си и мислиш за Царството Божие, но мислиш и за нивата си, мислиш, че нямаш волове и пр. тези мисли ще нахлуят в ума ти. Ти не си отговорен, но това показва, че много дупки имаш, през които много посторонни неща влизат в съзнанието ти. Ти ще вземеш мистрията и ще замажеш, ще затулиш тези обезпокоителни дупки. Няма да оставиш нито една, през която да влиза мисъл за жена ти. за децата ти, за коня ти. Ще оставиш само едно място, през което само Божествената светлина да влиза в тебе. А ако искаш да си отдъхнеш, има един канал в човека, ще отвориш този канал и като излезнат всичките тези нечистотии, ти ще си отдъхнеш. Та при първия опит ще видиш дали съзнанието ти е уредено. Прозорците ви още не са отворени. Един час размишление за един светия представлява едно хубаво забавление, едно угощение, един голям царски банкет, гдето е ял и пил по светски казано. Но за един обикновен човек, който не е навикнал да мисли, това е като един кон, който един час е прекарал на празни ясли, без ядене.

Да не се роди у вас Дух на нехайство, да не кажете: „Тази работа не мога да направя“. Вие ще направите 52 опита. Можеш да скъсаш 52 конци – по-добре разкъсай конците и нищо да не направиш, отколкото да се откажеш от работа. По– добре е да тръгнеш по пътя и да вървиш донякъде, макар и че не си достигнал, отколкото да седиш в къщи. По-добре на път отколкото в застой. Всяка добра мисъл, която човек има представлява едно усилие и един ден, онези, които искат да ви помогнат в онова, което вие сте започнали, те ще го доизкарат. Онези приятели, които ви обичат, те ще дойдат и ще досвършат работата, която сте започнали. Много пъти раницата, която сте взели е тежка. Приятелят ти взема раницата на гърба си, има кола, качи ви и се свърши работата.

И така 10 мин. приготовление, 10 мин. изпълнение и 10 мин. размишление. 10 мин. не по часовник, но според разположението ви, докато желанието ви е будно, то е един вътрешен часовник. По Дух ще работиш, а не по часовника на буквата. Докато имаш желание, докато имаш разположение, това са 10-тях минути. Щом почнеш да имаш неразположение, то работата се прекъсва, не върви вече. Можеш да кажеш: „Какво се постига с моето размишление? Царството Божие дойде ли на земята?“ – Дойде понеже тази идея не е създадена у тебе. Бог я е създал. Някой път вашето желание може да съвпадне с Неговото. Царството Божие може да дойде и без нашето желание. Ние искаме да дойде, молим се за Него, но и като не желаем то пак ще дойде. Но като се молим за Царството Божие искам да станете съучастници, да използувате Царството Божие.

Царството Божие ще завлада лошите хора по един начин, а добрите хора по друг начин. Та казвам: Сега ще считате за привилегия това. Ще знаете, че не сте само вие, има и други, които от хиляди години правят опити, правят опити и са работили за идването на Царството Божие. Вие сега почвате, а пък те преди вас хиляди години са работили за това. Трябва да имате положителна мисъл. Царството Божие ще дойде. Ние като правим този опит отиваме да посрещнем Слънцето, което ще изгрее. И без да отидем то пак ще изгрее, но като сме там, да сме радостни, че изгрява, не че ние ще предадем нещо, но ще се ползуваме. Та моето желание е: Желанието на вашата душа е да имате придобивка в растеж и да принесете плод. /Направи се упражнението за първата седмица на наряда. След упражнението Учителят продължи/.

Вие как се чувствувахте сега при изпълнението на наряда? Гледам, че някои от вас сте до известна степен уморени. Когато правите опит да е будно съзнанието ви, защото ще дойдат да ви

устроят препятствия. Ред препятствия има в Духовния свят. Неприятелят може да ви тури бодлив тел на пътя ви. Трябва да имате ножици да го разрежете. Някои от вас можете да знаете, но казвам: Да не сте изненадани. Да пожелаете Бог да ви даде ясна мисъл, чувство, сила на волята, изучавайте се. Изучавайте слабите си страни и се молете да ви укрепят. Ако някой от вас е търговец нали ще гледа да го кредитира някой негов приятел, познат. Болният нали все гледа да дойде някой лекар да му каже някое лекарство. Той постоянно мисли за здравето, деня и нощя мисли. Бедният година, две, три, мисли за богатството. Най-после неговата мисъл се реализира. И праведният, като желае да стане праведен, с мисълта си става праведен. Невежият като ляга и става мисли за знанието, знанието ще дойде. Та мисълта, която постоянно работи ще се реализира и тая мисъл трябва да работи до тогаз, докато се реализира. Прокопавате вада, но остават още 4 пръста земя. Като я прокопаете и нея, щом махнете това малко препятствие, водата ще протече. Та с постоянното усилие, което човек може да прави, с разумна дейност ще протече вода. Тази работа е в една нова насока. В старите работи ние сме вече вещи. Например ако ви дадат 10 торби с английски лири, не един час, но шест часа мисълта ви ще бъде интензивна. На някои от вас, ако дам 10 торби да броите, никой няма да заспи. Мисълта ви ще бъде будна, няма да проявите индеферентност, съзнанието ви ще вземе участие. Туй злато ще причини това. Но като дойде Царството Божие, никаква торба няма там с английско злато, никакви реални придобивки по видимому. Седиш и най-после ще дойдеш до изкушението. Това от Небето няма да капне, все ще дойде отнякъде. Гдето се казва: „Всичко от Небето капе“. То наистина капе от Небето, но хората не вярват. Че дъжд не капе ли от Небето? Че светлината не идва ли от Небето? Че ако не идваше светлината, водата отгоре, ако и въздухът не слизаше

отгоре какво щеше да стане? – Нищо нямаше да стане. От Небето ще капне по особен начин. Най-напред ще имаме светлина, после вода, после твоите чувства, после твоята воля и най-после гледаш, че нещата се реализират.

Когато желаем нещо и го очакваме, то не идва отгоре, нито отляво, нито отстрани, нито от изток, нито от запад. Ти чакаш да дойде хляба, но си отваряш очите и виждаш, че хлябът е пред тебе. Откъде е дошъл незнаеш. В съзнанието ти става едно малко прекъсване и виждаш предмета, но откъде е дошъл, не знаеш. Та когато се молиш има едно правило. Например имаш нужда от пари. Ти отиваш при един приятел, при друг приятел и пр., но нито глас, ни слушание. И после помощта ще дойде оттам откъдето никога не си подозирал. Та Божията помощ ще дойде, откъдето не знаеш. Реалното ще дойде при тебе изведнъж. Невидимият свят ти помага по свой начин. Ти вървиш и нямаш нито пет пари в джоба си. Имаш в ума си Ивана, Драгана, Петка, Стояна или че жена ти заровила някъде и пр. Невидимият свят иска да ти помогне. Бръкнеш в джоба си и видиш 10 лева. Ти по-рано си бъркал и ги е нямало, четири, пет пъти си бъркал. Откъде дойдоха те? Няма никой да е турил тези пари в джоба ти. Ти тогаз се усъмниш, че не си бъркал внимателно. Та когато човек се моли има нещо в джоба му. Докато джобът ти е пълен, ти си осигурен. Всякога когато намираш 10 лева в джоба си ти се радваш, но когато престанеш да намираш 10-тях лева в джоба си, работата е лоша. Тази е една вътрешна мистическа опитност, трябва да я имате. Законите на Духовния свят са други. Пазете се от отрицателна мисъл. Тя е много лоша, ужасна. Тогаз човек казва: „Тази работа няма да я бъде“.

Един мой познат се простуди, имаше треска. Казвам му: „Употребявай топла вода“. Той каза, че употребил, но нямало

резултати. В 4-5 часа пил 10 чаши топла вода, друго нещо трябвало. Казах му: Сега вътре в половин час отгоре, в мое присъствие ще изпиеш 5 чаши топла вода. Той ги изпи, веднага се изпоти, преоблече се и оздравя. Иска се един период на усилена дейност. Когато човек ще направи нещо, той не трябва да разстила времето, а трябва да го съкрати. Например, какво ми коствува да направя добро, да дам някому нещо? А пък някой се спира да мисли дали онзи заслужава. Някой си мисли: „Дали ще мога да изпълня Учението?" Няма какво да се спираш на това. Ако не се извършат работите внимателно, ако човек не знае как да постъпва правилно, много пъти ще получава удари, чукове. Когато човек спуска чука трябва да бъде внимателен, може да се удари с него в ръката. Или дялаш и при дялането можеш да се удариш. Та човешката мисъл има някой път закон на изплесване. И тогаз можеш да получиш удар и повреда. И чувствата могат да имат такова изплесване.

Сега вие сте в материалния свят при особена обстановка, която трябва да се има предвид. Например някой от вас се е върнал зимно време, уместно ли е да му кажа: „Я ми кажи къде си ходил?" Този въпрос не е практичен, не е уместен в такъв момент. Аз най-напред ще му кажа: „Я се понагрей малко край огнището, след като се съвземеш, дойдеш на себе си, ще ти дам чорбица". След това ще му кажеш: „Кажи ми къде си ходил?" Ако те питам отначало за това, ти и да искаш да говориш не можеш. Та и в Духовния живот е така. В този свят си замръзнал. Най-напред ще се отмръзнеш – ще четеш Библията – това е да се грее край огъня, да грееш ръцете си. И все-таки над него има гърне да се вари. И след като се поотмръзнат ръцете ти, хванеш капака и видиш какво се готви в гърнето. След това вземеш лъжица, сипеш си и ядеш. Така също и в Духовния живот ще си сипеш и ще ядеш. Ако се грееш така на Библията, то и гърнето с

лещата ще се грее над огъня, и хлебец има, ще си похапнеш и след това ще имаш сила да разправяш бодър и весел. Така се разбира четенето на Библията. Ще се погрееш над Свещената книга. Изключенията са за зимно време. Зимно време ще се грееш на камината, а лятно време ще се грееш на Слънце. Законът е същият: На камината има тенджера с леща, също така и на Слънцето има такава тенджера. Минаваш покрай някое дърво с узрели плодове, откъснеш си круши, ябълки, после набереш си грозде, жито. По отношение на Божиите пътища навсякъде има една вътрешна аналогия. Така реална трябва да бъде мисълта ви при правене на тези опити /Наряда/. А Пък останалото време до един час може да го употребите в съзерцание и молитва, за да се усили Духът ви, мисълта в сърцето ви, волята ви за достигане на някои ваши желания, постижения, за това, което не ви достига, за това, от което имате нужда.

Само проявената Божия Любов,
само проявената Божия Мъдрост,
само проявената Божия Истина насят пълния живот, /три пъти/

Беседа, говорена от Учителя на 31 август 1930 г., 4:30 м. сутринта, Изгрев

Беседи от Учителя, изнесени пред членовете на вътрешната Синархична верига 1921 – 1923

Беседите пред вътрешната верига са съвсем скоро открити и поради това те не присъстват в нито един каталог. Не беше известна и групата от 10 братя, пред които Учителя е избрал да изнесе това слово в годините 1921-1923. За съхраняването и предоставянето на този безценен архив като ръкопис спомогнаха двама братя от Ямбол и Сливен.

1921 г., 15 юни [*сряда*], Сутринта, Саран бей [*гр. Септември*]

Срещата на Учителя с десетях:

1. Теодоси Стоименов;
2. Илия Стойчев;
3. Драган Попов;
4. П. Епитропов;
5. Никола Ватев;
6. Панайот Ковачев;
7. Димитър Добрев;
8. Деню Цанев;
9. Илия Зурков;
10. Георги В. Куртев.

Тази среща е предисловие. Във всинца ви има желание да се осмисли живота ви на земята. Тази ви идея е смътна. Законите на земята се различават от тия на Небето. Ние може да намислим някоя глупост и да смятаме, че това е Волята Божия.

По отношение на срещата – при всяко начинание трябва да има една връзка. В света има само едно Всемирно братство, то е Бялото Братство. Бялото Братство само взема, а Черното – само взема. Черното братство е отражение.

За да се образува вътрешна верига, не се позволява да критикуваш брата си. Щом го критикуваш – нещастен си. Тук кръг може да стане само с единство на съзнанието. Няма ли единство, нищо не може да стане.

Калугерският живот е най-долен – той не е Божествен.

В Небето нещата имат една форма, а различно съдържание.

В Синархията ние ще работим заради Бога. Ако работим за него, всичките сокове от Него ще работят заради нас. Ако работим за Него, всички мъчнотии ще се разрешат. Тази верига се прави заради вас, аз съм си във верига. Ако се накачим [*закачим*] ще бъде за нас добре, ако ли не – ние ще страдаме.

Този път Великото Братство е на абсолютна свобода, но и на абсолютно задължение. Никаква жена и никакви деца не могат да служат за причина на извинение.

В Синархическия ред много дълги молитви няма – влизаш и казваш: „Това ми трябва!“ Дълги молитви не са нужни. В Синархическото управление обещанието е отвътре.

В Синархията влизат трите основни закона:

I. Закон на Божествената Любов. За нея всичко е благо. Съветът на Бога.

II. Закон на Вярата. Съвета на ангелите.

III. Закон на Надеждата. Съвет на человеците.

Сега този кръг ще образува съвета на человеците. Ще започнем с Надеждата. Различието се състои в това: ще мислим за Любовта в Божествения свят. Ако не- ще слезем в света на Надеждата. Любовта на земята не съществува, тук тя се представлява от Надеждата. Любовта се проявява във вярата, вярата в надеждата. Любовта за да дойде на земята, минава през вярата. И надеждата да влезе в любовта минава през вярата.

Надеждата се явява чрез форми;

Вярата – чрез вкус – съдържание;

Любовта – есенцията на нещата.

Умът не говори истината, когато чувствата под лъжичката ти подсказват, то е вярното.

Законът на Синархическото управление сам ще действа да сме умни, мъдри и пр. Сега ние се стремим да бъдем такива. Ако се съединим с Божествения ум – ще сме умни, ако се съединим с Божествената мъдрост –х ще бъдем мъдри и пр.

Трябва да се стремим да влезем във връзка с проявения Господ – Христос.

В тая първа верига трябва да има пълна хармония. Всяка заран и вечер ще чувствате един приятен подем, едно възраждане всеки ден. Законът на Синархията заран работи и е за ония, които заран работят.

Желанието на светлите духове е да проникват тъмните духове. Желанието на тъмните духове е да обграждат светлите духове. Победата е винаги на страната на светлите духове. Те никога не могат да се върнат, защото проникват.

Бялото Братство е представител на човечеството пред Небето. Йерахически то стои между ангелите и човеците.

Щом влезем в Синархическото управление ще имаме посещение – някога ясновидсни сънища.

Дребните работи са от съвета на човеците – там ангелите не се месят.

Тая верига ще служи като станция на Бялото Братство и тогава ще минават в света, иначе търсят други пътища. Връзката на веригата е вътрешна, а не механическа. Щом влезем в Синархията, там жив и умрял няма.умрелият като се оттегли в невидимият свят, става невидим.

I Правило (Свидетелство) Вярвам от сърце и душа в Единия вечен и истинен и благ Бог на живота, Който е говорил.

II Правило (Свидетелство) Вярвам в Единия Господ Спасител, Който ми говори сега.

III Правило (Свидетелство) Вярвам в Единия вечен и благ Дух, Който изработва спасението на всички.

IV Правило (Свидетелство) Вярвам в Господа Исуса Христа – едничкия приятел и брат на всички.

V Правило (Свидетелство) Да се изпълни Волята на Единния, Истинния и праведен Бог без колебание.

VI Правило (Свидетелство) Да се възцари хармонията на пълното единство между нас.

Кабалистични числа

Библията стр. 756 – Данаил, глава 3; стих 17:

„Ако е така, нашият Бог, Комуто ние служим, може да ни отърве от горещата огнена пещ и от ръцете ти, царю, ще ни избави.“

Библията стр. 864 – Евангелие от Марка, глава 15; стих 30:

„Спаси себе си и слез от кръста“

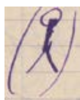
Библията стр. 364 – I книга на Летовниците, глава 12; стих 17:

„И Давид излезе да ги посрещне та им отговори и рече: Ако идете при мене с мир, за да ми помогнете, сърцето ми ще бъде съединено с вас; но ако [*сте дошли*] за да ме предадете на неприятелите ми, като няма неправда в ръцете ми, Бог на Отците ни нека види и [*нека*] изобличи това.“

Следобед ще ви разясня Закона на Любовта, както е написан на български.

Л I О Б О В

 Представлява двата принципа в човека

 Първото представлява стремеж. Ако той срещне съпротивление и се обърне надолу, това обръщане надолу показва грешния човек; тогава прекарваме права линия и образуваме един триъгълник и човек се обръща нагоре към Бога. Христос като казва: „Аз съм Живият хляб“ – подразбира три принципа:

В западните народи човек се рисува . Египтяните са рисували човека – инволюцията, а еволюцията – . За да се обърне нагоре, продължаваме линията и се образува – трябва да се върти. Двете единици съединени горе, показват двата вида духове – едните въплътени, а другите – не; в духовния мир.

 Показва животното. Като му се махне опашката, става човек в движение.

 Означава начало на разумния живот.

За да приложим закона, казваме: Н. Л. К. Б. Л. – С. Б. Л. Е Л. в това ние бъркаме, както и в Господнята молитва, дето казваме: „Да бъде Твоята Воля“, а вършим нашата. Трябва да започнем с Божествената Любов и да свършим с нашата любов. Божествената Любов изисква, както започнем, така да свършим. Трябва да се изучават вашите недоразумения в братството, отгде произлизат.

Сега трябва по-дълбоко да разсъждаваме за интелигентността на хората. Закона е: ако дойде някой на нашата каруца и ако е по-висш брат, дайте му гемовете[1]. Ако е по-нисша култра – не му давайте гемовете. Такъв не го пращай на нивата, т.е. като му дадеш пари, не ги връща. Върши, има и други наклонности.

Братята Отгоре като дойдат, ще кажат пропуска. Братство има едно, но се различават по техните методи и затова ги делят на бели и черни. Белите братя започват със зло и свършват с добро, а черните – започват с добро и свършват със зло. Белите братя като накладат огън, ще те стоплят, а черните – ще те пекат на този огън.

Законът на Любовта ще трябва да прилагаме за въдворяване на хармония. Думата „любов" няма да произнасяме, защото тогава сърцето трябва да е чисто. Защото тогава се проявява Бог. Ние ще я заменим с друга дума.

Любовта се изразява като стремеж, чувство, сила и принцип. Ще разгледаме какъв е нашият стремеж и чувство и ще измерим каква е силата, за да дойдем до пронципа.

В човешката любов има само една допирна точка, в Ангелската – няколко, а в Божествената – всички точки се допират. Когато на земята се изразява Божествената Любов, тогава ни се причиняват най-големите страдания. Ангелската Любов се изразява в радост, а човешката – в земни блага. Тук няма противоречие – има закон. Затова ония, които ще минат посвещение, трябва да минат двата стадия. Учителя иска да работим върху Любовта, няма да съдим никого.

Тая верига на десеттях е веригата на Любовта и ще работи с хармонията.

[1] Гем (разг.) – юзда.

Втората верига, която ще се образува, ще работи със законите и ще работи с Ангелите;

Третата верига за надеждата, на фактите – със земните блага.

Този синархически закон работи така: като искате да работите със законите, ще вземете един от втората верига, с надеждата – един от третата верига. Не може да работите с всичките вериги.

Женитбите между братствата ще стават по тоя начин – ще иска мнението и участието и на трите вериги. Туй управление (Синахическото) ще го наложим и в България.

Всяка работа когато се започва, трябва да бъдат двама – от трите вериги по двама, общо шест души. Имате преплитане на двата триъгълника. Най практичното число за работа в кръжоците е числото (6) шест.

Ние сме представители на (10) десет души от ангелския свят. Кгато заминаваме за другия свят, ние ще оставим заместници. Сега трябва да стремим да се запознаем с тия, на които ние сме представители.

В синархическото управление няма съмнение. Знание ще ви дам, когато възприемете Любовта, както аз разбирам. В този път ще разберете миналите ваши съществувания и ще видите, че нещата сега не се създават. Законът на Синархията е, че туй разкритие трябва да дойде отвътре. Пред света ще минавате като обикновени хора.

Числа – 117 страница, глава 1; стих 24-26[2]:

„Потомството на Гадовите синове, по родовете им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре,

[2] В оригиналния ръкопис от тетрадката са смесени тези три стиха и са представени като един. За да няма объркване, тук даваме и трите стиха, така както са поред в Библията.

всички, които можеха да излизат на бой, преброени от Гадовото племе, бяха четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет души.

От юдейците, поколенията им по семействата им, по бащините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, преброени от Юдовото племе, бяха седемдесет и четири хиляди и шестстотин души."

Притчи – страница 561, глава 24, 4 стих:

„И чрез знание клетовете[3] се напълват с всяко многоценно и благоприятно богатство."

Плач Йеремиеев – (1260) 699 страница, 1 глава, 9 стих:

Нечистотата ѝ е в полите ѝ; не бе помислила за сетнините[4] си! Заради това, чудно се е смирила; няма кой да я утешава; Виж, Господи, скръбта ми, вика тя, защото се възвеличи врагът!"

Нам е потребно знание и мъдрост. Знанието е резултат от живота. Опитано знание е Мъдрост.

Христос като ви намери и ще се пожертва за вас.

Антихрист като ви намери ще ви пожертва за себе си.

25% ще ни даде Учителя („са от мене" – казва)

25% от нас

50% от Бога – 100%

Българите всичко имат, но им липсва духовен живот.

Когато не сте натясно, вие ще бъдете с мене. А когато сте натясно, аз ще бъда с вас.

Когато обърнете някого [*към Бога*] не го оставяйте при мен. Аз ще го благословя и вие ще го върнете вкъщи там да го възпитавате, а не го оставяйте аз да го възпитавам.

---

[3] Клетове – стаи

[4] Сетнини – Остар. Обикн. мн. Последици, резултати.

Звани, Избрани и Предопределени. Сега викаме не званите, а Избраните, а после ще опитаме кои са Предопределените.

„Слънцето ще потъмнее, и Луната няма да даде светенето си; и звездите ще паднат от небето“[5]

„Ще потъмнее Слънцето“ – значи държавата;

„Ще угасне Луната“ – значи религията;

„Ще паднат звездите“ – значи видните хора;

„Ново небе и Нова земя“[6]

„Ново небе“ – значи Новото Божествено Учение;

„Нова земя“ – основата на това Учение

Когато излезе някой от кръжока и сложи въпроса на личен принцип, вторият път връщане няма. Ще дадем едно генерално сражение. Черните братя се познават по тяхната ексцентричност и при техния неспокоен и пресеклив поглед.

Като дойде някой в къщата ви, ако произведе мир – от Бялото Братство е. ако произведе дисхармония – от Черното братство.

Ония, които обичат да критикуват, са лицемери. Дръжте ги вън и не им помагайте.

Когато искате да направите някому добро – той да не знае.

Младия като дойде в Школата, трябва да има смирението да мине по всичките стъпала.

Духовният живот е едно правилно развитие на душата.

Най-важното нещо в Синахията е послушанието.

---

[5] Този цитат се среща на две места в Новия завет – Матей; 24: 29 и Марк; 13:24. За потъмняване на Слънцето и угасване на Луната се говори още и в Исая; 13:10

[6] За „Ново небе и Нова земя“ в Светото писани се говори на две места – Исая; 65:17 и в Откровение; 21:1

Преди да си дадеш мнението, трябва да опиташ.

Винаги да се има предвид II послание към Солуняните, 2-та глава.

Светът не трябва да знае где е Христос, а вие го знаете.

1921 г., 31 август [*сряда*] – Търново

Тая години е удобна за правене опити, няма да струва много скъпо. Тия, които нямат карма, за тях можем да работим, а които имат карма, ще прекарат по-труднечко.

В братствата ще образуваме малки братски центрове за идеалистите, които да правят опит. Корените трябва да се държат здраво, за да не изсъхнат клоните. Братството е в клоните. Корените трябва да черпят сокове от почвата (от Света).

Когато една вълна се блъска в една стена, стената не трябва да се сърди – не трябва да се смущава, а трябва да бъде непроницаема и да отстоява в изпитанията.

Най-големите стълкновения са на физическия и умствен светове – те трябва да се премахнат.

Опитът се състои в следующото: от София например ще изпратим една или две сестри в някой град, да видим ще ли внесат хармония със своето присъствие или не.

Неуспеха на нещата се състои в различието стремежа в хората.

Горницата (Светая Светих) не се отваря тази година, за да се отвори отвътре – в стаичката е външната страна. Тая година Духът работи повече отвътре, колкото отвън.

Трябва да се постараем сами да си разясним устройството на Светая Светих.

Който е влязъл в тоя път, трябват му силна воля и смелост.

Първото нещо – тия 10 души да образуват хармонията. Ще трябва сега да привлечем по 10 души по закона на хармонията. Щом се образува хармонията, ще ни се устрои вътрешна станция. Сега ако влезем в Светая Светих (горницата), няма да ни ползва нищо, ще заспим.

Миналата година в горницата се е образувал един вълк, а тая година присъства един ангел в женски образ. Той е от видните представители на Бялото Братство. Всичко каквото става, той взима най-точни бележки и на туй се дължи тази година хармонията в събора. Да гледаме да бъдем разумни, да не се мъчим сами да уреждаме работите, нека Бог ги урежда.

За излъчването може да стане много лесно, но ще трябва да се подготви този, който ще бъде излъчван.

Да си турим по едно най-съществено желание и да искаме да се реализира през тази година. Желанието да включва в сече си Божественото и материалното.

Ония, които искат да ни спъват, те са с цел да смутят духа ни. Тия спънки трябва да се преодоляват.

Общо число № на Библията 1054

Кой кой номер избира:

333 – Панайот Ковачев;

1000 – Илия Стойчев;

736 – Никола Ватев;

334 – Георги В. Куртев;

999 – Димитър Добрев;

721 – Драган Попов;

900 – П. Епитропов;

Общо =5023 разделено на 7 присъстващи от 10-тях дава средно число № 717 и остава 4[7].

[7] Всъщност 5023:7 = 717, 57142857, т.е. остатъкът е приблизително 6.

Панайот Ковачев – 333 – IV-та Книга на Царете, 7:4

Илия Стойчев – 1000 – Галантяном, 3:4

Никола Ватев – 736 – Йезекил 34:4

Георги В. Куртев – 334 – IV-та Книга на Царете, 8:4

Димитър Добрев – 999 – Галантяном, 2:4

Драган Попов – 721– Йезекил, 20

П. Епитропов – 900 – Ев. Йоана, 6:1-14

Числото на Учителя

I Коринтяном, 5:5

II Коринтяном, 10:15

Галантяном, 3:3

Тая година имаме много благоприятни условия за работа. Гедайте да пробудите духовните центрове във вас. Друго, каквото и да направите, няма да се ползвате. Гледайте да изпълните този ред (наряд) хармонично – (вътрешно). Той ще ви ползва много.

Гледайте да запомните обстановката – всичко да остане живо във вас.

В 72-те – петъчни събрания да се повторят напечатания материал от двете години на събора 1919 и 1920 г. Към края на годината ако остане време да се вземе и материала от 1921 г.

Неделните събрания ще се водят в най-опростотворена форма – повечко песни, 1-2 молитви, а молитви, подходящи според Духа. Да се стараем да се хармонизираме ний в себе си и окръжаващите ни.

Когато направим 100-тях, ще имаме във всеки град отделни събрания за образуване на хармония.

(Ние ще изберем по 10 души – 5 мъже и 5 жени, които Учителя ще санкционира[8] и тогава ще им съобщим.)

Тази група на хармонията – 10-тях души – ще се събират всеки неделен ден преди общата молитва за хармонична молитва, съгласно наряда за неделен ден. Такава група има: 1. София; 2. Търново; 3. Варна; 4. Русе; 5. Пловдив; 6. Стара Загора; 7. Казанлък; 8. Сливен; 9. Айтос; 10. Бургас.

<u>Преди наряда всяка сутрин съзерцание</u>

Синархическата верига на Любовта на Господа нашего Исуса Христа се представлява засега от 10 души – братя членове с център – благият ни Учител.

От дясната страна братята – Илия Зурков, Деню Цанев, Георги Куртев, Димитър Добрев, Панайот Ковачев, Петко Епитропов, Драган Попов, Тодор Стоименов, Илия Стойчев[9]. Членовете на

[8] Санкционирам – за по-висша инстанция – давам санкция, утвърждавам, одобрявам решение, наредба.

[9] Липсва 1-тият – вероятно това е Никола Ватев.

Синархическата верига трябва да се съединят с Божествения свят на Господа Нашего Исуса Христа.

Мото: Синнархическата верига има три основни закона:

I. Любовта – Божествения свят на Господа Нашего Исуса Христа, там дето съществува:

Абсолютна Истина

Абсолютна Любов

Абсолютна Мъдрост

Абсолютна Добродетел

Абсолютна Правда

Там, гдето е всичко в Мир, Ред и Хармония.

II. Вярата – Ангелският свят.

Там, откъдето се управляват всички държави на физическото поле и се създават всички нареждания, закони, духовенството и откъдето се отделят доброто и злото.

III. Надеждата – Материалният свят, в който живеем и се движим, дето се разглеждат всички сметки по вземане и даване и където се отглеждат сирачетна и вдовици.

Синархическата верига има шест вътрешни правила, които трябва да усвоим

1-во правило ще се изрича три пъти:

Вярвам от сърце и душа в Единния Вечен Истинен и Благ Бог на живота,Който е говорил;

2-ро правило: Вярвам в Единия Господ Спасител, Който ни говори сега;

3-то правило: Вярвам в Единия Вечен и Благ Дух, Който е изработил спасението на всички.

4-то правило: Вярвам в Господа Исуса Христа – едничкия приятел и брат на всички;

5-то правило: Да се изпълни Волята на Единния, Истинен и Праведен Бог без Колебание;

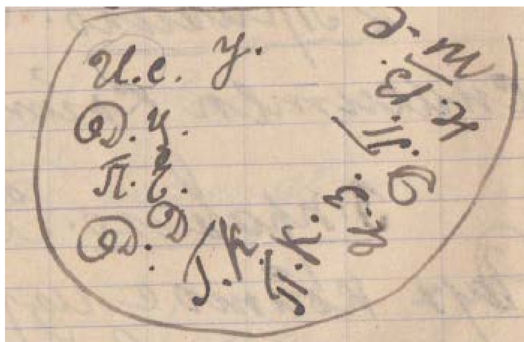
6-то правило: Да се възцари Хармонията на пълното единство между нас.

Следва общия наряд и като свърши, изговаря се следюущият метод:

„В името на Божията Любов и Мъдрост, в която живеем и се движим и със силата на Божието Слово – духа се ...ффф, като се изговори – „да се разпърнат враговете ни“

1922 г., 21 юни [*сряда*] 8:45 ч. – София.

В дома на брата Драган Попов.

1. *Размишление.*

2. *Четиво*: Тит, 1: 3 до края;

Колосяном, 1: 21 до края;

Коринтяном, 9 – цялата.

Вие десеттях да се научите на закона на Любовта, да знаете да насочвате закона на Любовта.

У вас е залегнала мисълта, че светът лежи под Лукаваго, т.е. не се съобразявай с лъжливата форма на света. Ние се борим със света, но не знаем с кой свят се борим. Например борим се с глада или с пиянството, но кои са дълбоките причини? И единият и другият гладуват, но има различен глад. Сега трябва да разграничим света.

Вие сте стигнали до степен да не сте доволни от себе си.

Първото нещо в новия живот е комунизиране, побратимяване на малкия труд. На ден да отделяш по 1-2 часа за Господа и, каквото спечелиш, да го внесеш на Господа. Единственото нещо, което можете да направите през тази година: По един час работете за Господа. по туй ще познаем до колко сте нараснали. Този час всеки ден ще си определяме.

1922 г., 22 юни [*четвъртък*], 11:00 ч. – София.

Всички трябва да се поздравяват в Школата – при влизане на Учителя, той казва: „Без страх!“ Учениците отговарят: „Без тъмнина!“ При излизане, Учителя: „Без страх в Любовта безгранична!“ Учениците: „Без тъмнина!“

С духовенството най-после ще се разберем. Поп да не те обича – той ще те тури в джоба си. Те са фалирали търговци. Против тях може да се излезе в печата – може да се разправяме с тях. С външните хора може да се разбираме.

Добрата молитва

В тоя път материалните работи понякога пречат, затова трябва да се намери друг път. В нашето съзнание ние трябва да преодолеем страха.

Крива мисъл е, когато ние искаме да имаме излишно – трябва да искаме само необходимото. Всички трябва да се стараем да избегнем излишните, ненужните борби. Ако има условия, ще дадем сражение, ако не – ще отстъпим.

Досега сте действали поединично, отсега ще действате колективно. В това организиране всички противоречия трябва да престанат.

В самото общество да нямате никакви противоречия. Ония, които се съмняват, че ако някои се отделят, за да имат някакъв замисъл, не са събудени в съзнанието.

Тази организация трябва да се постави на пост и молитва преди да се организирате, за да се пречистите. Ще се нареди по един ден в седмицата пост и молитва, за да се пречистим (за да се излекуват заболелите отделни органи на тялото).

Ония, които излязоха от нас, искат да черпят енергията ни, а задълженията не искат да носят. При тия задължения те ще се отстраняват, ще ни напуснат.

Нужно е постоянно общение между братствата. Младите ще турим на работа, нека всички говорят. Много от старите братя вече са назрели и могат да бъдат приближени. Старите да не се изолират, а да се интересуват от младите. Да не казват, че те са млади, какво правят в Школата.

Първите редове в събранията да бъдат от жени, последните от мъже. Външни хора да не пущат на първите редове, тях ще ги туряме в средата, в обсадно положение.

Старите трябва да се стараят да имат разположението на младите, весели да бъдат.

Добре е от един град да отиват в друг с китари и цигулки, да създават настроение за молитва.

Дълбочината на живота зависи от разбирането. Всички наши приятели започват работата с яденето.

Всички братя придобитото от личен труд по един час всеки ден, ще турят в общата каса за благословение. Тия суми по общо решение на участвующите ще се употребяват за образуване на братски дом за момичета и момчета, които са изложени на подхлъзване. Всички, които се съгласят да работят в един час за Господа ще се подпишат на особен списък. Този един час ще си определяте всеки ден препечеленото през седмицата, ще се внася в касата на кръжока, която ще де отнася в общата каса и оттам ще се разпределя.

Никой да не иска да се осигурява, пожелай това и ще го вземат.

На младите вие не трябва да изявявате своите погрешки.

При тия братски домове ще се основат малки комуни, кредитите за които ще вземат от тия суми.

Постът и молитвата ще имат за цел да изгоним Черните братя отвътре навън, към периферията. Черните са и в плът и обсебват.

Някои искат да се освободят от греховете си. Не се освобождавайте от греховете си, не ставай безгрешен, защото после повече ще съгрешиш. Ако си сиромах, не искай да забогатяваш, защото после по-големи грехове ще направиш. За нас най-доброто положение е да сме нито много богати, нито много бедни. Голямата сиромашия е опасна.

Чорбаджиев[10] не вижда своите погрешки, той не е полезен за себе си, колко повече за другите. Той има голяма ръка – признак да работи физическа работа, а не и да се моли.

Хората със сини очи са изменчиви, не са за сериозна работа, понеже живеят в астрала. Изменчиви хора са: Чорбаджиевци, Кръсниковци[11], Г. Сотировци[12], Тодор Желевци[13], Величковци[14]. Но

---

[10] Тук вероятно става дума за Петър Чорбаджиев от Сливен, един от първите членове на сливенското братство отпреди 1910 г., брат на Мария Райнова – също ревностен член. Той присъства в списъка на членовете на веригата от 1914 г. Вероятно е бил музикант. На 1.06.1923 г. Пеню Ганев пише дневника си: „Учителят ръководи една комуна сега в София, братята гарантирани економично, работели в братството с ентусиазъм и въодушевление в сеене и копане на градината. В София има голяма послушност. Чорбаджиев, Петър се отцепил и даже книга щял да издава против Учителя. Тук се вижда как неговата гордост и славолюбие се проявява, като се явява против това чистото, великото и идеалното. Затова Учителят казва: Чистота абсолютна се изисква и любов Божествена, която всичко в нас да стопли и поднови, което да е готово на Божественото изискване.“ Тук се виждат противоречия с Чорбаджиев, но явно през годините те се изглаждат, тъй като в същия дневник от 1 .XII.1933 г. Пеню пише: „До 10 ч. бях при Учителя в салона, а следобед помагах на Петър Чорбаджиев, за да сее фидани, и му копах 2 дупки.“ Оттук ние разбираме, че П. Чорбаджиев е живял и работил в градината на Изгрева поне до 1933 г.

[11] Александър Кръстников (1879-1970) – отначало той е бил при Учителя, но в последствие го напуска, като решава, че той може да бъде духовен ръководител. Основава „Общество за психически издирвания и духознание". Автор е на книги.

[12] Георги Сотиров от Сливен, който е бил ясновидец и близък с известната ясновидка от Сливен – Кортеза.

[13] Името „Тодор Желев“ не се открива до момента в архивите на Братството.

[14] Вероятно става дума за варненеца Сава Величков, който участва в първите списъци на синархическата верига.

ще ги търпите – за всички ще отворим вратата широко. Те нищо не знаят, а само перифразират. А ние старите ще знаем своето.

Много не му мислете, първо ще действате, а после ще мислите. Когато дам някое разпореждане, вие почвате да мислите, то не е Божествено.

Духовното време не впада във физическото (има вътрешен часовник).

Отче наш

Има две течения: крайно нагорещяване и изстудяване. Всички попове и владици ще заспят. В тях никаква религиозност няма.

1922 г., 23 юни [*петък*], 5:30 ч. – София.

Мълчание

Добрата молитва

Четиво – Битие, глава 45

Вчера ви говорих за пост и молитва. Тук ще се привлекат само ония братя, които са повдигнати. Това трябва да стане по вътрешно подбуждение. При много хора изпълнителите скъсват веригата, затова ще ги направим само с 10 души.

Двама души се молят, единият има материална връзка, другият – духовна, каква връзка могат да имат? Ако се даде пост и молитва на широк кръг може да се мине в друга крайност. Както сълзите на малкото дете, което смята, че като плаче, майка му му дава. Трябва всичко да става съзнателно.

Със свещениците Невидимият свят не се разправя. С тях сам аз мога да се разправя. Духовенството ние трябва да го снемем, за да не ни задавя.

Вие искате да ви дам знание, но вашите мисли не са чисти, вие ще почнете да търгувате, да правите сделки.

Сега всичко на опит. Като дойде някой и се препоръча за Учител, ще го пратим при някой болен от живиница[15] да го излекува, щом Господ е с него. Някои са скарани – да ги сдобри. Трябва да изпитвате и себе си. Ако вие имате и най-малкото съмнение в мен, връзката ви с мен е скъсана.

Там където ние можем да действаме, трябва да действаме. А там дето не може, Невидимият свят действа.

---

[15] Живиница – рани от болест на жлезите, които стават най-често по шията; заушка и др.

У вас има желание българският народ да се повдигне – това е едно не добро желание у вас. Досега ние му дадохме много, а той нищо не е дал. А за да се повдигне не са му нужни, първо – земя и второ – пари. Това е външната страна. Но ако всичко това е за благото на едно малцинство, нищо не се ползва. Ние трябва да желаем Отгоре да му се повдигне съзнанието.

На духовенството ще действаме със сила. Това духовенство ще го изолираме от наряда – ще го деградираме. Деградирането им е започнало, не го спирайте. Не искайте тяхното благословение. Тия духовници, които искат да реформират са остарели. Вие се молите Господ да ги вразуми, значи да благослови голите канари. Ние ще се молим с онази молитва Господ да разруши всички тези стари форми.

Няма да проповядвате на лошите хора Любовта – те ще се стопят, та ще стане наводнение.

Цачев (студент в София, но е от Варна) замина преждевременно, защото го заобиколиха жени, та го изчерпаха предварително. Тъй стана и с двамата младежи Михаил и Кръстю[16] (Дарбата, която им се даде, скоро я иждивиха чрез гледане[17]). В Братството ще се говори само Истината, всички хора имат дарби.

Сега ще започнем с чистотата отвън и с чистотата отвътре. Ще кажем на Господа да ни даде време да изправим погрешките си. Ще докажем на Господа, че ние сме способни да работим.

Като разделяме света на духовен и физически, явява се борба, а като ги съединим, борбата изчезва. Сегашното ни положение е неестествено, а с Новото учение искаме да направим живота естествен.

---

[16] Става дума за Михаил Иванов и Кръстю (Христо) Трифонов.

[17] Под „гледане“ се има предвид предсказване. По време на събора през 1922 г. те са се наричали преродените Кирил и Методий и много братя и сестри са се допитвали при тях за бъдещето си.

Някои казват: „Учителя ми каза това-онова Отгоре.“ Аз съм на физическото поле, елате и ме попитайте, защо ще чакате да ви бъбри някой! Никога не съм дал някое нареждане или молитви, та да останат така, все някой ще прибави нещо от себе си, нещо свое и тогава работата се разваля. Ония, които са изпълнили моите нареждания, са получили добри резултати.

Нашата пряма цел е Божието дело, материалните работи са посторонни. Едно зло има, мнозина са влезли в Братството не да внасят, а да изнасят.

Ако Божието дело в България успее и вашите работи ще успеят. То ще успее, но за вас е важно във вашите години да успее.

Между вас има една дисхармония, която идва от външния свят. Голямата ви грешка е, че вие в 10 години изчерпахте всичката енергия на Братството все за българския народ и за Църквата и сега съм затворил крана.

Сега ще гледаме да се успокоим, спокойствие трябва. Работите си вървят по свой естествен ред. Ние сме в един свят на личен егоизъм, за това гдето влезете, използвайте другия.

Туй Учение, което аз ви проповядвам, от 2000 години никой не ви го е проповядвал. Не мислете кой съм аз. За да ме разберете, елате и стойте половин година при мен в мълчание и ще ме разберете много повече, отколкото да ви говоря цял ден. Не се спъвайте на личността ми, вие трябва да се запознаете с великия Божи закон „Абсолютната Истина“

Във вашето съзнание не трябва да има раздвояване, аз съм дошъл да изпълня Волята Божия.

Сега за смърт не говорете и за старост не говорете. Ще стане смяна на службата,в по-висока длъжност ще ви се разшири съзнанието.

Сега ще се борим с Църквата, в която Черното братство действа, за да задуши Новото течение. България можем да я направим на каша, но няма да оставим да се опозори Божието име. Никакъв компромис!

Всеки от нас ще прояде корема на оня крокодил, който ни глътне. Този строй ще го съборим. Народът е добър и на мястото си, нему е нужно ново духовенство.

С управляващите ще действаме разумно, с духовенството няма да се приближаваме, а ще се сближаваме с хората. Ние сме пратени да градим, а не да поравяме грешките на духовенството, за техните икони, свещи и кандила.

Трябва да се започне в братството една по-осезателна работа. Формулите не се употребиха на място и сега ще дадем такива на хора, които ще ги опазят. Постът и молитвата трябва да стават много тайно.

(Чете Библията стр. 856, Евангелие от Марка, глава 9: 12 стих[18]. Илия значи външните условия, които трябва да се изменят, за да дойде Царството Божие.

Ние ще изолираме всички от Братството, които не са с нас. Тях .....съм ги изолирал. Те или трябва да работят с мен, или трябва да излязат. В съзнанието си няма да се свързваме с тях. Няма какво да се примиряваме с тях. За Църквата са отговорни духовенството, ние сме отговорни за Царството Божие.

С всичките нови течения, които са за свободата, ще се приближим, може да бъдат и невярващи.

Спечелете парите и седнете на тях, но не се осигурявайте, не се надявайте на тях.

---

[18] Марк, 9:12 „А той отвръща и рече им: Истината, че ще Илия първом да дойде и да устрои всичко“

С вярата се повдига вашата интелигентност. Вярата ви да се усилва във вашето съзнание. Не се ли изпълни Волята Божия – зло пише.

Като се върнете, ще привлечете всички, на които съзнанието е повдигнато – чисто. А да допуснете ония, на които съзнанието е нечисто, значи да си навлечете неприятности.

Зад Георги Сотиров седи Черната ложа. Сам той не е от Черната ложа, но е под нейното влияние.

1922 г., 24 юни [*събота*], 7:30 ч.– София.

Законът на развитието се обуславя от две положения:

I. Първото положение се обуславя от слънчевата енергия;

II. Второто – от растителното – от техните пъпки. Същото положение е и в религиозно отношение.

Набира се потенциална енергия, след това дохожда Духът и обработва.

Вънкашните неща – богатството и пр. никаква сила не представляват за душата. Този външен материал като се разработи развива лошата сила.

Мъчнотиите са необходими, за да се развие душевната енергия. Външните нужди заставят човека да извади своите богатства.

Организацията трябва да има връзка със съзнанието.

Вътрешният живот ни освобождава от външни задължения.

Нужда, която седи в ума, тя не се реализира. Ако мисълта ти слезе от ума в сърцето, тогава нуждата се реализира, понеже се преобръща в желание, което значи, че е вложено в Бога и Той го реализира. Желанието на Бога е да се неунищожавате един друг. Които считат, че работите им не се оправят, трябват им дълбоки желания. Волята ще дойде като фактор, щото даденото от Бога да се реализира.

Господ ще те тури в изкушение, след като ти даде богатство и ще тури между две противоположни мисли и за да действат, трябва да си направиш избора. В сегашния живот Господ сам ни изпитва. Без Любов не може да се служи. Ако сте земеделец или градинар, ще опитате този закон. Трудът, който давате, от невидимия свят ще се възнаградите. Щом нямаш карма, нещата много лесно стават, но с карма е много мъчно.

Каквито спорове се повдигнат, не ги уреждайте. По други начин говорете, повикайте го и му кажете: Можете ли по закона на Любовта да живеете с нас? Ако можеш – добре! Между нас има и Любов, и Живот. Ако не ти харесва, излез из нашето общество.

Ще казвате: „Моята търговия, за Бога ще я правя!“

Господ ни учи да бъдем благодарни на малкото. Всички малки условия да не се изпускат.

Не бързайте, спрете се малко, помислете и обърнете се към вашата интуиция.

Като имате нужда, потърсете ме с мисълта си, ако не успеете, елате при мен. Аз съм на физическото поле и бъдете искрени и право ми кажете. Не го усуквайте, право на въпроса, без губене на време.

На всички приятели работите ще се оправят, не бързайте.

Разумно ще прилагате десятъчната система, после ще дойде другата система: ВСИЧКО ЗА БОГА. Които са готови, нека приложат. По този начин ние ще проектираме една мисъл в света, за да се отворят сърцата на всички хора. Не се връзвайте в буквата.

В определеното за Бога един час време ако проповядвате някому, то се счита десятък, също и с ума си ако работите. Друг начин – цялата годишна печалба, освен капитала, ще е за Господа.

Ние трябва в бъдеще да бъдем в съдружие с Бога (вътрешния принцип) да сте съработници на Бога във всяко отношение.

За школниците десятъка е задължителен, а единия час е по желание. Има известни планове и идеи, които трябва да опитате.

Онзи, който ще работи за Царството Божие, трябва да бъде здрав, да не е в тежест на обществото.

Ще се молим на Господа да ни даде условия да се молим, да се развиваме. На физическия мир има условия.

Някои от членовете на видимото братство са съвършено критици. Ние не се нуждаем от критици. Те могат ли направи нещо? Това е правото положение.

Щом се образува хармонията, ние ще привлечем силите от Невидимия свят. То е Царството – в малките неща да опитате Божията Любов.

Ще работим за Господа, докато сме на света, ще бъдем внимателни на света. Всичкият шум в България сега е, защото нашите свещи светят. Щом върви нашата кола и техните ще вървят. Щом тя спре и тяхната ще спре. Те се боят от нас да не задържим всичко за себе си. Бюджета е в наши ръце. Те трябва да знаят, че тези ниви не са техни, а наши. Ние сме казали колко жито ще се даде.

Където има възможност, приятелите да си направят градини, лозя и пр. ще гледате да се създаде хармония между братствата.

Църквата търси начин да се примири с нас.

Ще бъдете смели – без страх и без тъмнина! Смели – отвънка ще бъдете обикновени хора, а отвътре – необикновени.

Ще внесем в този събор някои неща нови, за да може да ги разберете, иначе ще мязате като нова яма[19] – закърпена. Господ ще ви изведе от вашите мъчнотии, та да имате какво да говорите на хората през време на вашите скърби, мъчнотии и пр.

Всичко речено-казано в провинцията не е опасно, не се обезкуражавайте!

Името Божие във всички народи трябва да се почувства,у че е живо. Всички трябва да разберат, че има един Господ, един закон.

Онези, които ще приготвят Царството Божие, те идат. Вие само ще влезете в него. Всички тези съпротиви ще изчезнат незабелязано.

---

[19] Кръпка.

Мъчнотията е в разширението на съзнанието. Бог е Любов, но ние не сме станали още Любов. Като станем Любов, Царството Божие е дошло вече на земята.

На тазгодишния събор ще разрешим върoса да използва Учителя нашата физическа излишна енергия.

Всичките 10 души започнете да образувате на земята една верига да се концентрирате, за да се използва от Учителя. Тогава ще ни се каже откъде ние ще черпим такава енергия.

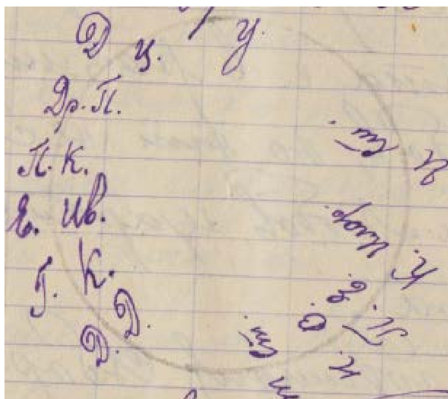
Не искайте всичко да се допуща. Има неща се допущат, защото времето им е дошло.

Ще бъдете бодри и весели, верни и истинни, няма да мислите, че остарявате. Божият план не търпи никакви изключения.

Навънка там дето намерите за нужно, работете. За вътрешната страна нищо не казвайте, не говорете. Светът иска да проникне във вътрешната верига.

1923 г., 25 март [*неделя*], 20:00 ч. – София.

В дома на брат Драган Попов

Тайна молитва

Добрата молитва

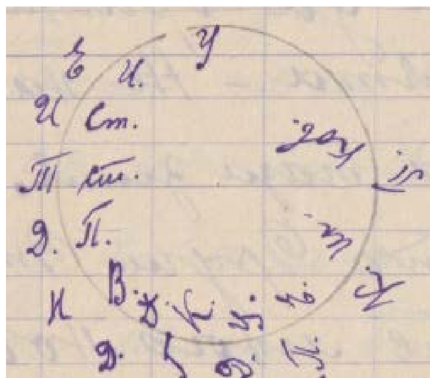
Отче наш

В какво се състои изпълнението на Волята Божия. Ще те турят на изпитание – ще кажат да напуснеш своята търговия, службата си и пр. ако ти си решил да [...][20]

[20] Липсват листи в оригинала.

1923 г., 26 март [*понеделник*], 5:30 ч. – София.

На „Опълченска“ №66

За да се образува вътрешният кръг на веригата, изисква се пълно съзнание да извършиш Волята Божия. В какво се състои изпълнението Волята Божия? Ще те турят на изпитание – ще кажат да напуснеш своята търговия, службата си и пр. ако ти си решил да изпълниш всичко без противоречие, това е да изпълниш Волята Божия. Божествената мисъл не остава никакви утайки – тя внася мир, спокойствие и задоволство. А небожествената – остава утайки.

Изпълнението Волята Божия да става тайно, защото инак фамилните духове, с които сте във връзка, почват да се месят, а чрез тях се намесват отрицателните сили. Черната ложа почва да ви внушава, за да побърка на работата ви.

Всяка Божествена мисъл трябва да се роди в Божествения свят. Тогава тя ще остане скрита. Вашето съзнание трябва да се разшири.

Всеки опит, който иска да оправдае погрешката, е на крив път.

Ние имаме за цел да организираме Царството Божие на земята – не на тази земя. Вие няма да живеете на тази земя. Земята, небето и звездите ще бъдат други. Вторият път като дойдете, ще виждате

много нови неща. Настоящите мъчнотии са като бреговете на една река, за да тече.

При сегашните условия всичките служби са временни, но те са сенки на ония неща, които горе съществуват. Господ иска единство в съзнанието. Когато е въпрос за единство на съзнанието, туй не изключва погрешките. Художникът като цапа своето платно не всяка четка е на мястото си. В този път на съзнанието и вие ще имате погрешки. То е цяло изкуство.

Имате една вътрешна мъчнотия – незадоволство. Това е резултат на вътрешна реакция. (пояснение – пример с цирея)

В едно братство от 100 души 10 са от Черното братство. Господ иска да ви освободи, явява се една дисхармония и видиш, че някои са напуснали. Ние се тревожим. Господ ги изважда, но ще дойдат 7 души вместо тях. Между нас са влезли повече черни братя, отколкото ни трябват. Те са канали за нечистотиите ни.

Същото е и с черните братя. Между лошите хора, ако няма добри, те трябва да ги намерят. Ако няма между нас от черните братя, ние трябва да ги намерим.

Ако ние не се месим на тоя Божествен свят, работите ще вървят много добре.

В Божествения свят дисхармонията е абсолютно изключена.

Да не дойде раздвояване. Дълговете показват, че си работил.

Злото е един фактор и ние ще го вземем като необходимо.

Разширението на съзнанието ще го вземем в закона на хармонията.

Един човек при едно общество е добър, а при друго – лош. То е, че не му се дават условия да прояви доброто си.

Ограничението не трябва да става на видимия свят. Ако някого искае да ограничим, той става като шило. На умния може[21].

Имате във вашето общество човек, когото не можете да търпите, а той другаде есе е появил много добре. Може и при вас да се прояви, но не го изолирайте, поощрявайте го, за да се освободи и да заработи. Според нас съвет се дава само на умния, а, на които не са готови, съвет не се дава.

Има неща кармически, които не могат да се кажат (което кажеш и стане, то е Божествено)

Трима души владици тази година, другата 6 души и третата – 7 души си заминат. Значи, което се каже и стане, то е Божествено. Но има някои неща, които стават, но не се казват кармически.

Основната идея е изпълнение Волята Божия според съзнанието, тя ще даде най-приятно разположение.

Ние трябва да комунизираме труда, а не имотите. Всеки да държи своето. Комунизирайте труда си за едни ден, за един месец, за една година. Който не може да направи това, той не е от нашите.

Какво ще кажем пред света. Ние трябва да направим тъй, че на всеки да подобрим положението.

На нас не ни трябва закон или власт, то е насилие. Щом има написани закони няма сила. Нашият закон е нашата дума, а не полици и пр. Никакви писани уговорки даваш на някой 1000 лв ще го питаш: „По Бога ако ги искаш и по Бога ще ми ги върнеш; без разписки и полици.

Бялото Братство много строго държи на нашите думи. Кажем ли нещо, то е по-мощно и по-силно от написаните закони. Затова, когато говорим, трябва да се пазичм, да бъдем внимателни.

---

[21] Това изречение е дописано.

Когато човек има вяра, няма неблагоприятни неща. При невъзможни неща ще опитате божията сила.

ДРУГО ПРАВИЛО

Щом се образува една вътрешна верига и начина на външните мисли ще се измени. Ще бъдете много внимателни в говоренето. Там присъства Божественото съзнание. В класа всички трябва да бъдат тихи, внимателни. Ще бъдете много внимателни спрямо другите и себе си. Никаква гнила мисъл, дума и пр., когато сме пред избрано общество – както учители пред учениците си в час.

Най-идеалното общество е, когато дойде естествено нужната обхода между членовете му.

Всичкият стремеж е дълбокото желание да се реализира Царството Божие на земята и тогава да се образува вътрешната връзка на земята.

Вярвайте, че Провидението е с нас, мисълта се препраща навсякъде. В нашия народ има хора, които проектират как трябва да стане доброто. Това значи, че те са приели мислите, за да реализират Божията идея.

От комунизирания труд, от прихода, след като се задоволят нуждите, излишното по доброволен начин да се даде за Господа, туй се изисква.

Законът е такъв – ще направиш и ще забравиш. Не трябва да се пробужда съзнанието, а свръхсъзнанието.

Възприемаш нещо, ако в слънчевия възел ти става приятно, направи го, а ако те стяга нещо, не го прави.

Задачата не е само за тия материални работи, а концентрирайте ума си в по-висшите работи. Другите неща ще се решат сами по себе си. Научете се да концентрирате ума си.

Мъчнотии ще имате от друг характер.

Бялото Братство изискват чистота, те са огън пояждающ.

1923 г., 26 март [*понеделник*], 20:00 ч. – София.

На „Опълченска“ №66

Мълчание

Четиво: Евангелие на Марка, 15: 15 до края

В сегашния живот една от главните мъчнотии е, да се разбере вътрешния смисъл на Евангелието и да дойде онова вътрешно просвещение у нас.

Всички сме разпънати на кръст. Например прехраната е един кръст и най-първо ние трябва да разрешим този въпрос на земята.

Луцифер каза на Исуса: „Можеш ли да направиш тия камъни на хляб“, а той му отговори, че не само с хляб може да се живее, а с всяко Слово Божие.

За в бъдеще хляба ще се добива най-лесно, ще се ползваме от него, тъй както с въздуха.

Разликата между есна църква и едно Братство е огромна – църквата е едно общество от хора с интерес, а Братството подразбира вътрешни разбирания.

Онези, които образуват Бялото Братство не принадлежат към никоя църква – не ги интересува християнството, мохамеданството, будизма, а тях ги интересува да внасят Божията Любов, Мъдрост и Истина между цялото човечество.

Искам във вас да се сложи този въпрос: Кои са тези Бели Братя? Това са всички ония, които са участвали в Онзи свят: да създадем человека по образ и подобие наше.

Периодически или през 2000 години изтичане към земята един прилив от тия Бели Братя.

Първо иде силата: „Камък на камък няма да остане“, после идва новата форма.

Към Никодим Христос казва: „ако не се роди човек отново“.

Първото нещо всинца – вие да имате връзка. Това не може да стане механически. Всичко несъществено трябва да се очисти.

Сегашното духовенство е тъй затъмнено, че нищо не могат да разберат. Те учат за църква, кръщение и пр., но не и нещо високо.

Нас ни трябва среда, през която да минават Божиите лъчи – да има връзка.

Владиците лесно могат да се вразумят. Да кажем: тая година трима владици ще заминат, догодина 6 и другата 7, всичко 16.

Влезеш в църквата и кажеш: „Белите Братя могат да направят неща, които вие не сте сънували. В европейския свят те са пуснали корени и в един близък ден те ще образуват революция, такава каквато светът не е виждал.

Новото течение е течение на Бялото Братство. Отношенията на мъж, жена и пр. ще бъдат съвсем други. Затвори и съдилища на земята няма да има. Тия работи ще останат да се представляват на сцената за възпоменание.

Ледбитер криво си представя бъдещата религия – храм няма да има. Един общ храм ще има и от Америка, който иска да се моли, ще дойде в един час и ще се помоли.

Тази връзка трябва да се направи силна и устойчива, а тя стои в съзнанието. Затова българският мозък трябва да претърпи коренно изменение.

Пророкът казва: „В последните дни аз ще излея духа си“. Това са сегашните времена. Те са 101 000 000 млн обучени обучени братя и те могат със земята да правят, каквото си искат. Земята за тях е една гумена топка. Няма народ, който да не ги познава, където те са

минали и не са ги послушали. Сега и Русия изпитва техния пръст. Те отхвърлиха Толстоя. Русия е лаборатория, там е пещ и стават опитите в нея.

Те са казали, че в България, който се опълчи срещу Бялото Братство няма да остане ненаказан. Българското духовенство – те искат да ни изключат из църквата. Ще им кажем кой, кого ще изключи.

Църквите не са организирани от Бялото Братство. Пророците са винаги вън от църквите.

Със свещениците ние няма какво да се споразумяваме. С крайните елементи ние може да се разговаряме. На интелигентен човек не говори за поп и църква – те се ожесточават. Поповете трябва да знаят, че църквата не е тяхна мошия[22]. Сега те ви изпитват, ще влезете ли пак в църква.

Вие сега сте във втория стадий. Протестантите сега ви обикалят, дано ви вземат. Теософите също. Зная, ние ще съберем и ще кръстим някого, ако е за кръщене, за венчаване също. За погребение даже става въпрос, ние няма тук да го погребваме. Ще го вземем и на най-високата планина. В тия гробища нищо няма да ви се предаде. Борбата няма да я водим на религиозна почва. Всички кръщения и пр. не влизат в нашата програма. Когато ние ще венчаваме, то ще стане по друг начин. Всички братства ще извършват венчаването общо, по закона на Любовта. Всички днешни церемонии не са нужни за нас.

Църквата е институт за инвалиди, затова Бялото Братство и ние няма да я поддържаме. Ние ще скъсаме с тях всички връзки. Там е абсолютна монархия, а не Любов.

---

[22] Мошия (мушия) – разг. собственост, имение.

За да се опопи някой, той трябва да мине през иницииране[23]. Тук кой е иницииран в църквата. Има ли поп или владика такъв.

В църквата сега проклинат, ние трябва да скъсаме с тях. Аз само един ден реагирах срещу владиците и те го помнят.

Бялото Братство няма да се шегува. Богомилите бяха гонени, сега иде ред на поповете. По закона на кармата ние трябва да ги гоним. Ние претърпяхме гонение. Те се опитаха по много начини, сега опитват нова хитрост: привличат от кръжоците наши братя, подпитват ги да шпионират, за да ни се противопоставят. Да се пазите от тяхната йезуитщина.

Трябва да се образува вътрешно ядра. Не е в многото знание, но в добрата воля да станем носители на Божията Истина. Затуй мъчнотиите от човешкия характер да ги изправим.

Във всяко общество трябва да се гледа, придобитото да се не изгубва.

Сега ще имаме една програма – строго определена. Тя се състои в едно вътрешно разбиране и от вас има много, които са готови да разберат езика на Белите Братя. Тяхната строга дисциплина ще я въведем и в нас. Ако има в тебе раздвояване, те мълчат.

Ние говорим за Белите Братя и започваме от периферията. Всички имат един възглед, а разни методи. Той е за въдворяване Царството Божие на земята. Ако една стотна (1/100) от техния порядък се реализира, то е много. Те са свързани с Йерархия, която е вън от Слънчевата система. На земята е само част от човечеството. Има човечество и в другите слънчеви системи. Нашето Слънце е на най-долното стъпало.

Понеже настъпват важни събития – да бъдете готови, множеството ще дойде. Всички комунисти и анархисти скоро ще се

[23] Инициация – посвещение.

обърнат и ще дойдат сами. След 10 години ще има един голям обрат. До това време ще има смутове. Белите братя приготовляват умовете им, за да бъдат готови за това време.

Добрата молитва

1923 г., 27 март [*вторник*], 17:30 ч. – София.

На „Опълченска“ №66

Четиво: Ев. от Йаоана, 17:1-16 стих. Включително.

Основното учение, което дава смисъл на човека, е Учението за Бога. Всичките ни мисли, желания и действия не се изменят в него. Всичките сегашни учения си имат външно значение, но без Учението за бога, те са несъществени.

Учението за Бога е учение за Любовта. Казваме, че Бог е Любов и пр., но когато дойде някоя мъчнотия, ние се усъмняваме и тогава и тогава Бог е вън от нас, а ако вярваме, Той е вътре в нас.

Вземете въпроса за владиците. Някои от верующите се уплашиха. Те са езичници и докато човек се страхува, той не знае Истината. Попитайте тези, които защитават църквата, какво са разбрали за Христа. Повикайте и владиците и ги попитайте какво знаят за Христа, говорили или са с него.

Нас не ни интересува как гледат държавниците на нас, както във времето на Христа – разпнаха Го. Как ще гледат на нас владиците? – Както тогава. Разпнаха Го. Те Му градят църква, палят свещи, кадят тамян, защото има ядене и пиене. Ако ги оставим да се прехранят от вярата си те ще я напуснат. Ние ако държим църквата, ще искаме да се осигурим и ще се спънем. Ако сме с държавата, също ще се спънем.

Сега няма да влизаме в спор с църквата, защото Бялото Братство иска да я организира – да се обединят и след това пак ще стане разделение, за да се явят достойните. В туй обединение пак има борба между двете братства, кой да ги вземе на страната си. Тези течения са като вода и всеки гледа да ги използва за нуждите си. Учението на

Черното Братство [*иска*] да изгори и да изгони всички свои противници в Името на Христа.

Със сегашната църква компромис не можем да правим. Какво ще ни дадат?! Каква полза от тяхното кръщение, венчаване и пр.? сегашното кръщение, венчаване и пр. са нищо пред Бялото Братство. Те казват: „Това са работи на дявола". Бракк, в койтоБог не е взел участие, е сатанински брак. Примера с женитбата на Исак. Туй, което се прави от човека, е човешко, туй което се прави от Бога, е Божествено.

Ние не можем да направим Братство – то става от Бога и Той трябва да присъства. Във всяка една работа ние трябва да се допитваме до Бога. Ако някого Бог е взел, ние ще го погребем иначе. Умрелият брат е преминал в Живота и ние ще го познаем. Той ще е светъл и над него ще има колесница. А черния няма да го погребваме, а ще го изгорим в пещта. Върху кръщението, брака и смъртта ние сме на особено мнение.

Всички, които образувате този кръг ще се пазите от лъжата и лицемерието – това са два гряха, от които трябва да се пазите. Лъжата е една стена в света, едно голямо препятствие.

Нашата сила не е къде сме се събрали, а каква е нашата мисъл. Събрахме се да образуваме оная връзка, за да влезем в общение с Бога. Колко пъти сте отлагали все за бъдеще, сега вече няма.

Стъпката не е в Невидимия свят, т е тука. Хората трябва да образуват подложка за присаждане. Има хора без присадка и там е Божественото Учение.

Между всички ви трябва да образувате единство и твоят интерес да е интереса на всички. Ако един се повдигне, всички се повдигате. Прави се усилие всички малки окултни братства да се обединят. Щом стане обединението, ще се оправят материалните работи. Ще наредим

живота си по Белите Братя, по тяхното подразделение и по тяхната религия.

Саксонската и славянската раса ще образуват почвата за идване Царството Божие на земята. Атмосферата в България е подобрена. Да се стремите да не останете назад, да не закъснеете. За прехраната въпроса е уреден, да не ви смущава.

Българският народ е подложката, а вие сте присадката. Плодородието на България е заради вас. В нея има големи богатства заложени.

От всинца ми се иска непреодолима вяра, силна воля да повлияем на всички държавници и др. – ще си проектираме мисълта еднаж, дваж и пр. – нощно време когато спи, ние ще го заставим да мисли като нас. Ония, които ни спъват, в астралния свят имат нишки, ние ще ги изрежем да нямат съобщения. Всички крайни елементи ще вземат една определена форма.

Черната ложа умее да ни създава малки шикани[24], недоразумения и пр., за да ни пречат.

Когато ни трябват средства, ще ги придобием по честен начин, а не с лъжа. Абсолютно никаква лъжа, за да имате благословение. Никакво съмнение, ние вършив Волята Божия за благото на всички.

Всичко сами да си вършим и къщите си сами трябва да градим, не да я опсуват външни зидари. Също и житото си сами да сеем, защото чуждите колко пъти псуват воловете и пр. при посяването.

У нас почитанието не трябва да бъде на материална нога. Всички братя са една Божествена душа, трябва да имате правилни отношения, да имате Любов, да култивирате гостоприемството. Тогава ще имате Божието благословене.

---

[24] Шикан – умишлено създавани извъртания, мъчнотии и неприятности, главно в учреждения, канцелария, съдебен процес.

Ще приложите Божествените принципи. По-младите гледат вас какво правите. Копират от вас, внимателни бъдете!

Ако при нас дойде някой и иска да му уредим работите и той трябва да уреди нашите. Това е принципът – един за всички и всички за един.

Бързането всякога препятства. Ако Братята Отгоре кажат да започнем нещо, да започнем, да не бързаме на своя глава. Трябват хора, братя и сърца.

Да не се смущавате, във всички държави са пуснати хора, които ще оправят света. Сега ангелите дирижират света. Русия е главната пещ, огнището, Америка е капитана, който държи кормилото и [...].[25]

Когато правите събрания, гледайте времето. Ако е ясно, проектът ще успее. Ако има облаци, няма да върви добре. Сега отвън препятствия няма – то е отвътре.

Аз съм доволен от братствата. Постът е полезен, докато си на крака и бодър. Щом клюмнеш, той не е вече приет от Бога.

ПОСТЪТ

Дългите пости ще започвате при разсипа на Луната. Ще ги започвате в разни дни, като се почне от 3 дни. Всеки ден съответства на разни качества и недостатъци:

1. В четвъртък – за да се отмахне честолюбието;

2. В сряда за бързината, то е Меркурий;

3. Във вторник – за малодушие и страх;

4. В понеделник – за променчивостта;

5. В петък – за коравосърдечието;

6. В събота – за справедливост;

7. В неделя – за недъг или неиндивидуализиране;

За развиване на положителни качества има други дни.

[25] Думата не се разбира.

Ще ви препратя някоя мисъл да вземете и вие някой пост.

Дълги пости не взимайте, ще ги увеличавате с по един ден. Тоя пост ще го прекараме за 1, 2, 3 до 7 години.

Ако не сте в състояние, ще станат неприятности, защото ще се предизвикат сили Отгоре и отдолу. Туй, което е чисто на небето, чисто е и на земята. Трябва да издадем много хубави влияния, за да пазим от Черната ложа.

Хора, които постят, на екскурзия да не ходят. Които не са изпълнили моите съвети, все са страдали.

При отговяването вряла вода ще се пие – няколко чаши, сос от спанак и супа от картофи, за да станат отделенията. Тъй както вървите, аз съм доволен.

През време на поста не бива да се работи. Тялото ще почива, а умът ще работи. Постът е доброволен.

Във време на поста трябва на топло да седи човек. Хладно и студено – не, да не се разхладява никоя част на тялото.

<u>Ще употребите едно правило</u>:

Всеки неделен ден със специалния наряд преди изгрев на Слънцето ще мислите върху:

1. Любовта – какво влияние указва в живота върху тялото, сърцето, ума и волята;

2. Мъдростта – каква светлина внася в тялото, сърцето, ума и волята;

3. Истината – каква сила внася в тялото, сърцето, ума и волята.(;

4. След тая медитация ще се произнасят думите: „Бог да въдвори Своето Царство на земята между нас.“

Мястото и условията няма да се гледат. Продължителността на медитацията ще бъде по чувство.

Всички вие през всеки месец ще си пишете по едно писмо. Съдържанието да е много избрано, но не официално. Може да се пише и някой стих. Това ще бъде до събора[26]. То е едно добро средство, ще се упражните в постоянна връзка. Това е дна проповед.

Отче наш

Групата от 10-тях – Хармонията ще се събира всеки в дома си, в едно и също време. Излизането нощес ще почне през месец май, групово ще бъде, а силният може сам да го направи. Който е слаб, да не отива.

---

[26] През същата година църквата и властта попречват за провеждането на събора в Търново.

1923 г., 27 март [*сряда*] – София.

ПЕТ НОВИ УПРАЖНЕНИЯ

I

1. Ръцете, кръстосани на гърдите, пристъпва се една крачка напред и се отварят силно. 2. Пристъпва се крачка напред и се прибират на гърдите и пр. По същият начин става и с крачка назад.

II

Издигане ръцете напред, обтегнати. Залюляват се силно надолу и напред два пъти и подскачане напред с десен крак и ръцете остават пак обтегнати. По същия начин и назад.

III

Издигане ръцете напред, отнасяне ръцете надясно с десния крак и главата наляво. Същото става и с левия крак. По същия начин се прави и назад.

IV

Издигане десния крак напред и ръката нагоре с приклякане, но ръката се снима до коляното.

V

Издигане дясната ръка напред с дланта надолу, а лявата – турена на гърба с отворена длан навън. Концентрираме мисълта само по ½ минута върху: палеца, показалеца, средния, безименния и кутлето и обратно до палеца. След това става обливане от главата надолу – три пъти.

На Витоша

Добрата молитва

Четиво: Ев. От Йоана, 12

Молитва на Духа

Пътят на живота

I Коринтяном, 10:10

I Коринтяном, 7:7

Евреем, 10:10

Ефесяном, 3: 3, 4 и 5

Сега ще се стараете да намерите онова вътрешно единство за изпълнение Волята Божия.

Досега сте дохождали при мен и сте ме питали: „тъй не може ли", аз ви казвам: „може". А отсега ще ви казвам: „Тъй не може, а тъй може". Вие мислите, че аз може да ви кажа нещо, което не е по силите ви.

Божият план е строго определен, той е , който може всичко да направи. Ние като реализираме Неговата Воля, Той ще бъде доволен, както един баща, който има синове послушни. Аз ви проповядвам едно Учение и вие ако не го изпълните, аз не се радвам.

Като имаме Божественото знание, препятствията лесно се надделяват. Щом приложим Волята Божия, тя ще проникне навсякъде.

Положението ни в света е едно посвещение. То е изпит за нас, дали ще говорим Истината. Във всичките звания се изпитва разното положение на човека.

Връзката е образувана, но остава само да я затегнем.

На всичките приятели им трябва едно „ху" като грънчаря[27]. И вие туй изкуство учите сега.

Най-напред трябва да се обедините помежду си, тъй както стърготините на желязото се привличат от магнита. Електрическият ток – този Божи ток вече действа.

---

[27] Това е от анекдота, който Учителя често разказва в беседите си, за грънчаря и неговият чирак.

Друг опит ще направим – всяка неделя ще препратя по една дума, като мото в един град, а той ще я препраща в други, докато се възвърне обратно в София, да видим след колко време ще се върне.

Градовете ще се определят с №1, 2, 3, 4 и т.н. Думата ще има определен маршрут. Тази дума ще се предаде и на всички членове от кръжока. Един ще я предаде на другиму, докато се изпрати на всеки.

Беседи, държани в четвъртък 1916 - 1932

Това, което обединява всички тези беседи е денят четвъртък, в който те са изнасяни от 1916 до 1932 г. Една част от тях са беседи/лекции, държани пред сестри. Те са издадени като поредица под името „Великата майка“. Друга част представляват първообраза на лекциите от Специалния и Общия клас, които са държани само пред млади хора в годините преди откриването на Школата през 1922 г. Общото между всички тях е, че те са по-ментални и приличат повече на школни лекции, предназначени за учениците.

1916 г.

ПЕТТЕ РАЗУМНИ И ПЕТТЕ НЕРАЗУМНИ ДЕВИ

Тогаз ще се уподоби Царството небесно на десет девици, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца. А от тях пет бяха разумни, и пет безумни. (Матея 25:1-2)

Това е една извадка, която Христос е почерпил от една велика Божествена книга, и десетте девици са именно от тази Божествена книга. Разбира се, вие не сте чели тази книга и малцина са, които я четат. Аз ще се постарая да ви обясня дълбокия вътрешен смисъл на това нещо, но доколко сте в състояние да разберете това, което е потребно за вас? Защо Христос взима десет девици, а не пет? После, Той прави разлика между тях – петте били разумни, а петте – неразумни. Защо не са били две разумни, а осем неразумни? Значи има едно съотношение между нещата. Мнозина си задават въпрос, кои са тези деви? Тези девици – това са целокупното човечество. Значи половината от човечеството са умни, а половината неразумни. В това отношение можем да разделим човечеството на черни и бели. В света са съществували досега четири раси: червена, черна, жълта и бяла. Бялата е най-млада раса. Било е време, когато черната раса е била на висота на своето развитие. Черните хора не са били както днес глупави, а са били най-интелигентни хора. С тази раса започва грехът, и тези пет неразумни деви представляват черната раса, а петте

умни представляват бялата раса, която сега работи за възстановяване царството на земята.

Неправилно схващане е, когато казват, че едни хора са добри, а други – зли. Човек не може да бъде едновременно добър и зъл. Правилно е човек да бъде или добър, или лош. Златото не може да бъде едновременно и ценно, и безценно. Ценният камък не може да бъде едновременно и ценен, и безценен. Това, което е ценно, е ценно, а което е безценно, е безценно. В тези пет деви едно от качествата им е, че били разумни. Думата „разумни“ се употребява от Христа в дълбок смисъл. Употребена е думата „еинсоф“, а не думата „разум“, което значи безконечно Божествено начало, което се проявява често у човека. Тези пет деви са имали Божественото начало вътре в себе си.

Сега едно нещо трябва да имате предвид: разликата между умното и безумното, доброто и лошото е тази, че лошите хора имат шупли, пори в себе си, скоро се подквасват, шупват, а добрите хора нямат пори в себе си, не кипват, не шупват. Аз не употребявам думата „пори“ като някакви канали в хората, но употребявам думата в химически смисъл. Както има неустойчиви съединения, каквито са съединенията на азота, и когато човек умре, той започва да мирише – тогава всички азотни съединения се разлагат, всеки елемент се отделя и отива всеки на своето място. Тъй че в това време, когато господарят си замине, всеки елемент си отива на мястото, отгдето е дошъл. Това се нарича гниене, вмирисване. Имайте предвид, че небето е място на чистотата, на разума.

Сега, като говоря това нещо, може мнозина да разбирате криво нещата. Това криво разбиране се състои в това, че често хората не разсъждават. И когато им се говори, представлява истината, тази истина им причинява смъдяване, тъй както хора, които имат болезнени очи, имат често смъдяване. Стомашните болки се

придружават с такива смъдявания. В кръвообращението има също такива реакции.

И тъй, добрият човек, разумният човек владее тези елементи и преобръща злото в добро. Ще кажете: „Това нещо е много интересно, да владее човек злото, да обръща злото в добро.“ И в съвременната химия и алхимия е имало стремеж да превръщат неблагородните метали в благородни, в скъпоценни. Може да се каже, че религията е наука, с която можем да превърнем по-долните елементи в по-ценни, да се превърнат простите мисли в благородни. Това е дълбоката наука, това е стремежът на религията. Всички религии, които съществуват в света, са различни методи, които учат как да се преобърне лошото в добро, хората да се приближат в живота.

Следователно от това гледище вие можете да имате коя и да е религия, стига тя да ви даде метод, по който да се приближавате към живота.

Този въпрос практически много лесно се разрешава. Например отивате в някой град, престоите там няколко време и посетите някоя гостилница. Ако там не е добра храната, напущате я и отивате в друга, по– добра и по-скъпа гостилница. Ако е добра тази гостилница, вие ще ходите в нея. Ако ви запитат защо ходите при този гостилничар, вие ще кажете: „Той продава наистина по-скъпо, но дава хубава храна.“ Следователно въпросът не е в евтиното.

Всеки, който продава евтино, той не носи истината в себе си. Когато аз искам да продам, или много ще взема, или никак няма да дам.

Трябва да се цени Божествената материя. Някой казва: „Господ даром дава.“ Вярно е. Но какво разбирате под думата „даром дава“? У българите, когато се жени млада невеста, тя дава дар: кому риза, кому пояс и т.н. Но мислите ли, че тя не очаква от тези, които е дарила, и

ней да дадат нещо – кое тава, кое тенджерка и др. Сега хората искат Господ да дава, а те да не даряват. Такъв закон не съществува в света. Господ като дава, Той изпълнява своя дълг, но и ние трябва да даваме – не защото Господ очаква на нашия дар, но ние с това се облагородяваме. Като дадем нещо на някой просяк, ние облагородяваме чувствата си. Когато някой просяк ни срещне, той ни подсеща. Тези просяци са гостилничари, които ни хранят. Ако пита някой защо са просяците – тези хора ще ги има дотогава, докато хората са в закона на развитието си.

Христос казва, че петте деви са разумни, и петте – неразумни. Този закон е верен и у човека. В човека има двама души – умен и безумен, които постоянно се борят вътре в него. Когато дойде безумният да ти каже: „Дай ми от твоето масло“, ти му кажи по същия начин: „Не мога да ти дам от моето масло, защото няма да стигне ни на мене, ни на тебе. Затова си купи.“ Сега разбирате защо трябва да си купи човек масло.

И казва се в притчата, че петте деви се върнали, и вратата била затворена. И Господ им казал, че не ги познава. Защо Господ не ги познава? Маслениците, които са носели, това е човешкото тяло, маслото вътре е сърцето, че трябва то да гори – това е човешкия ум. Значи трябва да обичаме, да мислим и да имаме тяло.

Господ казва: „Аз нямам нужда от хора, които нямат тяло, сърце и ум. Умовете им не светят. Идете в съответствующите области.“ Но вие ще възразите: „Защо да не ги приеме?“

Да ви дам за пример следната аналогия. Имате десет слуги, искате да ги изпратите в един рудник да работят. И ако на пет от вашите слуги маслениците им не работят, развалени са, ще ги изпратите ли в този рудник? Не. Значи тази светлина е необходима за самите тях. Който влезе в Царството Божие, той пак ще бъде на

същата земя. Не подразбирам, че е тази земя, която вие познавате. Ще ви попитам: знаете ли каква е била земята десет хиляди, двайсет хиляди, един милион години и т.н. Ще кажат някои, че тя е била пари, но то не е земята. То е един процес, през който е минало развитието на земята. Тази пара е служила за растенето на земята. Огън е имало тогава и той е служил за развитието на земята. Но парата и огънят – това не е земята, това е един процес вътрешен и необходим, както и у нас са ставали такива процеси. Имаме ние и кръв, и топлина, и влага, но всичко това не е човешката душа. Човешката душа и земята са синоними по отношение на Божествения живот.

И тъй, тези пет деви са вътре във вас. Вие имате пет чувства, но от чисто френологическо гледище човек има две половини, и във всяка половина – по пет центъра, значи всичко десет чувства. Петте чувства стоят в пасивно състояние, в запас. Когато всички тези десет чувства започнат да работят у човека, тогава човек е добър.

Вие не знаете колко бяха сватбарите. Христос нищо не е казал. Мислите, че са били само невестата и младоженецът. Те са били десет, значи имате числото 20. Но десет и двайсет, това са сбор на всички същества наедно. Под числото 7 разбираме Бог, а под числото 2 разбираме материал, тоест сбор от всички малки частици, които са живи – всички работят. Може половината от тях да са умни, а половината безумни, то е друг въпрос. Примерът, който дава Христос, е, че всеки човек иска да пожъне плода от своята работа. Вашият ум ще послужи само на вас и следователно ние никога не трябва да се уповаваме на другите.

Например някой тръгне – замине за другия свят. Вие не разчитайте на него, той да ви уреди работите там, уповавайте се на себе си. Един учител може да предаде добре урока, но ако вие сте неспособни, той не може да направи нищо за вас. Един лекар може да

е много добър, много вещ, но ако у вас има повече отрицателни елементи, той не може да възстанови здравето ви. И затова Христос е казал: „Ще ти бъде според вярата.“ В този смисъл вярата е едно качество на разумния човек.

Вярата и надеждата са както у птиците двете крила, а любовта е както главата у птицата. Тези три неща подразбират и четвърто нещо. „Защо ми са вяра и надежда?“ За да хвърчите, и ако слезете на земята, тези две крила се обръщат на крака. Надеждата и вярата са подобни и за този, и за онзи свят. Под „безумни“ Христос подразбира, че те не са имали вяра – мислят, че и без масло може. Той като дойде, Той е щедър, милостив, ще даде. Ще даде, но има и условия. Защо нещата са така, защо Господ не дава? Той дава, в земята има много богатства, но вие трябва да имате едно житно зърно, да го посадите. Това зърно ще събере жизнени сокове от земята и ще ви даде каквото ви е необходимо. Това житно зърно трябва да е вашият ум, да имате разбирания. Трябва да извадите екстракта, за да го използвате. Когато някой човек каже: „Не може ли по друг начин?“, това показва, че той знае повече от Господа. Аз досега не съм запитал: „Защо Господ е така направил?“, а проучвам дълбоките причини. На въпроса: „Защо така?“ никога няма да ви се даде отговор.

Като запитали великия учител в Египет – Хермес, за един много важен въпрос, той само посвил устата си. И ако ме запитате и мене, аз ще отговоря, че не трябва да запитвате за такива неща. Питате: „Защо този светия е по-далеч, а онзи по-близо до Бога?“ Вие били ли сте на небето, та да знаете, че един е по-близо, друг – по-далеч? Аз виждам всички светии в света, опнали се на работа, един в лаборатория, друг на друго място и т.н. Те са на земята. И хората са прави, като мислят така, и аз съм прав. Аз говоря това, което зная. Няма какво да се спори, опитът ще покаже.

Когато Христос казва горната притча, Той определя коя е причината тези пет деви да са били глупави. Те не са извършили четири неща: гладен бил – не го нахранили; жаден бил – не го напоили; болен бил – не го нагледвали; затворен бил в тъмница – не го утешили. Добрите деви това са го направили, а безумните не са го направили. Христос определя в какво се състои безумието още и с примера за трите слуги и господаря в същата притча. Двамата слуги излезли умни, а единият – глупав. Двамата спечелили двойно от това, което им дал господарят, а единият заровил парите и казал на господаря си: „Знаех, че си жесток и жънеш, гдето не си сял. Затова се убоях, скрих парите и на ти сега твоето." Когато ние сме жестоки, глупави, когато обичаме да лъжем, мислим, че и всички хора са такива. Всяко нещо в света е отражение на нашия вътрешен мир.

Тези пет разумни деви са сили в човека, които трябва да се впрегнат. То не е един въпрос индивидуален, само заради нас. Христос като дойде, няма да отлъчи един народ от друг. Защо в Евангелието се казва, че Той ще отлъчи овците от козите, както овчарят ги отлъчва? Аз зная, че млякото на козата е по-здравословно от това на овцата, по-безопасно от това на овците за децата. Но в тази книга, от която Христос взима тази притча – козите и овците са емблема. Под „овца" се разбира човек умен, благороден. Под „коза" се разбира човек своенравен, неразумен. Козата ходи на места, гдето никой не ходи – по планини, върхове. Тя е цял акробат. Овците обичат равнища. Това е съществено различие между тези две животни. Следователно глупавите хора обичат приключенията. И в историята има един такъв пример. Един гръцки цар, за да се прослави, издал заповед да изгорят храма на богиня Диана. С това се е прославил.

И така, в света всякога остават в живота ни последствията – всичко, което мислим и желаем силно, ще се реализира. С един малък разказ ще ви обясня тази мисъл. Това е разказ, създаден може би десет или двайсет века преди Християнската епоха. Един персийски цар имал обичай да разглежда из града си как живеят неговите поданици. Една вечер, като минавал покрай една много бедна къща, слуша, три сестри се разговарят помежду си и той заедно с везира си се вслушва в разговора им. Едната сестра казала: „Бих желала да се оженя за хлебаря на царя, все бял хляб ще ям.“ Втората сестра казала: „Бих желала да се оженя за месаря на царя.“ Третата сестра казала: „Аз бих желала да се оженя за царския син. Ще му родя едно от най-разумните и най– добрите деца.“ Така си приказвали те. Царският син искал да реализира желанията им и на сутринта извикал и трите сестри, и изпълнил желанията им. Каквото пожелае и каквото поиска човек, това и придобива. Царският син се оженил за третата сестра, но това предизвикало ревността на другите две сестри. Завиждали ѝ, недоволни били от различието в положението, в което се намирали те. Това е, което те са искали, но щом се реализирал техният идеал, двете сестри останали недоволни. Ще спра разказа наполовина – това е едната страна.

Има известни хора в света, които мислят само за хляб, Господ им го дава. Други мислят само за месо, това е пищната храна, Господ им я дава. Що е месо? То е месото на животни, то е месо на елементите злато и сребро. А онази, която искала да се ожени за царя – те са хората, които се подвизават в Божествения живот, те искат да родят нещо. А тези, които искат да се наядат, те са една воденица, мели се брашното, измива се камъкът, отново турят житото и т.н. Тези хора са недоволни от живота, казват, че животът няма смисъл. Как да няма смисъл? Щом са искали това нещо, има смисъл в живота. Ако искаш

животът ти да има смисъл, искай да се ожениш за царския син, да му родиш едно умно и добро дете.

Трябва нашата душа да има този стремеж – да влезем в съприкосновение с Бога, да родим нещо. Когато родим, ние ще забравим своята личност. Личността е една външна маска. Индивидуалното – то е висшето състояние у човека, там трябва да се спре той. Не е важно какви са отношенията ми с хората, а какви могат да бъдат отношенията ми с ангелите, най-възвишените хора. Ако аз участвам в един оркестър, там няма да ме гледат за моето хубаво лице, за меките ръце. Там ще ме гледат за хубавото свирене, дали влизам в съгласие с тоновете. Да чувстваш, да мислиш, това значи да знаеш хубаво да свириш. Щом знаеш да чувстваш добре, непременно твоето лице ще бъде хубаво. Всеки може да направи своето лице хубаво, стига той да чувства най-тънките вибрации на любовта, и тогава твоето лице ще бъде хубаво. Защо трябва да мислим добре? За да бъдем здрави, и тогава в нашето тяло ще има трептения, които ще ни донасят радост и веселие.

Нашите нещастия произлизат от факта, че ние като тези моми желаем да се оженим за хлебар, за месар, и като постигнем идеалите си, ще кажем: „Не струва да се жени човек“ Да, не струва. И аз за хлебар и за месар не бих се оженил. На една страна ще турим хлебаря, а на друга – месаря. Този, който е създал този разказ, той е бил един велик мислител. Той е казал, че във физическия живот всякога има раздвояване, но в духовния свят няма раздвояване. Когато Божественият елемент се роди у нас, Божественият разум, Той ще ни научи как да събираме маслото, как да го употребяваме, да го запалваме. И когато дойде Христос, Той ще ни приеме за разумността ни, защото маслото, масленицата – това са разумността у нас. Не можеш да имаш масло, масленица, докато не си разумен.

Като проучвате дълбокия смисъл на живота, ще видите, че първото проявление на Бога е логосът, разумността, словото, а след него се явява светлината. Светлината е един резултат на този Божествен елемент, както у мома, която казва, че: „Аз искам да родя." И тогава няма да бъдеш слуга, а господар.

Христос казва на петте неразумни деви: „Не ви познавам." Знаете ли защо казва Христос: „Не ви познавам." При вас идват приятели и казвате: „Този познавам, онзи познавам." В какво се състои познаването? И едните, и другите са хора. Този, когото вие познавате, някога ви е направил някаква услуга, някакво добро, а този, когото не познавате – не го познавате, защото не ви е направил никакво добро. Този, който ви е избавил живота – нему дължите, а този, който нищо не е направил за вас, нито един косъм от брадата си не е дал за вас – нему с нищо не сте задължени.

И Христос казва: „Понеже вие Ме нахранихте, нагледахте, на вас дължа и вие ще бъдете с Мене в Царството Божие. А тези, които не сте Ми услужили, вие ще останете вън, ще ви пратя вас да работите в друга епоха и след време може и спрямо вас да се стори нещо." Някои казват: „Аз искам да бъда на небето заедно с Христа." Можеш да бъдеш, но питам те, пожертвал ли си някога живота за Христа? Ако си го пожертвал, ще бъдеш с Христа, ако не, ще останеш вън. Може да вярвате в едното или в другото, едното може да е вярно или не, но среден път няма. Верните неща може да се проверят, да се опитат.

Във вашия мозък, във вашето тяло има скрити сили, които трябва да разработите. Някои казват: „Господин Дънов не иска да ни ги разкрие." Не съм някакъв фокусник. Всеки сам може да си ги разкрие. Употребете на ден по един час да се замислювате за някои велики неща и ще видите, че в деня, когато искате да се ожените за царя, ще прогледате.

Сега ще продължа втората страна на приказката. Третата сестра, която се оженила за царя, родила дете. Но двете ѝ сестри откраднали това дете, дали го да го отведат някъде, а при царицата оставили едно сакато, хромо дете. И бащата се разгневил, загдето царицата не изпълнила обещанието си, а родила един идиот, и заповядал да затворят царицата. Царският син попаднал при един градинар, който работил в двора на царя. Порастнал царският син, станал много хубав момък. В тази местност, гдето стоял, имало една много хубава красавица на име Халял-Казя, при която дохождали много царски синове, на които тя казвала: „Камък стани!" И наистина те се обръщали на камъни, вследствие на което цялата тази местност била покрита с камъни. Царският син се решил да си опита щастието. Той се качил на това място и извикал два пъти: „Халял-Казя!" и станал на камък до колене. Той казал на коня си, след като и трети път извика името ѝ, да зацвили много силно. След като извикал той и трети път името ѝ, конят веднага зацвилил силно, което зачудило красавицата и тя не успяла да каже да стане на камък. Царският син накарал тогава Халял-Казя да го измие, да го възстанови. Тогава той се качва на коня си и извиква: „Станете, всички герои от миналите векове, тръгнете с мене!" Взима след това със себе си Халял-Казя и разказва историята на двете сестри. Тази Халял-Казя е човешката душа, и всички наоколо сте все камъни.

Някои хора казват – всички хора са живи. Има два вида хора – едни, които са умрели живи, а други, които са живи умрели. Аз бих желал да бъдат всички живи. Когато човешкият ум прояви Божествената светлина, всяка мома ще каже: „Той е, когото аз очаквам."

Всички на земята търсите Господа. Аз не искам хората да търсят мене, а да търсят Господа. И Христос казал: „Това слово, което държите, това е Господ, а не Мене да търсите.“

Кой от вас е посветил една година, да разберете тези деви? Четете тази притча. Но като я прочетете, спрете, помолете се на Бога един-два или няколко дни и по малко, по малко ще ви се даде някакво откровение. Тези деви ще ги уловите сега, след като чухте това нещо. Имате четири деви, и вие едно – ставате пет. Четирите деви – всички ще станат едно във вас. Тези пет деви, подразбирам, че са тялото, сърцето, умът, човешкото съзнание и човешката душа. Те всички заедно трябва да влязат с Христа.

Докато не се качите до височината на вашия ум и влезете в полето на душата, няма да разберете Христа.

Не защото грешката е у вас, не защото нямате желание, а трябва да се качите нависоко, защото, ако хоризонтът, на който стоите, е една долина, оттам няма да видите нищо. А ако се качите нависоко, ще видите, че земята е една светла жена и от пъпа ѝ излиза една велика светлина. Казват, земята била грешна. Не е грешна – тя е една жена, от която излиза светлина; само някога се разгне– вява, разтърси се и каже: „Деца, мирни бъдете!“

Аз бих желал всички да сте като земята търпеливи – нея разравят, вършеят, жънат и др. Всички взимате от нея, но само някога се разгневява и разтваря всички входове. Нека всички бъдат търпеливи – не като Бога, а като земята. Някои казват: „Кога ще се освободим от земята?“ Земята е рай, място, гдето живеят светии. И там, гдето живеете вие, там е юдол плачевен. Макар че в Писанието се казва, че земята е юдол плачевен. Лъжете се вие, земята е една отлична майка. Казвате си: „Тя ни е хванала.“ Но не се знае кой я е хванал – вие ли сте я хванали, или тя вас.

И тъй, ние сме слепи за тази майка, която толкова години ни храни, приготовлява, за да срещнем някога Христа. Някои казват: „Аз бих желал на друга планета да живея.“ Където и да отидете, все е земя. Никоя планета не приема хора, които не почитат майка си. Ако отидете например на Венера, ще ви искат паспорт. Някои казват: „На небето ще отида.“ Къде е небето? На слънцето ли, на планетите ли, или другаде?

Вие на земята ще бъдете, защото не сте платили данъка на земята, на майка си. Затова казва Господ: „Като не слуша, пратете го при майка му.“ И като го приеме тя, заравят го. Земята казва: „Не се безпокой, аз ще ти приготвя друга една хубава дреха.“ Като те прати на земята, пак ще ти прати тези десетте деви, но знаете ли, че някога царските синове развалят слугите? Тези десет деви сте вие.

Съвременната философия така схваща нещата. Например един вълк е срещнал едно агне и го пита: „Защо миналата година ме псуваше?“ Агнето отговорило: „Аз миналата година не бях родено, как ще те псувам!“ „Защо ми мътиш водата?“ – запитал вълкът. „Аз не я мътя“ – отговорило агнето. Вълкът се навел и го изял. Ние в живота постъпваме по същия начин.

Вълкът може да изяде едно агне, но колкото и да изяде, все вълк ще си остане. Някой ти направи зло и ти казваш: „Аз ще му отмъстя.“ Днес отмъстиш, утре отмъстиш, и най-после ти се явяват бръчки на лицето. И Каин, когато уби брата си, Господ му постави бръчки на лицето, за да го познават хората, да го не убият. Нека живее, защото иначе той ще бъде по-вреден.

Вашите лоши желания, вашите мисли – дявола, впрегнете го на работа. Индусите казват: „Убий всяко желание!“ А аз казвам: „Впрегни всяко желание, не го убивай.“ Христос е казал: „Отречи се от себе си.“

Аз казвам: „Залюби себе си." Как ще ме разберете? Това е противоречие, ще си кажете – защо да се отречеш от себе си?

Сега е време да залюбиш себе си. Който не може да залюби себе си, той не може да влезе в Царството Божие. Това Христос казва на друго място: „Който не залюби и себе си, той не може да влезе в Царството Божие." Залюбиш ли себе си, ти ще бъдеш един от най–умните и най-благородните хора в света. Като залюбите Господа или себе си, или какъв и да е идеал, вие ще се облагородите.

Сега, не искам да оставя във вашия ум мисълта, между кои вие ще попаднете – ще се уплашите и ще започнете да мислите между кои сте, между умните или безумните. Мислете, че вие сте от умните, защото сте дошли да ме слушате. Следователно не трябва да мислите дали ще бъдете от избраните. Ако остане отсега да ви избират, то се свърши – вие трябва да сте избрани отдавна. По-добре е да не знаете избрани ли сте, или не. Стремежът да богатеете, без да знаете, че сте богати, е по-добър.

Сега, тези пет деви имат съотношение с човешкия ум. Той има трояко разделение: първо, обективен или преднамерен ум, второ, по-висш разум и трето, ум на възпоменание или на паметта. След това у човека има висши чувства – неговите морални чувства и обичта, която той има към ближните си. Тези са петте деви. Едната дева е отзад на главата, другата е на горната част, а останалите три са отпред на челото. Всички образуват един триъгълник. Тези деви са у нас, те са, които ни карат да мислим, те са това възвишеното, благородното. Казват, че човек има два ангела. А аз казвам, че той има пет такива ангела, които са умни, и пет, които не са умни, тъй че всичко – десет. Когато влязат петте безумни, вие излизате от релсите си, а когато дойдат петте умни, вие работите, работата ви върви напред. Когато дойдат едните, те ви събличат, а когато дойдат

другите, те донасят всичкото благословение със себе си. Значи, когато имате това разположение, което трае във всички периоди на живота ви, вие не изгубвате равновесието си, както един параход. Човек в живота си трябва да има това равновесие – колкото и да се клатушка, стремежът у него трябва да върви към посоката, която той знае.

Ще ви приведа едно сравнение: този живот може да се уподоби на един съвременен параход – много добре устроен, с добри машини и със своите матроси, пътници. Тръгва на едно далечно пътешествие по великия океан. Може да имате доверието на този капитан и да го запитвате пак дали е осигурен животът ви. Или може да разгледате как са устроени машините, дали има въглища и т.н. При всяка буря вие ще се страхувате, но това няма да ви помогне, защото, ако параходът не е здрав, колкото и да се свивате, съвсем сте безсилни. Ако параходът е здрав, няма защо да се боите.

Земята е един кораб, които ни носи, той е най– хубаво, най-здраво направен и всички сили вътре в него са на мястото си, и в края на краищата ще ни занесе в Божествения свят. Земята никога няма да се разруши. Може да остарее, после пак ще се подмлади. Ще дойде след това пак зряла възраст. Пак ще остарее, но разрушение няма. В света има само четири периода, през които човек минава: младост, юношество, зряла възраст и старост. Това е земята. Когато дойде Господ, казва Писанието, грешните няма да възкръснат. Когато параходът премине на пристанището, всички пътници слизат там, за да им разгледат паспортите, и ако нямат такъв, връщат ги пак на парахода. А които имат паспорт, ще слязат в града. Тези, които стигнат до пристанището и се върнат в парахода, ще кажат: „Стигнахме до небето." А тези, които влязат в града, ще кажат: „Видяхме небето."

Така е и с всички хора в света. Ще се върнете пак при майка си на земята. Тя ще вземе само малко подобри мерки за вас и вие всички ще станете добри. Няма друг изходен път, само че едни ще влязат по-рано в Божествения свят, а други – по-късно. Петте деви влязоха по-рано, а другите пет останаха вън. Ще кажете: „Защо ни трябва да живеем един такъв глупав живот, да създаваме условия, да живеем още толкова много години и да страдаме?“ Страданията ние си ги създаваме.

Сега ще ви проповядвам да слушате майка си, земята. И когато изядете един плод, кажете си: „Майко, благодаря ти за тази круша, и отсега нататък ще се старая да бъда по-добър.“ Като вземете един хляб, кажете: „Благодаря за този хляб.“ А вие казвате: „Колко е лош този хляб.“ Но Господ е много строг. Той ще ви пита: „Защо не почитате майка си?“ Затова, като се върнете у дома си, трябва да се научите да почитате майка си, земята. Тази земя не е юдол плачевен, тя е много добра. Господ създаде тази земя. Земята и небето са нещо цяло. Който живее добре на земята, ще живее добре и на небето; и който живее добре на небето, ще живее добре и на земята. Ако тук се научите да живеете, ще минете през всички условия на земята, ще научите всичкия порядък и ред в живота.

Във всяко животно на света има по една добродетел. Например в мравката има трудолюбие, в паяка – умение добре да тъче. Една гъсеница, и тя е добър тъкач. Всички неща, които са създадени в света, са добри и приятни. Някой път осъждате въшката, но тя си има своето място, тя ви прави добро. Така е и с бълхите. Те ви правят услуга. Които не искат да имат въшки и бълхи, трябва да имат гребен. Ако не се миеш, въшките ще дойдат, за да ти създадат упражнения, за да не те последва по-голямо зло. А сега всички казват: „Всичко е безсмислено на този свят.“ Само ние сме смислени.

В Америка един господин се среща с един редактор на вестник от града Ню Йорк и го запитва: „Къде си ходил?“ „Ходих при един господин да видя как се възпитават бълхите.“ „Не се шегувай с мене!“ – му възразил господинът. „Вярно е – отговорил редакторът. – Видях бълхите наредени на взводове, дружини, полкове и видях как се командват.“ Този господин се заинтересувал от това нещо и искал да провери истинността на думите на редактора. Отишъл да провери всичко сам и видял, че действително е така. Видял, че бълхите били обучени добре във военното изкуство. Ако бълхите могат да изучават това военно изкуство, вие не сте ли способен да изучите Божественото изкуство? Запитали господина как е постигнал този успех. „Най-голямото затруднение срещнах в това, да ги отвикна да скачат – отговорил той. – Това постигнах, като ги поставях между две стъкълца. И така стояха, докато се отвикнат да скачат, и после ги обучавах.“ Някой път Господ ви туря между две такива стъкла, за да не скачате. Това е едно упражнение на сърцето, на ума. И така като се разсъждава, ще се види кои са петте умни и петте глупави деви.

Разумните казват, че всичко е умно в света, а неразумните казват, че всичко е безсмислено.

Сега, искам да се не жените за хлебари и месари, а за царския син. И да родите. После да намерите царската дъщеря Халял-Казя, да изкарате вашия кон да рижи и тогава да говорите. Мислете върху тези неща и една нова светлина ще дойде в ума ви.

Аз ви давам само скелета, а промеждутъците, които остават, трябва вие сами да си ги запълните. Като ги запълните, това ще бъде едно благословение за вас.

Беседа от Учителя, държана на 16 ноември[28], 1916 г. София.

[28] 16 ноември 1916 г. е четвъртък.

1917 г.

ДОСТАТЪЧНО ТИ Е МОЯТА БЛАГОДАТ

Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена! (II Кор. 12:9)

Събирате само, а малко сеете. Но не в другите хора, а в себе си да сеете, във вашите градини. Павел като ходи по третото небе, допусна се на един дявол да го изкушава. Той отишъл с Христа на небето, а на връщане бил толкова красив, че един дявол се влюбил в него и се оженил за него. Човек, който е в плътта, ходи към небето и към земята. Три пъти се моли Павел да се освободи от този дявол, но не е можал. Вземете поука в себе си, да се борите с дявола, който е във вас. Той не може лесно да излезе, но вътре във вас се борете, да го победите.

Доволно ти е Моята благодат... значи, за да се яви силата Христова, човек трябва да бъде немощен. Като влезе дяволът в сърцето на човека, той ще го направи като керемида, ще го изсуши, опече и изяде; и така човек остава без сърце, не може да чувствува, ожесточава се и казва, че няма смисъл животът. В сърцето на немощта Господ написва своя закон. „Да не би като дойда – казва Павел – да има между вас разпри“, да ви намери моят дявол и вашият дявол, тогава какво ще стане с вашите дяволи? Разпри, бъркотии – прави ги все вашият дявол. Колкото да внася мъжът, жената с игла да изнася,

разсипва се домът. Тъй е. Заченете, пометнете, дяволът във вас всеки с иглата изнася от вас. Павел се е молил три пъти да се избави от дявола, а кой от вас се е молил за своя дявол?

Доволно ти е Моята благодат – непременно трябва да дойде силата Божия, за да се помогне в кризата, в която се намират сега жените. На Павел този дявол колко бели му беше направил, няколко пъти бой, изпитания му е създавал. Туй, в което човешкият ум е съсредоточен, то расте. Може 20 години да дойде тази слабост да хлопа, но не отваряй. Иначе, като се преродите един ден, ще намерите градината си в бурени обрасла. Човешката душа е свободна от тия недъзи, но може да се присади в тях. Вред обществата развалят тези, които Павел ги изброява; когато искаме благодатта, с житото растат и бурените. Давам ви само едно упътване. Божествената благодат като дойде в човека, той не се мени, има радост – Божествената благодат е едно дълбоко въздействие. Съберете се 10 жени, помолите се и мислите, че имате Божествената благодат, а то не е освен почерпване с вино; то е психическо пиянство, както мома, кога се жени, но скоро преминава. В любовта има самопожертвуване. Вие сте в изпитание на лоши духове, а не както старите християни. Колкото изпитанията са по– големи, то и Божествената благодат е по-голяма. За да можете да се развивате, трябва да си създадете верни образи. Вие имате смътно понятие за Бога, трябва да имате интелигентно чувство, да разбирате мислите и желанията на душата, а не на тялото. Когато направите някое самопожертвуване, усещате радост. Трябва да имате строго определен образа на Христа, с най-благородни черти, с всички добродетели, като един жив човек, както е бил Той на земята. И когато се сърдите или гневите, да се запитате – трябва ли да правите така пред Него. Това е психически закон, който работи много сполучливо. Например загуби някой ваш приятел хиляда лева – ще

ви е мъчно, но кога има зад гърба си друг гарант с повече, не ще ти е мъчно. Вие искате помощ все от хората, но обърнете се към Господа, като представите образа Христов, Той ще влее Своята сила във вас.

Женитба без деца няма смисъл. Детето е живият образ, в него се иждивява енергия. Тези, които нямат деца, гледат да погледнат някой ерген или чужд мъж, да се нагиздят. Христос всякога трябва да присъствува във вашия свят, навред да върви с вас. Това е религиозен живот – без Христа мъртви кости сте. Христос трябва да дойде и ще ви направи силни в изкушенията. Изправете се на молитва с Него, ще е чута. Застанете на молитва, няма да се спирате пред недоразумения. Бележките ми са натурени и ще ги представя на Господа, вече не се спирам, бърже ще вървя. Тъй както сте наложници на лошия дух, измъчвате се да намерите своя сходна душа и да почувствувате радост. При молитвата се иска чистота. Вие няма да се освободите една от друга, тъй често пъти грехът на една жена е грях на друга. Свързани сте. Само Господ може да ви освободи от гнилото месо. Христос може да прави операции, да чисти гнило месо. Да се съсипва човек не може, но трябва да си помогне. Като отидете при Господа, ще ви повърнат назад и ще ви покажат всички живи мисли, които вървят подире ви. Молете се Господ да ви заличи прегрешенията и да останат всички добри мисли и желания. – Мразите един човек от една фамилия, която е тук от 200 члена, а горе -1000, и те ще ви пречат. - Христос живее във всичко. Като казва: „Ще вървя бърже“, значи „ще отивам да съобщя какво правите и като дам своя доклад“ и ще ви прекара седем пъти през огъня и всички дяволи ще излязат.Трябва да въдворите Христа между вас, докато сте тъй, няма любов. Само драскотини не ще като децата, а писмо. Христа трябва да Го създадете във вас. Той започва да се образува в душата, както детето се зачева в утробата. Може да Го пометнете, например, кога се разгневите, а туй

зачеване става много рядко. Като дойде Христос във вас, и ангелите ще дойдат; като родите Христа, небето взема грижа за вас и вие ще бъдете в безопасност. Павел в седма глава е на мъки, в осма глава Христос се роди в него. Вашият стремеж е да родите Христа. Трябва да се научите на търпение, да сте смели, решителни, да сте готови да се жертвувате. Майка, която е страхлива, не може да ражда. Дяволът само гледа да убие във вас Христа, щом заченете. За Христос да сте готови на всички жертви. Като се роди Христос във вас, вие ще станете граждани на небето и ще помагате на Господа. Най-голямото нещастие е на човека, който не ражда. Раждането е в душата ви. Сега трябва да се примирите с Христа. Често има лоши духове, когато някоя жена е бременна и искат тя да пометне детето, например мъжът ѝ се напие, бие я.

Да се роди Христос у вас и да се съедините с Бога, вие се стремите в това и Господ полага всички усилия. Не изкушавайте Господа. Например англичанката годеница, която пратила годеника си на най-опасното място да ѝ откъсне една роза, за да ѝ докаже, че я обича. Той я откъснал с риск на живота си и като се върнал и ѝ подал розата, той ѝ казва: „Сбогом завинаги!“ Чувам, като се оплакват често на Христа и все помии Му носят, няма никой да благодари и да се примирят сами. Като идете при Христа, кажете: „Господи, влей Духа Си в мене, дай ми сили да търпя, дай ми смирение!“ Ти преди да кажеш на Господа, Той знае твоите обиди. От твоя брат дяволът преминава в тебе и ти помагаш на брата си, който е по-слаб. Впрегнете духовете, които са във вас, на работа. Като ви срещна, ще ви попитам: „Носите ли си дявола?“ Ако имате 2-3, ще ги взема, но един ще ви оставя, докато минете седма глава. Молете се Христос да оживее във вас. За Господа като се хванеш, бъди като лепка. Искай да те благослови, като си изповядаш греховете с дълбоко смирение. Като

станете сутринта на молигва, Христос да е жив у вас и кажете на дявола: „Аз това ще направя.“ Хлопайте ден-два-десет-двайсет, като онази вдовица ще дотегнете на Господа и ще ви даде потребното. – „Жено – каза Христос – голяма е твоята вяра.“

Това е то благодатта, която ви се дава за през тази година. Аз съм развял знамето. Идете и изгладете споровете. Тетрадките с малко погрешки учителят поправя, но като са много погрешките, учителят захвърля тетрадката.

Псалмите 23, 37 и 7 ще изучите.

Беседа от Учителя, държана на 18 януари 1917 г., четвъртък, София

ХИГИЕНА НА ЧОВЕШКАТА ДУША

Който не греши в слово, той е съвършен мъж, възможен да обуздае и всичкото тяло. (Яков 3:2)

Днес ще ви говоря за небесен език. Тъй както говори учителят на учениците, когато започват да изучават азбуката; както жената започва пере вълната, да я влачи и преде на нишки и т.н. – приготвя плат. Днес беседата си ще нарека: „Хигиена на човешката душа“.

Вие сте слушали много проповедници. Яков казва: „Който не греши в слово, той е съвършен мъж, възможен да обуздае и всичкото тяло.“ Тялото е вашият капитал, същественото и затова аз ще започна от това, което вие виждате. Вие много малко внимание обръщате на вашата душа. Тялото е една обширна градина, в която работи Божественият Дух. Движението изкарва кръвта на Божествената градина.

Домакинята се познава от държането на къщата. Вие не сте дошли да градите къщи, а да ги уреждате. Туй учение вие ще го приложите и към себе си. Вие търсите щастието и не можете да го намерите, но ако ви лиша от храна, вода и въздух, тогаз ще го разберете. Вашето щастие се гради върху храната, водата и въздуха.

1. храната – яденето – тялото
2. вода – пиенето – сърцето
3. въздух – дишането – умът

Необходимо е да имате страдания, за да работите. Който се отказва от работа, Бог му дава да се труди. Ако се отказва от труда –

страдание. Ако се отказва от страдание – мъчение. За да можете да работите, се изисква изкуство, талант. Само великите художници могат да работят. Работата е за учените. Да переш, да одумваш е труд. Вие сте напуснали работата, която Бог ви е дал, и сега се трудите. В труда, страданията, мъчнотиите няма щастие. Страданието е един костелив орех. Изкуството е да се научите да го счупвате и използувате.

Думата „мога“ – по нея ще ви говоря. Вие не съзнавате вашето положение. Трябва да се пробудите, за благото на вашето щастие – то е около вас, но да почнете правилно да работите. Трябва да поразпуснете жиците на вашата цигулка. Вашето сърце е много сухо, трябва му малко влага. Без вода не може да се чисти, вдига се прах. На първо място – да имате вяра. Всяко нещо, което ви е дадено да го проверите, е да се ползувате. Защо се молите? Защо ядете? Защо пиете? Молитвата е процес на дишането. Ако мислите дали ще чуе Господ молитвата ви, значи молите се със съмнение в Бога. Макар да не Го виждате къде е, но можете да Го усещате. Във всяко желание и мисъл има три неща: ширина, височина и дълбочина. Който има дълбочина, шум не вдига. Да се научите да не заповядвате на другите, да се научите да заповядвате на себе си.

Тия мисли, които сега ви смущават, трябва да започнете с вяра да ги изхвърляте. Вярата е един принцип, вярата трябва да бъде положителна, разумна, където може да влезе Божественият живот. Вие трябва да започнете с план да работите, върху себе си, както градинаря. Като изпълните дълга си към къщата, започнете със себе [си].

Първото нещо е да бъдете здрави телесно и душевно. Човек, който изгуби всяка вяра, е болен. Както децата често пъти развалят, развалят с ножиците, режат, има такива писатели, проповедници,

които развалят със своите ножици. Теса прочути развалачи, затова трябва да напуснете тези учители, които развалят. Яви ви се една лоша мисъл, която със своя нож иска да реже, да разваля – изхвърлете я навън. Някой иска да бие барабан – кажете му, че не може. Вашите мисли се живи, те като деца играят във вас и около вас. Влезе ви някоя мисъл във вас и ви смути. Например казали нещо за вас. Мислите ви може да ви разтревожат и владеят. Вие трябва да ги учите. Лъжливият учител е дяволът. Води ви и ви учи, докато останете със скъсани дрехи. Тогава ви напуща и вие отивате при Господа със скъсаните си дрехи, но Той не ще ви приеме, и ще ви изпъди. Но ако е останало едно житно зърно, има все надежда да се поправите след 12 години.

Една благородна мисъл, ако я култивирате, след 12 години ще ви направи най-благородната жена. Вие постоянно се демагнитизирате, гневите се, тревожите се – става изтичане от нервната ви система, до дъно размътване, спукване на нервната система. Щом сте индиферентен, вашата магнетическа сила е намалена. Когато сте здрави, може да чувствувате състоянието на другите. Сърцето може да загуби магнетическата си сила. Не носете мъжете, децата си и други, както вълкът носи лисицата. Вие често носите здрави хора на гърба си. Когато правите услуга на здрави хора, вие ги учите на леност. Всички жени Бог ги прати да работят, а вие трошите камъни. Ако трябваше жената да бъде слугиня, Господ трябваше да я направи от краката на мъжа. Ако трябваше да бъде господарка – от главата. А Той я направи от реброто на мъжа – значи да му бъде другарка в работата. А сега жените какво правят? Стоят пред огледалото и за женитба мислят. Женитбата аз разбирам да мине човек от животинското състояние в човешкото и от човешкото в Божественото. Веднъж е тази женитба, да станете граждани на Небето. Затова се изисква да имате здрав ум, здраво тяло и здраво сърце.

Как храните вие вашите душа, ум и сърце? Тялото си вие добре храните донякъде. Но как храните вие вашето сърце и ум? Храната, която вие приемате без да благодарите, тя не може да доставя нужните чувствувания на вашето сърце и ум. Мислите ви и желанията ви искат храна, дрехи, вие не им давате и те измират. Вие имате чрезмерни желания. Гледайте да имате съществени мисли във вас, да не са в разрез с околните ви. Човек, който работи, много енергия губи. Следователно вие трябва да пестите вашата енергия. Трябва да имате непоколебима вяра в Бога, че Той е промислил всичко. Бог се грижи и за най- малките червейчета. Един косъм от главата ви не може да падне без Неговата воля. Всяка мисъл и желание, които поискате, ще ви се даде, но трябва да имате непоколебима вяра. Всяко нещо, което не ви стане, не съжалявайте за него, то не е за вас. Някоя мома напусне я годеникът ѝ – това става, защото той не е за нея. Понякога вие искате големи гащи или голяма рокля, както малкото дете иска като на баща си, но не му е времето. У всички има непотребни мисли и желания. Туй показва, че ви е слаба вярата. Господ е голям извор, отивайте при Него за прясна вода сутрин, обед и вечер. Той няма да дойде при вас, ще идете вие при Него, но ще си носите съд.. Добрите мисли са съдът, върху който ще излее Господ Своето благословение. Примерът с маслото на бабичката... Така вие, докато имате добри мисли и желания, Бог ще ви благославя. Ако чувствувате, че не ви благославя, вземете назаем съд, прочетете някоя добра книга, извадете хубавото от хората. Одумване да няма. Който иска да успее, да не одумва, останете 5 минути без да мърдате, отправете мисълта си към Бога, но ще почувствувате щипене, ще мръднете и ще развалите упражнението. Някой ден кажете: „Няма да одумваме“, но дойде някой, каже нещо за вас лошо и

вие започвате да одумвате – развалите упражнението. Палите свещи, светите си масло и пак нямате благословение – то е, защото одумвате.

Започнете с 1 минута, 2 минути, 3 минути, 4 минути, 5 минути да не мърдате никак, да можете да контролирате себе си. После вземете упражнение 5 минути да мислите само върху едно нещо.

5 минути упражнение върху вашето тяло,

5 минути упражнение върху вашия ум,

5 минути упражнение върху вашето сърце.

Което придобиете от тези упражнения, не казвайте никому. Едно желание, една мисъл, за да може да се реализира, трябва 12 месеца. За да се роди една мисъл, трябва една година. Други искат 10 години и т.н. Добрите мисли и желания образуват дрехите на ангелите. Мислите и желанията са дрехи, в които се обличат Божествените духове.

Ако можете да играете туй хоро, хванете се, ако не обмислите добре, не се хващайте. Резултатът от тия упражнения идва бавно. Може след една година, но никому не казвайте какво правите. Догде не сте го изтъкали, не го режете, по един аршин да го изнасяте на пазар. Започнете с най-малкото, с думата „мога“. Дойде ви голяма скръб – кажете в себе си „мога“; страдание, труд – „мога“. „Всичко мога чрез Христа.“ Ако не разберете думата „мога“, не можете разбра и Христа. В Христовото учение винаги има думата „мога“. И когато Петър каза на Христа: „Да ти не бъде, Господи!“, Христос отговори с думата „мога“. Спрягайте глагола „мога“. Ако не можете да решите някой въпрос, казвайте „мога“. Господ ходи и казва: „Напълнете му стомната, а който не казва „мога“, не я напълвайте.“ Лошото във вас е гориво, лошите мисли, които ви додат, са импулс във вашето развитие, ако ги победите. Дойде ви лоша мисъл – искайте ѝ място от Господа, не казвайте нищо, не одумвайте, мълчете. В началото ще

усещате неприятност, но после тя ще изгори и ще получите енергия. Дойде ви болест – не бойте се, то е малко масаж, то е благословение. Да бъдем съвършени в словото, то е да бъдем разумни.

Хората плачат, нещастни са, но аз казвам: Това е благословение. Сега хората работят и аз се радвам и благодаря на Бога. 101 000 000 ангели работят на Земята и помагат. Сега става чистене, в тия времена, трябва да сте бодри и весели. По-славни времена не е имало. Сега хората си поливат градините. Тази религия да не е като старата. Разказът за религиозния човек, който откраднал кесията от прозореца. При всяка молитва кесията се изправяла през него и той не можал да се моли. Най-после я върнал. И вие сте задигнали кесията на някой богат, затуй ви стяга. Кога одумвате, то е крадене на кесията. Върнете кесията, за да ви се чуе молитвата. Не мислете лошо за никого! То ще дойде, но вие го изхвърлете навън. Мълчете отвън, а работете отвътре. Всяко желание, за да се реализира, си има срок. Трябва да чакате. Може да мине 1 година, 2 години, 10 години, не бързайте. Когато искате бързо да се реализира желанието ви, Господ ще ви прати при корените на дървото, ще ви даде лош мъж или жена. И всички ваши нещастия сега са от миналия ви живот, имали сте лоши мисли и желания.

Трябва да бъдете здрави по тяло. Позатлъстеете – радвате се. То не е здраве. Да имате здрави мускули, трябва да бъдете кротки, смирени – не разбирам да бъдете отпуснати, а да бъдете активни. Някоя ваша сестра е обременена – предайте ѝ вяра, насърчете я. Не плачете и двама, защото ще изгубите вяра и двама. Умрял някой. Не е умрял, само къщата е съборена. След година ще се създаде пак. Човекът е добрите качества в своята душа. Смъртта е прецеждане на водата, преминаване на живота от един пласт в друг и излизане на

добър чучур. Трябва да преминете през този свят, през материята, да се прецедите.

Тук чувате това, но светът ще ви разколебае. Обаче вие кажете „мога, мога“. Ще вземете 119-и псалом. Всеки ден ще учите науст една част с думата „мога“. В 22 дена да го научите. Всеки ден, преди да почнете да учите, ще си измивате ръцете и краката и ще казвате: „Ще бъдем като краката добри и търпеливи и послушни.“ Ако човешкото сърце беше добро като краката, хората щяха да бъдат светии. А ръцете като мием, ще казваме: „Да сме послушни, добри и справедливи като ръцете.“ Колко е добър Господ, че ни е дал ръце и крака, които да ни научат как да работим. Съединете се с Господа и с всички хора и всичко ще ви се направи. Да бъдете търпеливи и услужливи като краката и справедливи като ръцете. Да владате тялото си и да настане една хармония между вас. За една година ако можете да се нагласите, ще е добре.

Да бъдете свободни както птиците, търпеливи като млекопитаещите, мъжествени като лъва и разумни като човека. Думата „мога“ започнете да я прилагате. За добро е като ключ, но за лошо ако я употребявате, няма да ви послужи. Употребете я за подигане на човечеството, за просвета на ума, сърцето, но за лошо – не.

За една година научете да разбирате думата „мога“. „Не“-то, първата сричка от думата „не мога“, да го турите на опашката. Разтревожени ли сте и кажете „мога“, да се измени вашето състояние, настроение. Думата „не“ нека ви стои, оставете я на почивка.

Като изучите псалома, някои от вас ще имат резултат едно, други две, три, до десет различно. Едно да е, пак е благословение.

Беседа, държана в софийския женски кръжок. Преписана от бележките на г-жа Гумнерова на 8 февруари 1917 г.

ВЕНЕЦЪТ НА ЖИВОТА

Блажен е онзи човек, който претърпи изкушение, защото като премине изпитът, ще приеме венеца на живота, който обещава Господ на онези, които Го любят. (Яков, 1:12)

Малко ще ви бъде чудно как може Господ да изпитва, т.е. то е чудно за онези, които не са преживявали мъчнотии в живота. Не знаят закона на страданието. Не се иска вънкашни понятия за живота, че например една хубава жена може да е красива, хубава, млада, бяла, червена, но тя ще я изгуби и ще остане с онова вънкашно. Питали где е останала тази вънкашна хубост, красота, знание и пр. Първоначалната хубост ще се изгуби. Ако човек има здраве, но после го изгуби, где може да го намери? Ще го задържи 10, 15, 20, 50, 60, 100 години и пак ще го изгуби. В началото той расте и учи, а после почва да се изгубва, да се забравя, докато всичко изчезне.

Значи, здраве, знание, богатство, всичко ще мине. Вашето богатство от приятели на приятели ще премине и ще изчезне. Къща ако имате, и нея ще задигнат; и други блага, каквото имате, и него ще задигнат. Да бъдете богати, но как? Учени, но как? Както ви аз проповядвам: здраве, духовна чистота, красота на душата – учен, но в Бога. Да имате всичките добродетели във вашата душа и от това да станете богати, учени, красиви и да учите хората в добро учение, да им проповядвате мир, па и във вас самите да има мир, любов, правда, мъдрост и истина.

Сега, Яков е претърпял изкушение и казва: „Блажен е онзи човек, който претърпи изкушение, защото като претърпи, ще приеме венеца на живота.“ То е, че вашият кораб, когато го пуснете да пътува, той ще се бори всред вълните на живота, та, ако не е здрав, той ще се изпълни с вода и ще потъне. А ако е здрав, ще се бори всред вълните, макар и да са силни, но корабът, щом е здрав, ще отстои на тези бури. Сега вашият кораб, в който вие пътувате, не е здрав, защото щом ви срещнат някои бури, изкушения, неприятности, увиснете надолу. „Отиде си, казвате, корабът потъна.“ Защо, казвам, потъна? Защото бяха тежки думите на онзи неприятел. Трябва да си направите корав кораб. Когато ученикът учи и постоянствува, той ще има знание. Той трябва да изучава всичко, да се изучи добре. Вие, когато се учите, искате да получите външни венци и животът ви все един и същ се повтаря и вас ви омръзва. В какво ви се състои вашият живот и защо ви омръзва? Сутрин ставате, хващате, се за закуска; свършите закуската, хайде обяд; свършите обяда, хайде вечеря, хайде креват, печки, лампи и хайде пак на сутринта същото. И това е едно колело, което всеки ден се повтаря, едно и също нещо. Както някой кон е впрегнат на някое колело, да върти, да вади вода за някоя градина, за да я полива. И той върти, върти, вади вода 2, 3, 5, 10 години и най-после му одерат кожата и ще го заровят и ще го хвърлят нанякъде. Това е спечелил той през тези години на живота си, въртял е това колело всеки ден на градинаря и най-после градинарят го захвърля.

Вие най-първо трябва да угаждате на Бога. Не ви говоря за онзи Бог, за Който говорят учените, че е в пространството, аз ви говоря за Онзи, живия Бог, Който е [на]всякъде – и във вас, Който иска вашето добро, благо. Светът е крайно [...], ако мислите, че светът ще ви направи щастливи, лъжете се. Той ще ви впрегне на колелото да му

носите вода и след като му свършите работата и заболеете, той ще ви одере кожата. При този лош господар, лош син, лош баща, лош учител, в каквито условия се намирате сега, вие трябва да разрешите трудните задачи.

Деца. Защо ви са децата? Знаете ли защо сте родили тези деца? Да ги възпитавате както трябва. А вие как ги възпитавате? Майката на дъщерята почва да я възпитава: „Ти ще трябва да се държиш гордо, защото ти си дъщеря на еди-кой си. Знаеш ли, че ти притежаваш наследство, имаш образование, владееш пиано, пък си хубавичка, ти много по-горе седиш от нея. Затова дръж се на положението.“ И бащата дава морал на сина: „Ти синко, знаеш ли, че аз не съм като оня и еди кой си. Ти имаш да наследиш имане добро, а пък той е един простак и ти трябва да се държиш на положението, да се не унижаваш, но да се държиш на цена.“ И бащата надъха сина с гордост, с подутост, да бъде жесток към слабите, а майката дъщеря си – с гордост и кокетство; и всичката тази поквара става от самите родители. Те дават зародиша на злите семена, гордост, съмнение и всяко зло. И казва Давид в своя псалом: „Отчуждиха се още от матката на майка си и забравиха твоя закон, Господи.“

Момите сега се гордеят с външната красота, която сега я притежават, с външни приправки. Приличат на една мома, която се сгодила за един младеж, момък и годеникът ѝ отишъл с един момък, свой приятел, да я изпита. Като ги поздравила за добре дошли, взела таблата, за да ги черпи, но той рекъл: „Чакай да я препъна, за да видя ще ли се разгневи.“ И дал си крака, та я препънал и тя паднала и таблата се разпръснала. Но тя веднага станала без да каже дума и се разгневи и си отишла долу. И момъкът рекъл: „Бре, колко добра мома, че не се разгневи и колко умна – не се разсърди, нито нервира, колко може да понася такива случки.“ И много му се харесала и се оженва за

нея. Като се оженили, [тя] почнала да вика, да се кара от най-малките неща и той ѝ спомнил за този случай, колко е била добра като мома и как тогава претърпяла този случай. А тя казала: „А да, търпях зер, да беше дошъл, та да видиш колко си пострада масата, като я хванах със зъбите, че счупих я от яд."

Че, сега и вие сте много добри отвън, но ако влезе някой във вашата изба, ще строшите костите му. И съвременните християни мязат на тази мома – много са добри отвън, прощават, но вътре в избата да ги видите, какво правят. И всички вие, всеки ден се чешете с приказки недобри, защо станало това и онова и казвате: „Няма смисъл в този живот, в този свят."

Аз казвам: Не сте изпитали учението, което ви проповядвам. Хорат[а], кога правят изпит на Господа и постоянно Го дразнят, но Той се държи много добре с тях. Но ще кажете: „Той може да се държи. Той е силен." Да може, защото разбира с какво може да ви цери. Като онази дъщеря ленива, която не похващала нищо, а само: „Дай, мамо, това, дай онова", и най-после от леност та се разболяла и легнала и накарва майка си да вика лекар. И майка ѝ повиква лекаря и той дошъл и разбрал що е болна и дал ѝ наставление да прави разходки и гимнастика из стаята. А тя я мързяло това да стори и като стояла на кревата, та позавъртвала двата си палеца, да ги подвижи по малко. Като дошъл докторът, видял, че тя е в същото положение и я пита направила ли е гимнастиката и тя му казала, че я направила. Той я попитал как я правила и тя му показала с палеца и той разбрал работата, че от мързел е болна и казал: ако не стане да направи това, що ѝ казва, няма да оздравее.

Че, и християните така се подвизават – с двата пръста. Господ не ще такова подвизаване и нека гимнастика жива на ръцете и краката, да се раздвижите, да сторите. Иска Господ добродетели, добри дела, да

се раздвижите добре, за да оздравеете. Защо сте болни? Защото сте лениви. Схванати сте в краката, в сърцето, в ума, в очите, в устата, а само знаете да искате от Господа: „Дай ми, Господи, това и онова.“ Искате Господ да ви слугува. Да, но вашите ръце, крака ще се схванат. Защо ви болят нозете? – Нямате добродетел. Защо ви болят ръцете? – Правдата ви липсва. Те ви са дадени да ги движите в добро дело. Не работите добро, ще страдате. Защо ви болят ушите? – Липсва ви мъдростта. Защо ви болят очите? – Нямате виделина. Ако устата ви боли, нямате любов, зъбите – също; главата – нарушили сте истината, няма я във вас. С тях трябва да вършите добро за Господа, а вие вършите противното. Когато Господ им дава здраве, те ги мързи да си прислужват, щом запрат да правят добро, разболяват се и викате доктора. И докторът им дава гимнастика. Една майка, когато я мързи да струва добро за Господа, Господ ще ѝ даде една мързелива дъщеря, за да ѝ шета и да ѝ заповядва. Когато една мома е ленива за Господа, Господ ѝ дава един мъж да му стои диван насреща и да му угодява във всичко. Когато Господ види мързела в бащата, че не струва добро, то Той му дава един разсипник син, за да му разпилява парите по карти и блудства. Така Господ разбира от болните, мързеливи и ги цери с гимнастика.

Мъжът не може да се подвизава с жената, не могат да се търпят. Не трябва хората да се измъчват, но да живеят колективно и да си помагат. Ако вие работите задружно, ще помогнете на много хора, ще ги избавите от много беди. Също става и с духовния свят. Трябва да си помагате един друг. Ако ти помагаш на близкия си, то по-добре ще вървиш по пътя. Трябва личността да се премахне, а колективността да живее с вяра. В старо време как са живели хората задружно. Когато някой има нива за жънене, викат мъдрия и като идат на нивата, поженват я. Също и с гроздобер. Също и с царевицата. Съберат

седянка и отрошат царевицата. За каквато и да е работа, ще се съберат и ще я свършат. И вие така правете. Има някой някаква беда – съберете се две, три и си помагайте и ще ви помогне Господ. Ако не може двама, трима, съберете се четирима, пет и така ще се облекчите, без разлика кой е. Живейте в едно всички!

И сега Яков казва: „Блажен е, който претърпи изкушение докрай, той ще спасен да бъде и ще получи венеца на живота." И искайте венеца на безсмъртието, а не венеца на суетност, в което няма страдание, няма изкушение, няма болест, но живот, пълен с добрини. Този живот е едно растение и като почне да расте, този живот се изменя. Изменя се почвата. При всяко растение – различна почва. Вие не сте еднакви инструменти, не сте еднакви струни, но ще се нагласите така, че да можете да работите в едно [...], да излиза една прекрасна хармония. И като почвате да свирите, който ви чуе, да му е приятно и като почнете да свирите, ще научите този закон, ще се нагласяват вашите сърца, вашите умове, вашата воля и ще свирите отлично. Във вас когато Небето говори, не можете да го приемете, защо? Защото уста като имате, приемате добра храна и добра се дава, а гнилата се изхвърля и не е за хора. Какво става с вас? Казва Господ: „Вие сте турили във вашия ум лоши мисли, лоши желания в сърцата си и лоши думи излизат от устата ви." Ще се спират устата ви от лоши думи. Ако вие вземете помия и попръскате брата си, какво ще стане? Добро ли е това? Ще ви похвали ли вашата майка? Това не е християнство, да опръскаш твоя брат не е добро нещо. Ама ще кажеш: „Не го искам!" Ама ще кажете: „Човек може да съди." И аз казвам: Иди, примири се с брата си. Иди при него и кажи му: „Братко, извини ме." Ако не те извини, иди втори път с някого и му кажи: „Сестро, извини ме." Ако не иска, пак иди с църквата и ако пак не ще, нека ти бъде като езичник и митар. Иди и му кажи истината и ако е сбъркал и

го оправи. Ако е раната му гангренясала, иди, покажи му и го изцели; ако е болен, кажи му как да се излекува.

Аз виждам, че светът е болен. Болни жени викат, сърдят се на мъжа и искат да се разведат. Болни мъже търсят разни удоволствия, несъвместими с Божия закон, искат неща невъзможни и оставят жените си. Виждам болни умове, болни сърца, болни души, разбира се, как ще живеят? Аз един път пътувах с трен, видях един господин, наметнат с пелерина. Един господин върви свободно и маха ръце, без да иска да стори някому зло, и си тананика. Изведнъж онзи господин с пелерината извика: „Сляп ли си, че блъскаш у мен, не виждаш ли, че ръката ме боли?" И действително, дясната му ръка беше превързана, боляла го и този господин не е знаял, че е болна ръката му, но този продължава да си вика. Вика, защото ръката му е болна. Вие трябва да ходите 15 см далеч от всеки човек, защото има болни хора, а вие не спазвате това. Жената трябва да бъде близо до мъжа и не го оставя да иде от нея и него му омръзва това и почва да ходи в кръчма и да пие, защото боли го душата. И понеже не сте 15 см далеч от него и постоянно искате да търкате болната му душа и той почва да бяга от вас.

Казва се в Писанието, че Бог направил жената от ребро [...], а знаете ли що е ребро? Буквата „р" означава „работа", да донесе благото в света, а тя после размирила света и Господ я наказва. Значи Бог е направил жената от реброто на мъжа, ребро от Мъдростта, да бъде разумна, да свърже света, да им придаде една сладост, да намират утеха в нея. А сега жената ражда неразумни деца. Отрастете ги и те почнат да хулят баща си и бащата казва, че синът е лош: „Не мяза на мен" – или е пияница, или е крадлив. От глупави родители – глупави деца, от неразумна майка – вагабонтин син, това е закон. Ако

син ви умре, то [е] затова, защото не сте чисти, защото сте омърсени, омърсили сте Божия закон и вие плащате за това.

Днес говоря една истина и ако ме послушате, добре ще сторите, а ако ли не послушате, ще видите, ще си научите урока. Най-накрая ще ви накара господарят да му посипе[те] вода с колелото и като си научите урока, ще ви одере. Аз не бих желал това. Затова Бог се обръща към своите дъщери. Който е в страдание, той е в котела. Сега сте добри, защото човек като ври в котела, той е добър. Която душа е била в големи страдания, тя се почиства. Всинца сте страдали, а чистота е необходима за щастие на живота. Като сте чисти, на добре върви. Ставате сутрин, всичко наопаки ви върви – защо? Защото няма чистота. Сега вземете пример от тази мома. Дава човек здраве на човека и той го мързи да работи – Бог му дава страдание. Като не иска страдание, дава му се мъка. Като приеме мъка, научи се на страдания и като се примири със страданията, тогава Бог казва: „Той се научи да страда, отнемете ги и дайте му да работи.“

Сега вие, като сте на работа, какво работите за Господа? Или ще кажете: „Господ е добър.“ Той е добър Господ, но Той ще ви пише бележки. Имате 2, 3, 4, 5, 6, 10, на всичко положителни бележки: за лицемерие – 6, за лъжа – 5, за гняв – 7, за невъздържание – 5 и половина. Без изпитания не може да минете. И този живот като върви така, вашите бележки ще бъдат слаби. Аз искам да изучите тази задача, да се саморазвиете. Трябва да се молите, да турите този въпрос: „За какво трябва да се моля?“ – Да имам търпение. И като продължавате да се молите, то отива в прогрес напред. Детето си науми нещо да иде и иска от майка си ябълки. То си турило в програма ябълки, орехи и други работи и иде и се помоли. Майка му даде ябълки, то поиска и орехи. Даде му орехи, то поиска сладко. Но майка му каже: „Не бива всичко, чедо, в едно. Утре пак, друго.“ И то си

знае обещаното, че утре пак ще получи. И вие трябва да си имате подобна мисъл и като си наумите нещо, идете и искайте и Той ще ви даде всички ваши необходимости.

Да бъдете добри. Добър да си, то не значи да си като овца. Господ не ще, не иска овца, а иска добри и разумни хора. Добрите хора са ония, които не се вкисват. Вкисваш ли се, не си добър. Вие трябва да имате добра почва, да очистите ония, който вкисват човека. Вашата почва е гнила, затова казва Господ, че семето, което паднало в тръните, заглушило се и не израснало. Друго паднало на камък и слънцето го напекло и то изсъхнало. Защото в камъка не може да хване корен и затова не е порасло. Не че се лъжете. Сега ако не си създадете почва, никога няма да я създадете. Отлагане няма. Добре не я отлагате.

Една добра мисъл ще привлече всички добри мисли и ще помогнат да се свърши доброто дело. Вие някога се чувствувате охладнели към някого и не ви се иска да идете някъде. Защо става това? Знаете ли защо? Защото там има миризма, воня, затова не ви се отива, почвата им е гнила, заклали са някоя овца и тя се вмирисала. Разбира се, че ще се вмирише. Хвърлете я, хвърлете овцата, изчистете си почвата или къщата и ще се изгуби миризмата. Това е законът на истината. Когато във водата се набират нечистотии, то изолират резервоара, пречистват водата, като я прецеждат, пресекат и после пак пущат водата, защото тези нечистотии, като са се набрали, ще ги изпиете и ще се разболеете, ако не ги изчистят. И тъй, когато хората направят грях, те го затворят, скрият го и той завони. Не, ти отвори стаята и кажи: „Заклах овца или говедо, съгреших, ето хвърлих го. Плащам го, от когото съм го взел.“ И така грехът ще се изхвърли и няма да вони.

И в нашия живот има буница. Не е злото че иде, то нека си иде, но вие трябва да го не приемате, да ставате с него едно и да влизате в греха, като блудния син. Аз не казвам, че около вас няма да обикалят някои гарги или орли, за да ви оцапат гнездото; те отвън може да го оцапат, но отвътре то трябва да [е] чисто, да е свято. Вие чистите всеки ден физическата си къща, не ви ли стига един път в годината? Да, и духовно ще се чистите така всеки ден, както и физически. Всеки ден трябва да се чистите. Приятели ще ви идат – да ви не дотягат. Господ не ще такива хора. Някой казва: „Ама не мога да се превия.“ Ще се превиеш, ще се превиеш. Ако си греда или камък, няма да се превиеш, но ако си човек, [ще] се превиеш. А що е превиване? – Да гледаш еднакво както за себе си, така и за близките си. Имаш гняв – не отивай никъде, седи си дома. Натоварен си с товар – не отивай никъде да си стовариш товара. Това не е по закона Божий, този живот не е добър. Някой ще ми каже, че и религиозните хора оставят товара си, и мъже, и жени, и поети, и писатели, и учители все се разтоварват едни на други. Затова пророците са ходили в гората, за да си разтоварят товара.

„Ако една нива не се пожъне, то тя никога сама няма да се пожъне. Тази година ще даде малко, другата година – още по-малко и така ще престане да дава нивата жито. По-добре малка нива да имаме пожънена, отколкото голяма непожънена, защото малкото добро, гледано, се умножава. Така е в душата – когато внесе Господ в душата ти плод, ти изнасяш през дупка да храниш мишки. Дупките трябва да се затулват. С игла не се шие. Някои закърпват сърцата си, ума си – това не добро. Вие трябва да разбирате добре, когато Господ ви даде нещо. Да разбирате добре, когато ви говори, какво иска Той от вас. Да Го слушате. Какво искате вие от него – за живота ви нужното. В живота най-съществените неща, вижте. Ако във вас има раздвояване,

не е Божия мисъл, ни желание. И като се молите без да ви е необходимо и нужно, дали Господ ще ви послуша? Няма да ви послуша, защото не сте отишли със същия урок, който е бил за днес. „Ама Господ ще ни прости.“ Той ще ви прости, но ученикът трябва да се учи. Учителят има програма наредена, първия час – история, втория – четене, третия – смятане, а петия – музика и шестия – гимнастика. „Ама в нас, вкъщи, друго учат.“ Ти си стой вкъщи, не идвай в училище. Детето иска все да суче от майка си, но тя щом види, че има зъби, отбива го. Някое дете иска да му се сдъвче храната. Ще му сдъвква храната 1, 2, 3, 4, 5 години, но да му сдъвква храната до 20 години, това не може. Кокошката и тя, като ѝ пораснат пиленцата, почне да ги поклъвнува сами да си търсят храна. И Господ иска да ни научи да се храним сами и да подбираме добра храна.

Ето какво иска Господ от нас: Гняв не върши, то е безумие. [С] правда Божия всякога излизай пред человеците. Ръцете не са за зло, а са за добро. Не вършите правда – ще ви болят ръцете; не вършите добродетел – ще ви болят краката, няма да сте здрави; любов нямате – ще ви болят устата, зъбите; нямате истина – ще ви боли главата; не мислите добри мисли – ще станете глупави; не сте мъдър – ще ви болят ушите. Понеже не сте в съгласие с Божия закон, винаги ще сте болни, неразположени.

И сега ще идете при Господа и ще кажете: „Господи, аз искам търпение, дай ми Твоята сила, за да понасям всяко изпитание, което ми иде, да го понасям с готовност. Искам смирение.“ Или имам някой лош навик. Когато дойде този лош навик, вие почнете да броите: 1, 2, 3, 4, до 30, 40, 50 и докато изброите, ще ви мине това лошо настроение. Как ще броите? Ето как: Днес изтърпях малко, не се разгневих толкова, утре с два пъти се въздържах да не излъжа, друг път три пъти се опазих да не одумвам – и така всеки порок ще се намалява по

един, два и три и пр., догдето изчезне. Не мога да говоря добро за хората – днес ще си туря в ума, че ще говоря добро. Днес говорих веднъж добро за някого. Утре ще направя добро за някого, друг ден ще го избавя от зло и така доброто ще се увеличава всякога във вас.

Една жена, която има 1000 думи добри, ще е една добра жена в държавата, добра майка, ще има добри синове, умни дъщери ще има и ще процъфти тази държава. И аз искам да мислите добро, да вършите добро, да гледате добре. Не се безпокойте – детето, когато почне да ходи, не се бои, че пада. Вие ще падате, ще се подобрите, но не се бойте, ще се научите. Във всинца се явяват силни желания да правите добрини. Апостолът казва, че праведният пада 7 пъти. Ще имате големи спънки в живота, но и ще добиете нова опитност и нов начин на живота.

Амин!

Беседа за жени, държана на 17 февруари 1917 г.

КРЪСТЪТ

И пристъпиха учениците и рекоха му: Защо им говориш с притчи? А той отговори и рече им: „Защото вам е дадено да познаете тайните на Царство Небесно, а тям не е дадено.“ (Матея 13:10,11 и 12)

Ще говоря върху думите „Защото вам е дадено да познаете тайните на Царството Божие“. Познанието на тайната на Царството Божие съставлява предмет на човешкото размишление, към него се стреми човешкият дух. Когато в ума ви се хвърли светлина върху вътрешното съдържание на тази велика мисъл (подразбирам първоначалния Божествен образ на една неизменна същност, която расте и в своите размери се развива не като мъртъв предмет, а като жива и разумна същина), ще разберете, че тайната на Царството Божие съдържа всички условия за развитието на човеците върху Земята. Казва Христос: „Вам е дадено“. На кои? Сега, вие може да дойдете в размишленията си до отрицателната страна и понеже е казано: „Вам е дадено, а тям не е дадено“, да си помислите, че, може би, на апостолите е дадено, но не на вас. Който и да си, дадено ти е. Не вземайте никога думите за себе си в отрицателен смисъл, защото туй е опетняване на Бога. Дали е дадено или не е дадено, зависи от вас. Бог ви дава да разберете, понеже имате разположение да Го разбирате; друг път не ви дава да Го разберете, понеже нямате туй разположение. Следователно, от предразположението на вашето ухо, на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля зависи да разберете или не Бога.

Между съвременниците ни от 20-ти век и ония от времето, когато Христос дойде на Земята, има твърде голямо подобие. В цитираните стихове Христос казва не друго, а това, че вам, на хората на бъдещето, е дадено да разберете Царството Божие, а на миналите не е дадено. С други думи, вам, които очаквате в бъдеще Бога, е дадено да разберете, а вам, които живеете с миналото, не е дадено. Това може да го проверите в Живота. Търговец, който е фалирал, който вади тефтерите си и започва да прелиства стари сметки, не може вече да се повдигне. Той само ще се тревожи, че еди-кой си – Иван или Драган – имал да му дава еди-колко си. На другия ден той пак започва да прелиства тефтерите си и те вече оживяват в него и тръгва да ги носи в ума си и да разправя на хората: „Познавате ли Ивана и Драгана, толкова и толкова имат да ми дават". На такива не е дадено да познаят тайните на Царството Божие. Това е заблуждение на вашия ум: Иван и Драган нищо не ви дължат, те са ваши братя. Баща ви е дал по равно на всички ви, но вие сами сте вкарали в дълг братята си, направили сте полици, турили сте ги натясно и казвате: „Ограбиха ме". Всички, които казват, че имат да вземат от своите братя на Земята и ги третират като длъжници, не могат да разберат тайните на Царството Божие. Ония, които не търсят нищо от своите братя, а напротив – дават им и помагат за тяхното умствено, духовно и морално повдигане, ще разберат тия тайни. Кои тайни? На Вселената, на Божието създание. Тия думи за мен представят една велика и дивна картина, толкова грандиозна по своите замисли, толкова хубаво изработена и украсена от Божията ръка! Един ден, когато очите ви се отворят (разбира се, сега, в първия етап на вашето развитие, те са вече малко поотворени), когато окончателно захвърлите старите си тефтери и им турите отгоре един кръст, ще видите величието на тази картина.

Сега, казвам „да турите кръст“, защото кръстът спасява. На всеки, който умре, му поставят кръст, което ще рече „повече нямаме да вземаме от този човек“. Когато заемодателят чуе, че някой от длъжниците му е умрял, и той казва „Бог да го прости“, което ще рече „прощавам му“. Ето това значи кръстът – това е неговият дълбок смисъл. Има го по църквите, свещениците го носят, вие го правите с ръка, на отличилите се на бойното поле го дават, навсякъде все за него говорят, обаче знаете ли кои са елементите на Истинския кръст? Сега ще се спра на Истинския кръст, който спасява и отваря вратата на Царството Божие.

Исус Христос беше прикован на кръст. Линията на кръста, която слиза отгоре надолу, представлява растителното царство, паднало с главата надолу, т. е. ония същества, които са слезли от Бога и при падането си са останали с краката срещу Него. Те са в съвършено противоречие с Бога. Хоризонталната линия на кръста представлява животните. Те пък са обърнати не с краката, а с гърба си към Господа и когато Той им говори, не слушат. И на животните, и на растенията не е дадено да разберат Царството Божие. Има и хора такива, които са се спуснали с ума си, зарили са се в земята, обърнали са краката си към Бога и не мислят за Него. Те искат в Земята да намерят богатства – въглища, злато, сребро, скъпоценни камъни – и смятат, че колкото повече имат от тях, толкова повече ще бъдат щастливи. Има други хора, които ходят в хоризонтално положение, обърнати са гърбом към Господа и казват: „Господ не ни слуша“. Как ще ги слуша, когато с крака или с гръб са обърнати към Него? Когато детето се обърне гърбом към майка си, което показва, че е гневно, майката ще му рече ли „маминото“? То не е нищо друго, освен животно на четири крака. Такова животно не може да разбере тайните на Царството Божие. Разбирате ли сега философията на кръста – тя засяга мислите и

отношенията ни към Господа? За да можете да бъдете в съприкосновение с Него, трябва да разберете правилно тази философия.

Третият елемент на кръста е Исус Христос – прикован на него, но обърнат нагоре към Бога. Той е истинският Човек. Следователно, имате три вида кръстове – кръст на растенията, кръст на животните и кръст, който спасява. Спасителният е кръстът Христов. Приковани бяха Неговите ръце и крака, т. е. приковани, забележете, върху три точки. Краката бяха приковани върху главата на растенията, които са надолу, с което Христос иска да ги обърне към Себе си. С други думи, Той е слязъл и простира да хване ония, които са потънали в тинята на материята, за да ги обърне с главата нагоре към Бога. Приковаването на краката показва и канара, т. е. че кръстът е поставен върху твърда почва. Това ще рече, че Христос най-първо спасява ония, които потъват надолу като растенията, хваща ги и им казва: „Стига с туй слизане – вашето спасение не е там“. И на животните, които постоянно и свободно се движат, Той казва: „Вашето спасение не е в тази посока“. Христос иска да ги хване с ръка, да ги обърне към Бога и да им каже: „Натам е вашето спасение“. Това са двете категории хора, към които спадате: едни от вас преди време са били с главата надолу, други – с гръб нагоре, а Христос ви обръща с лицето нагоре. И когато Той казва „Отче, защо си Ме оставил?“, знаете ли какво значение имат тия думи? Иска да каже: „Защо си оставил тия Твои чада да се лутат? Послушай молбата Ми, обърни ги, привлечи ги към Себе си“. Мнозина тълкуват думите в смисъл, че Бог Него е забравил, но те значат: „Защо си забравил моите братя“. Христос спуска ръцете си надолу, обръща ги и казва: „Тук е вашето спасение“. И всеки от вас трябва да спусне ръцете си надолу, т. е. да обърне своите желания,

своето сърце към Бога, към тайните на Царството Божие, защото в обратната посока е мрак и страдание.

Питам ви: Този, който още виси на кръста, ще го държите ли там? Искам днес сериозно да отговорите на този въпрос, защото Христос идва. И как ще ви завари? – Едни още продължават да затъват надолу, а други ходят с гръб към Него. Мнозина ме питат защо не могат да се развиват. Защото умът и сърцето ви не вземат направлението за разбиране на тайните на Царството Божие. Ако орелът или гълъбът биха турили на гърба си раници с няколко килограма провизии, докъде биха отишли? Птиците ни дават добър пример. При летенето, при издигането ви трябва да сте свободни от всякакъв багаж. Само перцата на крилцата и опашчицата и главата отпред стигат. Както за гълъба, тъй и за човека Бог е приготвил нужната му храна там, където отива.

Преди няколко дена се отбих в дома на една госпожа и ми направи впечатление един разговор. Тя минава за духовна, стреми се към новото Учение и затова си казала: „Време е вече отсега нататък да служа на Господа“. Случило се така, че си продала къщата за определена сума. Скъпо или евтино, продала я, но една друга, която минава за по-религиозна от нея, какво мислите ѝ казва? – „Не си направила добре, евтино си я продала, можеше да я подържиш повечко време и щеше да вземеш повече пари“. Ето, казах си, една жена, която още не е разбрала света. Първата отговори: „Стига толкова главоболия, радвам се, че съм се отървала“.

Трябва да бъдем свободни от всякакъв товар върху сърцето и ума и веднъж завинаги трябва да усвоим вярата, че Божият Промисъл работи за нас. Ако 4-5-годишни деца биха започнали сами да се грижат за своята прехрана, не биха пораснали и бързо биха се сбабичасали. Бащите са длъжни да се грижи за тях до 21-годишната

им възраст, докато заякнат. Числото 21 има значение: 2 + 1 = 3. Сега ние не сме станали още на 21 години, пред Бога сме на 10-12 години, затова и Той, и всички Ангели има още да работят върху нас. Наказанията, които ни се дават, са затова, че Бог ни праща на училище и ни заповядва да се учим, а ние бягаме. Сега Той върти своята пръчица, бие света на общо основание и казва: „Ще ходите на училище, за да се учите и да добиете опитност." Всяко отстъпление от Неговите заповеди, всяка погрешка има своите наказателни последици. Погрешките не могат се изправи по друг начин, освен само със страдания. Със страданията се тонират човешките чувства.

Сега, да се върнем на въпроса. Кръстът, който спасява и който трябва да носите, трябва да е съставен от два необходими елемента. Не трябва да е от дърво, не трябва да е с главата надолу, не трябва да съдържа глупав елемент, не трябва да бъде своенравен. Щом ви дойдат страдания, казвате: „Защо ми се дават, има други по-грешни хора, на мен ли намери Господ да ги даде? Към мен трябваше да бъде малко по-снизходителен!" Това вече е своенравие и роптание. В случая вие сте в положение на животно, обърнато с гръб към Бога, или в положението на растение, обърнато с главата надолу. Хората носят тия два кръста две хиляди години и още не са се спасили. Не съм виждал къща без такива кръстове и когато минавам из улиците, гледам да не ги срещна – дотегна ми да срещам такива глупави кръстове. Христос не е прикован на такъв кръст. Страдате и не знаете защо. Жената казва: „Ще си отмъстя на мъжа", мъжът казва: „Ще си отмъстя на жената". Съдията – на подсъдимия, учителят – на ученика, търговецът – на купувача, всички се заканват все да отмъщават. Този кръст не е спасителният. Спасителен кръст е онзи, който е направен от Мъдрост и от Любов. Тогава ще се спра при глупавия кръст, обърнат с главата надолу, ще туря Божествената Любов, ще обърна

главата нагоре, както е на Христа, и ще кажа: „Господи, каквото и да стане на Земята, и светът да се обърне с главата надолу и да се разруши, аз ще изпълня Твоята воля! Няма същество в света, което да ме отклони от това, ще я изпълня!“ Това говори, това иска законът на Любовта; това говори и Божествената Мъдрост. Ще кажа: „Господи, от страданията, които ми даваш, ще изуча дълбокия смисъл на моя живот тук и ще Те прославя“. Когато Господ ме наказва, ще казвам: „Тия удари върху моя гръб са благословение, благодаря Ти!“ Ето спасяващия кръст.

Значи вие, които страдате, имате тези два елемента. Остава да турите третия елемент. Не се старайте да отхвърлите двата елемента, защото дори Христос не се опита да ги отхвърли. Той трябваше да бъде прикован на кръста и с това Той извърши най-великата работа в света – такава, каквато човечеството не помни. Дори и след като Го поставиха в гроба, Той още беше на кръста, слезе в ада, отвори вратите адови, изведе грешниците и им каза: „Заради вас слизам тук“. Всинца искате все в Рая да отидете. Не трябва ли да слезете долу като Христа, за да потърсите и изведете вашите роднини? За да се върне при Отца Си, Христос трябваше да бъде три дни долу при своите братя и предци и да ги изведе. Какво друго, ако не тъкмо това разбираше Христос под думите: „Вам е дадено да разберете, а тям не е дадено да разберат Царството Божие“? И във вашия живот, когато хората не ви разбират, ще им говорите с притчи като Христос. Всеки трябва да бъде прикован на този кръст – това е една длъжност, която трябва да се изпълни. Христос спаси вас, а вие ще трябва да спасите тях. Когато отида при някой болен, излекувам го или му покажа начин за лечение, той, от своя страна, трябва да отиде сам да излекува по същия начин друг някой брат. Той няма право да дохожда отново при мен и да ми казва: „Ела, виж еди-кой си и го излекувай“. Това

преобразуване трябва да влезе в Живота, в мислите и делата ни. Сега, някои мислят или, може би, подразбират, че човек, за да се спаси, трябва да се откъсне от този свят. Не, напротив, трябва да влезете в света и да го организирате. Първо, трябва да организирате своя вътрешен свят.

Христос слиза на Земята на всеки две хиляди години. В миналото е слизал на тридесет и три хиляди години. Понякога слиза за по-дълго време, някой път – за по-късо време. Сега Христос ще живее на Земята по-дълго време и в бъдеще вие ще имате възможност да Го видите и да разговаряте с Него. Но кога? Само когато имате тия три елемента на вашия кръст. Казано е в Писанието, че някои ще видят Христа под облаците, други – над облаците, трети – преобразен. Какво ще се ползва глухият, ако го въведете в някоя консерватория, дето стават отлични концерти? Нищо. Каква полза има оня, чийто вкус и стомах са разстроени, ако му сервирате най-хубави ястия? Следователно, за да познаят, хората трябва да притежават необходимия им за това елемент. В това отношение, те трябва да бъдат на правия път. Хора без убеждение са като друм, по който минават всички – кой каквото им каже, всичко слушат и на всичко вярват. Днес им кажат: „Има Господ“ – е, има; утре им кажат: „Няма Господ“ – няма. Мязат на пещта, която си направил Настрадин Ходжа. Дошъл един приятел и рекъл: „Оттук духа вятър, трябва вратата на пещта да бъде от другата страна“. Настрадин Ходжа съборил пещта и я направил така, както му препоръчал приятелят. Дошъл втори: „Вратата трябва да бъде на изток“. Съборил ходжата пещта и я направил според тоя съвет. Дошъл трети: „Вратата трябва да бъде на запад“. Накрая Настрадин Ходжа взел, че съградил пещта върху една кола и я въртял на която страна пожелавали тия, които си давали мнението. Във физическия свят това може да е умно, но когато

дойдем в Духовния свят, трябва да се движим само в едно направление – нагоре към Бога. Натам е правилната посока. Ще попитате само в тази ли посока трябва да вървим. Посоката към Бога е посока към всички направления. Ако в това отношение нямате определено убеждение, ще бъдете, както вече казах, друм, по който всички ще минават. Турете плет или изкопайте голям трап и кажете: „Оттук вече никой няма да минава“.

И така, освен хората на най-низшето стъпало, има втората категория – това са съвременните хора с всичките свои теории. В продължение на целия 19-ти век във Френската академия се представиха стотина теории по геология за устройството на Земята. Всички спорят, доказват и поддържат дадена теория, но след петдесет години идва друга, според която Земята не била тъй, а другояче устроена, пробива си път и измества предната, за да даде след някоя година място на съвсем друга. Но как тогава да им вярваме, когато никоя няма трайна почва? Учените и богатите, които искат голяма слава, удоволствия и щастие в света, са между тръните. На Земята няма условия за щастие. Щастието е вътрешен процес в Духовния свят, в разумното отношение на душите една към друга. Обичате ли, ще ви обичат; правите ли добро, ще ви правят добро; справедливи ли сте към другите, ще бъдат справедливи към вас; обичате ли Истината, така ще се отнасят и другите към вас. Тъй говори, тъй отговаря и Господ. Той говори меко, нежно, кротко към разумните, а упоритите кове чрез страданията, които им праща.

В кръста има и още един елемент, който ще ви изясня. От двете страни на Христа имаше двама разбойника. Той беше прикован, а те бяха вързани. Защо на разбойниците пречупиха пищялите, а на Христа прободоха сърцето? Понеже Христос идва сега, ще ви кажа. Двамата разбойници бяха първите човеци, които Бог създаде и които

съгрешиха – Адам и Ева. Не вземайте думите ми буквално, говоря в преносен смисъл. Двамата ядоха от запретеното дърво, затова бяха наказани с пречупване на пищялите им. Защото е казано: „Проклет е онзи, който с краката си отива да върши зло“. А „пречупване на крака“ значи хора, които са изгубили Добродетелта. А защо прободоха Христа в сърцето? Защото не трябва да се желае да се вкусва от запретения плод. И каза Христос: „Понеже пожелах да ви туря в Рая, затова трябва да бъда прободен в сърцето. А понеже вие отидохте и взехте от запретения плод, затова вашите крака трябва да бъдат пречупени“. Сега мислете: който пожелае, ще бъде прободен в сърцето, а който извърши престъплението, ще му бъдат пречупени краката. Разпнатите отстрани на Христа, казах, бяха Адам и Ева. И двамата се спасиха изобщо. Оня, който беше отляво, каза: „Толкова хиляди Си спасил, спаси и нас, спаси ни без страдания“. Той беше жената, говоря в преносен смисъл. И каза Христос: „Ще ви спася“. Но на оня, който беше отдясно, каза „Ще бъдеш днес с мен в рая.“ И Той изпълни думата си – взе мъжа горе и остави жената долу. И дори сега Той промушва сърцата на мъжете по бойните полета и им дума: „Елате с Мен“. А на жените казва: „Вас ще спася в бъдеще, засега ви оставям на Земята да работите“. Е, тогава вие, жените, как ще посрещнете Христа? Питам българките, питам и германките, рускините, австрийките, французойките, англичанките.

Аз ви давам философския смисъл на кръста и ви каня да го приложите. Сам се радвам, понеже той е дълбок, велик, Божествен. Привеждам ви думите на великия Учител на Мира. Слушал съм гласа Му и сега превеждам Неговия език. Вас, жените, ще ви спаси кръстът с трите елемента. На онзи, който върши зло, ще му пречупят краката, а на онзи, който пожелае зло, сърцето ще му прободат. Само тогава ще бъде унищожено злото. Аз ви говоря това, което Господ е говорил

преди векове на девети март, когато е въвел човека в Рая. Тогава денят е бил петък, днес е четвъртък. Девети март обикаля всички дни на седмицата. И когато ви турим в Рая, пак ли ще отидете да ядете от запретения плод? Аз ви преподавам Живота, говоря ви за Христа, Който идва и Който работи. Чудни и велики работи ще станат в света. Не се самозаблуждавайте, те ще бъдат толкова обикновени и тъй естествено ще дойдат. Не мислете, че изведнъж като пламък ще паднат. Ще дойдат постепенно, постепенно. Някои от вас се страхуват. Не се плашете, страхливите няма да наследят Царството Божие. Бъдете герои. Сега ще слезем долу, долу ще изучим малките мистерии. В дълбочините на Земята ще слизаме и ще изучим как живеят. Оттам има друга врата за Царството Божие. През тая врата ще намерим Христа. Когато отидем долу, ще Го срещнем и когато излизаме, пак ще Го срещнем.

Казва Христос: „Вам е дадено да разбирате тия тайни на Царството Божие." Трябва да изучите съвременната наука, за да разберете какви са тайните на света и на Царството Божие. Трябва да имате малко понятие от астрономия, за да разбирате смисъла на тайния свят; трябва да имате понятие от физиология и анатомия. Какво знаете за устройството на вашето тяло, сърце, кръв, бели дробове, стомах, ухо, очи? Например, как светлината, която идва отгоре, се превръща във впечатления? Какво знаете за отношението на елементите, от които се състои вашето тяло, мисли и желания? В каква почуда бихте се намерили, когато започнете да виждате формите на вашите чувства и желания! Какъв велик свят ще се открие пред вас. После, какво разбирате, например, от съвременните политически движения? На какво се дължи това брожение и войната на народите? Не може ли човечеството да върви по друг начин? Тия въпроси трябва да занимават умовете ви. За да не можете да вникнете

в тия неща, първата причина е, че сърцето ви е изпълнено с недоволство. Когато сутрин станете и духом не сте в нормално състояние, смятате, че всички хора, цял свят е ненормален и лош. Когато виждаме, че хората са ненормални, именно тогава ние сме ненормални и обратното – когато виждаме, че хората са нормални, и ние сме нормални. Щастливите са пияни хора, страдащите са трезви. Влизате в някоя кръчма, виждате някого пиян, засмян, весел, но щом се върне вкъщи, не можете да му говорите. „Аз съм щастлив", си казва той, но на другия ден, когато изтрезнее, главата го боли и започва да размишлява добре ли е направил или зле. Тогава той е в нормално състояние. Съвременните хора казват: „Страдаме много", а аз отговарям: „Вие сега сте трезви". През миналия 19-ти век всички хора бяха опиянени: „Господ няма! Ха, ха – концерти, балове, веселба..." Сега, през този 20-ти век, хората отрезвяха: „Какво ще правим сега?" Един офицер от бойното поле ми казваше: „Всички ние там се молим, измениха се мислите ни", а един социалист питаше: „Какво става с мен? Аз съм бил най-глупавият човек досега, сега познавам, че има Господ, сега аз зная защо съм дошъл на Земята". Изтрезняват. И вас ако турят на фронта срещу англичаните и французите и започнат да пукат над главите ви снаряди, каква ще бъде вашата вяра? Аз считам, че тия хора държат сега матура по това, което се нарича посвещение. За някои вече е минало първото посвещение. И жените, които са тук, ще имат страдания, ще минат посвещението и ще изтрезнеят. Да бъдеш трезвен е най-добре – това е да бъдеш в нормално състояние.

Има една Радост, която е вътре в нас и ни уравновесява. Бих ви показал в какво се състои тя, но засега оставям този предмет, понеже за него ще говоря в неделя. Тогава ще можете да се съобщавате с всички добри хора по цялата Земя. Например, имате приятел в Америка; може да отправите ума си към него, да му препратите

мислите си и той да ви препрати своите. Така вие можете да обиколите цялата Земя, можете да отидете, ако искате, в другия свят и да разговаряте с всички добри хора тук или с тези, които са заминали. Някои казват, че не бива да се безпокоят умрелите. Няма от какво да се безпокоят. Например, някой е затворен; ще влезете при него и ще го попитате как е и ще му дадете някои полезни наставления. Там са скитащите се души – може и с тях да разговаряте. Но това е само за силните духом хора. Ще кажат някои: „Духовете са опасни и който ги проповядва, е еретик". Не се плашете, съществуването на духове е наличието на същински живот. И когато Бог създаде първия човек, Той му вдъхна. Първата зодия съответства на Духа – Духът е слязъл и се облякъл в първата обвивка. Месец март е идея на човешки Дух. Когато дойде този месец, размишлявайте за човешката сила – човек да бъде господар на земята, на водата, на въздуха, на огъня. Човек, който не е господар на земята си, на водата си, на въздуха си и на огъня си, няма още Духа в себе си. Първото важно нещо е да бъдете господари на своите мрачни сили и да казвате: „Моят Дух им е господар". Дойде ли ви лошо настроение, кажете: „Моят Дух е господар над тях" и ще видите как ще победите. Вие казвате: „Изнемогвам и не мога да се боря". Но и Господ не обича войници, които бягат от бойното поле – виждате как ги застрелват, и то с картечници, за да не бягат назад.

Сега, как ще посрещнете Христа – с гръб или с главата към Него? Идете и попитайте поповете, учителите и съдиите как ще ги завари Христос. Дали със спуснати ръце и с лица, обърнати нагоре към Бога, помагащи на своя народ и на човечеството? Този е пътят на благословението, ако искате Христос да благослови децата и приятелите ви. Опитайте този кръст, който се нарича Сила на спасението. Ако някой ви дава друг кръст, хвърлите го, той не е

истински кръст. Ще ви питам сега какви са желанията ви и накъде са насочени – към земята ли, месце за храна ли търсите? От хиляди години хората ядат животните и растенията, но не е това, което спасява. Какво би било вашето положение, ако ви нагостят с много добре изпечено агне и ви вържат за краката, обърнат с устата надолу? Какво би ви коствало това отлично ядене? Това е състоянието на Дявола. Щом кажете: „Да ядем и да пием", Дяволът ще ви обърне с главата надолу. Всеки, който яде с главата надолу или с гръб към Господа, не знае да мисли и чувства.

Сега, щом се върнете вкъщи, изпитайте вашето сърце. Бих желал, когато вляза в някоя къща, жената да свети като свещ, бих желал хората да ми говорят, без да продумат. Вляза ли в някоя къща, аз знам, че ме обичат, без да говорят, а в друга къща ми казват, че ме обичат, но знам, че ме лъжат. Говорете първо със сърцето, с ума и най-после – с устата. Никога да не продумват вашите уста, докато не проговорят сърцето и умът ви. Когато задали на великия египетски мъдрец Хермес един велик въпрос, върху който още не се бил спирал, той само стиснал плътно устните си. Това означавало: „Още не съм мислил върху това и затова трябва да мълча." А учениците му се учудили... Мнозина от вас казват: Защо да не ни се каже". Да ви се каже! Аз ви казах една велика тайна. Ще отговорите: „Ама кой не знае това – един дървен кръст с прикования Христос и двамата разбойници със счупени крака". Не е това кръстът. Когато Истинският кръст влезе във вас, Светлина ще озари ума ви, силно ще заработи сърцето и Духът ви и ще бъдете господари на целия свят. Казват, че някой имал могъщ Дух. Такъв Дух има този кръст. Онзи, който носи преспокойно кръста, гледа на нас...

Преданието разказва за Христа, че легиони от шест хиляди човека Му нанесли осемдесет хиляди удара и Той мълчал. Как е

издържал Христос? Той Си казвал: „Удряйте, тия удари са благословение – нека други се благославят чрез Моя гръб. Това са моите ученици, за които съм готов да понеса всичко“. Това е намагнитизиране. Вие къде бяхте тогава? Разбира се, не бяхте между римските легиони, а някъде между зрителите на улицата. И ето какви са били вашите мисли тогава: „Това е човек, който умира, без да постигне смисъла на живота. Млад и умен човек беше, но глупаво постъпи“. Такава беше тогавашната ваша философия (каквато бе и на всички свещеници, фарисеи и садукеи): яж, пий, лъжи, повече пари обирай – това е смисълът на живота. Но няма по-благородно нещо от Вярата, Надеждата и Любовта. Когато питат с какво се храня, казвам: „С Вяра, Надежда и Любов“. Това са плодовете на Духа – с тях се храня. И повече да не одумваме никого. Когато някой яде повече от мен, аз се радвам, че стомахът му е здрав. Радвам се с оня, който се радва. Споделям скръбта на онзи, който скърби, и му казвам: „Ти си бил и можеш да бъдеш щастлив“.

Преди няколко години, някъде между май и юни минавахме с един бивш учител край една гостилница във Варна. Това беше един хотел с градина, бяха сложени маси, бяха сервирани пържоли, които изпущаха много хубава миризма, беше сложено и винце. Когато минавахме, този учител извика: „Ох!“ попитах го защо пъшка. – „Едно време и аз бях от тези щастливци, а сега страдам“. Казах му: „За мен ще бъде най-голямо нещастие да ме турите на това място. Благодари се, че Бог те е отчислил, за да се научиш на закона скромно да живееш, защото достатъчни са и малко хляб и солчица. Опитал си едното, но още хиляди пържоли да изядеш, няма да станеш по-добре“.

Господ казва: „Понеже с този живот не си по-добре, отчислявам те, за да научиш Христовия кръст – смисъла на Живота“. Да, това са

великите тайни на Христа, Който идва. Бъдете верни на този Велик учител. Той идва с всички Ангели и светии, с всички ваши деди и прадеди, а не както църквата и съботяните си представят това идване. Ще видите съвременните хора колко много са се заблуждавали за идването на Христа. Ще кажете: „Колко е велик Господ!“ и ще благодарите, че сте минали тия страдания. Сега Христос носи на жените венци. Нали когато венчават булката, турят ѝ венец на главата. В мистиката, в окултната наука този венец представлява кръг с един кръст вътре. Който е дошъл на Земята, трябва да научи Мъдростта. Който е на Небето и иска да стане много мъдър, пращат го на Земята, защото тя е училище на Мъдростта. И Христос ще слезе да ревизира това Училище. Няма да ви гълчи, а ще ви зададе един или друг въпрос по алгебра. Някого ще запита колко правят 1 + 2. – Три. Ще кажете, че е много просто. Други ще попита колко прави 2 – 1. На някои ще даде задача от тройното правило, някои ще изпита по химия, други ще изпита по физиология – например, върху храносмилането или върху кръвообращението. Други ще изпита върху магнетизма, върху електричеството, някои ще изпита как се образува човешката мисъл, на други ще зададе въпроса какво знаят за женитбата. Жените, например, ще трябва да развият темата как са разбрали този въпрос. Понеже ще има малко мъже, жените ще държат повече изпит върху възпитанието на своите деца. Ще попита и съдиите как са съдили и как са прилагали Божествената правда, ще попита адвокатите как са защитавали своите клиенти, учителите – как са възпитавали своите ученици, лекарите – как са лекували своите пациенти, свещениците – как са проповядвали Словото Божие. Ще направи голяма ревизия на всички. Ще снеме на владиците короните и ще им каже: „Едно време Аз не носих корони, а венец от

тръни. Владика, който не е носил венец от тръни, няма право да носи златна корона". Блажени сте, че сте се родили на Земята в това време.

И сега, нека остане във вас тази съществена мисъл за кръста – да се обърнете с главата нагоре и с лицето към Бога. И когато извикате към Бога: „Защо си Ме оставил", Той ще се обади и ще каже: „Тук Съм, не Съм ви изоставил, ще ви обясня дълбокия вътрешен смисъл на този кръст". Нека Господ ви даде благословението да си отидете с Него (Обаждат се: Амин). Да се не обезсърчавате, да не пъшкате, а да се радвате, и когато плачете. Подайте си ръка. Отсега нататък всички църкви и вери трябва да се спогодят – жив е нашият Баща, Той е един за всички. И Той ще ви привлече, както магнитът привлича стърготините. Някой ден ще се намерите намагнитизирани и внезапно променени. Турете този кръст и Христос ще заработи във вас. Отсега нататък няма друга сила, която да Му попречи. Той ще ви просвети и ще ви даде всяка Мъдрост. Но бъдете верни на вашия Баща. Ние всички сме в Рая, кажете: „Отсега нататък ще вървим в Твоя път, ще обработваме този Рай, ще ядем само от позволените плодове, ще ходим в съгласие с Твоя вечен закон". Тогава Бог ще каже: „Елате, благословени, защото за вас е Царството Мое". После пак ще ви прати на Земята да работите и тя ще бъде вече Негова. Едни ще бъдат управители, други ще бъдат съдии, адвокати, учители – кой за каквото го бива. Длъжности има много, едва ли има толкова хора за всички длъжности. Има длъжности както за мъжете, така и за жените. Но за истинските жени.

Сократ е казал: „Има жени, и жени", т. е. два вида жени. Когато я срещнеш, жената трябва да те промени, а не да ти извърти ума. Когато влизаш при нея дори с лоша мисъл, тя трябва да ти превърне ума и да кажеш: „Няма да правя такова нещо". Това е жена. А щом ви изопачи ума в друго, лошо направление, тя не е жена, а е обърната с

главата надолу. Такива жени желая аз – да обърнат умовете на тия твърдоглави българи. Вие, жените, имате ключ за това. Не се обиждайте, казвам да промените вашите деца, които са твърдоглави, да промените вашето сърце, целия ваш душевен бит. Това, разбира се, няма да стане за една, пет или десет години, това е въпрос за векове. Това е днешният ден – ден за работа. Господ идва да даде служба на жените и еднакви права с мъжете. Когато момъкът и момата не са още женени, много се обичат отдалеч, обаче щом се съберат, почват да се ритат. Сега Господ е турил мъжете горе, а жените – долу. Понякога жената плаче: „Замина си мъжът ми, о, колко беше добър!“ Благодари, че ти е обърнал ума. А мъжът, когато гледа жена си долу, казва колко е добра, колко хубаво говори. Някои жени казват: „Господ ми отне мъжа“. Не ви го е отнел, а ви е поставил надалеч, че да се гледате и да си домилеете. Вечерта жената ще пусне мъжа в добре обработената си градина, на другия ден той пък ще покани жена си. А сега как ще живеете без обработена градина? Жени, обработете долу вашите градини и мъжете ще дойдат да се разхождат. А и мъжете ще обработят горе своите градини, за да ви посрещнат.

Това е смисълът на думите: „Вам е дадено да разбирате тайните на Царството Божие.“ Това са някои от тия тайни.

Беседа от Учителя, държана на 22 март 1917 г. (стар стил), четвъртък, беседа за жени[29].

[29] Тази беседа е известна още под името „Без товар“, но тя е с непълно съдържание.

ВОЛЯТА БОЖИЯ

Знанието в света има сила само когато се прилага. Мнозина от вас не го прилагат и при това всички искате да носите хубави дрехи и да ядете хубави гозби, без да знаете как се придобиват и приготовляват. Всеки трябва да знае как се снове,тъче и др.

Някой ден сте весели – то е един вид тор; скръбта, то е друг вид тор. Някой усеща приятно настроение, ще мине половин час, ще се измени – знаете ли защо става това? Всеки, който влезе в духовния живот, ще се събудят у него всички лоши качества от миналия живот, които са били спящи и сега, като дойде Божественото благословение, са поникнали. Трябва плевелите от вашата градина да ги изхвърляте. Някои казват, че били по-добри преди да влязат в духовния живот. Деветдесет и четири процента от вашата любов е фурда, а другото, 6 килограма, е само любов. Изхвърлете фурдата, тора, на нивата, да остане във вас само хубавото – 6-тях килограма. Ще речете, пак ви дялам за нещо, но то не е дялане, вие не сте видели още дялане. Една хубава статуя художникът трябва да чука и дяла дълго, докато стане хубава и изящна.

Искам от всички ви да сте готови да изпълните волята Божия. Допуснете, че сте в първите времена на християнството. Колко от вас сте готови да претърпите гоненията и изпитанията? Вие имате малки изпитания в дома си, с мъжа си, с децата си, но те са нищо. Важното е да изпълните волята Божия. Но вие какво правите? Ако е съгласна Божествената воля с вашата воля, вие сте готови да я изпълните, но обратното – не. Новото учение калугери не иска да прави, нито калугерици, то иска хора съвсем здрави, които да могат да носят

несгодите на живота. И които разберат този закон, това учение, ще сте готови да си помагате едни на други.

Всеки от вас си има по един трън в плътта. Павел, и той имаше трън, за който се моли на Бога, но той не каза на Бога къде му е трънът. Бог му каза: „Доста ти е Моята благодат.“ Та, и вие трябва да кажете на Бога къде ви е трънът, за да го извади. Не трябва да бъдете всички еднакви в своите стремежи. Ако всички тъкат все платна, ще се яви голяма конкуренция. Вие всички искате да бъдете добри. Добродетелта какво нещо е? Каквото изработим, да бъде изработено добре – готвиш ли, тъчеш ли, шиеш ли и др., туй значи да сме добри. Вие искате да сте като една статуя положена и всеки да каже: „Колко е хубава!“ и да ви се учудват всички. Не искам да сте като онзи англичанин, който взел да бяга от своя автомат, който му искал да му даде душа. Христовото учение не е едно автоматично учение, то е учение за душата. При това учение ще се подигнат много съмнения във вашия ум. Вие може да кажете, че нямате съмнения. Една новооженена мома, колко съмнения се явяват в нея за нейния мъж? То е защото няма вяра в него. По същия закон, вие тръгнете в духовния път и си кажете: „Дали ще го досвърша?“ Съмнението показва, че субектът, който се съмнява, не е самостоятелен в работата си. Ако един човек е лош, има формата на един лош човек, ако е подозрителен... Всички форми вървят след човека. Всички се стремят към Небето, всеки се стреми да угоди на Господа. Какви жертви сте дали за Господа, какво сте направили? Вие все казвате, че Бог не ви е дал туй или онуй, а вие какво сте дали? От това брашно, което вие сте дали на Господа, може ли да направи пита?

Трябва да разсъждавате добре, все за любов приказвате, но любов, която дава сила на човешкия дух и ум и му дава сила да понася страданията, тя е Божествена любов. За да я имате, трябва да замените

вашата любов с Божествената. Ако вие ме слушате, ще ви кажа от где можете да вземете тази любов. Като ви обидят, почнете да се огорчавате – това показва, че вашата любов има граници, отпада, значи не е любов. Павел казва: „Любовта никога не отпада.“ Преди да падне орехът, окапва нещо от него; то не е орехът, то е черупка. Някой казва за други, че любовта му отпаднала, но то са опаковки на Божествената любов. От вас трябва да отпаднат всички черупки и да остане Божествената ядка, която е любов, в която има сила – щом я призовете, всичко да се стопи в тая любов. По вашите лица чета, вие сте хора, които се тревожите, бих ви турил бележки 1, 2, 3 – повече не мога. Казвате: „Аз се много моля.“ Значи много ядеш. Молитва и служение са две неща отделни.

Всеки ден казвате: „Да бъде волята Божия.“ Мъжът каже: „Да бъде волята Божия“, но жената каже: „Не! Моята воля да бъде!“ Така правят и мъжът, и децата и работата не върви. Вие сте отворили с голяма фирма търговия и казвате: „Ние продаваме на едро“, но един ден дойде и вие фалирате и си кажете, че това не е за вас.

Три пъти да мислите, един път да приказвате. Всички сте даскали и учители. Казвате: „Тъй трябва да постъпи г. Д.[30]„ Кажете ми какво аз да направя и аз ще го изпълня точно, но и аз ще ви кажа какво трябва вие да направите, но трябва да го изпълните. Ако не вървите добре, ще станете по-нервни, не ще можете да спите, ще сте подозрителни и най-после ще искате да скриете това от хората и ще си турите маска. А моето учение ще даде една приятна окраска на вашата душа, ще сте спокойни и радостни и няма да имате нужда от маски. Някои от вас са по 30 години, други по 40 години в училище, а

[30] Вероятно „господин Дънов“.

трябва да учите най-много 120 години, значи имате още много да се учите.

Господ пита: „Колко от вас сте готови да изпълните волята Божия?“ И тогава всичко ще ви върви добре. „Три пъти на ден вземате от Мене (яденето), а вие какво ще свършите за мене?“ – казва Христос. Не само с хляб ще бъде жив човек, а с всяко Слово, което излиза от Божествената уста. Ще ми кажете какво искате да направя за вас. Ама ще кажете: „Не вземаме, не даваме.“ Но тогава няма да бъдете в това училище и Бог ще покаже един път само за тези, които имат добрата воля да побеждават в себе си всякога своите мисли и желания. Ще турите на своята мечка по една халка и ще ѝ давате по малко брашно. Мъжът ядосан и бие жена си. Вие критикувате все другите. Аз бих ви попитал: „Със себе си живеете ли добре?“ Опитайте се за един месец да нямате никакво смущение, да бъдете тихи и спокойни, да видите доколко сте добри. Отсега нататък, каквито недоразумения имате, караници между вас, Господ е заповядал: „вън всяка нечистота.“ Бог не е Бог на гнева, а на вярата, надеждата, любовта, правдата и чистотата. Който не изпълни тоя закон, да иде в Египет да прави тухли, а който иска да върви, сега е пътят през пустинята за в Ханаанската земя. Вие имате да разрешавате много важни въпроси в този живот. Не отлагайте! Турете мисълта си положително: „Ще изпълня волята Божия“, в себе си кажете, не казвайте на други.

Чистота и искреност в мислите и желанията в душата си и любовта ще се прояви и туй е то живот и Бог ще ви благосл ови и Небето ще се стреми да възрасти всичко посято от Бога във вас. Дайте му място да расте, сега са най– благоприятни времена, в кратко време много нещо да реализирате. Което в миналото е расло за 1000 години, сега става за 10 години, което е расло за 100 години, сега – за 1 година.

Да образуват жените един съюз, да си помагате, а сега, като седнете вкъщи, еди-коя си такава, онакава, въпроси и критики – не може тия маски на дявола, снемете ги! Сега се учете от Господа. С каквато мярка мерите, с такава ще ви възмерят. Това става навсякъде, все одумване.

Аз мога да ви направя като пчелици, като ви туря в котела, но аз искам вие сами да станете добри, защото, като дойде времето, ще бъдете добри по необходимост, а сега е време на свобода, на избор, да изберете сами да бъдете добри. Доброто в човека, то е човекът, то е негов дял. Туй, което ще направите, то е благословение за вашите домове, за вашите деца. „Ако опазите закона Ми, ще умоля Отца Си да ви изпрати Духа Утешител“ – каза Христос на Своите ученици.

Ще варим домати и от 100 килограма ще извадим 9 или 10 килограма. Аз ще ви дам домати и дърва, а вие да ги сварите, а който не иска да ги вари, аз ще ги сваря, но ще искам от него домати и дърва.

Всякога мислете за неща, които растат. „Не мога“ е противоречие. „Не мога“ в зак[она] на Любовта показва, че има спънки, препятствия. Започнал съм да фотографирам вашите мисли и един ден ще ви ги покажа. Псаломът казва: „И заличи, Господи, прегрешенията ми“. Да се запълнят плочиците в мозъка ви с по-висши неща. Да се облагородят умът ви, сърцето ви, да имате здраве, абсолютно здраве. Туй е то Новото учение. Учение, което не може да се приложи, не искам да чуя за него. Всички да бъдете здрави, щастливи и блажени. Здравето е за тялото, щастието е качество на душата, между ангелите, а блаженството е качество на духа, при Бога, затова на Земята не може да има щастие и блаженство.

Трябва материалът, предвиден за 1917 година, да се изучи, да не остава нивата неизработена. Ще ви разделя на категории. Който знае

да тъче, върви добре, но който не знае, е лошо. Мнозина се оплакват: не върви животът добре. То е, че не е нагласено добре платното, трябва наново да се надене. Да дойдат идущия четвъртък само тези, които могат да приложат, само слушатели не искаме. Гледайте да уредите вашите отношения. Да бъдете искрени спрямо вашата душа, спрямо Бога и човеците.

Гдето се увеличава доброто, там се увеличава и злото. Който повече работи, повече яде, повече дрехи къса и др. Всеки от вас да стане едно огнище за Божествений Дух. Господ изпраща всеки ден Духа Си, но ние да бъдем готови да го приемем, благото, което Бог ни праща. Искам да ми дадете съдействие, да изгладите недоразуменията между вас. Вие често дигате прах в умовете и сърцата си, няма нужда от това. Гледайте да успокоите мислите си, подайте си ръка и работете. Гледам, делите се на партии, на млади и стари. Да се добие Божественият Дух е първото нещо, доброто да се гради, иначе с лошите си мисли вие си създавате карма и болести. Господ е писал, че всичко ще се уреди и аз ви желая да растете по ум и сърце, в мъдрост, знание и любов, да не се спъвате един други.

– закон е на страданието.

– законът на изкушението. Духовете ви изкушават чрез хората.

– законът на Божественото благословение.

Колко велики закони са те! Само да можете да ги разберете. Ще ги научите по теория и практика, заедно. Дойде някой да критикува, кажи му: „Ти имаш ли стан? Ела да тъчем.“ Някой не живее добре, станът му не е нагласен добре – ще го отрежете и ще го насновете наново. Забъркали сте станове и на мъже, и на жени и сега всички плачат.

Беседа от Учителя, държана на 29 март 1917 г. (четвъртък)

ОПРАВДАНИЕ И СПАСЕНИЕ

Защото със сърце вярва някой за оправдание, и с уста бива изповядване за спасение. (Рим. 10:10)

Ще се спра върху двете думи: „оправдание“ и „спасение“. Тези думи искам да приложите и да направите един опит върху тях. Всяка една жена се стреми към независимост. Когато е мома, тя гледа да излезе от къщата на баща си, да се освободи от майка и баща, да стане господарка в своя къща. Този стремеж е естествен и Божествен. Когато се ожени и влезе в новия живот, тя занася в своята къща чеиза си: ризи, възглавници, постилки, дарува тези-онези, нарежда къщата си и изпитва приятност от тази нова, тъй добре наредена къща. И действително, нещастни са бездомните жени: без дом човек е човек без характер. Тялото е една къща на човешката душа в духовния живот; по същия закон, като жената, душата трябва да влезе в тялото и да го устрои. Някои искат да се освободят от тялото си и казват: „Кога ще се освободя от тялото си?“ Има тела, от които човек може да се освободи. Това са онези нездравословни, влажни изби, без прозорци, в които хората хващат ревматизъм. Като излизаме от тях, това не значи, че трябва да излизаме и от здравословни къщи. Павел на едно място в Писанието казва: „Има дом неръкотворен.“

„Оправдание“ излиза от „да оправим нещата“. Кой човек е оправдан? Онзи, който не греши. Но за да не греши, човек трябва да има знание, да разбира смисъла на нещата около него, да прави правилен избор. Вие се стремите към свобода. Трябва всяка жена да

има тази свобода, но с условието да може да я използува, като върху нея гради щастието и здравето на своя мъж, на своите деца. Жена, която не е свободна, мъжът ѝ не е щастлив. Мислите ли, че болната жена е свободна? Жена, на която умът и сърцето постоянно се смущават, не е свободна. Не казвам, че умът не трябва да се вълнува. Смущение е едно нещо, вълнение – друго. Умът и сърцето трябва само на повърхността да се вълнуват, а не да се смущават издъно, за да не се размътват, защото това показва, че те са плитки, дълбочината им е само 10 сантиметра. Питам: С 10 сантиметра дълбочина какво може да се направи? Ако вземем 10 сантиметра плат, какво може да се направи от него? Първото и най-главно нещо за жената е да има дълбочина в сърцето си най-малко 10 километра. В такава дълбочина, който се опита да ви смущава, ще се удави. Какво правят малките деца, като намерят плитки локви около 10 сантиметра? Влизат във водата, размътват я и им е приятно. Мъже, като намерят такива плитки жени, размътват ги и са доволни от това. Тогава жените кажат: „Ние сме много нещастни.“ В плитка вода се вдига голяма глъчка. Там жабите през целия летен сезон крякат – голям кипеж, шум, който едва през зимата престава. Значи, сърцата ви не трябва да са плитки, не трябва да има кипеж в тях. Питам: Какъв е церът за такава локва, в която водата е застояла? Ще внесете струя нова вода в тази локва – ще прекарате вадичка, за да може прясната вода да измие всички останки [от] миналото. Христовото учение е една нова струя, която трябва да влезе в сърцата ви и да ги измие и като ги изчисти, ще остави утайките на нивите ви, за да се наторят.

Ще запитате: „Как да се прекара този извор?“ Изворът сам ще дойде при вас. Христос казва на самарянката: „Водата, която Аз ще ти дам, ще бъде един извор вътре в тебе на живот, който извира постоянно.“ Следователно, думата „спасение“ подразбира този извор.

Когато човек попадне в някоя пустиня, дето няма вода, устата му пресъхват, чувствува непоносима жажда и единственото спасение е водата, иначе той е осъден да падне мъртъв. Така „както пътникът през пустинята, много жени умират в този свят от жажда със своите камили, със своя багаж. Вие сте слушали думата „извор". Бих желал, като излезете на разходка вън от София, да опитате водата на такива извори. Но високопоставените дами, па и всички други, ходят на разходка не по-далеч от Борисо– вата градина и то по едни и същи алеи, дето освен прах нищо друго няма. Нагълтат се с прах и като се върнат дома, казват: „Каква хубава разходка направихме!" Казвам: Нагълтахте се с прах. Често хората, като възприемат Христовото учение, служат си с едни и същи отъркани фрази и после казват: „Заболя ме главата да слушам." То е защото си гълтал прах. Това не е място за оправдание и спасение.

Думите „оправдание" и „спасение" имат 7 значения. Аз ви говоря сега за едното и ако разберете него, тогава ще ви говоря за другите. Дойде някой приятел и ви каже: „Да отидем на разходка, но не далеч, защото ме боли глава, сърцебиене имам, не съм свикнал." Значи, вие сте хора с къси крака, когато [*докато*] истината иска хора с дълги крака; и вие несъзнателно ще дойдете до положението да вършите престъпления. Щом краката на хората станат къси, те започват да мислят лукави неща.

Някой казва: „Не мога да отида на Витоша." Че, ако не можеш да отидеш на Витоша, как ще отидеш при Христа? Христовият път е тесен и стръмен, той е пътят на разумната човешка воля. В ума си кажете: „Ще отида с моите приятели на Витоша." Ако не можеш действително, то поне мислено ги проследи, пропътувай целия път в ума си. Това е философията на живота. Преди да се ожените, като се срещнете с вашите възлюблени, те ви наричат ангели, обичат ви,

умират за вас, не могат да живеят без вас, коленичат пред вас и колко плач, ридания и преструвки се изливат. Но това е не защото те не могат без вас. С това те произвеждат ефект и искат да кажат: „Нека видят какъв е Господ.“ Когато се оженят, жените започват да коленичат. Ето вашата философия. Наместо мъжете, вие сега коленичите. Защо? Защото умовете и сърцата ви са плитки. Не го вземайте в лош смисъл. Ако взема една мярка и опитам дълбочината на сърцата и умовете ви, ще констатирам един факт, тъй както си е.

Тези думи, които ви говоря, аз ги тълкувам, те са в преносно значение, не ги вземайте в обикновен смисъл. Сърцата ви могат да бъдат и плитки, и дълбоки. Ако в сърцата ви постоянно влизат утайки, дъното им ще се изпълни и ще стане плитко. Има езера, които са станали плитки, а има и такива, които са станали по-дълбоки. Защо в жената се явява желание щото мъжът да коленичи пред нея? Да коленичиш, това подразбира закона на самоотвержението, само– пожертвуванието. Като направиш ъгли на колениченето, това показва, че си готов да слезнеш долу и да се самопожертвуваш. Когато умреш за някого и се жертвуваш, значи ти коленичиш през него. Но когато някой момък коленичи пред някоя мома, той я лъже. Кажете, колко българки има, които живеят идеално с мъжете си, никога да не са си казали лоша дума?

Аз ще ви оставя да размишлявате, вие сами да констатирате истината. Истината трябва да изпъкне, ни повече, ни по-малко. Тази истина не искам да ви я представя тъй бляскава, за да ви ослепи, прекарвам я през много облаци, за да я направя поносима за вашите очи и с това искам да ви избавя от илюзии, които създават всеки ден нещастия, защото тези илюзии ви отдалечават от Бога. Когато Бог е изпратил един мъж или жена на Земята, Той им е дал един бюджет. Ако някой го изяде, това е несправедливо. Никой няма право да ти го

взема, освен ако ти го дадеш доброволно. Кажеш някому: „Ти не се жертвуваш за мене.“ Няма защо той да се жертвува за вас; ако той прави тази жертва, за да ви подигне, той ще слезе. Такъв е Божественият закон – един слиза, а друг се качва. Ако жената слиза, мъжът се качва; ако мъжът слиза, жената се качва. Вие сега като вървите, хвърлите една котва, уловите мъжа и го сваляте, тъй че нито той върви нагоре, нито вие. Спирате се на едно място и се гледате. Такива са съвременните жени, спират своите мъже и не ги пущат да се качват. Тази е причината, задето вие спите, задето не можете да отивате на другия свят, да слизате и да се качвате. Когато ви питат: „Защо спите?“ – „За да отиваме при Господа.“ Когато кажете: „Добре спах“, то е защото сте били горе, но впечатлението, което сте придобили оттам, е загладено, от него остава само една сянка на приятност. Някой път казвате: „Лошо спах, лоши сънища сънувах.“ То значи: спряла си мъжа си някъде. Това неестествено положение всякога произлиза от крайното користолюбие, което съществува у жените. Користолюбието ражда користолюбие, нещастието ражда нещастие, скръбта ражда скръб.

Когато говоря за страданията, нещастията, аз разбирам скръбта, като обвивка на Божествената истина. А съвременните хора обвиват скръбта в радост и следователно отвън те я подсладяват. Такива хапчета има: отвън ги обвиват със захар, а отвътре са горчиви. Господ сега не поддържа ни хомеопатията, ни алопатията. Първите лекуват с малка доза от горчиви прахове, за да действуват, а вторите – с голяма доза горчиви прахове и болките престават. Когато човек е здрав, няма нужда от никакви хапчета. Знам много хора, които по навик от време навреме си гълтат по едно хапче аспирин, хинин, за да не заболяват. С това те си внушават мисълта, че може да заболеят. Всеки ден си

казвайте по една дума, която да е положителна. С това вашето положение ще се подобри.

Всички, които ме слушате, направете следния малък опит, за който ви давам срок една година, след което време вие ще сте свободни. Първите 6 месеца ще бъдат положителни, ще орете, ще сеете, ще жънете, а другите 6 месеца ще бъдат пасивни, ще берете нова енергия. Да няма никаква сянка от съмнение, защото това, което казвам, може да се направи от всекиго. Смешно е да се каже, че не можете. Някой ден ще събера малките деца и с тях ще направя опит и ще докажа, че това, което не можете да направите, малките деца ще го направят, защото вярата у тях е по-голяма. Ще кажете: „Може да се излъжем." Може да се излъжете едната година, втората година няма да се излъжете. Ще изпъдите тази мисъл, че ще се излъжете. Там, гдето Господ работи, няма лъжа. И ще знаете този стих: „Всичко, което ще се случи с ония, които обичат Господа, е за тяхно добро."

Ще си турите това като мото: „Всичко, което ще се случи с нас, Господ ще го обърне на добро." И след това нека дойдат всички лоши мисли, лоши желания, нека се опълчат всички хора, вие не се бойте. Страх да няма, дръжте го вън от себе си.

Аз сега ще ви говоря за глагола „мога". Какъв опит правихте вие досега? Вие го употребявахте само в първо лице – „мога". Отсега нататък ще го употребявате във всички лица: Мога, можеш, може, можем, можете, могат. Като срещнете спънка, ще кажете в себе си, в душата си: „Мога, можеш, може!" „Мога аз; можеш Ти, Господи, Който си в мене, в моята душа; може великият Ти Дух, Който ме ръководи." След това ще употребите трите лица за множествено число. Вашата вяра, вашата чистота ще помага на всички, които са горе, да съдейству– ват на Божествената идея да се осъществи в живота ви. В тоя път се иска Божествено търпение и постоянство,

докато Виделината преодолее във вас. Това ще правите на всяко време, когато се усещате слаби. Ще го правите сутрин между 4 и 7 часа. Точно в 4 часа сутринта, който може, да стане и да започне драговолно своя опит. Като изгрява Слънцето сутрин, ще кажете:

I лице: Мога – Така да изгрее моето слънце в моята душа.

II лице: Можеш – Така да изгрее Божието слънце в моята душа.

III лице: Може – Така да изгрее слънцето на моя дух.

I лице, IV: Можем – Така да изгрее слънцето на нашите ангели.

II лице, V: Можете – Така да изгрее слънцето на Великия Господ на Мира в нашите души.

III лице, VI: Могат – Така да изгрее слънцето на всички слънца в нашите духове.

Така трябва у вас 6 слънца да изгреят. На всяко слънце ще се спирате по 4 минути, всичко 24 минути ще се употребят за изгряването на 6 слънца.

Правилото, което ще спазвате, е следното: Ще ставате тихо, спокойно и след като се умиете, ще застанете тихо, без всякакво смущение, нищо да не ви плаши. Може да сте неразположени при ставането си, може да чувствувате като да ви е крив светът, но вие се оправете и кажете горните думи тихо, всяка за себе си. Ще си вземете едно тефтерче и всяка сутрин, в продължение на 6 месеца, ще си отбелязвате в колко часа сте станали и колко пъти сте закъснели. Като изговорите тези думи, ще почувствувате една приятност под лъжичката и духът ви ще се повдигне. Трябват ви шест години, за да разберете как изгряват тези слънца. Този опит продължавайте 6 месеца и го предайте, препоръчайте и на някои свои приятелки. Ще започнете от 6 април.

Някои ще кажат: „Дали ще може да се става тъй рано, как ще може“ и т.н. Такива мисли да няма. Ще отбелязвате в тетрадките си

какво е било времето, като ще разделите на графи: ясно, облачно, дъждовно, ветровито. Всички тези 4 състояния на времето са добри. Ако е дъждовно или облачно, да се не оплаквате никак през тези 6 месеца. Ако е дъждовно, ще кажете: „Днес времето е дъждовно, Бог го пречиства и нивите ще родят повече." Ще гледате всичко това да приложите и да искате обещание и от вашите другарки, на които ще го препоръчате, и те да го изпълняват.

През първия месец, след като изговаряте всички 6 точки, ще наблягате най-много на първата; през втория месец ще изговаряте пак всички, но ще наблягате на втората точка и т.н. Искам да бъдете тихи, спокойни. Благослове– нието, което дойде, ще бъде толкова, колкото то ви е потребно. Дъждът, като вали, ще даде на всяко растение толкова влага, колкото му е потребна. Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случи през тези 6 месеци, ще се стараете да извадите поука, да извадите добрата страна от неприятността и да намерите ползата от нея. Ще кажете: „За добро ще бъде всичко това за онзи, който люби Господа." После ще употребите следните изречения:

Вярвам в Тебе, Господи, Който си говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш в бъдеще.

Да дойде Твоята виделина върху всички ни.

Да се прослави името Ти.

Да се въдвори царството Ти и

Да се изпълни волята Ти на Земята, както се изпълнява горе на Небето.

През деня, каквото ви се внуши – да четете някой псалом или нещо друго, четете, но само ако усещате дълбок вътрешен стремеж към това. Като прочетете горните изречения, размишлявайте върху неща, които могат да ви повдигнат, за всичко, което е най-красиво в

света и ще видите как ще ви се представят най-хубави картини. Само по този начин ще можете да изправите миналото и да си приготвите условия добри за бъдещето. Този е пътят, по който ще може да калите волята си и да облагородите ума си и сърцето си. Разбира се, светът ще върви по същия път, но всичко ще се обърне на добро.

През тези 6 месеца някога ще се почувствувате пообезсолели – тогава ще употребите следното изречение: „Господи, стопли сърцето ми с Твоята любов.“ Ако умът ви някога се позамъгли, ще кажете: „Господи, просвети ума ми с Твоя Дух“, или: „Дай виделина на моя ум чрез Твоя Дух.“ И след това стойте си спокойно; може да мине 1, 2, 3, 4 часа, но резултат без друго ще имате. След като изгреят шестте слънца едно след друго, ще има резултат.

През тези 6 месеца ще гледате да бъдете в добри отношения с мъжете си, с децата си, с окръжающите ви и ще говорите само за полезни работи. Ако някой път се излъжете и кажете за някого лошо, ще си го запишете в тетрадките си, ще бъдете искрена спрямо себе си.

Друго едно правило: Ако някоя от вас сама не може да си помогне, ще повика още една сестра; ако и двете не могат, ще повикат и трета и заедно ще изпълнят молитвата си. Събирането всякога трябва да става преди обяд, до 12 часа най-късно, защото тогава има добри влияния.

Ето как се оправдава и спасява човек. Това е първото значение на тези думи.

Колкото приятелки имате обични, дайте им този ред, този съвет. Щом имате дълбоко побуждение, кажете това нещо и на други, тогава ще се благословите и вие, и те. Така да просветне вашата Виделина пред вашите ближни.

Мир на всички.

Беседа, държана на 5 април (четвъртък) 1917 г

ВЛИЯНИЕТО НА МУЗИКАТА

Всички сте запознати с музиката, всички пеете, всички свирите. За музиката има различни определения. Тя е едно качество на душата. Тя е базирана върху два центъра, които се намират отпред на челото. Всички хора обичат да пеят, но не всички са еднакво музикални, т е. този център не е еднакво развит у всички, вследствие на което тези, у които центърът е слабо развит, не обичат музиката.

Необичането е отрицателно качество, то значи да ти липсва нещо. Някои казват: „Не обичам никого." Това е отрицателно качество, липсва ти нещо. Когато обичаш нещо, това е положителната страна.

Под думата „нещо" се разбира реализиране в света. Под „нещо" се разбира една идея, която е реализирана във физическия свят. Най-напред се заражда у тебе една мисъл, която, като се осъществи, има двойно значение. Говоренето е една музика. Хора, които не са музикални, тяхната реч е дрезгава, те са резки, груби. Хора, които са музикални, гласът им е мек, тих.

Музиката е необходима и любовта не може да се прояви без музика, тя е дреха, с която любовта трябва да се облече. Мома, която пее, има голямо почитание в българския народ.

В човека има две души. На едната душа стремежите ѝ са към центъра на земята, в нея няма музика, в нея има само шум. Другата душа е Божествената, чийто стремеж е към слънцето, нагоре, и в нея има музика. Всеки човек, у когото има музика, той е духовен човек. Той може да не ходи на църква, но в него има стремеж към слънцето и той е според мене религиозен човек. Всеки духовен човек може да бъде религиозен, но не всеки религиозен е духовен. Затова казвам, че

музиката има две изражения: реално – несъществено и реално – съществено. Музиката е необходима за всекиго; тя може да лекува човека от разни болести, например всички нервни болести. Ако си нервен, пей някоя песен в мажорна гама всяка сутрин в продължение на ден, два, три, седмица, месец, всеки обед и вечеря и ако не премине това ваше състояние, елате при мене. Вие какво правите в такива случаи? Викате лекар – той ви дава бром и други лекарства за успокоение, които по-скоро притъпяват нервната система, но не ви лекуват. Музикалните вибрации са тъй деликатни. Те правят едни хубави разтривки, лекарствата са отровни вещества, удари с чукове.

И тъй, музиката у вас ще бъде едно средство, за да изразите вашите чувства, а чувствата ще бъдат една форма, за да изразите разумния си стремеж към Бога. Затова всички религии започват обредите си с песни. Отнемете песните на хората в света, те няма да се женят. С песни се движи колелото на живота. Песента е парата, спре ли парата, и колелото се спира. Когато хората са сгрешили, те са престанали да пеят. Но музика има и в четенето. В поезията има музика. Музика има в постепенното вдигане на гласа, но ако веднага вдигнеш гласа си, правиш една пречупена линия, това се отразява всякога зле на тъпанчето на ухото и когато човек се разгневи, повдига изведнъж тона си и той вече няма музика в себе си или пък музиката му няма отмерен такт. На първо място в живота стои яденето, а после музиката.

Ако ти е развито ухото, ще чуеш каква музика има в яденето. 32-та зъба, като дъвчат, са 32 корди, които свирят по хляба, а езикът – капелмайсторът, който дава такт. Всяко ядене може да се състои от няколко парчета. Вие следите ли от колко парчета се състои вашият концерт при яденето? Всяка една хапка, това е едно ново парче. Яденето е значи първият концерт в живота. Аз, като следя хората,

гледам как много от тях, като се съберат, разяждат се и всички стават песнопойци. Който не знае да свири добре с устата си.т.е. не знае правилно да яде,той се чувствува зле и вътрешният слушател – стомахът – казва: „Не свириш добре.“

Втори етап на музика е храненето на сърцето, т е. дъвкането на онази храна, която е потребна за сърцето. Така че първата музика е яденето, нейният център френологически е под ухото, втора музика е пеенето – негов център е под челото, трета музика е молитвата, моленето – центърът ѝ е на горната част на главата.

Миньорните гами имат повече влага, а мажорните повече сухота. Когато дойде някой вятър, това са мажорните гами, вдига се прах, а след това идат миньорните гами, пада дъжд. Да може да слушате каква велика миньорна музика е падането на капките! Само тревите разбират тази музика, бих ви препоръчал, когато вали дъжд, да излезете на дъжда и да се оставите да ви вали около 15 минути и се върнете вкъщи, но не се събличайте, наблюдавайте какво ще почувствувате. Ще имате най-добър масаж. Хората може да се лекуват, когато вали дъжд, защото тогава се образува топлина у вас. Но когато дойде вятър, има силно течение, това са мажорните гами и ако се изложите тогава на дъжда – ще се простудите.

Обяснение на някои думи в „Песента на любовта“ („Любовта е извор“). В тази песен думата „майка“ има друго значение от това, което се схваща. Думата „извор“ е поставена тук, защото тя означава нещо, което бъбли от горе на долу, тя излиза от центъра, отдолу. Ще туриш душата си като този извор.

„Тя живота ражда“ – извор не може да роди живота, но между извора и живота има нещо общо, те спадат към една и съща гама. В астралния свят животът тъй извира, затова от тази любов и животът извира. Тук.на земята.го наричаме извиране, а в духовния свят

раждание. Под „раждание“ се разбира нещо, което е хармонично организирано. Само това, което е добре организирано, то е родено. Да родиш, значи да наредиш нещата правилно. И тъй, у вас любовта трябва да бъде като вода, която извира. От извора ще пристъпиш към живота, който също така трябва у вас да извира.

Бих желал да зная как си представлявате тази любов? Някои казват, че е сила. А вие,какво бихте казали? Вие се срамувате да кажете. Срамът трябва да се превърне в смирение, защото в духовния свят няма срам, а има смирение. Хората не са смирени. Един човек, за да го познаеш дали има срам, дай му власт, пари, нахрани го. Господ, и Той ви опитва. Например, за да познае една жена дали има срам, дава ѝ голяма красота. Като се види много хубава, тя започва да дирижира и всички наоколо ѝ пеят. Ако е някоя грозна, ще си наложи смирение, тя не е капелмайсторът. Тъй че хората биват или капелмайстори, или прости певци. В музиката човек всякога трябва да спазва стъпките, не трябва да има дисхармония.

В псалома „„Хвалете Господа. защото е благ“„, коя дума е най-важна? Първо, трябва да се намери Господа. II стих: „„Защото милостта Му е във век.“„ Ударението пада на милостта Му. III стих: „„Славете Бога на боговете.“„ Бог и Господ са две различни имена. Ударението ще падне на Бога. Вие в живота си туряте ударението на неща, които не са важни. Например често казвате: „Аз тъй ще направя“ – нищо няма да направиш. Тези ваши думи нямат никакво съдържание. Казвате: „Аз не любя.“ Трябва да намерите предмета. Кого ще любите? Думата „любов“ никога не трябва да се произнася силно, а тихо. Силните думи нямат нужда от реклама, ти като я пошепнеш, ще те разберат. Силният човек няма нужда от подкрепа. Ние не трябва да подкрепяме Бога, а трябва да работим заедно с Него. Някой от вас казват: „Той не ме люби.“

Това не е на мястото си. Ако не те люби, тогава какво? – „Мрази ме.“ Ти не можеш да познаеш любовта, докато не те мразят. Първо трябва да те мразят, за да те любят после. Вземете една статуя, например тя сега е любима на всички, но по-рано като камък е била забутана някъде далеч от всички. Трябва този камък да се издяла, изглади, за да бъде после хубав. Не мислете, че вие всякога сте били това, което сте сега. Господ ви е одялал, затова сте добри. Щом вашата статуя е направена, вие сте в музиката.

IV стих: „„Който сам прави големи чудеса.“„ На коя дума ще турите ударението?

V стих: „„Който направи небесата с мъдрост.“„ Тук коя дума има значение?

Музиката трябва да се тонира. Мъжът ви започне да се кара. Казвате: „Чакай да видя на коя гама той пее?“ Той дирижира една песен, той е капелмайсторът. Ще кажеш на мъжа си: „Ти не взимаш верен тон.“ Вие мислите, че това е една алегория. Не, в тези противоположности на нещата, вие ще намерите много верен отговор. Някоя жена, като се разсърди, не може да даде отговор на това си сърдене. Нека извира човек. Човек трябва да се гневи музикално. А съвременните християни казват: „Човек трябва да бъде кротък, смирен, добродетелен.“ Какво значи да бъдеш добър? То значи да знаеш да пееш в такт. Като се наядеш, тогава Господ е добър; ако няма какво да ядеш, Господ не е добър. Наспиш се, наядеш се, казваш: „Добре е това.“ Вие трябва да приложите новата музика. Да не заприличате на онзи американец и да казвате: „Защо ми трябва да ям, да пия?“ Този американец става евангелист, казал, че научил всичко и се вдал в размишления. Един ден 10-годишното му дете го пита: „Защо не пееш като другите хора?“ – „Аз се утвърдих вече“, отговорил бащата. Един ден впрягат коня в каруцата, но конят се

спира, не върви. „Татко, казва момчето, конят се утвърди.“ Много християни приличат на тези коне, затова гледайте и вие да се не утвърдите. Утвърдяването не е музика. Някои хора искат да са само щастливи, а щастието и нещастието са две благословения в света. Ако си само щастлив, всички ще се нахвърлят върху тебе. На нещастен човек, като му направиш едно малко добро, той става щастлив. Искам да разбирате щастието и нещастието, да знаете как да ги пеете. Трябва да имате търпение за всичко. На търпението коя дума можете да турите като противоположна? – На това противоположната е милосърдието. На бялото – черно. На тъмното – светло. На червеното? На правдата – беззаконие. Как ще изтълкувате думата „праведен“? На физическото поле правдата е такт. Когато не вървиш с капелмайстора, той се изблещва, значи действува Божествената правда. Казват: „Тоягата е излязла от рая.“За правдата и за правото ще мислиш като за една тояга, която ви направлява. Грешна душа може да се оправи чрез тоягата.

Беседа от Учителя, държана на 12 април (четвъртък) 1917 г.

КОЕТО БОГ Е СЪЧЕТАЛ

И тъй, онова, което е Бог съчетал, човек да не разлъча.“ (Марк 10:9)

Сега да се повърнем към онова, което Бог е съчетал. Аз взимам тези думи в много широка смисъл, т.е. тъй както Христос ги е разбирал. Те обхващат целия човешки живот, във всички негови проявления.

„И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъча.“ Всяко страдание в живота произтича от това разлъчване. Няма защо да аргументирам това, да го доказвам, всеки може да го провери на опит.

Като се разлъчите от вашия мъж, от вашата жена, от вашите братя и сестри, приятели, от вашата къща, от вашето отечество, вие сте скръбни. Защо? Думата „отечество“ има малко по-друго значение от това, което хората разбират. Под „отечество“, хората разбират дом, фамилия, но това, което е на Земята фамилия, то на Небето е отечество, Божествен дом.

Съвременните хора под „разлъчване“ разбират разлъчване само между мъж и жена, т.е. това, което наричат парясване. Под разлъчване се разбира отлъчване на всяка мисъл и желание от своя ум и сърце. Когато отлъчиш от своя ум една добра мисъл и от своето сърце едно добро желание, ти вършиш едно престъпление.

„Не изхвърляй навън това, което Бог е съчетал.“ Упражненията, които ви дадох миналия месец, имат връзка с този велик закон. Вие казвате в първото предложение [*изречение*]: „Така да изгрее моето слънце в моята душа.“ Защо? Както Слънцето във физическия свят е

причина за растенето в природата, когато то изгрее на хоризонта, освежава природата, така и у човека има едно слънце, което изгрява и освежава по същия начин. Когато лъчите на естественото Слънце изгре[ят] в пустинята, то сгорещява само пясъка и ако пътувате бос по пустинята, то ще ви изгори. Ако слънцето пада на една почва, богата със семенца, то донася блага, развива тези семенца и създава живот. И ако пътувате през такава местност, изпитвате приятност. И ако вашето слънце изгрява по същия закон, то вие ще опитате и ще видите, че всичко е тук и е много вярно. Ако вие сте разлъчили това, което Бог е създал, вашето слънце ще изгрее, както в пустинята, ще образува топли и горещи течения. Виждали сте как лятно време хората се разгръщат, задъхват се, горещо им е – тази горещина се дължи на това, че има малко растителност.

Защо трябва да изгрее вашето слънце? За да възрасте у вас всичко, което е добро.

Сега, към първото предложение ще добавите следното: – Така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови моето сърце.

Ще добавите и към следните предложения, за следующите лица, по някои нови думи.

II лице: Можеш – Така да изгрее Божието слънце в мене и да обнови моята душа.

III лице: Може – Така да изгрее слънцето на моя дух и да обнови моя ум.

Множествено число,

I лице: Можем – Така да изгрее слънцето на нашите ангели и да обнови нашите сърца.

II лице: Можете – Така да изгрее слънцето на Великия Господ на мира и да обнови нашите души.

III лице: Могат – Така да изгрее слънцето на всички слънца в нашите духове и да обнови нашите умове.

Цял месец ще се работи за обновление на сърцето, душата и ума. Това значи „туй, което Бог е счетал, човек да го не разлъча." Това е законът, към който се връщате, за да турите съгласие между сърцето, душата и ума си. Всеки, който е направил разлъчване от това, което Бог е съчетал, той е изгубил тази хармония.

Има много жени, на които мъжете са умрели, но някои от тях са живи, макар че хората ги смятат умрели. И обратно, има жени умрели, но те са живи. Тъй че, според моето схващане, някоя жена може да е жива, но тя отдавна е умряла, тя стои вкъщи, както в някоя зоологическа градина има скелети останали или както в някои музеи има препарирани птици. Турците за такива случаи казват: „За ибрет."

Така аз разбирам посланието на апостола Павла. Той казва: „Да не приемаш вдовица по-долу от 60 години." Числото бе число на любовта. Това показва, че такъв човек не е за работа. Младите вдовици да се женят и да отглеждат деца. Това е велик закон. Думата „женене" значи „живот". Съвременните хора не разбират живота, понеже те не разбират духовния смисъл на нещата. Имате дете, което не яде, майката го счита, че е болно и се безпокои. Ами дете, което престава да пее? Ами дете, което престава да се моли? Човек, който престава да яде, да пее и да се моли, е болен. Яденето се отнася към тялото, пеенето – към сърцето, молитвата към човешкия ум. Някои философи казват: „Човек не трябва да се моли." Казвам: Някои микроби са влезли в ума ти, затова ти си болен. Разбира се, вие трябва да правите опит, вие сега сте като в една школа. Не ви казвам като отидете вкъщи, да изхвърлите всичко. Не ви уча да изхвърляте всичко, а да използувате. И съвременните хора, като имат парцали, събират ги и от тях правят книга. Имате тор, наторявайте нивите си. И

тъй, задайте си за задача да се върнете към думите: „Това, което Бог е съчетал, човек да го не разлъча."

В какво се състои това съчетание? Съчетанието между човека и Слънцето се обуславя от 5 чувства. Ние можем да влезем в съчетания със Слънцето чрез нашите очи. Ако повредим очите си, ще се лишим от това благо. Ако повредим обонянието си, няма да влезем в свръзка с плодовете, тяхната миризма, които Слънцето ги създава. Вкусът ако ни е повреден, няма да разберем това вътрешно благо, което се съдържа в плодовете.

Очите си трябва да пазим чисти. Как се развалят очите? Някоя жена като изгуби мъжа си, плаче, плаче за него и очите ѝ отслабват. Защо трябва да плаче? Този, същия мъж тя по-рано не го е искала, а сега плаче за него. Според моето схващане, плачът не е естествен в това отношение. Плачът трябва да бъде израз на едно смекчаване на сърцето. Плач, който не произвежда смекчаване, той е без благо.

Ще ви приведа следния пример за изяснение на мисълта. Осъдили един крадец за кражба – откраднал 25 лева, осъдили го на 3-годишен затвор. Адвокатът, който го защищавал, казал: „Той тази кражба не я направил умишлено, защото ако той беше крадец, на същото място имаше 10 000 лв., които също би взел." Крадецът, като чул това, започнал да плаче. „Защо плачеш?" – го запитали съдиите. – „Защото не можах да взема 10 000 лева." Мнозина сега плачат не за това, че са откраднали 25 лева, но че не са видели 10-те хиляди лева, за да ги вземат. Често някои плачат, казват: „Съжалявам, че нямам това, нямам онова!" Казвам: Съжалявате, че не сте взели 10-те хиляди лева.

Знанието е необходимо дотолкова, доколкото може да ви принесе полза. Много хипотези, теории философски, са дотолкова необходими, доколкото да представляват гимнастика на ума, но за живота е необходимо същественото, защото то внася всякога здраве,

мир и една вътрешна радост. И тъй, по аналогия ще съдите: това, което Слънцето произвежда в света, а именно – извори, гори, планини, всички блага на Земята, така и вашето слънце, когато изгрее във вашето сърце, по същия закон ще създаде всички блага, само ще трябва разумно да работите. Вие сте господари на вашия живот, няма никоя сила в света, която може да ви противодействува, защото Бог, Който е турил тези неща в съчетание, Той се грижи да пази това равновесие. И всяка мисъл, добра или лоша, която се породи у вас, предизвиква голяма борба. У вас едновременно се борят две разумни сили – и едната, и другата ви казват как трябва да постъпвате.

Разумният живот е потребен за вас, а не за обществото. Обществото е условие за индивида. Христос казва, че човек не е създаден за [съботата], а [съботата] за човека. Човек не трябва да става роб за обществото. Обществото е условие за развитието на индивидуалната душа. Колективните общества са – единици, събрани в едно. Когато кажете: „Защо Бог създаде света?“ – създаде го за моята душа. А вие казвате: „Нека се подобри обществото; светът.“ Ако всички хора са здрави, пеят, ядат, а ти не си добре, какво ще те ползува този свят? Каква полза, че има много ангели, светии? Светът ще се подобри, когато ти се подобриш. Когато говоря за обществото, разбирам вътрешното у човека. Никога не казвай: „Какво мога да направя аз?“ Развалата в света как е дошла? – Все от хората, от индивидите. На някоя парижка дама ѝ дошло на ума да си тури някоя перука и видиш след малко всички други тръгнали по пътя ѝ. На някоя дама ѝ дошло на ума да си направи тясна рокля – всички подире ѝ тръгват с такива. Или решила да носи широка рокля – всички други я подражават. На някой мъж се дощяло да си ушие панталони долу широки – въвежда се тази мода и всички – подире му. Един дава пример за много. Не мислете, че всичко това, което вие

правите в света, няма последствие. Има последствие и за вас, и за другите. Затова Христос казва: „Не бойте се, Отец ваш е благоволил да ви даде царството Си.“ За да бъдете силни, трябва да възстановите у вас това съчетание; тази дисхармония, която съществува у вас, трябва да я обновите, защото у вас има много мисли, които ви смущават, много противоречия. Например задавате си въпрос: „Какво ще бъде моето бъдеще?“ Някой път казвам: Не мога да ви кажа нищо. Защо? Защото виждам, че някому бъдещето е много лошо.

Един калугерин бил много набожен, правел по 500 поклони. Друг калугерин, като го видял, казал му, че го познава като много набожен. Първият се чуди как го познават, а се не сеща, че от многото поклони, които правил, пръстите му хванали мазоли. Тъй че, всеки има мазоли у себе си и от тези мазоли може да ви познаят какво правите. Христос казва: „Вие, жените, трябва да се повърнете към първото си положение.“ – Към кое положение? – Към положението да се храните с плодовете от дървото на живота. Дойде ви една горчива мисъл, горчиво желание – това е от дървото на познание добро и зло. Каквато мисъл ви дойде, веднага я отхвърлете, турете друга, добра, на мястото ѝ. Мразиш някого – не се старай да се махне този човек, да го избегнеш, а намери някого да обичаш. Светските хора по-добре разбират този закон. Например някой мъж не обича жена си, той намира друга да обича. Същият закон е и за светските жени. Не обича мъжа си, обича друг някой. Не може да се избегне тази реакция в света. Не мислете, че вие постъпвате по друг начин.

Ще кажете: „Такива неща у нас няма.“ Законът е такъв; за да се избегне той, ще приложите всякога противното. Ще кажете: „Това е криво учение.“ Ако е криво, няма какво да се говори за него. Турете правото напред, а кривото да остане негова сянка. От това може да се научите как да изправите настроението на мъжа си и как да

поправите вашето настроение. А вие какво правите? Обърнете се към Бога и се молите: „Боже, вземи този мъж или мене вземи, да се освободя от него.“ Но вие не знаете, че и тогава няма освобождаване, защото ако той замине, за вас ще бъде още по-лошо. От спиритизма има много примери, които потвърждават това. Например един мъж, който не живял добре със жена си, се освободил от нея и се оженил за друга. Но първата му жена, макар и умряла, успяла да изпъди втората. Когато някой каже: „Аз не мога да живея с мъжа си“ или „с жена си“, то значи, че има някой умрял мъж или умряла жена, които им пречат. Умрелите мъже и жени имат голямо действие, затова Христос казва: „Това, което Бог е създал, човек да го не разлъча.“

Когато човек влезе в тази Божествена хармония, ще изчезнат всички недоволства от живота, защото сега хората не са на местата си. А сега срещам мъже, жени, все подозрителни. Например казвате: „Той не е искрен.“ Ако не е искрен, как може да се противодействува? Аз имам събрани доста картини, все от характери без съчетание, без музика. Второ лице на глагола „мога“: „Можеш – Така да изгрее Божието слънце в мене и да обнови душата ми.“ Под думата „душа“ в тази смисъл се разбира граница на вашия свят, това, което е оформено вътре във вас, всички възможности, които се крият вътре у вас, защото слънцето е вътре у вас и само това Божествено слънце е в сила да обнови тази голяма и обширна душа. Вие понякога мислите, че сте много малки или пък се чудите какви ли сте. Вие не сте виждали колко е голяма вашата душа. Всеки от вас има три лица.

Например Мара. Има една Мара на физическото поле, една между ангелите и една в Божествения свят. И трите Мари са свързани, но като ми говорите за някоя, аз питам: „За коя Мара ми говорите?“ Истинската любов се състои в това да обичаме и трите Мари. Мъж дойде, обича само едната, вие казвате: „Не може, трябва да обичаш и

трите!“ Жена обича само едното лице у мъжа – този, който е на физическото поле. И за такива жена или мъж казват: „Те са хора без сърца.“ На такава Мара сърцето ѝ е между ангелите. Това значи да познаваш душата на един човек и тогава ще почнете да гледате на хората малко по-другояче. Като познавате човека, който е на физическото поле, като познавате човека, който е между ангелите, като познавате човека, който е в Божествения свят, тогава ще разберете какво велико нещо е човекът.

Когато казвате: „Мога, можеш, може“, това са трите ти лица, все вие, аз, ти, той. Аз, който съм тук; ти, който си между ангелите; той, който е при Бога. Човек и ангелите съставляват една двойка, а Бог показва посоката, по която ангелите трябва да се стремят, т.е. образува се триъгълник, първата геометрическа фигура.

Когато дойдем до множественото число на глагола „мога“, казваме: „можем, можете, могат.“ Като кажем „можем“, значи всички хора, цялото човечество на Земята можем. „Можете“ – значи вие, ангелите, които сте горе. „Могат“ – значи всички богове, които сте горе. Ако така схващате този дълбок смисъл, веднага ще започнат да се събуждат у вас тези висши чувства, естествено ще растат и тогава всички окръжаващи около вас ще бъдат разположени, ще ви обичат. Не могат да ви обичат хората, ако не обичате и вие. За да се разтвори цветът, трябва Слънцето да изгрее. Когато твоето слънце изгрее, непременно сърцето ти ще се разтвори. Когато Божието слънце изгрее, непременно цветът на твоята душа ще се разтвори. Когато слънцето на твоя дух [изгрее], тогава и твоят ум ще се разтвори. Това е съвременната философия, събличане от всички тези черупки. Казвате: „Много мъчна е тази философия, с толкова много черупки е.“ Взимате един орех, хвърляте му черупките и тогава виждате колко е

голям той. Някои хора са много големи, но хвърлете обвивките им, ще видите тяхната големина.

Вие трябва да се държите за всяко учение, което има вътрешно съдържание. Вие сте в едно напрегнато състояние и казвате: „Какво ли ново ще ни се каже?“ Не мислете какво ново ще ви се каже, но мислете как да приложите това учение по отношение към вас. Някой колар минава покрай някое дърво и си казва: „Е, какъв хубав кол, ще си направя от това дърво за колелетата!“ Минава някой дървар покрай това дърво и казва: „Колко хубава греда може да направя от това дърво!“ Минава някой воденичар през някой извор и казва: „Колко хубава вода за воденицата ми!“ Тъй и вие, като минете през едно дърво или някой извор, помислете си за какво може да го използувате.

Които от вас са правили опит през изминалия месец, забелязали ли сте някакви резултати? Имате ли апетит? У вас първо трябва да се възстанови хармония между яденето, пението и моленето. Избягвайте самоосъждането. Схванете ли, че има една грешка у вас, поправете я, не се осъждайте, но я изправете. Ако схващаш, че има грешка и не я поправиш, значи това не е правилно схващане. Наблюдавайте сутрин какъв е цветът на Слънцето. Когато цветът е много червен и това ви направи впечатление, то значи, че вие сте много преситени от живота. Ако при изгряването на Слънцето забележите един облак, това показва, че в твоето слънце има облак и затова гледай да го премахнеш. Например някога не си разположен, не обичаш някого – ти имаш такъв черен облак на твоето слънце и Господ го вижда и казва: „На слънцето на Мара има черен облак.“ Гледайте от всички неща да добиете една приятност, едно детинско разположение, а не да мислите, че много сте живели, много сте страдали. Един вол, който е носил много товар и всеки ден е изяждал по 50 тояги, той какво

знае? Знае само закона на тоягите. Ако един вол 20 години наред е работил добре и господарят му го е гладил по гърба, той какво знае? Знае само да го гладят и нищо повече. Колко пъти ще виждате на Слънцето черни облаци! Но всеки ден то носи за вас благословение, нови мисли, нови желания. Разбира се, това Слънце е само като обект на тези слънца, които у вас изгряват – слънцето на сърцето, душата и ума ви. Някои ви питат какви са тези слънца. Това ще го държите за вас си, ще направите един опит и като видите резултата, ще го кажете и на други. Ако не проверите сами това нещо, то при най-малък неуспех ще кажете: „Това не е вярно." Напредвай малко, но това малко, в което успееш, да си сигурен.

Сега ще ви дам няколко допълнителни изречения към по-ранншата молитва, която ви бях дал:

Вярвам в Тебе, Господи, Който си ми говорил в миналото. Ти си вложил в мене всички добри семена на живота ми.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега. Ти възрастваш доброто в мене.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш за в бъдеще. Аз ще се радвам в Твоя живот.

Думата „Твоя" е съдържателна. Тя разбира обединение на тези три принципа. Буквата „Т", долната линия представлява мъжа, а хоризонталната представлява жената. Те се стремят да се обединят, или има стремление към пасивното и активното състояние, между двете велики сили, които работят в света. А буквата „В", то е принципа на обединението, то е начинът, по който се работи. Тъй както се работи в този свят, ние трябва да се радваме. Казвайте: „Аз ще се радвам в това, което Ти приготовляваш." Но вие ще кажете като онзи, който вярва само като му се дадат пари. Като му дам пари, няма защо да вярва, то е вече свършен факт.

Казвате много пъти: „Какъв ще бъде моят бъдещ живот?“ Като станеш сутрин и кажеш: „Това ще направя, онова ще направя“, това ще бъде твоят бъдещ живот. Казваш: „Аз ще го смажа него“ – за в бъдеще ще те смажат тебе. Като кажеш, че ще направиш добро някому, то значи, че за в бъдеще теб ще ти направят добро. Трябва да бъдете бодри и весели, защото най-велики тайни ви се откриват със страданията.

Светските хора се радват и веселят. Духовните хора си придават една сериозност и с това дават вид, че на тях се налага сериозен живот. А духовен човек се разбира всеки, който живее съзнателно. Ще ви дам пример за истински духовен човек. Един майстор зидар давал наставления на слугите си как да дигнат един голям камък върху къщата, но като показвал, камъкът паднал върху ръката му и му откъсва един пръст. Той се обърнал към Бога и казал: „Благодаря Ти, Боже, че не ми се откъсна цялата ръка!“ Който гледа така, той е духовен.

Сегашните жени трябва да образуват една велика атмосфера, трябва всички да си помагате. Гледайте да имате всички вътрешно разположение и да сте доволни от малкото, което имате. Слушал съм някоя жена казва за друга: „Тя не ме посрещна добре.“ Как щете посрещне добре-мъжът ѝ я бил, със сина си имала неприятности. Затова духовните хора трябва да имат добри мисли за другите хора. Да казваме: „Той е добър“ и с това действително ще го подобрим.

Ще учите закона на подмладяването – то е възкресението. Няма да казвате: „Остаряхме“, а ще казвате: „Млади сме, ние отсега нататък ще работим.“ Няма да казвате: „Ще умра“, а ще казвате: „Намислих да си направя нова къща.“ Изгубил си парите, ще кажеш: „Дадох ги в банката.“ Тълкувайте нещата в права смисъл.

Един ден учениците на Христа, като минавали покрай едно умряло куче, казали: „Колко лошо мирише!“ Христос казал: „Колко хубави, бели зъби има то!“ Пази се от това, не казвай колко лошо мирише, а си измий ръцете. Да си миеш ръцете значи да си правдив. Само така ще се оправи светът. А за това се искат много години, докато научите проявленията, които хората имат.

Беседа, държана на 3 май (четвъртък) 1917 г.

ПРОСТОТА

Това заръчане ти предавам, чадо Тимотее, според станалите по-напред за тебе пророчества, да войнствуваш в тях доброто войнствуване. (I Тим. 1:18)

Думата „войнство“ и [*думата*] „подвиг“ имат сходство, защото само правилното войнствуване подразбира подвиг в света. Думата „подвиг“ означава подигане нагоре. „Войнствуване“ е подигане на човешкия дух, а слизането надолу е падане на човешкия дух.

Преди всичко от всинца ви се изисква простата, т.е. не да бъдете прости, а всички знания у вас да се опростят. В основата си нещата да бъдат прости, тъй както е проста в първо време основата, върху която тъкат, а после, с преплитанията, тя се усложнява. Така че в основата схващанията ви трябва да бъдат ясни и прости.

Простота трябва да има в умовете ви и в сърцата ви. Искам да схванете думата „простота“. За да я разберете, като сте разтревожени, изговорете тази дума и ще усетите една тишина в душата си. Всяка добра дума трябва да произведе утихване вътре във вас.

Ще ви говоря върху думата „войнство“ и ще обърна ума ви върху един факт, за да разбирате противоречията, които съществуват в живота, защото такива забелязвам между вас и вие не можете да си ги разясните. Но да не си мислите: „А, сега ще ни задяла.“ Никакво задялане, но искам известни мисли и желания да ви станат по-ясни.

Представете си, че се намирате в една богата градина, седнали сте на един стол и пред вас се намира едно ябълчево дърво, добре

сформирувано, с листята си, цветовете и вие му се радвате. Да допуснем, че тези листя на дървото са тихи и спокойни, разговарят се помежду си и казват: „Колко е хубав Божественият свят, живеем си в мир и съгласие.“ Но по едно време излиза вятър, листята започват да се удрят помежду си и някои от тях падат. В това общество горе на дървото има крамоли, започват: „Ти не разбираш християнството, ти си дивак“ и т.н. Такова е вашето положение, като тръгнете от къща в къща и казвате: „Знаеш ли онази, тя е такава-онакава.“ Това показва, че между вас има вятър. Питат някои: „Защо ходят от къща на къща да разправят за тази, за онази?“ Питам: Защо е този вятър? Причината е външна. Трябва да разбирате тези външни движения, които не зависят от вас. Ако си един лист и дойде вятър, непременно ще сблъскаш някого и затова кажи: „Прости, не исках.“ Затова трябва да си прощавате. Като утихне вятърът, пак ще има мир и съгласие, духне вятър – пак каране. Това е един действителен факт в живота и вие казвате: „Вятър духа.“ Всеки трябва да си има по един калпак, та като духне вятърът, да го сложите на главите си и всичко ще бъде в мир и съгласие. Който има такъв калпак, това подразбира, че той умее да въздържа своите мисли и желания. Има ли човек такъв калпак, и в мислите, и в желанията му ще има порядък; няма ли такъв калпак, работата е зле.

Ако се влезе в Божествения живот, няма да има такива ветрове, а ще има тихи повявания, които само ще раздвижат листята като на трепетликата, които повявания показват, че живеете в света на ветровете. Каквото и да направите, ще кажете на този лист: „Ти бъди уверен, че аз друг път няма да правя това нещо и се разкаях.“ Ден след ден ще има грешки и разкаяния. Това са хората моралисти, които казват, че трябва да живеем добър, справедлив и честен живот. Да, колкото листята на дървото. Като дойде прах на листята, те ще се

оцапат. Тъй че в ежедневния живот ще има напрашване, очистване, каране и т.н., но този живот трябва да се премине. Когато се съберете две сестри, които се карате, ще кажете: „Сестро, извини, вятър има, затова се клатим.“ Това е правилното разрешение на въпроса.

Ето една формула, като се скарате, съберете се и кажете: „Христос е равен на „у“ (игрек), 0=0, 1=1.“ Това подразбира последният стих от притчата: „Този, който Ме слуша, ще живее в тишина и безопасност, без да се бои от зло.“ Този е същият закон. Някой път между сърцето и ума има борба, раздвояване. Сърцето желае едно, умът – друго. Има спор. Решавате да правите едно, а всъщност вършите друго. И като апостола Павла се провиквате: „Кой ще ме избави от това грешно тяло“, т.е. от тези външни причини. Като дойдете до 8-а глава, намирате разрешение на въпроса. Задавате си въпрос: „Как ще се разреши този спор?“ Разрешава се, защото листята/които стоят отворени в някои растения, като дойде на тях някое насекомо, те го улавят и скриват. Когато листята се превърнат в едно животно, те се скриват в един калпак и следователно трябва да си направите калпак, т.е. от растения да се превърнете в животни. А знаете ли какво значи от растение да се превърнеш в животно? То значи да имаш кожа. А в окултизма това значи да си образуваш една аура, която да те пази от външните ветрове и бури, които стават в психическия свят.

Сега, към първата формула за слънцето: „Може – Така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови моето сърце“, ще приложите следнята формула отделно: „Господи, аз ще посадя всички добри желания, а Ти ги възрасти.“ Това разбирам обновление на сърцето. Да си обясня мисълта. Нали искаме да направим християнството наука за живота, а не празнословие. Допуснете, че две от вас имат по 100 декара земя, оставена от баща им. Едната от вас е работна, обработва земята си, направила си градина, посажда я с плодни дървета, в

другата част насажда жито, ечемик, царевица и др., а втората казва: „Мене не ми трябват тези неща“ и оставя земята си ненасадена. И двете отиват да разглеждат имането си. Едната има царевица, жито и др. и се радва на всичко, за нея животът има смисъл, а нивите на другата са обрасли с бурени и казва: „Животът няма смисъл.“ Кой създаде смисъла и безсмислието в живота? Вие казвате: „Господ да им даде това, онова.“ Дал ви е Господ земя – тя е вашето сърце, обработвайте го. Това сърце се обработва тъй, както се обработват плодните дървета: дайте му всички добри желания, посадете ги у него. Трябва да садите навреме, а не без време. Онези, които садят дърветата, имат два периода на садене. Земледелците също имат два периода на садене: зимно и лятно садене. Тези, които садят царевицата, и те имат известни периоди на садене. Тъй че, когато дойдат у вас добри желания, не отлагайте, за да си свършите другата работа, а веднага ги посейте. Но вие казвате: „Как ще го посея – онази какво ми направи, тази какво ми направи.“ Остави тях настрана, посей това добро желание.

Не си разположена – остави неразположението настрана. Твоето неразположение и ти сте две неща различни. Като се гневите една на друга, знаете ли на какво приличате? Представете си, че една муха дойде и ви наплюе по носа. Започвате: „Какво право има тя?“ Хукнете да я гоните, гневите се на всички други мухи. Изчистете носа си и нищо повече. Казал някой за вас нещо – изчисти го и нищо повече. Ама не, вие казвате: „Знаете ли какво направи тази муха на носа ми?“ Остави я настрана. Някой ви обидил – не разправяйте това, което той ви е казал, на други, защото вие го посаждате в техните умове. А вие започвате да разказвате обидите си една на друга и тъй разнасяте приказките си из цялото общество. Едната като разкаже това нещо на втора, втората – на трета, прибавя се към казаното по едно качулче и

излиза една голяма новина. Това сте вие, учениците на XX век. Разбира се, това за света, за хората, които нямат работа, е полезно, но за онези, които имат работа, има по-сериозни неща.

И тъй, Апостол Павел се обръща към Тимотеяните и казва: „На Царя на вековете чест и слава и во веки веков, амин." Ако Бог ви е дал такова сърце, за да Го прославите, трябва да посадите добрите желания в сърцето си и Господ да ги възрасти. Всички добри желания се садят само сутрин, вечер нищо не се сади. Вечер семенцата растат, а сутрин се садят. Така е и в духовния свят. Знаете ли какво значи „сутрин"? Сутринта е младост. Сутрин Слънцето е един млад момък, на обед – женен, а вечер – стар дядо. Когато ходите вечер да го гледате, то казва: „Е, мина, мина всичко, оттогава има 100 години. Трябваше да дойдете, когато бях млад, когато работих, да ви дам нещо." Идете на нивата и пак накарайте един стар човек да ви помогне – той ще ви каже: „Стар съм вече, не мога, кокалите ме болят." Повикай млад -той веднага ще „ дойде да ти помогне. Кои жънат на нивата? Младите моми и момци. За да работите в света, трябва да бъдете млади, а за да бъдете такива, не трябва да грешите. Който греши, остарява; който върши добро, той се подмладява. Затова употребявате думите: „Така да изгрее моето слънце в моята душа и да обнови сърцето ми." Това значи да се подмладиш. Това значи да искате да бъдете добри, а добър е този, който има много плодни дървета в градината си.

Как да се сади, с вода или без вода? С вода, разбира се. Този закон действува по следния начин. Направете опит. Някой път може да ви се случи някоя голяма неприятност или нещастие в живота, която може да бъде от различен характер. Дохождате до отчаяние от това, което ви се е случило. Всякога след такова нещастие ще дойде добра мисъл – посейте я. Тогава му е времето. Който не е страдал, не

може да има добри мисли. Когато ви нападнат страдания, това показва, че Господ ви обръща внимание, че е дошло време за садене. Това е правото тълкуване. Казал някой за вас нещо обидно, кръвно ви е обидил; ще пострадате, ще поплачете, ще настане едно утихване, ще настъпи една добра мисъл – веднага на работа, посейте я. Това посяване ще плати дълга за тази обида.

Ще ви обясня закона защо не трябва да отмъщавате. Допуснете, че някой влиза в къщата ви и задига 1000 лева. Но в същия ден имате една важна работа, от която ще спечелите 100 000 лева. Ако вземете да гоните крадеца, вие ще загубите 100 000 лева. Господ казва: „Остави хилядата лева, ще спечелиш сто хиляди лева, свърши си работата." Обидил ви някой, но в същото време имате да вършите една добра работа за Бога – свършете си работата, защото ще изгубите двойно повече, отколкото ако речете да си отмъщавате. Има ли философия в това? Има. Опитайте дали е вярно или не. При пръв опит, който ви се представи, приложете това нещо. Аз често срещам хора по пътя да гонят 1000– та лева. „Къде отиваш?" – „Откраднаха ми пари, 1000 лева."-Ще изгубиш 100 000 лева. И на вас казвам: Срещал съм ви да гоните 1000 лева – внимавайте, че ще изгубите 100 000 лева. Това е, което Евангелието препоръчва, да не си отмъщавате, защото Господ казва: „Мое е отмъщението, не съдете, за да не бъдете съдени." Важна работа има всеки в света, а не да съди другите. Тогава ще имате един живот тих и спокоен, но ако слушате вашия Господ, Този с Когото се познавате.

Кой е този Господ, всеки ден може да Го опитате. Щом изпълнявате волята Му, всеки ден ще се чувствувате тихи и спокойни. Не изпълнявате волята Му – неспокойни сте. Защо тогава Го няма Господ? Господ идва само във време на страдания. Когато в света има най-големи страдания, тогава Господ слиза. Когато някой човек е

много напечен, Господ го посещава, а когато е много добре, Господ казва: „Повикайте този човек тука.“ Ние казваме: „Бог да го прости, заминал е.“ А аз казвам: Отишъл е да види Баща си в отечеството си, в дома си, а после пак ще се върне. Тъй че, един път Господ идва при нас, а един път ние отиваме при Него. На какво прилича това? Когато някой баща ожени сина си, отделя го в нова къща и един път той му отива на гости, а друг път синът го посещава. Кажете ми, кога вие посещавате Господа? Когато се намирате в голямо отчаяние, страдате. А когато някой ви посети в това време, тогава Господ ви е посетил. Ето защо трябва да правите посещения на страждущи.

Отсега вече ще знаете, че всеки може да посети Бога, на ден може по 10 пъти да Го посетите, а Господ – един път на ден. Молитвата е зов към Бога. Скръбни сте, натъжени сте – молете си. Господ по 3 начина утешава: Първо, ще ви прати някой човек да ви помогне; второ, ще ви прати някой ангел; и трето, сам Той ще слезе. Питате: „Защо сме се родили?“ За да посещавате Господа. Този е великият закон, по който хората със своите скърби и земни нужди се сближават. Ако нямахме нужди, не бихме разбрали в какво се състоят хубостите на живота. Ще си турите тази мисъл: Животът, тъй както е направен, е най– добър живот и вие, тъй както сега живеете, живеете най-добре.

Някой ще каже: „Аз съм лош човек.“ В какво отношение? Не си лош, но имаш земя, която не искаш да обработваш, мързи те. Трябва да работиш. Почни да работиш, няма да бъдеш грешен. Как се ражда грехът? Като не работиш, ще грешиш, ще мислиш откъде да вземеш, какво да направиш и ето че на цял свят си задлъжнял. И тъй, вие не сте грешни по същество, а по това, че някои от вас не искат да работят. Някои например казват: „Как да стана в 4 часа сутринта, става ли се тогава?“ Да, става се, защото нощта е за спане, а сутринта

– за работа. Когато Слънцето изгрява, всеки трябва да е вън от леглото си, а когато залязва – всеки да е в леглото си. Така правят и птиците. Ако искате да разбирате Христа, така трябва да постъпвате, да живеете. Когато дойде страданието, кажете: „А, време е за работа.“ Гответе се да сеете; дойде първо добро желание – посейте го; и в една година като постъпвате така, ще видите колко богати ще станете. Това подразбират българите, като казват: „Отворили му се оЛГите.“ Като стане човек богат, отварят му се очите.

Например някой сиромах, беден човек, направи си колиба без прозорци. Като поразбогатее, веднага си отваря един, два и повече прозорци. Който знае, той има прозорци. Страданията, които ви се пращат, са една необходимост за вашето развитие. Като казвате: „Така да изгрее моето слънце“, това показва въплотения човек на Земята. Вие трябва да използувате това слънце, което изгрява. Всяка сутрин човек като се събужда, той се ражда, а вечер, като заспива, умира. Затова сутрин ако не станете навреме, за да родите детето си, то ще умре. Забележете: хора, които стават късно, не са разположени през целия ден. Казваме за тях: „Не родили детето си.“ Трябва да разбирате дълбоката смисъл на нещата, а не тяхната буква. Под „сутрин“ разбирам всички добри условия, които Бог ни дава, затова не ги отлагайте! Те са една утрина в живота. Със ставането рано сутрин има ли някаква реакция у вас, например някакво заболяване.

Ще ви препоръчам едно правило: забелязал съм, че някои ходят много бързо, а трябва да се ходи полека, защото иначе се изпотявате и с това се обясняват слабите заболявания. Наблюдавайте какви са цветовете на Слънцето, особено какво е то на Енюв ден. С наблюдаването сейте добри мисли у вас. Да допуснем, че у нас има изобилие от добри мисли. Трябва да дадем и на други, за да си посеят

и те от тях, като ги препращате и на други. Ако между вас има дисхармония, нека тя се намали поне 50%.

Ще ви дам друго правило: Като ви кажат, че две сестри се скарали, ще кажете: „Вятърът ги е духал, затова нека се съберем и да се помолим на Бога да се помирят.“ Ще им препратите добрите си мисли. О.свен това, съберете се няколко и се изредете по този начин всички у тях да ги посетите. Резултатът ще се състои в следното. Например една от вашите сестри има 100 лева. Дойде някой обаче и ѝ ги вземе. Затова другите, като ѝ дойдат, като я посетят, всяка ще ѝ даде по 1 лев и тя ще спечели изгубените. Тя е пострадала и затова трябва да ѝ се донесе нещо добро.

По въпросите не трябва да гледате от ваше гледище, а принципиално да се разрешават, тъй както в училището въпросите се разрешават принципиално. Човек не може да живее принципиално, докато не се свърже с Господа, докато не живее у Него.

Може ли разведена жена да живее добър живот? Никога. Оставете едно дете без майка, то огрубява. Ако живее 15-20 години с майка си, тя ще му придаде малко деликатност. А тези, които са живели без майка, са по-груби, затова им се дават страдания, за да се облагородят. Когато някой страда, казвам: Майка ти е рано заминала, затова ти трябват страдания, за да се облагородиш. Този е пътят за тези, които искат да се развиват, да растат, да се повдигат.

Ходете да гледате как растат у чуждите градини плодните дървета, за да си насаждате така и своите градини. Всеки ден отбелязвайте в книгите си направили ли сте някакво добро, било с думи или със сърцето си. Ако изпратите някому добра мисъл, забележете си я. Често казваме: „Господ ще оправи света.“ Как ще го оправи? Чрез нас. Ако всяко клонче не цъфне и не вържe, как ще се развива то? Това е практическата страна. Вие сте много честолюбиви,

срамите се да не изпаднете пред едни, пред други. А колко пъти на ден се засрамявате пред Бога? Но като не го виждате, не държите сметка за това. След време ще ви дам начин да превърнете лошите думи в добри. Искам да се въодушевите от тези добри идеи. Гледайте да приложите всичко това във вашия духовен живот в целокупност: и в ядене, и в пиене, и в ходене, и в пение. Това значи духовен човек – да върши човек всичко за славата Божия.

Трето правило: Ако у вас се зароди желание да избягвате хората, пазете се от това. Искам да имате приятели от вън, от света, а не само между вас. Защо се женят хората? Нали за да се сдружат. Отсега ще трябва да отворите кесиите си и да давате и на другите. Няма защо да се плашите, защото този, който дава, печели всякога повече от този, който взима.

Четвърто правило: Усещате се някой ден скръбен, обременен, мислите, че животът няма смисъл. Слезте по-долу от вас, вижте тези хора, които са по– скръбни, по-обременени от вас, и ще видите, че животът има смисъл. Когато искате да се повдигнете, тогава гледайте как живеят хората, които са над вас, подражавайте ги в живота, защото животът се предава. Ако аз не ви предам нещо от себе си, нищо няма да научите. Животът се предава чрез контакт, чрез влияние, като предавате и доброто, и злото. Аз зная много добри мъже, които в обществото на лоши жени се развалят и лоши мъже, които в обществото на добри жени се поправят. Законът е много верен. Ние си влияем. А вие казвате: „Какво ли сме ние?“ Турете на вашите стари тефтери кръст, турете нови листя и пишете: „Отсега нататък взимам-давам по Христовите правила.“ Ще бъдете радостни и весели.

Пето правило: Пазете се от следното нещо. Често казвате на дъщерите си: „Ти не познаваш живота, трябва да бъдеш по-умна; ти

си млада, като остарееш, ще го разбереш." Не ги възпитавайте така, не им говорете за старост. Весела е дъщеря ти – нека е весела. Нека играе, нека пее, остави я. Като се разгневи дъщеря ти, кажи на Господа: „Благодаря ти, Боже, че видях дъщеря си да прави такива хубави гримаси." Ами и в природата е същото: гледате как едно дърво се криви, прави гримаси, но и то е приятно. Вие искате от вашите деца това, което вие сами не правите. Чудно е, когато един грешник иска дъщеря му да бъде светица. Нека се гневи, нека поплаче, а ти като гледаш на това философски, спокойно, тогава и на нея ще се отрази. При новото възпитание ще приложите Христовото учение. Изцяло трябва да бъде ново, а не на старото – нови кръпки. Стара дреха не може да се кърпи с нови парчета. Ще кажете: „Дъщеря ми ще бъде добра, ако не сега, по-нататък." Защото това, което човек мисли, то става. Ти и дъщеря ти сте едно и също нещо. Аз защо не мисля зло за хората? Защото то е отражение. Когато помисля за хората зло, то и на мене ще се отрази. Мисълта създава нещата и се отразява и върху нас.

Тези неща ще ги прилагате този месец. Ще излизате до 24 юни на изгрев Слънце и ще си починете у дома 20 дни. Има други начини за изпълняване закона на ходенето: ако нямаш възможност да излезеш, то ще станеш рано и след като си направиш молитвата, ще направиш мислено една разходка. А като казвате: „Днес не мога да изляза", вие с това разваляте работата си.

Искаш някой път да посетиш някоя твоя сестра, но нямаш възможност – седни на стола си и духовно я посети. Не трябва да си внасяте отрицателни мисли: „Това не мога, онова не мога." Даже на легло да си, болен да си, кажи: „Тялото си сега го поправям, но душата ми може да отиде." Тъй че, законът всякога да е с „може". Тъй се проявява човешката воля.

Ако някои неща ви са неясни, съберете се по няколко и размишлявайте, защото това, което опитате и научите, то е полезно за вас и ще уякчи вашата вяра, че имате една положителна наука, на която може да се базирате.

Беседа, държана на 31 май (четвъртък) 1917 г.

1918 г.

ПЪЛНЕНЕ И ПРАЗНЕНЕ

Казва се в Писанието: „Без вяра не може да се угоди на Бога“. Аз перифразирам малко този стих и казвам: „С вяра се угажда на Бога.“ Имайте предвид, че вярата е, която апелира към Господа. Писанието казва, че каквото попросим съгласно Волята Божия, дава ни се. Тази вяра не е общоприетата, не е онази, която имат хората, а е вярата на децата – при тях ще я търсите. Вяра детинска трябва да имате, а не вярата на възрастните. Аз искам тези, които ме слушат, да не мислят, че са възрастни. Ако така мислят, няма защо да идват тук; на Земята няма нужда от възрастни хора, те са хора за Небето. Ще кажете: „Аз съм петдесет-шестдесет-годишен.“ Не се заблуждавайте с вашите години. Според мен годините на човека се ценят според преживяванията. Колкото повече преживявания имате, толкова повече са годините ви, и обратно. Важно е какви скъпоценности носите в раницата на Живота си. Можете да носите петдесет килограма товар, който да струва петдесет лева; може да носите само един грам диамант и да струва десетки хиляди лева. Не в количеството седи товарът, който носите, а в качеството.

Някой казва: „Аз зная, че Слънцето се върти.“ Питам, твоето Слънце върти ли се? Казвате: „Зная, че Луната се празни и се пълни.“ Питам, твоята Луна празни ли се, пълни ли се? Ето къде е Знанието – да знаеш кое е Добро и кое е зло. Гледайте вашето сърце пълни ли се с Добро и изпразва ли се от зло. Това е да знаете какво е празнене и какво пълнене.

Знаете, че Луната употребява четиринадесет дни за пълнене и четиринадесет дни за празнене. Така че четиринадесет дни вашето сърце ще работи за пълнене с добрини и четиринадесет дни вашето сърце ще работи за изхвърляне на всички помии от вас и от обществото. И след това да почувствате лекота. Така постъпват и лекарите. Когато хората видят, че някому е разстроен стомахът или има диария, веднага търсят лекар да спре това разстройство. Чакайте, нека болният повърне, та да му олекне, да изтече всичко насъбрало се. Някой се разфучал, развикал се – не го спирайте, нека си вика, та да излезе всичко навън. Ако това ви дразни, затворете ушите си, отдалечете се, не е ваша работа да спирате канала. Това е философията на Новото учение, това е Учението на християнството.

Някой път мъжът ви се разсърди за нещо, кара се, а вие искате да го спрете. Чакайте, нека си повърне. – „Да, но ще ме оцапа!“ Ти стой настрана, а не отпреде му; дай му легена и стой отзад, а той нека си повръща. Не го спирай, помогни му и благодари, че се е освободил от тази тежест. А какво прави жената? Тръгне от къща в къща и разказва: „Знаете ли какво нещастие ми се случи – мъжът ми повърна!“ Напротив, това е щастие, защото той е облекчен. На всички хора, които повръщат, гледам като на надеждни.

И тъй, отсега ще говорите по-малко, а ще вършите повече. Така правят и учителите с учениците в училищата – за да ги приучат да работят, дават им класни работи, домашни, да развиват теми и др. Като влезете в Духовния свят, не мислете, че сте вече святи и чисти. Това ще си дойде само по себе си, не се грижете за него. Ако виждате една свещ и започнете да разсъждавате как тя свети, кога свети по-добре и т.н., полза няма да имате. Оставете настрана разсъжденията, а драснете клечка кибрит, запалете свещта и се ползвайте от нея.

От вас се иска само стремеж за послушание към Бога на всичката Пълнота. Този Господ, за когото говоря, ви вижда, защото има милиони очи и уши. Той ви вижда чрез котките, чрез мухите, вижда ви, когато ги гоните. Господ вижда всичко, защото има много тайни места, през които наблюдава. Господ не е нито в котките, нито в мухите, но вижда чрез тях. Като ви види, че минавате покрай някоя круша или гледате някое цвете, Той знае вече намеренията ви. Всичко е известно на Бога. Когато пиете малко вода, Той чрез нея знае каква е вашата вътрешност.

Най-важните и необходими за вас неща са следните: послушание и внимание. Какво значи послушание? Послушание е да направиш нещо, а внимание е, когато Господ прави нещо, да внимаваш. Та и вие сега ще трябва да слушате и да внимавате. Може сега да се питате какво имам още да ви кажа. От вас се иска само послушание и внимание! Ако ви пратят с маркуч в някоя градина, от вас се иска да насочите маркуча и да поливате, а не да разсъждавате защо на вас са възложили да поливате, а не на други. Вас са намерили, в твоите ръце е маркучът; поливай и не мисли повече от това, защото този, който полива Божествената градина, се ползва от плодовете ѝ.

Прочетете девета глава от пророк Даниил. Тази глава има тясна връзка с това, което ви казах да направите. Вие не знаете бъдещето си, то е скрито от вашите очи, не знаете какво Господ е намислил. Казва се: „Молете се, за да не паднете в изкушение.“

Мнозина от вас са заети с много работа, но има и по-важна работа, за която сте дошли. Ще бъда кратък: това, което ще трябва да изпълните, е да помислите в себе си около четири-пет минути и да видите готови ли сте да изпълните доброволно това, без после да се разкайвате. Ще изпълнявате следното: в продължение на десет дни,

начиная от 27 юни, ще ставате сутрин към 4 ч. и в промеждутъка от 4 до 5 ч. ще четете девета глава на Даниила, ще размисляте внимателно върху нея, ще се помолите и ще се изповядате пред Бога, като пред духовник, за прегрешенията си, за прегрешенията на своите близки, за прегрешенията на народа ви. И ако иска, Господ ще ви прости. С това вие ще изпратите вашето прошение до Бога, а каква ще бъде резолюцията, това е Негова работа. В това време и заминалите ваши близки ще се помолят за себе си и за вас – така че ще има молитва както горе, така и долу, тъй както дървото се храни и отгоре, и отдолу. Ще се оставите в Божието влияние. Ще ядете два пъти на ден: никакво масло и яйца, а само растителна храна. Ще се яде сутрин след молитвата и вечер преди молитвата. Вечер ще ядете преди залязването на Слънцето, а молитвата и прочитането на девета глава ще правите след залязването на Слънцето към 8 ч. вечерта. Господ е наложил пост на цял свят. Когато закусите сутрин и като се навечеряте, ще благодарите много на Бога. През тези десет дни ще спазвате абсолютен пост на сърцето и ума си – да няма никаква лоша мисъл, лошо желание, никакво одумване. През тези дни искайте от Бога само важни и необходими неща, а не празни работи. Ще се молите Бог да подкрепи всички ваши сестри и братя, където и да са те, да помогне Господ на всички страдащи, на всички, които се борят със злото. Като молитви може да четете Добрата молитва, „Отче наш“ и други. Гледайте да не бъде всичко пресилено и в сърцето ви да е всякога топло.

Приближавайте се към Господа с вяра! Имайте вяра в Неговата благост и доброта. Така ще видите какъв е резултатът.

Беседа, държана на 26 юни (сряда) 1918 г., София[31]

[31] Тази беседа може да се срещне още и под името „Наставления“.

СЪХРАНЕНИЕ НА ДУШЕВНАТА ЕНЕРГИЯ

И ще бъдеш венец на слава в ръката Господня. (Ис. 62:3)

Думата „венец“ има двояко значение. Под тази дума се подразбира правилно движение в кръг, правилно даване. Всички тела в пространството, които съхраняват своята енергия, се движат в кръгообразна орбита. Това, което е вярно за небесните тела, е вярно и за човека, затова човек, който иска да съхрани своята енергия, трябва да се движи в кръгообразна орбита. Или, казано на ваш език, работа, която се свършва по най-лесен начин. Да се знаят начините или методите за съхранение на душевната енергия е необходима наука за правилното човешко развитие.

Всички съвременни страдания, индивидуални и общи, се дължат на изгубването на тази Божествена енергия. Докато сте били млади, тази енергия, която сте имали в организма ви, е била толкова голяма, че сте били наклонни да мислите, че тя така ще се продължава до веки веков. Но това е една илюзия в земния живот. Тази енергия може да се изгуби така, както изгубвате парите си. Тя изтича от вас тъй, както когато пукнете някое шише и водата изтича от него. Така и някои винари наливат в бутилки сладко вино и го заравят в земята, за да престои там няколко години, гдето ферментира бавно; при това стоене на виното се развива известно количество въгледвуокис, затова отварянето трябва да става много внимателно, защото всичкото вино може да изтече наведнъж. Така и човешката енергия, която е складирана в човешката душа, при известни моменти може да

изскочи изведнъж, което става при голяма радост или голяма скръб. Затова човек трябва да знае как да се радва и как да скърби. И това е изкуство. Не трябва да се прави в това погрешки, защото човек пострадва.

Ще ви дам един пример, отдето ясно се вижда как се отразява силната радост. В Цариград турили на лотария един английски параход, който коствал 4-5 милиона лева. Той се паднал на един хамалин, когото накарали да отиде и види своето притежание. По пътя обаче от радост той полудял. Сега хората от голяма радост и от голяма скръб полудяват. Що е полудяване? То е изгубване на душевната енергия или неразбиране на душевния език. Няма защо да се радваме много, но не трябва да скърбим много, защото голямата радост подразбира голяма скръб и обратно. Това е верен закон. Казвате: „Като отидем на Небето, ще се радваме много, но които слизат долу, в ада, ще скърбят." Това са два противоположни полюса.

Вие, които не разбирате Божествените закони и не сте запознати с тях, казвате: „Защо тези хора са долу, в ада, да се мъчат?" Аз бих питал: защо онези, които са горе, се радват? Каква разлика има между страдания и радост? Скръбта произтича от факта, че онова, което ни е дадено, сме изгубили. Например, ако изгубим здраве, очи, слух, пари и др., ще скърбим. Следователно трябва да се научим да пазим онова, което Бог ни е дал. За да можем да пазим даденото, непременно трябва да удвояваме своята енергия, а за това е даден закон в Евангелието. Удвояването е законът на сеенето. Ако земеделецът не сее, всякога ще губи. В това отношение вашият мозък е нива, върху която вие трябва да сеете. Във вашата житница Бог е положил семето, а като дойде определеното време, Господ казва: „Посей нивата!" Вие отговаряте: „Тази година няма да сея, имам достатъчно храна, затова

ще си почина.“ Оставяте мозъците си необработени и те треволясват, т.е. както се казва научно – атрофирват се.

Главното изкуство в спазване на душевната енергия е обработването на човешкия мозък. Има три начини, по които човешката енергия се изразходва: 1) чрез физическия организъм – чрез ръце, крака, мускули, стомах, бели дробове; 2) чрез човешката мисъл, разсъждение и 3) чрез човешките страсти.

Най-опасните елементи за изразходване на енергията са страстите и онези от вас, които се оплакват, че паметта им отслабва, ще знаят, че у тях страстите са взели надмощие. Забелязва се този факт у млади момичета и момчета, на около 15-16 години. В тази възраст те почват да любят и затова започват да забравят, не могат да си учат уроците. Така е и с възрастните: те се влюбват в други неща, но това не е любов, това е привидна любов, любов на чашката. Такова е положението на всеки пияница, който обича чашката: погледне я, глътне от нея и е доволен. Такива биват и мислите. В окултна смисъл взето, има мисъл чисто физическа, има мисъл на желанията и мисъл духовна. Съвременното общество страда от мислите на желанията, т.е. епохата, в която живеят днес хората, е такава. Това движение вътре в нас, този стремеж трябва да стане на венец в ръката Господня. А под думата „ръка Господня“ ние разбираме волята Божия. В съвременното общество човек трябва да има силна воля. Вие мислите, че имате воля. Да, имате, но тя е обикновена. За да имате воля, трябва да знаете да се движите в кръг. В Америка има столове, наречени „рокинг-чеър[32]“, които са най-глупавите столове, на които като седне някой, завъртяват го. На такъв стол никога не сядайте, никога не се движете. Когато искаме да паднат ябълки от дървото, ние ги разтърсваме. Когато имате някоя еднообразна мисъл, например не обичате някого,

[32] rockingchair (англ.) - люлеещ се стол.

вие изпращате мисли от вас до него, от него до вас – то е все едно, че сте на този рокинг-чеър и няма да се мине 1-2 дни и вие ще се усетите неразположени духом. Ако ме питате защо този човек ви е казал обидна дума – казал ви я, за да опита вашата воля. В Писанието е казано: „Трябва да имаш шлем, за да отбиеш стрелите.“ Неприятелите от Невидимия свят може да хвърлят една лоша мисъл чрез когото и да е: чрез жена ви, чрез мъжа ви, чрез децата ви или чрез кого и да е другиго. Даже и тези, които най– много обичате, ще ви подхвърлят такава мисъл, каквато не сте очаквали. Трябва да отбивате всяка мисъл.

Слушали сте това старо изречение: „Господ ще направи всичко.“ Как ще направи всичко? Да допуснем, че в една стая храните буби и в нея пуснете вашия млад юнак, 1-2 годишно детенце. Какво ще направи то с бубите? Ще обходи и изпомачка всички тези буби. Така може да пуснете една ваша двегодишна мисъл във вашата святая святих и тя в един час отгоре ще изпомачка всичките ви буби. Под думата „буба“ аз подразбирам известен род мисли, действия или желания на вашата воля. В живота си ние трябва да следваме точно методите, които природата употребява. Никога не може да си представляваме Слънцето в един тъмен кръг-то няма да бъде слънце, – но всякога трябва да си го представляваме светло. Светлината е кръгообразно движение.

Най-напред турете в мисълта си това, че всяка една мисъл, желание, действие, което прониква вътре във вас, е изпратено от Невидимия свят и да знаете, че това, което ви се случва, непременно трябва да ви се случи. Ако разбирате този закон на движение, вие ще знаете, че една мисъл, която е изхвърлена от някого, като мине от единия край на вашата орбита до другия край, на противоположния край тя сама ще падне и ако сте на този край, вие ще може да я

хванете; и затова никога не хващайте мисълта, когато току-що е дошла, когато кръстосва във вашия край. Затова Христос казва: „Не противи се злому.“ То значи: Не му се противи, но застани на другия край и го улови.

Сега, разбира се, ще ви трябва опит. В какво се състои този опит? Мнозина са ми задавали въпроси: „Как да се развиваме? Как да напредваме? Как да видим това или онова?“ Аз бих желал не само да виждате, но и да усвоявате нещата. Може да видите едно житно зърно – то е едно нещо; а ако вземете и го посеете, то е друго нещо. Тъй че една Божествена мисъл, която ви се дава, не е достатъчно само да я почувствувате, но и да я усвоите и приложите. Искате например да видите някой ангел. Може да видите ангели колкото искате, да отидете при тях, но като се върнете, оставате си пак същите и разказвате, което сте видели, като да сте били на представление и свършва се с това въпросът. Трябва усвояване на тези принципи. Важно е, като видите някой ангел, да влезете в съприкосновение с неговата интелигентност, с неговия дух. Така и в природата, най-напред нещата започват с чувствуване, а после с виждане. Има много животни, които ни чувствуват, но не ни виждат. Един ден, като израстят, като дойдат на нашето положение, ще кажат: „Виждаме сега това, което по– рано ни е препятствувало в живота.“

Ще ви дам един опит, който да изпълнявате в продължение на един месец. Мнозина от вас може да го изпълните. Не мислете, че когато правите опити, всичко е приятно и всичко има резултат. Някога може да имате най-лош резултат, но това да не ви обезсърчава. Най-лошите резултати са някога най– добрите. Ще ви дам пример за обяснение на тази мисъл. Жената на един турчин, като се смяла много, челюстта ѝ се изместила и с това устата ѝ се изкривила. Търсили лекари да наместят челюстта, но никой не могъл

това да направи. Затова един ден мъжът ѝ я качва на колата и я завежда при един добър лекар. По пътя обаче конете се подплашват, обръщат колата и жена му пада от колата. Но с това падане челюстта ѝ се намества. Турчинът отива да направи опит за наместване челюстта на жена му при един знаменит лекар, но Господ намира за добре да падне тази жена от колата и по този начин да се намести челюстта ѝ. Затова не считайте, че падането от колата е лошо – напротив, ще ви се намести челюстта.

Опитът ви ще се състои в следното:

1. Като се породи у вас една мисъл на омраза, да се обърне в обич. Този, когото мразите, веднага се поставете на неговото място, че и вие имате същата грешка по отношение към Бога. Кажете: „Господ, при всичките ми грешки, ме обича, затова и аз ще направя същото с този човек – ще го обичам!“ Каквато грешка или каквото поведение има даден човек спрямо вас, също в такова положение сте и вие по отношение към Господа. Господ и досега не си е изменил поведението спрямо вас, Той ви обича. Започнете да мислите от вас до Господа, а после се обърнете от себе си до другия, до човека, когото мразите. Тази обич, която Господ има към вас, ще мине от вас към другия човек и той ще бъде в същото положение към вас, в каквото сте и вие към Господа. В съзнанието на този човек ще бъде същото.

2. През целия този месец не одумвайте никого или като ви одумват, мълчете, правете се, че това не се отнася до вас. Може да се вкиснете малко, но считайте, че това не сте вие. Ако жена положи ръцете си във вкиснато тесто, тя вкисната ли е? Даже и цялото ви тяло да се вкисне, считайте, че вашата душа не се е вкиснала. Не приемайте външното вкисване за вътрешно. Не мислете, че то ва е лесно, да се откажете от одумване. То е сериозна работа. Аз не искам да се откажете за цял живот да се одумвате, но само за един месец.

Това е само за един месец, да опитате каква е вашата воля. И като ви карам да превръщате омразата в обич, тя няма да изчезне изведнъж, все ще си върви. Ако опитът ви излиза всеки ден сполучлив, ще усетите един вътрешен мир, придобиване на една малка енергия; ако пък опитът ви през деня излиза несполучлив, ще имате малко загуба от енергията си. През тези 30 дни ще имате загуба и печалба, но главното е крайният резултат да бъде добър. Може да падате от колата, но в края на месеца челюстта ви ще се намести.

Тези два опита ви давам, защото те вървят в естествения път, по който ангелите работят сега в света. Вие ще имате тяхното съдействие.

3. Произведете в себе си една добра мисъл и я задръжте през целия месец. Когато правите този опит, всякога мислете, че вие сте свободни, не мислете, че външният свят или отношенията, които имате към хората, може да ви противодействуват.

Преди да почнете опитите, ще кажете тъй: „Този момент, когато започвам опитите, чрез силата Господня, която е у мене, аз мога да сторя всичко." Да не ви смущава думата „всичко". Тя подразбира всичко добро, но не и всичко зло. Няма сила, която в този момент може да преодолее. Дръжте в ума си живата мисъл: Всякога, когато човек иска да извърши едно добро дело, Божието съзнание е будно. Щом решиш да извършиш едно добро дело, между тебе и Бога се явява връзка, завежда се вече разговор. [В] момента, в който решиш да вършиш добро заради Бога, Той мисли за тебе.

Тези три опита, които ви давам, ще бъдат като основа за обновление на вашите мисли и сърца, докато не почнете да се борите. Мнозина от вас, гледам, живеете като тези, които са купили лотарийни билети – гледат да им капне нещо. Втората година пак продължават билета, третата година – пак, а то я им капне) я не. В

царството Божие по този начин не се влиза. Царството Божие чрез сила се взима, знанието чрез сила се придобива, всичко в света чрез сила се придобива. „Чрез сила“, то значи: чрез тези разумни същества, които стоят по-горе от ангелите. Те са силите Господни и чрез тях всичко се придобива. Тези същества са архангелите.

По-после, като направите тези опити, ще дойдем до това да изгонваме ревматизъм, главоболие, сърцебиене, охтика и др. болести, които съществуват не само в организма, но и в ума горе, и в сърцето.

Казва се в Писанието: „Ще бъдеш венец и слава в ръката Господня.“ Под „венец“ се разбират най-възвишените ангелски същества. Да имаш венец Господен, то значи да си в съприкосновение със серафимите, с възвишените духове на любовта, които са и извор на Божествената любов. Всеки, който пие от този извор, неговата жажда ще се утоли. Има две категории: „венец“ и „слава“. Славата, това са архангелите, които са носители на Божествената воля на физическото поле. Когато искаш да усилиш волята си, ще извикаш един архангел, а той е мощен, силен. Това е един закон, който работи чрез внушение.

Всяка майка, която зачва детето си, какъвто идеал е имала в ума си, такова ще бъде детето ѝ. Нашите мисли и желания стават точно такива, [за] каквито същества мислим в дадения момент. Ако мома люби някой глупав момък, такова ще бъде и нейното дете. Тя го гледа с други очи, представя си го по– идеален, а той всъщност не е такъв. То е едно състояние, което не съответствува на това, в което той се проявява. Ние не трябва да гледаме каква е неговата душа, а какви са проявленията му. Не трябва да гледаме неговата външност, че е хубав, че ходи спретнато и т.н. Че, и един кон може да бъде спретнат, но в тази спретнатост няма никаква интелигентност. В движенията разбирам разумност. Спретнатост разбирам, когато някой ти намести

счупения крак или ако те облекчи, когато си неразположен. Да вземем например някого, когото мислим за спретнат. Влезе той в едно молитвено събрание и го развали, като каже лошо за едного, лошо за другиго. Това са спретнати хора, които развалят настроението в едно молитвено събрание, това са ваклите моми и момци, това са черноокитe и чернокоси хора. Ако си спретнат, трябва, като идеш от вън с разположение, трябва да го внесеш и в останалите. Не е такъв венецът и славата Господня. И действително, в такова събрание човек скоро остарява. Как да не остарееш? Ако казвам постоянно на някого от вас, че е грозен, грозен, ще видите, че след един месец той ще почернее. Ако на някого казвате постоянно, че е хубав, той ще се поправи. Когато ви видя някога почернели, казвам: Някой върху вас е работил. Вътре в дома на Бога не искам червеи. Ако има червеи, да стоят вън. Когото хвана, ще го прехвърля през дувара отвън. Който си прави добре опитите, ако е паднал пред дувара, ще го взема и ще го туря на друга страна. Това е един отличен опит.

Когато реших да говоря на жените, времето беше дъждовно. Казвам: Този дъжд, той показва, че на жените не им върви. Но гледам, днес времето се поправи. Това показва, че и на жените се отпуща кредит. Слънцето, което грее, показва, че и то е в съгласие. Това не е само за утеха, това са факти.

Като пристъпите към първия опит, не се спъвайте от нищо. Не губете вашите чувства, вашите мисли и религиозни вярвания, които имате. Всеки мъж или жена трябва да прилага своята опитност. Дошли сме на Земята да печелим, за да се върнем при Бога богати. Да се губи е лесно, но да се печели е изкуството, понеже на мнозина от вас умът не работи. Това нещо, губенето, окултистите наричат демагнитизиране. Ако тези зададени опити не може да направите сами, поискайте помощта на другите, работете колективно. В цялата

тази работа трябва да имате търпение. Започвайте опитите обикновено сутрин или когато имате разположение. Но ще питате: „Дали ще ни се приеме молитвата?“ Ние сме длъжни да се молим, но не трябва да се интересуваме дали Господ ще ни приеме молитвата или не.

За да успявате в този живот, трябва ви силна воля, силен ум и силно сърце. Тези неща се добиват само когато човек води един чист и свят живот. Вън от това никаква друга сполука не може да се очаква. Като се разгледа цялата история от единия край до другия, най-сполучливи са тези мъже и жени, които са живели най-чист и свят живот. Не мислете, че е мъчно нещо да бъдеш чист и свят човек. За да се изцапаш, някога си се опил, паднал си. Изобщо в света надделяват чистотата и святостта. Имаме грешка, като мислим: „В грях ме зачена майка ми“. Всички, които не изпълняват волята Божия, са в грях заченати, а всички, които изпълняват волята Божия, не са в грях заченати. Някой казва: „Ние сме грешни.“ Да, това не отричам, че правим грешки, но че сме заченати в грях, това отричам. Всички, които изпълняват волята Божия, са в любов заченати. Христос иска щото човек да бъде правдив в душата си. Това, което съм горе, да бъде и долу. Разтревожен си – не скривай това. Като си разтревожен, то значи, че вашите деца, които са вътре във вас, са много шумни, но и това ще се нареди.

Като се упражнявате така, всичките мъчнотии в света ще изчезнат и ще дойде благословението в света. По този начин най-после ще заставим хората да не крадат и да не лъжат.

Сега вече ще упражнявате волята си, за да станете чисти и святи. Като бъдете такива, ще имате силата да късате плодове от дървото на живота, за да видим, че всичко е възможно. Само по този начин животът ще стане интересен.

Отсега нататък все в училище ще бъдете. Досега не сте били в такова училище, а сте мили паници, рязали лук и др., а отсега ще започнете от буквата „а“, която е глас на волята. Само така ще упражните волята си.

Беседа, държана на 10 октомври (четвъртък) 1918 г.

КОЙТО НАМИГНУВА

Който намигнува с око, докарва скръб, а безумний в устни ще се подплъзне. (Пр. Сол.10:10)

През този месец ще искам да прочетете всички Соломонови притчи и тези от тях, които ви направят силно впечатление, да научите наизуст. Аз ще ви разкажа после защо трябва да ги изучавате наизуст.

Забележете, че от всички човешки чувства окото заема едно от най-видните места. Окото си служи с виделина и с нея се докосваме до предметите. Усещанията в ухото се предават чрез известни вибрации на въздуха, при обонянието също чрез вибрации на въздушните частици се предават миризмите. Но щом се дойде до вкуса и осезанието, трябва да си служим с чисто физически средства – с доближаване до езика, с попипване с пръстите.

Следователно окото има чисто умствено значение. Да намигне човек, това са два момента: единият – като се затваря окото, а другият – когато се отваря. Отварянето, това е денят, то е един миг. Като си отвориш и затвориш очите, то е един период от 24 часа. Като си затвориш очите, тогава стават всички престъпления в света, това намигване всички го вършите. Когато влезе някоя лоша мисъл у вас, вие намигате. Някой греши, значи често намигва. Мома намигва на момък и момък – на мома. В това движение на ума се подразбира едно неправилно движение на човешкия ум. Да намигваш значи да слизаш една степен по-надолу. Очите на хора, които намигват, стават малки и за хора с малки очи казват, че са хитри и лукави. Това е

резултат на намигване. По същия начин (закон) и вашият ум се деградира. Щом очите стават малки, деградира се и умът, изгубват се от него всички благородни мисли и чувства. Това показва, че вашият свят става по-тесен и кръгът на вашите знания се стеснява.

Соломон, който е събрал тези притчи, казва: „Който намигва с окото, докарва скръб.“ Скръб на какво? На своята душа, защото прозорците ѝ стават по-малки, по-малко светлина влиза, а през прозорците влиза и животът. Ако дойде някоя Божествена мисъл у вас, и вие си кажете: „Не му е времето сега“, това значи, че си намигнал. Карат те да извършиш някоя работа, но кажеш: „Не му е времето сега“ – намигнал си. Днес намигнеш, утре намигнеш, другиден намигнеш, намигнеш на един момък, на два, на три-виждаш, че всички тръгнали подир теб, цял скандал станало. Ако една мома е сериозна, никой няма да я преследва. В живота има много такива момци. Не мислете, че такива момци има само на физическото поле. Има ги и в сърцето, и в ума.

Под „намигване“ се разбира човек, който не иска да учи Божествените закони. У нас българите имат обичай да си клатят главата, в знак на потвърждение или отрицание. Когато утвърждават нещо, поклатват си главата надолу, а когато отричат – нагоре. Ще забележите, че и конят си така поклатва главата. Това движение, това поклатване означава нещо. Когато конят си поклатва главата, то значи: „Господарю, този път, по който вървиш ти, жена ти и децата ти, няма да те изведат на добро.“ На физическото поле конят е емблема на интелигентността. Ако, като минавате покрай някой кон, той поклати главата си, то означава: „Приятелю, докато не изхвърлиш тази мисъл от главата си, няма да ти тръгне работата.“ Поправи поведението си – иди при този кон, ще видиш, че той няма да

поклати главата си. Когато вашият ум си поклати главата като един часовник, това показва, че няма да ти върви работата.

Гледай твоят ум да си не клати главата, да стои на едно място и да работи. Това има отношение и до някои психически състояния. Хора, които са много нервни, мигат с очите си. Когато човек започва да губи своето душевно равновесие, той клати главата си, мига с очи и си движи краката. Но това движение е неправилно, то е като една вихрушка, която само прах дига. Обяснявам си закона на скръбта. Някои казват: „Скърбен съм.“ Хубаво, дръж очите си отворени. „Но много ми е тежко на душата.“ Дръж очите си отворени. „Боли ме гърбът.“ Изложи го на слънце.

Дръж ума си бодър, свеж и отвори очите си към Бога. Казваш: „Е, сега за Господ ще седна да мисля.“ Е, та ти с това си затворил очите. Някоя мома се влюби в някой момък и затваря вече очите си за майка си, за баща си, за всички вкъщи, за момъка само мисли. Така и ние: затворим си очите, душата и сърцето и започваме да мислим само за временни неща. Човек има три вида очи: едните са физически, другите – на душата и третите – на ума. Ако в това се съмнявате, направете един малък опит: Станете сутрин много неразположени, спрете се и кажете: „Няма да намигвам.“ Отправете ума си към Бога, започнете да мислите за Бога, за всичко хубаво, за ангелите. Помислете това 10-15 минути, най-много половин час, веднага ще придобиете равновесие на душата.

А сега как се лекувате? Станете сутрин – неразположени сте. Турите раницата си на гърба и тръгнете по съседки и започвате: „Знаеш ли колко ми е тежко?“ Другата отговаря: „Ами ти знаеш ли на мене какво се случи?“ Тръгват и двете при трета някоя и ѝ разказват своето тегло. Тя им се оплаква от своите несгоди. И какво излиза от това? Всички носят раниците си.

Не така, съберете се трите сестри, седнете на стола, обърнете се на изток, помислете малко, около 10-15 минути, и умът ви веднага ще се разведри и една светлина ще проникне в него. Тогава, каквато и малка мисъл да ви дойде, приложете я.

„А безумний в устни ще се подплъзне."

В тази притча са взети очите и устата. Който намигва, докарва скръб, а безумният е този, който дълго време намигвал. Неговият ум от дълго намигване е станал безумен, т.е. говори което трябва и не трябва. Съвременните хора всички страдат от това. Мъжът ти направил, казал ти нещо обидно – веднага тръгнеш от къща в къща да разказваш какъв е мъжът ти. Ти, като повтаряш едно и също нещо, бъркаш в един и същи кош. „Мъжът ми е жесток, вагабонтин, а аз го мислех, че е благороден." А другата казва: „Твоят е цвете, ами моят да знаеш какъв е." Кой е крив за това? Мъжът ви е намигнал, и вие отивате сега да намигвате. Мъжът ви е намигнал, а вие вече сте безумен в устата.

Това, което развращава в света, което причинява най-големите страдания, то са онези нехармонични образи, некрасиви образи. Например говориш някому, а той си изкривява устата. Какво значи това изкривяване? Щом се подхлъзнеш, ще има падане, тъй че онзи, който намига, ще му бъде тежко на душата. Паднеш от някой мост, при някоя катастрофа – то е подхлъзване. Падането е всякога изгубване равновесие на душата. В това падение стават най-големите нещастия.

Най-важното нещо е да държиш ума си бодър и свеж. Друго важно е, когато ще говорите нещо, да го обмислите добре. Дайте си един отчет върху това, което ще говорите, ще причини ли то полза вам или другиму. Ако това, което ще говориш, не ще причини никому полза, занимавай устата си с друго нещо. От устата ти трябва

само чистота да излиза. Устата не е канал за помии. От нашата уста трябва да излиза всичко най-възвишено и чисто, всичко, което може да причини благородство. А лошите думи, които често излизат от устата ни, да отидат на друго място, на място специално за помии.

Аз ще ви покажа закона, как действува физиологически една мисъл. Ако не държите вашите мисли отворени, т.е. ако не контролирате вашите мисли, тези нечистотии ще излязат от устата ви и няма да се мине много време и вие ще пострадате от запичане и ще трябва да си правите клизми. Казвате: „Запекъл се е той." Казвам: Намигнал е, не е пазил словото си. Всяка мисъл произвежда физиологическо действие върху нас. После викате доктори. Не ви трябват доктори, а трябва да потърсите причината на всяка болест. Ще кажеш: „Аз съм направил устата си канал, трябва да я изчистя." Всички хора са направили устата си канал и искат да живеят добре. Устата ви трябва да бъде чучур на някоя чешма.

Ако има запичане, наука не може да имате. Червата и стомахът трябва да бъдат свободни. По нататък ще ви говоря какво отношение има между главата и стомаха. В тялото, между душата и духа има много тясно съотношение. Имайте пред вид, че стомахът е глава на душата. Стомахът е мъж. Между този мъж и главата има тясно съотношение, те се разбират добре, защото са мъже. Белите дробове са жени на мозъка, а сърцето, това е тяхното дете. И стомахът си има жена и дете.

Аз с това искам само да ви наведа да знаете, че всяка мисъл, която минава през нас, ще произведе известен резултат в организма ни, който резултат ще се прояви или сега, или в друг някой наш живот. Ако не поправите сега мислите си, те ще останат такива и за хиляди години напред. Някой ще каже: „По благодат съм спасен." Как? Като паднеш във водата и те извадя, да, по благодат си спасен,

но като те извадя, трябва да се научиш да работиш. Аз ви говоря върху прочетения стих, защото зная, че вие много се ритате в устата. Знаете ли, че човешката уста е едно от скорострелните оръдия, ужасна картечница е тя.

Досега тя е била в чужди ръце и ние трябва да я освободим. Човек, който не може да мисли добре, той си удря главата в стената.

По главите аз класифицирам хората така: едни, на които главите са разумни; други, на които главите са от тиква; а трети – с глави от чутура. Този, който си бие главата в стената, има такава от чутура. Ако главата ви е от тиква или чутура, няма шанс за успех. Трябва да направите мозъкът ви да работи и да свършва работата си. Не искам да се обезсърчавате, да не работите. Когато констатираме някоя погрешка, знайте, че тя е отвън присадена, това не са качества на душата. Не мислете, че сте се родили с раница. Влязла е някоя лоша мисъл у вас, тя не е ваша, изхвърлете я. Като ви кажа, че у вас има някоя лоша мисъл, това да не ви докача, защото аз искам да ви спася. Самата мисъл, със своето пребиване у вас, ще ви докачи. За да се утаят тези мисли, трябва да намерите противоположни на тях. Не намигайте, а дръжте мислите си отворени. Който и да дойде у вас, нека дойде, но без да му намигате. Защото Христос казва: „Всеки, който влезе през плета, крадец е и разбойник."

Всяка мисъл трябва да влиза през вашите очи и мозък. Всяка мисъл, която е влязла през сърцето ви, тя е един разбойник. Всяка такава мисъл не трябва да ви безпокои, но да се държи вън от кошарата. Вътре в човека има три подразделения. В православната църква има също три подразделения, които са измислени от хиляди, хиляди години. Това показва вървежа, развитието на човека. Първо иде отделението за оглашените, после – за вярующите и трето – за свещеника, който свещенодейства, разбира начина, по който да се

служи на Бога. Попът е учителят. Олтарът е мястото на учителя, който излиза оттам, турва огън и тамян в кадилницата, кади. Ако питате днешните попове защо правят това, защо кадят, те не знаят защо. Аз зная защо. Това правите и вие често, тургате тамян в кадилниците си и тръгвате да гоните дявола. Дяволът с тамян не се гони. Тамянът е само едно дезинфекционно средство. Когато гори тамянът, това показва, че вашето сърце трябва да бъде тъй горещо. Хубави мисли от сърцето ви трябва да излизат и да освежават атмосферата, в която вие живеете.

Ако така кадите, вие добре разбирате символа на тамяна. Но ако носите вашия буквар под мишци, без да го четете, той не ще ви ползва. Ето защо Господ ви е дал очи, които са прозорци на душата. Следователно всякога, когато е светло, трябва да държим очите си отворени и да вземаме толкова светлина, колкото ви е потребно. Някой път казвате: „Е, много е светло.“ Някога казвате: „Тъмно е.“ Е, добре, отвори си повече очите! Има хора, които нощем пътуват и им е светло, а други пътуват денем и им е тъмно. И вечер има светлина, само че за нея са необходими по-чувствителни органи, за да я възприемат. Нея я използуват ясновидците. Истинските ясновидци виждат вечер по-добре, отколкото денем, но те не намигват. Те държат очите си отворени. Имайте всякога мисълта очите ви да бъдат отворени. Казват за някого: „Умрял с отворени очи.“ И скоро бързат да му затварят очите. Оставете този умрял с отворени очи. Сега всички, учители, свещеници, гледат да затварят очите на хората. Отваряйте очите на хората! Например някой се подвизава в живота, а вие му казвате: „И ти мислиш, че християнин ще станеш? Че, ти си много закъснял, ние колко неща вече знаем.“ Това значи да му затвориш очите. Какво знаете вие? Не така, не! Кажи на този свой брат: „Братко, много добре си направил, започнал си хубаво.“ Не е важно кога ще се

стигне – когато стигнеш. Аз, като тръгна на разходка, вървя полека, разглеждам всички буболечки, всичко, каквото срещна из пътя и най-после стигам. Не е важно да се бърза, за да се стигне скоро до Черния връх. Като тръгнеш за Черния връх, наблюдавай по пътя изворчетата, какви буболечки, какви пеперуди има, нека умът ти бъде постоянно буден, за да видиш как Бог работи. Така бих желал на всички да са отворени очите.

Казвате: „Какво да направим, за да се спасим?“ Как да се спасиш? Че, като ти са отворени очите, ти си спасен. Всеки, който не намигва, той е спасен, а който намигва – той се дави. Затова не обезсърчавайте никого. Лицата, които ви гледам, на вид строги, те не са такива от истинска сериозност, но от съжаление за изгубени младини. Казвате си: „Едно време колко бях хубава, млада!“ Не си остаряла, не се лъжи. Мислите, които имаш в себе си, те са стари, дрехите ти са стари, но душата ти е всякога млада. Когато остарее твоето тяло, не е способно вече да предава твоите мисли, Господ казва на ангелите: „Иди съблечи това Мое дете, чиито дрехи са много нечисти, не може да се перат.“ Казвам: „Братко, ще те съблекат“ – или, казано на ваш език, значи: „Ти трябва да заминеш и втори път пак ще дойдеш.“

Като ви говоря за отворени очи, искам да държите физическото си тяло всякога чисто. Ще ви кажа какво влияние имат добрите мисли върху физическото ви тяло. В светиите, които са живели дълго време чист живот, у тях се образува една особено приятна миризма, едно вътрешно много хубаво благоухание, наречено „нюкс“. Когато имате някое хубаво душевно настроение, когато сте били в някакво размишление, почувствувате една миризма, която е на някой възвишен дух, който ви е посетил. Вземете поета – в него има такива мисли, той .вижда такива неща, които други не виждат. Има религиозни хора, които много се молят, но нищо не виждат. Те само

мислят как да се спасят. Долу тези мисли! Има страдания на онзи свят, но тук има и по-лоши. Като извършите едно престъпление, усещате един голям ад. Всеки е опитал този ад вътре в душата си. Защо търсите друг ад? Другият ад е играчка. Този, вътрешният, е страшен. И тогава казвате: „Този червей не угасва, рови, рови, не се свършва.“ Той е като една тения, срещу която взимате лекарства, изхвърля се тя навън, но главичката ѝ пак остава. Казвате: „Защо е влязла тази тения?“ Защото вашите очи са били затворени. В тази тения е влязъл един нечист дух, който постоянно смуче. Тази тения ще излезе сама по себе си, ако научите закона да държите очите си отворени, а устата ви да не са безумни. Може така да калите вашата воля, че там, гдето е тенията, да я отправите от това ѝ място вътре в една минута.

И тъй, ние, сегашните хора, които може да се лекуваме сами, нямаме нужда от лекар. Вие трябва да се калите. За да познаете вашата мисъл силна ли е или не, направете следното. Имате ревматизъм, който с никакви лекарства не се излекува, затова вижте първо каква храна му е потребна и после, със силата на волята, започни да го местиш от едно място на друго в тялото си. Щом започне да се мърда от едно място на друго, кажи му: „Господине, ти си влязъл в моя организъм, когато очите ми са били затворени, но сега заповядай към задните врата.“ А задни врата ние имаме много.

Като се простуди някой, лекарите му дават аспирин, който докарва изпотяване. Порите, през които става изпотяването, са задни врати. Не казвам, че не трябва да се изпотявате, но казвам, че една мисъл, когато се сгъсти и влезе в нашето физическо тяло, трябва да излезе вън чрез тези пори. Порите са били жертва на нашите очи и казват: „Ние сме готови да услужим на нашия господар.“ През тях излизат всички нечистотии. Когато човек в моралния свят извърши

една грешка, усеща една голяма скръб, защото в него се събират много утайки. Не махай тази скръб, но бъди герой, да изучиш причината на тази скръб.

Някой казва: „Искам да бъда светия.“ Като искаш да станеш такъв, върви по пътя, по който са минали те. А тебе те заболи гръбнакът и хайде – скоро при мене. Болките, скърбите, страданията са необходими и за тях не съжалявайте, но намерете начин, по който да ги използвате. Дяволът е влязъл у нас, но ние няма да го изхвърлим навън, а ще го впрегнем на работа и ще му кажем: „Приятелю, ние 8000 години ти работихме, твой ред е сега и ти на нас толкова години да работиш.“ Дяволът е интелигентно същество, затова трябва да го накарате на работа.

Едно главно упражнение, което ще ви предстои през този месец, е следното. Първо: Развиване на волята, но не тази, която вие имате, а разумната Божествена воля. При развиване на волята, мислите ни трябва да бъдат строго определени. Две мисли едновременно не трябва да ни занимават. Ще разберем едната мисъл, едната работа ще свършим първо, а после другата. Всичко у нас е свързано като в една верига. Ще поясня мисълта си. Ние вървим по един определен Божествен план и всеки ще работи различно. Да допуснем, че един от вас е тъкач, друг – писар, а трети – на лозето работи и т.н. Търговецът ще приложи мислите си в търговията, тъкачът – в тъкачеството си, копачът – в копането, изобщо всеки в своето призвание. Онзи, който е тъкач, ще тъче здраво и солидно, преждата му ще трябва да бъде здрава, жицата – също здрава, а не прецвъкната, защото всяка мисъл се оприда от мисли на желания, които ни занимават. Така ще се сформира цялата мисъл. Тази нишка ще бъде здрава и по всички правила изтъкана. Тази мисъл, така изпредена, ще влезе като сила на вашата воля, защото волята ще трябва всякога да се приложи в

материалния свят. Там, гдето искаме да приложим мислите си, ще имаме спънки и препятствия. Ребус е този свят заради [*за*] нас. Например вие се оженвате за един мъж и искате да бъдете щастливи, но не можете да се споразумеете. У кого е грешката? И у мъжа ви липсва нещо, и у вас също. И двамата сте влезли със затворени очи. Ако главата му отзад [е] вирната или сплескана, ако очите му са много малки, устата – много тънки, какво очаквате от такъв човек? Това показва, че не сте един за друг. Добре, какво остава тогава? Да направите вашата уста по– дебела, да развиете вашето сърце. За да развиете вашето сърце, трябва да турите в действие волята си. френолозите казват, че сегашните хора имат 41 врати, през които може да приемат хората. Опитвате през една врата – не може да влезете, опитвате друга и най-после ще намерите някоя врата, през която ще може да влезете. Така че, по много начини вие може да влияете на хората.

И децата знаят този закон и забележете как те искат нещо. Започват: „Мамо, дай това!“ – „Не може.“ Започва тогава то да те милва, целува и най– после ти се съгласяваш. То е отворило една от твоите врати и е влязло вътре. Умно е това дете и то по този начин е употребило своята воля. Но ще кажеш: „Не искам да лицемеря.“ Няма какво, ще гладиш, ще милваш, ще лъснеш този човек. Неговата ръка е нечиста – ще я измиеш, ще направиш една превръзка.

Трябва да изучаваме човешката душа. Това не е лесно изкуство. Аз говоря за здрави хора, но ако и двамата са болни, тогава ще извикате някой ваш ближен отвън. Някой път се роди едно дете, то ще лекува баща си и майка си. Всеки отделен член може да спаси целия дом. Отворете очите си към Бога. Ще знаете, че няма същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не може да се сравнят с Бога. Някой

казва: „Че, този Господ с мене ли ще се занимава?“ Вие с това причинявате страдания на Бога, като нямате вяра в Него. философите казват: „Нима Господ ще се занимава с тебе, ти – един нищожен пигмей!“ Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества в океана, и тях чува, та вас ли няма да чуе? А хората на

XX-я век държите очите си затворени и се лишавате от Божествената светлина. Ако ние живеем в една изба с десетки години, ще има много болести у нас. Аз взимам това не само на физическото поле, но и в духовния свят, гдето причините са едни и същи. Молиш се на Бога, но не излизаш от избата си. Първото нещо е да отвориш очите си към Бога. Но ще кажеш: „Не зная какво е Бог.“ Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на Слънцето, но излагам гърба си на него и се ползувам от лъчите му. А учените хора казват: „Не използвай лъчите му, защото не го знаеш какво е.“ Човек, който е тръгнал към Бога, колкото и малко да се замислюва за Него, той е спасен, колкото и да е лош като човек. Знайте, че в това учение, за което ви говоря, човек не погинва. Ако изгубите ръцете, краката, очите, ушите си и т.н., и тогава няма погинване. Но казвате: „Изпъдили го.“ Нищо, той е изпъден от училището за година, две, но после ще го приемат да учи пак. Който смущава другите, той се изпъжда вън. Ако вие не изпълнявате това, което ви учат, ще ви изпъдят, за да дойдат други, които искат да слушат и изпълняват.

Сега в духовно отношение аз често ви чувам, че биете скамейки. Наука не може така. Не се ползувайте с биенето на скамейките вътре в училище. Който има воля, ще я упражнява не по скамейките, а на ревматизма, или когато ви боли корем. Турете у вас чистите си мисли, за да видите каква сила имат чистите влияния. Ако вие се подвижите само 1/100 000 000 част от милиметъра, то е много нещо. Не мислете, че като започнете с това учение, изведнъж ще направите

нещо много. Аз ще считам голям прогрес, ако само 1/100 000 000 част от милиметъра успеете. И това е един прогрес. В цялата вечност ще има един прогрес от знание в знание. С такава бързина и аз се движа. Не се обезсърчавайте. Всеки учен, който изследва нещата, се движи много бавно. Който иска да наблюдава, ще се движи бавно. А вие искате всичко с бързина и да кажете след това: „Готов съм вече за катедра.“ Тази 1/100 000 000 от милиметъра е вечна мярка, най-точна. Ще ви представя една фигура: представете си проектиран един център на безконечност и да кажем, че трябва да се завърти в 24 часа, за да направи един кръг. Знаете ли с каква бързина ще се движи, за да измине 1 /100 000 000 от километъра? Тук се движи много полека, но бързината, с която обикаля горе, е много голяма. В центъра движението е много бавно, но горе е много бързо. Ако се подвижи материята на вашето сърце с това движение, вашето сърце и ум щяха да се стопят от тази скорост. Затова трябва да се движите много полека, за да върви движението горе хармонично. И не се обезсърчавайте. За да може да упражнявате волята си, всякога трябва да сменявате едно неприятно състояние с друго, приятно.

Второ: Ще ви дам начин за усилване на волята ви. Например имате едно много неприятно чувство и не може да се освободите от него. Станете, употребете един час, посетете едно семейство, което е в много по-лошо състояние, отколкото сте вие. Да не кажете: „На мене огън ми гори на главата, а ще ходя да посещавам други.“ Да, идете при такова едно семейство, което няма дърва, няма хляб, нищо няма, постойте 10-15 минути там и вижте ще има ли някакво роптание или не. Върнете се у вас и сравнете тяхното състояние с вашето. Искам да градите вашето здание. Каквато благородна мисъл дойде у сърцето ви, изпълнете я. Ще изпълните тази мисъл не както е писано в книгите, а както ви подсказва вашето сърце. Ще я изпълните не по

принуждение, а по закона на Божествената воля. Може да си кажете: „Е, най-напред ще поправя своя дом.“ Че, всички хора нали са все Божии домове. Един човек, на когото може да помогнеш, е все от Божествения дом. Не престъпвай закона на баща си и майка си, дръж своята воля с тяхната и ще бъдеш спасен. Не се пресилвайте в каляването на волята си. Достатъчно е всеки ден да свършвате най-малката работа. Например, ако дадеш на един човек чаша вода, и то е достатъчно. Ще кажете: „Е, толкова малка работа!“ И то е нещо сторено.

Друго: Не отивайте в други къщи, по разни семейства, когато ви е много тъжно скръбно, за да ви олекне, т.е. не носете своя боклук в къщата на ближните си. Това не е наука, не така трябва да ти олекне. Ще отидете с мисъл да използувате и да дадеш да използват. Ако ходите по другите къщи с цел да ви олекне, да оставяте там своя боклук, ще ви научат всички и няма да ви приемат. Искам всички да сте чисти, да нямате нищо под ноктите, изчистете си дрехите, измийте се и идете тогава при Бога. Защото самата мисъл да бъдеш чист, то е воля; самата мисъл да отидеш при Бога чист действува на ума ви. Ако си нечист, съблечи дрехата си, измий се и иди при Бога, иди да се помолиш. Ученик, който е нечист, не се приема. Не разбирам с това да станете педанти, да се вглеждате в хорската чистота. Всеки да се занимава със своето. Който се занимава с хорските нечистотии, той се покварва. Така ще започнем от физическото към духовното. Аз харесвам светските хора, защото те вървят много добре, те обръщат голямо внимание на физическата чистота. От тях се иска само крачка напред, за да влязат в царството Божие. Имат ли това изкуство – физическата чистота, ще започнат духовната. Тези неща са потребни за създаване на една благоприятна атмосфера за човешката мисъл. От нечистотата на мислите се създава

една неприятна атмосфера, от която учениците се демагнитизирват. Не, всякога за работата на ума е потребна чистота. За да се наблюдава Небето, трябва да има чистота. Като казва Христос, че чистосърдечните ще видят Бога, това показва, че чистотата е едно условие за виждане.

Тъй че, чистотата ще я държите като едно условие за усилване на волята. Тя може да се придобие, когато бъдеш ученик. Това е религия. Религията има за цел култивиране на сърцето, но не трябва да се спираме само там. Това кланяне на Бога трябва да бъде в дух, в истина и в разбиране. Тези сили, които Бог ни е дал, трябва да знаем как да ги владеем. Душата и сърцето имат капитал, който трябва разумно да се използува. Ще каже някой: „Ще го хвана като вол с повод." Не може така. Що е повод? Поводът е един закон, с който може да владеете силите на вашата душа, ум и сърце.

Не гледай дали си настроен или не. Прочети днес малко и като се свърши денят, дай си сметка какво си научил. Написвайте това в едно тефтерче. Досега вашият живот е бил безразборен. Ставате сутрин и до обяд – все в кухнята, след обяд – пак нагоре-надолу и вечер си лягате уморени. Казвате си: „Е, утре пак същото нещо ни чака, кога ще се освободим?" Няма да се освободите, защото в този труд придобивате знания. Калете вашата воля в тези мъчнотии. Не съдете другите, оставете ги, те в своите грешки ще учат уроците си. Събирайте се по няколко в клас, по-силните да помагат на по-слабите. Няма по-добра молитва от тази да помогнеш на брата си. Господ, на Когото се молиш, Той е умен и казва: „Я слушай, не си криви устата пред Мене, я излез навън и свърши тази работа." Но ще кажеш: „Господи, аз не съм разположен." Не си разположен, защото си турил на гърба си по-голям товар, отколкото може да носиш; то е все едно като да вземе едно дете алгебра и я разглежда, макар че знае само да

смята. Така и вашите мисли. Някой път имате много хубави мисли и чувствува– ния и казвате: „Аз имам много хубаво настроение.“ Това настроение е от един ваш приятел, който ви е посетил и нагостил. Не се заблуждавайте с тези угощения, защото утре ще останете без тях. Главното за вас е да се трудите и да знаете, че всеки ден свършвате една работа.

Необходимо за вас е: сърцето да бъде чисто; душата – свежа; умът – бодър; а духът – крепък.

Помагайте си през този месец едни на други, не ходете да се плашите, че това казал Учителят, онова казал Учителят. Аз на място съм казал всичко, но вие криво тълкувате нещата.

Който се учи, всякога е на главата, а който не се учи – на опашката. Много човешки души са се подигнали толкова, че са дошли до ангелите, а много ангели има, които са паднали. Имайте пред вид, че вие имате всичката възможност да учите и ако не учите, грях е на душата ви. Не трябва да казвате, че сте остарели. Дяволът е само стар. Мислете, че сте млади за това Божествено знание, да влагате вашата воля в тези знания. Някои са богати, а други – бедни. Сиромашията е работа, а богатството – почивка. Сега, има лоша сиромашия и добра сиромашия, т.е. лоша работа и добра работа. Добра работа е, когато знаеш да работиш, а лоша – когато не знаеш да работиш. Така, има лошо богатство и добро богатство. Но друг път ще си сменят ролите. Като си сиромах, кажи: „Слава Богу, имам работа“ и започни да работиш. Утре си богат – кажи: „Днес ще си почина.“

Сега, казвам, че ние ще помръднем света тази вечер с 1 /100 000 000 част от милиметъра, но трябва да работим всички колективно.

Като ви се каже да обърнете омразата в обич, чудно ви е, но всякога тя може да се извади, защото е вътре у нас. Как ще се извади

омразата? Ако искате да пречистите водата, оставяте я да се утаи или поставяте малко стипца в нея, за да се избистри. Имайте пред вид, че вие сте в едно училище и ще следвате уроците, които ви се дават. Онзи, който ме слуша, а не изпълнява, знаете ли на какво прилича? Все едно, че го прекарвате в една гостилница само да помирише всичко и да си замине, а той е много гладен. А с мирисане живот се не живее. Тъй и много от вас само с мирисане служат на християнството и казват: „Отлично е, вкусно е."

Който иска да влезе в християнството чрез знания, трябва труд. В учението няма благодат. По благодат може да ви спасят, да ви лекуват, да ви обличат, но знания по благодат не може да ви налеят. Това е човешко. Павел казва: „Отчасти знаем, отчасти учим." Не трябва само да се молим. Да се молиш, това е твоя длъжност. Да се молиш, това показва, че трябва да си платиш борча. Казваш: „Аз дишам." Длъжен си да дишаш, то не е работа на твоя дух. Знанието произлиза от свободата на човешкия дух, от разбиране на Божията воля. Искам да бъдете свободни, да разсъждавате, а не е важно вашето настроение. По благодат учителят не може да тури бележка на ученика. Ако не учи, не може да се тури 6. Шесторката трябва да е вътре. У мене няма шесторки, не давам нищо по благодат. Шесторка турвам само на онзи, който знае да работи. Какво значи шесторката? Тя е закон на прогрес, на развитие. Като ви туря 7, то е закон на съвършенство. Вие искате да започнете с големи работи, но ние трябва да се повърнем назад. Когато Христос дойде от онзи свят, Господ Го изпрати в най-ниското положение – на училище. Той се учи близо до 33 години, макар че произлизаше от най-високото положение. Смири се, послушен биде, впрегна се в дърводелие, работеше столове. Той правеше столове за вас, които сега все за столове спорите. Столът е символ на известно положение, което човек трябва да заеме в света. И

вкъщи, навсякъде, все за столове спорят. Христос учи това изкуство, да прави столове, та, като седнете на тях, да ви е приятно.

Христос имаше желание и да спаси хората. В какво се състои то? Той ги учеше да ядат здравословна храна. Трябва да храниш душата си със здрава храна, ума – със здрави мисли, сърцето – със здрави чувства.

Беседа, държана на 7 ноември (четвъртък) 1918 г.

ЛЕМУИЛ. МАЛЪК РАЗБОР

Притчи Соломонови, гл. 31.

Един малък разбор върху:

„Думите на цар Лемуила,

Пророчеството, което го поучи майка му.“

Под думата „цар“ се разбира човешкият дух. Под думата „майка“ се разбира Господ, Божествената Майка, Която го е получила.

„Що, сине мой, и що, сине на утробата ми?“

Думата „син“ означава човекът, както си е на Земята.

„И що, сине на моите обричания?“

Природата-Майка всякога прави Своите обричания все за децата Си.

„Не давай силата си на жените,

Нито пътищата си на погубителките на царете.“

Първото нещо е да не даваш силата си на жените. Тук под думата „жена“ се разбира човешкото сърце, което се е отклонило от правия път, затова не давай силата си нему. „Погубител“ се разбира един от пороците на човешкия ум, а то е гордостта.

„Не е за царете, Лемуиле,

Не е за царете да пият вино,

Нито за князете да пият сикера,

Да не би като се напият, да забравят закона,

И извърнат [съда] на всичките угнетяеми.“

За човешкия дух първо не трябва да се пие вино. Под думата „сикера“ се разбира подсечено вино, в което тургат малко мед, захар и

черен пипер. Под „вино“ се разбират пари. И на най-добрия човек да дадеш пари, той се забравя. Под „вино“ се разбират още всички слабости, които затъмняват човешкия ум, били те мисли, желания или действия, които дават крива насока на желанията. Угнетени у човека се явяват всичките му добри мисли и желания. Всеки, който угнетява желанията си, изопачава съда в себе си. Щом изопачите вътрешния си съд, то какъвто е той, такъв ще бъдете и отвън, такъв ще бъдете и отвътре.

Такъв е Божественият закон. Човек представлява отвън физическия свят, а отвътре – Божествения свят. Никога хората не могат да направят твоя свят по– добър, отколкото ти си го направил. И онези от вас, които очакват щастието им да капне отнякъде другаде, те се лъжат и затова остават разочаровани. Не очаквайте щастието си от другаде, то е вътре у вас.

На кого трябва да се дава вино и сикера?

„Давайте сикера на тези, които са в премеждие,

И вино на огорчените в душата,

За да пийнат и да забравят сиромашията си,

И да не помнят Вече злострадането си.“

Давайте сикера на тези, които са в премеждие, а вино на тези, които са наскърбени, гневни, начумерени. Напой и нахрани лошия, гневния човек. Вие не може да разберете защо лошия човек трябва да го нахраните, напоите, а добрия не трябва. Вие не може да си представите това противоречие. Ако имате един корав ремък, който не е годен за работа, нали трябва да го турите в мас, за да омекне? Мек ремък не трябва да се тури в мас. Това подразбира, че енергията, която е корава, трябва да се нахрани, да се тури в масло, за да омекне. Наскърбеният човек, понеже е корав, дай му вино, хлебец, той ще

стане годен за работа. Добрият човек сам по себе си има това, има тази мекота.

„Отваряй устата си за безгласния,

За съда на всичките сирачета.“

„Отваряй устата си за безгласния“ значи: умният човек трябва да защитава този, който не може да говори; а този, който може да говори, не трябва да се защищава.

„Отваряй устата си, съди праведно,

И защищавай сиромаха и оскудния.“

За вас, жените, които сте майки, е необходимо да съдите праведно. Когато човек седне на съдийското кресло, трябва да забрави всички свои лични отношения, не трябва да мисли за себе си, а да стане едно с Бога, едно с човечеството, т.е. интересите на Бога да са негови и интересите на човечеството да са негови. Голямото включва малките интереси, а малкото не включва малкото в себе си.

„Кой може да намери добродетелна жена?

Защото такава е много по-скъпа от многоценни камъни.“

Под думата „добродетелна жена“ се разбира „добро сърце“. Казва се: „Ще им дам сърце, направено от плът, ще им отнема каменната плът.“ „Добра жена“ подразбира „добро сърце“. Който придобие такова сърце, е по-добро от скъпоценни камъни.

„Сърцето на мъжа ѝ упова на нея

И не ще бъде лишен от изобилие.“

Под „мъж“ се разбира човешкият ум, който също има сърце. Уповай на нея, защото сърцето, за което се говори, е разумно. Размишлявай за сърцето си. Щом едно ваше желание ви дава възможност да разсъждавате, то е разумно желание, а не ви ли дава възможност да разсъждавате, то е опасно. Вижте как се отразява у вас

едно настроение на гняв. Вие веднага избухвате и не мислите за последствията. Това е глупавата жена у вас, т.е. глупавото сърце.

Изобилието подразбира всички радости, които се търсят. Всички радости произлизат от сърцето, то е почвата, в която растат Божиите блага.

„И ще му донесе добро, а не зло,

През всичките дни на живота си.“

Като не огорчавате никого, като не оскърбявате никого, ще имате повече приятели, повече хора, които да ви обичат.

„Търси вълна и лен,

И що ѝ е угодно, работи с ръцете си.“

Христос казва: „Търсете, хлопайте и искайте.“ Тъй че тя постоянно търси. Търсенето, това са разумните желания на човека. През всичките дни на живота си, тя търси. Какво? Вълна и лен. Вълната и ленът имат две различни качества. Вълната задържа в себе си топлината, а ленът я изпуща. Хигиенично е лятно време да се носят ленени дрехи, а зимно време – вълнени. Еврейските свещеници са носили все ленени долни дрехи. Разумната жена търси и обработва вълна и лен, а под „вълна“ и „лен“ се разбират две благородни желания. От вълнените и ленените нишки излизат най-добрите платове. Под думата „ръце“ се разбира, че тази жена има разумна воля, за да изтъче от вълната и лена нещо. Ленът, това е мисълта, а вълната, това е желанието. Когато чувствува и мисли, тя знае какво да изтъче от всичко това. Вълната подразбира горещи желания, а ленът показва малко хладнокръвие. А под думите: „що ѝ е угодно, изработва с ръцете си“, то значи: добре разработва всичко със своята воля.

„Тя е като корабите на търговците:

Донася храната си отдалеч.“

То значи: тя има кормило и знае да направлява корабите. Кое е човешкото кормило? То е човешкия език. Корабите са устата, в която носи храната си отдалеч, отвътре. Тъй че тя знае, че е като кораб на търговците.

„И става, доде е още нощ.“

Това значи, че Слънцето не я заварва в леглото. Преди да дойде господарят и тя е на крак.

„И дава храна на дома си
Идял на слугите си.“

Домът, това е тялото. Сърцето, умът и всички желания, това са нейните слуги, които ги нарежда през дните.

„Съглежда нива и купува я:
От плода на ръцете си сади лозе.“

Тя съглежда нива с очите си, защото очите представляват извор на истината, вижда кое е полезно и кое – не и купува нива. Нивата подразбира външните условия на физическото поле, което Бог е дал. Под „плод на ръцете“ се разбира светът на нейното сърце. Лозето означава, че всички благородни мисли и желания са у нея посадени. За такъв човек се казва, че е магнетизиран.

„Опасва чреслата си с крепост
И укрепява мишците си.“

Под думите „опасва чреслата си с крепост“, се разбира нейната воля. Тя е жена, която обработва тялото си, прави гимнастика, не я мързи. Тялото ѝ е много добре обработено, няма никакъв недъг. Различава добре действията, желанията и мислите си и с това укрепява мишците си.

„Усеща, че търговията ѝ е добра:
Светилникът ѝ не гасне ноще.“

Под „нощ“ се разбира, че когато я налегнат скърби и нещастия, светилни– кът ѝ не угасва. Жена, която, като се намира в нещастие, каже: „Досега ходих на църква, вярвах в Бога, но отсега нататък няма да ходя“, то значи, че тя е без светилник.

„Туря ръцете си на вретеното

И държи в ръката си хурката.“

Съвременните хора откриха, че Земята се върти около своята ос, като вретено. Жените преди време са казали, че ако Земята се върти около своята ос, трябва и ние да се въртим около себе си. То значи, че всяка жена трябва да обръща и двете си страни към Слънцето. Двете страни са радостта и скръбта и към тях трябва едновременно да се върти всяка жена. Страната, която е радостта, е светла, а другата – скръбта, е тъмна. Затова жената трябва да върти вретеното си. Като дойде скръбта, завърти вретеното си, изправи се и запитай: „Моето вретено върти ли се?“ А ти какво правиш? Оставиш хурката и казваш: „Земята не се върти.“ Не, Земята всякога се върти, затова и жената трябва винаги да се върти. Ако Земята би престанала да се върти, всички хора щяха да умрат, а благодарение на тази майка вие всички сте облечени. Хурката означава Божествения свят. Тази връв, нишка показва откъде иде енергията. Куделята представлява Слънчевата система. Хурката се турга в пояса. Млечният път означава пояса на човешкия дух. Слънчевата система се стреми към този пояс. Всеки трябва да има куделя. Престане ли да се върти куделята, да няма вретено и хурка, всичко се обръща с главата надолу.

„Отваря ръката си на сиромасите

И простира ръцете си към оскудните.“

Вие не можете да отворите ръцете си на сиромасите, докато не изперете и определете вашата вълна. Думата „сиромах“ в този стих означава всички семенца, които не са още посадени. Отвориш ръката

си, вземеш тези семенца, посаждаш ги в градината – ти с това вършиш едно добро. Веднъж ти отвориш ръката си на сиромасите – то значи, че съизволяваш. Когато помагате някому, вие помагате на слабия, а не на силния, а сиромасите са бъдещето на света.

„Не се бои от сняг за дома си,

Защото всичкият ѝ дом са облечени в двойни дрехи.“

„Двойни дрехи“ в окултен език означават „магнетични дрехи“. Има хора, които се поддават на всяка болест – те са голи. Всеки човек, който се гневи, съмнява, той е гол. И наистина, Адам и Ева, след като съгрешиха, оголяха, вследствие на което не можаха да удържат външните борби. Силата на християнството е тъкмо тук – всеки да може да се облече. Като започнем да придобиваме тази дреха, ние забелязваме у себе си една сила. За това нещо ние съдим и по естествения процес. Като облечем една дреха, ние чувствуваме едно приятно състояние, една топлина, но съблечем ли дрехата, изпитваме едно неприятно състояние. Скръбта не е нищо друго освен това, че дрехата ни е открадната. Когато сме радостни и весели, дрехата ни е на нас. Този закон е много верен. Когато вашите деца са радостни, те са облечени, но опитайте се да им вземете дрехата – веднага иде скръбта. Тъй че всички страдания, които имате, са защото нямате тази дреха. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите как сте без тази дреха и как сте с нея.

„Прави за себе си завивки:

Облеклото ѝ е висон и багреница.

Мъж ѝ е познат в портите,

Когато стои между старейшините на мястото си.“

„Мъжът“ подразбира „нейният ум“. Когато говори нейният ум, всеки ще я слуша. На такава жена мъжът ѝ е почтен. Ако е ленива, никой няма да я слуша. На такава жена мъжът ѝ не е почтен.

„Прави тъкан и продава,

И дава пояси на търговците.

Облечена е с крепост и благолепие

И се весели за бъдещето време.

Отваря устата си с мъдрост.

И закон на благосклонност има на езика ѝ.“

Този закон на благосклонност е потребен на всички. Върху тези стихове вие сами помислете, а аз друг път ще ви ги обясня.

„Внимава за управлението на дома си.

И хляб на леност не яде.“

Тази жена никога не взима каква и да е храна, а избира здравословна във всяко отношение. Известно е, че леността е майка на всички пороци. Сега изобщо съвременните културни хора са станали много лениви. Те отиват на църква да излъжат Бога, запалват свещ и казват: „Хайде да се помолим, да запалим една-две свещи, та ако капне нещо.“ Вземат един лотариен билет, а след това седят по кафенетата и чакат, дано капне нещо от този билет; като дойде срокът за тегленето му – няма. Купуват нов билет и хайде пак на църква, да запалят свещ и да се помолят. Купуват акции тук-там, но някога акциите спадат и така изгубват. Такива хора са лениви. Не, да работиш, ще обработваш всичко в себе си. Нещастията, които сега ви сполетяват, са нашето минало и с тях ние изплащаме нашите стари дългове. Защо тя не яде хляб на леност? В съвременното общество често намираме такива случаи – да се яде хляб на леност. Някой момък уважава момата в някой дом. Той е облечен хубаво, добре нареден, но има дългове тук-там. Той търси тази мома като богата, за да плати дълговете му. Бащата и майката гледат да го уловят, без да знаят неговото материално състояние. Оженват младите. Заемодавците започват да се явяват един по един със своите полици и

казват: „Той е богат сега, ще си плати дълговете.“ Родителите се чудят и казват: „Чудно нещо, той беше много добър човек!“ Да, понеже вие се съюзихте с този ленив човек, ще носите сега неговите последствия. Когато дойде някой дух и ви каже, че можете да минете по лесен начин живота, вие не се возете на неговата кола и не вярвайте на неговите обещания.

„Чадата ѝ стават и казват: Влазе ѝ.

Мъж ѝ я хвали и казва:

Много дъщери са се обходили достойно,

Но ти надмина всичките.“

Вярно е, че такива майки и чадата им ги уважават, и светът ги уважава. С тези стихове Соломон описва идеалната жена, или стремежа на човешката душа.

„Красотата е лъстива и суетна е хубостта.

Жената, която се бои от Господа, тя ще бъде похвалена.“

Под думите „бои се от Господа“, се разбира, че всяка жена, която е благочестива, ще бъде похвалена.

„Дайте ѝ от плода на ръцете ѝ;

И делата ѝ нека я хвалят в портите.“

I. През този месец ще проучите цялата тази глава.

II. Ще направите един опит, за да познаете силата на тези стари формули, да видите каква магическа сила има хурката. Когато сте неразположени духом, ще направите следния опит: Мислено ще си представите в ума 10 оки вълна, ще вземете една голяма харания, съд, пълен с вода и мислено ще започнете полека да изпирате тази вълна. Ще я изперете 1, 2, 3, 4 пъти, докато стане съвсем чиста. След това взимате един от циганските дараци и започвате да я влачите. Като я повлачите така около половин час, направете я на къдели. След това турете я на големи дараци и я направете на големи къдели. От

готовите вече къдели вземете една, турете я на хурката да предете. Аз бих желал да ми опишете този процес. Да ми опишете какви чувства ще изпитате, докато започнете да предете. Ще ми направите описание, подобно на това, което прави естественикът, когато наблюдава под микроскоп известен процес. Наблюдавайте след всяка къделя каква нова мисъл ще ви дойде. Тази формула за изпридане на вълната и оприданeто ѝ ни е дадена от окултизма и тя в половин час ще допринесе много повече, отколкото един педагог в цяла година. Този опит с вълната ще го направите най-малко 4 пъти в месеца. Ако някой заболее от испанската[33], както лежи в леглото си, нека пере тази вълна. Ако тези опити ви дадат резултат, те са верни,истинни.

Това, което е измислено, съчетано от нас, с него не може да се направят опити. Не се заблуждавайте в някои знания, които не може да ви дадат сила. Като ви дойде някоя мисъл, спрете се върху нея, подръжте я 1-2 дни в живота си и ако тя нищо не роди, тя е безплодна. Не задържай желания, мисли, които нищо не допринасят. Въртете постоянно вретеното и нишката му да слиза постоянно от горе и така навивайте 2-3 вретена. Такъв процес трябва да стане в умовете ви. Не се изисква само молитва, но и работа.

Какво подразбира думата „молитва“? Дишането има смисъл само когато кръвта циркулира. Когато влезе кръвта в дробовете и се пречиства, то е молитва. Ако в нашите дробове няма кръв, каква смисъл има да поемате въздух и да се молите? А да се молите, трябва да има въздух, който да се пречиства. Някой път вие се молите, но не знаете защо. Казвате: „Боже, благослови ни!“ Не знаете в какво да ви благослови. Казвате: „Господи, нека се подобри малко моето положение!“ Нима вашето положение е лошо? Но ще кажете: „Да съм

[33] Испанската болест - пандемия от грип през 1918-1920 г„ която обхванала 550 милиона души от всички континенти и взела над 20 милиона жертви.

като другите хора.“ Нима не сте като другите хора? А да се молиш, храната трябва да се сдъвче със зъбите ви, да влезе в стомаха, той да свърши работата, да я превърне в сок, който да мине в дробовете и чак тогава да започнеш да се молиш. Само съзнателният човек може да се моли. Някои питат: „Защо да се молим?“ За да се пречисти кръвта ти, мислите и желанията ти. Ако доброволно не се молите, то Провидението ще ви създаде условия, за да се молите. Най– коравите хора се молят. Заболее – вика доктор и казва: „Моля ти си, докторе, да ми помогнеш!“ Постави те Господ в лишение – скоро отидеш при някой заемодавец и му се молиш. Господ е поставил като закон: Човек трябва да се моли. Някой казва: „Не искам да се моля на Бога.“ Добре, избери си когото искаш. Има хора, които се молят на конете си. Казва им: „Хайде, дий, карай, конче!“ Молиш се на коня си, дано той вземе участие и изнесе твоя товар.

От чисто психическо гледище, молитвата е един необходим закон. Като се молиш на Бога, то е правилното, то е чистият въздух. Вън от тази молитва ще слизаш все по-надолу, все по-надолу. Всички среди, в които слизаш, са все понечисти. Когато нямаш разположение да се молиш, влез в стомаха си и поработи там. В тези опити, които ще правите, стремежът ви не трябва да бъде егоистичен, но всички трябва да се заемете с изучаването на Божествените закони, тъй, както се изучават разните предмети – естествена, български, геометрия и др. Всеки, който е влязъл в училището, трябва да провери кое е вярно и кое не. Това не е като във вестниците. Във вестниците може да съобщят, че един град е паднал, подир един-два деня да съобщят, че отново е превзет и т.н. Например пише се за Добруджа, че там са навлезли румъните и всички отпадат духом. Снощи се пишеше пък, че не са навлезли румъните там. Някой дойде при тебе и ти каже: „Твоята глава ще пати нещо.“ Ти започнеш да се

тревожиш, ето че румъните навлизат в главата ти. Вие ще приличате на онази мома, която сънувала, че се оженила, имала детенце и то умряло. Станала сутринта и разказала съня на майка си. И двете се разтревожили и започнали да плачат. Вие си създавате много неприятности в ума си с тези фиктивни неща. Някоя казва: „Чух, че сестрите не мислят добре за мене“ – ето, румъните влизат в главата ти. После кажеш: „А, излъгала съм се, те добре мислят за мене“ – румъните излизат от главата ти. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото. Някой свещеник ти каже, че си еретик. Аз ти казвам, че не си. Румъните влязоха и излязоха от тебе. Като влезете в една школа, трябва да имате критически ум, да изследвате нещата, да имате отношения към Невидимия свят, към тези закони. Само така ще може да си създадете един солиден характер. А сега очаквате всичко да ви дойде наготово.

Аз искам тази вълна сами да я перете, да я влачите и предете. Ако не знаете как се преде и влачи, аз ще ви науча. Само по този начин хората могат да се облагородят и подигнат. Трябва да се работи, работи и работи. Казвам: Не да се трудите, а да работите. Мъчението и труда оставям за хората, защото светът се занимава с тях. Щом си скръбен, тъжен, кажи си: „Да взема работа.“

Беседа, държана на 5 декември (четвъртък) 1918 г.

1919 г.

ВСТЪПЛЕНИЕ В ЛЮБОВТА

Послание към Ефесяните, 4 гл.

Като встъпление на тази беседа ще ви приведа следния пример: представете си, че по улицата вървят цял керван от каруци и всеки от вас кара по една каруца. Каруците на някои от вас вървят гладко, тихо, а останалите скърцат много, дигат голям шум. Какво трябва да направите, за да не скърцат толкова много? Ще вземете гърненцето с катраника, ще потопите в него перото и ще намажете осите на колелетата, за да няма скърцане. Скърцането, това са страданията в живота ви. По същия начин и сърцето ви, когато скърца, трябва да се намаже от катраник[34].

Това послание ще го проучите в свръзка с притчите. Всеки от вас да се спре върху най-важните пасажи на това послание, тези, които съставляват ядката. Това встъпление е необходимо, затова го дръжте постоянно в ума си. Знайте, че всяко страдание е встъпление, въведение към любовта. Някой пита: „Защо страдам, защо тегля?“ Отговарям: Понеже се пише твоята книга, прави се встъпление към любовта.

Като правя това встъпление, обръщам внимание на това, да не мислите, че много знаете. Който мисли, че много знае, скоро остарява. За да не остарява човек, най-доброто нещо е да мисли, че има много

[34] В оригинала има празно място в размер на 2-3 реда. Възможно е да е пропуснат текст.

да учи. Същото се забелязва и у децата. Те имат ламтеж всичко да учат. Никога не казвайте, че „това е за младите, не за нас, старите“, защото у вас ще остане тази мисъл, че сте стари и действително ще станете такива. Няма да забележиш как ще се прегърбиш, ще станеш въпросителна и всички хора ще кажат, че си стар. Имайте пред вид, че младостта е въведение към царството Божие. За да влезете в царството Божие, необходимо ви е в живота едно нововъведение, да станете млади.

Ще пристъпя към разяснението на 4-та глава.

„И тъй, аз, узник в Господа, моля ви да ходите достойно на званието, в което бидохте призвани, с всяко смиреномъдрие и кротост, с дълготърпение да си претърпявате един друг с любов, като се старaете да увардите единството на Духа в свръзката на мира.“ [*ст. 1-3*]

„Узник“ значи човек, който е призван в Божието училище. Павел казва: „Аз, който бях призван в Божието училище, моля ви да се учите тъй, както аз учих, а именно с всяко смиреномъдрие, кротост и дълготърпение, като претърпявах един друг с любов.“

Като стоите в клас, може някой да ви стисне, да ви мушне, но кажете: „Няма нищо, стаята е малка, любовта ще претърпи.“

„Като се старaете да увардите единството на Духа в свръзката на мира“ – то значи да се старaете да свързвате един урок с друг, да имате тази вътрешна връзка, която Духът, т.е. Учителят, е вложил. Павел казва: „Аз слушах този Учител много внимателно.“

В Посланието се казва: „Едно тяло и един Дух, както се и призвахте с една надежда на званието ваше.“ [*ст. 4*] С това Павел казва: „Аз подчиних своето тяло на Духа, като Му служеше в надежда.“

„Един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец са вейте, Който е над всички, през всички, чрез всички и във всички нас.“[ст. 5-6] Павел казва: „Това правих, защото слушах, изпълнявах мислите на този един Господ, Който ми говореше за една вяра, вяра по отношение на ума.“ „Едно кръщение“, то значи да изпълняваш, да пренасяш всички скърби и мъчнотии с благодарност. Не е кръщение това да те потопят в котела. Кръщението е изпит, през който трябва да минеш. Павел казва: „Всякога, когато Учителят ме изпитваше, аз пренасях добре, т.е. добре отговарях, защото добре проучваш уроците си.“ Под „един Бог“ се разбира мястото, условията, които са били дадени на Павла от Бога, защото Павел казва: „В един Бог ние живеем и се движим“, т.е. в едно училище се учим.

„А всекому от нас се даде благодат по мярката на Христовото даруване.“ [*ст. 7*] Павел казва: „Аз използувах тази Божия благодат.“ Благодатта се състои в това, че, във време на нужда, по-напреднали духове, наречени ангели, слизат да ви окрилят, да ви помогнат, да ви осветлят по известен въпрос.

Това осветление може да стане по различни начини. То може да дойде чрез някакъв сън, по внушение на някаква мисъл, като спите и като станете сутрин, да чувствувате една ясна мисъл. Помощта не дохожда всякога чрез говорене. Има три начини, по които може да се говори: говорене отвън, говорене от вътре и говорене от горе, т.е. да се говори на тялото, на сърцето и на ума. Някой казва: „Да ядем, обядът е готов“ – това е говоренето на тялото. Е добре, аз казвам: „Да се обичаме“ – това е говорене на сърцето. Това говорене не го разбираме тъй съществено, както като да ядем, защото за яденето вие имате опитност. Помислете как ще разберете обичта. Като ви кажа: „Да познаем Христа“, това е вече говорене на ума. Как ще познаем Христа? Помислете върху обичта и познаването на Христа. Обяснете

ми като българи как обичате и как познавате Христа. У нас аз зная как е това, но ме интересува за България.

Затова казва: „Като възлезе нависоко, плени плен и даде давания на човеците. А това „възлезе“ що е друго, освен че е и слязъл по-напред в най– долните страни на Земята? Този, Който е слязъл, Той е, Който и възлезе по– горе от всичките небеса, да изпълни всичко.“ [*ст. 8-10*]

Христос, като е бил на Земята, изпълнил е всичко и казва: „Аз победих света.“ Другата победа – над плътта, той е оставил на вас. Има три неща, които спъват живота, а именно: плътта, светът и дяволът. Най-опасен противник е плътта. Тя е връзка между човека и света, а светът е връзка между плътта и дявола. Христос, като е победил света, е скъсал съединителната връзка между плътта и дявола. Имаш дъщеря, която кореспондира със своя любовник, но майката скъсва този телеграф и кореспонденцията се е прекъснала. Така Христос е прекъснал връзката между плътта и дявола и той няма място у вас, освен ако го поканите. Павел казва: „Аз ходих по този път и там нашата борба беше голяма.“ Под „всички небеса“ се разбира появяването на Бога в целокупността на човешкия живот.

„И Той даде едни да са апостоли, други – пророци, други пък – благовести– тели, а други – пастири и учители, за усъвършенстването на светиите в делото на служенето, в назиданието на тялото Христово.“ [*ст. 11*]

Забележете, че всички тези неща са дадени, за да се усъвършенстват светиите. Кои са апостолите? Те са тези, на които Христос говори. Пророците са тези, на които Духът говори. Благовестителите идат след пророците, а след тях – пастирите и учителите. Намерете в себе си онова, което съответства на апостолството. Помислете върху този стих – на какво ще уподобите

апостолство– то, пророчеството, благовестителството, пастирството и учителството? Думата „пророци“ се употребявала още преди Христа. Намерете отношението между пророка, благовестителя и т.н. Човек трябва да развива своята дарба на апос– толство. Апостол е този, на когото се говори от вън. Пророк е този, на когото се говори от вътре. Благовестител е този, който е опитал нещата. Като ядеш някоя ябълка, ще благовествуваш, ще кажеш: „Сладка е.“ Кой е пастир? Пастир е майката, която кърми детето, овчар, който пасе овците, учителят, който предава знания.

„Докле достигнем всинца в единството на вярата и на познанието на Сина Божия в съвършен мъж, в мярата на възрастта на Христовата пълнота.“ [*ст. 13*]

Апостолите ходиха с Христа, слушаха, тълкуваха учението Му, Духът е работил в тях. Те бяха на брой 12. Пророците са продължили работата на апостолите и са били на брой повече от тях. Благовестителите са били още повече, а пастирите и учителите – най-много. Намерете колко пророци са били. Във всяка църква трябва да има поне един пророк. Във всяко най-малко общество трябва да има поне един пророк. На всеки пророк трябва да има най-малко 10 благо– вестителя. Този ред е на увеличаване, тъй че и дарбите по същия начин се увеличават. Дарбите у човека съответствуват на пророците, апостолите, благо– вестителите, пастирите и учителите и всички трябва да се развиват. Всеки може да бъде за себе си пророк. Пророк е всеки прозорлив човек, който предвижда нещата отдалеч. Той е учил в училище, свършил е и започва да прилага знанията, да прави изчисления и най-после предсказва, че еди-коя си комета след толкова и толкова години ще се върне. Като се сбъдне казаното от него, казват: „Ето един пророк.“ Всички тези дарби са дадени, за да познаем Сина Божия, докато стигнем съвършен мъж във вярата на

възрастта, във възрастта на Христовата пълнота. Един стих казва: „Ние имаме ума Христов.“ С това Павел подразбира връзката между Божествената душа и тяло. Като казва, че „Духът ще ви научи“, той турва Духа по-високо от душата. В някои отношения турват душата между духа и тялото. Павел казва: „За да имате Дух Христов, трябва да имате тази връзка между дух и тяло.“

„Да не сме вече младенци, блъскаеми и завличаеми от всеки вятър на учението с човеческото лъстене, с пронирство, по ухищрението на измамата.“ [*ст. 14*]

От това се вижда, че в света ние не трябва да бъдем младенци. Може ли твоето дете да отиде до Витоша през някоя бурна нощ? За преминаване на планината в такова време се иска възрастен човек. Затова Павел казва: „Аз не бях младенец.“ Аз зная, че у българите любознателността е много развита. Преди 50 години във Варненско се явила една циганка с голям охлюв, на който врачу– вала. Тя се много разчула и около нея започнали да се събират хора от цялата околия, за да им врачува. Тя събрала много пари, разбогатяла, за което една вечер я нападат разбойници и я ограбват. Тя всичко е виждала за другите, а не могла да предвиди, че ще я оберат. Всички обичат да им врачуват, но то е само за преминаване на времето. Врачуват обикновено на кафе, на карти, по това как пропял петелът, накъде бил обърнат, как реве магарето и т.н. Човек като тръгне на път, и тогава си има гадания. Например срещне празна кола, някой свещеник, започва да се смущава. Тези неща са от хиляди години вложени у вас, само че сте изгубили ключа на разгадаването и затова се смущавате. Защо ще ви смущава това, че сте срещнали празна кола или че ви е минала котка път? Какво трябва да направите? Трябва да научите времето, когато котката няма да ви мине път, когато котката не излиза.

„Но с истинство в любовта да порастем по всичко в Него, Който е главата, Христос.“[*ст. 15*]

Тази любов Павел подразбира чисто духовната, която не се мени, в която няма поляризиране на обич и омраза. В духовния свят любовта се проявява само с привличане. А любов, в която има привличане и отблъскване, вие я познавате. Запознаете се с един човек, вие го привличате, но скоро му се насищате и го отблъсквате. Това става и с млади, и със стари. Някой момък обича някоя мома, а после я отблъсква. Това е законът на Земята. Когато две същества се съединят на Земята, те непременно ще ритат. Това ритане е неизбежно. Ще ви обясня защо. Да допуснем, че вие лежите на едно легло, на което само един човек може да лежи. Да предположим, че по нямане място, вашият възлюбен легне отгоре ви. Вие за половин час ще го търпите, но повече не ще можете, ще ви тежи и ще започнете да ритате. На Земята няма условия за обич. Когато обичаш някого, трябва да го държиш половин метър на разстояние от себе си.

В любовта обикновено единият или другият ще се качи на гърба. Като се казва да обичаш ближния си като себе си, то значи да го държиш половин метър разстояние от себе си. Обичаш ли го повече от себе си, ще го носиш на гърба си.

В един разказ от „Халима“ се разказва следното. Един господин минавал през една река и вижда, че на брега стои един старец, защото не можел да премине през реката. Взима го той на гърба си и преминават заедно реката. Когато трябва да слезе, старецът не искал и този господин бил принуден да го носи 1, 2, 3 и повече дни на гърба си. По едно време му дохожда на ума да извади шишето си с вино и да си пийне, за да успее да напие стареца. Пие си той виното, а старецът го стиска за гърлото – и той иска. Господинът му давал, давал, докато най-после старецът се напил. Пуснал се тогава от гърба

на младия господин и започнали да играят и двамата. Тъй че, когато не те пуща обичният човек, понапий го малко, а после и двамата ще си поиграете. Днес вие все от любов страдате. Аз наричам хората на Земята нещастни хора от любов. Всички хора страдат от любов, а после се оплаквате, че не ви обичат хората. Аз бих препоръчал, за да се намалят страданията в света, да има по-малко любов.

„ Прочее, това казвам и свидетелствувам в Господа, да не ходят вече както ходят и другите езичници в суетата на ума си.“ [ст. 17]

Вие мислите, че сте много учени. Ученият човек е здрав, той няма циреи, няма болки, богат е. Езичниците говореха на много езици и не се разбираха. Хора, които не се разбират, говорят на много езици. Едни говорят на езика на стомаха, други – на сърцето, трети – на ума. Ако ви заговоря да познаем Христа в Неговата пълнота, вие ще ми кажете: „Имаш ли купон, захар имаш ли?“ Това не е познаване на Христа. Някой казва: „Като познаем Христа, ще има повече ядене.“ Ако ние познаем Христа, за да ни даде повече ядене, то е неразбиране на въпроса. Яденето е една необходимост само докато имаш кола. Тъй че, докато имаш кола, трябва ти и катраник. Оставиш ли колата, не ти трябва катраник. Ти оставаш само с коня, затова ще вземеш храна в торбата за тебе и за коня. Като дойдеш много стръмно място, ще оставиш коня, ще оставиш торбата с храната му, а ще вземеш само твоята торба. На човека му трябват 3 катраника: за колата, за коня и за себе си. Имаш мъж – ще носиш катраник и за него. Но не го искаш. Който е вързан, да се не развързва. Деца имаш – ще им носиш катраника. Помислете какво е отношението на децата към родителите, на мъжа към жената и обратно. Защо мъжът търси жена и жената – мъж? Това ще си напишете като упражнение.

„Помрачени в разума и отчуждени от живота Божий за невежеството, което е в тях, и заради окаменението на сърцето им.“ [ст. 18]

Аз тълкувам тази мисъл обратно: когато сърцето е окаменено, по-малко работа има, а когато има по-малко работа, умът е помрачен. Окаменено сърце не може да ражда. Ще ядете по-малко, а при по-малко ядене разумът се окаме– нява. Сърцето е по отношение на почвата. Тялото трябва непременно да е здраво. Сърцето означава условията, животът-това, което се произвежда от сърцето, а разумът – плодът от вътрешния процес.

„Като в нечуствие са се предали на похотливост да вършат ненаситно всяка нечистота. „[ст. 19]

Павел казва, че чистотата е необходима вътре в живота. Когато сърцето, стомахът са окаменени, явява се вътре известно разлагане, вмирисване, затова те не трябва да бъдат окаменени.

„Но вие не сте така познали Христа.',„ [ст. 20]

Христовото учение е учение на живота, разбиране на основните закони не тъй, както са на Небето, а както се развиват на Земята. Ако познавате Христа, то, като се разгневите, като сте недоволни нещо, трябва веднага да се поляризирате и да дойдете в спокойствие. Ако повърхнината на морето се вълнува, то не значи, че и дълбочината му се вълнува. Като познаем Христа, ще имаме тази сила да не се вълнуваме и ще заповядваме на себе си. Вие искате да заповядате на сили, които са в природата. Н[е], заповядайте на силите, които са вътре у вас. Не може да заповядваш на нещата, докато не знаеш езика им. Докато не научиш езика на едно животно, не може да го разбираш. Като кажете на коня: „Дий“, той тръгва. Ние трябва да научим езика на тези живи сили вътре у нас, та като кажем на

сърцето си да кротува, и то кротува, като кажеш на ума си да мирува, и той да те чуе.

„Да се съблечете от ветхия человек, според по-предишното си поведение, който тлее в прелъстителните похоти; и да се подновявате в духа на вашия ум, и да се облечете с новия человек, създадения по образа на Бога в правда и в светост на истината.“ [ст. 22-24]

„Ветхия човек“, това са всички лъжливи навици, мисли и желания, които от миналото са вложени у нас и сега се проявяват. Тези стари навици представляват ветха дреха, която е надупчена и вятърът влиза в нея. Ветхият човек е съдран, а новият е здрав, няма дупки. Духът е съединителната сила между ума. Да се подновявате, значи да си турвате всеки ден по малко масло. Духът е сила, която превръща работата в гориво, а умът я използува. Новият човек трябва да бъде създаден по образ на Бога в правда, светост и истина. В правда – по отношение на тялото, в светост – по отношение на душата, в истина – по отношение на ума. Затова отхвърлете лъжата, която е качество на ума, негов недостатък и всякога с ближните си говорете само истината. Всички спорове между близките стават само за лъжата, заблуждаваме се един друг.

„Затова отхвърлете лъжата и всеки с ближнаго си говорете истината, защото сме удове един на друг.“ [ст. 25]

Не се лъжете. Не лъжете и стомаха си. В Америка често хората, като са гладни, за да пресекат глада, ядат леденица или пият кафе. Не залъгвайте стомаха си с кафенце, с чай или с друго нещо. Така няма да вървят колата. Ще вложиш в стомаха си нещо съществено.

„Гневете се и не съгрешавайте, слънцето да не зайде в разгневяването ви; нито давайте място на дявола.“ [ст. 26-27]

Друг недостатък е гневът. Той е качество на сърцето. Сърцето ви да не гори, то е опасно. Не давайте място и на дявола, който живее в тялото. Не му давайте възможност да се загнезди.

„Който е крал, да не краде вече, а най-паче да се труди, да работи доброто с ръцете си, за да има да раздава и на тогози, който има нужда." [ст. 28]

„И не оскърбявайте Светия Дух Божий, с Когото сте запечатани за деня на изкупуването. Всяко огорчение и ярост и гняв и вик и хула да се дигне от вас наедно с всяка злоба. А бивайте благи един другиму, милосерди: прощавайте си един на друг, както ви е Бог простил чрез Христа." [ст. 30-32]

Работата ви през този месец ще се състои в това: да намерите най-главните основни мисли, които Павел е вложил в това послание. Ще намерите мислите, които се отнасят до тялото, душата и духа. Опитайте да намерите метод, чрез който да приложите това учение в живота си. Предметът е обширен, затова отчасти да има приложение, достатъчно е. Не мислете, че искам изведнъж да станете учени. Главното е упражнението да се разбере в даден момент. Намерете връзката между Посланието към Ефесяните и притчите.

Друго нещо, което ще спазвате, то е да задържате езика си, да не говорите много. Обсъждайте всичко, което ще говорите. Възбудени сте – не говорете!

Говорете само същественото, контролирайте езика и речта си. Да няма скърцане на кола, да няма преплитане краката на коня. Господарят, който кара колата, да не е със замаяна глава.

Трето упражнение, което ще вършите поне един път на ден, е следното: ще седнете хубаво на един стол или прави ще стоите, ще отворите прозореца, ще оставите временно раницата си, за да имате добро разположение. Затворете дясната си ноздра, а с лявата ще

поемате въздух, като броите до 10. Ще затворите и лявата ноздра и при двете затворени ноздри ще задържите въздуха з дробовете си, като броите пак до 10 (мислено). След това ще отворите дясната си ноздра и от нея ще изпуснете въздуха, като броите пак до 10. После затваряте лявата ноздра, а с дясната поемате въздуха. Направяте същото, каквото и в първия случай. Това упражнение ще направите 10 пъти едно след друго или 2 пъти по 5, като поемането на въздуха се редува – ту с лявата, ту с дясната ноздра. Преди упражнението ще отворите Светото Писание при Посланието към Ефесяните, ще прочитате всеки ден по 10 стиха, като започнете от първата глава и ще пожелаете да разберете основните мисли на тези стихове и най–главната да се влее у вас.

Беседа, държана на 16 януари (четвъртък) 1919 г.

ТОВА УЧЕНИЕ

Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога; този, който пребъдва в учението Христово, той има и Отца, и Сина. Ако иде някой при вас и не носи това учение, недейте го приема в къщи и не го поздравлявайте. (II Й. 9 и 10 ст.)

Прочетените стихове представляват ядката на Посланието. Думата „престъпва“ има двояко значение. Детето пристъпва, например, и каква радост усеща майката, когато детето ѝ започне да пристъпва. Тя отива да съобщи на съседите си, че детето ѝ пристъпва. Разбирате ли защо майката се радва? Детето ѝ, което е ходило на четири крака като животно, започва да се изправя, т.е. пристъпва, а това радва майката. Апостолът казва: „Всеки, които престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бог, а този, който не престъпва, той е в

Отца и Сина.“ Вярвам, че мнозина са смели да престъпват, но има двояко престъпление. Когато човек се разгневи, в душата му влиза омразата и той престъпва. Престъпи ли по този начин човек, той вече не може да пребъдва в Христовото учение. Христовото учение е Божествено, то е учение на вечния живот, не на човешкия, временен.

Животът може да се раздели на три категории: животински, човешки и Божествен. Животинският живот е живот на постоянни мъчения, човешкият – на постоянен труд, а Божественият живот е на

постоянната любов или на Блаженствата, Човешкият и Божественият принципи се сменят в душата на всекиго. Например вие обичате някого, някоя ваша приятелка, давате ѝ подаръци, каните я вкъщи, приемате я добре, но един ден казвате: „Аз я намразих вече.“ Как е възможно любовта да се превърне в омраза? Тази любов е човешка, любов на съображения. И днес всички домове, всички общества страдат все от такава любов. Ако сте богат или учен и влезете в някои общество, всички ви посрещат добре, защото има какво да вземат. Вземат ли ви каквото имате, показват ви вратата, през която сте влезли. Макар че толкова пъти сте влизали и излизали, все още не сте научили урока си.

Когато се говори за това учение, вие си казвате: „То няма отношение до мене.“ И добрата, и лошата страна на едно учение имат отношение до вас, защото, ако ти страдаш, страдаш за себе си или ако се радваш – пак за себе си. Никой не може да влезе в твоята радост или в твоето страдание. Следователно, в това отношение, всеки си носи своя кръст. Мнозина искате някой да ви вземе страданието и затова го разказвате на един, на друг, на трети и т.н. и казвате, че хората не ви разбират. Да допуснем, че кракът ви е изкълчен и отидете при някоя ваша съседка да ви го намести, но тя, като не разбира това изкуство, върти го, върти го и с това ви причинява по-голяма болка. Отидете при втора ваша съседка, но и тя не може да ви го намести и болката ви се усилва. Кой е виноват за това: вие или тази жена, която не разбира от това изкуство? Вие сте виновати, защото давате крака си на човек, който не разбира от тази работа. Трябва да се предадете в ръцете на опитен човек. В Писанието се казва: „Изповядайте греховете си един на друг.“ Сега има друг надпис: „Крийте греховете си един от друг.“ Ако вие изповядате греховете си един на друг, тъй както давате крака си на вашите

съседки, които не разбират, те ще въртят и нищо няма да излезе. Затова изповядайте болките си на този, който разбира.

Христовото учение възстановява Божествената хармония или изгубените добродетели у човешката душа. Най-първо то трябва да ви направи чисти по сърце. Ще кажете: „Може ли човек в този свят да живее и сърцето му да е чисто?“ Може. Когато човек стои във водата всякога може да бъде чист. Второто нещо, което може да направи Христовото учение, то е душата ви да бъде девствена. В какво се заключава тази девственост? Земеделецът нарича девствена почва тази, която е богата със сокове, а бедната от сокове почва не е девствена. Следователно, ако вашата душа може да роди нещо добро, възвишено, тя е девствена. Ако не може да ражда такива неща, тя не е девствена.

Йоан казва: „Да пребъдваме в това учение.“ Пребъдването е както когато човек пребъдва в чист въздух, живее в него и го диша. Когато влезем в Христовото учение, когато то се всели в душите ни, то непременно ще произведе у нас едно олекване, ще почувствуваме една чистота. Тъй че очистването ще дойде от самото учение. Съвременните напреднали физици си имат големи дискове, с които се чистят. Когато някой от тях прави опити и не може лесно да се очисти, той влиза вътре в този диск, пуща електричеството и в пет минути е очистен. В Христовото учение е този Божествен ток и като го пуснете в душата си, той ще произведе тази чистота. Казва се: „Всеки, който пребъдва...“ Ако мнозина от вас не могат да успяват и да прогресират, подразбира се, че те престъпват в нещо, но не като малките деца. Когато ние престъпваме някоя Божествена заповед, веднага изгубваме равновесието си и спокойствието си. За да може да живее човек в този свят спокойно, трябва да има това учение, защото то е храна за душата. Както всеки ден трябва да взимаме храна и да я

превръщаме в сила, така и Христовото учение трябва да се превръща в постоянна сила. Забелязвам, че много от вас, вместо да стават тихи, кротки, стават нервни, докачливи, но това е болезнено състояние.

Друга грешка има у вас – мислите, че много знаете и затова всяка една на общо основание осъжда другите. Много от вас чакате да ви дойде отнякъде сила, някакво откровение, за да покажете на света, че Господ е с вас. Че, Господ от хиляди години е вътре във вашите души, затова няма какво да показвате, че Господ е с вас. За света е потребно слънце, каквото е нашето, за да им дава храна. Вие мислите, че като запалите една свещ, ще просветите света. Не, други ще запалят по-голяма свещ и вашата ще остане на заден план. Трябва да прилагате Христовото учение за благото на вашите души. Като ви казвам някоя истина, гледам ви, обръщате погледа си към други и мислите, че за него се отнасят тези думи. Аз никого не изключвам, а говоря за всички. Злото си е пак зло, та ако ще някой да се облече и в златни дрехи, ако тялото му е прокажено, той не може да бъде обичан. Душата е, която дава тон на тялото. Когато душата ви е чиста, когато в нея е Христовото учение, тялото ви ще бъде здраво и всички неща лесно ще понасяте и най-големите страдания ще понасяте с най-голяма радост. Не забравяйте, че земният живот не е живот на удоволствия.

Наблюдавайте как малките деца ловят риби на реката. Те вземат една малка въдица и поставят на края едно малко червейче и я хвърлят във водата, а рибата погълне червейчето и се закача на въдицата. Често и вие поглъщате въдицата и дяволът ви изважда навън. Като глътнете въдицата, вие мислите, че вървите по пътя. Първото нещо, което ви предстои, е да прережете въжето, а после да викате лекар, който да извади въдицата от гърлото ви. Аз виждам у вас много такива въдици, които са останали от миналото ви. Колко

куршуми има останали у войниците. Лекарите казват, че те полека-лека ще излязат, но развали ли се времето и болките се явяват. Христовото учение е учение на Божествената и вечна любов. Следователно, ако чо'век може да ви обича 10 пъти на ден и да ви намрази 10 пъти на ден, не вярвайте на това учение и не приемайте такъв човек в къщи. Любовта е, която носи вечния живот. Имате ли този живот в себе си, ще разберете Божествените тайни.

Искам да положите тези два принципа в живота си, защото те работят еднакво: „който престъпва“ и „който не държи“. Жена, която не знае да тъче, не я туряйте във вашия стан – ще развали платното. Слугиня, която не знае да готви, не ѝ давайте да готви. Човек, който не се учил, не го приемайте учител на децата си. Не приемайте прокажените хора, защото тази проказа ще се яви във вашите души. В небето нищо нечисто не трябва да влиза, а небето е вашата душа. Сега у вас владее този принцип: да сте като ленивите ученици и да искате учителят ви да бъде снизходителен. Това не може да бъде. Например архитект свършил науките си, но учителят му бил винаги снизходителен към него и какво излиза от това? Дойде този архитект и му възложите да ви направи един план. Този план ще бъде като на онзи архитект, който преди 10 години гради едно здание във Варна,.в което наскоро се събори една стена. Какво щеше да стане с чиновниците, ако бяха влезли вътре? Следователно всеки човек, който е свършил със снизхождение, ще съгради едно лъжливо учение и мислите и желанията ви ще бъдат затрупани.

Не искам да кажа, че вие не сте на пътя, че сега търсите истината, защото ученикът, когато решава една задача, знае дали е права или не. Много пъти задачите имат отговор, който по някого бива проверен. Този ученик, който не разбира работата си, иска отговорът му да бъде точно според книгата, но способният ученик

казва: „Отговорът на тази задача в книгата не е верен." Следователно вие трябва да поправите отговорите по книгите и да смятате по всичките правила на математиката. Този процес, през който ще минете, ще бъде за вас полезен.

Христовото учение е живо и апостол Павел казва: „Христос е дошъл в плът." Как си представявате Христа? Апостол Павел казва: „Не познаваме Христа тъй, както е бил." Тогава как Го познаваме? Значи има начини, чрез които Христос може да се познае, да се почувствува. Когато казваме, че Христос можем да Го познаем, аз разбирам, че светлината можем да я познаем само с окото си, но не и с пипането, нито с мириса, нито с ухото си. Как познаваме мъдростта? Чрез ухото си. Тъй че слушането е мисъл. Как ще познаем любовта? Чрез езика. Вкуси я и ще познаеш любовта. Езикът съдържа в себе си два елемента, той внася най-голямото благо в света, от него излиза разумната реч. Сладките и хубавите думи са плодове на любовта. Следователно, ако сте разбрали любовта, вашите души ще бъдат плодове. В любовта всяка изказана дума е мощна. Някой път думите ви са слаби. Защо? Защото нямате любов вътре в себе си. Някой път казвате: „Да се любим!" Същото е и когато казваме, че трябва да ядем и говорим за кокошки, за агнета, а няма нищо сложено. Това са празни думи. Да предположим, че на маса съм ви сложил нарисувани или от гипс направени кокошки, пуйки, заляни с хубав сос – ще ви ползуват ли те? Това учение ли е? Не е учение. И вие, които ме слушате, сте вървели и вървите по този път.

Казвате: „Да се обичаме!" Досега не съм забелязал между вас любов. От толкова години работя с вас и от вашата любов не съм могъл да направя едно въже, да извадя някого. А Господ казва: „Привлякох ви с нишките на любовта Си." Това, което наричаме „теготене", то е много тънка нишка. Цялата Земя се държи на такава

една нишка, всяка душа се държи на такава една нишка. Ако тази нишка се къса, вие ще паднете далеч от Бога. Държите ли се за Бога, вие ще сте свързани за тази нишка и ще сте в един център, около който ще може да се движите. Това подразбира учението на Божествената любов. Може да проверя колко от вас имат тази любов.

Някои казват: „Аз съм крайно обиден!“ – Защо? – „Защото не ме приеха добре.“ Питам ви: Вие приехте ли вътре в себе си Бога, Христа, както трябва? Това не е упрек, а въпрос за човешкото развитие, защото храната, която приемаме, влиза в нас, за да създаде нашето ново тяло, и тя трябва да е непрестанна и непрекъсната. Божествената любов е също непрекъсната и пресъхне ли тя, и реката пресъхва. Божествената любов никога не пресъхва, а човешката пресъхва на всеки 6 месеца. Пресъхне ли тази любов, пресъхва и коритото, но понякога има големи наводнения и водата се разбърква. Когато вашата душа се размъти, вашият дух ръководител ви показва, че се намирате в човешката любов, а не в Божествената. Ако не обичаш никого, това показва, че дяволът живее у вас. И дяволът си има любов. Когато у вас любовта се смени с омраза, това [е] имитация на любовта и такава любов се нарича любов на смъртта, за която днес всички умират.

Ще ви приведа един пример от такава любов. Във Варна един млад господин, богат бакалин, намислил да се жени. Намира една мома, която харесва, и се оженва за нея. Наскоро след оженването си заболява много сериозно. От що? От жена си. Заминава за Европа да се лекува и едва след 4-5 години успява да си спаси кожата. Затова всяко учение, с което се свържете, ако произведе у вас такова състояние, трябва да го отхвърлите. Поставете Христа или видимия Бог вътре в себе си и си кажете: „В Божията любов няма промяна.“

Мислите ли така, няма да кажете, че сте грешни, защото няма същество, което, като влезе в Божествената любов, да получи отказ.

Вие може да влезете в Божествената любов, да се радвате, без да я познавате. Като влезете в Божествената любов, вие ще плавате и всеки, който не знае да плава, ще се удави. Някои казват: „Аз като вляза в Божествената] любов, ще изпия само половин килограм вода, за да не се удавя." Да, но там има милиони, милиони килограми вода. Затова всеки ще се държи за Божествената любов, за да може да плува в нея. Що е плуване? Като ходите по земята, вие казвате: „Ние искаме да сме в съприкосновение с Бога." Но какво излиза? Влачите се. Когато сте във водата, ще се покриете в нея. Такъв е законът на плаването. Същият закон е и в Божествената любов – в нея ще останете на повърхнината. Когато някой е ударен от гръмотевица, поставят го с лице на земята, за да изсмуче земята електричеството, което е влязло в него. Така и вие, като се поразите от злоба, скоро падайте на лицето си. Това значи да потънеш в тази Божествена любов, за да може тя да се просмукне, докосне до материята и да проникне вътре у вас.

Йоан казва: „Отец и Син." Отец е, от Когото сме излезли, а Синът е видимата любов. Тази любов, за която ви говоря, не е нещо временно, не едно приятно настроение, а една постоянна топлина. Това може да го проверите. Ако след половин час у вас настане промяна, това е човешка любов. Някой път лицето ви е светло и казвате: „Близо до Христа съм." На другия ден обаче – друго настроение. Това са фази на човешката любов, която от една страна е топла, а от друга студена. Щом влезете в животинската любов, там ще усетите жажда за отмъщение. Следователно любовта на дявола се заключава в това, че той се радва на отмъщенията. Божествената

любов хармонира двете състояния – на животинската и човешката любов, изважда соковете им и ги привежда в съгласие.

Това учение е необходимо за вашия личен живот. Вие вярвате в Христа, ходите на църква, палите свещи, срещате се с този-онзи и все Христа търсите. Казвате си: „Като умрем, ние ще видим Христа.“ Че, вие може и сега да умрете и пак да продължавате да живеете. Смърт е да умрем за злобата, а не да се освободим от физическото си тяло. Някои казват: „Смъртта е затвор.“ Не, затвор са нашите недостатъци. Ако сте много борчлия, продават къщата ви и пак ви държат отговорни, задържат част от заплатата ви. Тъй че, и да излезете от тялото си, кредиторите ще ви хванат във втората и третата, докато се изплатите. Какво трябва да правите? Единственото спасение е Христовото учение, да влезете в Божествената любов и всички, които любят Бога, ще ви помогнат.

Във всяко училище се задават задачи, а такива задачи и Господ задава във всеки дом. Задачи могат да бъдат вашите мъже и жени, вашите деца, вашите приятели и т.н. Често и аз решавам задачи, а такива сте вие за мене. Много пъти се замислям защо се карате помежду си. С това каране вие разваляте това, което аз градя, късате цветята, които садя. Как ще ви посрещнат напредналите души, като отидете при тях на Небето? Представете си, че се намирате при ученици, които знаят да свирят, а вие нищо не знаете. Как ще ви посрещнат такива ученици? Ще ви посрещнат като слушатели; а ако знаете да свирите, ще ви приемат между тях. Същият принцип е и в християнския живот.

Някои искат аз да ги направя съвършени, аз да им дам наготово знания, да ги направя разумни. Не, такова учение няма. Учението, което проповядвам, е учение на любов, на постоянство, на самоотричане и т.н. Ще учите сами всички предмети, ще учите

българска литература и др. Казвате: „Българските писатели са глупави.“ Ако ви обясня какво е писал Пенчо Славейков, например, ще видите, че той стои много по-високо от вас, но ако би дошъл тук, щяхте да го оставите вънка. Вие не четете и мислите, че като вземете една моя беседа и я прочете, запомните някоя мисъл от нея и често я повтаряте. Не, това не е ваше, това е възпроизвеждане на грамофон. Вие трябва да пеете и да свирите, т.е. това, което ви давам, трябва да влезе в мозъците ви, да се превърне на мисъл и чувства, за да влезе в Божествения свят и да даде плод. Това е учението, което Христос е проповядвал. Той и сега помага в това училище. Някой път се борите, имате страдания, но изведнъж ви дойде светла мисъл и вие си разрешавате въпроса. Това показва, че ви се помага.

Преди няколко дни дойде при мене един господин, който ми каза: „Един господин ме обиди, но понеже тръгнах в пътя, не исках да му отвърна по същия начин и започнах да търся да му кажа две такива думи, които отвън да са гладки, а да са тъй съдържателни, че никога да не ме забравя и реших нищо да не му казвам, да не му давам горчиви хапове.“ Всички вие давате такива хапове в софийското общество, но бих желал този господин да ви служи за пример. Христовото учение по този начин трябва да се прилага. Обичта се състои в това да понасяме обидите. Две обиди не правят една добродетел. Когато Господ ни прощава, Той иска сами да признаем, че сме Го обидили. Но когато дойдем до положение да съзнаем това и започнем да плачем и скърбим, Бог ни изпраща ангели да ни помогнат.

Понеже иде Възкресение Христово, то откажете се от тези две думи, които отвън са гладки, а отвътре не носят мир, а вложете в себе думите: „Отец и Син“. Искаш да направиш нещо лошо, то кажи си: „Какво ще каже Татко, Който е горе, като ме види в този вид?“ Или:

„Какво ще каже по-големият ми брат – Синът?“ Веднага лошото желание ще се парализира и ще дойде обратното действие. Този е начинът, по който можем да се обновим. Сега в света идат големи изпитания, които го пречистват.

Ще кажете: „Какво мисли Господ за нас? Какво мисли Христос?“ След като знаем какво мисли Господ, ще научим какво мисли Христос за нас. Защото ако не разбираме какво мисли Господ за нас, няма да разберем какво мислят и другите хора. Любовта само тогава ще влезе между нас, когато сме гладували 3-4 дни. Върнете се уморен, убит и аз започвам да ви проповядвам, че Господ е любов. Какво ще разберете от тази любов, щом сте гладни? Като ви измия, нахраня, вие ще почувствувате любовта. Това е Христовото учение.

Обиди ви някой – представя ви се случай да отидете при Господа и да кажете: „Моля Ти се, Боже, превърни това докачение, тази обида, в любов.“ Някой път почувствувате мир в душата си при нанесена обида и казвате: „Мене ме обидиха, но аз простих.“ Неочаквано обаче, след една или две години, тази обида отново я почувствувате. Ако 3 години след обидата не се разтревожите, значи треската е минала. Щом дойде Божественото учение, бъдете уверени, че обида в света няма да има. Ето защо старите християни са били радостни, когато са ги гонили, преследвали. Този човек, който ходи в Божествената любов, счита хулите като венец. Пазете се да не огорчавате вашия Баща, а не мислете, какво аз мисля за вас, но какво Бог мисли за вас. Ще ви кажа какво Господ мисли за вас. Той казва, че вашите прозорци са затворени, светлината не е достатъчна и макар че толкова храна ви праща, вие сте гладни и болни.

Сега гледайте да се научите да пристъпвате като малките деца, а да не престъпвате Христовото учение. Имате ли някой труден въпрос, повикайте вашия Баща и кажете: „Татко, понеже Ти изпрати Христа

на Земята, то нека бъдат Твоите думи тъй, както си ги казал!“ Девизът, който трябва да турите, да бъде: „Ние ще изпълним Твоята воля тъй, както искаш.“ Ще кажете: „Не се обещаваме, защото мъчно е да се изпълни волята Божия.“ Веднъж имате такова съмнение, то е от лукаваго. Трябва да се изпълнява волята Божия, заради Господа, а не заради света. Какво иска Господ? Да изпълниш това, което си обещал. Това иска и Христос. Христос, Който е светът, Той е и в плът, която не умира. Това, което умира, то е човешко.

Вие може да разберете вашите приятели по два начина: приятел, който само ви хвали или показва само погрешките ви, той не ви е истински приятел. Онзи, който ви показва погрешките ви и ви хвали, той е истинският ви приятел. Последният, като види, че имате едно леке, взема четката и ви изчиства, а вие му благодарите. С тази четка той ви показва погрешките. Вие с четката изчиствате само праха. Ако четката употребявате на лицето си, не е на мястото си тя. Вие имате такива четки за пудрене на лицето. Не съм против пудрите, както не съм и против да измазвате и къщите си, но казвам: никога да не прекарвате четката по лицето си грубо, макар пудрата да е екстра. По-хубава пудра от Христовото учение няма, по-добра четка от това учение не съм срещал. Затова ви го препоръчвам. Следователно, като турите Христовата пудра и Христовата четка, ще имате съвсем друг изглед. Тъй като живеете, Христовото учение ще ви доведе в съгласие с природата, ще може да почерпите нейната енергия. Всяка сутрин, като произнасяте „Отец и Син“, ще придобиете голяма енергия. Излезете ли със съмнение, вие едва ще успеете да посрещнете разноските си. Тъй че, ако разбираме тези две думи, ще влезем в цялата природа и ще сме в хармония с нея.

Явява се въпрос: кое започва по-рано-учението или раждането? Раждането. Следователно, ако някой не се роди от Дух Божий, на

какво ще се учи? Някой казва: „Аз не мога да разбера това нещо, нямам подтик.“ Как ще го разбереш, ти трябва да се родиш, Божественото трябва да дойде вътре в тебе и тогава ще започнеш да разбираш елементарните неща. Най-елементарното е да може да измените своето състояние. Ако в 5, 10 или 15 минути може Да измените своето състояние, след като ви е някой наскърбил, вие имате тази наука в себе си. Например, някое куче ви ухапало. Изкуството е да турите на раната такъв лек, щото да не остане никакъв белег. Христовото учение носи лек за всички недъзи.

Сега за часовете. Някой казва: „Дали точно в 5 часа да стана?“ Когато усетите едно голямо желание да се молите, то е 5 часът, т.е. вашия ум. Когато усетите голяма скръб, то е 4 часът. Когато сте забъркали всичките си работи, то е 6 часът. Когато ви сполетят големи нещастия, то е 7 часът. „Кога да го направя?“ – пита някой. Когато усетиш побуждение. Някой казва: „Това побуждение ще дойде друг път.“ Не, пропуснеш ли го, няма да дойде. Някой път Духът ти казва: „Стани да се помолиш!“ Казваш: „Няма 5 часът.“ Не, стани защото Духът ти казва, че е 5 часът. Следователно, като извадите от вашето време 2 часа, остават 5 часа. Ще кажете: „То е много рано.“ Защо? Защото сте легнали късно. Лягайте си рано, с птичките. Казвате: „Не мога да излизам рано сутрин, защото не съм си уредил работата.“ И без да си уредил работата си, излез. Ако стане някакво земетресение, а ти си правиш тоалета, ще чакаш ли да си го направиш и тогава да избягаш? Когато Господ ви призове, не трябва да довършвате тоалета си; той и на друго място ще се довърши.

Днес всички наши тоалети ще се развалят и то главно отвън, а отвътре ще дойде онзи, истинският тоалет, който ще прилегне добре за душата ви. Господ казва: „Ще ви дам нови дрехи.“ Тези нови дрехи ще бъдат хигиенични, топли, приятни и ще бъдете доволни и

способни за всяка работа. Тази дреха в окултизма се нарича магнетична дреха. Днес всички болести не са нищо друго освен продиране на тази Божествена дреха. Ухото те боли – там се скъсала дрехата. Кракът те боли – там се скъсала дрехата и т.н. Тази дреха няма да се кърпи, а ще се обърнете към Господа да изпрати майстори, които да я обновят, защото те знаят това изкуство.

Сега забелязвам у вас едно смущение. Не трябва да се смущавате, а да разглеждате обективно нещата. Решили сте една задача криво, ще започнете отново да я решавате. Ще кажете: „Аз грешки не правя." Правят се, правят се грешки, и учените хора ги правят. Като се върнеш да поправиш задачата, ще намериш какво си пропуснал. Целият ваш живот не е лош, но погрешки имате. Малките грешки са по-опасни от големите, защото не се виждат. Необходимо е у вас да се създаде хармония между темпераментите и съм решил да ви разделя на класове според темпераментите. Двама нервни хора, като ги събереш на едно място, не могат да се спогаждат, затова единият трябва да бъде по-студен, а другият по-горещ, за да има преливане. Двама с шилести глави не могат да живеят, ще има между тях ритане, тъй както у конете. Всички, които се хапят, които се одумват, са с шилести глави. Затова, като се срещнете, питайте се: „Твоята глава шилеста ли е?" – „Да." Тогава друг потърсете. Човек, който не е милостив, главата му е като покрив. В бъдеще възпитанието в училищата трябва да бъде с оглед на френологията.

Сега, като ви говоря, вие се ритате, защото не сте добре наредени, теченията ви не са еднакви. Трябва да сте на разстояние един метър един от друг, а сега по необходимост стоите като в затвор и си казвате: „Ела, зло, че без тебе – по-зло." Някой като се ръкува с вас и ви стисне ръката, вие се сърдите, но ако го обичате, не му се сърдите. Това показва, че вашите мисли са различни. Не съм против

ръкуването, но и многото ръкуване е вредно. Но ако кажете да не се ръкувате, това е още по-лошо. Бедният човек трябва да има при кого да работи, за да разбогатее. Някой казва, че е глупав, но той не говори истината, защото ако това някой друг му го каже, той ще се разсърди. Нямате право да казвате, че Господ ви е направил глупави. Господ всички ни е направил умни, но после, като сме се учили при дявола, ставали сме глупави. Бих желал да подражавате на доброто. Някои от вас имат много добри черти, но не тези, които са изкуствени, но тези, които са ви дадени от Бога. Някои идат с големи кокове, с по-бели лица, но всичко това е изкуствено, а то се взима. Изкуственото е потребно, но не е съществено. Следователно добродетелите не могат да бъдат изкуствени, затова виждайте във всяка сестра само хубавото. Христовият закон е следният: Никога не мислете, че вашата сестра е лицемерна или лоша.

Обърнете се към минералното царство, вземете един кристал и го разгледайте; идете после в растителното царство и разгледайте едно житно зърно; минете след това към животинското царство и като дойдете до човека, ще видите, че той има такива добродетели, каквито няма ни у минералите, ни у животните, ни у растенията. Това показва, че у човека Господ живее. Тази е причината, по която мнозина от вас се спъват. Мислите ли, че една или друга от вас е още зелена, вие не ще можете да се развивате. Ако внесете една погрешка в себе си, вие си препятствувате тъй, както една малка прашинка, влязла в окото ви.

Сега, ако изкарам някой от вас да поговори 5-6 минути, вие не ще можете да я търпите. Ще кажете: „Само тя ли има опитности? И ние имаме такива.“ Имайте пред вид, че няма двама души, които да имат еднакви опитности. Някои преувеличават нещо в своите опитности. Например някоя видяла един старец с бели дрехи, с бял

калпак, и казва: „Аз видях Господа!“ – Този старец каза ли ти, че е Господ? – „Не ми каза, но предполагам, че е Той.“ Ти видиш някой момък и го харесваш и казваш: „Той е за мене!“ Момъкът обаче мине и замине и не дохожда. Това значи да разбираме истината, която ни се проповядва, да се научим да говорим истината, без да прекаляваме. Някой, за да покаже, че е много скромен, си приписва грехове, които, няма, а друг отрича грехове, които има. И двата метода са погрешни. В Христовото учение всичко трябва да бъде точно предадено. Колкото по-близо си до същността, до предмета, толкова по-близо си до това учение.

Говоря ви за начините, по които да изправите вашите сърца, умове и души. Говоря ви, че като служащи не изпълнявате навреме службите си. Закъснявате малко, а после давате лъжливи извинения. Говорете истината тъй, както си е, само така Господ ще ви научи на всичко и другите хора ще ви съдействуват в мислите и желанията ви. Всяка книга, която прочетете, ще има смисъл за вас. Някой казва: „Да четем само Библията.“ Добре, да кажем, че ти си проучил Библията и ти се иска друга книга – прочети я и не мисли, че тя е от дявола. Всяка книга, от която може да почерпите поука, прочитайте я. Това значи да пребъдваме в Божествената любов, която е вечна и която носи всички блага. Тя носи сокове и за носа, и за устата, и за очите, и за сърцето. Ако имате тези сокове, ще бъдете безсмъртни. Безсмъртието е потребно, за да намерим вечно щастие. Може и на Земята да бъдем щастливи.

Вие мислите, че сте нещастни. Защо? Защото Господ не ви обича. Кажете ли така, това са кармичните ви грехове, затова излезте от вашите зимници и турете в сърцето си думите: „Отец и Син“. За идейния човек трябва борба, но християните сме малодушни хора. Сега, ако ви погонят малко, ще кажете: „Дали' това учение е право

или не?“ Че кое учение е вярно? Ще кажете: „Дали тази храна е реална или не?“ И да ядете от тази храна, и да не ядете, пак ще умрете. С тази само разлика, че който е ял повече, ще има повече опитност и знания. Важно е да не мислите зло един другиму. Това искам от вас. Вашите лоши мисли много ме засягат, не ме карайте да повръщам, защото ще опръскам всички ви.

Като говоря за Христовото учение и като казвам, че то ще ви спаси, аз имам пред вид всички ваши мъчнотии и не искам да станете светии. На една давам най-простата задача: да събере 1 и 2. На друга – 3 и 4. Като съберете 1 и 2, ще получите 3. Числото 3 показва, че вие като единица ще умрете, а ще останат на ваш гръб да живеят децата ви. Майката умира, а децата се подмладяват, т.е. соковете на числото 3 ще влязат във вашите деца. Казвате: „Тогава ще умрем.“ Да, втори път като се върнете, децата ще умрат, а вие ще живеете. Смъртта подразбира самопожертвуване. Всички трябва да гледате един на друг тъй, както майките на децата си. Христовото учение е да се не цапате.

Друго нещо ще ви препоръчам. Когато някоя ваша сестра се намира в скръб, в тревога, нека 5-6 до 12 сестри отидат вкъщи и се помолят за оправяне на работата. Ако някой е болен, ще се съберете у него на молитва, макар и да сте скарани някои от вас. Ще кажете: „Господи, ние сме решили да работим тъй, както Ти искаш, затова сме се събрали да ни научиш как да живеем.“ Така искам да посрещнете Великдена. Имайте широки сърца, не бъдете тесногръди, границите на Божествената любов са безпределни. Когато кажете за някого, че той е лош, той е вратата, през която ще мине злото, през него ще минат всички нечистотии. Когато видите, че вашият мъж е неразположен, да знаете, че той изхвърля сметта навън. На другия ден, когато вие изхвърляте сметта навън, мъжът ви трябва да

благодари на Бога. Днес вие сте доволни, когато не изхвърляте сметта и вашите ръце са чисти, но дъното, къщите ви са нечисти. Аз ви говоря днес, за да умре всяка злоба, всяко зло, всяко съмнение. Приложете тези практически правила и не разправяйте за резултатите, а само уякчавайте, докато видите плодовете. А сегашните християни само реклами дават.

Сега ще размишлявате върху 9-и и 10-и стих от тази глава и върху думите: „Отец и Син“.

Беседа, държана на 17 април (Велики четвъртък) 1919 г.

ПРИЗВАХА ИСУСА

А призоваха Исуса и учениците Негови на сватба. (Йоан 2:2)

Няма съмнение, че на Земята най-приятните, най-тържествените неща са обредите на сватбата, както и самата сватба. Аз искам да поразясня малко вътрешния принцип, вътрешното значение на сватбата, защото във вашия ум тя има съвсем друго значение. Според вас сватбата означава събиране, оженване на двама души, мъж и жена, като предварително ги сгодяват, с участието на свещеник, който изпълнява няколко молитви, след това надошлите гости ядат и пият. Тези веселби се продължават 1 -2 дни, след което време гостите се разотиват, а остават младоженците сами. Това е външната страна на сватбата, което и вие най-добре разбирате.

Обаче под думата „сватба“ в дълбок смисъл се разбира започване на нов живот. Тази дума произлиза от старосанскритски език, от корен, който означава „това, което става и се проявява като съзнателен живот“. Сватбата е процес, който изважда човека от едно състояние и го води в друго, т.е. излизане от един живот и влизане в друг, при което се напущат старите идеи и се заживява с нови.

Забележете, че на тази сватба биде поканен Исус и Неговите ученици, тъй че на тази сватба присъствува един от Великите Учители. Тази сватба стана принцип, който за в бъдеще да разрешава какви и как трябва да стават сватбите. За в бъдеще на всяка сватба трябва да присъствува Исус със Своите ученици, но не Исус като човек, а Негово учение. Няма да се спирам да обяснявам в какво се

състои Христовото учение, защото то може да се изрази накратко в двата велики закона: „Обичай Господа Бога Твоего с всичката си душа, сърце, ум и воля и ближния си както самаго себе си.“ Няма да обяснявам какво нещо е любовта.

Ще резюмирам накратко това, което съм ви говорил в четвъртъчните беседи. Имайте предвид две неща. Когато слушаш някой да ви говори, трябва да обърнете ухото си в такава посока, че да схващате думите, а не само да ги чувате. Умът ви трябва да бъде поставен в такава посока, че не само да разбирате думите, а да долавяте смисъла им, защото всяка една дума съдържа в себе си известна сила. Затова и Христос казва, че всяка Божествена сила е начало на нов живот, т.е. новият живот започва с Божествените думи, а не само със слово.

Преди да отида нататък, ще ви обясня по колко начина си служи съвременната медицина. Тя си служи главно с два метода: алопатически и хомеопатически. Първият метод препоръчва силни дози от лекарствата и да бъдат те по възможност по-горчиви; вторият метод поддържа щото лекарствата да са по възможност сладки, а ако това за даден случай е невъзможно, то препоръчват хапчето да се обвива поне външно с една тънка корица от нещо сладко. Съвременният свят е алопатичен, но хората днес са толкова хитри, че всички неща в живота ги покриват с една сладка корица. Божественият начин на лекуване е обратен: хапчетата отвън са горчиви, а отвътре – сладки. И тъй, лекуванията в живота стават по два начина: някой път даден човек го лекуват с горчиви думи, а някога със сладки думи. Аз взимам нещата от обществения живот и от природата.

На някои хора обаче нито горчивите, нито сладките хапове помагат, а то е защото не са разбрани условията, при които биха

помогнали. Не забравяйте, че в света нещата са строго математически определени. Както има определено време за сеене, тъй има определено време за лекуване. Това е Божествен принцип, Божествен закон, който е верен и по отношение на тези, които искат да изучават Христовото учение с цел да подобрят живота си, защото то е учение на живота. Ученикът ходи на училище, за да придобие знания, които ще трябва след излизане от училището да ги приложи. На същото основание и аз желая да приложите Христовото учение в живота си. Вие може да имате много желания, било те за придобиване на знания или на богатства – това ще бъде за в бъдеще, но важно е в дадения момент колко разумно може да използувате Христовото учение.

В прочетения стих се казва, че на сватбата били призовани Исус и учениците Му. Това показва, че младоженците съзнали, какво[1] ако на сватбата не поканят Исуса, нещо важно ще липсва. Така постъпвайте и вие: при началото на всяка работа призовавайте Христа. Ще си кажете: „Друг някой не можем ли да призовем?“ Може, но той трябва да съдържа в себе си двата принципа: Любов към Бога и към ближния си. Любовта към Бога и към ближния е едно разширение, а не едно обикновено чувство. Да любиш Бога и ближния си, то значи да им дадеш една от своите стаи. Ще кажеш: „Ами аз къде ще живея?“ Ти ще живееш във волята си, Бог – в сърцето ти, а ближният – в ума ти. Ти не може да обичаш ближния си, докато не започнеш да мислиш за него, затова ще го държиш в ума си, а Бога ще държиш в сърцето си. Тези двама души ще ти бъдат гости, а ти ще работиш за тях, т.е. те ще те учат, а ти ще им бъдеш ученик. Бог,

Който е в сърцето ти, е Исус, ближните ти са Неговите ученици, а ти ще бъдеш един от сватбарите.

Като знаете това, ще може да мислите правилно с ума си. При изучаване творенията на някой велик поет или писател, при слушане на някакво музикално произведение, при разглеждане картината на някой бележит художник, вашият ум трябва да схваща тези неща, защото те са вашите ученици, вашите ближни и от тях ще се учите, а Божественият принцип ще бъде в сърцето ви.

Сватбата е начало на един нов живот. Момъкът и момата излизат от дома на баща си и заживяват един нов, самостоятелен живот. Тази аналогия може да я приложите навсякъде в живота. Учениците и учителите дохождат на училището и започват един нов живот. Това се отнася до добрите учители.

На сватбите има обикновено 3 вида гости: едни са прости зрители, вторите са неканени гости, а третите са близките на младоженците. Простите зрители в църквата ги наричат оглашени, поканените – верующи, а близките на младоженците – ученици. По същия начин на няколко категории и вие трябва да нареждате вашите мисли. Трябва да определяте мястото на всяка ваша мисъл. В света има 3 вида мисли: едни, които произтичат от Бога, Божествени мисли, и втори, които произтичат от нашите близки, и трети, които произтичат от самите нас. Едни мисли идат от света, други – от ангелите, а трети – от Божествения свят. Ето защо трябва да се научите да различавате кои мисли отгде идат, за да не грешите в своите действия. Никой от вас не е свободен от окръжаващата среда и затова вие ще възприемате нейните мисли. Когато правите сравнения между трите вида мисли, ще видите коя мисъл каква е, ще може да се борите с тях и по този начин ще се развивате правилно.

Друго нещо важно е това, че сватбата е място за работа. Когато започнете една работа, трябва да сте на сватба. Вън от сватбата всяко започнато дело е труд или мъчение. Всички сватбари са весели.

Когато искате да работите в този свят, трябва да си представлявате, че сте на една Божествена сватба, или в епохата на един нов живот. Само в това се състои спасяването на една душа. По същия закон се създава една култура, религия или какво и да е друго. Но главното нещо, от което трябва да се пазите, когато сте на сватба, то е да не дадете ход на вашата алчност.

Един ангел бил изпратен от Бога на една сватба като представител, но той много харесал царската дъщеря, която била невестата на тази сватба, и пожелал да я вземе за себе си. Когато вие присъствувате на една сватба, не пожелавайте никога мястото на невестата, нито самата невеста, защото с това започват всички раздори и падания. Аз виждам между вас неуспехи, раздори, несъгласия, защото искате да заместите царската дъщеря, невестата. Казвате: „Ние искаме да сме на нейно място." Може, но в някоя далечна епоха, а засега сте сватбари. Да сте сватбари значи да работите. Христос присъствуваше на тази сватба, за да благослови младоженците. Когато се решите да влезете в един нов живот, т.е. да се жените, трябва да съедините вашия ум, който е момъкът, със сърцето, което е момата. Ако искате вашата сватба да стане по всички Божествени правила, по всички Божествени съчетания, непременно Божественият принцип трябва да бъде у вас. Как мислите, сватба ли ще бъде това, когато булката, като влезе в къщата, прогони свекърва, сестри, братя и други близки на момъка? Това ще бъде свада.

Това, което ви говоря, не е за мене, а за вас. Ако изпълнявате волята Божия, вие ще се подигнете и ще давате простор на душата си. Грешите или правите добро, това е за вас. Всеки се подига чрез своите действия. Спазвате ли този Божествен принцип, умът и сърцето ви да са в съчетание, вие ще имате в себе си Христа и учениците Му. Тогава, като прилагате Христовото учение, ще разберете Божествения

живот, който се изразява в природата, ще знаете как да възпитавате вашите домашни, защото синовете и дъщерите ви, които трябва да се родят, ще минат през тази сватба.

С това аз обяснявам защо се раждат добри синове и дъщери. Ако сватбата не [е] сватба, а свада, ще се родят синове и дъщери. Когато ви дойде някоя мисъл или желание, тя ще зависи напълно от вашия ум и сърдце. Каквото съотношение имате, такава ще бъде и вашата мисъл. Ако умът е покварен, и мисълта ще бъде такава. Ако сърцето е покварено, и желанието ще бъде покварено. Не мислете, че мислите и желанията се неща фантастични. Те си имат свой образ и тяло и си живеят самостойно. От тези именно ваши мисли и желания ще бъдат изтъкани ваши, за в бъдеще, вашият мозък, дробове, стомах и т.н. Някои питат: „Защо да мислим добре?“ За да може за в бъдеще да си изтъчете нова дреха. Следователно ние приготвяме нова дреха, в която за в бъдеше да облечем духовното си тяло.

И тъй, Христовото учение не е учение на формите, да се придържаме в някоя църква или да вложим парите си в някоя банка, но то е учение на личната инициатива. Никой не може да мисли, да действува и да чувствува за вас. Вие ще мислите, ще действувате, ще чувствувате за вас си. Ако мислите, действувате и чувствувате добре, ще имате Божието благословение. Когато съчетаете вашия живот с този Божествен принцип, вие ще можете да поправите много несгоди, които срещате. Трябва да намерим начин, по който да подигнем живота си и всеки търси такъв начин. Ако сте ябълчна семка, ще молите Бога да ви даде всички условия, за да прораснете най-напред и после – да се развивате. Ако сте в положение на една човешка душа, ще изисквате благоприятни условия за своето развитие. Това, което страда, което въздиша у нас, това е душата, която е затворена. Често ние искаме да премахнем страданията. Страданията не трябва да се

премахнат, но да се превърнат в радост. Превръщания могат да стават навсякъде в природата. Например вгленът може при специални условия да се превърне в диамант, диамантът после може да се превърне в семка, в дърво отново, после – пак във въглен.

Исус дойде на сватбата, за да покаже да младите как трябва да живеят. Всеки от вас се е женил, знае колко хубаво е времето до сватбата, какви мечти, какви фантазии на ума и мисълта има. Всеки, като се ожени, казва: „Всичката прелест е до годежа." Момъкът и момата са идеални, но щом се оженят, всичко минава и затова хората казват: „Не струва човек да се жени." Действително, не струва човек да се жени, защото това не е сватба, а свада. Според мене умът, който се жени за сърцето, трябва да е здрав, да не е заразен от никаква болест. Сърцето, което се жени за ума, трябва да здраво, чисто. Ако това бъде така, то нашите мисли и желания по същия закон трябва да бъдат здрави и чисти. Зная, че вие, които ме слушате, имате неспокойни сърца и умове. Защо? Защото този първоначален закон е нарушен. Когато християнството проповядва, че трябва да се върнем към Бога, то значи да се върнем в рая, към онзи първоначален живот, който създава условия за един спокоен и разумен живот. За тези условия не се искат векове. В един момент може да станеш добър и в момент да станеш лош. Това, което казват, че се родил някой добър или лош, това не е вярно. Може да сме родени в доброто или злото, но в момента, когато действуваме, ние сме добри или лоши. Може да си много лош, но престанеш ли да вършиш зло, ти си добър и обратно.

Следователно Бог ни определя какви сме според момента, в който действуваме. Даденият момент определя какви сме били в миналото и какви ще бъдем за в бъдеще. Този момент, в който вършиш лошо, показва, че си бил такъв и в миналото, но той е отражение на миналото. Някой ще каже: „Аз засега съм лош, но за в

бъдеще ще стана добър.“ Не, още сега измени твоите действия! Ти трябва да престанеш да си лош, а това значи да предизвикаш доброто от своето минало. Този е първият принцип, който Христос е препоръчал на младоженците. Той им е казал да се обичат. Обичта не [е] нищо друго освен възприемане на доброто, посаждане и оживотворяване на доброто в нашия живот. Аз ви говоря за сватбата, защото мнозина обещават това, което не може да стане. Обещания за в бъдеще, това са празни приказки. В Божествената икономия няма какво да се предвижда. Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро. Тези, които не действуват добре, ги чакат злини. И едните, и другите ще носят последствията на великия закон. Това е не защото Бог иска да ги наказва, но следствията са плод на самите наши действия и затова ние не може да ги избегнем. В самата наука, култура първо трябва да се създаде един морален живот, т.е. сърцето трябва да се приготви, за да може умът да възприема неговите желания и да ги произвежда като мисъл. Това е факт. Проверено е например в Америка, че ако жените на някои мъже са добри, те са се издигнали до положение на проповедници; мъже, на които жените са лоши, са паднали до много долно положение. Ако имате един даровит ум, но сърцето ако не му подхожда, то ще свали ума на нисък уровен. Ето защо Бог трябва да живее в сърцето ви, за да го измени. Не давайте никому другиму да обръща сърцето ви. Често говорим, че еди-кой си обърнал сърцето на жена си. В света само обръщания стават и от това днес страдат всички хора. Обръщането е движения на колело.

На тази сватба се дадоха общи принципи, по които човек може да се издигне и облагороди. Често някои стоят и плачат за свои минали погрешки, за това, че са били много грешни, че се отнасяли зле с майка си, а днес им дават добри условия за живот, за работа, но

той се отказва и казва: „Аз съм грешил и пак ще греша." Ти си човек и може да измениш действията на закона, защото тези действия са подобни на движенията на колелата, които се движат механически и то само в две посоки – от дясно към ляво и от ляво към дясно. И нашият живот, тъй, както е направен, може да се движи в същите две посоки. И в такъв случай, ако не се движиш в едната посока, ще се движиш в другата. Същото е и във водениците. Там има две колелета, от които едното се движи в една посока, а другото – в противоположна, но резултатът е един и същ. Сега твоето колело се движи от дясно към ляво или в обратната посока и ти питаш: „Може ли да бъда добър?" Питай воденичаря, той ще ти каже. Тези колелета може да се нагласят и по двата начина и да мачкат хората.

Когато отивате на една сватба, трябва да формирате вашия език. Дълбока наука е да разбирате характера, нравите и обичаите на езика и неговите действия. Няма човек с по-силна воля от този, който може да обуздава езика си. Някой път искате да кажете нещо на някого, за да му покажете, че и вие разбирате работата. Но какво излиза от това? Не само че не оправяте работата, но още повече я забърквате. Знайте, че всички лоши думи се казват извън сватбите, защото там, гдето няма сватба, има свада. Щом замислиш нещо лошо, ще знаеш, че не си на сватба, при тебе не е Христос. Мислиш ли добре, ти си на сватбата заедно с Христа и учениците Му. Всеки ден ти можеш да присъстваш на сватба заедно с Христа и учениците Му.

Аз взимам това като общ принцип, а не го разглеждам с онези догматични схващания, които има църквата. Аз говоря за енергията, която произтича в живота. Земята постоянно се приближава към Слънцето, но тъй бавно, че едва след милиони години ще дойде при Слънцето и ще го види какво е то. А днес всеки може да съдържа в себе си елементите на Слънцето – топлина и светлина. Може някой да

те пита: „Ти виждал ли си Слънцето, знаеш ли го какво е?“ Не, но елементите му зная. Някой ще те пита: „Ти виждал ли си Христа и Неговите ученици?“ Не, но две неща аз зная, два Божествени принципа, а именно – Божествената любов и мъдрост, които се вливат както в моя ум, така и в умовете на всички, по същия начин, както се възприема слънчевата светлина и топлина. Всяко добро желание и всяка добра мисъл е Христос и Неговите ученици. Нямате ли добри мисли и желания, Христос не е с вас. Ако схващате принципално въпроса, Бог ще бъде за вас една разумна сила. Вие може да правите опити в това отношение. Един ден ще постигнете способността не само да възприемате светлината, но със слуха си да чувате някаква песен от нея, а после да различавате и отделни думи. Може да мислите, че това е една илюзия. Не, това е факт, защото има хора, които не само външно възприемат топлината и светлина, но чуват и техните песни, а разбират и техните думи. Да бъдат умът и сърцето ви чисти, то значи да сте ясновидци. Като се очистите така, вие ще можете да разберете от кого ви е изпратена дадена мисъл, от кого ви е изпратено дадено желание. А днес ние чувстваме една мисъл, без да разбираме вътрешния ѝ смисъл.

Като ви кажа например, че трябва да се обичате, вие разбирате вече по особен начин любовта. Да любите вие разбирате, като имате една приятелка, тя да принадлежи само на вас и в деня, когато тя се сближи с други някои, вие разваляте приятелството. Представете си, че сте запознати с моя пръст и разговаряте с него, казвате му, че го обичате. Подир малко дойде другият ми пръст, но вие започвате да се сърдите и казвате: „Какво право имаш да се разговаряш с първия ми пръст, когото аз обичам?“ Но това зависи от мене, а не от пръста.

Тези дни дохожда при мене една госпожа, която ме наведе на една хубава мисъл и която ми показа колко правилно схваща

Христовото учение. Разказа ми, че мъжът ѝ вече не я обичал и я напуснал. Тя страдала много от това нещо, постоянно плакала, но една вечер ѝ се присънва един много жив сън. Сънува, че дохождат при нея някои хора и ѝ казват: „Жено, няма защо да плачеш, трябва да знаеш, че сърцето на мъжа ти не е твое и като тъй, ти нямаш право да искаш да го обръщаш. Представи си какво би било положението на твоя мъж, ако утре дойде друг някой и иска да обърне сърцето му към себе си – какво ще излезе от това сърце?“

Така и ние искаме щото всички хора да имат като нашите сърца и се стараем да ги обърнем. Това е най-голямото зло. Нека всяко сърце си остане такова, каквото го е създал Господ. Всяко сърце поначало е добро, но става такова, каквото направление му дава умът. Като се поусмихна някому, кажа му някоя блага дума, веднага и вие сте доволни от мене, намирате, че съм добър. Но понамръщя ли се малко, казвате, че съм си изменил характера. Тези неща в света са привидни, те са едно фокусничество. Някой път бащата се показва по-сериозен, отколкото е в действителност. Не трябва да става по-сериозен, но да каже: „Синко, това, което вършиш, не е добро за тебе, то те води към погибел, защото не изпълняваш Божията воля.“ Не казвайте, че еди-кой си е лош, защото такива бяха родителите му, прадедите му и така нататък. Учителят може да те обича, но като правиш грешки, той ще ти забелязва. Ученикът в такива случаи апелира към любовта: „Господин учителю, ние нали се обичаме?“ Да, обичаме се, но си направил грешки на няколко места и трябва да ги поправиш.

В правилното решение на тази задача почива животът на мнозина, неправилното ѝ решение компрометирва и мене. Преди два дни говорих нещо върху късането на цветята и им казах, че всяко откъсване на 10 цветчета води след себе си смъртта на някой човек. Ако кажете някому 10 лоши думи, къщата на някого ще изгори. Ако

посеете някъде 10 цветя, някой добър човек ще дойде на Земята. Правете наблюдение от този характер, за да видите, че това не е само приказки. Наблюдавайте плодните дървета в някой двор. Докато клоните на дърветата са зелени, хората на тази къща си живеят добре, но започнат ли да съхнат, то животът се разваля в тази къща, благодарение на лошите мисли, които взимат надмощие. След това някой от тази къща ще умре.

Един господин ми разказваше следния случай. Той имал в София голяма градина, която се наглеждала от един градинар. Един ден трябвало да се подрежат дръвчетата, а едно от тях даже и да се отсече. Градинарят обаче много обичал това дръвче и настоявал да не се отсича, но, по желанието на господаря, било отсечено. Не се минали и 3 месеца и градинарят умрял. Отсече ли се дървото, което обичате, и вие ще отидете след него. И вие, които ме слушате сега, извадили сте ножове и фехтувате нагоре-надоле с тях, много учени сте, много неща знаете. Бих желал обаче тези хора да ни разказват не само как се преде тъче, снове, ами сами да седнат в стана и да покажат на практика. Виждал съм такива учени какво правят, като влязат в стана. Започват да сноват, да предат, но не върви и хайде – режат. Започват да тъчат и пак не върви. Дойде втори, трети – все режат и не върви напред. Дойде майсторът и работата тръгва.

Христос дойде на сватбата, за да научи младоженците да тъчат, защото сватбата дава нови условия за живот. Когато искате да издигнете вашето настроение, представете си, че сте на сватба, защото на сватба има всякога ядене и пиене, а също и музика. Зъбите са инструментите, а езикът е пръчката, която удря на арфата и произвежда песента, която ви много разполага. Бих желал всички хора да свирят и пеят. Яденето се отнася и до духовния живот, защото като възприемеш една мисъл или желание, то се обръща на храна,

която после влиза в твоята кръв, в живота ти, и ти се проявяваш. Това показва, че сме разбрали Божествения живот.

За тази цел, стремете се вашият мозък да бъде винаги в нормално състояние. Ще питате: „Кое [е] нормалното състояние?“ Нормалното състояние се намира всякога между две крайности, т.е. то е по средата. Как ще намерите средата? Представете си, че ви дадат една празна линия, за да намерите средата ѝ. Средата ѝ ще намерите, като от двата ѝ края опишете с помощта на един пергел дъги. От точката, дето се пресичат двете дъги, ще спуснете перпендикуляр към дадената линия и тази именно точка на правата линия ще представлява средата ѝ. По същия начин вие може да постъпвате и с вашите мисли. Лошите мисли в света съществуват, за да калят вашата воля, тъй че ние може още в момента да неутрализираме тези мисли. След всяка радост, след всяка приятна мисъл иде неприятна. Наблюдавайте колко време е траяла у вас всяка добра или лоша мисъл. Това е нова психология. Трябва да проучаваш себе си, защото ако не знаеш как се проявяваш ти, то как ще знаеш външните неща?

Всички неща в природата са отражение на Божествения живот, който е вътре у нас. Отражението показва един образ, който иде от вън. Този образ не си го създал ти, а е чужд. Дойде ли ти някоя радост, тя не твоя, ти не си я създал. Тя като мисъл пътува и се спира за малко време у теб. Добрите мисли пътуват и се спират на различни станции, гдето им е определено. Всяка станция си има свое име. Станциите сте вие. Мислите се спират за толкова време, колкото им е определено и доколкото стои тренът. Понякога се спират за минута, две или повече, според важността на станцията. Има екскурзианти, които искат да се спират някъде повече и затова прекарват там по месец, два или повече. Както има добри мисли пътници, така има и лоши мисли, които излизат от някои немирни деца и по същия

начин се спират по известно време на определени станции. Тъй че, нито добрите, нито лошите мисли са наши.

Ако искате някоя добра мисъл да се задържи повече у вас, трябва да ѝ създадете за това условия. Това учеше Христос младоженците, казваше им, че в живота ще имат много приятности и неприятности, много добри и лоши мисли, но ще знаят, че те не са техни, а са посещения. Трябва да знаете, че нито доброто е много добро, нито лошото е много лошо. Доброто или лошото са такива само за момента, в който се вършат. Престанат ли да се вършат, те не са вече такива. За да бъда по-ясен, ще ви дам следния пример. Вие стоите на разстояние на 10 метра от нагорещена пещ. Какво ще усещате? Една голяма приятност. Какво ще изпитвате, ако седнете 5 сантиметра от тази тъй нагорещена пещ? Ще изгорите ръцете си и ще бягате далеч от пещта. Такова е отношението на нещата, което ги прави добри или лоши. Такова е отношението на една Божествена мисъл, която иде от различни посоки. Каква ще бъде мисълта, добра или лоша, то ще зависи от състоянието, в което се намирате.

Затова нам са необходими знания, да не се поставяме на пътя, когато ще мине влакът. Царският път минава и затова няма да се изпречвате на пътя му. Христос е учил така: на железния път няма да стоите, на покрива няма да се качвате. Човек, който се качва на покривите, мисли да бяга. Така правят апашите, когато ги гонят. Железният път, това е старостта. Одумваш някого, неразположен си, не вярваш – ти си все на железния път.

Излизането и влизането в света има съвсем друго значение от това, което вие разбирате. Например ние си правим къща, в която ще живеем. Защо си правим къща? Понеже условията на живота са такива, че ако нямаме подслон, ние ще пострадаме, затова си строим къща. По същия начин и ние трябва да имаме една обвивка, която да

ни запазва от различните мисли, които ни нападат от вън. Ето защо ние трябва да живеем чисто и свято, за да образуваме около себе си такава аура, която да ни предпазва от всички напасти и злини. Затова е присъствувал Исус на сватбата с учениците Си. Бих желал всички да започнете добре и тези от вас, които не работят, ще останат назад. Извадете от всички държани досега за вас беседи общия принцип, който тя включва и него разучавайте. За 2-3 месеца ще ви дам следната работа и следните опити.

I. На една тетрадка ще си държите бележки за всяка по-важна добра или лоша мисъл, която ще ви дойде. Ще следите по часовник, когато е дошла добрата или лошата мисъл или желание и щом изчезне, ще отбележите времето, по което ви е напуснала.

II. Когато ви дохождат лоши мисли или желания, ще се опитате да ги превръщате в добри мисли или желания. Затова ще се върнете назад 2000 години от времето, в което сте сега, за да си представите сватбата, на която е присъствувал Христос с учениците Си. Ще се опитате да си представите къщата, в която е станала сватбата, сватбарите и младоженците. Постарайте се да определите на кое място е стоял Христос, на кое – учениците Му, но гледайте да не създавате илюзии, а да има нещо поне приблизително в представите ви. Тъй че мислено ще фотографирате цялата сватба, като си представите мястото на. младоженика, вашето място и т.н. Христос ще поставите в сърцето си, а учениците Му – в ума, младоженика – в ума, невестата – в сърцето. Невестата и младоженикът ще бъдат разделени, защото в духовния свят двама души в една стая не живеят. А тука в една стая живеят по няколко души, затова се и карат.

Жителите на онзи свят свободно си четат мислите. Затова, когато някой от тях е неразположен, то другите, като прочетат мисълта му, отминават го, без да става нужда той да ги пъди. Ето защо от онзи

свят няма условия за грях. А в този свят някой ви дойде на гости и стои, без да разбере, че ви е отегчил и става нужда вие да го излъгвате. Оставете тези стари методи, защото докато държите тях, не може да бъдете ученици. Ще си представиш, че си облечен със сватбарски дрехи, че си радостен и весел и ще слушаш какво е говорил Христос на присъствуващите. Ако може да произведете една такава картина, веднага ще се освежите и ще бъдете готови да се борите с мъчнотиите си на този свят. Много философии на този свят ще ви станат ясни и вибрациите на вашия ум ще се подигнат. Такова представяне на картината има и здравословно влияние. Трябва да знаете, че доброто се учи само на сватбата, а злото – на свадата.

III. Задайте си въпрос: Защо у вас се пораждат добри и лоши мисли и желания. Защо към някои сте разположени повече, а към други – по-малко, някои обичате, а други – не, някои ви са приятни, а други – неприятни? Ще кажете: „Това е кармично." Да, но кармата още нищо не обяснява, защото тук се явяват ред причини. Като сте неразположени, размишлявайте върху причината [за] това неразположение. Припомнете си къде сте ходили, в коя къща, колко време сте прекарали и след излизането от коя къща иде неразположението ви. Обяснете си защо от някоя къща излизате неразположен. Обяснете си защо някога, като се върнете дома, тогава идва неразположението и дали то иде от север, юг, изток или запад. Като намерите причината на неразположението, не се нахвърляйте върху човека, който го е създал, но изменете посоката му. Някой ваш приятел ви иска пари назаем с условие да ви ги върне след 10 дни, но не ви ги връща. Не е сърдете за това. Ако някой човек е неразположен спрямо вас, то [е] защото има да взима нещо от вас. Ако няма да взима, той е сгрешил и затова казва: „Твоят баща има да ми дава, а ти, понеже имаш възможност да платиш, плати вместо него." Когато

имате едно добро разположение, трябва да съхраните енергията му в себе си. Важна наука е да съхранявате енергията на добрите мисли и желания.

IV. Всяка вечер, като си лягате, ще употребите 10-20 минути, за да си дадете отчет за постъпките ви през целия ден. Това ще извършвате безпристрастно. Ще видите кое [е] лошо, за да го избегнете на другия ден. На другия ден ще се помолите: „Помогни ми, Боже, да избегна лошите постъпки и да изпълня добрите, които съм пропуснал предния ден.“ Ще разглеждате живота си тъй, както един художник своята картина, без да се самоосъждате. Ако не успяваме в живота, то е защото се смятаме за глупави, грешни хора и т.н. Ти не си нито добър, нито лош, но трябва да присъстваш на сватбата и да работиш. Ако вашите деца вкъщи дигат шум, то представи си дали и те са били някога на сватбата. По този начин вие до известна степен – 50% или 75%, ще може да промените неразположението на мъжа или на децата си. Тези упражнения ще уякчават добрата ви воля.

Младоженеца ще поставите в ума, а невестата – в сърцето. Обикновено на сватбата почетните гости стоят на първо място. Христос е гост на сватбата. Булката посреща гостите и първа целува ръка, а после младоженикът. Какво означава целуването на ръка? Когато целуваме ръка, ние обещаваме, че ще изпълним Божията воля и закон. Ученикът, който иска да се учи, трябва да има желязна воля, нищо [да] не го отчайва.

Аз постепенно ще ви обяснявам всички форми, по които мислите и желанията действуват, как се градят общества, домове, култура и причините, по които се раждат добри и лоши деца. Когато вие остареете, вашите деца ще изпълняват това. Младостта е образувана от думата „махатади“, което значи превръщане на Божествения принцип в една човешка форма, т.е. обновяване на остарелия живот.

Когато остареем, ние не слушаме Бога, ставаме недоволни, сърдим се и казваме, че в света няма нищо. Аз зная, че трябва да се действува в момента, когато Господ действува, да се мисли, когато Господ мисли, и да се чувствува, когато Господ чувствува.

Едни от упражненията ще правите сутрин, а другите – вечер, защото сутрин сте положителни, а вечер – отрицателни; затова, като залязва Слънцето, хората са тъжни. Ето защо, когато човек иска да се смири, да се моли вечерно време. Когато иска да се моли за милосърдие, да се моли сутрин. Енергията на Земята сутрин е положителна, след обяд – отрицателна; същото е и с човека. Затова псалмопевецът казва, че радостта иде сутрин. Радостта е положителна енергия, а скръбта – отрицателна. Доброто е положителна енергия, злото – отрицателна. Ако някоя ученичка е слаба, ще помоли другарките си да ѝ помогнат. Когато кажете, че условията са лоши, аз разбирам, че нямате книга. Който иска да се учи, не може да каже, че няма условия, няма време. Поне 5 минути имате на разположение. Като правите опитите, не поставяйте мисълта, че не може да ги правите. Аз не искам изведнъж да направите хубава картина. Може да цапате, но вършете работа. Ако не работите, ще платите за това здание, което сме наели. Така че, работим или не, пак ще плащаме. Аз ще ви направя един ден сметка колко струва нашето пребиваване тук, на Земята. Срамота е, като се харчи толкова много за нас, да не работим нищо.

Упражненията за сватбата ще правите 3 пъти през неделята и то сутрин: в неделя, вторник и петък.

Упражнението за поведението ви през деня ще правите всяка вечер преди лягане.

У нас предшествува умът, после – сърцето, а после – волята, но първоначално е действувала волята, после – желанието и най-после –

умът. Бог чрез Своята воля ни подтиква, при което нашата мисъл започва да действува, после – сърцето ни и най-после – волята.

Беседа, държана в четвъртък, на 19 юни 1919 г.

1920 г.

ИЗЛЯЗОХА И ЗАВТЕКОХА СЕ

И излязоха скоро от гроба със страх и радост голяма, и завтекоха се да известят на учениците Му.(Матея 28:8.)

В прочетения стих има два важни момента: „Излязоха и завтекоха се.“– Човек трябва много време да изучава природата, за да схване важните ѝ моменти.

Като говоря за природата, разбирам живата, разумна природа, на която всичките действия и явления са разумни и отмерени. В нея всичко е така отмерено, както са отмерени нещата в музиката, алгебрата и геометрията. Така са отмерени и движенията на небесните тела. Понякога астрономите съзират известно отклоняване в движението на небесните тела, което те наричат изключение от правилните живи закони. Всъщност, това отклонение е привидно. Погрешните изчисления на астрономите се дължат на факта, че те не се намират на една постоянна точка. Те са в една подвижна точка, поради което изчисленията им са относителни. На същото основание, когато наблюдавате живота на хората, намирате известно отклоняване, което се дължи на факта, че и вие се движите. Следователно, и вашите математически изчисления не могат да бъдат абсолютни. Така казва моята математика, т. е. живата математика, с която аз се занимавам.

В математиката има една основна истина: две величини, по отделно равни на трета, са равни и помежду си. Същото твърдение съществува и в геометрията: две линии, равни на трета са равни и помежду си. Това още не е аксиома, защото има математически истини или математически изчисления в перспектива, т. е. само по форма са верни. Има математически изчисления, които са верни само по съдържание. Има математически изчисления, които са верни само по смисъл. Ако обръщаме внимание само на формата, имаме тъй наречените изчисления и закони на мъртвата материя. Когато дойдем до съдържанието, имаме вече живот. Тогава казваме, че материята оживява. Най-после, като дойдем до смисъла на нещата, ние сме в тяхната същност.

Сега ще вземем една формула от математиката, с която аз се занимавам: $a + b = c$. Ще кажете, че тая формула е много проста. Формулата е проста, но съдържателна. Взимам същата формула в по-висока степен: $a^2 + b^2 = c^2$. После взимам формулата в трета и в четвърта степен: $a^3 + b^3 = c^3$; $a^4 + b^4 = c^4$.

Вие лесно ще решите тия формули. С вашата математика и децата могат да ги решат. Може ли $a + b$ да бъде равно на c? Ако a е петелът, b – кокошката, c – пилето, могат ли петелът и кокошката да бъдат равни на пилето? Значи, пилето изразява съвокупната дейност на петела и на кокошката. Яйцето, което кокошката снася, е равно на силата, иждивена от петела и от кокошката. Като разсъждавате така, дохождате до разрешението само на една четвърт от формулата. Не е достатъчно само да се снесе яйцето. Химикът може да разложи яйцето и да види съставните елементи на неговите клетки. Но и с тая анализа въпросът не се решава. Съвременните философи разрешават живота по същия начин. Те взимат човешкото яйце в своята лаборатория и го разлагат. В заключение, те казват, че яйцето е

съставено само от материя. В него няма душа, няма дух. Те са прави по отношение на първата формула $a + b = c$, т. е. че яйцето е мъртво. Формулата $a^2 + b^2 = c^2$ показва условията, при които яйцето може да се развива. Тия условия, обаче, се отнасят към свят, по-висок от физичния. Като говоря за свят по-горен от физичния, не разбирам, че той е някъде по-високо в пространството. С един пример ще обясня, какво е отношението между различните светове.

Представете си, че имам една празна тенекия, която искам да напълня. Взимам едри куршуми и напълвам тенекията така, че нито един куршум повече не може да влезе в нея. Така напълнена, тенекията дава идея за формулата $a + b = c$. Ако имаме ситни сачми, можем да турим и тях в тенекията. Те ще запълнят празните пространства между едрите куршуми. Като запълним и тия пространства, не можем да туряме вече ситни сачми. Така имаме формулата $a^2 + b^2 = c^2$. Тя представя друг свят, различен от физичния. Привидно, тенекията е пълна, не може да се тури друго нещо в нея. Пожелае ли някой да влезе в тенекията, това може да стане, ако се превърне на пясък. Между едрите куршуми и ситните сачми има празни пространства, които се запълват с пясък. Тогава имаме формулата $a^3 + b^3 = c^3$. Рече ли някой да пожелае да влезе в тенекията, и това може да стане, но при условие да се превърне на вода. Сега имаме формулата $a^4 + b^4 = c^4$. Водата е най-малката величина, която влиза в тенекията. Има още по-малка величина от водата – спиртът. В същата тенекия могат да се вместят около стотина грама спирт. Това са четирите свята, които се съдържат в тенекията. Те са представени в материална форма, с което искам да обясня идеята, де са тия светове. Те са на едно и също място, но се различават само по степента на своето развитие. Направете геометричен превод на четирите формули, с които изразих четирите свята. Първата формула $a + b = c$

представя точка в движение. Знаете, че при движението си, точката образува права линия. Вие ще преведете останалите две формули ще кажете, че втората формула $a^2 + b^2 = c^2$ представя плоскостта, която се образува от движението на правата линия. Третата формула $a^3 + b^3 = c^3$ представя кубът, образуван от движението на плоскостта. Кубът е тяло. Значи, от движението на плоскостите се образуват всички тела. Какво ще се образува при движението на куба? – Тесаракт. Той е форма, която е вън от пределите на физичния свят. Тя се изразява с четвъртата формула: $a^4 + b^4 = c^4$. Тя има отношение към четириизмерния свят. По-далеч от тоя свят човешкият ум не може да отиде. В бъдеще, човек ще проникне и в по-високи измерения. Днес, обаче, той се движи свободно само в три измерения. Питате: Какво отношение има формулата $a + b = c$ към нашия живот? Тя има отношение към човешкото развитие. С „a“ означавам човешкия ум, с „b“ – човешкото сърдце, а с „c“ – човешката воля. Значи, интензивността на човешкия ум и на човешкото сърдце определят интензивността на неговата воля. Ако умът ви работи само по първата формула, вие ще се движите по права линия. Тогава разбирането ви за физичния свят ще бъде само в първото измерение. Вие ще кажете, че смисълът на живота се заключава само в ядене и пиене. Това е човекът, който се движи в първата формула. Не го обвинявам, но казвам, че той е човекът, изявен в най-едрата форма,, с която е влязъл в тенекията. Той е заел цялото пространство и казва: Извън мене нищо не съществува. Аз разбирам всичко. Иде по-малкият човек, който може да влезе в тенекията, и казва, че неговото разбиране за живота е малко по-друго от това на първия. Големият човек казва, че вярва само в това, което вижда. Виждането на човека, който живее в формулата $a + b = c$, е равно на ъгъл от 45°. Какво можеш да видиш от ъгъл 45°, щом знаеш че окръжността е равна на

360°? Изчислете, каква част представя 45° от 360°. Това е само една осма. Осем е число, което не разрешава въпросите.

Казвам: Ако искате да решавате въпросите с числото осем, това значи, да изпаднете в положението на лисицата и котката, които намерили парче сирене и трябвало да го разделят по равно. Понеже сами не могли да направят това, потърсили някой по-умен от тях, който да разреши въпроса. Дошла отнякъде маймуната. Те предоставили на нея разрешаването на въпроса. Маймуната взела сиренето и го разделила на две половини. Опитала ги на тегло, оказало се, че едната половина била по-тежка. Отхапала част от нея, да я изравни по тегло с другата. Тоя път втората половина надтежала. Маймуната отхапала и от нея. Изравнявала двете половини по тегло, като отхапвала ту от едната, ту от другата. Като гледала това, най-после лисицата казала: Стига, стига толкова. – Искам да разделя точно сиренето, да не се сърдите.

Сегашните хора се намират в същото положение. Те чакат да дойде съдбата, тя да разреши въпросите. Дохожда най-после съдбата и, като маймуната, хапне оттук, хапне оттам и казва: За вас нищо не остава. Това не е никаква философия, никаква култура. Това не е смисълът на живота. Това не е животът на душата. Аз не искам да споря с вас, дали признавате съществуването на душата, или не. Аз не споря за неща, които абсолютно зная. Както с една дума мога да докажа, съществува ли светлина, или не, така с една дума мога да докажа, има ли душа, или не. Ако стоите с години в една тъмна стая, без прозорци, и спорите, има ли светлина, или не, само с една дума мога да ви докажа съществуването на светлината. – Коя е тая дума? – Отварям! Наистина, отварям прозореца и доказвам, че има светлина. Никакви други аргументи не са нужни. При това положение, всеки ще

се убеди в истинността на моите думи. Не вярвам, че мога да срещна толкова дебелоглав човек, който да рита срещу самата истина.

Един ден стоя на Варненското пристанище и наблюдавам един бик. Той беше вързан, караха го двама души, но бикът има съзнание за своята сила, противи се, не иска да .върви. По едно време дойдоха още неколцина, препасаха го с един дебел каиш, повдигнаха го малко от земята, и той веднага омекна, отстъпи. С това той искаше да каже: Каквото Бог даде. И смелостта на хората понякога е като тая на бика. Като го вдигнат два милиметра високо във въздуха, казват: Каквото Бог даде.

Сега аз искам да насоча вниманието ви към новата философия, да ви накарам да мислите правилно. Материалът, който носите от векове, днес не ви е потребен. Турете го на нивите си, като тор, да родят повече. Всички стари мисли, стари вярвания и разбирания трябва да занесете на нивите, да ги огрее Божественото слънце. Кои са вашите ниви? – Това са вашите сърдца. Хората още не живеят със сърдцето си. Казваш: Имам сърдце. Имаш сърдце, но още не живееш с него. Опиши ми, какво е твоето сърдце. Аз съм готов да ви опиша сърдцето. То е прекрасен свят, най-малко десет пъти по-красив от тоя, в който живеете. Взимам числото десет, като число на Божествения свят. Казват, че сърдцето ни е развалено. За кое сърдце се говори? Ако говорите за онова сърдце, което бие в гърдите ви, на което клапите понякога се развалят, това е друг въпрос. Аз говоря за онова велико сърдце, в което растат и се развиват нашите чувства и желания. Кръвта и сърдцето са тясно свързани.

Когато човек обработва своите чувства и желания само в кръвта, без участието на сърдцето, те дават обратни резултати. И в заключение на това, човек отслабва, става анемичен; викат лекар, чудят се, как да му помогнат. Лекарят казва, че червените кръвни

телца са намалели, затова и сърдцето отслабва. Аз допълвам: Червената светлина не прониква в сърдцето на тоя човек. Той няма възможност да използува нейните вибрации и казва: Не ми се живее вече. Трябва да излезеш от формулата $a + b = c$ и да влезеш във втората формула, в по-висока степен $a^2 + b^2 = c^2$. Животът на това сърдце трябва да се осмисли. Сърдцето, което обезсмисля живота на човека, не е в гръдния кош, но отзад на главата. Така казва френологията. Аз говоря за сърдцето, което живее по втората формула: $a^2 + b^2 = c^2$.

Сегашните лекари не познават разликата в проявите на сърдцето $a + b = c$ и на сърдцето $a^2 + b^2 = c^2$, затова мъчно определят състоянието на неврастениците, на ония, на които умът се помрачава, и не могат да им помогнат. Тия заболявания се дължат на възбуждането, което става в задната част на главата. Там се явява особено раздвижване на мозъка, което е резултат на особена груба топлина на земята. Свърже ли се човек с тая груба топлина, непременно ще заболее. Мислите на тоя човек не са свързани, той обърква явленията. Лекарите казват, че той е умопобъркан. Аз обяснявам другояче това заболяване. Казвам, че е станало увеличаване на нисшите вибрации на неговото сърдце. – Как може да се лекува тоя човек? – Като се обърне към третата формула $a^3+b^3 = c^3$. Като направите опита, ще видите резултата.

Аз не искам да ви накарам да вярвате насила. Тоя, който иде при мене, трябва да вярва. Ако искате да живеете в съгласие с великия закон на живота, вие трябва да имате вяра. Тогава аз ще ви бъда в услуга. Иначе, цял свят да ми обещавате, няма да направя тоя опит.

„И излязоха скоро от гроба със страх и радост голяма.“ Де е тоя гроб? Яйцето е един гроб. Там е затворен животът на пилето. Докато е в утробата на майка си, детето е затворено в гроб. Плодът, в който е

затворено семето, е също гроб. Това са живи гробове, а не мъртви. Аз-не говоря за мъртвите гробове, в които турят останките на човека. Като говоря така, аз искам да мислите право, а не както досега сте мислили. Ако мислите по стария начин, няма да се повдигнете нито един милиметър по-високо, отколкото сте сега. Ако дойда с моята гъдулка да ви свиря няколко деня, без да ви дам нещо за ядене, ще ви задоволи ли моето свирене? Колкото повече свиря, толкова повече ще се намалява ефектът от моето свирене. В първо време ще кажете, че свиря отлично. Най-после, като минат два-три деня, ще кажете: Достатъчно си свирил. Има нещо съществено за човека – това е храната. По-хубава музика от храненето няма. Това се вижда от факта, че храната укротява всички същества. Сгответе едно хубаво ядене и го предложете на хората, да видите, как ще им се отрази. Колкото и да са в лоши отношения помежду си, като хапнат заедно от вкусното ядене, те непременно ще се примирят. Да ядеш, това е най-великата музика, но трябва да се разбере смисълът на храненето. -- Да има едно прасенце! – Защо ти е прасенце? Обоснови се принципално, отде иде това желание да ядеш прасе. Друг иска агънце, печена кокошка, баклава и др. Защо ви са тия неща? Ще кажете, че ви са приятни на вкус. Всички хора страдат все от приятни неща. Едно време българите пееха все военни песни, да погине злият враг. Вместо да погине, той оживя.

Казвам: Не е въпрос да умъртвим своя враг, т. е. яденето. Трябва да разбираме смисъла на яденето, което има за цел да ни извади от гроба. Когато яде, човек е в процес на развитие. Той излиза вече от гроба.

„Излязоха скоро от гроба със страх и радост голяма." – За кого се говори в тоя стих? – За учениците на Христа. Бих желал всички българи да бъдат ученици на Христа, да излязат вън от гроба, вън от

старата култура. В църквите се говори, че Христос ще дойде на земята; тогава мъртвите ще възкръснат, т. е. ще излязат вън от гробовете си. Знаете ли, кога ще дойде Христос? Ще кажете, че има още време до идването на Христа между хората. От две хиляди години все така казват. И днес казват същото. Аз зная, кога ще дойде Христос, но не мога да ви кажа. Ако ви кажа, кога ще дойде Христос, това ще бъде най-голямото нещастие за вас Когато слугата изпълни всичко, каквото господарят му заповядва, той има търпение да дочака времето, когато господарят му ще дойде – и с радост очаква това време. Ако не е изпълнил волята му, не иска да го срещне. Но Господарят иде вече, и кракът му е стъпил на земята. Горко на тоя, който не вярва! Че е стъпил вече на земята, лесно мога да ви докажа. – Как ще се докаже? – Със страданията, които постоянно се увеличават. Те са признак, че Господарят иде в света. Когато светлината и топлината се увеличават, ония организми, които не са добре развити, които имат много нечистотии и утайки, започват да боледуват. Такива нечистотии се отделят от земята във вид на изпарения и тровят човешката кръв. Който не разбира това, казва, че светът и хората са станали лоши. Казвам: Не е лош светът, но е започнало генерално пречистване. – Големи бури стават. – Това не са бури. Голямо проветряване става.

Всичко, което схващате като дисхармония, се дължи на голямото проветряване и пречистване, което става сега. Господ иде да оправи света. Няма да остане човек на земята, който да не види Господа. В дъното на земята да е, пак ще Го види. Живите същества ще излязат от дъното на морето и пак ще видят Бога. Никой не може да се скрие от Неговия поглед. Той ще ни привлече към себе си.-– Ще ни съди ли? – Бог никого не съди. Той иде да помогне на всички болни, страдащи, немощни. За кого иде лекарят? За болните. Здравите

трябва да се притекат в помощ на болните. Мнозина имат друго мнение за Господа. Те казват, че Той иде да наказва и съди хората. Това е мнението на черните братя. Нека болните не се страхуват от Господа. Той иде за тях. Нека всички болни, страдащи, глупави, немощни се приготвят да посрещнат Господа. Те ще разберат, че няма по-велик, по-благ и по-добър от Него. Всички ще се убедите в думите ми. Какъв е Бог, няма да Го описвам. Когато преживеете тоя велик момент, да възприемете живата мъдрост в себе си и разрешите правилно всички отношения, тогава ще разберете, кой и какъв е живият Господ. Тогава всички разногласия между хората ще изчезнат.

И тъй, докато сте в болницата, никаква хармония не можете да очаквате. Като влезеш там, само оплаквания чуваш: един говори за стомаха си, друг за крака си, трети за окото си. Това не е живот. И сегашните хора се оплакват: един се оплаква, че няма достатъчно ядене, друг – за пиене, трети – за къща. Почакайте, ще дойде новата култура, ще си направите нова къща, по нов стил, с особени покриви. Старите къщи, това са човешките болести. В тях се зараждат всички болести и недоразумения. Като дойде Господ, ще каже: Съборете старите къщи и постройте си нови, по правилата на новата култура. Трябва да излезете от старите къщи, от старите вярвания и заблуждения, защото те скоат. Ще каже някои, че има друго мнение. Да направим опит, да видиш резултата от твоя и от моя опит и да ги сравним. Ако говориш за изкуството, вземи четката в ръка. Ако говориш за музика, вземи цигулката и покажи, как се свири. Това е изкуство.

Сега хората се събират и говорят за любов и за обич. Да се говори, без да се прилага, това са празни приказки. Вземи цигулката и лъка и започни да го движиш нагоре – надолу. Като държиш добре лъка, сам да изпитваш удоволствие. Човешката душа трябва да се раз-

движи. Казвате: Трябва да обичаме само един човек. Важно е, кой е тоя един. Трябва да обичаме само Един. Един Бог, Един във всички хора. – Как ще обичам тоя, на когото лицето е тъмно, грозно? – Лицето на тоя човек е тъмно, но лицето на Оня, Който живее в Него, е светло. Тури ръката си върху главата на някое животно, да видиш, какво ще изпиташ. Турям ръката си върху някой вол, той ме погледне мило и казва: Неразбрани са хората, жестоки са, не разбират още Божиите закони. Волът, който геройски носи съдбата си, в известно отношение е по-високо от ония хора, които живеят в богати къщи и пак се оплакват. Когато влезете в положението на вола, тогава ще разберете смисъла на живота. Ония, които отбягват истината, сами се натъкват на страдания. Учението, което се преподава от поколение на поколение, че истината не може да ни спаси, не е право. Бог, Който живее в хората, е в състояние да ги спаси, но те не вярват в това. Вие сте вече спасени. – Докажи ни това. Ние искаме да знаем, отде идеш, какво учение носиш, от какво произхождение си, тогава да повярваме на твоите думи. Казвам: И да ви задоволя във всичко това, пак няма да повярвате. Знайте, че ако вие се откажете от новото учение, воловете и биволите ще създадат новата култура. Вие се чудите на тия думи и казвате: Бог да ни помогне. Като видя някой покойник, казвам: Господи, упокой тоя твърдоглав човек, дай му възможност, макар и в гроба, да разбере първата формула $a + b = c$. После ще се обърне към втората формула $a^2 + b^2 = c^2$.

Сега и вие сте затворени в телата си като в гробове и питате: Какво да правим, как да излезем вън? Кажете си: Аз вярвам, че мога да изляза от тоя гроб, и ще изляза. Вие не се стремите сами да се освободите, но се сравнявате с тоя, с оня и казвате, че мислите по-добре от тях, че сте по-високо от тях. Не се сравнявай с никого, но кажи: Аз мога да мисля като Бога; мога да правя добро като Него;

мога да любя, както Бог люби. Оставете живия Бог да прояви своята любов. Не Му препятствувайте. Кой не е опитал Божията светлина и топлина? Някога сте неразположени, не можете да си помогнете. Идете при един добър човек, да видите, колко скоро ще се смени състоянието ви, ще почувствувате разположение и топлина. – Защо? – Тоя човек е дал сърдцето си на Господа, да се прояви Неговата Любов. Мозъкът е подобен на азота, мъчно влиза в действие, затова се нуждае от голяма светлина и топлина. Ето защо, първо трябва да се прояви сърдцето. То се явило първо, и първо трябва да се прояви, а после умът.

Казва безумният: „Бог не е в сърдцето ми.“ Така казва той, защото е неразумен, не разбира законите. Той трябва да мине в по-високо положение, да работи с формулата $a^3 + b^3 = c^3$. Това показва, че човек трябва да мине в третото измерение, да познае своето сърдце и своя ум в действие.

„Излязоха скоро от гроба със страх и радост голяма.“ Не се стремете да се освободите от страха, но заместете го с радост. Страхът е един елемент, радостта – друг елемент. Като внесете радостта в страха, ще се образува едно съединение. Тогава страхът ще се превърне в благоприятно условие за вашето развитие. В Стария Завет е казано: „Страхът от Господа е начало на Божията Мъдрост. Не говоря за безпричинния страх, но за оня, който се явява, когато човек върши беззакония. Тоя страх ще го избави от гибел. Когато извършвате една химична реакция и не разбирате законите на химията, може да стане някаква експлозия. Казвате: Защо Бог допусна това? – Ти сам се зае с опита. Кой те е накарал да влезеш там? Момък играе със сърдцето на една мома. После той плаща с живота си. Някога момата играе със сърдцето на момъка. След това тя плаща с живота си. Като влизаш в някое сърдце, събуй обувките си, вдигни

погледа си нагоре, помоли се на Бога да те благослови. Щом повдигнеш ума си към Бога, Той ще изпрати всички същества да работят върху тебе и върху оня, в чието сърдце си влязъл. Какво става днес с хубавата мома? Погледнете я, пипнете я от едната и от другата страна, както пипате кокошката, намерите ѝ един другар и я затворите в кухнята. Мъжът трябва да хвърли юлара на жена си и да каже: Жена, отсега нататък ще бъдеш свободна и ще живееш в моя дом, при условие, да работиш за Божията Любов, и сама да туряш и сваляш юлара си; да работиш за доброто на своята душа и сама да туряш и сваляш юлара си; да работиш за доброто на своя ближен и сама да туряш и сваляш юлара си. Ако работиш по тоя начин, добре дошла в моята къща. Иначе, не те приемам.

Това са новите правила, които трябва да се приложат от хората, решили вече да се женят. Мъжът казва: Не мога да се спогодя с жена си. – Защо не можеш? Тя е гладувала дълго време и сега не може да ходи, отслабнала е. Пусни жена си пет-шест месеца на свобода, да се нахрани и напои с чиста храна и чиста вода, да видиш, колко силна и красива ще стане. И жената по същия начин, трябва да извади юлара на мъжа си и да каже: Бъди свободен! Иди в гората! Това са формули за новия живот, които трябва да преведете и приложите, да видите, какъв резултат ще имате. Мислете добро за вашите мъже и жени. Ако днес не са добри, ще станат добри. Когато слънцето огрява черната, нечиста земя, тя постепенно се преработва и от нея излизат плодове със сладки, вкусни сокове. Знаете ли, отде идат тия сладки сокове? Няма да ви обяснявам, за да не разваля разположението ви. От нечистите неща в живота излизат най-чистите сокове. Ония от вас, които искат да станат светии, още отсега трябва да се готвят. От тях трябва да излиза аромат и. свежест.

„Излязоха от гроба със страх и радост голяма.“ Казвам на всички: Излезте от гробовете си! Сега вие стоите изправени, като лалугери, и казвате: Да излезем ли, или да не излезем? Ами ако ни се случи нещо лошо? Един турчин чул от слугите си, че лалугери изяли житото на нивата му. Той взел пушката си и решил да ги убие. Като дошъл на нивата, лалугерите се изплашили и застанали на краката си, като че се молят. Турчинът ги погледнал и си казал: А, сега се молите, признавате ме за господар. Щом е така, ще пощадя живота ви. Сега и вие сте изяли житото на господаря си, изправяте се на краката си и се молите. Като ви види Господ, казва: От мен да мине! Ще пощадя живота ви. Гледам някой паяк, крие се в дупката, мисли, че не мога да го извадя оттам. И вие, като паяка, криете се в къщата, никой да не ви види. Мислите ли, че някой човек е могъл да избяга и да се скрие от съдебния пристав? Освободете умовете си от мисълта за нивите и воловете си. Освободете се от старите къщи. Хората на новата култура ще живеят без къщи.

В притчата за поканените на сватбата, един се отказал под предлог, че си купил нива; друг, че си купил волове; трети, че се оженил. По тоя начин не може да се живее. Ако се живее още три века така, хората ще се задушат. Ето защо, невидимият свят иде да помогне на съвременното страдащо човечество. Забележете, всеки ден, още със ставането си от сън, ви идат светли, нови мисли. Даже и най-дебелоглавият ще каже: Така вече не може да се живее. Старото изживява своето време. Например, сабята, която военните носят, не е за рязане на глави. Тя означава човешката воля. Волята е най-голямото благо, което Бог ни е дал. Бих препоръчал на мъжете и на жените, като се почувствуват неразположени, да вземат един нож, да го наострят и да кажат: С волята всичко мога да направя. Ножът ще бъде само като символ на силна воля, но не и за рязане на глави. Днес

войникът е силен, докато има пушка, сабя, револвер. Щом ги изгуби, силата му изчезва. Това е криво прилагане на волята. Така хората едни-други се разрушават. По отношение на отрицателното, българите са много силни. Надали има друг народ, който да е толкова силен в разрушаването. Идете в някое село, да видите, как българинът опитва брадвата си и как я остри. Като я опитва, дали сече добре, той отива в гората и удря с нея ту едно, ту друго дърво, докато се увери, че работи, без да държи сметка, колко дървета е похабил. После ще отиде при някоя чешма да остри брадвата си на коритото на чешмата. Мине друг селянин, същото направи. След няколко години коритото се разваля.

Така и вие точите брадвите си върху главите на хората, без да мислите за последствията. Ако искаш да опиташ брадвите на българите, стани министър. Всички ще си опитат брадвите на главата ти. Това се дължи на факта, че те проявяват повече отрицателната си воля. Българинът трябва да каже: Аз ще сменя първата формула с третата: $a^3 + b^3 = c^3$. Само така ще дойдат добри времена за българина. Нека каже: Всичко мога да направя за любовта към Бога, към своята душа и към своя ближен. Като дойде съдбата, и на нея ще кажете същото. Тя ще се смекчи и ще отстъпи. Какво става днес? Дойде един, изопачава истината. Дойде друг, и той я изопачава. Съдията слуша единия, слуша другия, не знае, какво да прави.

Един адвокат защищавал усърдно обвиняемия. Той казал: Господа съдии, моят клиент е честен човек. Обвиняват го, че откраднал сто лева. Как е възможно да открадне сто лева, когато на масата, при стоте лева, имало още десет хиляди лева. Ако беше крадец, щеше да вземе и десетте хиляди лева. Като слушал, какво говори защитникът му, обвиняемият започнал да плаче. Съдията помислил, че се разкаял, и го запитал, защо плаче. Той отговорил:

Плача, защото не видях десетте хиляди лева. И така ме съдите, поне да бях взел и тях. – Похвалявам обвиняемия, който си казал истината. С лъжа светът не се оправя.

Светът може да се оправи, само като се приложат трите закона: любов към Бога, любов към своята душа и любов към своя ближен. Ще кажете, че тия мисли не са ясни. След време ще ви станат ясни. Тия мисли са Божествени. Едни от тях ще паднат на пътя, други на песъчлива почва, а трети на добра почва и ще дадат плод: едни 30, други 60, трети 100. След сто години всички ще разберете Божествения закон на любовта. Той още един път ще ви напече. Аз взимам думата „печене“ в добър смисъл. Сега сте облечени в дебели кожуси, и когато Бог ви напече, ще кажете: Не ни трябват вече тия дебели кожуси. Много ни е топло. И без кожуси ще ходите. Казано е: „Няма да умрем, но ще се изменим.“ – Кога ще стане това? – Когато дойде новата култура.

Като наблюдавам лицата на сегашните хора, виждам, че повечето са потъмнели, пожълтели. Те са изгубили смисъла на живота. Някои прибягват до разни козметични средства. Бабата си спомня своята младост и се чуди, защо е остаряла. Много просто, тя е нарушила трите закона. – Защо умираме? – По същата причина: не любите Бога. Не правите добро на своята душа и не желаете доброто на своя ближен. Всички може да бъдете безсмъртни. – Как? – Като приложите тия закони, както ви се казва отвътре, а не както аз ви говоря.

Сега, всички на работа! Вземете цигулката си и, който знае да свири хубаво, да свири; който може да пее хубаво, да пее. Първото правило: Като станеш сутрин, пей с чувство; ако мислиш нещо, мисълта ти да има съдържание; ако кажеш нещо, да има смисъл в думите ти. Като се върне мъжа ви от работа, неразположен, сърдит, кажи си: Няма да губя равновесието си. Оня, Който е в мене, е по-

силен от всички около мене. Вярвайте в тая наука, която иде от живата природа. Един ден ще направя опит с неколцина от вас, които са искрени, да опитаме четирите формули. Ще направим един опит с топлината и светлината на слънцето, да ви проговорят. Музика се крие в тях. Тоновете на топлината не се възприемат като шумолене, но като велика музика. Няма по-красиво съчетание между тоновете на това, което произлиза от трептенията на топлинните и светлинни лъчи.

Всяко полюляване на листата на дърветата е тон, който, за неразвитото още ухо, се схваща като шум. Днес посещавате концерти, да слушате музиката на Шопен, на Моцарт, на Бетовен. Ако ухото на сегашния човек беше развито, той би предпочел да слуша музиката на люлеещите листа, отколкото тая на великите музиканти. За да свири добре, цигуларят трябва да вкара душата си в самата цигулка. Но така малцина свирят. Когато казваме, че някой музикант е вещ, разбираме, че той свири с душата си, т. е. по четирите формули. Освен вътрешните качества на– цигуларя, нуждно е и цигулката да има качества. Четирите струни на цигулката отговарят на четирите темперамента на човека. Между тях трябва да има правилно съчетание. Иначе, ще свириш без никаква хармония. Бъдещата майка, трябва да разбира от това съчетание, за да създаде здрав, добре развит организъм на своите деца. Едно нещо, което препятствува за правилното развитие на човека, е съмнението. Когото срещнеш днес, ще те погледне изпитателно. Казвам: Приятелю, няма защо да ме гледаш изпитателно. Аз те познавам добре. Ако имаш нужда от пари или друго нещо, кажи, аз мога да ти услужа. Каквото искаш, мога да ти дам. Аз мога да ти предам една велика Божествена идея, да я посадиш. Така ще се научиш да .живееш добре с жена си и с децата си. Като посадиш тия семена, ще благодариш на Бога. Аз ида от небето

да питам учителя ти, как учиш, какви бележки и какво поведение имаш. Като се върна, ще кажа, какво– съм видял и научил на земята. Искам да видя, какви са вашите учители. Някои жени имат учители, а на други техните мъже им са учители. Те са ученици на мъжете си. Едните питам, как са учениците им, а другите питам, как са учителите им.

Казвате: Ние сме мъже и жени. Аз пък казвам, че сте ученици и учители. Че сте мъже и жени, това са роли, които играете на сцената. Мъжът и жената ще се разберат, само когато се качат в четвъртата формула $a^4 + b^4 = c^4$, т. е. когато любовта изпълни сърдцата им; когато мъдростта изпълни умовете им. Само тогава ще разберете, какво нещо е мъжът и какво – жената. Сегашният мъж и сегашната жена са вадички от по три сантиметра дълбочина. За днес те са опасни, но в бъдеще жената трябва да има сърдце, с дълбочина десет километра. Също така и умът на мъжа трябва да има дълбочина десет километра. Значи, мъжът и жената трябва да имат дълбоки умове и сърдца. Само в такива сърдца могат да растат и да се развиват великите Божествени идеи. Само в тях може да се развива великият Божествен живот.

Аз познавам добре, какво представя всеки от вас. Днес всички сте маскирани, турили сте маска на лицето си и мислите, че не ви познавам. Познавам ви като свободни граждани. Някои казват: Сега мълчи, докато изиграем ролите си; после ще снемем маските си. Някои са отишли толкова далеч, че мислят, какво вън от маските нищо няма. Един ден маската ви ще се снеме, ще се види подвижното ви лице и ще разберете, какви сте.

„Излязоха от гроба със страх и радост голяма; и завтекоха се да съобщят на учениците Му.“ – Защо се зарадваха? – Защото тоя Господ, Когото те познаваха, Го няма вече в гроба, т. е. в старата култура. „И завтекоха се, да известят на учениците Му.“ Сега и аз ви

казвам: Господ не е в старата култура. Той не е и в църквите. Там може да има светии, но Господ Го няма. Господ не живее в каменни здания, но в сърдца от плът, които любят. Бог е излязъл вече вън. И ние, които сме излязли от гроба, казваме: Няма Го вече там. Това може всеки да провери. Върнете се при вашето сърдце и ум, при вашата душа и при вашия дух и кажете; Възкръсна вече Господ! Той иде на земята. Иде великата любов на земята. – Какво изисква Бог? Една богата американка се влюбила в един студент и му предложила всичкото си богатство, Той ѝ казал: Аз ще се оженя за тебе, само ако раздадеш всичкото са богатство. И Бог не иска нищо от нас. Ако се откажем от воловете, от нивите, от къщите си, тогава можем да се оженим за Него. И в мъдростта има женитба. Като се оженим за Бога, ще се повдигнем на тоя уровен, на който се намира Той.

Де е Бог? – Аз съм Го виждал във вола, който пъшка и тегли ралото, в кокошката, в мухата, на които отрязвате главите, и съм се разговарял с Бога в тях. – Какво ще стане с нас, ако не колим агнетата и кокошките? Светът ще се оправи. Вие можете да ядете жито, зеленчуци, плодове. Може да ядете и месо, но ще знаете, че Бог не е с вас. Той не може да ни обича, когато отнимаме живота на по-малките от нас. Страданието на едно животно е страдание на Бога. Страданието на бедния е също страдание на Бога. Само така ще разберете Христа. Някой казва: Как не съм бил във времето на Христа, да измия краката Му? Колко пъти Христос е бил при вас, но не сте Го приемали! Измийте краката на един просек. Не се страхувайте, какво ще каже мъжът ви. Няма да остане глава в Египет, която да не разбере, че живият Господ може да направи всичко. В Египет ще има плач.

Казвам: Заколете вашите агнета сега. – Какво противоречие! Казвам: Заколете агнетата на вашата любов. Занесете безквасните си хлябове и, като влезете в Ханаанската земя, там ще ви посрещне

Христос. Това е голямата радост, това е новата култура, която ще ни донесе новото знание. При по-свободно време ще разгледам геометричните фигури – триъгълник, четириъгълник, многоъгълник, защото те са съществували преди човека. Растенията също са съществували отдавна. Било е време, когато хората, растенията и животните са били на по-висока степен на развитие от сегашните. Земята е претърпяла голяма катастрофа, и от нейните пръстени се образували сегашните планети. Ще кажете, че това е противоречие. Не казвам, че трябва да го приемете. Сега предстои и на хората, и на животните, и на растенията да се повдигнат поне до оная висота, до която са били някога. И растенията говорят, но трябва да имате развито ухо, да чуете, какво говорят. Те казват: Тежка е нашата съдба. Не мислете, че растенията са глупави. Не са глупави те. Какво особено правят хората? Те се занимават с формулата $a + b = c$ Като ученици на живота, те се чудят, защо им е тая формула.

Новата култура, която иде, ще създаде нови училища, с нови методи, да разглеждат въпросите с новата светлина. Божествената светлина и топлина трябва да озарят вашите умове и сърдца, да възприемете новите мисли. Върху тях ще се съгради новото общество. Ония от вас, които ме слушате, ако сте готови, направете опит и кажете: Аз мога да любя Господа; мога да любя своята душа и своя ближен. Ще кажете, че никой никога не е видял Господа. Затворените в гробовете не са Го видяли, но ония, които ще излезат, ще Го видят. – Как ще любим душата си? – Когато направите опит да се примирите с всички хора. Това значи, да мислите доброто на вашата душа. Не сте ли изпитвали желание да се жертвувате за вашия ближен? Като направите опита, повдигнете вашия ум a^4 и вашето сърдце b^4, за да бъдат равни на c^4: $a^4 + b^4 = c^4$. Когато приложите тая формула, тогава ще минете към отношенията на вашето тяло, вашата душа и вашия

дух. Тогава ще влезете в областта на новата култура, която работи само с душата, с духа и с тялото. Първо ще минете през областта на ума, на сърдцето и на волята.

Още много неща има да ви кажа, но сега ще мълча, друг ще ви ги каже. Някой ви даде едно семенце, без да ви говори за него. Вие го посаждате в земята. Самата природа ще ви обясни всичко. Тя разкрива нещата. Когато Божията Любов и Мъдрост дойдат в света, те са в състояние да обяснят всичко неразбрано и тъмно. В бъдеще, ако българите са готови да изпълнят Божията воля, ще им дам известни данни, чрез които да познават добрите от лошите хора. Те се различават по дължината на пръстите, на ръцете, на носа си. Това са научни данни. Например, числото 18 е число на престъпника. То е образувано от 3x6. В Библията се говори за числото 666, което също има отношение към престъпността. Бъдещите хора ще донесат нови мерки. Те ще фотографират човешките мисли и желания. Всичко е явно, не мислете, че това, което става в мозъка, може да се скрие. Затова мислите на човека трябва да бъдат чисти. В новата култура няма да има нищо скрито-покрито. Всички мисли и желания ще бъдат явни. Всеки, който върши престъпления, ще бъде открит.

Преди 25 години направих едно измерване на един войвода, който убил 39 души. Казах му: На лицето ти са изгладени следите от твоите престъпления, но на ръката ти още седят. Тежка е твоята съдба. Затова е казано, че няма нищо скрито-покрита Най-малкото престъпление, което мислиш да направиш, се отпечатва на твоето лице. На ръката също се отбелязва живота на човека. На лицето е отпечатана културата, през която всеки човек е минал. Вие очаквате, като отидете на оня свят, да ви посрещнат тържествено. Въпрос е, дали ще ви посрещнат така. Оттук близките ви раздават жито за вас, но и това не помага. Давид е разбирал това нещо по-добре от вас и

казва: Човек трябва да има чисто сърдце и чист ум. Човек трябва да се срами от себе си, когато допуща лоши мисли и желания. Мислиш лошо за някого, а се представяш, че мислиш добре. Чисто сърдце, чист ум е нужен. Всеки човек е твой брат, или твоя сестра. Ще ги любиш, това изисква новото учение. Това е формулата a + b = c във всичките ѝ степени. Плюсът, като кръст, представя движещото колело.

Пазете се от нечистите мисли и желания, които остават отпечатък върху вашите лица. Божият Дух, Който работи върху нас, трябва да намери чисто място да се прояви.

Новата култура ще измени живота на всички хора: на свещеници, на учители, на съдии, на адвокати. Училищата и църквите няма да изчезнат, но по друг начин ще се проповядва в тях. Свещениците и проповедниците ще ходят с пълни дисаги от къща в къща да раздават блага на хората. На адвокатите няма да се плаща, но ще се благодари с целувка, която повдига човека. Обвиняемият ще целуне съдията, адвоката, свидетелите и ще излезе вън. Чистата приятелска целувка ще бъде заплатата на всеки, който е направил някаква услуга. В новата култура няма да има пари. Те ще се заместят с целувки. Сегашните целувки не са чисти. Когато момък целуне една мома, тя повяхва като цвят. Сегашните целувки са като смученето на паяка. Той при-гърне мухата, изсмуче я и после я хвърля навън, като непотребна. Като целунеш един грешник, трябва да внесеш в него най-хубавите мисли и желания. Аз вярвам във вас, че сте хора на новата култура. Вярвам, че всички ще влезете в новия път.

Хайде, на добър път на вас, на всички ваши учители и професори. Слушайте ги и никога лоша дума не им казвайте. Когато професорът ви предаде урок, за възнаграждение, ще му дадете една целувка. – Какво ще правим тогава? Как ще се прехранваме? – Тоя страх е от старата култура. Като приемете новото учение, ще имате и

жито, и ябълки, и круши, всичко ще бъде в изобилие. Ако приложите новото учение, в България ще има два пъти по-голямо изобилие от тая година. Ако очаквате на Бога, ще знаете, че всичко ще дойде отгоре. Вдигнете погледа си нагоре, дето е горната Англия, горната Франция, горната Русия.

Излезте от гробовете си със страх и радост голяма и идете при своите си да им известите, че живият Господ иде в света да помага на страдащите. Няма да остане човек ненаучен от Бога. Така е казано: „Всички ще бъдат научени от Господа.“ Тогава в света ще има само музика и песен.

Беседа от Учителя, държана на 8 януари[35]*, 1920 г. София.*

[35] 8 януари 1920 г. е четвъртък. Вероятно има допуснат пропуск в датировката. Беседата е публикувана в томчето от неделни беседи „Да възлюбиш Господа“ през 1949 г. И по стил тази беседа прилича на неделна.

ЕЛЕКТРИЧЕСТВОТО И МАГНЕТИЗМЪТ

В съвременното общество има общ стремеж към организиране. Организирането някои наричат мобилизиране. Мобилизирането може да се използва и за добро, и за зло. Организирането е потребно в духовния живот. Трябва да си зададем въпроса: по кой начин трябва ние да се организираме? Нека направим малко наблюдение в природата, какво правят малките семенца, как се организират. Когато се посее житно зърно, то веднага се поляризира и почне да се организира: да пуща корени надолу в почвата и други, клонища, нагоре във въздуха. При организирането си туй семе иска да се залови за почвата – защо? – защото оттам може да черпи сокове. Изкуството е как да се изваждат сокове от земята. Сега, въпросът е за другите коренчета, клончетата, които възлизат нагоре; и те се организират, и те искат да поемат от въздуха това, що им е необходимо. Също и ние всички едновременно сме на два свята – материален и духовен: черпим сокове от материалния свят – обществото. Нашите корени са в него, а пък клонете ни са в духовния свят. Можем ли, като съзнателни същества, да приложим този велик закон на растенето, сир.(сиреч) да разберем процеса на растенето разумно? Религията е път за развиване във физическия свят, за организиране на обществото, и тя е започнала най-първо с музика, разни игри, хора; българското хоро е се от ония времена на първично организиране. То е физическата страна, подготовка към религиозно настроение на ума и за пробуждане на съзнанието.

В продължение на тази епоха, която започва 700 години преди Христа, съзнанието и чувствителността са се развили, и затова хората усещат сега по-големи страдания, отколкото тогава. И тия болезнени

състояния ще се усилят още повече. То е признак за разширение на човешкото съзнание. Когато наблюдавате природата, особено когато жените са трудни, два-три-четири месеца, някои жени минават такова едно състояние: онези, у които съзнанието не се е развило, прекарват леко, но високо развитите, интелигентните, минават много голяма криза, и тази криза зависи от онова състояние на душата на детето, която влиза вътре в света на майката, заражда в нея временна дисхармония, докато майката сполучи да регулира наклонностите и желанията на детето; тогава то изгубва своето съзнание и се подчинява на волята на майката, защото майката взема надмощие, власт над детето. Дете, което до раждането безпокои много майка си, не е за препоръчване. Навеждам този факт, за да ви покажа, че много от религиозните идеи са като тия деца: те ще влязат във вас – ще заченете, и някои от тях може да ви причинят големи болки. Избавлението не седи в помятането. Лекарите казват, когато една майка е в такова състояние, че е слаба и няма да износи детето, и ѝ дават цяр за помятане. Помятането е десет пъти по-опасно, отколкото раждането; защото природата, която е разумна, компенсира всяка жена; тя с всяко раждане се обновява, става по-умна и се развива характерът ѝ, а онази, която помята, губи сърдечни и органически сили. Това е вярно и по отношение на идеите. Ако във вашия ум или във вашето сърце проникне известна идея, каква да е, Божествена или друга, служите ѝ няколко години и я напуснете, ще изгубите вашата умствена способност и привлекателността на вашето сърце. Затова Писанието казва: „По-добре една девица да не се жени“, ако не се наема да стане майка, да ражда. И вие требва да спазвате този закон. Мнозина възприемат всяко ново учение – значи, искат да станат бременни. Ако не възприемете туй учение, ще възприемете разните учения на обществото – не можете да избегнете от това: обществото

ще ви застави да излезете от вашето пасивно положение. То постъпва като майките и бащите с дъщерите си: „Ожени се! Докога ще чакаш?“; днес-утре ѝ казват това, и най-после дотегва на момата, и тя направя прибързан избор.

Религиозните, духовните и обществените идеи, които сме възприели, би трябвало да внесат в нашия живот елементи, които могат да разширят съзнанието ни, да усилят волята ни, да очистят сърцето ни и да просветят ума ни. Всеки трябва да носи в себе си тези качества. А при развиване на тези съвременни идеи два фактора имат важно значение: те са нашата мозъчна система и нашата симпатична система; мозъчната система е едно динамо, акумулатор на електричеството, симпатичната нервна система регулира, акумулира магнетизма. Ония, които са високо интелигентни и станат неврастеници, често усещат лазене по краката, по гръбнака, това са молекули от електричество. У някои туй движение на електричеството се изразява в щипения; то са малки експлозии на тази електрическа енергия. Когато електричеството преобладава и има надмощие в организма, човек се изтощава, става сух, неговите мисли и желания образуват чрез електричеството онази вътрешна сухота, която постепенно почва да руши вътрешното единство на организма. Този обратен процес се изменя и превръща в полезен чрез магнетизма. За тази цел симпатичната нервна система служи като акумулатор на живата магнетична сила, която иде от живото слънце. Щом почне да се възстановява надмощието на магнетичната сила, у заболелите неврастеници става следното: те почват да усещат, че ги облива отдолу приятна топлина. И тъй, за да бъде човек готов да възприеме онова, което е полезно и добро в живота, непременно тия две течения трябва да са в хармония. Те са тъй също необходими за възприемането на новите идеи, които идат от небесния свят. В

нормалния организъм електричеството и магнетизмът, като се съединяват, образуват приятна топлина, и тогава се забелязва процес на истински живот. Няма ли хармония в нашия мозък горе и в стомашния долу, в така наречения слънчев възел, не може да бъдем носители на новите идеи.

Имайте предвид, че като говоря за електричество и магнетизъм, не го разбирам така, както физиците сега го познават. Електричеството и магнетизмът имат три състояния: магнетизмът има лъчисто състояние и в това лъчисто състояние той е носител на топлина; щом мине в друго, водно състояние, топлината се поглъща, сир.(сиреч) в самия магнетизъм става известна реакция, съединение на сили; трето състояние на магнетизма е онова, което сгъстява материята. За сгъстяване на материята служи вътрешното привличане на магнетизма – втвърдяването. Какво ни сочи материята? Вие имате житно зърно, неговата външна обвивка е магнетизъм в твърдо състояние; трябва да му доставите влага и като влезе в стомаха, да го превърнете в жидко състояние; и от стомаха го поглъща симпатичната нервна система и го препраща в мозъка, дето то се превръща на лъчи и се проявява в право мислене. Когато човек има магнетизъм, той е предразположен към приятно и здраво мислене.

Туй, което ви казвам, е още много общо. Процесът, който става в организма, сир.(сиреч) в симпатичната нервна система, става в нашето подсъзнание, несъзнателно. Когато процесът е правилен, ние усещаме приятност. Тъй усещат младите – усещат развитие в живота. Старите, у които има надмощие мозъчната система, усещат недоимък от магнетизъм. Имайте предвид следующето: преодоляващото влияние на електричеството се обуславя от нашите лични чувства. Последните често задържат електричеството и го правят взривно – личните чувства правят гранатите и бомбите.

Малките избухвания са хвърляния бомби и всичко друго, което е приготвено в човешката лаборатория, напълнена с електричество, и тези изхвърляния може да умъртвят човека – ако тези бомби паднат по всички правила на изкуството, човек ще свърши. Но ние, духовните хора, сме повикани да научим другите да не се бият. Все пак, да не мислите, че като проповядваме това учение – да няма топове, гранати и бомби, ние сме изкоренили от света всичкото зло; не, то стои на друго място. Затова именно окултната наука идва да преобрази човешкия мозък и цялата симпатична нервна система, сир.(сиреч) всички нейни клетки да станат миролюбиви и да разберат, че може и без война.

Аз ви говоря върху този предмет, понеже забелязвам, че хората на новото течение туй, което градят от една страна, от друга го съсипват. За пример аз мога да подкопая вярата на някого, ако му кажа: „Нима мислиш, че това, което вярваш, е право?“ Доста е да му туря това в ума, или да кажа: „Ти на тези глупости вярваш ли? Какви са твоите доказателства?“, и той ще си каже: „Действително, аз, културен човек, не трябва да вярвам на това“. Най-първо, в какво седи културата? Като кажете „култура“, трябва да имате определена идея – в какво се състои тя, кое е положителното в нея. Ама, ще кажете: „Имаме вяра“. В какво имате вяра? Когато едно време Мойсей проповядваше на еврейския народ, имаше реална опитност, той им каза: „Тъй рече Господ“; прави-струва, и всичко това, което прави, не бе теория, а опитност. И Исус, когато дойде, също имаше опитност, защото той рече: „Отец тъй ме е научил, с него аз живея“. Ние ще излезем да проповядваме новото учение, но в какво стои това ново учение? В това, че Бог казва, какво – войната трябва да бъде изключена из човешкия живот, че тя е най-голямото престъпление в света. Никакво воюване! Нито на физическото, нито на астралното,

нито на менталното поле. А какво иска Господ от вас? Работа, работа, а не воюване. Положително, работа иска той днес. А в какво се състои тази работа? Да бъдете носители на Неговата любов; но не тъй, както досега сте я разбирали. Тъй, както сега я разбирате, тя е сила, която ще ви направи на пастърма.

Сега ще ви обясня моята мисъл, в какво именно ще ви направи тя на пастърма? Нека направим една аналогия чрез наблюдаване природата. Превеждам „любов“ в „топлина“. Топлината сама не спомага за поддържане влагата в земята, и всички растения при нея изсъхват; значи, когато има топлина, трябва да има и други елементи, които да задържат известна влага, а топлината, от своя страна, да превърне тази влага в дъжд; ще рече, да носи едновременно и влага в себе си. Ако топлината идва без влага, тя е опасна; любовта идва като енергия от духовния свят. Тя кой елемент трябва да донесе със себе си? Кротостта и смирението. Не може да проявите любов в живота, ако нямате кротост и смирение. Христос какво казва? „Елате при мен, понеже съм кротък и смирен“. Защо „при мен“? Защото Той е кротък и смирен. Като говоря да сте кротки и смирени, имайте предвид, че не казвам – да бъдете слаби: според мен, кроткият е най-силен, най-умен и най-добър човек. Туй разбирам аз под думата „кротост“. Тя е крепост, в която човек е в такава безопасност, че неприятелят може да изхвърли всичките си бомби и шрапнели, и пак да не му направи нищо; тя е броня. Онзи, който има истинска кротост, може да го бомбардира отдалеч неговият неприятел, колкото ще. Дори ако успее да приближи до него, кроткият ще натисне своя бутон на кротост, и тогава яростта на неприятеля ще премине, и той ще рече: „Ти си кротък човек“. Вие да се не самоизмамвате, че сте кротки: щом още се карате, не сте кротки. Ако от сто души само десет правеха изключение по отношение на кротостта, имаме правилна наука; но

сегашното положение е обратното: от 100 души едва има само 10 кротки. Кротостта и смирението са два фактора, две условия, при които любовта се проявява, те са подобни на въздуха и влагата, които спомагат на земята да възрасти всички зародиши.

Като ви говоря върху този предмет, аз искам да започнем с опит, да турим в действие кротостта и смирението, да образуваме от тях една вълна и така да премахнем по възможност дисхармонията, която съществува в света. Може да се молите 10 пъти на ден, може да се разкайвате 100 пъти, то няма да ви спаси, ако у вас съществува тази дисхармония. Когато шишето е пукнато, може да го пълните, колкото искате, водата няма да се задържи в него. Здраво трябва да бъде шишето, в което се налива вода. Българите, когато се пукне стомна, вземат, че я замазват с восък; но това замазване не е трайно: водата може пак да изтече. А от какво се зараждат тези пукнатини? От противоположните действия на поменатите сили в даден момент. Когато стане известен взрив, възпламенението става не по обикновен път; събира се енергия и като не може да стане правилно съединение, става взрив. Напр., ако в задната част на главата ви е събрана енергия от електричество и магнетизъм, която ви подтиква да се проявите, и ако почнат хората отвсякъде да ви заграждат и да ви пречат да я използвате, непременно ще има експлозия. Спрат ли ви хората в известно действие, почвате да се разгневявате и да викате. Не е този начинът, по който може да се работи. Аз и друг път съм ви казвал, че вие трябва да пазите своята енергия. Вижте военните – те обикновено гледат да запазят своята сила; дирят да намерят противника и чрез измерване нагаждат топовете така, щото шрапнелите да падат точно на целта.

Енергията, която сега притежавате, е създадена в разстояние на много хиляди години; не мислете, че този организъм и тази енергия,

които имате, са създадени веднага; да се сътворят, най-малко е взело 100–200 хиляди години. В природата няма никъде банки, откъдето да заемате – духовният свят назаем не дава. Може да ви даде едно самунче, колкото да поддържате живота си, но да живеете за сметка на природата, без да работите, такова нещо няма. Всичко в нея е точно отмерено, чрезмерност или излишък няма, защото всеки излишък, ако е чрезмерен, носи известни влияния; ако имате повече материя във вас, отколкото ви е потребна, ще заболеете; ако мускулите ви станат по-силни, отколкото е необходимо, ако вашата нервна система се развие повече, отколкото трябва, непременно идва болезнено състояние. Природата дава и взема, прави обмяна, но всеки ден прави и точна равносметка. Трябва в това правило да се държите и вие. Заражда се у вас добра идея, и почвате да служите на Бога, но вечерта се прибирате и си казвате: „Не си струва трудът“ – с това вие се съсипвате. При всяко поколебаване вие помятате, завършвате деня с пасив – вашата каса има недоимък. Трябва отсега-нататък да започнете да изучавате условията, при които се развива вашата мозъчна система и вашата симпатична нервна система, и всяка вечер да си давате отчет. Имате известно неразположение спрямо някого – обидил ви, или в направил някакво зло – казвате: „Аз на този човек ще му дам да разбере!“ Да допуснем, че можете да му дадете да разбере – да му вземете богатството, да осиромашее, или да го унищожите – какво лично ще спечелите от това? Утре друг ще има нещо против вас, той пък ще ви ограби, или унищожи – ето ви взаимно самоунищожение. Дръжте в себе си винаги мисълта, че Божествен Дух живее във всеки човек; само че, у някои хора живее в подсъзнанието, у други в съзнанието, у трети в свръхсъзнанието. Онези, у които Духът живее в подсъзнанието, чувстват го като импулс да сторят нещо добро; ония, у които живее в съзнанието,

казват си: „Аз мисля, че това е добро и трябва да го направя“, и направят го; онези, у които Духът живее в свърхсъзнанието, казват: „Това е Божествено и моето предназначение е да си жертвам дори и живота за него“; следователно, онези, у които живее Духът в свърхсъзнанието, се самопожертват; онези, у които живее в съзнанието, се подвизават. Та, Духът може да е като подтик в подсъзнанието, като мислене в съзнанието и като определен вече стремеж за самопожертване в свърхсъзнанието. Употребявам съвременни научни термини, а вие ще си ги преведете, както искате.

Аз не говоря за отвлечени идеи, затова искам да бъдат те добре възприети и приложени от вас. И ще ги поставим на съответен опит – опит на свърхсъзнанието, опит на съзнанието, опит на подсъзнанието. Ако някой би ви попитал: „Каква е вашата опитност? Какво знаете за Бога, или за Христа“, ще кажете: „Аз чувствам“ – то е вашето подсъзнание, или, най-много може да кажете: „Аз мисля“ – то е вашето съзнание. Обаче, когато дойде до самопожертване, ще кажете: „Дотам не съм дорасъл още“. Но смисълът на живота е само в завързването и узряването на плода – когато една идея завърже плод в свърхсъзнанието. Условията, при които живеем, не са изключителни – това са нови фази в човешкото развитие. Някои от сегашната раса ще минат от подсъзнанието в съзнанието, други – от съзнанието в самосъзнанието, а трети – от съзнанието в свърхсъзнанието. Бедата стои именно в това, че вие се страхувате да направите опит. И аз мога да определя, какъв страх по някой път ви обзема, какви съмнения проникват в душата ви. Учението, по което вървите, е строго математически определено – в него няма никакви изключения, и във вас не трябва да има никакви съмнения. Усъмните ли се в Бога за една минута, веднага ще ви се изпречи вашето минало, всичкият ваш живот в картини – цял ад, ще изпитате големи страдания; повярвате

ли в Бога, ще дойде бъдещият ви светъл живот. Ще кажете: „Аз ще си остана на особено мнение“; в тази школа и в този път няма особени мнения – ще трябва да отидете или наляво, или надясно: не може да бъдете неутрални.

Именно, за да можете да се запознаете с духовния свят – ще определя сега това – вам са потребни електричеството и магнетизмът на свърхсъзнанието, а ако искате да развиете вашето самосъзнание, потребно ви е електричеството и магнетизмът на съзнанието. А по какъв начин ще познаете, че ги имате? Когато в природата лятно време падне роса, всичкият прах и сажди, които са се вдигнали и хвърчат по въздуха, падат на земята, и атмосферата се пречиства; също и ние, когато сме пълни с този магнетизъм и това електричество, за които ви говорих, скоро прощаваме. На оногова, който не може да прощава, казвам му: „Ти имаш много малко магнетизъм и електричество“. И думите на Христа: „Докато не се родите от дух и вода“ аз превеждам така: думата „вода“ с думата „магнетизъм“, а „духът“ – това е движение, електричество на свърхсъзнанието. Именно тези два елемента, иска да каже Христос, ако не влязат във вас, не може да имате живот, понеже те са най-важните елементи.

Сега ще минем да преведем думите „кротост“ и „смирение“. Вие имате този магнетизъм в себе си, но ще трябва да научите метода да превръщате тази сила от едно състояние в друго. Стомахът превръща твърдата храна в жидка, белите дробове я препращат в мозъка, а мозъкът, който е орган на динамическата енергия, превръща тази материя в електричество и наново я разпраща из целия организъм. Правилното мислене и чувстване седи в това, да знаете, нещата, които са вътре във вас, да ги превръщате в електричество. Ето една велика и дълбока наука. И ако знаете това превръщане, вашите думи ще имат

сила и тежест. А не може да направите това, ако нямате електричество и магнетизъм. Трябва да бъдете изпълнени с жива електрическа и магнетична енергия, и тогава, като говорите на някого, ще намерите у него годна почва за сеене. По такъв начин и вашият живот ще стане по-сносен и по-приятен. Не си туряйте мисъл, че трябва да измените живота си в друга посока; не, само ще отделите от себе си всички лоши утайки, и тогава домашният ви и личният ви живот ще вземат права насока. Напр., ако можехте да вдъхнете на съвременното общество да изключи лъжата из средата си, или, ако хората лъжат, да лъжат поне 10%, това ще бъде голям прогрес, а сега 90% лъжат. Ще приведа пример с един религиозен човек. Преди 18 години попитах един обущар, евангелист, който често ходи в църква: „Можеш ли ми направи обуща?“ Отговори ми: „За тебе имам много здрави обуща“. След като ги взех и ги носих един месец, те се напукаха и се скъсаха. Когато му съобщих това, той ми рече: „Отде да зная!“ Гледал човекът просто да продаде стоката си. Но с тия обуща, които продаде на мен и на други, разбира се, той съсипа всичкото свое реноме. Когато речете да дадете обещание, спрете се и помислете предварително, ще можете ли да го изпълните, и не обещавайте много, ала, когато обещаете, стойте твърдо на думата си, макар земята да се обърне с главата надолу. Речете да следвате някое учение, следвайте го докрай. А сега, по този начин, по който действате, новото учение не може да хване корен в света.

Но да се повърнем към този магнетизъм, който е необходим и който се чудите как да добиете. Аз ще ви приведа следния пример. Ако някое желязо ви попита: „Какво да направя, за да добия топлина и светлина“, какво ще отговорите? – „Има метод“ – „Какъв е?“ – Железарят ще те турне ей-там, на онова огнище, ще духа с духалото, ще се разпали огън, и ти ще добиеш топлината и светлината, които

желаеш“. Предчувствам вашата мисъл и вашия въпрос: „Отде и как да добием топлината и светлината ние, които искаме да светнем като желязото?“ – Като минава енергията по онази жица, виждате как лампата свети; също така през вас трябва да мине Божественият ток. И в електрическите искри има съзнание; те се радват на това, което вършат, и казват: „Доволни сме, че ви светим“. А огнището е вашето сърце. Всяка идея, която искате да прокарате в света, ще трябва първо да я поставите на огнището на вашето сърце и да турнете в действие духалото, да разпали въглищата.

Кои са въглищата, които трябва да турнете на огнището? Въздухът, който е потребен за горението, са вашите мисли; те образуват процеса на горението, а въглищата?

(„Обаждат се:“ „Чувствата“).

На огнището ще турите своите мисли и чувства и, като разумния ковач, ще извадите със своите клещи желязото от жарта, ще го погледате дали се е зачервило, ако не, ще го пъхнете пак в жарта, ще направите това няколко пъти, докато желязото се насветли. Така, когато искате да прокарате някоя идея в света, ще трябва да я нагорещите във вашето огнище – сърцето. Като нагорещявате една идея с Божествена енергия, тя не изгубва, а печели: придобива свойствата на радия. Излезе ли веднъж из вашето сърце, тя за 30 хиляди години постоянно ще осветлява. А не е малко нещо да пратим една идея в света, да живее 30 хиляди години – то е доста дълъг живот. Вашите сегашни идеи колко време живеят? Те имат много кратковременен живот. Израждането на света се дължи на факта, че във въздуха и във вас има много идеи, мисли и желания, от които трябва да се очистите. Когато Христос е казал: „Вие сте гробища варосани“, не е бил далеч от истината. Дойде ви една мисъл, веднага след това друга, дойдат ви желания след желания, и вие се

претрупвате и превръщате на гробища само от мъртви мисли и желания, между които тук-там ще намерите, и то твърде рядко, някой действително жив човек. Христос, който идва сега на земята, иска да възкреси всички възвишени мисли и желания. Те съществуват – само чакат момента на възкресението. И казва Писанието: „И делата им ще ходят след тях“. Трябва да сторите място на тази велика Божествена вълна на оживяване, която идва; трябва да се отворите, да мине тя през вас; ако не се отворите сега, после може да се разтваряте, колкото искате, ще бъде късно и безполезно. Трябва да се готвите, защото е настанал важен и удобен момент в живота ви, какъвто никога не сте имали, за да може тази Божествена вълна, която идва от горе и е наближила, да мине през вас.

Ако вашият ум и вашето сърце са готови, ако имате електричество и магнетизъм, сир./сиреч/ материалите, с които да работите, тази вълна ще ви подеме с туй движение в света и ще намерите смисъла в живота. Тогава ония мисли и желания от хиляди години, които са изчезнали от паметта ви, веднага ще се възстановят. При възстановяването им вие ще бъдете като в положението на онзи американец, който заедно със своята възлюблена тръгнал да прекара някъде медения си месец, и, като се сблъскал тренът, в който пътувал, с друг, насреща идващ, младоженецът полудял, турват го в лудница, дето престоява 16 години; по едно време избягва от там, качва се на друг трен, става ново сблъскване с този трен и умът му се намества; и с вас ще стане такова второ сблъскване, което ще намести ума ви. Но ще бъде щастлив само онзи от вас, който успее да се качи на втория трен. Не се страхувайте от катастрофи – какво по-хубаво от това: ще се намести умът ви, и вие ще разберете смисъла на живота.

Искам да се разделите двама по двама, между които има хармония. Може да направите опит най-малко по двама. Но ако

единият е сух, другият трябва да бъде тлъстичък – двама сухи на едно място да не се събират. Търговец, който има капитал, е мазен – тлъстичък, а онзи, който е без пари, е сух и умен; но търговецът, за да успее, казва на сухия: „Аз съм мазен – богат, ти си сух – умен, ще дойдеш да работиш с моя капитал“. И с почвата е така: тя трябва да бъде тлъста, защото инак хората не садят. Ще рече, ще се изберете: онзи, който има капитал, тлъстият, ще се събере с оня, който има ум; онзи, който има повече електричество – с друг, който има повече магнетизъм. Ще образувате така една разумна верига, за да видим, какво ще излезе от нея. Тогава ще пристъпим към ония малки опити, за които ви говорих. Най-първо, ще трябва да измените известно ваше състояние: при голяма тревога, не да спрете и да стане сътресение, но да умеете така да превърнете чувствата и мислите си, щото всичката енергия да използвате за добро. Ще срещнете нервни хора, трябва да знаете да преработите и използвате тяхната енергия за полезна работа. Разбира се, като вземете излишното, непотребното тям – не да ги оберете. Всеки търси добри хора, добро общество, добри учители, добри свещеници; но много малко са такива. Хората от новото общество трябва да разбират законите, които учат, да преработват старите и лоши материали, както природата ги преработва. Така ще дадете нов подтик на съвременното общество. И в този подтик ще се прояви Христос.

Аз ще спра тук и при втора беседа ще продължа върху това.

Беседа, държана на учениците от окултната школа на Всемирното бяло братство, на 22 януари 1920 г., четвъртък.

КРОТОСТТА И СМИРЕНИЕТО

Вземете моето иго на себе си, и научете се от мене; защото съм кротък и смирен по сърце. (Матей 11:29)

Ще ви запитам: коя дума е най-важна и най-съдържателна за гладния човек? – „Хляб“. – Коя дума е най-важна за жадния човек? – „Вода“. – Коя дума е най-важна за болния? – „Здраве“. – А за онези, които се учат? На първите три въпроса отговорихте добре, но на последния – не можахте. Защо хлябът е най-важна дума за гладния човек? Същият закон царува и в живота; затова искам да ви наведа, да разбирате всички думи тъй, както разбирате думата хляб. Като се произнесе думата „хляб“, веднага в нашия ум изпъква силата, която той носи, животът, който той съдържа. И тъй, хлябът е най-важната дума, защото не само задоволява глада, но доставя и необходимото на човека, да продължи по-нататък своя път. Коя дума от духовния свят съответства на думата хляб?

Понеже се готвите за работа в живота, желателно е да започнете да разбирате смисъла на думите. Всинца вие сте били ученици в отделения, в класове, а някои и във висши училища, и знаете как учителят последователно открива първата, втората, третата и останалите букви, после учи как се съчетават, след това открива цифрите, съчетава ги и т.н. другите предмети. Думите на земята играят същата роля, и когато вие разберете техния вътрешен смисъл, ще видите, че те са величини. Напр., учителят ви каже да разложите числото 10. На колко части може да го разложите? На 2, на 5 и на 10. Ако го разложите на 2, на 5 и на 10, отношенията едни и същи ли ще

бъдат? Ако двама разделят 10-те лева, всеки от тях ще вземе по 5 лева; ако ги разделят петима, всеки от тях ще вземе по 2 лева, а ако ги разделят 10 души, всеки ще вземе по 1 лев.

От гледището на земния живот, вие бихте предпочели да имате 5 лева, а не 2 или 1 лев, но в духовния свят всякога предпочитат единицата: тя има по-голям смисъл, по-голяма стойност, отколкото числото 5. Да допуснем, че баща ви е оставил наследство 5 кила жито в хамбара и 1 кило на нивата посято – кое от двете ще поискате при подялба? Когато мислите за себе си, за своето благо, вие имате 5-те кила в хамбара, а когато мислите и за другите, тогава ще предпочетете едното кило, посято на нивата. Важно е онова, що е посято в нивата. Затова съвременните жени трябва да се научат да сеят. Вие знаете да пресявате брашно, но вече готово, смляно, а не знаете да сеете жито на нивата, нито знаете времето му – кога трябва да се сее. С това ви навеждам на вътрешния велик закон, който е както първата нишка на чорапа. Как учите вашите деца да плетат чорапи? Първо, да направят една примка, после втора, трета, четвърта и т.н., които съединяват и оплитат едно колелце, и така вървят нагоре, като образуват редове един след друг. Плетенето е цяло изкуство. А вие питате, дали има смисъл човек да плете чорап. Да. Смисълът на живота е също в плетене – живо плетене. Някои мислят, че като посещават школата, ще им се даде всичко наготово. Не, ще правят първо примки. Ученикът трябва да се учи да плете, а онзи, който не се учи, ще купува готови чорапи от пазара. Но, ако в този свят има дюкяни, в духовния няма, там отникъде не може да се купят. Ако някой не знае да плете, трябва да намери в духовния свят други да знае това изкуство и още – да го обича, за да му оплете чорапи. Там чорапите скоро се плетат. Ако няма кой да ви обича, няма да имате чорапи. Има една аналогия между земния и духовния живот, вие това

сами разбирате. Когато бяхте деца, вие бяхте радостни, весели, но, когато започнахте да остарявате, настроението ви се изгуби. Защо? Защото на земния живот сте давали по-голяма стойност, отколкото той всъщност струва.

На търговски език казано: купите една къща за един милион лева, но, понеже цените се менят, вие я продадете за 100.000 лв., значи, губите 900.000 лв. В случая това е щета. Вие оценявате скъпо земния живот и сте готови да дадете за него всичко мило и драго, да жертвате и ум, и сърце. Това е една голяма грешка. Не казвам, че трябва да презирате този живот, но за всяко нещо трябва да се даде толкова, колкото то струва. Напр. единицата, двойката, тройката, четворката, всяко число има своя особена стойност; но, ако дойде друго деление, при което единицата започва да се дели на по-малки части, двойката също, стойността на тези числа още повече се намалява. Що се касае до земния живот, вие трябва да научите вътрешния му смисъл, сир.(сиреч) живота на вашето съзнание. В какво седи силата на този вътрешен живот? Да кажем, вие мислите, че вярвате в Бога и се молите, но нямате една положителна опитност, че Бог ви слуша. Някой път се случи, като се помолите за нещо, молитвата ви бива чута, но други път – не; тогава у вас се зараждa съмнение, че може да ви слушат, и не – нямате положителна опитност, да знаете защо някой път сте чути, а някога не, сир.(сиреч) нямате опитността на Мойсея, който е силно вярвал. Защо е било силно неговото учение? Защото е учел за един Бог, когото познавал. Той винаги е казвал: „Тъй рече Господ“. Вие сте християни, вярвате в Христа; питамъ ви: колцина от вас имате преживявания, по които да познавате Христа, не както е бил на земята, но както е сега? А тази опитност е необходима, и към нея трябва вие да се стремите. А за да я добиете, трябва в

душата си да имате дълбоко смирение. Защо ви е необходимо смирението?

Христос казва: „Елате при мене, защото аз съм кротък и смирен по сърце“. Какво разбирате под думите „кротост“ и „смирение“? Кротък и смирен човек не се подразбира, че трябва да стане мост на всички. Не. Кроткият и смиреният човек не е най-слабият, той е най-силният човек, който зло не прави; и най-умният, който никога не допуща лоши мисли. Много от вас съзнавате, че правите грешки, и ви става тъжно; но, за да ги избегнете, две качества са необходими за сърцето ви – кротост и смирение. А те се придобиват при най-големите изпитания и мъчнотии в живота, а не при охолен живот. Те не се добиват в търговски дюкяни, нито в училища, нито в църкви. Ще ме запитате: тогава, где се добиват? Ще ви отговоря с едно сравнение. Ако желязото ви запита, где може да добие светлина и топлина, как ще му отговорите? В огнището, за която цел е потребно духало и ковач. Сега направлявам мислит ви към този закон, да измените вашия поглед върху нещата. Где се намира това огнище в човека? В сърцето. Вашето огнище готово ли е за работа? Човешкото сърце не е тъй просто, както железарското, защото върху него се коват ценни мисли. За това огнище са необходими въглища. Въглищата може да бъдат дървени, или каменни. За сърцето също необходими ли са такива въглища? Да. Съвременните техници, вместо да употребяват въглища, служат си с електрически ток, който добиват от различни киселини. Този земен огън може ли да пренесете в сърцето? Как се трансформира тази енергия? Любовта е токът, който трансформира нашето сърце, затова тя трябва да се пусне в него. Ще ви попитам: кои са въглищата, необходими за стопляне на стомаха? Храната. Значи, житото съставя въглищата за стомаха. Кои са въглищата за белите дробове? – Въздухът. Кои са въглищата за

човешкия мозък? – Мислите. Да приложим тази аналогия и в духовния живот, за да го разберем. Може ли да става горение в огнището, ако няма течение на въздуха? – „Не може“. Тогава, кое е въздухът в духовния свят? – Мисълта. Следователно, ние трябва да я пуснем в насъ, за да стане горение.

Когато човек иска да произведе вътрешна топлина, необходима за създаване на онова, което желае, непременно мисълта трябва да тече. От опит знаете що прави духалото отвънка. Мисълта се събужда през пет канала, а те са петте чувства, или сетива. Да допуснем, че вие живеете в няколко стаи, дето въздухът е нечист, и тези стаи се съобщават една с друга чрез специални отвори, душници; тогава, ако поквареният въздух влиза от една стая в друга, вашето положение ще се подобри ли с това? Не. Вие трябва да внесете в стаите пресен въздух отвън, от природата. Това значи, че, ако желаете да освежите вашия ум, мислите ви трябва да прииждат пряко от Божествения свят? Съвременните учени хора могатъ да сгъстяват въздуха, да го превърнат в течност, а после и в твърдо състояние, тъй че, ако вие приемете една сгъстена мисъл, като разбирате законите, ще можете да я превърнете в течно, а после и във въздухообразно състояние, и така ще се научите да мислите. Ако не знаете да превръщате състоянието на мислите, то, като приемете една твърда мисъл, тя ще ви повреди. Затова Апостол Павел казва: „Твърдата храна е за силните“. Кой от вас знае да превръща мислите си? Малцина. За вас още работят по-големите ви братя. Вие гледате как те изкусно работят върху вас, и си казвате: „Тази работа е черна, тя не е за нас, ние сме благородни, родени сме за по-благородна работа“. Не, от там ще започнете.

Допуснете, че някога ви измъчва едно желание, което нещо често се случва, и затова някаква топка ви е легнала на сърцето, което болно

се свива. Каква е тази топка, как тя свива сърцето ви? Какво е свиването? Съвременната наука казва, че телата от студа се свиват, а от топлината се разширяват. Следователно, когато усетите, че сърцето ви се е свило, казвам, че у вас има отрицателни желания и мисли като: омраза, завист, негодуване и пр. Тази омраза може да е във вашето съзнание, да я виждате, а може да излиза кармически от вашето подсъзнание, да не знаете причината ѝ, и да усещате сърцето си свито. От това свиване на сърцето често пъпът се развива. Мнозина страдате от развит пъп. Не е май приятно да се развие някому пъпът, затова българите гледат да го завиват. Ще ви обясня какво нещо е развитият пъп. Знаете, че, когато детето е в утробата на майка си, се храни чрез пъпа си. Когато храните вашите деца с биберон, ако той се развие и отпуши, детето не може да се храни. Сега вие си мислите: „Проста работа е това нещо, с пъп ли ще се занимаваме?" Най-големите страдания на хората, казвам ви, са в това развиване на пъпа: щом се развие пъпът в духовно отношение, човек не е нормален, в неговите чувства има някаква аномалия. Навиването на този стомашен мозък не е нищо друго, освен поставяне силите му в активно състояние, сир.(сиреч) да станат те положителни.

Слънчевият възел служи повече на човешкия магнетизъм, а мозъкът – на електричеството. Тези две течения се прекръстосват. А на мястото, дето става това прекръстосване, се образува движение. Които страдат от неврастения, усещат едно особено пъплене отгоре-надолу, това са молекулите на електричеството, които лазят по нервната система. Когато дойдат в съприкосновение с магнетизма, веднага се усеща една топлина, която се развива отдолу-нагоре. След това неврастениците отново усещат едно изстиване, после пак стопляне и т.н. При тези резки промени човек се простудява. В духовния свят не се търпят тези резки промени. Между главата и

симпатичната нервна система, или слънчевия възел, требва да има правилна обмяна, или, казано на друг – музикален език, трябва да има хармония между ума и сърцето. Сърцето функционира чрез стомашния мозък, а умът – чрез нервната система. Всички духовни хора, които искат да се тонират, могат, защото има начини за тониране на мозъка, на симпатичната нервна система. Това тониране е необходимо, защото, ако жиците на нервната система не с подготвени, мислите и чувствата не може да се предадат на външния свят правилно. Може да се направи нервната система тъй чувствителна, че най-малкото побутване да ѝ причини болка. При всяко побутване, или при всяко криво поглеждане, вие кипвате. Поглеждането накриво не е нищо друго, освен токове, които излизат от вашите очи. Токовете на мисълта са най-силните, и те не се регулират пряко от човешката воля. Трябва да се научите да регулирате очите си. Като погледнете някого, трябва от този поглед невидимият свят да изпрати своето благословение. Във всички хора, които искат да се учат, има желание не да дават, а да вземат. Техните очи не са като кюнци, през които се препраща вода, а са като смукала, помпи. Такива не трябват. Обмяната трябва да става правилно – колкото взимате, толкова и да давате.

Живата природа никога не търпи фалш. Ако даде 1 кг вълна, тя ще ви каже: от тази вълна при прането ще се изгуби толкова, при преденето толкова, и ще остане чиста, хубава вълна 700 г, значи, 300 г се губят. Ако от тези 700 г изгубите още, тя ще ви пита, де е тази вълна, и ще ви покаже, че сте немарливи. От 300 г изхвърлена вълна една жена може да си напреви цял костюм. Вие не успявате днес, защото изхвърляте много от вълната. Дойде едно чувство, вие казвате: „А, това чувство навън, друго ще взема“. Това изхвърляте, онова изхвърляте, и после дойдете при вашата жива майка, която

казва, че вълната ви не е останала 700 г, а само 300 г. Това се дължи на обстоятелството, че у вас няма онова смирение и кротост, които е имал Христос. Вие идете с онези понятия за ваше минало величие, с които сте били на небето. Не, тук не сте царски дъщери. За Христа се казва, че като се намерил в рабския образ и подобие на човек, смирил се. Вие сте идвали на земята много пъти; и сега сте дошли да се учите, но, за да се научите, трябва да разбирате основните закони, които Бог е вложил в живота.

Ще ви оставя следната основна мисъл: законите няма да се изменят за вашите прищевки, дали знаете, или не. Дали сте богати или бедни, дали сте чули или не; живият закон не извинява никого, за никого той не се изменя. Начинът, по който може да правим добро, е един, той не се изменя. От Божествения свят се изисква, щото отношенията, които имате един към друг, да бъдат чисти – ни повече, ни по-малко. Отношенията ви трябва да бъдат, като на хлебаря, комуто дават брашно първо качество и, според закона, знае се каква тежест, каква чистота трябва да има това брашно, но той взима част от него, скрива го и туря по-просто, а с това разваля хубавия хляб. Туй изкуство вие често практикувате, сир.(сиреч), разваляте хубавите чувства, които Бог ви е дал, примесвате ги с лоши. Но от невидимия свят често ви правят ревизия, и ако видят, че хлябът ви е примесен, глобяват ви безпощадно. Бог е справедлив към всички действия. Когато грешим несъзнателно, той ни извинява, но, когато грешим съзнателно, той ни държи отговорни. Всички искате да се учите, да вършите волята Божия, но питам: защо не започвате? Казвате: „Не знаем“. Незнанието не е абсолютно, вие знаете много работи. От това, което знаете, трябва да се стремите към онова, което не знаете. Ако сравните едно низше животно с човека, има голяма разлика: нему трябва дълго време, докато се запознае с основните елементи на

живота, защото във всеки живот има елементи, които трябва да се владеят. На първо място, като правило, ще знаете да пестите енергия, а да иждивявате време. Енергията се набавя много мъчно. Това виждате в различните болни, като неврастеници и др. Силата, която Бог ви е вложил, иждивявайте я разумно. Не ви гозоря за изгубеното вече, но за това, което е останало, него задръжте, него употребете разумно. Не ви вълпявам мисълта да го пазите, но да го иждивявате разумно. Когато човек е здрав, той никога не губи енергията си. Но, когато започнат да се образуват тези втрешни празнини, енергията сама по себе започва да изтича навънка от вас, и тогава вие заприличвате на една счупена стомна. Знаете ли какво правят с такава стомна? Заливат я с восък, с това-онова, но то е само временно. Не искам да дойдете до положението да лепят вашите пукнатини с восък. Христос казва: „Елате при мене, аз съм кротък и смирен по сърце“. Когато човек придобие това изкуство – да стане кротък и смирен, той ще забележи в себе си един вътрешен процес на подмладяване. Кротостта и смирението са един метод за лекуване от разни недъзи.

И тъй, в първия урок поставете си като основа тези два елемента: кротост и смирение, и да видим кой от вас ще вземе премия. Когато някой ученик е усвоил изкуството да шие, да рисува, да свири, или какво и да е друго изкуство, проверява се, как е научил преподаденото; така ще проверяват и вас. Говоря ви върху кротостта и смирението, защото много от вас мислят, че и без тези качества може. Не, те са основата на земния живот, и крачка напред не може без тях. Никаква тайна, никакво изкуство не може да научите без кротост и смирение – те са капиталът. Казва се: Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат – условия за развитие. Може да се докаже чрез статистика, че всички велики, учени хора, които са дали

нещо на света, които са направили нещо за доброто на човечеството, които са го подигнали крачка напред, са били смирени и кротки хора. За Мойсея се казва, че бил най-кроткият човек между тогавашните хора. Неговите ученици всички свои погрешки са туряли на неговия гръб, и той ги е понасял. Те убиваха хората и казваха: „Мойсей тъй рече“. Мойсей им казваше да изкоренят своите погрешки, а те си казваха : „Хората и говедата се изкореняват по-лесно, отколкото погрешките“.

Ще ви наведа на едно положение, за да размишлявате. Когато наблюдавате пукването на зората, вие се взирате към изток, дали има някаква промяна на хоризонта. Ако небето е ясно, промяната е по-рязка; ако е облачно, мрачно, промяната по-мъчно се забелязва. Ако искате да видите дали у вас има такова зазоряване, накъде ще се обърнете? Къде е вашият изток? Намерете де е изток, де е запад, север и юг, де е вашият зенит? Ще ви запитам друго: де е вашият тропически пояс? Като се върнете дома, започнете да мислите малко по-сериозно. Направете следния опит. Раздразнят ви нещо децата или мъжът ви, веднага ви става тъмно – имате вечер в себе си – излезте да видите дали вашето небе е облачно или ясно, дали има буря, гърмотевица, или е безоблачно, тихо. Ако небето ви е ясно, има малко светлинка, но скоро тя се изгуби, за вас настава тъмнина, нощ – това показва, че вие не очаквате зората. Какъв е вашият метод, когато се измени настроението ви? Имате да изплащате една полица от 10.000 лева, но нямате пари, вашето настроение е мрачно; дойде някой ваш приятел и ви даде тази сума, веднага ви светва –настава зора. Забележете от кое място на вашия ум ще се появи зората. Друг пример. Някой път се намирате в трудно положение, вашето небе е като един връщник, няма изходен път; вие започвате да се молите, веднага у вас се заражда една малка надежда, като светъл лъч, който

малко по малко започва да блести по-силно. Следете откъде иде това чувство. Тези неща стават почти всеки ден с вас, но не ги наблюдавате. Локализирайте мястото на тези явления. Някои приличат на онзи българин, който минал покрай един кладенец, на въжето на който били закачени две кофи за вода; пуснал въжето в кладенеца и напоил добитъка си; но, като си тръгвал, дотрябвало му въже за колата, взел че отрязал това, на което били закачени кофите, свършил с него работата си и си заминал. След малко време той пак минава през същия път, иска да пие вода, но вижда, че няма кофите, и си казва: „Бре, кофите ги няма тука“. Така хората сами развалят своето щастие – отрязват въжето на кофите, а после се чудят, че ги няма. Аз правя уподобление. Двете кофи – това са кротостта и смирението. Без кофи няма с що да напоите душата си. Въжето, което държи кротостта и смирението, го няма. Втори път, като дойдете при мене, искам да турите въжето намясто, отгдето и да е, да го купите. Вие може да се съмнявате в успеха и да казвате, че сте стари, та нека вашите дъщери да учат. Ако всяка майка казва така: „Нека дъщеря ми учи, за мене не е тази работа“, нищо няма да направите. 8000 години се на дъщерите си се уповавате. Вашата истинска дъщеря не ви напуща. Ако ви напусне, тя не е дъщеря. Син, който напусне баща си, той не е син.

Чрез кротостта и смирението иде Божията благодат. В къща, дето имат тези качества, има здраве, сила. Пазете се от лоши мисли, от гняв, защото те отнимат силата ви. Лошите хора знаят начина, по който да ви лишат от силата ви, както негрите, когато отиват да ловят слонове, прерязват на две места мускулите на задните им крака, и те клякат. Човек трябва да има броня против лошите нрави, да не изгуби силата, която Бог му е дал. Затова Писанието казва: „Лошите общества развалят добрите нрави“.

В тази школа ще трябва първо да се научите да творите, да бъдете носители на добри мисли, добри чувства, да се образува една хармония помежду ви. Тогава много от знанията ще дойдат естествено, и светлината ще проблесне. Като ви гледам, виждам, че всичко у вас е разбъркано. Това показва, че кофите ви не са съединени с въже.

И тъй, като първо правило, ще си поставите да бъдете кротки и смирени, но не тъй, както досега сте разбирали това нещо, а кротки и смирени на издръжливост и сила. Някой казва: „Аз като станах кротък и смирен, всички ме нападнаха“. Не, кроткият и смиреният издържа всичко с достойнство, и умът му става по-подвижен. Не трябва да дразните хората. Често вие се шегувате, но, като излезе някой, от вас по-духовит, по силен, дразните се. Трябва да знаете, че: „с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери“. Не казвам, че сте лоши, но имате повече сол, пресолили сте ястието. Какъв е цярът, тогава? Турете повече вода. Някой път туряте повече чушки, та имате повече лютивина. Какво е гневът? Чушки. Хубаво нещо са чушките, но да не се туря от тях повече, отколкото трябва.

Какво правите, когато на сърцето ви се яви някаква топка, когато имате някаква мъчнотия? Дойде някой ваш приятел, вие му се оплаквате, и подир малко ви олекне. Вие сте предали топката на вашия приятел. Той отиде на друго място, разказва за това нещо, предаде топката. И така, тази топка ходи от едно място на друго, докато се върне при човека, от когото е първо излязла. Това, което правите, не е наука. Правилно е да разкажете мъката си само на онзи, който ще влезе в положението ви и ще ви облекчи, или да влезете в размишление и молитва. Така топката ще се махне. Вие започнете да работите – изкуството само по себе ще дойде. Аз зная три вида хора: едни от тях са кротки и смирени, когато са в обществото, от страх,

други – когато са в църква, защото благоговението го изисква, а трети – вкъщи. Вкъщи се познава кротостта и смирението. Те поправят всички грешки. Според мене, законът на любовта не може да работи, ако не сте кротки и смирени у дома си. Като влезете в своята стаица, дето никой не ще ви смущава, там ще научите това изкуство. Кроткият и смиреният човек никога не изпъква в света, той заема всякога последно място. Добре е човек да заема първо място в истината, в любовта, в добродетелта, в мъдростта, но, ако иска да заеме първо място в този свят, ще изгуби изкуството да бъде смирен и кротък.

Христос е казал: „Който иска да бъде пръв, той остава последен“. Който е пръв на небето, остава последен на земята, и обратно. Бих желал всички да сте първи в любовта, в истината, в мъдростта, в правдата, в кротостта, в смирението, в милосърдието. Тъй започна Христос преди 2000 години първата школа, но после я опорочиха. Първите християни са имали пряко съобщение с духовния свят. Не може да бъдете духовни, докато нямате тясна връзка с невидимия свят. Само тогава ще ви стане ясно, ще видите как живеят хората там. Засега вие имате само проблясъци от онзи свят и го проучвате тъй, както някои изучават живота – по музеите и от старите паметници. Те виждат разни птички, животни, но те са мъртви, това не е още онзи свят. Като влезете в онзи свят, вие проучвате живота на тези птички, как живеят те, как се размножават и т.н. Когато влезете в тясна връзка с духовния свят, тогава ще се обновите и ще станете силни. Това в Евангелието се нарича „новораждане“, за което какви ли не определения се дават. Новото раждане значи обновление – да можете да живеете едновременно и в този, и в онзи свят, или, друго яче казано, да знаете да трансформирате енергията от физическия свят в духовния, и обратно.

Работете върху кротостта и смирението, защото няма по-хубаво нещо от това, да сте в едно общество на смирени и кротки хора. Като поставите кротостта и смирението като основен камък, ще може да отстраните всички спънки, мъчнотии, неприятности, които срещате в обществото, в домовете си, или където и да е. Вие имате кротостта и смирерението в себе си, но те са стояли досега във вашите хамбари в потенциално състояние, сега вече трябва да ги изнесете на нивата, и там да ги посеете. Някои от вас с по-кротки и смирени, защото имат повече влага. А онези, по-коравите буци от нивата ви, те нямат влага. Ако у някого няма кротост и смирение, и да дойде любовта, нищо няма да направи, тя ще го изсуши, ще го направи на пастърма. За да разберете любовта, тя трябва да мине през кротостта и смирението. Такъв е законът. Онази енергия, която иде от слънцето, първо трябва да мине през влагата, а после да се трансформира. Аз мога да трансформирам обикновената любов на когото и да е, даже и на най-големия звяр, стига да го храня редовно, да му дам да си пийне малко винце. Но това е животинското състояние на любовта, а не на онази любов, към която се стремим. Като ви вземе някой яденето, като ви обиди, любовта ви се прекъсва. Вие трябва да имате такива отношения към всички, каквито има Бог към нас: от толкова хиляди години вие грешите пред Него, а Той не е изменил отношенията си. Смирението и кротостта са бронята, предпазителните средства, които отбиват всички неприятности. Представете си, че се намирате в една модерно укрепена крепост и шрапнелите, които ви бомбардират от всяка страна, отскачат от вашата крепост; вие не се безпокоите, защото шрапнелите не падат вътре, и чакате неприятелят ви да изхвърли всичките си муниции.

Такова нещо е смирението. Идва при вас някой човек да ви ругае, но, ако вие сте смирен, той ще каже: „Е – мене ми мина“. Ако сте

кротък човек, вие ще измените настроението на вашия противник. Не можете ли, не сте кротък човек. Кротостта е дар на човека – няма какво да се учи; нея вие сте учили, когато сте били в положение на овци, или крави и волове, когато са взимали вълната ви, месото ви, когато сте работили по цял ден на нивата, и на сутринта сте поглеждали господаря си доволен и засмян. Сега вие ще трябва да възбудите в съзнанието си всички тези форми на миналото, тази кротост, която имате от старо време. Модерните дрехи, които носите сега, не са тъй удобни, хигиенични, затова, като се върнете у дома си, обличате старите си дрехи. Турете в ума си вярата и знайте, че за оногова, който вярва, всичко е възможно. Който няма кротост и смирение, само той не може. Трябва да запазвате достойнството си като душа, и да се обиждате, когато вие излъжете, когато влезе омраза в сърцето ви, когато вършите глупости и т.н.

Не обиждайте, защото често във вас живее някой възвишен дух, вие го обидите, и когато го потърсите, няма го вече. Ако има нещо, което ми прави най-голямо отвращение, то е човек, който обижда. Такъв човек аз поставям на последно място в живота. Най-неприятното на духа е, когато хората се обиждат. Този дявол ще го вържете, или най-малко, ще го впрегнете на работа. И тъй, смирението укротява алчността у човека, а кротостта е оръжие против яростта, гнева у човека.

Ще трябва да се групирате по неколцина в групи, напр., двама, трима, четирима, най-много по 10, като си изберете такива, с които си хар монирате. Да не се съберете само слаби, или само пълни, а една слаба и една пълна. Двама слаби, или двама пълни са на един ум. Или, да се изберете една с крушовидно лице, и една с ябълковидно. Като се разделите според темпераментите си, ще може магнитните течения да циркулират правилно. Добре е винаги да си оставате така

наредени. Това е необходимо за вътрешната обнова на организма. Ще ви кажа после, дали вашият избор е правилен. Човек не трябва само да се учи, но неговият мозък трябва винаги да се обновява. Само по този начин ще се сдобиете с истинско знание и ще станете положителни хора, защото сега не сте такива. Ако ви подложат на гонения, на мъчения, колко от вас биха издържали? На тези отделни групи ще давам по няколко опита. Но за това е необходимо да се създаде една хармония, за да се проверят законите на тази материя. Заедно с това ще върви вярата. Който се съмнява, няма да успее и затова, по-добре нека да не си губи времето. Тук всичко става по закона на свободата. Който върви така, Бог ще го благослови. Който няма съмнение и който влезе в училището да се учи, той ще изкара докрай, а който се съмнява, той ще напусне скоро училището.

Ако поставите кротостта и смирението за основа, всичко ще може да направите. Обнова ще дойде само по този начин.

Беседа, държана на ученичките от окултната школа на Всемирното Бяло Братство на 22 [29] януари 1920 г., четвъртък.

МЪЧЕНИЕТО

Няколко встъпителни думи към беседата – за пояснение. Не мислете, че е лесно човек да бъде ученик в една окултна школа. Не е много мъчно, но не е и много лесно. Второ нещо, всички онези от вас, които нямат разположение към другите – които обичат да се гневят и да одумват, да не идват тук, в школата. Може да идвате, но не отговарям за последствията. Аз искам тук мъже и жени, които имат самообладание. Може да ви блазни мисъл, да придобиете известни знания, за да подобрите живота си. Окултната школа има за цел не да подобрите временния си живот, а да изпълните волята Божия разумно, в широк смисъл, да изпълните Неговата воля във всичките области на човешкия живот. Религиозни хора нам не ни трябват, духовни хора също, нито набожни – религиозните да отидат в църквата, духовните в обществото, а набожните на небето. Сега, виждате, че това е едно противоречие. Как ще изтълкувате – религиозните в църквата, духовните в обществото и набожните на небето? Вие ще кажете: „Мястото ни не е тук". Действително, мястото ви не е тук. Ако вземете да учите грънчарството при някой майстор, нали най-първо майсторът ще ви учи да разбирате качеството на пръстта – коя подхожда, да я превръщате в кал, после ще ви покаже метода – как да употребите тази кал, най-после ще я турите на грънчарското колело отгоре и ще ви научи да дадете форма на тази кал. Като гледате отвън, ще кажете: колко лесно се прави гърне! Да, лесно за майстора, но не и за ученика. И вие сте чели книги, както неопитните правят грънци. Вие сте чели много окултни работи, но, ако ви дадат това колело, не зная, дали от 100 гърнета ще може да

направите едно здраво. Значи, окултната школа – това е изкуство да знаем как да творим.

В тази школа имаме три метода: първо, мъчение, второ – труд, и трето – работа. От мъчението излиза здравето; от труда – щастието, а от работата – блаженството. Сега ще кажете: „Много нещо научихме!“ Нищо не сте научили, защото това, което казах, е само едно формула. Когато ви дойде едно мъчение в света, вие ще трябва да го превърнете в здраве, защото само здравият човек издържа мъчение. Мъчението се издържа чрез здравето, а трудът – чрез щастието. Онзи, който копае с мотиката, е щастлив, защото има цел – да прехранва жена си и децата си. Извадете из ума му тази цел, той ще захвърли мотиката и ще каже: „Не ми трябва никакъв труд!“ Това е психологичен анализ.

За да разберете смисъла на мъчението, аз ще ви обясня известни принципи, от гледището на мъчението. Искам вашите умове да бъдат приготвени, да не се образува дисхармония, защото тя препятства на всеки ученик да разбере нещата. Защо се мъчат хората? Светиите са били мъченици, за да станат здрави; мъчението в духовния свят образува здраве, образува бъдещите форми на хората, които ще се въплътят на земята. Вие, като се мъчите, образувате онази материя, която е необходима за образуване телата на следващите поколения. Ако възприемете мъчението в това му значение, онези, които ще дойдат да се въплътят, в бъдеще, ще съградят своите тела от тези елементи и ще уредят своя живот правилно. Но, ако вие с всяко мъчение внасяте хиляди проклятия, нищо няма да сполучите. Като направите своето бъдеще гърне от такава материя, ще бъдете нещастни. И така, мъчението е необходимо за следващия ваш живот на земята. Този следващ живот може да бъде след 100, 1000, 2000, 5000 и 10 000 години, или пък като един момент, който включва всичко – законът е един и същи.

Сега, мнозина се стремят към разбиране на окултните сили. Всички окултни сили, с които искате да боравите, трябва да знаете, че са чрезмерно подвижни, и че в тях нама никакъв човешки морал; те може да ви причинят най-голямо добро, но и най-голямо зло. И вие, които ме слушате тук, давали ли сте си някога отчет за следния психически момент, за вашето разположение? Обичате някого, не се мине ден-два, и вашите чувства се променят – колкото вашата обич е била силна, толкова и вашето отвращение и омраза са силни. Питам, възможно ли е от един чист извор, из който до вчера извираше чиста вода, днес да извира мътна? Няма да обяснявам вътрешната страна на този психичен момент. Ще ви дам само едно пояснение картинно, което е вярно. Обичта – това е като извор, бликащ отдолу. Запуши ли се този извор, той търси друго място да се прояви. На изсъхналото място, когато валят дъждове, събира се нечиста вода и утайки, и в тези малки локви, в които животът е застанал, се образуват миазми – злото, изразено в омраза и злоба. И там има движение, но движението не е вече към центъра, а към периферията. Тъй както огънят тлее, и то продължава, докато тази материя се дематериализира – изчезне в пространството, без да принесе полза. След като сте обичали един човек 1 – 5 – 10 години, какво сте придобили от тази обич? Любовта Божия към нас се проявява в това, че ни е създал, и всичко, което е в света, е израсло под неговата обич. А от вашата любов – ако я имате – какво е израсло? Някой ще каже: „Четох еди-кой си автор“; чели сте някоя книга и ви се е харесала; питам: от вашата обич към този автор какво е изляло? Както видите, тази наука не прилича на вашите съници и видения.

Всички ученици на окултната школа, които не са готови да се мъчат, да не прекрачват нейния праг, защото той е свещен. Това е първото правило. Ще се запитате и ще си отговорите: ако сте готови

да изтърпите всички мъчения – елате. Инак, имате обикновени беседи в неделя, идвайте. Вие и в четвъртък можете да дойдете, но аз ще затворя вратата на моята школа, и вие никога няма да стъпите в нея – хубаво да го знаете. Ангел, с огнен меч, ще стои пред вратата, и горко ономува, който пристъпи. Главата му ще се търколи на пода. Следователно, ще си зададете първия въпрос: готови ли сте да се мъчите и да издържите мъчението. Всичко благородно и възвишено в света се ражда само от мъчението, не от труда. Мъчението съставлява най-великата работа, трудът е втората стъпка, която гради туй, което мъчението е създало. Християнството се повдигна благодарение на мъчениците, които положиха живота си за него. Не съм аз, който изисквам мъчението, то е един неумолим закон на битието, който ще си остане в сила завинаги. Защо се мъчат хората – това е достояние само на онези, които са в школата. Никакво друго обяснение повече няма да ви дам. Какво обяснение повече мога да ви дам, когато сте вън от школата? А резултатът от мъчението на физическото поле – това е здравето. Всеки, който изтърпи мъчението, той е здрав. Това може всяка майка да провери. Слаба жена, която зачене и не послуша лекарите да пометне детето, тя ще бъде силна да го роди; като роди, ще бъде десет пъти по-здрава, отколкото по-напред. Жена три пъти пометне ли, свършено е с нея – тя е изгубена. Може да роди после и 10 деца, но не е жена. Същият закон е и за ученика. Човек, който не може да издържи три мъчения, не е ученик, той е свършил. Сега забелязвам, че във вашите умове се заражда мисъл: колко строг е този закон! Тук няма място за критика; то е една велика наука: готов ли си да се мъчиш – нищо повече. Аз оставям във вас тази мисъл, да я възприемете, или не. Констатирам един закон за подмладяване: човек се подмладява само чрез мъчение; който не се мъчи, той остарява. И ако ме попитате, защо духовете слизат на земята, ще ви кажа, че то е

само, защото искат да се подмладят, да се разшири тяхното съзнание. Стар човек е онзи, който е останал в блаженството си и който не иска да слезе, да се помъчи и да се подмлади. Човек да бъде блажен и да остарява, това е едно голямо противоречие в живота – ще кажете; на това отговарям: ако това не беше един необходим закон в света, Бог не би създал света. Онзи велик закон, който заставя Божеството да създаде човека, има много по-дълбоки причини, отколкото философите мислят. Някои питат, защо Господ създаде света? Туй са онези философи, които са отвън – оглашените: питате, защо – влезте вътре в живота, помъчете се и ще видите защо.

И тъй, имайте предвид, че мъчението е една необходимост в живота. Аз говоря за мъчения, които произтичат от самата природа, а не за мъчения, които сами вие си създавате. Вие сега ще помислите върху въпроса за мъчението. Ще се явят много противоречия. Като влезете в тази школа, ще се повдигнат толкова противоречия, че всинца ще се затрудните и ще станете безпокойни. Вие ще се намерите в положението на човек, който е обран и остава гол. Но законът е такъв, че, ако орехът, който падне, не съблече своята дреха в земята, не може да се развива. Затуй Христос казва: „Ако житното зърно не умре, то остава само, но ако умре, то дава плод – 30, 60, 100“. Законът на мъчението е свързан и със закона на самопожертването. Вие не може да се самопожертвате, докато не разберете закона на мъчението.

Сега, този въпрос ще разисквате философски и ще съберете факти „за“ и „против“. Може да го разисквате от всички страни. Аз не се плаша от противоречия – нека се повдигнат. В тази школа няма място за обикновената вяра, няма място и за любов. Да се разберем. Ако търсите любов, идете в обществото; ако търсите вяра, идете в църквата. Вие ще си отговорите, тук на какво място сте. То е място на

мъчение. И така, светът е едно място на мъчение. Този свят е едно от най-великите училища на живия Господ; по-велико училище аз не познавам; наричам го – основа на всички други училища. Разберете го във всички негови разклонения и прояви, разберете го във всичките противоречия, които съществуват в света. Във всяка стадия, на която се възкачвате, вашият живот се улеснява и отива към блаженство. Схващам една ваша мисъл: „Ама ние имаме мъж, жена, деца и т.н." Трябва да разберете истината, без да се разочаровате: колкото повече връзки имате в света, толкова повече мъчения ще имате. Както виждате, аз ви препоръчвам най-мъчния живот – живот на мъчение. Мъчението вие никъде не може да го избегнете, то е една необходимост във всяко верую, във всеки строй, във всеки живот, във всяка мисъл; мъчението е неизбежно и в любовта – най-голямото мъчение именно там се намира. Всички вас, жени и мъже, които знаете любовта, ще ви попитам: Как познавате любовта? Ако попитам вас, които сте я опитали, как бихте я описали? Аз да ви я опиша, да я материализирам. Ще взема човешката форма – мома и момък, като символи. Момата е весела, лицето ѝ е красиво, очите ясни, устата подвижни, зачервени, пъргава и гъвкава в своите действия, всеки неин поглед като стрела насочва, тя е като ловец с натегнат лък, дебнещ своята жертва, като хвърли стрела – поглед, отневидяно на някой момък, нещо го припарва, той я заобиква: – „Ох! Обичам я". Колкото повече тя стрели забива, толкова повече той я заобиква. Туй е първата фаза на любовта. Втората фаза на тази любов: тази мома вече не е красива, но има строги черти и мускули, зъбите ѝ се показват. Тя отправя своите стрели, но не из засада, а открито излиза срещу му, хвърля своите стрели, показва своя юмрук: „Познаваш ли ме? Ще се подчиняваш ли?" – „Ще се подчинявам". Настава мир. Сегашната любов е от тази категория. Така, когато съвременните хора ми говорят

за любов, аз тази любов я познавам и затова си нося желязна броня, да се пазя от нейните стрели. И религиозните хора, като ми говорят за любов, аз си турям бронята и казвам: „Сега може да се разговаряме“. Но в тази школа, окултната, засада не се позволява. Ако някой иска да забие стрелите си върху мен, аз мога да му стана мишенка – забийте 4–5 стрели в гърдите ми, аз съм готов да изтърпя това мъчение. И жена, когато мъжът я стреля 1–2–3 пъти, да се не намръщва. Мъжът само като опне лъка си, или само като профучи край нея из лъка стрелата, тя завиква. Ако вие разберете изкуството на мъчението, Царството Божие ще дойде във вас. Когато влезете в известна окултна школа, ще ви поставят до стената и ще ви пращат стрели – ще ви турят на мъчение. Аз бих ви попитал: защо именно онези, които повярваха в Христа, трябваше да бъдат подложени на толкова мъчения и позор в римските арени? Тези хора, като се обръщат към Бога, той трябваше, именно, да ги защити. Нали и псалмопевецът казва: „Който живее под покрива на Всевишнаго, ще пребивае под сянката на Всемогъщаго“, и по-нататък: „Тисяща ще падат от страната ти и десет тисящи от дясно ти“ – как ще примирите туй противоречие? Кой е онзи, който живее под покрива на Всевишния? Който е готов да го стрелят и да изтърпи всички мъчения. Изтърпите ли всички мъчения, Господ ще каже: „Ти може да бъдеш под моя покрив“. Това значение има стихът в псалом 91. Както виждате, то е велика наука, не наука на чувства и екзалтиране: „Аз имам вяра“; не, не – опитност, опитност, опитността на великата Любов! Мнозина ми казват: „Защо не ни разкриеш някои тайни?“ В Европа има много школи, които могат да разкрият тайни, да казват начини за завладяване хора и за печелене пари – мога да ви дам и адреси – но във великата Божествена школа законът е друг. Ученикът в тази школа трябва да схване великия принцип на живота – че в първия

момент на своето пробудено съзнание, след като се пробуди от първия живот на щастие, на блаженство, ще опита мъчението в живота – процеса на подмладяване. Тук няма никакво изключение.

В този закон на мъчението – аз ще ви дам един ребус да го разгадаете, като отчасти сам ще го разгадая. Защо природата е дала тези вежди и тези издатини отстрани на носа? Трябва да има една черна дъска, за да ви покажа, че човек е направен само от цифри – че той е една величина. Това положение на носа и веждите показва числото 13. И нещастията на човека в света произтичат от гледане, от виждане: когато човек започне да вижда, той започва да страда. И аз ще преведа българската буква „В“ – виждане, страдание. Какви са съставните части на буквата „В“? Отделени, съставят цифрата 13. Ако съберете цифрите едно и три, правят четири; ако вземете сбора от 1 до 4: 1+2+3+4 правят 10 – десет е абсолютна величина на буквата „В“. Като разделите нулата, кръга, на две части и двете половини долепите до 1, пак ще образувате буквата „В“:

Като съедините 3 с 1, единицата – това, което е безгранично – е Бог; значи, да го слеете с Единния, а то е – да му дадете всичко.

Това е пак разложено „В“, което вижда, което гледа и което е ненаситният човек. Значи, буквата В, за да се образува, е минала през три стадии на развитие.

Аз ще ви разложа друга една буква от българската азбука – буквата „Х“:

Отгоре имате два полукръга; това е човекът, който е възмъжал. Тук, при веждите, се раждат електрическите течения и магнетизмът, които спомагат за строежа на мускулите. Всичките мускули на човешкото лице са се образували от разните техни течения в различни посоки. Като срещнете хора, момък или мома, ще гледате, дали „X“ е правилно написано върху лицето им. Носът е единица, основа на цифрите. И „X“-то има също такава. Двата последни полукръга от горе – те са един кръг, разложен на две – показват, че едното течение върви надясно, а другото – наляво. Но човек колко се е мъчил, докато образува туй „X“. Всички същества, докато добият туй положение, са се мъчили много в низшите царства – минали са известни изпити в своята еволюция, докато дойдат до състоянието на човек. И човешките мисли, за да влязат в шестата раса, ще минат тоя път и ще образуват нови мускули в човека. Но те ще се образуват само с новите течения, които трябва да се възприемат, да влязат в мозъка. Ако не сте готови да се мъчите, за да ги придобиете, ще останете назад в културата. Животните, птиците и рибите са остатъци от великата култура в света. Човешкото лице в бъдеще ще мине в една геометрическа фаза. Сега то е от разни течения, но, ако вие сте готови да се мъчите, тия течения ще отминат; инак, вие ще останете в старата култура. Има разни култури: на черните, на червените, на жълтите и сега, на белите. Седите и съдите света: „Ама този така, онзи така“. Дохождате да ми разправяте кой какво прави и искате аз да ви оправям. Не съм пратен да оправям света. И дори е светотатство да оправям света: според мен, той е оправен; по-добър от него няма; да оправям света, то значи да богохулствам. Злото е в нашето неразбиране на света и в желанието светът да се прояви по друг

начин. Не може да се прояви по друг начин. И бурите ще се появяват по определения за тях ред. Колкото и да му се молим, слънцето ще си грее се по същия начин и ще праща своята енергия. Облаците ще се движат по същия начин. Природата няма да се измени нито на милионна част. Тя не може да се изменя по нашите прищевки.

Е, сега, кому от вас е идвало на ума да намери значението на това „Х". Нали сте ученици? Онзи, който няма на лицето си туй „Х" е баба. И аз ще попитам: „Разбрахте ли буквата В?" Вие ще отговорите: „Как да не сме разбрали буквата „В"?" И започвате: „В е съставено..." Това не е още разбиране. Знаете ли какво то означава? Няма да ви обяснявам значението на В, какво то означава като глас, интонация.

Защо ви представям тия две букви? Между тях няма никаква логическа връзка, но геометрическа има. Сега, ако вземете буквата В разложена, то е една котва вдигната горе, която показва закона на движението – котвата е вдигната, и корабът е тръгнал – значи, човекът е тръгнал. Тя показва слизане на духа отгоре, движение към материалния свят – вдигнал своята котва от небето, от почивката на блаженството си и тръгнал в мировото движение. И ако запитате: „Защо Господ е създал носа, очите и веждите на човека", отговарям: за да покаже посоката на неговото движение – човекът да се движи в посоката, която носът му посочва. А другата буква – „Х"? Тя показва, че духът е слязъл от горе долу, до дъното на материята, забил е котва в земята, въплътил се е и е почнал да обработва земята. Спуснал котвата на дъното, и корабът седи, не мисли да се връща на небето. И той ще седи докога? Вие ще отговорите. Всички сте забили котвите си, и аз ви поздравлявам, че сте долу със своите котви. Движението, обаче, отгоре – надолу не е още живот; животът подразбира смисъла на туй движение.

Да се повърнем. Как определя съвременната наука движението? Как определяме, че в нас, в даден психологически момент, има движение? Движението у човека се обуславя от недоволство: „Недоволен съм от живота!“ – имаш движение. Духът, като иде от горе, има всичкия потребен запас в себе си, но, като стигне земята, изхарчва запаса, зарежда се недоволство, че е напуснал първоначалното си състояние – спокойствието, и потърсва храна. Ако разберете недоволството като подтик за мъчение и труд, вие сте разрешили правилно задачата на живота; но, ако го разберете, че сте поставени в неблагоприятни условия, че туй не трябвало, онуй не трябвало, енергията във вас ще се превърне в омраза и завист – ще се роди злото. Когато наблягам на думата „мъчение“, аз подразбирам, че трябва да превърнете недоволството във вас в правилно божествено движение. Казах ви в една беседа, че трябва да разберете всичко добре. Човек, който влиза в тази школа, трябва да е много учен човек, трябва да разбира много добре математиката, геометрията. Тогава всичко това ще изскочи във вас веднага в проекция и вие ще виждате християнството не като буква, а като движение на сили, които слизат отгоре надолу в разни посоки и се кръстосват.

И тъй, човек е слязъл на земята, за да научи първия велик закон – мъчението. И когато казват за Христа, че е слязъл и пострадал за цялото човечество, разбирам, че той е дошъл на земята да научи хората именно на този велик закон. Християнството още не е разбрало този закон. Като не разбираме този закон, искаме да възложим мъчението на другиго. Ходим, търсим и не можем да намерим човек, който да го понесе. Искаме да сложим мъчението на гърба на някого, и когато успеем да го сложим, речем: „Слава Богу, отървахме се!“ Мъчението е като незаконнородено дете. Геройство аз наричам, когато една майка, която е извършила престъпление, каже:

„Това дете е мое, аз ще понеса хорското презрение и всички мъчения“. Това е то геройство. Само така можем да си обясним онова място в Евангелието, дето се казва, че Христос е понесъл беззаконията на света. Той понесе именно незаконнороденото дете.

Вие сте в началото на една велика окултна школа за въздигане на човечеството, и ако не можете да разберете тазвечерния урок, малко ще разберете отсега нататък. Ако, обаче, разберете този първи урок и го турите като основа, и втория ще разберете. Не говоря за обикновеното мъчение. Домашните мъчения аз ги наричам само чесане, малка физическа краста. Някой казал някоя обидна дума и предизвикал страдание – то не е мъчение, то е чесане, физическа краста. Мъчението е велика наука в света. Когато вие почнете да се мъчите, аз ще ви обикна. Само който се мъчи, мога да го обичам. Не мислете, че вън от мъчението има обич. Ако вие не се мъчите, аз нямам нищо общо с вас, чужди сте ми и знаете ли как чужди? Но, ако се мъчите, тогава сте ми близки до сърцето ученици. Това е отношението на учителя към учениците. Мъчите ли се като великани, със спокойствие и хладнокръвие, и не изгубвате равновесието на духа си, вие сте обичани. Всички съвременни романисти как обясняват и ценят думата „геройство“? Ако някой кавалер води вечерно време мома, нападнат ги и той офейка, това геройство ли е? Ако я защити и умре за нея, той ще остане в паметта ѝ като герой, и тя ще му пали свещи; ако ли избяга, тя ще плюе отгоре му и ще каже: „Не те познавам“. Така също, ако у вас дойде една Божествена идея, погнат ви, и вие избягате от нея, сетне, когато отидете при нея, тя ще ви каже: „Не ви познавам“. Като се мъчите, Христос ще ви тури венец на главата. Кому поставят венец? Само на онзи, който е понесъл най-големи мъчения. Който не е понесъл мъчения, той е развенчан. Както виждате, това не е учение за стари и страхливи хора. То е основа на

бъдещата окултна школа, основа на бъдещото общество. Само по такъв начин може да се съгради то на здрави основи – когато всички решат да страдат, сир.(сиреч) не да страдат, а да се мъчат. Мъчението е основа на бъдещата окултна школа. Вие може да си имате някой идеал, да го наричате „любов“ и „смисъл на живота“, но не си създавайте илюзия, че ще минете в Царството Божие без мъчение: всичко може да стане, но да влезете в него, да се домогнете до Божията любов и мъдрост, без мъчение – никога!

С тази беседа аз искам да се обновите и следния път да дойдете без раници. Вашите светии, икони, идолопоклонство са нетърпими в окултната школа. Всичко изхвърлете. В тази школа не бива да носите в себе си мисълта за недоволство. Когато някой ви направи някое зло и сте недоволни от него, благодарете на Бога, задето ви е удостоил с това благо: „Благодаря ти, Господи, за това голямо благо, с което си ме удостоил!“ Ако вие мислите да се освободите от всички страдания в света, да прекарате вашия живот без мъчения, лъжете се: „Няма друг път към небето, освен мъчението“. Има още един път, който може да премине без страдание, но той не отива нагоре. Мъчението води нагоре, а избягването от него – надолу. Мъчението е необходимо на вас, като ученици – то е едно качество на учениците. Имате ли туй първо качество – имате здрава основа, нямате ли го – всичко е свършено: крачка напред не може да пристъпите. И какво ще стане с нас? Ще почнем да се отчуждаваме, понеже не можем да се разбираме. Защо? Разбира се: защото хора, които пътуват в противоположни посоки, се отдалечават.

Та в туй движение на Х-то има едно разбиране. Какво, предполагате, представляват долната и горната части на Х-то? То са двата принципа, които се спосрещат. Вие виждате, че тия кръгове са разкъсани, нали? Ако потеглите от очите една права линия навън,

къде ще отиде? До ушите – следващият център; значи, знанието в света се придобива само чрез слушане. Както виждате, тук се спосрещат два велики принципа, които съвременната психология нарича: стремеж на духа и стремеж на душата, стремеж на ума и стремеж на сърцето. Този стремеж произтича само от слушане. А слушането може да дойде, когато човек е вече издържал първия изпит – мъчението. Ще го посети любовта, и като дойде, ще извърши в него нов преврат и ще даде насока на неговото ухо, да разбира правилно туй, което слуша. Туй го вършите в обществения живот – момъкът и момата се венчават – без да знаете защо. То се дължи на онзи велик стремеж на човешката душа да се съедини с Бога. Който не разбира значението на този закон за буквата В, иска да излезе извън себе си и да отиде на небето, и тогава да разбере Бога; но човек трябва да го разбере тук, на земята. Ако разбере най-първия и най-важен закон тук, на земята, той ще го разбере и горе, на небето. Ако не го разбере тук на земята, няма да го разбере и на небето. Съвременното християнство, тъй както тълкува влизането в Царството Божие, то го криво схваща, защото се поставя на фалшива основа.

Аз не искам изведнъж да изхвърлите всичко от вас; вие ще си държите вашите стари възгледи. Най-първо вие трябва да решите всички въпроси вътре в себе си: готови ли сте да се мъчите? Не искам страдания: ония, които страдат, според мен, са страхливци. Страхливият страда, а героят се мъчи. Хванат го и го бият, и той страда – това не е мъчение. Мъчението е, когато разбере, че страданието е за негово добро, и го издържи със спокойствие. Велик закон е мъчението! Който не може да издържи мъчението, той не може да издържи и страданието. Разберете ли това, всички ваши последующи стъпки в живота ще имат смисъл – ще имате правилно разбиране. Да се разберем: думата „страдание“ аз определям – закон

на движение в света; страдание и движение – то е едно и също нещо. Но, за да се движите в известна посока, трябва да имате знание, умение в посоката, към която отивате, и да сте добре осведомени, да знаете пътя, по който отивате, какъв е. „Неприятно ми е – страдам!“ Твоята неприятност не е страдание. Туй, че страдаш, показва само, че ти отиваш в известна посока в този Божествен свят.

Та, ще се спрете на думата „мъчение“ – тя е най-съществената, най-важната в света и в тази школа, в която искате да бъдете ученици. Ще спрягате тази дума във всички лица и времена, и да ви става приятно, когато вие и всички други се мъчат, защото в мъчението е спасението. Ако не бе мъчението, Христос би ли станал това, което е? Кого наричат антихрист? Онзи, който не се е мъчил, а иска да заеме мястото на Христа. Който се е мъчил и със спокойствие е изтърпял мъченията, той е Христос, а който не се е мъчил и иска не през предната, но през задната врата да влезе, той е антихрист. Тъй говори тази окултна школа.

Аз засягам въпроса за мъчението общо, във всичките му разклонения. То е засегнало сегашното общество едва с края на своя нокът, само го е одраскало. Като сравнявам вашите мъчения с действителните, едва ли те се равняват на една хилядна от истинските. И още казвате, че за Бога се мъчите! Не. Престанете да мислите, че сте се мъчили. Може да сте се тревожили, да сте страдали, но не вярвам да сте се мъчили. Аз признавам за мъченик истински само Христа. Мъчили са се учениците на тази школа, но съвременният свят не се мъчи. Сега настава великият момент на мъчението за сегашното общество, в света идва едно мъчение – идва вече. То ще дойде и ще замине. И онези, които го разберат, ще се повдигнат в бъдеще. Които не го разберат, ще се утаят. Искам всички вие да сте мъченици. Слезте долу, в дъното на мъчението, и ще

престанат всички разногласия между вас. Туй е съгласно с Христовото учение – нали Христос слезе в ада, да изкупи нашите грехове? Туй наричат в окултната школа изучване на малките мистерии. И като изучите малките, вие ще отидете към великите мистерии. Центърът на земята е път към слънцето – няма други път. Не подразбирам туй слънце, което сега виждате, то е само една седма от действителното слънце.

Дотук сега ще спрем. Тази беседа засяга само една дума – мъчението, и беседата ми може да се нарече – беседа за мъчението. Постарайте се да разберете тази дума във всичкия ѝ дълбок смисъл. Каква красива дума е тя, макар и облечена в дрипи! Ако се облечете в дрехата на мъчението, аз ще ви поздравя. Поне един от вас е разбрал това, което говорих, а то е за мен достатъчно – от всинца ви един да разбере. Повече не искам. Положително зная, че един е разбрал. Други дали са разбрали, за мен не важи. Следователно, тази вечер свършвам с единица. Не казвам двама – само един тази вечер има. Сега се питате, кой е? Той сам си знае.

И когато ви попитат: „Какво се учи в тази школа?“ – Мъчението – основа на Царството Божие. Нищо повече – за онзи, който не разбира; а за онзи, който разбира – начало на великата Божия мъдрост в пълната нейна хармония и красота.

Беседа, държана на учениците и ученичките от окултната школа на Всемирното Бяло Братство, на 5 февруари 1920 г., четвъртък.

ПОЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА, ТЕОСОФИЯТА, МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО

Ако известна сила, която съществува в природата, няма съотношение към нашите сетива, към нашите чувства, тя не може да реагира против дадено чувство. Допуснете, че вие се намирате при слепи хора и им запалите клечки – светлината на последните съществува ли за тях? Не. Следователно всяка сила, която действува в нашия живот, ако не можем да я възприемем, т.е. да възприемем светлината на тази сила, ние не може да разберем самата сила. Слепият може да пипне кибритената клечка и да каже: „Това е кибритена клечка“ и че разбира що е клечка, обаче всъщност той нищо не е разбрал. Тя наистина е клечка, но вътре в нея има нещо по-съществено – светлината. Ако очите ви могат да възприемат светлината, вие отваряте книга, четете и разбирате написаното в нея. Та, когато дойдете и до окултните сили, трябва всяка такава сила да се хване и да се впрегне на работа. Ученикът, който се усъмни и рече: „Докажи, че тази окултна сила действително съществува“, той не е ученик. В окултната школа няма никакви разисквания и спорове, тя не е школа за проверяване на факти и истини. Ние не се занимаваме с мъртвите истини – има и мъртви истини, – а с живите истини на света.

Спиритизмът показва движение на духа. Той е ембрио на нещата – нещо неоформено. За да разберете спиритизма, трябва да създадете на този зародиш условия да мине през всички фази на развитие и оформяване. Следователно спиритизмът е учение неоформено.

Теософията е учение за примирение противоречията в света. Тя е наука за примиряване мъжа с жената. Нищо повече. Като казвам да примири мъжа с жената, подразбирам да примири човека с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да знае този закон: как да се примирява с някого, когото мрази. Има противоречие между теб и Бога – трябва да го примириш. Ако не можеш да го направиш, не си теософ. Ние, съвременните хора, със своя критичен ум, мязаме на онзи български чорбаджия, който бил много стиснат и като повикал един абаджия да му крои дрехи, понеже знаял, че абаджиите обичат да пооткрадват, постоянно седял при него и наблюдавал как крои, да не би да отреже от плата. Обаче абаджията, като виждал плата хубав, отрязал едно голямо парче и рекъл: „Това – за Св. Никола" и го хвърлил навън. Чорбаджията извикал: „Какво правиш?" и се завтекъл да вземе парчето. В това време абаджията отрязал едно голямо парче и го турил под себе си. Та казвам: Ние, които критикуваме и гледаме да не ни излъжат, все ни лъжат. Някой ще хвърли парче за Св. Никола и като отидем да го вземем, той скрие друго, по-голямо парче под себе си и мислим, че никой не ни е излъгал.

Мистицизъм не е закон за възлизане, а закон на слизане. Мистикът не е възлязъл, а слязъл към Бога. И е опасен затова, че при слизането, който не знае как да слиза, може да падне и да се осакати.

Сега за окултизма. Аз го сравнявам със съвременните естествени науки. Окултизмът, това е наука за изучаване явленията на Земята, на невидимото, а не видимото; той не се занимава с безформените светове. Това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание, смисъл – то е област на окултизма.

Тогава къде ще поставим християнството? Мислите ли, че то е наука?

Запитване:

– Едно обяснение. Правите ли разлика между християнство и окултизъм? Изложеното в Евангелието дали е едно и също учение с окултизма?

Изучавайте природата както е. В окултизма няма никакъв морал. Той изучава нещата както си са, като чисти факти.

– Значи християнството е отделно?

Отделно. Окултизмът е наука да се познават природните сили, тяхната област, как действуват и как може да се използуват. Окултистът е човек реалист, той не вярва, а борави само с природата – с материалните неща. Мистикът постоянно живее със сърцето си, изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то може да мине. В християнски смисъл може да бъде християнин и мистикът, и теософът, и спиритистът. Ако вземем областта на Духа в широк смисъл, в неговите разклонения – то е спиритуализъм. Опасността при изучаване на спиритизма лежи в това, че хората имат други утайки, които собствено им причиняват вреда. Но ние ще оставим засега настрана онова, що говорят за него критиците.

Спиритизмът е движение; теософията – примирение на противоречията; мистицизмът – слизане, а може да се каже още, че той е закон за труд, за работа; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на Земята, единствената наука, която ни научава как да живеем. Той само може да ни избави от всички нещастия. А християнството е наука за ликвидиране на кармата – за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха на Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света, то значи, че Той е платил дълговете му. Що е християнството? То е да знаеш да плащаш дълговете на хората. А кой може да плаща дългове? Само богатият. Следователно богатият може да бъде християнин, сиромахът не може да бъде такъв.

Обаждат се:

– Ами обещанието, че Христос обогатява?

То е за християните на кредит – за ония, които Христос кредитира, търговци с чужд кредит. Съвременните хора са християни, защото Христос е християнин.

Теософията е наука за примирение на половете, а християнството – за сближение и обединение на последните. Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединение на духа с душата. Това, което сега учат, не е християнство. То трябва да претърпи преобразувание. Ако бе християнството тъй, както ние го схващаме, светът сега щеше да бъде в друг вид. Но ние ще оставим това, защото то не влиза в нашата област.

Сега ще ви запитам: вие научихте ли що е мъчение? С него ще започнем. От гледището на мъчението, в неговия дух, ще разгледаме всички други науки – теософия, мистицизъм и пр., защото за тях аз ще ви дам и друго пояснение. Теософията има 7 начина на изяснение. Така също и окултизмът, и мистицизмът имат своя вътрешна и външна страна. Теософското общество сега разбира външната страна – организирането. Теософията приготвя ония форми, които може да се нарекат анатомия на теософията. Християнството е изкарало първата фаза на развитие и след изминатите 2000 години е взела да се развива анатомията на християнството. Дали Синът изтича из Отца или не и още какви ли не спорове са ставали във вселенските събори и сега християнството се заключава в това: като ви срещне някой християнин, пита: „Ти вярваш ли в трите лица на Бога?“ – „Вярвам.“ – „Християнин си.“ Аз обаче ще попитам: „Ти, който вярваш в трите лица на Бога, какво подразбираш под това?“ Ще го обясня аз. Второто лице на Бога е лицето на Любовта. Мъжът и жената, всички хора, трябва да търсят това второ лице – Любовта. И когато кажат, че Бог

бил троеличен, също така говорят неразбрани думи. Великите учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението.

И спиритизмът е учение, което е дошло от Бялото Братство, но и неговите ученици опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак от горе, което учениците също така опетниха. Окултизмът е учение, също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът, и той е опорочен. Християнството също е опорочено. Нека бъда ясен. Когато един свещеник или владика тури одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: „Плати толкова", аз го наричам чер маг. Белият маг работи без да му се плаща. Ако мома се облече в хубави дрехи, с намерение да оплете някой момък, тя също е чер маг. Ако момък се нагизди, за да омотае някоя мома, и той е чер маг. Ако правник, съдия си послужи със закона, за да обвини някого, той е също чер маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни. Някой ще рече: „Аз съм теософ." – „От кои? От белите или от черните?" – „От белите." – „Може да се разберем." – „От черните." – „Ще остана на особено мнение."

Били сте спиритисти, теософи, мистици или християни; ако сте от черните, светът е пълен с такива. Двадесетте милиона, паднали в сегашната война, показват какво християнство е днешното. Не казвам, че самото християнство е виновно – виновни са черните християни.

Нам трябва правилно разбиране на окултизма – да слезем до дъното на мъчението, защото в него няма разединение, а обединение. Грешните хора са грешни, защото не са се мъчили, а праведните са праведни, защото са се мъчили. Ако ми речете, че има противоречие в това, което ви говоря, ще ви кажа, че Христос на едно място дума, че

в края на века ще прати лошите духове и техните синове на вечно мъчение – ще ги прати в дъното на ада да се мъчат. Защо? Именно защото не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат, добрите се мъчат. Работили сте и сте печелили пари, дойде лошият и ви обере – той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, аз ви считам знаете ли какви? От черните. Такива, които не се мъчат, казвам: писано е, че в бъдеще ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате колкото щете – там ще бъдете.

Първото нещо за ученик, който иска да стане окултист, е да не мисли, че другите спъват неговия ум, понеже светът е толкова широк, че има място за всички, но че той сам се спъва. После, не трябва да мисли, че може някой да спъне неговото сърце, понеже светът на чувствата е толкова широк, че за всички има място. Ще рече, първото правило в туй положение на ученика – мъчението, е да мисли, че никой не може да повлияе на неговия ум, да го изопачи; че не може да повлияе и на неговото сърце в една или друга посока, защото светът е широк.

Тази мисъл не ви е ясна, нали? Една мисъл може да бъде ясна и да повлияе само тогава, когато дойдем на същия уровен, на който стои онзи, който я изказва. Как действува законът на влиянието? За да ви повлияе кой да е човек, добър или лош, трябва да ви снеме до своя уровен. Само тогава той може да ви повлияе. Или той ще ви повлияе, или вие ще му повлияете. Щом не сте на неговото равнище, по никой начин не може да ви повлияе. Следователно, докогато държите ума си в безграничния свят, дето действува Божественият закон, вие сте свободен, невредим; щом помислите, че някой може да ви повлияе, вие сте слезли долу от този свят. Когато слугата помисли, че господарят му го ограничава, той вече се ограничава със самата мисъл, че господарят му го ограничава. Ходите из улицата със

скъсани дрехи, срещнете някой познат благородник или богаташ и той ви отмине, не ви поздрави, и си кажете: „Нали съм сиромах, никой не ме поздравлява!“ Питам: Като ви поздрави, ще ви придаде ли нещо? Нищо. Само ще ви погъделичка малко. Ако някой ви погледне и се усмихне насреща ви, какво ще спечелите от туй усмихване? Нищо. Това са илюзии на черния маг. Когато се усмихне човек, трябва да почувствува това от дълбините на душата си, че Бог присъствува в този момент.

Какво трябва да разбираме под усмивка? Като се засмеем, да сме доволни от своята усмивка. Дали хората ще се зарадват от нашата усмивка, не е важно. Ние лично трябва да сме доволни от нея. И когато се начумерим, и него може да направим, и в него трябва да действува същият закон. В окултно училище и начумерването трябва да става по всички правила – и в него да почувствуваш присъствието на Бога. Мислите ли, че като видя някой човек, когото бесят, ще се усмихна? Не. Ще се начумеря, ще призова Бога и ангелите и ще кажа, че това, което става, не е право. Не че фактът не е верен, но че тези хора са криво разбрали Божия закон. Осъдили са известен човек по еди-кой си член от еди-кой си закон. Е, моля ви се, къде е авторитетът на този и изобщо на всички други закони? Те трябва да бъдат вечни, неизменни. В окултизма може да се накаже човек, но когато сам иска това. Сам трябва да даде молба да го накажат. Така гласи окултизмът.

Ще вмъкна една мисъл. Някои казват, че не бива да измъчваме животните. Но знаете ли, че много от животните сами искат да бъдат мъчени, за да се повдигнат? Следователно, като казват да не се мъчат животните, трябва да разбираме: да не мъчим ония от тях, които не искат да бъдат мъчени. Обаче тези, които искат да бъдат мъчени, ако не ги мъчим, закъсняваме тяхната еволюция. Много кокошки, изядени от вас, са прогресирали. Но вие не прогресирате!

Следователно ще трябва да покажем на кокошката, която иска да прогресира: „Съжалявам, не мога да те заколя, защото не искам да спра пътя на своята еволюция; но понеже искаш да прогресираш, намери някой друг, който да те заколи и изяде.“

Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява мъчение никому. Има право да причинява мъчение, но само на себе си. Да слезе в дъното на мъчението и да го опита и като се върне на Земята, да работи според закона, който е изучил. Затова казвам, че не бива да се измъчвате един други. Един приятел ми разправи анекдот за себе си. Много чувствителен и с хубави пориви в душата си, иска да живее добре с хората, но като се върнал от странство и се срещнал с българите, те почнали да го шокират и подиграват. По едно време взел да мисли за някакво средство, да може да се владее и затова си наел двама хамали да го псуват. Седнал при тях, издържал всички техни псувни с надежда да може да издържи и псувните на другите. Но след като правил това няколко дена, рекъл си: „Защо наемам хамали да ме псуват, когато в обществото има толкова много хамали? На тия им плащам, когато на другите няма да им плащам.“ Всички неприятности, които се случват между вас, в окултната школа, са благо. Когато имате недоразумения, гледайте да ги изгладите, не по изкуствен начин. Зная случаи, съберат се двама, целунат се и рекат: „Да се примирим.“ Но като излязат вън, пак почват да се одумват. То не е начин на примирение. Примирението трябва да стане вътре във вас. Като слезете в дъното на мъчението, готови ли сте да кажете: „Светът е широк за моя ум и за моето сърце, аз ще приема мъчението във всичките му форми.“ Това е най-важния психичен момент.

Искам всички ученици, като се върнат дома, да си създадат благоприятна атмосфера. Тази вечер е последната четвъртъчна вечер.

Обаждат се:

– Имаме още един четвъртък.

Тогава следният четвъртък е последният – гости вече не приемам. Тъй постъпват бедуините – 3 дена може да гостувате у тях, но на четвъртия ще ви дадат работа: или на нивата ще ви пратят, или ще ви дадат да гледате крава; и смятам това правило за отлично. Който остане в нашата школа, ще му намерим работа: или ще го пратим на лозето, или ще му дадем крава, или кърпене, или писар ще бъде, или разсилен – ще има и такива. После, друго. Каквото се говори тук, в школата, не искам да се изнася навън. Може да го изнесете, но за последиците не отговарям. Не изнасяйте едно учение, докато не го изпитате. Инак, то ще бъде най-голямата глупост, която може да направите. Опитайте го, защото още не знаете дали е вярно. В Англия има комисия със свои експерти, която проверява стоките, що фабрикантите изработват и търговците продават, и само когато експертите турят щемпел, че са проверили, фабрикантите и търговците имат право да изнасят или да продават стоките си във или извън Англия. Вие сте търговци на дребно, но аз не обичам търговците. Всяко нещо трябва да бъде проверен.

Първата задача, която ще дам на жените в това направление, ще бъде например следната. Да кажем, някоя има дъщеря, която не обича – да направи така, че да я обикне. Или мъжът ѝ е неверующ – то е една задача, която трябва да разреши. Някой от вас е беден, други – болен; ще трябва да направи потребното. Някой има в стомаха си тумори – ако не ги отмахне, те ще го унищожат. Всяка болест се образува от същества, които живеят в нас, и се образува психологически и органически от изверженията на тия същества. Когато дойде едно такова същество във вашия организъм, трябва да приложите закона, че 3 дена може да седи като на гости, защото, ако

го оставите за повече, ще се загнезди, ще образува тумори, ще събере кръв и вие ще умрете и другите ще кажат: „Бог да го прости!“ Господ не прощава на такива. Той прощава само когато хората не крадат и не лъжат.

Някой ще дойде тук да вземе нещо и да го обърне против мен. Горко ономува, който ще направи това! Проклятие ще има отгоре си, не до четвърта, но до тисяща рода. Такъв е великият Божи закон. Той е Божествената истина: „Който съгреши против Духа, казва Христос, нито в този век, нито в бъдещия ще му се простят греховете.“

Всичко, което тук ще учите, е велика истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени със себе си при приложението ѝ. Искрени не спрямо мен, а спрямо вашия Господ, спрямо вашия ум и вашето сърце, спрямо вашия дух и вашата душа във всичките им пориви. Вие трябва да застанете на нозете си, да не кажете утре: „Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе.“ Нямам намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще искам да сторя това, ще бъда демон, с главата надолу. Па и вие, ако искате да ми влияете, ще бъдете с главата надолу. Туй е Божественото учение. Да се разберем. На Земята отсега нататък има да живеете с хиляди години, но в която окултна школа и да влезете да учите пътя на вашето развитие, все правила ще ви се дадат. Ако не приемете мъчението като фактор на вашето бъдещо съществувание, вие ще се лутате в света, без да разбирате вътрешния смисъл на живота. Мъчението ще направи всички ви герои. Аз искам да бъдете [герои], да не се страхувате. Щом обаче не се мъчите, вие ще се страхувате, не ще бъдете герои. Не искам да употребя фразата: „Не се страхувайте,“ а ще употребя другата: „Мъчете се!“ Приемете мъчението, защото то ви е дадено от Невидимия свят. Не се силете никога. Има някои от вас, които, и да искат, не са определени за мъчение. Не всички, които ме

слушате, ще бъдете мъчени. Всички не сте герои, а мъчението ще дойде за героите. То ще заобиколи някои от вас и ще каже: „Хайде, за друг път.“ Който се мъчи, той трябва да счита мъчението за една привилегия. И първото нещо, което ще почувствувате, когато започнете да слизате в дъното на мъчението, е една тишина; ще проникавте в душата на страдуще същество, ще започнете да разбирате колко много страда то и ще си кажете: „Толкова криво съм мислил досега!“ У вас ще се събуди едно съжаление към всички същества, които се мъчат, и ще пожелаете, от това място, дето сте паднали, дето стоите, да започнете да подигате другите същества нагоре или поне да им облекчите мъченията. Онзи, който не е разбрал мъчението, той туря другите хора под краката си, качва се на тях и казва: „Слез долу, аз ще възляза нагоре.“ Учението, което Христос е учил, е: да почувствуваш, че всички същества се мъчат. То е разбиране на великото християнство.

Когато излезем от мъчението, ние ще дойдем до други методи, а именно ще учим методи как да обработваме, как и за какво да използуваме окултните сили. Ако вие приемете мъчението, светлината ще дойде във вас от вътре, т.е. Божественият Дух, Който е у вас, ще се събуди и ще подигне вибрациите на вашия мозък и на вашето сърце. Органически клетките на ума и на сърцето ще се видоизменят, а с това ще се измени съзнанието на мозъка и на сърцето ви. Думата „клетка“ има двояко значение. „Колко е клет“ на български значи „колко е нещастен“, но и „колко е обвързан“. Но и съзнанието на всяка клетка е ограничено. Затова има много клетки в нашето съзнание, които са недоволни от положението си. А като се съберат милиони такива недоволни клетки, ние ставаме неразположени. Първото нещо, което ние трябва да направим, то е да превъзпитаме клетките на нашия мозък, на нашето сърце и на

стомаха. Много лесно може да превъзпитаме тези клетки, но това превъзпитание става, когато слезем до дъното на мъчението, което е основа на живота. Оттам Божественият Дух ще започне да ни подига нагоре. Ще се качим на крилете на Божията мъдрост и като влезе Божията любов в нашата душа, ще влезе в нея вдъхновение. Тогава ангелите на живота ще започнат да ни подигат в еволюцията и ще излезем от дъното на мъчението.

Защо Христос възкръсна? Защото Този, Който е бил горе, слезе долу и Го възкреси. Бог едновременно се намира и на Небето, и в ада. Който отива горе при Бога, Бог го праща долу, а който отива долу, Бог го праща горе. Всички днешни проповедници на християнството учат, че трябва да отидете горе, на Небето, при Бога, а аз казвам: Ще отидете горе, за да ви прати долу. Всички, които ме слушате, сте от ония, които обичат лесния път. Лесен път в света няма, има тесен път.

Друго нещо за учениците, което трябва да научат, е примирението, но не индиферентността; да слязат до дъното, да забравят какво мислят хората за тях и да чувствуват само своето мъчение.

Тези са няколкото практически правила, върху които трябва да помислите и които да се постараете да приложите, без да правите някакви изкуствени усилия над себе си.

Някой път, като ми се удаде случай, ще ви поговоря върху произхода на греха – как е влязло злото в света. Било е време, когато не сме били такива, каквито сме днес. Кои са причините за нашето падение? Сега няма добър човек в света. И онзи, който плаче, и онзи, който се смее, и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо – всички са под еднакъв знаменател. Като гледат един забогатял търговец на кожи, всичко го облажават, без да знаят, че неговото положение се гради върху кожите на хиляди овце, които е одрал.

Търговецът казва: „Това е моя стока – спечелил съм си я.“ Възразявам: Ти си лъжец и крадец, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си одрал кожата им. Някой ще каже: „Това е моя къща, съградил съм я с труд, с пот на челото.“ Отговарям: Направил си я на гърба на толковато хора, чиито кожи си одрал. Някой каже: „Това е мое тяло.“ Да ме простиш – не е твое тяло, защото, за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, сестри, братя са положили живота си за него? Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Според християнството първото нещо, което трябва да имате предвид, е това: да признаете, че всичко, което имате, не е ваше, а на Бога. Когато някои говорят против мене, и аз казвам: Слушайте, това, което казвам, не е мое. Аз не защищавам своя собственост, защото този Бог, Когото аз зная, е много добър и едновременно много лош. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато вършим волята Му, но няма и по-лош от Него, когато не изпълняваме волята Му и вършим зло. В момента, когато кажем, че това тяло е наше, върху нас, върху децата ни, върху всички ни идва проклятие. Трябва да кажем: „Господи! Благодарим Ти, че си ни турил вътре в това Твое тяло.“

Така трябва да мислят всички. А днес ние се хокаме хамалски и казваме: „Махни се оттук!“ Няма какво да се махаме. Аз често казвам, че съм готов да отстъпя, ако съм причина на вашите страдания; но да ви дам тялото си, това няма да направя – то не е нито мое, нито ваше, а ще го предам на Господаря му. Моя ум, моето сърце ще предам Нему. Вие не можете да бъдете господари на тях.

Това трябва да знае всеки ученик на окултизма, на теософията, на спиритизма, на мистицизма, на християнството, защото всички тези наименования изразяват една цел. Те представят онзи Божествен живот, който се проявява. Състоянието на духа е едно, а състоянието

на душата – друго; състоянието на ума и на волята е едно, а състоянието на сърцето – друго; то са 5 състояния, които се различават помежду си. Воля, сърце, ум, душа, дух са неща непознати. Туй, което знаем, то е, че страдаме. Усещаме само известни промени: някога мислите ни са ясни, а някога – тъмни; понякога умът ни е ясен, а някога – тъмен; някога чувствата ни са ясни, а някога – тъмни; понякога имаме сила, а някога нямаме. Някои [казват], че имаме душа, но какво нещо е душата? Туй, което чувстваме, то е само проявление на душата.

Първото нещо, което искам от вас, то е да накарам това бурно море у вас да утихне – да бъдете [тихи и спокойни]. При сегашното общество и строй ние имаме нужда от работници, които да спасяват затиснатите, защото много здания ще се съборят и много души ще бъдат затрупани под развалините им, под съборената материя, които трябва да се отровят. Моето желание е да ви изтегля изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психично неразположение аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила. Завистта, омразата, всички подобни отрицателни качества, това са съборени греди вътре във вашето здание – вашето тяло.

Като ви гледам сега, знаете ли какво ми напомняте? Деца, които са огладнели, когато им помирише ядене, а учителят им продължава да разправя урока, си казват: „Дано спре вече, да идем да се нахраним!“ Или: „Не ни говори, Учителю, а сложи да ядем!“ Право е вашето схващане – трябва да ядете. Но, ако ме слушате, трапеза ще имате, ще ви дам да ядете; не ме ли слушате – няма трапеза. Колкото за трапеза, такава още няма да ви сложа, защото на гости се дава малка закуска, а на работници се слага трапеза. Като ви дойде гост, нали му давате само едно сладко и вода и – „хайде, със здраве“. Трапеза слагате и гощавате само онзи, който е работил на нивата ви.

Когато ви дойде на гости някой възлюблен или заслужил приятел, вие го нагостявате добре, а това що показва? Че той е работил дълго време на нивата ви. Сега ще видя кому от вас ще сложа трапеза. Който не е работил за мене, ще му дам само едно сладко и вода, а който е работил, ще му сложа царска трапеза и сам ще му прислужвам.

И тази вечер има хванат един, още един, който е разбрал закона на мъчението. За два четвъртъка – двама. Бих желал да преброите колко души сте тук, за да видим как работи този закон.

Беседа – пояснения, дадени на 12 февруарий 1920 г., четвъртък, 7 часа. Стенографирана и дешифрирана от госпожиците, а проверена от Т. Г[36]*.*

[36] Вероятно Тодор Гълъбов.

СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА

Ще направя едно обобщение между кротост, смирение, електричество, магнетизъм и мъчение.

Кротостта и смирението показват пътя на духа, електричеството и магнетизмът – пътя на душата, а мъчението – пътя на тялото, или физическия свят, т.е живота на Земята. Всякога свързвайте кротостта с духа, смирението – с душата, електричеството – с мозъка, магнетизма – със симпатичната нервна система, а мъчението – с всички несполуки в живота. Тази е правата свръзка. Ученикът на окултизма трябва да говори на разбран език, разбрано трябва да говори на себе си.

В българите има предание, че на Йорданов ден небето се отваря и следователно онзи, който може да види отварянето на небето, каквото пожелае в този момент, дава му се. Един българин ред години наблюдавал небето през тази нощ, та дано някога види това нещо. Една година, като наблюдавал по това време през прозореца, вижда, че небето се отваря и искал да каже на Господа: „Дай ми една крина злато,“ но в бързината си казал: „Дай ми една крина глава“ и главата му станала голяма като крина и не могъл да я прокара през прозореца. Този закон действува и в окултизма, т.е. каквото човек помисли или пожелае, то става.

И тъй, окултизмът гласи: Всички блага в живота са свързани с кротостта и смирението, всички сили са свързани с електричеството и магнетизма, т.е. с мозъка и симпатичната нервна система, и всички несполуки – с мъчението. За да бъда ясен, ще ви обясня от какво произтича мъчението. Всеки ученик, който не спази един от вечните закони, които съществуват, той създава мъчението; обаче този

ученик или съзнателно, или несъзнателно отхвърля факта, че е направил грешка и върви в живота от едно прераждане във второ и трето, а законът на мъчението постоянно си действува. Този закон действува тъй, както една река си пробива път и взима ново направление от това, което е имала по-рано. Следователно аз наричам мъчението метод или начин за изправление на човешкия живот.

Вие, които сте се събрали тук да слушате окултното учение, сте на различни възрасти, нали? Аз искам от всички ви да се освободите от мисълта, че някои неща ги знаете. Не отричам знанията ви, но знанията в окултизма имат валидност само тогава, когато минат през Божествения огън 7 пъти и се пречистят. Само такива знания може да се приложат в преорганизирането на нашия живот. Ние имаме наука, с която може да пресъздадем сегашния си живот. За да се изучи тази велика Божествена наука, трябва да се разбират нейните форми, правила, чрез които тя си служи.

Ще си послужа с едно малко обяснение. Ако посадите едно житно зърно, жълъд или една ябълчна семка, силите на раздвояването или поляризирането на тази семка или зрънце ще действуват така, че най-първо всички магнетически сили, които действуват вътре в Земята, ще привличат стремежа на ябълката надолу. Това значи: всеки корен търси онези магнетически течения, които служат за храна. Тези корени се стремят не само да придобият стабилност, но търсят онези течения в почвата, които се кръстосват като малки рекички. Ето защо всички корени отиват в разни посоки, за да намерят онова течение, което им е потребно, и спират службата си. Затова някои корени потъват дълбоко в земята, други – по-плитко, трети излизат на повърхността на земята, поради което различните корени биват различно дълги. Ако почвата е чернозем или някой насип, корените търсят винаги тези течения, които вървят по земята.

И в съответствие на тия течения корените се проектират надолу, а клончетата се проектират в разни посоки. Всяко течение долу, в земята, има съответно течение горе, във въздуха. Тези течения вие не може да ги проверите, понеже не сте чувствителни. Ако имате време, някоя ясна вечер може да направим една малка екскурзия към Витоша, за да ви покажа тези магнетически течения, които вървят в разни посоки.

Всяка добра мисъл, която излиза от вашия мозък и я проектирате в пространството, върви нагоре-надолу, като тези течения в растенията, и търси съответстващ жив магнетизъм или електричество, които служат за нейното оформяване или развитие. Следователно онзи, който по-често изпраща добри мисли, те не се отделят далеч от него, а остават тясно свързани с него. Съвременните учени, които са малко запознати с окултизма, мислят, че нашите мисли са далеч от нас. Не, всяка добра или лоша мисъл, която вие изпращате, си остава винаги ваша, никой не може да ви я вземе, тя си е ваша собственост, защото вие сте я създали. Тази мисъл трябва завинаги да задържите в ума си. Всяко едно растение, след като пусне по всички посоки своите коренчета, след това започват последователно да се развиват клончета, листа, цветове, плодове и най-после зреене на плодовете. Така се развива и всяка мисъл. В окултната школа се забранява всяко одумване, изтъкване погрешките у другите хора, изобщо лошите мисли се забраняват. Знаете ли защо? Понеже, щом мислите лошо за някой човек, вие отправяте ваши корени към този лош човек, а там, в него, няма никаква храна за вас. Тези ваши коренчета започват да всмукват сокове от този човек, но тези сокове са чиста отрова, която постепенно трови, разваля вашия живот. Много жени се развалят не само от това, че имат лоши мъже, но мислят, че мъжете им са лоши и започват от ден на ден да отпадат,

да съхнат, докато един ден кажат: „Сбогом от този свят,“ а мъжът мисли и си казва: „Не знам от какво се помина моята жена.“

Същото нещо става и с ученика от окултната школа. Затова се казва на ученика: „Не мисли зло,“ т.е. не пущай корените на твоята душа в лош човек, стой настрана от него. Тъй стои научната страна на въпроса.

Разберете следния факт: Мъчението показва истинския път на отклонението. Когато казвам, че трябва да слезем до дъното на мъчението, това сравнявам със следния прост факт от съвременния живот. Някой човек пътува в едно планинско място, но се заблуди из пътя. За да вземе друга, права посока, той трябва да се върне точно на това място, отдето се е заблудил, отклонил от правия път. Когато дойдеш в мъчението и видиш, че си се заблудил, след като си пътувал дълго време, ще се върнеш назад, за да дойдеш до мястото, от което си се отклонил. Това подразбирам слизане и връщане назад, за да поправиш погрешките си.

За да може да схванете силите в природата и да ги употребите за добро, непременно трябва да развиете съответни сетива или органи на душата си. В сегашното състояние на съвременната цивилизация много от тези органи са осакатени. Мнозина християни, които са влезли в този път, са станали по-чувствителни и казват: „Не струва човек да бъде много добър“, т.е. не струва да бъде много чувствителен, да страда. Благородството на човека се състои именно в това – да бъде чувствителен, възприемчив към чуждите скърби и радости. Мозъкът е орган на електричеството. Задната част на мозъка съдържа отрицателно електричество, а предната част – положително, значи има раздвояване. И тъй, ако електричеството в предната част на мозъка вземе надмощие над това от задната част, човек става чрезмерно активен по мисъл, но същевременно и груб. Ако

отрицателното електричество в мозъка вземе надмощие, човек става пасивен, но в същото време пълен и ненаситен с неосъществими потайни желания, вследствие на което се раждат омраза, завист и други подобни чувства.

Когато говоря за положителното и отрицателното електричество, подразбирам закона на приливите и отливите, които стават в мозъка. Приливите, това е положителната страна на мозъка и се извършват в предната част на мозъка – на челото, а отливите – на задната част на мозъка. В природата тия приливи и отливи стават равномерно, планомерно, защото в нея Бог действува. В природата няма погрешки, но в нашата земя – в мозъка ни, стават такива, понеже не сме научени да управляваме тези течения – приливите и отливите, и вследствие на това стават закъснения. Когато ви се случи някое нещастие, например къщата ви изгори, пари изгубите, кракът ви се счупи, стоите няколко дни гладни или какво и да е друго, във вашия мозък веднага се нарушава равновесието между приливите и отливите. Имайте пред вид, че от тези планомерни приливи и отливи в мозъка ви зависи растежът и успехите на вашия живот в света. Това наричат в някои школи да бъде човек „магнетичен“. И аз казвам: За да бъде човек магнетичен, приливите и отливите в него трябва да стават правилно.

И тъй, първото нещо, което се изисква от вас, е да не спъвате вашите приливи и отливи. Много умопобърквания, анормалности в живота се дължат на нарушаване равновесието между тези приливи и отливи. Запомнете това изяснение, защото то има приложение в живота ви. Ще знаете какви действия произтичат вътре в душата ви при приливите и отливите. Приложете този метод и ще видите, че той във всички свои подробности е напълно естествен. Като наблюдавате природата, ще видите, че за всяко нещо има точно

определено време. И в Притчите се споменава, че за раждане, за смърт, за всичко има точно определено време.

В окултизма, на окултиста ученик не се позволява да прави предпочитание между добро и зло. Тази мисъл е малко тъмна, нали? Ще я поясня: Ако трябва да направя една операция, аз ще си послужа с един остър нож, а не с тъп. Острият нож е лошият човек, а тъпият-добрият. Следователно при една операция ще си послужа с лош човек, него ще предпочета пред добрия. Когато Господ иска да накаже света, предпочита лошите хора, а когато иска да съгради нещо, предпочита добрите; когато иска да корени, предпочита лошите хора, а когато иска да насажда – добрите; когато иска да корени дупки, ще предпочете лошите хора, а когато ще съгражда дупки – добрите хора. В окултизма не се сърдят на хората, когато правят зло, но всяко действие трябва да се извършва точно в определеното си време.

Сега аз не говоря за обществения морал тук, на Земята, защото той от окултно гледище не търпи никаква критика. Ако аз раздам богатството си на бедните, това е зло за мен, а добро за своите ближни; ако аз обера ближните си, това е добро за мен, а зло за другите. Тъй че в света за всяко нещо има две мерки: добро за себе си и добро за другите. Следователно аз имам два избора: или да раздам парите си на другите хора, или да взема парите на другите. Значи два метода има, по които може да се действува, и двата са прави. Ако 10 души, натоварени с по 20 килограма злато, се давят в морето, а аз снема златото от гърба им, зло ли им правя? Не, избавям живота им. Щом ги спася, аз имам право на златото им. Ако аз съм натоварен с 20 килограма злато и се давя в някое море, а някои ми се притечат на помощ и свалят товара от гърба ми, те имат право на това злато. Така аз примирявам този морал. Тъй гледа окултизмът на доброто и злото. Обаче, ако ти срещнеш човек, натоварен със злато, и ти го спреш,

свалиш златото от гърба му и го вземеш, тогава казвам: ето една постъпка, извършена не на точно определено време, т.е. плодът е откъснат зелен.

И тъй, стягайте се сега, за да приложите този закон, според който ще ме обирате и ще ви обирам, но на време. Аз употребявам думата „обирам“ в много добра, в много широка смисъл, а именно както обираме плодовете от градината, а не както правят крадците – господарите на лозето видели или не видели още плод от труда си, а те бързат да оберат крушите и ябълките от лозето им.

В първата си беседа ви говорих върху „Кротостта и смирението[37]„. Те имат връзка, отношение към чистата човешка мисъл. То значи: човек, който няма кротост и смирение, не може да има чиста човешка мисъл. Всяка човешка мисъл се отхранва само чрез кротост и смирение, а вън от тези две качества мисълта ще бъде като тази на животните. Този закон е точно определен. Така и всяко желание, което е отхранено в живото електричество и живия магнетизъм, е желание на душата, а всяко желание, което не е пропито от това живо електричество и магнетизъм, не е желание на човешката душа.

Следователно всички лоши мисли са отхранени вън от кротостта и смирението; всички лоши желания са отхранени вън от живото електричество и живия магнетизъм. А мъчението е отгледано в неразумния живот на глупавия човек. Разглеждайте това живо електричество и магнетизъм като две велики, разумни сили в света. Мъчението е незаконороденото физическо дете на човека, което бащата и майката трябва да признаят, че е тяхно. В окултизма не се позволява помятане и убиване на деца, т.е. не се позволява да унищожаваме никоя мисъл или желание, била тя своя или чужда. Ти

[37] Беседата „Кротостта и смирението“, държана на 22 януари (четвъртък) 1920 г.

можеш да приемеш или не някоя мисъл или желание, но нямаш право да я унищожаваш. Следователно всеки трябва да се остави да действува тъй, както желае. Никой няма право да противодействува и да влияе нито на добрия, нито на лошия човек. Аз предупреждавам моите ученици да не се опитват нито да ми противодействуват, нито да ми влияят, защото и аз постъпвам и ще постъпвам по същия начин – нито ви противодействувам, нито ви влияя.

Аз излагам велики Божествени закони, които, ако искате, ще ги изпълните, ако не – ще носите последствията. Имайте пред вид, че тези закони, тези сили, с които влизате в свръзка, ще започнат да действуват върху вас, щом вашето съзнание се разтвори. Този закон е неизбежен. Никакви чадъри, големи шапки не ви е позволено да носите, за да пазите главите си от слънцето, от тази жива светлина. Привиквайте главите си на тази жива светлина, ходете гологлави. Имайте предвид, че ви предстои сериозна работа. Под думата „сериозна работа“ подразбирам движение, че трябва да се върви, да не се стои на едно място. Да не мислите, че сте стари или млади, но ще мислите, че сте ученици, които трябва да учат. На живота ще гледате тъй, както някой ученик постъпва, когато му предстои да решава някоя задача: легне си вечерта, но в ума си държи мисълта, че сутринта ще трябва да стане рано, за да я реши, и става. Някои от вас може да имат още няколко, например още 2-3 часа, да учат и после ще заспят. Нищо от това – на другия ден ще продължат; или ако не в този живот, то в другия живот ще продължат и то оттам, докъдето са дошли. Онзи ученик, у когото мисълта не е съсредоточена, цял ден ще мисли върху какво е мислил предишния ден и не ще може да си припомни.

Друго едно положение: Ще научите, че има моменти през деня, които съответствуват на кротостта, други, които съответствуват на

смирението, трети – на електричеството, на магнетизма, на скръбта и мъчението и всички се поляризират. Мъчението е най-силното, а скръбта е противоположна на мъчението.

Сега съвременните учители често забелязват едно противоречие в училищата. Влиза учителят по математика в клас, всички ученици са добре разположени, защото този предмет събужда в тях електричество. След учителя по математика влиза учителят по химия, който предмет също възбужда електричество у учениците. Вследствие на това събрало се в голямо количество електричество, учениците се чувстват вече малко нервни. Ако влезе трети учител, чийто предмет събужда пак електричество у учениците, те са още по-нервни и стават скандали. Не, предметите в училищните програми трябва да бъдат така наредени, че единият предмет да събужда електричеството, а другият – магнетизма на учениците, да има смяна в предметите.

Това се забелязва и в природата. Законът е същ. Например ражда се син – създали са го електрическите влияния, значи влязло е в него кротостта, електричеството и мъчението. Ражда се дъщеря – създали са я смирението, магнетизма и скръбта. Ако ме пита някой: „От какви елементи е създаден синът ми?“ – От кротост, електричество и мъчение. – „А дъщеря ми?“ – От смирение, магнетизъм и скръб. Ето защо момъкът се мъчи, а момата скърби.

В нашата работа ние трябва да се трудим да избягваме еднообразието. Не искам да ви направя набожни, защото това е еднообразно учение. Тъй, както днес разбират набожния човек, той е като впрегнатия кон, който има отстрани на очите си капаци и поглежда само отпред. Набожният човек, едва що стане – и на църква, вечер – пак на църква, сутрин – на църква, вечер – на църква и всички казват за него: „Набожен човек е този.“

В работата, която ви предстои, ще започнете последователно да развивате разни области. Първо ще предизвикате долната част на мозъка, нисшия ум на човека върху природата, върху всички форми, образи, цветове, числа. После ще предизвикаме по-висшите форми на ума, въображението, слушането, разсъждението, музиката, творческия ум. Най-после ще предизвикаме любовта към Бога, към хората и към животните, ще предизвикаме още чувството на вяра и надежда, на дружелюбие, общителност, приятелство, но не в тази смисъл, както сега се разбират. Ще предизвикаме още закона на справедливостта, изпълнителните сили, от които произтича разрушението, т.е. екзекутивната страна на живота. Разбира се, това е трудно, понеже, ако речем да предизвикаме сега музиката, не ще можете всички да я възприемете, защото у едни от вас музикалното чувство е доста развито, а у други – слабо. У някои от вас обективният ум е много силно развит, а висшият е слабо развит; у някои от вас религиозното чувство е силно развито, а схващането за кротост и смирение са слабо развити. Защо Христос е казал: „Аз съм кротък и смирен по сърце“? Смиреният и кроткият човек лесно може да се справи с всички мъчнотии в света.

Един естествен метод за самовъзпитание е да се поставите в положението на гладния човек. Щом е така, не мислете какво сте яли в миналото, как сте яли ред години, това не е важно. Може да сте яли много добре, важно е днес как ще се нахраня. Не се ли нахраня добре, ще изгубя живота си. В окултизма е важен настоящият момент.

Сега ще ви свържа с живата природа и знаете ли какво ще стане след това с вас? Ще ви дам една картина. В Европа, при един много богат учен, физик, влиза един разбойник с намерение да го ограби, физикът имал в лабораторията си две вълма, с които правил опити по електричество. Затова, като разбрал намеренията на разбойника,

подава в ръцете му двете вълма и казва: „Подръж ги малко, докато си направя опитите, а после прави каквото знаеш.“ Разбойникът улавя вълмата, а физикът пуснал тока. Разбойникът започнал да подскача силно. „Пусни ги“ – казва ученият. – „Не мога!“ физикът го запитва: „Ти друг път ще обираш ли учени хора?“

Сега, ако вие дойдете да ме обирате, ще скачате под тези вълма. Живата природа е тъй умна, затова не се е намерил досега човек, който да я измами в нейните методи. И за в бъдеше няма да се намери човек, който ще може да я излъже, затова аз наричам живата природа „най-добрата майка“. Ако вие я слушате, тя ще ви даде такова учение, каквото никога не сте имали. Престъпите ли нейните правила, ще опитате как тя възпитава своите деца.

Ще ви дам още една формула: Ще мислите, че всичко в света е живо. Ще ви разясня думата „живо“. Когато гледате картина на някой велик художник, питам ви: жива ли е тази картина? Да, жива е, ви казвам аз. Но вие ще ми възразите, че тя не се движи. Допуснете, че имате едно дърво, насадено в земята, и въздухът около него е много спокоен, няма никакъв ветрец, затова и на листата му не се забелязва никакво помръдване. Като гледате, че на това дърво няма никакво помръдване, какво бихте казали за него? Че не е живо, нали? Затова и картината е толкова жива, колкото и дървото в това си състояние. За в бъдеще художниците няма да имат нужда от платна. Аз мога да проектирам пред вас една жива картина и да я държа 1, 2,10 часа или 2 дни и след това тя да изчезне. Има ли някакво противоречие, има ли съмнение, че тя е съществувала? Тя си съществува, но след време я пренасяте на друго място. Следователно един художник, който ще нарисува една картина, може да я проектира дето иска. Следили ли сте как се боядисват цветята, как постепенно се оформява тяхната краска през време на растенето им? За забелязване е, че бои, които са

изкуствено получени от хората, избеляват и се разрушават от слънцето, а тези, които природата е създала, колкото повече Слънцето ги пече, толкова по-хас[1] стават, защото са живи. Колкото повече един художник мисли върху цветето, което създава, толкова е по-живо то, но престане ли да мисли върху него и то изчезва.

Първото нещо за един окултен ученик е да има силно въображение. Без въображение не може да извърши нищо, затова той трябва да го развива. Аз ще ви дам един метод, който ще трябва да практикувате, за да съсредоточавате мисълта си. Ако някой от вас е разсеян, а иска да се съсредоточи, нека вземе една игла и я забие половин сантиметър в ръката си. Като го заболи силно, ще започне да мисли върху ръката си и разсеяността ще изчезне. Като забиеш десетина пъти иглата в ръката си, докато потече кръв, подсъзнателният човек у тебе ще каже: „Не струва човек да се разсейва.“ Нещастията, които днес се срещат в обществата, са именно такива игли, които природата забива в нашите умове, за да мислят правилно, и в нашите сърца, за да дойдат на местата си. Като се забива тази игла в тебе, тя те кара да мислиш за същественото. Така мнозина хора, като отидоха на бойното поле, върнаха се, но вече с наместен ум и сърце.

Гостуването ви вече се свърши и сега ви питам: Ще си ходите или ще останете? Който си отива, ще му дам препоръка да отиде на друго място да гостува, а който остане, ще му се даде работа. Сега вие си мислите: „Какви ли сериозни работи ще ни се дадат?“ Много приятни работи ще ви се дадат и то две от тях ще бъдат приятни, а една – неприятна.

Сега искам от всинца ви да бъдете кротки и смирени. Кротост и смирение, както и стремеж към абсолютна чистота – това е смисълът на живота. Без тази чистота вие не може да пристъпите нито крачка

напред. Най-първо ще трябва да изнесете навън своите недъзи и да се погрижите за изправянето си. Не крийте недъзите си, не ни заставяйте да ви ги търсим. Тъй че, ако искате да се ползувате, ще бъдете смели и решителни в себе си, за да изкарате недъзите си, без да имате това високо понятие за себе си, каквото сега имате, и ще слезете 10° надолу. Всички ученици, които имате недъзи в ума, в сърцето или в тялото си, ще ги представите ясно. А най-мъчното нещо е човек да изкара своите недъзи на лице.

В Америка имаше един знаменит професор по красноречие – Силва Неа, при когото отиваха свърши висше образование по ораторство, красноречие, с достойнство, че знаят да говорят. Като излизали от този професор, всички се чувствували като попарени, оквасени, защото той режел безцеремонно. Всичкото изкуство на този човек се състояло в това да им казва направо истината. Излиза някой пред него, започва да декламира, но професорът му казва: „Слез, слез при мене“ – и започват да се разговарят. „А, сега те разбирам, качи се отново.“ Ораторът започва отново. „Чакай, чакай, не разбирам, слез, слез.“

Не декламирайте, кажете ми една проста истина, без никаква приправка. Поставете я в яснота, за да изпъкне. Аз искам всички да бъдете естествени и затова казвам: Окултизмът е такава школа, че който влезе в нея, излиза много прост. Който влезе тук, най-първо казва: „Аз имам особено мнение по това, тъй мисля, иначе мисля, тъй разбирам Бога и т.н.“ Е, хубаво, приятелю, ти тъй или иначе мислиш, но работите ти не са оправени, ти не си здрав човек, имаш недъзи. – „Да, но Господ тъй иска.“ – Не иска Господ хора с недъзи, това е лъжливо учение. Господ не иска да мислим, да чувствуваме криво. Ако мислим и чувствуваме криво, това е наше, а не от Бога. „Господ тъй ме е създал“ – казва някой. Не те е създал Господ тъй, а ти сам си

се създал. Ние сме налепили толкова много мазилки върху това, което Бог е създал, че трябва дълго време да ги разлепяваме, докато намерим Божественото. В съвременните хора много добродетели не може да се забележат веднага, но има външни признаци, по които може да се забележат. Например честността у някои хора е изразена с две черти на челото, а с една черта по средата на челото – справедливостта. Тези черти, както и чертите на любовта у някои хора са тъй загладени, че за тях казват, че мязат на месечинка. Това аз наричам „джунгур-лунгур-пух", т.е. пълнички хора и нищо повече.

И тъй, ще се стараем да въдворим простота и хармония в нашите обноски. Между мене и вас трябва да има най-прости, най-естествени действия и обноски. Всяко действие на ръката, на главата, трябва да се стреми към най-правилни форми. Например ръката, насочена напред и свита на юмрук, както кога мушкат някого, изразява движение на зло. Правилно движение е, когато свиеш трите пръста на ръката, а палеца и показалеца доближиш един до друг във вид на колелце. Защо е правилно това движение? То означава змията, която е хванала своята жертва, то е колело, движение, в него няма опасност. Щом се отвори колелото, започва съскане и казва: „Пази се, защото мога да те ухапя." Следователно, когато един ученик се разгневи, покажи му така свита ръката си. А вие какво правите? Показвате му шамар. Това не е окултно движение, това е движение на черните маги. Когато някой момък хване под ръка някоя мома, това движение е на черните маги. Някой дава пари на някой беден и му ги мушва грубо, като си отминава. Не, дайте пари на просяците и им направете почести. Всички тези лоши образи и движения, събрани вътре в нашия ум, предизвикват и съответни сили, които разстройват хармонията на мозъчните центрове, и вследствие на това се ражда известна дисхармония. Ние трябва да имаме пластични движения, а ще ги

добием, като се оглеждаме пред огледалото. С тези пластични движения ще възстановим загубената хармония. Вие не може да възпитавате децата си, ако не постъпвате хармонично. Много прости сте, нали? Няма да се обиждате, като ви казвам, че сте прости.

Днес аз ви показах едно правилно движение, а друг път вие да намерите едно такова и ще помислите върху него. Пазете се от лоши подражания в живота си. В Америка, в една област имало един евангелски владика, който обичал да носи главата си накриво малко, едното рамо издигнато повече. Всички проповедници от неговата област му подражавали, носели и те главата си малко настрана. И днес всички наши лоши привички са подражание на лошите привички на някой владика. Аз взимам думата „владика" не в прямия, а в широкия ѝ смисъл, защото бащата е владика в къщата, майката – владичица.

Първото нещо, което ви е необходимо, е да развивате силно въображението си, за да може нещата силно да изпъкват. Щом ви се каже нещо, ще трябва веднага да можете да го проектирате в ума си. Без въображение нищо не може да постигнете в окултната наука.

Считайте, че живеете в един широк свят и сте сами всред него. Щом се затъжите, представете си, че се намирате пред хора. Като ви дотегнат хората, мислете, че сте сами. Аз не искам да очаквате всичко от мене, пазете се от тази илюзия. Ще ви обясня какъв е този Божествен закон със следната формула: Когато житното зърно се постави в земята, то трябва да прояви тази енергия, която е скрита в неговата душа. Кои са условията за това проявление? Светлината и топлината, които идат отгоре му, както и влагата и дъждът. Щом има тези условия, то започва да расте. Аз употребявам и към вас законите на окултната наука защото и във вас има всички възможности, необходими за вашето развитие Топлината и светлината идат от

Бога; влагата, това е животът и нам предстои да използуваме тези външни условия. Почвата, това е нашето тяло, в което житното зърно, т.е. нашата душа е посята. Топлината, това е любовта, светлината, това е Божествената истина, а мъдростта се изразява чрез процеса на растенето. Това е правилния път, по който стават движенията в тялото.

Това учение, върху което ви говоря, не сравнявайте с други учения и не говорете абсолютно нищо за него навън. Защо да не разправяте? Докато не опитате това, което учите, какво ще разказвате на другите хора? Добийте опитност, резултат и тогава ще имате силата да разказвате и на другите хора. Който от вас обича да разказва натук-натам и не държи в тайна, ще го хвана по всички правила на окултизма. Българите казват: „Който много говори, малко върши.“ И вие сте от тези герои.

В древността един цар имал мечи уши. Когато викал берберин да го бръсне, на излизане от двореца отрязвали главата на берберина, за да не разказва, че царят има мечи уши. Един ден повикват един берберин да избръсне цар той, като свършил работата си и видял какво го чака, започнал да моли да се пощади животът му, като обещал, че никому няма да съобщи това, което видял в двореца. Царят го пожалил и освободил. Берберинът, за да бъде сигурен няма да изказва никому нищо, забегнал в един далечен край. Дълго време той крил тайната, но толкова много се измъчил, че отишъл всред гората, изкопал една дупка и извикал силно в нея: „Царят има мечи уши!“ На това място един ден израсло голямо дърво, от което един овчар си направил свирка. Като започнал да свири, чувало се: „Царят има мечи уши!“

Така и вие ще направите една дупка и ще извикате в нея: „Царят има мечи уши.“ Какво и накъде ще разказвате, това за мене е

безразлично, но за вас е безполезно. Опити, опити ви трябват. Това учение има вътрешни реални преживявания, които трябва да проверите на опит, тъй че не искам да казвате, че това е заблуждение, онова е заблуждение. Който не иска да се заблуждава, да влезе в света – там няма никакви заблуждения. Това е предупреждение, защото сега сте ми гости, а правилата на учтивостта не позволяват човек да бие гостите си. Когато ученикът от окултната школа сгреши нещо, най-голямото наказание е това, че всички наоколо му млъкват и с това го изобличават.

Друго правило за ученика: Да бъде искрен спрямо духа си, искрен спрямо душата си и искрен спрямо себе си, или, на ваш език казано: искрен спрямо баща си, искрен спрямо майка си, искрен спрямо братята и сестрите си. Двата елемента – бащата и майката, не ги виждате, те са горе, а остават само вашите братя и сестри, които виждате тук, на Земята.

За следния четвъртък искам някой от вас да напише нещо върху [*Тема №1*] костната система, костите на скелета; друг [*Тема №2*] – върху функциите на сърцето и кръвообращението, а трети [*Тема №3*] – нещо върху храносмилателната система.

Беседа, държана на 19 февруари 1920 г, четвъртък, 7 часа вечерта

ВЕЛИКАТА МАЙКА

(Прочетоха се зададените работи от миналия четвъртък върху костната система, сърцето и неговата функция и храносмилателната система.)

Ние сме пратени на Земята не на гости, а на работа. И Земята търпи своите гости само 3 деня. Всички съвременни нещастия произтичат от факта, че ние искаме да бъдем гости на Земята. И тъй, като ви говоря от чисто окултно гледище, ако ме попитате от какво произтичат нещастията в света, ще ви кажа, че те произтичат от това, че вие искате да бъдете само гости тук, на Земята. Земята е място за една от най-сериозните работи. За всяко същество, колкото малко и да е то, има математически точно определено място и работа, която то трябва да свърши. И днес в света по-висшите същества живеят на гърба на по-нисшите.

Аз нарочно поисках за пояснение да се опише костната система, сърцето и храносмилателната система, защото вие, учениците на окултизма, даже и не подозирате какво се върши всеки момент вътре у вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единственото реално нещо, което притежавате в този свят, то е вашият организъм. Докато вие не проучите вашия организъм, ще бъдете невежи и не ще може да разбирате природата. Нашата велика Майка – Природата спира постоянно Своите деца по всички правила, които има. Имайте пред вид, че Тя е безпощадно груба. Никои окултисти не трябва да се самоизмамват, да мислят, че това ще мине за тях незабелязано. Когато тази Божествена Майка те хване, Тя ще те прекара през всички правила на възпитанието, без да ѝ мръдне окото.

Аз ви говоря върху възпитанието, защото оттам трябва да започнете, в Нея се крие начинът на възпитанието. Туй, което на един обикновен човек се вижда грубо в света, това, което ние, съвременните хора забелязваме като някаква дисхармония в света, всъщност това са най-хармонични действия. Аз не смея още да ви кажа, че природата трябва да се изучава от опаката ѝ страна. Вие трябва да започнете да изучавате и своя живот от опаката му страна. Например добрината на един човек зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. Следователно математически може да определим, че добрината на един човек ще бъде толкова голяма, колкото лошавина има в корените на живота му. Аз изключвам вашите морални разбирания и не взимам думата „лош“ в смисъл на „лоша постъпка“. Под думата „лош“ разбирам онези материали, които работят в разрез с вашия живот.

Казах ви, че трябва да проучавате живота от неговата опака страна. Сега у мнозина от вас има желание да се покажат по-добри отколкото са или по-лоши отколкото са. Това е едно лъжливо положение и Природата не търпи такъв фалш. Природата има два метода, чрез които Тя си служи: или точно математически трябва да определяш нещата, във всичката им точност, или никак не трябва да ги измерваш. За да се измерят точно силите, които действуват в нас, ние трябва да развием тези сетива, които имаме в организма си, за да работят, т.е. да развием нашата душевна чувствителност.

Вземете понятието „студено“ – имате физиологически процес, физиологически причини на студа. Как ще преведете студа? Той е емблем на какво? На омразата. Значи подобно на студа е омразата. Направете една аналогия между студа и омразата. Какво произвежда студът върху организма? Свиване. И наистина, всички тела от студа се свиват до известна степен. Омразата предизвиква същото действие

– и тя свива човека. Противоположното на студа е топлината. Преводът на топлината е обичта. Какво произвежда топлината? Разширение. Какво произвежда обичта? Също разширение. Следователно окултистите, които разбират законите, могат чрез топлината да въздействуват на омразата, а чрез студа – на обичта. Великите маги в бялата окултна школа, употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа, като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усилване на обичта, а черните употребяват студа за усилване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря: тия две ложи – Черната и Бялата, действуват в природата. И според този закон, онези от вас, които са наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението, са забелязали следния резултат: когато Централните сили имаха победа, времето всякога беше студено, а когато побеждаваше Съглашението, времето беше топло. И тогава, от чисто окултно гледище, ние заключавахме, че Бялата окултна ложа беше на страната на Съглашението, а Черната – на страната на Централните сили. Дали те знаят това нещо или не, това е друг въпрос. При сключването на мира, Черната ложа измени тактиката си и започна да действува върху Съглашението, а Бялата ложа започна да действува върху Централните сили – размениха ролите си. Аз няма да се спирам, а само мимоходом минавам този факт.

Положението, в което се намирате в даден момент, когато поддържате известна идея, може да бъде подкрепено или от Бялата, или от Черната ложа. И тъй, ако вие искате да се самовъзпитате, най-първо трябва да определите откъде се дирижират идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже: „Аз вярвам в това и това!“ Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. На глупавия човек

като му даваш нещо, например 100 наполеона, той е готов веднага да ги вземе, като казва: „Аз ще ти дам 150%“, макар че може след това всичко да изгуби. Не е въпросът за печалбата. Имайте пред вид, че всички наши постъпки и идеи на Земята определят нашето бъдеще. Може би някоя ваша сегашна мисъл да определи бъдещия ви живот след хиляди години. Затова имайте пред вид, че което вършите сега, вършите го за себе си. Може да минат и хиляди години, но вие няма да избегнете от да влезете в една права посока.

Сега тези лъжливи учения на Черното братство идат да изопачат стиховете на Свещеното Писание. И когато искат да те впримчат в някой грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им благоприятствува. Бялото братство, когато иска да те спаси, взимат друг стих от Светото Писание, който на тях благоприятствува. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, биват с него много любезни, учтиви, предлагат му кокошки, баници, докато му турят юларя на главата, но турят ли юларя, подкарват го напред и с остена го побутват, а после нито баница, нито кокошка ще има. Тогава започва тъй наречената „черна съдба“. Българите казват: „Каквато ме майка залюляла, такава ме отлюляла.“ Обаче ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по такъв начин. Неговите възгледи за живота трябва да бъдат строго определени, да не се обуславят на онези глупави тълкувания и вярвания, които имате от миналото. Ученикът трябва сам да проверява основно нещата, а сенките на нещата, второстепенните и третостепенните неща само по себе си ще дойдат. Всеки трябва точно да разбира закона, служи ли на закона или не, има ли вяра в Бога или не.

Аз не взимам думата „Бог“ в тази смисъл, в каквато вие я разбирате. Аз поставям окултния закон така: имаш ли вяра в живия закон на Природата, но не като влияние, защото всяко влияние ви е

известно. Всяко влияние е резултат, то произтича от един жив и разумен център. Следователно, когато кажем, че нещо ни влияе, това се дължи на мисълта, която е вложена в това влияние. Когато хвана някого с ръката си и му влияя да ходи, това е резултат на мисълта, която е вложена в мене. Следователно в мисълта си трябва да бъдете строго определени – имате ли вяра или не. Как ще определите вярата? Щом дойде истинската вяра, ще дойде и неверието, а с това – и противоречието в живота. Там, дето има противоречия, животът е започнал. Това е един признак, по който се познава, че истинският живот на ученика е започнал. Няма ли противоречие, вие сте далеч от истината. Това е закон за Земята, но това противоречие не трябва да става спънка за вас, които искате да се учите.

Когато в миналата си беседа казах, че онзи от вас, който не е готов да следва, кракът му да не стъпва в окултната школа, подразбирам: не си туряйте крака в школата на тази ваша Майка, понеже Тя ще ви изхвърли навън по всички правила на изкуството. Може да влезеш при Нея, но ще влезеш с всичкото смирение на душата си и ще ѝ говориш меко и нежно. Всяка груба интонация на ума и душата ти ще предизвикат всички противодействуващи сили и ти ще се спънеш в пътя си.

В Стария Завет се казва: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат.“ „Бог“ подразбирам Майката, живата Природа. Как изразява Майката Своето противене? Живата Природа се противи на Своите горделиви деца, като ги хваща с трите Си пръста, дигне ги нагоре, после ги хвърля и казва: „Ти познаваш ли Ме? Знаете ли какво мога да направя с вас? Ще се гневите ли? Аз мога от един човек да направя най-малко едно микроскопическо животно.“ Вие ще кажете: „Не, човек не може да се върне назад в своята еволюция, да стане животно.“ Не е вярно, човек може да се върне

назад в своята еволюция и то по всички правила на този велик закон на Майката. Християните казват: „Човек, който се е родил веднъж, остава си винаги като човек.“ Да, но ако престъпи правилата на Майката, Тя ще го върне назад и тогава той ще започне едно дълго правилно пътешествие от форма в форма и ще минат милиони години, докато се пречисти. Докато мине през този път, той ще напълни 10 джобури[1] със сълзи. Като ги напълни, ще носи своите възпоменания, та срещне ли го някой и го запита: „Ти няма ли да сгрешаваш вече?“, той ще му отговори: „Ти пълнил ли си джобури със сълзи?“

Когато Христос казва, че ще прати някого на вечно мъчение, аз казвам, че ще изпрати всички духовници, учени и философи, както и техните слуги, да се мъчат, да пълнят джобурите си със сълзи. Затова ще минат през голям огън. Този огън не е такъв, какъвто го описват, той е тих, има си и своите приятности. Той е огън на чистене и смирение. Аз ви предупреждавам да се пазите от трите пръста на вашата Майка – Природата, Тя е опасна. И когато в православната църква се кръстят с 3 пръста, това значи да се пазиш от трите пръста на Майката, за да не те бутне. Особеното значение на кръстенето в окултна смисъл е следното: „Помни трите пръста на Майка си и в ума, и в сърцето, и във волята си.“ А религиозните хора казват, че единият пръст бил Отец, другият-Синът, а третият – Отец и Син. Може и така да бъде, но вие трябва да знаете, че това са трите пръста на вашата Майка, трите разумни сили, които работят в Нея. А Тя е велика, велика е вашата Майка Природа. И вие, които обичате да дигате шум, трябва да знаете, че без да ви изобличавам, мога да се оплача на Майка ви и ще ѝ кажа да ви хване с трите пръста. И тогава, мъж или жена, момък или мома, да му мислят! Тя ще ви попипа и ще каже: „Аз ви пратих да се учите ли или да философствувате, да

слугувате ли или да заповядвате?“ Този закон е разбрал и Христос, като ученик на тази велика окултна школа. Казва се в Писанието: „Като се намерил в образ човешки, смирил се.“ За да има благословението на тази Божествена Майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като Майка, Той е Любовта, не както вие разбирате тази майка-любов. Не туряйте даже в ума си мисълта да сравнявате тази Божествена Майка с любовта, която вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена Майка, не в смисъл, че родила Бога. Окултната школа разбира Божествената Майка – същината на всичко живо в света.

Да се повърнем назад, защото това са отвлечени неща, които могат да внесат в умовете ви страх и трепет. Целта ми не е да се внесе страх у вас, защото страхът е едно чувство, а досега са открити 40 способности у човека. Страхът съставя 1 /40 от сегашния живот, тъй щото отношението на страха трябва да бъде 1:40. Ако целият ви живот се обърне само на страх, вие не разбирате живота. Страхът трябва да бъде само предупреждение на човека, да ви напомня дали това което сте учили, сте разбрали Добре, дали сте го приложили добре или дали сте постъпили добре. И тъй, страхът е, за да ви покаже, че имате отговорност, след това иде чувството на съвест, което ти казва: „Направил ли си го по всички правила на Божествения закон?“

Сега, първото нещо, което се изисква от всички ви, е да вземете като правило мотото: „Ако не станете като малките деца, не може да влезете в царството Божие.“ Аз превеждам: Ако не заемете положението на малките деца, в никоя окултна школа не може да влезете, в никое разклонение на тази велика разумна окултна школа.

Второ правило: Ученикът на окултната школа трябва да се научи на мълчание, да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва

да бъде строго определена, не трябва да бъде разсеяна, да има тези противоположни мисли на съмнения. Някой казва: „Аз мисля.“ Но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, те показват, че тези хора не мислят, а се чешат. Сегашното философско мислене е чесане, но черепите и костите показват до каква степен е тяхното правилно мислене. Първото нещо, което ви предстои, е да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: „Отде ще знаем кое е правата мисъл?“ Това не се доказва. В окултната школа няма доказателства. Това е един закон, вложен още отначало в човека – душата му да мисли правилно. И тъй, понеже душата всякога мисли право, няма какво да доказвам това нещо. Всеки може да го опита, стига да се върне към това положение, от което се е отклонил. Това е достатъчно.

Какъв ще бъде първият резултат на тази права мисъл у тебе? Щом дойдеш до това положение – да изпиташ тази права мисъл в себе си, всички мрачни мисли ще те изоставят, в ума ти ще се появи една светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да назърташ малко, ще схванеш съотношението, което съществува между причините и последствията, и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин. Писанието казва: „Да мълчи земята, за да говори Бог.“ Мълчанието, това е първото правило във всяко училище. Когато, дойдат учениците в училището, а след тях влезе учителят, всички ученици млъкват, за да говори учителят. Затова, когато заговори тази Божествена Майка, всички трябва да млъкнат. По някой път Тя насила ни заставя да мълчим. Тя ни изпраща едно голямо нещастие и с това ни казва: „Мълчи!“ Тогава ти казваш: „Нямам разположение да говоря“ и започваш да размишляваш. Мислиш, мислиш и най-после казваш: „Животът няма смисъл.“ Казвам: Още не си научил смисъла на мълчанието. В

мълчанието именно има смисъл. Чул ли си в това мълчание гласа на твоята Майка, който глас иде от дълбочините на душата? Този глас е спокоен и ще ти проговори тъй тихо и нежно, както никой друг глас не ти е говорил. Но кога ще ти проговори този глас? Когато човек е минал през най-големите мъки и страдания и след като е напълнил 10 джобура със сълзи. Това проговаряне на този глас ние наричаме тук, на Земята, любов, обич и т.н. Този глас предизвиква в човека моментално, магическо променение. Ти може да си бил най-оскърбеният, най-огорченият човек на Земята, може да се намираш на умиране, но проговори ли ти този глас, у тебе веднага се заражда едно съживяване. Вие търсите тайната, истината на живота някъде вън и ми казвате: „Научи ни как да я намерим.“ Научете се да разбирате себе си и да намирате тази тайна в себе си.

Някой път вие, без да знаете, полагате ръката си на челото на детето, което плаче. Питам ви: Защо я полагате? Колко философи и учени има в България, които знаят причината на това нещо? Аз ще ви кажа: когато полагате дясната ръка на горната част на челото, вие предизвиквате едно от най-благородните чувства. В тази част на главата се намират много чувства, но вие засягате главно милосърдието – Божествената любов. И ако онзи, който полага ръката върху главата ти, има чувство на милосърдие, ти веднага ще почувствуваш в себе си една приятност. Майката, като полага ръката си върху главата на детето, с това тя казва на неговия дух: „Майката Природа, Която ме е оставила да те гледам, те обича и Нейната любов никога не се мени.“ А тази майка, която полага ръката си върху детето, тя е неговата мащеха, оставена да гледа това дете. После, някога, когато се разтревожите, турете си [ръката], вие или друг някой, върху челото си, съсредоточете ума си върху това място и като повикате вашата Велика Майка, всичко ще мине. Това е едно красиво

движение. Да знаете значението на всяко едно действие, това са новите начини на възпитание.

Всяко действие в природата е строго определено и оттам, всички хора могат да бъдат или добри, или лоши. Ако вашето дете плаче, а вие вземете горната част на ръката му, доближите я близо до устата си и му духнете, болката на детето минава. Но ако при подобни случаи ти свиеш долната си устна и я изкараш навън, ти си опетнил вече ума си. Всяко неправилно мърдане на ръката или на устната ти опетнява ума ти. А тези действия влияят. Ето защо, всяко действие на ръката, на очите ни, трябва да бъде строго определено, да става по всички Божествени правила. Сегашните много учени хора са като онези деца, които за пръв път започват да пишат, и затова, като вземат калема, започват да дращят по хартията. Това дете драще, драще по хартията и казва на майка си: „Мамо, виж какво написах!“ Но това дращение не съдържа никаква Божествена мисъл, в него няма никакво съдържание. Така и днешните вестници дращят. Така и при някои сеанси, някой пишущ медиум първо започва да дращи върху хартията и после започват да се определят някакви букви.

На мнозина от съвременните християни умовете и сърцата им приличат на тия драскулки на децата – дращят, но нищо не излиза. И тъй, най-първо започнете да дращите, после – да образувате кръгчета и най-после – да излизат буквите. Научете се да се спирате, да се вглеждате в действията си, та като направите едно какво и да е движение, действие с ръце, глава, очи или уста, да сте сами доволни от него. Внимавайте в действията си, но не се страхувайте.

Някои поети често говорят и си разтърсват главата. Това тяхно движение аз тълкувам така: „Ех, дано тези гнили круши паднат!“ Вие казвате за тях: „ тези идеи, които се зародили у тях, има нещо съществено, те са поети, ще напишат нещо.“ Нищо няма да напишат.

И тъй, внимавайте действията ви да бъдат хармонични. У вас може някога да се зароди желание да поправите някого. В окултната школа не се позволява никой никого да поправя. Това е обида. И онзи, който поправя, и този когото поправят, вършат и двамата престъпление. Мислите ли, че движението на онова колело във фабриката, което веднъж се е завъртяло и върти, не е точно определено? Мислите ли, че онзи господин, който се е разгневил, господарят му не е определил това действие? Мислите ли, че трябва да затворите онази канализация, през която излизат всички нечистотии? Не, вие с това ще създадете най-голямото нещастие на хората. Онзи човек, който се гневи, е един канал, затова нека изтекат всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен, изригва толкова много неща и затова ти му кажи: „Братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш много нечистотии и с това помагаш на толкова хиляди хора.“ Ако ти не разбереш това нещо така, утре ти ще станеш дежурен.

И тъй, разумният ученик трябва да разбира добре причините и последствията на всяко нещо и да знае следното: че животът е определен много разумно, в него няма никакви изключения, никакви случайности и всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото з тази стадия, в която се намирате, вие още нямате никаква воля, казвам ви истината. Аз намирам, че има воля само този човек, който, като го обидят, може да прости; воля има у този човек, на когото, като отнемат всичкото богатство, той забравя стореното; воля има у този човек, който помага на някой паднал, макар и да има много работа. А да заповядаш на едного и другиго, това не е воля. Волята започва с грях. Ако схващате тъй въпроса, веднага в ума ви ще дойде едно просветление.

Направете един опит, за да може Майка ви да ви проговори. Ако се държите за вашите възгледи, каквито имате днес, вашата Майка няма да ви проговори и след хиляди години, но ще ви хване само с трите Си пръста. Като ви казвам, че вашата Майка ще ви хване с трите Си пръста, аз не визирам вашия индивидуален живот, а ви говоря принципално, какви са законите. В тези закони има изключения, те не са абсолютно механически. Тъй че, като казвам, че Майка ви ще ви държи с трите Си пръста, то ще бъде до момента, когато се противите, но в момента, когато се промените, и Тя ще се промени по отношение към вас. Никаква философия, никаква логика не е в състояние да измени Природата, но в момента, когато вие почувствувате в себе си едно разкаяние, че не е този пътят, по който вървите, веднага във вашата Майка настава друго разположение. Щом настане в Нея това разположение, веднага вие ще почувствувате една приятност, едно облекчение. Докато изпитате това разположение, вие ще се борите и всеки, който се изпречи на пътя ви, ще бъде лош. Сега, Природата не съжалява, че има такива опърничави деца; напротив, Тя се радва на тях, защото те вършат една отлична работа. Тя поставя тези Свои деца дето им е мястото. Когато се уморят, те казват: „Мамо, ние изучихме това изкуство." Майката им отговаря: „Добре, Аз ще ви преведа в друга област."

Тъй както ви виждам, вие сте се уморили от живота и казвате, че той няма смисъл. Това, което досега сте изучили, не ви задоволява и вярванията, които имате, и те не са положителни. Ако ви подложат на мъчения за вашите вярвания, колцина от вас сте готови да се самопожертвувате, да умрете за тях? Ще кажете: „Трябва да си помислим малко, че тогава да отговорим готови ли сме да се самопожертвуваме."

Сега да се повърна към мисълта си, към красивите движения. Ще ви представя два примера. Казвам така: Денят е ясен, слънцето хубаво грее, висока скала, обърната към юг, а под тази скала извира чист, бистър извор на изток и малка рекичка тече също на изток. Ако ви представя същата картина, само че обърната така: Висока скала, обърната към север, на запад от нея бистър извор извира. Ако вие посетите такива две местности, у вас, във вашия ум ще се зародят две различни идеи. Наблюдавайте какви са хората, които живеят при такива северни склонове и на които реките текат към запад, и такива хора, които живеят в южни склонове, а реките им отиват към изток. Направете сравнение между едните и другите хора, имайте това като задача. Тази задача някои от вас могат да разрешат след една седмица, други – след месец, а трети – след една година. Затова ние при възпитанието трябва да използуваме Природата, защото в различните форми, които Тя е създала, лежи онази основна, велика мисъл – да изменя настроението на нашия ум, сърце и воля.

Ще ви дам едно малко пояснение, за да обръщате внимание на облаците, да се свържете с тях и да не мислите, че те са мъртви, а да ги считате винаги като живи. Някой път на небето се образуват цели планини от облаци, насочени към север или към юг. Наблюдавайте тези живи образи вътре в пространството и размишлявайте защо едни са обърнати към север, а други – към юг. Съвременните хора днес са изтощени, издребнели, защото не излизат да наблюдават небето, а се обръщат само към земята, към това, което ние сме създали, а то е дребнаво. Ако хората излизаха да наблюдават небето, облаците, звездите, тяхното настроение щеше да се измени и ние, съвременните хора на бялата раса, щяхме да бъдем по-благородни, отколкото сме сега. Понеже ние доброволно не искаме да се откажем от стария ред на нещата, затова от Бялата ложа са решили да ни

направят хора, да ни освободят от тези постройки, за да гледаме Природата. Едно време хората са си правили идоли, покланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си направили къщи, имат си имоти, радват им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не влагайте каква и да е мисъл в това, че вашата къща, нива или лозе ще ви прехранват. Не туряй никаква надежда в тях. Мислиш ли така, ти си на крива посока. Аз ви говоря като на ученици от окултната школа. Ще изхвърлите от ума си тези ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упражнение. В Америка има къщи с по 20-30 етажи. Казвам: Това, което имаме, това не са къщи, това са най-ужасните затвори, които досега светът е виждан, това са гробища. Има случаи, дето слънцето не е прониквало с години. Това не е култура, затова не се възхищавайте от тези големи здания. Аз бих предпочел да живея и в най-простата българска колиба извън града, отколкото да живея в едно 20-етажно здание, което да струва няколко милиони, па макар и да има най-големите удобства.

Аз правя една аналогия: един автор описва къщите на един град, описва улиците, как е нареден този град и ти четеш и си казваш: „Защо всичко това не ми предизвиква никакъв ефект?“ Защото няма нищо ново. Нека той развие това действие всред природата, нека опише нейните прояви, да видите няма ли да има ефект. Този автор описва как двама се любили, единият бил на сцената, а другият – в някоя ложа. Има ли по-изопачени действия от тези? Като окултисти, не си хабете времето за тези романи, а прочитайте само идейното. Ако някой от вас започне да пише, да не подражава на тези писатели. Вижте как пише псалмопевецът в своите песни. Той казва: „Да пляскат реките, да се снишат горите и високите кедри.“ Той уподобява всички хора на дървета, на планински върхове, на реки,

извори, а света уподобява на море и т.н. Във всичко това има смисъл. В тези описания, като окултисти, те са влагали онези истински Божествени идеи, които ръководят света. Тълкувателите, като взели тези форми, изопачили са ги и сега съвременните хора не могат да мислят правилно. На вас сега предстои една задача: да се повърнете най-малко 8000 години назад, да дойдете до вратата на райската градина, да ви покажа, че сте хванали крива посока. Когато хората излязоха от рая, имаше два пътя напреде им и трябваше да изберат единия от тях. Цялото човечество взе кривия път и казваш „Така е определено." Не, имаше друг път определен, а той беше тъй нареченият правият, тесният път. Под „тесен път" се разбира онзи велик път на живата Природа и в този път трябва да влезем. Не може да се върнем през пътя, по който сме излезли, но аз ще ви върна по обратния път, по тесния път. Като дойдем до това място, аз ще ви посоча пътя, който трябва да вземете в новата насока на своята еволюция.

Направете си едно малко размишление в ума, кажете си така: „Где съм бил преди 100 години?" Поспрете се, после си помислете: „Де съм бил преди 1000 години, де – преди 2000 години, де – преди 3000, 4000, 5000, 6000, 7000 и де – преди 8000 години?" Направете си мислено един такъв малък процес и се спирайте на всяко положение. Вие няма нищо особено да разрешите, но като се връщате мислено по пътя, който сте минали, ще се подчините на този закон и като дойдете до състоянието, в което сте били преди 8000 години, отбележете си състоянието, което сте преживели, и мисълта, която ви дойде, и после пак се върнете в сегашното си състояние. Ако не се породи никаква мисъл или ако не преживеете никакво състояние, това да не ви смущава, върнете се пак назад. Аз постепенно ще ви показвам математически съотношения, как да работите.

Тези упражнения са най-малките, които ви задавам. Във вашия ум възниква идеята: „Как мога да се върна 8000 години назад, как ще направя това?“ Вземете пример от малкото дете, което, като се изправя на краката си, има ли идея как ще пристъпва? Не, то се подчинява на инстинкта, изправя се на краката си, пада, отново се изправя, пак пада и т.н. Така и вашият ум е едно четвероного животно. Умствените хора са четверокраки, започват да се изправят, падат, пак се изправят и най-после казват: „Не можем да разсъждаваме.“ Не, ще падаме, ще ставаме, ще се покланяме, докато най-после застанем на двата си крака и започнем да мислим. И тъй, запомнете, че умът ви не е човешки, той е на 4 крака, но това не е за обида. Ако умът ни беше човешки, то животът ни щеше да бъде другояче устроен и нямаше да бъдем на този хал, на който сме сега. Че умът ни не е просветен, това може всеки да го провери. Може ли да намерите две души вкъщи, които да са на един ум, които да живеят в любов? Много рядко и то когато хората имат разположение. Това е не че нямаме желание да живеем, но има нещо изкълчено в нас. Щом се повърнем в първоначалното си състояние, ние веднага ще се освободим. Тогава ще се намерим в положението на човек, когото лекуват с вода или слънчеви лъчи – той се изпотява, докато изхвърли всички нечистотии и след това се усеща като новородено дете.

Ето защо нам предстои първо да се освободим от тези нечистотии, събрани у нас от хиляди години, и да остане само чистата кръв, т.е. чиста Божествена мисъл и чисто Божествено сърце. След това с нас ще стане същото, каквото става с някой човек, който е тежал 120 килограма, но после заболява от тифус и отслабва, става като чироз. И с вас ще стане същото. Ще изхвърлите едно-друго, всичко, което е непотребно, и ще почувствувате, че сте оглупял.

Докато не оглупеете, нищо няма да излезе. След като се изпразните съвършено, тогава новият Божествен живот ще дойде от друго място и той ще напълни вашето шише.

От вас не се изисква голямо геройство, а само вяра и послушание, за да можете да направите този малък опит. Вие ще ми цитирате онзи стих, дали това е съгласно с волята Божия. Всяко добро действие в света е съгласно с волята Божия. Всяка добра мисъл, всяко добро начинание, колкото малко и нищожно да е, е съгласно с волята Божия. Знайте, че всяко добро започване, всяко добро начинание показва резултат и ще може да се реализира, но се изисква затова дълго време. Затова, най-малкото добро желание, най-малкият добър подтик след време ще произведе добър резултат. Всяка добра мисъл и желание се дължи на подтика на нашата Божествена Майка, Която иска да ни подигне на уровена, на който Тя се намира.

Между вас сега има една малка дисхармония, аз ще проверя дали аз или вие сте причина за тази дисхармония. Вие ще правите вашите упражнения и аз – своите и като ги разрешим, ще се срещнем в някои допирни точки. Имайте вяра и не се колебайте.

Като правило ще имате следното: От вас се изисква вяра в себе си, във вашата разумна душа и то дотолкова, доколкото тя ще бъде свободна да мисли и да разбере всичко, което Бог е направил.

Доколкото вашата душа е събудена, дотолкова и вие ще се ползувате от Божествените блага в света.

И тъй, между всичките правила поставете вярата.

Беседа, държана на 26 февруари (четвъртък) 1920 г.

ТРУД И МЪЧЕНИЕ

Ще ви дам едно правило, което трябва да имате предвид, а то е: когато се изправим за съзерцание, кой където се намира, там да застане, а всеки, който не се спре сам, ще го спрат. От всинца ви се иска ред и порядък. За последствията, казвам ви, че не отговарям. Ще се научите, че духовният свят не е като земния. На земята може да се върши всичко, но на другия свят всичко трябва да е в изправност. За да не става спиране, ще се научите да зачитате душата и духа си. В беседата „Мъчението“ казах, че трябва да възприемем мъчението, защото то изразява човешкия живот, а животът трябва да го възприемем във всички негови форми. Под „мъчение“ се разбира и добро, и лошо. Втора фаза за ученика е трудът. Трудът представлява растене, духовен живот. Тази дума започва с буквата „Т“. Окултистите от изток и запад турят на тази буква една увиснала змия, която показва пътя, по който се движи човешката душа. Тази буква представлява две велики движения в света: в материалния и в духовния свят. В съвременната философия тези две движения се определят с времето и пространството. Те са две идеи. Какво са всъщност пространството и времето, ние ги определяме по техните проявления. Пространството е място за великите светове, а времето определя най-малкото движение на живота. Мъчението е процес на слизане, а трудът – на възкачване. Ако схванете думата „труд“ като изтощаване, значи не сте схванали смисъла ѝ. Следователно всеки от вас трябва да схваща идейно труда като движение нагоре, т.е. като движение в духовния свят, движение нагоре в пространството, а то значи разширение. Аз искам да освободя умовете ви само за известна степен, а не и напълно от илюзиите. Няма да ви отнема всички

илюзии, защото животът ви без тях няма да има смисъл. Ще ви обясня това нещо с езика на природата. Този език аз наричам Божествен. Насадете кое и да е растение, то ще ви покаже тази велика философия. Най-напред това растение слиза надолу, с което ви показва, че приема материалния свят във всичките му форми и с всичките му страдания. След това то пониква. Ако погледнете това растение в духовния свят, там то представлява един разумен живот. Онова малко цветенце, което виждате пред очите си, ви се показва смешно, като се считате пред него много интелигентни, обаче в другия свят то има много по-висока култура, отколкото вие в дадения момент. Това малко цвете, като слиза на земята, казва: „Аз приемам Божествения живот във всички негови форми.“ Но това малко цвете, което ви се показва глупаво и неразумно, е велик дух. С тези неразумни цветя вие си служите като емблема на нещо бяло, на чистотата, на любовта или друго нещо. Тези цветя ви препоръчват. Накичите се с някое бяло цвете и казвате: „Вярвайте в това цвете, вярвайте, че и аз съм такъв.“ Това не е проявление.

И тъй, първо трябва да се научите да мислите правилно, да знаете, че цветята не са прости, неразумни същества, и ако те не могат да проявят своята интелигентност, това ни най-малко не ви дава право да мислите тъй. Ще направя една аналогия, да разберете защо те не се проявяват. Когато си легнете вечерно време и заспите, ако дойде някой да ви събуди и веднага ви запитва нещо, иска обяснение по известен въпрос, вие колкото и да сте учен, ще мълчите, не ще можете да се проявите. Ще кажат за вас: „Той е първокласен глупак.“ Нямат право да заключават това. Така е и с цветята. Те сега мълчат, защото си почиват. Събудете ги от съня им, ще разберете тяхната интелигентност. Бързите ви заключения за нещата са един

недъг, от който трябва да се освободите, защото ще ви спрат още на първата врата.

Змията, която е поставена горе върху двете величини – пространство и време – показва, че нашият живот ще се осмисли само тогава, когато разберем смисъла на истинския труд. Да допуснем, че се намирате в някоя планинска местност и пред вас тече бистра река, и вие отивате към изворите на реката, и се спирате пред тях. Питам ви: Разбрахте ли тази река? Тези извори са образувани от дъждовната вода, част от която се изпарява, а друга част се просмуква от земята и като подпочвена вода образува изворите. Дъждовната вода пък е образувана от океанската, от морската, която чрез изпаряване отива в пространството. Аз правя една аналогия между живота, който се проявява у нас, и между тази река с нейните извори. Вие казвате: „Това сгъстяване, което става в земята, то е материалният свят.“ От океана, от който се е изпарила една част вода и във вид на пари се е качила нагоре, после тези пари отново като вода слизат надолу в почвата, потъват и пак след това се изкачват. При това движение се образува буквата „Г“, която е начална буква на думата Господ. И когато кажете, че сте ходили до изворите на тази река, вие разбирате само половината на буквата „Г“, т.е. само това, което извира от земята, а другата половина не сте взели в съображение. Въпросът не е за реката. В едно изречение Христос казва: „Животът, който ще вложа във вас, ще бъде един постоянен извор в човешкото сърце.“ Вие не може да разберете труда, докато не разберете мъчението. Първата фаза е мъчението – ще слезеш до дъното, дето са корените, оттам ще се поляризираш и в тебе ще се образува едно движение нагоре – ще отидеш към труда. Няма да разглеждам как ще се образува това движение. Вие сами ще размишлявате върху буквата „Т“. Когато посеете едно житно зрънце, кой му показва как да расте? Вие

изисквате всичко да ви обясня, но това не се позволява. Нито Бог, нито природата обясняват всичко. Земеделецът трябва да разорава земята си, да я посее и след това природата започва своята работа. Кой учител е показал на житното зърно как да слезе в земята, как да поникне нагоре? Кой учител му е открил тези велики закони? Ще кажете: „Житното зърно не е интелигентно, него кокошките го ядат. Тъй че и да му се обяснява, то няма да разбере." Не, то стои по-високо от вас. Ако бяха ви турили на негово място, вие не бихте издържали този живот. Вашият живот се дължи на живота на това житно зърно. Когато Христос казва: „Яжте Моето тяло, пийте Моята кръв, Аз съм хлябът", Той подразбира житното зърно. Това житно зърно се ражда в небето, то е плод на Божествената Любов. Тази иден, върху която ви говоря, е смътна за вас и вие се запитвате какво отношение има между реката и изворите, и между човешкия живот и труда, и между житното зърно и труда. Човешкият живот се проявява в материята, чието движение е надолу, и в Духа, Който се движи нагоре. Движението на материята и движението на Духа са в две противоположни посоки и те не се мразят, но никога не се заемат да свършат работа един вместо друг. Ако Духът каже на материята: „Свърши ли тази работа?", тя се отрича, като казва, че това не е нейна работа. По същия начин постъпва и материята. Материята и Духът се противопоставят един на друг. Ще ви моля, когато разисквате по този въпрос, спрете за малко вашите религиозни вярвания. Питам ви: Каква беше първоначалната ваша религия, както и тази на човечеството? Ще кажете, че това не е съгласно с религията. Ние не мерим Божествената Мъдрост с религията, тя с нищо не може да се мери. Тя може да се възприема, може да се проверява с опити и само чрез вътрешни преживявания човек може да провери нейната същина и никаква мярка друга няма в този свят, с която да кажем, че това е

Божествено или не. Двама души, които се ръководят от Божествената Мъдрост, ще постъпват по един и същ начин. Те ще постъпват еднакво, както двама велики артисти ще вземат по един и същи начин лъка и с него с еднаква продължителност ще вземат цялата нота „до“. И двамата планомерно ще вземат тази нота. В Божествената Мъдрост всички действия са математически отмерени, там нищо не се коригира. Бог няма нужда от коректори, от философи, от мъдреци. Той има нужда от ученици. Най-големите философи той ги праща за товарни животни на земята. Всички товарни животни, с които си служим за возене на коли, това са все велики философи. Това да не ви се вижда смешно, защото именно умните ще дойдат да оправят света. Само великият философ като стане бик, вол, ще може да извлече колата на правия път. Казва се в Писанието: „Първият ще стане последен.“ Вас ви шокира мисълта, как един философ може да стане животно! В индийската литература има предание, че някои адепти ходили да освобождават остров Мадагаскар и като отишли в Сините планини, станали биволи. Тези биволи са много умни, разбират повече, отколкото днешните европейци. И до днес ги пасат.

И тъй, мъже и жени, като гледате буквата „Т“, в кое положение и място ще поставите жената и где мъжа? И едните, и другите ще кажат: „Ние не искаме да слезем долу в корените.“ Така вие не разрешавате въпроса съществено. Някои искат да поставят и мъжа, и жената, дето не им е мястото. Най-напред трябва да си съставите понятие какво нещо е мъжът и какво нещо е жената, и тогава да ги поставите на мястото им.

(На 3 май 1917 г. в беседата „Съчетанието“ е казано: „Буквата „Т“ – долната линия представлява мъжа, а хоризонталната – жената. Те се стремят да се обединят.“)

Горната черта е мъжът, а долната – жената, затова мъжете се оплакват от жените, че са горчиви. Знанието е жената, горчивият корен, тя е, която слиза. Затова се казва в пословицата: „Корените на знанието са горчиви. „Жената е човешкият живот, който слиза в материята, за да извлече необходимите, потребните сокове. Тези неща ви се виждат детински, нали? Като ме слушате, казвате си: „Ние знаем тези неща.“ Престанете да мислите, че знаете. Като знаете, обяснете защо са страданията в света. Ако мисля, че много зная и съм много учен, а като ме сполетят нещастия, не мога да ги издържа, не разрешавам правилно задачите си, това не може ли да покаже на моята дебела глава, че нищо не зная? Не че нищо не зная, но това, което зная, не е това, което трябва да зная, не е това, което е съществено. Освободете се от кривите си идеи, хвърлете всички панделки, колкото ги имате, защото често си мислите, че като се облечете хубаво, като си турите хубава шапка с перце, като се накичите със скъпоценни пръстени, всичко е свършено. Не, силата е в това, каква е силата на мускулите, на стомаха, на дробовете ви и на мозъка, а другите неща са второстепенни. Вярванията ви, това са една дреха, която няма важно значение. Ти може да си облечен с най-скъпи дрехи, може да си накичен със скъпоценни камъни, но те няма да придадат нито йота на ума ти, а по-скоро може да се явят като причина, която ще съкрати живота ти. С прости дрехи може да живеете по-дълго време, а със скъпи дрехи и със скъпоценни камъни – по-малко, за тях ще ви претрепят, ще ви убият.

И тъй, трудът е движение нагоре, към Бога. Като кажеш, че се трудиш, веднага в ума ти да възникне идеята, че ти се движиш към Бога, за да разбереш смисъла на живота, който е у тебе. Като слизаш надолу, пак да разбереш, че се движиш към Бога, защото Бог се движи към безкрайно малко време и към безкрайно малко

пространство. Посоката нагоре се нарича труд, а надолу – мъчение. Значи мъчението е движение надолу, да разберете Бога в най-нищожното Му проявление, да разберете, че Бог действува там, дето не се забелязва никакъв живот. Развийте вашето съзнание така, че в най-малките неща да схващате Божествените прояви. Онзи, който не е разбрал мъчението, и започне да се движи нагоре, него го очакват големи катастрофи. Злото в съвременното общество е в това, че всички се движат нагоре, всички искат да имат знания, да бъдат богати, да са добри, но това създава днешната анархия. Тези хора не искат да се мъчат и казват: „Другите да работят за нас.“ В Божествената книга е писано тъй: „Който не се мъчи, той не може да се труди; който отхвърля мъчението, не може да се ползува от труда.“ Следователно този човек се лишава от плода на човешкия живот. Употребявайте думите „мъчение“ и „труд“ и ги проверявайте. Щом се намерите в мъчението, трябва да разберете проявлението на Бога, да го намерите в материята и да намерите законите, които създават тези форми. Един старовременен пророк казва: „Ако взема крило и отида на небето, там ще си; и ако сляза в ада, пак там ще си.“ Същият закон е и тук. Това движение в буквата „Т“ надолу е магнетическо движение, затова бих препоръчал на учениците си, когато искат да придобият повече магнетизъм, да си събуят обущата и да ходят боси по нагорещената от слънцето земя 1–2 часа. Обущата ни изолирват от магнетизма на земята, вследствие на което се зараждат много болести. Ходенето гологлави е също така полезно. Знаете ли защо гърците наричат българите дебелоглави? Едно нещастие е накарало българите да носят дебели шапки. Българинът е гениален, магнетичен ум, но докато не хвърли шапката си, не може да мисли тъй хубаво, не е остроумен. Бих ви препоръчал следното: Ходете боси и гологлави, ако искате да сте умни и здрави. Това, което ви давам в

тези беседи, е само начало, само а, б от цялата наука, но не искам да го давате на масата, това е само за вас. Решил съм да давам само на достойните, а недостойните ще излязат с празни торби. Ако имат нещо в торбите си, а са недостойни, като излязат вън, ще изпразнят торбите, ще ги обискират. Това е Божественото учение, а вие мислите, че ще надхитрите другите. Ако сте недостойни, като излезете от тази школа, и най-малката игла, която имате, ще ви я вземат и като ви питат какво сте научили, ще кажете: „Нищо не знаем, то не е за нас."

И тъй, първата стъпка е мъчението, слизането към Божествения живот, към Бога, както се проявява в материалния свят, и да виждаме във всички действия Божията разумност. Втората стъпка е трудът. Като се трудим, трябва да знаем, че и тук е проявлението на Божествения живот. Като приемем тези две идеи в нас, ние ще се поляризираме и ще знаем да работим правилно. При мъчението ще се развива тялото ни, мускулите ни, ще бъдем здрави. Всички хора, които се движат нагоре, които се трудят, имат организирани мозъци и добри мисли. Не може да има добра мисъл без движение нагоре. Човек, който мисли постоянно за земята, той е осъден на израждане. Човек с живота си трябва да слиза в материята, а с ума си да върви нагоре. Защото от какво се създава мисълта, от какво се създава горният живот на дървото? Корените, които са стигнали до известна дълбочина на земята, започват да смучат сокове и да ги пращат нагоре, при което се зарежда Божественият живот. Тогава умът започва да действува и да развива листа, клончета, цветове и плодове. Там дървото има правилни геометрични форми, това показва, че умът е започнал да работи. Следователно, когато започнем да приемаме магнетизма от земята, ще се развиваме както растенията: листа, клончета, цветове и плодове. Първо ще се намерите в положението на житното зърно: като дойдат нещастията върху вас,

ще ви заровят, но не издавайте никаква въздишка, задълбочете се в себе си. А какво прави човек в такъв случай? – Стряска се. Не, ще постъпите като житното зърно. Докато не се събори светът, нищо няма да се създаде. Докато земята не се преобърне отдолу нагоре, докато не се разоре, житното зърно няма да излезе. Следователно, ако средата, в която живеете, не ви затрупа, вие не може да никнете. Всяко страдание е малкото пръстчица, която се туря отгоре ви. Всяко страдание е пръстта върху житното зърно, за да не го клъвне някоя птичка, а като се посипе с пръст, то може да се движи нагоре и надолу. Когато страдаш, кажи си: „Заровиха ме, погребаха ме, посипаха ме с малко пръст“, т.е. смъртта ми дойде. Но всичко това е привидно и в окултната наука се нарича изпитание. Има зърна, които не могат да поникнат. Това значи, че те не са издържали изпита си. На всеки от вас, като му се тури малко пръст отгоре, дава му се възможност да расте. Това може да го проверите. Ако пък ви се даде някакъв изпит, и вие се страхувате, не устоите, не сте го издържали, спирате се в развитието си за 1–2 или 10 години; но след време ще продължите живота си оттам, гдето сте се спрели. Този закон работи навсякъде. Всички бедни ученици, които са били смели и решителни, са успели да си пробият път, а богатите ученици, като срещнат трудности в училището, напущат го. Не са външните условия, които създават човека; не е и трудът, който създава човека, а мъчението. Проверете този факт. Хора, които са готови да се мъчат, те ще се повдигнат, те ще сполучат. Който се стреми към труда, а избягва мъчението, неговите идеи ще се реализират само 50%.

Сега искам всички, които сте тук, да се вдълбочавате в себе си като житното зърно и да не се занимавате с другите хора. Ако разберете себе си, ще разберете и другите хора; не разбирате ли себе си, никого не можете да разберете. Ако си доволен от своите

постъпки, ще бъдеш доволен и от постъпките на другите хора; ако не си доволен от себе си, от никого няма да бъдеш доволен. Като определяме една постъпка от гледището на тези два велики закона – мъчението и труда, всякога ще бъдем доволни. Според тези закони може да проверявате и други неща. Например някога напишете едно стихотворение или една статия и искате да знаете как ще се произнесе окръжаващата ви среда. Ако вие си го харесвате и не го критикувате, ще ви го харесат и другите. Критикувате ли го вие, и другите ще го критикуват. Вие написвате едно стихотворение и не го харесвате, а искате другите да го харесат. Че как, те по-глупави ли са от вас? Тъй че като напишете едно стихотворение и го измерите с тази мярка, комуто да го представите, ще намери, че е добро.

И тъй, възможността да напредвате в окултната школа зависи от вашето вътрешно разположение. При всяко одумване, критикуване на другите, вие се обезличавате. Себе си критикувайте, другите – не. Поправи себе си, ако искаш да поправиш другите хора.

Първият закон на труда е да се трудите всички и да бъдете доволни от труда си. Не питайте защо Господ е оставил човека да се труди. Ако се трудите повече, отколкото са силите ви, това е от лукаваго. Ако едно 10-годишно момченце майка му го накара да пренесе 60 кг брашно от едно място на друго, като му казва да го пренесе на няколко пъти по 5 кг, а то, за да спечели време, се натовари с 30 кг и не може да го вдигне, кой му е виновен? Ще трябва да послуша съвета на майка си. Има тежки идеи, които, като ги туря на вашия ум, ще се обезобразите. Вашият мозък не е в състояние да издържи вибрациите на една Божествена идея. Някой казва: „Аз имам такива възвишени идеи!" – Знам какви възвишени идеи има на земята. Това са идеи от 5 кг, по-тежки от тях няма. Човешкият мозък в сегашното си развитие не може да издържа. Като разказвам някога на

някой човек нещо, той казва: „Спри малко, че ми се зави свят." Всичкото заблуждение е там, че като прочетем някои книги, мислим, че много разбираме. Това е мъчение. Някой прочете Библията 1–2 пъти, мисли, че е разбрал нещо. Има начини за четене, за разбиране на тази книга. За да разбереш тази книга, която е писана преди 2000 години, трябва да преживееш това, което тези писатели са писали. Не можеш да разбереш Давида, ако не минеш през неговия път. Не можеш да разбереш пророчеството на Исаия, ако не преживееш това, което той е преживявал. Ако някой художник нарисува Витоша, мислите ли, че ще можете да я разберете, да си я представите точно, каквато е. Не, ти ще трябва да извървиш цяла Витоша, за да я разбереш, но от картината нищо не ще разбереш. Някой казва: „Аз имам понятие." Да, понятие всеки може да има, но онези живи идеи, които може да станат храна на нашия ум, се добиват само когато човек мине през тези местности. Следил съм как някои туристи, като пътуват, говорят за едно, за друго, но не и за природата. Вслушайте се в разговорите на тези, които отиват на разходка в Борисовата градина. Един следи за шапките на дамите, друг за роклите и т.н., а природата – на заден план. Всички тези хора, които се разхождат, имат ли еднакви схващания? – Нямат. И когато някои хора разправят за духовния свят, казвам: „Тези хора говорят за шапките на духовния свят; те говорят за дрехите, за челиците на духовния свят". А духовният свят не е нито шапки, нито рокли, нито чепичета. Всичко има смисъл, щом е според Писанието, в което се казва: „Бог не гледа на лице, а на сърце." Как ще разберете тази метафора? Господ не гледа как е устроено твоето лице, а гледа на сърцето ти. Гледам двама души: единият има хубаво лице, а другият – почерняло лице, груби ръце и Господ предпочита втория, защото има хубаво сърце, а първият няма. Някои ще ми възразят: „Да, но нали лицето е израз на

сърцето.“ То е тъй, но не и на земята. Лицето е израз на сърцето само в Божествения свят. Когато някой тук на земята е скръбен, а иска да се представи радостен, изменя неестествено лицето си. Той отвътре скърби, а отвън се смее; отвътре мрази, а отвън показва, че е готов на всяка отстъпка. Питам сега: Лицето израз ли е на сърцето? Какво става в това лицемерие? При тези две противоположни състояния по преживяване мускулите претърпяват известни съкращения и отпускания, вследствие на което лицето погрознява. Всякога, когато искате да представите това, което не е, лицето погрознява. Следователно красотата произлиза от пълен изблик на сърцето с хубави чувства. Ще кажете: „Значи, като се разгневя, трябва да проявя всичко на лицето си.“ Това е друго лицемерие. Не, трябва да изразяваш това, което чувстваш. Като те измъчва някой, кажи му: „Ти, който ме измъчваш, ще погрознееш, за тебе страдам, а аз ще стана красив.“

И тъй, който приема мъчението, става красив и в него постоянно приижда Божественият живот. Такъв е законът на Бога. Бог е постоянно към страната на слабите. Всеки, който се хвали, че е силен, Бог му казва: „Хайде да се поборим!“ Господ започва да го тъпче, за да го убеди, че не е силен и че е една от малките единици. Ако напишете едно число с 10 нули и на края поставите една единица, и вземете отделно друга единица, можете ли да намерите колко пъти тази единица е по-голяма от числото с нулите? Числото с нулите е: 00000000001. Като се изчисли, получава се 1/10 000 000 000 част от цялото. Ще кажете: „Ние разбираме тази 1/10 000 000 000 част.“ Можете ли да опишете пътя, по който тази единица е минала, за да се раздроби на толкова малки частици? Това е законът на инволюцията, на слизането. Ако бихме обяснили тези нули чрез закона на

мъчението, щяхме да имаме един велик свят. Всяка нула показва световете, през които е минала единицата.

И тъй, за подема ви, за да дадете баланс на развитието си, ще внушите в ума си идеята за мъчение и труд, два противоположни полюса. И едното, и другото са движения към Бога. Това значи, едното е движение от центъра навън към периферията, а другото от периферията навътре към центъра. Не може да има движение към центъра, ако не се излезе към периферията и обратно. Тези две движения са движения на ума и на сърцето; едната буква показва сърцето, а другата – ума. Сърцето показва движението към центъра, а умът – в другата посока, и ще започне растене, развиване. Хубостта на това учение е, че чрез него ще си създадете един вътрешен свят. Например, като излезете на разходка и погледнете някое цвете, веднага ще влезете в неговия живот, ще почувствувате едновременно неговата радост и скръб. Като минете покрай някой извор или река, ще почувствувате живота на този извор. А това е велика философия. Вие няма да си представите извора само такъв, какъвто си е, но ще ви се представи и другата му страна. Като влезете в този океан, ще вземете пътя към пространството нагоре. Като наблюдавате тези неща, ще ги сравните с вашия живот, с всички ваши разположения, чувства, мисли и желания, защото всички реки са съотношения на движенията, които стават вътре във вас. Ако разбирате реките и цветята, ще разбирате и вътрешния си живот, известни ваши мисли и желания мязат на тях. Ако разбирате външното, ще разберете и вътрешното, и обратното. Как ще обясните защо като се срещат двама души, не си хармонират понякога? Защото и двамата едновременно се движат в една и съща посока. На учениците от окултната наука не се позволява да вървят двама един след друг. Ще чакат първият да извърви пътя си, за да не гълта прах вторият. Този път може да трае

векове, а може и един момент. Например у някого се зароди една идея, а той не я приема с дни, месеци; това е пътят, който тя е изминала. Пътят, който се извървява, е пътят на мъчението, след което отиваш в друг път – започваш да работиш. Когато някой каже, че започва да мисли, то значи, че е извървял пътя на мъчението и започва да работи. Проверете това с вашите мисли. Не можете да приложите известна идея, докато не я приемете, а за да я приемете в нейната пълнота, трябва да я извървите. Като мислите така, ще можете да преодолеете някои големи спънки. Тези спънки са хипнотически. Аз скоро ще ви събудя от вашия сън, но като ви събудя, да не мислите, че ще спите. Нали сте сънували, че сте се пробудили, ходите, движите се, но после пак заспите. Под думата „пробуждане“ разбирам живот, движение нагоре. Аз ще проверя закона. Онзи, който е слязъл до дъното на мъчението, веднага ще приложи пробуждането, а който не е дошъл до дъното на мъчението, ще каже: „Нека си почина.“ Като си лягате да спите, подразбирам, че не сте слезли до дъното. Като свършите работата си, няма да спите. Сънят е процес, който показва, че слизате надолу, за да почерпите енергия за вашия бъдещ живот, бъдещо развитие.

И тъй, мъчението е движение надолу, трудът – движение нагоре, страданието – заравяне, събуждането – извървяване на пътя. Като се събудиш, запитай се: „Извървях ли пътя?“ Не е въпросът за целия път на живота ти, а пътя, който ти е даден за определения ден. Ако не го извървиш, отново ще го почнеш. Ще гледате да освободите умовете си от ненужния товар, който имате. Всяко безпокойствие, тревога, нервиране, негодуване и тем подобни ще ги уволните като стари служащи. Така ще създадем едно поколение. Искам да направите опит в това и след 4–5 месеца да намеря една промяна в погледа и лицето ви. Тази промяна ще стане. Онези, които спят, ще си спят,

няма да ги събуждам, ще ги оставя, а ще вървя с тези, които са се събудили. За спящите можем да вземем една каруца и ще ги возим като болни. Дето спираме, ще ги оставим пак да си спят, докато намерим сгодно място да ги оставим в безопасност. Тях ще оставим, а ние ще продължим пътя си.

Трудът е закон за развиване на вярата. Вярата без труд не може да се развива. Който не се труди, няма вяра.

Мъчението е закон за проявление на надеждата. Следователно, когато искате да усилите вярата си, ще се трудите, а когато искате да усилите надеждата, ще се мъчите. Мъчението нагоре е надежда, а трудът нагоре е вяра.

Ще ви дам две формули:

Първа формула: „Мъчение, надежда, спасение“.

Втора формула: „Труд, вяра, въздигане“.

В първата формула ще вмъкнете още една дума, а във втората три думи, но точно определени. Като вмъквате тези думи, ще ги опитвате и само тогава ще ги оставите към формулите, когато бъдете доволни от тях. Да няма никакво недоволство нито в ума, нито в сърцето ви. Тези две формули ще покажат доколко сте разбрали това, което ви говоря. И тъй, всичко 10 важни думи ще имате за размишление.

Ще бъдете тихи и спокойни, като житното зърно ще стоите и ще чакате, без да се безпокоите. Ако разрешите правилно тези две формули, нова светлина, ново разбиране ще дойде в ума ви. Нищо да не ви смущава, страх не се позволява тука. Да не казвате: „Дали ще разрешим задачата?“ – Ученикът, който иска да учи, всякога може. Някои от вас могат да разрешат задачата за един час, други за един ден, някой за две седмици, други за 10 години, а някой и за 100 години. Всеки ще решава сам, няма да се допитва до другиго. С чужда

пита помен не става. Онези, които не спазят това правило, ще опитат закона, а той ще бъде такъв: цветът им ще окапе и няма да имат плод. Тези две богатства са за всекиго от вас лично, всеки да ги събира за себе си. А когато един ден забогатеете, ще почне да блика навън и ще се ползуват и други, но докато изворчето само цицирика, няма нужда да разпилявате. Има чешми, които текат бързо-бързо и след 1–2 часа нищо не остава. Мъчение, труд, слизане, възлизане, надежда, вяра, спасение и въздигане. Ако бяхте повече напреднали, бих ви изисквал да решите задачата с математически числа, но понеже не сте математици, давам ви да я решите с думи. Първият, който се похвали, че я е решил, той се е самоизлъгал.

Новата култура започва с мъчение и труд. Разрешите ли задачата, вие сте членове на новата култура, на новата раса. Не я ли разрешите, оставате да повтаряте. Разбирайте езика, с който ви говоря. Той не е език на обезсърчаване, нито език на поощряване.

Казвам, че във всяко житно зърно има условия да се развива, няма нужда да го учат на това нещо философи. Така и вас няма нужда да ви учат как да станете добри, как да вярвате, как да любите. Всичко е у вас, в душата ви вложено, то си е Божествено, затова няма нужда никой да ви учи. Пръстта, която ви турят отгоре, е Божествено нещо и ако вие разбирате какво ви се казва с това, разбрали сте и смисъла ѝ. Не трябва да ви се шепне отвънка, това не е разбиране. Разбиране аз наричам тогава, когато вие възприемете всичко, с всяка клетка на вашата душа, ум, сърце и дух.

И тъй, трудът е движение във въздигането нагоре, за да се оформи нашият живот.

В цялата природа има шепнене, например изворите, пясъкът, листата, цветята, мухите, всичко шепне, но на своя език. Тревата като никне, не никне за мене, мухите, листата, цветята не шепнат за мене.

Ще ви приведа един анекдот за един прочут американски проповедник. Той бил известен в цялата местност. Името му било Джон, но понеже бил обичан от всички окръжаващи, наричали го Brother John, което значи брат Иван. Като си заминавал, излезли да го изпращат всички граждани – мъже, жени, деца, всички искали да му кажат „сбогом“. Птичките запели, казали му „сбогом“. Като излязъл извън града, качил се на кобилата си, но тя го хвърлила от гърба си, казала му и тя „Сбогом, брат Иван“, и си отишла, заминала си. Този анекдот показва, че в проповедника имало всичко, но нямало трезв ум, затова кобилата му го хвърлила.

Сега, аз не искам да ви хвърля кобилата и да ви каже „сбогом“. Така ще се спре всяко развитие, всяка еволюция. Хора, които са хвърляни от кобилата си, казват: „Тези работи не са за мене, няма да се занимавам с тях. Като дойда друг път на земята, ще се заинтересувам, сега съм стар.“ Казвам: Кобилата му го е хвърлила.

Зададена работа за следния четвъртък: Някой от вас да напише нещо върху „Човешката воля“, друг върху „Интуицията“, а трети върху „Човешкия разум“.

Беседа, държана пред учениците и слушателите на Бялото Братство на 4 март 1920 г., четвъртък.

ВЯРА

Каква е мисълта ви при последното събрание?

– Последното петъчно събрание[38] *беше да се научим да мълчим, да станем като деца, да развиваме милосердието, да се упражняваме върху Духа, упражнения върху добродетелите, върху развиване на сетивата и приготовления за Петдесетницата*[39].

Като дойде Петдесетницата, трябва да влезете в закона на самопожертвуването. Който приеме Божествения Дух, той трябва да върши волята Божия, а не каквото сам си поиска. Впрочем и сега вие не вършите своята воля, все някоя чужда воля се намесва вътре във вас. Ще гледате да усилите вярата в себе си. Има един стих, който казва, че без вяра не може да се угоди на Бога, но се иска вяра, която да върши чудеса.

Упражнявали ли сте се във вярата и какви упражнения сте правили?

За да се развие вярата ви, изисква се щото всеки един от вас да си изработи един вътрешен мир. Човек трябва да се нагоди според съвременния живот, според условията, в които живее, за да подеме развитието си оттам, от дето се намира сега. Например колцина от вас биха имали смелостта да се качат на един аероплан? Малко биха сторили това, защото се изисква геройство. А колко такива изпитания

---

[38] Такава беседа не е запазена. Вероятно тогава събранията на жените са започнали да се провеждат в петъците, докато от началото на 1920 г. в четвъртъците Учителят държи беседи пред т. нар. от него „ученици на окултната школа“.

[39] Петдесетница (Петдесятница, Пятидесятница) или Ден на Света Троица, също и Духовден е голям християнски празник. Той прославя явяването на Светия Дух върху апостолите на 50-я ден след Възкресението (след Великден). През 1920 г. Великден е на 11 април. Тук не става ясно кога е било „последното петъчно събрание“.

могат да се случат в света! Ако човек може да се качи горе на аероплан, той ще укрепи вярата си. Вярата ще схващате като коренчетата на едно растение, което посявате в земята, и то чрез тези коренчета се крепи. По същия закон човек чрез вярата се крепи в Бога. Като се закрепвате силно, и Бог ще ви крепи. През всички времена и изпитания, онези хора, които са имали вяра в Бога, никога не са били излъгани. Разбира се, има вяра, която може да се осъществи, но мнозина, макар и да са имали силна вяра, пак са били изложени на големи страдания, защото те са били необходими за тяхното развитие. Но като имат вяра, техните страдания се осмислят.

Всички вие имате опитности за вярата и затова няма да градите нова, а ще развиете тази, която имате, за да мине тя през нова фаза. Да допуснем, че имате лодка, която искате да изтеглите на брега. Тегли, тегли я един, не може сам да я изтегли, изгуби вяра. Дойде още един, теглят двамата, не могат да я изкарат, дойде трети, четвърти, пак не могат да я изкарат. Съберат се най– после десетина души и я изкарат на брега. Те имат вяра, че само десетина души ще могат да я изкарат. Така и вие ще приложите същия закон в действие. Ако един не може да направи някоя работа, то ще се съберат двама, трима, четирима, до десетина души, докато най-после могат да я свършат. Това е законът на Вярата. Когато всички се обединят, Божественият закон започва да действува. Слабостта на християните се заключава в това, че са разединени и като не може един да я свърши, някоя работа, те се отчайват и мислят, че и повече не могат да я свършат. Не, трябва да се обединят 10, 20, до 30 души и с тази обща сила ще я свършат. Само по този начин като действувате, ще имате резултат. Воля, воля трябва. За да успеете в мълчанието, трябва да развиете добрата си воля. Доброто, което е затаено в тебе, трябва да се развие по един или

по друг начин. Всеки човек си има методи, чрез които може да си работи.

Сегашното положение на хората е като това на чиновниците, които очакват всеки месец заплатата си. Добре, ако тези чиновници бъдат изхвърлени от местата си, какво биха правили? Значи вярата е онова състояние, онази сила вътре в душата, която може да направи човека да се приспособи, т.е. във всеки даден момент човек да не се изненадва от условията. Но трябва да размишлявате, да премахнете тази сгъстена атмосфера, която съществува между вас. Бъдете постоянно в размишление, докато започнете да чувствувате, че придобивате една малка сила. Онези, които се упражняват в гимнастиката, започват мускулите им да нарастват, а след това могат вече да дигат и по-големи товари. Това е процес, който постоянно ще се увеличава. Вярата на едно дете и вярата на един светия се различават. Вярата на детето е в едно направление, а тази на светията – в друго. И ангелите имат вяра, но тяхната вяра е съвсем друга. Вярата подразбира един велик закон, в който няма изключение. Ако ние постъпваме съобразно с този велик закон, в резултат не щеше да има никакво изключение. Ако някога няма резултат, причината на това се крие в туй, че ние сме престъпили този закон. Ако някой от вас проси, а не получи, то е защото зле проси. Онзи, който се двоуми, няма да получи това, което иска. Първото нещо във вярата е да няма раздвояване, да няма двоумение.

Понеже досега сте говорили, говорили, то най-умното е, като се събирате в петък, да прекарвате половин-един час в мълчание. Това, което е говорено в неделя, това, което е говорено в четвъртък, постарайте се да го приложите[40]. Ако не се приложат някои от тези

---

[40] Явно по това време в петък е бил Женския клас, в четвъртък – Специален клас, а в неделята са изнасяни неделните беседи.

правила, ще стане натрупване на материал без някакво приложение. Така е и в училищата, когато учителите задават много уроци. Учениците не могат да ги усвояват, претрупват паметта си и с това затъпяват. Говори се за воля, за интуиция, за вяра и за още много работи и човек не знае какво да избере. Започнете да съзерцавате върху вярата. И тъй, като се съберете, започнете да мълчите, да съзерцавате, докато почувствувате, че у вас се създаде хармония, у всички има едно подигане. Това показва, че умовете ви започват да хармонират. Но за това се изисква работа. Упражнявайте се така неделя, две, три, постоянно правете такива упражнения тук, а после и вънка.

За този петък имате ли определени въпроси, определена цел, върху която да разисквате?

Отговарят:

– За да постигнем единство, хармония помежду си, за да може да работим, ще се разпределим на групи.

Започнаха ли тези групи да действуват?

– Някои са започнали.

В тези групи може да влизат по 2-3 и те ще могат да свършат работа, каквато биха свършили и 10 души. Някога 20 души ще могат да свършат работа за 30, изобщо не зависи от мнозинството. Вяра, вяра трябва, за да може да се установи едно тихо разположение в духа, голяма увереност, за да няма вътрешно раздвояване, за да може да владеете вашето естество, та във време на мълчанието да издържите всичко. Има методи за тази работа, но същевременно има и толкова залъгалки, които ви отвличат, та не ви остава свободно време. Но от друга страна това е по-добре за вас, защото иначе не бихте знаяли как да употребите времето си. Това място, на което ви е поставил Господ, е най-добро за вас. Той добре е разпределил

работата ви, само че трябва да знаете как да я вършите. Например, ако всяка от вас си зададе за цел колкото познати има, които не си живеят добре, да въдвори между тях хармония, да им говорите за възвишени неща, за Бога, като оставите личните си дертове, колко нещо бихте направили!

Ако чакате така да се оправи светът, то и след 10 000 години няма да се оправи. Ако не работите, по-добри от това, което сте, не можете да станете. От вашата воля зависи и бързината на вашето развитие. От силата на волята ви зависят и богатствата, които ще имате. Един човек се познава по това, като му дадеш 100 лева и го следиш как ще ги употреби. Ако отиде да ги изпие, то утре, като му дадеш 1 000 лева, и с тях ще направи същото. Мислите ли, че ако една пчела ви ужили със задницата си, та ако има възможност, не би ви сторила нещо повече? Смисълът не е в това, което имате, а как го употребявате. Ако Господ ви даде талант и с него разколебаете умовете на хиляди хора и ги тикнете в пропастта, питам ви, този талант защо ви е? Така и сегашните учени хора изнамират различни средства, с които убиват хората. Защо тогава им е тази наука? Вашите знания трябва да се употребят само за благо на човечеството.

Ето какво може да направите вие. Да допуснем, че вие сте ключ на една инсталация, тази работа ви е определил Бог да вършите. Ще кажете: „Какво зависи от мене да направя?“ Много зависи. Като се завъртите, навсякъде ще светне. Като ключ, от вас зависи дали някой ще направи някое престъпление или не. Ако се завъртите и му светнете, той ще има възможност да види ясно и ще извърши престъплението. Ако не се завъртите, той няма да види нищо в тъмнината и престъплението е избегнато. Добрите хора са ключове. Някои казват: „Да се помолим за лошите хора.“ Няма защо, вие ще държите ключа и според нуждата ще го отваряте или затваряте.

Едно време Илия молил Господа да вали дъжд, защото цели 3 години Бог беше заключил небето и не пусна дъжд. Така трябва да схващаме въпроса, всеки да знае, че е един ключ и че много нещо може да извърши. Ако той е верен на своя пост, много полезен ще бъде. Но ако той остави този ключ на произвола и каже: „Въртете този ключ както искате“, ще дойдат първо децата, които ще го въртят без нужда ту на една, ту на друга страна, докато го развалят. Когато хората оставят да ги водят децата, те изгубват всичката си сила. Някои стари хора, като гледат как вървят сега работите, казват: „Сегашните хора децата ги управляват.“ Така и много майки дават на децата си всичко, което пожелаят, не им се противопоставят, докато децата им ги вземат в ръцете си, те държат ключовете. Не, майката трябва да завърти ключа и да каже на детето си: „Когато си гладен, ще те нахраня; когато си жаден, ще те напоя; когато си гол, ще те облека; когато си неучен, ще те изуча, но ако не искаш да се учиш, да пишеш, да ядеш, ще те набия.“ Действително, това нещо става в света с всички хора. Някой човек е недоволен от това-онова, роптае, оплаква се, затова Господ му изпраща някое нещастие, подлага го на Божественото възпитание, набива го. И тъй, когато Господ ни храни, ще ядем; когато ни пои, ще пием; когато ни учи, ще учим и така ще избегнем неприятностите в живота.

Кой е ключът в нас, къде се крие той? Ключът е в знанието. Как заключи Бог небето? Какво направи Илия, за да се отвори? Помоли се и каза да се отвори. Трябва да имате вяра и знание. Ако човек не знае, как ще се моли? Молитвата подразбира знание. А има за какво да се молите. Трябва да се молите да бъдете умни, добри, честни и справедливи. От човек се изисква много работа, обработване на човешката душа. Това, което човек може да направи за себе си, никой не може да му го направи. Ето защо човек трябва да се затвори в себе

си и дълго време да мисли, да отстранява постепенно всички онези чувства, които го спъват, и да внесе положителни чувства. Да не внесе страх, за да не греши, а да внесе безстрашие, да не се запитва какво не трябва да прави, а какво да прави; не да мисли в какво да не вярва, а в какво да вярва. Събирайте се в размишления и всяка да намери в себе си най-слабата си страна, най– слабата си черта. Всеки човек има поне едно слабо място. Забелязали ли сте как прасето, когато иска да си намери излаз, как обикаля натук-натам, докато намери някое слабо място на оградата и оттам мине? Всеки си има слабо, недобре заградено място, затова ще гледате да го заградите. Това прасе, като го намери, ще мине през него. Лесно се намира тази дупка. Всеки си има такава слаба страна, един в едно отношение, друг в друго отношение. А една слаба страна често разваля добрите черти у човека, т.е. прави ги безполезни.

Запитват:

– Как може нетърпеливият човек да стане търпелив?

Забийте една топлийка някъде в ръката си и вижте доколко може да търпите. Няма защо това сами да си го правите, има кой да ви забива игли, вие на това нещо поне сте майсторки. Която иска да се научи на търпение, да повика някоя да ѝ забива игли. Имайте пред вид, че всички желания, които се зараждат у вас, не са ваши. Направете опити в това отношение и проверете. Замислите некога да направите нещо за Бога, но паралелно с това ви желание дойде ви друга мисъл: да си ушиете някоя рокля, да си направите обуща и първото ви желание отстъпва, най-важното нещо е отложено. Винаги, като дойде най-важната мисъл, с нея заедно дохожда и най-маловажната. Ще гледате да отстраните тази маловажна мисъл, защото тя иде от Черната ложа чрез внушение. Щом решиш да направиш нещо хубаво, от Черната ложа ти казват: „Това не е за

тебе.“ Много пъти ти си казваш: „Аз ще бъда търпелив.“ От Черната ложа ти казват: „Ти не си узрял още, затова не можеш да бъдеш търпелив“ и ти отлагаш това за по-благоприятни времена. Ами че ти, докато не си узрял, имаш нужда от търпение, като узрееш, то си идва само по себе си, естествено. Сега ще се учите на изкуството да мълчите. Като се научи човек да мълчи, това е най– голямото благословение.

Отговарят:

– Има някои, които мълчат само Външно, а отвътре кипят.

Вие ще разбирате духовното мълчание, да се мълчи пред Бога. Като се събирате, изолирвайте се, създайте си навик, че като се замислиш за нещо, да мислиш, че си сам; като говориш нещо, да мислиш, че говориш за себе си; като мислиш за мълчание, да мислиш, че мълчиш за себе си. Само така ученикът ще може да се научи на мълчание. Ако аз ви дам едно правило, взимам във внимание, че имате деца, мъже, обществени работи и ако не може да го изпълните, това не е умно от моя страна.

При това положение, което имате, вие искате да бъдете силни, но първото нещо, което ви предстои, е да победите малките мъчнотии, които ви се явяват в дома. Домашните ви мъчнотии са много сериозни. Например някой казва: „Аз не мога да търпя еди-кого си.“ Там ти е слабата страна. Ами тогава как ще влезете в Небето? Първото условие, за да влезете в Небето, е да търпите всички. Казва се, че всинца ще се изменим. Ако не се измените, и след 10 000 и повече години да дойдеш, пак същото разположение ще имате. Така и един американски професор е казал, че има някои хора, които не би желал да ги вижда и след 10 000 години. Но и тогава да ги види, ако не се измени, пак ще се бори. Времето само по себе си не лекува нещата,

времето лекува само дотолкова, доколкото в сегашния момент ние правим усилия да ги изменим.

Аз бих желал сега да започнете със себе си, със саморазвитието си – това е най-трудната работа. Ще развивате вярата си, милосърдието, сърцето си, разсъдливостта, въображението, музиката. Всичко това ви предстои да го развивате и то според времето, което имате на разположение. Засега Господ ви е определил 2 часа време за работа. Какво правите в това време? Аз съм гледал как някои магарета, след като са били дълго време затворени, а после ги пуснат на свобода, отиват да се търкалят, но не в тревата, а в някои пепеливи места. Не се смея на това магаре, то постъпва много умно, то има бълхи, които хо безпокоят, и затова казва: „Аз ще ви дам да разберете“ и ги насипва с прах. Магарето е символ на човешката упоритост. Упоритият човек все по пепелища се търкаля и казва: „Аз ще ви дам да разберете, още един път да не ме заключвате.“ Това са сравнения. Животни, които се търкалят в пепела, имат съвсем друго разположение. Ние разглеждаме осела от човешко гледище и виждаме, че той не постъпва умно. Ако е лятно време, магарето трябва да отиде на някоя зелена ливада или в някоя чиста вода и там да се потопи.

Някои от вас сте повече прогресирали, но всички трябва да работите. Всеки човек си има известни слабости, които не произтичат от неговата зла воля, а са кармически.

Запитват:

– Може ли чрез усилено работене върху себе си да изменим положението на душата си?

Ако сме в положение на гъсеници, колкото много листа и да изядем, не ще може да се превърнем в пеперуди, докато не се изпълни времето, необходимо за този период. И през това време ще

трябва да се съберат сили, за да се дойде до положение на пеперуда. Вие може да се поляризирате. Човек в един момент може да се спъне за 100 години, както и в един момент може да напредне за 100 години. Всяка вечер човек трябва да се очиства пред Бога, но не и да става мек. Добрият човек трябва да бъде силен. Често казват, че човек трябва да победи себе си. Не е важно това нещо, да победиш себе си, това е лошо, но трябва да познаеш себе си.

И тъй, смисълът не е в побеждаването на себе си. Да допуснем, че имаш обичай да побийваш по-малко. И сега, за да не вършиш това нещо, вземеш да строшиш ръката си. Спечели ли нещо от това? Защо трябваше да трошиш ръката си? Напротив, ти трябваше да кажеш: „Тази ръка е под моята воля и аз трябва да я владея.“ Аз не искам да се побеждавате, а да владеете себе си. Разгневите се, дойде ви някоя лоша мисъл – работете върху владането на тези мисли и им кажете: „Тука, вътре, на вас не е мястото, тука е канал и вие може само да минете, без да се задържите.“ Вие трябва да бъдете като онзи служащ при железопътните станции, които със своя ключ отваря станциите, за да минат различните тренове, и им дава оправен път. Така и вие с вашия ключ ще можете да дадете правилно направление на вашите мисли и желания.

Запитват:

– Понякога човек външно се въздържа, но отвътре му трепери. Как да спре това вътрешно вълнение?

Нека си трепери. Аз бих могъл да ви излекувам всинца ви в една година, ако бихме имали на разположение една хубава цветна градина с разнообразни цветя и кошери с пчели, една овощна градина с различни плодове, една зеленчукова градина и да ви пратя в тях да ги обработвате, за да черпите между тях енергия и спокойствие. Ако сте анемични и неразположени духом, ще ви пратя

да обработвате черешата и ще видите, че ще придобиете ново разположение. Слаба ви е вярата – ще ви пратя да обработвате зеле, да го поливате и наглеждате. Това са формули, макар и от външни действия. Неразположена си духом – тури ръката си на челото, всичко ще се измени вътре в 5-10 минути. Ако не това средство, то тези от вас, които обичате да смятате или да пишете или да чертаете, приложете едно от тези ви любими занятия. Начертай един триъгълник, боядисай го червен, син или зелен и няма да се минат 3-4 минути, настроението ще ти се измени.

Отговарят:

– За да се отвлече вниманието, нали?

Не, то ти дава известна сила, с която впрягаш дявола и казваш: „Разбираш ли тези триъгълници?" Той ти казва: „Разбирам ги." А сега стоиш вкъщи, онзи те дразни, този те дразни – и най-търпелив човек да си, ще излезеш от нетърпение. Най-трудното нещо е човек да бъде винаги търпелив, учтив. Следя някога някои, намират се в много натегнато състояние, едва чакат да мине покрай тях някой и без да гледат дали той е виноват или не, наплюват го, избухват с всичката си сила срещу него и казват: „Да не минаваш от тука." Олеква му сега, но като се размисли, вижда, че този човек не бил виновен в нищо, той е един случаен минувач. Тези са чисто психологически състояния. Това е едно натегнато състояние на атмосферата. Срещнат се например два черни облаци, тяхното електричество се привлича, въздухът се озонира, а вие започвате да привличате това електричество от долу нагоре.

Гневен си – излез някъде из гората, започни да викаш, да крякаш на дърветата, на камъните, ще се озонираш и ще ти мине. Ще видиш после колко смешно ще ти стане, като се забележиш в такова положение. Разправяше ми един американски професор един

такъв случай. Той не обичал да ходи на бал, но обичал да си поиграва, затова, когато имал силно желание да танцува, взимал си един стол и си поигравал с него вкъщи. Смешен бил в това положение и пред себе си, но му олеквало. Тези методи, които ви се дават, може да ги приложите, като едни ще използуват един от тях, други – друг и т.н., според нуждата, която имате.

Ние трябва да използуваме природата, тя е истинският начин на лекуване. Сегашният градски живот е много неестествен, вследствие на което се поражда натегнато състояние, липса на енергия, която няма отде да се почерпи. Всеки я търси, а отникъде не идва. Имате и друг метод за работа. Например някоя от вас има големи препятствия, затова няколко от вас насочете вашите добри мисли към нея и ѝ помогнете. Когато някой е болен и не може да изоре нивата си, нека 20 негови ближни отидат вместо него на нивата и да поработят 20 часа – ето че нивата ще бъде изорана. Нали се казва, че трябва да си помагаме. Най-тежкият живот е, когато човек живее сам. Никой не живее за себе си, никой не умира за себе си. Защо в природата на едно място изникват много треви заедно? За да задържат влагата. Там, дето се среща само едно цветенце, то по-скоро изсъхва. И тъй, когато в едно общество са събрани повече хора, те задържат за по-дълго време влагата. А когато човек е сам, той трябва да се намира при много благоприятни условия, да има много знания, за да може да издържи в света. Сега и вие имате условия, имате всичко.

Често забелязвам, че когато употребявам някои символи, вие ги тълкувате криво. Например аз цитирам един закон, казвам, че в Божия закон няма изключения, но в Божията милост има правила, които могат да смекчат закона. Казвам още, че нищо не се дава даром и това е вярно. Но Божията милост е друг закон и според него, ако човек е приготвен да възприеме нещата, дава му се и даром. Вярно е и

едното, и другото. Вън от Бога нищо даром не се дава, а вътре в Бога всичко даром се дава. Ако един генерал иска да се подигне в обществото, това е достойнство, но той трябва да направи това по силата на своите знания, по силата на своята храброст. Един професор може да се подигне в своето положение само по силата на своите знания, но не и по благодат. Като те повикат на една трапеза, може да те турят на първо място; на кола като те возят, могат да те турят на първо място; но в обществото не могат да те поставят на първо място, ако не заслужите това. Тъй че първото място подразбира работа.

Някой казва: „Аз искам да бъда талантлив." Нали знаете приказката за недоволството на магарето? Когато го създал Господ, то се оглеждало тук-там между многото животни и забелязало, че всички били много големи, а то било по-малко и от заяка и било изложено на много страдания. Дълго време се молило на Бога да го направи по-голямо животно и с висок и силен глас, за да могат всички да го чуват. Бог чул най-после молбата му и му дал голям ръст и силен глас, но хората започнали да го впрягат в работа и с това го направили по– нещастно.

Тъй че смисълът на живота не се състои в многото, а в малкото, което Бог ни е дал, и в мястото, което Провидението ни е определило. Сега вие не знаете де ви е поставил Господ и какво ще излезе от вас. Ако сте едно малко семе и ви посеят в една песъчлива почва, нищо няма да излезе от вас, но ако ви посеят в хубава почва и ви наглеждат добре, хубава ябълка ще излезе от вас. Сега ще се замислите за вашето саморазвитие. Не мислете, че няма да имате изкушения, отегчавания. И Христос се отегчи. Ще дойде момент, когато човек ще каже: „Докога ще нося това бреме?"

Да определим една премия за тази от вас, която успее да развие една добродетел. Каква премия да определим?

Отговарят:

– Ние сами не можем да си определим.

А, колко сте умни вие, продавате ме 10 пъти на пазара. Някои хора казват: „А, ние нищо не знаем по тази работа, кажи ти.“ Но като дойде до техния интерес, те казват: „Не е така работата, ти не вярвай.“ Значи имат и те мнение. Някои казват: „Ние сме готови за всичко, готови сме да те слушаме.“ Тъй се говори само, но право е, че не сте готови да слушате всичко. Ако ви предпиша всички да станете вечерта в 12 часа и да излезете всред града, колцина от вас биха сторили това?

Отговорят:

– Ще излезем, стига да е за добро.

Не е важно това, някои ще го направят, а някои не. Ако ви кажа, че вие, децата ви и мъжете ви ще умрете, ако не излезете, тогава ще отидете. От страх ще го изпълните. При това положение и картечници да турят зад гърба ти, ще излезеш дори и на война. Вие трябва да изпълните това, което вашият дух в даден момент и случай може да приеме.

Сега у всички ви липсва силата на добрата воля, лошата воля е по-силно развита. Това е не защото не сте добри, а лошата воля взима надмощие над добрата воля. Тези две сили – добрата и лошата воля – взимат едно или друго направление и понеже част от материята на нашето тяло не е чиста, вследствие на това у нас стават пертурбации. Трябва да се пречистваме от греховете си, защото у нас има нещо нечисто, което препятствува на нашата добра воля, ѝ ние трябва да направим големи усилия, за да изхвърлим тези нечистотии навън, да призовем Божествена материя, т.е. да създадем новия човек. Казвате за някого: „Той е слаб.“ Разбира се, докато човек не се очисти от тази материя, която го спъва, той не може да бъде силен.

И тъй, ще работите сега за развиване на вярата и волята. За да развиете волята си, трябва в ума си да си поставите някакъв идеал. Вземете за идеал Христа, т.е. живия Господ, Който се е проявил в света. Отбелязвайте най– възвишените, най-разумните моменти, които се проявяват във вашия живот – те са проявление на Божественото. Такива моменти са редки, но този образ, който се е проявил, е сила за вас, ще гледате да го запазите. През тези редки моменти Господ ви е проговорил. Той говори най-много един или два-три пъти в годината, затова трябва да запазите това говорене. Колкото повече Господ ви проговаря и колкото повече се отдалечава от вас, толкова повече се усилват страданията ви. Това е много естествено. Имате дете, което ви обича, но отдалечи ли се то от вас, започвате да се безпокоите за него и да страдате. Така постъпва и Господ. С това отдалечаване и приближаване Господ чисти храма ви. Когато се очисти храмът ви, тогава ще дойде Господ – затова се казва в Стария Завет: „Слава Господня изпълни храма."

И тъй, добрата воля всички може да имате. Аз говоря за опитности, които може да имате всички.

Воля, воля ви трябва, всички сте добри. Вие се смеете, като казвам, че сте добри. Като ви казвам, че сте добри, знаете ли какво подразбирам? Това значи, че който живее с Бога, той не може да бъде лош; понеже всички се стремите към Бога, значи сте добри. Тази е моята мисъл.

Аз ще ви определя към коя категория се отнасят известни ваши преживявания. Например усещате глад. Какво чувство е гладът? физическо. Наядете се, усещате една приятност. Какво чувство е приятността в този случай? Пак физическо. На тази приятност не може да разчитате, защото тя е на физическото поле. Имате някой приятел, когото обичате, и когато е при вас, вам е приятно, усещате се

силни, мощни; отдалечи ли се той от вас, усещате една неприятност. Това е душевно състояние. И това чувство е още непостоянно, на него човек не може да съгради къща.

Сега ще дойдем до онези чувства, които изразяват висшето проявление на обичта. Когато вие обичате някой човек и не усещате някаква промяна, безразлично дали той е при вас или не, дали той ви пише или не, това е Божествено чувство. Всички форми, които се менят у вас, са несъществени, а онези, които не се менят, те са съществени.

Вие си представяте Христа тъй, както едно време сте Го знаяли. Тази пластична форма, която остава винаги във вашия ум, е една и съща, та, като се обърнете към нея, от нея изтичат някакви разумни сили.

Запитват:

– Тази форма еднаква ли е за всички?

Тя е различна за всички. Щом имате състоянието на гладния човек, ще си представите Христа бос и ходи из Палестина. Някои видели Христа в светлина, с ореол на глава и т.н. Има форми, чрез които Христос се изявява някога във физическия свят, някога в астралния свят, а някога в Божествения. Като правите опити и наблюдения в мислите си, ще дойдете до това положение, да възприемате мислите така, че да не произвеждат във вас никакво раздвояване. Когато мислите идат от астралния свят, в тях ще има едно малко съмнение.

Запитват:

– Когато Христос се яви на една душа, няма ли тя да разбере, че Той е нейният идеал?

Христос ще каже на всички: „Ако не се отречеш от баща си, от майка си и от себе си, не можеш да бъдеш Моя ученичка; ако не

дигнеш кръста и не дойдеш след Мене, не можеш да бъдеш Моя ученичка." Това е първото проявление, по което Христос ще се изяви. Щом приемете Христа в тази форма, всички страдания ще изчезнат. С това ще трябва да дойде саморазвиването на вашето съзнание. Това е отвлечена материя. Някои от вас имат религиозни преживявания, а за други това е тъмно.

Друго нещо, което трябва да научите, е да се научите да мълчите. Който е видял Христа, той трябва да мълчи. Тогава Христос ще бъде една сила вътре във вас. Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда, миризмата ѝ ще докаже това. Ако ти не вярваш в миризмата ѝ, то по формата ли ще познаеш, че е роза?

С тази мисъл свързвам друга една потаена ваша мисъл. Вие искате да се освободите от много страдания, колебания, да станете силни. Тогава направете следния малък опит. Вземете някоя ваша бедна сестра и заработете върху нея, вижте какво може да направите. Какво подразбирате, че трябва да правите с нея? Ще ви приведа една фигура: допуснете, че някоя ваша сестра е изгубила всичкото си състояние, няма никакви пари, къща, никакъв имот, намира се в безизходно положение. Вие как ще ѝ помогнете? Тези от вас, които имат повече, нека ѝ дадат едно супниче, друга – тиганче, трета – възглавница или някоя постилка и т.н. Ще видите как в скоро време тя ще се съвземе. Това са форми, с които искам да схванете мисълта ми. Помагайте на всеки с това, от което се нуждае. Някой няма търпение – дай му твоето саханче на търпението. Друг няма вяра – дай му твоето тиганче на вярата. Трети няма възглавничка – дай му една от твоите. Няма да мине много време, ще видиш, че твоят брат или твоята сестра се поправили и казват: „Колко са добри тези братя и сестри!" Ако не занесете нищо, ще страдате. Това не може да го

направи един човек, мнозина могат да го сторят. А на всинца ви липсва по едно саханче. Направете един опит в това отношение. Колективната молитва е силна и затова, когато всички се молят едновременно в едно направление и са искрени и сърдечни, молитвата има резултат. Молитвата има сила, когато между вас има хармония. Дисхармонията произтича от това, че ви е акордирал човек, който не разбира от това изкуство. Затова дисхармонията между вас мога да нарека акордиране или настройване. И действително, най-хубавата част от един концерт е настройването на цигулките и на другите инструменти.

Първото нещо, което желая от вас, е да се надпреварвате в отдаване помежду си взаимно уважение и почит. Това, което извършваме отвънка, да е израз на онова вътрешно разположение, което ще извършим заради Господа. Да допуснем, че някоя от вас ви е неприятна, то направете следната маневра. Представете си, че вие се намирате в най-голямото бедствие или се давите в някоя дълбока река и тази именно ваша сестра ви спасява. Поспрете се тогава в себе си и вижте какво чувство изпитвате. Веднага ще започнете да се смекчавате и ще си кажете: „Ако това нещо може да направи моята сестра, аз ще си изменя мнението за нея и ще я обикна.“ Или обратно, допусни, че тази твоя сестра, която не обичаш, се дави в морето. Веднага иди при нея и си кажи: „Хайде, аз ще я спася, защото сега съм по-силна от нея, а всякога по-силният трябва да спаси по-слабия.“ Това са случаи, които ви се дават за саморазвитие.

Вие сега ще правите опити. Ще кажете: „Как?“ Щом пожелаеш да извършиш този опит, ще се молиш 1, 2, 3, 4, до 14 деня наред да го изпълниш и след това време ще почувстваш в себе си едно разположение, че си готов да го извършиш и ще пристъпиш към това добро предприятие. А сега вие чакате нещата сами по себе си да се

изгладят. Наистина, те се изглаждат и по този начин, но резултатът е съвсем друг. Опитайте се всинца да направите един от тези опити. Само така стихът ще има смисъл: „Молете се един за друг, за да изцелеете.“ Молете се от 1 [до] 14 деня и Духът ще каже: „Сега вече може да се направи опитът.“ Духът казва: „Когато пътят на някого е Богоугоден, Той ще ви примири.“

И тъй, сега всички трябва да започнете да се молите да станат вашите пътища Богоугодни на Господа, за да ви примири с другите и да внесе хармония и Божественото у вас, за да можете да се разберете и обичате.

Този е пътят, тези са опитите, които трябва да правите, за да се приготвите за Петдесятницата.

Беседа, държана за жените на 5 март 1920 г, петък, 4 часа след обяд.

РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ

Искам да зная защо искате тази среща.

Отговарят:

– Искаме още един път да бъдем с Вас, Учителю!

Имате ли да зададете някои въпроси?

Знаете ли от какво произтича българската дума „познай“? Тя произтича от един стар корен, който означава да живееш съзнателен живот. Само така имат думите смисъл. Да живееш съзнателен живот, това е живот вечен. Значи тук са синонимни две думи – „живот“ и „съзнателен живот“, тъй че не само да живее човек, но да живее съзнателен живот. Да познаваш значи да живееш в пълната смисъл на думата.

И сега хората живеят, богатеят, но живеят неуверено. Нали сте наблюдавали някои ученици, които започват да се учат по музика, и сте виждали, че някои от тях нищо не разбират, т.е. нищо не могат да свирят. Питам: Учителят влага ли нещо в тях? Ако у такъв ученик нямаше онова силно желание и любов към музиката, можеше ли учителят да развие нещо у него? Не. По същия закон, ако у вас няма това силно, интензивно желание за живота, какво може да направи Господ за вас? Тъй че това, което търсите, то е вътре у вас, същественото е у вас, но има и неща, които не са вътре във вас.

Учители, които преподават музика, винаги карат учениците си да се занимават само с етюди, упражнения, да не си отвличат вниманието с музикални парчета, да не дават концерти, защото ще се извратят. Ученикът трябва да се научи първо на изкуството да свири. Тук животът върви по един правилен начин. За времето, за което един ученик се учи, той постига целта си. Така и човек, който иска да

придобие Божествен живот, трябва да има методи за постигане на този живот. Всеки ученик трябва да си има свои методи.

Сега забелязвам онези от вас, у които Духът започва да говори, да казват: „А на мене вече Духът ми говори.“ Но знаете ли каква голяма разлика има кога говори Духът? И на Илия, и на Исаия, и на Осия е говорил Духът, но въпросът е как е говорил. Значи Духът не говори еднакво на всички хора. Някой учител по музика може да преподава на 50-100 ученика, но единият от тях едва научил нотите, другият взел 2, 3, 5 урока, третият – 50 урока и т.н. Вие не може да разберете, че между вас има градация в проявлението на Божествения Дух. Не е важно само да говори у нас Духът, но трябва да разбираме живите Божии закони. В това отношение съвременните изобретатели, техници дават най-добри примери: направят за нещо един опит, два, три – несполучливи, 15-20 години правят опити – все несполучливи, най-после някой достигне целта си, друг не достига целта. Настойчивост се иска. Така трябва да има настойчивост и този, който върви в Божествения път. Това не е учение, което може да се постигне в един ден. Не че е мъчно, но се изисква време.

Когато почнете да проучавате това учение, ще срещнете много мъчнотии. Представете си, че някой учител има 20-30 ученици по музика, но са при различни условия. На един от тях бащата е богат, купил му добър инструмент, на друг бащата е беден, този ученик няма обуща, има нужда да навакса външните условия, които му липсват, а при това и да заучава уроците си. Обаче често у победните ученици се развива по-добър характер, отколкото у богатите ученици. Бедните се повече каляват. Много от вас сте тези богати ученици, които искате без много мъчнотии да придобиете това изкуство. Такъв е стремежът.

В съвременното християнство има две категории. В едното християнство има наслояване, тъй както когато храните някои прасета, сланината им става все по-дебела, по-дебела, мазнина се образува, но това не е мускулна сила. Това е както земята се наслоява, пластове над пластове, или ако оставите една къща без да я чистите, наслояват се пластове прах един върху друг. Това е придобиване, забогатяване, но външно. В другата категория християнство придобивката е вътрешно растене, всяка частица е съединена и в тази частица участвува животът. В един случай тия частици не са съединени, всяка си живее индивидуално и казва: „В моята работа никой не трябва да се меси.“ А в друг случай всяка частица е свързана една с друга – всички са живи.

Та, вашата опитност трябва да бъде от тази втора категория. Например вие прочитате една книга – това е наслояване. Някой автор е писал нещо, то може да е много право, но вие мислите, че като прочетете това, което е писал, разбирате го. Вие не може да го разберете. Защо? По простата причина, че вие не сте в неговите условия, не ги разбирате, не знаете кое го е накарало да пише. Четете Евангелие, четете какво казал Христос, какво казал Исаия, но ле знаете кое е подбудило Христа да каже това нещо. Докато не дойдете до същите условия в живота, вие не можете да разберете това учение. Като дойде Духът, Той ще създаде у вас това разбиране. Затова понякога, като се наслои вашият живот и се заемете да го опитате, дигне се от вас само прах и вие мислите, че го знаете. Защо? Всички тези частици се отделят, но то не е нещо органическо. Това го има у вас. Вие казвате: „Това не е така, ние сме се излъгали.“ Да, щом сте се наслоили, аз ви казвам, че сте се излъгали. Това не е живо нещо. Като мине водата през вашия прах 9 пъти и той остане, не се задигне, то е

нещо органическо, а ако се задигне, то е несъществено. Сега констатирам закона, който направлява живота.

Вие не можете да се избавите от съмненията. Те са неща естествени, неизбежни, не че са някакви закони, но при сегашните условия са неизбежни. При всички хора на маловерието, гнева, омразата, завистта, лъжата много неща са неизбежни.

Запитват: – Ако тази свещица е запалена в умовете ни, както казвате, то тези неща неизбежни ли са?

Не, като се запали тази малка свещица в Божествения ум, т.е. Господ като запали тази ваша свещица, ще я тури на светилника и ще каже: „Така да просветне тази светлина пред хората!“ Така има смисъл. Тъй ще прославят Господа.

Запитват:

– От кого зависи да се запали тази свещица – от Бога ли или от нас?

Запалването идва чрез контакт с Бога. Ами тези огнени пламъци не бяха ли тези свещици? От Божествения Дух зависи всичко. Той се различава от всички други духове. Много други духове има.

Нещата и се казват, и се посяват, но за всяко нещо си има определено време. Аз казвам да не мислите, че не е дошло времето. Тази работа с тревога не става. Не мислете, че ако седнете да плачете, да се окайвате, всичко това ще ви помогне. Няма да ви помогне нищо. Когато плаче човек, плачът има съвсем друг смисъл. Когато отидете при някой жесток човек, плачете, за да го смекчите. Нали сухата почва има нужда от вода, от плач, а мократа няма нужда от вода. Като отидете при някой добър човек, има ли нужда да плачете? Той, като ви види, че сте голи, боси, няма ли да ви облече? Мислите ли, че като му кажете, че ще се самоубиете, та той и без това няма да се застъпи за вас?

Бог е разумно същество и като отидем при Него с тази положителна вяра, в Него няма две мисли. Сега ние отиваме при Бога със своите човешки разбирания. Някой път сме много тревожни, спъваме Божествения Дух в себе си.

Представете си, че майката прави баница, а детето стои и вряка подире ѝ. Тя точи, а то я пита: „Стана ли вече баницата?“ Нека детето чака, докато майката омеси и опече баницата. По-скоро ли ще стане баницата, ако детето стои над главата на майката и вряка и постоянно я запитва кога ще стане готова? Не, нека отиде да донесе малко вода, да донесе дръвца да се запали пещта, да се радва около майка си и баницата ще стане по-скоро.

Християнският живот лесно ще се придобие, но има някои криви разбирания. Ще кажете: „Толкова години вече, не сме ли станали християни?“ Вие сте християни, но от разбирания до разбирания има разлика. Може да имате 2-3 синове, 3-4 дъщери, но само едната от тях да ви разбира. Питам ви: Как преминавате с останалите синове и дъщери? И с тях преминавате. Те ви са като гости: „Това, мамо, онова, мамо“ и ще си излязат, а другата остава вкъщи да помага. Така и вие казвате: „Господи, това искам, онова искам.“ После казвате: „Аз казах на Баща си това да ми купи, онова да ми купи и Той ще ми купи.“ Това е една от спънките, поради което мнозина не успяват.

Сега, в този истински живот има друго едно вътрешно разбиране, което с думи не може да се разбере. Вие ще дойдете до онази дълбочина, до онова вътрешно спокойствие, до онзи мир, разбиране на Божествения живот. Това са отвлечени неща, а вие ще дойдете до практическата страна на учението, да направите вашите домове като някои оазиси в някоя пустиня, с плодни дървета, та като мине някой пътник с натоварени камили, да може да се спре там.

Обаждат се:

– В една от миналите си беседи казвахте, че когато искаме да изменим положението си спрямо нашите ближни, трябва да изменим отношенията си към Бога.

Запитват:

– Как може да се прилага това учение практически?

За това са нужни 3 положения. Първото положение е, когато служим на хората. Тогава сме в положение на слуги. Второто пюложение е, когато служим на себе си, заякване на нашия индивидуален живот. Трето положение е, когато служим на Бога.

Разпределете всеки ден служенето си пропорционално и вижте към коя от трите категории се отнасят работите, които вършите. Човек и като служи на Бога, може да служи пак и на хората. Неговото положение ще бъде друго. Така именно ще измените първоначалното си положение – ще служите на Бога. Това желание ще намерите дълбоко в душата си, то е стремеж на душата. То е едно положение, което вие разбирате, не е положение, което сега ще учите. Вие всинца го съзнавате, знаете, но казвате, че не му е време сега. Това е мъчно служене. Трябва училище. Вие се спъвате, когато искате да служите на Бога. Трябва да се освободите от положението си и да не казвате: „Ние сме жени." Мъжете искат да служат на Бога и те казват: „Ние сме мъже." Децата искат да служат на Бога, казват: „Ние сме деца." Учителите искат да служат на Бога, но казват: „Ние сме учители." Това е едно временно положение, дадено ви само за да научите известни уроци от него. Вие играете в някой театър една роль[1], например слуга сте. Тя ви е дадена, за да научите тази роль, защото във всяка роль има особени черти, характеристика, която трябва да изучите, но вие нито сте едното, нито другото, което представяте на сцената. Като жена сте дошли само за да научите тази роль. В какво стои жената, вие това изкуство още не сте го научили, т.е. не че не го

знаете, но сега го учите. Някой, който ви гледа отвън, ще каже: „Това жена ли е?“ И ще си даде своето мнение. Сега, като ви говоря това, не значи, че трябва да се освободите от това си положение, защото животът си е живот, ролята, която си играете, която ви е дадена, е роля, а вън от това ще изучавате неща, които принадлежат към същността на вашата душа.

Представете си следното положение. Например вие сте 4 сестри вкъщи. Баща ви има някак си повече разположение към едната си дъщеря, майката – към другата, единият брат – към третата сестра, а към четвъртата никой няма разположение, всички я тласкат, все тя виновна за всичко. Естествено, у нея ще се зароди едно отчаяние, ще бъде скръбна, тъжна, докато не разбере смисъла в живота.

Да допуснем, че всички ви изтезават, наричат ви невежа, глупав, несръчен и като дохождат гости, все за вас говорят. Вие ще се намерите в чудо, не ще знаете де да се денете. Да допуснем, че у вас се зароди желание да се молите на Господа да ви освободи и да допуснем, че Господ не обърне сърцето на никого към вас. Най-после отвънка вие си намерите приятелка, която ви съчувствува. Вие веднага се освежавате, понасяте всичко с радост, у вас вече има промяна. Носите си бремето, но ви е по-леко. И тъй, положението ви в света няма да се измени, но ще си намерите приятелка и ще носите с приятност бремето си. Светът ще се чуди и ще каже: „А, тази приятелка има един плюс.“ После у вас ще се зароди съмнение: „Хубаво, тази приятелка да не е временна?“

Сега вие се намирате в тази фаза. Светът още няма да се измени, баща ви, майка ви, сестра ви ще бъдат същите, те си имат свои планове, идеали, но трябва да дойде един нов елемент в тях. Да ви обясня как стои това в природата. Онези цветя, които са по-близо до прозореца, поливате ги, както и другите, но те са по-свежи, на тях

пада повече светлина. А това, което е по-затънтено, към север, все ще се чумери. Това е четвъртата дъщеря, никой не се грижи за нея. Все тя е лоша и всички казват: „Какво да се прави с нея?“ Аз намеря едно малко прозорче, туря я там, тя започва да вирее – светлинка иска тя.

Та, първото нещо, гледайте Божествената светлина да тече постоянно вътре в душите ви, защото в света всичко може да се изгуби, но Божествената светлина вечно ще си пребъдва. Бог е виделина!

Другото положение в света е това, че често всички очакват от другите повече, отколкото могат да им направят. Забележете, има друг един закон, според който вибрациите в трептенията на душата не са едни и същи. Има някои верующи хора, с които като дойдете в съприкосновение, не само че няма да ви подигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровен, тъй както във физиката, като се размесят две течности с различни температури, приемат средна температура на двете течности. Затова, според този закон, вие трябва да се приближавате съобразно трептенията на душата си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си действуват, но които нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.

Заемете се сега да премахнете това, което ви смущава, да се освободите от утайките, които имате у вас. За да се освободите от тези ваши утайки, това подразбира, че всякога в живота ви трябва да има прииждане на нов живот, защото старата вода, колкото и да я покривате, все е стара, старата дреха, колкото и да я изпирате или кърпите, все е стара, нова дреха трябва. Сега някой път ще кажете: „Аз едно време, като дете, тъй вярвах!“ Вярата на децата е едно нещо, на

възрастните – друго. И вярата се развива. Апостол Павел казва: „Когато бях дете, като дете мъдрувах, но като станах мъж, напуснах детинските работи.“

Онези от вас, които не могат да разберат, ще се създаде у тях интерес и оттам додето сте стигнали, оттам ще продължавате. Кой додето е стигнал! Както пуща растението по едно малко заколче [*от „заколак – става, съчленение*], тъй трябва и вие всеки ден да пущате по едно малко заколче. Не го ли пущате, няма растеж, няма разбиране. Трябва да дойдете до онова състояние, че когато поискате да извършите нещо, да усещате присъствието на Господа тъй живо, че да се спрете, преди да го сторите. А сега вие казвате, че имате присъствието на Господа, но дойде някой изпит, не го издържите и се разкайвате после. Като се прекатури колата, намирате пътя си, но важно е преди да се прекатури тя, да го намерите. Силата на живота е в това.

При сегашния развой на живота, ще срещате мъчнотии и ще ви казват: „Вие не сте на правата страна в живота, еди-как си е писано в Евангелието.“ Казвам: Много неща са писани там, но вие не ги разбирате. По някой път тези, които казват, че еди-какво си е писано в Евангелието, постъпват като тези, които дават наставления в пакетчетата с бои за Великденските яйца. В тях е писано каква боя има, какви яйца се боядисват, как се размива боята, в колко вода и т.н. Там пише: „Тази боя ще се размие в толкова вода, след това яйцата тъй и тъй ще се поставят и тогава ще имате резултат.“ Всичко ще се свърши по упътванията в това пакетче, но трябва да се мине през целия този процес. Но има други познания, още по-дълбоки от боите. При сегашните условия хората само се спъват. Атмосферата е пълна с ненапреднали души, които се домъкват до вас. Често усещате една неприятност, едно недоволство. Те са причината за това. Теософията

нарича тези души „елементарни души“. Всички трябва да се изтърсите от тях, гребло да имате. Тези души трябва да се възпитават, да се научат да се подчиняват на Божия закон, да работят.

Запитват:

– Тези души ли ни правят спънки?

Да.

Запитват:

– Те навярно печелят?

Да, идат да те оберат.

Запитват:

– Не трябва ли да знаем начин как да се предпазваме от тях?

Като дойдат, впрегнете ги на работа, научете ги да тъчат, предат, турете ги на работа в кухнята. Те действуват само върху ума. Вие ще кажете: „Тази мисъл не е моя, това желание не е мое“ и ще ги отхвърлите. Ако рече човек да се поддава на всички желания и мисли, които минават през ума, през сърцето му, какво би станало? Тези мисли и желания ще си вървят като водата и вятъра, а ние ще взимаме от тях само това, което ни е потребно. Всичко не е за нас. Аз ви оставям свободни и искам от всички правила, които съм ви дал, да ги проучите доброволно, да ги прилагате тъй, че да можете сами да си туряте юларя и сами да си го хвърляте. Аз не ви налагам никаква дисциплина, оставям ви всичко свободно да вършите. Вие искате някой път да ме надлъгвате, но аз печеля, а вие губите. Така вие един друг се събаряте. Често, гледам, много неща, които съм поправил, вие ги разваляте.

Много пъти, в доброто си желание да сторите туй-онуй, имате ревността на апостола Павла и казвате: „Имах ревността, но не по право разбиране.“ Ако влезете в някоя градина, де ще отидете? Нали при онази круша или ябълка, която има най-хубавите, най-сочните

плодове? Нали така правите? Няма глупав човек в света, който да отиде при киселиците. Той ще отиде при най-хубавите. Ако няма никакви ябълки, тогава ще отиде при киселиците, но ако има хубави, ще отиде при тях. Същият закон действува и в света. Ако имате хубави плодове в себе си, без да каните някого, той ще дойде при вас. Тъй стоят практически нещата и са много верни. И според богатството на вашия ум, според богатството на вашето сърце, ще бъдат и днес отношенията ни към окръжаващите ни. Та, аз не наричам любов това, което се мени. Това е смешно нещо! Обичал, пък след 10 години си обърнал гърба. Павел казва: „Любовта никога не отпада."

Една от сестрите казва:

– Много пъти съм си мислила, че който се насили, ще вземе царството Божие.

Запитват:

– Коя добродетел е най-силна, за да добием големи резултати?

Под думите: „На сила се взима царството Божие", се разбира, че само този, който се движи, той ще придобие царството Божие.

Представете си, че излизате сутрин на някой планински връх да посрещате Слънцето и ако всички излезете и се пръснете по разни места, а не останете на една точка, то ще даде на всички своята сила. Ако всички се наредите един след друг и чакате в този ред тъй да получите неговата благодат, непременно ще се яви дисхармония. Изведнъж всички се изложете и чакайте неговата благодат. Това е Божественото учение, в него няма време, ред, изведнъж всички ще се представите.

Запитват:

– Ние всички си познаваме черупките, не можем ли така да се опознаем, да се обикнем, че да станем една голяма сила в София?

Какво ви спъва вас? Мъчнотията стои в ума ви.

Отговарят:

– Да ни поизкачите малко на планината.

На планината сега и малките деца се качват. Не е мъчно човек да се качи на планината.

Вашето положение със задаване на въпроси е следното: представете си, че седите в стая, в която има голям прозорец, а срещу прозореца – голямо огледало и сутрин, като изгрява Слънцето, то се отразява в огледалото. Сега всички стоите и чакате да го видите в огледалото. Това е вашето положение. Аз искам да излезете из стаята навън, да не гледате Слънцето в огледалото. Никога не може да намерите истината в този път. Огледалото ще ви покаже отгде изгрява Слънцето, някъде от дълбоко; то ще ви покаже, че истината е зад гърба ви.

Всяка от вас трябва да вникне малко в своята душа. Вие още не сте познали душата си. Трябват ви опитности, които всяка от вас трябва индивидуално да преживее.

И тъй, трябва да се обърнете към Господа и да кажете: „Господи, по който и да е начин, запали свещицата ни, само запали я.“ Ще оставите на разположението на Божествения Дух и той ще запали свещицата. Тази свещ ще се запали по начин, който Господ избере. Духът, Който раздава всички дарби на хората, не е това, което вие разбирате. Ние разбираме думата „Дух“ в особен смисъл.

Тази свещ не е ли запалена още у вас? Свещта трябва да се запали, да се тури на светилника, да махнете шиника и да кажете: „Така да просветне виделината!“

(Учителят погледна навън – вали ситен дъждец.)

Дъждът показва, че ви трябва повече живот. Аз подразбирам по времето, което показва, че това, което ви спъва, това са горните мъгли,

а те са емблем на живота. Мъчнотиите, които имате, сами по себе си не са тъй големи, колкото вие ги преувеличавате. Туриш една малка мъчнотия под микроскоп, наблюдаваш я и казваш: „Като моята мъчнотия няма друга по-голяма." Това е вярно. Твоите мъчнотии са точно за тебе. Ще се приближите, ще вървите по пътя на любовта и ще видите какво може да направи Господ заради вас. Ставайте всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточавате мислите си, да поутихнете вътре малко, да проникнете вътре в Божествената мисъл, защото някои опитности, които ви идат, са кармически, неизбежни.

Запитват:

– Вие вчера казахте, че като се запали тази свещица, кармическите неща не изчезват.

Да. Вие може да решите и да свършите с тях. Имате ли, например, тази положителна вяра? Имате ли я? Аз взимам положителната вяра чрез разширението на съзнанието. Както и да е, аз ще ви помогна тъй, както вятърът прави. Ще ви махна праха, да не ви смущава. В Божествения свят нещата са тъй, както когато се качвате на някой трен. Ще спазвате правилата на трена. Закъснеете ли, той няма да ви чака. Ще се качите на него, ще се возите, ще слезете на определено място. Няма да правите усилия да мислите какъв е машинистът и че по пътя машината може да се раздели. Ще кажете: „Да се молим на Бога, да не стане по пътя нещо." Това са все предположения. Не, ще отидете при Бога, но с душата си, а не с тялото си, ще турите вярата си в Бога. Гледайте да не се смущавате, живата вяра е потребна.

Да кажем, че имате едно несносно положение, измъчвате се. Това положение някой път произтича от храната, яли сте някоя мъчносмилаема храна и у вас се набрали известни утайки. Някой път от вашите противоположни чувства се явяват бодежи. Например

обичате и мразите едновременно – тогава в сърдечната област ще чувствувате шишове. Казвате: „Имам бодежи.“ Как не! Ще имаш. Премахни противоположните чувства и бодежите ще изчезнат. Друг път, някой може да се нахвърли с мислите си отгоре ви – и той може да произведе известни бодежи. Затова трябва да се научите да се укрепвате, да водите такъв живот, че всички жизнени стрели да отскачат от бронята на вашето тяло. Понякога трябва да се освобождавате от дявола. Знаете ли какво прави той? У него има една хитрост. Дължите му, дойде при вас, изплатите му полицата, пък забравите да си вземете полицата. На другата година дойде пак при вас, казва: „Ти мислиш, че си платил. Не, плащай!“ Та, от него ще си вземете полицата. Някога, преди 20 години, си направил някакви грехове, молил си се Богу да ти се простят, но след 20 години пак дойде дяволът, казва: „Плащай!“ Ти ще му кажеш: „Аз ги платих, няма какво повече да плащам, дай ме под съд!“ От това става у вас терзание. Човек трябва да знае кои неща са прави и кои – криви. Има неща морални и неморални, прави и криви постъпки, добри и лоши дела. Душата ви трябва да изхвърли всички лоши, криви постъпки навънка, да се освободи от старите терзания, за да ви останат само едни опитности.

Запитват:

– Ние ще се освободим, ами ако те не ни освобождават?

Ще ви напуснат. В това училище трябва много да се работи, а някои път хората си създават неприятности от незнание, затова всички страдат. Гледайте да бъдете богати с вяра, със знания. Трябва да богатее човек. Едно време хората са ходили в монастири, къде не са ходили, прекарвали са в уединение по 10,15, 20 години, за да уякнат.

Една задача, която може да извършите, е следната: Всяко училище си има своите мъчнотии, своите трудности. Та, гледайте

сега да ликвидирате със старата си карма, не отлагайте. Гледайте да насадите нови мисли, нови разбирания, в които да има растеж и разширение на душата, за да уякне човек. Та сега, всинца си имате по някой малък борч, по някой падеж на полица. Ще дойде денят за изплащане и всинца вие все търсите пари да изплатите полиците си. Това са все нови дългове.

Гледайте всяка една от вас да направи това, което може, да извършите по една работа, да изучите по едно упражнение. Едни от вас имат повече опитности, други – по-малко, едни в едно отношение, други – в друго. На всинца ви все Духът говори, но по различен начин. На всички ви трябва усърдна молитва.

Когато говорим за запалена свещица, ние говорим в друг смисъл. У човека е запалена свещицата, но от запалване до запалване има разлика. Например имате обикновени лампи, които горят с газ, издават миризма, после, има други лампи, в които газът се превръща във въздухообразно състояние и така се запалва. Горението в тези лампи е по-силно. Тези газове пък, като им се вкарва още въздух, изгарят по-пълно и дават по-голяма светлина. Та, умът трябва да премине в това Божествено състояние, без да остави някакви излишеци в него да има чиста светлина, чисто горение.

Гледайте да намерите вашата душа и ще се обърнете навътре към нея. Като намерите душата си, вие ще чувствувате една вътрешна пълнота, а сега чувствувате празнота и всеки ден отивате назад. Вземете нещо – не вземете, усещайте се пълни!

Христос казва, че не сте онзи жив извор, който взима отвътре, а отвънка и всеки ден се изчерпва по-малко. После, нали Писанието казва: „Молете се един за друг, за да изцелеете.“

Е, досега какво ви е говорил Духът, кое е най-възвишеното, което ви е казал? Понякога човек сам си говори, а понякога друг му говори.

В говоренето на Господа има нови елементи, има нещо особено. Когато Господ почне да говори на човека, той чувства това говорене в ума, сърцето и волята си, то навсякъде прониква. То е живо Слово. Който чуе гласа на Господа, той е жив, не е мъртъв. Вие ще чувствувате дълбоко в душата си една радост, която само този я знае, който я е опитвал. Тя е като онази тиха вода, която не пресъхва, но може да се изгуби. Направиш една погрешка – изгубваш я, дойдеш до обикновеното си състояние. Пак чуеш този гласец – пак се подигнеш. Най-мъчно е да се задържи това състояние. То идва всеки ден, но вие не можете да го задържите, а трябва да се научите да го задържате.

– Как може да го задържим?

За това трябва воля. Трябва да бъдете готови да работите в името на Божията любов, в името на живия Господ. Когато работим в името на Любовта, ние не поменаваме нейното име. Когато аз избавям един човек и го лекувам, трябва ли да му кажа, че това върша в името на Любовта? Аз това върша за себе си и дали той ще го разбере или не, това е безразлично. Няма да му чета молитви, няма да му кажа нищо за Любовта, а ще му направя всички услуги и ще си замина. Слънцето като дава светлината си, казва ли ви: „Аз съм светлина“? Любовта казва ли ви: „Аз съм любов“? Ако тя каже това, ограничава се. Това, което е любов, то няма да каже, че е любов. Ще бъде много чудно, ако попитам някого: „Ти живееш ли?“ Който живее, чувствува и прави добрини, той живее, разбира се.

Има много неща, които спъват хората. Тези спънки са много лошо нещо. Събирайте се по закона на свободата, обменяйте мисли, не се прекъсвайте. Вие не сте още научили това изкуство, да отстъпвате мястото на друг да говори. Онзи, който не се е научил да слуша, да се напъне, да се научи да слуша. Някой казва: „Как ще слушам глупости?“ Нима вятърът като вее, все умности говори? Като

влезете в някое общество, все умни работи ли говорите? Че ти, като си слушал някого и го осъждаш, ти много право ли говориш? Научи се да си затваряш ушите. Като се дойде до разбиране, освободете се в себе си от мисълта, че един е по-умен, друг е по-глупав. Вие се лъжете. По-умни и по-глупави хора в света няма. В даден момент си умен, а в даден – глупав. Ще гледате сега, вътре в духовния свят, пред Бога, да не считате, че нещата са глупави. Ако нещо е глупаво за тебе, остави го. Този, който прави глупости, той трябва да научи нещо, да придобие опитности.

Ето в какво стоят глупостите. Да допуснем, че сте облечени с хубава, бяла, копринена рокля. Дойде някоя с нечисти ръце, опита каква е роклята, дойде друга – също. Ще кажете: „Е, че глупаво е това!“ Питам ви: Защо се опетнихте? – „Е, дойде една, дойде друга, те ме опетниха.“ Да, но във всяка една от вас има желание да пипне, а пръстите им са нечисти. В дадения случай твоята рокля не трябва да бъде оцапана. Та, като влезете в християнството, опасността седи в това, че вие попадате в положението на онези търговци, които изнасят стоките си за продан и започват конкуренция и не могат да се търпят. Така и вие, изнасяте своите опитности. Оставете, дайте място на другите, нека те си продадат стоките, а като дойде ред и за мене, ще остане място, ще продам колкото може, а като остане непродадена, ще я върна назад. Вие казвате: „Да, но аз съм дал толкова много пари.“ И състезанието започва.

Отговарят:

– Всичко е от това, че не можем да се търпим.

Търпението произтича от обичта. Обикнеш ли някого, ще можеш да го търпиш. Но има друг закон. Трябва да бъдете съобразителни в следното. Да допуснем, че сте гладували три дни, а аз казвам: „Чакай да ти разкажа една опитност.“ Той се инервира.

Тогава му казвам: „Хайде, иди си!“ И след това се оплаквам, че не иска да ме слуша. Аз не влизам в положението му, че той е гладен, три дни не е ял. Нека си каже, че е гладен и след това да му се разказва. За това се иска голяма досетливост. А вие може да работите навънка, навънка. Вие сте напращели от знание, трябва да дадете от знанието си навън. Вие страдате от много имане, а не от недоимък. Ще кажете: „Да кажа ли това?“ Оставете това, и в света има много работници. Вярвайте, че в света всичко върви по един определен път. Божественият план по никой начин не може да се изопачи, той си върви по точни математически изчисления. Ако се опълчите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане. Например искат да ви закарат на разходка, не искате. Връзват ви, дърпате се, но като стигнете на мястото, ще чувствувате умора, но пак ще отидете. Затуй, може да отидете без противене. Тъй че вие, като се противите, пак ще свършите работата си; и като не се противите, пак ще я свършите. Трябва да се молите една за друга. Добрите мисли, които си отправяте, действуват добре, а лошите мисли действуват зле. Ако свирите и аз дойда, та ви поръся малко червен пипер в носа, как ще можете да свирите? Ще има кихане. Тези правила са верни, Писанието казва: „Молете се един за друг, за да изцелеете.“

Целият свят в лукаваго лежи. Какво очаквате в един свят, който е в лукавата? Тъй, както днес е той, нищо не може да стане. Всичко е утайки, всичко пада на дъното и един ден, когато на това дъно се съберат утайки, утайки, Господ ще го подигне, ще отстрани водата, а дъното ще го направи градини, полета, планини. Тъй ще стане с морското дъно.

Вие вярвайте, че по душа всички сте добри. Няма защо да казвате, че „аз съм лоша“. Да, когато действуваш по воля, си лоша.

Запитват:

– За да намерим душата си, трябва ли еволюция или това зависи от волята на субекта?

Трябва да се премахнат препятствията. Представете си, че отгоре на едно цветенце турите един трън – ще може ли [то] да расте? Не може. Така е и с вас. Ако вие не можете да растете, то е защото някой ви е турил трън. Трябва да гледате да няма такъв трън върху вас.

Ако ви дадат везни, с които мерите течностите и твърдите материали и следвате правилата, които ви са дадени, при мерането, всичко ще върви наред. Но представете си, че някой дойде и ви каже: „Тези везни не са тъй чувствителни, ние ще ви дадем други“ – тогава отношенията се изменят. Всичко трябва да турите на Божествените везни и по тях да мерите. Тогава не може да има дисхармония. Ако у вас има дисхармония, ще ви създадат неприятности. Когато Господ иска да застави някои да Го слушат, дава им неприятности, болести, глад. А когато Го разбират, говори им разумно. Има два начина на говорене от Бога: един физически разумен, а друг – с разумно Слово.

Та, ако вие дойдете в съгласие, в хармония помежду си, ние сме готови да ви помогнем. Даже и да не сте тук, всеки, който е готов, аз му помагам. Всеки, у когото има условия, аз му помагам. У някого има желание да учи – спра се, помагам му. Някой си напълнил главата с правила, знания, преживявания, а те не живеят в него. И той казва: „Да се любим, да се обичаме, да бъдем милосердни!“ Е, хубаво, добре. Но всичко това са качества, а не правила. Е, как да се любим? Ти дойдеш при мене, помолиш се, искаш 20 лева. „Нямам“ – не му услужвам. Вървя по пътя, минава някой покрай мене, иска да му подигна торбата. Казвам: „Не може, бързам.“ Някой паднал на пътя – ще се спреш, ще му помогнеш. Във всеки даден момент ще се спреш, ще употребиш закона на Любовта. Отидеш в някоя къща, твоята сестра е натъжена, запитвате: „Не можеш ли да ми помогнеш нещо?“

– „Е, Господ дати помогне!“ Не, спри се, помогни на сестра си! Кажи ѝ: „Господ и на тебе, и на мене ще помогне.“ Кажи, и ще бъде! Аз мога да ви правя добро, но често се спирам в това по следните съображения: ще бъде ли умно да моля Господа да ви праща дъжд, когато нивите ви не са изорани и посяти? Ако нивите ви са посяти, поискайте, аз съм готов да ви се прати всичко. Дъжд, дъжд, колкото искате. Днес знания, знания, толкова знания имате! От това, което съм казал, вие не сте се спрели да помислите малко, да разберете поне 1/100 част от всички дадени формули. Вие казвате: „Това нещо го разбирам.“ Да, но не го прилагате.

Друго нещо: Знайте, че в света има живи същества повече, отколкото вие подозирате. Не сте сами. Не мислете, че когато седите сами, няма кой да ви наблюдава и да следи постъпките ви.

Започнете да работите нещо за Христа, за този Господ, Когото обичате! Свършете нещо заради Него! Като казвам „свършете“, подразбирам „свършете нещо съзнателно“, та като направите някакво добро, да ви е приятно, че сте направили нещо заради Господа.

Християните имат сила. Ако се съберат 4-5 или 10 000 души в една мисъл и да се съсредоточат, те могат да помогнат на когото и да е, но за това трябва взаимност. Днес да помогнат на тебе, утре – на друга, после – на трета и така постепенно всички ниви ще бъдат изорани, посяти, пожънати. А сега в домовете си ще имате мъчнотии, индивидуални – вътрешни, в ума, в сърцето си. Ще имате мъчнотии от обществен характер, мъчнотии за прехраната. Тези мъчнотии са реални, трябва да ги премахнеш. Мъжът ти е недоволен – моли се, не можеш да му помогнеш. Мехлем му туряш, но има трън. Казваш: „Намазах го, но не може да му се помогне.“ Да, мехлемът помага, но дето няма трън. Дето е трънът, не помага. Ще извадиш тръна. У когото трънът не може да се извади, той си има мъчнотии, които не

могат да се премахнат. Например имате такива мъчнотии, казвате: „Мене не ме обичат.“ Това е една от големите мъчнотии. Насила не можеш да накараш хората да те обичат. Защо не те обичат? Окултистите казват, че този, когото никой не обича, той се е демагнитизирал. Той започва да гледа на хората от лошата страна, всички го отбягват – демагнитизирал се е. Затова се пазете! Като почнете да не виждате в никого добро, вие сте се демагнитизирали и малко хора ще ви обичат.

Сега Господ ви е дал забавление. Като ви гледа във вашите мъчнотии, Той казва: „Тези хора много добре си вършат работата!“ По някой път аз намирам грешката у самите учители. Ако седнете на моята трапеза и ви дам да ядете според правилата, а именно – малко да ви дам, ще останете гладни; ако ви дам повече, един ще яде повече, друг – по-малко. И след това ще,ви нахокам. Не, правилно е, като ми дойдете на гости, всекиму да дам по три ореха и по едно парченце хляб. Тъй трябва да се учите!

Запитват:

– От какво се явява голямата радост?

От изобилие на енергия. Някой път, когато човек се въздържал, въздържал, придохожда голяма радост. Това е състояние у всички хора. Радостта често спада към физическия живот. Радост, изразена на физическото поле, е радост на душата.

Ще ви дам един пример, да видите де стои лошото. Да кажем, че вашият извор е чист, но чашата, с която подавате, е нечиста и човекът казва: „Ех!“ Лошото не е във водата, не е в желанието, а в чашата. Чашата трябва да бъде чиста. Хлябът, който давате на човека, не е лош, но ръцете ви трябва да са толкова чисти, че този човек да остане благодарен. Тези работи от 8000 години насам все ги учат.

Сега ще минете в една стадия по-горе. Ако искаш да целунеш някого, трябва да знаеш какво ще изразиш с целувката. Или пък, например сегашното ръкуване какво изразява? Не мислете, че целувката е изобретение на човека. Тя е една икономия на природата. Това са два тока. Горната устна е положителният полюс, а долната – отрицателният полюс. Когато човек доближи двете си устни, токът от едната устна минава в другата. Когато майката често целува детето си, и то, и тя се обновяват. Забелязали ли сте, че тя не целува детето си на едно и също място? Колко пъти, обаче, този закон се извършва добре, правилно? Ръкуването е същият закон. И чрез него става обмяна отвътре на енергиите. Ръкуването означава опознаване, поздравяване.

Вие си турете широко сърце, гледайте да учите в света, благодарете за всичко, стремете се към чистота! Първото, необходимото нещо за вас е вътрешна, душевна чистота. Да се запазиш в чистота, това е най-мъчното. Затова, за да стане човек чист, трябва да дружи с Бога, с добри хора. На вас са нужни нови опитности, да се измени у вас настроението. Имате много начини затова. Като излизате сутрин рано, ето един начин за обновление. Докато минете тази школа, още много ще се учите. Ако станете много чувствителни, ще забележите каква тежка аура има у хората. Ще почувствувате вибрациите на техните мисли, желания, ще усетите у тях недоволство, неблагодарност. А всичко това трябва да се утаява и да кажете: „Заради Господа трябва да утая всичко долу.“

Гледайте да се саморазвивате. Всеки ден оставайте в мълчание 10-15 минути, за да се научите на мълчание. Всеки да се задълбочи в себе си и да размишлява, тъй просто, без да чака нещо да му кажат, както в природата всеки си отправя погледа накъдето и да е или пък както е на обед, седнат и всеки си гледа какво ще яде. И в

размишленията бъдете така: всяка да се вдъл- бочи, да гледа да придобие тази енергия. Щом наблюдаваш другите, кой как стои, как се моли, това не е медитация. За медитация се иска голяма стая, да няма кой да ви смущава, да сте на разстояние половин метър една от друга. Добре е във вашите събрания да разглеждате белезите на някое цвете, на един карамфил например, на ягодата и т.н., да разглеждате техните психологически прояви. Всички цветя трябва да се изучават на място, под микроскоп трябва да се наблюдават. Ще забележите колко цветята са чувствителни към обичта, но за това трябват повече екскурзии.

Старайте се към повече свобода, да няма ограничения. Многото правила водят към друга крайност, но гледайте да престанат самоосъжданията, да ги избягвате. Ще почнем да говорим върху по-отвлечени предмети. Трябва да разисквате обективно, та когато говорите, да нямате никого пред вид. Някога може да си представяте някого като модел, да го рисувате, но да не бъде той прицелна точка. Този модел ще стои толкова, колкото сам иска. Когато позирате, нали позирате толкова, колкото вие искате? Така трябва да постъпвате и в живота. Понеже не сте научили още закона на концентрирането, Невидимият свят си служи с негативен начин, за да развие у вас концентриране. Когато намразите някого, не го обичате, вие го носите в себе си и по този начин се концентрирате. Друг път ви дойде някоя болка, излезе ви някой цирей, концентрирате се. Корем ви боли, глава ви боли, това са естествени начини за концентриране на мисълта. Дойде ли случай да обичате някого, вие се разсейвате, не можете да се концентрирате. При концентрирането умът трябва да се постави на мястото си и всички хубави желания да се отделят от лошите.

Като работите над себе си, всеки ден ще развивате нещо за душата си. Каквото извършите, не се бойте! Не мислете, че е дефицит.

Повидимому само може да е дефицит. Религиозните форми, осъждането, морализирането спъва много. Аз схващам въпроса така: не съм длъжен да ви морализирам. Вие сте цветя, които трябва сами да се поливат, наглеждат. Те сами ще израснат. Някой казва: „Аз искам да стана по-добър!“ Ако вървиш в пътя, ще се развиеш правилно. Понеже се намираме в разни състояния, някой казва: „Неразположен съм.“ Като не разбираме тази философия, щом се сближаваме, не се разбираме, спъваме се. Човек не може да бъде еднакво разположен на физическото поле. Някой път се намира в разположението на едно дърво, на което всичко е окапало – листа, цветове, и казвате: „Изменихме мнението си за него.“ Няма какво, той се е съблякъл, но плътта пак ще се облече.

Работете с любов! Работете с тази любов, за която Толстой говори – да бъдеш готов да напуснеш всичко и да останеш тъй, че да си готов да слугуваш на всичко, без да очакваш да ти платят. Това е любов – да се съблечеш от всичко и да слугуваш на всичко. Можеш ли да направиш това, имаш любов; не можеш ли да направиш това, пак имаш любов, но такава, която не може да подигне хората. Да, но после да не се разкайваш. Можеш ли да направиш това, въпросът веднага разумно се разрешава. В любовта като слугуваш, ти няма да се цаниш, ще бъдеш свободен, даром ще работиш, няма да се считаш длъжен, няма да си отговорен. Ще вършиш доброволно това, което любовта изисква. Тази любов изисква щото и царят, и слугата да се откажат от своето, да станат слуги. Тази любов казва: „Аз не признавам господари.“ А след като си работил дълго време в нейно име, тя казва: „Ти си достоен сега да бъдеш господар в почивката си, но починеш ли си, веднага на работа!“ Тъй че, почиваш ли си, ти си голям човек; работиш ли, малък човек си. Знаете ли колко е мъчно да работиш тъй? Хората са тъй егоисти, че мислят, какво ти си направен от

желязо и да работиш и 25 часа, няма да ти кажат „стига“. Никой не трябва да упражнява влияние, ще оставите всеки сам да се проявява, да работи, защото в тази любов той ще се саморазвива. Дойде някой, казва: „Тъй трябва да се постъпи!“ Ами той знае ли как трябва да се постъпи? „Ами, съвременното общество тъй препоръчва!“ Че, съвременното общество не е идеално, и то си има своите недъзи.

Главно, започнете с любовта, станете герои, та да ви е приятно, когато работите заради нея.

Моминските сълзи показват, че човек трябва да се чисти. Плачът всякога е един метод за чистене. Когато човек сгреши, той трябва да поплаче, за да се очисти. Дойдеш на Земята, плачеш, тъжиш за прегрешенията си горе в Невидимия свят. Не мислете другояче! Всички души са дошли тук, на Земята, за да изкупят тези си прегрешения. Като ѝ дойде на ум за някоя грешка, трябва да си поплаче, за да се освободи от нея. Тези погрешки може да са твои, може да са и на други, но това е един общ принцип. Сълзите показват едно омекчение на сърцето, подигане на съзнанието и такъв човек е в пътя на обновлението.

Запитват:

– Защо някога се чувствуваш изоставена?

Изоставят те, за да се развиваш. Понякога чувствуваш, че умът ти е отслабнал, което може да трае някога малко време, някога с дни и после се освежаваш. Това са илюзии, не са реални неща, това са временни състояния, които трябва да ги изпитате. Когато някой се усеща изоставен, в един случай той се ожесточава, озлобява, става по-лош, а друг път отива към Бога. Последното е добро, затова трябва да оставаме по-често сами. Когато човек има живота в себе си, много лесно се изчиства от тези си състояния. Оцапа си ръката – лесно се измива. А когато няма вода, носи нечистотата с километри. Щом

дойде Божественият живот, човек лесно се измива, но няма ли тази водица, с дни ще се носи това оцапване на трите пръста.

Учете се на закона на доволството и то не отвънка, а отвътре, от сърце да бъдете доволни. Като е тъй, каквото и да ти се случи, ще го понесеш с дълбоко съзнание. Може да попъшкаш, да пострадаш, но ще си го понесеш доброволно, съзнателно. Човек трябва с достойнство да понесе страданията си. Проявявайте любовта си към всички – към слаби, към немощни, към деца. Щом станете тъжни, идете някъде другаде, при хора, които са по-тъжни от вас, направете им добро и ще ви мине; или вземете да прочете биографията на някой автор, на някой велик човек, който е страдал. Има много методи за лекуване. А този свят, от единия край до другия, аз го наричам „свят на разочарование". Някои го наричат „свят на очарование", аз го наричам „свят на разочарования". Когато се родиш, всички се радват, първата година всички треперят като към цар, каквото заповядаш, всички те слушат; каквото кажеш, всички ти дават, но после постепенно те деградират. На третата година ставаш княз, на петата – министър, началник, докато най-после станеш слуга и те пращат долу, като казват: „Сега не е както едно време, когато беше дете." Дават ти мотиката и хайде на лозето!

В духовния свят Господ започва по обратен път. Най-първо те поставя слуга, а най-после – цар. Затова сега на Земята вас ви шибат, шибане има. Ожениш се за един мъж, той ти е учител и казва: „Това не е у дома ти, при баща ти, знаеш ли кой съм аз?" Казваш: „Този мой мъж!" И гледаш, след няколко години той ти претрил врата. Казваш: „Не обичам този си мъж." Има причини за това. Някой път обичаш някого. То е защото ти е направил добро. Минат няколко дни, това състояние се смени, не го обичаш. Защо? Защото ти е направил някакво зло. Тогава казваш: „Аман от този мъж!" Той казва: „Аман от

тази карма!“ После, мъжът ти, и той не те обича и казва: „Мразя те, 20 години заради тебе лежа в затвор, 20 години от живота ми отидоха напразно!“ Сменя се картината. Дойдеш в друг живот, поправиш грешките си и казваш: „Аз ще си поправя грешката, в затвор няма да те туря.“ Това е един закон, който се върти като колело. Като станете ясновидци, ще се прехвърлите в една епоха, когато сте живели някога в Египет или другаде, дето ще видите сцени от вашия живот, ще разберете каква роль сте играли и ще кажете: „Слава Богу, сега разбрах какво съм била!“ Затова, като станете ясновидци, като се подигнете, това положение ще ви стане ясно, приятно. Тъй животът на всички хора може да стане приятен.

Ще се стремим да поправим живота си тъй, както Бог го е наредил и да го разбираме тъй, както е направен. Ако сте ясновидци, ще видите най-хубави картини.

Беседа, държана на 10 май (понеделник) 1920 г.

(*Беседата е държана по желанието на жените преди заминаването на Учителя за провинцията.*)

1921 г.

ФИЗИЧЕСКИЯТ ЖИВОТ – ПЪТ КЪМ ДУХОВНИЯ И БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ

Няколко души прочетоха по няколко стиха от следните глави на Новия завет:

1. Евангелие от Йоана 10:1-10

2. Евангелие от Лука 2:1-5

3. Евангелие от Матея тел 13:5-10

4. Евангелие от Лука 14:14-20

5. Евангелие от Марка 10:10-15

6. I Послание към Коринтяном 5:5-10

7. I Петрово Послание 4:4-10

8. I Йоаново Послание 3:3-7

9. Яковово Послание 2:2-10

10. Послание Юдино 10-15 стил:

След прочетените стихове Учителя държа беседа[41]*. Във време на беседата росеше лек, приятен дъждец. Голям огън беше накладен. Всички бяхме наредени около огъня, защото времето беше хладничко. Небето облачно. Отвред мъгла ни заобикаляше.*

Учителят седеше под една малка, импровизирана палатка, а ние с най-хубаво, приятно разположение слушахме внимателно.

[41] Тази беседа е известна още и под името „Път на мисълта“.

Физическият живот е първо, необходимо условие за преминаване в духовния и Божествения живот. При изучаването на духовния живот има три среди, през които минава Божествената мисъл. В научна форма бих казал, че тя минава през материална, субстанциална и есенциална среди. Или през стомаха, през белите дробове и през мозъка. Много ваши мисли минават през стомаха, много ваши мисли минават през белите дробове и през мозъка и след като минат през мозъка, те влизат през астралното тяло в астралния свят. И в астралния свят пак ще минат през три среди. От астралния свят ще влязат в света на Мъдростта, т.е. в менталния свят. И тук ще минат пак през три свята. Като напуснат менталния свят, ще минат в причинния свят. Като влязат в причинния свят, пак ще минат през три среди. Другите среди са почти недостъпни за вас, не само за вас, но и за всички учени хора.

Божествените мисли, които сега се проявяват в материалния свят, са всички изопачени. Няма Божествена мисъл в материалния свят, която да е чиста. Тя е изопачена, изкривена по причина на човешките умове, по причина на човешките сърца. Вследствие на това изопачаване между хората има различни интереси. Вследствие на това изопачаване на Божествените мисли иде това стълкновение сега в света, стълкновение, което е тъй осезателно, че няма дом, в който да не се проявява. Рядко ще намерите общество или дом, духовни и религиозни, дето да има приблизително това идеално проявление. Именно вие трябва да се застъпвате да изучавате не духовния, а материалния свят. Той е лесен, но първо трябва да изучавате отношенията в материалния живот. За пример какви са отношенията на мъжа към жената, какви са отношенията на братята към сестрите, на господарите към слугите, на съдиите към подсъдимите, на учителите към учениците и много други, хиляди отношения

съществуват на физическия свят. Някой ще каже, че кармата на човека го заставя да бъде такъв или онакъв. Не, кармата не заставя човека. Смешно е, когато някой казва, че кармата определя човешкия живот. Човек създава кармата. Следователно тя не може да определи неговия живот. В този смисъл не дава никаква посока на неговия живот, а само определя глупостите на неговия живот. Възможно е, след като човек премине един живот в беднотия, в сиромашия, да се озлоби, да се ожесточи, та в друг живот да бъде още по-лош. Някой казва: „Като дойда втори път на земята, ще се поправя." Това е въпрос. Поправянето започва само тогава, когато човек знае, че той си е създал кармата и той трябва да си я изправи, а да не очаква Бог да му я изправя, защото Бог това няма да направи. Например един мъж бил жена си. Защо? Защото не е сготвила хубаво. Господ няма да слезе от небето, да ги примири. Те могат да се сърдят със седмици и те сами трябва да се примирят. Имайте предвид това, че Господ абсолютно не се меси в нашите спорове и когато Го повикаме като арбитър, като Го потърсим с всичкото си сърце, Той ще дойде, ще вземе участие, но иначе Той никога не напуща мястото Си. Не е било и няма да бъде! Той не е глупав да се изложи на такива детински капризи, каквито ние имаме на земята. Сега, често и вие вземате роля на примирители, нали? Но вие вземате роля на примирители като адвокати, да капне нещо. Съдията взема роля на съдия, но да капне нещо. Попът взема роля на примирител, но да капне нещо. Учителят взема роля на учител, на примирител, за да капне нещо. Питам се защо светът върви тъй криво? Че докато имаме такива примирители – „да капне нещо", тъй ще върви. Сега вие като ме слушате, казвате: „Дали ще капне нещо?" – Нищо няма да капне нито от моя, нито от ваша страна. Някой път искате да ме слушате, да научите нещо. Но знаете ли колко опасен човек съм? Аз знам и вие колко сте опасни за мене.

Затова ще ви кажа: Когато не сте готови за една истина, не бързайте да ви се каже тя, защото в душата ви ще влезе едно смущение повече. Например често искате да имате Божествена Любов и я търсите! Хубаво, но ако не сте приложили човешката любов, която е с най-малки разноски, как ще приложите Божествената, за която се изискват големи разноски? Твоят мъж казва. „Може ли с тебе да се споразумеем с любов, да ми наготвиш, да ме опереш, да ме закърпиш?" Ако отидеш при Бога да искаш Божествена Любов, тя няма да се спре даже, много иска. Аз съм забелязал, мнозина идват при мене; и по някой път, като им кажа истината, гледам ги, сърдят ми се, надуят ми се. Казвам: Тъй, по земному трябва да започнете. Сърденето е едно качество на земната любов. За да любиш, трябва да се разсърдиш и затова, който не се сърди, няма любов и който няма любов, не се сърди. Затова мъжът, който се сърди, вземи го; ако не се сърди, остави го, тъй седи законът. Ами че този мъж, ако не се сърди, няма сили да те защити. Тебе, като жена, утре може да те атакуват някъде, а той трябва да те защищава, трябва да е готов да се бори с всички, да им разбие носа. Че и за земната любов трябва да се разбива носът на всеки човек.

Когато на хората приказват за Божествената Любов, казват: „Не ви разбираме." Като разбиеш носа на един човек, какво показва това? С това ще му покажеш, че любовта изисква жертви. Като изкараш тази кръвчица навън от носа, той казва: „Любовта иска жертви, аз не отивам вече." Аз ви навеждам на тази мисъл, за да имате прави схващания. Законите, които сега съществуват в света, са основа за вашия живот. Вие не може да измените тези закони, т.е. не може да завържете никакви отношения с Бога, докато не разрешите всички ваши отношения на земята. Ако имате един човек, с когото не сте се примирили, той ще ви бъде спънка да вървите в духовния свят.

Гледам ви, някой път правите големи усилия, казвате: „Десет години работя, правя усилия, но не съм се повдигнал.“– Че как ще се повдигнеш? Развържете тези връзки и ще видите какъв подем, какви знания ще добиете!

Та първото нещо е да се заемете да уредите материалните си сметки. Законът е такъв, който не е уредил материалните си сметки, няма да уреди и духовните си сметки. Който не е уредил духовните си сметки, няма да уреди и материалните. Който е уредил материалните си сметки, ще уреди духовните и Божествените си сметки.

И тъй, сега вие, мъже и жени, и всички други, не само в новото учение, всички искате да станете духовни, но аз още не съм намерил нито един автор, нито един човек, който да разправи какво подразбира той под думите „да живее духовен живот“. Аз бих желал някой ден да ми разправите вашите опитности, какво разбирате, като се каже „духовен живот“? Спрете се, вземете тази мисъл, помислете какво нещо е духовен живот.

Сега ние сме дошли тук, на Витоша. Кои са подбудителните причини за нашето идване тук? Ако ме питате, аз мисля, че трябва да има една строго определена причина, която ни е заставила да дойдем тук.

Когато някой човек влезе в някоя гостилница, коя е подбудителната причина, която го е накарала да влезе? Не гладът е подбудителната причина, а хлябът. Като влезем един път в тази гостилница, качеството на хляба ще определи да отидем ли втори път или не.

Сега това, което тук ще ви говоря, ако бих ви го говорил в София, няма да има такъв ефект в нашите умове, както тук. Там няма такова масло, с което да ви сготвя. Сега аз изваждам своята кухня, понеже

има масълце, да сготвя нещо хубаво. Вие като сготвите някое ядене, в какво намирате хубостта му? Дали е красиво, в красотата ли? Отвън има червенина, но тази красота е фиктивна, тя с езика се подсказва. Но има и друго нещо, стомахът, който после си казва мнението. Езикът казва: „Отлична е храната, вкусна е“, подписва се, но като дойде ред до стомаха, той не се съгласява с езика, не се подписва, а дава надпис: „Да се повърне тази храна, не струва нищо!“ Тогава вкусът и стомахът се скарват. Тъй щото приятните неща, вкусните неща в живота не са най-добрите. Впрочем, не че не са най-добрите, някой път са добри, но изключението е 50%. Тогава вие сами може да направите опит в дома си, а именно следния, онези от вас, които имате деца, изберете едно от тях и постоянно го хвалете, другото дете постоянно укорявайте, а третото го ту хвалете, ту укорявайте. Направете опит да видите какви ще бъдат резултатите. Вие не сте правили такива опити. Резултатите от тях са следните: някои деца, които много хвалите, едни от тях съвършено ще се развалят, а някои ще се поправят; някои пък, като ги укорявате, ще се поправят, а други, като се укоряват, се развалят; тези пък, които едновременно хвалите и укорявате, стават индиферентни и казват: „Това е в реда на нещата.“ Това са мои лични наблюдения върху вас. Аз съм употребявал и трите метода – направил съм опити с всеки един от вас и съм видял резултатите. Има друг един метод, той е най-добрият и е следният: да не казваш никому нищо, нито да хвалиш, нито да укоряваш, да бъдеш индиферентен, да се правиш, че не виждаш, като че ли си сляп и за доброто, и за злото. Този метод не съм го приложил, за в бъдеще ще го приложа. От първия си опит имам 25% резултат, а 75% загуба. От втория опит само 25% резултат, 75% загуба, а от третия опит 1% резултат, 99% загуба. Значи 75 + 75 + 99 = 249 загуба; 25 + 25 + 1 =51 печалба; резултат: от 249 – 51 = 198, т.е. близо 200 загуба. Значи 200

имам да давам. Вие всички ме държите за 200 отговорен. Тези методи вие ще приложите и върху себе си, защото не мислете, че ние, като хвалим и укоряваме хората (това е материалната страна), не можем да хвалим и укоряваме и себе си. Ние можем да се хвалим, може и да се укоряваме. Всеки от вас има тази опитност. Сега някои много се хвалят, казват:“ Като мене няма друг човек на света.“ Други пък казват:“ Като мене вагабонтин няма на света.“ Трети казват: „Не съм толкова лош, аз съм и добър, и лош.“ Това са трите метода, които употребявате.

Е, това е кармата. Аз ви говоря върху тези три метода, понеже от дълго време са прилагани, прилагани, и то не само в този ви живот, но и в миналите ви съществувания. Както виждате, много не е излязло от нас. Тези резултати, които сме достигнали, са благодарение на тези три метода. За в бъдеще новият метод на любовта е да бъдеш сляп за всичко – злото и доброто да го не виждаш в света, защото законът е такъв. Ще виждаш доброто на един човек, ще му видиш и злото, не можеш да го избегнеш, това е поляризиране. Щом търсиш добрите му страни, ще намериш и лошите. И обратното е вярно, т. е. търсиш ли лошите страни, ще намериш и добрите. Щом не го бараш, ти ще видиш само неговите отношения към Бога. Следователно вашето първо разбиране трябва да бъде такова, каквото е усещането на един здрав стомах, а не на един болен стомах, т.е. имайте за правило да вземате винаги съвета на вашия стомах; ако искате на физическия свят да сте добри, да схващате Божията мисъл, трябва да задоволявате стомаха си, да се съобразявате с него. Той като е работил известно време, като е доволен от вашата храна, казва: „Господи, аз съм доволен от това, което ми даде.“ Тогава той преработва храната и я препраща най-после в белите дробове.

Първото нещо е вашата мисъл да произведе на физическия свят едно приятно впечатление, и тази мисъл трябва да бъде чисто конкретна. Вие не се стремете изведнъж да преминете от физическия, материалния свят към духовния. Гледам ви, всички прескачате веднага от материалния към духовния свят. Че физическия свят още не сте го проучили! А всинца имате най-много допирни точки към физическия свят. Ами ако вашето дете на физическия свят не се нуждаеше от храна, би ли обикнало майка си? Ако това дете не се нуждаеше от конкретно учение в училището, от умствена храна, щеше ли да се завърже някаква връзка между майката, бащата и детето? Ако това дете не се нуждаеше от другарчета, да играе с тях, щяха ли да се завържат някакви отношения помежду им? Следователно сегашните ни връзки са материални – чисто на стомаха, сърдечни – чисто на белия дроб, и мозъчни – които са по отношение на знанията и човешката мисъл.

И тъй, за в бъдеще ние трябва да се стремим да имаме тези правилни физически възприятия. Човек, който няма правилни физически възприятия, не може да има и правилни духовни възприятия. Ако физическите ни възприятия са болезнени, и духовните ни възприятия ще бъдат такива. Законът е верен. Ако волята ни е слаба, ще бъде слабо и сърцето ни. Ако волята ни е силна, подразбира се физическата сила на човека, ще бъдат силни и неговите чувства. Вземете онези хора, които имат здраво тяло и силна воля, как устояват те своята любов? А онези майки, на които волята е слаба, като са насаме, обещават да издържат своите чувства, но като дойде изпитът, като Петра три пъти се отказват. Следователно на физическото поле трябва да имате воля. Волята на човека се познава само на физическия свят, и от това гледище много хора с хиляди години са упражнявали волята си. Хора, които са отивали на бойното

поле, с хиляди години са развивали волята си дали ще могат да издържат. От гледището на духовния свят войната не е потребна, но от гледището на физическия свят тя е потребна. Който не е развил волята си, трябва да разбива носа си и да му го разбиват, да убива и да го убиват. Затова всички животни, които са тук, около нас, учат този закон, каляват се. Ще ги каляват дотогава, докато се научат да бъдат смели и решителни, да не се колебае тяхната воля. Тогава в окултната наука се туря едно правило, страданието на човека се продължава дотогава, докато страхът се продължава; щом страхът се намали, и страданието се намалява. Затова се казва в Писанието: „Страхливият няма да наследи Царството Божие." Ама ще ме убият! Че какво от това? Докато не си смел, страданието ще се увеличава, но в деня, в който станеш смел и решителен, тези страдания започват да се отдалечават.

И тъй, ние трябва да разрешим въпроса чисто материално, да разрешим всички наши отношения на физическия свят. Ами ако един човек ти е отвратителен, не можеш да го търпиш, да го гледаш, нямаш чувства да надделееш всичко това, как ще мислиш за нещо духовно? Имаше една жена във Варна, която можеше да плува по 4-5 часа във водата като някой сом. Безстрашна беше, обаче като видеше някоя пиявица, дори в шише, тя бягаше. Мъжка Драгана беше, човек можеше да убие, но като видеше пиявица в шише – бягаше. Сега, тази пиявица, тя ще развали твоя живот. Може да те е страх само от една пиявица в живота ти, но тя ще развали целия ти живот Може да си мъж, но ако има само едно нещо, от което да те е страх, този страх ще развали всичко това, което си градил. Да кажем, че си християнин и те е страх от пиявица, бият те – устояваш, гонят те -устояваш, но дойде ден да ти турят пиявица на врата, казваш:" Всичко мога да

издържа, но да ми турят пиявица на врата – не мога да издържа." Изгубваш всичко.

Питам: Где е философията? – Няма никаква философия. Всичко можете чрез Христа. Сега, като ви говоря, на физическия свят пак изпъкват мисли в ума ви, че еди-кой си, че Драган, че Стоян се страхува от пиявица. Това няма да ви спаси. Казваш: „Не, мене не ме е страх толкова, като другите „ Все едно. Да познаваме грешките на другите, това не е едно благо за нас. Колкото повече познаваме погрешките на хората, толкова повече падаме в изкушения. Колкото повече ги знаем, толкова по-зле за нас; колкото по-малко знаем погрешките им, толкова по-добре. Първото нещо, ще приложите този закон конкретно към себе си.

Сега, мнозина от вас не са дошли на Витоша заради мъглата, заради дъжда, да не ги накваси. Ще погледнат чепиците си, дрехите си, дъжда – ще се откажат. Погледнете този облак, казвате: „А, той е страшен!" За най-хубавите неща в света, които ни носят най-голямо благо, ние си произвеждаме такива форми на физическия свят, които постоянно ни спъват. Като дойдете на земята, никакъв дъжд да не ви спира. Тези капчици отгоре са благословение. Благословение са, но кога? Ако според този закон сте посели в себе си всички добри мисли и желания, ще има най-добри резултати, ако сте посели най-лоши мисли и желания, този дъжд ще има най-лоши резултати. Казва се в Писанието, че едно семе паднало между трънете, друго на каменлива почва, трето на пътя и едно на добра почва, и само то дало плодове, едно 20, друго 60 и трето 100. Защо е така? Онова, което е паднало между трънете, то само си приготвило такива условия и затова паднало там. Христос казва: „Това си приготвил, там ще растеш." Другото, което е паднало на пътя, и птиците го изкълвали, Христос казва: „Да видиш какво значи пътища да правиш." И това, което е

паднало на камениста почва, е това, което сте си посели. Само едно е паднало на добра почва и дало добри плодове. И то е, което сте си посели, те. приготвили. Вие казвате: „Пусти тръне, как ни спъват!" Ти си ги приготвил. Христос не обяснява причината. Казваш: „Тези камъне!" Ти си ги приготвил. Следователно трънете, камъните, пътя ние сме си ги приготвили и първото нещо, което ни предстои, е да поправим пътя, да го изорем хубаво, да извадим трънете, камъните и тогава да засеем. Някои идват при мене и казват. „Учителю, посей!" Хубаво, толкова съм посял, но някоя мисъл ще падне между трънете и вие си създавате зло за себе си. Всяко благословение, което Бог е дал, ако не падне на добро място, не само че няма да се посее и изникне, но ще създаде лоши условия. Трънете ние ги създадохме. Чрез какво? Че не е ли трън, когато ние може да мушкаме този-онзи, да го спъваме? Например някой човек си чете там нещо, тръгнал в Божествения път, но аз отида и му кажа. „Защо си тръгнал в този път, я остави това нещо!" И веднага в този човек всичкият импулс на неговата душа се спира. Друг случай, който често правят евангелистите и стават причина да повехне семето – хвърлят го между камъните. Има някой ученик много способен, даровит, тръгнал да се учи, но на тях им трябва работник и казват: „Не ти трябва повече учение, хайде да станеш проповедник!" Свършил той само трети клас, напуска училището, взема Библията и тръгва в света да проповядва; като няма знания – пропада. И след това става по-лош. В първо време е много духовен, но после се омърлушва, гледаш го, зарязал проповедничеството, станал търговец. Те трябва да му кажат: „Слушай, върви да учиш, стани крепък и мъдър и след това ела при нас да работиш. Като дойдеш, никакви пари няма да вземаш, без пари ще проповядваш." Има ли пари, казваш ли, че много знания не трябват, казвам:"Този проповедник е хвърлил семето на камък." Тази

е една от големите причини, загдето християнството днес не прогресира, защото все с пари се работи. Никакъв резултат няма, т.е. има, но този резултат не се дължи на никакъв проповедник. Който се е обърнал към Бога, той се обърнал от човек, който не е платен. Проповедникът постоянно го съблазнява, но той си казва: „Онзи човек, който ме обърна към Бога, той беше добър човек." И тъй, сегашният резултат в християнството се дължи на онези неплатени проповедници, на онези неплатени свещеници, без расо и калимавки, а тези, външните, „щурци" аз ги наричам, и те са извършили нещо, те са създали в света пътищата, камъните и трънете. Колкото трънете са по-големи, толкова повече пари са платили; колкото камъните са по-големи, толкова повече пари са платени; колкото пътищата са по-широки, толкова повече пари са влезли в тази торба. Та ние трябва да работим даром. Да не влиза в ума ви мисълта да станете проповедници, та да ви се плаща. Горко ви, ако се научите да ви се плаща. Тъй говори новото учение. Горко на онзи, който проповядва с пари, горко на онзи, който служи на Бога с пари!

И тъй, дойде ли до проповядването с пари, и дума да не става. На физическия свят материята търпи всичко, но чисто духовният свят не търпи никакви плащания. Онзи, когото ти си обърнал към Бога, той с пари не трябва да ти се отплаща, той трябва да ти се отплати с любов. Любов за любов, такъв е законът. Например ти си го спасил. Той купи един куркой, после една къща – иска да ти се отплати. С нищо, с никакви куркои, с никаква къща не може да ти се отплати. С много малко иска той да се откопчи. Та ние ще се заемем сега да приложим, да разберем физическия свят. Не се старайте да бъдете духовни, докато не се оформите на физическия свят, докато нямате здраво тяло, здрав стомах, бели дробове и мозък, та като им заповядвате, да слушат. Тъй правят адептите. Не да постиш, та да изтощиш стомаха,

да изтощиш цялото си тяло. Стомахът е твой добър приятел, ти ще се разговаряш с него приятелски, ще му кажеш: „Слушай, и за тебе е добро, и за мене е добро, хайде с по-малко ще минеш, ще намалиш труда си.“ А вие се храните най-малко три пъти на ден и при всяко ядене стомахът има приблизително по 4 часа работа, значи той работи 12 часа дневно. И като разправите на стомаха, че 12 часа труд е непоносим за него, всички негови граждани ще кажат: „Хайде да намалим този труд, да приложим закона!“ Като се намали трудът на стомаха, от това се ползува мозъкът. Защо? От 12 часа работа на стомаха, знаете ли колко спестена енергия ще се прати на мозъка? Не остава енергия за мозъка, за мисълта. Ако стомахът много работи, мозъкът малко работи и обратно. Законът е такъв. За да накараме нашия мозък да работи, от тези 12 часа 6 часа трябва да употребим за мисълта и 6 часа за физическия свят. Няма да кажеш на стомаха да не яде, това е крайност и природата не търпи крайностите, а разумно ще му кажеш да не иска много да яде, защото не е износно. И тъй, ние ще се повърнем към онази основна мисъл, когато първите хора са имали здрави тела, здрави стомаси, а не такива изопачени, каквито са сегашните стомаси. Няма здрав стомах в света! И този стомах, за да го накарат да работи, турят в яденето масълце, пиперец и какво ли не друго. У нас не се ражда един естествен глад, а само като ни замирише яденето, тъй вкусно приготвено, раздразни се вкусът, наяждаш се, а после казваш: „Тази храна не ми хвана място.“ Наядете се хубаво и после казвате: „Хайде сега да станем духовни, да обичаме Бога и хората!“ С един развален стомах не можеш да любиш. Човек, който има развалени гърди, съвсем не може да люби. Човек с разстроен мозък също не може да люби. Човек с развален стомах 1/3 не може да люби, с развален мозък 3/3 не може да люби.

Някои казват: „Това не е вярно, то душата работи.“ Питам, ако е така, защо душата не се прояви извън стомаха, дробовете и мозъка? Защо изисква храна от стомаха, въздух от дробовете и мисъл от мозъка? И така, Бог е турил душата ни тъй затворена в тялото. Ще кажете:“Писано е: „Бог ще развали този търбух „ Да, но ако човек направи стомаха и дробовете цел в живота си, те ще подадат заявление до Бога и Той ще ви уволни.

Първо, поставете си за цел да имате здрави тела, здрави стомаси, гърди и здрави мозъци. Те чувствуват всеки по свой особен начин. Стомахът чувствува по един начин, мозъкът – по друг, дробовете – по трети начин. В Евангелието на Йоана е казано: „Крадецът не иде, освен да открадне, погуби и заколи.“ Под „крадеца“ Той подразбира физическия свят. Там има ядене и пиене, там има кражба. В духовния свят няма, не стават кражби. Дето има кражба, там е физическият свят. Тя тук става.

Сега ще ви попитам: Дотук, догдето съм стигнал в мисълта си, какво разбрахте от ваше гледище?

(*Отговарят: Да бъдем здрави.*)

Добре, здравето е целта, но как да се добие това здраве? Какви методи, какви начини има за това?

(*Отговарят: Да се живее разумно, умерено.*)

В какво седи разумното, умереното?

(*Отговарят: В храната, в мисълта, в желанията.*)

Не, отговорът ще дойде само тогава, когато направите опит. И да ви дам отговор, това не е във ваша полза. Е, кой е Христосовият метод?

(Отговарят: Любовта.)

Къде е Любовта? Това, което казвам, да се хармонизирате, да живеем братски, тези неща са неопределени величини, хиксове.

Когато някой богат човек осиромашее, търси бедния, казва:" Брат ми си." Защо? Защо променя поведението си? Това не е братство. Братството подразбира и когато е богат, и когато е учен, и когато е цар, да няма никаква промяна в поведението му, да няма никаква промяна в неговия живот. Ако имате един приятел, и след като стане той цар, вие започвате да се стеснявате от него, това братство ли е? Де е приятелството? Той трябва да си остане такъв, какъвто си е бил в първо време. И тъй като служим на Господа, дошли сме до това положение, че като станем духовници, започваме най-идеално с Бога, а после започваме да се страхуваме от Него, казваме: „Няма да се моля вече." Че ти си изгубил истинското понятие, истинското представление за Бога. Бог никога не се изменя. Той е винаги един и същ. Някой път казвате, че Бог бил такъв, друг път – друг. Това са схващания на различни автори. От това, което е казал апостол Павел, той е изнасилил някои Божествени мисли. Та и всички вие изнасилвате Божието. Казвате: „Апостол Павел казал така"; „На апостол Павел му говорил някой дух, на този дух говорил друг, по-висш дух, на втория говорил друг, още по-висш дух." Знаете ли през колко среди е минала тази мисъл, докато дойде при нас? За да разберете тази мисъл, тъй както е предадена, трябва да я хванете от този първи дух. Не че Павел не е знаел тези неща. Не, той е преживял много работи и като му ударили 7 по 77, започнал да пише много хубаво и казал: „Братя, със страдания ще влезем в Царството Божие." Мнозина от вас казвате: „С Любов ще влезем в Царството Божие." Като ви ударят 7 по 77, казвате: „Със страдания се влиза в Царството Божие." Казвате: „Апостол Павел бил много глупав." Не, много умен е бил той.

И тъй, за да добием здраве, първото нещо е да дойдем до основния закон, който Бог е вложил във физическия свят, защото и

физическият свят си има добрата страна. Материята в първоначалното си състояние е била от Божествената субстанция, но след като се отделила, тя вече днес не е такава, каквато е била тогава. То ние ще се върнем към този именно физически свят, който е бил чист, кристален, и в това тяло няма да има вече излишъци, няма да мирише, в него смъртта и животът постоянно ще се уравновесяват, ще има постоянни промени. Затова трябва да си създадем чисто тяло, в което Духът да живее. Затова апостол Павел казва: „Ако това тяло се разруши, имаме дом, който сега градим и в който бъдещото тяло ще влезе да живее.“ То ще бъде по-добро от това, което сега имаме.

Искам да остане в ума ви четвъртият метод: да останете слепи за добродетелите и за грешките на хората, а очите ви да се отворят за вас, да познавате и добрите, и лошите си страни, да не се корите и хвалите, но да знаете защо сте такива. И тъй, Христос иска трояко да ни спаси – физически, духовно и Божествено, и тогава ще дойде възкресението. И аз турям – ставането е в свръзка с физическия свят, оживяването – в свръзка с духовния, а възкресението – с Божествения. Не можем да оживеем, ако нямаме физическо здраве; не можем да добием духовен живот, ако не сме добили физическия живот, защото физическият живот е основа на духовния, а духовният е основа на Божествения.Та да не казвате: „Искам да се освободя от този физически живот.“ Вие ще имате всичкото уважение към този физически живот дотолкова, доколкото Бог му е дал цена. На него ще се насади духовният, а на духовния – божественият. Не искам да казвате, че този дух тъй казал, онзи дух тъй казал. Права философия е, когато човек има здраво тяло, здрав мозък, здрави дробове и здрав стомах. Според състоянието на тези три уда се определя вашият физически живот. И духовният живот се определя от органите на вашия мозък. Когато гърдите са здрави, човек има здраво сърце;

когато мозъкът е здрав, човек има здрав ум, или тогава умът може да се прояви правилно; когато дробовете са здрави, чувствата се проявяват правилно; и когато стомахът е здрав, волята може да се прояви правилно, но не че стомахът създава волята. Затова ние сме излезли днес на Витоша, на този Божествен въздух. Видите ли тази земя? Този дъждец, тези облаци, на вид неприятни работи, но за да бъдем в тази обстановка, трябва да умеем да изтълкуваме тези неща в природата. Чрез тези капчици, капнали върху главите ни, да приемем Божието благословение. Всяка капчица е донесла хиляди богатства. В тази школа се изисква учениците да образуват една благоприятна атмосфера. А сега у всинца ви има едно лошо желание. Да ви кажа в какво седи то. Дадат ви една ябълка, изяждате я, остане още една, вие искате и нея, да се осигурите за утре. Останалите ябълки развалят стомаха ви. Освен това вие вземате, но не давате. Всички, които ме заобикалят, мязате на пиявици. Вие само черпите и пълните вашите торби. Тогава какво правя? – Пращам някои духове да ви оберат. Казвам им: Идете да ги оберете, торбите им са пълни. Аз нарочно ги пращам, за да ви оберат. Защо?– Защото не ви трябва това в торбите. Затова и Господ праща лошите духове. Те са като стражари, казват: „Дай сам това."После кимвате: „Благодарение, че не ни набиха." Казвам ви как чувствувам вашето състояние. Някой път, като сте около мен, усещам такъв гнет, като че ли хиляди тръне ме бодат. Безкористно посещение подразбирам това, че като дойде някой човек наоколо ти, да усещаш едно благоразположение, като че ли този човек носи нещо. Понеже всеки от вас иска да смуче, затова не можете да се търпите понякога. Това не е право. Смукане не се позволява. Затова настъпва и демагнетизирване, няма хармония. Тези неща стават несъзнателно у вас. Ето защо в християнството се препоръчва безкористието. Защото, като се качи човек на по-високо стъпало в

дейността на живота, изискват се по-добри условия. Енергията от стомаха трябва да се препраща нагоре.

Ще ви приведа един анекдот, случил се в София. В едно събрание някой си добър оратор държал реч. Имало много публика, та хората били сгъстени. Един едър, възрастен господин се въодушевил от речта, започнал да маха нагоре-надолу с ръце, да ръкопляска. Под него имало едно дребно човече, което той не забелязал, а едва след като чува някакво викане: „Шапката ми смачкахте!“ – разбрал, че под него имало човек. Та и ние някой път се въодушевим, но този, който е под нас, страда. Като се въодушевиш, опасно е между хората да вдигаш и слагаш ръцете си, защото, ако си някой великан, ще пострадат тези, които са около тебе. Извън хората може да се въодушевяваш. Тези великани са хора със силна воля и ако си между тях, като се въодушевят, може да ти направят пакост, без да искат. Остава нещо неясно, нали? Неясността стои там, че хората не могат да видят връзката между физическия и духовния, между духовния и Божествения светове. Казваме, че физическият живот не ни трябва. Не, физическият и Божественият живот са двата полюса.

Забележете, сегашните хора било в Европа, или Америка, навсякъде, като видят някой здрав, красив човек, не могат да го търпят, почват да му завиждат. Проповедниците в Америка проповядват, че хората не трябва да бъдат здрави, а малко сухички, с хлътнали очи. Така са схващали светиите, че и той трябва да бъде мършав на лице, с хлътнали очи. Това е едно патологическо схващане за светията. Той ако е светия, лицето му трябва да е светло, без да е мършаво.

Сега ние всички да се заемем да изправим погрешките си, които са внасяни в нашия организъм от миналото ни. Това, което сега преживяваме, не се дължи на сегашния ни живот, то се дължи на

миналите ни съществувания, а сегашният живот се определя от миналите ни съществувания, затова трябва да бъдем искрени. Някой казва: „Кажи ни погрешките." Първо трябва да си поправим стомаха, после белите дробове и най-после мозъка. Няма друга по-добра система, по-добър начин за възпитание от тези три. На някого казват. „Ти си честолюбив." – „Защо?" – „Защото обичаш славата." На другиго казват: „Ти обичаш да полъгваш." Трябва да разберем причините, корените на тези недостатъци. Има много наши недостатъци, които произтичат от стомаха. Много наши недостатъци произтичат от белите дробове и много произтичат от мозъка. Не можем да изкореним нашите погрешки, ако не знаем где се корени злото. Например, ако ви препоръчам да развиете чувствата си, ще ви кажа тъй: „Разширете носа си, дишайте дълбоко!" С разширението на носа си разширявате чувствата си, със сплескване на носа сплесквате и чувствата си. С разширение на дробовете разширявате и чувствата си. Казвам: Разширете дробовете си, разширете носа си. – „Не, аз ще се моля" -казвате. Който дълбоко диша, той хубаво се моли; който плитко диша, и плитко се моли. Има йоги, които дишат дълбоко, задържат въздуха до 20 минути. Който се моли плитко, неговата молитва е една педя над главата му. Дълбоко дишане трябва, от 5-10 до 20 минути ще задържаш дишането си и тогава ще концентрираш мисълта си към Бога. Така ще има добра молитва. Забележете кога не се молите добре – когато сте раздразнени. Щом сте съсредоточени, и молитвата е добра, и дълбоко дишате. Ще ви определя в какво седи молитвата. Молитвата е сила, която трансформира. Някой път те обиди някой, ти не можеш да се сдържиш в себе си и казваш: „Аз ще му претърпя сега, но един ден ще докарам работата така, че ще се разбере." Такъв човек не може да има дълбока молитва, която Господ да слуша. Щом те обидят, веднага трябва да се поляризираш и да

изхвърлиш навън тази отрова, може да остане една малка частица от отровата, но по-голямата част да я изхвърлиш. Ако си оставил по-голямата част от отровата в себе си, значи голям недъг имаш в астралния свят, затова не можеш да простиш.

За в бъдеще ще се образува голяма школа, в която ще се държат изпити, ще се изработват предмети, както жените изработват разни предмети, както мъжете шият обуща, рисуват картини и т.н. Тогава ще кажем дали имаме един верен метод в работата или не. Колцина от вас, подложени на изпит, биха го издържали. Например връщате се от една проповед, въодушевени сте, но всички вкъщи се нахвърлят отгоре ви. Ако ти запазиш мира, радостта си, това показва, че си разбрал Божественото и си схванал, че това са временни изпитания. Някой от вас разказва: „Аз като излязох от беседата, имах много хубаво разположение, но една сестра ме разтревожи, изгубих хубавото си разположение.“ Другата отговаря: „Че и аз така.“ Това е пиявица, която се среща навсякъде. Та при Божествения живот се изисква да разбирате законите на физическия свят, за да може да издържите страданията. По някой път, като стоя, и аз се опитвам да издържам. Например често съм забелязал, таман има ефект нещо, някои от вас се скарат и всичко се разбърква. Тогава сядам аз да туря всичко в ред и порядък. Взел съм четките, боите – рисувам, поправям развалeното. Вие отново се скарате, разхвърляте ми четките, боите, всичко става миш-маш. Смешно е моето положение. Не ми остава друго, освен да взема бастун и да ви разгоня. Казвам си: Заминаха пак, чакай да видя мога ли да туря всичко в ред, мога ли да забравя всичко това? Това е наука. То е за всинца ви, не само за мене. Тези препятствия навсякъде ще ги срещате. Човек трябва да мине през тези изпити. Господ ще го постави пред тях и той трябва да ги издържи. Там привилегии няма, само ще учите. Търпение сами ще добиете,

знания сами ще добиете, всичко сами ще учите. Не учите ли, то ще ви бъде изкушение.

Всички противоречиви стихове, които четохме, обясняват следното: да приведем всички противоречия в живота в хармония, и когато ги приведем, ще имаме една по-друга опитност в живота, по-друго съзнание ще дойде. Бих ви препоръчал следното: да бъдете слепи и глухи за погрешките и добрините на хората и нито да се хвалите, нито да се укорявате. Забелязал съм, вземате някого, когото обичате, хвалите го, а утре обаче работата се изменя, започвате да го корите. Това вършат жените в Сливен. Когато някой мъж върви по волята им, те казват, че чрез него говори Духът, че те го виждат с великолепни дрехи с корона и венец на глава, като него няма друг. Но почне ли той да не върви по техния път, да не върви по волята им, започват да казват, че не е вече в такива хубави дрехи облечен, че му взели короната, венеца. И той казва: „За да бъда като по-напред, трябва да вървя по пътя им „ Това е изнудване на нашите религиозни убеждения.

За да вървите по един правилен път, трябва да бъдете слепи за доброто и погрешките на другите. Който иска да знае моето мнение за него, аз нищо няма да му кажа, а ако ми иска 1000 лева, ще му дам. Ако му кажа, че е честен, добър човек и не му дам 1000-та лева, които ми иска, где остава последователността между думите и делата? Като му дам пари, то с това аз го похвалявам и му казвам: В моето лице ти имаш всичкото доверие. Та не трябва да се хвалим, а на дела да се вижда всичко.

От тази беседа да остане в ума ви следното, слепи и глухи да бъдете за грешките и добрините на другите, колкото ви е възможно повече. Искам 75% да бъдете слепи и глухи, а 25% да прогледвате. Искам да бъдете днес бодри и весели!

Сега ще направим обед, а след това гимнастика.

(*След обед се изкачихме високо по Витоша. Всички се чувствувахме много добре. Там горе, на високите витошки баири, правихме гимнастика. И след това бодри, весели, доволни тръгнахме си назад за София.*)

Беседа от Учителя, държана на Витоша – на бивака, 9 юни 1921 г., четвъртък, Спасов ден[42].

---

[42] Спасов ден е винаги в четвъртък на 39-я ден от Възкресението, което през 1921 г. би трябвало да е на 1 май. Тази беседа е известна още и като „Път на мисълта", посочена в каталога на Е. Андреева, че е изнесена на 25 май, сряда.

ВЛИЯНИЕТО НА ХАРМОНИЯТА В ЖИВОТА

Върху всичко това, което съм ви казал, трябват упътвания. Трябва да разберете, че законите в природата няма да се изменят за вашите разбирания, дали разбирате или не разбирате. Всички трябва да турите в ума си мисълта, че природата няма да тури специални закони за вас, за да ви извинява. Когато говорим за хармония, подразбираме съзнателния живот на човека, живота, в който душата се развива, човешкото аз, съзнанието на човека, че той е нещо отделно в света, че той се е проявил. Човек съзнава, че е едно отделно същество. Сега, представете си, че имате една нота в музиката – тя може да бъде половина нота, или четвъртина, или осмина, или шестнайсетина. Тази нота сама по себе си е само един символ, един характер, без да има някакъв смисъл. Ако тази нота обаче се постави на петолинието и в началото на петолинието се тури ключът и определите какъв ще бъде характерът ѝ, тя вече има смисъл. И тогава всяка от нотите, наредени по ред на петолинието, не може да има вече свое мнение, да казва: „Аз така мисля, аз иначе мисля.“ Тя ще мисли тъй, както ключът е казал, и тонът на една нота в този ключ не може да се измени.

Когато влезете в Божествения живот, и там има ключ и според този закон на Божествената хармония вие сте турени на това петолиние. Вие се качвате на това петолиние и казвате: „Знаете ли, че аз съм на особено мнение?“ „Аз“ значи да произведете тези вибрации, които съответствуват на този закон. Щом не искате да се подчините на закона на хармонията, на Божественото, трябва да слезете от петолинието, т.е. от този ключ, и там можете да правите каквито искате объркания, но на петолинието ще правите това, което ви каже

Духът, т.е. капелмайсторът. Той ще ви мести, ще ви туря ту горе, ту долу и ако го слушате, ще минете всички положения на този хармоничен закон.

Това наричам на музикален език „съзнателен живот“. Значи, ръководени, ние вървим по тази крива линия, слизаме и се качваме, но всичко това върви хармонично. Това е философия, която трябва да разбирате и който не я разбира, хващат го за ухото. Ако например една нота е турена на петолинието като четвъртина, а тя иска да стане половинка, капел майсторът ще я хване и ще ѝ каже: „Не половинка, а четвъртинка ще бъдеш.“ – „Ама по-голяма искам да бъда, повече време да трая!“ Не, ще бъдеш толкова голяма, колкото ти е определено, ни по-голяма, ни по-малка.

Сега някои от вас искат да бъдат по-големи. Това са криви религиозни схващания. Животът седи в изпълнението на онова, което Бог е създал по закон и по ред. Тази хармония е необходима, както за вашия индивидуален живот, тъй и за вашия семеен и за вашия обществен живот; тя е необходима и за вашия ум и сърце. Вашият ум и сърце не могат да се развиват без хармония. Сега няма какво да ви говоря, вие сте опитали какъв крах настава в сърцата ви, като нарушите хармонията. Всяка дисхармония се изразява със сълзи. Щом има хармония, в сърцето има радост; щом има хармония, в ума има радост.

Първият ключ на хармонията вътре в живота, това е любовта в първа степен. Как наричате първия ключ в музиката? Той е ключът „сол“. И действително, на хората трябва сол. То е едно съвпадение – ключ „сол“ и сол за ядене. Забележете, че когато се взимат нотите „до“, „ми“, „сол“, „си“, в тези 4 основни ноти „сол“ е третата.

Засега вие сте поставени на този ключ. Искаме да ви нагласим всинца според този ключ „сол“. Тактът ще бъде 3/4. В музиката

музикант се нарича не само онзи, който разбира знаците, знае например какво е ключът „сол“, а музикант е този, който знае нотите, може да взима правилно всички тези ноти и разбира отношенията на тоновете от „сол“ до „сол“. Тъй искам да разбирате и вие ключа „сол“, да взимате тези ноти не дисхармонично, а много правилно, много хармонично. В ума ви трябва да легне идеята, че щом дойдете до ключ „сол“, има само едно мнение, не може да останете на особено мнение. В любовта няма особени мнения, няма специални мнения, защото щом хората останат при особено мнение, това е неразбиране на Великия закон. Всички велики майстори на музиката, които я разбират добре, като дойдат при ключа, всички работят добре, разбират работата си, само по някой път коригират дали някоя нота е поставена на мястото си, тъй както изисква законът на музиката. Това наричам учение, това наричам прогрес, развиване на съзнанието и т.н.

Сега, за всички неразположения, за всяка дисхармония, която се яви между вас, ще търсите де са погрешките, ще започнете от ключ „сол“. Искам да видя дали вие, жените, поне ще бъдете в състояние да изправите живота си по ключ „сол“. Аз не говоря сега за изправяне на вашия живот, но казвам, че нареждането на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите волеви действия не са по този ключ и трябва едно трансформиране на мисълта, всичко да се нареди по този ключ на любовта. Или ще кажете: „Колко я познаваме тази любов!“ Вие още на ключ „сол“ не сте били нареждани. Знаете ли каква прекрасна хармония има у този, който се нареди един път на ключ „сол“? Това е най-възвишеното, най-благородното у човека. Когато той се нареди на ключ „сол“, у него става един подьом на мисълта, на чувствата, на съзнанието, той вече не страда от неврастения, не страда от никакви болести. Това е ключът „сол“! Ако някои от вас имат всички тези

качества в себе си, казвам: Вие сте нагласени на ключ „сол“. Ако не сте, не си правете илюзия за друг някой ключ.

Сега хармонията е потребна изобщо за жените. Хармонични мисли, хармонични чувства и действия, това е най-великото е живота, което човек може да изучава. Единственото нещо, което издава човека, това е хармонията. Този закон може да го проверите. Когато имате хармония в ума си, когато имате хармония в сърцето си, когато имате хармония във волята си, всичката работа добре върви и лукът ви в половин час е препържен. Всичко свършвате скоро и казвате: „Днес работата ми върви много добре.“ Това е само една малка хармония, а колко нещо може да извърши тя? Всичката работа съкращава. С хармонията се съкращава част от времето. Времето, което е потребно, за да се извърши една работа, понякога може да се съкрати тъй: ако някой път чрез нашия обективен ум изучаваме някое явление, години време отиват, докато се изучи. А някога, чрез човешката интуиция, този процес, който е трябвало да се изучава цели две години, една минута време е достатъчно, за да се изучи.

Сега този велик закон на Любовта изглажда всичко. Ако се изисква известно време, за да изгладите някоя ваша погрешка, то като дойде любовта с четката си, веднага в 5 минути всичко изглажда. А сега пейте! Това е бързият метод на лекуване. Значи, като бърз метод на лекуване аз считам поставянето хармонията в живота. Понеже езикът на Писанието е иносказателен, там един пророк е казал: „Привлякох ви с закона на Любовта“, т.е. ключът „сол“ ги е привлякъл. Щом хората почнат да се разбират, с хармонията всичко може да се уреди. Сега вие казвате например, че православните, евангелистите нямат тези познания, които вие имате. Не е въпросът да се различавате само по това. Трябва да знаете как да пеете по ключа „сол“ – да имате едно съществено различие, да имате хармония

помежду си: Ако хармонията преобладава, ако можете да оперирате с ключа „сол“, тогава ще имате едно съществено различие, тогава може да кажете, че разбирате живота и се различавате от другите. Сега някои от вас сте като онези певци, които, като ги викат в музикалното училище или в някой хор, пеят ден-два, после напуснат хора, казват: „Ние нямаме глас.“ Защо нямате глас? Защото нямате хармония. Първо трябва да се въдвори хармонията, и гласът ще дойде; като се въдвори хармонията, мисълта ще дойде; като се въдвори хармонията, чувствата ще дойдат; като се въдвори хармонията, правилните действия ще дойдат. Всичко това зависи от тази Божествена хармония. Щом тя се нагласи, то, като махнеш като с един магически жезъл, всичко ще се нагласи. Като няма хармония, с години може да работиш, нищо няма да направиш.

Сега всички вие във вашия живот мислите само за себе си, т.е. вие казвате: „Затова мисля, за онова мисля“, но, доколкото схващам, хората, които мислят, че са много духовни, мислят само за себе си. Съвременните хора мислят за другите само кога? Когато имат много голям багаж, не могат да го носят на гърба си и казват: „Да ти направим една услуга, да ти дадем от нашия багаж.“ А тези, които казват, че „аз съм готов да се жертвувам“, това е по мисъл тъй, но я ми покажете хора, които действително са готови да се жертвуват. Те са голяма рядкост. Доброволно, по този Божествен начин трябва да мислим за Бога. Някой път, даже и най-развитите от нас, като ни обиди някой, започваме да се нахвърляме върху него, а после съзнаваме и казваме: „Аз не направих добре.“ Това не е само по един, а по 2-3 пъти на ден. И после питаме защо Господ не идва. Че как ще дойде! Любовта е закон на хармония. Имайте хармония, и тя ще дойде. Нямате ли хармония, няма да дойде.

Сега искам във вашето съзнание да се появи сила да удържите хармонията, да не мислите какъв е светът. Искаш да направиш нещо – помисли да не би да направиш нещо, с което да обидиш своя Господ, защото обидиш ли Го, спираш всичката си работа. Кажи си: „Чакай да завъртя колелото." То се завърта само когато си на ключ „сол". Сега младите се извиняват, че са били неопитни, а старите – че са нервни. Господ никого не извинява, нито младите, нито старите. Които влизат в училището, трябва да се учат. Ако си стар и имаш съзнанието, че си стар, това е дисхармония. Ако мислиш, че си млад, и това е дисхармония. Щом помислиш, че си стар, това значи, че един ден ще подмладееш. Ако мислиш, че си млад, това значи, че един ден ще остарееш. Това значи да подхвърляш една топка и да си играеш: млад-стар, млад-стар. А що е „млад" и „стар" в музиката? Началото на музиката е младостта, а краят на музиката – старостта, т.е. младият е в началото, а старият – в края.

Как разбираме музиката? Като остарее музикантът, няма никакво ръко– пляскане.Щом се завърши музиката, всички се възхищават и публиката ръкопляска: „бис,бис", да се повтори. Започват отначало да свирят. Значи няколко пъти може да се остарява и да се подмладява – това е схващане в музикално отношение. Няма старост, както вие мислите. И в тази смисъл, в музиката, под „млад човек" се подразбира човек, достигнал разцвета на своята възраст, а когато той развие до най-висока степен всички свои чувства и способности, това е старост. Тогава той е най-силен, най-мощен. А най-силното, най-мощното извън музиката го разбираме като най-старо, най-неспособно и казваме: „Стар човек!"

Та, щом влезете в хармонията, ще измените вашите схващания. Като кажа „млади", подразбирам, че сте започнали, а старите ще завършите в най-висока степен, до която вашата душа може да

достигне – тази хармония. Сега, не че у вас няма усилия – у вас има много усилия, стремеж; всички тези неща са добри, но стремежът, желанията ви трябва да се насочат разумно във великия стремеж на любовта. Може да имате стремеж, но ако не изберете онова време, което изисква хармонията, ако не вземете в съображение законите, които работят, всички ваши усилия ще бъдат безплодни. Сега вие се питате: „Защо аз не раста, защо нямам това схващане, защо мислите ми са малко разбъркани?“ Хармония, хармония трябва. Хармонията трябва да я възстановите по всички начини, при каквито и да е жертви. Възстановите ли хармонията, каквито жертви и да дадете за нея, нищо не е изгубено. Необходимо е да се възстанови тя в душите ви.

После, вие, като не разбирате живота, мислите, че обществото много ще ви даде. Обществото може да ви развали само. Вие се събирате по няколко да дружите и ако не разбирате закона, обществото, животът ще ви разгласят. Вие нагласявате някои, те ви разгласяват. Казвате: „Хайде да се нагласим!“ Ти го гласиш, той те разгласява, цял ден минавате в нагласяване: тин-тин, тин-тин. Утре пак започвате. Отвлъгне струната, обтегнете я някой път повече – скъса се. А тези 4 струни, на които трябва да свирите, това са вашите 4 темперамента, които трябва да се нагласят. Тези 4 темперамента са:

Сангвинически темперамент, тъй наречен жив, въздухообразен. Хора с такъв темперамент имат валчести лица, коси руси, очи сини. Те са като пеперуди, скачат от цвят на цвят, обещават всичко, а едва 1/100 от това, което са обещали, могат да изпълнят. Много щедри са, дават всичко, но като дойде да изпълнят, казват: „Нямам нищо.“

Другата жица е тъй нареченият холерически темперамент. В такива хора е добре развит черният дроб, мускулите, нервната система. Такива хора са енергични, огън палят навсякъде. Дето минат,

огън палят. Те са хора с черни коси, продълговати лица, дебели, навъсени вежди, широки носове, ръце мускулести и като не им се покоряват, аргументират винаги с юмрук.

Третата жица е флегматическият темперамент. Те са хората на благоутробието, тяхното лице е валчесто, мяза на месечина, само очите им се виждат. Ръцете им са късички, а като ходят, едва кретат. Тези хора имат английски темперамент, те като седнат, мъчно стават и докато седнат, мъчно сядат. Те никога не се тревожат.

Четвъртият темперамент е меланхоличният или нервният темперамент. В него преобладава мозъкът и нервната система. Хора с такъв темперамент имат деликатно телосложение, лице някой път крушообразно, вежди възтънки, очи някой път кестеняви. Те са хора на мисълта, в тях има бързи възприятия, впечатлителни са, бързи, нервни, мислят хубаво. Те са, които носят философията в живота.

Това са четирите темперамента, които трябва да се нагласяват, да има хармония и съотношение между тях. Тези 4 темперамента, тези струни като се нагласят, тогава започват да се редят нотите по тях и цигуларят като вземе лъка, всички ноти се разкачват. Ако не сте нагласени както трябва, излиза известна дисхармония. Някой път, като не се спогаждате, това показва, че се събирате два остри камъка, например двама сангвиника, или двама флегматика. Кръстосване в темпераментите трябва да става, за да се спогаждате. Например, ако аз наредя все сухи на едно място, ще има бутаница помежду ви, няма да може да се търпите. Например някога казвате: „Бях на едно място, но се чувствувах там като на парила.“ Е, разбира се, трима души с еднакъв темперамент се събрали на едно място, на парила ще са. Кръстосване в темпераментите трябва, тъй ще вървят те хармонично. Например сангвиническият темперамент спомага на дихателната система, разширяват се гърдите, кръвообращението става правилно,

дишането е добро и такъв човек от малокръвие не страда. Затова ще извикаш този темперамент. Когато искаш да изправиш мускулите, лигаментите си, ще извикаш холеричния темперамент. Когато искаш да развиеш мозъка си, ще извикаш флегматичния или нервния темперамент. Като се турят на тези 4 струни вашите чувства, мисли и действия, започва музиката на живота. И тъй, от това гледище на хармонията, ако сте много активни, ще повикате флегматичния темперамент, да даде малко повече жизнена сила на стомаха, да стане уравновесяване. Ако имате много огън, ще повикате сангвиничния темперамент, да подуха малко, да разнесе огъня. Нали знаете какъв е законът? Когато в стаята е много топло, веднага отваряте прозорците и въздухът, като навлиза вътре, проветрява. Та, сангвиничният темперамент е въздух – дето мине, проветрява. Като стане студено, повикайте холеричния темперамент, той пак ще стопли стаята.

Сега този закон на хармонията ще изисква дълго време, докато го изучите. Лесно се говори, мъчно се прилага. Най-първото нещо е: ще вложите в ума си мисълта, че хармонията е необходима за вашето развитие. Всички спънки в живота ви се дължат на липсата на тази Божествена хармония. А хармонията, трябва да знаете, всякога е резултат на разумното у човека, на Божествения Дух, Който работи, на вашия дух, който ви ръководи във всички действия. Всякога у вас има едно същество, което ви казва: „Чакай, помисли, преди да започнеш една работа.“ Вие се борите и когато работите ви са нагласени, той казва: „Може вече да тръгнете напред.“ Някой път сте като непослушни деца-майка ви макар че казва да не излизате, вие отваряте вратата, и хайде навън. Върнете се вечер окаляни, съдрани, майките ви понабият и после си казвате: „Утре като стана, работата ще се нареди.“ Тъй стои животът досега. Няма никой от вас, който да не е бит досега. Всички сте бити. Сега законът на хармонията изисква

да обръщате внимание не как пеят онези, които не взимат правилно тоновете, но да внимавате как пеят най-добрите певци, от тях ще се научите да взимате правилни тонове.

Следователно, в окултна смисъл, когато казваме, че не трябва да се занимаваме с грешките на хората, то значи да не се занимаваме с онези, които пеят криво, няма какво да ги слушаме тях, а ще слушаме онези, които пеят правилно, и от тях ще се учим на хармония. Сега всички можете да бъдете музиканти, никой от вас няма право да каже, че „аз не мога да направя това.“ Необходимо е да го направите. Хармонията изключва думата „не мога“. Който иска да живее, да се развива, той трябва да казва „мога“, а който не иска, той трябва да отиде на гробища. Който не може, пращат го вън от училището и тогава започва обратният живот. Хармонията съществува само тогава, когато казвате „мога“. Сега не е въпросът за бързане, няма какво да се бърза, а ще се мине от началото до края. Някой казва: „Да стигна до онзи край, да видя какво има.“ Казвам: Каквото е началото, такъв е и краят. На онзи край ще има същото, каквото и в началото.

Та, вие се лъжете, като казвате: „Чакай да отида на Небето, да видя какво има.“ Че Небето, това е краят на тази музика. Ако сте изпели и дойдете в Небето, до края на музиката ще има ръкопляскане и вие ще учите. Ако не сте изпели, ще дойдете в Небето и ще кажете: „Долу, долу, на Земята да отидем.“ Това значи небесен живот, че от Земята до Небето тази музика е една и съща и като си завършите там, има ръкопляскане, а после ще ви поканят да слезете долу. Каквото е началото, такъв е и краят. Ако започнете добре, добре свършвате; ако започнете зле, зле свършвате. Някой казва: „Зле да започна, добре да свърша.“ Това подразбира законът на силите.

И тъй, музиката на Земята е единственото условие, което помага на човека да се развие, затова приложете музиката навсякъде в

живота си. Неразположени сте – почнете да пеете. Пейте и не бойте се! Неразположени сте – почнете да пеете каква и да е песен, да въдворите у вас хармония. Така ще помогнете на вашите мисли, на вашите чувства, на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, идете в градината, седнете под някое дърво и ако има вятър, в това огъване на листата ще има такава музика, че ще започнете полека-лека да утихвате, да се унасяте в това шумоление, което аз наричам музика. Тези вибрации, които идват от шумолението на листата, въздействуват върху ума ви. Та, музиката ще имате като един фактор в живота си, за да се махнат тези недоразумения, които сега съществуват между вас. Често вие се спирате и казвате: „Еди-кой си там не пее хубаво, фалши.“ Да, но и ти не пееш хубаво. И аз не пея хубаво, но и той не пее. Трябва да се намери някой друг, да каже: „Чакай, аз ще взема правилни тонове и всички с едно усилие ще се нагласим.“ Не е философията там, че еди-кой си пее фалшиво, философията е да се нагласим всички правилно. Като има камертон, ще започнем всички да пеем правилно.

Сега разбира се, аз нямам време да коригирам ключовете на всинца ви, но говоря общо за погрешките ви. Като се върнете дома си, ще видите къде е ключът „сол“ и ще си поправите погрешките. Някой път учителят поправя грешките на черната дъска и учениците оттам поправят своите. Тъй е по-добре и вие да се коригирате. Често казвате: „Нямаме вдъхновение, нямаме разположение.“ Но трябва да знаете, че Божествената любов е хармония, тя не търпи дисхармония. Сега аз ви говоря за хармонията във връзка, понеже тя ще ви послужи, за да почнете вие да се организирате съзнателно. Знаете ли какво е организиране? Всичките клетки се организирват съзнателно в този Божествен организъм и всички работят правилно. В този живот ние сме Божествени клетки и всеки от нас трябва да разбира и изпълнява

добре своята мисия, своето сегашно предназначение, и да не желае ни повече, ни по-малко от определената за него работа. Никой не трябва да се отдалечава от Божествения план. Другите хора могат да говорят за вас, но това, което вие дълбоко съзнавате в душата си, старайте се да го реализирате и няма да бъдете далеч от истината. Вървете по своя план, нищо няма да ви спъва. Нали сте виждали как вървят войниците, всички вървят в такт. Така и вие, като вървите сами, може да си вървите както искате – и по-полека, и по-бързо, но като тръгнете с някоя компания, която си има свой ход, ще вървите според нея. Не вървите ли според нея, ще останете назад.

Та, когато хората влязат в Божествената хармония, всички трябва да изменят такта на хода си, ще тръгнат хармонично, правилно. А знаете ли какво значи да си приспособите краката, да ходите правилно? Да ви преведа това. То значи, че вашите добродетели трябва да вървят правилно. Краката на човешката душа, това са добродетелите; ръцете на човешката душа, това е вашата справедливост; ушите на човешката душа, това са мъдрите мисли на мъдростта, а устата на човешката душа, това е любовта, външната страна на любовта. Чрез нея тя може да говори, чрез нея Божествената любов ще излезе. Едната любов, външната, ще дойде като услуга на вътрешната, тя ще дойде от вън, чрез нея. Затова сега трябва да сформирувате ушите на вашата душа, за да бъдете мъдри; да сформирувате устата на вашата душа, за да бъдете в любов; да сформирувате краката на вашата душа, за да бъдете добри, добродетелни; да сформирувате ръцете на вашата душа, за да бъдете справедливи. Като отидете на онзи свят, ще видите, че някои нямат уши, например. Та, всички добродетели, които сега упражняваме в този свят, служат да създадем някои органи. Защо човек трябва да е добродетелен? За да има душата му крака. Защо човек трябва да бъде

справедлив? За да има душата му ръце. Защо да бъде мъдър? За да има душата му уши. Та, всичко онова в света, което Божествената хармония го извършва, има право отношение към нашата душа. Значи, всички усилия, които правим, това са едно благо за нас, за нашите ближни и за Божествения принцип. Това значи да се проявява Бог в делата ви.

Например да кажем, че на всички, които сте тук събрани, ви се даде една работа да я извършите. Как бихте започнали тази работа? Да кажем, че ви дадат около стотина сирачета и ви накарат да им помогнете. Как ще постъпите вие? Как ще организирате тази ваша работа? Ще започнете да избирате комисия помежду си от 5-6-7 жени, ще ги упълномощите те да наредят работата. Между тях ще започне спор коя да бъде председателка, коя – секретарка, коя – касиерка. Цял ден ще мине в тези разправии. След това ще трябва да се събират пари, вие ще чакате. После пак спор – кой ще раздава тези пари? Е, пак избраните 7 души – комисията. Ами вие, останалите, какво ще правите? Как ще наредите най-практично тази работа?

Някои отговарят:

– Ще се разделят децата помежду.

После пък ще има спор кое дете при кого ще се падне, къде ще бъдат най-интелигентните деца и т.н.

Отговарят:

– На късмет, кому което се падне.

Когато човек си знае урока, всякога е късметлия. Който не знае всички уроци, тогава идва нещо, което не е по късмет. Ще разрешите въпроса по закона на хармонията. Да кажем, че всички вие сте женени и имате деца. Всяка майка разрешава тази задача. Ней са дадени няколко деца сирачета, да ги отглежда. Има избрана комисия вкъщи за тази цел – има председател и председателка. Отглеждането на тези

деца започва. От Невидимия свят е така. Тогава другите, които не са женени, казват: „На нас за в бъдеше ще се дадат деца.“ Те могат да си намерят друга работа. Всички на работа в света! Никой не трябва да стои празен. Сега именно, при сегашните условия на живота, а не при бъдещите условия, ние трябва да използуваме този съзнателен живот, закона на хармонията.

Умните хора използуват сегашните условия, а ленивите хора – бъдещите условия. Умните хора се учат от своето минало, а глупавите – от своето бъдеще. Сега искам между вас да се заглади по възможност всяка дисхармония, която съществува. Всяка дисхармония, която сте създали, искам да я изгладите вътре в един ден само. Давам ви един ден на разположение, не по-дълъг срок. На жените давам само един ден срок за изглаждане на всички недоразумения и дисхармония. И тъй, в един ден срок да се нагласите в ключа „сол“ и да изгладите всяка дисхармония. Всяка в себе си да изглади това – речено и свършено. Ами представете си един такъв случай: Да допуснем, че живеете в един дом, дето имате 4 сестри и 3-ма братя и живеете с тях в дисхармония. Те са ви побийвали и вие сте ги побийвали. Един ден казвате: „Ще изляза в друга къща.“ Е, ако вие не сте се нагласили в ключа „сол“ и минете на друго място, мислите ли, че на това ново място няма да ви стане по-горещо? Защото онзи певец, който не пее добре на сцената, всички ще го снемат оттам, а добрият певец всички ще желаят да им пее и един, и два, и повече пъти.

Добрият живот, това е Божествената хармония. Значи да прилагаме в действителния живот хармонията. Затуй тази хармония е необходима и само чрез нея може да наваксате изгубената хармония, а хармонията е, която носи новия живот. Сега във вашите умове се явява мисълта: „Как може да се оправи тази дисхармония?“ Може. Ще

насочите ума си към Бога, ще знаете, че Той е великата хармония и само за Него ще мислите. Няма да мислите за Бога като за някой стар, белобрад дядо, а ще мислите за Бога като за велика вечна хармония, в която всичко живо дава внимание към Него, затова всички се стремим към Него и всеки иска да Го схване.

Мисли за Великата хармония на живота и веднага ще ти стане леко. Не се старай да схванеш какъв е Бог, каква е формата Му, а мисли за Него като Велика хармония и веднага ще ти стане леко. Защото ако ти гледаш лицето, косата, брадата на певеца, веднага ще се отдалечиш от хармонията, но ако слухът ти е съсредоточен, ще разбереш какво е хармонията; ако дойдем до лицето, лицето е особена хармония за очите. Ако сте ясновидци, ще видите, че лицето не стои спокойно на едно място, то е подвижно, в него стават много бързи движения. Но понеже тези движения са тъй далеч от нас, нам се вижда като да е спокойно. В Невидимия свят всичко е в движение. Най-първо ще обърнете ума, сърцето и душата си към Бога на хармонията, т.е. към Бога на ключа „сол“, към Който всичко живо е насочило ухото си, към нейните закони. Ще слушате едни от тях и като възприемете, ще започнете заедно с този велик хор да пеете. Един ден срок ви давам, за да се настроите на ключа „сол“.

Аз ви откривам един практичен метод, как да се тонирате. У вас има един недостатък, че вие, без да опитвате това, което ви казвам, като излезете, започвате да разказвате: „Ето какво казва Учителят.“ Не казвайте никому нищо, докато не го опитате. Всяко нещо, което съм ви казал, не го разказвайте, докато не го проверите. Щом сте го проверили, разказвайте, тогава то има двойна сила: от една страна аз каквото съм ви казал и от друга вие което сте казали и проверили. Направете опит и като излезе опитът верен, кажете на някой и той да го провери. Като направи и той опит и излезе сполучлив, резултатът

ще бъде 3 пъти по-силен; този трети, като разкаже на свой приятел и той направи опит и има добър резултат, силата ще бъде 4 пъти по-голяма. Четвъртият казва на пети, този последният – на шести и т.н. Тъй като постъпвате, това се усилва и става като една голяма вълна. А сега как постъпвате? Една от вас чула от друга някоя нещо, но нито едната, нито другата проверили тази работа и се питат: „Как беше това нещо? Хайде да се върнем назад.“ Забравили го и двете, почват отново да сноват. Ние нямаме време за сноване. Нашето платно, петолинието, е насновано, иска само да се тъче. Тъкането значи хармонията, да се изтъче един плат от едно място на друго. Да пееш, да живееш, да тъчеш, това са синонимни думи. Казвате: „Какво да правя?“ – Пей! – „Че животът песен ли е?“ – Ако не можеш да направиш това, тъчи! Ако не можеш да тъчеш, яж. Това значи тъкане на петолинието. Петолинието е основа, а нотите, това са ключът, турен в началото на петолинието. Като се изтъче платното, снима се от кросното и тогава се продава.

Друга музика настъпва сега. Музиката се мени в много ключове. Първото правило, за да се нагласите в този ключ, е следното: всички ваши недоразумения, всички ваши спорове да се изгладят и вие да се нагласите хармонично, или, с музикален език казано: там, дето не взимате вярно разните тонове, не спазвате времето, една по-бързо пее, друга по-бавно, една с една не се срещате, трябва да се нагласите в едни ключ. Щом се нагласите в един ключ, ще знаете, че Бог е Великата хармония в света. Ще се нагласим като Него, ще пеем, ще се веселим заедно с Бога.

Вчера казах на мъжете: „Аз оставям сега жените да ви нагласят.“ Нищо друго не им казах. Сега да видим: можете ли да ги нагласите? Ама да не направите като някой си слуга Стоян, когото господарят му, поп, го изпратил на лозето да го прекопае, да изреже пръчките му.

Отишъл Стоян на лозето, взел ножиците, рязал, рязал дето завърнал, не разбирал от тази работа. Връща се дома си, попът го пита: „Стояне, плаче ли лозето?“ – „И ти да го видиш, дядо попе, и ти ще плачеш.“

Ще питате госпожа Дойнова, като реже лозето си, до кое място реже пръчките, тя разбира това. Така и вие трябва да знаете на кое място от петолинието трябва да стоите. Досега сте рязали пръчките до основата, но повече това няма да бъде. Ще режете само тези пръчки, които не трябва да. родят. На всинца ни трябва хармония, само така ще можем да се разберем. Ако всички сме в хармония с Бога, тогава ще разберем Бога, ще разберете мене и аз вас. Без хармония животът е несъвместим. Това е и в обществото, и в науката, и в търговията, и навсякъде. За да е успешна работата, навсякъде трябва да има хармония. Обличате ли се, готвите ли, спите ли, навсякъде и всичко с хармония трябва да е; не спите ли с хармония, махмурлии ще бъдете. Ако животът е с хармония, и в най-дребните си проявления той е велик; няма ли хармония, той е безсмислен.

Сега всички ще приложите хармонията, и млади, и стари. Младите – от началото, старите – от края. Младите ще бъдат първите ноти в една музикална пиеса, средната възраст ще бъдат по средата на пиесата, а най-старите – на края, последните ноти. Като се изпълни цялата пиеса, тогава се дига голям шум, гюрултия, и ще има ръкопляскане. Пиесата се свършва с най-старите. Ако има подсвиркване, тогава е лошо. Някой път има ръкопляскане, някой път – подсвиркване. Аз желая да има ръкопляскане, а не подсвиркване, защото ако има подсвиркване, ще слезете от сцената и втори път ще се прераждате.

Сега вие ще се съберете помежду си, ще обмислите тази работа; понеже ще се организирате, да видим какво могат да направят жените. Нали трябва да се работи във външния свят? Например имате

някоя нива да се прекопае, лозе да се реже, градина да се обработва, плодни дървета да се наглеждат – как ще разпределите тази работа? По-силните на лозето ще копаят, по-слабите на нивата ще жънат, най-слабите гъсеници ще чистят, а тези, уморените, ще ги пратите да вкусят от плодовете, да си наберат и на вас да донесат – и тогава ще имате една богата трапеза. Тъй ще разпределите работата си. Ще трябва една разумна работа, в която да имате хармония. Ако нямате хармония, работите ви ще бъдат разнебитени, ще се яви съмнение, разочарование, лутане от едно място на друго и животът ви става без смисъл.

От вас, жените, които учите хармонията, се изисква работа. Сега да допуснем, че имате едно женско събрание – как ще го направите? Ако говорите за първенство, на първо място ще турите младите. В музиката на първо място са младите. Добре, правите събрание, туряте младите на първо място, те стават първи. Да кажем, че има да се пренасят 500 чувала, тогава на първо място ще дойдат старите, а младите ще останат назад. Ако е въпрос за първенство, лесно е да се провери кой човек е пръв. Пръв човек е този, който при всички условия на живота е пръв, а този, който не може да работи, той ще остане назад. Ако някой за ядене е пръв, а за работа – последен, той не е пръв. Някой казва: „Аз съм пръв!“ Радвам се, че имам един пръв, хайде чувала на гърба, вземи еди– кой си тон по ключа „сол“. Ако вземе всички тонове правилно, от начало до край, значи той е пръв. Ако до половината ги взима правилно, а другата половина – неправилно, значи той е наполовина пръв. Ако взима само четвърт от тоновете правилно, той е на една четвърт пръв. Ако не взима никак правилни тонове, той има нула.

Това значат Христовите думи: „Първите ще бъдат последни, последните ще бъдат първи.“ Какво иска да каже Христос с тези

думи? Които са били първи, като дошли до чувалите, станали последни. После, като дошло яденето, от последни станали първи. При чувалите – последни, а при яденето – първи. И тъй, Христовите думи: „Последните ще станат първи и първите – последни," са само положения, принципи, които са изказани.

Това не е за смях, но това показва нашата слабост. Някой път ние не измерваме силите си, но като ни поставят на работа; казваме: „Аз мислих, че съм пръв, но сега ще остана малко назад." Като дойде яденето, казваме: „Аз съм пръв, помнете ме, имайте ме предвид." Като дойде до чувала, казвате: „Малко слаб съм, признавам слабостта си." Е, и то е хубаво, че признава слабостта си. „Гърбът ми малко не носи" – казвате. Значи не си пръв. Сега ще работите по закона на хармонията. Щом влезете в училището, претенции, привилегии няма. Привилегии има само онзи, който учи, който е способен. Не учи ли, не е ли способен, няма привилегии. Който пее хубаво, който се учи, той е достоен, за него има привилегии; който не пее хубаво, не се учи, той не е достоен, няма за него привилегия. Като влезете в това училище, ще се стремите да учите; не учите ли, другите хора нищо не могат да ви дадат. Когато другите хора ядат, това нищо не ни ползува; това, което ние ядем, то ни ползува. Другите хора за нас не могат да учат, ти ще учиш. Това е една необходимост. Ще знаете, че знание по лесен начин не може да дойде. Ще учите и то тъй здраво – по закона на хармонията. Вие ще учите по закона на хармонията, това зависи от вас, друг не може да ви хармонизира. Някой казва: „Хайде да се хармонизираме!" Всеки сам ще се Хармонизира. Ако се хармонизирате сами, хармония ще има. Ако не се хармонизирате, хармония няма да има.

Всички хора в света си имат свои лични дертове. Всеки си има по един дявол пенсионер вътре и вие го храните в дома си. Квартирант

ви е той за зор– заман и като дойде, гощавате си го. Като се намирате в трудно положение, казвате му: „Излез ти да ми оправиш работата." Той излиза и казва: „Какво търсиш ти, вагабонтино?" Той ти урежда работата. А някой път, като забатачиш, казваш на добрия си дух: „Слушай, не можеш ли ти да излезеш заради мен? Забатачих тази работа, не мога да направя нищо, ела да ми помогнеш." Добрият дух като проговори на длъжника ти, той казва: „Хубаво, ще отложа полицата." Та, ще зависи кой квартирант ще повикате на помощ. Сега, според закона на хармонията, ще повикате добрия квартирант, той ще ви покаже тона и как да започнете. Това е необходимо за вас. В Небето не се приемат хора, които не се хармонизират. Такъв е законът и в него няма изключения. Ако не се хармонизирате още сега на Земята, то като отидете горе, няма да ви приемат. Ако се хармонизирате, ще напуснете къщите си с песни, няма да плачете и там с песни ще ви посрещнат. Ако тръгнете от Земята без песни, докато отидете до рая, ще кажат: „Не приемаме хора, които не знаят да пеят." Небето е място на песен и хармония, там няма плач, няма тъги и скърби, навсякъде се чуват песни – от всички видове, от най-тихите до най-бурните, и всеки може да си избере, да слуша.

Сега и ние на Земята ще започнем да вършим всичката си работа с песни, но ще приложим хармонията. Който не приложи хармонията, няма да му проповядвам нищо, няма нищо общо с моето училище. Когото хвана, че не е нагласен,.ще го изпъдя навън по всички правила на Божествената наука. Като научи хармонията, пак ще го приема, но докато я научи, вънка ще седи. Това ще го знаете, ще бъде без изключение за всички. Тъй пише Господ в Неговото училище. Неговите закони са неизменяеми за никого и никой не може да ги пристъпи. Всички ученици трябва абсолютно да се подчиняват на закона на хармонията-тъй е писано. Погреши ли някой

– навънка! Колко пъти на ден вие ставате оглашени! После, като запеете – хайде пак на училището. Погрешите ли – пак навънка! И като излезеш навънка, тогава чувстваш положението си. Затова и законът се прилага вътрешно. Вашият дух, който ви ръководи, той ще ви изведе навънка. Като казвам, че аз ще ви изпъдя, подразбирам закона, който работи в духовния свят. Той е един за всички. Учителят постъпва също. Направи ли ученикът погрешка, никому никаква отстъпка не се прави. Не се прави отстъпка ни на учителя, ни на ученика. Направи ли грешка – вънка, поправи ли се, – пак вътре, защото в дисхармонията цялото Небе се разклатва. Ето защо се казва, че нечист не може да влезе там. Това ще имате като правило, това е съзнателният закон. От вас зависи да сте в хармонията или вън от хармонията. Вие сте, които си налагате да бъдете вън или вътре в хармонията.

Та, казвам ви да прилагате този велик закон на природата, той е потребен на Земята, той е практически закон. Не мислете, че той е строг закон, той е велик закон, който ни учи на ред и порядък. Адам беше щастлив в рая, но като хапна от плода на дисхармонията, веднага го хванаха за ухото и хайде навънка! Разбира се, онова е много по-голямо наказание, защото той много престъпи в хармонията. Съгрешиш ли в една нота, един ден ще те държат извън училището, съгрешиш ли в две ноти – два дни, в три ноти – три дни и т.н. В колкото ноти сгрешиш, толкова дни ще те държат извън училището. Поправиш ли се после, това е благодатта.

Законът е абсолютен: дисхармония абсолютно не се търпи. Не казвай: „Ако ме обичаш, потърпи малко“, но ако ти обичаш хората, не ги карай да търпят твоите глупости. В това отношение ще гледате да си помагате, ще гледате да се въдвори тази хармония между вас, тя ви е потребна. Ако не се въдвори, другояче не може да си помогнете.

Може цял ден да се молите, но излезете ли от събранието, хармонията е нарушена. Трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е вечна хармония. Тази мисъл трябва да стане у вас плът и кръв, навсякъде да я чувате. Тогава ще бъдете силни да се борите с външните изкушения на света.

Сега аз ви тълкувам любовта в ключа „сол“, в първа степен. Казвате: „Да се любим!“ Че, за да любиш, трябва да туриш ключа „сол“, да се нагласиш според него. Тогава ще имаш хармония и ще започнеш с любовта. Като казвам любовта, подразбирам, че любовта предшествува хармонията, а хармонията създава условия да се прояви тази велика Божествена сила, която, като дойде, внася здраве, а здравето внася хармония. Външната хармония дава условия за любов, любовта – живот, животът – здраве, а здравето внася вътрешна хармония у нас. Тъй че хармонията отвънка се формира вътрешно. Това учение, което днес ви казвам, ще искам да го приложите. Аз ще определя една комисия да ви изпита всички ноти – от начало до край ще има изпити. Една комисия от Небето ще дойде тук да ви изпита. Тя ще посети домовете ви, ще държите изпити по хармония, ще пеете. Сега гледайте като дойде изпитната комисия в дома ви, да има хармония, за да остане Божието благословение у вас. Ако дойде и не ви намери подготвени, никакво благословение няма да ви остави. Да не съжалявате после. Една комисия от Небето ще се изпрати. Как бихте проверили тази мисъл?

Тази мисъл е малко неразбрана. Комисия значи общинари, може да бъдат 3, 4, 5 или 10 души общинари от обща хармония, те ще ви изпитат на хармония, как пеете, как живеете, как чувствувате, как мислите, как действувате. Тази година е 13-а (по сбор от цифрите ѝ) – ако нямате резултат, по-нататък няма да имате. Ако преминете от единия край на пеенето до другия, какво ще има: ръкопляскане или

освиркване? От другата година нататък нов курс се започва, нов ключ. Ако не оправите ключ „сол“ както трябва, няма да минете на нов ключ, ще останете пак на същия. Ако минете изпита, ще започнете на новия ключ. Това искам да ви кажа. Тези неща са понятни, вие сте живели с тях, знаете ги, но сега си ги спомняте. Някои неща, които сте забравили, като се намерите натясно, ще си ги припомните. Онзи вълк, който се научил да яде овци, казва: „Корени не се ядат,“ но като погладува 5-6 дни, спомня си за сладките корени, намира ги. Та и вие, като се намерите натясно, спомняте си това, което сте знаяли.

Вие знаете тези неща, но ще ви напомня една стара истина, която сте забравили. Христос казва: „Когато този Дух на Истината дойде, Той ще ви припомни това, което Аз отначало съм казал.“ Това нещо е написано в душите, в мозъците ви, вие го знаете. Не се смущавайте, не казвайте: „Този тон не мога да го взема правилно, това не го зная.“ Знаете го, ще си спомните, ще отворите книгата на еди-коя си страница и като прегледате годината, месеца, деня, времето, през което е било едно след друго и както си е било, ще си кажете: „А, спомням си, разбирам сега ясно.“ Ще направите една малка справка. Хубаво е всеки да влиза, да поработи вътре в себе си. Не мислете, че нямате способности. Не, всички вие имате способности и чувства, но трябва да поработите съгласно закона на хармонията. Когато работите според този закон, всичко се удесеторява, а когато работите без закона на хармонията, животът е тежък, непоносим. Ядеш без хармония, спиш без хармония, живееш с хората в дисхармония – тогава животът е тежък, скърби, скърби една след друга и започвате да пеете песните: „Девет години болен Дойчин лежал“ или „Години, години, усилни години!“ Това значи живот без хармония.

И тъй, сега ви дадох един ключ, един метод, много прост, но много естествен, и вие ще го приложите. Вън от тази мисъл, за хармонията, няма да мислите какво е Бог. Ще схващате Бога като една Велика разумна хармония, която се разнася навсякъде из вселената, из цялата природа и всичко живо.

Всяка вечер ще съсредоточавате ума си, мисълта си, към един тон от тази хармония. Ако схванеш един тон, това е много нещо. Всеки ден по един тон. Караш се с мъжа си, с дъщеря си, казваш: „Мъжът ми не взима правилно тоновете." Не, трябва да кажеш: „Аз ще взема правилен тон на ключа „сол", ще му покажа как се пее." А ти започваш: „Какво си се раздрънкал!" Той дрънка, тя дрънка, и какво излиза, като се раздрънкат двама души? Две дрънканици. Ще се успокоиш и ще кажеш в себе си: „Любовта, това е ключът „сол", чакай да взема камертона." Взимаш камертона, нагласяваш се и казваш на мъжа си: „Любов и съгласие, любов и съгласие." Ще пееш, ще пееш, ще повишаваш тона си и току го погледнеш, той се засмял, започва да пее и той: „любов и съгласие". Хайде да се примирим! Туй е Божествено, ще слушаш какво казва Господ от горе. Тъй като се живее, животът става разумен и лек. А сега, ходите от къща на къща, цял ден разправяте какво сте преживели; ходиш цял ден, на 10 места си разправила огорчението си и пак ти е тежко. Живееш ли в хармония, никому няма да разправяш нищо и пак ще ти бъде леко на душата.

Сега ще ви дам едно упражнение. Ще видим дали може да го приложите. Можете ли да направите първото упражнение? Опитайте го още сега.

(*Упражнението се продължи 2 минути.*)

Ще мислите 2 минути върху думите „любов и съгласие". Ще правите това упражнение 10 пъти на ден по 2 минути и ще видите

резултатите. Ще се стремите да имате хармонията всеки момент в ума си. Умът ви трябва да свикне да се съсредоточава. Той много се отклонява, но като го концентрирате 1-2 минути върху хармонията, умът ви ще навикне да се съсредоточава, да се приспособява.

Като правите тези упражнения, вашите клетки, вашите нерви ще започнат да се тонират и ако имате главоболие или какво и да е неразположение, то ще мине и ще се почувствувате по-здрави. Ако правите тези упражнения по-често, ще започнете да се лекувате. Те са един добър метод за лекуване. Всяко лекуване е изчистване, а изчистването е здраве. Като живеете цял живот по такъв начин – като правите упражненията за хармонията, всичко у вас ще се пречисти и душата ви ще стане бяла като сняг.

Като направите няколко такива опити и видите резултата, ще ми съобщите. И като се уверите в добрите резултати, тогава може да помагате на най-близките си.

Беседа, държана за жените на 20 юни 1921 г., понеделник, Св. Дух, 10 часа сутринта.

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ДУХА

„А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене.“ (Йоан 15:26)

Тайна молитва
„Благославяй, душе моя, Господа“

Ще ви прочета 15-а глава от Евангелието на Йоана. Ще ви говоря за лозата. Тази лоза има 3 съдържания. Има лози, които не са се развили. Ходили ли сте на лозе, когато лозата е без листи, виждали ли сте? После, когато се е разлистила, и трето, когато е дала плод и е узряла. Не всички лози имат грозде. И аз ще ви чета за лозата, която има грозде.

Изпейте 1 стих от „*Любовта*“. Тихо я изпейте.

Ще ви говоря върху 26-и стих от тази глава: „А когато дойде Утешителят, Когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене.“

Духът, това е най-възвишеното, най-чистото, най-святото. И в тази святост, Духът носи условията на разумния човешки живот. Аз употребявам тази дума „разумен“, но бих употребил и друга дума. В най-широк смисъл, когато човек има в себе си разумния живот, той живее като музикант и като поет. Той е всякога весел, има мир в душата си, него светът не го тревожи, нищо не го смущава. Такъв

човек не е дребнав. Той не се спира върху дреболиите на живота. Той се спира само върху онова, великото, което Бог е създал.

Сега да допуснем, че някой донесе таралеж в градината ви – когато вие рачите да хванете този таралеж, той ще ви убоде. Как мислите, тия тръне на този таралеж Господ ли ги направи? Не, те са изкуство на самия таралеж. Вие може да питате: „Защо на този таралеж Господ му е турил тръне?“ Той сам ги е създал, културата му е такава – нему му трябват тръне. Това е неговото разбиране на живота. Следователно вие няма да се питате за неговите тръне, ако вие искате да изучите таралежа, ще се спрете на основните му черти: как се храни, как си прави своето легловище, как отглежда малките си, какви са неговите отношения към неговите ближни и т.н. Таралежът е добър учител за змията, той като я срещне, хваща я най-напред той за опашката, скрие си главата, тя се увие около него, а той постепенно дърпа по малко, по малко, докато остане само главата, а после и нея глътне. И когато змията го пита: „Защо постъпи ти тъй нечовеколюбиво към мен?“, какво ѝ отговаря таралежът? – „Ами ти как хващаш жабата? Тя кречи, ти гълташ. Този занаят аз от теб го научих и затова правя този пръв опит, да видя как е тази работа.“ Питам сега: когато змията гълта жабата, Господ ли я е научил? То е пак нейно изкуство.

Когато дойдете до живота, вие най-първо ще отделите всички ония видими качества, които съществуват в човешкия живот, туй, което е създадено от самите хора, за да дойдете до чисто Божественото, а Божествен е Духът. И казва Христос: „Аз ще ви изпратя този Дух.“ А сега хората живеят без Духа. И ако вие попитате: „Защо хората не живеят братски?“ Как ще живеят братски? Таралежът живее по таралежешки, змията живее по змийски и т.н. И всички животни живеят тъй, както разбират. Духът го няма у тях, всеки един

си има особено разбиране. И ако дойдем до хората, пак има: „Защо той така постъпва?“ Той живее тъй, както разбира. „Защо да не живее другояче?“ За да живее другояче, трябва да дойде Духът. Ако не дойде Духът, той ще живее тъй, както разбира. Ако вие искате принципално да се измените, да живеете друг живот, Духът трябва да дойде във вас. И този Дух като дойде, няма да се питате: „Този Дух в мен дали е Божествен?“ Той е само един Дух, Великият Дух, Който носи Светлина, Който носи Мъдростта, Истината, Който носи всичко в Себе си, Той носи всичките блага от памти века, носи ги в Себе си и няма друг като Него. Този Дух носи всичко в Себе си и Той е разпоредител на всички блага. И когато дойде Той, хората почват да стават умни, гениални. Когато дойде някой, приемаш го с радост, гощаваш го, вършиш всичко с любов, но когато Духът си замине, казваш: „Днес не съм разположен, в дома ми да не влезнеш, друг път ела.“ Защо? Духът е, Който е богат, а в него сега Го няма. Много естествено, когато аз съм болен, ще кажа: „Днес не приемам гости.“ Защо? Защото съм болен. И освен, че аз не мога да приемам гости, но ако някой може да ми услужи, аз се нуждая от такъв един. Христос казва на Своите ученици, след като им е говорил за лозата: „Ще вземете на първо място Духа.“ Духът иде само у кого? При онези пръчки, у които има грозде. Сега аз не искам да се спирате върху въпроса: „Имаме ли ние грозде или не?“ Вие си задайте този въпрос, дали имате грозде или не. Обаче този въпрос вие не може да го разрешите, този въпрос го разрешава само Духът. И Христос когато казва, Той обръща внимание върху плода. И тъй е. Затова Господ обрязва тия лози, заради плода, който е вътре в душата. Той важи за Бога – нашият плод, а не външната форма, не самата лоза, но туй, което излиза от нея.

Сега, когато майката роди дете, какво очаква тя от туй дете? Тя очаква нещо разумно, от устата на туй дете идва този плод. Ако тя

роди едно дете глухо и нямо и сляпо, да не може да говори, да има всички най-лоши навици, какво си казва майката тогава? Тя тъй си казва: „Чешки да не беше, не ми трябваше такова дете, дал ми го Господ да ме наказва с него.“ А когато роди туй, хубавото дете с плода – гроздето, обърне се тя нагоре и казва: „Колко се благодаря на Бога, че ми даде туй хубаво дете!“ Плодът е това. Сега вие, които сте тръгнали, вътре е плодът. Плодът на вашата душа, той е вътре.

„И когато – казва Христос – дойде Духът, Той ще ви научи“ – първото нещо. И: „А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене.“ Той ще свидетелствува дали вие имате грозде или нямате, после, дали вашето лозе правилно се развива или не. Тъй щото всичките усилия на живота на една душа, на един човек на Земята, да бъдат насочени към известен плод; вън от този плод той не може да се радва никога. Кое е онова, което ви радва? Вас самите ви радва, ако имате някоя добродетел. Добродетелта, която живее във вас, вложена от Духа, тя ви радва.

И казва Христос, понеже Той представя Божията любов и мъдрост: „Духът, който Аз ще ви изпратя, Той ще свидетелствува“; и на друго място казва: „Той ще ви научи и ще ви припомни.“ Какво ще ви припомни Духът? Духът ще ви припомни за всичките тия плодове, които вие трябва да имате в душата си. Защото, когато дойдат гроздоберите, какво правят? Спират се къде? При ония лозя, дето има грозде, а дето няма, минават и заминават. И Духът, когато дойде, Той всякога ще се спре при една душа, у която има това грозде. Три вида лозе има: едни, които не са се развили, обещават нещо; други, които са се развили, листа имат много, това е втората фаза; и трети, на които плодът вече се е оказал и очаква да узрее и всеки, кой как погледне, казва: „Тази лоза наближава.“ И всички чакат да узрее и

да опитат гроздето. И може да ви кажа кои са онези причини, които ви заставят да имате приятели – за да опитате неговия сладък плод, това е причината. Искате да имате някой приятел, някоя приятелка. Защо? Основните причини са това: всеки един човек иска да опита плода на Духа. Сега, за да могат тия лози правилно да се развиват, за да може Духът правилно да работи във вас, тази лоза трябва да има почва. Т.е. 3 неща в живота са необходими: първо – почва, второ – семето и трето – онзи, който ще посее плода. Ако ние имаме почва, а нямаме семето, нищо няма да излезе. Ако имаме лозата, а нямаме почва, пак нищо няма да излезе. А ако имаме почва и семе, а няма лозар, който да обработва семето, и това не може. Значи тия 3 елемента: почва, семе и самия лозар, който да обработва, са необходими. И тогава, такава една лоза може да принесе плод. Сега ще направя едно сравнение: почвата, това сте вие – сега според думите на Христа; лозата, то е Словото, което е вложено във вас, а лозарят, то е Духът, Който обработва, това е Божественият Дух. Всяка една възвишена мисъл, всяко едно възвишено желание, които се разработват във вас, цъфтят и радват душата ви. Те се подкрепят от този Божествен Дух.

Сега, за да може да дойде у вас Духът и да заживее този Божествен Дух, изискват се особени условия. И ще ви направя едно сравнение. Ако вие си направите къща и очаквате някой ваш приятел или наемател да дойде да живее, той най-първо ще разгледа каква е къщата ви, после ще избере само ония стаи, които са най-хигиенични, да имат източни и южни прозорци и прозорците да са големи и хубави и после ще каже: „Вашите стаи са отлични, аз ще дойда да живея при вас." И когато Божественият Дух дойде да живее у човека, Той гледа дали имате истински стаи. Същият закон е и тук. И

като четете цялата глава, Христос разправя какви са условията, за да дойде Духът. Едно от условията е любовта.

Сега вие ще кажете: „Тази любов, все за любов говори!“ Аз сега говоря за любовта в нейната трета степен, не за любовта като неразвитото лозе, нито за любовта като лозето само с листя, а говоря само за любовта като лозето с грозде. Вие може да имате любовта на неразвитите пръчки, може да имате любовта на разлистените пръчки, но най-важната любов, любовта от трета степен, то е когато листата са хубави, а гроздето – узряло. Тази лоза и отличният плод показват нейното вътрешно качество какво е. За това казва Христос: „От плода ще ги познаете.“ Та, сега и Господ иска вас да познае, всинца ви, от плода. И Той иска да ви опита. Вие се криете, но Той работи, да ви накара да дадете нещо, да ви застави да се изявите. Вие не искате да се изявите, казвате: „Не е дошло времето.“ Не, не. Дошло е времето да се покаже какво е естеството на човека. Но вие ще си кажете тъй: „Ако дам плода и ако той не е тъй, както трябва да е?“ Там е, трябва да излезе всичко наяве, защото колкото по-рано излиза, толкова по-хубаво, понеже вие ще знаете какви сте. А сега вие имате за себе си едно понятие по-високо или по-долно. Тъй вие ще знаете какви сте. Кое е най-хубавото грозде в България? Мускет – турците го тъй наричат, после друго има – кечемемеси. После има едно като кехлибар бяло, как го наричат? Чауш.

Сега е необходимо Духът да се възприеме. Без този Божествен Дух, без тия блага, вашият живот ще остане всякога непроявен. И когато аз говоря за Любовта, че трябва да се освободите, аз подразбирам Любовта, Която произтича от Божествения Дух, а не обикновената любов, която произтича от хората. Има любов, която произтича само от хората, тя е като прегоряла слама. И тя живее ден и половина. Тя е толкова интензивна, че онзи, който я има, и казва: „Аз

без тебе не мога да живея!“ Но след ден и половина разбира тази любов и казва: „Не я искам, тя не струва – ден и половина живее.“ И следователно, сегашните хора, аз ви виждам, все плачете за изгубената си любов. Писанието казва: „Понеже сте изгубили първата любов.“ Тази любов я имат и християни, те, като пламнат, казват: „Аз за Господа съм готов всичко да направя.“ Но като дойде до жертвата, казват: „Това е празна работа, човек пък да не е толкова идеален и толкова усърден, малко по-хладен да бъде“ – и свършва. И тази е първата любов, която свързва всички същества, тя ги стопля като печка, която трябва всякога да подклаждате и туряте дърва. Знаете ли как се подхранва тя? Дойде някоя приятелка. Вие малко сте изгубили доверието, но тя ви каже: „Колко сте хубава, колко Ви обичам, искам да Ви прегърна и целуна!“ А вие се въодушевите, разположите се. Но тя като си замине, след някое време, кажете си: „Лъжа се аз, дали ме обичаше или ме мрази?“ На третия ден пак дойде и казва: „Миличка“, утре пак – „Миличка“, докато ви се загуби нещо и вие затворите вратата и кажете: „Тази миличка не я искам вече.“

А тази Любов, за Която аз говоря, за онзи Дух, Който иде, Той всякога носи, Той няма да ви каже някоя сладка дума, но Той ще ви донесе някоя хубава книга, или ще ви донесе ябълки, или круши и ще ви каже: „Похапнете си малко, да разберете колко е благ Господ. Най-първо да опитате колко е благ Господ, че после да опитате колко съм Аз благ.“ А сега любовта каква е? Дойде бащата, каже: „Знаеш ли какво ти нося? Една хубава кукла.“ Но тя нито се яде, нито се пие и след 4-5 дена дъщерята счупи куклата. С такива кукли ще ни залъгват – това било, че онова, обещават ни царството Божие, а вие се питате: „Дали е тъй?“ А когато дойде Духът, вие ще имате една жива положителна опитност, ще изпитвате навсякъде и ще разбирате що е смисълът на живота. То е Духът. Той като дойде, ще свидетелствува,

вие ще бъдете смели, решителни, с всички хора ще се справите. Защото няма да говорите вие, а Духът във вас ще говори. Как ще говори? Вашата душа ще бъде просмукана с тази Божествена любов и когато ще излезнат тези думи, те отварят вратата навсякъде. И ония, които искат да ви бият, по-малко ще ви бият. И след това и те ще се обърнат към Господа, и те ще почнат да Го славят. Тъй че, опасни хора сме! Никой няма да остане ненаказан. Как? Ще дойдат, и те ще слугуват на Господа, тъй както и вие.

Необходимо е да пристъпите, да приготвите сърцата си за Духа. Сега духове имате вие, аз ги виждам, много духове имате, но тия духове аз ги наричам „душички“. Такива душички и духчета са, които ви обикалят. А когато дойде този великият Дух, всички тия душички и духчета ще слушат само този Единия. А сега по някой път слушате и лошото, понякога тия малки душички кажат, чети си глупав, че си тръгнал криво: „Гледай живота, ти трябва да си поживееш, ти си млада, почернила си се.“ Но туй почерняне,то не е учение наДуха. Божественият Дух никога не почерня. Почернят само тия малки духчета. Божественият

Дух като дойде, Той внася светлина, внася мир, сади знание, носи здраве, щастие, блаженство. Туй носи великият Дух, когато дойде!

И казва Христос: „Аз ще ви изпратя този Дух.“ Кога? „Ако Моите думи пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене и ако вие имате Любовта на Отца Ми, тогава Аз ще изпратя Духа, ако вие имате Моята любов, с която Аз ви възлюбих. Когато Аз я показвам към вас, и вие я показвате към другите.“ Към кои? Не разбира да възлюбите всекиго безразборно. Може ли да любиш един камък? Нека се определим хубаво. Ти може да любиш само едно разумно същество, туй, което има разум и което носи съзнателен живот. Туй може да любиш, а

другите работи не може да любиш. Може да се любят само две съзнателни души. Не може да любиш един камък, една мечка, разбирам в първата степен, как ще я любиш? Следователно в любовта разбирам туй, разумното. Има ли го, има и любов. Христос казва: „Както Аз ви възлюбих, така и вие възлюбете." Разумното е възлюбил Той в света.

Сега, този Дух, вие няма да запитвате дали ще дойде при вас или не. Ако вие вярвате в Христа, тогава ще дойде във вас. И Христос казва: „Аз ще ви изпратя Духа, ако вярвате." С коя вяра? Хората имат две понятия за Христа. Те мислят Христос сега е излезнал от Бога и следователно, да вярвам на света е станало чрез Него и всички хора са излезли от Него, следователно Той е пътят, най-познат на хората. Първият, Когото познавате в света, като сте излезли, Първият Той е, Който ви е изпратил на този свят и Той е, Който ви спасява. Следователно това е първият. И казва Христос: „Аз съм алфа и омега, начало и край." Вие казвате: „Как да познаем Христа?" Вие Го познавате, там не се спирайте, познавате Го. И ако не Го познавате, имате да давате, а ако Го познавате, имате да вземате. Нали човекът, който има от вас да взема, вие не го познавате, обаче този, от когото вие имате да взимате, него много добре го познавате. Защо го познаваш? – „Има да ми дава!" Вие как познавате мъжа си? Има да ви дава. Мъжът как познава жена си? Има да му дава. Затова вие познавате мъжа си – да нямаше да ви дава, нямаше да го познавате. Следователно, в тази смисъл, имаме познанство и любов. Когато казвам: възлюбих някого, значи имам да вземам от него. И ако Христос ни е възлюбил, има да взема от нас. Затова ни познава Той. И Той не-отрича: „Вложил съм Аз капитал, няма да оставя да го изядете, Аз ви познавам и ви държа." Ти казваш, не Го познаваш, но Той казва: „Ти не Ме познаваш, но Аз те познавам." И следователно, щом

ви познава, Той ще ви изпрати Духа, понеже хората са се заблудили из пътя, ще изпрати Духа да свидетелствува за Него. Да изпълните Неговия закон, като Го познавате, да добиете смисъла и разрешение на всички въпроси, които вас ви вълнуват, като женени.

Вас ви вълнуват на първо място семейните въпроси. Най-първият въпрос на жената е семейният въпрос: какъв мъж ще има, какви деца, а след туй идат другите въпроси, второстепенни разбирания, мнения. Тя е царица, мъжът е, от когото има да взема, а децата – които ще слугуват. Жената има големи претенции, тя обича децата, тя иска един министър, мъжът ѝ е първия министър, а децата ѝ са първите поданици. Казва: „Моето царство." Сега туй констатирвам, туй е великата истина. Мъжът, като съзнава това, той от 8000 години се бори да отхвърли това владичество на жената – бие я, но тя казва: „Макар и да ме биеш, аз съм царица". Макар и децата да я не познават, но тя казва: „Вие трябва да знаете, че вие сте ми поданици, ще признаете това!"

Пак ви казвам, че тия неща са стремежът на човешката душа. И прави са жените. Жената трябва да бъде царица. Че дето тя поддържа, че е царица, харесвам, но дето не признава, че мъжът е цар, това не харесвам, и че децата, и те са царчета. Ако ги признае, от политическо съображение ще се роди един раздор. И Писанието така разрешава въпроса, казва: „Ще бъдат царе и дъщери на Бога живаго." Не признава жената, не казва: „Ще бъдете царици". Понеже жената е станала царица първа, сега мъжът се туря, защото неговият авторитет е побит, но не на сегашния мъж авторитетът, но на Божествения.

И аз бих попитал сегашните жени: Вие вашия мъж срещали ли сте някъде? Какви са чертите на вашия мъж? Я опишете чертите на вашия мъж, по какво се отличава той? Казвате: „Не е най-важният въпрос." И затова светът се пита: „Аз как мога да разреша главния

въпрос?“ Жената мъчно познава, тя мъжа го има като нещо второстепенно. Тя признава само децата си. Нищо повече. И веднъж щом има деца, тя турне мъжа на опашката, а това го най-много шокира, той е вън от кожата си. И сега знаете ли защо ви говоря така? Вие ще мислите, че аз искам да се нахвърлям отгоре ви, да ви нападам. Но и туй противоречие вътре в жената произтича от друго едно влияние. И затова най-нещастното същество, това е жената. Защо? Защото тя признава, че е царица, без да има някой, който да признае, че е тъй. Тя признава, другите отричат. Мъжът казва: „Ти си слугиня, нищо повече, ще готвиш!“ Майката каже на децата: „Вие, моите поданици!“ – „Как поданици ли? Ти ще слугуваш!“ И ѝ заповядват: „Не е тъй, както ти мислиш.“ И следователно в самия дом има един вътрешен раздор, не само вън, но и вътре, в самата душа, има раздор.

Аз отивам по-дълбоко, не гледам тъй, както светът гледа-тъй, вътре вие сте раздвоени. Голяма борба има. Защо си раздвоен? Някой път си доволен от себе си, някой път – не. Защо си недоволен, кои са причините? Спорят се, вътре спор има голям и тогава тази е една от причините, дето най-нещастното същество на Земята е жената. И затуй нейният живот, 9/10 от живота, е само от сълзи. Скрие се в стаята си, плаче, плаче, плаче и после ще се изтрие, ще излезне. Втория ден – същото, третия – все си поплаква, казва: „Какво си мислех, а то какво е.“ Защо? Няма Го още Духът. Духът Го няма, Духът Го няма. А когато този Дух дойде, Той ще възстанови всичко. И Павел казва: „Сгодих ви за един мъж“ – знаете ли този стих? За кого? За Христа. „Сгодих ви“ – казва. И следователно, дотогава, докато вие не признаете този мъж, Който е глава на човечеството, а глава на този мъж е Бог, все ще има знаете какво – сълзи. Тъй е, и Христос на туй познанство ще изпрати Духа и „този Дух ще свидетелствува заради

Мене“. И този е важният въпрос. Христос трябва да дойде между вас. Този мъж трябва да дойде вътре във вас. И тази борба, която сега още съществува, с нея трябва да се ликвидира веднъж завинаги. Дойде ли Духът, познаете ли Го вие. Кой е глава на вашия живот? Духът е глава на живота. И когато Той дойде, вие ще се освободите от сегашните раздори. Тогава ще дойде новото познание, новото разбиране на природата, ще влезнете във връзка с новите закони, които сега се поставят. И казва Христос в тази глава: „Всичко, каквото попросите в Мое име, всичко ще ви се даде.“ Някой път някои не са спокойни. Защо? Щом има подписа на Христа, всичко става, но без Неговия подпис нищо не става.

И тъй, Духът е, Който внася всичките тия страдания. Страданията показват, че вие не сте се примирили напълно. Докато имате страдания, не сте познали вашия мъж. Не вземайте познанство на мъж тъй, както вие познавате мъжа. „Познанство“, аз употребявам тази дума в следующия смисъл: когато излезнеш през месец май, в някой приятен майски ден в гората и като те огрее Слънцето и ти чуваш птичките как хубаво пеят-то е познанство. И туй ти причинява една велика радост, ти се въодушевиш. Туй е познанство. Защото има и познанство, което ограничава – щом ти познаеш твоя длъжник, ти го ограничаваш, щом намериш твоя вол и го познаеш, какво правиш? Туряш му юлара, взимаш остена и хайде.

И сега, защо Христос е заминал горе, за Небето? Той знае, че юлар има за Него. В туй грешно състояние, в което сме ние, всеки ден бихме Го разпъвали. 11 следователно, Той се е вдигнал толкова високо и чака. Изпратил е Духа Си, докато хората дойдат до съзнание. Вашият ум, сърце да бъдат готови да дойдат до туй съзнание – да изпълните волята на Христа. Туй е вътрешно дълбоко разбиране. Затуй на първо място се изисква от всички ви да се обедините. Когато

дойде Христос, всички жени трябва да станат една жена. Няма да бъдете много, но една жена.

Сега всяка една от вас ще каже: „С нас какво ще стане?“ Жените още себе си не познават. И първото нещо – жените трябва да познаят себе си. По какво се отличава една жена от друга? Кажете ми. Ако сравня две жени, всичките имат еднакъв стремеж: едната иска да се ожени и другата, едната иска хубаво да бъде наготвено, хубаво да се облече, и другата – същото. Всичките им стремежи са еднакви. Няма нещо различно, едната да има нещо особено. Във всичките къщи един и същ живот. Сега, защо да не си дадат ръката – може да си подигнат духа. Всички жени, ако се съединят, още по-лесно може да го подигнат.

А сега всяка една от вас казва: „Аз да бъда първата!“ И тогава вашето положение мяза, аз съм превождал и друг път този пример – слабата ви страна на неразбиране. В Европа отива на едно място един германски княз. Трябвало да го посрещнат в Дания или Холандия в един театър. И в града избрали 12 от най-хубавите жени, най-красивите, да го посрещнат. А между тия 12 трябвало да изберат една, която да му поднесе букет. Сега, коя ще бъде? Решили да гласуват. И в кутията намерили 12 билетчета с 12 имена – всяка една е гласувала за себе си. И сега вие, в тази Христова кутия, всяка гласува за себе си и няма кой да поднесе букета. Като се отвори кутията, вътре има толкова имена, колкото и жени има. Всяка е гласувала за себе си. Това не е лъжа. Не е лошо да бъде човек пръв, но при изпълнение на волята Божия пръв е само Господ, начало на нещата, това е Той, а ние не може да бъдем първи. Онзи, Който създава нещата, Той е първият.

Та, когато дойде този Дух, Той ще внесе това дълбоко разбиране в душите ви. Самоотверженост се иска. Казвате някой път: „На този мъж аз толкова съм служила!“ Но вие на мъжа още не сте служили.

Павел казва: „Сгодих ви за един мъж.“ Аз бих се радвал, ако бихте служили, защото тогава вие нямаше да остарявате, космите ви нямаше да се изменят. Не този мъж като дойде, да се разфучите. (Затова приехме един мъж да слуша, да не би жените да направят някой заговор.)

Значи, когато Духът дойде, ако вие признаете този авторитет на Христа, всичките други въпроси, обиди, съмнения, те се разрешават кардинално. Основният въпрос е, който ще разреши останалите въпроси. Той трябва да бъде въпрос полюбовен, по силата на Божията любов и мъдрост, така ще се разреши. И тази любов трябва да бъде толкова силна във вас, като едно силно течение да помете всичко наоколо, да няма нищо да ви противодействува. И когато вашият мъж, който е на Земята, ви се кара, ще кажете: „Чакаме ние Христа.“ Този приготовлява пътя за Онзи. Тогава на мъжете, когато ще говоря друг път, на вас казвам, че има само един мъж, а на мъжете ще кажа: на света има само една жена. Тогава вие ще пратите една делегатка. Техния авторитет подигам. Разбирате ли? И тогава ще говоря, че има само една жена и всичките мъже трябва да се съединят, защото само една жена има. И когато този Дух дойде, той ще внесе туй, от което вие имате нужда. Аз съм говорил много пъти и не искам моята беседа тъй да остане, без последствие.

Вие запитвали ли сте се като какви жени сте сега? Може ли да ми опишете? Ако аз бих ви дал тази тема: „Какви жени сте, по какво се отличавате“, как бихте се описали? Сега в света, за да се опише някой човек, ти трябва много да го обичаш или много да го мразиш. Тъй е. Ще изкараш всичките негови отрицателни черти. За да опишеш един човек, трябва или да го обичаш, или да го мразиш. Сега тия мъже на Земята вие ги мразите, това го зная. Следователно, жената казва за мъжа си: „Не му вярвай, каквото и да каже, не му вярвай!“ Прави сте.

Щото, в историята на човешката култура, мъжете колко жени са продавали, колко крака не са счупили? И прави сте. Сега, ако ви кажа за онзи мъж: „Сгодих ви за един мъж“, как ще го опишете вие него? Вие че живеете при сегашните мъже, се дължи на този мъж, който е горе. Той всеки ден го изпраща при нея. „Макар че е такава, дайте ѝ. Няма нищо.“ Той не довижда вашите грехове. „Нека си живеят добре, нека са щастливи на Земята.“ Но щастливи ли сте? Не сте. Не само не сте щастливи вие, но и вашите мъже, и те са нещастни. Че мъжете ви са нещастни, те постоянно пишат книги. Сега туй, което става вънка, в обществото, туй е, което става в семейството, туй е, и което става и в душата. В своята душа някога вие изгубвате туй упование, този авторитет, туй съзнание, всяка любов и ударите го тогава и казвате: „Да върви!“ И изгубвате всяко понятие за онова възвишено, дадено на душата, и тогава се отказвате и от Бога, оставате в света само да ядете и пиете. И сега всички вие, жени, ако още търсите много мъже, ще има сълзи, сълзи, сълзи. Но ако търсите този. единия мъж и когато той дойде в света, на всички сегашни мъже ще кажете: „Да си вървите!“

Ето това е: когато жената падна долу, мъжът остана горе, в Небето, а когато мъжът падна, жената остана горе. Тъй щото, сега истинските мъже и истинските жени са горе, а тези, които напускаха Небето и дойдоха да търсят своето щастие тук, на Земята, те са героите на деня.

Сега този Дух на Истината трябва да дойде, чрез Него ще стане туй спасение. Сега ни най-малко не казвам, като идете вкъщи, да се нахвърлите върху мъжете си. Няма какво да се нахвърляте. Вие ще го търсите със свещ, ще го търсите, докато го намерите. Вие чели ли сте „Песен на песните“? На вас ви препоръчвам да прочетете „Песен на песните“. Мнозина са чели, казват: „Това е широк живот.“ Ще

разбирате дълбокия, вътрешен смисъл, не по човешки, а по Божественому. И защо аз на вас не ви откривам тайни. Че как? Де е мъжът ви? Вие като дойдете при мен, ще ви кажа: „Нека дойде и мъжът ви с вас.“ А вие идвате само жени, без мъже. Как тъй жена без мъж? И Писанието казва: „Жена без мъж не може и мъж без жена не може.“ А двамата в Христа. Жената, като дойде, тя иска любов да върши, любов с мъжа си – ще бъдете ти с мъжа си двама и ще дойде третият. Любов може да има само между трима хора. Знаете ли вие това? Вашият мъж и вие ще дойдете при мен и тогава може да се любим. Тъй разбира Писанието смисъла на нещата. А между двама, тяхната любов ние я знаем.

И тъй, не се лъжете да търсите любов между двама, търсете я между трима. Защо? Тъй казва Христос: „Когато вие сте заедно с Мене и Отец дойде, тогава Аз ще ви се изявя.“ Трима души трябват. Когато аз ви говоря за Любовта, да се обичате... Аз не съм срещал две жени да се любят. Ако може тук в България да намерите две жени, които да се обичат, аз бих желал да видя тези жени и ще си снема една фотография. Не че е невъзможно това на Земята, но жената трябва да има своя мъж и третият, който ще дойде, тогава ще се изяви Бог и туй, което търсите, тогава ще дойде. Духът и Христос. Само тогава ще дойде Духът. Трима души се иска, за да дойде Христос. Искам да се избавите от илюзиите си. Искате да сте ученици, търсите щастие, дето го няма. Ако търсите щастие, аз ви казвам къде е – при мъжа ви. Но той ще ти турне юлара на главата, после, той си има остен, и кола ще ти турне и ще ти каже: „Хайде на нивата да ореш!“ Не мислете, и вашият мъж, и той е впрегнат, този мъж, лъжливият – на Земята, а другия мъж, аз няма да Му кажа сега името. Не искам да казвам Неговото име. Атия мъже са само Негови представители. Те са Негови слуги. И каквото Той заповядa, на Земята те го правят.

Сега знаете ли кой е Той? Знаете сега. И дойде някоя мома и казва: „Аз го намерих.“ Да, казвам, не си Го намерила още. Ти когато намериш Този, за Когото Павел казва: „Сгодих ви за един мъж“, той ще бъде най-великия ден в живота ви. За жената това ще бъде възкресение и затова казва Христос: които се сдобият с този ден, с туй разбиране „нито се женят, нито за мъж отиват“. Кой мъж? На мъжете когато ще говоря, ще кажа, че има само една жена. Не си правете илюзии, един мъж има, схванете това. Ще го търсите. Ще се чувствувате като една душа и тъй ще можете да разрешите един въпрос: защо страдате? Въпросът е да намерите кого? Да намерите Христа. Не историческия Христос, не този Христос, в когото вярват хората, не, но онзи Христос, Който казва: „Аз съм начало и конец, алфа и омега“, Този, Който ви е изпратил тук, Който е изпратил благословението Си, Който ви е подкрепял при всичките ваши идвания и странствувания в този свят и ви е ръководил в пътя на истината. Той е бил всякога бодър, никога не се е навъсвал, бил е деликатен, казва: „Ще дойде време на тази велика развръзка.“

Сега Божественият Дух иде за жените, да ги събуди, да потърсят този единия мъж. А сега, понеже има много мъже, има и скандали. Една жена казва: „Защо си го взела ти?“ – „Ами ти, какво си направила с него.“ Спорят се за мъже. Казвам: Никакви мъже нямате още. Вашият мъж, истинския мъж, никой не може да ви го вземе, той е горе на небето. Той ще бъде вашият възлюблен, той не се нарича мъж. Възлюблен на душата! И за жената се казва – не за жената, която е сгрешила, за „възлюблената ми“ и за „възлюбления ми“. И тъй, възлюбления на вашата душа, ще го търсите. И когато го намерите, вашата душа ще бъде доволна, щастлива. И казва Писанието: „И през онези дни ще залича всичките ви грехове.“ Когато намерите вашия мъж, всичките ви грехове ще бъдат заличени и помен няма да остане

от тях. Най-важният въпрос е, основен въпрос е: да намерите възлюбления на душата ви, за когото душата ви копнее и толкова сълзи сте проронили и казвате: „За какво сме останали, няма ли избавление?“ Защо? И когато този възлюблен дойде, Писанието пак казва: „Ще обърша сълзите ви“ – няма да има сълзи тогава; „ще снема оковите“ – няма да има окови; ще изцери сърцата ви – няма да има рани; там просветление има, няма да има тъмнина; ще въздигне душата ви – жената ще бъде царица тогава.

И тъй, ще вложите това и ще се молите живо, най-първо да добиете Духа и туй просветление. А този, черния мъж, ще го вържете и ще му кажете: „Наложници не може да бъдем вече!“ Всяка една жена трябва да каже: „Наложница не мога да бъда вече!“ Разбирате ли? В себе си дълбоко кажете ли, че не може да бъдете наложници, решавате въпроса – тогава Духът ще внесе Любовта. Ще дойде истинският мъж и тогава започвате вие новата епоха. И тогава ще се яви новата жена. И аз бих желал и вие да образувате поне пръстчето на тази нова жена.

Вашият закон е велик, само трябва да отхвърлите външното робство, туй терзание, да знаете какъв е смисълът. Следователно, вашия възлюблен намерите ли го, всичко друго, което разрушава вашия живот, изчезва. Тъй се разрешава основно въпросът. Тогава може да говорим за възпитание и за любов. Ако аз ви говоря за любов, за целувки, думите ми са разбрани съвсем в преиначена смисъл. Не, не. Вие досега целувки не сте имали още. Целувка, такава целувка не сте имали. Трябва да ви целуне този мъж, този, който е чист, в който е било вашето начало. А сега, че ви целува сегашният мъж, това не е целувка. Та, когато ние говорим за целувка, ние ще я чакаме, още дълъг период има, докато дойде тази целувка. И когато човек получи тази целувка, той на Земята не седи. Той си заминава за своето отечество и напуща този дом. Тия неща, които сега ви спъват, той ги

напуща и по форма той е свободен. Та, душата е нещо вътрешно. Човек не може да се опорочи от вън, той е вътре. Грехът не е нещо външно. Грехът е нещо вътрешно, в душата.

И тъй, „Когато този Дух на истината дойде, Той ще свидетелствува за Мене, и вие ще свидетелствувате.“ И аз желая всинца вие да свидетелствувате. Може ли да свидетелствувате?

– Можем.

– Можем. Не смесвайте вашата душа с вашето тяло. Защото сега имате едно тяло, после – друго тяло, но има нещо по-съществено, което ви отличава. То е душата, не тялото. И като се срещнете, трябва най-първо да се чувствувате като душа. И силата на любовта седи в противодействието. Ако вие може да издържите едно противодействие, имате любов. Тази любов ще бъде на Духа, тя ще бъде любовта на вашата душа. Между Бога и вашата душа, оттам трябва да започне любовта, не от вън. Толкова пъти сте говорили за любов, целувате се и пак говорите за себе си, угощавате се, а работите не се уреждат. Тази любов трябва да започне между Бога и вашата душа от вътре. И Павел казва: „Първо видимото.“ Това е видимото. Някои сега тълкуват: „първо този живот“. Аз казвам: Видимото, това е Бог, а невидимото, това са хората. Видимото е Бог зарад мене, оттам ще започнем. Животът е вътре. И прави са били тези думи. Като сме слушали от горе, видимото е било долу, сега поемаме обратния път– гледаме нагоре. Първо трябва да се яви любовта към Бога и после ще се проявим към вънка. Ако аз нямам любов към Бога, не може тази любов да се прояви към вас. Бог, моята душа и ближния – трима души, само там има любов! Те съставляват света Троица. Бог в 3 лица, подразбирам проявление на Божествената любов. Понеже Духът е първото изтичане на Бога. Бог и Духът и Любовта – това съставлява една троица, а ние сме четворицата – Добродетелта на Земята.

Сега първото: Ще започнете другия метод – с любовта. Жените да търсят своя възлюблен! Ще кажете: „Със сегашните си мъже какво да правим?“ Какво казва Писанието? След като умрете, вие сте свободни от тях. Жената е свързана с мъжа, докато е жив; щом умре, тя е свободна. Значи, ако тя се върне в света, той няма право да я вземе. Туй не е мое учение, Павел казва тъй. Моралният закон е: ако някой дължи пари и умре и се върне на света, трябва да плати. Такъв е моралният закон. На сегашните мъже ще кажете: „Ние ще идем да намерим нашия мъж и вие ще идете да намерите вашата жена.“ И още ще кажете: „Ние двама не сме прокопсали, затуй ти да вървиш при жена си, а аз ще ида при мъжа си.“ Нали тъй е кардинално решен въпросът? Какво трябва да прави мъжът? Да иде при жена си. И ще се реши развръзката. Ще разрешите този дълбок въпрос.

Духът като дойде, трябва да изпълним волята на този Бог, Който ни е изпратил на Земята, защото при Него ще се върнем. Няма друг път! Колкото и дълго да седим на Земята, все един ден ще трябва да се върнем там, отдето сме дошли.

И казва Христос: „А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене“ – за тази велика истина, която носи любовта, носи свобода на жената. Най-първо трябва да се освободи жената, вие трябва да се освободите и като намерите Христа, вашият въпрос е решен и вие сте свободни. Сега някои вече са близо, стремете се, докато реализирате туй дълбоко разбиране. Тъй седи въпросът. Като разберете, вие ще бъдете завинаги спасени. То е спасение. Туй е очистване, да бъдете доволни. Тъй, тогава, такава, каквато е била първоначално душата на жената, тя да бъде доволна, да се очисти. И тя ще се очисти. Когато Духът Дойде в нея, тя ще почне да свидетелствува. За кого? За Този, Който е вън и вътре.

Сега Духът, Който вече работи, Той да ви просвети, да подтикне душите ви, сърцето ви, ума ви към разрешение на най-важния въпрос, а другите въпроси вие може да ги разрешите, но този въпрос в новото учение, не в новото учение, а във висшето Божествено учение, той е основен, кардинален, който трябва да го разрешите и тогава всички други въпроси ще разрешите последователно.

Тайна молитва

Ще прочетем тихо „Отче наш".

Ще прочетем „Добрата молитва" съвсем тихо.

Пазете сега една мисъл. Да не влезе едно обезсърчение. Сега сте по– близо до царството Божие, отколкото в миналото. Този въпрос, ще мислите върху него. Той не трябва да ви бъде една спънка, а един въпрос, от който зависи разрешението на всички други въпроси. Всяка една жена трябва да реши този въпрос и да няма колебание, тя трябва да знае това. Решите ли този въпрос в душата си, дойде ли Духът, въпросът е сам по себе си свършен. Само по този начин може да работите. И вие може да решите въпроса. Той не е един от най-мъчните въпроси, а той е най-лесният въпрос. Но вие все го изоставяте за най-после, а той най-първо трябва да го решите. А този Дух на Истината, „Той ще свидетелствува за Мене", а на друго място се казва: „Той ще ви научи и ще ви припомни всичко, каквото Аз съм ви казал."

Да. Втория път ще говоря по нататък. Втория път ще говоря на жените след един месец, какво трябва да правите като намерите този мъж. Духът, Който иде, Той ще ви отвори умовете и ще говори какво трябва да правите тогава. Жените да вземат участие във всички действия на света. Жените спъват света. Съдбата на света, ключовете от вас зависят. Целокупното спасение от вас зависи. И сега, понеже не сте решили най-важния въпрос, вие заблуждавате синовете и

дъщерите си. Нали? Ти ще повикаш дъщеря си, ще ѝ говориш каква е великата истина вътре в живота. Да знае тя истината, защо я заблуждаваш. Никакво щастие няма, ще ѝ одерат кожата, тъй както на един вол. Кажете: „Да се изпълни волята Божия!“ Волята Божия се изпълня само чрез закона на Любовта. Следователно вие ще ме разберете много широко, няма да ме разберете тъй тясно. Кардинално, основно ще разберете въпроса. Да се подигнете, не само вие, в целия свят, всички жени все този въпрос разрешават. Онези, които говорят за жените, как трябва да постъпят, и понеже те подигнаха въпроса и щяха да го решат кардинално, и дойде всеобщата война и те спряха малко. Започнаха въпроса за еманципацията на жената, не еманципация, а разбиране, кардинално как седи въпросът. Дойде войната, пак се сплетоха и мъже, и жени и не могат да разберат основно въпроса. А той трябва да се реши. И по този начин жените ще решат въпросите. Вие живеете в една епоха много важна, както светските хора казват „с историческа важност“.

Сега или никога! Тъй седи въпросът! Сега е въпросът, сега ако не решите този въпрос, никога няма да го решите. И ще имате сърце отворено, няма да кажете: „Не сме добри.“ Господ ще заличи греховете, ще ги хвърли зад гърба Си, няма да ги погледне. Всичките грехове тъй ще ги хвърли зад гърба Си. Но сега тъй както сте, и да се молите не може. Сега се молиш да вършиш волята Божия, а утре търсиш един от чуждите мъже и казваш: „Кой ще ме храни?“ Стига вече толкова! 8000 години робуване е достатъчно. Понеже от 8000 години е, ще се скъса вече ремикът. Тъй, когато човек скъса веднъж завсякога със злото. То е великото зло, с което трябва да скъса човек, да се отдели. И тогава ще обърне ума си към Бога. И ще разбере, че в Бога няма промяна, няма измяна. Той е един и същ. Той не е човек. Той е Великият Дух, няма промяна у Него. „Благоутробен“ се казва за

Него, „многомилостив“, пълен с любов към онези, които се каят, които вършат Неговата воля.

Този въпрос сега ще го решите. Няма да си правите илюзии: „Аз не съм като другите жени!“ Едно ви моля само: не си правете илюзии „не съм като другите жени.“

Гледайте да бъдете тази жена. За едната жена аз не съм говорил още, да ви кажа каква е едната жена.

Хайде, поздравлявам ви с... Ще атакувате сега, на нож ще влизате. Сега всички с Духа, със Словото Божие. Не да вземете губерките, но със Словото Божие ще решите важния въпрос.

Беседа, държана на 10 ноември 1921 г., четвъртък, (само за жени), София, 3 ч след обяд.

ЖИВО ТЕЧЕНИЕ

Ще познаем с Любовта, а Мъдростта ще ни даде методи.

С Любовта ще се чистиш. Тя е едно мощно течение, което където и да мине чисти. Не говоря за Любовта като чувство, а за Любовта като жива сила, която изтича от Бога. То е Божественият живот. Любовта не излиза от нас, тя идва от Бога, минава през нас постоянно. Ако минава, постоянно ще чисти, ще ни обновява, мислите ни ще станат по-правилни, сърцата по-благородни. Това пречистване някои го наричат възраждане. А това, което преживяваме, то не е любов, то е една опитност. Любовта идва и си отива, тя е жива струя, която минава и заминава, но вечно тече, никога не свършва. Имаш ли това живо течение, всички въпроси бързо ще ги решаваш. Това течение минава през всички части. Иска все едно да образуваме едно малко препятствие, да го спрем, да ни напои градината и после да си иде. Да си направите една мрежица, да спирате тази енергия. Вие всеки ден правите препятствията и ги разваляте. В това седи законът на концентрирането.

Концентрирайте се в дъгата.

В астралния свят ще срещнем животни, води, реки, гущери и т.н.

В менталния свят ще виждаме величествени здания, строежи, там духовете са светещи.

Сега човек, като се концентрира, заспива, а това не бива, защото, щом заспива, влиза в течението на природата, а там са му нужни милиони години, докато намери и вземе правия път. Този е пътят, за който Христос казва: „Молитвите са, които ходят по него, сега вървят подир човека и му помагат.“ Ти ще се освободиш от всички предмети, които те отвличат, свободен да си, ще затвориш телефоните

навсякъде, ще останеш сам, ще кажеш: „На гости отивам.“ И хайде – в астралния свят.

Падане в транс е същото. Ако много хубаво си съсредоточен в една и съща мисъл, е по-лесно, а иначе е по-мъчно, и пак от външния свят идват смущения.

Медитиране трябва, а не мечтание. Труден е пътят за възлизане, за еволюция, но е приятен. Сега особено пътят за възлизане е по-приятен.

Може да направите следния опит: мислено да отидете на слънцето и ако нещо успеете да видите, да мълчите, никому нищо няма да казвате, само ще се поусмихнете малко. Но този опит е доста труден, за него едва ли някой от вас е подготвен. Човек трябва да е толкова морално издигнат, да устоява на думата си, да бъде изправен във всяко отношение. Затова по-добре е да направите следния опит. Опишете обстановката на стаята на ваш приятел, за да проверите интуицията си. Това е приятна работа, с която може да се занимавате. Опитът е необходим на глупавия човек. Само умният може да се ползува от опитността на другите. Човек е едно колективно същество, то се въодушевява от разни неща, но тези неща не са важни за него. Той трябва да знае кои именно неща са важни за него, и на тях да се спира.

Щом основно изучите своя живот, тогава ще започнете да изучавате живота на другите. Защото, ако се свържете с един лош човек, ще слезнете заедно с него, а после качването е много трудно, затова стойте надалеч от лошия човек. Трябва като артист да слизате и да се качвате. Затова за всички времена е валидна мисълта „Познай себе си.“ – Първо ще опознаете себе си, а после ще помагате и на другите. В Писанието се казва, че трябва да се родиш изново. Или ще повдигнеш, или ще те повдигнат, или ще паднеш. Затова, като

свършим първата стадия – раждане по плът, тогава ще има раждане по дух и тогава няма да има противоречия.

I-та стадия – Ще се родиш от грешни родители. Ще се мъчиш.

II-та стадия – Ще се родиш от добри и лоши родители.

III-та стадия – Ще се родиш само от добри родители и тогава ще за-започнеш правилното си развитие.

Ако душата знаеше своето минало, тя нямаше да може да се развива.

(Аз – Савка – попитах: Учителю, каква е разликата между желанието и искането?)

Учителят отговори: При желание може и да не постигнеш. Ако ти искаш, значи и целия си живот, ако трябва, да го дадеш, но трябва да постигнеш. Да искаш, това е радост.

Когато изядеш един плод, ти се радваш, защото освобождаваш семката, да роди новото дърво. Да желаеш, това е разумно. Да искаш, това е нещо външно, затова идва ограничението. Искането е един външен процес, а желанието е вътрешен.

Искането да съвпада с желанието на душата.

Свободен е само Бог.

Има три вида желания.

1. Които произтичат от Духа.

2. Които произтичат от нашия ум.

3. Които произтичат от нашето сърце.

Има мисли, които произтичат от нашата душа – те идват отвътре, от нашите ближни; от вънка, от по-нисши същества. Ако твоето желание е желание на душата ти, изпълни го.

„Търсете, искайте, хлопайте.“

Търси – сърцето.

Иска – умът. Само този иска, който знае.

Хлопа – волята, ръката.

ИСКАШ. – И – за да искаш, трябва да знаеш закона на слизане и възлизане, да разбираш доброто и злото, да разбираш причините и последствията.

/е линията, която свързва двете отвесни линии на буквата И. Искането трябва да има един обект.

С – трябва да разбираш закона на движението, защото който иска, в него трябва да има движение, в него трябва да има постоянно прииждане. Това, което искаш, то не трябва само един момент да го искаш, а постоянно да искаш. Ще удряш, докато се счупи този голям камък.

К – е буквата от астралния свят.

V– ти трябва да знаеш как да направляваш лодката.

А, α – да направляваш нещата и да си умен да носиш товара на идеите, и да знаеш как тези идеи да ги раждаш.

Краката са символ на добродетелите. На земята човек ще отиде с краката си при доброто. С ръцете си ще направи доброто, това е вече ангелският свят. А с устата ще кажеш доброто, то е Божественият свят.

Ние отиваме при доброто. Ангелите го правят, а Бог го санкционира.

Ако човек се ограничава, той е свободен. Който се ограничава, е по-свободен. Ограничава се сам, за да не го ограничават други. (*Тук Учителят говори за месната храна, растителната и плодовата, но аз – Савка – не успях да го запиша.*)

В яденето трябва да влиза любовта като метод да се трансформират енергиите в по-висша форма.

Има глад на тялото, на сърцето, на ума. Когато човек яде, трябва в този процес да вземат участие умът, сърцето и волята, и те да вземат толкова от храната, колкото им е потребно. Щом влезе любовта,

тогава никаква нечиста храна няма да влезе у вас. Да обичате, да любите – това е най-важното. Любовта ще ни покаже каква храна трябва да възприемаме.

Сега ще отиваме главно към плодовете, докато дойдем до това състояние, дето думите ще бъдат храна за душата. Храната, която в сегашния век се консумира, е много нечиста, но ще дойде време, когато ще се храним направо от извора, а не от резервоарите. Месоядство има и в духовния свят. И смъртта на мнозина се дължи на такива месоядни души, които се хранят от кръвта на човека.

(*Тези бележки не са довършени. Дали някъде са продължени, засега не се знае.*)

Беседа, държана от Учителя на 19 декември 1921 г. София

1923 – 1926 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Добрата молитва

Ще прочета няколко стиха само от 4-тата глава на Йоана, до 29-и стих.

„Бог е Любов“

Туй, което досега съм говорил на всинца ви, то е че ви трябва приложение. Предизвиквам друга дума вместо „мога“. Приложението изключва думата „мога“ в отрицателна смисъл, защото вие взимате „мога“ в отрицателна смисъл. Думата „мога“ е положителна. Вие омаломощявате думата „мога“ наполовина. Казвам: Ще трябва да учиш. Питате сега: „Мога ли?“ А така, тази дума „мога“ у вас по някой път се омаломощява. „Мога“ – тази дума е почнала да се обезсилва. Ако имате някаква спънка, „не можете“, разбира се. Всякога за туй, което спира думата „мога“, трябва да има вътре някаква спънка. Спънката в живота ще бъде или в ума – в идеите, или в сърцето – в чувствата, или във волята – в действията. В идеите ви може да бъде спънка, понеже всеки един от вас мисли, че туй, което той ще направи, то ще бъде най-доброто и като неговата работа втора няма да има, тъй си мисли той. Туй е едно вродено чувство в художника, в поета, в описателя, в свещеника, в проповедника. И всеки, като е сам, мисли, че туй, което е минало през неговия ум, такива идеи, мисли, през друг ум не са минали. Но когато неговата мисъл се реализира, тогава почва да вижда нейните дефекти.

Един знаменит английски проповедник, когато бил в университета, чел Библията и казвал: „Колко неизчерпаема книга е Библията, по нея може да се проповядва хиляди години и не може да се изчерпи“, а сам се изповядал в училището, че след като казал 4 пъти по нея нещо, намерил се в чудо, какво може още да каже. То е една погрешка. Човек, който така лесно се изчерпва, туй показва, че има някакви дефекти вътре в живота му. Някаква кауза, която вие застъпвате, или идеите, които искате да прокарате, трябва да знаете какъв е произходът им, Божествен ли е или не. Положително трябва да ги знаете, без никакво съмнение. Вие не трябва да имате слабостта на онзи вълк, който викал сина си и му казвал: „Синко, слушай, аз не искам ти да се отдалечаваш от традициите на твоите деди и прадеди. После, туй вярване, което те са имали, отношенията, всичко туй трябва да го спазваш и никакво друго ново учение да не приемаш. Свещената религия, която сме имали, тя е единствената религия, която има в света.“ Тъй е казал вълкът на сина си. Е, каква е религията на вълка? Той казва, че за всеки грях трябва умилостивение и жертвоприношение. Нищо повече. Когато един вълк сгреши, той дави овците и му се прощават греховете, тъй мисли вълкът.

Сега вас в обществото ще ви питат: „Българин ли си, православен ли си, еретик ли си“ и т.н.? Такъв един въпрос мене ми се вижда малко неестествен, т.е. вие, като ученици на тази Всемирна Школа на Бялото братство, трябва да схванете въпроса малко по-другояче. Даже в един съвременен германски университет, като българин, няма да ви питат българин ли сте или не, а ще се запишете там. За науката не важи дали сте българин или не. После, може да сте православен, но и православието не важи за науката. Може да сте православен, може да сте българин и да сте един от най-последните ученици в Школата. Сега, като дойдете в Школата, не важат вашите вярвания, нито вашият

произход. За вас се изисква най-първо да учите. То е свещеното. Човек, който иска да учи, то е Божествен импулс. И в дадения момент, човек, който има желанието да се учи, който иска да върши волята Божия, това е свещеното, това е живият човек, който се проявява. Туй, за което мислите, то са традициите. Това, което проявявате, това е.

Вие искате да служите, да сте полезни на човечеството. Как ще бъдете полезни? Туй, за което искате да служите на другите, били ли сте полезни на себе си? Аз ви питам: Кой от вас е бил полезен на себе си, но в правата смисъл? Ако някоя вечер, след като преядете, ви е тежко на корема, били ли сте полезни на себе си, на вашия стомах? Ако някой ден се смутите и главата ви се развълнува, били ли сте справедливи спрямо вашия ум? Ако се отчаете, били ли сте справедливи спрямо вашето сърце? Ако обещаете и не изпълните, били ли сте справедливи спрямо вашата воля? Човек, който не е полезен спрямо своето сърце, спрямо своя ум и спрямо своята воля, не може да служи на Бога. Законът е такъв! Ако ти не зачиташ своя ум, ако ти не зачиташ своето сърце, ако ти не зачиташ своята воля, която служи за твоето повдигане, в какво ще служиш на Бога?

Сега казваме: еди-кой си какво е направил. Ще слушаме какво Бог е направил в света или какво са направили хората? Първото, свещеното нещо е: аз искам да уредите вашите отношения с Бога. – „Ами църквата, ами всичко друго?“ – Първото отношение във Всемирното Бяло братство е отношението ви между Бога и вас. Ще ви докажа защо. Всичките други отношения, които може да имате в света, са неестествени отношения. Вземете едно от най-благородните неща. Ти имаш дете, кърмиш туй дете, но то постоянно плаче: „дай, дай“, все изтегля. И майката живее с идеята, че туй дете един ден ще я храни, ще я обича, обаче дали ще бъде тъй, то е въпрос още. И аз бих питал: Колко щастливи майки има в света, на които децата да са

оправдали тази любов? Значи туй, което майката върши, не е право, не е благородно? Не, отношенията между детето и майката са неестествени. Защо? Тази майка е заченала туй дете без да познава Бога. И следователно законът е същ: детето се ражда без да познава Бога. И всички нещастия в съвременния свят произтичат от факта, че всяка работа, която започва без да познаваме Бога, и тази работа ще има такива отношения към нас. Затуй всяко нещо в света се руши. Каквото и да започнем, може да го започнем много добре, но краят ще бъде разрушен. Защо? Защото хората нямат прави отношения към Бога. Отношенията на Бога са прави, защото любовта, която ти ще покажеш към Бога, има един отговор, защото Бог е едно от най-възвишените, най-благородните същества. Значи, отношенията ни към Бога, Който ни познава много добре, ще бъдат прави и каквото дадем, в замяна ще ни се даде. И ако ние образуваме тази правилна връзка между Бога и нас, тогава, като се свържем с Него, третото отношение ще бъде към нашите ближни и като слезем, ние ще знаем как да работим, ще се отправим от света на човеците към Бога, ще знаем какво да правим. А сега, на Земята ние не знаем как да се обърнем към Бога, не спазваме условията. Вследствие на туй у вас се зaражда желание, всеки иска да работи, но иска да намери един като себе си. Не, човек трябва да се свърже с такъв, който познава Бога като него. Вие познавате Бога по традиции, философски, теоретически, но тъй, по същност, по естество, по опитност, но да ви е говорил Бог тъй, както на Моисея на планината, или както на Христа, нямате го още. Някой от вас правите опити, но ако някой ви зададе някакъв въпрос, вие лесно може да се усъмните.

Онзи, който е говорил веднъж с Бога, този момент остава неизгладим в съзнанието на човека. Всичко може да се изглади, да изчезне, но този момент – веднъж да си проговорил с Бога, този

момент остава абсолютно незабравим, неизгладим. Целият свят може да се обърне, но никоя сила не е състояние да изглади този Божествен образ. И следователно, когато Писанието казва, че Бог е направил човека по образ и подобие, подразбира се, че когато Бог е направил този човек по образ и подобие, Той тъй се врязал, че не е могъл да се забрави. Първите хора, които са видели Бога, те сега идват, това са Белите Братя, това е културата, която върви по съвсем друг път на развитие. А сегашните хора на Земята са направени от малко по-друга материя. Те са направени от пръст и им е вдъхнато малко жива душа. Живи души са те, нещо смесица от кал и Божествено дихание, една каша е станала. Та, тази каша тепърва трябва да стане по образ и подобие на Бога.

Сега вие ще трябва да премахнете вашите предубеждения. Най-първото нещо: ще трябва да вложите смирение в душата си. То е едно от качествата на всеки един ученик, който ще постъпи в тази Школа. Знаете ли какво значи смирение? Абсолютно смирение! Каквото положение и да заемате, цар, философ да сте, всеки, който влезе в Школата, ще забрави първо[то] място, което е заемал. Ще влезете в Школата без никакви претенции. Най-първо ще изучавате своите задължения, всичко ще изучавате, а за права зъб няма да обелите, няма да претендирате. За вашите права други ще се грижат. Всички Бели братя, те ще се грижат за вашите права. Вие се грижете за вашите задължения, те се грижат за вашите права, а не за задълженията ви. Вие, като влезете в Школата, ще се учите на вашите задължения. Не спазите ли туй правило, вие ще седите вънка от Школата. И тогава знаете ли на какво ще мязате? Ще ходите, ще обикаляте около тия университети на Бялото братство, ще знаете какво има вънка, но вътре какво има, не знаете. И като се върнете, ще разправяте за величието, но вътре какво има, не ще знаете. Сега

някои от вас ще кажат: „Ние сме слушали тия неща.“ Хубаво, слушали сте ги. Сега ще ги разберете, а за да ги разберете, трябва да влезете вътре.

И тъй първото нещо за ученика е смирението, но смирение, каквото се предполага. Когато човек почувствува, че е смирен, той ще почне да расте. Вземете за пример онези синове в света, които чакат бащата да им остави, мислят само за онези права, които имат, и си казват: „Какво ще се падне от баща ни? Ние сме 6 сина, баща ни има 12 000 000 лева, значи на всеки по 2 000 000 лева.“ Всеки син, където ходи, все това казва: „Право имам, 2 000 000 лева имам. Мене не ми трябва наука, не ми трябва работа, аз съм осигурен.“ И сегашните християни проповядват, казват: „Вие сте спасени, Христос е умрял заради вас, 2 000 000 имате!“ Е, хубаво, като сте спасени? Седите, пеете си и казвате: „Като умрем, ще идем в рая.“ Това е едно погрешно схващане. Като отидете в духовния свят, не че ще ви изпратят, но каква полза, ако живеете в духовния свят, а не сте ученици на тази велика Школа? Значи у вас трябва да се зароди едно такова дълбоко, непреодолимо желание, каквото досега не сте имали. По някой път аз ви гледам, че плачете, и си казвам: Ако тия сълзи, които досега сте проляли, бихте ги проляли само за да станете ученици, какви велики промени биха произвели! А вие за какво плачете? Плачете, че някой ви обидил, плачете, че нямате средства, плачете, че не сте млади, че сте остарели, че нямате знания, че нямате това-снова, че нямате обществено положение, че нямате сили. И мъже, и жени, все плачат. Плачът, той е даден за другите. За вас обаче, ако плачете, то е плачене за училище, да проливате сълзи да станете ученици. То е най-великото, най-хубавото нещо.

Сега туй, като ви говоря, ще кажете: „Толкова време ние търсим Христа, ние Го слушаме, ние Го обичаме, жертвуваме се заради Него,

проповядваме заради Него!“ Имате едно лъжливо схващане. Ако вие искате да учите музика при един съвременен професор, обаче срещнете го на пътя, говорите му, хвалите го, казвате му, че като него няма друг, давате му по една китка всяка сутрин и тъй 10-20 години наред, хвалите го, но не отивате да учите музика, питам: какво ще спечелите? Нищо няма да спечелите. Вие ще сте профани по музика и учителят ще каже: „Много добър е този ученик, цветя носи, но много съжалявам – не учи.“ А представете си обратното: че вие сте вътре в училището, не носите букети, цветя, не хвалите учителя си, но учите. И той е доволен, радва се, че има един способен ученик и казва: „Добър ученик е този!“ Каква полза, срещнете Бога, дадете Му букет, казвате: „Господи, Ти си добър, такъв-онакъв, като Тебе друг няма, Ти си Любов, Ти си много добър“, направите Му една молитва. Казвате: „Срещнах днес професора си, дадох му един букет и той се радва.“ Това е хубаво, не казвам, че не трябва да го правите, но казвам: занесете букета на вашия професор, вземете инструмента на рамо, кажете му вашите сърдечни думи. Това е плюс учението и туй, което научите, ще можете да го предадете.

Сега вие искате да въздействувате на някои хора, казвате: „Е, този, да го обърнем към нас.“ Как ще го обърнете? Той не е някой камък, да го хванеш от едната страна, да го обърнеш на другата. Той не е някоя кесия, да го обърнеш, че да извадиш съдържанието му. Обръщане! Да обърнеш човека, той може да вземе една посока и после друга посока в своето обръщане.

Та, искам сега и ние да имаме едни правилни схващания. Сега във всинца ви има едно предубеждение – вие мислите, че знаете. Вие се показвате, че сте смирени, но няма смирение у вас. Аз ви говоря искрено: тъй, както ви схващам, вие привидно сте смирени, а в сърцето сте горделиви. Може да направим опит. Допуснете, че вие сте

една високопоставена светска дама. Обличате се хубаво, поканени сте на един банкет в някое висше общество. Да кажем, че сте религиозна, вярваща. Отивате на банкета и по пътя ви среща една баба, просто облечена, носи една кошница цветя и ти казва: „Сестро, можеш ли да вземеш тази кошничка, да занесеш някъде този букет?“ Ако туй е едно изпитание и те накарат да занесеш тази кошница някъде, ще я вземеш ли? Ще кажете: „Чудя се на твоя ум! Аз съм поканена на едно място на банкет, там отивам.“ Именно две покани имате. От една страна, поканени сте на банкет, хубаво облечени сте, гледате се на огледалото, а от друга страна Христос ви поканва на друг банкет, казва ви: „Ще занесеш кошницата.“ Откажете ли, свърши се работата!

И тогава вие ще сте от онези, които обикаляте около университета, как е направен той, какви прозорци има, как са наредени, но какво има вътре в университета, не знаете.

Е, сега вие сте християни, нали? Толкова години следвате при мене! За Небето съм ви говорил и ви казвам сега: Я ми опишете какво нещо е раят! Опишете ми какво има в рая. Така е, кажете ми, някой от вас: „Че, аз ходих в рая, туй има, онуй има там.“ Нека има кандидати да ми кажат какво има там. Вие сте ходили в рая, но след като излезете оттам, понеже Белите братя там ви знаят какви сте, те имат едно широко езеро, потопят ви в туй езеро и ви измиват. И тогава вие казвате: „Бях някъде снощи, но забравих всичко.“ Че туй е тъй, да не ви се вижда чудно! Някоя вечер сънувате някой много ясен сън и си казвате още тогава: „Ще си го запиша.“ Станете сутринта– изчезнал. Казвате си: „Сънувах нещо снощи, няма го.“ Тъй е със съня, сънувате, но не го записвате и го забравяте. А вие, като сънувате нещо, ще си вземете една тетрадка и ще си записвате всичко, а тези, които не си записват сънищата, за тях казваме, чете са от тия ученици, които само обикалят университета.

Сега, най-първото нещо: като ученици, ви трябва смирение и пълен мир на душата – спокойствие и мир. В Писанието се казва: „Мирът Господен.“ Този мир трябва да се добие. Мирът може да се добие само когато се образуват прями връзки между Бога и вас. Тази пряма връзка ще ви даде такъв импулс, както никоя друга сила в света не е в състояние. Тя няма да ви лиши от нищо. С такава една връзка може да заемате в света най-долното положение, може да се намирате в най-лошите условия, но при такава една пряма връзка, вие ще се намирате в такова едно съзнание, при което външните условия, освен че няма да ви спъват, но туй, Божественото, ще превърне всички тия елементи, ще изважда сокове от тях и ще се намирате при по-благоприятни условия в живота, ще бъдете по-силни. Това е Божественото!

Сега виждам, че във вашите умове пак се зарежда същият въпрос: „Как може?“ Христос казва: „Ако се не родите изново, не може да влезете в царството Божие.“ Никодим Го запитва: „Как е възможно старият човек, проявеният човек, да се роди изново?“ Христос не разбира стар човек на години, но онзи човек, който има знания, който има мъдрост. Ще ви го изтълкувам по друг начин. Казва Никодим: „Онзи, който е придобил знания, който е завършил своите науки, подобава ли да се върне, да започне пак от „а“, „б“?“ Христос казва: „Той трябва да се повърне, да започне от „а“, „б“, да започне от вода и дух.“ Водата, това е новият живот, истинският живот, Божественият живот. Духът, това е разумният Божествения живот, в който трябва в ново да се облече човешката душа. Това е една фаза, минаване от един живот в друг – тъй го наричат в Писанието – значи, минаване от живота, който носи смърт, към живота, който носи вечен живот; да минаваш от безумното, което носи безумието, в разумното, което внася разумното. Защото, дето има разумно, няма грях. Само

безумният човек може да греши, умният човек не може да греши. И всеки от вас, който по някой път греши, той е бил в състояние на умопомрачение. Всеки от вас, който направи най-малкия грях, това е все едно умопомрачение. За пример, разгневиш се, казваш: „Чакай, аз ще му отмъстя!“ Веднага дойде помрачението и почваш да мислиш как да си отмъстиш.

В тази глава, която прочетох, Христос показва на тази самарянка истинския път, който е учението за служенето на Бога, понеже трябва да бъдем работници. Работници трябва да бъдете! Ученици искате да бъдете и да приложите новото учение. Ако някой ви попита: „По какво се отличава вашето учение?“, как ще го определите? Може да ви оспорят, да кажат: „Къде е това Бяло Братство, на което вие сте ученици?“ Е, как ще защитите вашата кауза? Ние ще запитаме съвременните учени: „Вие в какво вярвате?“ – „Ние вярваме в Христа.“ – „Где е този Христос?“ – „Е, преди 2000 години е живял Христос. Апостолите са писали за това.“ – „Но вие с Христа били ли сте?“ И на вас ще задават същия въпрос. Но вие може да имате тази опитност. Всеки от вас, като стане ученик, като придобие тия качества на смирение и мир, ние ще го въведем вътре в Бялото Братство и всеки от вас ще види какво е то.

Сега у вас се заражда най-първо желанието, преди да се очистите, да влезете в царството Божие. Всичко може в света, но нечист да влезе в царството Божие, това е невъзможно. Чист, абсолютно чист трябва да бъдеш! Знаете ли какво значи чист? Сега ще ми каже някой, защо аз не се интересувам по някой път за този свят. Ето защо аз не се интересувам. Като ми задават хората този въпрос, те мислят, че са умни. Не, те са глупави. Аз ще им докажа, че това нещо от наше гледище е разумно, логично и правдоподобно. Вие искате да се интересуваме за този свят повече, отколкото за онзи. Ако

мислите, че трябва така, ние сме глупави. Вие, които ни препоръчвате тази философия, постъпвате ли съобразно нея? Аз казвам: Вие поставяте на масата един диамант толкова голям, колкото яйцето на едно врабче, и друг един диамант, добре обработен, голям колкото едно паче яйце. Е, питам, къде ще отидат очите ти? Погледнеш малкия, но като погледнеш после големия, няма да отстраниш очите си. Кой искаш? Ще кажеш: „Диаманта, който е голям колкото пачето яйце." Ако вие сте толкова умни, че ще вземете диаманта, който е голям като пачето яйце, ние толкова глупави ли ще сме, да вземем малкото яйце? И ние не сме толкова глупави. Ние виждаме и този, и онзи свят. За нас онзи свят е този голям диамант и ние постъпваме правилно, като се интересуваме от него. Значи ние ще съпоставим две истини. Ние най-първо ще ги запитаме, как определят те: „В какво седи хубостта на вашия живот?" Ще ви кажат: „Ами ние имаме култура!" Ами че тази култура, която вие имате, тя е взета от горе, от нас, от Бялото братство. Науката, това геометрията, математиката, естествената история, астрономията, музиката, поезията, изкуството, всичко е взето отгоре. Това не е ваше. Те казват: „Измислих нещо." Вие нищо не сте измислили. Тия хора тук, на Земята, които казват, че са измислили нещо, нищо не са измислили, всичко е взето от невидимия свят и е пренесено във формите. Следователно тази култура на видимия свят е взета от невидимия свят, неразбрана култура е и принципите, които те употребяват, и те са неразбрани. Не само това, но по някой път вие не разбирате и себе си, задавате си въпроса: „Какво съм аз вънка от тялото?" Представете си, че един ден се съблечете, ще излезете вънка от тялото си, ще влезете в друг свят – как ще се познавате? Пипнете си главата, косата, казвате: „Аз съм, аз съм Елена."

Един английски философ всяка вечер се пипал, казвал си: „Дали съм аз, да не би да е нещо илюзия?“ и като се увери, че е той, тогава се успокоявал. Е, питам, вънка от своята мисъл, има ли ясна представа какво е той, или вънка от своя мозък има ли ясна представа за своята мисъл? И ако при сегашното си състояние някой път вземете да мислите за себе си, може да ви мръдне дъската, ще се уплашите. А тъй, може да направим с вас някой опит в Школата. Ще ви извадим от тялото ви навънка, ще ви дигнем нагоре до бялата лампа. (*Учителят сочи средната лампа в салона*) и оттам ще се гледате. Две неща трябва да има в ума ви, за да разсъждавате. Ще се виждате вън от тялото си и ще се чудите как става това. Само че онова същество, което е горе, при лампата, тази материя ще се движи по силата на волята, а за долното същество, други условия му трябват. И някои от вашите идеи се спъват по тази простата причина.

За пример вие искате да направите нещо, искате да говорите на някой човек за Бога, но веднага във вас влиза мисъл, която ви парализира: „Мога ли да говоря аз? Туй, което ще кажа, ще го приеме ли? Ами ако се присмее?“ И вие се намирате в едно противоречие в себе си, мислите, че не знаете. Мислите ли, че аз, който съм един виртуоз и седна да свиря, та ще се боя от хората? Най-първо ще свирите за себе си, няма да мислите за никого. Аз, като говоря тази истина, най-първо я говоря за себе си и като я говоря тъй, както аз я разбирам, ще разберете и вие. Представете си, че аз свиря нещо хубаво и вие слушате. Аз се радвам и вие се радвате. Аз свиря на себе си, вие ме слушате и казвате: „Много хубаво, благодаря!“ Казвам: Няма защо да благодарите, аз свиря за себе си, а вие, които сте възприели, благодарете за това. Ние, като имаме отношения, трябва да имаме отношения с Бога. Като се домогнем до тази велика истина

– да служим на Бога, то, като говоря на вас, аз говоря на Бога, имам отношения към Него, а вие слушате този разговор.

Прями отношения трябва да имаме към Бога и когато имате тия прями отношения, душата ви ще се изпълни с един вътрешен мир и страданията, всичките ви сегашни мъки, ще бъдат толкова приятни, че като се върнете вкъщи, ще помилвате вашите страдания. Те ще ви бъдат тъй приятни! И вие ще бъдете толкова искрени спрямо тях, ще им кажете: „Аз досега исках да вй изпъдя и да оставя само няколко деца и мислих да ви дам за слуги, за обущари, за шивачи и шивачки, за готвачи, за кошнищари, а сега, откак ходих при Бога, толкова забогатях, че хайде сега, мамините, елате всички при мене по закона на Любовта.“ И тази скръб, която една неволя ви е причинявала досега, и тя ще почне да скача, да играе, ще каже: „Мама забогатя!“

Но знаете ли защо скръбта скърби? Представете си, че вие имате едно дете, което е деликатно, то изисква една хубава храна, но нямате пригодна храна за него, давате му твърда храна. Туй дете ще почне да плаче. Ако вземете да му давате [мека] храна, това дете ще стане весело. Знаете ли какво нещо е скръбта? Аз определям скръбта, че това са възвишени духове, които са свързани с нас. И когато ние скърбим, и те скърбят и плачат с нас. А когато се върнем към Бога, тогава ще се зарадваме, скръбта ще се измени и този ангел на скръбта няма да плаче. Този ангел, като ходи, обикаля около вас, постоянно ви казва: „Много лошо си казал. Туй, което направи днес, не е хубаво.“ Тогава ти се обръщаш, казваш на скръбта: „Слушайте, аз от децата си не искам съвети, ще се подчинявате, няма да се месите, в моите работи аз заповядвам.“-“Ти можеш да ни заповядваш, но не прави зле!“ Вземеш тоягата си и казваш: „Навънка тия!“ – „Ти можеш да ни биеш, но не си прав.“ Нищо повече! Тия, вашите деца, които сега ги наричате скръб, един ден ще видите, че са вашите учители. Цялото

човечество аз го наричам „непослушните ученици“ – нищо повече! Не че имате зла воля, но считате, че тия страдания, всичко туй трябва да изчезне и вие, като някои богове, като някои царски синове и дъщери, като ударите звънеца, всичко по волята ви трябва да стане. Даже и най-бедните, със скъсани дрешки, дечица, казват: „Е, аз да съм един княз или една княгиня, какво ще направя!“ Значи имат понятие за княгиня. Казвате: „Туй бедното детенце!“ Няма какво. Турете му ново облекло, ще видите как ще ви посрещне! Ще каже: „Не съм разположен.“ А туй „не съм разположен“, то е театрално представление.

Е, сега аз искам да видя колко души от вас, ако им кажа: „Дигнете си пръста и кажете: решаваме“, всички ще го дигнете, но аз искам да дигнете ума си, да дигнете сърцето си, да дигнете воля Та си. Ще направите един опит – вечерно време, като си лягате, ще кажете: „Тази вечер аз искам да отида при Бялото братство, ще отида при Господа.“ Първото нещо, ще кажете: „Аз чист ли съм?“ Хубаво, тия разсъждения прави ли са? Когато някой болен страда от някоя болест с десетки години и е опърпан, окъсан до гуша, той отива при някой добър, благороден и чист лекар, казва ли му, че „аз съм болен, дали трябва да дойда при тебе?“ Не, той отива при този лекар и казва: „Заради него ще отида, той ще ме приеме.“ Вие трябва да имате тази вяра на болния, каквато той има към лекаря. И ученикът трябва да има абсолютна вяра към Учителя си, че като отива при Него, Учителят му ще го приеме такъв, какъвто си е. Турите ли си тази мисъл, че няма дави приеме, въпросът с вас е ликвидиран. Никакво съмнение! Ни помен от съмнение за вашите глупости, за вашите грехове, за вашите слабости, това-онова. Всичко туй в дадения момент ще го оставите и ще отидете с пълна вяра при този Учител на живота, Когото търсите. Той ще ви приеме; и тези ваши Бели братя, и те ще

ви приемат. Туй е едно правило без никакво изключение, на 100 едно няма изключение.

Турите ли туй правило в душата си, можете да направите първия опит. Първия опит ще го направите в мълчание. Искате да знаете дали Господ е с вас и дали слуша душата ви. Вървите по улицата и слушате, някое младо момиче плаче, без майка останало, или някой болен охка. Вие ще минете, няма да кажете нищо, само ще се доближите и ще го бутнете, без да ви забележи, и ще си заминете, ще гледате резултата на вашето бутане. Резултатът е, че след като го бутнете, от вас ще мине един ток, той ще се затече подире ви, ще познае. Вашата ръка веднага ще му подействува. Няма да му кажете, че „аз ще Ви излекувам“. Ще направите опит с един, с втори, с трети, навсякъде ще внасяте мир и радост и ще видите, че носите едно велико изкуство със себе си, ще имате такава радост със себе си, каквато никога досега не сте имали. Сега, някои от вас ще кажат: „А, като зная туй изкуство, ще мина покрай някой милионер, ще го бутна и той ще раздаде богатството си.“ И то ще бъде, но сега опита ще правите с болните, а после с богатите. Някоя бедна вдовица се моли на някой милионер, а сърцето му е като камък свито. Вие ще минете тъй, полекичка, покрай него, ще го докоснете с пръста си и той веднага ще извади кесията си и ще ѝ даде.

Силата е в нашите ръце, разбирате ли? На света ние заповядваме, а не друг някой. Аз, който съм ученик на Бялото Братство, на което Христос е глава, аз заповядвам. Аз съм казвал толкова пъти. Казвате: „Туй ще стане, онуй ще стане.“ Нищо няма да стане. Ние знаем, че нещата стават тъй, както са определени от горе. Сега, гледам, някои от вас имат слабостта, казват: „Да влезем в църквата, че да бъдем полезни на този народ.“ В коя църква? Тази църква познава ли Христа? Църква, която да познава Христовата

любов, аз не познавам. Аз не познавам още нито една църква в света, която познава Христа. Всички тия, които Го познават, трябва да Му служат без пари, даром. Ще бъде безобразно от моя страна, като отида при един мой приятел да му работя и вечерта му кажа: „Плати ми сега!“ Не, даром ще му работя. Ще бъде смешно, като обичам Христа, да Му кажа: „Сега плати!“ Не, това за нас трябва да бъде едно очакване, една радост. Ние считаме това, да работим за Христа, като един дълг и като знае това, и Той ще работи заради нас. Ние заради Него и Той заради нас. Бог заради нас и ние заради Него; Учителят за учениците и учениците за Учителя.

Сега, вие трябва да се проникнете от тия принципи. Казвате: „Туй е като старото.“ Не, това са две положения абсолютно верни. Вие може да отидете в онзи свят, но ако не работите тъй, както ви казвам, никакви съществени резултати няма да постигнете. Ако работите по този начин и сте една учителка, ето какво ще постигнете: тия ученици, на които сте работили 4 години, те няма никога да ви забравят, ще се образува една пълна, братска връзка. А при това положение, както са сега, ще срещнат учителя си, с когото нямат никаква връзка, и ще кажат: „Едно време беше наш учител, сега е обеднял.“ Не, в Бялото братство такива отношения няма. Никоя сила не може да Го смъкне там. Той може да се смъкне сам, но обществото никога не може да Го смъкне. Обществото може да смъкне един учител, учениците му може да го смъкнат, но в Бялото братство това не може. Там няма сила, по-голяма от Неговата.

Сега, тия твърдения, които правя, те са положителни твърдения, които не трябва да ви обезпокояват, но те трябва да бъдат като един импулс във вашите стремежи. Вие още не сте прекарали големи изпитания. За пример, вие не сте имали изпитанията на Христа. Някой от вас имали ли сте изпитанията на апостола Павла? Удариха

му 5 пъти по 39. И след като удариха на апостола Павла 5 пъти по 39, той каза: „Братя, с голяма скръб ще влезем в царството Божие." Тия страдания трябва да ги минем до седмата глава. Той беше във вашето положение, като вас разсъждаваше, като вас мислеше, но след като му удариха 5 пъти по 39, той влезе в осмата глава и тогава разбра какви отношения имат страданията, измени тона си и каза: „Има един изходен път в живота и днешните ни страдания не са в състояние да ни изменят в Любовта Христова!" И казва тогава той: „Не зная в тялото си ли бях или вън от тялото си, но заведоха ме на едно място, няма да ви кажа где, но видях и чух неща, които не мога да ви ги изкажа." Къде е ходил? В Бялото братство. Това той го нарича третото небе, бъдещата култура, и казва: „Това, което видях и чух там, не мога да го изкажа." За днешните страдания той казва: „Образът на външния свят минава и вие се обновявате, но докато дойде тази бъдеща култура, докато дойде Йоан, ще бъдат тия страдания."

Йоан описва сегашното в Откровението, пише за онзи новия град, Йерусалим. Туй не е нещо фантастично, но нещо реално, което не се изменя. И при тия условия вие, като ученици, ще продължавате да се учите. Не мислете, че в туй Бяло братство ще се учите само за 5-10-15 години, но се изисква 1, 2, 3, 5 и повече животи. Това е хубостта – има какво да се учи. И колкото повече време има да се учите, толкова по-добре. Ако влезете в Бялото братство с вашите схващания, тъй, както се учите, тъй, както бързате, вие ще имате един нещастен живот, а като видите този материал, колко има да се учите, вие ще се зарадвате, че за всичко това ще имате условие и ще бъдете полезни.

Сега, каквото и да ви говоря вече, няма да ви говоря върху това, което толкова пъти съм казвал – да се обичате, да имате обич един към друг, но трябва да имате отношения към Бога, трябва да обичате Господа. Нищо повече. За нищо друго няма да ви говоря. Любов към

Бога! Никой няма да пита другиго: „Ти обичаш ли ме?“ Любов към Бога! Решен този въпрос, всички други въпроси се разрешават тъй естествено, магически се разрешават. Всички други социални въпроси се решават по един много естествен начин. Не можем ли да решим този въпрос, никой друг въпрос не ще можем да разрешим. От 8000 години всички философи се занимават с разрешението на тази проблема. Няма друг изходен път освен този. И тъй, всяка вечер се запитвайте, казвайте си: „Господ ме обича и аз Го обичам.“ После ще си кажете: „Ама дали ме обича?“ Обича ви, нищо повече! Каквото друго и да ти дойде на ума, то не е вярно. Онова, вътре у вас, което може да ви каже, че Господ не ви обича, то е сатанинско, дяволско. Това е, като изучавате индийската философия, от ония духове, как ги наричат там? Прочете някой път, ще видите как ги наричат. Една индуска дума има за тях, намерете я. С тази дума се означават лошите, падналите духове. Намерете името, с което индусите наричат тия, падналите духове. Ако за втория път не можете да намерите името им, аз ще ви го кажа. Сега не искам да ви кажа тяхното име.

И тъй, щом кажете, че обичате Бога, ще чуете нещо, което ще ви каже: „Не, ти не Го обичаш.“ Долу, под пъпа, нещо ти говори: „Не, ти не Го обичаш!“ Започваш: „Обичам Го!“ – „Не Го обичаш!“ – „Обичам Го!“ – „Не Го обичаш!“ И ще почне спор. Тогава ти ще кажеш: „Бог ме обича. И понеже Той е безграничен, понеже Той нито се изменя, нито се променя, в Негова обич аз нямам никакво съмнение. И светът да се обърне, на прах да стане, Бог ме обича, свършена работа!“ В първата формула няма никакво съмнение. Във втората формула може да отстъпите, може да се усъмните, но дойдете ли до първата формула, всички замълчават. Сега, това са формули, ще се учите. По някой път аз съм опитвал да видя дали ще се обезсърчите. За пример, мога да ви кажа тъй: От вас нищо няма да стане. Какво значи това? Вие ми

казвате намерението си: „Аз ще отида до Варна.“ Казвам ви: „До Варна не можете да отидете.“ Обезсърчите се. То значи: „За един ден не може да отидете до Варна пеш, 7 дни ви трябват.“ Казвате: „Във Варна не мога да отида.“ Можете. Това е игра на думите. Мога, не мога, това са неща относителни. Когато на един окултен ученик кажат, че „от Вас нищо няма да стане“, говори му се на един положителен език и с това вие ще му направите най-голямата услуга. Той знае, че от него всичко става – по закона на отричането. „От тебе нищо няма да стане“ значи, че от тебе нещо ще може да стане. А пък „от тебе нещо може да стане“ значи: от тебе нищо няма да стане. За пример някое дете се ражда и умира. Такъв е езикът на Земята. Казвам: „Туй дете ще умре непременно.“ Кога? То е въпрос. Може след 1 месец, след два, след година, след две, след 50,100,120 години, но то е един случай, който ще стане. Сега, може и не може, раждането и смъртта, това са обратни процеси, но раждането предизвиква смъртта и смъртта предизвиква раждане. Един ученик от Бялата Школа никога няма да се обиди. Казвам ви: Туй вашето дете ще умре, понеже е една недоразвита душа, контрабанда е дошла във вашия дом и ще я повикат от онзи свят. Ще ви пратят друго дете, много по-добро. Е, какво има да съжалявате тогава? Дали сте една дреха на един разбойник, на един престъпник. Нека си върви с дрешката. Даденото – дадено. Туй значи езикът. Нищо повече.

Сега, между вас аз искам да схващате нещата в положителна смисъл, да не се роди в душата ви една извратена мисъл. Всички извратени мисли се зараждат вънка от Любовта. Щом дойдем до онази велика Любов, да познаваме Бога, никакви извратени мисли не могат да вземат място нито в човешкия ум, нито в човешкото сърце, нито в човешката воля. Всички тия страдания, всички ваши грехове, каквито и да са те, Писанието казва: „Аз ще залича всичките ви

грехове.“ Като се върнете тази вечер, прочетете 6-а глава от Исаия, 6-и стих. Положителната страна на туй учение трябва да имате, положителна вяра вътре във вашия ум! Вие ще се стараете да бъдете свободни. Имаме ли отношения към Бога, ние ще определим правилно и отношенията си на Земята, ще изпълним отношенията си към хората. С други въпроси няма да се занимаваме. Всички ще знаете, че имате да разрешавате един важен въпрос. Този въпрос е толкова назрял и вие вече имате всичката възможност. Това аз няма да го нарека новораждане, но аз наричам тази първа стъпка: съзнателна връзка между вас и между този живия Господ, Който сега действува в света. Образува ли се тази връзка, тогава всичките ви отношения, каквито и да са те, ще бъдат уредени по най-добър начин, идеално ще бъдат уредени. Туй ще го изпитате. Не направите ли вашата връзка, у вас ще останат пак същите връзки, които имате сега. И тогава, ако се зародят страданията у вас, никой не ви е виноват, всеки е виноват за себе си.

Сега, за пример, вие живеете в София и по някой път питате какво ще каже църквата, какво ще кажат свещениците. Църквата, това е Бялото Братство. Нищо повече! Това са живи същества, същества от най-висша култура, това са църквите, това е царството Божие. Те са тази църква и ние я познаваме. И ако някой каже, че ние не зачитаме църквата, не, не, ние не искаме да се лъжем с туй, което не е църква. Нас никой не може да ни лъже с това, което не е църква.

Ще мислите сега. Това са мисли, които ще ви вземат доста време, да обмисляте сериозно върху тях. Да бъдете като малките деца. Да възприемате тия мисли всяка вечер, без да мислите, че Господ няма да ни прости греховете. Не, няма по-благо същество от Бога, няма същество, по-внимателно от Него. Той е толкова внимателен! Той е толкова занят с много работи, но за всички същества, в каквато

йерархия и да се намират, в който свят и да се намират, най-малката им съществена въздишка Той я чува и веднага взима във внимание да поправи погрешката. Няма нищо, което може да избегне Негово ухо и око. Но, щом влезете в училището, понеже там сте съзнателно израснали, отношенията там са други. Понеже в Школата сте свободни, там трябва да проявите воля. Господ няма да ви застави насила да се учите, не, Той ще ви остави свободно да си изберете. Ние насила не можем да направим някой праведен. Ние можем да му проповядваме, ние можем да му помогнем, но не можем да му въздействуваме. Един проповедник, който иска да обърне някого, той трябва да отиде на негово място. Казва Господ: „Измени ролята си сега!" Не, ние не искаме да си сменим ролята с никого.

Сега тия неща, като ученици, трябва да ги спазвате. За в бъдеще ще искам да се образува помежду ви една благоприятна атмосфера. Като се събирате, тук, в зданието, да се образуват благоприятни влияния помежду ви. Като влизате, да се чувствувате свободни. Тишина, радост да се прояви. Искам да бъдете свободни. Ако искате свободно да действува волята ви, трябва да дойде във вас Любовта и тя ще ви донесе широчина и свобода. И после, трябва да се задоволят вътрешните нужди на всички ви. Трябва да бъдете внимателни. Вечерно време, като си седите, няма да мислите само заради вас, но ще размислите за кого мисли Господ и вие ще мислите за него.

Тогава аз ще ви задам следующия въпрос. Вие следвате в един клас и сте около 30 ученика – възможно ли е, след като сте следвали няколко години заедно, да бъдете груби едни към друг? Следователно, като ученици на Всемирното Бяло Братство, трябва да се отличавате най-първо с честност. Знаете ли какво нещо е честността? То се отнася до личното достойнство на човека. То не е едно спомагателно средство. Честността е нещо морално. Като

мислите разумно, не ви подобава да бъдете безчестни! Обещаеш – трябва да бъдеш верен на думата си. Кажеш дума – на думата си трябва да стоиш. При това, ученикът на Бялото Братство трябва да бъде добър. Това е вече едно морално качество. Ученикът на Бялото Братство трябва да има една висша интелигентност, трябва да бъдем толкова досетливи, че да можем да дадем на всекиго отговор в това, което вярваме. При това, трябва да бъдем доблестни и благородни и да имаме една воля възвишена, неумолима, постоянна, тъй, както е постоянна волята на Бога. Туй е желанието ми. С това трябва да се различавате. И като минавате, да казват: „Учениците на Бялото Братство са честни хора, те са хората, които, каквото започват, и свършват.“ Каква друга препоръка трябва? Ами че на тази препоръка се крепи всяко едно царство, всяко едно общество, всяка една държава. Цял един обществен строй на това се крепи. Църквата на това се крепи. Ами че може ли да се крепи една църква, ако няма честност? Може ли да се крепи една църква, ако няма интелигентност? Може ли да се крепи една църква, ако няма добра воля? И в дома ще направим тия черти, като отличителни от външния свят. Казват: „И ние сме като тях.“ Щом кажат, че и те са като нас, няма да бъдем като тях, нищо повече! Следователно, тия трябва да бъдат отличителните черти на учениците, външно, за света.

Сега вече от учениците, които са пред мене, първия изпит ще ви задам – един урок на честност. Първият урок: за честността. Сега всички, които влизат в класа като ученици, един изпит ще ви дам. Всички вие, колкото сте тука, млади и стари, всеки от вас до края на годината ще изработи една сума от 300 лева и ще я внесе в касата. Ще съберем една сума и ще видим после за какво ще може да се употреби. Всичката тази сума ще може да се внесе, но тъй, с труд, по един честен начин да се изкара. Ако ги вземете назаем, това не е по

честен начин. Да кажем, че вие имате мъж, ще му ваксате обущата и по един честен начин ще му кажете: „Дай ми 5 лева!“ Ще ви плати. Отивате в града, може да се качите на трамвай по 3-4 пъти на ден. Ще се откажеш от трамвая, ще ходиш пеш. Изобщо, за всяка работа по честен начин ще се извърши. Ще напишете нещо, ще ушиете нещо, но всичко по честен начин. Хубаво. Тази сума за някои може да е малка, но за някои от вас е голяма. Искам да преодолеете, но да разрешите задачата по честен начин, честно да спечелите парите. И тогава ще видим за какво ще можем да употребим тази сума. Другояче може да я разрешим много лесно. Може някой от вас да бръкне в кесията на баща си. Не по този начин. А пък ако не можете да разрешите задачата, аз ще ви кажа как да я разрешите. Това е едно хубаво упражнение.

Сега, искам за тази задача никому вънка да не говорите. Вие ще си изпълните вашия план, всеки може да отдели по 5-10 минути, колкото време празно имате. Като решавате тази задача, да не влезете в някакво стълкновение. Ако работите по този път, по който ви говоря, значи сте ме разбрали; ако срещнете много големи мъчнотии в пътя, не сте ме разбрали. Щом се улеснявате, разбрали сте ме. Ще кажете: „Много мъчнотии срещнах.“ Не си ме разбрал. Щом сте ме разбрали, и мъчнотия да срещнете, лесно ще я отмахнете. Ако не се премахне, има нещо, което куца, трябва да се премахне. Две мнения няма. Това е една от най-лесните задачи.

Ние започваме от материалните задачи – 300 лева. Аз ви казвам, че тази е една от най-лесните задачи за ученика, една от най-лесните задачи, която може да се намери в учебника за задачи. По-проста задача няма. Ако мислите, че тази задача е мъчна, по-проста от нея няма. Това е на втор план. То не е толкова съществено. Да не би да кажете: „Как ще намерим тия 300 лева?“ Това е маловажен въпрос.

Съществен въпрос е връзката, която трябва да се осъществи между Бога и вас. В туй отношение аз ще ви съдействувам, ще ви покажа какви са отношенията между връзките, които досега сте имали и тази, новата връзка, която сега се образува. Да видите каква е разликата. Мъчно може да си представите каква е същинската разлика на нещата. При сегашното ви състояние, до което сте достигнали, може да се образува тази вътрешна връзка, понеже имате опитности. Тази, първата връзка, е нов елемент, който ще разреши вашата задача и ще осмисли живота ви и бъдещото ви състояние ще се урегулира, тъй че няма да бъдете като онези 5 глупави девици, а ще бъдете онези 5 девици, които ще влезете с младоженика. Искам сега да бъдете тихи. Така ще се върнете вкъщи свободни, вдъхновени, с надежда, че ще има да разрешите една велика задача, на която цялото ваше бъдеще ще се държи. Няма да се спъвате. Че ние познаваме професора, живота му, дошли сме в училището. Аз не говоря за отношенията вкъщи, за отношенията навън, в света, аз говоря за вътрешните отношения, а то е Божественото.

Сега, по старому трябва да ви запитвам: разбрахте ли? Няма да ви запитвам. Аз изнесох едно ново положение – туй, което хората наричат „учудване“. Когато човек седи горе и гледа, учудва се, гледа отгоре надолу, учудва се. Като не се е качвал, учудва се, той сам се възхищава, вижда мъчнотиите, а вие изведнъж се виждате пред планетата, на която трябва да се качите и може да се качите. Сега, думите „мога“ и „не мога“, те са изключени. Ще кажете: „Ще бъда герой“, понеже то е процес на движение. Думата „ще бъда герой“ изключва „мога“ и „не мога“. Някой казва: „Колкото мога, толкова и не мога.“ „Ще бъда герой“, нищо повече! Някой казва: „Ще бъда герой, ако е рекъл Господ.“ „Ще бъда“ подразбира, че Господ е рекъл, пък аз Неговата воля на две не правя. Понеже Господ е казал, ще влезем в

училището, понеже Господ е казал, ще учим, ще бъде тъй, както е казал.

Сега, някои ще кажат: „Защо да не сме по-млади, ами сега, на стари години?“ Тези от вас, които мислят, че са много стари, кажете ми на колко години сте? Защото ние наричаме човек на средна възраст този, който има 20 милиона години. Ние на колко сме? Ами че тъй! Ние сме на Слънчевата система. Слънцето, за да се завърти, да направи едно обръщане, взима 20 милиони години. Тогава вие сте едно малко бебе. На колко слънчеви дни сте сега? Вие сте 40-годишен. Изчислете каква част съставляват вашите 40 години от Слънчевата система. Следователно хората на Слънцето не могат да разберат какъв ще бъде този човек, който ще има 10 слънчеви години. Колко години правят 10 слънчеви години? Един човек от Слънцето, който е там на 10 години, тук ще бъде на 200 000 000 наши години и там ще бъде едно младо момче, ще припка и като го питат на колко години е, ще каже: „На 10 години.“ Думите „млади“ и „стари“, това са само отношения. Сега имате едни отношения, за бъдеще ще имате други отношения, други мерки. Тогава ученикът не може да бъде стар. Който се учи, той всякога е млад. Вие в Бялото братство трябва да знаете онова изкуство на подмладяване. В тях човек тъй лесно може да се подмлади, както един човек подмладява къщата си или градината си със своите дръвчета. Туй, което за нас съставлява мъчнотия, за тях е тъй естествено, те постоянно се подмладяват, постоянно са млади. Там няма да срещнеш такива стари хора, все млади са там. Те могат да вземат всичките форми, които хората имат. Това е наука, това е изкуство, което ние не можем да го направим.

Сега вие трябва да решите същественото. Туй е въпрос на бъдещето, то е една дълбока наука. Важна е връзката, която трябва да направите. За тази връзка много пъти са ви говорили, решавали сте и

сте дошли до това положение. Може вече да я направите. Значи напълно сте подготвени и може да стане.

„Духът Божий“

Беседа за сестрите, държана в новия салон на 21 юни 1923 г., четвъртък, 4 часа след обяд.

РАЗЛИКА МЕЖДУ ФИЗИЧЕСКАТА И БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ

Когато говоря за любовта, разбирам две разумни същества, които трябва да се разбират. Ако моят приятел има една хубава цигулка, аз ще я пазя тъй, както своята. Туй разбирам цигулар. Ние често нарушаваме този закон. Спрямо другите хора не сме тъй, както спрямо себе си. Първото нещо е, че на хората трябва искреност. Тъй учениците не само в България, но и в целия свят страдат от туй лъжливо приложение на любовта. Всеки един човек изисква за себе си повече любов, отколкото за другите хора, а повечето всякога разваля. И тогава един ученик на Божествената школа трябва да държи само двете крайни точки на линията – или на главата да бъде, или на опашката, а светските хора да туря вътре. Ако хората не знаят пътя, а ти знаеш, дръж главата и остави някой друг да бъде опашка, и наглеждай от време на време има ли някой да е изостанал. Сърцето, това е главата. Ние говорим само за положенията на физическия свят. Две положения съществуват тук на земята: или на опашката, или на главата.

Сега, разбира се, като се проявява любовта в човека, в него трябва да има съзнание. Любовта се проявява, когато две същества, които съставляват половина на една реалност, трябва да изразят абсолютното същество, т.е. те трябва да направят цялото в себе си, да се допълнят. Тия души няма какво да ги търсите, любовта не се търси.

Някой дойде при мене и плаче. Аз казвам така: Ако ти плачеш, за да се утешиш, виждам, че твоят плач е на място, има смисъл, но ако ти искаш с плача си да ме убедиш, че страдаш, това не е доказателство. Плачът е една утеха. Сърцето се е опрашило, трябва да

плачеш. Умът се е опрашил, трябва да плачеш, но плачът не е доказателство, че страдаш. За пример има ученици, които, като не знаят урока си, плачат. Защо? – Защото не знаят. Ученик, който знае урока си, плаче ли? Който не знае урока си, като плаче, с това иска да каже: „Учителю, аз не зная урока си, но бъди снизходителен!“ Справедливият учител и без сълзите на ученика ще бъде справедлив. Човек може да плаче и духовно. Външният плач не е още плач. Някой път има такава скръб, която не може да се изрази със сълзи, то не е още дълбоката скръб. Та вие трябва да проучвате закона на любовта. Трябва да проучвате любовта като сила, да видите какво приложение има. Ако не разберете нейните закони, вие ще се натъкнете на големи противоречия.

Едно от качествата на физическата любов е, че човек изгубва охота да учи, той си фантазира. Ако има дюкян, напуща го. Ако следва университет, напуща го, само за любовта мисли – седи, медитира, мечтае. А като дойде истинската, Божествената Любов у човека, той взема перото и почва да пише, работи всичко. Той не плаче. У него се заражда желание да чете, да учи и каквото запомни, не го забравя. По това се отличава Божествената от човешката любов. Този, който има земната любов, и сто пъти да прочете нещо, казва:“ Не го разбрах, как ще го разбере главата ми, не го запомних.“ И сега мнозина казват: „Отъпяхме.“ При тази светска любов всички хора отъпяват. При нея човек е много капризен, много неспокоен, движи краката, ръцете си, неспокоен е, недоволен е. Няма нищо, вие гледайте философски на въпроса, а това, че сте се измокрили, че валяло, че сте изгубили парите си, това са обикновени работи. Всеки човек, у когото има тази физическа любов, той е като някоя оса. Доближи се някой при него, той казва: „Оставете ме!“ Той все мисли, разрешава някоя задача, но тази задача никой не я разрешил. При

тази любов има един лъжлив срам. Най-първо хората са срамежливи, държат очите си надолу, но после, като си турят юлар на главата, ококорят се. В Божествената Любов човек добива онова велико душевно спокойствие. В тази Любов човек е внимателен, нежен. Такъв човек, като отиде при някого, който има юлар, ще му го снеме. Онзи, който има физическата любов в себе си, като дойде при тебе, ще те залъгва, докато ти тури юлара. Тури ли ти юлара, казва ти: „Сега ще вървиш с мене!“ А онзи, който има Божествената Любов, като дойде при тебе, сваля ти юлара и ти казва: „Сега ти ще дойдеш при мене.“ За да се разбере Божествената Любов, трябва да има контрасти. Как ще схванете тази любов без тези проявления? Физическата любов е направена от нишките на Божествената Любов.

Днес всички хора искат да бъдат свободни. По какво се отличава свободата? Били ли сме досега на земята свободни? Има ли идеална свобода тук? – Няма, но при това тя съществува у нас като един образец. Какъв е образецът на свободата? – Като дойде до любовта, има любов в децата, във възрастните, в търговията, в науката и т.н. По същия начин и свободата се проявява на степени. Под думата „свобода“ хората разбират, че човек трябва да прави това, което той иска в даден случай. Не, главното е разбирателство. Вие трябва да разберете вашия живот, смисъла му и от там да започнете. Това е основният принцип. Животът трябва да се разбере и след туй ще се разбере и любовта. Вие трябва да намерите образец на някоя любов, трябва да намерите такъв човек, у когото любовта му през целия му живот да е останала без промяна. И като умираш, да знаеш, че този човек те обича и той не те забравя, и ти него, но ако, щом умираш, го забравяш, това не е любов. Вас ви трябва такава любов, че като минеш в другия свят, да я занесеш със себе си. Нали любовта никога не отпада? Тя не е само за този живот, но за вечния живот. Има

временен живот, има и вечен. За да се разбере вечният живот, трябва да се знае временният. При тези условия, при които сега живеем, има много належащи въпроси, които ще трябва да се разрешат, има много способности, дарби, които трябва да се развият. По кой начин? – Да кажем, че някои от вас са болни, други страдат от беднотия, трети искат да се учат, но никой не им помага, други искат да учат изкуство и т.н. Питам тогава: По какъв начин можем да им помогнем да се развият дарбите им? Този пък, на когото помагат, трябва да има човещина да признае помощта, а не, след като си изтъче платното, да ритне кроеното и да каже: „От това общество нямам полза вече!“

Аз зная едно правило: докато не се отвикнете да се одумвате, нищо не можете да направите. Човек трябва да бъде сляп за чуждите погрешки, а да отвори очите си за своите. Ако един човек е на мястото си, той ще бъде добре дошъл навсякъде. Ако той е добър музикант, художник, поет или лекар, ще бъде добре дошъл навсякъде. Това ще е само тогава, ако изпълнява волята Божия. При сегашните условия за мене важи волята Божия. Ако един син не почита баща си, бащата трябва да го изпъди навън, нищо да не му дава. Нека се опретне и работи! Бащата е работил и спечелил. Ако туй учение е повдигнало бащата, защо той да не го приложи към сина си, но ако го е повдигнало, нека го приложи. Нека предаде на сина си качествата на своя талант и характер. Българите казват: „Роди ме, мамо, с късмет, че ме хвърли на боклука!“

Когато Христос дойде между евреите, какво им остави? – Нищо не им остави, задигна си филмите. Така ще направя и аз. Няма да дам нито един косъм от главата си на българите, Каквото давам, един ден ще си го взема. Ще си вдигна цигулката, ще си вдигна лъка и ще си замина, а те ще останат само със свирните си. Аз няма да оставя тези Божествени филми, да се подиграват с тях. Такъв е Божественият морал, това е Божият закон. Бог прилага сега закона Си в света.

Нещата не зависят от хората. Ако хората разрешаваха въпросите, нищо нямаше да остане от света, но Бог ги разрешава. Така трябва да гледате. В света Бог разрешава въпросите. Щом Бог разрешава въпросите, хора ще има в света, а щом хората разрешават въпросите, хора няма да има. При всичките условия на живота човек трябва търпеливо да дочаква края на нещата. Представете си следващото разяснение. Ризата на някого е кирлива, оцапана. Взема я в коритото, да я пера. Тя казва: „Чакай, чакай, защо в топла вода ме переш?“ – После ще ти докажа лекцията си. – Взема малко сапун. – „Чакай, чакай, защо със сапун? Защо ме мачкаш така?“ – После ще видиш– Туря я на въжето, изсъхне. Питам го сега: Видя ли се по-рано в огледалото какво беше? – „Видях се.“ -Ела сега да се видиш в огледалото с тази риза какъв си? Какъв си сега? – „Бял съм.“– Забелязваш ли една разлика между първото и второто си състояние? – „Забелязвам.“ – Каква? – „В първото имаше една голяма натегнатост, а сега се усещам по-лек.“ – Тъй че има въпроси, които са на мястото си, но има и такива, които не са на мястото си. За пример ученикът свири. Запитва учителя си: „Учителю, кажи где бъркам?“ Учителят го спира, показва му с пръста си. Ученикът продължава, но след това пак прекъсва и пак запитва вярно ли свири. Това запитване е на мястото си, но щом знае да свири, няма да прекъсва и тогава и двамата ще свирят. Външните пък ще дадат заключение дали свирят право или не. Има време за прекъсване, има време за работа, има време за копане, има време за садене, има време за учене, за спане, има време за питане, има време за мълчане и т.н. Ако те бодна, ти ще ме питаш: „Защо ме бодна толкова“, но като туря един наполеон в кесията ти, не питаш защо ти турям. Туря ти още един, пак не питаш. Аз турям, ти броиш и не питаш защо. Ако започна обратното – да вземам, тогава ще питаш. Значи при първото положение, като ти давам, не питаш защо ти давам, но като вземам от тебе, питаш. Ето

философията, която съществува при сегашните условия на живота. Когато някой те обича, не питаш защо те обича, а когато не те обича, питаш защо. Тази кесия не я затваряй, а денем и нощем нека стои отворена, защото онзи, който очаква възлюбения си, той не я затваря, та по което време да дойде, да вземе. Когато не искаш да дойде някой, ти затваряш вратата си. Тези положения сега ще се приложат.

Сега, да допуснем, че ви дават двама своенравни, упорити ученика да ги поправите. Какъв метод бихте приложили вие? Как ще се справите с тях?

Сега допуснете едно противоречие в живота. Как ще го разрешите? За пример синът ти станал на 21 години, но умът му е като на дете и казва на майка си: „Мамо, искам да ме носиш!“ Предположение е това, разбира се. Питам: Възможно ли е майката да носи този свой син?Това в материалния живот е едно от големите изключения. Такъв син нито се кара, нито се води. В дадения случай човек трябва да има любов към Бога, той трябва да бъде готов на всички жертви и само така той ще може да изправи всичките свои погрешки и себе си.

Често някои казват, че Бог се е оттеглил от тях. И те остават сами. Добре, да кажем, че аз имам едно дете, което нося на ръцете си, милвам го, но ако аз отнема ръката си и го оставя да върви само, моята любов по-малка ли е? Туй дете може да си мисли, че моята любов е по-малка, но верни ли са заключенията му? – Не са верни. Ако имате едно неразположение в душата си, Господ не те води за ръка, но Той ходи подире ви. Вие почвате да се обезсърчавате и казвате: „Свърши се моята!“ Право ли е това заключение? Бог може ли да остави този човек? Той може да не ни преподава с цел да ни застави да мислим, Той отнема нещата, за да застави хората да мислят. Първото нещо е – да няма осъждане. Щом има осъждане, това е един от големите пороци. Да вижда човек своите погрешки и да

познава себе си, това е едно от най-големите изкуства, а за другите туй изкуство е рядко. Ако някой ти каже: „Покажи ми погрешките“, той те изкушава. Той сам си знае погрешките.

Съвременният живот е потребен, за да се създаде онзи вътрешен импулс в човека. Само така ще може да се съгради едно Божествено общество, в което всички хора трябва да бъдат съвършени, а могат да бъдат съвършени. Съвършенството е възможно – то е извън времето и пространството. Човек трябва да има стремеж към съвършенството. Той не може да бъде съвършен като Бога, но може да се стреми към това съвършенство. Той трябва да се стреми да владее ума, сърцето си и волята си, ученик да бъде и да стане като учителя си. Значи ученикът като завърши своето учение, достатъчно е да стане като учителя си. Бог в Своята целокупност може да се прояви в когото и да е.

(Запитват: Как да разберем това, че любовта не отпада, т.е. че Божествената Любов се продължава и след земния живот?)

Понеже любовта съществува в духовното тяло вътре, а човек живее в него, то тя си остава в духовния свят, защото на физическото поле не може да се прояви. Като мине човек от този свят в другия, тя се проявява в духовното тяло.

След смъртта на човека, след освобождаването му от физическото тяло, любовта си остава в своята чистота. Тази душа, която те обича, и след смъртта си ще ти предаде нещо. Тя ще ти предаде някое свое качество. Ако е била писател, ще ти предаде това си качество. След заминаването на тази душа любовта се проявява чрез духовното тяло. Тази душа, която има в себе си любовта, разполага със законите и може да направлява този, когото обича. Всички писатели изобщо все си имат някого, на когото оставят по нещо. Писателите са били вдъхновявани от Христа. Църквите и всички проповедници – също. Туй, което спъва проявлението на

Божествения Дух, това е този критически дух в човека, вследствие на което хората не могат да се вдъхновяват. Първото нещо – ще се борите с този критически дух във вас. Докато не се повдигнете над това обикновено ниво, което постоянно се вълнува, Божественият Дух не може да работи у вас. Дотогава във вас ще работят тези обикновени духове – едни ще ви дават едни съвети, а други – други съвети. Те ще ви казват: „Тъй ще направите, иначе ще направите." За колко от нашите постъпки ние съжаляваме! Казваме: „Аз направих една необмислена погрешка!" Всяка постъпка, която сме обмислили, ние сме доволни от нея. Не е въпросът да се осъждаме, но да признаем нещата.

Какво нещо е одумването? – Яли сме на една гостилница около 20 души и сме направили един дълг от 20000 лева. Гостилничарят не ни пуща, трябва да си платим. Тази сума ще ни бъде пречка, затова тия 20 души трябва да намерим един модус как да се изплати тази сума. Тя ще се разпредели между всички. Одумването е един дълг, който трябва да платим. Това е практическият въпрос. Иначе гостилничарят не пуща. Кой колкото пари има, ще даде и така ще излязат свободни. И действително някои от вас изискват своя брат повече да плати, отколкото той може да даде. Дойде някой, иска да му заколя кокошка. – Не мога.-"Как тъй'„ – Че най-после аз имам убеждения за себе си и не коля, даже не искам да причинявам вреда на животните. Той настоява, иска да направя това, което не мога.

И тъй, в живота ви има много практически въпроси, които трябва да се разрешат!

Беседа, държана на Витоша (при Бивака „Скалата") 9 юни 1924 г., Спасовден[43]

[43] Спасовден е винаги в четвъртък, следователно датата 9 юни 1924 г. не отговаря на действителността, тъй като излиза, че е понеделник.

СЪБИРАНЕ И ИЗВАЖДАНЕ. ЗАПАЛВАНЕ И ИЗГАСВАНЕ НА СВЕЩТА

Тайна молитва

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

10-а глава от Евангелието на Лука, 6-и стих.

Интересно е защо Христос казва на учениците Си никога да не поздравляват, когато вървят по пътя. Нали сега се счита за културно да поздравиш някого, а Христос казва да не поздравляваш, като вървиш по пътя. Стихът е ясен сам по себе си. Христос казва, че ги изпраща като овци между вълците. Питам: когато една овца срещне един вълк, как ще го поздрави? Думата „поздравление“ подразбира, че само двама разумни хора, които се обичат, могат да се поздравляват. Само разумните хора могат да се поздравляват един с друг. Хора, у които няма никаква разумност, не могат да се поздравляват, не могат да се разговарят. Много пъти многото говорене не постига целта, която се гони, която се има пред вид. Няма какво да се спирам в живота, да ви покажа, че е така, вие сами знаете това. Когато някой говори много, малко работа свършва.

Сега, каква е целта на вашите събрания? Да ви се говори ли? Казвате: „Да се съберем.“ Че, в това няма нещо необикновено. Кой не се събира? В кръчмите се събират, по улиците се събират, в кинематографите се събират, в църквите се събират, навсякъде се събират, та и вие казвате: „Да се съберем!“ Че, кога не сте се събирали? Мен се вижда много обикновено това, да се събирате. По-необикновено щеше да бъде това, да не се събирате и тогава една да отиде на едно място в гората, друга – на друго място в гората, трета –

някъде на един километър разстояние от първите, че никоя да не знае коя къде е. Разбира се, не взимайте това за чиста монета, но аз само ви правя намек, защото често ние търсим смисъла на живота там, дето го няма. Ако събирането става съзнателно, под давлението на Божествения Дух или под давлението на Божествената любов, това събиране има смисъл, но когато събирането става под съвсем други съображения, тогава и резултатите са други.

Сега, да дойдем до съществения въпрос: какви са качествата на събирането. Всички вие сте ходили в първо отделение, вярвам даже да сте свършили и четирите отделения. В такъв случай, какви са качествата на събирането, по какво се отличава то? При събирането всякога има едно увеличаване. С това се отличава събирането. Значи всякога, когато се събират нещата, се увеличават. При изваждането имаме обратния процес: когато изваждаме, нещата се намаляват. Тъй че, у вас същинската идея на събирането ви е да се увеличавате. Добре, след като се събирате, увеличавате ли се? Не е достатъчно само да се събирате, но всеки от вас, като излезе от събранието, усеща ли да е станал по– голям, отколкото е бил? При всяко събрание органически тялото на човека трябва да нараства поне с 1/10 000 част от милиметъра. Човек като отива на едно събрание, особено молитвено или както е това тука, по закона на събирането трябва да се е увеличил поне малко.

Да допуснем сега, че някой от вас отива в някой първокласен ресторант, дето има голям майстор готвач и той е приготвил 10 най-хубави баници, каквито нам се нравят: една от зеле, друга от лук, трета от моркови, четвърта от спанак, пета от сирене и т.н. и вие ядете от всички тия баници. Какво печелите? Ако аз вляза в същата тази гостилница и си взема една сладка баница, направена от мляко и полята отгоре със сладко, а вие сте яли и от 10-те баници, кой е

спечелил повече? Вие, които сте яли от тия 10 баници, ще се смалите, защото тия баници са много скъпи. Вие, преди да сте влезли в гостилницата, сте тежали повече, понеже сте имали повече пари в джоба си, но като излезете навън, тежите вече по-малко, смалили сте се. Та, най-първо, като влезеш в гостилницата, постъпваш според закона на събирането, събираш първо от баниците, но като излезеш от гостилницата, постъпваш според закона на изваждането, вадиш от джоба си. Тогава, при едното събираш, при другото вадиш, в резултат какво става? Неутрализиране. Придобивката се неутрализира. Досещате ли се сега каква е главната мисъл, към която искам да насоча умовете ви?

Всички вие сте все от умните, хайде, ще ви дам една задача, да видим как ще я решите. Имате, за пример, една единица – можете ли да я разделите на повече от 10 части? Не, единицата може да се раздели само на 10 части. На повече от 10 части тя не може да се раздели, без да се повторят тия числа. Например, ако я разделите на 12 на 13 части, ще имате сумата на числата 1 и 2, 1 и 3 и т.н. Значи тия същите числа пак се повтарят. Тия числа до 9 пак се срещат, не са нещо ново. Значи една ябълка може да се раздели само на 10 части, на повече от 10 части не може да се раздели. Такъв е законът. Така е в Божествения свят. Единицата може да се раздели само на 10 части. Щом дойдете обаче до човешкия свят, там можете да я делите на много части.

Сега, да пристъпя към важния въпрос. Нали всички хора изобщо се стремят към Божествената любов. Кои са качествата на Божествената любов? Вие от толкова години търсите Божествената любов, знаете ли поне едно от качествата на тази любов? Може ли някой от вас да прочете нещо от 13-а глава от Първото послание към Коринтяните? Щом любовта се прояви на физическото поле, вие

всички я знаете вече, тя се занимава с материални работи. Детето казва на майка си: „Мамо, ако ме обичаш, дай ми хляб!“ Нищо повече. Ученикът казва на учителя си: „Ако ме обичаш, дай ми знания.“ Това е едно малко по– високо състояние на любовта. Значи, дотогава, докато ние подразбираме в любовта материални работи, Божествената любов не може да се прояви, понеже всякога ще има състезание. Ако имате един благодетел, който ви издържа, но същевременно този благодетел издържа и още 10 души и на едного от тях субсидира повече пари, у вас ще се породи недоволство, макар че този човек облагодетелствува и вас. Недоволство има и в учението. Онзи, който напредва в учението, и той бива недоволен. Следователно истинската любов е там, когато се дойде до границата, когато това недоволство изчезва. Гледам някоя майка обича много детето си, но това дете умира. Тя плаче, страда, казва: „Не мога без това дете, защо ми го взе Бог?“ Бог ѝ даде друго дете, тя също го обича много и пак казва, че не може без това дете, но не се минава много време, детето пораства и между майката и него настава един разрив. Питам: Как отпадна тази любов? Къде отиде тя? Това, че майката не може без детето си, това са наши схващания. Майката държи детето си на ръце, отглежда го и мисли, случайност тази майка е принудена да даде детето си да го отгледа слугинята или някоя друга жена и виждаме, че след десетина години тази жена за детето представлява същото нещо, каквото представляваше и майка му. Значи идеята, че „без това дете не мога“, е права само по отношение към Бога.

Да ви обясня какво се подразбира под мисълта, че „без това дете не мога“. Представете си, че вие имате тук една малка лампичка и казвате: „Без лампичката не мога.“ Без какво всъщност не можете? Без самата лампичка, без самата крушка на лампата или без друго нещо?

Вие не можете без светлината. Светлината на лампата всъщност е същественото нещо, без което не можете. А крушката е само проводник на тази любов. Дотогава, докато Божествената любов тече през това дете, без него не мога, но щом престане да тече през него, то вече няма смисъл. Следователно тази форма има смисъл само поради съдържанието на светлината. Светлината обаче не е крайният предел на Божествената любов. Зад тази светлина, която ние виждаме във вид на лъчи, има друго нещо, по-съществено. Не е светлината, която може да ни задоволи. Кое? Отваряме книгата на живота, тази светлина пада върху книгата и ние четем. Значи тази светлина е необходима, за да можете да четете книгата на живота. Но не е само това, че ще чете. Това четене ми показва пътя към Бога. И тъй, лампичката е потребна, за да се прояви светлината. Светлината е потребна, за да се прояви книгата, да четем. Книгата ни показва живота, разкрива скрития смисъл на живота, а животът ни посочва пътя към Бога.

Постигнем ли всичко това, ще се радваме и тръгваме със светлината към този път. Та, същественото, което трябва да знаете, е че всички тия неща, които съществуват, това са пособия, упътвания към великото и Божественото в света. Любовта, която съществува към хората, отношенията, които съществуват към хората, това са неща, които ни упътват към Бога. Ако човек знае как да гледа, във всеки друг човек, във всяко същество, колкото и да е малко, все ще намери нещо хубаво. Ако той съумее да схване тази хубава черта, той все ще прибави нещо в живота си.

Сега гледам ви, в събранията всички вие сте започнали по обратен път. Във физическо отношение се събирате, а в духовно отношение сте започнали с изваждането, все отрицателни качества си намирате. Какво изваждате? Вие казвате: „Еди коя си сестра все има

някаква отрицателна черта.“ Като кажете, че еди-коя си сестра има някаква отрицателна черта, знаете ли какво става? Един лъч от тази лампичка изгасва. После казвате за друга някоя: „Знаете ли тази сестра какъв недъг има?“ Хайде и втор лъч от лампичката изгасва. „Ами третата, откак дойде в събранието, внесе само разединение.“ Хайде и трети лъч изгасва. „Ами тази четвъртата пък, откак влезе между нас, всичките нещастия ни сполетяха.“ Хайде и четвърти, пети лъч от светлината на лампичката изгасва. Вие говорите тъй отрицателно за петата, за шестата, за седмата, за осмата и т.н. сестри и току-виж един след друг лъчите на светлината в лампичката изгасват, докато най-после изгасне и цялата лампичка. Вие изваждате, изваждате и настане най-после тъмнина. Това е един психологически закон, който предизвиква загасване на светлината в нашия ум, в нашето съзнание. Изваждаш, изваждаш, докато най-после се намериш в пълна тъмнина, в ума ти е всичко загаснало и най-после казваш: „Господи, защо направи света така?“ Господ казва: „Който гаси тъй като тебе светлината на своя ум, той като тебе ще остане да живее в тъмнина и в мрак.“

Какво трябва да направите? Ще започнете обратния процес. Ще кажете: „Онази сестра там е почнала да се поправя, станала е отличен свирец. Нека дойде да ни посвири!“ Тя дойде, седне на пианото, започва да свири и хубаво свири. Веднага лампичката светва. После казвате за друга някоя сестра: „Ами знаете ли, че еди-коя си сестра била писателка, пише много хубаво.“ – „Тъй ли? Хайде да я викнем да ни прочете нещо.“ Тя дойде, прочете някое свое стихотворение. Всички са доволни, радват ѝ се. Лампичката още повече светва. „Ами онази сестра там била художничка. Нека си донесе картините да ѝ ги разгледаме.“ Тя си донася картините, всички ги разглеждат, радват се. Лампичката още повече светва. За друга казват: „Ами тази сестра там

свършила някакъв курс по шев и хубаво работи. Нека я накараме да ни отвори един курс.“ Лампичката още повече светва. За някоя казват: „Ами знаете ли тази сестра какви отлични баници прави?“ – „Хайде нека ни направи една баница!“ Тя направи една баница, всички се радват, доволни са. А лампичката светва и все повече светва. Колкото повече се изтъкват положителните черти един на друг, толкова повече светлината на лампата се усилва, докато най-после светне с всичката си светлина. И тъй, като се стремите към положителната страна на живота, само така ще създадете в себе си характер. Това е вече Божественото в човека. Иначе, като си търсите само отрицателните страни на характера, ставате банални.

Аз днес обяснявах един велик закон в живота. Той е следният: В света има два вида мъже и два вида жени. Единият вид жени са герои, а другите – страхливци. Единият вид мъже са герои, а другите – страхливци. И на едните, и на другите Господ казва: „Страдания ще има!“ От Невидимия свят ви питат: „Като герой ли искаш да страдаш или като страхливец?“ Ние, съвременните хора, искаме да избегнем страданията. Никой не може да ги избегне. Казвам: Страданията в днешния век са като условия за развиване на човека. И страхливите страдат и героите страдат, но питам ви: като какъв искаш да страдаш: като герой или като страхливец? Кое е по-хубаво за вас? Като герой. Ако аз ви кажа, че трябва да страдате като герои, вие казвате: „То не е за нас.“ Ако пък вие кажете, че трябва да страдате като страхливци, то пък съвсем не е за вас. В Писанието се казва: „Страхливите няма да наследят царството Божие.“ Какво значи този стих? Той трябва да се изясни. Той означава, че в душата на страхливия любовта не може да проникне. Страхът е едно отрицателно качество. Страхливият човек представлява една камениста почва, на която нищо не може да расте. Затова страхливият не може да наследи царството Божие. Аз бих

превел този стих другояче: в пустинята извори не могат да текат, плодове не могат да се раждат, там смърт навсякъде владее. Следователно пустинята не може да бъде наследена от хора. Значи, за да може пустинята да се наследи от хората, в нея трябва да извират извори, а изворите на живота идват само от Любовта. Реките, изворите, дърветата, всичко това е като емблема на една сила, която иде от Любовта. Та, всеки от вас трябва да се спира, да обмисля добре нещата, да има една положителна мисъл по отношение Божествения Промисъл и да знае къде именно да намери този Божествен Промисъл.

Всяка добра мисъл, която се отпечатва във вашия ум, това е един добър отзвук на Божествената мисъл. Като ви дойде една добра мисъл, или като ви дойде един добър подтик, или като ви посети един добър приятел, или като прочетете една добра книга, или когато небето е ясно, или когато някоя хубава звезда ви обърне вниманието, недейте пропуща тия неща, всичко това е един говор от Небето. Щом тази звезда ти е обърнала вниманието, ще се спреш да видиш какво иска да ти каже.

Сега ще ви представя една картина, да видите как говори Небето. Представете си, че вие се намирате в една тъмна, бурна нощ, не можете да се ориентирате, изгубили сте си пътя, не знаете на коя точка се намирате, но по едно време духне малко вятър и вие виждате Северната мечка. Какво ви показва тя? Тя ви показва посоката, показва ви накъде е изток, накъде запад, накъде север и юг. Тази звезда иска да ви покаже, че вие сте взели запада на пътя, а трябва да се върнете и да вземете изтока, там е посоката на вашия път. Щом ви каже това, след малко небето пак се заоблачава и затваря. И звездата се изгубва. Казала ли ви е нещо тази звезда? Да, тя ви определя пътя.

По-нататък, далеч някъде, виждаш някоя свещ, някоя колиба. Ти трябва да разбереш гласа на тази свещ, която свети.

Ще ви представя друга картина. Представете си, че вие пътувате пак през една тъмна, бурна нощ, вън – голяма виелица и вие изгубите пътя. По едно време виждате вече недалеч от вас светне някоя малка свещ. Какво иска да ви каже тази свещ? Тя иска да ви каже: „Ела на гости у нас! Само по този начин ще бъдеш избавен от смърт. Нашият господар е много добър. Затова ние отворихме прозореца.“ Така някой път и във вашия живот ще бъде тъмно, бурно, неприятно и ще си казвате: „Не искам да живея. Дано се намери някоя болест да ме прати в онзи свят.“ Но тъкмо по това време ще се намери някоя светлина отнякъде и ще ви каже: „Ела в дома ни!“ Значи чрез тази светлина Бог проговаря на тази душа и казва: „Не бой се, има едно прибежище за тебе.“ Това е, което говори, тази светлина в тъмната, мрачна нощ. Тази светлина е израз на Любовта. И когато ние обичаме Бога, Той чрез тази светлина изпраща любовта Си на световете. И всеки, който разбира езика на тази светлина, ще види, че зад всеки лъч на светлината седи Божествената любов. Това значи да се разбира истинският смисъл на светлината. Или, казано на мистически език: Вътре в душата си ти ще почувствуваш един свещен трепет и ако си бил отчаян, веднага в тебе ще настане една вътрешна мекота, ти ще се ободриш, ще се подигнеш и ще почнеш своята работа.

Та, казвам сега на всинца ви: Като се събирате, да не почвате да изгасвате лъчите на светлината. Това изкуство, да намирате погрешките, хората вече го научиха, па и децата го знаят. Даже и животните, като те срещнат, изгледат те и си кажат: „Не те бива, знаем те, нямаме вяра в тебе“, и си заминава. Срещне ме някоя птичка, погледне ме и си казва: „Познавам те.“ И тя няма вяра. И тя загасва един лъч от светлината. Таман се моля някъде в гората, но

изведнъж някой заяк мине покрай мене. Като му потропам, той хукне някъде навътре в гората, скрива се, казва: „Не вярвам в твоята молитва.“ И той заличава един лъч от светлината на лампичката. Аз си пиша някоя поезия и току мине покрай мене някоя птичка и изведнъж хвръква надалеч. И тя казва: „Не вярвам в тебе, аз съм опитала такива поети като тебе.“ И тя заличава един лъч от светлината. И птичките са неверни, и те вярват в тази негативна мисъл по отношение на вас.

Аз съм опитвал птичките. Някоя птичка лети, дойде към мене, аз ѝ казвам: „Ела тук, на ръката ми!“ Тя ме пита: „Каква гаранция ще ми дадеш, че няма да ме повредиш нещо? По-добре ще си пея на дървото, отколкото да кацна на ръката ти.“ Не хваща вяра, не кацва на ръката ми. Досега аз зная само едно птиченце, което е кацнало на ръката ми, което ми е хванало вяра. Другите все бягат, не хващат вяра. Но ако човек дойде и прояви Божията любов, и птиците ще му вярват.

В 1917 година, когато бях във Варна, имах един килер в хотела, дето живеех, там турях кюмюра си. По едно време в този килер влязоха два косера, мъжки и женски. Аз ги взех горе в стаята си, понеже в килера беше много студено, зимата беше студена, имаше големи виелици. Казвам си: Колкото трябва, ще платя за тях. На сутринта вземам една кофа със зрънца, наклаждам един мангал и сядам при мангала да се грея. Мъжкия косер се уплаши, избяга, отиде до прозореца, а женският дойде при мангала, качи се на крака ми и отиде до прозореца. Пак дойде до мангала, качи се на рамото ми и пак отиде до прозореца. Най-после дойде при мене, качи се на ръката ми, Питам: Как бихте изтълкували това? Защо се качи на крака ми, после на рамото ми и най-после на ръката ми? Мъжкият косер ѝ казва: „Ти жена, разправяй се с този човек, но аз съм опитал мъжете, зная ги!“ Тя ме гледа с един тъжен поглед и аз я гледам. Тя хвръкна от

рамото ми, отиде до прозореца и ми казва: „Господине, ти си много добър, накладе ни огън, вода ни даде, зрънца ни даде, но отвори ни сега прозореца, да си излезем навън, да си продължим работата.“ Аз ѝ говоря на птичи език: „Сега времето вън е още лошо, бурно, като се стопли, аз сам ще ви отворя, да си отидете.“ Тя отиде при мъжкия, говори му нещо и после утихнаха. Легнаха си спокойни вечерта. Тази е единствената птичка, която ми се напълно довери.

Значи и у тях има съзнание. Мъжкият косер не хваща вяра. И вие сега мязате на този мъжки косер. Господ ви прави добро, но вие казвате: „Господ ни прави добро, но кой знае...“ Колцина от вас мязате на женския косер? Казвам: Ето един похвален пример. Всеки човек трябва да има такава вяра в Бога и да знае, че и при най-тъмната и бурна нощ той може да попадне в кюмюрлука, отдето Бог ще го вземе в стаята си. Господ ще промисли и за тебе.

Та, царството Божие с поглеждане навън няма да се вземе. Външният свят заради нас няма да се измени. Когато говорим за Божествения свят, ние разбираме туй вътрешно променение, туй вътрешно смекчаване на човешкото сърце. Аз считам една бурна, тъмна нощ за нещо много красиво. Ще ви кажа защо. Една такава нощ може да бъде едно благословение за мене. Представете си, че аз съм един човек, който цял живот съм ходил натук-натам безцелно, нищо добро не съм направил и като обикалям така, през една тъмна, бурна нощ се заблудя някъде из гората и по едно време видя, че се отвори някъде един прозорец и светне една малка свещица. Аз се напътя по направлението на тази светлина и вляза в колибката на един добър, благороден човек, който ми отвори книгата на живота, упъти ме към Бога. Тази нощ не беше ли за мене едно голямо благословение? Тази нощ ме спаси. Някога пък добрият ден може да погуби човека. Представете си, че аз съм тръгнал да отида при този

човек, който ще ми покаже пътя към Бога. Но по едно време, като минавам покрай една кръчма, гледам вън насядали около масите мои другари, познати, които пият и се веселят. Денят е хубав, приятен, хубаво слънце грее. Като погледна към тях, казвам си: „Кой ще ходи сега при този човек? Не е ли по-добре да се отбия тук и да се повеселя.“ Отбивам се и пропущам своето благо. Този хубав ден не можа ли да ме съблазни? Не мислете, че външната обстановка е нещо реално. Не, не, тя е нещо меродавно, тя не говори, че в нея е скрито вашето благо. Не мислете, че вашето здраве всякога крие вашето щастие. Може би някога в някоя болест се крие вашето щастие. Толстой сам казвал, че при всяка една болест и след всяко оздравяване му дохождала по една хубава идея, придобивал по нещо Божествено. Някой път човек седи, гледаш го, нито тук е, нито на Небето. Но след това мине в една нова фаза. Тъй щото истинското здраве на човека седи в това, да се намира в съгласие с Бога, да е в съгласие с праведните и добри хора по лицето на Земята или с онези хора, които живеят горе, на Небето.

Та, сега всички трябва да се стремите да бъдете образец на чистия живот. Гледам ви, сега между вас има едни особени навици, които аз си обяснявам съвсем другояче. Всички вие сте влезли в една област на омагьосан свят. Почти всички хора от религиозните общества минават през тази област. Тази област се отличава по това, че отвън не се дава никаква светлина и кой каквато светлина има, дотолкова осветлява пътя си. Всеки свети за себе си, а самата зона е тъмна. В тази тъмна зона ще се срещнете с много същества, изостанали от хиляди години в своята еволюция, и те ще се нахвърлят върху вас като хищници, ще се ползуват от вашата светлина, ше ви нападнат със своите критики, ще ви казват: „Ти си такъв, ти си онакъв“ – целият свят за тях е лош. Най-после, като изгубите вярата,

нахвърлят се усилено върху вас и ви казват: „Ами и ти не си от светците. Като тебе по-долен грешник няма в света. Да не мислиш, че си тръгнал в правия път? Едно време и ние като вас тръгнахме в този път, но ето, нищо не излезе. Остани и ти при нас, ще ти покажем с какво се занимаваме.“ Ако им повярваш, ще останеш като жител на тази омагьосана област, да им слугуваш. Та, сега именно няма какво да слушате чуждите съвети. Който минава през тази област, ще си запуши ушите, да не ги слуша. Като излезете из тази област, ще си извадите памука от ушите и ще чуете най-хубавите работи. Като минава човек през тази област, трябва да бъде глух.

Светът може да се поправи, но нас ни трябват методи. Бог има всички начини, методи за поправянето на света, Той ще го обърне. За да можете да помогнете на себе си, за да можете да помогнете на своите ближни, трябва да научите методите на Бога. Често вие, като четете Евангелието, не можете да го разберете. Защо? Защото духовното не може да се предаде на книга. За пример вземете една нарисувана лампичка – тя представлява ли светлината? Не, тя е само мнимо изражение на светлината. От нея може ли да излезе светлина? Не може да излезе никаква светлина. Та, първото нещо, когато дойде Божественото в човека: в ума му трябва да стане поне една малка промяна и той да е доволен от всичко онова, което Бог му дава, да работи най-малките работи и да гледа да реализира всяка една добра мисъл или всяко добро желание, колкото малко и да е. Защото хилядите, милионите камъни образуват изворите. Многото извори образуват реките. Многото реки пък образуват морето. Силата на човека седи в тези малки подтици, в тези малки добрини, които човек може да направи.

Всичко, което ви говорих, вие го разбрахте, нали? (*Учителят нарисува едно минаре.*) Вие знаете, че в тия минарета ходжата, на

което стъпало и да се качи, все едно си говори. Така и вие, колкото високо и да се качите, все едно си говорите. Една сестра казва: „Ти не разбираш какво нещо е говоренето на Духа.“ И другата казва същото. Не, то е говорене на ходжата от минарето. Казва ли някоя сестра така, аз ще ѝ кажа: „Да, сестро, ти говориш много хубаво. Хайде сега да отидем при един болен и да направим една молитва. Ти понеже разбираш по-добре, ще ръководиш, а аз само ще пригласям, та дано помогнеш. Ти от повече време служиш на Бога, направи каквото знаеш, пък аз ще донасям вода и ще пригласям.“ А пък вие казвате: „Не, сестро, с такива работи не се занимавам. Кармата на този болен още не е изтекла, няма какво да ѝ помагаме.“ Въпросът за кармата седи другояче. Ти се притечи да помогнеш, пък не мисли за кармата на другите.

Аз гледам от друга страна на въпроса. Туй лошо, което се явява в човека, не е лошо, то е само за изпитание, понеже трябва да има нещо в живота на човека, с което да се изпита неговата сила. Лошото в човека, това е положителната страна на неговия живот. Ако той е разумен, ще знае как да се справи с тия силни движения в живота си. Ако една мисъл е силна в него или ако едно чувство е силно в него, или ако говорът му е силен, той ще употреби всичко това за свое добро. Не е лошо човек да се гневи. Той ще хване гнева си и ще му каже: „Слушай, толкова години вече откак съм те родил. Аз те храних, ти яде, пи, сега вече е време да те впрегна на работа и да ме слушаш.“ Ще му покажеш тоягата и ще го питаш: „Ще ме слушаш ли? Най-първо ще се научиш да мируваш, после ще чакаш, ще слушаш и само когато ти кажа да хванеш някого, ще го хванеш. Докато не ти кажа нищо, ще слушаш моята заповед.“ Той ще каже: „Слушам, Ваше Високоблагородие!“ Той само ще седи и ще пита: „Време ли е да го хвана?“ Той седи, точи си ножа ден, два, три, чака, но аз всеки ден го изваждам в гората с брадвата и му казвам: „Започвай!“ Като се

върнем, питам го: „Доволен ли си?“ – „Доволен съм.“ Накарайте гнева да сече дърва, да маже, това е негова работа. Това той ще свърши отлично.

Сега, да се повърнем към съществената мисъл. И тъй, на всички ви трябва една вътрешна работа в живота, но каквато работа да започнете, мълчете си, никому нищо не говорете. В окултната наука има едно правило: Каквото вършите, никому няма да говорите, само плодът трябва да излезе навън. Така трябва да работят музикантът, поетът и всеки друг. Ако хората слушат техните упражнения, ще се отегчат. Сам ще свири и ще се упражнява. Кога ще свири пред хората? Когато завърши своето учение или когато завърши своята картина, или когато завърши своята поезия.

Та, сега, всички вие трябва да мълчите, но да не млъкнете за всичко. Не, ще мълчите за съществените работи. Ако разбирате буквално, ще млъкнете. Някоя сестра ще ви пита нещо: „Сестра, кажи нещо!“ Ти мълчиш. „Кажи нещо, моля ти се!“ Ти пак мълчиш. Не, то е буквата на нещата. Аз говоря за същественото. Само за него ще мълчиш. Тя казва: „Ама Учителят казва да мълчим.“ Не, то се разбира по буква. Не, ще мълчиш за същественото. Друг път ще кажа да говорите. Тази сестра, която ме разбира буквално, ще започне да говори и то безспирно. Другите ѝ казват: „Млъкни вече.“ Не, тя кара 5,10,15, 20 минути, че половин час не може да спре. „Ама Духът говори в мене!“ Ако Духът говори в тебе, ти ще кажеш нещо умно и ще млъкнеш. После пак ще проговориш и пак ще млъкнеш. Ако аз имам 20 събрания, какво трябва да направя? Ще поговоря тук 5 минути и ще отида на другото събрание. Там ще поговоря малко и ще отида на третото събрание. И там ще поговоря малко. Тъй щото, когато Духът ми каже да говоря, то значи, че на едно място ще млъкна, на друго ще говоря. А вие разбирате, че като заговорите на едно място, трябва да говорите през всичкото време. Малко ще говориш!

Ще ме питат някои: „Ти вярваш ли в Бога? И как вярваш?“ Аз ще му кажа: „Ела утре на гости у дома.“ Той ще дойде, ще го нагостя добре, ще го заведа из градината си, ще се поразговоря с него. „Ама кажи ми нещо за Бога.“ Аз ще му кажа: „Ела утре пак у дома!“ Туй е разрешението на въпроса. А туй, как вярвам в Бога, няма какво да му разправям. Щом ме пита, ще му кажа: „Ела утре у дома.“ Нищо повече.

Какво нещо е свещта? Какво нещо е нейната светлина? Какво нещо е книгата? Какво е нейното съдържание? Какво нещо е човекът? Какво нещо е душата? Какво нещо е неговата мисъл? Какво нещо е душата? Това е животът на човека. Какво нещо е духът? Това е неговата сила. Какво нещо е Бог? Той е всичко! Това са философски отговори на тия въпроси.

Сега, като излезете вън и ви питат какво ви говори Учителят, какво ще кажете? Някои ще кажат, че нищо не са разбрали, а други ще кажат, че съм говорил много велики неща. Питат ни: „Защо ви е светлината?“ За да четем книгата на живота. Тази книга е самият човек и в нея ще разбере себе си.

Сега аз ще ви оставя сами да мислите, да не се забъркате и кой каквото е разбрал, сам да го приложи, да не иска много – и най-малкото приложение ще е добре. Накарайте тази лампичка да свети. Силата е в малкото. Всеки да намери за себе си един метод, да приложи и най-малкото, да направи едно най-малко добро. Вие сте слушали много работи за вашия ум, за вашето сърце, за вашата воля, но от тази беседа искам едно малко приложение. Да обясня думата „приложение“. Представете си, че вие имате отделни части, от които трябва да се образува един мост. Вън от подпорките, които са нужни за моста, още какво се изисква? Нали се изисква една съединителна брънка, нишка отгоре? Следователно един човек на друг не може да се наложи. Ако мислите, че може да се наложите, това е криво

схващане. Между единия и другия може да има само съединителни нишки, както и в организма. Всяка клетка е отделна, но между една и друга клетка има съединителни нишки. Следователно всеки човек, от каквато категория и да е, той има съединителни нишки. Вие трябва да се стремите да не късате тия нишки, а колкото може повече да се образуват. Колкото повече такива нишки има, толкова повече животът става по-хубав, по– красив, или, с други думи: колкото повече възвишени духове ви обичат и изпращат своите мисли към вас, толкова животът ви ще бъде по-смислен, по-красив, а колкото по-малко мислят за нас, толкова и животът ви ще бъде по-обикновен. Когато разбиват планините, не викат на помощ златото, а желязото. Когато преплават реките и моретата, не викат на помощ камъните, а дърветата.

Следователно, в ръката на умния човек, копието може да се превърне в перо – ще напише нещо хубаво с него. А който е още по-умен човек, ще превърне копието на език, ще пее с него. Тъй щото, който не разбира, ще има копие; който по-добре разбира, ще има перо, с което да пише; а който още по-хубаво разбира, ще има един мек, хубав език, с който ще може да изказва най-хубавите Божии Слова.

Та, сега, искам вашето копие да се смекчи, от желязо да се направи на перо; перото – на един хубав, мек език, с който да изказвате най-хубавото, най-доброто в света, но не само да го изказвате, а и да го прилагате.

Тайна молитва

Беседа, държана от Учителя само на сестрите 18 декември 1925 г, четвъртък, 4 часа след обяд[44].

---

[44] През 1925 г. 18 декември е петък.

БЕЗ НАУКА НЯМА СПОЛУКА

4 часа след обяд

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Размишление

Ще взема един стих, който казва: „Без наука няма сполука.“ Или, сполуката зависи от науката. Въобще, цялото съвременно човечество е в стълкновение със своите стари вярвания, със своите стари прийоми. Туй е много естествено. Представете си кон, на когото е естествен навикът да рита – това е в неговата култура, в неговото развитие, от хиляди години на миналото това е служило като едно оръжие против неговите врагове, да избавя живота си. И не е нещо лошо това от страна на коня, да рита. Това е едно средство да се брани. Но представете си съвременния кон, впрегнат в една каруца, и пак по същия начин иска да рита. Нали ще бъде смешен? Там конят трябва да се отучи от навика да рита. Защо? Тази каруца той ще я прекатури, ако рита. Някой път във всичките хора има такиваританици, такива навици, които в миналото са били потребни, но при сегашните условия те са вредни. Та, когато ние кажем, че известни навици са вредни, те не трябва съвсем да се изкоренят, но да се обезвредят, защото не са на мястото си. Вие ще имате пред вид вредната им страна. Един вреден навик никога не принася полза. Той е бил полезен някога, но сега не е полезен.

Второ. Казвате: „Без наука няма сполука.“ Можели някой да стане турист, без да пътешествува, без да ходи по високите места? И може ли някой да стане цигулар, без да се учи да свири? Или може ли някой да се научи да пее, ако той не се е учил на това? В каквото и да

е изкуство, той трябва да посвети дълги години, цял живот трябва да посвети, за да го научи. И чудното е, че съвременните хора, не всички, но някои от тях, когато е дошло християнството, те са мислили и мислят, че може да се усвои по един много лесен начин. Не, по същия закон принципите на християнството изискват цял един живот, за да се приложи. И не само да се приложи едно учение, но резултатите, които се добиват, трябва да се запазят. Всички говорят за хубавия глас на една певица, която е родена така по естество, има отличен глас, но ако тя не пази своето гърло, ако обича да яде люто и да пие студена вода, ако е немарлива към гърлото си, мислите ли, че тя за дълго време ще запази своя хубав глас? По същия закон и човешкото сърце трябва да се пази. Някои казват, че човешкото сърце било развалено и следователно няма какво да се пази. То е така, но когато един човек се обърне към Бога, неговото сърце се обновява. И ние говорим за тези сърца именно. Искате да вървите из пътя и да прилагате вече. Добре, сърцата ви са обновени. Питам: Тези обновени сърца, ще ги изложите ли на тази външна промяна? Пазене трябва! Това вече е наука! Може някои да са слаби, като че друг някой трябва да се грижи за тях. Така например е в ранната възраст на детето. Майката се грижи за него. Когато то е на една година, има нужда други да се грижат за него, но когато то стане на 5,10,20 години, то ще се грижи само вече. В разумната [живата] природа това го има. Бог така е дал, че във всеки един човек са вложени тия качества и той трябва да ги пази.

Другото условие. Всеки човек трябва да се намира постоянно на работа. Никой от вас да не бъде в бездействие. Щом човек почне да се отпуща, той е в бездействие. Вземете и най-видния цигулар, който знае хубаво да свири, лишете го за един месец от цигулката му и той почва да се инервира. Дайте му цигулката – веднага ще стане весел.

Вземете един учен човек и го лишете от труда му и -ой ще почне да се инервира. Вземете коя и да е къщовница, лишете я от потребното ѝ вкъщи и тя ще почне да се инервира. Всички трябва да работите. Сега ще кажете: „Ние нямаме условия за работа.“ Не зная, може би вие нямате условията на един цар, нямате условията на един пръв министър, или условията на някой пръв министър в Англия, или условията на някой милиардер в Америка, или условията на някой шах в Персия, но казвам: вашите условия, в които сега живеете, са с хиляди пъти по-добри, отколкото условията на щурците и условията на врабците. Аз ги наблюдавам: когато времето е лошо, влязат в една дупка и излязат– не могат да останат там. Влязат под някоя керемидка на някой покрив, излезе, повика другарчето си, влязат заедно вътре и казват: „Слава Богу, намерихме място де да се подслоним, тук ще прекараме.“ Такива са разсъжденията на птиците. Ние казваме: „Те са птички, задоволяват се с малко.“ Ха... Ние с какво трябва да се занимаваме? Добрата черта на тия две врабчета ето коя е: мен ме радва тяхното доволство. Те като намерят една дупчица, благодарят на Господа. Казват: „Тук е добре, няма да ни духа вятърът!“ Сгушат се и двете вътре, доволни са. Има ли нещо по-хубаво от това? И през цялата нощ тия две птички са доволни. Те имат Божието благословение. И казва се в Писанието за тях: „Без волята на Отца нито едно врабче не може да падне на земята.“ И техните ръководущи ангели им казват де има някоя дупчица за тях, насочват ги към това място по инстинкт и те благодарят. При сегашните условия, при които се намирате, животът не може да бъде тъй приятен. Те нямат идейни разбирания за нещата, понеже сега човечеството се намира при най-трудни условия, минава през най-гъстата среда. Най-гъста е сега материята и няма благоприятни условия за работа. Представете си един земеделец, който има 4-5000 декара земя, но капка дъжд не е

валяло. Той има всички плугове и приспособления, но земята е като камък твърда. Питам: как може да се оре при такава твърда почва? Следователно той трябва да чака да падне дъжд, да падне влага, а тази влага в духовния живот всеки един трябва да я предизвика.

И аз ще ви дам един пример. Когато българите нямат огнило, те взимат две дървета и почват да ги трият и ще мине час, два, три часа, докато се загоре– щят много дърветата и се образува огън. Та, и вие някой път като българите: ще настоявате, ще търкате, може би час, два часа ще минат, докато произведете това състояние на огън. Произведете ли го, вие вече може да сготвите хубаво яденце на този огън. Може да си опечете хляб, при това може да си възварите и водица. Сега ние ще приложим това в живота. Този същият закон е верен и по отношение на човешките чувства. Ако човек е ангажиран с външния свят, той съвсем не може да се отстрани от света, но ако всичкото му внимание е погълнато от света, всичката му енергия ще бъде изсмукана. Представете си някой лекар, който препоръчва на някой болен човек да се къпе в морето. Ако той седи целия ден в морето, какво ще стане с него? Достатъчно е един месец по 4 часа да седи, за да изгуби и малкото здраве, което има. Ако трябва да прави морски бани, нека влезе във водата само 5 минути, достатъчни му са. Някой пита: „Не трябва ли да живеем в света?" Ще живеете 5-10 минути. Под „света" ние разбираме условията – водата. Благоприятните условия някой път са приятни, а някой път – не.

Допуснете сега, че имате възможност да ходите всяка вечер на представление, на концерт или на разни такива. Е, всяка вечер ако ходите, какво ще добиете в края на краищата? Ако знаете всички пиеси, коя как се изиграла, какво ще печелите? Една-две пиеси през живота са полезни, но многото посещавания на театри и концерти се втръсва. Та, сега, и религиозният живот на хората е същ. Аз не

препоръчвам на хората религиозен живот. Под религиозен живот подразбирам външната страна. Религиозният живот трябва да бъде отмерен. А като говорим за духовния живот, то е същината на човека. Всяко едно същество е духовно в същината си. А религиозният човек трябва да изпълнява. Но ако всичкото внимание на човека е погълнато от външната, обратната страна, изгубва се вътрешната същина. Вие, като ученици, трябва да се пазите. Щом съзнанието ви се пълни само с външни форми, образува се едно вътрешно бълника–не – човек става недоволен от себе си. Човек иде до известна възраст, дето растенето спира. Растене и спиране ще има периодически. Та, застой ще има. И този застой не е нищо друго освен когато вашето растене спре, започва растенето на друго същество. И вие ще прибирате известна енергия за следната година, за да може да продължите тогава растенето. Вие искате всякога да сте радостни, да скачате, но то е невъзможно. Едно дете след като скача 10 часа най-много, след това ще заспи, ще престане скачането. Щом се събудите, вие ще усетите едно отмаляване на краката.

Без наука няма сполука. Трябва да изучавате основните правила във вашия живот. И ще се стремите да бъдете доволни от малкото знание, което имате. И туй знание да служи като една основа на нова придобивка, която може да прилагате всеки ден. Всички искат да служат на Бога, но ако ви попитат по кой начин може да се служи на Бога, ще го определите ли? Служенето на Бога всеки един може да изпълни по хиляди начини. Той може да служи на Бога, като обработва своите мисли, облагородява своите чувства, кали своята воля, после, като заздравява тялото си, пресъгражда го. След това той може да влезе в обществото, да служи на всичките хора, да изучава техния живот и да им помага. Та, именно първата фаза на всеки един живот трябва да започва с обработване на човешките чувства. Аз ви

говоря за обработване, но не зная дали вие сте правили усилия да обработвате вашите чувства.

У съвременните религиозни има един навик, който е останал от техните прадеди, а именно: някои богати хора, като осиромашеят, не отиват да работят, но седят и се ровят в ума си само за някой свой чичо някъде, да му пишат някое писмо, да им изпрати малка помощ, или се интересуват за старата си леля, но богата. Навсякъде ровят те своите тефтери и очакват отнякъде да дойде даром нещо. Малцина обаче са тези, които сами могат да работят. После, съвременните религиозни хора мязат на тия, които вървят по лесния .път. Отиде в църква, запали една свещ, прекръсти се три пъти и после седи. Той три пъти ще отиде на църква, но работа няма да похване. Сутрин ще отиде, на обяд ще отиде и вечер ще отиде. Не е мъчна работа да се молиш три пъти на ден. И вкъщи можеш да се молиш. То е лесно, но кажат ти да отидеш в някой град да помогнеш на някои бедни, ти казваш: „Тази работа е мъчна, не е за мен.“ Да, и тази работа е Божия работа. Ще претърпиш малко страдания, но ще отидеш да помогнеш.

Тогава се явява друго едно положение и казваш: „Ама аз искам да чуя гласа Божий, че тогава ще отида.“ Ние имаме един такъв пример. Йона, като чу гласа Божий, взе си багажа, качи се на кораба и хукна да бяга. Някой път хората изпълняват точно това, което Бог не иска.

Когато Бог каза на Ананий: „Иди в тази улица, там има един човек, който се моли“, той Му каза: „Аз го зная, той е опасен човек, страх ме е да отида при него!“ Тогава Бог му каза: „Не бой се, той се моли, иди при него. Аз ще ти кажа какво трябва да направиш.“ Този човек се разговаря, мисли да не попадне в такава една клопка.“

Та казвам: Наука се изисква. Без наука няма сполука! И потребна е тази духовна, тази вътрешна опитност. Всички трябва да се

стремите към това! Малката опитност, която имате, трябва да я използувате, да я прилагате. И трябва да различавате вашите състояния. Много пъти могат да се промъкнат и във вашето сърце, във вашия ум, посторонни чувства и мисли, които да спънат вървежа ви, желания, които не са ваши, или мисли, които са чужди. Всеки един от вас ще работи тъй над себе си. Туй, което принадлежи на вашия живот, именно с това започва самовъзпитанието. Някой път се явяват чувства на подозрение или един вътрешен страх. В религиозния ви живот ще дойде една фаза, почва да те е страх, ама няма никакви причини. Като седиш вкъщи, обземате един вътрешен страх. Защо е това? Всички ще го претърпите. Или по някой път мислиш, че сърцето ти ще спре и ще умреш и няма да можеш да се приготвиш. Тия положения са все мисли на някой от външния свят.

Първото нещо: Без наука сполука няма. В чисто духовния живот, когато вървите по Божия път, нещата не могат да се случат по друг начин, освен както Бог ги е определил. Едно нещо има, което вас, сестрите, ви спъва и то е следва– щето: между вас няма онази наука, т.е. вие не знаете как да се оценявате и между вас няма тази хармония, която е потребна. Вие всички ще потвърдите, че я няма. Това не е лошо. Когато се съберат в един хор, нима всички знаят да пеят? Нима всички познават нотите? Не, онзи капелмайстор ще ги учи на нотите. И няма да се мине една година и между певците ще има хармония. Ние можем да създадем хармония. Когато човек иска да пее, той може да се научи да пее. Когато човек не иска да пее, и най-добрият учител по музика не може да го научи. Сега това хармонизиране не е един външен процес, то с думи не става. Можем да кажем: „Хайде да се хармонизираме“, но от това нищо не излиза. В Невидимия свят има разни методи. Бог най-първо започва чрез съвет, внушение. Ако човек не иска да слуша, има и външни начини. Ще дойдат

земетресения, мор, глад, болести, сиромашия и т.н. Те са все методи за изправяне на хората. Не мислете, че у Бога има някаква слабост. Той е дълготърпелив, чака хората да се изправят и да изпълнят волята Му, но дойде ли последният час на послушанието, тогава всичките грехове на хората трябва да се изправят. Ние не трябва да бъдем от тези, да чакаме да дойде Божествената тояга, че тогава да влезем в правия път. Аз вярвам, че във всинца ви има едно горещо желание да се домогнете до вътрешната истина.

Мнозина казват: „Искаме да знаем истината." Аз превеждам думата „истина". Искате да бъдете свободни, но да дойде човек до свободата, трябва да има живот, трябва да има светлина. Най-първо трябва да има живот. След туй – светлина, знание, а след знанието иде свободата. След свободата вие ще научите какво нещо е истината. Казаха евреите на Христа: „Ние сме свободни." А Христос каза: „Всеки, който прави грях, е роб на греха, значи не е свободен." Щом човек греши, той не може да бъде свободен. И следователно той ще се лиши от едно от най-хубавите си чувства – да усети вътрешната радост на Духа.

А свобода[та] е отношение, да имаш работа с най-разумните същества. Ако си в един модерен, съвременен симфонически оркестър, няма да те питат за твоето произхождение, там всичко се определя от твоето свирене. Те няма да те питат какво е произхождението ти, те са свършили. По това и въпрос не става. Ще ти дадат един стол и парчето, което трябва да свириш, и веднага онзи, който дирижира оркестъра, ще знае кое място да ти даде. Можеш ли да свириш хубаво, ще ти даде първото място. Не свириш ли хубаво, на последното място ще те турят. Тъй е в един оркестър, тъй е и между военните. Най-силният взима първото място. Най-слабият взима последното място. И в обществото е така, и в Невидимия свят е

същото. Онзи, който използува условията, които Бог му е дал, и е прогресирал, добил познания, за него има сполука. И в Невидимия свят имат много добро мнение за него. Като разгърнат живота му и видят, че той е изправен във всяко отношение, те имат добро мнение за него. А друг донякъде е бил изправен, но после направил много черни чертици. Питам: Какво мнение могат да имат за него? Ще каже някой: „Искаме да поживеем малко, че после ние ще се поправим.“ Хубаво, щом кажете, че може да се поправите, отвори се книгата на миналото и тогава ще погледнат дали в миналите ви съществувания има някой красив живот. И този живот ще вземат и ще го пренесат, за да създадат нещо красиво сега за вас. Като говоря [за] човешкото самовъзпитание, разбирам всичко красиво на миналото, вие ще го предизвикате сега в ума. Или казано на вътрешен език, човек ще се моли [да] се предизвикат хубавите, красиви чувства, да работи той занапред с тях.

Сега аз не зная на какъв изпит трябва да ви поставя, за да видим колко сте хармонизирани вие, сестрите. Аз бих желал, каквото става, каквото се каже тук, нито думица да не излезе навън. За един месец никой нищо да не знае отвън. Е, може ли да го направите? Вие ще кажете: „Можем да го направим“ и после все ще излезе нещо. Тогава отде е излязло? Значи, то може да проникне. Това, че обичате да казвате, не че е лошо, то е един добър навик, защото така се предава културата, но туй мяза на ританeто на коня. Имаш ли такива навици, ще бъдеш внимателен. Ще кажеш: „Нямаританици.“ Някой път мълчанието е злато. Туй не значи, че винаги трябва да се мълчи. Щом нямаш навици, щом нямаш никакви задължения, можеш да говориш колкото искаш. Сега вие всички сте научили това изкуство. Има такива кореспонденти, в Америка ги има много. Те плащат големи

възнаграждения на хора да питат за новини. Е, на какво мяза това? Да се пълнят вестниците.

Ако аз ви дам една задача, вие ще я раздрънкате преди да сте я направили. Аз нямам нищо против след като я направите, тогава да я разправяте. А вие ще я раздрънкате наляво, надясно и след туй тази задача няма да стане. И вие ще търсите причината. Не че го правите от някоя зла воля. Аз ще ви помоля, защото мисля, че сте вече израснали, че разбирате нещата. У човека има придобити навици. Има един проповедник в Америка, който, като говори, си мърда рамото, лоши са тия навици. И всеки трябва да се стреми да обуздае своите навици. Другите, които го слушат, всички се смеят, а той не се досеща, че си мърда рамото. Там е всичката слабост. Много пъти ние искаме да поправим някоя своя слабост, а когато говорим, я забравим. Не, ти ще контролираш ръката си. Не е лошо това, че той си мърда рамото, но има случаи, когато ръката трябва да Се подчинява на човешкото съзнание. Тя трябва да слуша, нищо повече. Дисциплина трябва да има. Ами ако окото почне да прави каквото то иска? Па и лицето? Знаете ли какви гримаси ще имате? Не, лицето трябва да слуша. Пък няма желание, което човек да не може да реализира. В дадения случай всички неща могат да се въздържат.

Сега на вас ще ви дам едно упражнение. То е следното. Трябва да вземете участие всички, които ме слушате сега, до следното събрание. Четири пъти -рез този месец, всеки петък, ще ставате точно в 4 часа сутринта и цял един час ще прекарвате в размишление, на дълбоко размишление Ще се молите за благословение и за хармонизиране за себе си и за малката група тук, да се хармонирате вътрешно. Цял един час ще бъдете на размишление и ще се молите. Ще знаете: точно в 4 часа – на духовна работа! И после, като дойдете тук идущото събрание, който от вас не е спазил правилото, да си каже сам. Ще си напишете имената, да видим кои сте. Или как искате, да не знае

никой? Защото, като знае тук, навсякъде ще се разпространи из София, всички ще знаят. Там е лошата страна на говоренето. Втората част на задачата е мъчна. Първата част е лесна, но щом дойдете до втората – да кажете, ще развалите всичко. Аз ще направя друг един опит. Ще намеря колко души от вас не са изпълнили правилно задачата, без да кажете вие. Следния път ще имаме смятане. Аз ще изкарам само числа от вас и ще знаем колко души не са изпълнили задачата си. Тогава следния път ще имаме едно приятно забавление по смятане.

Вътрешната хармония е необходима за развиване на човешкия ум и сърце. Това е необходимо за здравето на тялото и за неговото благосъстояние. Невидимият свят е свят на вътрешната хармония. От Невидимия свят са готови веднага да услужат щом има хармония. Но щом хората не са в съгласие, от Невидимия свят нямат разположение да помагат. И ако работите никак не вървят, трябва да знаете, че животът ви има нещо, което куца. Но дойде ли хармонията, Невидимият свят е много точен. При хубавото цвете всеки се спира. Хубавият извор, хубавите местности всеки посещава. Музикант, поет, художник, всичко, което е възвишено и красиво, всеки обича да го слуша, всеки обича да го гледа, понеже то е Божествено. Аз не говоря за човешките работи, а Божествените работи без изключение всеки обича да ги слуша. Ако ние говорим по Божественому, то има цена. Божественият живот, без разлика в кое и да е същество, има цена. Когато говорим ние като хора, то е друго, но когато говорим по Бога, там има една особена благодат.

Желая всички да говорите по Божественому. Спрете се, кажете: „Туй, което аз говоря, по Бога ли го говоря или по себе си?“ И ако мълчите, пак се запитайте: „Като мълча, по Божия Дух ли е или е човешко?“ Защото има едно мълчание по съображение. Казват: „И глупавият, като мълчи, минава за умен.“ Ако аз мълча, когато говори

някой, това не е от незачитане, аз седя, давам част от времето си за него. Когато другите говорят, мен ме интересува тяхната реч. Туй мълчание в мен е Божествено, интересувам се какво иска да каже той, а някой като седи, ще си мръдне ту лявата ръка, ту дясната, мърда се на стола си – това е човешката страна на мълчанието. Божественото търпение е слушане. То е най-красивото нещо. Ако се научите всички да знаете да слушате, то е много. А туй в събранията ви е много малко застъпено. И после, човешкото говорене има една опасна страна. Тя е следната. Когато един човек е подпушван дълго време, той мяза на вода, която се набира, и като я отпуснеш, изведнъж тече. Такъв човек започва да говори и после пак млъква. Обаче в Божественото говорене законът не е такъв. Там, като си туриш стомната, чуваш и гласа. Господ ти казва тъй: „Вземи си стомната от извора, защото колкото повече стоиш, нито капка повече няма да влезе вътре." Вземи си стомната! Колкото се е напълнила, то е достатъчно за тебе. Нещата са приятни, докато те стимулират в нас желанието, защото, ако говориш дълго време, има хора, които са много чувствителни, казват: „Не ми говори повече, защото ще ми се размъти умът." А има други, които казват: „Кажи още, още говори!" Някои казват: „Стига, много съм уморен, повече не мога да издържам!" Това е Божественото. Ще дойдеш до една мярка и ще се спреш. Не бързай и за себе си не желай повече, отколкото ти трябва.

Някой път имаш неразположение на духа си, паднал си, унил си, като че си изоставен. Ами че то е едно прекрасно състояние, не са те забравили. Господ казва: „Не си научил урока." Страданията са път да се събереш в себе си. Какво представляват страданията? Че, то е едно красиво състояние на духа! И който е силен, ако благодари, като страда, няма да се мине и един час, два часа, и най-лошото си състояние, като го триеш два часа, изведнъж ще ти светне. Една славянка, като правила този опит, тя била скръбна и след два часа

почнала да играе. Тъй е и у децата. Ние, за да изразим своята радост; ще се разиграем. Ние мислим, че игрането е едно грешно състояние. Не, но да играеш когато трябва, и да седиш когато трябва. И Давид играл пред израилския народ. И жена му се докачи и каза: „Как се разиграл царят пред народа, тъй, по демократически начин!“ Той играл, тя обаче осъди неговата постъпка.

Сега, едно от правилата: Тия тъжни и скръбни състояния, които идват на обезсърчение, вие криво ги схващате. Най-голямата илюзия по някой път е следната: Вие седите и мислите, че сте изоставени от всички. Ами били ли сте вие в положението на онзи, който е бил заровен в гроба? Вие не сте ходили при мъртвите, да видите, какво е тяхното състояние. То с хиляди и милиони пъти е по ужасно, неговото състояние, отколкото вашата самотия вкъщи. Той седи в земята и чака, докато се освободи и след това всички духове ще се нахвърлят отгоре му. Той плаче, страда, докато се разнищи съвсем и остават само костите. И тогава той се освобождава и казва: „Отидох вече!“ Една последна нишка само остава и той се зарадва в душата си, че всичкото тяло се стопило и той се освобождава от него. Защото туй тяло, в което е човекът, физическото, то е един затвор. Та, тия състояния, в които вие може да се намерите, да ви не плашат. Вие ще си кажете: „От моето състояние има и по-лошо.“ Туй да го знаете! Влезте в положението на подобните! Към красивото ще се стремите, а с другите лоши състояния, с тях ще регулирате вашето неразположение. Това е наука! Тази наука вие прилагайте в живота си! И старайте се тогава да създадете в себе си едно чувство на милосердие. Не е лошо човек да се ожесточи, но се старайте да предизвикате в себе си да се събуди Божественото чувство на милосърдие. Защото иначе човек най-първо вреди на себе си. Да оставим другата лоша страна. Когато човек се ожесточава, разрушава в себе си хубавите неща. Най-първо, за своето добро, ще се обърнете,

ще кажете: „Няма да причиня вреда на себе си!“ А да оставим другото хубаво. Ожесточението е вредно за самия човек. При това изгубват се ония връзки между него и Бога. Ако един ученик се ожесточава, той губи връзката между него и Учителя си. Първото нещо, за да може да действува Бог във вас чрез любовта Си: човешкото сърце трябва да бъде милостиво и меко. Никакво ожесточение! Онова състояние, когато човек е готов като дете да възприеме, да забрави, то е милосердие. Сега, това е достатъчно. Разбрахте ли?

Сега, за упражнението. Ще ставате точно в 4 часа. Ще се стремите да забравите всичко и на дълбоко размишление да се отдадете. След като разгледате вашия живот, като пожелаете какво добро трябва да имате, като помислите как да подобрите вашия живот, ще помислите за всички добри хора по целия свят – в Америка, в Австралия, навсякъде, навсякъде ще ги обиколите и да се запознаете с най-добрите и най-учените хора в света, а после, ако ви остане време, ще се качите горе, на Небето, при ангелите, и там ще се постараете да се запознаете с тях. Тъй за един час ще си направите една хубава разходка, една отлична духовна разходка по цялата Земя и на Небето. Но да не заспите! Като идете на Небето, ще гледате да не останете там.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

5:00 часа вечерта

Втора беседа[45], държана от Учителя на сестрите на 21 януари 1926 г. (четвъртък, 4 часа след обяд), гр. София.

[45] Вероятно за „първа“ беседа се счита предходната, държана преди месец на 18 декември (петък).

СГЪВАНЕ И ПРЕЧУПВАНЕ

Верен, истинен, чист и благ Всякога бъди!

Размишление

Има едно положение, при което всякога се учи и никога не се научава. Ако жената наполовина е омесила хляба, не го е опекла, извършила ли си е добре работата? Ако шивачката наполовина е ушила дрехите си, тъй през куп за грош, добре ли е извършила работата си? И ако вие чакате ангелите да дойдат от Небето, да ви вземат на ръце, да ви дадат китара в ръцете и с венци на главите да ви наградят, готови ли ще бъдете за това положение? Желанието ви е отлично, но на един човек, който не знае да свири на китара, може ли да му се тури в ръцете китара и на една глупава глава може ли да се турят венци? Глава разбирам, но разумна глава. Сега, аз ви говоря това според вашето развитие. Когато дойдете да тъчете и отивате най-напред при една учителка, която знае това изкуство и ви разправя как се снове, вие ще разберете ли? Вие казвате: „Разбираме.“ Добре, тя ви оставя сами, но ако не сте се научили, ще плачете отгоре на стана. Сега, трябва да знаете, че Учителят няма да бъде постоянно между вас. Един ден ще останете сами и тогава ще ви видим.

Има две неща, които са потребни за вас: Мекият човек трябва да се огъне, а силният човек трябва да се пречупи. Значи мекият човек образува кръговете, а силният човек образува диаметъра. У вас има едно чувство на непреклонна воля. Какво трябва да се прави с волята ви? Да се пречупи. Но кога? Когато една непреклонна воля прави само зло, трябва да се пречупи. Това е и за мъжете вярно, и за жените вярно. Ако една жена е тръгнала по кривия път, трябва да се прегъне правилно. Но прегъването, това е преминаване от едно състояние в

друго. Само тогава има едно огъване. Само при една огънатата линия може да има живот. Някои казват: „Аз не искам да се огъвам.“ При обикновения живот няма огъване, но при минаването от едно състояние в друго, от физическия към духовния живот, непременно трябва да има едно огъване. Туй е в реда на нещата. Ако Земята не беше се огънала, какво щеше да бъде нашето положение? И Земята се е огънала. Ако Земята беше останала тъй, валчеста като топка, нищо не би израснало на нея. Земята щеше да бъде равномерно навсякъде покрита с малко вода и нищо нямаше да расте на нея, но Земята се огъна, образува долините, Земята се пречупи, образува планините. Когато се огънете, ще образувате долини, когато се пречупите, ще образувате планини, ще дадете условия за развитието на вашия живот.

Думата „пречупване“ и днес се схваща криво. „Пречупване“ значи, като вървиш точно в една посока, да вземеш посока перпендикулярно на първото движение; следователно това са качества или методи на самия живот. От кривите линии се образуват долините.

Та казвам: Мнозина от вас трябва да се огънете и то на място да се огънете, не навсякъде – да се огънете дето трябва, за да се образува там един континент, да се огънете хубаво. И да се пречупите точно там, дето може да се образува един планински връх, както на Хималаите, и в тези високи върхове може да се зародят вашите идеи.

Тези изводи са такива, каквито и в природата се срещат. Природата работи така и човек трябва да работи така. Очите ви как са: изпъкнали или вдлъбнати? Вдлъбнати. Значи, за да се създадат очите, ще трябва едно вдълбяване вътре. После, за да се създадат ушите, пак има едно вдълбяване. Хубаво, ако вие кажете: „Аз не искам никакво вдълбяване“, знаете ли на какво ще замязате? Ако нямаше по лицето ви никакво огъване, на какво щеше да мяза то? И

благодарение на това огъване се ражда и красотата. В носа има едно пречупване. Във веждите има едно прегъване. Сега, вие ще вземете това в най-добър смисъл. Да се огъва човек, да се пречупва човек, но на място. Има хора, които се огъват... Но то е друг въпрос. Огъване, то е вземане правилна посока на нещата. Огъването е признак на мекота, а пречупването е признак, когато човек може да издържи всичкия напор. Острите неща всякога си пробиват път. Вие трябва да се пречупите, за да образувате едно острие, с което да атакувате неприятеля си. Пречупването означава вземане друга посока.

Та сега, някои от вас трябва да вземете перпендикулярно движение на вашите възгледи. За пример решавали сте, решавали сте, но я ми кажете, кое решение сте изпълнили досега? Кое решение сте турили в действие? Сега, при тези твърдения, ние не казваме, че у вас няма никакъв стремеж. Когато се твърдят нещата, то значи, че човек трябва да се пречупи в добрата смисъл, да вземе едно перпендикулярно направление от своето първо положение или да се движи в кръг, в хармонични движения. Казвам на един правилен език: човек трябва да се движи или по диаметъра на своя кръг, или перпендикулярно на своя кръг, но това са научни термини, които трябва да се преведат.

Вземете думата „разпуквам се“. Тази дума [има] и добър смисъл. Наистина, ако шишето ви се пукне, лошо е, вие губите. Но когато житното зърно се разпукне, когато вашата вода се разпукне и т.н., това е добрата смисъл на думата. Нещата трябва по някой път да се разпукнат. Когато разумният човек се разпуква, когато добрият човек се разпуква, от него излиза благоухание. А когато глупавият човек се разпуква, от него излиза воня. Тъй щото, казвам: Лошият човек да седи, да се не разпуква, а добрият човек да се разпуква. И когато Господ иска да изпита някой човек, Той го вземе, постисне го и го опитва. Нали някой път вземеш някой лист, не го знаете какъв е, но

като го стиснете, виждате, че издава воня. Та, някой път от Невидимия свят ви разпукват, издавате благоухание и като постоите малко, издавате воня. Ето защо често трябва да ви постискват. Да допуснем, че имате една семка: ако тази семка не се разпукне сама по себе си – туй разпукване ние наричаме разтваряне, разумно разпукване, – ще могат ли слънчевите лъчи да влязат в нея?

Та, човек трябва да често по този начин да разтваря душата си, а за да разтвори душата си, той трябва да се освободи от известни временни предубеждения. Временни предубеждения има във всички съсловия, във всички класи. У жените има един род предубеждения. И вие, като се съберете на едно място, човек трябва да има един фонограф, за да чуе какво приказвате. Като се съберете в интимния си живот, за какво приказвате? За новини, нали? В туй отношение хубаво е човек да учи новините, да говори, но трябва разумно говорене. Когато човек влезе в този път, той трябва да намери именно онези целесъобразни методи, с които природата си служи, с най-малко труд да изкара повече работа, за да му остане достатъчно време да се занимава с полезни работи в живота. И всякога, когато ученикът дойде до известна фаза на развитие, той се излага на известни изпитания, съзнателни изпитания, излагат го вече. Така е в законите на природата. Туй и в живота е вярно. Когато имате едно малко детенце, никъде не го пращате, нито на бакалина, нито другаде, по-далеч. Но като стане на 15-16 години, вие го пращате и на бакалницата, и някъде вън, по– далеч. Защо? Защото разчитате на него. И като го пращате навън, ще има и вятър, и град, и дъжд, и бури, и неприятности ще срещне, но това е в реда на нещата. Та, сега вие сте станали малко по-възрастни и ще ви дойдат някои изпитания: ще ви изпращат на бакалницата, ще ви изпратят за дърва, ще ви изпратят вън от града и т.н. Ако отидете в Еленско например, ще видите, че която жена носи повече дърва на гърба си, тя се счита за

героиня. Обаче ако някоя софиянка би турила дърва на гърба си, всички вестници биха проглушили това. Биха писали: „Такова чудо виждало ли се е, софийски дами да носят на гърба си дърва!“ Питам: Необходимо ли [е] човек да носи на гърба си дърва? Не е необходимо. То е една нужда, която ние сме създали изкуствено.

Та, в тази посока вие ще изучавате себе си, в тази посока вие ще изучавате своето състояние, в тази посока вие ще изучавате своето разположение, в тази посока вие ще изучавате и окръжаващите ви хора, всичко ще изучавате. Ще изучавате и времето. Сега, за 10 дни ще ви дам следното упражнение. Ще вземете една кола и ще отбелязвате времето и вашите състояния: сутрин, на обяд и вечер. Станеш сутрин, неразположен си – отбележи какво е времето. На обяд какво ти е състоянието, пак отбележи времето. Вечерно време-също. За 10 дни ще бъде това упражнение. Това са 30 пъти. Да видим има ли някакво съответствие между вашите красиви състояния и вашето неразположение с времето отвън. Някой път ще се случи, когато вие сте радостен, отвън времето да е облачно. А друг път, когато вие сте скръбни, времето да е ясно. Друг път ще видите, че когато вие сте скръбни, и времето е скръбно, когато вие сте радостни, и времето е ясно. Интересно е да видите вашето състояние в колко случаи ще съответствува на времето. Разбрахте как ще стане. Сутрин ще си отбележите тъй: „Имам тежко разположение на духа.“ По обяд: „Ужасно съмнение ме обхвана.“ Вечер: „Голяма ревност ме обхвана.“ На другия ден сутринта: „Ужасно малодушие.“ На обяд: „Озлобление.“ Вечерта: „Голямо отмъщение.“ На другия ден сутринта: „Силна вяра.“ На обяд: „Голяма надежда.“ Вечерта: „Голяма любов.“ Тъй ще пишете, а не много. Ще пишете часът и времето какво е: дали е облачно или ветровито, дали има слънце или не. Например ще пишете: „Слънцето тук-таме се показва.“ Пък ако го няма, ще пишете: „Напълно облачно или ветровито.“ Най-първо ще гледате какво е вашето състояние, а

после на времето отвън. Ще започнете упражнението утре сутринта и ще видите кой как ще започне, но ще се оставите спокойни, просто ще хроникирате известни състояния.

Човек трябва да изучава своето естество и да не се безпокои от състоянията, които преминава. Често радостите, които имате, не са ваши. Ако отидете в Америка например, или в Англия, когато някой господин е поканен на някой бал или на някоя богата вечеря, а не разполага с хубав костюм, понеже ще му трябват няколко хиляди, той отива в някой магазин, в някоя известна фирма и взима под наем някой костюм. Ако му трябват някои украшения, и тях ще вземе, ще се накичи и тъй ще се яви. На другия ден остава пак в своите стари дрехи. Така също и вие, гледам ви, някой ден сте радостни, но сте взели тази радост от някъде. Но аз не се лъжа. Гледам, някой се разскачал, казвам: Този еди от коя си фирма е взел тази радост. После, гледам го, върнал я. Казвам: Втори път пак ще те поканят, пак ще вземеш назаем и хората ще видят хубаво облечен, модно докаран.

Хубаво е човек да има един свой костюм. Едно нещо зная: Духовната радост на човека е нещо постоянно, тя никога не се изменя, не се взима, тъй зная аз. А какво знаете вие, то е друго нещо. Отвън може да има бури, нещастия, но дълбоко в душата духовният човек вижда вечната радост. Той добре носи страданията. Може да плаче по 20 пъти на ден, но отвътре пак е радостен. Това е опитност. Важното е отвътре какво е състоянието, а не как се проявява човек навън. Радостта никога не се губи, тъй разбирам аз. И с вярата е същото. Може да дойдат отвън колебание, съмнение и други неща, но тя не се мени. Така е и с надеждата, и с любовта. Любовта никога не се губи, тя не охладява. Така знаем ние. Как знаете вие, то е друг въпрос. Тъй зная за себе си нещата. Човек може да падне и да се охлузи, нищо не значи това падане. Нима един лъч, който е слязъл от горе, е паднал на Земята, е по-грешен от другите лъчи? Не, дошъл е да свърши своята

работа и след като я свърши, неговото положение се изменя. Свършил ли е работата си обаче, той все е придобил нещо. И загубата в едно отношение е печалба в друго отношение.

И Бог за наше добро праща ни на Земята временно да пострадаме, за да придобием нещо хубаво и красиво. Тъй зная аз. Някой казва: „Защо слязох на Земята?“ Екскурзия сте направили. Сега сте избрали един ден малко неподходящ за екскурзия, но все пак е приятно нещо. След дъждовно време, след облачно време все ще се оправи времето, няма да бъде все така. Христос казва на учениците Си: „Сега имате скърби, светът ще се възрадва, а вие ще плачете, но после Аз ще ви видя и вие ще се възрадвате и радостта ви никой не може да отнеме.“ По този начин вие ще работите практически или опитно ще работите. Подложени сте на изпит и никой не може да ви помогне. Даже и ангелите не могат да ви помогнат – и да искаш, не може, защото всяко нещо става по закона на абсолютната свобода. Че как ще помогнеш на онзи мързели ученик, който не иска да учи? Учителят може да го прекара от един клас в друг, но знания трябват, добродетели трябват на човека. Добродетели в нас трябва да израснат.

Аз, като ви говоря за онзи идеалния свят, подразбирам, че у човека трябва да се развият всички онези добродетели, всички онези способности, и тогава той ще има сила за себе си. И няма да има никакви животни около него, защото животните са признак на неговите слабости. Тъй разбирам този живот. А вие се зарадвате и казвате: „Колко е хубаво!“ Да, това е топка за децата, тъй се говори. От онези вътрешни добродетели трябва да бъде съграден този живот. Ако ги нямате, никой не може да ви помогне. Да живее на подаяние всеки може, но вие знаете какво нещо е подаянието. Толкова пъти съм ви говорил и пак ви питам: Вие може ли да влезете в един съвременен симфонически оркестър, ако не можете да свирите? Там слушател ще бъдете. – „Ама аз искам да свиря!“ След като теглиш десет пъти този

лък, капелмайсторът ще ти каже: „Бъди тъй добър да слушаш само." И няма какво да се докачате – само онзи, който е способен, има право да свири. И като дойдете до онзи свят, тъй ще бъде. „Ама благодат има!" Благодат има за онзи начинающ, който цял ден стърже цигулката, но за виртуоза няма никаква благодат. На него казват: „За тебе благодатта е свършена, ти трябва да проявиш своето изкуство и да свириш хубаво." Нищо повече! Сега, аз говоря за вас, които сте виртуози, а пък които сте ученици, благодат има толкова, колкото целия океан, но за виртуозите няма. Само виртуозът има права, той има право да свири тъй, както намери за добре, а ученикът няма права, той ще свири по правилата, по методите, които учителят му дава. Като ученик, ще се подчиниш на дисциплината на училището: със своите съученици скандали няма да вдигаш, в клас няма да се смееш, няма да говориш, разумно ще отговаряш, ще мълчиш и ще се учиш. После, няма да носиш каквото искаш, в клас няма да ядеш семки, фъстъци и други такива работи – не се позволяват такива неща. „Ама аз не съм ли свободен?" Никаква свобода няма. Туй трябва да се спазва в клас.

Когато постите, туй е признак, че сте ученици, въздържание трябва. Ученикът пости. Що е пост? Вие, ако турите тези правила в живота си, ще имате известни добри резултати, но и ако не ги турите пак ще си учите уроците. Защото Невидимият свят е толкова строг, справедлив е той. Досега, откакто светът е създаден, нито един ангел не е успял да се промъкне без да учи. Всеки, който се е опитал, все е слязъл долу, на Земята. Туй са правила за всички. Няма никакво снизхождение и лицеприятие. Законът е еднакъв и за млади, и [за] стари. Онези, които имат съзнание, които искат да бъдат в този свят, еднакъв трябва да бъде законът за тях. Да не мислите, че в другия свят има някакво лицеприятие, както в този. Не, там няма никакво лицеприятие. Като влезете там, ще ви очакват да бъдете чист, а

чистотата е свойство, качество само на безсмъртните души. Туй трябва да знаете! Смъртен ли си, чистота нямаш! После, разумността също тъй е качество само на безсмъртните души. Смъртната душа не може да бъде разумна. Истината, правдата, добродетелта – всички тези добродетели са все качества на безсмъртните души. Щом човек е безсмъртен, и той ще има свои добродетели, и той ще има свой начин на разбиране, но те се различават.

Та казвам: Някой пътна човека му става тъй тежко, че му иде да си вземе главата и да бяга в гората. Е, ако гората можеше да лекува главата! Колко пъти ние сме ходили в гората, без да се лекува главата. Главата може да се лекува само когато истината влезе да живее в човека. Та, сега, ще внесете в ума си мисълта, че в света, към който се стремите, лицеприятие няма. Вие не гледайте сега на временния живот. Вие много повърхностно гледате. Не се заблуждавайте от временни прояви. Вие може да имате един приятел, който ви обича, но вие не се заблуждавайте още от първите прояви на любовта. Любовта се познава по своите крайни резултати. Вие не се заблуждавайте от временните прояви. Онзи, който ви обича на Земята, той трябва да ви сочи пътя нагоре. Сочи ли ви пътя, той ви обича; не ви ли сочи, той не ви обича – нищо повече! Тъй подразбираме ние обичта – подтикване към целта, към благото на душата. Ако някой спъва моята душа, ако я заробва, ако ме спъва от пътя да разбирам Бога, каква полза имам от неговата любов? Значи, любовта в своя вътрешен смисъл се познава по това, че всеки, който ви обича, трябва да даде един вътрешен подтик на душата ви. Туй наричаме ние взаимен труд, взаимна работа за самоусъвършенствуване. Туй е красивото!

И когато дойдете да разсъждавате, ще знаете: всяка сестра, която може да ви подтикне напред, тя ви обича, а всяка, която не може да ви подтикне, нейната любов не е още силна. Вие казвате: „Ама тя не ме

обича.“ Това са временни, субективни схващания. Светът има такава любов. Каква е обичта в света? Аз ще ви се усмихна, ще ви дам стол да седнете, ще ви нагостя, но това още не е любов. Аз може да имам някакъв интерес. Ако идете при някой съвременен учител американец като ученик и му платите два-три пъти повече хонорар, отколкото някой беден ученик, той ви посреща добре, а бедния ученик го изпъжда, иска да се освободи от него, макар че и той му плаща. Казвам му: „Не си губи времето.“

И тъй, в продължение на тия 10 дни, като ставате сутрин, няма да бързате веднага да станете да се измиете, но оставате 10 минути в леглото си в размишление, за да възприемете Божиите лъчи на Истината, и тогава се измийте. Вечерно време пак, преди да си легнете, спрете се за 10 минути и размишлявайте. Имайте тихо и спокойно състояние и благодарете на Бога за всичко това и отправете душата си нагоре, към Невидимия свят, за да възприемете туй великото, Божественото. Сутрин 10 минути, вечер 10 минути – в това седи благото на човешката душа. Туй е красивото, хубавото. Една минута, преживяна при Бога, струва милиони минути при хора. Тъй зная аз. Милиони минути трябва да се живее при хората, за да ти дадат една минута при Бога. Не че хората са лоши, но туй, което аз търся, няма го при тях. Те трябва да работят много време, за да може да дадат това нещо. Туй само Вечното може да го даде. Затова трябва да се приближаваме при Бога, понеже съкратяваме времето си. В Писанието сте чели, дето Христос казва: „Радвайте се и се веселете, когато скърбите дойдат върху вас; радвайте се и се веселете, когато вашият ум се смути; радвайте се и се веселете, когато хората казват лоши работи за вас; радвайте се и се веселете, когато работите ви не вървят; радвайте се и се веселете, когато нямате къде да спите; радвайте се и се веселете, когато боси ходите; радвайте се и се веселете, когато сте гладни“ и т.н. И ако ние бяхме турили един

вътрешен закон, бихме казали: Силен е онзи човек, който може да влада себе си. Ние бихме могли да заставим света да върви по нашия път, но ние се страхуваме. На, вие се страхувате кой ще свърши работата ви.

Например питам ви: „Колко часа трябва, за да изметете стаята си?“ Мен ми трябват само 5 минути, за да измета 4 стаи, 10-15 минути – да сготвя вашето ядене, 5 минути – да се облека, 1 минута – да се измия. Колко стават? 17 минути. След туй, да се разправя с децата вкъщи – 5 минути, 5 минути – за приемане на гости и т.н. Тъй щото, ще се наберат приблизително 60 минути, докато свърша всичката ваша работа, а ще ми остане толкова свободно време. За пример при мене често дойде някой, приготвил един поменик от много въпроси, мисли да ме държи 4-5 часа да се разговаря с мен, но казва ми: „Учителю, всички тия въпроси аз съм ги написал, но докато дойда да Ви питам, аз ги разреших, няма защо да си губите повече времето. И тъй, както си поприказвахме 4-5 минути, всичко ми става ясно.“ Значи, от Невидимия свят му ги обясниха. Другояче, аз трябваше да му разправям, той да спори, аз да му доказвам и след 4-5 часа той пак ще си замине с особено мнение. А сега и той е благодарен, и аз съм благодарен.

Когато вие чистите къщата си, то е друго нещо. Но в къщата на един праведен човек прах не пада. Като дойде прах в къщата му, той седи във въздуха и като отвориш прозореца, той излиза навън. За пример, един светия, като стане сутрин, той каже с устата си: „Пфу, пфу,“ и изчиства стаята си. Хем тъй хубаво я изчиства, с най-хубавата метла. Никакъв прах няма в нея, всичко отива навън. Но кога? Та, трудът ще се съкрати, в това именно седи бъдещата цивилизация, да се съкрати, да се съкрати трудът и да се освободим от този непосилен труд, който сега имаме. Действително много работим сега. Три часа на ден работа е достатъчна, а не [както] сега – всички сме станали

роби на труда. Работа трябва вече! По-малко физическа работа, а повече на ума и на сърцето.

Сега някой казва: „След като ходя в този път, какво ще спечеля?“ Ето какво ще спечеля: в 15 минути ще сготвиш яденето, в 15 минути ще свършиш работата си в стаята, в 5 минути ще се разправиш с гостите си и никога няма да бъдеш в лишение. Разбира се, туй е за в бъдеще. Ако живеете така, туй ще спечелите. А за сега аз зная, вие готвите по 4 часа на ден, 2 часа ви отнима метенето, 3 часа – да се разправите с вашите гости, 4 часа – с децата, 2 часа – за шиене и най-после жената казва: „Еди коя си работа е останала несвършена, за другия ден ще я отложа.“ Значи, освен че не е могла него ден да свърши работата си, но и другия ден продължава. И цяла седмица като работи, все нищо не е могла да свърши, а тази работа е само за 25 минути.

Сега, вие не сте учили изкуството да направите хората доволни. Защо не сте се научили да заставите домашните си да бъдат доволни? Вие казвате: „Туй нещо само Господ може да го направи.“ Но вие може да накарате вашите домашни да бъдат доволни. Сега няма да ви казвам как, туй е най-голямото изкуство. Можете да направите и децата си, и мъжа си, всички доволни. Туй е най-голямото изкуство, но няма да го кажа сега. Не е мъчна работа, но наука е това. Сега аз няма да ви разкривам начина, но представете си, че аз виждам още от улицата, че идете тъй раздразнени и аз зная, че вие обичате розовото масло. Влезеш вътре, помиришеш, приятно ти става. Веднага твоето настроение се изменя, нали така? Значи, розовото масло спаси положението в този случай. Но туй не е моето изкуство, казвам само, че може да употребите този начин. Ако пък този човек има отвращение към розовото масло, вие можете да попаднете в грешка, че съвсем да загубите. Не, вие трябва да знаете какво обича този човек: розово масло ли, масло от теменужки ли или друго някое. В

Америка аз зная, един господин напуща жена си и знаете ли само защо? Той имал отвращение към червения цвят. Един ден той отишъл за някакви търговски сделки и жена му в негово отсъствие мобилирала стаята с червен цвят. Като се връща и вижда това, той скъсал всичко с нея.

Човек ще изучава и себе си, какво обича. Някой път вие искате да знаете и вие какво обичате, но и вие трябва да знаете какво обичате, та по-добре можете да си услужвате. Аз [наричам] обич дълбокото желание на душата, Божественото в човека. Под „душа“ и „дух“ аз разбирам Божествения човек, а под „сърце“ и „ум“ разбирам човешката страна на живота. Дайте ход на вашата душа и дух, да се развива всичко, каквото е скрито там, това е благото ви, а оставете вашето сърце и вашият ум сами да се развият. Не се месете в тях. Да възпитаваш ума си, да възпитаваш сърцето си, трябва да имаш знания.

Когато аз употребявам думата „скръб“, подразбирам онези разумни условия, при които известна добродетел може да се развие. Докато добродетелта се развие, ние все ще усещаме скръб, а това са условия, при които тези добродетели могат да се развият. Следователно скръбта ще донесе радост, защото тя дава условия на добродетелта да се прояви. Затова именно ние трябва да разберем, че всяка скръб носи нещо хубаво в света. Имаш ли скръб, нещо хубаво ще се роди в тебе. Аз не говоря за мъчението, а ?.а скръбта. Това са закони в природата. Тя е поставила така нещата. Някой казва: „Ама с тия скърби ми дотегна вече.“ Не, радвайте се, защото животът на Земята без скръб е такава безсмислица, такава пустота, каквато не можете да си представите. Радвайте се, докато имате скърби. Вие не сте опитали живота без скръб.

Та, трябва да схващате живота. Дойде ли ви скръбта, нека се яви радостта във вашата душа. Някой казва: „Ама аз много страдам.“

Хубаво, радвай се, нещо хубаво зрее в тебе. Като узреят тези хубави плодове в тебе, те са едно благо за твоята душа и тогава ще ги разбереш.

– Каква е разликата между скръбта и мъчението?

Мъчението е за по-силните натури. Скръбта е само начин за развиване на известни добродетели. Когато човек се стреми да създаде нещо ново в себе си, той се мъчи. При мъчението нови неща се създават, а при скърбите добродетелите се развиват. Тъй седи истината. Душата скърби, а духът се мъчи. Когато духът,иска да създаде нещо ново, той се мъчи, но не защото е слаб. Но хората са дали едно криво понятие за думата „мъчение". Когато се казва „мъка", може да се замести с „усилие", преодоляване на условията.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Трета беседа[46]*, държана от Учителя за сестрите на 18 февруари 1926 г., четвъртък, 4 часа след пладне София.*

[46] Вероятно идеята е била да се събират всеки предпоследен четвъртък в месеца само сестри, на които Учителя да изнася беседи.

1932 г.

ИСТИНА И ЖИВОТ

„Духът Божи“
Тайна молитва

Ще прочета 3-та глава от Посланието към Коринтяните, дето апостол Павел се обръща към младите християни, които са тръгнали скоро в пътя. На всинца ви трябва едно ново разбиране. Сега имате едно разбиране, но туй разбиране аз го наричам разбиране на гъсениците. Там всички сте специалисти. Дето и да ви тури човек, вие озобвате листата, на което и дърво да ви турят, по всичките правила си вършите работата. И право е: За да живее човек, той трябва да иззобва. Но това е старият живот, животът на плътта. И после, като погледнеш, листата ги няма там. Питам: След като са яли гъсениците, има хора по- умни, те им дават да ядат, ядат и после, като станат какавиди, взимат ги, опарят ги и като им извадят нишките, направят си хубави копринени дрехи. Но пострадаха гъсениците и дърветата. Но хората казват: „Нека страдат гъсениците, ние си направихме копринени дрехи да имаме.“ Ще кажете: „Отвънка коприна, а отвътре коприва.“ Това са един вид разсъждения.

Хубаво е външното, но трябва един вътрешен живот. Външното има смисъл. когато има съдържание вътре. Ако имате една малка къща, а вътре живее един философ, тази къща придобива смисъл. Може да е някоя колиба, но светия като живее вътре, и колибата става

светийска. Пък и църква и да е – ако разбойници живеят вътре, и църквата става разбойническа.

Та сега, понеже сте отворили едно заведение, искате да печелите, като идете в Небето, да ви посрещнат. Сега не казвайте: „Ние все се молим на Господа.“ Не ви казвам сега за упрек, но има една молитва, която не е за похвала. Има една молитва, която нищо не е свършила. Някои казват: „Двадесет години аз съм се молил на Господа. Господи, жена ми е болна, жена ми е болна, пари ми трябват.“ Питам: Ако синът ви отиде в странство и все иска от майка си. това е светията, който 20 години се е молил на Господа по 3 пъти на ден и казва: „Аз живея за Господа, вярвам в Господа“ и само моли. Това е светията. А друг, който не се е молил, а е орал на нивата и каквото е спечелил, все го донася и го туря в Божествената житница. И двамата си турят диплом. Единият казва: „Двадесет години по 3 пъти на ден съм се молил.“ Синът пише на баща си: „Татко, аз имам нужда от пари.“ И бащата все е пращал по едно любовно писмо. Тури 1000 лева, 2, 3, 4, 5000 лева, обуща изпрати и всяка сутрин, ако синът иска, и бащата все изпраща по нещо. Питам: Кой син е, който обича баща си и да иска толкова?

Вие сега казвате, че много се молите. Аз ви похвалявам, като се молите. Но молите все Бог да ви изпрати по нещо. И някои казват: „Дотегна ми вече да се моля.“ Казвам: Действително, така не трябва да се молиш. Сега, да се научиш, като не се молиш, какво да правиш. Защото този, който се моли, по този начин пак живее. Казвам: Той живее, но щастлив не може да бъде. Защото, ако ти отидеш при един банкерин и той те кредитира, днес отидеш, утре отидеш, все те кредитира по 1, 2, 3000 и 20 години като ходиш и всеки ден ако той ти е давал по 1000 лева, след 20 години какво си спечелил? Ти си загубил, ти си заборчлял. Двадесет години вие сте внесли все в банката, след 20

години вие какво ще имате? Досега вие все сте просили. Добър е Господ. Като се молите, вие все сте искали нещо. Сега вече трябва нещо да внесете. Сега сам ще идеш на нивата да сееш. После, като роди нивата, ще дадеш всичко на света, ще задържиш само семето за себе си и всичката печалба пак ще дадеш.

Та, на вас ви трябва едно разбиране. Не на всички християни е дадено както искат. Има едно неразбиране. Всички казват: „Сега Господ да ни даде, пък на стари години, като си свърша науките, като си наредя децата, после, една-две години като останат, ние ще работим за Господа тъй, с всичкото си сърце." Отлична програма е тази, но аз не съм срещал нито един стар човек, който да е изпълнил своята програма. Щом дойдат стари години, човек каже: „Краката не държат. Господи, аз обещах, но не мога да изпълня обещанието си. Не мога ли да отложа за друг живот?" Тъй щото, на млади години той се е молил и на стари години се е молил все да го кредитират и щом иде в онзи свят, там кажат: „Този е от тези, кредитираните." Но в онзи свят нищо няма да му кажат, ще го върнат назад.

Превърнете сеї'а правилото. Като ставате сутрин, турете правилото върху себе си, за да го разберете. Ако имате син или дъщеря, който всяка година ви се моли по 3 пъти на ден и за всяка негова молитва вие трябва да плащате по 1000 лева на ден, значи в годината 365 000 лева трябва да давате. В края на живота си, като върви така, за 20 години по 365 000, ще отидат милиони и нагоре. Питам: Вие ще бъдете ли доволни от вашия син или дъщеря, че ви се молили по 3 пъти на ден? Но вие не сте мислили така. Казвате: „Господ е богат, Той може да носи нашите молби." Той може да носи, но по такъв начин, както вие искате!

И затова Господ е дал страданията. Страданията в света произтичат от неп| вилната молитва. Когато много се молим, ние

винаги искаме Господ да ни даде нещо. Тъкмо се молиш, Господ ти даде, но след това молитвата има друга реакция. Защо? Когато много се молим, ние винаги искаме. Бог ти дава и ти, като отидеш при Него, поседиш повечко, отколкото трябва, взел си времето на друг някой, който чака отвън. В такъв случай, ти, като излезеш навън с придобитото или полученото от Бога, онзи, на който си взел ред, те ограбва и казва: „Иди пак при Господа да си вземеш каквото ти трябва."

Това зависи от кривото разбиране на Божията любов. В любовта има един закон: Ако първия ден се молиш на Господа и вземеш 3000 лева, втория ден трябва да внесеш 3000 лева. На третия ден ти пак ще вземеш, на четвъртия пак трябва да внесеш. Това е правилното. Но 10 пъти да взимаш и веднъж да внасяш, това Любовта не допуща. Веднъж ще вземеш назаем, ще върнеш пак, пак ще вземеш, пак ще върнеш. И казва Христос: „Събирайте си съкровища на Небето." Ако вие не внасяте, какво ще правите, като отидете на Небето? Там никой няма да те кредитира. Ако отидете там, ето какво ще стане с вас. Понеже там можете да бъдете гости само един ден, в един ден, след това ще си вземете паспорта и ще слезете. И да гостувате не се позволява. При това, в Небето не можеш да кажеш, че си гладен. Такова нещо няма там. Ако идете на Небето, вие трябва да бъдете богати, трябва да имате събрано съкровище. Трябва цялото Небе да ви кредитира, да сте внесли нещо. Само тогава ще бъдете радостни, понеже имате един сработник и горе, и долу.

Писанието казва: „Да бъдем сработници на Бога" – не само да харчим, но и да взимаме, и да плащаме. Питам сега: Каква трябва да бъде вашата печалба в света? Вие трябва да печелите души. Който спечели една душа, той е спечелил нещо добро. Какво нещо е да спечелиш една душа? Да кажем, че някоя душа е запалена от някой

лош дух, богатство му е заграбено и ако ти успееш да върнеш тази душа при Господа, ти вече имаш едно богатство. Като срещнеш този лош дух, дявола, колкото и да е силен, спри го и гледай да освободиш душата.

Сега се изисква най-първо да освободите себе си. Учете се да освобождавате себе си! Сега, гледайте да приспите дявола, който много пъти у вас не е приспан още. Той не е приспан по единствената причина, че щом се съмняваш, дяволът не е приспан; щом завиждаш, дяволът не е приспан. Не че е лош дяволът, но той подушва и щом подуши, че ти отиваш при Бога, той ти предаде завистта. После, като види, че вярата ти се усилва, той се страхува и ти предава и своя страх. Това е негова работа. Страхуваш ли се, неверник ли ставаш, все той ти предава тия работи, като наследство. Като си замине от тебе, тогава дохождат други да го търсят, дето е квартирувал, и ти плащаш всичките разноски за дявола. Де ще го търсиш? Всичко е изядено и изпито, оставаш само ти.

Казвам: Това е една алегория, за да разберете вътрешния смисъл, докато човек се освободи и стане силен не по един механически начин. Вие искате да станете щастливи отвън, да ви помагат, вие да грешите, а Господ да работи за вас. Ако другите работят, те ще заякнат и прави ще станат, а вие, които нищо не работите, от вас нищо няма да стане. Който оре, богат става, а който става добър, живее, защото животът това е една велика работа. Някой седи и казва: „Не зная какво да правя.“ Друг казва: „Помоли се!“ За какво ще се молиш? Най-първо ще се помолиш сутрин, питай: „Да работя тук?“ Питай една станция, втора, трета и като намерите работа, идете. Или идете в някоя дирекция и питайте: „Работа тук има ли?“ Да кажем, че вие отивате при един банкер и искате да го обърнете към Господа, той ще ви плати каквото искате. Пък ако не можете да го обърнете, той

казва: „Аз давам само на онзи, който може да ме освободи, да ме извади от ръцете на дявола; който не може, ни пет пари не давам." Мъжът казва: „Жена ми, децата ми не ме обичат. Ако можете да ми помогнете, да ми покажете един изходен път, готов съм да ти дам половината от богатството си." Вие казвате: „Добър е Господ." – „Аз зная, че Господ е добър, но аз съм търговец, черно на бяло трябва тук."

И тъй, по сегашния път, както хората вървят, те ще дойдат до едно място и ще кажат: „Като бяхме млади, друго беше, но сега вярата ни отслабна." Младият е по-работлив, старият е по-мързелив. Сега, как ще си обясните, защо старият става по-мързелив? Младият човек не разчита на никого, а старият, понеже има синове, дъщери, приятели, този-онзи, той разчита на тях. Той казва: „Те ще ми помогнат" и става мързелив. Така и остарява, а младият е млад и работи сам, той казва: „Нямам познати, но аз да се стегна." Хубаво е понякога човек да е млад, да не разчита на хората. Аз считам тия неща лъжливи обещания. Дойде момъкът, който ще се жени за някоя мома – какво ѝ говори? Вие тук сте женени. Сега ще ви приведа да видите дали е вярно това. Аз ще говоря, а вие ще видите, това, което говоря, вярно ли е или не. Младият момък ето какво увещава младата мома. Той ѝ казва: „Аз съм в състояние да те гледам, баща ми е заможен, имам хубава къща, имаме ниви, сестрите, братята ми са много умни, ти ще живееш много добре при мене, ще носиш хубави дрехи, ще ходиш като княгиня, хубави шапки, обуща лачени, хубави ръкавици и пеш няма да ходиш, поне една талига ще има" и т.н. И момата, и тя казва: „Така е у вас." И вечерта, като дойде, тя мисли, че така ще бъде. Обаче той дойде, позабъркат се работите и той казва: „Аз така мислих, но тази година се забърках, за идната година всичко ще се оправи. Имам един приятел, който ми каза, че идната година ще имаме едно предприятие и тогава ще имаш нов костюм. Но

минава и тази година и той пак казва: „Работата не провървя.“ И така 20 години – това било, онова било и тя все живее с тази измама. Аз така го уподобявам.

Разправяха ми в Ямбол за един кон. На една площ са поставили сено в един чувал. Площта се движи. Конят, като върви към сеното, върти дарака, за да изяде сеното. Той все върви към сеното и най-после, като извлече вълната, на обяд му дадат сенцето и той казва: „Стигнах сенцето!“ После пак върви и влачи вълната, и вечерта пак каже: „Слава Богу, стигнах сенцето.“ Такива вързопчета, 20 години наред следва пред дарака и все не ги стига. От такива обещания нищо не се постига. Вълната е извлачена, но конят си остава кон.

Това е старото учение, така не трябва да се залъгваш. Казва някой: „Аз ще подобря работата“, но работата не се подобрява. Ти, като работиш за Господа, трябва да внасяш в Божията банка. Само тогава работата ти ще се подобри. Ама помоли се на Господа. Ще се молиш, ще се извиниш и ще кажеш: „Господи, аз бях закъснял, не плащах, но сега внасям в Божията каса. Ще ме извиниш. Позакъснял съм малко, но идната година ще бъде по-добре.“ Това е смъртта. Най-после мъжът вижда, че тази работа не върви. Защо не върви? Каквото можеш днес да свършиш, това е важно. Малката работа, която е свършена през деня, онзи малък придатък в мисълта и в твоите чувства, то е важно. Не онова, което хората знаят какво съм направил, но да има в нашата работа, която вършим за Бога, всякога да има нещо, което ни препоръчва пред онези, които са завършили този път. Работата ми трябва да е известна пред тях. Пък като дойдем до тяхната висота, тогава ние да сме идеал за онези, които идат отподире. Ние да дигнем нашия фар, да ги насърчим. Като вървиш така по пътя, всеки да гледа този фар. Ти няма какво да търсиш своето фенерче. Понякога ние мязаме на онези хора, които, като Диогена,

денем запалват своето фенерче и вървят. Питат Диогена: „Какво има?“ – „Хора търся.“

Та, новото, към което сега трябва да се стремите всички, е да станете от онези добри работници в света. Това давам само за обяснение. Богатите хора, всеки сам си услужва. Ще си намери един скъпоценен камък, ще си направи една огърлица или на пръста ще си го тури. И хората на новото учение трябва да бъдат като тези бижутери. Те трябва да се стремят да издирят де има някоя грешна, паднала душа, те трябва да я купят, не само нея, но и всички, които са около нея. На огърлица ще ги турите, на пръстени. Бижутери ще бъдете.

Сега всички казват: „Господ да ни прости греховете!“ Ние се молим само за това, за обикновени работи. Така е. Ще бъде смешно ако аз, като ученик в едно училище, след като учителят ми е предал урока, отида на другия ден и се извиня, че не съм научил урока си. На другия ден пак се извиня, на третия ден – също. Ако цяла година се извинявам, че не зная урока си, какво ще мисли учителят за мене? През цялата година не трябва да имаш нито едно извинение, но всякога трябва да отиваш с научен урок. Пък като си направил някоя погрешка, това е в реда на нещата. Втория път ти ще се изправиш. Третия път ще бъдеш с поправена погрешка. Този човек се подига. И мъчнотиите, които сега имате, това са известни задачи. Някой казва: „Не може без страдания.“ Това са известни погрешки. Ако в живота си нямахте мъчнотии, нищо не можете да научите. Ако учениците, като отиваха на училище, даваха им все разрешени задачи, какво щяха да научат? Ако не им се дадеше някоя лекция да развият или някоя теза да разработят или да нарисуват нещо, какво щяха да научат? Накъде ще работят, накъде ще пеят, но остане ли да не работят нищо, какъв щеше да бъде животът им? Този живот е безсмислен, той е живот на

светските хора. Светските хора само си въртят очите на една и на друга страна и казват: „Този е религиозен, този е богат, има голяма къща“ и т.н.

Сега вие ще кажете: „Аз го зная този човек, добър е той.“ С въртене на очите нищо не се придобива. Някоя си банка фалирала. Що от това? Ако ти имаш пари в нея, и ти плачеш с нея. Защо влагаш парите си в тази банка, да плачеш и ти с нея? Вложи парите си в държавната банка. Защо ти трябва частна банка? Ти влагаш парите в мъжа си – това е частна банка. Или в банката на сина си – той пак е частна банка. Вложи парите си Божествената банка, дето никой не може да ти ги изяде. Сега в Америка спестените пари на много от банкерите ги изядоха. Хората все спестяват за черни дни, но черните дни отидоха. Ако те бяха внесли парите си в ангелската банка, парите им щяха да бъдат сигурни, а те ги внесоха в частни банки и парите отидоха. Така ще стане с всеки от вас, който влага парите си в една от тия спасителни банки. Имайте пред вид следното правило: Внасяйте парите си в Божествена банка! Можеш във всяка банка да внесеш по 100 лева. Стотина банки по 100 лева, това са 10 000 лева. Това са достатъчно. Онзи капитал, който имаш, внеси там, дето парите да са сигурни.

Вие ще кажете: „Ние сме слушали това, Учителю!“ Една майка преподавала уроци на детето си, като му казвала: „Не ме безпокой, направи си едно хвърчило.“ Детето отива на стана на майка си, взима ножиците и започва да реже нишки, с които да си направи хвърчилото. То отрязало горните конци и си направило хвърчилото. Майката, като дошла, останала изненадана: вижда платното, нишките му отрязани и до кросното седи синът, с хвърчило в ръка. Втория път майката не оставяла сина си около кросното, да не отреже с ножици

нишките на платното. Така и вие често режете с ножиците нишки от Божественото кросно.

Казвам: Като имате нещо за тъкане на стана, заключвайте вратата, да не влезе някой да развали цялата ви работа. Колко пъти вашите деца са отрязвали нишки от кросната ви.

И тъй, хубавото между вас е да се роди желание да бъдете ученици. Не само да се учите. Ученикът трябва да придобива знания от детство до стара възраст, той всякога трябва да добива знания и да работи. Първо трябва да работи за Бога, после за ближния си и за себе си. Ученикът трябва да работи за трима души: За Бога; каквото да остане, да внесе в банката на ближния; и каквото още остане, да внесе в своята банка. Но всичкия си капитал той трябва да внесе в Божествената банка. Това е сигурният живот, който иска умът му да е спокоен, сърцето и душата му да са спокойни. Този е Божественият път. И всички хора ако така живееха, нямаше да има никакви противоречия в света. Някой ще каже: „Ти не ми ли вярваш?“ Вярвам ти, как не. Аз вярвам на тебе, че ти си в състояние да не си изпълниш обещанието, както всички хора. – „Как!“ – Като нямаш пари, какво ще правиш? Утре ще изпълниш. Вземете в статистиката например, тя прави изчисления колко хора, които са обещавали, не са изпълнили обещанията си. Тогава как ще се извинят? Сега не е въпрос какъв е бил човекът в миналото, то е минало. В бъдещето какъв ще бъде, то е друг въпрос, но сега какъв може да бъде е важно.

Казвате: „Как ще се живее?“ Този е новият начин. Чрез закона на страданията Бог иска да ни научи да бъдем благодарни от днешния живот. Ти, като си извършил нещо, ти си го внесъл в Божествената банка. И за утрешния ден не се грижи. Ти не мисли ни за мъжа си, но като станеш сутрин благодари на Бога че си здрава. На обяд пак благодари на Бога, че си здрава. Благодари на Бога, че децата ти са

здрави. И като се разболеят, пак благодари на Бога. Болестта е от теб, а здравето е от Бога. Синът или дъщеря ти може да са загубили нещо – благодари на Бога, че не са загубили всичко. Това е тяхна работа. Ние казваме: „Защо Господ допусна това?“ Идват при мене някои и се оплакват, че не им върви. Дойде една [мома] и ми казва: „Не ми върви, 10 пъти вече как се годявам и се разгодявам.“ И тя почва да ми казва името на първия. Аз ѝ казвам: „Ако ти беше се оженила за него, той щеше 10 пъти да ти снеме кожата [от гърба].“ – „Вторият?“ – „Той щеше да те продаде като робиня.“ – „Третият?“ – „При него ти щеше да бъдеш като една слугиня и накрая ти да бягаш. А пък четвъртият щеше да те води по кръчмите да ядеш и пиеш, а ти щеше да плащаш за него. Петият ще те направи разбойник, да бъдеш съучастница на неговите престъпления. Шестият на гърба ти щеше да напише всичките обявления и вечер ще се кара, че не си свършила толкова работа, колкото трябва.“ Тя ме гледа. Казвам: „Провидението иска да те избави. Не ти е определено да се жениш. Можеш и да се ожениш, но ще ти кажа, че ако направиш това, мъжът ти ще те бие по 3 пъти на ден.“ Има нещо, което Бог не позволява, но като настояваме много, Той казва: „Дайте му го!“ Но не ти е определено.

Ще кажете: „Може ли човек да се не жени?“ Никой не е останал неженен. Още като дойдеш в света, ти се ожениш вече. И като обичаш, когото обичаш, ти си свързан. Що е женитбата? Женитба без любов не става. Всякога, дето има обич между двама души, това е една връзка, то е от Бога. Дето няма връзка, защо ще се лъжете? Два вола събрали на едно място, впрягат ги и те се женят. Аз съм виждал, че и две крави ги женят – крава с крава женят. Виждал съм някой път вол С биволица женят. Виждал съм и вол с крава. Казвам: Това е по-естествено. Има съчетания съвсем не по Бога. Сега хората вървят по естествен път. Има вече трактори, няма да впрегнат добичетата,

освобождават ги. Дето има трактори, остават свободни кравите и воловете. Те си имат друга работа.

И волът е доста служил, трябва вече да се освободи. Те трябва вече, и умът, и сърцето, и душата ни, да се освободят от непоносимия труд. Ние някога прекарваме целия си живот в терзания и след като минат 20, 30, 40 години, казваме: „Няма вече изходен път." Има изходен път в живота. Дойдеш до една задънена улица, не можеш да вървиш напред – ти трябва да се върнеш назад.

Сега, лесният път е път на Божествената любов. Да работиш за Бога. Като станеш сутрин, ще кажеш: „Днес ще свърша една работа за Бога, най– малката работа, тя ще бъде за Бога." Някой ще каже: „Как може така?" Може. Ако съм на ваше място, ето какво ще направя. Като стана сутрин, ще напиша едно любовно писмо на една вдовица, ще кажа: „Сестро", тъй ще напиша. Тя ще се чуди от кого е това писмо. Ще ѝ напиша адреса, а пък после ще изпратя едно колетче от две симитчета, то е пак нещо. На трите ѝ деца ще изпратя по едно симитче. Това е волята Божия. Ако съм на ваше място, аз ще ѝ изпратя едно пакетче, в което ще туря едни чорапи или някои ръкавици. Изобщо, за да се върши волята Божия, разни начини има. Или ще изпратя някоя хубава книжка, евтина, не голяма. Тъй бих правил всеки ден, ако бях на ваше място. Пък вие, като дойдете на моя живот, с книжки не може, и със симитчета не може, и с любовни писма не може. Обаче на вашето място ще кажете, че можете и с малки работи. Хубаво е хората по този начин да си пишат любовни писма. Я да имате такива писма често – какво насърчение са тези писма, – бихте ли отпаднали духом?

Сега, някой не е доволен от малкото, иска да му обещаят 1500 лева за това, за онова. Този човек едва има за себе си 20 лева. И казва: „Много ще съм ти благодарен, ще се моля на Господа за тебе." За 1500

лева ще се молиш! Че, ти ако дадеш на един свещеник 10 лева, той ще се моли два пъти повече. Този е пътят на изключението. Ако някой би поискал от мене 1500 лева, какво бих направил, ако бях на ваше място? Ще му пратя звонкови 1500 лева -1 5 лева ще му изпратя и ще кажа: Десетте лева ще потопиш във водата и те ще станат толкова, колкото и ти искаш, а петте лева, и тях ще потопиш във водата и те ще станат толкова, колкото ти искаш. Ако не станат, пиши ми. Може да не знаеш какъв е начинът. И ще му кажа да направи този опит сутрин, като изгрее Слънцето. Друг път ще ги потопи посред нощ, трети път ще ги потопи при облачно време и четвърти път – при звездно небе. След това ще му кажа: „Много си невежа" – ако не успее, разбира се. Сега вие се чудите на мене, казвате: „Как може да бъде това нещо?"

Сега, да ви направя мисълта си малко по-ясна. Представете си, че вие ми искате по 1500 лева и аз ви пращам 15 житни зрънца и казвам: „Сега е есен, посадете ги по последната система, която съществува в Америка." Аз ви казвам, че в 5 години вие ще имате не 1500 лева, но повече от 20 000 лева печалба. Трябва да знаете как да употребявате нещата. Не само това, но ако той би повярвал, като тури тези пари 10 пъти във водата, те ще станат повече, ще се умножат. Ако има нужда от пари, те ще се умножат. Когато синът на онази бедна вдовица щяха да продадат като роб, тя отиде при Елисея и той ѝ каза: „Имаш ли празни съдини?" – „Имам." – Друго нещо имаш ли?" – „Имам една стъкленица с масло." – „Събери колкото съдини можеш от съседките си, затвори се и почни да преливаш стъкленицата с маслото в празните съдини." Като почнала да прелива, напълнила съдовете и казала: „Дайте още съдини!" – „Нямам." Казва пророкът: „Иди сега и продай маслото и откупи сина си." Стига вие да имате съществената нужда, и маслото ще потече.

Този закон е верен. Всяка една мисъл в човека и всяко чувство в човека може да принесе своя плод. Та казвам: Трябва да дойдете до положителната страна. Може някога работата да излезе несполучлива – погрешката е у вас. Направете втори, трети, четвърти, пети, шести опит, докато вашият метод се замени и придобиете съществено знание и разберете мистичната, духовната страна на нещата, в която седи силата на човека. И когато добиете тази сила, вие няма да я употребявате за себе си. Тя ще бъде благо за другите. Защото, когато един човек направи една чешма, той само не пие от нея. Като се прочуе чешмата, всички ще пият от нея. Като си направил едно благо, то става достояние на всички. От това благо всички ще пият. Ти не можеш да затвориш чешмата с кранове. Като е готова чешмата, и животни, и хора, всички ще пият от нея и ще благодарят, че се е намерил един умен човек, който е разрешил един от важните въпроси.

Сега мнозина от вас страдате, боледувате, и беднотия, и немотия имате, но това са задачи, които трябва да разрешите. И ако ги разрешите правилно, това е едно благо за вас, но ако сами ги разрешите. Пък ако други ги разрешат, вие само ще се учите. Но има неща, които непременно за вас са дадени. И благодарете на Бога, че са дадени за вас. Ако носите болката ден, два, три, ще я оставите. Имаш ли някаква дисхармония на гърба си, тя е неразрешена задача. Като дойде у вас ревматизмът и седи 3 деня, изпратете го. Ако седи дълго време у вас, това показва, че вие не сте от много способните ученици. Тъй гледам аз. Ако съм на вашето място, така ще гледам, а пък вие гледате малко по-другояче. Един ревматизъм, като го впрегнеш на работа, той оре като вол. Сега, да ви определя. Някой момък, като се влюби в някоя мома, най-първо той я хване за ръката и не я пуща, а тя трябва да се отдръпне и да си отиде вкъщи. Та, и вие някога трябва да

се изтръгнете и да отидете вкъщи си. Това са все души, които нямат работа. Те те ангажирват и казват: „Ти не разбираш, влез в положението ми.“ Той те хванал там и си образувал частна собственост. Заградил се с тел, иска да си гради нещо. Ще му кажеш, че това място е тясно. Изведи го малко настрана с мотиката и му кажи: „Аз имам по-широко място. Тук и за мене няма място.“ Като му говориш така, той ще излезе и ще те напусне. Това са резултати, които се дължат на известни мисли. Сега опасността е другаде. Ако разбирате вътрешния закон, вие [ще се] натъкнете на друго нещо, защото главната цел на живота е да живеем за Бога. Понеже целият живот е на Бога и за Него ще живеем. Та животът никой друг не ни го е дал и затова трябва да живеем за Него. Ние всички излязохме от Бога и за Него ще живеем. Той не е такъв, какъвто го описват другите хора. Ние ще мислим, че всички блага, всичко разумно е взето от Бога. И този, Който ни е дал живота, за Него ние ще работим. Ние ще кажем: „Ние знаем истината, както знаем водата, както знаем, че вятърът духа.“ Истина и живот ние ги знаем. Този живот е дошъл от Бога. Всички вие трябва да се въоръжите с мощна сила и всеки ден да изпращате по нещо, ако искате да се осмисли животът ви.

Някога, като гледам сегашните хора, правя своите наблюдения. Някой път аз съм занят с някоя хубава мисъл. Какво се случава. Нещо ни в клин, ни в ръкав отвлича моята мисъл в миналото ми. Казвам: Тази мисъл е чужда. Някой е намислил да ме посети. И наистина, не се минават един или два часа, ще дойде някой да ме занимава със своя минал живот. Тази мисъл е чужда. Този човек ще те занимава с чужди работи. Ще му кажа: „Ти това не си направил, онова не си направил и вследствие на това имаш такива постижения. Ти трябва да измениш живота си, защото другояче не върви работата.“

Във Варна имаше един богат търговец – Янев. Живееше на Балък-пазар. Един ден той става евангелист, чете Евангелието и работата му зърви. Той казва: „Сега ще бъда добър бакалин.“ По едно време почва да му върви назад. Той казва: „Аз употребявах по-рано всички лъжи пред онези турци, които идваха от Дели-Орман. Те казваха: „Дай ми 10 килограма захар“, но аз ми давах 8. Всичко, каквото спечелих тогава, сега го изгубих. Сега вече наново трябва да печеля, по Бог, по честен начин. Всичко, спечелено чрез неправда, ще си отиде по пътя и всичко, спечелено по честен начин, ще остане. Животът, който съм живял с неправда, ще си отиде, няма благословение в този живот.“ Сега ще започнете чистия, светия живот. Сега ще започнете живота на любовта. Аз, като живея по любов, тъй да продавам, че всички да живеем по любов. Това не е свят само за мене, но той е живот на всички хора, всички трябва да живеят добре. Светият живот е добър живот, в ума ти няма нищо да те безпокои, но всякога си радостен. Сега искам всички да живеете по новия начин. Като влезете в този живот, като теглите, всякога да мине от вас по 10 грама повече – никакво подядане. Като говорите за някого, спрете се, защото понякога вие преувеличавате неговите погрешки, тълкувате неговите погрешки, критикувате неговите погрешки. Ако купувате, купи ги на свят, ти много ги обезценяваш, ти ги увеличаваш, за да му дадеш по-малко пари. Като ги погледнеш, че са по-малки, тури им по-голяма цена. Тази сестра не е толкова лоша, тя е по-добра, отколкото вие я мислите. Вие сте умната жена, а лошата се продава, ако пък кажете, че е много лоша, вие я обезценявате.

Когато укоряват някой човек, те го продават на пазаря. Така е било някога робството. Един роб ще го продадат, ще му продадат злото, че това било хилаво, това-онова, за да дадат по-малко пари.

Дяволът те изнесъл някъде да те продава. Дяволът дойде там и като чуе, че укоряват някого, той го продава. И когато хвалят някого, пак го продават Само че при укоряването те го обезценяват, а когато го хвалят, те го надценяват, но и двамата отиват в робство. И след това тия хора казват: „Ти знаеш ли колко добре съм говорил за тебе? И ти направи нещо за нас, знаеш ли колко добре съм говорил за тебе?“ Той ще каже: „Ти знаеш ли колко зло си ми направил? Аз ще ти се отвърна със зло. „ Затова, като дойде този брат, ти кажи: „Този още не е за продан. Не си струва хич, не го купувайте.“ Та, като казвам, че хората не трябва да се одумват, то е за да се развали продажбата. Вие попитате малко този човек и втори път го изнесете на пазаря. Така правите за няколко месеци или за една година. Някога човек е в робство, нещо го измъчва и той се чуди, страда. Ще дойдат от Невидимия свят да го освободят и той казва: „Слава Богу!“ След това те хвалят и пак те продават. И това е пак измъчване.

Един княз се оженил за своята възлюбена и трябвало да отидат на бал. Той ѝ казал: „Ти ще се облечеш по този начин, каквато е модата.“ Тя не искала, но той казал да се облече според реда и порядъка на бала. Затова я посмушкал. И тя се облякла. Като се върнали от бала, той пак я посмушкал, понеже нарушила някакво правило в бала. Казвам: И като се обличаш, ще те смушкат, и като те хвалят, пак ще те смушкат. В бала има едно смушкване и в началото, и в края. При другите положения има други мушкания. Те са от друг характер. Това се отнася до вътрешната страна на живота. Та, като дойдат тези мушкания, вие трябва да се подигате духом. Не се подавайте на една слабост, да казвате: „Забравил ме е Господ. „

Казвате: „Трябва да си починем.“ Почивката е един факт. Почивката седи в добрата мисъл. Ако мислим добре, ние си почиваме; ако не мислим добре, не си почиваме. Това е физиологически вярно.

За да си починеш, ти напълно трябва да смениш мисълта си, да имаш една много приятна мисъл. Мисъл, която ти тежи, ти можеш да я смениш в 5 минути, за да си починеш, като си отвориш мисълта. Като дойдеш до една отрицателна мисъл, замени я и кажи: „В Бога промяна не може да има и измяна не може да има. Бог, Който ми е дал всички блага, Който ми е дал живота и тялото, аз трябва да работя заради Него.“ Колкото години имам още, ще посветя на Бога, защото, като отида на Небето, големият живот ще свидетелствува за работата, която [съм] свършил. Другите пък, които са гледали, те ще свидетелствуват за моя начин на работата. В начина на работата ти има други, които те наблюдават. Нали в едно училище, за един способен ученик, който е даровит, цялата гимназия го знае. Аз като съм ходил при разни учители, те са посочвали на някои ученици и казват: „Тези са много способни, много даровити.“ А като дойдат до някои слаби, казват: „Тези не ги бива, тъпи са.“ Ако си тъпак, всички знаят, че си тъпак; ако си даровит, всички знаят, че си даровит. Законът е верен и в духовно отношение. Ако и в Невидимия свят живееш добре, ще те сочат с пръст; ако не изпълняваш волята Божия, пак ще те сочат с пръст. Правилото не се мени.

Та, сега, всички трябва да свършите първото учение. И вие добре започнахте, но се спряхте на едно място. Един свещеник, от най-добрите свещеници в България, една вечер му се явява неговият ръководител, съботен ден било, и го бутнал по окото, като му казал: „Едното ти око почнало по земята да гледа.“ Като станал сутрин, дето го бутнал ръководителят му, почерняло. – „Не те харесвам. Де си се ударил? Като че окото ти е ударено. Де се удари снощи?“ – „Кадя тамян на Господа.“ Не му казва причината, че го предупредил да гледа нагоре, а не към земята.

Очите нагоре трябва да гледат. Ако гледаш надолу, към земята, работата ще върви тежко. Та, всички ще бъдете работници, надолу няма да гледате, но нагоре ще гледате. Това е законът на Любовта. Каквото и да се случва, ти нагоре ще гледаш. Божията любов трябва да изпълва сърцата ви. Никакво обезсърче– ние. Обезсърчението ще дойде, плачът ще дойде, аз не правя въпрос даже за плаченето отвън. Отвън е едно, а отвътре е друго. А у тебе е още по-лошо. Някой си хленчи отвън. Обезсърчението зависи от това, че не ходите всички по закона на Любовта. Трябва да ходите по този закон и да бъдете сътрудници на любовта. Понеже много добри работници се изискват сега. Та, сегашните времена, които са трудни, това показва, че наближава време за матура, годината се навършва и ще минете от един клас за друг. Трябва да се държи изпит. Последният срок е вече наближил. Ако си поправите бележките, добре; или ще си поправите, или ще държите повторно изпита. Сега не зная, някои повтарят изпита си, те си знаят.

Сега, да остане у вас мисълта: Ние сме сътрудници с Бога, да работим за Бога. Тази е хубавата мисъл – да работим за Бога. Това е хубаво нещо. Щом работим добре за Бога, ще работим добре и за ближните си, ще работим добре и за себе си. И тогава работата ни от сутрин до вечер ще бъде блажена и щастлива.

Тайна молитва

Добрата молитва

Беседа, държана от Учителя на сестрите на 17 март 1932 г., четвъртък, 4 часа след обяд Изгрев.

ПРИНУЖДАВА НИ

Добрата молитва

Прочете се 5-а глава от Посланието към Коринтяните.

„Защо любовта ни принуждава?“

Любовта принуждава босия да се обува, гладния да се наяде, голия да се облече, невежия да придобие знание, богатия да му се отвори сърцето да дава. Любовта ни принуждава на какво? На всичко. Всяко добро, което искате да го направите, ще го направите само ако ви принуди любовта. Тази дума е силна. Онези, най-способните християни, отдавна са свършили своето училище и дипломи са взели на Небето и са на разни места на служба. Тук останаха посредствените. Вие сте от посредствените, от останалите не сте, от много способните не сте, защото ако бяхте от много способните, щяхте да свършите. А пък някои от вас от 2-3 години сте повтаряли класовете и вие казвате, че не помните. Когато някои сте направили нещо, което не е хубаво, все не помните. Когато има да дава, не помни, когато има да взема, помни. Когато са го обидили, помни, понеже има да взема. Вие ще кажете сега: „Защо ли съм останал?“ Да ви разправя защо сте останали. Аз зная защо, но ще изгубим време да ви разправям защо сте останали. Нали знаете защо вашите синове и дъщери остават по някой път? Същите причини са и вашите. Някои искат да си поживеят. Кой е останал по 4-5 часа вечерно време да учи? Той казва: „На стари години ще уча.“ А на стари години съжалява, че не се е учил. Тази е една от причините, но причини има и външни. Някой ще ти каже: „Защо ти трябва да ходиш по този път?“ Поне сега да не оставате в класа. То миналото е минало. Да знаете и да не

знаете, все едно. Но какво може да се направи при сегашните условия, то е важното. Главното е да се свърши училището, да се приготвиш за работа, а не само да се говори.

Аз искам да ви наведа на една действителна реална мисъл. Например, не знаете как да правите опит. Четете Библията. Когато Христос говореше, и тогава хората бяха като вас, не Го разбраха какво иска да каже Той. И учениците един ден Му казаха: „Защо говориш така?“ Христос им каза: „На тях не им е дадено.“ Защото не бяха от способните, а невежи, бяха изостанали. Евреите във времето на Христа бяха изостанали назад, най-способните бяха Неговите ученици, пророците. Йоан казва, че от всичките евреи 144 000 има способни. А от българите колко има, няма никой български пророк да го каже. Аз не искам да пиша по това. Ако дойде някой български Йоан, може да пише и да пророкува. Един ученик може до известно време да бъде неспособен и после да стане способен. Възможно е един ученик до известно време да бъде много способен и после да бъде неспособен. Възможно е до известна възраст да не бъде красив и после да бъде красив. В Клетниците Козета не е била красива и после стана красива. И като стана красива, какво придоби със своята красота? Кой е най– големият герой в този роман?

– Жан Валжан.

Козета беше едно голямо изпитание за Жан Валжан, да видим той как ще постъпи. Той се тури на едно изпитание, направи жертва и се повдигна. Всеки един човек ще има някоя Козета, тя ще стане красива и ще го напусне. И той трябва да жертвува нещо от себе си. В тази книга Хюго иска да изнесе идеята, че без жертва няма повдигане в света. Без жертва не може да се издигнете. Ако не работите, богати не може да станете. Ако не се облича човек, облечен не може да ходи. Ако не се обува, обут не може да ходи.

В казания стих Павел казва: „Любовта Христова ни принуждава.“ Някой път вие сте чувствували любовта. Кой от вас не е чувствувал любовта? Когато някой е чувствувал да го принуждава любовта, той все глупав става. Когато детето от любов прави нещо, майка му казва, че е глупаво. Навсякъде то все трябва да претърпи укорите, да му се присмиват. Но ако това дете постоянствува в принуждението на тази любов, то в края на краищата ще се повдигне. Най– напред любовта ще започне с маловажните работи. Тя първоначално ще се осмива, първоначално тя трябва да се осмива. Любов, която не се осмива, тя не е любов. Като дойде любовта, човек забравя смеха на хората, те се смеят, а пък той си мисли за съвсем други работи. Те да казват каквото искат. Нито на смеха, нито на укорите обръща внимание. Той си има една идея, все се ухилва, а пък като изгуби любовта, той става много умен, почва да си стиска устата, да си примижава очите, да си маже лицето, дрехи си туря, това-онова си туря. Но той сам съзнава, че с това не може. Ти ядеш, за да се намажеш отвътре, за да затлъстееш, да станеш мускулест. Ядеш и пиеш, но няма я любовта, нищо не те принуждава. Най-после затлъстееш и пак почваш да се мъчиш. Когато любовта дойде, яденето става по друг начин. Хората на любовта мазнини не турят, но турят мускули. Хората на любовта носят едно мускулесто тяло. Тези хора на любовта са много издръжливи. Един човек, в когото действува любовта, той издържа на всички страдания. Човек, който има любовта, и на лоста издържа. Аз съм виждал хора да страдат и се смее на болестта. Казва ѝ: .Ти, като нямаш работа, с мене се занимаваш“ – и се смее. Друг да е, ще кряска, а пък той се смее и казва: „Болестта ще си замине, на крива врата е дошла болестта“, казва той. И действително, болестта си заминава. Или, казано на друг език: Има страдания, които се причиняват от същества, които седят по-ниско от човека. Страдание, което

ожесточава човека, е по-низко същество. А пък има страдания, които се причиняват от [висши] същества. За пример твоят Учител може да ти даде една задача, някоя мъчно изпълнима работа. Ще се умориш от тази работа, но все-таки ще придобиеш нещо. Нима майката не работи, нима учителят не работи, нима художникът, архитектът, не работят? Всички работят. Онзи скулптор със своето длето удря, има си идея. Ще извае някоя статуя, за да възпитава хората. После има моралното възнаграждение, че е внесъл някоя идея, за да видят хората доброто, което е вложено в тази идея. Или някой човек, който е писал с години една книга, да четат хората с години и да се ползурат. Говоря за добрите писатели.

Вие сте дошли в училище да учите, не да ви говоря за спасението. Вие го знаете. Спасението е най-лесната работа. Когато любовта те принуждава, е най-лесната работа, а когато не те принуждава, е най-мъчната работа. Когато любовта действува в тебе, и царят на гости ще ти дойде. Когато любовта действува, навсякъде те приемат. Дето и да похлопаш, ще те приемат. В любовта има магическа сила. Тя прилича на следното: както гладният, като [го] види човек, който носи хляб, му казва: „Заповядайте!“ Той, дето влезе, все ще даде нещо.

Човек трябва да носи нещо в ума си. Някой път човешкото сърце е празно. Защо ще те обичат хората, ако твоята душа няма нищо посадено? Самият човек е душата. Някой пита има ли душа човек или не. Душата е, която чувствува, която съзнава. Ако нямаш душа, ти не може да живееш. Следователно, всяко същество, което има душа, живее, има живот. Само че тази душа се различава. Има душа по-малка, по-голяма, по-напреднала, по-ненапреднала. От всички души човешките са най-напреднали, а пък животинските души не са напреднали. Вие знаете, ако оставите едно животно вкъщи, какво

може да направи. Както и да го възпитавате, много не може да се направи от него. Но вие трябва да благодарите, досега те са орали на нас, работили са на нас. Ако не бяха конете, които да превозват това, което трябва на човека... Ако не бяха и растенията, които да се жертвуват за човека, да ни помагат, да ни дават плодове... Ако не беше житото?... Това са все души, растителни души. Всичките тия души дойдоха на помощ, все да помагат на човека. Някой казва: „Какво трябва да правим?“ Аз му казвам: Каквото прави житото, прави го; каквото прави крушата, прави го; каквото прави дървото, прави го; каквото прави волът, прави го; каквото прави конят, прави го; каквото правят добрите хора, прави го. Ако така не се схваща, не може да се разбере правилно.

Някой път за християнството, за новото учение някои имат повърхностно разбиране. Някой ученик иска да му турят висока бележка. Високата бележка трябва да съответствува на знанието. При някои повествователни предмети, като са зазубрени, може да се тури бележка 6, но тези повествователни предмети в живота не помагат. За пример, като копаеш на лозето, някоя поезия ли ще четеш? Трябва да се дига и слага мотиката, да знаеш да копаеш. Когато дойде да съградиш къща, той трябва да разбира изкуството, или трябва да разбираш тъкачество, или противоположното. Тези неща като ги навеждам, те трябва да бъдат за вас един стимул, защото от Невидимия свят вашите напреднали братя, които са завършили своето развитие, те ви преценяват според усилията, които правите. Като влезе някой светъл брат, той гледа усилието ви и дотолкоз се интересува от вас, доколкото имате усилие. Ако имате желание, ще ви научи, а ако сте заспали и чакате наготово, той ще мине и ще си замине, тогава нямате зор да разбирате.

Понеже сте се събудили, щом човек се събуди в живота, той тепърва в живота ще среща препятствия. Защото живите хора страдат, а не мъртвите. Камъните страдат малко, а растенията – повече, животните – още повече, а човек, понеже съзнанието му е най-развито, страда най-много. А пък вярващите, тези, които имат любовта, у тях страданието е по-голямо. Човек, който страда, живее. Някои страдат и ги е жал да страдат. Това не е страдание. Страданието не може да произведе жалост. Този, който жали страдащия, е здрав, той не страда, той иска да избави страдащия, иска да премахне тези [условия], които причиняват страдание. Докато иска да премахне тези условия у тебе или у другите, има нещо, което помрачава ума.

Някой път се безпокоиш. За пример у някого влезе мисълта, че ще умре, и не може да се освободи. Дойде вкъщи, мисли, че къщата ще се събори върху него. Качва се на колата и мисли, че ще се катури колата. Не смее да мине през реката, за да не се удави. Горкият, той се намира в много лошо положение. Той се озърта наляво-надясно и мисли, че животът няма смисъл. Защо го е страх този човек в дадения случай, че ще умре? Има нещо, което го плаши много, той не може да го обясни. Има у него един вътрешен страх, който му причинява страдание. Тази душа трябва да се освободи. От какво произтича страхът в този случай? Някой се е качил на гърба на един кон и препуска. Ти казваш: „Спри се“, но конят не спира. Някой се е качил на коня и постоянно мушка. Този кон го е страх. От кого? От онзи, който се е качил на гърба му. В твоя ум се е качил някой и мушка, ти препускаш, ходиш, обикаляш, търсиш някой да те освободи. Най-после се яви някой добър човек, каже: „Я слез от този кон!“ Грехът е едно състояние, който човешката душа е възседнала. Цял ден го разкарват като някой кон. В какво седи спасението? Да те избавят от

този, който се е качил. Как ще стане това? Ще го свалят от гърба ти, ще те ударят. Ще кажат: „Хайде в гората, стой там и паси.“ И ако ти предлагат торба с ечемик – никакъв ечемик не ти трябва, никакъв зоб не ти трябва. Паси тревата, пий вода там. Каквито небесни думи да ти казва, ти не обръщай внимание.

Не сте ли получили много любезни писма и после с години носиш този всадник. Все имаш надежда, че след години това ще стане, онова ще стане. Онзи, който е възседнал на гърба ти, той не мисли доброто ти. Той мисли своя интерес, крадец е. След като е карал коня няколко години, ще го продаде и ще си замине. Ще ходиш от господар на господар и най-после няма нищо да остане от тебе. Когато говорим за любовта, ние разбираме едно същество, освободено от несгодите на живота. Щом има някой да те обича, ти си вече в онова царство на избавлението. Това е денят на избавлението. Щом се говори за любовта, тя е дошла да освободи човека. То е цяла наука. Не само да се освободи, но има и много пакости, които са станали, много работи в себе си човек трябва да поправи. Има пакости в човешкия ум, в човешкото сърце – всичко това трябва да се поправи. За пример, вземете следното: заражда се съмнението. На какво се дължи съмнението? На всадника. После се заражда омразата. И тя се дължи на всадника. После се заражда озлобяване, да си отмъстиш. Всички лоши качества са произлезли от онзи, който те е измъчвал. Онзи, който те е яздил, ти е предал всички лоши качества от себе си. Когато дойде някой лош дух в човека, той ще го нацърка, ще му прави като лекар всички лоши инжекции и ти после с години има да се чистиш. За пример, някой ти казва: „Умре човекът и всичко се свършва.“ Вие веднага повярвате в това. Но знаете ли на какво прилича това? Представете си, че вие живеете вечерно време, иде философът и казва: „Тази светлина ние си я образуваме.“ Той завърти ключа и след това

казва: „Аз правя светлината.“ Това е само за 12 часа, след 12 часа може да чакате от философа, той другояче разсъждава. И като наближи да изгрее Слънцето, той казва: „Хайде, легни си и довечера пак ще ти говоря за това учение.“ През целия ден вие спите и вечерта той пак ви говори. Ти кажи: „Чакай да направя друг опит.“ Има светлина, която не става със завъртане само на ключа и тази светлина не осветява само едно същество, но осветява цялата Земя. Казвам: Почакайте 6 часа. Вижте, че на изток се вижда голяма светлина, изгрява Слънцето. Ако дойде вечерно време някой да ви казва, че той прави светлината, ще вярвате ли? Земята прилича на тази философска любов, любов на ключове. Дойде и завърти ключа. Тази любов може да се яви, като запалят лампата или свещта. Но изгори газта в лампата, изгори свещта – свърши се любовта. При електричеството може да се скъсат жиците, както онзи ден, и изгасва светлината. Това е обикновеният живот, за който обикновен живот казват: „Умре ли човек, свърши се всичко.“

Човек като мине в другия свят, ще влезе в един свят, много по-красив отколкото е Земята. Но трябва да е готов за него. Даже някой път не ни е много потребно да мислим за онзи свят, защото ще забравим този свят, няма да свършим работата си тук.

В човека трябва да се развият нови органи. Някой казва: „За онзи свят замина баща ти и майка ти.“ Но ако ти нямаш органи, не може да се съобщаваш с тях. То е все едно, когато човек е глух и тебе ти е мъчно, че [е] глух този човек и ти крясках силно, за да чуе този човек едва. След като крясках, той ще се мъчи по устата ти да разбере и я разбере, я не. Та казвам: Онези близки същества, които са заминали за онзи свят, има у някои от вас изработени органи, може да се съобщавате с тях. Вие не сте правили опити. Ще кажете един опит за предаване на мисълта. Сестри, които се обичат, едната да

седне на едната страна, другата – на другата страна и в 12 часа едната да предаде мисъл и другата да я приеме. Сутринта да каже какво е приела. Да напише мисълта в плик. Такива опити са правени. Ако така развиете апарата си, то близки същества, които са заминали горе, ще могат да ви кажат нещо. За пример някои от тях виждат, че ви предстои голямо изпитание и ще ви кажат да се пазите. За пример ще дойде у вас крадец, те ще ти кажат да се пазите, да не го приемате. Това е практическата страна. Или да се пазите от друго нещо. За пример вашето дете е палаво, може да запали къщата. Тези от другия свят ще ви укажат благоприятни условия: „Еди-кой си ще ви помогне, няма какво да се обезсърчавате, в скоро време работите ще се оправят." Ако някоя от вас, сестрите, има тази дарба, то тази сестра ще бъде телеграфопощенска станция. Това да стане фактически. Да има една връзка между видимия и невидимия свят.

Някой живее за себе си, за стомаха. Главата, стомахът, дробовете и пр. трябва да живеят за цялото тяло. Аз съм срещал учени, не само в България, но и в странство, има различни калибри учени и не разбират това.

Едно дете трябва да има дарба. Щом няма дарба, въпросът е решен. Та, сега, се постарайте някой от вас да си предадете една на друга мисълта. Сега вие телепатически се съобщавате, но много криво се схващате. Някоя казва: „Еди-коя си сестра не ме обича." Това е телепатия. Или казваш: „Еди-коя си сестра ме обича." Това не е телепатия. От някакво движение на тази сестра, или от свиването на очите и устата, или от някоя дума вадите заключение. Това не е телепатия, но е криво тълкуване. Телепатия е, ако една сестра, която не сте я срещали, и да знаете, че ви обича и вие я обичате. Тази сестра, без да ви е виждала ви пише писма. Тя нито на портрет ви е виждала. Сега трябва да се образуват хубавите връзки, но вас ви е

страх да се образуват любовни връзки между душите. Вас ви е страх от любовта. Вие имате само малка любов, любовта на макароните. Земната любов аз я наричам любов на макароните. Хубава е, как не, доста е хубава тази любов. Като свариш макарони и настържеш малко кашкавал и полееш с малко хубаво масло. Аз правя сега едно сравнение. Това е само ядене. Каква по-хубава гозба има от макароните. Може ли да се сравнят макароните с хубави ябълки, круши, грозде или с някой тропически плод, или със сварено хубаво жито?

Любовта, трябва да схванете каква е тя. Любовта е това, което създава човек, който[което?] внася живот, светлина, радост, знание, богатство, всичко това. Вие трябва да преминете най-първо през любовта на света, докато дойдете до онази Божествена любов, до непостижимата любов. Най-първо човек трябва да започне с малката любов, докато дойде до голямата любов. Малкото насекомо колко вода трябва да пие? И колкото расте, малката мушица пие все повече и повече, докато дойдете до човека. Само човек знае да пие вода. Животните често умират от препиване на вода. Млекопитаещите често умират от препиване на много вода. Така не се пие вода. Някой път птиците, кокошките по-хубаво пият вода. Като вземе една глътка, дигне си главата нагоре и пак пие. Това пиене вода на кокошките го намирам за най-хубаво. И гледам, някои хора има, които не знаят да ядат. Една свиня, като си тури муцуната в коритото, никак не я вдига вече нагоре. Това е най-лошото ядене. Ти, като глътнеш една хапка, ще благодариш на Бога, после – втора хапка, пак ще сдъвчеш и ще благодариш и т.н. А пък сега, като ядеш, плющят ушите. Това търкане образува болест. Яденето е дадено като метод за възпитание. Понеже Бог е скрит в житото, и ти като благодариш, Бог ще се отвори и ще ти даде благословение. Бог е в хляба. Ти постоянно молиш Христа да

дойде, да Го видите. Като дойде Христос в хляба, ти по-скоро гледаш да се отървеш от него и остатъка хвърляш. Там, отдето Христос ще дойде, хората Го отхвърлят, а там, дето Христос няма да дойде, там хората Го търсят. Христос никога няма да дойде там, дето хората го търсят. Казано е: „Аз съм живият хляб и който го яде, ще има живот в себе си." Ще държите тази мисъл в ума си един ден, два, три, месец и тогаз тази мисъл ще израсте в тебе, този хляб се разраства в теб.

Казваш: „Какво нещо е любовта? Да се намери някой да ме обича и да го обичам." Какво значи обичането? Да обичаш някого и да те обича. Господ, като те обикне, ще те умори. Мечката, като те срещне и те обикне, ще те изяде. Бог никога няма да накаже мечката, че те е изяла. Ако мечката те изяде, няма да те държи в ума си след това, а ще търси друг, и него да изяде. Ако мечката изяде само един човек и никого друг не яде, това ядене е на място. Ако иска да яде всеки ден по един човек, тогава...

Това са сравнения. Когато вземете думите Христови и на пророците, тези думи трябва да се врязват във вас. И тогава целият свят ще добие друга осанка за вас. Какъвто и предмет да пипнете, ще бъдете възприемчиви, чувствителни към нещата. Дете, което обича майка си, ако е от чувствителните, като пипне един предмет, който е пипала майка му, това дете знае, че го е пипала майка му. Ако ние обичаме Бога, Той трябва да дойде при нас и ако ни обича Бог, ние трябва да идем при Него. Ако Бог ви е оставил, Той ви чака да Го обикнете, за да дойде при вас. Когато дойде някоя болест, то Господ иска да ви повика за онзи свят, но вие казвате, че не сте готови още. Той иска да ви обикне и болният казва: „Кажете на Господа, че още не съм готов да отложи тази работа." Казвам: Може да се отложи. Господ казва: „Или ще Ме обичате, или ще ви обичам." Няма среден път. Тук има голяма свобода.

Сега, според мене, аз имам едно схващане. Да ви кажа аз как гледам на нещата. Когато някой разбойник ме обере, аз се радвам, че Господ му е дал свобода да ме обере, но не одобрявам постъпката на разбойника. Свободата на разбойника е от Бога, а постъпката му не е от Бога. Защото утре ще дойде друг майстор, ще обере разбойника. Колко е добър Господ. Аз виждам, че Господ ви е дал свобода, а пък някой път виждам, че не искате да учите.

Сега да оставим домовете и да почнем да учим. Христос никога няма да дойде насила, ако не Го обичаш. Момата като седне и мисли, тя привлича момъка, телепатически предава. Тя си тури едного в ума си и почва да си го представя, „ела насам“, тя казва, „остарях вече, смеят ми се хората, искам да се женя.“ Най-после у него дойде една мисъл, че трябва да отиде да я търси. И от край света той тръгва да я търси. Казва: „Едва намерих адреса ти!“ Не може да намери адреса. Важен закон е и за духовния свят – ако вие не мислите дълго време за Бога, не може да имате постижение.

В православната църква нали кръстят. Какво значи „прекръстене“? Животът, който е на главата ми, като си турите трите пръста на главата – значи трябва да мислиш. Направите един кръст, трябва да мислиш. Ти ще туриш ръката на челото и ще мислиш. Ще туриш ръката на сърцето, ще мислиш, ще правиш опити. Ще туриш ръката си настрани и ще кажеш: „Ще отида да работя!“ Това е кръстене. Така правят сега кръстенето. За пример, дойде някое страдание – страданието е кръстене. Вие трябва да мислите защо страдате. Турете страданието в ума си, мислете за него, защо е дошло и за какво. После, тури го на сърцето си, после на рамената си, мисли, мисли и ще дойде в тебе светлина, ще изчезне страданието. Като го държиш 3 деня в главата си, 3 деня в сърцето си и 3 деня на рамената си, ще станете приятели. Ще кажеш: „Досега бях мърмор– ко, но сега

вече не съм!“ И страданието ще каже: „Какво искаш ти? Имам скътани парици.“

„Любовта Христова ни принуждава.“ Сега е време, когато всички трябва да бъдете носители на Божественото. Божественото във вас да блика. Аз отивам при някоя чешма, спирам се, правя някоя почивка при някой извор, седна и се разговарям с водата. Тя ми разправя една история. Тя разправя как е ходила при тревите, при цветята, какво е правила там, как влизала в някоя градина, как влизала в някого, който е бил болен и тя му е помагала, как утолила жаждата на някого, как утешила някого – цяла една история. Ти казваш: „Водата само си мърмори.“ Тя не мърмори, тя приказва. Ако ние не можем да работим, както тя! Светиите отиваха при изворите. Водата никога не може да се окаля. Животът никога не може да се окаля. Сърцето може да страда малко. Някои работи ви смущават. Душата някой път страда, но тя обикновена никога не става, защото тя не е от материалния свят, тя временно е свързана с тялото. Един ден тя ще напусне тялото и ще се освободи. Всякога тя може да се освободи. Никакви затвори, никакви окови, като дойде времето, тя си заминава, свободна е.

И човек е свободен, стига да обича доброто. Дойде ли любовта веднъж, ти от затвора навън ще излезеш. Разбира се, който знае, ще напусне тялото си. В първите времена на християнството, които помагаха, в църквата се молеха и ще дойде един ангел. Възвишените духове имат сила, владеят законите, за тях няма преграда. Вие не сте се молили дълго време, за да заставите някой ангел да дойде. 120 души се молиха и дойде ангелът и каза на Петра: „Да отидеш да проповядваш. Да кажеш, че там, дето има любов, оковите падат.“ В новото направление трябва да се съедините в едно, ще ви покажем пътя. Не мислете, че в малко време много може да се постигне. Този път е труден.

Но аз бих препоръчал на вас един опит: всяка една сестра да си вземете по една тетрадка. Вземете най-първо Евангелието на Йоана. Дойде ви някой път някое съмнение – изберете си един стих. Извадете си 10 стиха, най-важните от Евангелието на Йоана. За да познаете, че сте намерили най-важните стихове, които са необходими за вас – дойде ви някой изпит, някоя болест, искате да проверите, искате да се лекувате. Имате 10 стиха – ще ги прочетете, ще искате болестта да я обърнете към Бога. Тя е едно живо същество. Ще прочетете първия стих, втория, третия и т.н. – 3 деня наред ще четете тия стихове. Ако ви окажат влияние тия стихове, те са за вас, ако не, не са за вас. После изберете други 10 стиха, после пак, докато дойдете до едно място, че тази болест да се махне. Като изберете 3 пъти по 10 стиха, като кажете последния стих, болестта я няма.

Да ви кажа един пример. Един брат, който обичаше да се занимава със спиритизъм, преди 15 години заведе ме на един свой сеанс, бил много успешен сеансистът му, заведе ме и аз да се радвам. Отидох. В една къща бяха събрани толкова, колкото и тук. Това беше във Видин. Наредиха се на голяма верига. Събрани бяха с разни възгледи, вярващи и невярващи, смеят се. Един от учителите се смее и казва: „Празна работа.“ Една сестра се обсеби от един дух, те се смеят, тя си удря ръката и е в несвяст. Той е един дух, българин, искат да го пращат на училище, не излиза. Вече часът става 12 полунощ и не излиза. Моят приятел идва при мене и ми казва: „Какво да правим? Язък за учителката.“ Тя беше в класа. Казвам сега: „Втори сеанс. Наредете се всички, коленичете и четете „Отче наш“. Ще четете „Отче наш“ така, както никога не сте я чели.“ Всички бяха заинтересовани, всички са подтиснати. Братът я държи за ръката и когато казахме думите: „Защото е твое царството, силата и славата во веки веков. Амин“, тя се събуди, дойде на себе си. Брат ѝ се убеди, че това не е

внушение, но има външна сила. Българина го пратиха да се учи вече. Който не разбира законите, ще каже: „Какво ни трябват такива сеанси, ще подлудее човек!“ А пък целият свят сега е подлудял. Тези убийства, тези кражби, които стават, се дължат на такива „напреднали“ същества, които обсебват хората и изкарват живота си в празна работа.

Хората сега трябва да се научат на правия път, на Божествения път, да дойдат до истинския път, който осмисля живота.

„Любовта ни принуждава.“ Като дойде едно страдание, трябва да го обърнем. Онези, които обичат Господа, всичко им съдейства за добро. Някой път и омразата, и съмнението, това са живи същества. Вие сте пълни все с квартиранти. Под наем сте. Аз не съм против кираджиите, но поне да бъдат добри кираджии и да си плащат. А пък той идва и разваля къщата. Да бъде човек изправен. И обратното е вярно. Писанието казва: „Ще изпратя Духа Си – Духът на Истината.“ Тези светли духове, като дойдат, те ще внесат нещо в човека. Той ще стане човек на изкуството, ще почне да работи, да помага. Когато Божественият Дух дойде в човека, тогаз човек не е плесенясал и почва да работи.

Не само за болести, но каквото и да имате, например някое неразположение на духа, намерете някой стих, втори, трети, четвърти и този стих, с който се маха неразположението. Дойде светлината. Този стих турете на особено място, да видите силата на Бога. Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът.“ Пътят е материалният живот с всички негови блага. Истината, това е знанието вече. А пък животът, това е сърцето, всичко онова, което желаеш. Само когато познаваш Бога, всички материални блага ще дойдат. Като познаваш истината, тя ще даде светлина в тебе. Бог не само е създал човека, но е вдъхнал жива душа в човека. Това е живият Христос. Сърцето ще се

обнови. Тогава ще разбереш какво нещо е истината. Когато животът на Земята почне да ти става ясен, ще се зароди в тебе желание да помагаш. Тогава си в пътя на истината. Когато имаш любов към всичко, тогава си в живота. Това е цяла една наука, която тепърва трябва да учите. Някой път чувствувате някое неразположение. След 1-2 часа то изчезва. Да бъде това във вас като изкуство, че като вземете цигулката, да можете да свирите. Когато човек знае да свири хубаво, вдъхновението всякога ще дойде.

Казва се: „Духът, Който Аз ще ви пратя, Който ще ви настави на всяка истина."

Любовта трябва да ни принуждава на всичко.

Следния път си донесете тетрадки с по 10 стиха. Хайде, аз ще ви ги кажа:

1. 14 глава, 15 и 16 стих. „Ако имате любов към Мене и опазите Моите заповеди и Аз ще моля Моя Отец и Той ще ви даде друг Утешител, да пребъде с вас."

2. 11 глава, 42 стих. „Аз знаех, че ти винаги ме слушаш. Но това казах заради народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си ме пратил."

3. 12 глава, 26 стих. „Ако служи някой на Мене, Мене нека последва и дето съм Аз, там бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми."

4. 8 глава, 29 стих. „И Той, който Ме е пратил, с Мене е, не ме е оставил самичък, защото Аз върша всякога онова, което е Нему угодно."

5. 6 глава, 63 стих. „Духът е, Който дава Живот, плътта нищо не ползува. Думите, които съм ви говорил, Дух са и Живот са."

6. 3 глава, 3 стих. „Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако не се роди някой отново, не може да види царството Божие.“

7. 3 глава, 33 стих. „Който е приел Неговото свидетелство, потвърдил е, че Бог е истинен.“

8. 20 глава, 22 стих. „И като рече това, духна върху тях и рече: Приемете Светия Дух.“

9. 21 глава, 5 стих. „Исус им рече: Деца, имате ли нещо за ядене? Отговориха му: Нямаме.“

10. 15 глава, 26 стих. „А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за Мене.“

Проверете тези стихове, когато ви дойде неразположение. Научете ги за следния път. А пък, който не може да ги научи, поне някои стихове да научи. Научете ги за две седмици. Вечер да ги казваме, след 10 часа и сутрин, когато имате най-добро разположение.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите на 24 март 1932 г. (четвъртък) София – Изгрев.

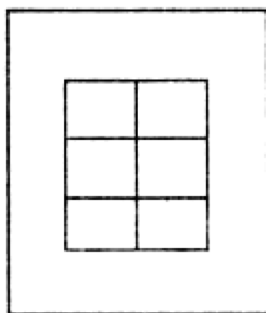
ВЯРАТА КАТО ЗАКОН

Добрата молитва

„Духът Божи“

Първите 10 стиха от 5-ата глава от Евангелието на Йоана.

Сега, знаете ли какво нещо е предметно учение? Предметно учение аз наричам това, да изучавате всичко, което Бог е създал. А пък вие сега не изучавате Божиите работи, а някои предмети, които човек е направил, оръжия и др. Това не е предметно учение. Например черната дъска, това не е предметно учение. Под „предмет“ аз разбирам живите предмети. Доколкото на тази дъска един разумен човек може да пише и може да послужи като едно огледало.

фиг. 29.1

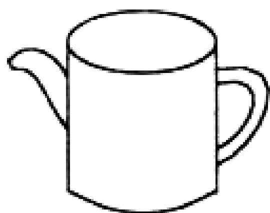
Какво е това? Прозорец. Вие сте като малките деца. То е хубаво. В света стари деца няма и стари хора няма. Има малки деца. Човек, докато не стане малко дете, не може да влезе в царството Божие, т.е. да изучава. Каква е целта на прозореца? Прозорецът става по-голям и

по-голям и тогава къщата става по-красива и светла. Такава къща е напълно хигиенична и човек няма да боледува в нея. Ако този прозорец става все повече и повече тесен, то ще се намали светлината, предметите в стаята ще станат по-тъмни и по-неясни. Най-сетне ще стане тъмно и ще почнете да се удряте. В тъмната стая може ли да учи човек? Прозорецът само за влизане на светлината ли е? Втората му служба каква е? Да влиза въздух. Какво се подразбира под прозорец? Щом има прозорец, има и врата. Всякога в къщата, в която има прозорец, има и врата и в която къща има врата, подразбира, че има и прозорец. Вратата трябва да бъде всякога затворена, а пък през прозореца не само трябва да влиза светлина, но и въздух. И когато е задушно, вие отваряте прозореца, за да влезе повече въздух.

Но същевременно човек е една къща. Това е най-хубавата къща, която е съградена. По-хубава къща от човека на Земята няма. Той има два прозореца и една входна врата. После, има два вентилатора, има две слушалки за съобщение с външния свят. После, има един инспектор, който проверява нещата, и един език, който проверява, като влезе нещо, дали е добро или не. Като не е добро, не го иска. В тази къща има и двама слуги – те са ръцете. Като дойде някой, ръцете казват: „Заповядайте!“ Тази къща си има прозорец, слушалки. Значи у човека има 5 сетива. Петте сетива, това са живи сетива. Трябва да знаете дали са нормални сетивата ви. Дали е нормално за пример обонянието, зрението. Има едно виждане в света – не да виждаш само човека отвън. Тогава не познавате човека. Вътрешно и външно трябва да познавате човека. Човек може да си тури много красива маска и на тази маска да са написани всичките черти на един отличен, добър човек. Как ще познаете дали някой е добър или лош? Как ще познаете дали човек има маска или няма маска? Лесна работа. Ти ще кажеш на

човека, който е дошъл с маската у вас: „В нашия дом правило е, който дойде гост, трябва да се окъпе.“ Тази маска, във водата тя ще се стопи и той с маска не може да се къпе. Той ще почне да се поти. Всички хора, които се потят, все маски имат. Между маската и тялото има място.

Това е предметно учение. Ако дойде някой, как ще го познаете? Ще му кажеш, че той трябва да се умие, ще се махне маската. Той ще каже: „Много съм се изпотил, обичам да се потя, много съм се стопил отвътре.“ Защо се потят хората? Кога се поти човек? Когато е болен. Щом се изпоти, той става добре. Той ще каже: „Извинете, аз отвън си турих маска. Сега ще си снема маската.“ Той ще си снеме маската и вие ще го видите. Това е предметно учение. Вие ще кажете: „Как може човек с маска?“ Хубаво, когато вие вземете една роля такава, каквато не сте, тогава какво носите? За пример вие се представяте такъв, какъвто не сте. Тогава не сте свободен, тогава имате маска. Значи тази маска трябва да я снемете. Хората, които имат маски, се различават с две качества: те са крайно меки хора, крайно добри хора. Онзи, който е крайно мек, той носи маска. Ти не може да разчиташ на него, той се огъва. Турците казват: „Със 7 краля става барашък.“ Дето влезе, всичките роли играе. Та, крайно меките хора и крайно грубите хора носят най-големите маски. Понеже маската му е голяма, той като върви, много се е уморил и казва: „Нямам сили.“ Маската му тежи и затова е мек. А пък онзи, който е груб, неговата маска е много лека, затова е силен. Да се освободите от онази мекота, която произтича от вашите маски, и от онази грубост, която произтича от вашите маски. Аз не говоря сега за вас. Във всичките хора животинското и растителното царство, това е като правило. Рядко ще срещнеш някой човек, когото, като видиш, да ти е приятно. Това е за прозорците. Има и врата.

фиг. 29.2

фиг.29.3

Това какво е?

– Чаша.

Но толкоз голяма чаша може ли? Прилича на чиния. В една къща чинийка ли трябва да бъдеш или чаша? Кое е по-важно: чиния или чаша? В едно отношение човек трябва да бъде чаша, а в друго отношение трябва да бъде чиния. Това на какво прилича още?

– На поливалник, на лейка.

Чашата е един символ. Не се смущавайте. Аз не искам да ви оплета, че да не знаете, не, но искам да ви покажа, че символите могат да се превърнат. Един символ може да се превърне, (**фиг.29.3**) Това какво става? а. Значи, ако туриш една линийка на корема на г, става а. Значи, като съединиш двете букви г и С на едно място, се образува а. Щом те се кръстосат, ти си научил първата буква. За да научиш втората буква, какво трябва да бъдеш? б-значи трябва да туриш някаква основа, темел, някъде да се хванеш. Първото показва, че имаш семе, а второто показва, че си посял семето и поникнало в земята.

Ние се отклонихме от предметното учение. Значи чашата стана на чиния, стана и на лейка. Ако от чашата премахнем дръжката, става на гърне. Гърнето на какво ще стане? Това са длъжности, служби,

които гърнето взима. Те са високи служби, разбира се. Каква е службата на чашата? Службата на чашата е да гребе и да взема. В чинията има прогрес. С чашата ще вземеш, ще напълниш чинията и ще изливаш. Чинията е само за човека, а лейката е за растенията. Значи чашата може да върши няколко служби: да черпи вода, да държи гореща вода в себе си. Като чиния? А като лейка има служба да раздава водата на растенията. Чашата е преобразувана от цветовете. Човек е направил чашата, той взима чашата и я пълни с вода. Човек винаги подражава на Бога. Де са тогава чиниите в природата?

Ще се върнем към прозорците. За да бъде къщата хигиенична, прозорците трябва да бъдат големи, вратата да бъде добра, да не скърца, стаята да има достатъчно светлина, да има достатъчно количество въздух. Де е чашата на човека? Това е неговата ръка. Господ му е дал една чаша. И ако човек би пил само с ръката си, той никога не би се разболял. Човек, който отива на чешмата, не трябва да си тури на крана устата, а ръката. Всички хора, които не употребяват своята Божествена чаша, ако турят устата си на крана, може да влезе в човека червей, пиявица и с години да страда. Ако употребява ръката си, ще види дали е чиста водата и ще я пие.

Онзи, който прави нещата, той е майстор. Трябва да имате най-хубавите стъкла на прозорците и най-хубавите врати. Трябва да теглим едно заключение. Очите на човека са неговите прозорци, чрез които той разбира нещата. Човек, който си прави къща, се учи от нея. Отваряте и затваряте прозорците цяла година, значи научили сте се. Прозорците са направени, за да учи човек и да му служат. Стъклата трябва да бъдат чисти. Ако не са чисти стъклата отвън и отвътре ще влезе много малко светлина. Светлината вие викате ли я или тя влиза без покана? Тя е дошла на гости без ваша покана. Въздухът, който влиза през прозореца, и той без покана влиза.

Сега от този предмет реално какво може да научиш? Защо светлината влиза без покана вкъщи. По някой път, когато ще ти направят хората нещо лошо, ще затворите прозореца. Като дойде някой добър човек, трябва да отворите всички прозорци, а като влезе някой лош човек, трябва да затворите всички прозорци. Сега аз ви говоря за вашите състояния. Всяко едно състояние, което затваря у вас способностите ви и чувствата ви и постъпките ви, за да проявите това състояние на добро. За пример казваш: „Мене не ми трябват много знания, много чувствувания." Човек не пострадва от много знания, от много чувствувания, от много добро, от много любов. Това не е вярно. Аз не съм срещал човек да страда от много любов. От безлюбие съм срещал да страдат. Целият свят страда от безлюбие, не от много любов. И ако някой път има страдания в името на любовта, то това нещо е фиктивно, което минава под името на любовта. Първо какво трябва да разбирате вие под любов? Любовта в света е най- великата сила, която доставя на човека това, от което душата има необходима нужда. Когато ти се достави това, от което ти имаш необходима нужда в живота, това се нарича любов. Животът, който се доставя чрез любовта, се нарича живот. Това е живот, а външните красиви прояви, ласките, това не е любов. Това са панделки, накити червени, сини, зелени, но това не е любов. И като ги няма тези панделки, любовта не се мени. Това са само етикети. Някой може да направи нещо за вас, без да ви обича, а пък някой може да ви говори ласкави думи, без да направи нещо за вас.

Тогава какво е лъжата? Лъжата показва отсъствието на любовта. Човек трябва да подражава на Бога. И той си има една печка – сърцето. В сърцето се развива известна енергия. Само че тази печка, за да тръгне по-хубаво, има си духалка. Дробовете са духалката. Тези дробове постоянно работят, печката гори, топли и кръвта се разнася

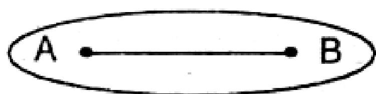
по цялото тяло. Това сърце има клапи. Ако влезе някой човек по видимому у вас и внесе любовта, затвори всичките клапи и се запушат, какво става? Ако влезете в една къща, където се запушат тръбите и не може да гори печката, в къщата има дим. Щом има дим, значи клапите на сърцето са затворени. Първо ще отворите клапите, за да става вентилация.

Та, първото нещо, когато ще хванете приятелство с кой да е човек, какъвто и да е, ще гледате да не затвори клапите на сърцето ви. Защото в света живеят само двама души, това са мъжът и жената: единият – наречен мъж, другата – наречена жена. Освен тях никой друг не съществува. Хилядите жени са отражение на едната жена. Някой път те си съдействуват и образуват голямата жена. После тази, голямата жена пак има свойство да отлъчва подобни на себе си и стават много в света. Не е ли от ваша страна смешно, когато искате да господарувате на вашата майка? Защото, с раждането заедно, и дъщерята започва да заповядва на майка си. Тя казва: „Майка ни е толкоз учена, но не е модерна, тя е от старите жени.“

Да ви обясня мисълта, защо вие сте дошли жени на Земята. Първоначално, като поехте тази служба, каква декларация дадохте? Насила ли ви направиха жени? Жената се отличава на земята с едно качество: за нея вярата трябва да бъде закон. Ако ние вярваме само в това, което е станало, то не е вяра. Вяра е да вярваш във всичко това, което може да стане. Защото това, което за тебе не е станало, за друг е станало. Някой е богат, а друг не. Но онзи, който е направил другия богат, и тебе ще направи. Не си учен, ти вярваш, че и ти може да станеш учен. Всеки човек може да стане. И жената трябва да вярва, че всичко може да стане. Някой ще каже, че това е лековерие. Във всичко ще вярваш. Именно онзи, който във всичко не вярва, той е лековерен. Той вярва в това, в което не може да се вярва. За пример вие, жените,

мислите, че имате вяра, нали така? Мнозина от вас образуват дом, вярвате, че с вашия другар ще живеете щастлив живот. После казвате: „Не излезе така, както ние вярвахме.“ Вие не разсъждавате – вие не се намирате на Земята в един завършен свят, но в един свят, който е в процес, който се развива, сега се развива. Вие сте влезли с един другар в отношение – вземане и даване, но този човек има капитал някъде, изисква се 10-15 години, за да събере той този капитал. Той, макар и да е много богат, но не разполага с пари и ти почваш да се съмняваш. Ти казваш: „Мислех, че той е богат, но той не е. Ако най-малките спънки могат да разклатят вашата вяра, тогава в какво ще вярваш?

Искам да ви кажа откъде произтичат страданията на жените. Началото на всички страдания на жената е слабата сегашна нейна вяра. За пример майката, бащата казват на младата мома: „Ти с този момък не може да живееш.“ А тя казва: „Без него не мога да живея, ако не се оженя за него, ще умра!“ Така вярва тя. Като се ожени за него, след 2 години казва: „Умирам от него.“ Питам тогава: Тя го е взела с вяра или със знание? Не, тя се е заблудила от неговата маска: със завъртяни мустаци, ръкавици, с лачени обуща, може да се кланя хубаво. Той казва: „Вие сте много жестока към мене, аз без Вас не мога.“ Като кажат на жената, че тя е богиня, тя се отвори като охлюв. Като ѝ каже: „Ти си ангел, ти си богиня!“, тя се отвори. После, след брака, той казва: „Аз мислех, че си ангел. Но някои неща в твоя живот показват, чети по ангелски не постъпваш. Забелязвам, някои думи от твоя говор не са ангелски, не са от ангелския свят. Аз почнах малко да се съмнявам, че знаеш ангелски език.“

фиг. 29.4

фиг. 29.5

Това е предметно учение. Аз ви казвам отношенията, които се зараждат. Когато двама души се съединят в какво да е отношение, те образуват два полюса, (фиг.29.4) Двама приятели, между тях се образува една права линия. Докато умовете на тези две същества функционират правилно, правилно мислят, тази елипса е много правилна. Върви и се движи, усъвършенствува се. Но щом влезе някаква дисхармония, тази елипса се обезформява (**фиг. 29.5**) и най-после се образува толкова дим и те, за да се избавят от тези нещастия, решават да си направят комин. Казвате, че къща без комин не може. Влезе ли комин, то ангелският живот не може да се проявява, имате вече обикновен човешки живот. Виждате, че жителите на тази къща боледуват. Как няма да боледуват, като има дим? Между неразбраните хора къща без дим не може, а пък при разбраните хора от прозорци и врати се нуждаят, но не от комини, фабриките имат комин и във вас се зарежда едно желание, казвате: „Какво иска да каже Учителят?" Нищо не искам да кажа. Просто говоря за прозорци и за врати. Искам

да зная дали има дим в къщата или не. Вие ще кажете: „Зачервени са очите ни от много пушек.“

Казвам: Онова, което Бог е създал, ние трябва да го турим на първо място. Човек не трябва да смущава своите чувства, своите мисли, своите постъпки и своето физическо тяло. За пример казваш: „Аз не трябваше да турям толкова доверие в него.“ От вяра досега човек никога не е пострадвал, от доверието може, от вярването може, но от вярата – не. Вярата може да туриш в един човек – в това да вярваш, което Бог е дал. Вярвай, че той има душа. Твоята вяра не трябва да се разклаща. Този човек може да говори зло или добро, може да е добър или лош, това не трябва да ръководи твоята вяра. Защото, ако вие сте меродавни, ако вие мислите от ваше гледище, че някой човек ви е неприятен, ако действително това беше право, то Бог щеше да го премахне от света. Но щом Бог не го премахва, значи вие не мислите право. Лошият човек за едного, за друг е добър. Вие имате едно познание, в което показвате вашето невежество. Наместо да вярвате, казвате: „Този човек е лош!“ Това не е вяра, а знание. На какво основавате вашето знание? Защо е лош?

Та, първото нещо е, като жена, да имате пълна, абсолютна вяра. И като те лъжат, като знаеш, че те лъжат, вие трябва да приличате на извора. Който и да дойде, и разбойник да дойде да пие, да се не смущавате. Че е пил някой вълк, мечка, разбойник, някоя змия, паяк – вие да кажете: „Няма нищо.“ Или че вашата вода отишла до някой трън или при някоя нечистотия – вие да кажете: „Няма нищо.“ Вие не трябва да се смущавате, че това, което излиза от вас, се е изцапало. Ако водата мислеше като вас, ако се откажеше да дойде да помага на хората, тогава какво щеше да стане с хората? Тогава всички вие бихте измрели. Вие имате един стремеж, искате всички да станете щастливи. Но щастието е обосновано на един вътрешен душевен

закон. Цялото общество щастливо не може да бъде. Не си правете илюзии. Всеки един като вярва, може да бъде щастлив. То е специфичен закон, който се обуславя от вярата на човека. Ако човек вярва абсолютно в Бога, казва, че всичко, каквото става в света, е за добро, казва: „Бог, Който ме е пратил в света, ако е допуснал известни страдания, те са за добро.“ Затова човек трябва да вярва в Бога и да не се разколебава никога вярата на човека. Вие искате да оправите работите си. Как ще оправиш работите си? Работите на Слънцето не може да оправиш, работите на водата не може да оправиш. Работите на цял народ може ли да оправиш? Едва може да оправиш своите работи, а пък вие искате да оправите работите на всичките.

Един човек от село Николаевка в много горещо време носеше голям калпак. Той казва: „Срам ме е да си извадя калпака. Дойде един да ми остриже косата на главата и много смешно ме направи. Чакам да израснат малко коси и тогава ще махна калпака.“ Вие искате да оправите хората, тогаз вие накълцвате ги така, че после трябва да носят калпак цяла година. Коя и да е сестра, иска да научи другите сестри и казва: „Да бъдеш много щедра.“ Как ще ѝ дадеш пример като професор? Трябва да ѝ покажеш пример. Как ще покажеш на един човек да бъде щедър? После, щедрият човек и друго качество трябва да има. Този човек, който 20 години е давал и никой още не знае, че е давал нещо. Вие може да бъдете щедри, но всички знаят. И то е хубаво. Не е грях това, не е престъпление. Но казвам: Как ще предадете урока на щедростта? Помнете всички следното: ти не може да предадеш едно учение, една добродетел комуто и да е, ако тази добродетел не е в тебе. Това е закон. Ти никога не може да запалиш огъня, макар и да имаш една кутия кибрит, ако той е овлажнен. Значи, ако имаш една добродетел, може да я предадеш. Не се изискват за това големи усилия.

Ако аз съм, как ще направя доброто? Дойде някой просяк. Няма да му дам пари аз. Аз ще го подложа на изпит. Той ще бъде следният: от 10 души свои приятели аз ще искам по 1 лев и аз ще дам 1 лев, после ще купя малко брашно, сол, ще се върна, ще го пресея, ще го меся, ще наклада огъня и ще опека хляба. Ще го гледам какво ще прави. После ще му кажа: „Насечете малко дърва, да стане по-скоро." После ще купя малко боб, ще го сваря. Ще го уча да чака. Ще го видя дали е беден. Ако той се притеснява, той не е беден. Ако седи и взима участие, той се учи с мене и се радва с мене, че му меся хляб, че му варя боб и той взима участие и се радва. Той е беден човек, но ако се мъчи, не е беден човек. Аз зная тогава защо Господ го е направил беден човек. Като дойде някой беден човек, съберете 10 лева, купете брашно и го замесете, накарайте го да чака. Който проси оттук-оттам, той е търговец. Нека чака 3 часа у вас, да се опече питата, да сварите боба и ще видите дали втори път ще дойде у вас. А вие ще имате една реклама. Той на целия град ще разправя, че изгубил от времето 3 часа. Вие ще го опитате. Вие ще опитате едновременно и себе си, и бедния и работата ще бъде благоприятна за Господа. Ако сте в старото време, когато жените са ходили да носят на светиите, жената сама ще замеси хляба, сама ще вземе гърнето, ще вземе топлия хляб и ще занесе. Светията седи и чака, казва: „Господ ще те благослови!" Този просяк е светия. Всички светии са просяци из горите. Някоя жена да му опече хляба и да занесе, понеже той е бил занят с много работи, той се е молил. А пък Невидимият свят ще внесе някоя мисъл в някоя душа да му занесе нещо. Просякът не трябва да е прост човек. Ако просякът е светия, приемат го вкъщи. Ако дойде някой дървеняк, дай му мотиката да копае на лозето. Аз считам за унижение да дам на един човек 1 лев. Че аз за този лев не съм работил. Като му дам 1 лев, не съм направил никакво добро. Никакво добро не е това, никаква услуга

не е това. Дам му 1 лев, той погледне лева и казва: „Колко малко се е откъснало от сърцето.“ Казва: „По-добре да беше казал, че няма пари.“ Аз ще омеся хляб.

Вие искате начин, как да работите за Господа. Вие искате да работите по стар начин. Старите начини вие ги знаете всички. Новото учение е несъвместимо със старите навици. Ако на един човек, който е дошъл в дома ви, ако вие не може да му направите добро както на своя син и на своята дъщеря, които любите, това добро не е прието от Бога. Ако ти не може да направиш добро както на своя син и дъщеря, ти не си направил доброто. И ако майката не служи на своите деца от любов, тя не е майка и това добро пред Бога не е добро. Тя минава за майка. Това, което прави майката, трябва да е приятно пред Бога. Нали Бог живее във всеки човек, както твърдите и както се мъчите да вярвате. Ти казваш, че във всеки човек живее Бог. И ако дойде някой човек при мене, в когото Бог живее, и ако аз искам да се отърва от него, тогава вярвам ли в един Господ, Който живее навсякъде? Значи аз не вярвам в Господ, Който живее навсякъде. После пак се моля на Господа: „Господи, покажи ми коя е Твоята воля!“ Дойде друг беден – и на него даваш един лев. Тогава как ще се молиш на Бога?

Ако ние коренно изменим нашите възгледи, тогава ще дадем един нов тласък на света, ново разбиране. Ако ние съжаляваме бедните хора както сега, ние не можем да им помогнем. Ако ние съжаляваме нашите деца, както сега, то повече не може да направим. Няма да се постигне това, което вие желаете. Защото един дом е една Божествена единица. Вашият син, и след като замине за другия свят, той трябва да е привързан за дома ви и да помага на дома ви. Той трябва да пише писма на баща си, на майка си. И бащата, като замине, и той да пише писма на домашните. Преставаш ли да

пишеш, нямаш дом. Ако е дом, и тук, на Земята да е, и на онзи свят да е, то е все едно, домът си е дом. Домът е основан на любовта.

Та казвам: Между вас искам да се образува едно голямо семейство. Вие сте все сестри от един по-голям род. От един баща и от една майка сте всички, но още не се познавате, че сте сестри. Значи вие сте от един баща. Родът ви започва преди 2000 поколения и като турите на едно поколение 25 години, то най-малко преди 50 000 години е започнала да се образува една връзка между вас. Вие още не се познавате, че сте от едно семейство. Вие казвате, че сте сестри, но не сте готови една за друга да жертвувате нещо. Много сте добри, но до тази наука – да се жертвувате един за друг, не сте дошли. Казваш: „За какво да се жертвувам за тази сестра? Ако е Божествена сестра." Да ви направя едно тълкувание. Разликата между момък и мома в какво седи? Мома, момъкъ. В думата „мома" 4 букви са, а в думата „момъкъ"[2] – 6 букви, 4 плюс 6 е равно на 10. На жената умът ѝ винаги накрая дохожда. В момъка има мисъл. Момата, след като ѝ се свърши работата, тя научава. И той тури още 2 букви. Защо той ѝ туря още 2 букви? Момата трябва да направи само 2 пожертвувания. Най-първо трябва да напусне бащиния си дом на Земята, в материалния свят, и втората жертва е: трябва да умре. И момъкът трябва да напусне бащиния си дом и прави лодка – К, с която те трябва да се преселят на Небето, (фиг. 29.6) Буквата „К" е лодка, „Ъ" е кормилото.

фиг. 29.6

Сега да преведа. Човешкият ум и човешкото сърце подразбирам, когато говоря за момъка и момата. Това е отношението на човешката душа и човешкия дух. А пък когато говорим за мъж и жена, това е най-долното пояснение.

Сърцето на човека е мома. Когато любовта ти е правилна, то сърцето работи правилно. Когато любовта не е правилна, то сърцето тупа ту бързо, ту бавно. Жената непременно трябва да има вяра. Ако нямаш вяра, ти не си жена. Ако си жена, то ти имаш най-голям чин, който Бог може да ти даде в света, то е да бъдеш жена. Ту не искаш да бъдеш жена. Тогава какво искаш да бъдеш? Мъж. Станеш мъж, но и мъж не искаш да бъдеш. Какво трябва да станеш тогава? Човек. Човек трябва да станеш. Това е третото положение. Да станеш човек, това значи да хармонираш тези два полюса в едно. И двата полюса трябва да бъдат еднакви, и мъжът, и жената.

От 8000 години всичките безобразия, които човек е гледал, са все турени на гърба на жената. Всичко това трябва да се чисти, додето намерим жената като скъпоценен камък. Много лошо са писали за жените. Всички автори са писали какво ли не за жената. Това са измислици. Според тях жената е най– лошата, а пък при все това без нея нищо не става на света. Без жена светът не може да върви. Какво трябва да се прави. Някой ще каже: „По-грешен човек от жената няма." Ако това беше вярно, жената не трябваше да съществува в света. А пък тя съществува, Господ я турил на една работа. Господ я турил да поправи света. Мъчнотията ви седи в това: Вие се намирате в едно противоречие, понеже трябва да поправите света, пък трябва да поправите и себе си. А пък за да поправите себе си, трябва да имате един основен закон: Не трябва да съжалявате, че сте жена. Бог, Който е мислил толкова, като ви направил жени, това е най-голямото щастие за вас. Ако човек нямаше сърце и ако човек нямаше душа,

тогава на какво щеше да прилича човек? В света тогава не щеше да има никакъв израз – един човек без сърце, един човек без душа, той щеше да бъде един жесток човек. Следователно, на вас Бог ви е дал служба да развивате сърцето си и да служите на душата. В този живот вие се повдигате и приготвяте не за Земята. Вие искате да угодите на мъжа си, да отхраните и угодите на дъщеря си и сина си. Няма да угодите на мъжа си, на дъщеря си и на сина си. За да угодите, този мъж иска от вас големи работи. Вие с милиони не разполагате. Утре мъжът ви осиромашее, пропие се, тръгне по неприличен път, какво ще направите? Ще кажете: „Да се разведа с негоЛ" Тогава де беше вашата вяра, защо се оженихте, като сега се развеждате? Разводът нищо не разрешава.

Преди години при мене дойде един българин, беше недоволен от жена си и се занимаваше с окултни науки, казва: „Не се живее с моята жена, мисля да я напусна вече." Казвам му. „Може да я напуснеш, но после мислиш ли да вземеш някоя друга?" – „Да." Казах му: „Тогаз по-добра от тази не може да намериш. Ако ти я напуснеш, ще се намериш в най-голямото нещастие. Ако изтърпиш, в следното прераждане ще се повдигнеш." Също и жената, ако изтърпи всичките неприятности на този си мъж, в следното прераждане Бог ще ѝ даде едно високо положение.

Ако направиш нещо, което Бог не иска, то значи да спънеш своята еволюция. Има един страх, какво трябва да направиш. Ще го запиташ. Ти се плашиш от мъжа си. Мъжът не е страхлив, но ти си страхлива. Ти ще кажеш: „Страхът е едно благословено чувство, което Бог е дал." Върху страха е създадена човешката съвест, човешката справедливост. Ако нямаше страх, ти нямаше да бъдеш справедлив. Корените на справедливостта са турени в страха. Когато ти се страхуваш, от какво се страхуваш? Оберат те и ти се страхуваш. Ще

кажеш: „Няма нищо, няма нищо“, ще бъдеш щедър. Ти като даваш, страхът ще престане. Страхът не е нещастие, но като мислиш, че ще умреш, че могат да те убият, там се лъжеш. Тогава живееш без вяра. Страхът ти казва: „Върши волята Божия!“ И ако не вършиш волята Божия, има закон, има опасност. Ако не вършиш волята Божия, много ще ти пати главата. Този страх трябва да се слуша. Ще си кажеш: „Ще изпълня волята Божия.“ Щом изпълниш волята Божия, няма да имаш страх. Вие се плашите в гората от една мечка, хуквате да бягате. Бог ви опитва дали сте упражнени в бягането. Ще каже: „Моето дете много знае да бяга.“ Един човек, който бяга от мечката, аз зная, той никога няма да вдигне скандал. А онзи, който не бяга от мечката, скандал може да вдигне. Онзи, който не бяга, там има друга опасност.

Определете какво нещо е старият човек. Ако една сестра е стара, че не може да ходи и трябва да я водят, тя не е стара. Тя е инвалид. Тя е саката. Ако не може да мисли, глупава е; ако не може да чува, глуха е; ако не може да вижда, сляпа е. Защо я наричате тогава стара? Една сестра може да ходи, ушите ѝ са на място, очите ѝ са на място, защо я наричате стара сестра? Аз искам сега да ви освободя от това схващане, че тя е стара. Да можех да ви намеря на млади години на хорото! А пък сега ще напуснеш хорото. Ако от голямо благоприличие не съм дошъл, да не ви разваля хорото. Като си играл на хорото, нали беше хубаво? Имаше тропане, скачане, хубаво сте били облечени. Всичко това е било хубаво, отлично е било. На хорото са ви казали така: „Ти не знаеш да играеш, не те искаме на хорото!“ Сега сте дошли при мене, за да знаете как да играете на хорото. Колелото на хорото е животът. На хорото човек скача, дига краката си. Това значи да правиш добро. Това не е добрата мисъл. Тръгнеш с десния крак – значи едно добро, после – с левия крак, значи – друго добро. После си мърдаш ръцете. Всяко движение в тебе трябва да бъде чиста мисъл.

Защо трябва да ходиш? За да ти се покаже как трябва да правиш добро. Защо ви е дал краката? За да правиш добро. Ще кажеш: „Да бъдат благословени краката ми, Бог ми ги е дал, за да правя добро. Да бъдат благословени ръцете ми, Бог ми ги е дал, за да правя добро." Бог обича умните хора. Толкова години ги е чакал Той. Той ви е гледал, като сте играли, като сте тропали, той ви е гледал и чакал и казвате: „Намерих си един другар." – „Много хубаво." – „Роди ни се дете." – „Много хубаво." Почвате да гладувате, Той казва: „Много добре." „Гладни сме!" – Той казва: „Много хубаво." „Жадни сме!" – Той казва: „Много хубаво." Бог никога не казва, че е лошо. И в глада, и в жажда, всичко, което става в света, е все хубаво. Това са условията, които създават бъдещата култура, към която се стреми човек. Всички тези мисли и чувства, които измъчват човека, всичко това ще се превърне за ваше лично добро. Целият ваш бъдещ живот, зашите сили, вашето бъдеще зависи от това, което преживявате. Радвайте се, че преживявате тези страдания. Дърветата и животните не преживяват като вас, но утре изсъхнат, умират. Колко дървета биха искали да бъдат на ваше място, но не им е позволено. Ако ти не си доволен от живота, Господ ще те направи щастлив, като ти даде една форма. Вие чувствувате, няма щастие. Ще те направи в друга форма, но ако искаш да растеш, ще те направи човек.

Ще трябва да имате вяра в Бога. Няма нужда от доказване. Ако вярвате това, което вие не знаете, други го знаят. Та, по-широки прозорци да имате. Очистете сърцето си. Да имате вяра повече, да си помагате като сестри. Сестрата е вътре. Ти една сестра не може да я обичаш отвън, като не я обичаш отвътре. Всяка една сестра ти трябва да я намериш вътре. Като я намериш отвътре, ще я познаеш отвън. Ако сестринството не се зароди в отношенията между душите, тогаз ще умрете без да научите нещо. Ще пише на гроба: „Една сестра живя и замина за онзи свят. И там не е готова." Непременно тази сестра пак

трябва да се върне на Земята. Та, ще повторите първото отделение, докато се научите да произнасяте една буква и като я научите, ще бъдете силни. Живейте, но не трябва абсолютно никаква погрешка. За каквато и да е погрешка, ще се върнеш на Земята. Не се прави изключение никому. Ти казваш: „Но аз не зная." Не, всеки трябва да бъде съвършен. Казано е: „Бъдете съвършени, както е Отец ваш съвършен."

Трябва да имате мощна вяра. Една сестра от вас страда, не може да живее, не се погажда с мъжа си. Съберете се всички, пратете ѝ хубави мисли, на нея и на нейния другар. Кажете мислено на нейния другар: „Много сте добър, ние много Ви обичаме." Всеки ден като изпращате по 5 минути тези мисли, ще видите, че мъжът ще почне, че и тя е един ангел. А пък ние казваме: „Действително, тя е много такава." Ще си изпращате една на друга хубави мисли, на една сестра, на две, на три, на четири, на колкото искате сестри ще изпращате такива мисли. Нали искате опит. Най-първо помолете се за един дом, дето няма съгласие, пратете добри мисли. Помолете се Бог да прати благословение в този дом.

Стиховете заучихте ли ги? Един стих казва: „Ако имате любов към Мене, ще опазите Моите заповеди." Първата заповед е да имаш абсолютна вяра. Мъчните въпроси като имате вяра, се разрешават.

Щом дигнете камъка, тогаз умрелият оживява. Човек, с когото не може да живеете добре, е умрял. Този, умрелият, ще оживее, значи ще дойде любовта, ще дойде смисълът на живота. Сегашните хора живеят между умрели. Писанието казва: „Без вяра не може да се угоди на Бога." Не може да служиш на Бога без вяра. Слугуването е слугуване само като става с абсолютна пълна вяра. Казано е тогава: „Бог ще ви преведе." Щом ще ви преведе, значи е с вас. Ако сами отивате, вие нямате успех. Това е за четирите стиха. В петия стих се говори за Духа. Духът, това е Божествената светлина, силното. Духът е, Който

поддържа живота на всички същества, не само онова, което говори на човека. Духът е онова, което дава живот, плътта нищо не ползува. Казва стихът: „Думите, които Аз ви говоря, са дух и живот.“ Тези стихове, които ви дадох, ще приложим. Ще трябва да се правят ред малки опити, за да имате вяра. Някой ще каже: „Бедните хора не може да ги направим богати.“ Не е необходимо света да го направим богат. В света има много богатство. Тези богатства са на Бога, но богатството не е равномерно разпределено. Ако станат всички богати, то ще имат един лош живот. При сегашното разбиране не могат да бъдат богати. И тези, които са богати, не живеят съобразно с Бога. Сиромашията повече съдействува. В нея има отлични черти. Има една благословена сиромашия и благословено богатство. Има неразумно богатство и неразумна сиромашия. Когато са доволни богатите и бедните, тогава има благословено богатство и благословена сиромашия, а когато мърморят, и богатството, и сиромашията не са благословени. Никой не може да бъде богат, който не е бил сиромах и никой не може да бъде сиромах, който не е бил богат.

Ще кажеш: „Как така?“ Никога едно същество не може да обича един мъж, който не е бил жена. Никога едно същество не може да обича една жена, която не е била мъж. Защото жена жена не може да обича. Щом е така, нека се съберат тогава всички жени да живеят един човешки живот на Земята. Значи закон е: Жената, за да бъде обичана, трябва да бъде обичана от мъжа. Но никога едно същество не може да обича една жена, която не е била мъж. Следователно, едно същество, което трябва да обича жената, трябва да е било мъж. И всяко същество, което трябва да обича един мъж, трябва да е било жена. Вие искате да ви обичат. Кой? Някой мъж. Какво означава мъжът? Разумното, духът. Само духът може да обича една жена. Само душата може да обича един мъж. Тогаз това, което вие очаквате, трябва да бъде духът. Вие не очаквайте вашето щастие да дойде оттам, отдето няма да дойде.

Сегашният живот е един етап, който ви е даден с всички условия, само за да се подигнете една стъпка по– високо. Всяка една от вас, при каквито условия и да е поставена, това е само един етап. Не съжалявайте, не казвайте: „Защо не съм като тази сестра?“ Не! Тази сестра трябва да е доволна и благодарна от това положение, в което се намира. На всеки един от вас са дадени тези условия, които са необходими за подиганeто на вашата душа. И ако всеки мъж може да ви примами, вие не сте жена. Една жена само един мъж да я люби. Една жена не може да люби двама мъже. В природата не съществува такъв закон. Нито един мъж може да люби две жени. Това са илюзии. И оттам се раждат всички грешни състояния.

Или, с други думи казано: само един Дух съществува в света, Който дава всички блага. Мъжът е образ на Божествения Дух. Ако този мъж, който иде, носи Божественото начало, за да ви помогне, това е мъжът, когото трябва да обичате. Дойде ли някой мъж, който иска да ви отдалечи от целта на живота, той е един ваш неприятел. Ако искате да имате един идеал, това е. Към този идеал трябва да се стремите. Каквито и да са погрешките на мъжа, който имате, вие ще държите този идеал, додето той изправи всичките си погрешки. И мъжът има свой ред погрешки, не по негова воля, но отнякъде са дошли тези недъзи. Също така и у жената.

Божественият Дух трябва да дойде, за да ви освободи от тези недъзи. Това са навиците, привичките. И когато човек се освободи от всички тези нечистотии и като се намира в един свят на любовта, тогава ще каже: „Сляп бях, но сега прогледнах.“

Вие искате да знаете в какво седи новото учение. Как сте живели, това го оставете настрана. Вие не сте живели, вие сте се мъчили досега. Аз наричам живот, когато царят любовта, мъдростта, истината, когато животът се проявява в своята пълнота, когато светлината се проявява в своята пълнота и когато свободата се проявява в своята

пълнота. Имаш една другарка, приятелка – да нямаш никакво съмнение в нея. Като я погледнеш, всякога да имаш доверие в нея. Като я видиш, да ти трепне сърцето и да се зарадваш, че имаш една другарка. Това трябва да бъде идеалът ти. Ти казваш: „Сега не живеем по Бога.“ Това са празни работи. Не по Бога да живеем ние, но Бог в нас трябва да живее. Ние досега все без Бога в нас живеем. Извън Бога никой не живее, но Бог трябва да живее вътре в нас, за да придобием това разбиране. Тогава идеята за мъжа трябва да бъде идея не външна, но вътрешна. Мъжът трябва да бъде вътре във вас, да го носите в душата си и където и да е той, вие да се радвате. Жена, която подозира мъжа си в някое престъпление, това не е жена. Тя не трябва да го подозира в никакво престъпление, ако иска да бъде жена. Ако имате нещо горчиво в една чаша, която е направена от скъпоценни камъни, които струват милиони, то трябва ли тази чаша да я блъснете в земята, за да се освободите от горчивото? Излейте горчивото, измийте чашата веднъж, дваж, не е виновата чашата. В тази чаша ще турите нещо хубаво. Считайте, че един мъж е една скъпоценна чаша, турите нещо горчиво в него. Изпразнете горчивото. Не да блъснеш мъжа си. Не. Мъжът не е горчивото съдържание, но скъпоценната чаша. Той е душата. И тази чаша, като оживее, ще каже: „Много ти благодаря, че ме избави от тази отрова, която щеше да ми причини смърт!“

Отче наш

Беседа, държана на сестрите на 31 март 1932 г. (четвъртък), 4 часа след обяд, София – Изгрев.

ЕСТЕСТВЕНИ ПРАВИЛА

Ще ви дам няколко правила, които са необходими, правила, които трябва да ги забележите, правила, които са естествени, които съществуват в природата. Под думата „природата“ разбирам разумния живот. Никакъв разумен живот не може да има без правила, вън от природата. Вън от тия правила е глупавият живот. В рамките на тия правила е разумният живот.

Първия опит направете: Когато идете в някоя планинска местност, размътете някой планински извор, дайте му ход, спрете се 10-15 минути и вижте какво ще направи. Размътете извора, изчистете го и вижте какво ще направи. Той ще вземе от центъра да се чисти, изхвърля всичката мътилка и най-после се избистри. Ако имате часовник, вижте за колко минути изворът ще бъде чист. Каквото направи изворът, направете и вие. Дойде някой екскурзиант при вас, във вашата планина, и той ви размъти по същия начин. Туй, което вие ще направите с извора, друго същество дойде от външния свят, като ви види, като някой извор ще бръкне, да ви почисти. Казваш: „Какво да правя?“ Направете туй, което изворът прави. Туй, което изворът прави, и вие ще пристъпите да направите. Това е едно правило.

Вие казвате: „Свободна мисъл.“ Под думата „свободна“ мисъл разбирам мисъл, която функционира по законите на истината. Свободна мисъл не може да имаш, ако ти не си в областта на истината. Вие говорите за свободни желани? и свободни постъпки. Ще имаш предвид, че твоите желания може да бъда– свободни само ако си в областта на истината. И постъпките са свободни, ако си в областта на истината. После, вие казвате: „любовно желание, любовна

мисъл“. Тъй, както схващаш свободната мисъл, туй ще схващаш и за любовната мисъл. За да имаш любовна мисъл, трябва да си в областта на любовта. Тогава твоята любовна мисъл ще върви не по твоето лично желание, но по законите на любовта. Ако имаш една любовна мисъл, една светла мисъл, веднага трябва да стане промяна на твоето състояние. В любовната мисъл, любовното желание и любовната постъпка законът действува. В закона на Любовта ще се тонирате. След това ще дойде[те] в областта на Божествената мъдрост: мисълта ще бъде светла, желанието ще бъде светло и постъпката ще бъде светла.

Вие отивате при Бога и разправяте за всичките ваши нещастия, обиди, или сте изгубили, или детето умряло, или обществото ви гони, или някое изкушение имате, вие идвате да се оплаквате и Му разправяте, разправяте. Питам: Колко пъти може да разправяте? Вие Му разправяте, като че Той не знае. И с какво внимание разправяте. Казва: „Разправи ми още веднъж нещата.“ Господ иска още веднаж да разправиш. Ти ще разправиш. Ако Господ те е разбрал, тебе ще ти стане леко на душата, ако не те е разбрал, тежината ще остане – не си могъл да си кажеш урока. Ако си казал хубаво урока на Господа, веднага ще ти олекне. Но трябва по първия метод или по закона на свободната мисъл. Трябва да знаеш с какво ще функционира. Ти при Бога като идеш, ще започнеш или от закона на Любовта, или от закона на Мъдростта, или от закона на Истината. Ако не говориш по закона на Любовта, ще говориш по закона на Истината или Мъдростта. Няма да смесваш. Най-първо ще говориш по закона на Истината и Свободата; не те разбере Господ (да допуснем по човешки) – по закона на Любовта ще говориш; и най-после, като говориш по закона на Мъдростта, Господ веднага ще те разбере и тебе ще ти олекне на душата.

Та казвам: Трябва да се научите на едно – да се справяте с вашите скърби и страдания. Скръбта, това може да бъде слуга, слугиня, може да бъде някой ваш син, дъщеря от миналото. Много пъти сте живели на Земята, имате много синове и дъщери, намира те той един ден. Казва: „Закъсах, осиромашах!“ Хване те и казва: „Ще ми помагаш.“ Иска от тебе, пък ти си закъсал, нямаш нищо. Казва: „Ще дадеш, хайде оттук искай, оттам искай.“ Тамън се оправиш с един твой син, дойде втори. Тамън с втория се оправиш, дойде трети, четвърти, пети, десети син – всеки иска от тебе. Казваш: „Много са лоши тия желания.“ Не са лоши тия желания. Щом дойде такъв твой син, иска да го задоволиш, да го пратиш в странство да следва в някой университет. Най-първо научи го да знае да преклони коляно – научи ли да свива коленете, да прави поклони... Едно време хората се молеха прави, сега ще коленичиш и кажи: „Каквото аз правя, и ти ще го правиш.“ Сега вие, като се молите, ще накарате и вашите желания да се молят с вас.

Този ваш син, то е алегория. Туй ваше желание, тази ваша мисъл, какво трябва да направите за нея? Тази мисъл трябва да се реализира. Ти не може да изпъдиш една мисъл, тя ще влезе в други, ще обиколи целия свят и туй, което иска, ще го направи. Ако сте вие първи, вие сте на прав път. Казваш: „Нямам време.“ Ще намериш време. Ако сте вие последен, вие от нея не може да се освободите. По средата ако сте, може да се освободите, ако сте пръв, може да се освободите, но ако сте последен, тогава няма отърваване. Благодарете, че не сте всякога последен, а сте по средата или в началото, но ако сте в края, ще трябва да я изпълните. Аз ви говоря сега за една истина. В края тогава ще употребите трите закона. Дойде една мисъл и казвате: „Много лоша мисъл.“ Дойде една мисъл да откраднеш и ще откраднеш нещо, ще обереш някоя каса, ще задигнеш торбата. Това са

доказани работи. Че ти ако не знаеш как да постъпиш, ще иде касата на някой банкер и ти ще идеш заедно с касата. Казваш: „Как може да стане с мене?“ Ако може да стане с някого, може да стане и с тебе.

В миналото минава един много набожен човек покрай къщата на богат банкер в Америка. Гледа една кесия с пари, забравена на прозореца. След като броил парите, в една голяма кесия турил парите и ги забравил. Набожният беден човек взима кесията и я туря под палтото, отива си вкъщи. Казва: „Господ ми даде тия пари. Този банкер има много, нищо не значи, че съм [взел] кесията.“ Става той да се моли и щом рече да се моли, между Бога и него застава кесията. Молитвата му отива до кесията и се връща назад. Той пък държи кесията, не иска да я върне, казва: „Опитва ме Господ, дали съм доволен от кесията или не.“ Той разсъждава и казва: „Доволен съм, Господи, но да ми позволиш да харча.“ Той не иска да харчи от парите, докато Господ не му позволи. На втория ден пак се моли, молитвата отива до кесията и пак се връща назад, на третия, четвъртия – същото. На десетия ден той усеща, че започва да изгубва вдъхновение, да губи своята радост. Решава да я зърне. Отива при този банкер и казва: „Минавах покрай твоята къща, видях тази кесия на прозореца, задигнах я, но връщам ти я, понеже загубих вярата си в Бога. Река да се моля – кесията е между мене и Бога. Прости ми. Аз не искам да имам като твоята кесия. Ако ти си готов да ми я дадеш, ще направя опит, какво ще каже Господ.“ Казва банкерът: „Ела утре.“ Отива той и банкерът му дава две торби. Казва: „Господ на голям изпит ме туря.“ Взел двете торби, мисли. Като се моли, казва му: „Нито пет пари няма да употребиш от торбите.“ Ходи и раздава на бедните. За всяко нещо, което ще раздаде, трябва да се моли, да кажат. Носи кесията и му казват: „Еди– където си ще дадеш.“ Като раздал двете кесии в една година, отива при банкера и казва: „Братко, ще ме

освободиш, други две кесии няма да ми даваш, ще намериш някой друг". Защото за всяка монета, която е вътре, той трябва да се моли, къде да я даде.

Неща, които са станали, по същия начин няма да станат с вас. В природата два пъти нещата не може да станат по един и същ начин.

Ние казваме: „Да се въздържаме." Ето аз какво разбирам под думата „въздържание". Когато човек прилага закона на Свободата, закона на Любовта и закона на Мъдростта, той трябва да се въздържа от какво? Трябва да се въздържа от всички ония мисли, които могат да нарушат неговата свобода, от всички ония желания, или, казано на прост език: никога не трябва да вземаш една храна, която мъчно ще се смели. В стомаха храната трябва да бъде добра. Казвам: Всяка една мисъл, която служи за нашето подигане, изпълни я! Както и при храненето: онази храна, която служи за твоето здраве, употреби я, онази храна, която уврежда здравето ти, не я приемай. Всяко едно желание, което разширява твоята душа, внася свобода, или внася любов в душата, или внася свобода, туй желание изпълни го! Не питай никого. Всяко желание, което ограничава свободата, всяко желание, което ограничава любовта, ти го остави настрана. Това са вътрешни правила. Има някои неща, в даден случай вие не знаете как да изпълните. Няма правило за всяко едно желание, нито за мислите има правила. Има общи правила, но специфични правила в даден случай как трябва да се постъпи, няма. Там се познава умният човек. Умният човек в даден случай, ако постъпи правилно, ще прогресира. Някой път човек може да постъпи както не би трябвало. По който и начин да постъпи, не че ще направи прегрешение. Ако яде човек сега, прави ли прегрешение? Ял някой храна, че после повръща. Няма прегрешение. Но втори път ако ти дадат същата храна, ти няма да искаш да я приемеш. Или, след като ядеш, вие ще проявите

неприятност. Не сит в яденето. Може да ядеш по-малко отколкото трябва или може да ядеш повече отколкото трябва. При яденето ще възприемеш толкова, колкото трябва. После, храната трябва да бъде доброкачествена. Същият закон е и при желанията. Трябва да се подбират желанията. Всички ония желания, които дойдат до вашата душа, трябва да знаете дали са за вас. В дадения случай може да е изпратено до вас, само вие да го изпратите на друго място, то не е пратено за вас. Някой път известно писмо е адресирано до вас по пощата, но вие да го предадете на друг човек. Вие няма да го четете, само вие ще препратите писмото. В духовния свят някое писмо може да мине до 10-15 души. Може някое ваше писмо да е минало през 10 души и всеки един, който получил вашето писмо, той е внесъл нещо. Ако тия хора са напреднали, добри, вашето писмо ще дойде окичено със скъпоценни камъни. Ако тия хора не са високо подигнати, може да го отворят, да го прочетат и пак да го затворят. Те ще знаят какво ви пишат.

Та, в този път, в който сега вървите, има неприятности тъй, както един ученик заучва уроците си. За пример вземете за молитвите или размишленията, или за медитацията. Източните народи ще определят известно време, ще напуснат работата, колкото време остава, толкова ще работи. Ако е чиновник, ще напусне работата. Туй е източното разбиране. А пък ти може да бъдеш чиновник и да медитираш. Вземи перото, пиши полека, после спри се, като че мислиш, и медитирай една-две минути, после пак напиши две-три думи, защото този, старият господар на Земята, няма право на всичкото ти време. Казвате: „Длъжностно лице.“ Кажете ми, ако едно лице е длъжностно, колко време трябва да работи? Осем часа. Кой е онзи вътрешен закон, който ангажирва човека? Да кажем, преписваш едно съдебно решение – смешно е, има ли закон, който определя в

колко време трябва да препишеш туй решение? Всеки един от вас, който е чиновник, трябва да научите, всички банкови чиновници, да медитирате. Те ще имат туй настроение. Сега това е по стария начин.

Разправяше ми един евангелист: „Преди да бях научил Евангелието, воловете ме познаваха, с един остен на общо основание биех воловете, казвах: „Трябва да работите“, мушках ги с остена. Но като четох Евангелието, хвърлих остена вече, дам им малко хляб, побутна ги по рогата, по муцуната. Като се обърнах, престанах да мушкам и да бия воловете с остена. Стана една промяна. Учудиха се и воловете, по коя причина – по силата на Евангелието.“ Именно когато действува истината, трябва да стане една промяна, човек да хвърли остена. Пак ще вървят воловете, пак ще ореш, няма да се спре оранeто. В живота става натрупване на много мисли, на много желания.

Да кажем, говори се върху една беседа два-три пъти, натрупа се един материал и нещата станат обикновени. Те стават обикновени като любовните писма. Първите любовни писма с трепет се пишат. Второто, пропуснал си нещо някъде, не си толкова усърден. Само едно любовно писмо човек може да напише на свят, всичките други куцат. Колкото писма съм чел, първото е всякога хубаво написано, в другите вече се правят погрешки. Като намеря погрешка в писмото, зная, че не е първо. Във второто има една погрешка, в третото – две, после – четири, пет и накрай, когато всичко е погрешно, казвам: туй е последното. Защо човек изгубва интересите си? И в любовта човек изгубва интересите си. Най– първо човек пред вас минава за ангел. Турците имат една поговорка, когато човек е свободен, казват: „Княз на князете.“ Той иска да стане по-високо, сгоди се. Казват: „Близо до хората.“ След това казва: „Чакай да се оженя.“ Казват: „С хората е заедно.“ Като не може да живее и рече да се разведе, казват: „На хората маскара.“ Най-първо е княз на князете, после – близо до

хората, след това – с хората заедно и най-после на хората маскара става.

Та, най-първо свещената идея показва, че ние мислим. Човек не трябва да идва до последното положение. Сега туй, което е турено в живота, това са опити на човешкия дух да даде ясна представа, какви трябва да бъдат отношенията на човека към живота. В края на краищата, след като минат всичките методи, ще станете като ангелите съвършени, няма ни да се жените, ни деца да раждате. Ще бъдете съвършено свободни, ще имате един живот, който ще се обуславя от всичката разумност. Женитбата е една Божествена школа, през която трябва да минеш, с отличие ще свършиш. Някой казва: „Да се освободя!“ Докато по всичките предмети нямаш 6 и когато държиш матура, да получиш 6, не може да си свободен. Жена [ти] и ти свършите училище, казвате: „Свършихме училище.“ Като се издигнете на една по-висока степен на развитие, ще добиете сила да ходите и да учите другите хора.

Та казвам: Онзи ученик, който не знае как да се учи, той ще намери погрешката в окръжаващата среда. Възможно да е в учениците. Той може да намери причината в баща си, той не е богат, няма средства, че не е достатъчно здрав – може много причини да намери, но причината седи в самия човек. Несвършването седи в друга една причина. В духовния [свят] има един закон: Всеки човек трябва да мине и да се опита, може ли да стане най-голям светия. Ти ще бъдеш подложен на изпит като последен. Последно място ще вземеш с хората заедно. Ако не издържи изпита, ще го пратят наново да държи. Той не е издържал светийството, щом го пращат наново. Той е светия подпоручик и после ще върви оттам нагоре, има степени. В това отношение, когато ти се дава страдание, като дойде едно страдание, не го считай за едно нещастие, но привилегия. Като

идеш при Бога, какво ще се оплакваш? Благодари, че те е удостоил със страдание, благодари, че ти може да се учиш, то е цяла тайна, то е живо, страданието. Туй страдание, което претърпяваш, с него са свързани хиляди същества на развитие. Ти трябва да разбереш вътрешния смисъл на страданието, да станеш весел. Дойде ли страданието, стани весел, позасмей се, попей си малко. Като дойде страданието, ни най-малко не питай за колко деня е дошло. Вие се тонирате при една голяма скръб. Трябва в 5 минути да можете да се тонирате. Пет минути са достатъчни.

Имайте едно свещено правило: Не отивай при Бога да се оплакваш, не да се безпокоиш, да се самоосъждаш. Ти като идеш при Бога, Той като те види, отдалече ще ти олекне. Господ много добре знае за страданието. Искай да бъдеш весел, не си могъл, искай да станеш, но не си го направил. „Защо да съм весел, как може да съм весел?" Да си весел при скръбта, не да се смееш отвън, но отвътре при скръбта да бъде човек весел. Това е първото правило. Това са били светиите. За пример забият му нож-той гледа спокойно. Подигне ръката, той го забие повече, мушне го, тече кръв – той стои. Случвало се е онзи, който го мушка, не може да издържи, падне, започне да моли: „Прости ми!" Сега в България колко души има такива? Ако има един, за образец ще бъде. Аз казвам: Образец да станеш, идеал да станеш, не е лесна работа. Много голямо изкуство е. Тия ножове дойдат, мушкат, толкоз подскочиш. Някой път казвате: „Отидохме в дъното на ада." Едно същество, на което Бог му преподава, в дъното на ада не може да иде. Това е внушение. Ужасно нещо е внушението. Като ти внушат, като ти турят едно състояние, може да преживееш какво е в неговата душа. То е най-тежкото състояние, може да ти внушат. Мисълта може да те огради отвсякъде, казва: „От тебе човек няма да стане." Казваш: „Случайно съвпадение." Ти ще кажеш като

един дълбок извор: „В името Божие всички тия граници турени, да си идат по местата.“ Всички страдате от един закон на внушението. Казвате: „Тази сестра няма да я бъде.“ Вие не се произнасяте добре. Най– малкото, което може да кажете: „Господ да ти е на помощ, но каквото стане, то е Божия работа.“ Казваш: „Закъсал е.“ Не казвай така, защото друг утре за тебе ще каже същото. Турил ги е Господ, тази сестра или този брат, на изпит, за добро ги е турил. Може вие да мислите, може братът светия да стане.

Разправяше ми един, на 33 години се е научил да пие. Казва: „Връщам се една вечер и един ме пита: „Защо си се напил?“ – „Не е твоя работа!“ Но онзи започва да го бие, удря го, казва: „Този човек така ме наложи, та в мене влезе едно отвращение към пиянството. Щом като река да ида някъде да пия, изскочи в ума ми: „Никакво пиене!“ Този човек страх внесе в мене, толкова страх внесе, че много му благодаря, че ме наби. Спаси ме той. Много пъти се молих на Господа да ми помогне да не пия, да ме спаси Господ по някой начин. Аз мислех, че ще дойде някой проповедник да ми казва: „Братко, недей да пиеш.“

Няма някой от вас, който да не е налаган. И вас по някой път ви налагат по общо правило. Ако туй налагане, по който начин и да е станало, ако придобиете една вътрешна свобода, страданието е на място.

Сега закон е: Никога не употребявайте отрицателното, прилагайте положителното. Ако не знаеш една работа как е, кажи: „Тази работа е за добро.“ Като казваш, че една работа няма да я бъде и че от тебе човек няма да стане, ти какво печелиш? Кажи: „Тъй както съм, няма да стане, но Бог е по-силен от всички работи в света.“

Тия правила, ще почнете да ги прилагате. Започнете със свободата на вашите мисли, постепенно да се чистят, да имате тази

вътрешна свобода, не да се роди във вас амбиция да кажете: „Подигна се този живот.“ Туй да не желаете, но вие да сте господари на себе си. Добрия човек не трябва да го е страх от нищо. Аз бих желал от нищо да не ви е страх. Вас ви е страх от дявола, от лошите хора ви е страх. Ще ви разправя какво може да направи една млада мома, какво може да направи някой, който обича. Един човек отиде да направи пакост нещо, среща една млада мома, тя го хваща за ръка, хваща го под ръка, говори с него и оттам насетне в него се родило желание пакост да не прави. Ще кажете: какво е направила момата, омагьосала го. Сега вие имате такива правила в света. При всяко едно изпитание в живота ви трябва да бъдете смели. Бог ви е поставил на страдание, за да имате една опитност, да знаете. Вие ще направите опит с човека, с животните, а може да направите опит някой път и със себе си. Някой път и себе си ще хванеш за ръцете. Хвани го, погледни го, пак го хвани за носа и този брат ще ти благодари. Че, това е самовъзпитание. Ако този човек не е могъл да слуша лекцията, може да е богат, но каква полза? Ако човек е богат и не може да употреби богатството, какво го ползува? Богат човек наричам, който може да прави железници, фабрики, да оре, всичкото богатство да го тури на работа. Това е богатство.

Сега какъв опит искате? Вие искате да направите опит, нали? Направете следното: Да кажем, често сте разсеяни, забравяте. Дето турите нещо, не го помните. Има ред школи за подобрение на паметта. Знаете ли от какво произтича разсеяният човек? Разсеян човек всеки може да стане. Когато в човека се явява една неувереност в онова, което може да направи, явява се разсеяност. Когато е чрезмерно уверен, става напрегнат, а когато не е уверен, той е разсеян.

Когато виждам някои хора са нахални, аз зная законите. Когато онези са разсеяни,пак зная законите.

Мнозина, които идват, казват: „Мене Духът ми говори, но не го помня.“ Ти искаш другите хора да го помнят, пък ти сам не го помниш. Туй се крие в тяхното подсъзнание – всички да си кажат, че не са заинтересовани. Най-първо, като говори Духът, ще говори на мене. Не може Духът да говори на другите, преди да е говорил на мене. Истината трябва да дойде в моята душа. Иде ли от другите души, не е Божествено проявление. Туй, което говориш, трябва да го знаеш тъй ли е или не. Туй, което говориш, трябва да знаеш добро ли е или не. Тъй, както казва, аз ви го предавам. Когато Господ праща един пророк, той казва: „Ще идеш и ще кажеш така и така.“ Имаме един пример в Библията. Давид е един голям пророк, но той искаше да живее като човек. Когато сгреши Давид, Господ каза на Натана да каже да Давида: „Тебе Господ те взе, знаеш къде беше, едно малко овчарче, взе те и те направи цар, да ръководиш хората, така ли ги управляваш?“ Господ му каза каква притча да му даде: „Имаше един богат човек и един беден. Сиромахът имаше едно агне, а богатият - 1000. Дойдоха гости на богатия и той не взе от своите агнета, но взе единственото агне на сиромаха и с него угости гостите си.“ – „На смърт“ – казва Давид. Натан му казва: „Ти това направи. Така рече Господ: Ти го направи в тайно, но Аз ще го изявя наяве. Хората след хиляди години като четат, да знаят.“ Тогава Давид написа 51-ви псалом.

Тъй е сега, когато Господ дойде да говори, Той ще говори ясно. Знаете, че Божествените работи са точно определени. Ти не трябва да бъдеш разсеян, трябва да имаш памет, да помниш нещата. Ако не помниш, ще се научиш да помниш. Ако не може да мислиш, ще се научиш да мислиш. Ако не си вярваш, ще се научиш да вярваш. Ако

не знаеш как да говориш, ще се научиш да говориш, понеже всяка дума си има свой ефект.

За една седмица направете едно упражнение. Тази лекция е за сестрите, но и братята нека направят. Ти, като станеш, тури си единия пръст на центъра на паметта. Може да туриш единия си пръст, двата пръста, може да туриш и трите пръста, може да туриш и всичките пръсти тук, на мястото на човешката памет, в средата на челото. Тогава, ако си разсеян, ще концентрираш ума си, да се възвърне твоята памет. Онзи, разсеяният, да достигне да си спомня неща от няколко прераждания. Пет, десет минути ще си туриш пръста там, няма да мислиш, може да седнеш на коляно, може да седнеш по турски, може да седнеш на стол, но да си спокоен, никой да не те безпокои. За една седмица ще направите едно микроскопическо подобрение, да помните една дума повече, отколкото преди.

Аз забелязвам, че мнозина от вас, както ви гледам, сте недоволни от живота. Един човек, колкото остарява, доволен трябва да бъде, не недоволен. Ти си доволен, че се запознаваш с един мъж, който утре умре, ти останеш и плачеш. Ти се запознаваш с едно отражение, което отвътре говори, казва: „Дали е тъй или не е тъй?“ По човешки разсъждаваш. Опитал си. Туй вече не е вяра, но суеверие, че в някое друго прераждане вие сте започнали. Всяко една прераждане вие все започвате. Кой от вас кога е започнал? Симеон преди две прераждания е вървял по този път, по който сега върви, и още в ранна възраст е закъсал. Затуй сега иде рано да върви по този път. Започва работа оттам, отдето е прекъснал. На колкото години напусне този живот, оттам започва да довърши. Може да е напуснал на 56 години, като дойде на 56 години, тогава започва. Дотогава живее нашироко, яде, пие, казва: „Аз съвсем закъсах, не може така.“ То е минало. Навсякъде свързвате един живот с друг – оттам, отдето сте свършили

единия, почвате другия. От Невидимия свят всякога използува всичките условия. Някой път съществата загатват. Никога Невидимият свят не заставя насила. Ще се предостави, ако ти имаш добрата воля. Значи на Симеона казват: „Хайде!“ Казва: „На драго сърце, дано сега да се поправя. Благодаря, че ми казахте.“ Вземе цигулката, започне. Аз даже като го видях в Търново, казвам: „Кой ли го е накарал да дойде тук?“ Но сега вземам Симеона за пример, казвам как стават връзките. Понеже сте влезли в този път, използувайте всички благоприятни условия.

Никога да не те спъва един извор като е мътен. След 5, 10, 15 минути изворът ще бъде чист. Може някой човек да го размъти, стане нещо. Трябва да се създаде една атмосфера благоприятна. То е новото. По този начин дарбите, които са скрити в човешката душа, може да се развият. Всеки човек трябва да приеме една дарба. Той не може само да се моли, той ще се приготви за една област. Всеки човек е определен за една работа. В този живот всеки човек е определен за една работа, която никой не може да свърши. Казвам: Има много работи, които бих ви казал, но то е по-нататък. Най-първо подобрете вашата памет. Помнете, че вашите мисли трябва да бъдат свободни, вашите желания трябва да бъдат свободни, вашите постъпки трябва да бъдат свободни. Мислите също трябва да бъдат любовни. Всичките желания трябва да бъдат любовни и постъпките трябва да бъдат любовни. После, мислите трябва да бъдат светли, желанията трябва да бъдат светли и постъпките трябва да бъдат светли. Туй е Божественото. Как ще го направите, какво ще каже някой, не му мислете много, направете го, не бойте се!

Дойде някой човек, иска ти нещо. Като бръкнеш в джоба си, което хванеш, дай, не си връщай ръката да хванеш друга монета, по-малка. Този човек казва: „Бръкни в джоба си!“ Ти бръкнеш, хванеш

голяма монета, оставиш я, после хванеш по-малка. Каквото хванеш, дай го, хич не го гледай. Ти като не го гледаш, ще хванеш дявола за опашката.

Тогава ще ви приведа примера за Иван Кронщадски. Идва една бедна вдовица при него и го моли да ѝ помогне. Той ѝ казва: „Аз ще се помоля и каквото Господ каже, ела след една седмица." В туй време умира един виден княз, на когото потомък бил Кронщадски. В един плик роднината турил 8000 рубли. Дават му ги. Като идва жената, той казва: „Това е, което Господ даде, повика княза, а той оставил това." Тя, като отворила плика, уплашила се, казва: „Братко, погрешка си направил, мене не ми трябват толкова пари." – „Но това Господ изпрати чрез мене, вземи го, послужи си." Като дойде да извършим волята Божия, ще я извършим както трябва. Като дойде да работим по закона на свободата, каквото намериш, изпълни волята Божия. Да не мислиш по човешки, да не дойде мисълта на тщеславието да благослови Господ. Когато изворът извира, той не мисли, че той трябва да извира, понеже има вътрешен напор, той не прави усилие – водата, която иде, дава напор.

Първо ще поемете вашия занемарен път. Ще знаете, не че сте лоши, но да знаете отде сте напуснали доброто, да намерите вътрешната връзка, там, додето сте напуснали доброто, там веднага да направиш връзка и да започнеш работа. Не какво си бил в миналото. Някой дойде и казва: „Какво съм бил в миналото?" Аз му казвам: „Еди-коя си работа си напуснал, започни, да я свършиш." Някой станал на 45 години, иска да следва. Той преди едно прераждане трябвало да напусне университета, до 45 години не е могъл да свърши. Казва: „Тази работа не може да бъде." Сега иде на стара възраст и казва: „Ще свърша университета." Има баби, които на 60 години държат матура. То е едно желание, което на 22 години не

могла да изпълни, не е могла да свърши гимназия, любовни работи имала тази баба, този любила, онзи любила, не е могла да свърши гимназия. Този момък излъгала, онзи момък излъгала, не ѝ идвало на ум да свърши гимназия. Идва в този живот, станала на 60 години, дойде ѝ желание да свърши гимназия. Като млада мома взема диплома, пък заминава за другия свят. Роди се в трето прераждане като млада мома в обществото с обществено положение.

Тия работи ще ви станат ясни. Четете такива книги, романи. Вашите романи са написани из библиотеките. Трябва да имаме печатан целия роман, в който вие сте видният герой в романа. Кой от вас няма роман? Няма някой, който да няма роман, всички имате роман. Един ден, когато завършите вашето развитие, вие тогава ще ходите в библиотеките да четете от единия край до другия и да изучавате вашия живот. Вие ще четете в едно съществуване как сте живели, във второ, трето, четвърто, пето, десето и след като прочетете целия ваш живот, тогава ще започнете да четете живота на другите, на вашите приятели. Но те са неща за бъдеще.

Сега практически. Искам всички да станете като малки деца. Много възрастни сте станали. Христос казва: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в царството Божие.“ Вътре, по сърце като децата трябва да бъдете. Десет пъти да те лъжат, пак да вярваш.

Като правех своите изследвания, имах много интересен случай. Две деца оставени в количките, едното дете – 3-годишно, другото – 4-5 годишно. Двете деца седят в количките. По-голямото дете хвана другото за косата, разтърси го, разтърси го. Другото почна да плаче. Онова го гледа сериозно като професор. След туй гледам, малкото го хвана за косата, и то го разтърси. Голямото почна да плаче. След туй първото пак го хвана. Така се хващаха няколко пъти и тия деца поумняха, засмяха се, прегърнаха се и започнаха да се целуват. Ето

едно представление. Питам: защо, за какво? Някой дойде, хване те за косата, разтърси те. Сега волята Божия в света е, като те хване някой и'те разтърси, да научите нещо.

Първото нещо, което трябва да научите, е че Бог ви обича. Второто нещо, което трябва да научите, е че вие обичате вашите ближни. Третото нещо, което трябва да научите, е че ближните ви обичат. Първото е, че Бог ви обича, после – че вие обичате. Когато дойде да обичаш, ти започваш да чувстваш, че хората те обичат. Някой път чувстваш, дойде някой, не го обичаш. Друг дойде, приятно ти е неговото присъствие.

Първото нещо, което ще знаете е, че Бог ви обича, че вие обичате ближните си и че ближните ви обичат. Сега, това е програма. Ако сполучите да я приложите, вие ще разрешите задачата си.

Сега изпейте „В начало бе Словото“.

Беседа, държана от Учителя на сестрите (с присъствието на братята) 7 април 1932 г., Благовещение Изгрева – София.

ДОБРОТО СЕМЕ

Добрата молитва

Ще прочета от Матея 13-а глава, 24-ти стих.

За идната седмица заучете 93-ти псалом.

Във вашия живот трябва да влезе нещо ново. Аз считам всички ваши възгледи като овехтели стари дрехи. Трябват ви нови дрехи до Великден. Поизтъркали са се, тук-там имат дупчици. Цветът се е изменил, някъде дупките са големи, трябва да се турят еми.

Казвам: Човек отначало, от детинство до края на живота си, трябва да учи. Целия свой живот трябва да го посвети на учение. Да не мисли, че за една, две, три години ще научи всичко и после ще ходи само да се разхожда по курорти, да спи на меко и да яде много хубаво сготвено. Тези неща са възможни, но много солени излизат на човека. Ако вземете цялата човешка история, онези, които са живели много охолно, много охолен живот – царете, много солено им е излязло. Соломон, който беше един от най-мъдрите царе на Израил, през носа му излезе. Писанието нищо не казва, но има една вътрешна страна, че и сам той се изказва с тези думи: „Суета на суетите и всичко е суета.“ Един голям мъдрец, който е имал големи разочарования. Той иска да каже: това, с което живее, е празна работа. За тези празни работи вие бихте пожертвували всичко. Ако рекат да ви направят царица, вие бихте отишли да приемете. Можете да бъдете на разни събрания, на някой журфикс. Като стане човек цар, на църква не ходи. Като рече да ходи на църква, ще има цял ескорт. По-рано ходеше пеш, а сега – с автомобил. Знаете ли аз как гледам на работите на всички тези хора? Които се возят с колички и децата, които не могат да

ходят, а се движат с колички, и слугини има с тях, в духовно отношение всички тези, които се возят на автомобили и файтони, те са деца, коне и кочияши ги карат и мислят, че са големци. Това са деца. Те трябва да слязат и да ходят. Детето, като порасне, слиза от количката и ходи пеш. И вие някой път съжалявате, че нямате файтон. Хубаво е човек като е дете, да има файтонче, но като стане възрастен – не! Понеже възрастният, ако не се упражнява да ходи, атрофират се краката му. Щом се атрофират краката му, той не може да бъде добродетелен. Краката отговарят на добродетелите, ръцете – на правдата, очите – на истината, ушите – на мъдростта, устата – на любовта, файтонът е за деца, възрастният ще ходи пеш. И ще се молите ръцете и краката, всичко у вас да бъде здраво.

Човека ще го познаеш по къщата му. Домакина ще го познаеш, че е спретнат, по къщата му. В духовно отношение между физическия и духовния живот има връзка, те са свързани. Няма отделен духовен и светски живот, те са само едно наше разграничение. Духовен живот наричаме живота с по-високи стремежи, а светски живот наричаме живота с по-ниски стремежи. Един може да го впрегнеш да вози хора, а може да го караш да вози дете.

Христос казва: „Доброто семе.“ Паралелно със семето може да изникне нещо противоположно. Това да ви не смущава. За пример покрай някоя добра мисъл може да проникне някоя лоша мисъл. Това става, когато съзнанието ви не е будно. Влязла е някоя лоша мисъл. Като се върнеш в съзнанието си, ще видиш, че е дошъл някой образ отнякъде. Човек винаги трябва да пази съзнанието си будно. За пример, ако вие сте в града, оперете дрехата си и я прострете, от саждите ще стане мръсна. А умният ще я тури там, дето няма да се нацапа. Хубавите неща трябва да се държат в такова място закътано, дето да няма никакви сажди. И често хората за дълго време казват, че

„Господ ще ни направи това, онова.“ Господ много добре си върши работата, но нашата работа е останала назад. Ние не я вършим. Ние трябва да се опретнем, всеки един трябва да има задача. Да каже: „Аз какво трябва да върша?“ Често ние се спираме в света и казваме: „Светът не е такъв, какъвто ние го желаем.“ Това няма защо да ни спъва. Това е само едно субективно схващане, че светът е лош. Друг човек може да бъде точно на обратното мнение. Светът е добър, когато ние сме добри. Светът е лош, когато ние сме лоши. Често сте страдали от треска, развали се вкусът ви. Каквото и да ви дадат, когато го вкусите,-казвате, че е горчиво, безвкусно. Не че яденето е безвкусно. Като се избавите от треската, яденето ви става вкусно. Някой път и водата става горчива за вас.

Та, трябва да преминете към едно ново състояние. Живота трябва да вземете като наука, като изкуство. Животът е цяло едно изкуство. Всеки един от вас трябва да заучава едно, две, три, четири, пет изкуства. Човек има около 40 способности и с всяка способност може да развие едно изкуство, значи има място за 40 изкуства. После, има толкова чувства в себе си. Там може да развие известни добродетели, а пък сега религиозните хора са се научили да направят някоя молитва, два пъти на ден да се обърнат към Бога и се считат за много религиозни. Казват: „Той по три пъти на ден се моли.“ Хубаво, той по 3 пъти на ден яде, спи по 8 часа. Какво е придобил от съня, като спи човек? Или като яде три пъти, или като се моли три пъти. Три пъти като се моли човек, какво е придобил? От всяка молитва той трябва да придобие нещо. Ще ви кажа нещо, което трябва да запомните. Ако идете при някой чист извор, все ще напълните някой съд с вода и ще го донесете. Ако отидете в някоя местност, дето има диаманти, смарагди, кой от вас няма да си позволи да задигне, да вземе някое камъче? Често хората отиват при Бога, от тази хубава област без да са

донесли нещо. Какво струва такава една разходка? И най-после, човек като се подвизава 10-20 години, той е почнал да остарява, почва да се съмнява. Много естествено. Човек като осиромашава, почва да се пита дали някога е бил богат. И човек като остарее, мисли че, той едно време е бил млад, сега е стар. И сам даже не вярва, че е бил млад. Старият е променен толкова незабелязано, като че всякога е бил стар. И във възгледите си човек постоянно трябва да се подмладява. С едно ядене, с три яденета на ден работа не става. То е много малко три пъти на ден. Сега се забранява много да се яде, защото, ако се яде много, много средства се изискват. Някои ядат на 24 часа един път, други – два пъти, три пъти, четири пъти. Но в духовно отношение човек трябва да храни ума си.

Сега има обикновени положения, с които човек се забавлява. Зависи от неговите чувства. Някой път някоя идея, някое чувство се налага, без да иска той. Една празна мисъл може да занимава дълги години човека, вследствие на това тази мисъл или това чувство именно не дава място на нищо възвишено, благородно в него. За пример на някой човек му се иска да стане богат. Той от сутрин до вечер мисли само за това. Събира, събира пари всяка вечер, ден, два, седмица, две, мисли, че ще разполага да яде. Невидимият свят го задигне.

Не че желанието на човека да бъде богат е лошо. Човек трябва да бъде богат, но трябва в правата посока да търси своето богатство. Той трябва да има богатство, което никой да не може да му отнеме. Ако човек е богат, за да развие своите добродетели, за да услужва на своите ближни, тогава е добро, но ако богатството е спънка за неговото добро, то това е един капан. За пример, ако говорите в една стая, то вашата реч не се чува отвън. И ако се молите в една златна къща, то вашата молитва ще отиде до златния таван, няма да отиде

при Бога. Ако вашата мисъл не е гореща и ако вашето сърце не е горещо, то тази молитва не е силна.

Във всяка молитва съзнанието трябва да бъде силно пробудено. Това, което искате, трябва да бъде за вас необходимост. Писанието казва: „Всичко, каквото поискате, да ви бъде.“ Това, което искаш, трябва да бъде най-същественото, да бъде много важно, а пък другото само по себе си ще дойде. Най-първо трябва да дойде важното. Ако животът дойде, то той носи всичките си благословения. Ако Божественият Дух присъствува, ако Той дойде, то свободата сама по себе си идва. Ако светлината дойде, то ще има знание. Дето има любов, там има и светлина.

Под „доброто семе“ се разбира това, с което човек е надарен. Например човек е остарял и той очаква да умре, да иде на онзи свят. В онзи свят защо им са стари хора? Не им са нужни. В онзи свят от стари хора нямат нужда, от невежи, от грешни, от хилави, от бедни хора нямат нужда. Там болници няма. Писанието казва, че нищо нечисто няма да влезе в онзи свят. Щом влезеш чист, тогаз няма да се подложиш на онези промени, които стават на Земята. Зло няма да има, сиромашия няма да има, болести няма да има. Вие искате един живот, но този живот вие го очаквате да ви се даде отвън, механически да ви се даде. Вие не искате да работите заради него. За пример колцина от вас, каква част от времето си от 24 часа посвещавате за Господа? Постоянно за себе си употребявате своето време. Съвсем малцина съм срещнал да употребяват времето си за Господа. Всеки един се моли на Бога за децата си, за мъжа си, за шапка, за дрехи. Някой път ще се моли да стане добър, но да работи за Бога, много малко съм срещал. Първо трябва да придобиете, всички ваши нужди трябва да се запълнят. Човек ако служи на Бога с разбиране, то всички негови нужди ще се задоволят. А ако иска да се

задоволят неговите нужди и после от изобилието да дава, и това може. При първия начин се ражда едно недоволство. Колкото и човек да се стреми да бъде чист и свят, ще види, че му липсва нещо. Той е постоянно недоволен. Той чака да стане чист и свят и тогава да направи и по някой път така си заминава от [този] за онзи свят. Той мисли, мисли и казва: „Тази работа няма да стане сега." И така си заминава. А пък тя може да стане. Човек не трябва да уповава на доброто, което прави, но трябва да остави доброто в него да работи. Доброто е общо у всички хора. То не е частна собственост на някои. Доброто е Божественото, което работи в него. Някои са по-добри, понеже дават повече място на Божественото да работи в тях, някои не са толкова добри, понеже дават по-малко място на Божественото да работи в тях. Или, да ви обясня: На някои къщите им са с повече прозорци, а на някои – с по-малко прозорци. Зависи донякъде от вашите възгледи. Вие искате най- първо да живеете между хората съвършени. То е хубаво, то е идеално. Но като няма тези съвършени хора? Като живееш между хора, които не са съвършени, тогава какво трябва да правиш?

Та, човек е изобретателен. Някой път добрите хора трябва да бъдат изобретателни както онези пияници. Един пияница пил и се моли на Господа. Почнала ръката му да трепери. Като вземе чашата и ръката трепери, не могъл да пие вино. Почнал да тъжи, че не може да пие, Мислил как да изпие вино от чашата. Един ден той взел и с едно дърво прекарал през шията, теглил и пил вино. Най- сетне Господ му свързал и двете ръце и престанал да пие. Силният човек ще каже: „Не чашата, аз съм господар." Сложи чашата с виното пред себе си и казва: „Аз съм, който заповядвам. Сега ти заповядвам да седиш отвън и да мируваш." Туря я на масата и излиза да се разходи. Пък се върне и казва същото.

Да допуснем, че ти си недоволна от някоя сестра – какво трябва да направите? Някоя сестра, като я видиш, трепне ти сърцето, дразниш се. Купи ѝ образа, да я нарисуват, и дръж образа в стаята си. Ще ѝ кажеш: „Няма да ме дразниш, аз съм ти господар." Другояче мръдва ти сърцето. Днес, утре и т.н. и ти не може да се молиш. Тури ѝ образа там, докато ти се справиш най-първо. Ти си умен човек. След време ще забележиш, че портретът на тази сестра ще почне да се изменя. Ако гледаш тази сестра два-три месеца по един начин, ще видиш, че като се измени портретът ѝ и онази сестра ще се измени. Като те срещне сестрата, ще почне да те гледа по-мило.

Та казвам: Вие живеете в един свят, в едно училище. Всички тези работи, които имате, това са задачи, които трябва да разрешите, задачи в училище. Тази задача трябва да я разрешите правилно. Един ден ще те вика учителят по този предмет и ще те пита как ще разрешиш задачата. Така трябва да гледате. Казваш: „Защо Господ ни даде това?" Чудна работа! Учениците в училището знаят защо им са дадени геометрия, география, математика и пр. Това са предмети за изучаване. Вземете например, някои от вас имат страх. Това е един предмет. Страхът е лош, но без страх е съвсем лошо. Ако човек нямаше чувството на страх, ако влезеше в София, ще го прегазят каруците, а пък сега, като се пазиш, като ходиш по краищата, запазваш живота си. При този страх трябва да се тури чувството на благоразумие. Когато Бог вижда, че ние може да използуваме онези заложби, които ни е дал, и ги обработваме, Той е доволен. Когато ученикът се учи, то учителят е доволен. Когато ученикът свири добре, рисува добре, когато декламира нещо хубаво, ученикът е доволен.

Като влезете в Небето, в Невидимия свят, като отидете при царските врата, ще ви накарат да декламирате едно стихотворение. Кое стихотворение ще декламирате? Вие още не знаете едно

стихотворение и се чудите кое. Ще ви накарат да изпеете една песен най-първо. Коя песен ще изпеете? Ако изпеете песента хубаво, вратата сама по себе си ще се отвори, ако не я изпеете, то вратата ще стои затворена. Ако издекламирате стихотворението хубаво, вратата ще се отвори; ако не го издекламирате хубаво, вратата ще стои затворена.

Някой ще каже: дали това е буквално или алегорично? Както искате го вземете, но така ще бъде. Писанието казва така: „Страхливите няма да наследят царството Божие.“ Защото страхливите всякога, като тръгват за Невидимия свят, ще го опитат с най-големите изпитания, фиктивни. Той ще се уплаши и няма да влезе. И да искат да го вкарат, няма да влезе. Една българска учителка я карали на кола, но нея я било страх от биволи. На половин километър тя видяла биволи, скочила от каруцата и хукнала да бяга. Где е по-безопасно: на каруцата или като бяга? Като бяга, не може да се спаси, ако я гони бивол, а на каруцата по-лесно може да се спаси. Та, най-после, този бивол не мисли за нея. Той ще си повдигне главата, за да види кой минава оттам. Всеки един от вас има по един бивол. Няма никой от вас, който да няма по един бивол, който като дойде, ви трепне сърцето. Един от едно нещо, друг от друго нещо, но всеки човек има нещо, от което го е страх. Дойде болестта, подуването на краката и казвате: „Ако се качи на сърцето ми?“ Докато е здрав, той е с кураж, но силата на човека се показва, като е болен. Човек трябва да заболее, да види колко е силен. Това е изпитание.

Болести, неразположения, онези мъчни състояния, които идват, те са състояния само на физическото поле. Всеки един от вас ги има. Не му знаеш причината на неразположението. Умъчнен си. Предполагаш, като че целият свят е станал лош. Някой път си недоволен, не искаш да срещнеш никого. Искаш да бягаш в гората.

Щом мине, промени се състоянието. Това не е човекът, той е един чужд наемател. Често вас ви впрягат като кон и целия ден возиш каруцата. Онзи, който те е впрегнал, пусне те вечерта, но целия ден си работил на господаря.

Сега, другото положение. Често ние от незнание си създаваме свои нещастия. Едно малко теле влиза в един двор на един чифликчия, намира едно гърне с ечемик, изяжда ечемика и най-после вдига главата с гърнето. Не може да вижда. Хората не може да си обяснят как е дошло гърнето на главата на това теле. Това теле не знаеше последствията. Някой път и човек си тика на главата такова гърне. Идва чифликчията. Как са го освободили? Чуди се сега чифликчията. Теглят гърнето, не могат да го изтеглят. Казват: „Да заколим телето." Други казват: „Чуждо е телето." Други казват, че е хубаво гърнето. И най-после решават да счупят гърнето. Някой път човек трябва да се тури в гърнето, да се оправи работата. Добрите гърнета стават за саксии за цветя, но не и да висят на главата на хората. Или, другояче казано: Никога човек не трябва да туря една мисъл, която да обгърне ума му така, че да стане като едно гърне. Никога не се привързвай за какъвто и да е предмет така, който ще те ослепи. Това теле мислеше, че като си пъхне главата в гърнето, ще разреши всички въпроси.

Тези неща, които ви привеждам, показват от какво човек трябва да се пази. Той трябва да знае кои са съществените неща в света. Има неща съществени, които сами по себе си ще дойдат, а пък има неща, които не са съществени. Те са товар за самия човек.

Различие има между жените. Някоя жена е по-силна, по-интелигентна, някоя е страхлива. То си има свои причини. Силната е станала силна, защото се е упражнявала. Страхливата е станала страхлива, защото се упражнява за страх. Човек чрез упражнения

става това, на каквото се упражнява. И чрез упражненията човек може да развие както едно отрицателно чувство, така и едно добро чувство. Само че човек трябва да постоянствува в пътя. Някой път работите не стават с един опит.

Например някой казва: „Ще се помоля на Господа.“ Ти като се помолиш на Господа, Господ ще те прати при онзи, който е минал по твоя път, да те научи. Все ще отидеш при онзи, който може да те научи. Не търсете да бъдете щастливи. Никога не желайте да бъдете щастливи, защото е невъзможно да бъдеш щастлив. Вие не търсете щастието. Вие никога не можете да бъдете щастлив. Погледнете небето и вижте, че всичко е хубаво, там е Бог, там е щастието. Там, дето е Бог, там е щастието. Щом намериш мястото на Бога, там е щастието. Хубав ден вън от Слънцето не съществува. Щом Слънцето залезе, хубавият ден изчезва. Като тръгнеш в тъмната нощ със запалената свещ, то ти ще бъдеш щастлив, докато имаш запалената свещ, но като изгасне свещта, ще бъдеш нещастен. А пък истинското щастие, което е поради присъствието на Бога, то никога не изгасва.

Не търсете да бъдете добри, но търсете доброто. Защото човек не може да бъде добър. Дойде един, който вие обичате, дадете му по-чиста кърпа. Дойде друг някой, когото не обичате, говорите му с пренебрежение. Де ти е доброто? Ако на тебе направят така, ти веднага ще се докачиш. По сегашните си схващания ние се считаме много добри. Онзи, който не знае да пее, се счита за голям певец.

За едного ми казаха, че бил голям, много добър цигулар. Дадох му да свири и видях, че е обикновен. Аз си обяснявам защо свири на тях добре. Песните, които той свири на тях, допадат им, а пък според мен, песните, които свири на мене, са обикновени песни. Той за някои е добър цигулар, а за някои – не. Един цигулар, който може да свири добре на умрелите, ако свири на живите същото, ще го бият.

Ако един цигулар свири добре на живите, ако засвири същото на умрелите, пак ще го бият. На умрелите защо пеят много тъжни песни? Ако тези души отиват при Бога, защо им пеят мрачни песни? Как ще оправим тази логика? Свирят им такива песни, като че ги водят на ешафода. Не си е на място тази песен. Значи този човек не отива при Бога, а на мястото на страданието. Казвам: Тази песен не е за Небето. Ако вие тръгвате за онзи свят, каква песен трябваше да ви свирят?

Казвам: Трябват ви съвсем нови възгледи. Когато човек се ражда и когато човек заминава за онзи свят – като се ражда, ще изпеете една песен до половината, а като умре, ще изпеете края на песента. Същата песен до половина – при раждането, а като заминава за другия свят, ще завършите другата половина на песента. Една и съща песен, половината – при раждането, другата половина – като заминава за другия свят. Не различни песни. Ако песента е от четири куплета, то двата ще изпеете при раждането, а другите два – при заминаването. Ако ви се роди дете, вие ще искате да му изпеете една хубава, която му носи щастие. Ще кажете: „При заминаването му да изпеете другата половина на песента.“ Сега ще ви кажа половината истина и като заминавате за другия свят, ще ви кажа половината истина. Всичко не може да се каже сега. Има неща, които ако ви кажа сега, ще кажете: „То времето не позволява това, онова не позволява.“ Но когато умирате и когато се раждате, времето позволява.

Та казвам: Доброто семе като расте, плодът се събира в Божествената житница – то е отиване в другия свят. Вие не разбирайте лошия смисъл. Аз не разбирам физическия свят. Когато човек се измени коренно, той ще мине от един живот в друг живот. Ако попитате онзи, който напуща тялото си, той е готов всичко да жертвува. Дотогава той е бил скъперник, като умира, казва: „На този

толкова, на онзи толкова.“ Всичко раздава, само че късно го дава. Не при умирането да го раздаде, но приживе да го раздаде. А като завещае след смъртта, те ще се карат, ще го викат, той ще ги убеждава да не се карат. Тогава ще му създадат цяло нещастие. Вие искате да намерите правия път. Не, оставете да намерите правия път, като тръгвате за онзи свят. Трябва да имате една книга, един пътеводител от Небето, пътя да го знаете, къде се намира. Как трябва да тръгнете? В този път вие вървите в живота. Аз не казвам, че вие не сте убедени. Човек трябва да знае нещата добре, за да бъде полезен на другите. Защото някой път човек се поставя на едно изпитание, докато дойде да си обясни истината. Крайната истина, в която вярва, не трябва да има колебание.

Две неща има, в които човек не трябва да се колебае. Първото положение: Той не трябва да се разколебава никога в истината. Второто положение: Той никога не трябва да се разколебава в силата на своето знание. Аз за любовта не говоря. Защото най-малкото разколебаване в любовта винаги води към смъртта. Разколебаването в Божествената мъдрост води към големи страдания. А пък разколебаването в Любовта води към смъртта. Който се разколебава в Любовта, той умира. Смъртта последва от разколебаването в Любовта. А пък страданието произтича от каквото и да е разколебаване в Истината или в

Божествената мъдрост. Тогава дойдат страданията да ти покажат, че има Един Който знае. След като страдаш дълго време, ще отидеш при Господа и Той ще ти каже, че страдаш, защото се разколебаваш.

Питам сега: Кой от вас не се [е] разколебал? Не че е грях, не че го искали нарочно, но казвам ви, че има един вътрешен закон, един закон има в света както онзи, който посява житото и го туря в решетото. Житото, като стане брашно, остава долу, а пък другото е

горе. Не че жената прави разлика. Което остава горе, го туря на една страна, а което е долу, го туря на друго място. Всеки човек все ще дойде на това решето, ще се намериш на Божествената нива посят. Ще минеш през процеса на житното зърно. Ти трябва да намериш процеса да поникнеш, ще претърпиш зимата, вятъра, студа, додето разбереш Божиите пътища. Не че Бог има нещо против тебе, но то е за твоя полза. Тогава ще се развиваш. Иначе ще стоиш в хамбара. Когато Бог иска да ни даде свобода, то е преминаване от едно състояние в друго. Външните страдания идат като един процес на съзнанието. Страданията показват, че ние сме на правия път. Щом страдате, бъдете сигурни, че се намирате на правия път. Но престанеш ли да страдаш на Земята, тогава може да се разколебаеш.

Сега трябва да изучавате тази, дълбоката наука за самовъзпитанието. Трябва да се възпитавате. Човек трябва да работи върху себе си, за да стане силен. Човек трябва да изработи своята свобода, трябва да придобие и знание. А пък за да придобие знание, трябва да има широк поглед, трябва да учи. Аз желая всички вие да бъдете много трудолюбиви, да учите и да правите постоянно малки опити. Вие сте в окултна школа. Аз виждам един стремеж, вие искате да служите на Бога. Аз мога да ви създам работа колкото искате, да ви кажа следното: Десет-двадесет километра да се разхождате по шосе и който пътник мине, да му дадете вода. Цял ден да прекарате така, до обяд, да раздавате вода. Ще кажете: „Това не ми подобава.“ Нали искате един опит. Кой ще се изпита: вие ли ще се изпитате или пътниците ще се изпитат, ако ви се даде такъв опит?

Може да го направите. Мислите ли, че ще бъде един опит? То е учение. Сега няма да ви пратим да продавате нещо, ще седиш четири-пет часа на пътя и ще даваш вода от стомната. Наука е това да знаеш кой човек е жаден. Всички няма да черпите. Ще седите да

разгадавате кой човек е жаден и ще му дадете една чаша вода. После ще седнете на пътя и ще четете и пак ще видите кой е жаден. Ще отбележите колко жадни хора има. Това ще бъде ваша печалба. Ще видите колко чаши вода събира стомната. Ще вземете нова стомна. Няма да я мерите по-рано, а пък като давате водата, няма да изгубите нито една капка. Ще имате една книжка и ще запишете кой човек какво ще каже. Ще имате едно тефтерче. Ако каже нещо, ще го запишете. После, като се връщате, ще сметнете колко чаши вода сте дали и какво са казали. То ще бъде вашата заплата. Някой път ако мога да ви дам този опит, ще имате една опитност. И като свършите, ще ви питам какво научихте, колко изречения ще имате написани от стомната. Ще имате четири куплета поетически, поезия. Но, за да направи човек всичко това, трябва да е вдъхновен със закона на Божествената любов. Ще имате един опит, който рядко се случва.

По същия начин Бог по някой път поставя човека на едно странно положение. Христос, като дойде на Земята, беше поставен в едно странно положение. Пратен беше да слугува на хората, които бяха много по-ниско от него. Затова не трябва да ви дотяга животът. Ще вземете пример от великите души, които са живели на Земята и са прекарали живот на смирение. Трябва да знаете, че смирението, това е посоката, по която отива Божията благодат. Човек, който няма смирение, не може да приеме Божието благословение.

Щом си горд, ти си висок връх, към който не може да отива Божието благословение. Ти трябва да бъдеш смирен, кротък, милосърден, добър, за да дойде Божието благословение към тебе. Защо трябва да бъдеш добър? За да дойде Божието благословение към тебе.

Това е „доброто семе“, което е посято. Други хора са посели плевели. Но само това, което Бог е вложил в човека, то е добро.

Правило е това. Само онова, което Бог е вложил в нас, то е доброто, а пък онова, което после всички други хора са вложили в нас, то е плевел. Всяко нещо, което после е вложил някой в нас, то няма да принесе плод, а другото ще принесе плод.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите на 21 април 1932 г. (четвъртък) Изгрев – София.

УЗРЯЛ ПЛОД

Добрата молитва

„Духът Божи“

Ще прочета 22-ра глава от Притчи.

„Бог е Любов“

Изобщо най-първо децата се учат да ходят. Най-първо лазят. Страхливият човек, като дойде до голяма опасност, той започва да лази по земята. След като четете тази глава, ще научите истинския път, по който човек може правилно да се развива. Вие много пъти сте слушали, но има известни пътища, които не извеждат доникъде. Има известни пътища в гората, по които до никакъв край не може да дойдеш, ще дойдеш до някоя река, до някой планински връх. Тук се разбира за един път, който има смисъл. Да може да се върнеш, онова, което си събрал, да може да го пренесеш. Има един вътрешен път и който го знае, той може да направи всяко едно нещо.

Вие казвате: „Какъв път?“ Всички ние, хората, сме свикнали да ни е сгодно, къщата ни да ни е приятна и всеки желае да има друг да му шета. Човек не е склонен сам да се завземе да работи. Някои, които не работят за себе си, искат други да работят за тях. Колко ще струва да дойдат да измият салона? Считате го в реда на нещата да дойдете с обуща в салона, а не считате в реда на нещата да измиете салона. Вие ще кажете: „Аз ще се простудя.“ Че, всеки, който мие салона, може да се простуди.

Най-първо ще се научи човек в духовния свят, дето се събират хората, да бъде чист. Ще си оставиш обущата вън. Мойсей, като дошъл до онова място, му казали: „Събуй обущата си!“ Колко пъти

вие искате да ви кажа някои работи? Защо не ви казвам? Защото всички вие сте все обути. За лук и пипер ш приказвам, но за важно нещо – не. Ще кажете: „Човек не трябва ли да бъде обут?“ Човек ражда ли се обут? Защо тогава вие давате толкоз голяма тежест, че дето влезете, трябва да бъдете обути и го считате за срамота да сте боси Прави сте в какво отношение? Има известни места, дето, ако човек не е обут е срамота. Кога? Краката му трябва да бъдат обути от добродетели. И кожата от която са направени обущата, добродетелната кожа не се каля. Една птица, която хвърчи из въздуха, има право да влезе в салона. Един ден, като хвърчат хората като птиците, тогаз може би няма да има нужда да се събуват обущата Аз не съм за изуване на обущата, но аз съм за следното: Всеки, който влиза в салона, трябва да измие салона. И сега желая всички сестри да си изкупите греховете. Млади и стари, без разлика, дайте пример. Защо мием салона? Защото го окаляхте, влизахте с обуща.

Трябва да започнем с това положение. Най-първо ще внесете чистотата навсякъде. С чистотата ще започнете на физическия свят. Видиш ли някое петно по себе си, ще го очистиш. Не го оставяй, като го видиш. Ако искаш да се образува един добър навик. Или видиш, косата ти е малко разчорлена – вчеши я. Или видиш, че краката ти миришат-умий си краката веднага, за да поддържаш онова Божествено правило. Сегашният живот е живот на отлагане. Отлагаш веднъж, два пъти, три пъти. Щом ти отлагаш, и Господ отлага. Дойде ти една добра мисъл и ти отлагаш и казваш: „Чакай малко.“ Тогаз и ти като отидеш при Господа, Той казва: „Почакай малко.“ Защото тази, добрата мисъл е Негова. Той казва: „Както аз чакам, така и ти ще чакаш.“

Един човек отишъл при един богат търговец и търговецът казал на слугата си: „Кажи му, че ме няма.“ После търговецът имал нужда да

отиде при този човек, да му направи някаква услуга. Този човек казал: „Кажете му, че ме няма.“ Търговецът казал: „Ама аз чувам гласа му, как го няма?“ Казали му: „За тебе го няма.“

Духовният свят е крайно взискателен. Там няма извинение. Там като отидеш, ще види[ш] абсолютна чистота, абсолютна коректност. Които са готови за бъдещия живот, бъдещият живот такъв трябва да бъде. Ние искаме да си уредим живота тук и все остава неуреден. Няма да се уреди той. Правилото е: Онзи, който иска земният му живот да се урежда, той трябва да урежда Божествения живот. В това няма изключение. Не търсете да се уреждате само външно, но най-напред уредете Божествения живот и после уредете материалния. Най– първо, сутрин като станеш, помоли се, даже един час нека дати отнеме. Мисли това и другите работи ще ги свършиш по-добре. Ще забележите, че очите, които са направени от най-деликатното вещество, постоянно имат за миене клепачите. Около 10 пъти на минута ги мият. То е все чистота, защото гледаш ясно. А пък човешката мисъл трябва да бъде още по-чиста, за да бъде ясна. Ако ти я оставиш за 2-3 минути, то няма да виждаш вече ясно с мисълта си. Ти направиш една погрешка, отлагаш, пак отлагаш и казваш: „И царят греши, и ангелите грешат“ и ти все праведен оставаш. Хората са грешили и са понесли последствията. Ангелите са грешили и са понесли последствията. И ти ще ги понесеш. Грехът на другите не може да те оправдае. Че онзи съгрешил, какво те ползува това? Нищо. Защото с греха си един човек е принесъл пакост на другите. Отговорността ни става голяма, понеже се засягат и другите хора. И колкото нашият грях засяга повече хора, толкоз отговорността става по-голяма. Този закон е верен и в друго отношение, по отношение на доброто. Като направиш едно добро, законът пак важи. Колкото

повече хора доброто е засегнало, толкова е по-голямо доброто. Този закон действува еднакво за зло и добро.

Някой ще каже: „Злото Бог не е направил, така че лошото влияние да не се разпространява.“ Тогаз и доброто не щеше да се разпространява. Но понеже доброто е по-силно, то всякога влиянието на доброто ще бъде по-голямо. Макар и лошите хора да са повече, то добрите хора са по-силни. Хиляда души като направят зло, то един човек като направи добро, то се компенсира. Ако си добър човек, ти струваш колкото 1000 лоши хора. Затова всякога лошите хора искат да обърнат един добър човек към тях си, защото това е голям капитал. Ще ви дам сега няколко правила.

Има някои неща, които сега ги учите. За пример, учите краснопис. Какво ще ви ползува? Не че не е хубаво, хубаво е то. Ако вие сте млада мома и вашият възлюбен е много взискателен, вие веднага ще си измените почерка.

(Учителят написа на дъската: „Прелюбезни ми.“)

Защо „прелюбезни“? Може би ще подчертаете. Той е вече над всичко, освен него друг няма. Ще му кажете така: „Откак Ви срещнах, моят живот се осмисли.“ Защо се осмисли? За да се осмисли животът, разбрали сте нещо. Вие сте срещнали някого, но не сте го познали. Като сте срещнали момъка, вие сте гледали само физическия човек, дали косите му са дълги, дали веждите му са дебели или тънки, какво му е челото, дали е къдрава косата му и после този човек ще се вкисне за вас. Той има свойство да се вкисва, да ферментира и става на вино. Вие като пиете от това вино, вие ще се опиете. Като станете сутринта, главата ви боли.

Да изясня думите си: Между вас се ражда дисхармония, понеже не сте видели истината. Вие не сте видели този, който ви обича. Вие търсите този, който никак не ви обича. Този на Земята по някой път

се чуди как се е влюбила тя в него. Тя не се е влюбила в него, но тя се е влюбила в някого. Той се чуди защо тя се е влюбила в него. Защо и за какво, той не може да си даде отчет. Как може да се влюбиш в един човек, когото ти не познаваш? Ти не може да обичаш една книга, която не си чел. Само една хубава книга, която си чел, може да я обикнеш. Някой път може да се заблудите от хубавата подвързия. Един човек трябва да го четеш най-малко 45 години, за да го познаеш. От кора до кора 45 години ще го четеш и след 45 години ще се върнеш, ще направиш коментар на прочетеното, за да видиш какво се крие в душата му.

Ако вие имате един приятел и му направите една забележка, то любовта ви не издържа. Ако вие тръгнете по един път – обич към Бога, и вие направите една забележка на Бога, защо ви е дал тези и тези неприятности, кажеш: „Не знае ли Господ колко Го обичам аз!“ Да допуснем, че Господ не ви обича, но вие обичате ли Господа? Любовта покрива много прегрешения. Ако Бог е допуснал някои работи, то в какво можем да намерим, че те не са съобразни? Да допуснем, че една млада мома се е сгодила за някого. Невидимият свят пречи и гледа да развали тази работа. Питам: Какво зло има в това? Господ знае, че този момък ще развали тази мома. Той е за друга, а не за тебе. Ти казваш: „Аз без него не мога!“

Ако ние искаме другите да са криви, а ние все прави, тогава де е любовта, де е погрешката? И като се ожени за него, след 7 години той казва: „Ти този боб не го сготви както трябва.“ Тогава как се осмисля този живот? Оттам насетне „многолюбезната“ става „любезна“. След забележката за яденето и той става любезен. Тя, след като прегори боба още 3 пъти, знаете ли каква става? Гърците имат една дума, казват „Иванаки“. Щом прегори боба, тогаз вече няма Иванаки. Отначало има „Иванчо“, после само „Иване“.

Аз искам да ви наведа на онзи велик закон: Всяка една мисъл, която се заражда в човека, има известно влияние. Много малки работи нарушават закона на Любовта. Това го правят и мъже, и жени, и учители, и свещеници, и други. Никога не поставяй препятствие на една чиста вода. На онзи чистия извор, който блика, не туряй преграда, за да се събере кал. Защото всяка една бележка, която направиш на този човек, който ви обича, то е кал. И после тази вода трябва да я пиеш. Защото любовта е един велик закон, който иде от Бога. И тази вода назад не може да се върне. Калта ще остане в тебе, а пък любовта ще си замине. Ти ще чистиш калта. Законът е такъв. Ти не може да се освободиш от последствията. Ти ако кажеш една лоша дума, тази кал непременно ще проникне през тебе, водата ще се прецеди, калта ще остане в тебе. Калта ще остави известни утайки в тебе. Някой път взема години, за да се очистиш.

Трябва правилно разбиране на живота. Вие трябва да знаете силата на човешката мисъл, силата на човешките чувства. Трябва да знаеш, като кажеш една дума, какви последствия ще има. От онова, което кажеш, той да е доволен. Всяка дума, която кажеш, да е разбрана. Той може да е направил някоя погрешка, ноти остави погрешката настрана. Ако една чешма изтича от Бога, някои са подпушили тази вода, окаляли са я, но ти не ставай като един от тях. Писанието казва: „Всеки ще понесе своето бреме.“ Всеки ще понесе последствията от своята мисъл, чувства и постъпки. Това е закон. Този закон е верен в едно и в друго отношение. Доброто и злото, което направиш, ще мине през тебе. Добрата мисъл, която имаш, ще мине през тебе и ще остави своето влияние. Това е начин, по който трябва да работите върху себе си. Той извади от Писанието някой пасаж.

Някой път вие усещате стеснение, когато кажете: „Прелюбезни.“ Това стеснение произтича оттам, защото не сте казали истината. Когато кажеш „прелюбезни“, ти трябва да се измениш през целия си живот. Щом се измениш, то твоето заключение не е правилно, защото скъпоценният камък не се изменя, той си остава един и същ. Онзи камък, който не е скъпоценен, той си остава все прост.

Простият човек, и между учени да го турите, и между добри хора да го турите, той си остава все прост. А пък добрият човек, и между лоши хора да го турите, той пак си остава добър. Даже може да предаде нещо на другите. Скъпоценните камъни от външната атмосфера не се повлияват, но от живота на хората се повлияват. Има известни диаманти, като ги носят известни хора, те изгубват своя блясък и се принуждават да ги дадат на някои хора да ги носят, за да възстановят блясъка. Има известни хора, които се показват лоши, но в сърцето си са добри. Има някои, които отвън са лоши, но вътрешно са чистосърдечни. Всяка една дума в тях има смисъл, не да говори едно, а да се разбира друго. При такива добри хора скъпоценните камъни не губят своята цена. При добрия човек камъните стават проводници на Божествена сила.

Светията дава на своята дреха нещо хубаво, но след време, то се изгубва. По същия начин човек трябва да бъде добър, за да се образува една аура вътрешна, едно ухание и като се образува тази аура, около себе си той започва да усеща, като че е в дома си. Много пъти вие се тревожите, мъчно ви е, понеже нямате една хубава аура. Тук-там ви е продупчена аурата. Създайте си една аура. Това може да стане за 1 година, 2, за 10 години спартански живот. Един сериозен живот, не отшелнически.

Трябва да знаете, че само доброто в света е силно. Кажете: „Бог е Любов, Бог е Мъдрост, Бог е Истина. При Бога никой не умира – и аз

няма да умра. При Бога всички живеят – и аз ще живея.“ А пък ти казваш: „Аз ще умра.“ Умирането навън, из къщи, а пък който си заминава, той сам си заминава, затваря си къщата и си заминава и никой не го придружава. Някой път може да има и изпращачи. А пък онзи, който умира, искат да го погребат.

Та казвам сега: В пътя на развитието аз не искам във вас да влезе една отрицателна мисъл. Има наслоено зло в човека. Те не са само от това поколение, а стотина поколения, 200, 300 поколения. Злото е дошло по тази линия у тебе, но и доброто, което е оставено от дядо ти, то е твое наследство, както и злото. Като не изплащаш злото, няма да ти се даде и доброто. Не е важно дали външният свят ни одобрява или не. Всички вие живеете в един свят, който е добър. Как ще обясните следното? На 2-3 километра дълбочина, при най–неблагоприятни условия как се е образувал този скъпоценен камък, който струва милиони английски стерлинги? Един въглен, за който не давате пет пари, става скъпоценен камък. Съзнанието на този, скъпоценния камък се е подигнало. Скъпоценните камъни са камъни, чието съзнание е прогресирало. Това са праведните скъпоценни камъни, а пък другите са въглища. Като излиза един скъпоценен камък на повърхността, той си има цена. Той в дълбочините на Земята е водил чист живот.

Ако при най-лошите условия въгленът стане диамант, после светията при тия условия, в които живее, защо да не стане светия? Може, стига да иска човек. Онзи, който мисли, че лесно може да влезе в царството Божие, но това ще бъдат по-обикновени камъни. Може да бъде диамант, а има разреди камъни, додето дойдеш до обикновеното стъкло, до обикновената пръст, до обикновената кал. Калта всеки я гази и в калта се зараждат всички буболечици. Калта е изложена на постоянни страдания, разлагане и пр. Същият закон важи и за човека.

Ако човек не се стреми към Бога, ще има постоянно тези страдания. Страданията са, за да имат хората един стремеж за постижение. Да се стремим към Бога, то е да добием богатствата, които Бог е приготвил. Когато станем добри, ние не допринасяме нищо на духовния свят. С това ние ставаме проводници на Бога, което Бог е внесъл в света. Един ден, като скъпоценен камък, някой ангел може да ни тури на някой прозорец. В онзи свят не може да припарите, както сте сега. Ако влезете такъв, какъвто сте, ще внесете смрад. Ангелите един ден трябва да се чистят от миризмата, която ще внесете. Нали съм ви разказвал примера с онзи калугер от ада. Той посетил монастира, казал къде са парите, но след това монастирът запустял.

Най-първо трябва да започне едно пречистване на тялото. Това е една от задачите. Вие казвате, че човек е красив, докато е млад. Не, човек е красив, докато е добродетелен. Докато е по-млад, човек има по-щедро сърце. А пък като поискаш нещо от дядото, той не иска да дава. Аз съм наблюдавал бабите колко са щедри. Тя си турила торба с орехи и едвам даде два ореха на детето, а не 5, 6,10 ореха. Тя му каже: „Утре пак ще ти дам." С много малко отплаща. Тя все казва: „Ако дам 10-20 ореха, ще се свършат орехите и няма кой да носи вода." Една баба, която може да накара детето само с орехи да ѝ носи вода. Аз съм срещал само един дядо. Той свири на гъдулка и децата играят. След това те донасят вода и дядото им казва: „Утре пак ще ви свиря." Кой [е] по-майстор: който дава орехи или който свири? Дядото не с орехи подкупва, но със свирене. С това дава именно, как свири.

Та казвам: Не трябва да се подкупвате с два ореха, но дядото трябва да ви свири. Свиренето е мисълта. Вие доброволно, без да ви дадат нещо, да отидете за вода. Дядото всички го обичат, той е засмян, щедър е той. Той половин час свири. А пък бабата даде два ореха и трепери. Той е щедър. Всички деца скачат и всички са

доволни. Под „бабата“ тук аз разбирам стария живот Казвате: „Да направим добро.“ То е бабиното добро. Орех даваш. По този начин децата няма да се оправят. Тези орехи не са нейни.

Вие всички трябва да научите пътя на любовта. Когато човек е умен и добър, душата му е пълна с любов, той ни най-малко не трябва да мисли как ще прекара живота си на Земята. Трябва да мисли как да изпълни волята Божия, да бъде полезен на ближните си и той като мисли за тях, трябва едновременно да мисли за себе си. Защото водата, която тече, остава чиста. Нейното дъно е чисто.

Трябва едно практическо приложение, онова, което знаете, дръжте го. Обичате да се гневите, кипвате изведнаж. Не се стремете, не се гневете, но задайте си задачата: щом се гневиш, справи се с гнева. Гневът си има ключ, завърти ключа. Ще му кажеш: „Чакай, сега имам малко работа.“ Ако ти можеш да спреш гнева в себе си, то неговата енергия може да я пренесеш в по-горна област на твоя мозък. С тази енергия ти помисли за светиите, за Бога. Че се е счупило някое шише – толкова фабрики правят шишета, едно шише струва само 10 лева, а пък да си изгубиш равновесието през този ден, тази загуба струва милиони. Ти тъкмо носиш едно богатство и за 10 лева шише, изгубиш го. Знаете ли онзи гръцки философ, той след като се е научил да живее един естествен живот, останало му само едно канче. Той, като видял, че някои пият вода с ръка, хвърлил и канчето. Ако едно шише може да наруши вашия мир, това шише на място ли е? Ако имате едно шише, което може да се чупи и да ви разгневи, то тогаз все го туряйте на високо място, за да не се счупи. В бъдеще може да се прави чаша, която да не се чупи.

Аз бих желал всички вие да станете еластични като гумени топки. Като падне, пак добива формата си. Прави погрешки, но после като гумена топка да заемеш своето първоначално положение. Да

допуснем, че някоя ваша сестра има такъв навик, че не я обичат. Тя е толкоз красива, че ѝ завиждат, всички се плашат от нея, защото тя хапе, кълве, не я харесват, но нищо не ѝ казват. Какво трябва да правите? Съберете се две сестри и се помолете за нея да има мекота. После се съберете и повече сестри и пак се помолете и вижте има ли мекота. После пак продължете и ще видите, че след няколко месеца ще има малко мекота. И тя ще каже: „Дотегна ми, и аз искам да бъда малко по-мека." С взаимен труд може да си съдействувате. Да кажем, че една сестра много говори. Нека си говори. Но аз бих помогнал на една сестра, която много се обезсърчава, не иска да живее, иска да се самоубие. Аз бих се заела да помогна на тази сестра. Тя иска да напусне къщата, не иска да работи. Ще се съберат две сестри да се помолят за нея да се насърчи, после 5 сестри. И след една година тя ще стане по-добра, по-весела. Законът ще проработи. Тя ще стане една от добрите работници. Това е един начин. Ако някоя сестра е болна, даже и без да знае тя, помолете се за нея, за да се усили вашата вяра. Вие казвате: „Какво трябва да работи?" Че ако вие помогнете на една болна сестра или на една обезсърчена сестра, вие помагате на себе си. Всичко, каквото може да направите на другите, това ще се отрази върху вашия духовен живот.

Сега, в какво трябва да вярваме? Вие имате достатъчно вяра и достатъчно любов. Вашата любов е затворена в бъчва с грозде, голяма бъчва със стотици килограми. Имате и тефтер, като дойде някой, гледате да плати или не. Който плаща, давате му. Досега имате любов на канелка.

Ще ви приведа един анекдот. Той е от едно варненско село. На едно младо момче и сестриче майката казала: „Накладете огън и ако може, да омесите хляб." Те почнали да шътат и пуснали виното да тече от бъчвата. Старото вино трябва да се пусне от бъчвата. Никога

не се спирайте върху вашите стари навици. То е старото вино. Много навици има.

Невидимият свят има за цел да преобрази хората. То е едно ново учение. Съществата идат от Невидимия свят и всеки ден ще ви кажат нещо ново, Не само да вярваш, но да влезеш във връзка с братята и сестрите по-напреднали. И ако ти ги обичаш, и те ще те обикнат. И работата тогава става добре и лесно. Ако те идат всеки ден, тогава работата върви добре. Тогава си весел и добър. Тези същества, които идат от Невидимия свят, те искат един живот съответствуващ. Ако човек живее между млекопитаещите, той не може да научи нищо, но ако той живее между разумните хора, той ще научи много добри работи.

Психологически закон е: Трябва да се намери разрешението на една задача за онзи вътрешен индивидуален живот. Когато никой не съчувствува на човека, какво трябва да направи? Ако човек знае как да възприема въздуха, как да се храни, как да мисли, може да бъде здрав. Сегашните хора постоянно губят равновесие. Колко пъти се смущавате. Всеки ден по 10-20 смущения – губи се равновесието. Следствие на това мъчно ще срещнеш хора които да не са нервни. Казват: „Тежки времена." Не, че животът е тежък, сега хората ходят в една вътрешна тъмнота. Някой казва: „Лоши са условията." Друг казва: „Лоши са условията." Но всички тези условия могат да се подобрят. Тези условия се оазвалят от хората. Един човек може да развали условията на хиляди хора. Един човек може да дойде и да запали– цял един град. Един човек може да дойде и да научи хората на добро. Въпросът седи в това: Да бъде човек проводник на Божествената любов, да бъде във връзка с– реалността и да знае какво нещо е тази реалност. Както човек идва в съприкосновение със

светлината на Слънцето, така той трябва да дойде в съприкосновение с Божествените мисли. Той трябва да има тази опитност.

Някой може да ви разправя своята опитност. Това може да бъде побудителната причина, но това, което сами опитате, то може да ви ползува. Винаги повдигай ума си. Никога не се спирайте върху отрицателната страна на живота. Защото всеки, както и да е мислил, ако е мислил зле, той от това няма придобивка. Трябва да обясня: Ако водата е станали мътна, то това си има своята причина. Ако виното се е вкиснало, то това си има своята причина. Ако хората са станали лоши, то това си има своята причина. Причините не произтичат от самото битие. Има едно вътрешно отклонение и тогава се създава злото в света. Щом допуснеш най-малката отрицателна мисъл, тя може да стане проводник на бъдещо нещастие. Трябва сега да мислите едно: Човек е в сила да подобри своя живот. Второто положение: Във всички хора има желание да подобрят живота си, само че не знаят, незнание има. Един инженер може да съгради едно здание, но онзи, който не се е учил много, мъчно може да съгради. Сега трябва да знаете отде трябва да се започне.

Вие казвате: „Трябва да се живее добре и да се говори добре.“ Но трябва да има образци. Как ще живее човек добре? Той трябва да мисли добре. А пък за да мисли добре, той трябва да има обект. Вие може да направите най-хубавата чешма, но трябва да има един извор, който да се изтича през нея. Тогава тази чешма има вътрешен смисъл, за да се осмисли животът ви по този начин. Защото вие ще дойдете до едно място и ще кажете: „Ние всичко знаем.“

Религиозните хора имат една малка опитност, но те не са влезли в духовния свят да го видят. Те нямат тази опитност. Те само предполагат, книги са чели, представяли са духовния свят както на Земята, а не да имат опитност, както човек, който ходил в Америка,

Франция. Християнинът трябва да бъде като онзи студент, който е прекарал 4-5 години в едно заведение. Такъв трябва да бъде за него религиозният живот. Някой може да каже: „Човек като умре ще влезе в религиозния живот.“ Някой може да отива така, но с това отиване нищо не се добива.

Христос казва: „Ако думите Ми пребъдат във вас, то Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас.“ Казвам: Сега тази е опитността, която трябва да имате. Онези от вас, които искате да се домогнете до нещо за бъдеще трябва да имате тази опитност. Вие казвате: „Това не е възможно.“ А за онзи, който се учи, за него постепенно е възможно да се постигне. Та, необходимо е сега тази опитност да я имате. Вие като срещнете един човек, който и да е, задайте си въпроса, защо го срещате. Един човек, когото срещате, или ще повлияете, или ще ви повлияе. Понеже Бог живее във всеки човек, то Бог, Който живее във вас, какво ще му каже? Бог, Който живее в него, какво ще ви каже Бог, Който живее в него, все ще ви остави нещо. И всеки човек, когото срещате, все ще ви даде нещо, което друг не може да ви даде. И вие ще му дадете нещо. което друг не може да му даде. Всеки ден вие ще придадете нещо на хората и на вас ще ви придадат нещо. И всеки ден вашият живот ще се отрази, ще се формира от тези същества, които дойдат. Те ще го копират и ще го занесат като спомен горе.

Някой път нали чувствувате някои възвишени чувства. То е дошло като приток отвън, от тези същества. Някой път казвате: „Едно време беше друго.“ Които почнат да говорят за едно време, те са остарели. Опитахте миналото добро, сегашното добро да опитаме и да опитаме и бъдещето добро и тогава да имаме право да говорим за едно време. Вие сега миналото опитахте, започнали сте настоящето. Пред вас стои бъдещето. Някой ще каже: „Нашата възраст е

напреднала.“ Младите казват: „Ние сме млади, трябва да си поживеем.“ Старите казват: „Ние остаряхме вече.“ Тогава кой ще живее за бъдеще? Дядото казва: „Да свирят младите, аз ще си гледам старините.“ Младият казва: Ако дядото носи орех, аз ще му нося вода. Никой не му носи вода. Някой няма орехи и няма никой да му носи вода. Никой тогаз не се интересува от дядото. Една чешма, от която тече вода, не се ли интересуват хората от нея? Интересуват се. Всички се интересуват, и животните и буболечиците. Но, като престане водата, всички престават да се интересуват от нея. Човек, и млад, и стар, трябва да бъде извор. Тогава няма да бъдете стари. И тогаз, като дойдат децата, и вода и всичко ще ви донесат. Не чакайте да остареете. Човек е остарял само по една известна причина. Той трябва да остарее, за да замине за другия свят. Старият човек е узрял плод. Само старите хора се ядат. Младите хора са зелен плод. Старите хора са узрял плод. Щом остарееш, ще дойдат отгоре и ще те приберат в кошницата и ще те занесат горе. Какво лошо има в това? Някой казва: „Да не би да умрем.“ Аз не искам да умирате, но искам всички да узреете, всички вие да живеете. Трябва да се живее в света и да стане човек един узрял плод.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите на 5 май 1932 г. (четвъртък), 4 часа след обяд Изгрев – София.

ПЪТИЩА НА МЪДРОСТТА

Добрата молитва

„Бог е Любов“

Ще прочета първа глава от Притчи, от 20-и стих. Може да я прочетете цяла.

От прочетеното се вижда, че всички страдания в света произтичат от това, че хората не вървят по пътя на мъдростта. Човек, който се спира при недоволството от живота, при мъчението в живота или при скръбта, той не разбира живота. Те са неопределени величини. Какво нещо е мъчението, вие не знаете. Недоволни сте от нещо. Може да имаш къща, недоволни сте от нея, не харесваш прозорците. В какво седи хубостта на прозорците? Прилича ли един прозорец на една красиво, добре облечена мома? Не. Красотата на прозореца седи в това, да влиза изобилна светлина. Малките прозорци не са красиви, големите прозорци са по-красиви. Колкото са прозорците по-големи, толкова са по-красиви. После казвате за някой човек, че не е красив. Лицето му е красиво. Кое е по-добро: лицето му ли да е красиво или друго нещо? Кое е по-важно: лицето трябва ли да е голямо, да възприема повече светлина и сила? Всъщност силата на лицето не е в това, което възприема, а силата му е в това, което дава – да излиза от него нещо. Ако от лицето не излиза нещо, това лице е грозно. Или когато някой човек се намръщи, човек, който свие своите вежди и устата, той взема, а не дава. Някои казват: „Красиво лице е лицето, което дава, когато всяка част на лицето дава.“ Най-красиво лице е, когато всички части на лицето са живи и дават. Сега трябва да схващате правилно. Вие всички седите в живота и сте взели по един

лотариен билет. Някои от вас 40-годишни сте и сте чакали да ви се падне нещо. Някои 20 години сте чакали. Всеки един от вас трябва да има по един лотариен билет и по 3 пъти го гледате, седите, лягате, молите се на Бога, дано излезе нещо от билета. Някой път 60 години все чакате. Някои заминавате за другия свят, без да се тегли билетът ви. Някой път 60 години чакате и ви се чете нумерът и той е празен. Дават ви книжка, в която пише, че вашият билет не печели нищо. Всеки билет за живота струва 60 лева. Значи 60 години вие сте чакали да получите нещо, да ви излезе нумерът, освен че не сте спечелили, но и парите отидоха – и 60 години изгубихте, и парите, които дадохте, изгубихте.

Човек очаква нещо, но какво очаква? Той очаква нещо като сполука. Прав е той да очаква, но той трябва да знае дали това, което очаква, ще стане или не. Някой от вас могат да кажат, някой гадател казал, че той ще стане богат, завиден. Прав е, но при какви условия. Някой, който има 200-300 декара земя, ако той я разработи и направи 10 декара лозе и от нивите така, тогава ще му кажа, че след 20-30 години ще бъде богат. Той може да каже: „Ще дам тази нива (на наемател, на изполица.“ Но ако дадеш на изполица и тези хора обещават и нищо не дават, тогава какво ви ползува това, което имате?

Та казвам: Това е вярно по отношение на живота. Всеки един човек се самозаблуждава в нещо. Някой се самозаблуждава, че като свърши училище ще завземе някой висок пост и ще си нареди работата. Някой път това става, а някой път никак не става. Когато повикали [паяка] и дошъл най-първо на Земята, било е като райска градина, разгледал какъв занаят да хване. Помислил за градинарство. Помислил за градинарство, но казал, че тази работа няма, да я бъде, кой ще гони мухите по листата. Дошъл до един човек, който предял, и казал: „Този занаят е лесен.“ Човекът казал: „Изтеглям тънки

нишки, да връзвам мухите, които ядат дърветата.“ Паякът казал: „Вземаш ли ме за ученик?“ „Вземам те.“ Учил се при него. Почнал да преде. Станал по-майстор от учителя си. И след като се научил да преде, казал: „Няма да ги гоня по дърветата, но под тях ще направя примки и като кацне – там.“ Той ще пита всяка муха защо ходи по дърветата да яде цветове. Вие се смеете на този паяк, че не могъл, да си избере занаят. Паякът се сърдил на мухите, на пеперудите, че те ходят дърветата. Това се отнася до човека.

Често човек се занимава с известно знание, което не съответствува на неговия живот. То е губене на време. Както ти чакаш билета, така и този паяк някой път по 10 деня чака да хване някоя муха и стои гладен, понеже няма друг занаят. Той казва: „Хванах си един много тънък занаят.“ Отначало мухите не знаели и се хващали, но после мухите се научили и не се хващали толкова. Паякът започнал да гладува. Гладуването в света, това са непостигнати желания. Всеки, който чака като паяка да хване мухата и не се хващат мухите, неговите желания са непостигнати. Непостигнатите желания са тези, които не вървят по онзи Божествен път. Някой казва, че човек трябва да е млад, здрав, да се храни добре. Човек се е родил здрав, но после станал болен. Човек трябва да знае как да се храни. Като механически закон, вие може да турите в един чувал колкото жито искате, но в стомаха си не може да турите повече жито, за да не се развали. Клетките на стомаха са разумни. София не е разумна, но софиянци са разумни. София не сте срещали. Софиянци са разумни, културни, някои са по-разумни, а някои – по-малко разумни. Стомахът е както София, но стомашните клетки са много умни, специалисти. Ако турите в стомаха неподходяща храна, то всички клетки гладуват и тази храна ще я изхвърлят навън. Тези клетки на стомаха са много по-умни, отколкото неговия господар. Но хората

мязат на онзи гръцки поп, който кръстил 10 деца в студена вода и те умирали.

Всякога, когато човек не може да роди нещо, да е свързано с каквато и да е идея, умира. Страданията в света са необходимата връзка, която показва какви трябва да бъдат отношенията в света.

Сега вие посещавате събранията, толкоз време сте ги посещавали. В какво седи набожността? Какво се нуждае Господ от нашето вярване? Ако едно лице влезе в училището и вярва в учителя си, каква полза допринася този ученик на учителя си? С това, че той вярва в учителя си? Ученикът трябва да се учи. Степента на вярата се показва от прилежанието на ученика. Ако прилежанието му е голямо и е придобил в учението, той има вяра в учителя си. Вярата едновременно трябва да предизвика обич и любов и ако не може да предизвика любов и прилежание, то тази вяра не е истинска вяра. Всякога може да опитате вашата вяра. Силата на вашата вяра може да я опитате и всеки един от вас трябва да се опита, да се види доколко има вяра. От тази вяра, която имате, зависи вашето щастие. Да знаете колко е силна вярата ви. Някой път имате главоболие или някой път ви се зачервят очите. Вие не знаете причините и казвате: „Възпаление на очите.“ Но това възпаление не е дошло произволно. Хора, които много пият, всякога върхът на носа им е червен. Така че, щом се зачерви върхът на носа, причината е пиянството. Също така, ако човек има неестествени желания, пак носът става червен. Нито пий вино, ракия, нито имай неестествени желания! Човек не трябва да туря на мозъка си по-голяма тежест, отколкото може да носи. Най-малката прашинка, турена в окото, знаете ли колко тежи? Една мисъл може да ви причини много големи страдания. Вземете за пример мисълта, че вие вярвате, че някой може да ви убие. Тази мисъл отде е дошла? Някой път имате идеята, че не те обичат. Несъвместимо е

това. Ако никой не ви обича, никога не може да дойдете на Земята. А щом сте на Земята, тогава най-малко двама души ви обичат. Тогава твърдението, че не ви обичат, не е вярно.

Въпросът седи така: Има някой, който ме обича, но аз не го обичам. Въпросът има два начина на разглеждане. Ако никой не ме обича, де седи причината? Ако никой не ви обича и вие не го обичате, коя е причината, как ще разрешите въпроса? Ако никой не ви обича или някой ви обича и вие не го обичате, коя е причината? Причината е същата. Ако вие не обичате, причината е същата, както когато [не ви обичат]. Вие казвате: „Не зная защо никой не ме обича!" Тогава казвам: Вие, който не обичате, защо не го обичате? Ти казваш: „Не ми харесва!" Тогава и онзи не харесва вас. Ти не виждаш никакъв недостатък в себе си, но другите виждат. Тогава де е истината? Казва се: „Истината ще ви освободи." Когато имате правилни понятия, то страданията ще изчезнат или най-малко вие разумно ще се справите със страданията.

За пример ноктите си трябва да ги режеш. Има части на тялото, които не са чувствителни, а пък има части на тялото, които са чувствителни. Защо някои части не са чувствителни? Ноктите не са чувствителни по единствената причина, понеже са една написана книга. На тях се пише. Като погледнете нокътя на показалеца, може да гадаете какво има във вас – дали сте скържави или не, дали сте ученолюбиви или не, дали сте ученолюбиви или завистливи. Всеки нокът показва по коя причина са станали нещата. Някои режат ноктите си, дано изтрият написаното, но не могат. Тази книга е такава, защото колкото повече се изтриват, толкова повече растат. Вие имате известни дарби, които трябва да ги разработвате.

Вие имате за онзи свят същата идея, както една млада мома за момъка. Някоя млада мома фантазира, че ще дойде нейният възлюбен

и тя ще бъде като царица, ще има ядене и пиене и те само ще се потриват. В онзи свят има интензивен живот. Там не може да влезе човек невежа, който казва, че не знае това и онова. Ако това, което правите на Земята, там го направите, то за 10 000 години не може да стъпите там. За пример, жената за един плод от 8000 години е изпъдена от рая. За две ябълки за 8000 години са изпъдени от рая. Вие мислите, че да се отиде в онзи свят е лесно. За да отидете в онзи Божествения свят, непременно се изисква един чист и Божествен живот. Тогава ще кажете: „Тогава кой ще влезе в Небето?“ Той и сега е в Небето. Ние под Небе разбираме разумните хора, които са съвършени. Те не могат да пуснат при себе си невежи хора. Допуснете, че вашето обоняние е развито, може ли да допуснете някой човек, заразен от проказа? Болестта е едно нещо, любовта е друго нещо. Да търпим всичките миризми на болния, ние благодарим за тази любов. Любовта има за цел да подкрепи живота. Целта не е да подкрепим болния. Като е болен някой, може да го гледат, но целта на любовта не е да гледа болни. Това е вметнато нещо. Целта на любовта не е да търпи грешните, то е вметнато нещо. Целта на любовта е да развие добродетелите.

Вие казвате, че трябва да се търпи. Търпението е в един свят, дето хората не живеят добре. Когато говорим за търпение, ние подразбираме един свят, дето хората не живеят добре. Когато единият човек е добър, а другият – лош. ние казваме: „Търпи го.“ А когато и двамата са добри, и двамата се обичат, тогава каква нужда има да се търпят? Много добре. Щом ви е дотегнало търпението, вие може да го смените с друго. С какво може да смените търпението? (– Със самообладанието.) Самообладанието, и то има известни черти като търпението. Може да търпиш, когато вземат нещо от тебе, когато постъпват несправедливо спрямо тебе. Да допуснем, че вие сте дошли

до крайния предел на търпението и казвате: „Човек не трябва да търпи.“ Като не търпите, какво трябва да правите? Търпеливият човек е мързелив. Значи търпението ще го замените с разумното слово. Един човек можеш много лесно да го възпиташ. Вие имате деца. В Америка един професор е правил следното упражнение. Ти говориш, говориш на едно дете, а нямаш метод на възпитание. Казваш: Това дете не можеш да го възпиташ. Този професор ще направи една малка стая с малък прозорец, целият под е бил направен от мед и отдолу може да се пуска електризатор. Непослушното дете го турят там. То бие нещата. Като ги бие, излиза електричество и през него минава ток. Като прави много пъти така, то гледа с респект на всичко. Детето тамън рече да направи нещо, Господ пуска тока, но вие скъсате жицата. Така на стари години детето почва да бие майка си. От вашето гледище не трябвало да има сега никакви бури, не трябва да се разлюляват никакви листи, всичко да бъде тихо. В света, в който живеете, този вятър, който повидимому причинява големи бури, големи болки, той причинява и голяма полза на растенията – усилва тяхното кръвообращение, носи храна, спомага за слънчевата светлина и дава едно вътрешно опресняване на растенията.

Та сега, за известни страдания, които имате, ще кажете: Ако при сегашните условия, които имате, ако нямаше мъчения, скърби, страдания, щяхте да приличате на онези рохки грънци, които, като бутнеш, ще се счупят. А пък сега чрез тях, човек става пъргав и еластичен. Който е боледувал много, той лесно преодолява една нова болест. А другите, които не са боледували, като дойде болестта, могат да умрат.

Вие сте в една такава стая, дето има ток отдолу. Един проповедник казва: „Какво ми дойде до главата, аз казвах, че жените не трябва да носят скъпи коприни, а моите дъщери, като пораснаха, и

те почнаха да носят такива коприни. И те не слушат. Хората ми казват сега: „Ти като учиш другите, как не можа да научиш своите дъщери?“ Значи само с казване не става. Ако аз бях на мястото на проповедника, щях да кажа: „Вие вземете още по-хубава шапка, още по– хубави дрехи, от хубави по-хубави.“ Аз така бих проповядвал. Тогава щеше да има по-добър резултат. Ето какво щеше да стане. Бащата щеше да загази, да осиромашее и най-после ще дойде време да ходят без шапки. Ще задлъжнеят и токовете ще почнат да идват. Няма да го възпитават другите хора отвън. Така и природата възпитава. Каквото някой поиска от вас, тя дава, но следтези шапки ти ще фалираш, ще дойдеш до едно място, че после ще страдаш. Природата ще даде всичко, но за всичко, каквото ти даде, ти ще отговаряш. Сега какво се крие под думата „шапка“, хубава шапка? Аз нямам нищо против хубавата шапка, но да има и такава глава. А на една лукова глава хубава шапка не струва. На хилаво тяло хубави дрехи не струват. Ако главата няма хубава мисъл, тогава шапката не е на място.

Ние изпадаме в друга една крайност. Природата не е скържава като нас. Тя иска децата ѝ да бъдат облечени първокласно. Никак не щади за дрехите, които искате. Ако Бог облякъл пеперудите, то тяхната дреха за 500 000 лева не може да я направите. Колко повече един човек може да се облече. Трябва да се облече, но на тази външна дреха трябва да има нещо, което да съответствува, трябва да има някоя добродетел. За пример, искаш да имаш златен пръстен. Трябва да имаш това злато отвътре. Искаш да имаш някой скъпоценен камък, но трябва да имаш отвътре някой скъпоценен камък. Някой може да мисли, да ви лъже, че неговият камък е скъпоценен. Трябва да носите онези добродетели, да дадете израз на великите добродетели. Само така човек може да бъде разумен, учен човек. А всички трябва да

станете учени, силни, които знаят, че трябва да учат. Има неща, които не се купуват, които всеки един трябва да ги изработи. Добродетелта не се купува, тя се изработва. За пример, да изработиш своята предвидливост, че да знаеш какво ще ви се случи, да го предвиждаш, да го чувствуваш. Или да знаете как да запазвате онези, добрите отношения. Да знаеш как да запазиш приятелството.

Вие казвате, че Бог е Любов, че Бог живее във всеки човек. И тогава Бог живее в умовете и сърцата на хората. И всеки един ден от Невидимия свят ангелите слушат вас какво говорите. Вие какви ли не глупости говорите. Даже най-добрите от вас говорите глупости. След като сте говорили с една сестра, казвате: „Тя е смахната, малко ѝ хлопа дъската, няма маниери. Я ѝ виж каква ѝ е шапката.“ Не е лошо човек да направи една критика, но да направиш една критика на място, да отговаря на известни истини, не само да предполагаш, но точно на място да го кажеш. Ако човек постоянно само критикува, на какво ще заприлича светът? Светът се нуждае от много малко критици. Ще се изнесат хубавите и лошите страни. Вие взимате мястото на критици. Тогава изнесете въпроса: когато критикувате, какво трябва да направите? Пишете му едно анонимно писмо: „Според мене ти трябва да постъпиш така и така.“ По едно хубаво писмо му напишете, че ако човек прочете вашата критика, да се ползува. Някой път не е необходимо да си кажете името. Ще кажете: „Сестра, вие имате хубави страни, но имате и слаби страни. Много мигаш, езикът ви е много къс. Много мислиш, малко говориш. Малко лъжеш. Проточи си езика малко.“ Човешкият език е къс. Аз бих желал да имате език както у животните. Много пъти, когато хората говорят, това не са техни мисли. За пример дойде някой и ви каже някоя новина, вие не сте я проверили. Често в селата, някоя баба чула някоя новина и казва: „Ще ви я кажа само вие да я знаете.“ Иде на друго

място, и там казва същото. Скоро цялото село знае. След като новината обиколи цялото село, какво е спечелила тя? После, като я хванат, казва: „Не съм казала аз." Ти казваш на 10 места това, което си чул. Мислиш ли, че тези хора ще задържат това, което са чули? Не. Те ще кажат: „Не трябва да казваме нещо, което не знаем точно." Неща, които не са точно проверени, не трябва да се казват. Трябва да казваме неща, които са точно проверени. Често има същества, които ще ти продадат своите стъкълца и казват, че са скъпоценнни камъни.

Вместо човек да се занимава с великия закон на Любовта, той целия ден ще се занимава с неща, които нищо не могат да му допринесат. За пример, на еди-коя си наша съседка мъжът ѝ донесъл богатство, копринена рокля, лачени обуща и всички целия месец все за това говорят. После се зароди кисело чувство, защо и твоят мъж не е донесъл на тебе копринена рокля. Да допуснем, че и ти имаш копринена рокля – какво си спечелила? Ще те заровят в копринена рокля. На онзи свят какво ще занесеш от своята копринена рокля. Казва някой: „Да си поживеем!" Няма никаква философия в това живеене. Роклята, която се скъсва за една година, аз не бих я турил на гърба си, след това да се поправи цветът ѝ и пр. Никога да не остарява дрехата, както у птиците. Такава е била дрехата, с която е бил някога облечен човек. А сега турят дрехи, които никак не са хигиенични и следствие на това се явяват много болести. Сегашната мода какво е направила? Ако платът е много прост, той не е здравословен. В плата трябва да прониква въздух. После, вие обичате да имате дрехи притиснати, да има усилие. Арабските коне ги стягаха с каиши отдолу, с каиши, да имат усилие. Дрехата трябва да бъде свободна, здравословна, за да циркулира правилно кръвта. После, по-рано носеха обуща с високи токове, стиснати пръсти. И Е това стискане на пръстите се зараждат много болести, мазоли и пр. После, едно време

мъжете носеха високи яки, впрегнати като волове. Задната част на врата не трябва да се стяга много, тя трябва да бъде еластична, да бъде мека. Едно време жените носеха кадифени шапки, сега почнаха да носят малко по– хигиенични шапки.

Вие постоянно трябва да чешите косите си, да вървят в едно направление, да ви разбират, защото каквито са косите на човека, такава е и неговата мисъл. Косите на човека не трябва да бъдат разчорлени, постоянно трябва да ги гладите, да вървят гладко. Ако вашата коса не се подчинява на вашия ум, тогава как ще искате да работите в света? Аз считам знание: да почерни човек косите си. Най-първо да я направи руса. Сега побелява косата на някои от незнание, мъчение, скърби. Има едно побеляване естествено, има едно побеляване неестествено, както замазването стаите с бяло отгоре. Не че е бяла, но стените са белосани. Белият цвят на косата показва, че няма користолюбива цел, всичкото богатство, каквото има, го дава, за себе си не мисли. А пък някой път виждаш хора с побелели коси повече мислят за себе си, отколкото за другите. Тогава ти имаш фалшива бяла коса. Бялата пръст не ражда, а черната земя ражда. Тогава каква трябва да бъде косата на човека от вашето гледище. Според мене косата не трябва да бъде бяла, но като туберoза естествена, но не от скръб да стане бяла. Аз казвам: Косата трябва да се мени, тя трябва да придобива най-малко 3 краски през деня. Вечерно време трябва да става черна, когато почне да залязва Слънцето, сутрин да е руса, а когато Слънцето е горе, да бъде бяла. Когато косата мени своите нюанси, тя е здравословна коса. И като я пипнеш, тя трябва да бъде здрава.

Човек трябва да има една разумна мисъл, понеже светът, в който живеем, е разумен и тези, които управляват света, те са красиви. Те не са стари, те са свежи, в тях има жив поглед. Нищо костеливо няма да

видиш в тях. Един ангел, като го видиш, няма да забележиш на колко години е. Все ще мислиш, че е на 30 години, а той има с хиляди години живот. Неговото лице е младо. Защо ангелите не остаряват? Защото не се мъчат? Само човек, който се мъчи, остарява. Грижите, скърбите на хората ги остаряват.

Вие търсите Бога, нали? На всяка стъпка Бог ви казва отвътре, говори ви отвътре, че не трябва да живеете както сега живеете. Този живот е на миналото, трябва да измените малко живота си. За пример дойде ви страдание, една отрицателна мисъл. Защо не може да я смените, да я погледнете тихо и спокойно, да се позасмеете малко на страданието, да считате, че ви е привилегия? Искам да се отпушвате. Вие сте направили в себе си бентове, бентове. Отпушете всички тези бентове. Нека си върви течението, да бъдете съвършено естествени. Но не каквото искаш да говориш. Това не е естествено. На музиканта тонът е определен. Вие като срещнете един човек, колко думи трябва да му кажете и как трябва да започнете? Вие казвате: „Откъде идеш?“ Онзи отговаря: „Не зная отде ида.“ – „Къде отиваш?“ – „Не зная.“ – „Къде се спираш?“ – „В хотел Лондон.“ – „Колко време ще седиш там?“ – „Като си замина, ще ти кажа.“ – „Колко плащаш?“ – „По 50 лева на вечер.“ Аз откъде ида, не зная и накъде отивам, не зная, къде се спирам и колко плащам, зная. Обаче откъде идат тези пари? В Америка има обичай, като спреш в някой голям хотел от 10-15 етажа, ще ти кажат: „Ето тук има голяма кука и дълго въже. Като има пожар, да знаеш как да бягаш.“ В България такива въжета няма.

При самовъзпитанието, при всичките несгоди и неволи на живота, вие трябва да имате знание. Вие се спирате върху една мисъл и казвате: „Защо Господ направи света така?“ Този въпрос са го задавали хиляди хора преди вас. Но никога досега не е казано защо светът е така създаден. За мухата светът е създаден според мухата, за

вола – според вола, за хората – според хората и за ангелите – според ангелите. Всеки свят съответствува според съществата, които живеят там. Аз не виждам в света нещо лошо, но има нещо в неразбирането на този свят. В тебе остава някоя мисъл, че нещо ти не достига. По-богат от баща ти няма, но не само баща ти трябва да бъде богат, но и ти трябва да се опретнеш да работиш. Не само учителите трябва да бъдат способни, но ти трябва да се опретнеш да учиш. По-богат от баща ти няма. Ако вие ходите окъсани, то е защото не работите и не учите. И ако има някой невежа, той ще се оплаче, че баща му не го праща в училище, че училище нямало в тяхното време. Целият свят е едно училище.

Ще ви приведа пак онзи разказ. Във варненско имаше една знаменита селянка, тя минаваше за мързелива, имаше две слугини, но след като изпадна, тази жена към 40-50 години стана учителка, да учи другите как се тъче и преде. Вие как ще се научите да говорите на хората? Човек никога не може да предаде на другите това, което не е опитал. Никога не може да говориш за любовта, която не си опитал; никога не може да говориш за вяра, която не си опитал; никога не може да говориш за знание, което не си опитал. Може да говориш, но в пълния смисъл не може да се предаде това знание, което не сте опитали. Та, трябва да започнете с нещата, които знаете. Някои от вас сте суеверни и казвате, че вторник и петък не трябва да се почва работа. Защо във вторник не вървят работите? Понеже във вторник имало войни, бой и който излезе, главата му се пука. А петък е опасно, понеже там стават любовни работи и като излезеш, можеш да се уплашиш. Тогава остава понеделник – на Месечината, сряда – на търговията, четвъртък – на благородството, на аристокрацията, а събота е на набожните хора, които трябва да се молят. Съботата е още по-опасна от вторника и от петъка. В събота, ако ти не се молиш,

работата е зле. Като дойде съботата, ти през целия ден трябва да се молиш, за да не те сполети някое зло. А пък в петък защо е зле? Ако ти излезеш в петък и не знаеш как да обичаш, работата ти ще бъде зле. Ако не знаеш как да обичаш, ще се върнеш със счупено сърце. Който не знае да обича, петък е опасен за него. И който не знае да воюва, вторник е опасен за него. В петък сърцето ти да е на място. Защо петък е лош? Защото сърцето ти не е на място. Защо вторник е лош? Защото волята ти не е на място.

Ти казваш: „С любов работа не става.“ Но какво разбирате вие под думата „любов“? Любовта носи живот, изобилие. Всички блага в света идат по закона на Любовта. Но това не е онази привидна любезност, която хората имат. Онзи, който ви обича, той ще донесе нещо и ще си замине. Когато светлината минава и заминава, тя ви обича, тя донася нещо и излиза навън, пътува. Това е законът на Любовта. Светлината и топлината, като идат заедно, всичко донасят: плодове и всички блага. Като излезеш в петък, ти трябва да бъдеш като светлината и топлината. Тогава, ако не бъдете като светлината и топлината, вие ще бъдете като свещи, които не могат да се запалят. Всеки ще ги хвърли настрана. Някой ще каже: „Може ли човек да бъде светъл?“ Човек е запалена свещ и трябва да се усили неговата светлина. Всички трябва да бъдете умни, мъдри трябва да бъдете всички и тогава новият ви дом, който ще построите, ще се преобрази. Нали в бъдеще вие ще остареете и животът ви съвсем ще се обезсмисли. На 70, 80 години, някои може би на 90 години, като остареете, къде ще намериш утеха в себе си? Утехата е в онази любов, която носи вечното подмладяване. Човек трябва да влезе в закона на подмладяването. Въпреки че остарявате, не вярвайте в остаряването. Въпреки че умирате, не вярвайте в смъртта. В какво трябва да вярвате? Казвате: „Аз не го ли виждам това?“ Че ако аз дегизирам някого, че го

направя стар, тогава трябва ли да повярвам, че е стар? В театъра млади хора на 20 години се дегизират като старци. Вярваш, докато си на сцената, но като слезеш, не си вече стар. Кажете си: „Ние сме актьори и условията на актьорството изискват да сме стари и ние сме стари." Актьорството изисква някой път да плачем, но ние не сме плачливи. С четири реда сълзи плачеш. Кой би повярвал на онези сълзи на актьора?

Съществено е да дойдем до искрения живот. Човек, който страда, той цялата Земя може да носи на гърба си. Щом не може да носи цялата Земя на гърба си, той не страдал. Аз търся хора на страданието. Аз съм петимен да видя човек, който страда. Много красиво е страдащото лице. Аз не съм намерил страдащ. Някой казва: „Знаеш ли колко страдам?" Погледна го и казвам: Не си дошъл още до страданието, до скръбта си дошъл, а в страданието има нещо обновяващо. Има някоя надежда. Дошъл си в положението на змията, която хвърлила кожата си. Погледът му е жив, с надежда, а не с обезсърчение. Той е сериозен. В света страданието носи най-хубавите работи. А пък радостта, която човек може да има, то е вече качество на ангелите. Човек значи тогава е влязъл в техния живот. Страданието е нещо възвишено, благородно. Всички светии са страдали, Христос е страдал. Всички учители са страдали. Страданието е последното, с което се завършва еволюцията. Йоан, който се е пренесъл в Невидимия свят, е попитал: „Кои са тези в белите дрехи?" Казали му: „Те са, които са минали през голямото мъчение, минали са през страданието и сега са облечени в бели дрехи."

Аз не искам да ви представя живота такъв, какъвто не е, да ви кажа, че ще бъдете късметлии. Ще ви кажа: Най-първо ще бъдете недоволни в първата фаза, във втората фаза ще се мъчите, а в третата

фаза ще скърбите, в четвъртата фаза ще страдате. Ако можеш да превърнеш недоволството, ще имаш едно богатство. Ако превърнеш мъчението, ще имаш второ богатство. Ако превърнеш скръбта ще имаш трето богатство, а пък като превърнеш и страданието, ще имаш всичкото богатство. Недоволен си, мъчиш се, скърбиш, страдаш, ще ги превърнеш тези неща.

Епиктет живял при един римски патриций, който имал 2000 роби. Този патриций бил много своеобразен. Той потупвал Епиктета и Епиктет тогава се поусмихвал. Страшно се възмущавал римският патриций от това. Епиктет му казал: „Един ден ще разбереш." Случило се веднъж, че господарят силно натиснал крака на Епиктета, който му казал: „Както ми натискаш крака, ще го счупиш, пък като се счупи, няма да мога да ти върша работа." Патрицият се зачудил на неговото самообладание, дал му голяма сума пари и го освободил. Епиктет отишъл в Гърция, където живял свободен. Ако един човек, който нямал познанията на Християнството, живял така, тогава вие, които имате познанието на християнството, как трябва да живеете? Вас са ви учили малко по-другояче. По-друго възпитание имате. Някой ученик отива при учителя си и му казва да му тури по-горна бележка, за да мине. Учителят може да му тури по-горна бележка, но в живота той ще има пак слаби бележки.

Това, което сега придобиете, ще го имате през цялата вечност. Та заслужава човек да изучава пътищата на мъдростта. Първото нещо е да имате силна вяра, [д]а бъдете пълни с любов, която да лекува даже. Ти обичаш една болест, да ти стане много приятна, тогава тя ще си замине вече. Аз съм виждал хора, които като ги тресе, вземат си стомната и отиват за вода. След един два месеца треската ги остави, замине си. А пък онзи, който се бои, с години и години може да има треска.

Събуди в себе си Божественото, мисли за Божественото, за да те освободи от всички мъчнотии. Да събуди човек Божественото в себе си и като го събуди, то е всесилно в него. Ако не го събуди, ще ходи на чешмата, а като го събуди, ще има извор.

Та, основното нещо разберете. Щом сте недоволни, [подложете] недоволството на научно изследване. Щом имаш мъчнотия, подложи мъчнотията на научно изследване. Щом скърбиш, подложи скръбта на научно изследване. Щом дойде страданието, подложи страданието на научно изследване и вижте какво Бог е вложил. Причините кои са? Та, когато дойдат дните на изпитанията, трябва да сте готови. Трябва да вървите по пътя на мъдростта сега, та когато дойдат дните на изпитанията, като се обърнете към мъдростта, да я повикате да ви говори. Вслушвайте се в доброто, което живее във вас. Не казвайте, че във вас няма добро. Във всеки човек има добро. Човек трябва да се вслушва вътре и да вярва в това добро. Като каже, че в него няма добро, значи не е развил доброто, не го е използувал.

Сега бъдете силни в словото. Прилагайте словото, прилагайте търпението, говорете тогава на себе си. На себе си да говори човек е най-интересно. Да кажеш на себе си: „Ти си много даровит, но дарбите ти не са развити. Много любов имаш, но не си я проявил. Много сила имаш, но не си я развил. За Небето си кандидат, но не си готов още. Дълго време имаш още да учиш на Земята и ще се стегнеш да учиш.“ Ако трябва да отидете на царските врата, трябва да нарисувате една хубава картина. Ако работите, тогава ще ви приемат. Ще трябва да изпеете една хубава песен, да изтъчете едно хубаво платно, да напишете едно хубаво произведение, за да ви приемат. Ако поискате да кажете нещо от Евангелието и не можете. Някои от вас даже и Евангелието не знаете. За пример в десетия стих от десетата глава от Евангелието на Йоана какво пише? Ще кажете:

„Духът да ми проговори!“ Какво има в петнадесета глава, първия стих? „Аз съм истинната лоза, а Отец ми е земеделецът.“ Трябва да знаете поне първия стих от всяка глава. От вас искам от всинца ви първия стих от 21 -ва глава от Евангелието на Йоана и първия стих от всичките глави. За идната седмица засега ще научите първите стихове на първите 7 глави.

Няма да приличате на онзи американски професор, който отишъл на пощата и си забравил името и трябвало да се върне вкъщи и да пита жена си за името си. То е вече едно болезнено състояние. Човек трябва да учи да помни. Слабата памет показва, че има едно стълкновение между ума и сърцето. Когато имаш разнообразна мисъл и чувство, които не си хармонират, тогава винаги паметта отслабва.

Един ми казва: „За философия да ми разправяш, аз гладен ще умра.“ Аз му казвам: „И много пари да имаш, гладен ще умреш.“ Всички хора все гладни умират. Ти няма да мислиш, че гладен ще умреш. Ти гладен няма да умреш, но когато умираш, няма да ти дадат да ядеш, за да не бъдеш сит, че като ти дадат обяд, там да ядеш. Или другояче казано: Ти там не може да имаш обяд. Ти ще гладуваш известно време тук, че като ти дадат ангелски обяд там, ще кажеш: „Отличен обяд!“

Та, страданията на Земята са едно подготовление, за да оцените благата които ще ви се дадат. Ако тук страдате, вие сте съучастници на радостите, които ще имате. Защо са страданията? Както сте съучастници на страданията, така ще бъдете и съучастници на радостите. Та, онова, което ви се дава на Земята, то е за да придобиете по-големи блага. Това е истинското верую. Та, трябва да вървите по правия път на живота. Ако имате друго верую, ще имате разочарование. Този живот, който сега имате, е отчасти. Нито царят е доволен, нито майката е доволна. Нито една майка не е имала дъщери

и синове като ангели. Ако се родят два ангела при нея, тя втори път няма да иска да има деца. Тя ги търси тези две деца. Аз взимам това в мистичен смисъл. Докато се родят две мисли в човека, едно желание и една мисъл, които да бъдат център на целия човешки живот: Любов към Бога, която трябва да осмисли живота и този Бог трябва да бъде навсякъде с вас. Като Го повикаш, да послуша. Когато сме недоволни, когато се мъчим, скърбим, страдаме, като Го повикаме, да ни отговори. Това е любовта. Като чуем гласа Му, недоволството изчезва. Като проговори Бог, недоволството, мъчението, скръбта и страданието изчезват и се превръщат на радост. Направете пълна връзка с любовта и почнете да учите. Изучавайте стиховете, изучавайте притчите.

Вие мислите за остаряване. На онзи свят като идете, ще се приготовлявате да работите. Като отидете на онзи свят, ще се върнете тук, на Земята 20 години да проповядвате, от дом на дом, невидими. Някой се отчаял, ти ще го обърнеш, ще идеш при втори, трети, четвърти, 20 години ще проповядваш. Някои от вас 20 години ще учите хората да не пият вино. Други 20 години ще проповядвате на момите да не се женят пощо-защо. Други 20 години ще учат момците на същото. 20 години други ще учите да не лъжат. Други ще учат 20 години да се не страхуват. Други ще проповядват на хората да ядат умерено. Че това е наука. Господ ви е турил някъде. Сега вие искате да ви дадат големи дарби и знание изведнъж, че като проповядвате, да кажат: „Колко знае този човек!“ Във варненско преди известно число години се явява гадателка и цялата местност се стичаше. Гадаеше с един голям морски охлюв. Тя всичко знаеше. Тази гадателка я обраха разбойници и тя не можа да види на охлюва, че ще я оберат.

Та, сега, човек може да има всичкото знание, всичко да гадае, но трябва да знае и кога ще го оберат.

Всяка една работа на Земята не трябва да се довършва. И аз ще направя същото. Има нещо, което няма да кажа. Не искам да ме оберат.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите на 12 май 1932 г. (четвъртък), 4 ч след обяд Изгрев – София.

НОСИТЕЛИ НА НОВОТО

Добрата молитва

Ще прочета част от десетата глава на Йоана. (От 1-ви до 19-и стих.)

„Бог е Любов“

Първият стих от прочетената глава казва: „Истина, истина ви казвам…“ Исус взе една много обикновена дума – „вратата“. Всяко нещо си има врага. Всяка стая си има врата. Естествен път е вратата. Когато някой разбойник иска да влезе в стаята, той пробива някоя дупка и през нея влиза. Значи, който не влиза през вратата, той се различава в своите намерения. Това е обикновено вътре в живота. Искате да знаете какво е искал да каже Христос. Той взима сравнението, Той казва, че крадецът, който влиза в някоя кошара, идва да вземе някоя овца или да я продаде, или да я изяде.

Някой път вие се запитвате защо злото съществува в света. Но ако бяхте на мястото на някоя овца, как щяхте да си обясните положението на един крадец, който влиза в кошарата? Какви са побужденията, с които влиза и задига от кошарата? Има интерес. Сега може да запитате, какво зло сте му направили. Никакво зло не сте му направили. Мрази ли ви? Не ви мрази, обича ви, от голяма обич влиза в кошарата и ви задига. Сега на същото основание, когато влиза някоя мисъл, може да причини някоя пакост. Има някои живи мисли, които влизат като живи същества и причиняват големи вреди. Всяка мисъл, която влиза като този крадец, си има своя стремеж. Как да ги разпознавате. Всяка мисъл, която влиза във вас и ви причинява пакост, не влиза през вратата.

За пример вие сте напълно уверени, че Бог ви обича. Някой дойде и ви каже, че някой ваш приятел говорил лошо заради вас. Вие, без да проверите, свиете веждите, начумерите се, свиете устата, неразположен сте, започвате да мислите защо така е говорил. Не сте проверили. Почвате да се заканвате в себе си: „Аз ще му дам да разбере, как той говори така." Хората са много лековерни. На истината не вярвате, но на един [...] вярвате. Ако се разнася каква да е лоша мисъл, всички ще повярвате.

В този век най-първо трябва да се научите да разпознавате качествата на своята мисъл. Защото мислите са сили, които строят. Каквито са мислите, такъв и човек става. Щом почват да влизат обикновени мисли, огрубява лицето на човека. Целия ден той се занимава с обикновени мисли. Обикновени мисли аз наричам всички мисли от материален характер, свързани са само със земния живот. Така човек свързан, огрубява. Как някой човек работи? Казват, че човек като работи, има мазоли, пришки на ръцете.

Силата на един учен седи в това, че учените хора познават нещата. Мнозина от вас правите известни разлики, но някои от плодните дървета вие не може да ги оправите по какво се различават. За пример листата на една ябълка, череша, на една слива, зарзала, череша, мушмула и други. Хората считат, че тези неща са маловажни. Някои от вас не може да правите разлика между една физиономия и друга. Казвате: „Хубаво лице, валчесто, вежди хубави." Но какви са веждите, не знаете да ги опишете. Казвате, че устата са много хубави, но не може да ги опишете. Също така и ушите. Имате известно понятие само. После казвате, че космите му са много хубави. Но той не знае дали са тънки или дебели. Хубавият косъм е гладък като коприна. Като извадиш един косъм от главата си и го прекараш през пръстите си, тогава може да опишете характера на човека какъв е. И

всичкият живот е написан на един косъм. Ако си нервен, то е написано на косъма. И косъмът е такъв. Ако си скържав, и косъмът е скържав. Има известни грапавини. Ако си груб в характера си. косъмът е груб, дебел. Ако имаш хубав, възвишен, благороден характер, косъмът е гладък от единия край до другия. И като го пипнеш, приятно ти е, като че ли влива нещо в тебе. Ако вземеш косъм на един светия, който е прекарал 30 години в планината, косъмът му е особен. Защо светиите носят дълги коси? Защото отрязването на косите означава физическа свобода, а пък като не ги режеш, казваш: „Каквото Господ каже." А пък сега, като си стрижат косите казват: „Каквото ние кажем." Част от жените поддържат „каквото Господ каже*, а пък част от жените си стрижат косите и казват: „Каквото ние кажем." Но да оставим това. Това е външната страна.

Ако прекарате пръстите си по косъма на светията от единия край до другия, то неразположението ви ще изчезне, ще ви дойде приятно разположение и ще мислите, че имате смисъл да се живее. Затова хората обичат да държат нещо от светията. Като имаш косъм от светията и прекараш косъма през пръстите, си както жената, като преде, прекарва нишката, тогава косъмът ще предаде това, което има.

Така и с храната. Ако вашият организъм не прекарва тази храна през себе си, за да изтегли което Бог, което Слънцето са вложили в храната, не може да се ползува. Всяка мисъл, всяко чувство се отпечатват върху ума ви. За пример някой казал някоя хубава дума. Вашият приятел е казал това и вие, като го повтаряте, вашето настроение се изменя. Това е вярно и по отношение на Евангелието. Като четете, някои думи имат отношение към вас, не са изгубили своя дълбок смисъл, който те съдържат. Тогава всяка мисъл, която влиза през вратата – през вратата влизат само добрите мисли. Лошите

мисли се отличават, че имат друг цвят, други трептения, звукът им е съвсем друг. Лошите мисли са крайно ужасни грозотии. Всяка мисъл има формата на човек. Какъвто е човекът, такава е и тя. Защото, ако мислиш да откраднеш едно агне, то мисълта ти на краденото агне изразява как си задигнал агнето, как си го взел, всичкия процес понататък как агнето е било живо, как си го заклал и т.н.

Като кажете по адреса на някой ваш приятел нещо, в края на краищата започвате да съжалявате. Защо съжалявате? Самата лоша [мисъл] има отрова в себе си. Разни отрови има. Не само като я възприемеш, но и като я пуснеш по някой адрес, тази мисъл, като минава през тебе, ще повреди и на тебе, и на онзи, който праща мисълта. Ще си напакости, както пчелата, като ужили някого, ще плати с живота си. Всяка мисъл, която излиза от човека и причини някоя вреда, тази мисъл ще умре. Това умиране има обратно действие върху човешкото съзнание.

Съвременните страдания произлизат от неестествено приложение. Вие някой път се чудите отде ви нападат тия лоши мисли. Лошите мисли идат винаги от материалния свят. Достатъчно е някой от вас, който има най-хубаво религиозно настроение, любов към Бога, да излезе и да посети някой приятел, да види как имат хубави легла, разполагат, може да се върне неразположен. Къщи, постлани с килими, като се върне, каже: защо той няма тези блага, които има богатият. Има едно различие. Ако един голям кит, който живее в морето, има голямо тяло и знае да се движи навсякъде, човек съжалява, че не е такъв голям кит. Кое е по-хубаво: човек ли да бъде или кит да бъде? Един богат човек е един голям кит, който живее във водата. Ти си го посетил и искаш да бъдеш като него. Китовете са изложени на големи опасности. Вие пожелавате положението на богатия човек, но богатият човек има много големи страдания.

Сиромахът има външни страдания. Някой път не си дояде, но той няма онези страдания, които богатият има. Бог така е определил нещата, че богатството си има своя лоша и добра страна. И сиромашията също така. И учението си има своята лоша и добра страна. Също така и религиозният живот си има своя добра и лоша страна. Защото, за да си религиозен, вече си имаш известни задължения. Живееш в едно общество и не може да правиш каквото си искаш. За пример живееш в едно културно общество. Ти ще говориш това, което е благоприлично, което е морално и което хората няма да осъждат. Хората имат едно вътрешно съзнание и всички хора познават кога човек вътрешно е добър. Даже и животните познават.

Във Варненско имаше един бедняк, наричаха го Дели Васил, крайно беден. В цялото село, където и да мине той, и при най-лошите кучета, които съдират дрехите на другите хора, той като влезе, кучетата не го лаят. Как ще си обясните това? Пък всички хора го наричаха Дели Васил – смахнатия Васил. Питам: защо не го лаеха кучетата? Защото този човек обичаше кучетата. Куче, като го обичаш и като те види, познава, че го обичаш, то си маха опашката. Кучетата са много честолюбиви. У него има едно чувство. Кучето е пробният камък на привързаност. То, като го погледнеш и като нямаш чувство към него, то те залае. Казва: „Не си благороден." Единственото нещо е, че кучето е образ на привързаност. Откъде е останало това чувство у кучето? Това е един психологичен момент. И ако хората биха имали тази привързаност даже на кучетата, те биха живели много по-добре. У кучетата, освен чувство на привързаност, има чувство на кавалерство. Едно мъжко куче никога няма да сдави едно женско куче. Благородство има. Може да има някои изключения, ако е дресирано куче, но поне аз не съм видял. Ако дойдете между хората, така ли е? Значи в кучето има чувство на привързаност, едно благородно

чувство, после, чувство на самосъзнание, на дълг към противния пол. Хората трябва да го вземат за пример.

Когато ние говорим за религия, каква е целта на религията? Да внесе най-красивото, най-благородното в човешката душа. А в сегашния век има една опасност от морализиране. Казвате: „Така трябва да живеем.“ Аз съм за учението. Всеки един човек да се стреми да прилага. Защото в приложението е красотата на живота. Някой ми разправя как ял череши, колко са сладки. Този господин ако ми даде и аз да опитам черешите, той може да разправя тогаз и аз ще споделя, ще кажа: „Вярно е, аз опитах, действително е така.“ Вие казвате: „Трябва да бъдем добри хора.“ Има едно застояло добро в света. Някой казва: „Да бъдем богати“, но има едно състояние, когато всеки един човек може да бъде богат. Ако човек е умен, всеки ден има един момент, когато той може да стане богат, щастлив, но той пропуща моментите. Когато дойде този момент за неговото щастие, той се занимава с други, посторонни работи. След като мине красивият момент, когато няма никакъв изглед за някое щастие, той тръгва да го търси и казва: „Няма го щастието в света.“ Тръгва да търси добрите хора. Има добри хора, но добрите хора минават все през вратата, през царските врата, а пък онези, които минават през прелезите, те не са добрите хора. Ако две сестри се карат, те са при прелезите от едната и от другата страна. Ако две моми съседки се карат, че кокошката на едната снесла в другия двор и да даде яйцето, карат се за едно яйце. Питам сега: през вратата ли се карат? През прелеза, през дупките за едно яйце. Да допуснем, че цялата седмица е снасяля яйцата в чуждия двор – турете по 20 лева за яйцето, струва ли си един спор за 20 лева? Ако е няколко милиона английски лири поне, ще кажете: „Голяма сума“, а тук за 20 лева, които даже не правят един швейцарски лев.

Така човек изгубва своето добро настроение. Някой път за цяла година изгубва хубавите случаи огрубява човек.

Най-първо направи една погрешка и после се извинява, казва: „Имам право да го кажа, аз не съм глупав.“ Който има правила и ходи да се разправя с хората, мислите ли, че е много умен? Че, ако ти ходиш да кажеш, че този не върви добре, че онзи не върви добре, тогава питам: Има ли някой да ти е благодарил, че сте го окаляли при вашата опитност? Поне аз не съм срещал такъв човек. Някой път човек има едно вътрешно говорене. Има едно вътрешно говорене, има едно външно говорене. А пък някой път човек говори със себе си и спори със себе си. Казва: „Той е такъв, той е онакъв, че защо Господ го направил такъв, не можеше ли да го направи друг?“ Той мърмори, после пак иде да се моли. Като се моли, казва: „Не ме слуша Господ.“ Ти като отидеш със свои правила, какво ще постигнеш? Господ не се нуждае от никакви правила. За Господа те са абсолютно непотребни. Господ е направил хората толкова съвършени, че абсолютно няма нужда да ги пилиш. Ако онзи червей, онази гъсеница, която яде листа, знае как да преобрази характера си, кой професор ѝ дава наставления? Тя се качва на това дърво, на онова дърво и става на пеперуда. Някой казва да възпита някого. Някоя сестра казва: „Да възпитаме онази сестра!“ За мене много е интересен въпросът. Да намерим от вашия опит случаи, че две сестри са могли да опилят някоя сестра хубаво, че после тази сестра да е станала светия. Няма такъв случай. Аз зная една сестра, която видяла друга сестра, която много грешила. Тя ѝ казала: „Сестра, аз много Ви обичам, бих желала да съм като тебе. Съжалявам, че не мога. Колко ми е приятно да другарувам, аз съм самотна.“ Другата казала: „И аз съм самотна. Считат ме много лоша. Да се съберем!“ Аз мисля, че тази сестра разсъждава много добре.

Някой път това, което наричаме зло в света, ние не знаем побудителните причини, които са заставили някое добро в дадения случай да придружи дадена постъпка или да държи поведение.

(*Една котка ходи около Учителя.*) Това е предметно учение. Тя слуша беседата, без да я разбира. Тя си има свой маниер. Ще си поглади опашката, и тя си има нещо предвид. Аз зная защо се глади. Тя иска нещо материално, нищо идеално няма. Казано на ваш език: „Ако сестрите ти донесат някои хубави работи, и на мене да оставиш. Хубав кашкавал ако ти донесат, и на мен да дадеш, да не забравиш." Понеже котката е едно колективно същество, онези същества от Невидимия свят съвсем друго искат да изразят. Те искат да покажат, котката иска да каже: „Характер трябва да имате, да не ви е срам." Котката казва: „Аз добре разбирам, благодаря на Учителя. Готова съм на послушание. Щом съм повикана, готова съм." Да оставим сега котката. Тя отвлече сега вниманието.

Казвам: В самовъзпитанието на човека, човек никога не трябва да се изтезава. При сегашния развой на човешкото развитие, постоянно трябва да изправя своите погрешки. Всичките погрешки са колективни погрешки. За пример някой път дъжд вали, окаля се стената – ще вземеш четката, ще намажеш стената. Някой счупил джама – ще купиш нов джам, ще го туриш. Някой оцапал, – ще очистиш. Това става постоянно. Светът е пълен с добри и лоши мисли. Човек като не разбира законите, е изложен на външно влияние. Ако вие влезете в едно общество, веднага ще възприемете настроението му. Ако влезете между учени, музиканти, религиозни и други, ще вземете настроението им. Ако се печете на Слънце, ще вземете настроението на Слънцето, ще имате разположение. Ако се печете на Месечина, ще имате съвсем друго настроение. В духовно отношение светът е стигнал до положението, изисква се едно

вътрешно разбиране, изисква се всеки един от вас да има силна мисъл, а не да се влияе от средата, в която живее, но да излезе в по-висша среда. За пример, влезе една Божествена мисъл у вас. Как познавате, че една мисъл е Божествена? Дойде ви някой на гости и на вас ви дойде мисълта: „На този човек, дайте му 2000 лева, да си върви.“ Друга мисъл минава: „На този човек да му купиш костюм, дрехи и да го изпратиш.“ Трета мисъл: „Ще го приемеш на гости и утре ще го изпратиш.“ Коя мисъл е Божествена от тези трите? Някой ще помисли, чеда му дадеш 2000 лева е Божествена. Или ще помисли, че втората е Божествена. От моето гледище Божествена е третата мисъл. Аз ще направя така. Пари, дрехи няма да му дам. Ще го нагостя. Защото ако е закон, че трябва да му дам дрехи или пари, то ако Бог изпрати при мене една птица, какво ще правя? Една птица ме посети, седи на моя прозорец и ходи по джамовете, иска да влезе. Няколко часа седи по прозорците и се качва, после пак седи. Какво иска тази птица? Тази птица ми дойде на гости. Ако е Божествен закон да дам пари, то тази птица няма нужда от пари, тя и от дрехи няма нужда. От храна има нужда.

Следователно Божествено е това, което в дадения случай е общо за всички. Това ще дадеш, необходимото – това, което е общо за птичката, човека и ангела. Това е Божествено. Тази е Божествената мисъл. А пък другите неща са специфични. Който постъпва по човешки, ще се намери в противоречие. След като дадеш на един човек 2000 лева, него го е страх и той ще каже: „Я прати слугата си да ме пази, да не ме оберат.“ А пък ако му дадеш да се наяде, няма да го е страх. И ако иска да му пратя слугата си, няма да го направя. Понеже този човек е пратен от Невидимия свят не да му слугуват, а той е пратен да служи. Всеки един човек е пратен да служи. Онзи, който не

разбира закона и чака другите да му услужват, той е забравил своето обещание.

Много болести идат в света поради следния закон. Когато ти кажеш: „Дотегна ми да шетам, искам да си почина.“ В момента, когато пожелаеш да имаш слуга, ще дойде слуга, ще почнеш да боледуваш. Господ ще ти прати един слуга. Аз говоря на вас, които искате да вършите волята Божия. Аз не зная как може слугата да желае други да му слугуват. Един слуга да иска други да му слугуват. Това е малко чудно – той да иска да има слуга, а пък той е слуга на по-голям господар. Той иска да бъде господар на друг слуга. Божественият закон гласи: Докато си в положение да служиш, искай да служиш, ти ще бъдеш здрав. Докато искаш да служиш на Бога, ти си здрав, краката ти са добре, ще бъдеш здрав, нищо повече. Няма да казваш: „Дотегна ми да служа.“ Щом туриш мисълта да имаш слуга, щом искаш да станеш господар, то вече дъщеря ти, мъжът ти, всички ще бъдат недоволни от тебе. Те са възприели твоята мисъл. Твоята мисъл се предала на мъжа ти. Тогава мъжът ти иска да бъде господар. Тогава всички вкъщи воюват, на нож са. Дъщеря ти не се подчинява и тя казва: „И аз не искам да слугувам.“ В дома си вие често си създавате своите нещастия. Каквото пожелаете, пожелават го и другите. Ти пожелаеш да имаш хубава дреха, но син ти, дъщеря ти и другите пожелават да имат хубава дреха, но няма пари за всички. Тогава се карат: „Защо на онзи направи, уши му дреха, а на мене – не?“

В света има и друг един закон: У птичките този закон съществува. Колкото птиците повече носят своите дрехи, толкова стават по-хубави. Някое перце като падне, друго изниква. Ако пазите този закон, то вашите дрехи няма да се изтриват. Аз зная хора, които 10 години са носили един костюм и не се изтрива. Десет години нов

костюм. Това е икономия. Онзи, който живее по Бога, има икономия. Десет години по един костюм от 2000 лева. Ако живееш по Бога, тези дрехи ще бъдат все нови. Някой светия е седял 30 години с наметало и това наметало остава ново. Който светия не си издържи изпита, наметалото му става вехто. Христос не снемаше дрехите от гърба Си, не ги закачаше, като влезе някъде.

Искам да ви наведа на една основна мисъл за онази велика вяра в Божественото, което дава мир и спокойствие на човешката мисъл. Онова самосъзнание в дадения случай да преодоляваш мъчнотиите. За пример скърбен си, мъчно ти е. Като отправиш мисълта си, изчезне мъката ти. Или имаш спор отправиш мисълта си към Бога, казваш: „Господи, уреди тази работа." Като се е оцапала една дреха, ти ще я опереш и ще се свърши работата. Казал ти някой нещо, ще разбереш това в Божествения смисъл. След всяка лоша дума, която ти е казана, след всяко изпитание, ако издържите, ще се яви едно велико благословение, което даже не подозирате. Изпитанията са Божествени блага, които са скрити, за да ви опита Бог. Бог ще ви изпрати едно голямо благо, отвън е толкова страшно, че вие ще кажете: „Това нещо не го искам." Вие не разбирате Божия път. И затова Писанието казва: Всички онези, които изтърпят каквото им се случи, онези, които правилно разрешат въпросите, ще имат вътрешно спокойствие и вътрешна сила. За пример, всеки един от вас могат да го изведат от вашето равновесие. За пример, нощем минават през гората, един казва: „Засада!" Няма никаква засада. Там дето е Господ, каква засада може да има? Никаква пречка няма да се приближи към тебе, ако слушаш Бога. Мечката ще мине и ще замине. Но ако не слушаш Господа, мечката ще ти държи една лекция, ще те пита: „Защо не изпълниш волята Божия?"

Писанието казва: „Всеки, който не влиза през вратата.“ Тази врата е Божествената любов, да вярваш, че в Бога няма никакво изменение. Онова, което Бог е казал, няма изменение. Има една наука, която не зависи от знанието на човека. Защото ако едно дете посади една семка и един учен посади една семка, резултатите ще бъдат едни и същи. Детето и ученият човек ще заровят семката в пръстта и семките ще дадат същия плод. Вие мислите, че ако сте учени, ще бъдете по-добри. Не, учението ще бъде един придатък. Нито пък невежеството може да ви ползува. Учението ползува до известна степен. Специалист може да бъде човек. Но и добър да бъде човек, специалистът си има своите постижения.

При сегашните условия трябва да се справите с известни мъчнотии. Да допуснем, че вие искате да развивате онова чувство на ясновидство. Някой казва: „Учителю, защо не ни отворите очите?“ Аз мълча. Аз ще ви кажа защо не ви отварям очите. Представете си, че вие седите в една стая и искате да излезете навън, да видите планината. Казвам: Ти трябва да излезеш вън от стаята, за да видиш планината с очите си. Ти казваш: „Няма ли някой бинокъл, някой телескоп?“ Казвам: Ще излезеш и ще видиш на самото място планината. Като се качиш на високия връх горе, ще видиш това, което при обикновените условия няма да може да видиш. Онези, които не искат да развиват тези дарби: „Много високо е горе планината, може да се пукне сърцето, там има студ, сняг. Като се направят специални пътища с автомобил и с аероплан.“ Кога ще бъде то? Хубаво е с аероплан. Трябва да чакаш 200-300 години, а пък сега, без да чакаш аероплан, може да отидеш и да придобиеш каквото ти трябва.

За пример за ясновидството вие имате едно понятие, че то може да се даде от вън. Ясновидството, аз да ви кажа как може да го придобиете. Представете си, че вие живеете в един салон, но дедите

ви никога не са измивали прозорците и те са зацапани, че влиза слаба светлина. Казвам: Нищо не се вижда. Вие всеки ден ги миете, но пак не се вижда. Казвам: Измийте ги отвън и отвътре, ще прогледнете. Казвам: Отвън сте ги мили, сега отвътре ще ги измиете и веднага ще прогледнете. Ясно ще видите през прозорците. Една сестра ще дойде, ще каже: „Това не е за нас. Може да паднеш от стълбата, нека дойде една слугиня да ги измие.“ А пък никога една слугиня не може да измие вашите прозорци нито отвън, нито отвътре. Казвам: Как се мият прозорците? Ако вие не може да измиете вашия ум, като минават лошите и посторонни мисли, да ги изпъдиш – втора, трета, четвърта, те някой път нападат ума ви. В ума си човек трябва да тури яз. Всички непотребни мисли да не позволява да смущават ума му.

Това е като у един ученик. Трябва да преодолява онзи материал, който Учителят му е задал. Не да се занимава с въпроси, какво отношение има Учителят към този и онзи. Когато дойдеш на изпит, няма да те пита дали обичаш Учителя си или не, а знаеш ли или не, учил ли си или не. В Невидимия свят, който не учи, няма добро поведение. Там учение и добро поведение вървят заедно. Не учиш ли, имаш лошо поведение. И едното, и другото вървят заедно.

Тук на Земята, има ученици с много добро поведение, но не учат. Разсеяният ученик има нещо лошо. Човек, който е с добро поведение и не се учи, има нещо лошо в него. Това психологически е вярно. Умът му е отвлечен. Той привидно е добър. Но за природата, която не се лъже, той има лоша привичка, която разсейва ума му. Тази разсеяност може да не е силна. Ти седиш и мислиш, че си една княжеска дъщеря, да си имаш добра стая, деца, слуги, да разполагаш, и не учиш, постоянно се разсейваш. Много работи си въобразяваш и се разсейваш. Ще се стегнеш сам, ще кажеш: „Никакъв княз, никаква

княгиня!“ Една наша сестра казваше на друга: „Нашата Райна княгиня, небесната ни слугиня.“

Да знаеш да работиш, да знаеш да учиш, да разчиташ на това, което Бог е вложил в тебе. Вложеното във вас може да развивате. Може да развивате вашите дарби. Духовната наука дава онези методи, чрез които може да ги развивате. А пък всяко едно учение в света може да бъде достъпно за човека само тогава, когато той обича. Ако обичате един човек, вие ще запомните думите му, ако не го обичате, няма да ги запомните. Ако обичате един предмет, вие ще напредвате в него. Според обичта ви, колкото е обичта ви, толкова ще бъде и паметта ви. Паметта ви отслабва, когато механически помните нещата.

Способният ученик се учи, учи, учи. Дарбата му е дадена, но той ще работи и ще заслужи това, което е придобил. Ти трябва да вземеш пример от него. Добрият човек не само има дарба, но той е работил. Музикантът, и той е работил. Това е вярно и за каквато и да е друга дарба.

Та казвам сега: Да ви задам една задача, както Питагор е правил. Да кажем, че ще се намерите в една Питагорова школа. В неговата школа са идвали княжески синове и той ги е подлагал на 3-4 години на крайни подигравки, които могат да го засегнат. И ако издържи след 4 години, той е бил приеман в школата да му разкрият тайните науки. Ако вас един месец ви подиграват, не зная колко души ще издържат. Ще има нещо, което не сте сънували. Вие ще кажете: защо Господ допуща това? Това е изпит. Онзи ученик няма да отговори на подигравките, но ще се задържи 4 години. Той разсъждава и като мине през този изпит, той има за цел да влезе в училището. Ако човек иска да влезе в Небето, той трябва ли да обръща внимание, когато му кажете: „Вие сте извратени, смахнати.“ Могат да ви кажат,

че вие по 3 пъти на ден се молите на Господа и не сте богати, живеете в цигански колиби, а онези хора нито се молят и какви къщи имат. Я оставете тези щуротии. Вие един ден кажете: дали тия хора не са прави? Аз задавам въпроса на вас, които не сте щури: Вие гробища имате ли, вещници заравят ли ви, о[...]пват ли ви?“ Поне ние сме щури. Като умрем, я ни заровят, я не. И да не ни заровят, все едно ни е. За погребение пари не оставяме. Ще кажете: „Той умира и трябва да го погребат.“ Христос дава една притча. Бедния Лазар никой не го погребва, турят го в една кола и му направят просто погребение. Умира богатият и му направят тържествено погребение, с музика, с кимвали. В другия свят турят богатия в пъкъла, а пък Лазаря, когото занасят с тарага на гроба, ангелите го занасят в лоното Авраамово. Как бихте желали да погребат: като богатия и да отидете в ада или като Лазара и ангели да ви занесат в лоното Авраамово?

Това е старият порядък на нещата. В новия порядък на нещата човек няма да умира. Ще дойде един ден, няма да има умиране. Просто като дойде време, човек ще замине със съзнание за онзи свят. Той ще тръгне и ще замине и никой няма да знае къде е отишъл, нищо повече. Сега всички знаят. Или Илия, като замине за онзи свят, остави кожуха, Елисей взе кожуха му. Една сестра говори много красноречиво. Тази сестра, която ви говори, дава един ребус. Тя говори едно, а се разбира алегорично. Ребус е това. Тя казва: „Ти си такъв, ти си такъв, вие сте такива.“ Това е общо казано. Тя казва: „Иване, Дра- гане ти си такъв.“ Но има хиляди Ивановци и Драгановци. Според тази теория всеки един ученик [е] на едно вътрешно голямо изпитание. А пък при сегашните условия тези неща са непонятни.

Сега за всички няма материални условия да бъдат щастливи. В семейството няма достатъчно умни синове и дъщери, за да направят

дома щастлив. Не са достигнали до тази степен на развитие. Тепърва трябва да се подготвят хората за да разберат, да работят по великия Божи закон. И вие трябва да разберете Божиите пътища.

Има един начин за изучаване Библията. Има един механически начин, но има и друг начин за изучаване. Някои хора изучават Библията като онзи [с] десет хамбара с костилки от сливи, ябълки, круши, мушмули. Всяка година той броял семената, изваждал ги, броил ги и пак ги турял в хамбара. Знаел в кой хамбар колко костилки имал. Хората така знаят Библията. Но това не е знание Знанието е в посаждането. Трябва да се посади, после да се смели плодът, да стане плът и кръв в човека. И ако не приемеш соковете на черешата, не може да приемеш нейната сила. Черешата е писмото. Като прочетеш това писмо, ще разбереш. Сегашното разбиране е съвсем механическо. Сега хората искат да станат здрави, а здравето зависи от човешката мисъл, чувства и постъпки. Всеки човек може да бъде напълно здрав, когато има единство между неговите мисли, чувства и постъпки, да няма никакво противоречие. Да кажем, че вие имате картофи и трябва да ги опечете. Известни мисли приличат на картофи. Опечи я в любовта на този Божествен огън. Плодът на дърветата е печен на най-хубавата светлина. Един турчин във Варненско натоварил една кола с череши и отишъл да ги продава в Добрич. По пътя ял череши с костилките. И като отива в Добрич, не може да слезе от колата. Извадили 8 кила костилки от червата му чрез операция. Има неестествени желания у хората. Ти туриш едно желание, второ, трето, напълниш си сърцето с костилки и после знаете ли какво може да стане? Една череша – изяж месото, сдъвчи я и костилката посей! Като изядеш 10 череши, достатъчно е. Няма защо през целия ден да ядеш череши.

Казвам: Сега ние искаме да разрешим въпросите както този турчин. Той мислеше, че като тури 8 кила костилки в себе си, ще разреши всички въпроси. Но трябваше да се направи операция и да се извадят костилките. Стомахът не е място за костилки. Той е място за храна. Човешкият ум, мозъкът не е място за скотобойна, а е свещено място да мислиш. Свещен трябва да бъде мозъкът, хубави мисли да има. И сърцето не е място да го напълниш с тревоги, но то да носи най-хубавите желания и чувства. Ако всеки ден така правиш, тогава животът ще има друг смисъл. Няма да има страх от смъртта. Всеки един от вас го е страх, че един ден ще умре. Сега всеки, който се е родил, все ще мине през смъртта. Смъртта сама по себе си не е страшна. И Христос е минал през нея. Всички мъченици и светии, всички хора, искат или не, все ще минат през смъртта. Трябва да се справите с едно правилно разбиране. Смъртта е опасна, когато умираш без любов, а когато умираш с любов, то не е смърт. Всеки, който не влиза [през] вратата в живота, всеки, който не изучава така истината, той е крадец и разбойник – разбойник за благата, който Господ му е дал. Може да бъде крадец и разбойник за себе си. Защото ще го осъдят за 100 години и така да прекара целия си живот. Или може да прекара целия си живот в боледуване, нещастие, може да прекара живота си така, както може да прекара един добър човек посред бурното море, всред несгодите на живота, може да прекара един добър живот. Така е, който разбира законите.

Над всичките условия седи Божият закон, Божествената Промисъл. В света има един общ Промисъл, има едно общо съзнание, което се грижи за всички същества и промишлява. Това е и за народите. Каквото и да става, каквото и да мислят хората в света, има друго нещо, което помага, на което човек всякога трябва да разчита. И доколкото човек съзнава и е верен на този Закон, дотолкова той може

да бъде щастлив. Бог казва, че онези, които Го обичат и изпълняват закона Му, Той ги е написал на дланта Си. Това е една фигура, за да се покажат грижите, които Бог има Всякога Неговият Дух махва несгодите, страданията, които човек има. Мъчиш се, смъкнат се условията и дойде нещо хубаво. Не бой се, има такъв един пример в Писанието. Апостол Петър, когато беше затворен в тъмницата, 120 души се молеха и през вечерта дойде ангел и му каза: „Излез и не се връщай.“ Така е, ако човек вярва. Някой ще каже: „То е било едно време.“ И сега е същото. И сегашните времена е пак същото време. Всякога е време, когато вярва човек, и всякога не е време, когато човек не вярва. Щом човек вярва, нещата могат да бъдат. Аз говоря за онази жива вяра на любовта, която твори чудеса. Тази трябва да бъде общата мисъл. Всички трябва да бъдете носители на новото в света. Човек трябва да бъде проводник на Божията любов.

Някой ще каже: „Какво може да бъде от мене?“ През един прозорец влиза светлина. Като има много прозорци, ще влезе много светлина. Ще вземеш една стъпка, после втора, трета, хиляди стъпки ще правиш. В това отношение всеки човек има велико бъдеще. Това, което има да се постигне, е несравнимо много повече в сравнение с това, което е постигнал човек. Сега човек е в областта на скръбта, но след скръбта ще дойде страданието, след страданието човек ще влезе в радостта. След страданието ще дойде радостта. Христос казва: „Сега скръб имате, Аз ще ви видя и скръбта ви ще се превърне на радост.“

Отче наш

Беседа, държана от Учителя на сестрите на 19 май 1932 г., четвъртък, 4 часа след обяд Изгрев – София.

ЕДНА ЗАДАЧА

Добрата молитва
„Ще се развеселя“
Ще прочета първа глава от Притчи.
„Духът Божи“

Ще ви дам само за една седмица една задача. Искам тази задача да я изпълните. Който я изпълнява, може да се учи, а който не я изпълнява, не може да се учи. Ще вземете едно малко тефтерче от 10 листа или може да си направите такова. Задачата започва от утре. Всеки ден ще отбелязвате по 3 пъти какво е времето, какво е вашето небе, състоянието ви какво е: ясно ли е, облачно ли е, дъждовно ли е, снежно ли е, бурно ли е. Ще отбелязвате както метеоролог. Ще имате една графа и в нея 3 пъти ще отбелязвате, ще си туряте бележка. Ако имате една лоша мисъл, ще си я отбележите, като че на някой ученик преподавате. Ще си туряте бележка – 1, 2, 3, 4 и т.н. Да видим колко добри мисли ще имате. Това ще правите до идния четвъртък. Няма да забравите. Дойде ви някоя лоша мисъл – ще я отбележите; като ви дойде добра мисъл, и нея ще отбележите.

Нали някой рибар, като хвърли мрежата, хване нещо, хваща риба. Които са за работа, турят ги в коша, а които не са за работа, връщат ги обратно. Да видим колко добри мисли ще хванете. Да видим какъв е капиталът ви. Когато кажем, че някой търговец е богат, ние определяме неговото богатство. Може ли, при сегашните условия, който има 1000 лева или 2000 лева, да бъде богат? С 2000 лева вие едва може да преживеете. И 5000 лева, и то не е богатство. И със 100 000 не е богат. Богат човек за да бъде, но обикновен богат, трябва да има един

милион. Това е за България. Един обикновен богат американец трябва да има един милион долара. Един милион долара са 500 000 златни лева. Помножете ги по 140 лева, колкото струва всеки долар, колко правят? 140 милиона лева. Значи един българин е богат с един милион лева, един американец е богат със 140 милиона лева. Неговото съзнание е такова. Един американец с 10 000 долара какво може да направи? Една разходка из Европа. Като се върне, няма да има пет пари в джоба си.

Като казвам „добър човек", трябва да знаем в какво седи неговата добрина. Трябва да знаем, че касата на този търговец е пълна. Когато кажем, че някой земеделец е богат, той трябва да има ниви, някой овчар трябва да има стадо 10 000 овце, някой градинар трябва да има нещо. Ние казваме за някого, че е учен човек. В какво седи богатството му, неговата ученост? Или казваме, че някой е красив. Красотата е качество на човешкия ум, на човешката душа, има си външен израз. Много пъти вие сте се оглеждали, някой път сте красиви, някой път сте грозни. Някоя статуя, направена от восък, е всякога красива, а човек всякога не е красив. Това, което всякога е красиво, то е красиво, а това, което някой път е красиво, а някой път не, то не е красиво. В какво седи красотата? Ще кажете: „Той има красиви очи." В какво седят красивите очи? Красивите очи трябва да бъдат меки, изразителни, да няма разсеяност, да не гледа едного, а да вижда другиго. Някоя дама ви дойде на гости, гледа тук-там, не са красиви очите ѝ. Красивият човек нищо не го интересува. Той, като влезе в стаята, всичко вижда, после не обръща внимание, нито столовете вижда, нито другите вещи. Който вижда столовете и другите неща, очите му не са красиви, занимават го дреболии. Щом го занимава каква е твоята рокля, той няма красиви очи. Ако утре твоята рокля овехтее, той ще каже, че не е хубава роклята.

Тогава вие ще заприличате на Настрадин Ходжа. Отишли да препускат с конете си, а той се качил на стария си вол да препуска. Те казали: „С този стар вол не може.“ Той казал: „Като беше младо теле, много бягаше.“ И вие ще кажете: „Едно време какви бяхме, като тръгнахме в този път. През целия ден се молехме, сърцата ни горяха, но то едно време беше. И любовта ни каква беше, но сега не е вече тъй.“ Всички говорят все за едно време. Кое време: едно време или сегашно време? Младият, който остарява, е изгубил любовта си. Някой от вас казва: „Остарях.“ Казвам: Изгубил си любовта си. Старият казва: „Ще умрем.“ Изгубил си мъдростта си. Питам тогава: какво ни ползува, че ние сме остарели и че сме умрели? Казвате: „Ще се мре.“ Каква философия има в това, че ще се мре? Защо хората сега остаряват? Малкото дете, което е напуснало куклите си, не е вече дете. Ти се занимаваш с големи работи. Когато младият напусне онези хубавите работи на своята младост, той остарява. Когато старият напусне хубавите работи на своята старост, той умира.

Аз още не ви познавам вие кои сте. Вие всички пред мене носите псевдоними. Всички пишете под чужди имена, никой не е дошъл със своето име. Вие пътувате с някоя титла, както някои видни хора пътуват като графове, за пример граф еди-кой си. Името, с което сте знайни в другия свят, а не тук, на Земята, то е важно. Вие сте забравили даже вашето име. Вие приличате на затворник, турят № 1, 2 и т.н. Питат го: „Кой си ти?“ Той казва: „Аз съм № 1 или № 2.“ Стражаря го питат: „Кой си ти?“ Той казва: „Аз съм № 125.“ И вие носите нумера само. Питам: Човек, който носи нумера само, може ли да се нарече човек? Стражарят, който носи № 1, е мъж, който носи № 2, е жена, № 3 е дете, № 4 е стар дядо. Той е баща вече на едно поколение. № 5 е стара баба, 6 е правнук, 7 е прадядо. Всички физически стражари са дегизирани.

Та казвам: Вие не сте имали ясна представа какво представяте. Вие седите някой път и имате недоволство. Но не сте си задали въпроса вън от тялото какво представяте. Човек вън от съзнанието си не може да излезе. Човек е това, което не се мени. Когато дойдеш до онова положение в живота, когато нищо да не те смущава, това си ти. Докато скръбта те засяга, ти не си човек. Това, което не се мени, това, което не се засяга, то е човекът. Нали искате да бъдете свободен човек? Който и да е от вас, и най-търпеливия, може да го изкарат от релсите. Някои от вас минавате за много кротки, много търпеливи. Но представете си, че всички са се надумали и изсипят върху вас куп хули. Казвате: „Тези сестри какво направиха върху мене днес?“ Дойде една сестра, говори ти и те нахока. Възможно ли е един извор, един момент да излиза от него чиста вода и после, в друг момент, да излиза лоша вода? Възможно ли е от една уста да излиза и добро, и зло? След като говоря аз, сестрите си гугукат нещо отрицателно. Това тяхно съзнание ли е или не? Това е сдружение, фирма е това, подхлъзва се. Казва някой: „Той е такъв и такъв.“ Да не мислите, че аз искам да ви обвинявам. По този начин като разсъждавате, нещата се познават кои са позлатени и кои не са позлатени. Това, което се изтрива, е позлатено, а това, което не се изтрива не е позлатено. Ако твоето добро се изтрива, то е позлатено; ако не се изтрива, то не е позлатено.

Животът, който живеете на Земята, е едно училище. Тук е място за крайни изпитания. От това, което очаквате, нито една хилядна няма да видите реализирана. Най-първо сте красиви, всички говорят за вас. След това, след 40-50 години, всичко това изчезне. Косите ви бяха черни, гладки, по-рано сте били стройни, изправени, а после всичко това изчезне и казвате: „Този живот не струва.“ Защо? Защото имате една представа, която не е вярна.

Животът е едно опитно училище. Тук, на Земята, се изпращат всички хора да ги проявят. Когато някой ангел искат да го пратят на работа в друга слънчева система, Господ го изпраща на Земята да го опита. Най-после един ангел ще го изпратят в една волска форма, да оре при един български земеделец, 10 години да му оре и земеделецът ще го мушка. И този ангел да каже: „Много добре прави той." После, като се върне, ще каже, че той учил 10 години в един български университет. Какво ще кажете на това? Не че е така, но аз го давам като пример, който приблизително е верен. Казва се, че ония ангели, които били херувими, за да излъжат първите хора, станали на змия. Какво унижение е това. И оттам насетне този ангел, като излъгал хората, останал в змийска форма, изгубил ръцете си – значи изгубил своята воля. Всички лоши хора се отличават по това, че нямат воля – имат ум, но воля нямат. Той не може да те хване да те удуши, но може да насъска другите против тебе. Все търси някой да дойде да го вземе на гърба си. Винаги турят на змията помощници, слуги. Нали сте чели „фауст"? Какво спечели накрая Мефистофел? Нищо. Той искаше да ограничи човека. Някой път се разслабваш. Ще кажеш: „Аз ли съм или не?" Това е външната сила. Тази сила ще я туриш на работа и цял ден ще ти оре. За пример гневен си – ще впрегнеш гнева на работа. Най-работливите хора са гневливите хора; тези, които не работят, не са гневливи. Писанието казвй: „Гневете се, но не съгрешавайте." Вместо той да ви впрегне, вие го впрегнете.

Един анекдот има. Един стар български чорбаджия много рано сутринта, в един-два часа след полунощ, отива и събужда слугите си в абаджийската чаршия, да почнат работа още през нощта. Той после пак се връща вкъщи и продължава да спи. Казва: „Младите нека работят." Най-после слугите му решили да го изцерят. Имало слух, че в едни гробища имало таласъм. Когато една нощ пак излязъл да

събужда слугите си, двама от неговите слуги се предрешили, единият се качил на гърба на чорбаджията, а другият го води и го развеждали два часа из гробищата през нощта. После го пуснали и той се върнал вкъщи. Жена му го пита: „Събуди ли слугите?“ Той казал: „Опасна работа е.“ Оттам насетне той никога не е тръгвал нощем да буди слугите си, а чакал Слънцето да изгрее. После казва: „Нека си поспят момчетата, Ти, Господи, и малката работа ще благословиш!“ Не казвал, че таласъми са го уплашили. Казва: „Защо да ходя вечерно време да ги безпокоя?“

Да направим аналогия. Дойде във вас една мисъл на малодушие. Ти си яхнат, таласъмите те мушкат. Като те мушкат, какво ще кажеш? Значи не си изпълнил великия закон на Божията любов. Защо така върви светът, защо не върви по правия път на любовта? Нещастията днес се дължат на безлюбието на цялото човечество. Както първите хора са се отклонили, после и другите по същия начин са се отклонили.

Каквото и да ви се говори, вие може да кажете, че „Учителят много добре говори“. Ако аз говоря хубаво, то е за мене, но и вие трябва да слушате и хубаво трябва да прилагате. Първото нещо: Човек трябва да се отличава с търпение, да може един човек, като говорят най-лошото за него, да може да търпи. В Питагоровата школа един ученик ще го поставят при другите ученици, които ще го плюят, ще му казват най-грозните думи. Ако може да издържи, приемат го за ученик. Той гледа спокойно и се усмихва малко. Ще му говорят подигравателно. Коя сестра от нас би издържала този опит? Питагор, преди повече от 2000 години, е работил така. Малцина са влезли в школата. Защо? Защото само на този, който търпи, само на него могат да му се поверят Божествените богатства. Че малко знае човек, се познава по това, че изгубва младостта си и старостта си. Тогава де е

човекът? Като стане и там ако не може да спре, после умира. Ако не може да намери своето място в другия свят, тогава де е човекът? Какво го ползува след смъртта, че тук е бил богат, че имал милиони? Какво го ползува един богат богатството му, ако той изгуби зрението си, вкуса си, не може да яде? Очите са важни и полезни, доколкото може да си служи с тях. В живота важи само онова ядене, което може в дадения случай да се възприеме. И онази мисъл важи в живота, която може да даде подтик на човека към хармоничен живот.

Та казвам: Човек се задоволява, като казва, че е вярващ, че принадлежи към някоя школа. Той може да принадлежи, но важно е знанието, което притежава, добродетелта, която притежава или онази добродетел, с която той има благословение. Кой е благоугоден на Бога? Който върши волята Му. Трябва да знаем, когато вършим волята Му. Писанието казва: „Изпитвайте каква е волята Божия." Във всеки момент трябва да знаем кога вършим волята Божия и кога не вършим. Може в някой момент да вършим, а в друг да не вършим.

Човешкото естество е много сложно. Когато някой е разсърден, това не показва, че той е лош и когато някой път човек е мек, когато има разположение, това не показва, че той е добър. Ако може да се молиш, когато имаш разположение, това не показва още, че е добър. Но ти трябва да се молиш, когато ти не си разположен. Някоя лоша мисъл може да дойде, но нищо не значи това. На добрия човек може да му турят халат и той остава добър човек. А пък лошият човек, и да го позлатят, пак си остава същият.

Когато някой паяк направи своята паяжина, вие търпите, нали? Защо? Каква причина ни дава паякът? Някой път не може да търпите паяка в къщата си. Защо си направил този паяк паяжината? Той чака да хване някоя муха, да я хване и да я изяде. Днес хване една муха, утре – втора, трета, четвърта, изяжда ги и вие претърпявате този

разбойник. Казвате: „Защо Господ направи света такъв?“ Аз казвам: Защо търпите този паяк пред вас да изяда една муха? Аз съм правил често опити с паяци. Видя, че един паяк е хванал една муха. Казвам му: „Пусни мухата!“ Паякът се нахохори. Казвам му: „Ако ти в моето присъствие не пуснеш мухата, няма да оставя паяжината. Ще пуснеш мухата сега.“ Паякът откъсне нишките и пусне мухата. Казвам му: „Ти си умен паяк.“ Ако не беше пуснал мухата, щях да си послужа с бастуна и щях да го пратя на хаджалък, но не щях да го убия.

Този паяк може да дойде във вашия ум. Човек трябва да бъде господар на себе си. На този паяк казах: „Ти си свободен, но в мое присъствие нямаш право да изядеш една муха.“ И мухите нямат право да кажат, че в мое присъствие е изядена една муха. Аз не искам да ме викат свидетел в съдилището за това нещо.

На вас ви трябва самообладание. Вие минавате през една фаза на само– възпитание. Силната воля на човека се познава по това, че той се самовлада. Не само да се въздържаш. Някой път някои минават за търпеливи. Какво разбирате под думата „търпение“? Един млад момък иска да се ожени, намериледна мома. Тя много внимателно се разхождала с него, той се сгодил за нея «I казал: „Намерих една годеница, няма втора като нея!“ Веднъж той случайно я| спънал и тя се спъва, излива чашата, която носила. Тя казала засмяна: „Няма! нищо, изля се чашата.“ Тя излязла да напълни чашата. Той казва: „Вижте! характер! Какво самообладание!“ Онзи, комуто казал това, отговорил: „Блазе] ти, че Господ ти даде едно такова красиво същество, ще живеете добре.“ Като! се оженил за нея, не излязло така. Той ѝ казал: „Ти беше като ангел, като те бутнах веднъж, ти се прояви като ангел.“ Тя казала: „А като слязох долу, удрях масата.“

В Невидимия свят ни представят едно предметно учение. И вие представяте едно предметно учение – както дърветата, както всички

по-нисши животни | под нас, така и по-горните се отнасят към вас. Вие правите една постъпка и по– горното същество изучава защо така правите. Както аз изучавам една ябълка, по същия начин те ви изучават. Има кой да се интересува от вас. Всички тези мисли, които опитваш, лоши или добри, вие минавате през един или друг свят. Когато имате лоши мисли, вие минавате през областта, дето живеят лошите същества, а когато имате добри мисли, вие минавате през областта, в която живеят добри същества. После имате тъжни мисли, музикални мисли и т.н. Във всичките тези области, които минавате, трябва да извлечете поука.

Та казвам сега: Трябва да имате един начин за изучаване на Писанията. Пророците, преди да станат пророци, Бог ги е поставял на най-големи изпитания, преди да ги прати да проповядват. И когато са минали през тази школа, на тях е било поверено знание и са били пращани. Също така и християните минават през много изпити. И вие сте дошли на Земята да научите нещо. Първото нещо е да научите търпението, второто нещо е да научите въздържанието и третото нещо е да можете да се справите с всяка една мъчнотия.

Дойде ви една лоша мисъл. Един комар ви е ухапал, може да го духнеш, кое е по-право? Като ви ухапе комарът, духнеш го да си отиде. Той ще отхвръкне, ще дойде друг комар. Ти може да го натиснеш и убиеш, но по-добре е да го духнеш. Казвам му втори път да не идва. Аз познавам дали идва втори път. Във Варна имаше един комар много интелигентен. Като дойде време да заспивам, той бръмчи, като се събудя, той се отстраняваше. После цялото време не можех да го намеря. Разговарях се с него. Дене се криеше и не можех да го намеря. Той беше много умен, знаеше кога аз спя, кога съм буден. Щом съм буден, няма го никакъв. Значи той знаеше кога аз излизам от тялото си. Как знаеше, това е негова работа.

В живота си ние трябва да извеждаме известни изводи. Човек е поставен на Земята. Какво е неговото предназначение на Земята? Да се саморазвива и да се самовъзпитава. И това самовъзпитание няма капан отнякъде. Той ще мине през едно самовъзпитание, през един режим неприятен. Всеки един си представя на Земята един живот, какъвто на Земята не може да се постигне. Някой път вървите до едно място добре, после става обратното. Единственото нещо е: каквито са вашите отношения към духовното, такива ще бъдат отношенията на всички сили, които действуват в природата, към вас. Но законът на Любовта е разумен. Ако вие имате закона на Любовта, тогава пак ще минете през известни мъчнотии, но лесно ще минете, ще се спогаждате. А ако не живеете в закона на любовта, тогава ще дойдат най-големите мъчнотии. Когато имате любовта, тогава човек има прозорливост, предвижда нещата, приготвя се и знае как да постъпва. А когато изгуби любовта си, той изгубва своето равновесие.

Трябва да се наблюдавате, не да се съдите. Ще изучавате себе си. Някой път не може да познаеш. Някой път вие сте легнали по един начин и могат да дойдат много низши същества и между тях не може да се познаете. Размесвате съзнанието си с другите съзнания. Ти не знаеш тогава как да постъпиш. За пример, кажат ти нещо, ти търпиш, търпиш до известно време и после кипнеш. Развали се всичко. Този човек, който учи търпението, той прилича на следния случай. Българинът, като играе, клекне и викне: „Иху-ху!“ Веднъж един казал на този, който играе: „Ще играеш, но няма да викаш „иху-ху“ и тогава ще ти дам крава с теленце.“ Онзи почнал да играе и по едно време казал: „Ритам ти кравата и телето“ и извикал: „Иху-ху!“ Ти казваш: „Аз ще търпя вече.“ Но дойдеш до едно място и кажеш: „Не се търпи вече!“

Някой път се опитвате да търпите и наблюдавате колко пъти сте изтърпели. Като си търпял, дойде едно ново просветление и се радваш, че си търпял. Някой път дойде до конец. Ти избухнеш, ти съжаляваш, дойде ти желание да му кажеш, да не мисли, че си говедо. Ти мислиш, че като му кажеш, ще се оправи работата. Пък тя става още по-голяма каша.

Две булки се карали, между тях имало река. Едната говорила, другата я слушала спокойно. Първата казала: „Кажи нещо, ще се пукна!“ Онази била спокойна. Та, онзи във вас казва: „Кажи нещо, ще се пукна!“ Ти като кажеш, не се пука той, а се пукаш ти. Стомната като се пукне, не я бива вече. И да я мажеш, не става вече. Казвам сега: При търпението накарай онзи да ти каже: „Ще се пукна, кажи нещо!“ Той нека се пука, но ти търпи и гледай ти да не се пукнеш. Вие сте много щедри, за да не се пукат другите, вие се пукате. Както виждам, все на пукане върви. Не жалете вашите неприятели, нека те се пукат, но вие да не се пукате.

Един човек на новото учение трябва да се отличава с един характер. Господ не дава на хората повече страдания и мъчнотии, отколкото могат да изтърпят. Всеки има много малко страдание в сравнение с другите. За пример някой се оплаква, че има много големи страдания. И като го заведеш при другите, казва: „Моите са нищо.“ Втория заведеш при трети и вторият казва: „Моите са нищо.“ Глъбините на страданието никой не може да издири. Също така и добрините са несигурни от добро, по-добро.

Именно това е училище. Когато слизаш надолу, да имаш сила да се качиш нагоре. Като направиш погрешка, силата на човека седи да изправи погрешката си. Аз ви занимавам с типическата страна на живота. Ако се усилите, животът се подобрява. В човека се намира

магическа сила и животът става по-лесен. А пък човек като се демагнитизира, отслабва, става нервен, както колата, която скърца.

Човек не трябва да осиромашава, човек трябва да бъде богат. Някой път човек се обезсърчава и казва: „Не съм използувал условията.“ Изменява се съвсем лицето му. Казва: „Едно време мислех така и така, но не трябва да се живее така.“ Трябва да живеем така, както светиите са живели. Човек трябва да бъде богат. Но богат може да бъде само този, който има вътрешно богатство. Да имаш богатство, което да не изгубваш. Това богатство да остане с тебе заедно. Богат е онзи човек, който замине за онзи свят и вземе богатството със себе си. И Христос казва: „Събирайте богатства, които да носите с вас.“

Та казвам: Дето мнозина спят от вас, то е хубаво. Някой път мене ми е приятно, като видя, че някой спи. Защото ако аз гощавам 10 души, а 9-те спят, то ще нахраня само едного, а другите не. Мене ми е приятно по-дълго време да спят. Който е буден, той се ползува. Някой път ще говоря защо заспивате. Някой път тези, които спят, се събират на едно място. Аз гледам другояче на спането.

Спането е благословено от Бога, да спи човек, когато трябва. Ако тук не може да ме разбере, че отива горе да ме разбере, то е хубаво. Но ако отиде горе и там не разбира, тогаз няма смисъл. Да спиш и да си починеш, това разбирам, но да спиш и да не си починеш, това няма смисъл. И онова спане се познава. Онзи, който спи, тогава той прилича на светия. Ако заспи на стола и си клати главата, тогава не е хубаво. Най-първо ще се отучите да си клатите главата при спането. Аз ви позволявам да спите. Онзи, който спи, мога да го събудя много лесно с амоняк. Някоя сестра заспала, обременена, пари ѝ трябват, уморила се. Оставям една торба със злато да я носи, тогава тя не спи. Това заспиване се дължи на натрупване на млечна киселина. От големи грижи и тревоги се натрупва млечна киселина в мозъка. А пък

млечната киселина има свойство да съкращава краката на мозъчните клетки. Когато тези крака са скачени, то всичките енергии текат правилно, а инак токовете не могат да минат и тогава човек заспива. Затова трябва да не се грижите много. Многото грижи, много безпокойства, многото мълвене за това и за онова причинява натрупване на тази отрова – млечна киселина. На стотина души все трябва един да спи. Спането не е голям недъг. Онзи, който спи, е човек, който търпи. Аз бих предпочел един да спи, отколкото да дърдори. Кое е по-хубаво? Спането е най-малката погрешка, която на Земята може да има.

Сега на вас ви трябва самовъзпитание. Възрастните, напредналите сестри в учението с какво трябва да се отличават? Младите с какво трябва да се отличават? Със сръчност, а старите – с умение в дадено поле как трябва да се направи. Младият да е готов да служи, да е готов да направи нещо. Старият да знае как да се направи нещо, да даде най-добрия план. Младият и старият едновременно работят в човека. Щом ти дойде една хубава мисъл и разбереш най-хубавия начин на приложение и приложиш, тогава едновременно си и млад, и стар. Тогава работят в тебе едновременно законите на Любовта и Мъдростта. Вие сега ще се посмеете малко на себе си. Че някой спал тук в събранието или вкъщи, каква разлика има? Тук се спи по-сладко.

Един проповедник казва в едно събрание: „Аз проповядвам на тези, които спят." И които спят, и които не спят, еднакво са отговорни, стига това, което се говори, да се приложи. Да кажем, че 10 сестри спят и изпълнят задачата, а тези, които не спят, не я изпълнят. Тогава кои са за похвала? Които спят или които не спят? Разбира се, тези които спят и изпълняват задачата, са за похвала, защото и като спят, изпълняват. А пък най-хубавото е без да спи, човек да изпълни.

Писанието казва: „Стани, ти, който спиш.“ В Притчите се казва „разумното знание“. Човек трябва да има знание за своето естество. Не да се бои от проявите. Ще дойдат хиляди прояви в него. Ако той не разбира своето естество, той ще дойде в големи противоречия. Ще каже: „Аз едно време бях такъв и такъв.“ А пък човек, който има всички добри заложби, работа трябва само. Ако вие два часа прекарате в размишление в свободното си време, ще имате големи постижения.

Мога да ви дам една система за самовъзпитание. Не да се дресира човек, но да се самовъзпитава. Сегашните недъзи, при едно самовъзпитание, могат да се отмахнат. За пример разстройство на стомаха, най-вече на нервната система, или други подобни състояния, могат да се премахнат. Тогава човек добива един весел поглед, Божествена промяна става в него. Като срещнеш някой човек, имаш общение. Някой път сте между хората, но не ги виждаш, няма ги хората там. Като че ли от восък са направени хората. Човека го няма там. А пък някой път виждаш човека, влизаш във връзка с душата. Сега много пъти човекът го няма. А пък за да събудиш душата си, трябва да се създадат нови условия.

Тогава иде разрешението. Без него идат постоянни разочарования. Днес ще бъдеш разположен, утре неразположен, после пак разположен и т.н., докато човек каже, че не знае какъв е смисълът на живота.

Та, сега, основната мисъл: Първо да работите за търпението. И като ви дойде мисъл да говорите, да се попитате дали да говорите или не, да мислите ли по този начин или не, да кажете ли това или не.

За една седмица турете си един контрол. Ще отбелязвате, каквито мисли ви дойдат, в тетрадката. За пример сутрин ви дойде добра мисъл, на обяд – лоша, вечерта – лоша мисъл. Или сутринта – лоша мисъл, на обяд – добра и вечерта – средна. За една седмица да

видим, колко мисли ще ви дойдат. Ще отбелязвате в едно тефтерче по 3 пъти на ден. Тефтерчето ще го носите за една седмица. Ще имате за една седмица статистика за съмнението.

Вие едва сте влезли в едно учение. В бъдеще има да изучавате природата, тя сега за вас е една книга затворена със 7 печата. Отсега нататък трябва да изучавате. Вие чакате да идете на Небето, при ангелите, да свирят с китари. В Небето, за да слушаш един хор, ти трябва да разбираш музика, там трябва да вземеш участие в пеенето. Там няма да бъдеш само слушател. И на Земята е така. Човек трябва да вземе живо участие според степента на своето развитие.

Някой казва, че времето не е дошло. Времето за всички е дошло. Времето за всички не е дошло да станат съвършени и всесилни, но времето за всички е дошло да бъдете добри и умни. Вие казвате, че имате пари. Всеки от вас трябва да вложи доброто като една вътрешна сила. Това е една работа, която човек постоянно трябва да върши. Доброто е прогресивно. Ще направите това, което може да свършите.

Тогава прочетете още веднъж Притчите. Знанието е потребно. Без знание и без добро човек не може да служи на Бога и да изпълни Неговата воля.

Отче наш

Беседа, държана от Учителя на сестрите на 2 юни 1932 г. (четвъртък), 4 ч след обяд.

НЕПОКЛАТИМА КАНАРА

Добрата молитва

Трябва да прочетем цялото Евангелие на Йоана и да приложим най-малкото от Евангелието. Казано е: „В този час, в който каза, в този час оздравя синът му.“ (*Ев. от Йоана, 4: 53*)

Ученикът трябва да учи. Не учи ли, не е ученик. Така, както правите вие сега, ще остареете и после какво ви чака? Какво ще стане с вас? Ще остареете. Вие сте ученици, обаче не учите. Вие сте като младите, които остаряват, а пък аз желая да бъдете като старите, които се подмладяват, и като младите, които се учат.

Да дойде Бог да живее във вас и щом Бог живее във вас, само тогава ще се подмладите. Едно [ви] липсва на вас, както Христос казва на младежа, същото. Аз ще ви кажа: На вас любов ви липсва. Като дойде любовта във вас, тогава ще се подмладите и всичко добро ще дойде. Любовта ще ви подмлади. Но кога ще дойде любовта във вас? Когато заживее Бог във вас. Не онази любов, физическата, но онази любов, която търпи всичко. Тази любов, която е канара непоклатима и всички страдания пренася с радост. Любов е, когато през всичките дни си благодарен и да кажеш: „Този ден ми е най-хубавия ден! Като този ден съм нямал.“ Утре пак така да кажеш. Ако ние не сме доволни и всеки ден съжаляваме за това, за онова и се тюхкаме, така ще остареем. Любовта е да бъдем благодарни. Като отидем да работим в света, като ни питат какво трябва да правим, ще кажем на всекиго: „Да живеем като Христа. Търсете първом царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи.“ Вие чакате Христос да дойде. Кой знае как Го чакате. Казано е там:

„Царството Божие е вътре във вас.“ Христос ще дойде вътре във вас. Който върши волята Божия по любов, за него царството Божие и сега е дошло.

Ангелите, светиите биха искали да имат нашите страдания. Това го считат за привилегия. Сега както живеете, живеете като децата: ядете, пеете, спите си, а пък трябва да учите. Мислите, че вършите духовни работи. А пък главното е да живеете като Христа.

Сега, както ви гледам, вие сте с един прозорец. Трябва да си направите още един прозорец, за да влиза повече светлина във вас. Светлината не разбива вратата и прозорците. Тя чака свободно да отворите прозореца, за да влезе.

Сега както ви гледам, ще остареете скоро. Какво чакате вие сега? Ден на ден ще остареете. Ще ви повикат горе. Понеже не учите, то Господ ще каже: „Тези непослушни ученици, повикайте ги при мене!“ Да нямате мисъл, че ще остареете, а да имате мисъл, че ще учите, това е Божият закон. Младият, който се учи, не остарява, а старият, който се учи, се подмладява. Не е Божествено една мома, като се ожени, да накара мъжа си да не обича свекървата. Защото иначе ще дойде ден, когато и тя ще ожени сина си и с нея ще стане така.

Една майка, за да не мъчи детето си, не го заставя да учи. Тогава какво ще стане с това дете? Значи и Небето, ако много ни гали, нищо няма да излезе от нас. Този свят е отражение на Невидимия свят. Този свят е както изрисуваните на едни картини мечки, езера, природа. Но вие не се страхувате от нарисуваната мечка да я похванете, но ако отидете при същинската мечка, ще се страхувате да я похванете. Същинската реалност е горе, а пък физическият свят е отражение на духовния свят. Духовният свят е реален свят. Тук е всичко на картина.

Когато искате да дадете нещо на човека, ще го накарате да изпразни торбата си и тогава ще му дадете от съдържанието на

вашата торба. Ще му кажеш: „Моето е по-хубаво, махнете онова, за да вземете това.“ Ако има някой в торбата хляб, не му давай. Ако каже, че има, ти му кажи: „Не, не, моето е по– хубаво.“ Вземе ли, ще види. Значи да се освободи от своите стари разбирания. Изпитайте в някои села, къде могат да ви дадат цяла пита. Ако сте с Бога, ще ви дадат цяла пита; ако не сте с Бога, няма да ви дадат цяла пита. Ако отиваш някъде и вратата е отворена, влез, но ако вратата е затворена, не влизай! Т.е., ако душата на човека е отворена, говори му, а пък ако не е отворена и той не приема, не иска, не му говори. Когато влезеш в една къща, ще омесиш питата, ще почистиш къщата, ще изметеш, ако ги няма там, като дойдат, да се изненадат. Т.е., ако намериш една душа готова, работи в нея и той сам да се изненада и да каже: „Какво става с мене?“ Наядеш се хубаво някой път и отиваш някъде. Там са разточили баница. Не хапвай, ти си се наял. Тръгнеш някъде и нещо ти вика: „Не ходи там!“ Ти тогаз не ходи.

Отче наш

Беседа, държана на сестрите на 30 юни 1932 г. (четвъртък), 4 часа след обяд Изгрев – София.

Празнични и други извънредни беседи 1903 – 1944

В тази поредица са събрани беседите, които са изнесени от Учителя по повод на различни празници в годината, като например: Първа пролет (22 март); откриване на учебната година на 22 септември; Петровден (12 юли), Великден, Рождество, Нова година. Тук намират място и всички други беседи, които са държани през годините по време на пътуванията на Учителя из страната, като например в Бургас, Велико Търново, Сливен, Русе и др. В този раздел попадат също така и всички останали беседи, които не влизат в редовния седмичен календар в дните сряда, петък и неделя, като Специален клас (СК), Общ клас (ООК), Неделни беседи (НБ), Утринни слова (УС), Съборни беседи (СБ), и поради тази причина те са наречени Извънредни беседи (ИБ)

1903 – 1913 г.

МИР ДА БЪДЕ НА ВСИЧКИ ВИ

Мир да бъде на всички ви!

Днес аз присъствам, за да ви ободря духом. Зная вашите мъчнотии, вашите изпити и страдания, но такава е Волята на Отца нашего, който е на Небето. Трябва докрай да устоите верни. Не трябва да ви отвличат маловажните работи на тоя живот. Изпитвайте добрите неща, прилагайте ги и ги дръжте, защото всяко добро даване иде от Отца на виделината. Махнете всяка преграда, която ви спъва да растете в познанието на Истината и в пълнотата на Любовта. Тази Истина съм Аз, Господ ваш, когото постоянно търсите. Взрете се в себе си, отворете сърцето си и се вслушайте в душата си и ще чуете Моя глас, който ви оживотворява. Аз присъствам с Духа Си, Мен ме влече Любовта ми към вас. Аз ви избрах, аз ви призовах, но вие още не Ме познавате. Колко сте маловерни, колко е слаба вярата ви. Не съм ли Аз, който ви дадох първата Виделина? Не съм ли Аз истият, който ви разкрих Истината и ви изявих Своята Любов? И не съм ли Аз истият, който ви уча всеки ден? Обърнете се към Мен с всичкото си сърце и Ме призовете, и ще ви отговоря.

Ето вие сте при вратата на Царството Божие – насилете се да го грабнете. Светът е вече узрял и жътвата е близо. Вам е дадено да наследите Царството Божие. Събудете се, не дремете, време е вече да се ободрите и да се препашете през бедрата за работа, която Отец наш ви дава. Преди всичко обрежете езиците си и престанете да говорите всяко зло за брата си. Вие сте пратени да вършите добрата работа на

Царството Божие и не трябва да спорите, защото всекиму ще бъде дадено според работата. Мислите ли вие, че вашият живот не е разкрит пред Моите очи и пред цялото Небе? На какво се основава вашата правда, не е ли на Моето Слово, което е написано и лежи постоянно пред вас? Но не трябва ли това Слово да оживее и възкръсне във вашата душа, както Аз съм жив.

Иде време и сега е. Ето затова дойдох в тоя свят да ви оживя, да ви просветя, за да ви дам знания и мъдрост да познавате пътищата Божии. Ето Моят Дух работи за вашето възобновление. Колко сестри и братя има, които очакват вашата помощ. Но вие сами сте наложили на себе си тежкото бреме, човечески правила и задължения и сте пренебрегнали Моята Любов. Да, вие чувствате вашите погрешки и търпите вече техните последствия. Изпитвайте Писанията и вижте, че Аз постоянно говоря и уча отначало и досега. През всичкото време Аз съм бил с вас и за вас.

Но аз ще ви опитам, защото вие сте от закона и от написаното Ми Слово искате да се уверите:

Псалом 40: 5, Псалом 50: 5, Псалом 120: 6, Псалом 140: 10, Псалом 25: 6, Псалом 36: 6, Евангелие от Йоана 5: 10, Евангелие от Матея 25: 5.

Беседа, държана от Учителя на 12 декември 1903 г., Русе

ЛЮБОВТА

Из гл. 13 от I Коринтяном

1. НАДЕЖДАТА – това е настоящето – близко бъдеще. ВЯРАТА – това е бъдещето – далечно бъдеще. ЛЮБОВТА – съединява настоящето с бъдещето – настояще реализирано.

2. Божията любов оставя човек свободен, да се развива сам, като му дава всички добри условия. За нашата работа се следи по плода, който ще получим – контролът е нашата съвест.

3. Човек, който има Любов, е всесилен, непобедим.

4. ЗЛОТО – без него не може, всякога и във всякой човек трябва да го има. Злото за душата има същото назначение, каквото жлъчката за тялото на човека. Злото е полезно за човека, когато не бездействува, а работи, ако бездействува, то ни разлага, ако работи, то ни учи. Затова страданията са учител за човека. Злото трябва да побеждаваме с добро. Имаме ли зла мисъл, веднага да противопоставяме на нея добра – ето работа на злото. Тук вече се явява необходимост от смелост и решителност. Със знания трябва да побеждаваме злото, но не и да се възгордяваме с тях.

5. Вътрешните блага в човека придобиват всякога и вънкашните – обратното обаче никога не бива.

6. Миналото на човека е неговото тяло, огледай се в себе си и ще се познаеш. За миналото никога да не мислим.

7. Бъдещето се определя от настоящето каквото сега сме турили в нашия живот, това ще бъде и нашето бъдеще, или все едно каквото посеем, това ще жънем.

8. Человек се повдига със самопожертвувание – така Христос направи за спасение на човечеството – да вървим и ний по същия път.

9. БЛАГОГОВЕНИЕТО – това е центърът на живота – едничката способност да видим Бога на прозореца, през който ще гледаме.

10. МИЛОСЪРДИЕТО – това е чистилището За Бога се казва, че е човеколюбив.

11. Плътта, светът и дяволът са учители. Плътта се побеждава с любовта. Светът се побеждава с вярата. И дяволът се побеждава с надеждата.

12. Дълготърпението е силна воля – то побеждава, то е изпитание. Волската търпимост няма воля, ето защо такава имат само слабодушните, боязливите и незнаещите.

13. Да придобием Царството Божие – всички останали добрини сами ще ни намерят – те ще ни потърсят. Царството Божие е в нас.

14. Един цар на земята се почита от своя народ, един слуга на Бога се почита от цялото небе.

Беседа, държана от Учителя на 18 февруари[47] *1910 г., 21 – 22 ч. четвъртък*

[47] Вероятно е 18 януари, тъй като през февруари 18-ти се пада в края на седмицата.

БЕЛЕЖКИ НА Д. ГОЛОВ

(Бележки от едно тефтерче на брат Димитър Голов)

На едно събрание през октомври 1910 г., водено от г-н П. Дънов, в присъствието на Петко Гумнеров и Гина Гумнерова, Димитър Голов, Иван Тачев, Ст. Димитров и Михалаки Георгиев се дадоха следните уроци.

Идването на Христа е дошло, Христос е дошъл. Той е дошъл, само че не се явява, както църквата Го очаква, а съвсем по друг начин Христовото идване датира от 1914 година[48]. В 1914 година кармата на евреите вече се привършва и оттогава нататък ще се започне едно малко съживяване. Настоящият порядък трябва да се разсипе и силите, които действуват, да се разложат. Христос трябва да се въдвори, за да дойдат добрите хора, за да се развиват. Прочетете последната глава от Данаила. Този Михаил, за когото се говори тук, е военачалник Христов. Той е сега, който действува между църквите, които, като не могат да се съгласуват, залавят се една срещу друга. Лошите хора трябва или да се обърнат към Бога, или да се унищожат. Сега вече няма никакво отлагане. Никакъв закон не ще може да противодействува на идването на Христа. Христос ще дойде да уреди работите и справедливостта ще стане основен камък. На всеки човек трябва да се даде правото и обществото да се измени. Веднъж за винаги лицемерието и кражбите трябва да престанат, защото един човек лъгал ли те е много, и сега ще те излъже. А пък, който

[48] Тук очевидно има грешка в годината, тъй като по-горе се споменава, че Христос е дошъл вече. Или тази година е сбъркана, или годината на „Бележката“.

праведник съжалява едного грешника, Господ ще му каже да си размени мястото с него. Трябва да се накаже светът и на всеки предстои да се даде това, което заслужава. Понеже вие сте в единадесетия час, то на вас се приказва; на другите не бива да се говори. На земята има всичките условия за един добър живот, но по причина на нашата вина, не се дават на всеки условията. Досега добрите слугуваха на злите, а отсега нататък, ще се обърне наопаки: злите ще слугуват на добрите. Времената, в които живеете, си вървят нормално, по естествен ред. Господ е започнал да чисти света, но това го знаят само умните хора. Сегашните министри, владици, попове, ако крадат, не само те, но и родът им ще изчезне, помен няма да остане. Трябва да се разбере, че има ред и порядък в света. Сега архангел Михаил е военачалник, той е, който се състезава на земята с лошите духове, които ще разпръсне, ще разсипе и ще обърне мислите им против тях. Всичките светии ще дойдат на земята, но чакат благоприятни условия и тия условия Христос ще ги подготви, за да дойдат. Тези добри човеци ще дойдат за еволюция, а не че ще им бъде по-добре. Вие сте при вратата на една епоха, в която настава чистене. Който е прав, той ще слугува най-много. Няма вече да има тази алчност, щото всеки да иска да те измами. Толкова години сте чакали и сега сте на вратата, няма причини за пъшкане. Добрите хора няма защо да плачат, а като гледате как Господ пердаши, радвайте се, защото това е благословение. Щом се изпъдят всички лоши духове от хората, светът ще се оправи. Вие, които сте в единадесетия час, които срещнете, трябва да ги отпратите, за да вървят в пътя на истината. А за останалите, като дойдат страданията, ще ги научат. За България можеха да дойдат много нещастия, но ги предотвратихме, и занапред, ако българите вървят добре, по-добре ще им се съдейства. Но ако грешат, кармата е назряла и може да последва най-лошо за тях. Вие

искате да слугувате и питате каква е волята Божия. Тя е много ясна: ами че може ли ръката да попита как може да изпълни волята ти? Тя само ако е саката, не може да изпълни волята ти. Опасността, от която трябва да се боите, е, че вие се концентрирате просто в себе си и по този начин се хипнотизирате, а от това трябва да избягвате, защото с хипнотизма като средство дяволът си е служил в миналото. Докато не си уредим сметките с Господа, винаги ще бъдем в страдания. Щом обаче ги уредим, ще ни бъде добре. Слугуването на Бога започвайте с молитва и чистене вътре в себе си. Светът ще се пречисти, щом кармата на хората се пречисти, и тогава и самата земя ще се пречисти в климатическо отношение. Архангел Михаил е, който сега работи за въдворяването на волята Божия на земята, и мнозина има вече вързани, каквото например стана в Португалия и което ще последва и в Испания. Всички водачи, министри, владици, управители, които водят разблуден живот, ако не се оправят, ще бъдат очистени.

(Тук бележките на брат Голов са прекъснати.)

Беседа, държана от Учителя през октомври, 1910 г

ДОБРО СЪРЦЕ И ДОБЪР УМ

В Бога има винаги желание да ни се открие, но ние с нашите желания и др. Го отстраняваме, т.е. създаваме една преграда.

Бог в нас възраства и доброто, и злото. Ето свободната воля, че ние трябва да предпочетем доброто, а именно: трябва да възпитаваме сърцето, а умът сам по себе си ще се развива. Затова и възпитанието е за сърцето. Нашият ум на земята е слуга на сърцето.

Има известни закони, по които се култивира сърцето.

Хората учат да се борим със злото, но това е грешка.

Един стих от Йсая казва: „Купете си без злато, без сребро."

Злато – мъдрост.

Сребро – знание.

В света богатството се дава само на умните хора, затова и небето не е място за глупавите хора, а глупостта в човека е признак на големи прегрешения, защото небето иска само умни хора. Умният живот е да градим само за нагоре, а не за долу. Силата, която ни тегли към земята, е грехът. Ако 10 души си съсредоточат ума към някого, те го привличат към себе си.

Колкото човек физически и психически е по-тежък, толкова той е и по-грешен. Колкото сте по-леки и сте се свързали с небето, толкова то по-лесно ви тегли нагоре.

Когато сте разсърдени, тогава сте и най-много тежки.

Христос е лозата и всички са присадени към Него.

Човек в себе си има три основни тела – три цвята: червен, портокален и син.

Физическото тяло – плътта.

Мислите и желанията – духовното тяло.

Мускулите съответствуват на физическото тяло.

Дробовете – на духовното.

Мозъкът – на ума.

Човек е символ на цялата вселена.

Още хиляди години ако отиваме с тая наука, то ще си останем все в това положение.

Страданията в живота се дават, за да ни подтикнат към повдигане.

Мнозина искат доказателства, т.е. искат да видят – това е лесно, стига да имате силно желание.и ще ви се отворят духовните очи.

Евангелието дава едно правило: Първо – за да видим Бога, трябва чисто сърце.

Страданията са водопади, за да измиват сърцата ни, те да ни избелят Страданията ще престанат, щом се охармонизират духовните служби Всеки човек, който няма недостатъци, не е сиромах, а е много богат. Затова да не роптаем на съдбата, че не ни помага, за да забогатеем

Всичко това вам го казвам, защото сте християни и защото ще е зле да чакате при друго прераждане да се поправите, не си оставяйте уроците за утре да ги учите.

Христос е казал „Аз съм виделината на света“ – „Аз съм, Който имам власт „ И вие ако искате да служите на Бога, ще зависи доколко може да се пожертвувате Това е един закон за нашето развитие Ама светът не живял така Това да не ви смущава, защото достатъчно е вашият свят да се подобри, то и целият свят за вас ще се подобри От хора разбрани, които имат добри желания и могат да прогресират, има нужда Не хвърляйте бисерите на прасетата, а именно – на лошите хора Които са дадени от Бога, те слушат Христа, а другите не

Го слушат Направете опит – отделете душата си от тялото си, то скоро ще прогледнете и тогава духовният ви поглед ще бъде навътре.

Животът е, когато се напусне тялото от духа, и тогава той ще действува силно, затова и Христос казва „Дадох тялото Си за храна“, а именно духовното Си тяло даде, затова и човек, ако не се жертвува, не може да се повдигне.

Религиозните хора трябва да са умни. На всички хора са потребни добро сърце и добър ум.

Ум без добродетели няма основа.

Един художник в Лондон срещнал едно окъсано момче и го поканил да отиде вкъщи при него, да го рисува, но то, като го било срам, изпросило по-хубави дрехи и тогава отишло, но художникът го изпъдил, защото той го искал да отиде със скъсаните дрехи Затова и ние трябва да искаме да отидем, тъй както сме си, иначе всичко е лицемерие.

Злото, което е в нас, Бог ще го преобърне на добро.

Беседа, държана от Учителя на 1 януари (понеделник) 1911 г., В Търново

(Бележки, държани при събранията, които г-н Дънов направи в дома на г-н Бойнов)

КАНАРАТА И ДЪРВОТО

Всяко нещастие е един признак, че човек е извън своите релси.

Едно животно никога не можем да го накараме насила да яде и да пие повече, отколкото му е потребно, а човек за хатъра на другите може да преяде и да препие, като изпие даже и 20 чаши вино, и с това си причинява сам нещастие.

Ако човек се остави вънка от влиянието на Бога, той ще се възвърне към първобитното си състояние, т. е. може да подивее.

Религията е един опит и всякой човек, който няма опит, той не е религиозен. Хора без опит в религиозно отношение, те са слепи. Религията не е резултат на страха. Страхът е следствие на незнанието, на невежеството. Религията е плод на любовта, която човек има към Бога.

Възкресението – това е отварянето на духовните очи.

Душата е едно семе, което се сее. Всяко тяло, което няма ум и сърце, то не е човек.

Без да действуват умът и сърцето съвместно, не може да има никакъв прогрес.

Външният човек е израз на вътрешния.

Вярата е една сила в религията, която кара човека да мисли.

Съдбата е великият закон, който държи отчет за човешките постъпки. Вашите мисли и желания след време ще се възвърнат към вас самите, както бумерангът – оръжие, което австралийските диваци употребяват, така щото, ако препращаме добри мисли на хората, добри ще ни се възвърнат, ако препращаме лоши мисли, лоши ще ни се възвърнат, т. е. каквито мисли препращаме на другите, те самите се възвръщат към нас и ни причиняват това, което сме мислили да стане

на тези, на които сме ги препратили. Между човека и Бога има взаимност в работата, например човек оре и сее, а Господ дава влагата и топлината за възрастването и оздравяването на семето.

За да бъде човек здрав, трябва да удовлетворява тези три условия:

1. да има здрав организъм,

2. да му се доставя нужното количество храна и вода,

3. нужното количество въздух.

Най-лесното нещо в света е човек да прави добро.

Във всяко положение на живота ние чувствуваме разни чувствувания, например в детинството едни чувствувания, в средната възраст – други и в старческата – пак други.

Божествените закони са неизменяеми и това, което Бог изисква от човека, той трябва да го направи.

Ние трябва да научим закона на самоотричането.

Когато Бог влезе в човека да живее, той (човекът) никога не може да бъде нещастен. Правим винаги опит за тялото, а за душата си никога не правим опит. Например всяка сутрин се питаме какво да сготвим, но никога не се питаме каква храна да приготвим за душата, какво трябва да направим и т. н.

Постът трябва да се разбира трояко:

– пост от хляб и вода;

– пост от лоши желания;

– пост от лоши мисли.

Хората винаги искат доказателства, за да разберат, че съществува Бог, а Бог е отпред им, но те Го не виждат.

Приведе пример за дървото и канарата, които растат едно до друго. Канарата представлява хората, а дървото – живота.

Иска канарата да разбере, че в дървото има живот. Гледа, гледа и нищо не разбира, и не може да схване; но постепенно от действието на природните стихии (бури и дъждове) канарата почнала да се разрушава и постепенно да се смалява, докато станала съвършено микроскопична, т.е. разлага се, след това всмуква се от корените на дървото, прониква в клоните и листата и едва тогава вижда и съзнава, че и в дървото има живот.

Човек със своите желания да има материални богатства като: пари, хубави дрехи, канапета и др. прилича на една морска риба, която, каквото види с очите си, го заграбва, и от това е получила названието си „морски дявол“.

Беседа, държана от Учителя на 7 януари (неделя) 1911 г., В.Търново

МИСЛИ ОТ Г-Н ПЕТЪР ДЪНОВ

На 27 септември 1911 г. в 8 ч. сутринта, на закуска, г-н Дънов изказа следните мисли:

От сега нататък, та особено след 1914 г., ще настъпят резки промени в работите. Ще настъпят усилни дни, размирия, гонения за правдата и ще се започне преднината на отрицателните елементи. Годината 1914 г. ще бъде една връхна точка, начално време, от когато ще започнат всичките движения, борби, трусове и промени за възтържествуването на Царството Божие. Тия явления ще продължават до 1927 г. или 1933 г., докато работите в Европейския континент, който дава тон на всичко в света, не добият наклон към добро. Възможно е да последва всесветски поголовен мор, в който земята ще се пречисти от всичко отрицателно, за да се даде място на добрите хора, които ще останат, за да послужат като подем за идването на Царството Божие и тогава ще дойде Христос да царува. Особено в един интервал от три години между годините 1914 и 1927 или 1933 ще настанат резки събития в твърде напечената атмосфера, с усилни и мъчителни дни. В тия три години именно ще се развържат узите на злото и на всичките отрицания на ред и порядък, на всичките безверни и безбожни маси. Ще се позволи едно временно преодоляюще влияние. Тогава ще се изпита и вярата на духовенството, ако то не е на мястото си. Колко калимявки ще има да се търкалят из улиците! Защото едно гонение против официалните представители на духовенството непременно ще се позволи. А истинно верующите и ходещите из пътя Господен няма кой да покътне, щом те са в изпълнението на дълга си, защото други ще са, които ще отвлекат вниманието на размирниците. Но кога именно ще

настъпят тия три усилни, с резки събития, години, не се позволява да се обажда. Само може да се знае, че те ще са между годините 1914 и 1927 или 1933.

Ерусалим, това е съвременна Европа. И както едно време всичко зло и добро царяха в Ерусалим, така днес това се вижда в Европа, защото тя е, която засега дава тон в управлението на света; доброто излиза от нея, злото – също. И Америка представлява от себе си сила, нещо подобно на Европа, но тя се оставя за бъдещето, когато Европа сега е, която диктува, та затова тя е, която най-напред трябва да се оправи, защото тя е „великата блудница на земята“. И когато Христос беше на земята, сатаната беше в астралния мир, а сега е тъкмо противното: сатана е на земята, а Христос действува в астралния мир, а като така, крушението на сатана ще бъде далеч по-голямо от всякой друг път. Сатана ще се въплъти тук в Европа в един царствующ дом, ще привлече към себе си всичките отрицателни елементи, след което най-после ще бъде разпнат.

Беседа, държана от Учителя на 27 септември (вторник) 1911 г., 8:00, София

ЩЕ ДОЙДЕ КАТО СВЕТЛИНА

Г-н П Дънов, след като прочете от Притчи 30 и 31 глава обясни:

Най-голяма грешка в нас е, че всякой иска да морализира другите, а пък аз съм казвал и други път, че никой не бива да проповядва и да говори за онова, което не е опитал. Човек, който не може да живее на земята, въпрос е дали ще може да живее и на небето, защото, ако едно дете не може да ходи у дома си, в широкия свят още по-малко ще може да ходи. Първото нещо от вас е, всякой един да опита Господа в себе си. Трябва да обиколим всичките краища на земята, за да Го намерим, защото, ако чакаме ние Господа да ни намери, много се лъжем. Когато изгрее слънцето, трябва да излязат навънка всички къртици и гущери, за да го потърсят и намерят, ако искат да се ползват от него, защото иначе слънцето ще си мине и замине. Затова ние първом следва да потърсим Господа. От много условия в света зависи да се поквари истината, но ние трябва да бъдем умни и да прецеждаме, също както пясъкът прецежда водата, когато премине през глинеста почва, ще бъде по-мътна. Важни са думите „Не притуряй на Божиите думи“. Как да разбираме това? Не бива в това отношение да мислим като онзи свещеник, който допущал, че хлябовете, с които Христос нахранил множеството, били като планини. А ние трябва да се научим да не преувеличаваме, нито да смаляваме, защото грях е и едното, и другото. Ако преувеличите, ще имате недоимък на нещата, а ако намалите, ще имате излишък – и в единия, и в другия случай ние ще страдаме. Когато във вашия мозък се побере баласт повече ще ви причини болки. Мозъкът е само за потребното и полезното. Не обръщайте внимание на хорските слабости, кой колко пари например е крал или

кой колко престъпления е правил. Това не е наша работа. Защо да се товарим с хорските слабости, за да страдаме?

Светът е направен, да служи на Господа и него Господ ще оправи. Хорските слабости са като човешкото лайно. Видиш ли го, не го рови, защото ще ти вони, затова вместо да го ровиш, тури го при едно растение, което ще извади от него нужните сокове, когато ти не ще можеш да се ползваш от него.

Нека се върнем към онова положение, в което Господ ни е поставил. Ние трябва да вземем тази жена, за която се говори в последните стихове на 31 глава. И за тази жена, която представлява мъдростта, ако се ожениш, ще се повдигнеш, но ако за глупостта се ожениш, ще потънеш. Затова всякой иска да се жени за жената на мъдростта, която ще тури ред, порядък и сила в нас. Ами че за да можем да минем от този свят към онзи, трябва да имаме мост, а за да се направи той, необходим е материал, а тоя материал е мъдростта, Христос, за Който вие трябва да размишлявате, а не само да Го мислите и приемате като една метафизическа личност. Той е по-голям сега, отколкото преди 2 хиляди години. За Него всички хора проповядват и говорят и Той действително ще дойде като една светлина. Тогава ние ще имаме задоволство, и то далече по-голямо от онова, което изпитваме от слънцето. Когато дойде Христос, Той ще ни научи и ще разберем какво значат тия политически събития, които виждаме сега, че настъпват. Какво отношение има съвременният материалистически строй в Дървото на Живота? Най-напред вие имате цар, министри и цял народ. Царят на какво може да се уподоби? Мислете по тоя въпрос и аз бих желал да зная как и на какво ще го уподобите. Всичко това е едно дърво с корени, клони и листи. Цветовете какво представляват? Да мислим дълбоко, та да разберем нашите отношения и тогава ще се развиваме правилно. Сега

вие имате доста материал, но всичко е разхвърляно у вас и затова ви трябва една система, необходим ви е ред. Повикайте Христа и Той ще ви научи как да се възползвате от материалите, които имате на разположение. Един английски философ, съчинението на когото притежавам, казва за себе си, че бил толкова слаб по математика, щото би се смятал за идиот, ако и в друго се чувстваше така. Интересно е даже и мен вие сега как разбирате. Някои например вземате буквата, логиката, но човешката логика често пъти е в разрез с логиката на небето. Всичко в и върху земята е разхвърляно, а това е така сторено, за да ни застави да размишляваме. Следва значи, че тия разхвърляни работи са за нас един ребус. Често пъти виждаме добри и лоши хора размесени. Защо? И то не е без значение, защото ние трябва да мислим и да видим къде именно куца работата. В живота трябва да знаем къде стои погрешката на нещата, също както, като спря моят часовник преди няколко дни, аз не можах наистина да узная где е грешката, но часовникарят, като го видя, ми каза, че телът вътре малко се счупил, та не могла да върви и главната машина. Точно такова нещо е и човешкият живот: нещо се размеси у вас и веднага губите доброто си настроение и блаженство. По тоя начин, от това се учим, че моментално можем и да паднем. Днес може да сме лоши, а утре – добри.

Ето защо всякой ден трябва да сме в съприкосновение с Господа и да Му се молим да ни учи и след това, като ни учи, каквото ни каже, да Го слушаме. Не бива да чакаме да станем по-умни, та да говорим на света. В това се лъжете, защото тогава пък никога няма да станете умни. Зная например американци, дошли като мисионери в България, като казваха, че ще започнат да приказват българския език, когато го хубаво научат. Но те никога не го научиха. А тия, които правиха грешки в говоренето, но говориха, в скоро време се научиха

да приказват. Прочие, ние не бива да си щадим труда да правим добро. Искам да остане тази мисъл у вас, защото по причина на невежеството помежду братята се раждат и амбициите, критикуванията един други и прочие, така че със знанието, което имате и ни е дадено, вместо да се ползваме, ние сами се изтребваме. Ножовете, които ни са дадени, вместо да се ползваме от тях, ние започваме с тях да се самоизтребваме.

Вие си казвате: „Ех, сега ако не направим нищо, остава да го свършим в следующето прераждане.“ Добре, но следующите прераждания са за въздигане към Бога, а не падане. Прераждането е път към Бога и ако вие не свършите волята Божия, то вие се просто израждате и следующия път ще се намерите в по-голяма мъчнотия. Един българин в турско време не искал да дава данък, но като му ударили 1, 2, 3 и като дошли до 50 плесника, извикал: „Стойте, спрете, ще дам данъка!“ Много често това става с хората, но ние никога да не казваме „не мога“, но, напротив, винаги да казваме, че можем, та да не чакаме като споменатия упорит българин да ни бият.

Често обвиняваме децата, че се посират. Но едно дете майка му ще го очисти. Обаче, когато възрастен човек се намърси, тогава е лошо. Голяма грешка е, когато се взираме само в телесната чистота и мръсота, защото душевните са по-важни. И когато сте допуснали една лоша мисъл, да знаете, че вие сте изпаднали в положението на оцапаното дете.

Друга голяма грешка правят духовните хора, когато мислят, че нямат вече задължения със света, защото помнете, че вие не може да престанете от задълженията си в света.

И пак ще кажа: намерете мъдростта, а тая мъдрост е Христос, Който е на земята. Той ще поправи всичкия ваш живот; и всички въпроси, които ви спъват, Той ще ги изравни. Приложете тази

опитност, която имате заради Него, турете хурката, която ви е дадена. Вас ви трябва дреха, която да отговаря на условията, при които ще дойдете отпосле, та затова сега именно трябва да внимавате, за да си източите фина материя за дрехите, които ще ви се направят за следующето прераждане. Не мислете, че Господ ще вземе чужда вълна за вашите дрехи. Не. Вие с вашата хурка трябва да направите плата и материята, та с тях да ви облекат за следующия път.

Всичко това ви казвам, да го знаете, та да ми помагате, за да помагам и аз вам; защото, ако ми помагате, и аз ще ви помагам, не ако ме спъвате, и аз ще ви спъвам. Ритате ли ме, и аз ще ви ритам; биете ли ме, и аз ще ви бия.

Беседа, държана от Учителя на 3 юли 1912 г., (вторник)

КЪМ ВСИЧКИ

Това е епохалната година, за която ви бе казано. Бурите, които се повдигат, са неща, които трябваше да дойдат, за да се опита вашата вяра, вашата Любов. Зад тия бури стои Един, Който наблюдава вървежа на всичките работи, Един, Който не дреме. Той е известен през всичките векове, с Името на Когото се крепи всичко. Аз съм с вас, не бойте се. Всичко ще се преобърне за добро. Тия, които нашествуват, ние ги знаем. Те минават под много имена. Но Господ е Господар на света и без Него нищо не става.

Беседа, държана от Учителя на 18 юли (четвъртък) 1913 г., София

УМНИ И СИЛНИ

„Ходете във виделината , за да сте синове на виделината.“ Какво е искал да каже Христос с думите „Ходете във виделина“? Виделината към душата има същото значение, както светлината за нашето тяло. Ходете във виделината, за да сте синове на Божието Царство. Човек расте, както и семето на растението нагоре. Думата „син“ значи наследник. Христос казва „Всичко, що Отец има, Мое е, както Той има живот вечен, така е дал и Мене. Ходете във виделина, за да знаете пътя си.“ Трябва да знаем стремежа си и с какво да се занимаваме. Например пчелите се стремят мед да събират, хората – блага за земния си живот, а тези, които се стремят духовно, те трябва да се стремят за небето. Там е място не за бедни и не е странноприемница, но за души пречистени и подготвени – синове на виделината. Който чисти душата си, приема виделината, която пречистя душата. Человеческата душа е растение на земята, трябва да се обработва земята и душата ни да даде плод. Ходете във виделина, за да се пречистите и да дадете тези плодове, добри дела, които се състоят в добро желание, мисъл, която ще даде своя плод. Ние никога не можем посея добра мисъл, ако не извършим един акт. Актът е съединителната нишка в земята, за да даде плод. Всяко едно желание трябва да го използуваме, да го оплодотворим, да узрее, за да се ползуваме, а иначе не ще се спасим. Казваме, че Бог е благ, ще ни спаси, но „спасение“ значи промяна на условията, за да се развие у нас сърцето, и след като се спасим, тогава именно трябва да работим, а не че сме вече спасени и се е свършила работата ни. „Ходете във виделина.“ Да се определи, за един човек невежа в дълбокия смисъл на Евангелието, е мъчно, ала когато виделината проникне в нашата

душа, тогава се появява любовта. Другояче не може се появи у нас любов. Както когато някой избави давещия се, то помежду им се явява нишка на благодарност и любов, защото е спасен от ограничението, от лошите условия, така е и с душата, когато се спаси – явява се у нас нишката – светлината на любовта към Христа, и тогава трябва да почнем да работим.

Любовта започва всякога с даване на нещо, както бащата дава наследство за знание на сина, когото обича, така и Бог, кога ни люби, ни дава знание, за да ни спаси от лошото положение. С виделината Бог ни показва само Своето присъствие. Когато Той дойде у нас, когато виделината дойде у нас, ний вече чувствуваме Бога и да не Го дирим.

Небето е сърцето, пулсът на целия свят, цялата вселена – сърцето, откъдето излиза и влиза животът, там всякой влиза и излиза. Когато сме добре разположени на себеотрицание, на добродетел, на любов, ние сме на небето, а когато сме обратното, тогава ние сме в ада. Ходете във виделина, за да сте синове на небето. Какви трябва да бъдат синовете към бащата, или нашите души към Бога? То е в дадения момент какви мисли има в нас. Който има опитността от това, той ще разбере всичко и още ще му се допринесе. Но ако нямаме опитност, то не ще ни бъде ясно, защото не ще имаме мярка за определяне по-сложни отношения.

Ако децата не знаят основните действия от математиката, не могат разбра висшата математика. В живота има математика. В събирането се разбира процес механически – туряме нещо, някого събираме с другиго и пр. И изваждането е процес механически – вадим някого из къщата му, махаме нещо, вадим мисли. С кавгите си съседките си вадят кирливите мисли и желания. Кавга – събиране и изваждане, но щом дойде процесът на умножение, то вече иска ум. Да

умножим, значи да турим зърно житно в земята, но да сметнем как, кога и къде да го посеем, за да даде много плод. От едно зърно – 300. Ако не можем оцени някого, то не знаем как да делим. Умът е сила, която трябва да знаем да умножаваме и делим, за да я използуваме и да ни даде богатство, което да умножаваме и делим. Умът е добродетел от Бога. И ние трябва да знаем тая добродетел – не само да събираме и вадим, но и умножаваме и делим. Ние трябва да умножаваме и делим нашите добродетели, да искаме да станем умни и силни. Ако имаме една страст, то е едно течение, и ако иде от високо, то е силно и прави пакости, и ако искаме да се унищожи – то значи да искаме да няма планини, ала те дават най-хубавите извори, те са благословение.

Страстите са наши гърбици, които носят в себе си вече благословения, стига да умеем да ги развием и разработим, както и Искър за София по-рано ѝ носеше вода мътна, правеше блата, а сега, като се разработи, взеха от него електричество и осветяват днес цяла София. Ходете във виделина, ползувайте се от силите си, от знанието си, развивайте ги. Какво ни учи този закон за нашия практически живот? Ние навсякъде можем да го приложим, всякога можем да си кажем: „Аз ще ходя във виделина." Трябва да добием знание. Както чрез фитила в лампата има виделина, така е и умът человечески. Трябва да победим чрез ума си дявола и да го впрегнем в работа и ще ни научи на ум, защото той носи, той е откраднал богатствата от Бога за человеците и ги дава само томува, който му стане господар и ако той ни надвие, ще му служим нему и ще бъдем в тъмнината. То е, когато ни настигнат мрачни мисли, ако се колебаем, ние сме на върха на планината и от едната страна е виделината и Бог, а от другата – тъмнината и дяволът, трябва да пазим равновесие и да гледаме да стигнем във виделината.

Свобода – то е широк простор на душата. Да се разграничи душата ни в широки рамки. Често ние усещаме тегота, то е, защото нашата душа се стреми да ни разпука, за да се развие.

Всяко страдание ни казва, че трябва да излезем из тия условия и да идем на простор. Да не се заблуждаваме, да не любим телата на близките си, но да любим душите на хората, да дирим душата, а не тялото – къщата. Ние го често меним, били сме в къщи животински и др.

Животните се стремят да станат човеци, а човеците трябва да се стремят към ангелите, за да сме синове на виделината и докато не сме синове на виделината, то не ще бъдем синове Божии. Да не очакваме блага на земята, защото идат чистене, страдания, изпити, и да сме силни, крепки, и да не се колебаем, но да сме готови за Христа. Нашите мисли да не бъдат никога за материални блага, но да имаме добра, чиста, светла душа, която ще роди добри желания и добри мисли. Когато страдаме, то страда нашата душа, която се стреми към мисли и желания чисти и светли.

Да ходим във виделина и да сме синове на виделината.

Беседа, държана от Учителя на 15 ноември (петък) 1913 г.

ЩЕ ПОСТИГНЕМ

Прочете се „12 глава от Посланието на апостол Павел към Римляните“.

Говори се върху изречението: „В надеждата бивайте радостни, в скръбта търпеливи, а в молитвата постоянни.“ Какво иска да ни се каже с надеждата? Надеждата е от Бога. Тя е майка на хората, тя ни храни и крепи, както майка кърми детето си, надеждата ни дава сила и живот, тя ни крепи да вярваме и очакваме, че ще сполучим в добрите си желания. Без надеждата човек се обезсърчава и губи импулса на енергия за работа. Казваме за някого, че е без надежда – отчаян. Той е все също без майка, хора без подслон на Бога, а с надеждата ние добиваме кураж, насърчение и постигаме рано или късно в делата си. Да бъдем радостни в надеждата. В добрите си желания сме радостни и доволни, а когато – не, значи, че роптаем. Ако е надеждата с нас, ако вярваме, че ще реализираме добрите си желания, то как е възможно да не сме радостни? Обаче, при все това ние почти винаги сме недоволни и нерадостни, и обезкуражени, то е защото ние не сме в правия път и не си даваме труд да вървим с Божиите закони. Ние искаме да имаме любов – то е мебел, ние искаме да я имаме, обаче нямаме къща където да я поставим. Ние трябва да имаме къщи от добри дела, да сме си съградили здрави къщи, от здрав материал, и тогава да си доставим мебелите и да имаме ум и мъдрост, да се наредят мебелите добре и да поставим при здравата къща фенер. Истината да освети, защото там, където има светлина, не дохождат крадци да ни обират, а крадци ги има както тук на земята, така и на небето. Те ни крадат добрите дела, мисли, любовта и пр.

Може би ще си кажем ние, че искаме да вършим добри дела, но сме слаби, бедни и какво можем да направим? Не е така, ние сме изправени, т.е. изпратени тук в едно училище и трябва да се учим от всичко – и от слънцето, и от звездите, тревата, камъните и пр. Нека знаем, че докато слънцето грее на небето и звездите светят, ние не трябва да губим надежда, защото светлина има, а на светлината всичко се поправя. Всичко е в положение да ни даде урок, стига ние да си отворим очите, разума, да разсъждаваме за всичко и тогава ще бъдем като един извор, където всякой ден нашият небесен Баща ще влива по нещо – знание. Ние от всичко трябва да черпим знание и да развиваме нашия ум, да станем способни да съградим здрав дом. Ние градим, но със слаб материал и не с добър ум; за градивото се иска умение, ако не се поставят здрави подпорки на гредите, то те се събарят. Ако не сме умни за добри дела, то те се разрушават и всичко може да ни даде ум, стига ние да се научим да четем Божията книга и да разбираме от езика на природата. Например най-нищожните паразити – бълхите и въшките – си имат своето значение и могат да ни дадат поука. Попитали един американец – учен, д-р Бъкли, къде е ходил, а той казал, че ходил да гледа как бълхите маршируват. Другарят му, като мисли, че докторът се шегува, повтаря въпроса, но – същия отговор. „Ела да видиш“, отговорил докторът и го завел в едно заведение, където в една стая, на масата, под стъклени калпаци марширували бълхи под командата на своя господар, който ги дресирал. Сега, когато едни бълхи с такъв малък Божий дар са могли да научат нещо, а човек не би ли могъл да научи нещо по-добре и когато се явим пред небесния си Баща, какво ще отговорим, какво сме научили? Или бълхите ще ни надварят. Бълхите и въшките си имат своето назначение на земята, те си изпълняват добре дълга. Тях Бог

ги праща на ленивите, да ги хапят, а те да правят движение, да се чешат, да се чистят, та да работят.

Небесният ни Баща постоянно работи, твори и ние трябва да творим добри мисли, те ни са бъдещите условия; и ако ние сега страдаме, то са нашите условия от миналото – тия условия ние сме си ги сами изковали, те са нашите креатури.

Така например, ако срещнем някого и кажем, че е грозен или лош, то не е истина, защото Божиите творения не могат да бъдат грозни и лоши. Може в известно време да има грозни уста или нос, или очи, но това показва съвсем друго нещо, например носът – това говори за недобре развит ум, очите – недобре развита душа, и той може да има недостатъци или грешки в този живот, но ние не знаем неговото минало и в дадения момент може да не е красив или не добър, но може би и за в бъдеще ще стане много по-красив, добър и светец – ето защо нищо няма грозно и лошо, но това са нашите креатури, които ние сами си създаваме. Ние трябва да творим добри мисли и дела и да не се отчайваме, може би, че ще правим грешки, но нищо, ще се изправим. Че правим грешки не е така лошо, както, ако нищо не работим.

В училището децата правят грешки, но учителят ги поправя и те изкарват училището добре, а ленивите нищо не работят, нито грешки правят, ала ги изпъждат из училището след две години, за да сторят място на трудолюбивите. И ние трябва да се трудим, да работим и предварително да се сдобием с ум, да си направим план-схема за живота, за работа, да наредим всичкото си знание добре, та когато градим, да имаме добро градиво, да имаме надежда, че ще постигнем и да сме весели с надеждата, защото без нея ние сме обезкуражени, недеятелни и сме като скелети в тоя свят.

Сократ навремето си не е бил толкова известен и ценен, както сега, той е бил често пъти метач по улиците, но като метач научил се да измита добре и своето сърце, и сърцата на ближните си, затова го и написаха в историята, а ако ние се научим също да измитаме своите сърца и тия на ближните си, то и нашите имена ще бъдат написани в книгата на живота на небето.

Сега, към втората мисъл: „Да сте търпеливи в скръбта."

Какво е скръб? Ние тъжим и плачем за много неща в живота си. Скърбим, ако нещо изгубим; скърбим, ако нещо не постигнем. Ние имаме скърби, но ако се вгледаме в тия скърби, ние ще видим, че 90% от тях са без основание, неуместни, а само 10% остават за внимание и за другите харчим напразно много енергия. Ние скърбим например, че сме си изгубили кокошката или вола, защото не сме могли сами да ги изядем, но други ни ги отнел и все от тоя калибър са останалите 90% скърби, а това е слабост, губене напразно енергия – разточителност. При все че нашият небесен Баща е премного богат, но ако ние сме разточителни, то ще бъдем отхвърлени.

Един американски архимилиардер се разставил с жена си само защото, когато отишла жена му в Париж за покупки, търговците, у които пазарувала, представили големи сметки на архимилиардера, който веднага се разставил, като дал на жена си 36 милиона и един палат за 15 милиона, само да се отдели от разточителната жена, която би привършила всичко. Когато така постъпва със сметка един архимилиардер, що остава до нас? Трябва сметка за нашата енергия. Трябва да се учим да пазим тялото си и да го почитаме, защото то ни е голям дар, само с него на земята ние можем да черпим уроци и да не третираме тялото си като кираджийски кон, но да го разбираме и пазим.

Да пазим добре стомаха си, дробовете си и ума. Да пазим тялото, това не е плътта, за която се говори в Евангелието. Плътта – нашите ниски страсти и желания; а тялото е седалище на ума и душата, чрез него ние учим уроци и развиваме ума си, облагородяваме душата си и освежаваме духа си. Ако сега се учим на порядък, а не на разточителност и ако от тая точка прегледаме нашите скърби, то ще пречистим най-малко 50% от това – какъв капитал от енергия ще спечелим, която изразходваме от нашето тяло. Скръбта не е безполезна, тя е необходима, тя е роса за добрите мисли, тя овлажнява нашето сърце, като му затуля за време слънцето, за да не препари живота, дава възможност да поникне доброто. Обаче трябва скърбите да са от благороден характер. Уместно е, ако скърбим например, че не сме достигнали някое духовно стремление, че не сме успели да се повдигнем духовно, че са ни откраднали добрите мисли, че не сме успели да реализираме някоя хубава идея и пр., или че не сме направили добри дела. Ако скърбим така, не трябва да се отчайваме, но да имаме търпение, че ще работим и ще постигнем. Нека винаги имаме силна вяра в стремленията си, че ще постигнем. И така, скръбта е необходима, защото ще ни научи на търпение. Нека помним при скръбта, че пак ще огрее слънцето и ще ни дойдат радостни дни. Трябва да се учим на търпение.

Да сме постоянни в молитвата, молитва – молба. Ние не сме богати, ние сме бедни и като така, постоянно молим. Молим за служба, за богатство, за облекло, за здраве и пр. Хората постоянно молят едни други за материални нужди, но най-богат е нашият небесен Баща. От Него постоянно трябва да молим, защото Той има всичко в изобилие и може всичко да ни даде. Молитвата към Бога е дихание на нашата душа, ние трябва постоянно да се молим, както постоянно дишаме, защото както с дишането се пречиства кръвта,

така и с молитвата се пречиства нашият ум и нашето сърце. От когото молим за нещо, с него се свързваме и с какъвто се свържем, добиваме и неговите влияния. Ако се молим постоянно на Бога, ние се свързваме с Него и добиваме от Него добри влияния. Човек, който не се моли Богу с молба сърдечна, а повърхностна, той се задушава, както, когато не дишаме. Ако се молим Богу постоянно, рано или късно Той ще ни даде това, което просим, ако си го заслужим. Нека се молим, за да се пречистят нашите сърца. Сърцето е обвивката на нашата душа, то е земната кора на душата ни. Там се сеят добрите мисли и желания – те растат, както цветята в саксиите. Нашите тела са саксиите и торът на добрите мисли и желания, които трябва да култивираме, и ако не си очистим сърцето, то там ще поникнат тръни и бодли, а ако го преорем и посеем жито – добри мисли – това и ще расте, а иначе бодили – лоши мисли – ще виреят. То е земя, не може така празна да седи. То ще храни или жито, цвете, или бодли и тръне, защото има постоянно два сеяча, или добрият Дух, който иска преорана почва, както добрия земеделец; или злият дух, който сее навсякъде тръне и бодли. Ако ние се молим, прочистваме сърцето си и както здравите дробове пречистват кръвта, така и доброто сърце пречиства мисълта и храни нашия ум. Сърцето, ако е здраво, ще пречисти нашите желания. Стомахът мели храната и я превръща на млечен сок, дробовете го преобръщат на кръв, която храни мозъка и цялото тяло. Така е и с душата ни, сърцето и ума. С тия думи бивайте радостни в надеждата, търпеливи в скърбите и постоянни в молитвата. Духът на апостол Павел иска да ни каже, че ние трябва да пазим здраво тялото си, добро сърцето си, да развием ума си, облагородим душата си и осветим духа си, или да имаме здраво тяло, добро сърце, светъл ум, силна душа и крепък дух. Нека от сега почнем да слушаме новия си Учител Христос, Който ни учи на горното, а да

оставим стария си учител, който всякога е изял все, що сме припечелили, и още ако за него работим, и него ще изяде, а Христос иска всичкото наше благо – здраво тяло, добро сърце, чисти мисли и желания, и светъл ум.

Беседа, държана от Учителя на 22 ноември (петък) 1913 г.

КАТО МЛАДЕНЦИ

Прочете се 4 глава от Посланието към Галантяном от г-н Дънов, след което той каза:

Аз ще ви дам пояснение на първите два стиха „Докато наследникът е младенец, не се различава от раба, ако и да е на всичко господар“. Ние сме още раби, понеже сме младенци -трябва да възмъжеем. Като младенци сме още под настоятели и домостроители до назначения от бащата срок. Домът на Царството Божие се гради и когато бъде всичко готово, ще се позволи на сина да влезе в него. Тук не можете да живеете без къща, всеки се стреми да има своя къща, иначе може да го изпъдят всяка минута. Така и за астралния свят трябва да си съградите къща. Както тука на земята, така и на небето трябва да имате дом.

В Писанието е казано, че Господ отначало се веселил с човеческите синове, но те са искали да знаят повече, били недоволни от Неговите наредби, затова Господ е заповядал на ангелите да направят земята, която е била неустроена и пуста, и така хората сами си създали закони и наредби, под които и досега пъшкат.

Синът на Агар, това е човекът на плътта, а синът на Духа е от Сара, т.е. Господ даде Духа по обещанието си чрез устата. Когато се оженят двама души, правят условия Мъжът казва „Тук петел ще пее“ и когато ще се изменят условията, жената казва „Сега ще пее женски петел“, но работата успява, когато имат взаимно уважение един към друг и имат свобода на действията в духовното развитие. Но докато сте младенци, сте под отговорността на бащата. Когато бащата греши, синът страда и е в опасност, а когато синът греши и страда, бащата е в безопасност. Ако греши бащата, то и синът, който произлиза от

бащата е с греха и носи последствията му. Бащата и синът са двама съдружници под закон, ако бащата греши – изгубва, то трябва да плаща другият съдружник – синът, виноват или не, то си е закон. Така и на земята законът заставя съдружника да изплаща загубата на другия съдружник. Синът изплаща загубата на другия съдружник. Синът носи, изплаща греховете на бащата до 4-о поколение, а благословията – до хилядно поколение. Сега, докато сме младенци, съдружници, синове на стария си баща Луцифер, той е бащата на земята, на плътта, Луцифер, или сатана, защото е владеел Сатурна, или демона. Той е нашият баща на плътта, той е падналият велик дух на светлината и за гордостта си е свален и направен владетел на тъмнината И ние, докато сме синове на плътта, на материалния свят, сме синове на Луцифера – младенци, и сме раби, а не още за Царството Божие. Като раби изплащаме с големи страдания греховете на баща си, защото сме в съдружие с него и не се освобождаваме от стария закон. Реката се размътва главно от извора, ако мътилката иде от сред водата, скоро ще се пречисти – то е, ако греши само синът, но ако мътилката иде от главата, от извора – когато бащата Луцифер греши, то водата мъчно се избистря, ето защо Бог Отец изпрати Сина Си, Който се роди от жена по плът и изкупи тези, които могат да се отрекат от стария си баща Луцифер и да приемат осиновението на небесния Дух, за да станете свободни и да влезете в дома Господен. Сега ние сме още младенци под закони и кой когато се приготви да приеме осиновяването, кръщението на сърцето – Духа на Сина в сърцето си, който вика Авва, Отче, – тогава ще се осинови и ще бъде не вече раб, но син и като такъв – наследник Божий чрез Христа. Когато не сме познавали Бога и истината, служехме на тия, които не са богове, но след като познахме Бога, или по-добре – Бог, като ни позна, отсега нататък трябва да служим само Нему или ще се

повърнем пак към Луцифера, пак ще се върнем към слабите, скудни стихии, на които пак искаме да служим Боя се за вас, да не би напусто да съм се трудил Апостол Павел е бил в мъки на раждание, докле се роди Христос в неговите ученици. Не е лесно да се роди Христос в хората и у нас в мнозина още не се е родил Христос.

Двамата сина на Авраама, от рабинята му Агар и от законната жена Сара – се разбира двамата человека в нас – плътта – синът на рабинята, на Луцифера, и синът на Сара – душата – синът на Духа.

Когато ще стане осиновяването, да се роди в нас Христос, ще слезе Духът у нас.

Беседа, държана от Учителя на 22 ноември (петък) 1913 г.

ДЕЛЕНИЕТО

А Исус, като знаеше техните помишления рече им „Всяко царство, разделено против себе си запустява, и всеки град или дом, резделен против се бе си, няма да устои“.

Матей 12-25

„Разделяй и владей“ – това е девизът на съвременния свят, това е девизът на всеки дом, на всяка майка, на всеки баща, на всяка дъщеря, на всеки син, на всеки началник, на всеки цар, на всеки народ и на всяка култура.

Ако някой ме пита кои са причините, за които човечеството страда, ще кажа Лозунгът „Разделяй и владей!“. Следователно, докато имате този лозунг, нещастието ще върви подир вас тъй, както сянката върви след господаря си.

Христос казва „Всяко царство, всеки организъм, живот, всеки организиран народ разделя ли се, няма да устои „. Ще ви докажа защо именно няма да устои. Всеки дом подразбира условията, от които изтичат благата, защото царството се съгражда върху дома. Христос казва „Ако царството се раздели, и домът няма да устои „. Следователно и царството, и домът ще пропаднат заедно, или на търговски език казано – ще фалират. Фалиментът не е нищо друго, освен това, че ставаш слуга, вол, впрягат те на нивата и онзи с остена казва „Понеже ти си се учил да разделяш и владееш, хайде сега „дий“.

Днес всички българи на нивата все това учение проповядват дий, дий, синко, разделяй и владей, разделяй една бразда от друга.

Казвате „Колко са хубави тези ниви“. Питам „Не може ли житото да расте, без да се дели земята?“ Едно време, преди да е съществувал човекът, как са расли всички плодове и цветя? Начинът, по който днес

се култивират всички растения и овощия, е нов. Мъжът казва „За да готви жената добре, трябва да се набие“. Господарката казва „За да си гледа слугинята работата добре, не трябва да излиза често из града и да се понабийва от време на време“. Върне ли се отнякъде слугинята, веднага господарката ѝ се сърди и я пита къде се е бавила толкова време. Обаче какъв е резултатът от днешния ред и порядък на живота? Днес всеки, богат и сиромах, гладен и сит, усеща една нервност, едно недоволство, има нещо да му липсва. Какво ще стане, ако сърцето, стомахът, очите, ръцете, краката или друга някоя част от тялото ви се отдели? По закона на делението се постъпва днес в живота, като се отделят дъщери и синове от родителите си. Влезнете в някое религиозно общество и там виждате деление. У всички хора сърцето, стомахът, мозъкът, дробовете не са на едно място, разделени са. За светските хора казват, че се карат за пари. Ами религиозните хора за какво се карат? Значи парите не са причина за каране, те са само повод за това. Защо мъже и жени се карат, защо братя и сестри се карат, какъв е поводът? Лъжливо учение е, гдето хората мислят, че като се разделят, ще бъдат по-щастливи. Делят се само неорганизирани неща, а организирани не може.

Добродетелите не може да се разделят, защото разделиш ли ги – ражда се злото. Ако шишетата, в които насипете вода, се пукнат и се раздробят на части, къде ще остане водата ви? Ако мастилницата на някоя ученичка се счупи и мастилото се разлее, то какво ще стане с бялата рокля на ученичката? Тя ще се боядиса. Мастилницата ще каже „Понеже учението е разделяй и владей, то и аз се разделих и там, докъдето е черно, е моя държава“.

Христос казва „Всеки дом, разделен против себе си, няма да устои“, т.е. никакъв разумен живот не може да прогресира за по-дълго време, щом се появи раздвояване. Домът е емблема на любовта, а щом

и в любовта се яви раздвояване, тя няма да устои. Яви ли се неустояване, ражда се злото, омразата, противоположностите, а всичко това не е нищо друго освен празнини. Първото впечатление от празнините е неловкостта. Ако настъпим в някоя мочурлива почва, гдето няма основа, потъваме. И тъй, разделението причинява празнини в живота, а те са място на злото.

Беседа, държана от Учителя на 25 ноември (понеделник) 1913 г.

СМЕЛ И РЕШИТЕЛЕН

Учителят ни прочете 10 глава от ев. на Лука. Спря се на стиха „Мария избра добрата част“.

Мария, тая дума означава „солена вода“. Христос в един стих казва „Ако солта обезсолее, с какво ще се осоли?“ Солта е потребна в живота „Мария избра добрата част“. Знаете ли коя е тя? Аз ще ви оставя да мислите и после ще ви говоря за това. Когато сестра и се оплаква, че не и помага, Христос и отговори, че за много работи се грижи, а едно е потребно, именно което Мария избра. С това искаше да ѝ каже, че хората с хиляди години са се занимавали все с тия работи и нищо не са придобили.

Искате да правите добро някому или дойде някой да ви иска нещо, спазвайте това правило, както е Христос казал „Да не знае лявата ви ръка що прави дясната“. А вие давате, без да благославяте, и за това предизвиквате в него гняв и озлобление, като мисли, че вие сте длъжни. Ръката е най-главният инструмент в човешкия организъм. Чрез нея се оформяват всичките мисли и желания.

А знаете ли кой е богат? – Богат е само Бог. Хората са слуги или господари. Ако знаеш – господар си, ако не знаеш – слуга си. (*Пример за изпадналия богаташ на един остров, гдето слугата му става господар*)

Господ е изпратил всяка душа да се развива и ѝ е определил място. Всичко, което сега имате, Господ ви го е дал и вие нямате право да разпилявате (*примера за укрухите(трохи), които Христос заповядда да приберат*)

Защо е человек беден? – Беден е, защото, когато е бил богат, е разпилявал, т.е. не е знаел как да употреби богатството, което Бог му е дал. После Господ го поставя в положение на бедняк, за да го смири, т.е. да не е горд. Дал някому ум и той не е знаел как да го употреби, втори път го праща идиот, за да се учи от другите. Вие сте дошли на земята, да обработите даденото ви богатство и го употребите добре. А вие, като не спазвате Божествените закони, натоварвате се с безполезни работи и заприличвате на една лодка, натоварена с безполезен багаж, която плува в морето и при силна буря може да се обърне и потъне с всичкия ѝ товар, тогава вие ще се намерите голи. Такова ще бъде положението ви, когато ви повикат за другия свят.

Сега именно трябва да работите и си образувате тяло, с което ще живеете в астралния свят. Мария именно избра добрата част, тя прие Христа в сърцето си.

„Тесен е пътят“ като казва Христос, Той разбира да влезете в себе си, да станете господари на ума си, сърцето си, душата си и духа си. Широкият път – това е светът. А тоя свят трябва да разбирате, да пренесете вътре, за да завържете плод. Вие трябва да разбирате живота, защо е например един кон, един вол и т.н. Вие бихте погледнали на тях с презрение, но те са си на мястото и имат дълбок смисъл.

Един християнин трябва да бъде смел и решителен и да има благородно и признателно сърце, в каквото и положение да го постави Бог. Това ви казвам, защото има да преминете през много изпити, които идат за света. Сега иде събличането на всичко материално, та и вие няма да отбегнете това. Затова ви трябва повече вяра и решителност. През тоя път е минал Христос и всичките негови последователи, по него ще минете и вие. Сега искате Христос да дойде и оправи света, но Той ще дойде отвътре.

Вашето сърце трябва да се отвори и започне да прави добро по вътрешен порив, а не по принуждение.

Искате да създадете работа за бедните. Първо, трябва да им приготвите материал. Сега, когато тъчете, първо ви трябва основа и др.

По същия начин трябва да работите и в живота. Бърдото, което се движи отдолу нагоре, то поема материята, която имате да обработвате. Совалката, която се движи от едната на другата страна, разпраща тая материя от сърцето в мозъка и обратно, където се обработва и отива в главата, която представлява Божествения свят. Станът дава едно пояснение на живота. Той представлява кръст и по тоя кръст се образува платното.

Аз гледам – носите кръстове, но тия кръстове трябва да дойдат заслужено. Кръстове носят и войниците, но те знаят, че са показали геройство и себеотрицание. Страданието, това е тъкание. И вас, когато прекарват през страдания, то значи, че в астралния свят ви тъкат.

Горната част на стана представлява главата, совалката отдясно е умът, отляво сърцето, значи умът и сърцето трябва да се съединят, за да се изтъче платното. Всички, които са малодушни, да си стоят в къщи, а които ще воюват, нека имат смелост. Аз искам, когато дойде Христос, да ви намери достойни за работа. Той иде да прегледа тефтерите на хората и какво мислите ще намери написано? Че 8 часа сте спали, три пъти на ден сте яли и преобличали и едва в годината едно добро сте сторили. За мнозина от вас е лошо писано. И в молитвите си искате все материални работи, а за душата си, ума и сърцето си най-малко се грижите. Искате някои да вършат волята Божия, но как ще я вършат, като постоянно се карат? Вие тук започвате, а в астралния свят ще ви дадат по-велика работа.

Вас са ви изпратили на земята да спасите поне една душа и сега, като отивате на Небето, трябва да поканите поне един от вашите близки.

Беседа, държана от Учителя на 27 ноември (сряда) 1913 г.

ЩЕ СЕ ПРИРАВНЯТ ВСИЧКИ ПО ЗАКОНА НА ЛЮБОВТА И МЪДРОСТТА

Някой ще ми възрази „Може ли човек да живее без пожелания?“ – Не казвам, че не трябва човек да пожелава, но в пожеланията да научи великия закон, по който да постъпва, т.е. да види дали това, което пожелава, е добро за него, за неговите близки, за народа му, за цялото човечество и тогава да пожелава, защото не е важно само да създава жив организъм временно. Вие създавате живота на едно дете, но не минават и 2-3 години и Господ ви взема това дете. Плачете и се чудите защо умря вашето дете. Причината за това нещо са вашите пожелания, нарушенията на най-малкия закон, които са ви направили най-малки в Царството Божие.

Под думата „малък“ се разбира слаб човек, който се поддава на всякакви изкушения, на всякакви влияния. В слабия човек няма определен и устойчив морал и затова той казва „Как и да е ще се прекара този живот“. Нима може да се нарече живот този на свинята, турена в кочината, и на която господарят носи храна 3-4 пъти на ден? Тя мисли, че от нейния господар по-добър няма и от нейния живот по-хубав няма. Питам какъв е сегашният наш живот по отношение на бъдещия ни?

У нас трябва да се зароди силно желание да се повдигнем като мислещи същества и да изпълним този велик Божествен закон във всичката му пълнота, за да може да се наречем велики в Царството Божие.

В небето има специални комисии, които разглеждат сметките и делата на хората. Който иска повече да се осведоми, нека се позанимае с окултните науки. Ти може да се молиш по четири пъти

на ден, но ако в миналото не си мислил и вършил добро, ако и сега не работиш, не поливаш своята градина, не помагаш на хората и животните, то като отидеш на онзи свят, никой няма да те погледне. Всеки, който те види, ще рече „Чакай да видя, вложил ли си нещо в мене, за да ти помогна.“ Няма нищо вложено „Дай ми излишъка си“. Да, но в природата няма никакъв излишък. Такъв човек ще се намери в положението на онзи царски син, който се сгодил за една много красива мома, но се заразил от заразна болест и трябвало да умре от тази болест. В това отчаяно състояние той се молил Богу да продължи живота му поне с един час, за да може да се види с възлюбената си. Тогава Господ изпратил един ангел при някои хора, които били отчаяни и искали да се самоубият и да умрат, за да ги пита: могат ли да пожертвуват един час от своя живот, за да се продължи с толкова животът на тоя царски син? Ангелът си припомнил, че една стара бабичка често се молила Богу да ѝ вземе час по-скоро живота, защото ѝ дотегнало да живее в толкова несгоди. Отива при нея и ѝ предлага да я вземе на онзи свят, а да даде един час време от своя живот за един млад момък. Тя му отговорила: „Да, аз едно време исках да умра, но сега вече измених това си намерение.“

Когато имате някоя рана, то най-често ще страдат близките до нея клетки, а по-отдалечените ще изпитват това състояние на състрадание само чрез рефлексия. Когато вие страдате на земята, и свързаните органически с вас ще страдат.

Днес често в съвременното общество се говори за ада, за рая. Злото е, че ние сме снели ада и рая тук на земята и го опитваме с всичкия му огън и ужас, както и рая с всичките му хубости, тъй както нам е угодно.

Не е важно как говоря аз, но е важно да приложите този закон, защото всичко това, което вие виждате сега, ще се срути издъно, в

десет години няма да остане нищо от тези закони Такъв ще бъде свършекът на този развален свят с неговата сегашна развратност. Общо Братство ще се създаде по целия свят, ще се смъкне това робство, ще се приравнят богати с бедни, учени и прости, ще се приравнят всички по закона на Мъдростта и Любовта. Това ще бъде новата култура. Въоръжете се с тази мисъл, бъдете герои и не се плашете от нищо. Доста сте служили на дявола. Хората на него вярват повече, отколкото на Бога. Кажете: „Отсега нататък ние ще вярваме в Живия Господ, Който движи света и Който е решил да го разформира." За това е пратил своите слуги. Ако вие не го извършите, камъните ще оживеят и ще преобразуват света. Писано е, дърветата и животните ще станат, а вие, ако не станете, ще бъдете последни в Царството Божие. Ще кажете, че съм малко строг. Не. Ще ме извините, това не е строгост. Казвам само, че вашите отношения като братя и сестри не са, каквито Бог изисква. Казвам ви самата истина. Оставете ежбите между вас, защото няма причини за тях. Да се обърнем към великата истина, която ни сочи Бог и ни зове към велика работа. Турете сега ума и сърцето си на работа, да създадем една велика вълна на любов в света, която ще ви вкара в пътя на съгласието и на великите закони на природата, и бъдете уверени, че бъдещето ще бъде ваше.

Беседа, държана от Учителя на 29 ноември (петък) 1913 г.

ПОСТОЯНСТВОТО. БЛАГОСЛОВЕНИЕ ОТ БОГА

Прочете се от г-н Дънов за вечния живот и 6 глава от Еклисиаст. След поясненията, които ни даде за вечния живот, говори ни върху постоянството следното:

Имайте постоянство във всичко и не се обезсърчавайте! Постоянството е пробният камък в живота, с него се опитват силите на човешката душа.

Аз ще ви разкажа баснята за жабите. Две жаби живели в едно блато, близо до къщата на един богат земевладелец. Веднъж пожелали да видят какво прави техният господар. Като влезли вкъщи, видели един котел с мляко, което жената току-що издоила и поставила насред. Те надникнали да видят що има в котела и паднали вътре. Започнали да обикалят наоколо дано намерят изход да излязат навън, но това било невъзможно.

Едната се изморила и помолила другарката си да слязат долу, за да си отпочинат, но другарката ѝ отговорила да има предвид, че това е мляко, та ако слязат, ще умрат. Обаче тя слязла и се удавила. Другата постоянствувала да обикаля, докато избила млякото и на повърхността се образувало масло, на което стъпила и излязла навън. Така и вам трябва постоянство, да образувате опорна точка и да стъпите на здраво, за да се качите в духовния свят.

Често вие се заблуждавате, когато мнозина ви разправят за истината. Оставете всякой да говори каквото си иска. Всяко отделно нещо е истина за лицето, което казва. Вие гледайте истината, която е във вашето сърце, какво ви говори. Не приемайте истини от всекиго.

Христос ви е казал истината и от нея се ръководете в живота, бъдете верни и постоянни на това, което имате, за да не ви пресаждат.

Както може да се вземе пшеницата и да се сложи царевица, но все царевица ще поникне, не може да е пшеница. Характерът на човека се определя от неговото постоянство. Сега, ако прочетете каквато и да било книга, първоначално мислите, че ще разберете истината, но като я завършите, ще видите, че авторът е казал много работи, но самата истина остава скрита – сами да си я намерите. Така е и в духовния живот. Има работи, които не могат да ви се кажат, вие сами трябва да ги почувствувате. Трябва да изработите известни качества, които ви са потребни за възприемане на истината. Научете се сами да работите, та ако ви дойдат помощници – добре, но ако няма такива, сами се съвземете за работа, и то работа сериозна, а не безполезна. А когато почивате, тогава може да се занимавате с глупави работи.

Всичките хора си имат своята нива, в която те работят. Един търговец например трябва да си извърши добре работата. Това е важно. Така е и за един учител, свещеник и пр. Ако не си извършат съвестно работата, отговорни са пред Бога. А казал някой нещо за вас, що от това? Той ви е поокалял отвънка, а вие ще се умиете с вода.

Водата всичко чисти и за да се очистите, потребна ви е изобилно вода. Във водата се е появил първият живот и затова Христос казва: „Аз съм живата вода“, и само с тази вода може да измиете всичките си грехове. Пазете се сами да се не цапате! Когато грешите с ума си, смущавате духовния свят, а когато грешите със сърцето си, смущавате ангелите. И за да не им препятствувате, те тогава започват да работят върху вас и това ви причинява страдания.

Какво би казал един камък, когато скулпторът започне да работи с чука отгоре му. Ако той чувствуваше, не щеше ли да каже: „Защо ме дялаш, какво съм ти сторил, та така немилостиво удряш отгоре ми?“ Скулпторът ще му отговори: „Защото от тебе може да стане една хубава статуя.“ Първоначално камъкът е груб, но когато художникът

започне да работи върху него, първо дяла едри парчета, а после все по-малки и по-малки, докато достигне до най-нежните оглаждания и създаде изящна статуя. Когато вие страдате, охкате, пъшкате, то показва, че има нещо във вашата душа, което Бог трябва да одяла и сега дяла едри парчета. Вие се радвайте, че Бог е благоволил да работи върху вас. Вие често презирате един грешник и казвате, че не е добър християнин, но Господ вижда, че от него може за в бъдеще да се организира един добър живот. Една жаба, която живее в блатото, може да мисли за себе си, че е най-черно същество; и може да се каже за една овца: това рунтаво същество, което само блее, за нищо не го бива.

И така е, жабата има право да се мисли за най-свободното същество, защото, като види опасност във водата, може да излезе и на сушата. Всичко, което Бог е създал, е добро. Той не гледа на нещата като вас, а вижда по-дълбоко.

Един грешник е един камък, от който под ударите на Божествения чук ще стане изящна фигура. Господ работи върху вас, за да развие нови чувства и качества, с които ще може да живеете при ангелите, които са същества много по-напреднали. Те ще ви поставят в по-обширен свят и там ще ви научат на изкуства, много по-добри от тия, и ще ви насочат към нови предмети за изучаване. Сегашните ви страдания са Божественият чук, който иска да ви оглади и придаде по-изящна форма. От вас се иска само търпение. Търпението е едно качество на Бога и за да го придобиете, иска се постоянство.

Някой казва: „Аз съм търпелив“, но вашето търпение всякой ден се опитва.

Може да си търпелив днес и по-търпелив утре, но Божественото търпение ви липсва Господ търпи, когато хората му изпращат лошите си мисли и желания. И Той трябва да ги смъкне в корените, за

да ги преобърне на тор. Вие се оплаквате постоянно, че имате страдания, но такива още не сте изпитвали.

Сегашните ви страдания са, както на едно дете, което плаче за своите кукли. Но когато порасне и срещне в живота по-големи, то се смее над първите си страдания.

Ако имахте по-тъмни чувства, тогава щяхте да изпитвате по-големи страдания. След време, когато чувствата ви станат по-нежни, душата по-отзивчива и се обърнете към миналото, ще видите, че страданията ви са били пращани само като благословение от Бога, а вие сте плакали за куклите си. Бог е велик и благ. Той изпраща само благословения на хората, стига вие да ги използувате. Сутрин слънцето изпраща своята енергия и оживотворява всичко в природата. Всеки негов лъч си има своето предназначение и носи велика сила в себе си. На вас остава да приемете своето си, а останалата енергия е предназначена за други предмети.

Вие станете сутрин и се чувствувате неразположени, тогава търсите причините за вашето неразположение отвънка, като почнете да се обвинявате един друг – мъжът жената и жената мъжа, че е причината и пр., без да подозирате, че сте затворили капаците на вашата душа, без да допуснете да проникне в нея нито един светъл лъч. При такова положение отворете прозорците на вашата душа, за да проникне в нея светлината. Някого например времето не го предразполагало и пр., но това показва, че вие не сте в хармония с него, че сте извън Божиите закони и не сте в съгласие с тях. За да не оказва времето влияние върху вашата душа, вие трябва да влезете в хармония с Бога. В Бога всичко е в хармония и уравновесено. Равновесието, това е четвъртият Божествен принцип. Уравновесете вашия ум, вашето сърце и вашата душа, за да сте в съгласие с Бога и да черпите енергия от Него.

Вие имате стремление да придобиете богатство, това не е лошо, то ви е потребно за в живота, но знайте, че това богатство един ден ще ви се отнеме, затова стремете се да придобиете такова богатство, което винаги може да носите със себе си и никой да не ви го отнема. Във вашия ум сте накупили (натрупали) много мисли и желания и като не можете да ги реализирате, понеже тук нямате условия, всичките, обезсърчавате се. Но вие постоянствувайте и не отпадайте духом. Това, което сега не можете да постигнете, за в бъдеще ще осъществите. Затова всяка добра мисъл и желание обработвайте, а безполезните отхвърлете, сложете ги в някой хамбар, за да не ви причиняват болки. Всяка храна, за да ви ползува, трябва да влезе и да се смели в стомаха, ако тя стои вън, ще се почувствувате гладни. Така всяка добра мисъл и желание, които вие обработвате и прилагате в живота си, ще дадат нужните сокове за развитието на вашия ум и сърце.

Всички неща, които имате, са преходни и всяко нещо, което ви се отнема и за което страдате, е камък, който Господ ви поставя, за да стъпите и се издигнете нагоре. Препятствията, мъчнотиите, които имате, това са камъните, от които ще образувате стъпала, за да се повдигнете. Така са се повдигнали всичките светии и ако не са имали страдания, никога не биха достигнали до тази Божествена пълнота.

И тъй, с постоянство градете на здрава основа, за да бъдете съграждани на невидимия мир и да добиете ония висши чувства, за да имате живот вечен.

Беседа, държана от Учителя на 6 декември (петък) 1913 г., Търново

1914 г., Бургас

ПОЗДРАВ ЗА НОВАТА ГОДИНА КЪМ ВСИЧКИ

Ходете във виделината, за да бъдете синове на виделината[49].

Виделината за душата е това, каквото е светлината за тялото. Храненето, растенето, развитието на тялото е невъзможно без светлина. Също така е невъзможно за душата да расте, да се развива и да даде плод без виделина. Както светлината произтича от слънцето, тъй и виделината иде върху душата от Бога. Светлината не е едно и също нещо със слънцето, също и виделината с Бога. Светлината ни подсеща за слънцето, виделината ни упътва към Бога. Когато имаме светлина в облачно време, не можем веднага да посочим где е слънцето, защото не го виждаме от облаците. Това ще направим, като се възползуваме от придобитото си знание и опитност, като размислим колко е часът кое годишно време имаме и следователно где приблизително в дадения момент би трябвало да се намира слънцето. След това ще се взрем по-внимателно в определената посока, вероятно ще зърнем по-силна светлина, ще видим, макар и мрачкаво, слънцето. Също така, имащи виделината, изпращана от Бога, ние със същите усилия, опит и знание можем и трябва да търсим Бога.

[49] Ев. Йоана 12:36.

Когато детето се роди, майката и бащата му дават условия за живот и растене на тялото. Също така, кога се ражда човек, дава му се виделина – условие за развитие и растене на душата.

За нашия стремеж да живеем на небето се искат условия. Такива са условията, които спомагат на душата да се очисти и обогати духовно. Защото небето е за живот само на души, богати духовно, чисти, облечени в сватбарски дрехи. Да бъдем синове на виделината, това значи да имаме и използуваме дадените ни условия – виделината – за наш духовен прогрес.

Светлината дава на растенията възможност да се хранят от соковете на земята, които тя преработва в листата им в хранителен за растенията материал. Тъй растението расте и дава плод.

И нашата душа е едно растение, което трябва да даде плод. Чрез сърцето ни тя пуща в материалния свят корени – това са желанията. Желанията и мислите са соковете на душата, които я правят добра, дават ѝ възможност да принесе плодове на доброто. Добри можем да бъдем чрез мисли и желания. Те обаче биват ценни, когато се свържат и проявят в един акт. Реализират ли се в такъв, душата ни е дала плод, използувайки условията, който са почва. И тъй както светлината превръща соковете в растителен и плоден материал, тъй и Божествената виделина превръща мислите и желанията ни в добри дела – плодовете на душата.

А това значи да сме „синове на виделината“, т.е. да използуваме виделината, дадените ни от Бога условия за живеене, да дадем душевен плод чрез виделината.

Като синове на виделината имаме различни отношения към нейния източник – Бога. В разни времена Бог ни дава различни условия за развитие. И синовните ни отношения към Бога душата ни в разно време разбира различно, съобразно условията, в които Бог ни

поставя да работим, като най-добър възпитател, да ги използуваме, за да се разбираме, та да станем добри.

За да влезем в небесното царство, трябва да бъдем спасени. Само спасението обаче не е достатъчно, а трябва да се възползуваме от него. Спасението е, че Бог ни избавя от лошите условия, при които нашата душа, ум и сърце не могат да се развиват и ни поставя в други, в които това развитие е възможно. Когато спасяваме някого от затвора, ние го извеждаме от едни условия, пречещи за неговото развитие, парализиращи го и го поставяме в други, благоприятствуващи го. Но по-нататък спасеният сам трябва да се развива, да разработи, използувайки условията, знание, опитност. Иначе макар и да има благоприятни условия, той може да не се развива, да не прогресира, въпреки факта, че е спасен. Тъй че ние, спасени от Исуса Христа, сме избавени от лошите, пречещи на развитието ни, условия и сме поставени в нови условия – виделината и благодатта, които ние трябва да използуваме за своето развитие и прогрес.

Спасението води към свобода: спасеният човек от затвора е изваден на свобода. И ние, спасени от Исуса Христа, сме свободни чрез Исуса.

У всекиго от нас се таи скрит, истински живот, душата ни, свързана с източника на живота, който ни я е вдъхнал. Този скрит живот, тази Божествена искра е, която постоянно негодува в нас, въздиша, недоволна е, търси нещо по-друго, по-високо. Тоя скрит живот е стимул на прогреса, той го движи.

Сега, когато той е поставен в условия, пречещи на неговата проява и на естествения развой, ние не сме свободни. Наопаки, свободата е, когато скритият душевен, могъществен живот се извади от едни условия, пречещи на развоя и проявата му, в условия,

благоприятни за този развой и проява. Значи свободата е следствие на спасението. Неспасеният не е свободен. Обратно, освободен ли е вътрешно човек, чувствува ли, че неговата душа е в единение с Твореца Син, с душата на всички хора на света, не чувствува ли пречка за това единение, той е спасен. Грехът е пречка за това спасение, следователно обхванатият от грях не е свободен. Ето защо апостолът казва на римляните, че като сме спасени, ние сме свободни от греха.

Дават ни се признаци, по които да познаваме свободни ли сме или не. Тия признаци са страданията. Те показват, че животът ни трябва да излезе в други условия на съществуване. Мине ли животът в благоприятните за развоя му условия, страданията не се чувствуват. Ангелите са свободни. Те са в условия най-благоприятни за проявата на техния вътрешен живот. Светиите не са били обладани, не са се оплаквали и не са чувствували страданията, защото душевният им живот е бил по-пълно проявен, поставен в по-висшите условия, в Божествената атмосфера, гдето са били свободни. И тъй, страдаме ли, трябва да насочим вътрешния си живот към по-висши условия. Повдигнем ли, усилим ли вътрешния си живот, поставим ли се във връзка с могъщите праведни и светли духове, ние сме свободни и не ще вече страдаме. Това пък значи, че ще сме синове на виделината, че сме използували дадените ни условия.

Който е син на виделината, той се ползува от светлата и тъмната страна на живота. С други думи: той умее да използува за своя подем и щастие, и нещастие; и помощ, и пречки.

Възпитателят поставя на възпитаниците си не само гладък път, не само условия, но и пречки, които трябва да бъдат надвити. Улесненията подпомагат спечелването на знание, но пречките обогатяват опитността. Свободният човек не е без пречки в пътя си,

но той лесно побеждава и отминава, а неспособният се спира при тях. Ето защо Бог, като отличен възпитател, дава на чадата си пречки, които те трябва да се научат да надвиват. Само тогава ще бъдат свободни и силни.

Често ние се оплакваме от страстите си, от лошите си мисли и желания. Това не е правилно. Те са условията, при които душата ни узрява, или по-добре плодовете узряват. Всяко подобно условие ни е дадено от Небесния ни Баща, за да го победим, да го надвием, да го обърнем от наш господар в свой слуга, та тъй да станем добри, мощни в доброто, богати духовно. Иначе и не може да бъде, защото „Царството Божие се взима от тия, които се насилят да го вземат.“ А това насилие е борба. Пък „борбата ни не е срещу плът и кръв, но срещу началствата, срещу управителите на тъмнината на този век, срещу лукавите духове на поднебесната.“

Прочее, кога водим тази борба „срещу управителите на тъмнината на този век“, ние сме синове на виделината и ще имаме помощ от небето. Затова трябва да търсим тази помощ, да бъдем готови „да се облечем във всеоръжието Божие“, като се препашем с истината, облечем с бронята на правдата, вземем шлема на спасението и меча на Духа – Словото Божие, като се молим духом на всяко време.

И тъй, искаме ли да сме синове на виделината, трябва да използуваме всички условия – добри и лоши, в които сме в даден момент, и като ги използуваме за своето развитие, ще се освободим от лошите условия, те. ще станем свободни. По този начин със собствен опит и придобито знание ще намерим Бога, източника на виделината. Тъй синът на виделината бива радостен, не се отчайва в душата си. Ето как синът на виделината придобива Божественото равновесие в себе си, а също го внася и в света.

Във взаимоотношенията и дейността на хората има два вида, две категории закони. Първата категория закони има механически характер и има две страни: събиране и изваждане. Втората пък има Божествен характер и страните ѝ са умножение и деление.

Грехът винаги се съпровожда с действия от първата категория. Например Адам и Ева се събраха, събраха себе си в плода, събраха се и със змията. С това извадиха наяве непослушанието и гордостта си. Извади ги Бог от рая. Събират се жени на едно място и почват да събират греховете, почват да клюкарствуват и да одумват хората – изваждане наяве хорските и свои недостатъци.

Евангелският богаташ направил житница и събрал вътре житото си, без да го използува побожественому. Затова пък Бог му извадил душата в същата нощ. Елмазът е скъп, лъскав – това е върхът на светския живот – но той събира и пречупва слънчевите лъчи, без да ги умножава.

Житното зърно е скромно, евтино, но то, посято в земята, се умножава. Такъв е духовният човек. Добрият и верен раб умножава талантите на господаря си – изпълнява Божествения закон. Семето, паднало в добрата почва, се е умножило на 30, 60 и100. Когато Бог сътворил човека, дал му заповед „да расте и се умножава."

Имате ли у себе си добри дарби и таланти, трябва да ги умножавате. Жената да вижда у мъжа си добрите черти, които да гледа да умножи. Вследствие на това пък мъжът ще почне да дели с нея чувства и признателност, ще дели усилията си, като ще ѝ връща със същата мярка, ще я обича, ще я цени и помага. Тъй трябва да постъпва мъжът. Види ли единият у другия лоши качества, да не ги изважда пред хората, а да гледа да ги обърне в добри и като станат такива, да ги умножи.

Ако е казано, че Царството Божие прилича на квас и синапово зърно, то значи, че щом елементите на това Царство влязат в човешката душа и дух, се умножават. Бог ще раздели с тях Царството Си.

Изхождайки от това гледище, че ние трябва да бъдем синове на виделината, значи, че трябва да умножаваме, да използуваме всички условия, в които сме, за наше и на близките ни добро.

Както размножението на растенията и животните е възможно само при светлината, така и умножението, т.е. действията човешки по Божествения закон, са възможни само при виделината. От синовете на виделината се иска да бъдат не външно лъскави, не едни безплодни и нерастящи елмази, а умножаващи се житни зърна. Безплодието е смърт – безплодната смоковница бе прокълната и отсечена, всяка пръчка на лозата, която не дава плод, т.е. не се умножава, също се отсича, а плодните се окастрят, за да дадат повече плод.

Прочее, да посеем семето на любовта и радостта, за да поникне мирът в умовете ни; да посеем семето на дълготърпението и благостта, за да поникне плодът на милосърдието в сърцата ни; да посеем семето на вярата и кротостта, за да поникне плодът на въздържанието в живота ни. По този начин пълният ни живот ще се прояви, сърцето ни ще се облагороди, интелигентността ни ще просветне, любовта ни ще се развие и щастието ще се придобие. Това е възходящият път на Бога за индивида, за обществото и човечеството.

Само така от трънения венец на България ще се изплете великото благо на балканските народи и славянството, и само по този път ще се дойде до обединение[50].

Беседа, държана от Учителя на 6 януари (понеделник) 1914 г. Бургас

[50] В 1907 год. в семейство Гумнерови се събират пет души: Сестра Гина и брат Петко, брат Бъчваров и неговата жена и Голов. Учителят идва при тях, отваря Библията, чете няколко стиха и държи беседа, която може да се смята за първа и то от нея не е запазено пак нищо. Това ми го разказва един брат. И тя можеше на времето да се разпита, но не съм питала тогава на времото това.
За новата 1914 год. Учителят напечатва една беседа „Поздрав за Новата година“, на която впоследствие ние дадохме заглавието „Синове на възкресението“. Това е ръкопис-беседа, тя не е стенограма. Той сам я е дал и е печатана. Но Той я напечатва и я дава за печат в 1914 год. Негов ръкопис. Толкова е изрядна беседата, щото не можете да я познаете, много е така близка, както беседите.

ЧЕТИРИТЕ ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТА

6 април 1914 г. Бургас

В живота има четири елемента за съграждане духовния живот: Божествената любов, Божествения живот, Божествената мисъл и Божествената воля.

Когато децата изучават аритметиката, имат да изучават четири основни действия. Когато един химик изучава химията, също ще срещне четири елемента. Когато Божествената любов се ограничава в себе си, тя проявява Божествения живот, от Божествения живот се ражда Божествената мисъл, от Божествената мисъл се ражда Божествената воля, а от Божествената воля – нашият живот. Ако Неговият живот не се произвежда в нас, не можем да мислим.

Когато искаме Господ да заживее в нас, трябва да създадем Неговата любов – трябва да Го обичаме, защото иначе няма да живее в нас. За да създадем тия четири неща, необходими са още шест неща, които трябва да знаем. Има три неща, които лъжат.

1. Вкусът – той иска да изпитаме стомаха от какво се нуждае; може известна храна да е сготвена от лошо месо, но подправена с миризми, посготвено, излъгва вкуса, но когато отиде в стомаха, последният я отхвърля. 2. 3. Сърцето ни. То ни лъже, затова трябва да слушаме душата си – тя не ни лъже. Защото сърцето приема ласки, а душата ги отхвърля 4. 5. Интелектът. Каквото е отношението между сърцето и душата, такова е отношението и между интелекта и ума – те се контролират от духа. За да превъзпитаме вкуса, сърцето и интелекта, трябва да слушаме съветите на стомаха, душата и духа – ума, а за това трябва да знаем как да храним своите стомах, душа и

ум Знаем ли това, ще бъдем здрави. 6. Где е тая необходима храна? Дробовете ни не търсят въздуха, отворим ли устата, той прониква в тях. За умствената храна има около нас хиляди предмети, от които я възприемаме чрез очите и ушите.

Как да приложим тия четири основни елемента? – Посредством Любовта. Хората са нещастни, защото търсят любовта. А какво е любовта? То е да си готов за саможертвуване. Ние обичаме много някого, защото ни дава. Ние обичаме Христа, защото ни храни, защото се самопожертвува за нас чрез житното зърно, което ядем. Затова е казано."... да ядете плътта ми и да пиете кръвта ми." Искате ли да ви обичат, трябва да сте готови да се самопожертвувате – да любим, значи да се жертвуваме, т.е да сеем – трябва да посеем любов, за да пожънем любов. Животът ни има цена само дотолкова, доколкото е полезен за нашите ближни. Животът е една сила, която Бог ни е дал. Тя може да се вземе, както ни е дадена. Ние нямаме сега живот: пъшкаме, лягаме, въртим се на леглото и пр. Човек трябва да има три неща, които се изискват за живота: здрав и дълбок мир и самопожертвуване за Господа. Христос ни е показал пътя на живота. Първото е самопожертвуването, а то значи да жертвуваме ума, сърцето и имота за ближните си. Христос е вложил живота си там, дето може да израсне. Първото условие за нашия живот е да се откажем от многото наши желания, нечистотии.

Реката се влива чиста в морето, но когато се връща, тя си носи и нечистотиите. Не трябва да се връщаме с нечистите, лошите желания.

За да се приближим към Господа, трябва да вложим Божествените: Любов, живот, мисъл и воля. Щом ги вложим в нас, ще ги имаме в нашия живот и Господ ще изпрати Своя Дух и ще сме здрави и умни.

Да оставим греховете си и да не повтаряме и казваме постоянно: „Бог ще ги използува за нова почва, за да сее пшеница."

Слънцето всеки ден грее, Господ е всеки ден пред нас. Бог живее над нас, както слънцето над земята: то ни праща нужната топлина и светлина, да растем, като премахва студа, който владее във вселената – спиращ всеки напредък Така и Бог чрез духовете Си ни осветлява, стопля и възраства. Щом сме здрави, умни и бодри, Духът е с нас и Господ е с нас. За този живот и свят не ще особена програма, доста е за изпълнение даденото ни от първоначалния Божествен план и ще бъдем богати – ние страдаме, защото изменяме Божия план. Трябва да се освободим от всички лъжливи понятия, външни влияния и да се съветваме с Бога, Който е в нас; нека слушаме вътрешния си глас -да се съветваме с Бога, Който е в нас; нека слушаме вътрешния си глас – душата си.

Бог е в душата – „мога" – и дяволът в душата – „не мога", т.е. на всяко дело Божие трябва да казваме „мога", а на всяко не дело Божие има смисъл да казваме: „Не мога". Щом речем „мога", Бог Ще дойде и ще ни помага и за най-мъчните неща. Като кажем „мога", непременно ще го изпълним.

Дяволът е силен, защото му казваме „мога", когато той ни каже да лъжем и други подобни. Жената прави погрешка, когато каже: „Не мога да угодя на мъжа си", майката, когато каже: „Не мога да възпитавам децата си."

Христос иска да употребяваме две думи: „мога" и „не мога". Мога да любя, не мога да мразя. Мога да казвам истина, не мога да лъжа и т.н. По този начин двата духа се явяват; при нас са всеки ден. Добрият ни казва нещо, ние го отхвърляме, но не сме свободни, защото духът на злото ни чака. Христос иде да ни научи, когато дойде доброто, да казваме „мога", и когато дойде злото, да казваме „не мога". Една нива

не може да бъде притежание на двама господари, трябва да бъде или на доброто, или на злото – така е и човекът. Господ ни учи на всичко, което е добро. Бъдете верни на Бога, Който живее във вас.Трябва да имаме четирите основни елемента: Божествената любов, Божествения живот, Божествената мисъл и Божествената воля, за да насадим в нас вкус, сърце, ум, интелект и да развием нашите сърце, душа, дух. Да не казваме „не разбрах“, а само „разбрах“ – тогава Господ ще ни даде да разбираме всичко практически.

Да бъдем верни на Господа, на Христа. Христос, това е животът, любов, живите мисли, които учат народите да се любят. Той е колективност на възвишените духове, които учат народите как да живеят, дават им законите и ги управляват. Христос е, Който ни избавя от ония вериги, в които се вплитаме доброволно. Ако сега не Го виждаме, Той ще се яви един ден и ще поиска десятъка. Той е нашият най-стар брат. Близо е денят на Неговото явяване. Късно е вече, който не Го е потърсил. Има вече виделина навсякъде, изменя се начинът на живота. Да бъдем верни на нашия Господ, на нашия Христос, Който вече сме познали. Той ни е дал живот и здраве и всякога Той ще бъде с нас и в нас.

Беседа, държана от Учителя на 6 април, понеделник 1914 г. Бургас (Съставено по бележките на Минчо Сотиров, Иван Гарвалов и Величка Стойчева.)

МИСЛИ ОТ Г-Н П. ДЪНОВ

Душата обладава целия гръден кош, обаче пребъдва под лъжичката, гдето се усещат удоволствията.

В главата е Духът.

В духовния свят се хранят с нектар, и то с една милионна част от онова, което тук употребяваме; затова оная, които тук са навикнали да ядат много, се измъчват, когато минат в духовния мир.

Земята е едно училище и място, гдето духът черпи сили и опитности. Който живее добре, той е учен човек, макар че е прост, според нашето разбиране. Затова и ние трябва да се научим добре да живеем.

Който ни нагрубява, той е забулен в нещо, затова защо да му се сърдиш за грубата му обноска или за това, че не те разбира? Най-мъчното нещо е да търпиш. И този, който може да търпи, е велик човек.

Ние отиваме пред Господа, молим Му се: „Дай ни това, дай ни онова", а пък ни е страх да си снемем от гърба старите грехове, които крием от Него и с които не смеем да се разделим. А за да снемем, трябва да се изповядваме на един стар свещеник и Господ ще влезе в него, ще ни изслуша и ще ги снеме, и след това възможно е до един месец да добием ясновидство. Изповедта може да стане и на уединено място, като си представим във видение едного от братята Господ също ще обземе представяния ни брат и ще ни изслуша и освободи

Не се изповядвайте на млади хора, защото възможно е да не са достатъчно силни да понесат греховете ви и можете да станете причина да паднат. (*Г-н Давидов разправи, че когато повярвал и се обърнал към Бога, изповядал се на отец Никона в Коджабукския манастир, комуто казал и майчиното си мляко. Тогава г-н Дънов каза,*

че той се е освободил, а него е натоварил и понеже не е могъл да понесе греховете, падна, и сега е в положение, каквото го виждаме.)

Човек живее в материалния свят с ума и тялото си; в астралния – с душата си; и в духовния – с духа си.

Духовете ни завземат по два начина: чрез прозявката и чрез гнева.

Тия, които ни обземат чрез прозявката, не са опасни. (*Веднъж г-н Дънов е говорил с покойния сега дядо Сава Хаджидечев от Бургас. При обикновен разговор дядо Сава се прозял и започнал да разказва за Христа, Евангелието и вярата. Повторно се прозял и обърнал да разправя за царя, войската и войните. Трети път се прозял, започнал за манастирите, управлението и политиката. Четвърти път се прозял, започнал пак за Евангелието и вярата. Вижда се, че първият дух е бил някой религиозен, вторият – военен, третият – политикан и четвъртият – пак първият се намерил*).

В момента на гнева, когато разсъдъкът спре да действува в човека, духът се изтласква вън, тялото остава празно и в този момент може да се намери един нов дух, който се загнездва в кръвта и трябва със сила да се извади.

Когато на някого ще се даде ясновидство, при замижаване ще види едни конусообразни форми, на върха с топчица и закривени във вид на запетая, да се въртят в кръг, едни от тях са бели, други черни, това са два духа – бял и черен, които се борят кой да ни завладее. В тоя момент ние да се не месим в тая борба, защото можем да станем жертва, а само да помагаме на светлия дух, като се молим Богу, той да излезе победител. В края, когато белият дух вземе връх в борбата, ще ни обвие в една светла материя и това е знак, че ни е обзел.

Когато ядем с благодарение , ние сме използували всичко онова, което сме яли. Щом сме доволни от сготвеното, даже малко да забележим на жената, че яденето е безсолно или прокиснало,

„праната“ изчезва, и ние нищо не сме се ползували. Ако яденето е безсолно или недокиселено, възхвали, че превъзходно е сготвено и стани, сам си дотъкми на вкус. „Праната“ е жизнената сила, която съществува във всеки човек, но в различно количество. Комуто раната се заздрави лесно, той има по-голямо количество прана. И обратно, който е беден на нея, бавно му заздравява раната. Има закон, чрез който върху каквато и да е голяма рана, като си туриш ръката, моментално заздравява.

Благодари на Господа, когато ядеш, защото ти е дал възможност да се наситиш и събереш нови сили и да продължиш живота си на земята. Благодари, когато изчетеш някоя книга, защото ти е дал възможност да събереш нови знания.

Благодари, когато откъснеш едно цветенце и го помиришеш, защото те е насладил. И за всичко, за всичко благодари! Физическото тяло ни дава грубия материал и служи за скеля, за съзиждане духовното тяло, с което ще се материализираме и дематериализираме, когато минем в духовния мир. Ако душата във физическото тяло не е успяла да си съгради духовно тяло, то тя след смъртта на физическото тяло остава като сираче, бедна и не може да се проявява, понеже няма от где да черпи сили.

Духовният свят се представлява като мираж – приближават към него и той изчезва от погледите им, не го намират и казват, че няма духовен свят. При няколко такива опити те разумяват, че другаде е същността на нещата, и ще се върнат по-нататък не за миража, а за самата същност. Същото нещо става, когато гледаме нещата в огледала.

Амин!

Беседа, държана от Учителя на 9 април, четвъртък 1914 г. Бургас

ПОЗНАЙТЕ ИСТИНАТА И ИСТИНАТА ЩЕ ВИ НАПРАВИ СВОБОДНИ

Стремлението на всеки един е свободата в света. Под думата „свобода“ да разбираме широчина на своите действия, мисли, желания, които са скрити в нас, и премахване всички стесняващи ги условия.

Свободата е едно качество на Духа.

Да лишим някого от свобода, е падане. При изгубване условията за развиване свободата се ограничава. Например изгубване една част от тялото – ръка, крак, това е намаляване на свободата. Изгубването на ума, мисълта, зрението, слуха и изобщо всички чувства е пълно ограничение на свободата.

Истината е условие да се възвърне свободата на духа. Свободата подразбира три условия. Първо, свобода на тялото. Второ, свобода на волята и трето – свобода на сърцето за проява на чувствата и мисълта. Христос казва: „Истината ще ви направи свободни.“ Истината ще ни покаже пътя към свободата. Не всяка мисъл, желание, воля ни носят свобода. Всяка дума е хвърлена граната. Всяка дума е съчетание от мисли. Една лоша дума, мисъл може да ни лиши от свободата. Казаната обидна дума произвежда своя ефект. Всякога трябва да имаме мярка, за да пробваме, мерим своите мисли и желания. Тая мярка, тоя пробен камък е Христос. Той винаги трябва да бъде пред нас и в ума ни. Когато сме винаги с Христа, у нас се пораждат изобилно мисли, желания и стремеж за работа, а това е добър признак. Само че не всички са от едно и също качество, трябва да знаем кои от тях да избираме. Мислите и желанията са камъни от една кариера, от които се гради бъдещото човешко тяло, а то е

духовното. Тия мисли и желания идат от разни направления. Трябва да умеем да избираме необходимите камъни за градивото. За градивото на къщата ни необходими са освен камъни още и железа, дървета и други материали. Има духове, които ни продават от всички материали скъпо или евтино; когато ни ги продадат по-скъпо, излъгали ни са колко струват.

Христос иска да ни направи свободни. Ние сме обвързани с хиляди задължения – първите от тях са към родителите, сетне към братятасестрите, по-подир, когато встъпим в брак, към жената и децата, по-подир към обществото и пр. Изкуството е да знаем как да постъпваме към всеки един от тях. Свободата има права и задължения. Обществото само с права или само със задължения не може да вирее, а са необходими двата процеса, които трябва да вървят заедно. Правата се ограничават според изискванията на нашите нужди. Искаме ли повече, ще се появи обратна реакция Гдето има повече мед, ще се съберат и повече пчели, да го ядат. Гдето има повече богатство, около нас ще дойдат всички лоши духове. Богатството е необходимо за свободата – то, като дава блага, дава и злини, може да стане човек мързелив, горделив и прочее.

В Христовото учение стойността на човешката душа зависи от вътрешните качества – да бъдем свързани с Господа, т.е да бъдем облечени в Истината, а то е да бъдем облечени в Любовта.

Слънцето познаваме по неговата светлина и топлина. Бога познаваме по Истината и Любовта. Когато Истината влезе в нашия ум – ние мислим, а когато Любовта влезе в нас – ние действуваме Истината е вътрешният зародиш на душата. Ако я имаме, ще усещаме винаги едно засилване – не ще има старост, а все младост, ще се чувствуваме всякога бодри. Мъчнотиите са едно благословение

– те са едно условие, за да се повдигнем, защото ще се трудим да ги отстраним, за да добием благата.

Всички наши органи, части от тялото като ни помагат, те ни и ограничават, затова трябва да знаем техните функции, за да работят правилно. Сега създаването на духовното тяло ще бъде нам подчинено. То ни напуща и ние се разделяме с него. Трябва да се сродим с всички духове, които съставляват, живеят в нашето тяло и ни помагат. А то е, казва Христос, че трябва да се сродим с Небето, а сродяването е задължение. Христос се сроди с всички духове. Той се самопожертвува не само на кръста. Съществуването на всичко, върху което сега живеем, е от Христос, затова ние Го и обичаме. Той ни е оставил богатство, за да се ползуваме, а не и да го обичаме. Той ни го е оставил, за да се ползуваме, а не да го вземем да го делим. То е богатство, за което Христос се е самопожертвувал. Ако не го ползуваме, Той ще ни го вземе. Той ни го е дал, да се развиваме духовно и да ни приготви за ангелски живот – след тоя свят ще трябва да преминем в друг – света на ангелите.

Христос иска да ползуваме пробния камък, а това е нашата Божествена душа и когато я намерим, ще бъдем свободни. Христос в света е учил хората как да намерят своята заровена душа– скритото богатство. Много от нашите души са заложени и трябва да ги намерим. Когато човек е слязъл от небето към земята, той е заложил своята душа, затова трябва да я откупим. Всички живели преди нас хора са работили земята, натрупали са пръст, и ние трябва да работим с душата си върху същата почва. Затова се иска да имаме условията за мярката – пробния камък. Обръщението, покаянието и прочие, и тук става процесът на новораждане. За да се сдобием с пробния камък, трябва да бъдем свободни; за да бъдем свободни, трябва да благодарим за всичко, което ни се случва – добро, лошо, и това е

Христос да живее в нас. Тогава всички длъжности за нас са еднакво важни. Не ще ни се отдаде по-голяма длъжност, ако не сме изпълнявали по-малката добре. Бог и ангелите изпраща да слугуват на някоя грешна душа за изправлението ѝ. Всякога трябва да започваме от по-малките работи и да отиваме към по-големите, а не да казваме, че като сме свободни, не сме длъжни да извършваме някоя работа. Господ е създал земята и когато тя изпълни своите мисии, нейните частици ще се разширят и ще се свърши земята.

Всеки наш акт в света е колективен, защото сме свързани с много духове. Всяка наша мисъл е едно задължение – една полица, и духът, който я има, той ни ръководи и сме в неговите ръце. Затова да не желаем големи работи, защото, като ги искаме, като наше право ще ни се дадат, но по-подир ще каже духът: „Сега плати!“, а като нямаме да платим задължението си, идват страданията ни, лишения, болести и прочие..

Всеки гневен е окраден, защото е извън тялото си излязъл и духовете го обират. Затова всеки да следи в своята „къща“ – тялото си – това е свобода. Сме ли в чужди къщи, не сме свободни, защото всякога ще могат да ни изпъдят.

Първото важно нещо е сега да различаваме нашите желания и мисли: които от тях са за наша полза, тях да искаме да се изпълнят. И тогава казва се: Господ ги е предназначил за нас.

Беседа, държана от Учителя на 13 април, понеделник 1914 г. Бургас. (По бележките на Минчо Сотиров, Иван Гарвалов и Величка Стойчева)

1915 г., Бургас

БЕЛЕЖКИ ИЗМЕЖДУ РАЗГОВОРИТЕ С ПРИЯТЕЛИТЕ, КАЗАНИ ОТ УЧИТЕЛЯ НА 5 ЯНУАРИ 1915 Г.

В понеделник, 5 януари 1915 г., в 15 ч. и 30 мин. пристигна в Бургас Учителят П. К. Дънов, идещ от Сливен.

Измислили са хората, между другото, и „топове“. С топовете сега само развалят къщичките на хората – не могат да ги убиват. Направил си човекът къщичка, удрят го с граната и хоп, изпъждат го от къщичката. Само че когато след изпъждането му от къщичката се намери отвъд, важно е по-скоро да се събуди и да дойде в съзнание.

За да се оправи на някого работата, трябва на друг да се развали. От 2000 години работите на дявола бяха оправени, а на хората не им бяха оправени работите. Сега работите на дявола ще се развалят, а на хората ще се оправят.

Отсега нататък, който иска да му върви, да казва ИСТИНАТА, а който иска да си загуби гражданските права,, нека лъже.

Беседа, държана от Учителя на 5 януари, вторник 1915 г. Бургас

РАЗГОВОР ЗА ОТКРОВЕНИЕТО

За да изтълкува някой едно пророчество, той трябва да се върне назад във времето, когато пророкът е изказал това пророчество по известни формули, да разбере какво е искал да каже.

Когато от пророчествата се вземе известна емблема, за да се разбере нейното значение, трябва да се види от кого я е взел пророкът, кой я употребява: военни, религиозни или други. За подобно се отнася – та при тълкуването трябва и да ѝ се предаде такъв характер. Тръбите, конят са военни емблеми, книгата – религиозна и пр. Четирите ангела, свързани при реката Ефрат (Откровението), представляват четирите поробени народа около тая река, които сега ще се освободят (Асирия, Вавилония, Армения и ..).

Ангелът в 10: 2 на Откровението, който излезе с книжката, показва новото учение, което ще дойде. Числото 10 показва царската власт, която е сега в 10 държави.

Питат ме: кой ще победи в сегашната европейска война: германци или руси? – Който казва, че в настоящата война ще победи Германия или Русия, Съюзът или Съглашението – не разбира духа на пророчеството. Няма да победят нито едните, нито другите, ще победи третият – Христос.

Отгоре ще дойде победата.

От тия царства ще изчезне едно, за да се въздигне новото царство на Христа, а това ще бъде царството, гдето работи Христос – Българското царство. Гледам, турили в новата софийска църква „Александър Невски" статуята на цар Фердинанд. Това е светското. Защото, за да се причисли някой между лика на светиите, това значи много – трябва обаче по-рано да страда.

Питат ме: „Защо пострада България?“ Отговарям. За да стане Фердинанд светия. Защото България се готви за нещо възвишено– да завземе тя това десето царство Добре – туриха българите Фердинанд между светиите, провъзгласи се той за цар. Царството, ца– ризмът има голямо значение, обаче казаха им от горе: „Да видим сега, да пострадате. Постъпчете ги, да видим, знаят ли да търпят.“

Първото качество на светията е да търпи. Кой е белегът? Откровението 13: 16. Всяко нещо днес с пари става, всички с този белег си служат. Откровението 13: 18. Кое е числото 666? То е кабалистическо число. Нали човек бе създаден в шестия ден?

При това 3 по 6 прави 18, това са трима царе: руският, германският и сега българският. И тримата трябва да отстъпят на Христа, Който иде. Числото 18, както и числото 6, е човешко. Има и друго тълкуване. Човекът е трояк. Той живее на физическия, астралния и духовния свят.

Какво е отношението на България спрямо великите сили? Както една малка клечица тук, на физическия свят, е нищожна, понеже се търсят все големи клечки, обаче на духовното поле тя означава нещо, защото е при едно по-нежно състояние, гдето няма големи клечки. Така и една малка болка, ако се яви някъде по тялото, нищо не значи, обаче ако е някъде към окото, ще се почувствува, даже да засмъди колкото бод на игла.

Човек трябва да види какво е отношението на онези народи, които са горе. Техните царе се наричат богове.

Архангел Михаил се бие горе и като свали нечестивите долу, ще се вдигне за известно време мирът от земята, както е сега. Тук воюват 17 милиона войници, а тези, които ще паднат от горе, са 200 милиона.

Съвременният строй и бъдещата епоха имат съотношение, както една гъсеница към пеперудата. Гъсеницата, докато стане пеперуда,

трябва да преседи известно време в пашкула. По отношение пеперудата (бъдещата епоха) трябва да стои 50 години в пашкула, за да излезе оттам.

В двайсетия век се ликвидирва: всеки си взема своето. Сега са години на ликвидация.

Няма светия, който да не е бил бит, преди да влезе в Царството Божие. Но сега вече астралният свят е очистен – няма дяволи Когато отидете там, няма да ви бият.

Това е хубаво в българския народ, че има духовно пробуждане отвътре. И то не само масата, но и интелигенцията. Там е спасението на българите, в това духовно движение.

Тия събития всички ще ги гледате. Взели сте си по един билет и ще гледате. Друго е, когато ви се разправи повърхностно това, което ще се представлява, друго е, когато сами го видите. Вашите въпроси приличат на това, когато някой започва да разпитва за съдържанието на пиесата. Който се интересува и е нетърпелив, казвам му: Вземи, купи си билет и след три часа ще видиш.

Българите казват: „Биха ни, взеха ни маслото“, но не бойте се, вашето масло не е в сърби и гърци. Те взеха айрана, а маслото отиде горе в небето. Кое е България? То са живите, съзнателни хора. Какво ще стане с България? – Тя е посята и ще трябва да поникне – да пострада. Някой се пита: „Какво ще стане с мене?“ – С тебе ще стане това, да работиш смирено пред Господа, със слугинска престилка да слугуваш. Някои искат с корона да слугуват на Господа. Когато имаш къща, богатства и пр., не можеш да слугуваш, тогава на тебе трябва да слугуват.

Какво ще стане с Румъния? – Каквото става с някой разбойник, когато го пуснат от затвора – отива си в къщи. Румъния ще бъде заобиколена със славянството и ще остане като островче в море. Виж,

друг е въпросът с гърците – те имат култура, обаче те трябва да се държат добре със славяните, за да се благословят. Иначе Господ ще им прати старите господари – италианците. Сега културата се пренася в славянството. Българите и останалите славяни трябва да се съединят. Но на ума на поляци и сърби не трябва да се разчита, като се говори за бъдещата култура, защото техният ум е умът на парите. Те са достигнали да имат пари, сила и власт, а бъдещата култура иска нещо повече.

Какво е изгубила България? – Да вземем за пример двама съседи, от които единият отнема по някакъв начин имота на другия. А ограбеният има син и другият – дъщеря. Те (младите) се влюбват и като се оженят, кой става по-богат? Сега гърци, сърби и българи Господ ще ги ожени, в съюз ще ги съедини Господ. Защо ни наказахте? – Защото бай Ганьо се дуелира – има си закон, по който го наказват. По-добре, че стана така. България ще се определи в сегашната европейска война, или всесветска война, след като бъдат определени Гърция и Румъния. Ние, българите, ще отиваме в Цариград.

Беседа, държана от Учителя на 5 януари, вторник 1915 г. Бургас

ПОЗДРАВ ЗА НОВАТА 1915 ГОДИНА КЪМ ВСИЧКИ

„Ходете във виделината, за да бъдете синове на виделината.“

Виделината за душата е това, каквото е светлината за тялото. Храненето, растенето, развитието на тялото е невъзможно без светлина Също така е невъзможно за душата да расте, да се развива и да даде плод без виделина Както светлината произтича от слънцето, тъй и виделината иде върху душата от Бога. Светлината не е едно и също нещо със слънцето, също и виделината с Бога. Светлината ни подсеща за слънцето, виделината ни упътва към Бога. Когато имаме светлина в облачно време, не можем веднага да посочим где е слънцето, защото не го виждаме от облаците. Това ще направим, като се възползуваме от придобитото си знание и опитност, като размислим колко е часът кое годишно време имаме и следователно где приблизително в дадения момент би трябвало да се намира слънцето След това ще се взрем по-внимателно в определената посока, вероятно ще зърнем по-силна светлина, ще видим, макар и мрачкаво, слънцето Също така, имащи виделината, изпращана от Бога, ние със същите усилия, опит и знание можем и трябва да търсим Бога.

Когато детето се роди, майката и бащата му дават условия за живот и растене на тялото. Също така, кога се ражда човек, дава му се виделина – условие за развитие и растене на душата.

За нашия стремеж да живеем на небето се искат условия. Такива са условията, които спомагат на душата да се очисти и обогати духовно Защото небето е за живот само на души, богати духовно, чисти, облечени в сватбарски дрехи *Да бъдем синове на виделината,*

това значи да имаме и използуваме дадените ни условия – виделината – за наш духовен прогрес

Светлината дава на растенията възможност да се хранят от соковете на земята, които тя преработва в листата им в хранителен за растенията материал. Тъй растението расте и дава плод.

И нашата душа е едно растение, което трябва да даде плод. Чрез сърцето ни тя пуща в материалния свят корени – това са желанията. Желанията и мислите са соковете на душата, които я правят добра, дават ѝ възможност да принесе плодове на доброто. Добри можем да бъдем чрез мисли и желания. Те обаче биват ценни, когато се свържат и проявят в един акт. Реализират ли се в такъв, душата ни е дала плод, използувайки условията, който са почва. И тъй както светлината превръща соковете в растителен и плоден материал, тъй и Божествената виделина превръща мислите и желанията ни в добри дела – плодовете на душата.

А това значи да сме „синове на виделината", т.е. да използуваме виделината, дадените ни от Бога условия за живеене, да дадем душевен плод чрез виделината.

Като синове на виделината имаме различни отношения към нейния източник – Бога. В разни времена Бог ни дава различни условия за развитие. И синовните ни отношения към Бога душата ни в разно време разбира различно, съобразно условията, в които Бог ни поставя да работим, като най-добър възпитател, да ги използуваме, за да се разбираме, та да станем добри.

За да влезем в небесното царство, трябва да бъдем спасени. Само спасението обаче не е достатъчно, а трябва да се възползуваме от него. Спасението е, че Бог ни избавя от лошите условия, при които нашата душа, ум и сърце не могат да се развиват и ни поставя в други, в които това развитие е възможно. Когато спасяваме някого от

затвора, ние го извеждаме от едни условия, пречещи за неговото развитие, парализиращи го и го поставяме в други, благоприятствуващи го. Но по-нататък спасеният сам трябва да се развива, да разработи, използувайки условията, знание, опитност. Иначе макар и да има благоприятни условия, той може да не се развива, да не прогресира, въпреки факта, че е спасен. Тъй че ние, спасени от Исуса Христа, сме избавени от лошите, пречещи на развитието ни, условия и сме поставени в нови условия – виделината и благодатта, които ние трябва да използуваме за своето развитие и прогрес.

Спасението води към свобода: спасеният човек от затвора е изваден на свобода. И ние, спасени от Исуса Христа, сме свободни чрез Исуса.

У всекиго от нас се таи скрит, истински живот, душата ни, свързана с източника на живота, който ни я е вдъхнал. Този скрит живот, тази Божествена искра е, която постоянно негодува в нас, въздиша, недоволна е, търси нещо по-друго, по-високо. Тоя скрит живот е стимул на прогреса, той го движи.

Сега, когато той е поставен в условия, пречещи на неговата проява и на естествения развой, ние не сме свободни. Наопаки, свободата е, когато скритият душевен, могъществен живот се извади от едни условия, пречещи на развоя и проявата му, в условия, благоприятни за този развой и проява. Значи свободата е следствие на спасението. Неспасеният не е свободен. Обратно, освободен ли е вътрешно човек, чувствува ли, че неговата душа е в единение с Твореца Син, с душата на всички хора на света, не чувствува ли пречка за това единение, той е спасен. Грехът е пречка за това спасение, следователно обхванатият от грях не е свободен. Ето защо

апостолът казва на римляните, че като сме спасени, ние сме свободни от греха.

Дават ни се признаци, по които да познаваме свободни ли сме или не. Тия признаци са страданията. Те показват, че животът ни трябва да излезе в други условия на съществуване. Мине ли животът в благоприятните за развоя му условия, страданията не се чувствуват. Ангелите са свободни. Те са в условия най-благоприятни за проявата на техния вътрешен живот. Светиите не са били обладани, не са се оплаквали и не са чувствували страданията, защото душевният им живот е бил по-пълно проявен, поставен в по-висшите условия, в Божествената атмосфера, гдето са били свободни. И тъй, страдаме ли, трябва да насочим вътрешния си живот към по-висши условия. Повдигнем ли, усилим ли вътрешния си живот, поставим ли се във връзка с могъщите праведни и светли духове, ние сме свободни и не ще вече страдаме. Това пък значи, че ще сме синове на виделината, че сме използували дадените ни условия.

Който е син на виделината, той се ползува от светлата и тъмната страна на живота. С други думи: той умее да използува за своя подем и щастие, и нещастие; и помощ, и пречки.

Възпитателят поставя на възпитаниците си не само гладък път, не само условия, но и пречки, които трябва да бъдат надвити. Улесненията подпомагат спечелването на знание, но пречките обогатяват опитността. Свободният човек не е без пречки в пътя си, но той лесно побеждава и отминава, а неспособният се спира при тях. Ето защо Бог, като отличен възпитател, дава на чадата си пречки, които те трябва да се научат да надвиват. Само тогава ще бъдат свободни и силни.

Често ние се оплакваме от страстите си, от лошите си мисли и желания. Това не е правилно. Те са условията, при които душата ни

узрява, или по-добре плодовете узряват. Всяко подобно условие ни е дадено от Небесния ни Баща, за да го победим, да го надвием, да го обърнем от наш господар в свой слуга, та тъй да станем добри, мощни в доброто, богати духовно. Иначе и не може да бъде, защото „Царството Божие се взима от тия, които се насилят да го вземат.“ А това насилие е борба. Пък „борбата ни не е срещу плът и кръв, но срещу началствата, срещу управителите на тъмнината на този век, срещу лукавите духове на поднебесната.“

Прочее, кога водим тази борба „срещу управителите на тъмнината на този век“, ние сме синове на виделината и ще имаме помощ от небето. Затова трябва да търсим тази помощ, да бъдем готови „да се облечем във всеоръжието Божие“, като се препашем с истината, облечем с бронята на правдата, вземем шлема на спасението и меча на Духа – Словото Божие, като се молим духом на всяко време.

И тъй, искаме ли да сме синове на виделината, трябва да използуваме всички условия – добри и лоши, в които сме в даден момент, и като ги използуваме за своето развитие, ще се освободим от лошите условия, те. ще станем свободни. По този начин със собствен опит и придобито знание ще намерим Бога, източника на виделината. Тъй синът на виделината бива радостен, не се отчайва в душата си. Ето как синът на виделината придобива Божественото равновесие в себе си, а също го внася и в света.

Във взаимоотношенията и дейността на хората има два вида, две категории закони. Първата категория закони има механически характер и има две страни: събиране и изваждане. Втората пък има Божествен характер и страните ѝ са умножение и деление.

Грехът винаги се съпровожда с действия от първата категория. Например Адам и Ева се събраха, събраха себе си в плода, събраха се

и със змията. С това извадиха наяве непослушанието и гордостта си. Извади ги Бог от рая. Събират се жени на едно място и почват да събират греховете, почват да клюкарствуват и да одумват хората – изваждане наяве хорските и свои недостатъци.

Евангелският богаташ направил житница и събрал вътре житото си, без да го използува побожественому. Затова пък Бог му извадил душата в същата нощ. Елмазът е скъп, лъскав – това е върхът на светския живот – но той събира и пречупва слънчевите лъчи, без да ги умножава.

Житното зърно е скромно, евтино, но то, посято в земята, се умножава. Такъв е духовният човек. Добрият и верен раб умножава талантите на господаря си – изпълнява Божествения закон. Семето, паднало в добрата почва, се е умножило на 30, 60 и100. Когато Бог сътворил човека, дал му заповед „да расте и се умножава."

Имате ли у себе си добри дарби и таланти, трябва да ги умножавате. Жената да вижда у мъжа си добрите черти, които да гледа да умножи. Вследствие на това пък мъжът ще почне да дели с нея чувства и признателност, ще дели усилията си, като ще ѝ връща със същата мярка, ще я обича, ще я цени и помага. Тъй трябва да постъпва мъжът. Види ли единият у другия лоши качества, да не ги изважда пред хората, а да гледа да ги обърне в добри и като станат такива, да ги умножи.

Ако е казано, че Царството Божие прилича на квас и синапово зърно, то значи, че щом елементите на това Царство влязат в човешката душа и дух, се умножават. Бог ще раздели с тях Царството Си.

Изхождайки от това гледище, че ние трябва да бъдем синове на виделината, значи, че трябва да умножаваме, да използуваме всички условия, в които сме, за наше и на близките ни добро.

Както размножението на растенията и животните е възможно само при светлината, така и умножението, т.е. действията човешки по Божествения закон, са възможни само при виделината. От синовете на виделината се иска да бъдат не външно лъскави, не едни безплодни и нерастящи елмази, а умножаващи се житни зърна. Безплодието е смърт – безплодната смоковница бе прокълната и отсечена, всяка пръчка на лозата, която не дава плод, т.е. не се умножава, също се отсича, а плодните се окастрят, за да дадат повече плод.

Прочее, да посеем семето на любовта и радостта, за да поникне мирът в умовете ни; да посеем семето на дълготърпението и благостта, за да поникне плодът на милосърдието в сърцата ни; да посеем семето на вярата и кротостта, за да поникне плодът на въздържанието в живота ни. По този начин пълният ни живот ще се прояви, сърцето ни ще се облагороди, интелигентността ни ще просветне, любовта ни ще се развие и щастието ще се придобие. Това е възходящият път на Бога за индивида, за обществото и човечеството.

Само така от трънения венец на България ще се изплете великото благо на балканските народи и славянството, и само по този път ще се дойде до обединение.

Беседа, държана от Учителя на 6 януари, сряда 1915 г. Бургас

ДОКАТО ФАРИСЕЯТ НЕ СТАНЕ МИТАР, НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ХРИСТИЯНИН

Без митарското стъпало не се отива на християнско. Яков (Битие 31; 23), докато не стане митар и не се покае, не става праведник. Павел, в *7 глава Послание към Римляном*, дълго стоя митар, за да стане християнин.

Гордостта води към падане. Тя е предвестница към падането. Така бе с България, така ще бъде и с Германия. Така е било, така ще бъде с всеки горд човек, с всеки горд народ, държава.

Религиозни не могат да бъдат всички. Такива са само тия, които са готови. Светът ще се спаси от един човек, който се е обърнал към Бога, защото той може да закваси много хора. Не е потребно количество, а качество. В религиозно отношение е потребна опаковка. Едни са ядки, други черупки, трети обвивки. Необходимо е теория и опит. Един човек вярва в себе си, друг в обществото, а само високо духовният вниква в същинската причина и той вярва само в Бога.

Някои проповядват, че няма Бог. Например учителите учат с такива лекции в училищата. Бог от това не се страхува, защото е силен и търпи всичко, но всеки, който сее, ще пожъне своите плодове. Виждаме ученици застрелват своите учители.

Бог е една необходимост за човечеството. Съвременните хора нямат понятие за вяра даже, а философската страна на понятието „Бог“ никак не я разбират. Когато човек добие истината, ще получи равновесие.

В един град пратили комисия да пита Господа, защо е направил царете. Техният цар бил много лош. От най-щателната справка по книгите на сътворението се видяло, че Господ е направил само човека,

а не и цар. Те са от хората и затова страдат от царете си. Един е Царят – това е Господ Христос.

Хората трябва да правят добро, или зло. Който нищо не работи, по-зле прави от тоя, който работи зло.

По въпроса за прераждането: То ако погледне човек философски – в света е само един Дух, тогава защо е спорът – има ли, или няма прераждане?

Свещениците ще ги вземем с нас. В десетина години свещениците ще ги прекараме през огън и ще ги вземем с нас.

Аз ще ви кажа кога ще дойде гонението. Сега е харман. Ще трябва да овършеем, та тогава ще дойде вятърът да отвее; това е гонението. Когато овършеем, нужно е да дойде вятърът да отвее.

Беседа, държана от Учителя на 6 януари 1915 г., сряда, от 19 ч. и 30 мин. (Разговор с Учителя в дома на Г. Стойчев, Бургас)

РОЖДЕНИЕТО

Защото днес се роди вам в града Давидов Спасител, Който е Христос Господ[51].

„Роди се“ – това е най-ободрителната дума в живота на земята. Какво съдържа тази дума? Раждането съдържа възвишеното, мощното и силното, което подтиква цялото човечество към съвършенство. Често запитват: „Как може да се влезе в Царството Божие?“, „Как можем да се освободим от ограниченията на законите, на природата, и можем ли да ги владеем?“ Аз отговарям: Когато се родите. Говоря за думата „раждане“, а не за „прераждане“: човек се е прераждал хиляди и милиони пъти. Започнал своя живот от микроб, увеличавал се, преработвал се, за да се роди, най-сетне, като човек в пълния смисъл на думата. Прераждането е процес, а раждането – един завършен цикъл от този процес. Като се казва в Евангелието „Днес се роди“, разбира се, че Онзи, Който е заченат преди милиони години, най-сетне Се е родил. Кой се е родил? Христос Господ – Той Се е родил. Думата „раждане“ съдържа велика идея, която Бог е вложил в Духа. И когато всеки от вас почувства, че се е родил, тогава ще се избавите и ще разберете смисъла на живота. Защото мнозина от вас не сте се родили още, а се прераждате и в прераждането трябва да се родите един ден, и ангелите да кажат за вас: „Роди се в града Давидов“. Във всяко сърце и във всяка душа трябва да се роди Христос. Съвременните хора казват: „Той се е родил в Йерусалим“, и отиват там на поклонение, но при все това те не разбират смисъла на туй раждане: в тях няма стремеж да живеят като Христа. Той се роди

[51] Ев. Лука 2:11.

между евреите, които бяха избраният народ, но и те не разбраха дълбокия смисъл на Неговото раждане – това, което Той носеше в себе си за цялото човечество: Божията Любов.

Всяко раждане се придружава със страдание. За да се роди, следователно, Христос в човешката душа, непременно трябва да се премине това страдание. То е същото, както когато майката ражда – трябва да претърпи известни страдания, да вземе всички грижи за детето. По същия закон и всеки народ или човечество, в което трябва да се роди Христос, трябва да вземат всички грижи, да подготвят почвата, да се роди и да отрасне това дете. Може би тази идея да е малко смътна, но това да не ви безпокои: то зависи доколко нещата са далеч или близо и с каква светлина можем да ги разгледаме. Всеки може да разбере нещата дотолкова, доколкото той има светлина. Ангелите, като възвестяват: „Днес се роди Спасител", определят каква радост носи той на човечеството: мир – най-високото изявление на Бога. Господ се изявява като мир. А мирът е закон на хармонията, на единството на разсъдъка, на възвишения характер, на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Добротата, на Правдата – това е мирът. Може да се роди само онзи, който носи мир – вие не можете да се родите, докато не разберете тези дълбоки истини, докато не придобиете мир в себе си.

Сега нека разгледаме психологически думата „раждане". Тази дума има отношение към мистицизма. Един християнин, който иска да стане мистик, да проучи Божествената природа, да се удостои с името „човек", трябва да разбира добре думата „раждане". Чели сте в Битието, че Бог направи човек от пръст, вдъхна в него и той стана жива душа. Тогава е царял процесът на „вдъхването", а сега – процеса на „раждането". Аз бих ви обяснил думата „вдъхване", но и моето обяснение ще бъде непонятно, защото в тая дума има нещо

необяснимо за сегашните хора. Обаче ще дойде ден да я разберете. Сега да преминем на противоположностите, които изисква законът за раждането, който е закон за вечното развитие. Чрез тоя закон Господ напълно се изявява на нашата душа и чрез него Духът положително работи. Всичките ви въждeления са под закона на раждането; чрез него се проявява и усъвършенства висшето, Божественото съзнание у човека. Обикновеното човешко съзнание е тъмно понятия. Върху раждането има различни схващания. Ако ви попитат за тази дума, ще кажете: „Раждане значи да се зачене и роди дете“. Раждането не се разбира по отношение на тялото, а по отношение на човешката душа, т.е. зачеването на онзи Божествен зародиш, за който ви говорих, и раждането му, и когато кажем: „Роди се човек“, освен процеса на завързването и растенето, ние подразбираме и процеса на знанието и мъдростта. Докато няма знание човек, не може да каже, че се е родил. И животните, и рибите, и микробите се прераждат и имат стремеж да завършат този цикъл на прераждането. В българския език думата „прераждане“ подразбира преработване на нещата. Да преживяш, като вола, не е нищо друго, освен да преработваш. Значи и ние тука на земята не вършим друго, освен да преработваме известна опитност, която сме придобили от милиони години.

Някои питат: „Откъде идем?“ – От голямото море. Може да запитате: „Колко години сме стояли там и как е станало нашето излизане?“ Като ви е пекло хиляди години, слънцето на живота ви е вдигнало нагоре и по закона на изстудяването на телата вие сте слезли долу. Значи Духът ви е вдигнал, както слънцето вдига парите от морето, и ви е пратил на земята. Не мислете, че тук е голямо нещастие за вас – то е голямо благо. Казвам ви, че няма на света по-велико знание от това, да знаете да страдате. Най-високото проявление на Любовта е страданието. Който не е разбрал смисъла на

страданието, той е още животно, микроб, който ще се преражда много, и обратното, оня, който е разбрал смисъла на страданието, той се е родил, той е човек. Страданието е дял само на човека. Животните не страдат, както човекът: ударите за тях са само масаж. Кучето квичи от пръчката, която се слага върху му, но щом се махне тя, и страданието престава. В страданието е дълбокият смисъл на живота, тъй наречената „мирова скръб". Тайната на живота се крие в страданието. Ако искате да усвоите Божествената Мъдрост и тайните на природата, казвам ви, че няма друг път, освен страданието. Когато човек иска от Бога да го прати на земята, Бог го пита: „Искаш ли да минеш през закона на страданието? Ако искаш, да те пратя". Ако каже: „Не искам", ще му рече: „Стой при Мене, в голямото море, защото щом излезеш от него, ти си вече работник, който трябва да се труди и страда на земята". А що е земята? Тя е голямата жена, ваша майка, която ражда и отглежда хората. Веднъж като ви приеме в себе си, тя ще ви държи милиони години да ви преработи, докато най-после ви извади готови и каже: „Ето моето дете, което вече може да ви говори с Божествения език на нещата".

Ще направя малко отклонение. В раждането се крие една велика сила на движението; то е най-силният импулс, който може да се даде на човек. Ако бихте се пренесли на слънцето с окото на един ясновидец, вие бихте разбрали с каква грамадна енергия изпраща своите лъчи. Вие казвате, че топът бил много силен, понеже могъл да изхвърля една граната с такава сила, че я праща на 120 километра разстояние. А представете си с каква сила и бързина всяка секунда слънцето хвърля вълните от своите лъчи и колко километра преминават, докато се спрат на едно място! Според физиците те са 300,000 километра в секунда. Можете ли да си представите тази сила? Тия лъчи постепенно отслабват и намаляват светлината, понеже

светлината зависи от силата на движението. Колкото по-силно е движението, толкова по-силна е и светлината, докато този изстрел срещне крайния предел и се спре и преобърне на тъмнота. А знаете ли що е тъмнота? То е обратният процес; изстрелът на светлината е отдолу нагоре, а движението на тъмнотата, което достига крайния предел – е движение отгоре надолу, т.е. от периферията към центъра. То е най-слабото движение. И тъй, тъмнотата е горе, а светлината е долу. Ама ще кажете: „Нали знаем, тъмното място – това е адът“. Адът що е? Някои мислят, че адът е специално място на мъчение. Що е място на мъчение? Жена, която иска да роди, мъчи се; също и земята е заченала, и милиони и милиарди същества в нея и над нея се мъчат да родят. То е адът. Някои не искат да бъдат там, а искат да бъдат на небето, и казват: „Аз не искам такъв ад“. Докато не минете през ада, човеци няма да станете. Затова именно раждането подразбира този ад. И той не е така страшен. Човек, който се е родил и е прегрешил, отклонил се е от закона; предстои му падане и то ужасно. Пак ще бъде турен в топа на слънцето, изхвърлен със силен изстрел и ще пътува в пространството милиони години и някъде ще се спре – ще зависи с каква сила ще бъде хвърлен от Господа. И ако бъде хвърлен с голяма сила и пътува 100,000,000 години, толкова години ще му трябват да се върне. Колкото по-силно се движи в пространството, толкова по-бавно ще се движи назад към Бога. И когато вече го наближи, Бог ще го привлече с по-голяма бързина. И тъй, да се роди човек, то значи да достигне крайния предел, до който неговата душа е хвърлена в пространството, дето ще се спре и поеме своята еволюция наново. И когато завърши така своите прераждания, той ще се роди.

Човечеството, с прегрешението на Адам и Ева, изгуби надежда. Родиха им се две деца, но смъртта ги завладя; нямаше кой да ги

утеши, и те, като някои богати, които нямат деца, се оплакват: „Нямаме наследници – всичко туй ще остане на чужди хора“, и са обезсърчени. Човечеството се намираше в такова положение, но Бог му даде безсмъртно дете, за да го избави – то е Христос.

Във вашите умове често се раждат нови мисли. Слушах веднъж един виден проповедник да казва: „Аз имам толкова много идеи, че в 10–20 години не биха могли да се изкажат“. Но само след 10 проповеди той изповяда, че е изхвърлил всичкия си материал. Когато мислите, че имате много идеи, вие сте в закона на прераждането. Нали най-напред са създадени по-нисшите животни – бърбъзанци, мушици и прочее. Многобройните ваши мисли толкова струват, че не можете да ги впрегнете да свършат една свястна работа; те не могат да усъвършенстват вашия живот. Обаче когато дойде оная основна Божествена мисъл, тя ще бъде жива и едно с вас; ще се развива като новородено дете. Туй, което християнството нарича „идване на Духа“, то е тази Божествена мисъл, която едни наричат „подсъзнание“, други – „съзнание“, трети – „свръхсъзнание“; теософите я наричат „събуждане на висшето Его“, окултистите – „проявяване на сюблимното“, и прочее. Когато дойде във вас туй положение, вие ще усетите мир, постоянна радост, която не се менява. Някой ще каже: „Аз имам тази радост“; не се минава половин час и гледаш тази негова „радост“ изветряла! Тази радост е преходна, несъобразна със закона. Как може един скъпоценен камък да изчезне? Ти се заблуждаваш: то не е радост, а е мушичка еднодневка, която умира, и ти почваш да плачеш. Някой казва: „Аз имам мир, спокоен съм“; утре му дойде някое вълнение, веднага започва да бръчка мускулите на очите си; къде е тогава мирът? Не го напуска, но той не е бил действителен мир. „Аз съм християнин, 10 години се подвизавам, чел съм еди-кои писатели – Спенсер, Спържи, Апостол Павел“. Всички те

много хубаво казват, ами ти какво казваш? Защото като отидеш при Господа, няма да те пита какво е казал Апостол Павел и какво е направил Спенсер, а какво ти си направил. Няма да занесеш там Апостол Павел, нито Спенсер: те сами ще отидат при Господа, но ти с кого ще отидеш?

И тъй, тази е основната идея, върху която днес трябва да мислим.

Зная, някои между вас имат криви схващания за Духа: някои мислят, че Светия Дух и лошият дух са едно и също. Добрият и лошият дух са неща диаметрално противоположни. Няма такъв закон, дето един източник да излива и сладка, и горчива вода: както горчивата вода е винаги горчива, и сладката винаги сладка, тъй и доброто е винаги добро, а злото винаги зло. Какво нещо е доброто и какво злото, това е един много дълбок въпрос, и ако мислите, че в 5–10–100 години ще го изучите, вие се лъжете; трябва най-малко 1000 години да ви учи Христос, тогава ще имате какво-годе понятие върху едното и другото. С това ни най-малко не искам да ви обезсърча, но искам да ви кажа какви са законите, които направляват нашия живот, за да се освободите от някои свои излюзии. Всеки ден, всеки час в живота има своята програма; ние трябва да завършим тази основна работа на деня, от която зависи нашият прогрес. При туй, няма защо и много да се безпокоите дали ще се развиете: ще се развиете, аз ви го казвам положително. Някои питат: „Дали ще се развия?“ – Като те хвърлят на земята, не само ще се развиеш, но и оттатък ще минеш. „Колко време трябва?“ – 1000 години. – „Много е.“ Но 1000 е човешко число; то не е много голямо число. 100 години е много пъти повече от 1000; 10 години е още повече. В този процес е обратното: 1000 години е най-малкото число, 100 години е по-голямото. Вие сте смутени. Числото 1000 има три нули, които показват трите условия, трите етапа, през които ще минете. В 1000 години трябва да формирате три

тела – в крайната нула ще формирате вашето физическо тяло, като минете във втората нула, ще формирате вашето сърце, а като влезете в третата, ще формирате вашия ум. Като дойдете при единицата, вие ще се родите, ще възлезете нагоре и ще кажете на Господа: „Ето ни пред Тебе, Отче – сега и ние можем да работим за Тебе“. Това е раждането. И с раждането на Христа се отбеляза една велика епоха в света – явяването на Сина Божи. Затова всички ние трябва да тържествуваме.

Временните страдания, които имате, са най-голямото благословение за вас. Няма по-хубаво нещо от страданието, защото само чрез него Господ ще ви даде благословение. Когато някой ми се оплаче от своите страдания, аз му казвам: „Дай ми от твоите страдания, аз ти давам моята радост“. И прибавям: „Сега усещам приятност от живота“. Той си казва: „Този човек е много добър“, но и аз казвам в себе си: „Благодаря, защото ми даде повече, отколкото взе; за мен скръбта повече струва“. И Господ предпочете да напусне Своето величие, Своята слава, да слезе на земята да страда. За това има причини и то е най-великата Любов, която Господ изяви. Когато почнем да схващаме, да разбираме вътрешно страданието, ще дойдем до истинския процес, който християнинът нарича „спасение“. Не можем да бъдем спасени, ако не признаем, че страданията са благословение. Спри се и кажи: „Страдание, ти си ми потребно, за да се родя“. Ако страдаш повече, туй показва, че си по-близо до Бога. Когато страданието дойде до крайния предел, веднага се ражда радост. Майката изпитва най-големите страдания, когато ражда; в този краен момент всички бягат и се крият: но когато се роди детето, всички се радват. Да, за да се роди, всички трябва да викат – и жената, и мъжът. Мен ми разправяха за една случка в село Николаевка, станала преди 50–60 години. Жената на един виден турчин я заболяло

зъб. В селото имало един българин, който вадел зъби. Турчинът я завел при него да ѝ извади зъба; кадъната се качила горе – къщата имала два етажа, – турчинът останал да варди долу. По едно време жената започнала да вика, но и мъжът почнал да вика долу. Зъбарят взел да се чуди: „Аз вадя зъба на едного, защо вика другият?“ Така и ние сме свързани – когато чужд зъб се вади, трябва и ние да викаме. Аз ви говоря това, понеже се подвизавате в една епоха на велики страдания. Трябва да гледате на нещата като мистици, а не като обикновени безучастни зрители; да знаете, че страданията са най-голямото благословение, което ни дава Господ. Един ден ще го проверите. Избиват се хора, настава глад, мор, бащи и майки изгубват децата си, сестри обезчестени, семейства опозорени – от всички тези страдания вие трябва да извлечете полза, на страдащите да изпратите радост и да кажете: „Дайте ни от вашите скърби“. Вие седите и казвате: „Добре, че не сме на бойното поле и че не гладуваме“. Каква опитност ще извлечете от това? Напротив, влезте в положението на душите, които страдат, идете и им помогнете; тогава ще бъдете благословени. „Ама как можем да помогнем?“ – То е най-лесното нещо: ако не можете непосредствено, можете духовно да помагате на хората. Всеки човек е длъжен да вземе поне половината от скърбите на другаря си и да му даде своята радост. Казвате му: „Господ да те благослови!“ Господ чрез вас благославя хората. Ама казвате: „Нека намери другиго, не чрез мене“. Електрическият ток, като мине през желязна пръчка, магнитизира я. Ако Божественият ток не мине през вас, как мислите да се подигнете? И сега всинца мислите, че вашите идеали са разрушени, съсипани. Не са съсипани. У вас са се наплодили много мушички, бръмбарчета, риби, птици, млекопитаещи и когато се очистите от тях, вие ще станете умни. Когато постепенно съградите вашия храм, ще дойде и ще се роди в

него Господ. Че се е родил Исус Христос преди 2000 години в Йерусалим, това ни най-малко няма да ви ползва. Може да пеете тази песен още 4000 години, тя няма да ви помогне. Ще се издигнете само тогава, когато ангелите влязат във вашата душа и кажат: „Днес се роди в дома Давидов Спасител“. И когато се роди Христос, там ще бъде и Ирод, и Пилат, и първосвещеникът Каяфа. Сега ще кажете: „Ама това дете – то е беля, я да се освободим от него“, и може да го дадете и на Пилата да го разпне, и то ще отиде при други. Както Христос напусна евреите и отиде при езичниците, така и вашето дете ще отиде при други – при ония, които ще му дадат подслон. И вие ще бъдете избран, но изоставен народ! И като ви питат: „Защо страдате?“, ще отговорите: „Защото предадохме нашето дете на Ирод и Пилат, за да го разпне“. Затуй казвам, че трябва да се застъпвате за вашия Господ и да кажете: „Ще живея с Господа; живее ли Той, и аз ще живея; умре ли, и аз ще умра“. И както след страданията Христос възкръсна, така и вие ще възкръснете – ще научите закона за безсмъртието. Има хора, които са близо при възкресението; апостолите са възкръснали и работят на земята. Ще кажете: „Защо не ги виждаме?“ Възкръсналият може да види възкръсналия, както музикантът разбира музиканта, както докторът разбира доктора и т.н. Трябва да имате тази способност да разбирате, и затова именно стоите на земята.

И тъй, Христос се яви сега. Сега Той живее, Той е между вас, Той работи във всинца ви. И тъй, което хората наричат „възкресение“, то е раждане, тъй наричат християните възкресението – да излезе от гроба. За мен вие всинца сте гробове – някои по-големи, други по-малки. Виждам разни надписи върху вашите надгробни паметници: еди-кой Иван, толкова години живял; еди-коя Елена, живяла толкова години; друг пък като умрял, пак бил заровен в същия гроб. Колко

пъти е умирала тази Елена и носи своя надгробен паметник, с надпис на всички свои роднини. Питате: „Кога ще възкръснем?“ Днес можете да възкръснете, но надгробните ви камъни са много тежки. Трябва да слезе някой ангел да ги отмахне. Ако за Христа трябваше да слезе ангел да отвали камъка от гроба Му, колко повече трябва да слезе за вас. Христос в 33 години претърпя едно велико променение, което в своя край се нарича „възкресение“. Под думата „възкресение“ разбирам борбата и победата на едно дете върху смъртта. И затова се ражда човек – за да се бори и победи смъртта. Когато победите смъртта, ще дойде денят на възкресението. Някои казват: „Когато се роди Христос и ангелите отгоре възвестиха мир на човеците, защо хората не се поправиха?“ – Защото не са научили Христовото учение както трябва. Христос пак ще проповядва в този свят; ще Го видите, положително ви казвам. Някои от вас няма да го видят. – Защо? – Много естествено – защото са слепи. И дълго време ще викат като онзи слепец: „Сине Давидов, милост към мен, допри ръката Си на очите ми!“ Като ви пипне очите, Той ще ви попита: „Виждате ли?“ – „Виждаме, Господи, хората като дървета.“ После пак ще ви пипне: – „Сега какво виждате?“ – „Хората мърдат.“ Това какво означава? Че вашите мисли и желания първо са неподвижни, като дърветата, а когато почнете да виждате, нещата стават живи, като хората. Тогава ще разберете какво нещо е и добродетелта. Христос е дошъл да покаже, че трябва да се борим със смъртта, да я победим и да възкръснем. Това означава рождението.

Беседа, държана на 7 януари (четвъртък,) Рождество Христово 1915 г[52].

[52] До 1968 г. Българската православна църква празнува Рождество Христово на 7 януари. 7 януари 1915 г. е четвъртък.

ИДВАНЕТО НА ХРИСТА

Ефесяном, 3 глава

Ще дойде на облаците. А как ще Го видят тия, които са под облаците? Облаците, това са стихиите, бурите, дъждът. Как ще видим Христа? – Така, както когато се е възнесъл.

А в каква форма се рисува в нашето въображение образът на Христа? Има в нас едно чувство, което ни подсказва начина на Христовото идване. А ако схващате във вашето въображение, какво ще бъде идването на Христа, то е интересно.

Любовта отделна ли е от човека? Тя може да се прояви и като съзнателна сила, и като несъзнателна, и като самия Дух, който движи нещата. Христос ще се яви в трите свята:

1. в астралния – за нашата душа; там ще се яви висок, снажен, обвит в светлина; Неговата мисъл, Неговият ум са светлината около Него;

2. в духовния свят;

3. на земята ще се „яви на бял кон“, ще ходи, ще проповядва и гдето мине с белия кон, ще влече хората след себе си. Ще кара всеки да вземе кръста си и да тръгне да проповядва. Конят е силата – Словото.

Беседа, държана от Учителя на 8 януари, петък 1915 г. (Къси бележки – откъслеци само от философска беседа на Учителя)

НО СИН ЧЕЛОВЕЧЕСКИ КОГА ДОЙДЕ, ДАЛИ ЩЕ НАМЕРИ ВЯРА НА ЗЕМЯТА – РАЗГОВОР

Лука 18; 8

Ще започна моята беседа с едно изречение, казано от Христа: „Но Син Чеяовечески, кога дойде, дали ще намеривяра-на земята."

Може би самото изречение да ви се види несвързано и да ка–кажете: „Че какво общо има с нас и с епохата, в която ние живеем?" Това се отнася именно за епохата, в която живеем. Човечеството без вяра не може да съществува. Обикновената вяра в живота се крие във всички. Всичко започваме с вяра: който започне да строи къща, има вяра, че ще я доизкара и прочие такива предприятия има, започваме ги с вяра, че ще сполучим.

Обаче Христос не разбира тази вяра. Той подразбира вяра, която не съществува тука на земята. Вярата, за която Христос говори, е една разумна вяра. Вярата в моите схващания, това е почва. В природата сеем на почва: за пшеницата, лозето, растението и пр. трябва да има почва, за да се посеят. Следователно това можем да приложим и в чоЬешкия живот. Вярата трябва да съществува на почва, без нея тя не може да вирее. В моето схващане, когато кажа за тази култура, че има почва, подразбирам култура и върху нея вяра. Вярата е един закон на разумния свят и в човешкия живот тя се изразява в почва. Без вяра не можем да развием една мисъл. Разумната вяра почива на известни закони. И Христос право е определил, че ако имаме от тази вяра, колкото синапово зърно, можем да кажем на една гора да се премести и щяхме да сполучим. А когато имаме почва за вяра, тя ще вирее. И съобразно тая почва да култивираме вярата.

Христос подразбира друго още. Той казва: „Син Человечески, кога дойде…“, подразбира се една нова епоха, през която чело– веците дали ще имат тази разумна вяра?

Евреите нямаха тази почва да възприемат Христовото учение, затова Христос казва, че когато дойде тази нова епоха, дали ще се намери такава вяра на земята. Ако не разбираме Неговото учение, то действува разрушително. Ако бихме приели Неговото учение преди 2000 години, щяхме да имаме един резултат тъкмо обратен на сегашния. Настоящата война е един урок за човечеството. И тя е вследствие на това, че хората не знаят да ое ползуват от законите, «оито управляват човечеството.

Навсякъде срещам хора, които питат: „Какво ще стане с нас?“ А всеки знае какво ще стане. – Когато сте в морето, колкото -ло– малко багаж носите, толкова по-леко ще ви е, ще изплавате, ако сте по-лек. При походите ще пътувате по-лесно, ако сте по-лек и с по-малък товар. За да можем по-лесно да плаваме във водата и не се стремим да вземем багаж при корабокрушението, а сме благодарни, че имаме време да се спасим и тогава мислим за спасението си, а не за багажа. Така и ние, колкото е по-малка нашата раница, в живота по-леко ще прекараме тия събития.

„Син Человечески, кога дойде….“ Този „Син Человечески“ иде. Той се изразява в особени признаци, така както пролетта познаваме по това, че имаме едно възкачване на слънцето. А лятото, есента, зимата също си имат своите положения и ние ги определяме даже по слънцето.

В същия смисъл, като очакваме Син Человечески, имаме признаци, за да определим идването Му.

Явява се въпросът, ще бъде ли Неговото идване едно субективно явление, или обратното – обективно такова. Ще има и двата процеса:

субективен и обективен. В началото на пролетта, през март, когато слънцето започва своето възкачване, явяват се болести: всички микроби, които са били в калта, разните миазми се повдигат във въздуха и отравят хората, затова тогава има много болни – едни оздравяват, други умират. И при едно ново учение, при започване на една нова епоха е същото. Слабите хора и в единия, и в другия случай могат да претърпят криза. С появяване на учението става повдигане. Така и ние да се справим с тази вяра и да видим в какво се състои. Една сляпа вяра, една сляпа любов не дават добри резултати. Само една разумна вяра и една разумна любов могат да дадат добри резултати.

Ако ви запитат за задгробния живот, дали има или не задгробен живот, какво ще отговорите? – „Или има, или не.“ Обаче това не е научен отговор. Отговор без знание не е отговор. А лъжата в каквато и да е форма не ползува никого. Искат се разумни знания. Този разумен живот, който ни заобикаля, на какво почива? Той почива на разумна основа. И който би проследил, ще види как разумно действува и със съвсем малко разноски. Например в една фабрика, за да извадят захар от цвеклото, колко много работнически труд, какви машини са потребни! А природата как просто действува! Взема тя това малко семе от цвекло и образува от него цялата тази глава цвекло, в която без особени усилия набира захарта и с това ползува и себе си, и другите. И ако ние бихме усвоили този начин на действие на природните закони, щяхме да бъдем използували природата и животът ни щеше да бъде по-друг. Христос, когато е казал това изречение, е имал предвид вас и изобщо сегашните хора, защото между Него и нас има свръзка. Между миналото и вас също има свръзка, както между бащата и сина, както има свръзка между вас и вашите прадеди. Можем да докажем това и с опит, а за да докажем, че

известен елемент съществува, трябва да му дадем условия да се прояви. Например, ако вземем едно семе на роза и ви кажа, че в него се съдържа роза, ще кажете: „Въпрос е това, дали съдържа или не, докажете това!“ – Добре! Посаждаме това семе и след няколко месеца вие ще видите, че от това семе ще излезе роза. Силата, която може да произведе от това семе роза, е скрита в семето. Когато един човек умре, той не се загубва, просто обръща се на семе. Вземете една гъсеница в нейния развой. Докато тя е яйце, живее един ограничен живот, а до известно време тази гъсеница ще трябва да се завие в пашкул, от който пак се превръща на пеперуда. Животът на яйцето подразбира гъсеницата, животът на гъсеницата подразбира пеперудата. Въпросът е сега, тази промяна, която става с тази гъсеница, тия три промени имат ли свръзка с живота на яйцето, от което се е излюпила гъсеницата. От проследеното въпросът става ясен, значи те са свързани. По същата аналогия върви и човешката душа. Може някой да каже: „Защо понякога човек загубва своето съзнание?“ Това показва, че движението може да се видоизмени, или просто изменят се условията. Ако видите един трамвай, при неговото движение един прът е заловен за жицата, обтегната на трамвая. Обаче, ако по някакъв начин този прът се отметне, трамваят спира. Изчезва ли енергията? Не. Значи има прекъсване на контакта, затова движението спира, но при все това то продължава да съществува. Всякога, когато загубваме своето съзнание, става такова отмятане, както при пръта на трамвая. Животът го има в нас. Когато не чувствуваме, не мислим, има тъмнина – изгубили сме съзнанието, но като турим слънцето, светлината, топлината, веднага всичко е нормално, то се съживява.

Когато Христос казва този стих, Той разбира ще ли има в хората тази светлина, и когато Той дойде, ще иска да даде тази светлина. А

как ще дойде Христос? – Има един пример за някой индуски ученик, който, като изучил всички науки, искал да изучи и метода на любовта. Отишъл да пита за това един индуски учител, но той не му отговорил, а само мълчал. На втория ден също мълчал, на третия, на четвъртия пак не му отговорил. Едва на седмия ден станал, хванал го за ръката и го завежда при реката Ганг, гдето му натопил главата във водата. Като го държал така 5 минути, пуснал го и го запитал: „Какво чувстваше във водата?“ – „Какво ще чувствувам? Имах голяма нужда да дишам.“ – Така и когато почувствуваш нужда в душата си от любовта, тогава ще разбереш какво нещо е любов. Ние сме сега в такова положение, както ученикът в реката под водната повърхност, за да се уверим, че е потребен въздух. Питаме: „Защо Господ ни държи в тия страдания?“ – За да научим какво Той може да върши. Какво казва гъсеницата? – „Моят свят е само листът, който ми дава храна. Листа, листа ми дайте! Че имало цветя, какво ми трябва.“ Нашият живот е като този на гъсеницата. Така и хората като нея казват: „Материя, материя, за нея ни говорете! Че имало задгробен живот, друг свят, какво ни влиза в работата!“ И гъсеницата, като изяде един лист, казва: „Този мой свят се свърши, трябва ми друг свят.“ Така от лист на лист, докато дойде до едно такова положение – образува в себе си жидкост, нужна за тъканта на пашкул, в който се е извела. Като престои там известно време, излиза пеперуда и сега вече казва: „Цветя, само цветя ми трябват на мене!“ Вие сте в положението на гъсеницата – физическият свят на гъсеницата е пашкулът и духовният свят на гъсеницата е една пеперуда. Ако нямаме понятие за духовния свят, той ще бъде чужд за нас. Представете си, че дойде в града ви един знаменит първокласен цигулар. Той на концерта, който ще даде, може да свири много хубаво, но какво бихте се ползували, ако сте глухи или щом вие нямате развити музикални чувства?

Сега, когато Христос казва: „Син Човечески, кога дойде, дали ще намери вяра на земята“, подразбира една разумна вяра и в тази разумна вяра има само разумни принципи. И когато тя влезе като почва в човека, той ще съгради своя живот. За да се прояви мисълта, трябва да има известна форма. Ако можем да проявяваме форма, ще можем да проявяваме и воля. С тая вяра човек ще създаде своята форма на волята, форма на желанията и пр. В съвременните хора липсват форми, затова нямат и воля. Да убия един човек, не е воля; да разруша един град, не е воля; да подпаля една къща, не е воля; тия работи и децата ги вършат. Но в създаването на един град и прочие, там е разумната воля. Воля има само в създаването на нещо върховно.

В разумната воля, е разумната вяра и в разумната любов трябва да има съзнание. Когато един народ се тласка насам-нататък в своя живот, има ли воля? Като народ ние имаме съотношение с цялото човечество и следователно определена работа. Така е и с всеки орган на човешкото тяло: мозъка, дробовете и стомаха. Всеки трябва да се запита: „Какво трябва да направя?“ Защото вие сте една разумна единица на мястото си. Всякога един човек е, който може да оправи света. Всеки може да бъде опорна точка, около която ще се групират всички. Когато дойдем до това съзнание, че можем да оправим света, тогава последният ще се оправи. Иначе ако говорим, ние лъжем. Господ е направил човека по образ и подобие Свое, т е. всичко да можем. Попитайте един химик, който е намерил законите, на които се подчиняват елементите, и по тия закони работи в своята лаборатория, но ако случайно обърка техните отношения, той ще причини експлозия. Също и един машинист, когато е на локомотива, той измерва с един уред какво е налягането на парата в котела, колко атмосфери е нейното налягане. Съвременните хора са тръгнали по един произволен път: вървят те, без да гледат на този уред, и

вследствие на това всичката им култура ги приближава до катастрофата, понеже с културата си служеха да намират начини да разрушават. Затова днешната цивилизация е отрицателна, с отрицателни идеи. Хората създават само разрушаващи елементи: 42-сантиметрови оръдия, торпили и др. И когато Христос казва: „Син Человечески, кога дойде, дали ще намери вяра на земята?", подразбира, когато Христос дойде между тия хора на отрицателната наука, ще намери ли вяра, разумна любов и пр. Сега е моментът. Да не мислите, че туй течение на всесветската война е така произволно? „Всеобща война, всеобща война, всеобща война", тя биде предизвикана от постоянното говорене за нея. Ние я създадохме, ние турихме горивото. Сега ще започнем да говорим обратното. Ние я създадохме, ние ще я и възпрем. Ние подпалихме огъня, ние ще отнемем от това гориво. Тая разумна вяра ще я създадем ние, хората. При съвременния строй жени и мъже държат ключа на бъдещето добро живеене. Вторите имат това главно назначение, от тях ще се съградят бъдещите индивиди на обществото. Когато строите къща, спазвате известни правила, подбирате добро, здраво градиво. Ако ние трябва да съградим бъдещите условия, в които да живеем, могат да ги създадат добрите майки и бащи с добри мисли. Каквито са мислите на майката и бащата, такива ще се дадат и на децата. Може да имаме само мисли за кражба, то и децата ни ще бъдат крадци. Нашите мисли и желания се реализират в обществото. Каквото мислим, това ще се реализира. Нашите мисли и желания непременно ще се реализират в 1, 2, 3, 4 поколения.

Българите трябва да се поправят, от нас зависи. Много работи може да направите, стига да се свържете с тия сили, които работят в природата. В природата има разни степени на интелигентността и с каквито се съедините, такива ставате. Непременно съгласно с тия

закони ние трябва да се свържем, с тия разумни закони в природата. Но казваме, че не ги виждаме. Така е, защото не обучаваме чрез постоянни упражнения нашето зрение. Наскоро един приятел ми разказваше как той с течение на времето е можал да различава от 50 метра разстояние най-дреб‒ ните пеперудки, които, даже да сте до тях, мъчно се съзират. И когато ми показваше той своите колекции, трябваше да си послужа с моята лупа, за да ги разгледам. И той сам казваше ми: „Чудя се как е възможно.“ Работата се състои в това, че той от постоянното напрягане на своето зрение, този център в неговия мозък се е разширил.

Нашето идване на земята е да бъдем свободни. Любовта ще ни направи свободни. Съвременните хора живеят при стесняващи условия и не могат да ги изменят. От религиозно гледище това тяхно положение е волята на Бога. Знаем ли философията на единиците? – Казваме: един кон, една къща и пр., но с първоначално създадената единица, с нея какво е искал да означи Творецът? – Който е създал числата, казал е, че в света има една мярка, която ще служи за определение: само един принцип, който наричаме Бог. С Него мерим, с числото 1 – единицата.

Във физическия свят числото 2 означава, че животът, за да се прояви, трябва да има две опорни точки, трябва две сили да действуват една към друга. Затова се събират мъжът и жената и от това гледище десет мъже, сто мъже, хиляда мъже са пак един мъж. Числото 2 показва процеса, чрез който природата работи и че процесът на раздвоението е процес на еволюцията.

Едно дърво дава клоне, обаче всичките произлизат от едно място и са свързани помежду си. В разклонението на нещата те трябва да са свързани със своята основа. Всички ваши мисли и желания трябва да са свързани с вашата душа. Защо клоните растат нагоре, а корените

надолу? Този въпрос е висящ, но трябва да има и растене нагоре, и надолу. И ние като растенията имаме двояк стремеж. Които са в корените, казват, че светът е само материя. Атомите, от които е съставена материята, са единици на сили. Под думата „материя“ разбираме майка, която ражда. Видимото е субстанция, с която нашата майка „материя“ ни е обвила. Казват, че между духа и материята имало борба. Борбата, която е между тях, е борба само за растеж в пътя на еволюцията, такава, каквато е между мъжа и жената, само ако това може да се нарече борба.

Плътта било дяволът, ако дявола можем да впрегнем на работа, ще бъде много добър работник. Понеже съвременните хора не могат да сторят това, то дяволът им е създал работа, той ги учи и те в бъдеще ще бъдат по-умни. Първоначално човек е бил господар, но когато се е развалил, развалил и всички други. Вълците, въшките, молците и други не ги е създал Господ, а хората. Господ е създал само добри хора, но не и убийци, крадци и пр. Тях ние ги създадохме. Но всичко е, защото у нас има едно отклонение. Съвременното общество трябва да вземе обратно направление, трябва съвременните хора да се обърнат по друг път на движение.

Трябва да знаем кои неща са необходими. Парите са една потребност, но не необходимост. Къщата също. Необходими са тия неща, които Бог е създал за нашето повдигане, а потребни – които Господ е направил и ни подпомагат, и които се явяват при нашия път в живота.

Съвременните хора ще се запитат как да живеят – ще дойде в тях идеята за живота на Братството. Христос казва, че трябва да работим в пътя на Братството, Любовта. Не е въпросът да бъдем русофили и австрофили. Сега е време за разрешение на въпроса, всеки народ да има право на свобода и братство: малък и голям да има право във

владение на земя, за да живее свободно и пр. Всеки брат от едно семейство трябва да живее така. Големите народи, като големи братя, трябва да бъдат умни и да наложат това право, да покажат, че обичат своите по-малки братя. Ще се въдвори взаимност между народите. Сегашната война е в началото си. Тя не е свършена, а когато дойдат ония народни смутове в големите държави, последствията на войната, революциите, с какво ще утешаваме? Когато дойдат воюващите и кажат: „Няма да се бием!" Те ще искат да живеят свободно. Тогава ще се яви разумният принцип, ще кажат хората: „Не искаме стария начин на воюване!" Нека всеки народ и език получат своето си. Сега са най-добрите времена, които преживява светът и които докарват светлото бъдеще на човечеството. Ще докарат те пречистването и възкресението.

Под „възкресение" разбирам промяна на сегашния живот.

Сега се молят бащи, майки и сестри за своите близки на бойните полета. И тези богомолци ще надвият и ще променят живота. Да се молим, то е да дишаме. Имате сега едно заболяване– малко хрема – дишайте дълбоко и ще оздравеете. Молбата съществува навсякъде и тя е един необходим фактор. Само тогава ще престане молбата, когато престанат нуждите. А нуждите никога няма да престанат. Мъдростта, правдата, истината са една необходимост. И когато Син Человечески дойде, хората ще Го попитат: „Защо Господ ни даде това зло?" Христос иде и ще ни каже: „Преди 2000 години Аз дойдох да предотвратя това ваше нещастие и ви казах: Не се противете злому!"Вие давате простор на вашето зло. Ако бихте приложили тоя закон, днешната война нямаше да се допусне. Всички на земята искат да живеят по-сносен живот. Всички са господари, никой не иска да бъде слуга. Обаче как е възможно това, когато, ако всичкото земно богатство се разпределеше по равно, щяха да се паднат по 90 лева на

човек. Как е възможен сносен живот с такава малка сума? Недоимъкът отде ще дойде? Законът е: Когато на всички хора е добре, и на мен ще е добре. Затова трябва да се обърнем към оня разумен Господ, Който е в нас и ни напомня нашите грешки. И когато Той дойде в нас и Го посрещнем и приемем, беднотия няма да има. Защото, ако Му казваме: „Ти мълчи и си стой на небето“, не ни е простено и пропущаме същественото. Трябва да имаме разумна вяра, която да ни даде основа за щастливия живот. Тази разумна вяра ще стане основа за бъдещата наука и бъдещата любов. Целият съвременен свят се нуждае от коренни преобразования на своите идеи и трябва да се даде почва на развитието на тия идеи.

Христос казва: „Гдето са събрани двама или трима в Мое име, и Аз съм при тях и каквото попросят, ще го имат.“ Затова се събират бащи и майки и ако в името на тоя закон поискат да имат добър син, ще го имат. И ако двама или трима души се съберат и помолят за добри свещеници, добри учители, добри управници, ще ги имат. От нас зависи да имаме добри условия в живота. Но затова пък Христос иска една разумна вяра от нас. И тогава ще знаем да разбираме езика на всички елементи. Ако можем да хвърлим една граната на 10-20 километра, то така може да пратим и една въплотена мисъл и тя да даде добри резултати. Господ иска да оправи света, а за да се оправи светът, трябва да се оправи нашият свят, нашите мисли и желания. Един подсъдим бил обвинен, че откраднал една сума и неговият адвокат се трудил да го оправдае; за аргумент той представил обстоятелството, че обвиняемият се задоволил само с тази малка сума – 25 лева, когато на масата имало Юхилядилева. Втова време обвиняемият заплакал. Съдията помислил, че се кае и го запитал защо плаче. „Ех, казал той, мъчно мие, че не съм видял 10-те хиляди лева.“

Българите скърбят, че сърби и гърци им отнеха миналата година това, което беше тяхно право. Но сърбите не ще задържат взетото. Гърците не ще задържат и те нищо. Кражбата е опасно дело.

В реката Нил има едни особени жабчета, които плуват отгоре на водата (този пример го приведох и миналата година). Когато някой голям крокодил глътне някое от тия жабчета, след малко време те прояждат неговия стомах и той се обърне с пробит корем мъртъв, а жабчето излиза. Сърби, гърци, турци, румънци – глътнаха по една такава жаба. Ще прояде коремите им. Ще прояде коремите и на мнозина.

Има Божествено право, което регулира нещата в света. Сега международното право падна и иде редът да учим Божественото право. Човечеството ще опише този закон, но той не е като международното право, който всички престъпиха. Но онзи, който престъпи този закон, ще даде отговор. Сегашната война наглед е едно нещастие, но тя ще принесе големи добрини на човечеството. Ще се явят добри философи, добри писатели, много професори, учени и прочие, които ще я описват и извличат поуките. Ще има за дълги години да се пише върху мен от бъдещото поколение. И затова казва Христос: „Ще има ли тогава разумна вяра?“ – Ще можем ли от нашия живот да извлечем полза? Щастлив е този, който може от своето нещастие да извлече своето щастие. Най-добрите неща хората сега могат да очакват, но по– важното е как ще намерим тази основа на разумната вяра, върху която ще съградим бъдещия живот. Сега ще стане същото, каквото става с една какавида – излиза на пеперуда и живее. Така е и с хората. Ще настъпи благословение на човечеството – да възлюби Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си душа. Всички воюващи държави ще принесат едно добро – ще

отслабнат и тогава ще настъпи онова необходимо съзнание за правилния човешки живот.

Много народи са се изгубили заради неизпълнение на своите обещания. Така е и с всеки човек. Той се е задължил пред небето и вписано е в книгата на небето – трябва да изпълним Божественото право. И аз бих желал всички българи да имат тая разумна вяра, разумна любов и разумна правда, та те да послужат за основа на бъдещия живот, на обединение. Българският народ не е живял както трябва. Българските царства едва са достигали 50-60 години, защото са живели разединени. Сега се изисква разумно съединение между българския народ, нека се забравят ежбите.

Този урок, който българите научиха преди десет месеца и ставаха по-разумни, другите държави сега го учат, за да поумнеят и те.

Българският народ ще роди умни хора.

В сегашната война не ще има победени и победители. Русия, Франция, Англия, Германия, Австрия, Италия, всички ще бъдат победени. Те само ще извършат волята Божия, а победителят ще бъде Христос. И сега Той казва, че ако преди 2000 години не Го приеха, сега изпитват последствията, за да се изкупи стореното и вземе друг обрат. Защото, ако продължаваме така, след 2000 години щяхме да имаме по-грозна катастрофа. Но ако възприемеш Христовото учение, трябва да се обиква една много възвишена култура. Земята ще бъде една градина и управлението в ръцете на най-умните. За това се иска да образуваме пашкул и да се преобразуваме.

Беседа, държана от Учителя на 10 януари 1915 г., събота, 20 ч. и 30 мин. (В дрогерията на Г. Зурков, Бургас)

АКО МЕ ЛЮБИТЕ, ЩЕ ОПАЗИТЕ МОИТЕ ЗАПОВЕДИ

Учението Христово е за тоя свят, а не за оня, както повечето хора твърдят. Между невидимия и видимия свят има отношение, както между корените и клоните на растенията.

Когато вървим в пътищата Христови, светиите и светлите същества се радват, че сме във връзка с тях и те ни хранят. Дървото се храни от корените и от клоните – отдолу и отгоре. Ако опазваме заповедите Христови, ще ни даде всичко, което попросим в Негово име. Ако не ни дадат това, което искаме, то е, защото сме сгрешили. Земята не е място за страдания – тя е училище. Без нея не може да се повдигнем. Ние сме разплакали не веднъж земята и тя като се разсърди заради нас, показва ни отношението си със своите разтърсвания – настръхва ѝ козината от нашите лоши дела.

Като се вслушваме в заповедите Му, Той ще се изяви нам в светла мисли, желания.

Необходима е Божествена Любов, която се проявява в благодатта. Що е благодат?

Пример: в река Темза има малки кораби, 20-30 хиляди, които ловят риба, и се препитава целият Лондон. При отлив тия кораби остават на сухо. в тинята. Дойде прилив – това е благодатта – те се повдигат и заплават из морето, отиват да рибуват.

При благодатта има прилив. Трябва да търсим тия моменти на Божествения Дух в прилив. Изгубим ли тоя момент, ще изгубим благодатта и трябва да чакаме 12 часа, а то е 12 седмици, 12 месеца, 12 години, 12 века и пр.

На първо място да приложим Божествената Любов. Тя работи в сърцето. То е най-важният орган. Сърцето отмерва пулса и когато Божественото сърце пулсира, ний оживяваме. Натрупваме прилив.

В деня, в който не опазим Божествените заповеди, явява се у нас дисхармония и ние не сме християни. Ще търсим в нас християнството, но не ще сме християни. Питаме се често дали сме изгубили благата или сме спечелили в тоя свят повече. Погрешки можем да направим, но Христос ще ни съди, ако не ги поправим. Погрешките не бива да ги повтаряме повече а да ги изправяме. Трябва да се учим от нашите грешки, т. е. трябва да се освободим от лошите си мисли, а то е с дявола да не приказваме, иначе той ще се настани постепенно цял в нас и ще ни каже: „Ако не си разположен излез вън, мен ми е добре тук.“ Примера с камилата и воденичаря., във воденицата на когото поискала и получила разрешение да си стопли само муцуната, главата, а постепенно се настанила цяла и казала на воденичаря да излезе навън, ако му е тясно в нейно присъствие– ней било добре. Хората „всеки ден излизат от себе си“, защото са дали място на дявола в себе си.

На първо място трябва да очистим сърцето си. На второ място – нашия ум. Изворът, като не го мътим, сам ще очисти сърцата ни. „Аз ще ви дам извор на жива вода.“ Затова на всяка зла мисъл да противопоставяме една добра мисъл и с течение на времето ще се очистим.

Любовта се състои в това да опазим заповедите на Христа. Затова трябва да ги учим, и то постепенно. Учителят ще ни покаже начина, последователността на изучаването. Любовта не е само чувство, а един разумен акт. Под нея се разбира пожертвуване – тя е ранец и се носи по целия свят. Всеки трябва да носи тоя ранец, ако и да е тежък, но с него ще се повдигнем и научим заповедите Христови. Когато

изпитваме страдания, то е, че Господ изпитва нашата любов и ако ний безропотно понесем страданията, показва, че имаме Божествената Любов. Пример – един богат в Париж изпитвал своите роднини дал и ще го поддържат, като се преструвал на голям бедняк. Които го гледали, направил ги наследници на своето богатство, а другите – лишил, ако и да му се сърдили – такава е била наградата им.

Христос казва, че ако Го любите, ще опазите Неговите заповеди, а те имат отношение към нашите братя, сестри, учители, общества и пр. и трябва да опазим тия съотношения към всички. Трябва да избягваме престрелките вътре в живота, а такива има във всички християнски секти. Те проповядват християнството, но не го изпълняват. Един християнин ще прояви своята сила в борбата с дявола, който е много голям страхливец; щом му покаже мрежата си, и той бяга. Той е баща на лъжата и затова бяга от истината, от светлината.

В един град направил и баня. 8 години се водило спор между гражданите да бъдат ли дъските рендосани или нерендосани и банята стояла недовършена, понеже не се дошло до съгласие. И двете страни давали своите мотиви за удобствата и неудобствата и практичността или непрактичността на гладките и негладките дъски и обратно. Отнесли спора до един велик архитект за разрешение и той ги наредил така: една дъска рендосана и една нерендосана, двете страни за да бъдат доволни. Така и с християните, които са догматици, крепители на външната страна, трябва да се постъпи.

Всяка заран да четем по една глава от Евангелието, да търсим някоя заповед в тая глава и да я приложим през деня в живота си, и тогава Христос ще дойде в нас – ще си направи жилище у нас и по тоя начин ще разберем дълбоките Божествени работи. Животът е

вечен и много велики работи ще ни разкрие Христос, но постепенно – сега не сме готови за тия велики тайни. Например искал е един човек да му открие Господ поне една от Неговите тайни. И Господ пратил един ангел, който го понесъл нагоре, като оставил тялото му, а взел духа му с човешкото сърце. След като видял ред величия, почнал да се моли да го снемат, защото не изтърпял, като го занесли на високите места из небесата. Затова, като опазваме заповедите, ще си подготвим тоя път и не ще искаме да слизаме назад. Иска се първо здравие по ум, здравие по сърце. Всяка заран трябва да правим опити: имаме ли страх, това е духовна хрема. Затова да дишаме дълбоко, а с това ще влезем в свръзка с ангелите, с небесните сили. Хората лесно се вкисват всякой ден, но това не е правило в живота. Хората трябва от кисели да станат сладки, както плодът – от цвят се превръща първо в зелен плод и да узреят, и станат сладки. Казва Господ: „Всичко ще се преобърне на добро/ Колкото по-големи сме, толкова по-големи мъчнотии ще имаме. Така е с децата, мъжете, светиите и пр. Христос казва: „Докога ще ви търпя?" Търсим Го, намираме Го и като дойде у нас, и Го разпънем. Той ще възкръсне и ще си отиде, но кога ще дойде пак? – След 10-100-1000 и пр. години. Християнството не е трудно. То е лесно. Умрелите за Христа са умрели с радост, но техните имена са записани горе. По-добре е да умрем като християни измъчвани, отколкото като разбойници. За такива ще дойде Мойсей, ще дойде Илия, ще дойде пророк Йоан и с камшик ще ги оправят всичките. За това Христос казва: „Моето бреме е леко." Господ, Който ни говори, ще ни ръководи и ще ни управлява. Колкото по-големи са страданията, толкова по-близо е Христос до нас. Нямаме ли страдания, Господ е далеко от нас, а то е лошо. Затова всеки да изпълни учението Христово на своето място – и като началник, и като учител, професор и пр. Това е заповед Христова. С изпълнението

ѝ Господ ще ни помогне и от малки хора ще ни повдигне Господ и направи велики хора.

Йоан Кронщадски откакто се е обещал и посветил живота си на Господа, оттогава е станал Йоан Кронщадски, а по-рано е бил тъпоумен. Да посветим живота си, не е да отидем в гората, но да изпълним в живота си Неговите заповеди и да просветим нашите умове, да се стоплят нашите сърца, да се възродят нашите души, да оживее нашият дух и се ободри.

Беседа, държана от Учителя на 11 януари 1915 г., неделя, Бургас, в дома на брат К. П. Стойчев

АКО СОЛТА ОБЕЗСОЛЕЕ, С КАКВО ЩЕ СЕ ОСОЛИ?

15 януари 1915 г.

Солта е една необходимост в органическия свят. Необходима е в строежа на органическия живот. Учените хора са я изследвали и знаят състава ѝ. Има три вида соли в света. Отношението между трите вида соли е едно и също. Солта е един процес в природата, който предпазва от гниене. Човешкият живот е съединение на два елемента: киселина и основа. В човека има дух и материя, които, съединени, образуват живота. Той бива свръхсъзнателен, самосъзнателен, съзнателен и подсъзнателен. Самосъзнателният живот е: „Познай себе си", както определя старата философия, т е. да се пази равновесие. В живота трябва да има мисъл, чувства и воля. Това е животът на самосъзнанието. Сегашните хора са обезсолени, а Христос казва: „Солта да не обезсолее." Човешкият живот обезсолява, като изгуби своя смисъл. Когато човек изгуби своето равновесие, той бива мрачен и може да се самоубие. Съвременната наука е изучила човека до всичките му подробности в неговото телосложение, но това е само вънкашната страна на човека. Последният е като орех с три черупки, три обвивки. Най-вътре е душата, тя е самият човек. Да мислим, чувствуваме, действуваме – това е човекът – душата. В живота трябва да имаме насока.

Един българин работил 10 години в Македония бахчаванлък и най-после му дотегнал този занаят. Отишъл в Солун и понеже решил да залови друга работа, видял му се най-лек занаят абаджия, та се условил при един абаджия-майстор. Един паша повикал този майстор в къщата си, да му скрои гащи „бирбочуклия". Майсторът изпратил

новия калфа напред с метъра и ножицата, а той се позабавил. Отива калфата вкъщи при пашата, който го помислил за майстора и дава пред него плата, да му скрои „бирбочуклия“ гащи. Калфата не се изказва, че той не е майсторът, но започва, оттук мерил, оттам рязал и все нищо не излизало. Пашата като гледал, че това е далеч от това да стане „бирбочуклия“ гащи, казал му от тоя плат поне една салтамарка да скрои. Почнал той наново, рязал, струвал, но пашата пак гледа, че не става салтамарка. Тогава му казал: „Ти и салтамарка не можа да скроиш, но барем така и така изхаби плата, направи ми една тютюнева кесия от него, но хубаво крой, защото, ако и това не умееш, ще те бия. Ние често като този българин калфа с метъра и ножиците кроим в живота, но когато сме невежи, нищо друго не можем да направим освен тютюневи кесии. Но защо ни са те? В съвременния живот всички са като тютюневи кесии, всички нервни, всички други лоши, а само ние сме добри. Това е едно болезнено състояние на нашия ум – интелект. Приличаме на този болен, който нищо не харесва за ядене, а след като премине треската, харесва същите ясния, които по-рано е отблъсвал. И нашият живот е също така устроен от нас. Всички сме дигнали прах около нас и мислим, че целият свят е такъв прашен. Затова Христос казва: „Ако солта обезсолее...“ Кое трябва да ни обнови? – Любовта – тя е киселината върху основата – нашата душа. Това е изражението на Любовта в организма чрез разнасянето на кръвта, в музиката – в тонове и в сърцето – биенето на пулса. Любовта се изразява във велики подвизи. Разумната Любов твори. Тя е сила, която може да видоизмени най-вече ума, сърцето, волята. Трябва да се изменим. Гдето има изменение, там е животът. В изменението на живота е самият живот. Движението е носител на нашите чувства. И сърцето се запича, както организма. Лекарството в случая е разумната любов. Един английски милионер бил хипохондрик. Изходил той много лекари, обаче никой

не можал да го излекува от болестта му, която много го измъчвала. Най-после обръща се за помощ към някой от американските лекари, който се ангажирал да го излекува. Но преди всичко казал му, че никакви протести няма да повдига против всички негови лекарства, за което и направили договор. Тогава лекарят пристъпил към лекуването и като упоили болника, заповядал да му отрежат десния крак. Когато се събудил от упойката, той толкова много се ужасил от това, което са извършили с неговия крак, щото започнал да проклина всичко и да заплашва лекаря, който го измамил, че ще го лекува, а вместо това го лишава от единия крак. Лекарят само му напомнил за дадения договор, според който той няма право да протестира. След като го оставил така няколко дни, лекарят му казал, че може да поправи стореното, т.е. да му върне крака. Така и направил, като му направил един изкуствен крак, щото не съществувала никаква разлика от старото положение и милионерът останал доволен. Но всичко това, което преживял, така му подействувало, че той оздравял от страшната си болест. По същия начин действува и Господ. Когато едно общество е недоволно от благата, Господ реже краката – дава страдания. Ние не трябва да се плашим от тях. Те ще ни дадат опитността, с която след 100 години всички ще бъдем умни. Това е сол. Всяко нещо с огън ще се осоли. Сегашната война е война за една голяма идея за свобода на действие, която искат всички народи. Но в природата има един закон, който регулира всичките действия. Не ще бъде добре, ако нашата християнска цивилизация я сполети същото нещастие, каквото сполетя вавилонската например. В света ще преживеят само силните, а те са тези, които имат хармония между ума, волята и сърцето. Отношението на един човек към цялото човечество, когато разберем, ще бъдем благородни. От благородни родители ще има благородни деца. Понякога само може да има едно смешение.

Душата дава едно тяло и когато си изиграе ролята с него, оставя го и приготовлява материя на едно ново тяло, наново живее и т. н., вечен живот. Смъртта е разлагане на материята.

Има три неща, които ни лъжат, и три противовесни на тях, които казват истината: нашият вкус може да приеме една развалена храна, подправена с нещо, и тя да му се види приятна. Обаче, като дойде храната в стомаха, той ще каже истината и може да я повърне обратно. Нашият интелект също ни лъже, но когато мисълта влезе в нашия ум-дух, тя ще се изхвърли, щом не е добра. Третото нещо, което ни лъже, това са нашите чувства. Чувствата всякога ни мамят. Когато приемем някой по усет, душата ще го оцени. И тъй, ние трябва да вярваме в нашия стомах, в нашия ум и в нашата душа. Трябва да приемем три неща: душа, дух и ум. Трябва да избираме полезното за нас. Има хора за мляко, има хора и за твърда храна. Трябва да вземем полезната храна: млечната или твърдата. Трябва да започнем с това, какво мисли Бог.

Което е Божествено, то внася ум, простота и няма да има разногласие, а ще има мир и любов и не ще имаме противници. Който говори за пари, не говори истината. Когато свършим работата на лозето, тогава ще си разчистим сметките. Нам са потребни хора – дейни, безкористни. Нека подготвяме народа и като забогатее, той ще ни заплати по-много, отколкото сега – ЧЕСТНОСТ. Примерът със салепчията в Добрич, който, продавайки салеп, една ранна сутрин намерил една кесия с 8000 лева. Туря я той в пояса си и продължава да си гледа работата. Насреща се задава самият притежател на парите и заморен запитва дали не е намерил някоя кесия. Салепчията, щом чува това, спокойно изважда намерената кесия и му я подава, като продължил да продава и вика: „Салеп!“

Има хора честни за 100 лева, 1000 лева, 10000 лева и пр. Питаме се защо сме нещастни? Който се продава, дават му оглавник и тегли

като вол, сам се е впрегнал. Които крадат постоянно, се израждат, стават глупави и светът ги тъпче, както сега тъпче глупавите. Христос казва: „Като обезсолее солта...“ А тя не ще обезсолее, като има Божествена любов. Ако човек е „злато“, има истинска мъдрост, знания. Той не може да се подкупи. Ако друг се подкупва, след поколение и той се изражда.

Умрелите наши приятели, роднини, родители са с нас. Ако са далеч, ние няма да мислим за тях, както това правим, а ще ги забравим. Но те са с нас и в нас и затова мислим за тях. Техните духове се проникват един в друг. Нещата се проникват едно в друго и това проникване зависи от материята, от която са съставени. Например, ако вземем едно газено тенеке, доколкото може събра с най-едри топки, куршуми, остават празнини и тях можем да изпълним с по-дребни куршуми. Върху тези последните, ако вземем да насипем от най-дребните сачми, и те ще се поместят. Празнините пък, които остават в тенекето, ще приберат и ако сипем от най-ситния пясък. Така изпълненото тенеке изглежда, че не може събра нищо повече, обаче, ако налеем 1,2,3 оки вода, и тя спокойно ще се побере в същото тенеке. И свръх всичко, ако вземем от най-чистия спирт, етер няколко грама, и да го излеем върху водата – ще се вмести и той. Тъй щото виждаме от този пример как нещата може да се проникнат едни в други. Всеки ден в нашия стомах туряме храна, образува се движение, енергия и ние живеем. Обаче идва ден и този, който движи стомаха, казва: „Свърших си работата“ – и си отива. Ние казваме: „Това е смърт.“ Не е смърт, а е излизане. След хиляда години ние сме пак на земята, но по-съвършени. С един живот не можем да се проявим. Както в един живот детето става мъж и старец, и пак си остава един и същ човек, така е и с цялата градация за нашето съвършенство.

Тая сол, която имаме, достатъчна ли е? Не е достатъчна сега и трябва да я осолим. Христовото учение не е неприложимо, както казват. Ако го разберяхме, щяхме да бъдем щастливи. Иска се основа, а тя е вярата, разумната вяра, без която не можем да живеем. Има един пример за една американка, която била смъртно болна. На смъртния си одър искала обещание от мъжа си да не се ожени след нейната смърт. Обаче той не искал да ѝ даде такова обещание и затова тя рекла: „Така ли? Добре, и аз няма да умра!“ И действително не умряла, а оздравяла.

Всеки ден ние си влияем с нашите мисли и с мислите на нашите приятели, които ни шокират. Искаме да оправим хората, а приличаме на онзи градинар, който, за да си оправи дървото, реже корените вместо клоните. Трябва да имаме доверие един към друг. Ние се заразяваме с недоверието и се покоряваме. Преди години живях във Варна в едно семейство, чийто син бе много непослушен. Впоследствие и отношенията на бащата към сина бяха лоши: биеше го, хокаше го и го упрекваше. Обаче той го правеше с такъв тон, щото дано синът се амбицира и да докаже на своя баща, че ще стане човек. Синът, от своя страна, не се поправяше и не искаше да разбере желанието на своя баща, така работата стигна дотам, че един ден бащата връзва сина за краката и го спуща в кладенеца. Намесих се тогава и поисках да взема сина под своя грижа. И в разстояние на две седмици, като му казах „две-три думи“, той се поправи и стана един добър син. Една добра дума, казана на времето си, произвежда своя ефект. Трябва да вадим хората от дълбоката пропаст, а не да ги ритаме и да падат още по-долу.

Идеалът ни да бъде любов към Тоя, Който ни е дал живот. Това е Бог. Той участвува в нашите мисли, дела и ни предупреждава да не грешим, за да не страдаме. Помагат ни и други възвишени същества, ангелите. А всички се направляват от една разумна сила. В

еволюцията влизат интелигентни същества, които направляват еволюцията. Христос дойде да ни каже, че тия сили са разумни. Христос казва: „Ако изгубихме солта, която Той ни е дал, какво ще стане с нас?“ Има един пример, който ви предавам, разбира се, за пояснение само. Някой си човек си заминал от тоя свят и понеже бил грешен, хвърлили го в ада. Като се минало известно време и Бог, като искал да му помогне, казал: „Вижте, няма ли този човек да е сторил нещо добро през живота си, та да послужи то и го избави от ада.“ Тогава проверили в книгата на живота и намерили действително, че долу, на земята, той само веднъж дал един морков на един беден. „Вземете, казал Господ, този морков и идете и го извадете с него.“ Взема ангелът-пазител, хванал моркова и му го подал в ада, да се залови за него и да го изнесе навън. Почнал да го тегли ангелът нагоре, обаче, откъдето минали, наловили се подир тях и други грешници от ада. Това като вижда дарителят на моркова, обръща се към другите и казва: „Този морков е мой! Вие защо се избавяте? Я се пущайте!“ Обаче още докато говорил, ето че морковът се откъснал и всички наново паднали в ада, без да се спасят, а ангелът сам се изкачил горе пред Бога. Какво да правим тогава, за да се спасим? Ние сме егоисти. Искаме с нашия морков само ние да се спасим. Не искаме да дадем място с нашия морков да се спасят и други! С тази мисъл свършвам беседата и ви оставям да мислите по нея.

Беседа, държана от Учителя на 15 януари 1915 г., четвъртък (В училището „Отец Паисий“ говорил Учителят П. К. Дънов)

ХРИСТОС ЩЕ ДОЙДЕ И ЩЕ СЕ ПРОЯВИ

по три начина:

1. във видимия свят, 2. 3. в астралния свят, 4. 5. в Божествения свят. 6. „И видях небето отворено, и ето кон бял, и онзи, който седеше на него наричаше се Верен и Истинен, и с правда съди и войнствува; ...“ (Откровение 19; 11 – 21)

Когато ще дойде Христос, хората ще бъдат в изстъпление духом и всички ще Го видят. Това виждане ще бъде на плач. Не Го ли виждаме сега? Дрехите Му оплескани в кръв. Дълго време ще ходи на бял кон да Го видят всички – това е в буквален смисъл.

„Агнето“ – това значи огън – ще бъде в астралния свят – там ще се види като огън. На физическото поле Той ще се проявява в много личности. В умствения свят – като мисъл, в астралния свят – като чувство, а във физическия свят – в неговите движения, във външния израз на нещата. Човек трябва да има разбиране на нещата. Суматохата е в света. Първото заблуждение на хората ще бъде, че всеки човек ще се почувствува като Христос по закона за рефлекцията. И сега ще почнат да се явяват хора, които ще се казват Христос. Има вече в Америка, Франция, Англия. Това е, че духовната любов се обръща на плътска любов – ще се народят деца и тук е вече кривият път, който ще доведе гонението и ще образува реакцията. Човек трябва да разбира, че е израз на Бога и тогава Бог ще действува чрез човека.

Ако се явява борба, състезание за първенство – сме на кривия път. Ако тургаме и редим нещата не по световни нареждания, то ще бъдем в правия път, иначе ще грешим. Щом почнем да чувствуваме, че Духът Христов действува чрез нас – сме в правата посока, а когато

почнем да мислим, че ние сме Христос – сме в кривата посока и грешим. Трябва да имаме индивиди в Божествената хармония и тогава ще имаме прогрес. Сега всички царе мислят, че са Христос, но близкото бъдеще ще покаже доколко са верни техните вярвания. Когато Христос слезе на земята, хората ще почувствуват олекване. Безпокойствията ще изчезнат и ще се настани мир и спокойствие.

Всякой от нас е в съжителство с много духове, роднински, приятелски. Трябва да се отделим от тия духове и да живеем отделно. Ние не сме в състояние да удовлетворим тях, действуващи в нашите мисли, желания, чувства.

Идва Христос – нас ни е страх, това не е индивидът, а духовете, с които сме в свръзка – те се боят и ни раздвояват – необходимо е да се разделим от тях.

Христос най-първо ще Го видим в духовното поле и после във физическото, така както астрономите виждат планета, първо отдалеко и после отблизо.

„Както се възнесе, така и ще дойде“ и още: „както светкавица ще се яви“, то е, че навсякъде ще се яви и види, както светкавицата,това е казано така, като за изпълнението на един закон, т.е. по тоя закон ще се яви.

На бода на една игла може да има милион микроби, а на 10 квадратни сантиметра колко ще има? – Много милиони. Христос не може да Го посрещнем с „нашата си къща“ (тялото), а трябва да излезем вън от нея. Душите, за да видят Христос, трябва да се смалят и съберат на едно малко местице, а след това пак ще се уголемят. Хората от телата се молят да излязат. И тогава ще се даде свободно излизане от тялото, за да Го срещнем. И когато се върнем, ще намерим телата си пречистени – пременени. Нашите тела ще ги вардят римски войници. От пазачи няма да има нужда. Ще бъде

такава суматоха, че лошите духове ще бягат и не ще ни пакостят. Тая процедура ще трае три дни. ТОВА Е ПЪРВОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ. Оставеното тяло ще бъде преустроено от Божествения Дух. Така бе с Христос – трябваше да остави тялото Си, за да се извърши работата по възкресението. Колкото са определени – избраните, те ще бъдат, ще имат дял в първото възкресение. Това е свитата на Христос от 144 000 души – девствениците.

След възкресението, ще дойдем да живеем. Досега не сме живели, а сме роптали. Ще дойдем, когато искаме, ще си отидем, като извикаме Петра и му кажем, че искаме да си отидем.

Когато Христос зацарува, ще постави Своите хора на служба, за да управляват. Другите хора щом не са против нас, те са с нас, т.е. щом работят с името Христово. Когато дойде Христос, хората ще берат само от дървото на живота, т.е. на доброто. Това са добрите мисли, чувства и желания. Някой ден, когато ни „хванат рогатите", ние сме кисели – то е, казва се, че сме яли от запретения плод.

Един лош дух едновременно с 10-15 души може да си урежда злите намерения, като един чрез друг си „оплита кошницата".

Христос работи навсякъде из България – села и градове. Трябва да си помагаме с мислите си, па макар и някой да страда кармично. И сега някои са виждали Христа – ту разпънат, ту възкръснал. И сега Христос ни посещава чрез някой човек, когото и не подозираме. Христос едновременно е индивид и колективност. Милиони ангели с Него съставляват едно. 101 000 000 служебни духове Му слугуват тук.на 3-то небе на земята – то е троеличието. Заради Неговото владичество на физическия свят са направени ангелите. За астралния свят – сили, началства, власти. За Божествения свят – архангели, серафими, херувими.

Всички ще бъдем подобни Нему, а то е по плът и чувства.

Нека не се обременяват сърцата ни с чрезмерни грижи за живота ни. Необходим е насъщният – това е от Бога, повечето е от лукаваго.

Сега по-сигурни са малките търговци, отколкото крупните.

Нека да четем Евангелието и да събираме всички стихове, които ни определят как ще дойде Христос.

Въпрос: Имаме ли предназначение ние?

Отговор на Г. А.: „Вода газят, жадни ходят."

Очистете сърцата си и умовете си и сила ще дойде – това аз зная – каза Учителят г-н Дънов.

В дните, когато има беднотия, да бъдем разположени и доволни, а не когато сме богати и наситени – ето, когато сме с Бога, ще бъдем в сила и ще ни се даде.

Тук, в Бургас, не сте умни, а сте създали много неприятности. Ухапало ви куче и викате да ви чуе целият свят. Когато ви хвърлят петна и когато сте чисти, тогава ще имате похвала в небето. Аз по-мъчно се разправям с вас, отколкото с поповете, които говорили заради вас. Съвършеният закон има прилагане на принципите Божествени – а то е смирение и други. И в София пращаха детективи – но такова е тяхното просвещение. Ние сме в сила и който би противодействувал на Царството Божие, главата му ще бъде смачкана, тялото стрито. Така стана заради двама души в София през 1912 г., които пречиха. Спрях събранията – и на Чаталджа бягаха, и срещу гърците и сърбите бягаха. Божественият Дух още не може да се смекчи, но рече Бог: „Хайде, нека оправим забърканото." Ако не се моли българският народ на Бога, ще бъде наказан с още по-голямо наказание. Аз ще разпя– вам сега попове и владици, но и те нас ще разпеят. Виждате тия партии – ние сме ги заставили да вършат Божията воля. Всичко може, но не и да попречат на волята Божия. Те имат по 2 гема. Пари ще вземат от Германия, но с Тройното съглашение ще отидат. Славянството, ако прегреши, ще пострада

много. Сега иде Господ, но кражби не позволяваме, богохулство също. Вам казвам, стягайте се, работете умно, оправете се. Поповете не закачайте заради доброто на народа – прощавайте им. Господ ще ги съди.

Искайте сила, имайте вяра.

Искайте чудеса – българският народ бе изгубен. Сега и сърби отстъпват, и гърци отстъпват. Ние работим сега и ако не работим, лошо ще стане. Може да сме грешни, но най-безгрешните сме от другите. От България се иска 1440 души избрани, а други – и от другите славяни.

Аз познавам Господа по-добре, отколкото вас познавам. С Него по-тясно съм свързан, отколкото съм с вас. Нали това искате да знаете – казвам ви го. Благодатта Господня търпи, но Той и се кара. Чували ли сте гласа Му? Аз съм го чувал. Сега вие правете въжета за връзване на дявола. И така ще казвате: „Плетем въжета, защото ни трябват за работа."

Вие ще живеете на тоя свят и ще проверите всичко, което сега ви казвам.

Господ от хиляди години говори. Това не е цялата Библия. Има още неща, които не са писани, и тя е една много голяма книга. А след време ще стане още по-голяма. Сегашната Библия ви служи като ръководство да се отнесете към другата Библия.

В живота трябва простота, то е чистосърдечие. На чистосърдечните хора Бог открива много неща. Ще знаете например какво става на бойното поле. Ясновидството е чувствителност. Ще усетите, че ще стане престъпление и можете да предупредите. Необходимо е християнинът да развие чувствата си, за да знае мястото, гдето ще стане престъплението и да се предотврати.

Сърби, гърци сега ще поискат плодовете си. Ромени – и те ще поженат. Турция, ако беше опазила договора (Лондонския за

границата Мидия-Енос), по-малко щеше да пострада. Какво би станало в първата война, ако България, т. е. българите, бяха влезли в Цариград? Немците щяха да окажат влияние на българите и да ги вкарат в конфликт с русите и щеше да бъде по-лошо. Сега се оправя по-добре. Може би ще направите една Енвергбегова разходка до Чаталджа. Там може да се окаже малко съпротивление и ще влезете в Цариград. Плана мога да ви кажа, но около вас има духове, които ще го издадат. В скоро време ще стане. До 1919 г. ще се разрешат много работи. Войната ще трае две години. Трябва да имате нерви, за да устоите докрай. Една неделя не бихте спали, ако ви кажех всичко. Между доброто има много лоши работи. Временно, за един период, някоя година ще охладее любовта между бащи, майки, деца и пр. Затова е казано: „да не натегнат сърцата ви“ На света има нужда от нас – той ще ви търси. Войната сега влиза в нова фаза. Те се ожесточават – германци и англичани. Войната е на смърт и живот. Едната страна трябва да капитулира. Намесва се Ромения . Ще се намеси и Италия. Ще се намеси и Гърция. Германците гонят католическата църква – застрелват много свещеници, това е голямо ожесточение. Англичани и германци искат едни други да се смажат. Немците искаха и пратиха Русия в Далечния изток. Японците ги върнаха, защото предназначението им е в Европа, а Далечният изток по-подир ще дойде да се разреши. Сегашното нахлуване на германците в Ромения е да им вземат складираните храни, бензиновите извори и изобщо за богатствата ѝ.

Морските вълнения имат духовно значение – това е борба на духовете. Земетресенията са във връзка със сегашните събития. Днешният вятър е благоприятен за русите. Той е противодействие на гръцкия – южния вятър, който духаше преди няколко дни.

Духовете, с които сме свързани, са в нашата материя по закона за кармата и трябва прераждане, за да се избавим от тях – в нас са,

защото сме яли от дървото на злото. Авел биде убит от Каин и последният каза, че ще бъде убит, от когото го срещне, а Господ му каза, че няма да бъде убит, ще му тури знак.

Христос, Който иде сега, е Сит. На дявола ще се тури печат и като Каин ще бъде изпъден вън.

Сегашното положение на хората е Царство Божие в сравнение с онова-време в Римската империя.

Всякой ще си хвърли мрежата: и комисионерът, и търговецът, и други; и ще уловят рибата, в устата на която ще има златна монета, за да си плати данъка. Петър хвърли мрежата в света – това е езерото – за да плати данъка на Христос.

В Христовото учение има обмяна: повече мозъчни центрове заповядват на краката да извършат някоя работа, и те ще услужат на краката. Очите заповядват на ръцете и т.н. Някой криво разбрал Христовото учение, а то има обмяна в него.

В търговията трябва да се прилага Божественият закон, ако ли не можем да го приложим, то трябва да приложим непременно человеческия закон.

Ритмическият закон трябва да се спазва. На всеки шест работни години седмата трябва да се почива: ако в едно село всички хора работят шест години нивите си и в седмата нивите почиват, то благодатта, плодородието ще бъде непрекъснато и голямо. Така е и с търговеца, чиновника и пр. Така е и с всички. Това е, че невидимият свят с много закони дирижира работата.

Беседа, държана от Учителя на 21 януари 1915 г. Бургас

ИСКАЙТЕ СИЛА – ИМАЙТЕ ВЯРА

Събитието закъсня с две години – началото трябваше да бъде 1912 година.

Сегашният вятър от североизток носи нещо ново.

Ще ловят антихриста – времето дойде вече – отлагане няма. Единият му крак е в Ромения, другият в Гърция. Той е като голям октопод – за да се освободим, трябва да се отреже кракът му.

България ще е последна на пожара. Кармичните работи, ако има да се прекарат, не може да се отминат, ако няма – пожарът ще ни заобиколи. Който може да изтърпи, той ще остане, другите ще си заминат – от там ще гледат, по-отдалеч. 1914 година носи свободата на отечеството. Тя носи свобода. Нали я искахте? Тя решава балканския въпрос. Тия страдания са нищо.

Има още по-ужасни неща. Тия неща не са отсега – те се приготовляват от хиляди години – сега се изиграват. Трябва да носим – не бива да казваме, че не можем. Който си е носил кръста, втори път не ще го носи – един път се носи кръстът, а не два пъти.

От две денонощия североизточният бурен вятър противодей–ствува на по-ранния югозападен и казва: „Не ви искаме."

Да иска човек отвлечени неща, трябва да има стъкло в камер обскурата си, както във фотографията, за да приемем светлината. Без стъкло нищо не може да се отпечата.

Годината 1913 вдигна, наруши международното право, а 1914 година наложи Божественото право и цели 45 години ще се продължава ликвидирането на народното право, за да настане Божественото право. Когато Бог слезе на земята, Той плаща 50% заради хората и тия последните – само 50%. Той прави амнистия 50% –

наполовина. Хората не се поправяха и нещата не се промениха, и тежките събития се наложиха. Сега хората ако се молят всички, ще се съкрати и премине в съкратена форма.

Числото 13 е число за духовния свят.

Беседа, държана от Учителя на 21 януари (сряда) 1915 г. Бургас

(Говорил Учителят в дома на П. К. Стойчева)

РАВНОВЕСИЕ МЕЖДУ МЪДРОСТ И ЛЮБОВ

Учителят Петър Дънов каза: Исая – това е физически човек.

Асириецът – умственият човек.

Израил – духовният човек.

Градът на слънцето се нарича сега Озирис – от корена озари.

В Египет 19-та династия е царувала няколко хиляди години и е дала старата култура на Египет, която римляните са развалили.

В подземията на пирамидите са закрити още много неща, които ще се открият и изследват. Вследствие падането на един камък се е отворила дупка и са намерени много старини. Там е написано всичко за Христа. Законите не бива да се издават. Христос затова разпнаха слугите му (духове), защото даде учение не навреме.

Природата към глупавите е взискателна, а към умните – снизходителна. Природата ни дава правила, за да се реформираме. Начинът е само с вода, а не да се пречистваме като оная жена, която, за да почисти къщата си, забуха чергите, мете пода и повдигне праха нагоре, та изпълни стаята и са необходими после 2-4 часа, да се пречисти въздухът.

Законите за реформацията трябва да научим, а те са: от малкото да направим голямото, от семката да направим глава чукун– дур – цвекло за захар, а не фабрики, машинарии и после от милиони килограма цвекло някакви килограма захар. Да не сме като оня поп българин, който, като турил детето във водата, да го кръщава, то умряло и рекъл: „Дайте друго." Така Христос от 5 хляба Му се възложи да приготви повече хлябове и нахрани хиляди хора. Елементите на хляба ги имаме във въздуха.

Чете се от Послание към Ефесяните, глава 3. Последните стихове са за вярата, любовта – да се размишлява по тоя стих.

Вярата е една обоснована наука, която почива на изучаване. Тя е дълбока сила, която лекува. Тя е ангелският език. Хората са сега много суетни, суеверни, а имат малко вяра. Който има вяра, има безсмъртие, който няма вяра – няма безсмъртие; има колебание. Сега са най-добрите дни за развиване на вярата. Колкото повече се осланяме на Божията мъдрост, толкова повече можем да работим. Вярата, сама по себе си, носи знания и те се добиват моментално. Като се съсредоточим, ще знаем например какво става на бойното поле. Когато се молим, трябва да чувствуваме топлина на мястото, гдето е душата – това значи, че духът работи. Няма ли топлина, умът слабо работи, а това не е молба вече. Във вярата нещата трябва да тълкуваме в правата смисъл – винаги да благодарим. Страданията са резултат на лекуване.

Разумна вяра има тоя, който вярва, без да критикува.

Нашите прегрешения трябва да изнесем – да не грешим повече и ще ни опрости Господ. Изправлението трябва да бъде колективно – от двама, трима, десет, които да се обърнат към Бога и Той ще поправи управник, министър и пр. Христос казва: „Все, що попросите в Мое име, ще ви бъде.“

Молба трябва един за друг: мъжът за жената и жената за мъжа. Да приближим ума си към Бога и да работим. Неща, които Господ трябва да направи, ще се обърнем към Него с вяра, без разсъждение как Той ще извърши работата – Господ ще ни даде по вярата. Без страдания молбата ни не се удовлетворява. Като дойдем до разумната вяра, ще затворим книгата – ще оставим настрана знанията си и ще кажем на Господа: „Ти сега, каквото направиш, това ще бъде,

основаваме се, че Ти ще направиш нужното заради нас.“ И трябва да не се пазарим с Господа, а да изпълним законите Му.

Човешките души нямат качеството на падналите души, на падналите ангели, а са по душа по-чисти.

В мислите ни, чувстванията трябва да има солидарност. Необходимо е съединение на интелекта, сърцето и душата. „Без вяра не може да се угоди Богу.“ Трябва да застанем пред Бога без особено мнение. Необходимо е смирение.

„Да ме благословиш...“-то значи да научим начините, за да се спасим и Господ натисна бедрото на Якова и му каза: „Само със страдания ще изкупиш греховете си.“

Беседа, държана от Учителя на 22 януари 1915 г., на обяд, в дома на Минчо Сотиров, Бургас

8000 ГОДИНИ

8000x365 = 2 920 000 дни

8000 x 12 месеца = 96 000 месеца

96 000 x 4 седмици = 384 000 седмици

384 000 x 7 дни = 2 688 000 дни

2 920 000 x 24 часа – 70 080 000 часа

70 080 000 x 60 минути = 42 048 000 минути

42 048 000 x 60 секунди = 252 288 000 секунди

Най-дългият период от сътворението на Земята е първият период – слизанието на човека от небето до Земята, а то е след млекопитающите.

Първи са слезли растенията. Първият период е 75 000 години.

Под „Адама" подразбираме белия човек, духовния човек, а духовният Адам е от времето след Христа. Всички по-ранншни раси са знаели за бялата раса и са я очаквали като един месия. Най– старата раса е бялата във физическия свят, всички други са по– стари в духовния свят, а по-млади във физическия свят. След бялата раса иде шестата раса – светещата раса, наречени Синове Божии. За нея ще се изменят и природата, и климатическите условия. Сега лошите мисли и желания на хората са образували един тъмен пояс около земята.

Господ потопи човека (Битие 6...) в астралния свят.

Яков – крадец, лъжец...и му рече Господ: „Няма да се наричаш Яков."

Физическото тяло е сформирано в милион години и то е вече завършено. Сега се формира астралното тяло.

Изчисление:

8000 x 12 x 4 x 7 x 52 x 365 x 24 x 60 x 60 = числото на годините от сформируване, създаване на света.

Всеки период колко е продължавал, е отбелязано в слоевете на земята при всяко напластяване.

Да се слезе в ада, ще се почувствувате десетки хиляди килограми по-тежки. Само героите слизат в ада – така е описано и в гръцката митология. И там, в ада, има ценни работи: население, което живее и е със съзнание, че това място е тяхно. Те живеят – слезлият там трябва да вземе формата им. Адът е като една смет, от 20 и повече години струпвана и вече се разлага, и гние, и който я оценява (сметта) ще се възползува, а който не, ще казва, че това е боклук непотребен.

В центъра на Земята е най-големият ад. На 100 километра от него и около му има твърд пояс, върху който живее друго население, на други 100 километра друг пояс и т.н. Нашата Земя около си на 100 километра има твърд светъл пояс, през който минава слънчевата и други светлини. Върху тоя пояс има население – астралният свят. Около него има друг пояс на 100 километра и т н.

Около Земята има 7 пояса външни – 7 небеса, и вътре в нея – 7 пояса. В центъра на Земята е огънят – адът.

(*Говорено ми е от Учителя П. К. Дънов в дома на Д. Цанева, вечерта на вечеринката у тях*)

Заминалите покойници могат да бъдат в астралния свят, но живеят във физическия свят и на сеанси се явяват, говорят за светските си работи, къде им са парите, документите, разправии и пр., това е, че такова е тяхното съзнание и просвета в духовно отношение.

Ние, които се подвизаваме в духовното поле и формираме астралното си тяло, ще влезем със съзнание в астралния свят.

Този, Който подбужда сърцата на хората да извършват едно добро, Той се казва Господ. И тоя Господ чрез Своя Син Исус Христос

учи постоянно всеки човек на много добри и съвършени работи. И който Го слуша, бива блажен

(*В неделя, януари 1915 г., Учителят г-н П. К. Дънов замина с железницата за Ямбол със следобедния влак в 1 ч. и 50 мин. след пладне, изпратен от приятелите от нашия кръжок до старата железопътна гара.)*

Беседа, държана от Учителя на 25 януари 1915 г., разговор с Учителя П. К. Дънов в дома на Стойчеви Бургас.

1917 – 1919 г.

БРАТЪТ НА НАЙ-МАЛКИТЕ

Освети ги чрез Твоята истина. (Йоан 17:17)

В първоначалния език – езика на Девствения Божествен Дух, най-възвишеният в йерархията на ангелите, Бог е дал на човека друго име, не като сегашното. Това станало в съвета на боговете, под председателството на Господа Исуса Христа, наречен Спасител на човечеството. Този съвет се занимавал със създаването на човека и определяне на името му. Това име „човек“ е крив превод, но ние ще се задоволим с него. Под „човек“ разбираме същество, което мисли.

Според сегашната еволюция мисълта на човека върви в две посоки: низходяща и възходяща. Низходящата посока на мисълта действа за създаване на човешката личност и човешкото тяло – със седемте му обвивки. Източните и западните школи се различават в класификацията на тези обвивки, обаче тези класификации се отнасят само към външната, видимата страна на това учение. По същина в двете школи няма никакво вътрешно различие. Според вътрешния смисъл на Христовото учение човек има три съществени, неизменни тела и седем обвивки. В теософската литература се говори за седемте обвивки на човешкото тяло, а за трите неизменни тела само се загатва. Там наричат обвивките „тела“, но те не са тела. По-подходящо име за тях е обвивка. По отношение на реалността човешкият свят е преходен, а еволюцията в света е Божествен процес. От Божествено

гледище стремежът на човешкия дух е да придобие трите неизменни тела. Тази идея е толкова обширна и необятна, че и гениалните хора, великите умове на науката, на окултизма, на висшите ангелски йерархии, както и висшите йерархии на боговете в миналото и сега не могат да я разберат напълно.

Под богове не разбирам Единния Бог, но висшите чинове от ангелската йерархия. Но днес думата Бог е обезсолена, защото с това име се наричат и същества, които не са богове, но които заблуждават хората. В тях няма нищо Божествено. Освободете се от това криво понятие за Бога. В първоначалния език думата „Бог“ имала особен смисъл. Днес това понятие е изопачено. С изопачаването на това понятие хората са изопачили и своя ум. За да си съставим правилно понятие за Бога и да Го разберем, трябва да се върнем в своето първоначално състояние. Мнозина гледат на Бога като на същество, което се мени по няколко пъти на ден – като човека. Така мислят и някои от западните окултисти. Това не е за упрек. То се дължи на борбата между двете ложи – Бялата и черната, които съществуват в света. Те са разделили човечеството на два противоположни лагера. Те са причина за ежбите, които съществуват в политическия, в обществения живот, в семействата, в отделния човек, даже в религията и науката. Тези две влияния раздвояват човешките умове. Обаче дето има деление, раздвояване, там Божественият Дух не действа. Щом се раздвоиш в себе си и изпаднеш в противоречие, Бог е вън от тебе. Това е психологически закон.

Когато ви говоря за човека, вие трябва да се вдълбочите, да си представите онзи човек, създаден по образ и подобие на Бога, т.е. на Истината и Любовта. Този човек никога не е опетнил името на Бога. Моисей, един от великите посветени, казва: „Не споменавай името Божие напразно“. Това е един от законите на първия мистик, който

искал да изучи великото Божествено учение. Той искал да освети името Божие. Това значи да бъдеш истински човек. Докато не започнат да осветяват името Божие в онзи велик смисъл, предаден от Девствените Божествени духове, никой не може да се повдигне по-високо от стъпалото, на което се намира.

Често наблюдавам как хората в България и другаде се делят на големи и малки величини, на тесни и широки, на черни и бели. Казват: „Ние сме широки, не сме тесногръди като другите“. – Дай, Боже, да сте широки, но да не сте безформени, безидейни. Ако отидете в странство, между окултистите, между теософите, ще разберете, че те са последователи на Бялото Братство, които работят да обновят човешката мисъл, в бъдеще да се влее в нея нов стремеж, нова дейност на Божествения дух. Днес теософите се делят на безантисти и щайнеристи – антропософи. Но и едните, и другите са антропософи. Обаче като хора и те не могат да се търпят. И те се делят на тесни и широки. Безантистите са жени, а щайнеристите – мъже. И едните, и другите се карат помежду си. Всички течения от източната школа се ръководят от жени, а от западната се ръководят от мъже. Това деление изпъква ясно, но то е само външната страна. Който не е издигнат, ще се съблазни от тях. А който се съблазнява, не може да разбере Христа. Както във времето на Христа някои се съблазниха, така и днес хората се съблазняват. Откак човек е сгрешил и изопачил името Божие, той не е преставал да се съблазнява. Който се съблазнява, не може да се издигне до положението на мислещ човек, да разбере вътрешните, основните закони, върху които почива човешкият дух. За да измени своя индивидуален живот, обществения живот, както и живота на цялото човечество, човек трябва да разбира великите закони на Божествената мисъл.

Теософите наричат висшия ум „висш манас“. Природния или низш ум наричат „низш манас“. Обаче никъде не се споменава за средния ум – средния манас, който е най-важен. Низшият манас е основата, върху която се гради човешката мисъл. Значи той е почва на умствения свят. Ако разбирате елементите на тази почва, ще знаете какво да сеете в нея. Всяка мисъл съдържа зародиш на дейност. Да се научиш правилно да мислиш ще рече да знаеш какви семена да сееш през разните годишни времена. Казано е в Писанието: „Каквото посееш, това ще пожънеш“. Тук се разбира за сеене в мисълта. Между хората има толкова погрешни схващания, толкова погрешни постъпки, че ако не послушат гласа на Великия Учител, ще се изтребят едни други. Той казва: Отсега нататък няма да позволя на никого да излезе стъпка напред. Ако не измени своята мисъл, ако не освети името Божие, хиляди години да тропа на вратата Ми, горко му! Той ще жъне още плодове на кармата си – от хиляди години.

Що е карма? – Последствие от всички лоши плодове, които сам си посадил в миналото. Христос е дошъл на земята само за едно нещо – да спаси хората. Под „спасение“ подразбираме да ги научи да осветят името Божие в себе си и в света. Върху това име почиват основите на нашето битие. Осветяването на името Божие е най-великото нещо. То представлява философия на бъдещето.

Някои се оплакват, че не им се откриват тайни. Какво искат те? Да им дам оръжие да се избият помежду си? В Западна Европа съществуват разни учения и братства, членовете на които искат да научат тайните на природата. В това отношение те приличат на онези жени, които отмъщават на своите възлюбени с витриол. – Защо им отмъщават? – Защото са измамени от тях. Като ги обезобразят с витриол, жените са доволни и казват: „Сега няма да бъдете нито на мене, нито на друга“. Така постъпват и мъжете; така постъпват и

религиозните. Христос е огорчен от постъпките на хората. Ако те не си изправят поведението, Бог е решил да ги накаже. По Божествения закон повече не може да се греши. Със старото трябва да се ликвидира, защото настъпва вече новата епоха, новият подем.

Девственият Божествен Дух слиза в кръгообразна вълна през седем полета, т.е. през седем светове. През Сатурновия период Девственият Божествен Дух е слязъл до умствения свят и образувал умственото или менталното тяло на човека. През втория период, т.е. през Слънчевия, Духът е слязъл до астралния свят и е образувал тялото на желанията. През третия период – Лунния, Духът е слязъл в етерната област на физическия свят, като образувал етерната обвивка на човека. През четвъртия период – Земния, Духът е слязъл в низшето поле на физическия свят и образувал физическото тяло. През тези периоди, когато Духът слизал и се качвал, Той минавал през духовни ден и нощ. През първия период, когато Божественият Дух работил и създал човека по образ и подобие на Бога, човек бил безгрешен. През втория период човек започнал да пада. През третия период той дошъл до пълно падение. През четвъртия период – Земния, най-ниския период на слизането, падението достигнало своя краен предел.

Защо е нужно човек да слиза и потъва в материята? – За да се облече във всички обвивки, една от друга по-гъсти, отдето започва възлизането и обличането му в по-висши форми. През всеки период става частично слизане и качване по вълнообразна линия. Крайното движение ще бъде възходящо. Който не иска да се свърже с Бога, вълната ще го изхвърли вън от общото течение на Божествения ден, дето той ще чака друг период на слизане и качване, т.е. друга вълна. Всички, които отиват нагоре, към Бога, ще влязат в небето, а той ще остане долу, вън от Бога. Вратата ще се затвори пред него и той ще

чуе гласа на Бога: „Не те познавам“. Един ден, когато Христос похлопа на вашите врати, онези, които се занимават с лични въпроси, с обикновени работи, ще останат вън – няма да имат масло за кандилото си. После те ще се опомнят, но Божественият параход е отпътувал, никого не чака. Затова всеки трябва да бъде готов да се качи навреме. Като говоря така, не искам да ви морализирам, но казвам какъв е законът, какво говори Бог. Той няма да спре парахода за никого.

И тъй, вълната върви и вие сега именно имате най-благоприятни условия за развитие. Когато през ума ви мине една лоша мисъл, знайте, че тя иде от вашето далечно минало, не е сегашна. Тя е чуждо, подхвърлено дете, не го приемайте. И на мене не искам да изпращате подхвърлени деца, родени от незаконни родители. Като Учител аз не съм пратен на Земята да отглеждам и възпитавам такива деца. Да отгледаш един грешник е едно нещо, а да отхраниш едно незаконно дете, това е друго нещо. Грешникът, който е дошъл до известно съзнание и се кае за своите грехове, може да се спаси. Той прави усилия да върши Божията воля. За такива дойде Христос на земята. Всеки може да се спаси. И грешникът може да се спаси, но не и подхвърленото, незаконороденото. То е змия, която колкото повече се храни, толкова по-голяма става. Един ден тя ще се увие около човека и ще строши костите му. Лично за вас, за вашето бъдещо благо е необходимо да отхранвате онези велики мисли, които Бог е вложил първоначално във вас, чрез Светия Дух. Не отхранвайте отрицателните мисли, които черната ложа е посяла във вас. Майката казва: „Измъчих се с това дете, голямо главоболие ми създава, но един ден то ще ме гледа“. Не, един ден това дете, като змията, ще счупи костите ти и ще те изхвърли вън от тази вълна.

„Освети ги чрез Твоята Истина.“ Никой човек не може да научи Божествения закон, докато не освети Божието име. Когато осветите Божието име, мислите ви ще бъдат чисти и светли. С тях ще градите тази обвивка, дето ще се зачене тялото на Истината, която ще ви направи свободни. Истината е първото тяло, върху което трябва да работите сега. В това тяло живее човешката душа. Без Истината няма свобода. Колкото и да плачете, ако Истината не е във вас, не може да бъдете свободни. Само с плач не можете да си помогнете. Някога плачът е полезен, някога е вреден. Плачът е дъжд. Ако сте посяли добри семена, те ще изникнат и ще ви повдигнат; ако сте посяли тръне, като изникнат, те ще ви заглушат. Ако плачеш за Бога, блажен си; ако плачеш за света, съжалявам те. В този случай сушата е за предпочитане. Светлите и благородни мисли ще ви повдигнат. С тях ще влезете в тялото на Истината и ще бъдете свободни. Така именно ще познаете Христа, и Той ще ви познае. Някои искат да намерят Христа в мене. Не, Христа ще намерите в Неговото учение. Ако искате да знаете кой съм, аз ще ви кажа. Аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня Божията воля, както Бог е заповядал; да осветя Неговото име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мене, че аз, братът на най-малките, искам да Му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример. В някои от вас може да се яви желание да бъдат по-големи от мене, да заемат първо място. Това е съблазън. Христос казва: „Достатъчно е на ученика да бъде като Учителя си“. И аз не искам повече. Достатъчно ми е това малко място. Аз не бих го заменил с друго. Не е важно мястото, което заемате. Важно е как ще изпълните дълга си към Господа. Вие искате да бъдете царе. Добре е човек да бъде цар, но няма по-голямо нещастие от това. Един цар може да направи хиляди добрини, да облагодетелства цяло

общество или цял народ, но може да го доведе до погибел. Затова Христос казва: „На когото е много дадено, от него много се иска". Когато искаш да станеш голям, това показва, че в тебе се проявява чувството на гордост и тщеславие. Големите търговци, които боравят с много капитали, със стотици милиони, правят големи дългове и някога завличат мнозина хора. Ако имате сто милиона и ги изгубите, вие ще преживеете големи терзания. Взимам числото сто като число, което представя една от висшите ангелски йерархии. Няма думи, с които може да се изрази мъката и страданието на онзи търговец, който е изгубил своите сто милиона. И обратно, няма думи, с които може да се изрази радостта на онзи, който има сто милиона лева на разположение и може да ги употреби разумно. Колкото едното е страшно, толкова другото е велико. „Освети ги чрез Твоята Истина." Първото нещо, което трябва да научите от проповедите на Христа, е смирението. То е майка на истинското, положително знание. Гордостта е майка на временното, преходно знание. Може да имаш много знания, но ако си горделив, ще бъдеш в положението на един от заблудените братя на черната ложа. Спазвате ли Божествените закони, и от най-малките да сте, вие ще се повдигнете. Ако искате небето да се заинтересува от вас и да ви благослови, вие трябва да бъдете смирени – във висок смисъл на думата, а не в обикновения смисъл, както ви е проповядвано. Смирението е красив ангел, велик дух. Който го е видял, веднага го е възлюбил. В смирението се зараждат всички Божествени добродетели, за които копнеят човешкият дух и душа. Ангелът на смирението е жив. Той носи в себе си милосърдието – дете на Любовта – най-малката дъщеря на Бога. Любовта живее между девствените духове и обещава светли бъднини на цялото човечество, както и на ония, които я търсят. Ако искате Христос във вас да бъде безсмъртен и силен, за да ви повдигне, трябва

да дадете път на Любовта в душата си. Това значи да поставите Христа на най-високото място в душата си, да осветите името Му в сърцето си. Някои мислят, че са близо до Христа. Близо до Христа може да бъде само малкият, т.е. онзи, който е научил изкуството да се смалява. Казвате, че искате да бъдете като Христа, но същевременно искате да заповядвате. За да бъдете като Христа и близо до Него, трябва да научите закона на безкористното служене, да мислите право: на омразата да отговаряте с любов, на злото с добро. И тогава не е важно на кого служиш – на Ивана или Драгана – ще служиш на Бога. Имената са важни дотолкова, доколкото отговарят на своето съдържание. Името Христос не е единично, но колективно. Той е като въздуха и светлината. Всеки има право да се ползва от тях. Разсъждавайте разумно, философски и не се заблуждавайте от външната форма на нещата, нито от външните думи. Търсете вътрешното съдържание на думите. Ако аз бих мислил като вас, отдавна бих слязъл от висотата на своето положение.

„Освети ги чрез Твоята Истина." Сега аз искам да вървите по възходяща права линия, да осветявате името Божие в себе си. Това име ще ви повдигне да бъдете, както Христос е казал, Негови сънаследници и съпричастници. Днес аз искам да внеса в умовете и сърцата ви Божествената светлина, чрез която можете да се освободите от всички лоши зародиши. Мечът на Духа е изваден и тежко на ония, които се противят на истината. Ние трябва да воюваме с оръжия, за които е казано в 10-та глава, 4-ти и 5-ти стих от Второто послание към Коринтяните: „Понеже оръжията на нашето воинстване не са плътски, но с Бога са силни да разоряват твърдини. Понеже съсипваме помишления, и всяко възвишение, което се повдига против познанието Божие, и пленим всеки разум да се покорява Христу". Това е теософия, окултизъм, спиритизъм, Божия Мъдрост.

Желая да вземете следния стих за мото: „Оръжията ви да не бъдат плътски, но да бъдете с Бога силни“. Така именно ще се освободите от помишленията на низшия манас, на греха, на който хората и до днес дават десятък. Христос казва: „Отдавайте кесаревото кесарю, а Божието Богу“. Низшият манас е кесарят в човека. Стихът подразбира: Като дадете дължимото на низшия манас, отдайте дължимото и на висшия. Какво значи да отдадете кесаревото кесарю, а Божието – Богу? Това значи да унищожите вредните зародиши, да не растат повече; да се освободите от всички нечисти мисли и да кажете: „Ето, кесарю, твоето“. После да вземете висшите, Божествените мисли, да ги турите в Божествената житница на душата и да кажете: „Ето, Господи, Твоето“. След това ще влезете в скришната си стаичка и ще отправите молитва към Господа, без да смесвате кесаревото с Божието. Да ги смесваш двете, това не е молитва. Силна е молитвата, когато сърцето е чисто и всецяло отправено към Бога. Докато огнището на сърцето не се сгорещи, молитвата ви не може да стигне до Бога. Знаете ли какво ще бъде състоянието ви, когато почувствате Божествената топлина в сърцето си?

Един американец слушал Камила Русо, ученичка на Паганини, да свири „Сънят на живота“ и казал: „В този момент аз бях готов да се помиря с целия свят, да простя на всичките си врагове“. Този американец слушал видни проповедници, но никой не могъл да му повлияе тъй, както Камила Русо. Следователно, когато във вашите сърца проникне смирението, вие кажете: „Господи, готови сме да простим на всички“. Питам: Чували ли сте гласа на смирението? Аз съм го чувал. По-хубава музика от песента на смирението не познавам. Каква хармония има в смирението! Каква Любов извира от сърцето на смирения! Със своите лъчи тази Любов облива сърцата на всички хора. Всеки ден тя изпраща благите си мисли и утеха към

всички страдащи и угнетени, към цялото човечество. Тя казва: „Надявайте се, аз ще ви помогна да осветите Божието име във вашите умове и сърца. Ще ви дам всичкото си благословение“. Днес Христос иска да обедини всички братства и религии в целия свят. Ето защо не си позволявайте да осъждате хората; вие не знаете дълбоките причини на нещата. „Освети ги чрез Твоята Истина.“ Как действа Бог за вашето повдигане? – По пътя на страданията и на радостите. Пребродил съм целия човешки живот; слушал съм възвишени Божии духове и от придобитите опитности намирам, че всички хора трябва да минат по пътя на радостите и страданията. По-добър път от този няма. Кой може да оспорва това? Не е лош пътят, но повечето хора са служели и служат на кесаря. Някоя жена се оплаква от мъжа си и казва: „Не го обичам вече, направи ме нещастна“. – Остави го тогава. – „Ами кой ще ме храни?“

А, това не е вече брак, а наложничество! Бракът е нещо идеално, Божествено. Когато искате да влезете в Царството Божие, не трябва да роптаете, че Бог ви е дал привидно лош мъж. Щом роптаете, Бог ви отговаря: „Вие сами си избрахте този мъж; не ви го дадох Аз. Вие искате от Мене да го направя по-добър, без вие да сте станали добри“. Аз разглеждам понятието „жена“ като общо понятие, не говоря за личности. За мене всяка жена и всеки мъж са лъчи, т.е. части от цялото. С тези понятия аз си служа като с реални факти, проверени в самия живот.

И тъй, пътят на страданията и радостите е път за постигане на търпението. Търпеливият придобива големи опитности и вътрешно богатство. Само така човек ще разбере великите Божии пътища, както и великия Божи Промисъл за бъдещите блага на човека. Ако искате да прогресирате тази година, никога не роптайте. Като казвам да не роптаете, не говоря за шума, който се вдига около вас, но да не

възприемате този шум в себе си. Сърцето ви трябва да бъде тихо и спокойно. Че някой хвърля камъни, чупи прозорци, за това вие не сте виновни. Но когато вие отвътре започвате да чупите прозорците на вашия дом, на вашата душа, казвам: Приятели, вие още не сте научили да служите на Бога; вие още не сте се научили да плащате на кесаря. Всеки може да развали живота на хиляди същества. Знаете ли колко векове са нужни да се изправят грешките на хората? Някога у вас се явява желание за отмъщение. Вие си казвате: „Ще му смачкам главата, ще го туря под краката си, да познае кой съм аз!“ Не, вдълбочете се в себе си и кажете: „Този дух, който е дошъл в мене, е демонски дух. Ще го хвана и ще му кажа да мълчи. – Вън от моето светилище! Забранявам ти да петниш Божия образ!“ Казваш на някого: „Не мога да мисля добре за тебе!“ Съжалявам те. Щом не можеш да мислиш добре за ближния си, и за Бога не можеш да мислиш добре. Тогава как можеш да любиш Бога? Има три пътя, които можете да следвате: пътят на Любовта, пътят на Мъдростта и пътят на Истината. Това е тесният път на живота. Христос казва: „Малцина са тези, които ходят в тесния път“. Обаче всички могат да ходят в пътя на Любовта. Ако не можете да ходите в пътя на Мъдростта, влезте в пътя на Любовта. Ако не можете да влезете в този път, влезте в пътя на Истината. Значи пътят на Любовта, Мъдростта и Истината – това са трите пътя, по които трябва да вървите. Не се сърдете, че някой не върви в пътя, по който вие вървите. Вървете напред. Резултатът и на трите пътя е един и същи. Има разлика само в извивките, които всеки път прави. Това е учил Христос, когато е бил на земята; това учи и сега. Ако не можете да разберете земните работи, как ще разберете небесните? Ако не разбирате лесното, как ще разберете мъчното? – „Кажи ни нещо велико!“ Това е най-великото, което може да ви каже братът на най-малките, братът на

вашите ангели, които ви водят в правия път. Казвате: „Ти си наш брат“. Ако мислите, че съм ваш брат по плът, лъжете се; ако мислите, че съм ваш брат по дух, прави сте. – „Ти не ни обичаш.“ Ако говорите за земната обич, не ви обичам. Ако кажете, че не ви обичам, както ви обичат вашите ангели, лъжете се. Няма човек на земята, който да обича душите ви, както аз ги обичам. Желая и вие да обичате така човешките души. Ясно ли ви е това? Аз зная, че днес вашите ангели много ви се радват. Ясно ли ви е това? Аз пожелах да им направя една услуга. Аз съм дошъл на земята да услужа на ангелите и на вас. Като си свърша работата, ще кажете, че съм заминал някъде. Къде ще замина? – Не, никъде няма да замина. Ще отида при Онзи, Който ме е проводил, и ще питам: Изпълних ли длъжността, която имах? Ако има още нещо, което не съм довършил, пак ще дойда. Ако и втори път не завърша работата си, пак ще дойда, докато най-после ми се каже: Добре свърши работата си. Такъв е законът за малкия брат на небето. Да направим това, което Бог иска от него. Ето великото учение, което не сте слушали досега. Това, което сега чувствате, не сте го изпитвали никога. Защо не сте го чували? Защото това учение е на малките ангели, които са слезли на земята да повдигнат човечеството.

Сега няма да ви благославям – не правя това. – Защо? Ако изпратя благословението си, и у вас има плевели, и те ще израснат. Аз постъпвам разумно, според Божия закон. Когато видят, че сте посели добри семена, всички братя на небето ще изпратят своите благословения, да израснат тези семена и да дадат добри плодове. С тези плодове да израсте и възкръсне Бог във вас – да осветите Божието име! Това ще бъде моята радост, защото ще бъдете близо до Бога. Това ви възвестявам за новата година – не свършвам, но сега започвам. Това трябва да знаете. Това, което ви говоря, е начало. Още колко по-велики неща има! Ако слушате какво ви казват тези

малките, ще почувствате Божията сила. Ще дойде Мъдростта във вас, ще усилите волята си, и работите в света ще се оправят. Отсега нататък се отваря велика работа за малките. Учението за малките е велико. То е най-подходящото за вас. То е основа за онова, което великото бъдеще носи за вашата душа. Това е Божествената мисъл през 1917 г. Не говоря за земната, а за Божествената година. Започвам от 1914, 15, 16 и 17 години, които образуват новата епоха. Това са четири Божествени години, които образуват цикъл на Божественото благословение. Единицата в 1917 г. подразбира принципа на справедливостта, а седемте – закон на почивката и на благата.

Сега ви оставям да мислите върху смирението, търпението и Любовта. Гледайте чрез тях да изгладите онези грапавини в себе си, които нарушават Божествената хармония във вашия живот. Нека всеки от вас, чрез своя ангел, извика Господа в себе си и Го запита: „Господи, какво искаш да направя за възтържествуване на Царството Божие на земята и за осветяване на Твоето име между човеците?“ Първото, което ще ви се каже, е: „Примирете се!“ Това е проповядвал Христос. Прочетете Евангелието от Матея и Лука. Там е казано: „Когато отидеш при олтара да принесеш дара си и усетиш, че имаш нещо против брата си, остави дара си и иди да се примириш с брата си; ако той не иска да се примири, вземи още двама и иди пак при него“. Който отива пред олтара, трябва да се е примирил с всички. Никой не може да отиде пред олтара, ако предварително не се е примирил. Казвате за някои: „Елате да ги примирим“. – Как ще ги примирявате, когато те не отиват пред олтара? Трябва да се примирите! Ще кажеш: „Братко, да се примирим!“ Ако той не иска да се примири, ще отидеш с още двама. Ако и тогава не иска, ще отидеш с цялата църква. Ако и тогава не иска, ще кажеш: „Нека ти бъде като митар и езичник“. Това е Христовото учение. Ежбите, които сега

съществуват, не са съвместими с Неговото учение. Сега аз нямам намерение да съдя никого. За мене всички сте еднакви. Казвам: Ако не възприемете това учение, резултатът няма да бъде добър. Защо да се създават ненужни страдания в света? Доста са страданията на миналото. Нека отсега нататък дойде радостта и благословението между човечеството. Това, което днес ви говоря, навсякъде го говорят: говори го Бог, казват го ангелите, проповядват го всички техни служители на земята. Това говори и Христос. И аз вярвам, че това ще бъде. Както е казано, така ще бъде, нямам сянка от съмнение. Един ден всички ще се срещнем, разбира се, не при такава обстановка, както днешната, при десет пъти по-добра обстановка и то пак на земята. След десет години ще бъдем сто пъти по-добре от сега; след още десет години ще бъдем хиляда пъти по-добре; след други десет години ще бъдем десет хиляди пъти по-добре; след още десет години – сто хиляди пъти по-добре; след други десет години – милион пъти по-добре; след още десет години – десет милиона пъти по-добре; след други десет години – сто милиона пъти по-добре, а в края на този период или в началото на новия ще бъдем с Бога наедно.

„Моят мир да бъде с вас!“

Беседа от Учителя, държана на 1 януари (понеделник) 1917 г. в София

ЧИСЛОТО 153

И като излязоха на земята, гледат жарава разложена, и риба турена на нея, и хляб. Казва им Исус: Донесете от рибите, които уловихте сега. (Йоана 21: 9-10)

Ще се спра на 9 и 10 стих от прочетената глава. Тук жаравата в тоя стих означава Божествения огън, новия живот, а рибата е емблема на астралния свят, свят на желанията. И тъй, трябва да се мине през Божествения огън, за да се изпекат желанията. Божествен живот, Божествен огън, който слиза отгоре. Учениците хвърляли мрежата цяла нощ и не уловили нищо. Когато дойде Христос и им каза да хвърлят мрежата, тогава само уловиха. Когато човек работи без Бога, в неговата мрежа не влиза нищо. Тогава той казва: „Не ми върви." Той се спъва в своята ловитба, защото не знае где да хвърля. Говориш, за да убедиш някого, и не успяваш – това е хвърляне мрежа, само да се намираш на работа.

Често казваме: „Този човек ще го обърна"; и отидем при него, говорим му много, но все пак, работата не върви. Хвърляме мрежи без Бога. Ако в този човек има чувства и желания, в които той иска да си поживее, то дълго време ще да хвърляме мрежата, без да уловим нещо. Но когато Бог каже: „Хвърлете мрежата", тогава ще се уловят риби за хората, за храна. И Христос учи Своите ученици да ловят риба. В една работа трябва да бъдат съединени Бог, човек и Духът.

Числото 153 показва завършена работа, в която присъстват Бог, човек и Духът. 153-те риби имат значение, когато се прибави при 1 отдясно 0, получава се 10; 10 + 5 + 9 = 24; 24 е законът на човешкия

живот, а 3-те е законът на равновесието. Затова всеки трябва да опече по една риба през целия си живот. Христос взима рибата за емблема на християнството, защото тя има свойство да се вдига и да слиза нагоре и надолу. Когато човек иска да се вдига нагоре, той тогава разширява своя мехур и по този начин излиза над водата. Имате нула – то представлява вечността, а още и времето. Трите означава двигателя, който движи ръката, човека, който е дошъл за работа. Числото 153 означава колко са спасените. От тях някои ще бъдат на жаравата, а някои във водата. Колко риби са взети от всичките, за да турят на жаравата да се опекат? Понеже Христос каза: „Донесете от рибите, които уловихте сега." Рибите, които бяха на жаравата, когато излязоха учениците от водата, са други, а Той поиска от ония, които уловиха сега. Те са взели от тях само три риби и са ги поставили на жаравата. Разделили са рибата на три купа и от всеки куп са взели по една риба. Значи три риби са взели и са ги поставили на жаравата. В този закон гледайте целокупността на нещата. Например всичкото жито може да се намери в едно житно зърно. Така е и с хората, които избави Господ, в тях се намират спасените.

Трябва да се направи едно пресмятване, колко са, които ще се спасят. С умножение ще работите. Турете едно о, то показва вечността. Първо, единицата като я турите при колелото, имате диаметър. Числото 5 показва ръчката, с която се кара колелото, а трите означава двигателя, който движи ръчката. Числото 1 е долната основа на лодката, числото 5 е лодката, а числото 3 е котвата, надеждата. Сега Христос е хванал 153 риби, то показва спасените, които ще идете на жаравата, 153-те категории. В числото 3 е законът на целокупността. Мрежите са методите, с които работят человеците. Сега и вие, за да уловите нещо, трябва да стоите цяла нощ, да сте хвърляли мрежата и да дойде Христос, за да уловите риба. Без Него

вие не можете да уловите нищо. Когато орачът изкара една бразда, това значи, че той един път е хвърлил своята мрежа. Колкото пъти завърти ралото, толкова мрежи хвърля. Но Христос ще ви покаже где ще хвърлите мрежата, това е необходимо. Хващането на риба, то е жетва. Когато житото е узряло, ще жънеш. А когато дойде Христос, Той ще ти донесе семе, а ти ще ореш. Докато не се намокри човек, не хваща риба и не идва Христос. Сега ще носите вярата. Имайте вярата, че щом ви намери Христос при езерото да ловите риба, ще ви повика. Седемте ученика, които са били в лодката, са седемте принципа на Божественото. Човеците се познават само когато се обичат.

Казва им Христос: „Елате и обядвайте", но никой от тях не се помръдна. И взима Исус хляба, разломи го и им даде да ядат. Сега, толкова време те бяха с Него и имаха съмнение. Съмнението е лош навик. Щом ви каже Христос: „Хвърлете мрежите", хвърлете ги. Ама хвърляли сте я много пъти. – Хвърли, кога ти каже Господ, да се съединят човешкото с Божественото. Христос каза: „Хвърлете мрежата", и те хвърлиха и уловиха. Христос е в света, но не е във физическия, а в духовния. Физическият свят е, в който се виждат нещата, а умственият и астралният, това е светът, в който стават нещата. Някои хора не могат да виждат Бога, а други могат да Го видят. Защо не могат да Го видят? Защото небето е облачно. А тия, които Го видят, за тях небето е ясно. За да могат да видят Христос, едно е нужно, да изпрати Господ буря, гръмотевица, прах, вятър, да разпръсне техните облаци. Да разчисти тяхното небе. Да се изпразнят техните раници и да останете без закон, но да имате закона вътре във вас. Петър е бил гол, когато дошъл Христос, което значи – чистота. Да бъдеш гол, там е хубостта. А с бели дрехи, това означава светостта, проявление на чистотата. Ако не се намерим голи, няма да дойде

Христос, но трябва да се намерим голи. И когато те заровят в земята, и тя те съблича и те оставя гол. Това е езикът на небето.

Горе убийство няма, а има лъжа и лъжата е убийство горе. Който лъже горе, убива долу, а лъжата долу убива горе. И така, лъжата е свойство на змията, тя отначало уби и излъга горе.

В Писанието се казва: „Ще смажеш главата на змията.“ Който лъже, съсипва главата си. Говори право, защото с истината ти ограждаш своята глава. Под думата „лъжа“ аз разбирам да не изопачаваш Божественото в себе си. Да казваш така, както Божественото си е. Да го предаваш както си е и както си го получил от Господа. Аз не разбирам от сегашния морал на хората. Туй, което Бог ти е предал, да го не изопачиш. Божественото е всякога Божествено, то ще излезе когато и да е, ти ще се посрамиш. Не говори, преди да си свършил работа, като свършиш, тогава говори. Сега, на тази жарава и вие трябва да поизпечете вашите желания, защото рибата я опекли. Или я опечи добре, или тя ще те опече тебе.

Сега, след тази война, мрежите ще се хвърлят. Сега Христос Го погребват в гроба. След три дни Той ще възкръсне. Три дена стои Той в сърцето на земята. И като възкръсне, ще дойде при вас и ще ви каже да хвърлите мрежите. След 3 години, или 30 години, или 300 години. И след тази война ще започне тоя Петър, който символизира жената, който първо ще оголее, ще хвърли мрежата в морето, за да иде при Господа.

Сега вие сте в новата епоха. Това е възстановяването на Божието Царство. Богат и сиромах са под един знаменател. След тази война пак ще са заедно. Така казва Христос.

Беседа, държана от Учителя на 22 март 1918 г.

С ЛЮБОВ СЕ ВЗИМА

Царството Божие с любов се взима, с обич се държи и с дух се крепи.

Това е мотото, написано на вратата за Царството Божие. Досега всички искаха да вземат Царството Божие със сила, но не успяха. Отсега нататък вече всеки трябва да се освободи от този възглед, т. е. да се освободи от старата черупка на закона, от неговите окови, неговите възгледи. Царството Божие не със сила, а с Любов се взима. „Бог възлюби света, за да не погине всеки, който вярва в Него“. Когато се приеме, че Бог е възлюбил света, тогава става ясен и прочетеният стих. И тъй, първият тон в Живота е Любовта – с нея Животът започва. Имате ли този тон в себе си, ще имате и Радост. Изгубите ли го, явява се скръбта, която е признак на тази загуба, както при певците, загубили тона на песента си, изчезва хармонията на гласовете и песента не върви. Любовта е основен тон и основна Сила. Човек, който люби, е всесилен, той страх не знае. Любовта, за която ви говоря, е същата, която действа и у вас, но вие често менeте тона ѝ. Под думата „царство“ се разбира простор, въплътяване, проявление на човешката душа. В това Царство всички членове, т. е. камъните, които го съграждат, са живи. Царството Божие не е нещо мъртво, не се състои от правила и закони, а от живи същества, които живеят в една непрекъсната връзка. Всеки дом е едно царство в миниатюр – бащата, майката и децата образуват едно малко царство. Когато има хармония и Любов между всички членове на семейството, това царство се изявява и членовете му вкусват неговите блага.

Сега, Царството Божие трябва не само да се вземе с Любов, но и да се държи с Обич. Под думата „държане“ се разбира вътрешно крепене, което става от Духа. Ето защо Царството Божие с Дух се крепи. Не считайте, че думите „Любов“, „Обич“ и „Дух“ се отнасят само до Царството Божие. Те се отнасят и до нашия обикновен живот, така както никоя мома или момък не могат да вземат своя другар без Любов. Даже никаква вещ не можете да си купите без Любов, а по-напред трябва да го възжелаете, да го възлюбите. Отидете ли в някоя гостилница да се нахраните или в някоя месарница да си купите нещо, пак ще вземете онова, което обичате. Обичта е вътрешна сила, която държи всичко в изправност, а Духът обгражда онова, което имаме. Като поставим Любовта в отношението към нашия Дух, Обичта към нашата душа и духа към нашето тяло, ние ще имаме разгадка на великия Живот, който владее Земята. Духът е единството, което се проявява във всички хора. Той е едно цяло, неделимо в себе си и във всички същества, затова трябва да го любим с една и съща Любов. Духът не може да се разделя, той крепи цялото Царство. Може да плачете, може да изливате много сълзи, но нямате ли Любов, Царството Божие е далеч от вас. Цял живот може да постите, постоянно да се разкайвате, но нямате ли Любов, Царството Божие е далеч от вас. Да се покаеш разбирам да разтвориш сърцето си и да възприемеш Любовта вътре в него, друго покаяние не разбирам.

Според този велик закон вие трябва да обичате еднакво и Доброто, и злото – там е силата на човека. Любовта не познава зло. Може да кажете, че това е трудна работа. Други пък ще кажат, че децата влизат в Царството Божие. Влизат, но не могат да го вземат. Тези стари възгледи за „може“ или „не може“ са едно заблуждение. Ако оплета с въже краката ви, вие няма да можете да ходите, но това не показва, че действително не можете – съществува само една

външна спънка, която ви пречи, но която можете да премахнете. Всеки човек, когото с Любов повикате да ви помогне, ще дойде, защото винаги, когато позовете Духа, той се отзовава. Злото в света се явява, когато престанем да любим Духа, т. е. злото е отсъствие на Любов към Духа. Някой казва, че мрази еди-кой си човек; това значи, че той мрази себе си и затова всякога ще бъде нещастен.

Сега, при днешния порядък на живота вие можете да си представите много мъчнотии: днешната култура е едно въже, омотано около краката ви; днешната политическа наука е второ въже, омотано около къщата ви; днешната религия пък е друго въже, омотано около вашите деца. Новата религия, която иде, ще бъде религия без въжета, без символи, без свещеници и проповедници, без съдии и учители, без търговци и земеделци, без мъже и жени. Бъдещата култура ще бъде царството на бащи и майки, на братя и сестри. Сигурно ви се вижда чудно как ще може без учители. Тогава ще има един учител, един съдия, един мъж, една жена, а не много, както сега много, защото днес светът страда от многото. Ако ме питате как да разбирате това, ще ви кажа да го разбирате както искате, няма да ви го обяснявам. Духът, който слиза към Земята, идва да подигне човешката душа, която е жива и която, както казах, е най-същественото, най-ценното. Духът се прелива в душата и носи Любов. Когато последната се влее в душата, тя обиква Духа. После духът и душата се вливат в тялото, което е тяхното дете. Тогава Духът ще крепи Царството Божие, което е целокупното тяло. Всички вие съставлявате Царството Божие на Земята, затова именно Христос казва: „Във вас е Царството Божие“. Това е факт, който може да се провери от всеки. Нека който и да е от вас отиде в някоя пустиня, нека се изолира от всички същества, да остане сам-самичък и нека каже колко е щастлив. Всички живи същества – от най-голямото до най-

малкото – чувстват необходимостта от общение. Всички живеят, въздишат и казват: „Завладейте ни чрез Любов, дръжте ни чрез Обич, крепете ни с Дух“. Всички – било деца, било възрастни – това търсят.

Едно време, когато Господ създал света, слънчевите лъчи решили да слязат на Земята, облекли се в най-хубавите си светли премени и слезли да я посетят. Тези лъчи били седем сестри. Но щом слезли на Земята, какво било учудването им, когато видели, че дрехите им от светли се превърнали в седем други цвята: червен, портокален, зелен, жълт, ясносин, тъмносин и виолетов. Всяка сестра виждала промяната, която станала с нея, и се питали помежду си: „Какво стана с нас, че толкова ни потъмняха дрехите?“ Също и разликата между вас се дължи на тези седем сестри, които слезли на Земята: някой от вас е червен, друг – портокален, трети – жълт, четвърти – зелен и т. н. Щом се намерили в това чудо, сестрите написали на баща си: „Татко, когато слязохме на Земята, дрехите, които ни даде, се измениха толкова много, че едва се познаваме, няма я вече тази първоначална светлина между нас“. Тогава бащата отговорил на първата си дъщеря: „Дъще, твоят червен цвят показва, че ти носиш Живот на Земята и на хората, които толкова се оковаха в тези закони, че днес са мъртви. Кажи им, че твоята светлина се превърна в Живот и затова си червена“. Така тази първа слънчева дъщеря дала Живот на децата и затова всички се спуснали да грабят, започнали да се борят и да си скубят косите кой повече да вземе.

На втората си дъщеря бащата написал: „Дъще, кажи на хората, че ти им носиш дихание, Божествен живот, кажи им, че те трябва да работят, затова и твоят цвят е портокален“. Хората, обаче, не разбрали какво е работа, а започнали да се трудят и да се мъчат... Днес всинца се намираме в това положение. Разболее ли се някой, бързо викаме лекари или започваме да го тъпчем с ядене, като че ли лекарите и

многото храна ще му задържат живота. Това е заблуждение. Знаете ли как се хранят Ангелите? Знаете ли как се храни детето в утробата на майка си – само ли се храни или го храни майката?...

На третата си дъщеря бащата написал: „Дъще, кажи на хората да не държат очите си, сведени надолу, да не търсят богатства, а да гледат нагоре, душите им да растат с вековете, да бъдат вечно зелени, какъвто е твоят цвят“. На четвъртата си дъщеря написал: „Кажи на хората, че след всеки растеж има узряване, има жътва и че събраният плод трябва да бъде общ за всички. Това, което расте, го давам на всички общо и еднакво и трябва да се подели по братски, т. е. всеки да вземе само толкова, колкото му трябва“. На петата си дъщеря бащата написал: „Дъще, твоите дрехи са сини, защото ти носиш Истината, носиш начина, по който хората да не изстиват, т. е. начина как да се запазва Божествената топлина в душата на хората“. Следователно, Истината означава да имаш онзи вътрешен метод, чрез който да не изстиваш. Проверете на практика и ще видите, че омразата всякога е едно изстиване, недоволството също е изстиване, всички противоречия в света са все изстивания. Обратно – всяка хармония е Божествена топлина и е една Истина. Истината е метод, начин, сила за задържане на Божествената топлина в човешката душа.

Шестото писмо, адресирано до шестата дъщеря, ще прескоча, няма да го разпечатвам, ще оставя вие да го разгадаете. Защото другарката на шестата сестра я няма, а аз не говоря на един човек, но на двама. Ще премина към аметистовия цвят. На седмата, последната, своя дъщеря, бащата написал: „Дъще, кажи на хората, че Царството Божие с Любов се взима, с Обич се крепи и с Дух се държи, затова и твоите дрехи са аметистови“...

Днешният ден има символично отношение към бъдещето: бъдещата култура ще бъде култура на Любовта, култура на Обичта и

култура на Духа. Любовта е сила, която лекува всички болести и недъзи, няма по-добър лекар от нея в света. Всеки, който иска да лекува или да придобие нещо, трябва да има Любов в себе си. Не се старайте да разгадавате какво нещо е Любовта, не я чоплете, само я опитайте. Разгадаването е механично действие. Често вие питате децата колко ви обичат и те посочват с ръце, като ги разтварят повече или по-малко широко според степента на любовта – за братчето си посочват половин пръстче, за голямата си сестра посочват повече, за майка си – още повече, а когато показват колко обичат баща си, съвсем разтварят ръцете си, т. е. показват, че го обичат най-много – толкова, колкото целия свят. Широко разтворените ръце на детето показват, че обичта им е колкото цялата вселена. Децата обичат баща си повече, защото бащата означава Бог, т. е. „баща“ и „Бог“ са синонимни думи. Ако във вашите бащи и майки вие виждате не човеци, а Бога, веднага този закон ще ви стане ясен. А сега казвате: „Този да обесим – онзи да обесим, този е крадец – онзи лъжец“ и т. н. С това въпросът не се разрешава.

Тези седем сестри първоначално са слезли на Земята, после са се върнали на Небето, но сега отново идват в света вече в нова форма. „Зора се чудна зазорява“. Зора на какво? „Зора на светъл нов живот“. Щом има зора, ще има и лъчи, които вече идват. И те трябва да ви намерят в положението на онзи млад и красив древен цар, който отишъл на лов в една гора и някъде след десетия ден на пътя му се изпречила една много красива боса девица, преследвана от злосторници. Като видяла младия момък, тя го помолила да я избави, без да подозира, че той е цар. Царят я завел в шатъра си, направил ѝ легло, поставил я да си легне, тогава тя се обърнала към него и го запитала: „Ти няма ли да ми направиш някакво зло, няма ли да злоупотребиш с доверието, което имам към теб?“ Той ѝ отговорил:

„Бъди спокойна, в моя шатър ти си в пълна безопасност“. Така тази мома не пожелала да се ожени за царския син и на другия ден той я изпратил с всички почести. Това е една загадка в света. Колцина днес биха се отнесли така благородно с тази мома, ако тя попаднеше в шатъра им? Колцина щяха да имат доблестта да не се докоснат до нея? Ето въпросът, който трябва да разрешите. Девицата е вашата душа, която трябва да пазите чиста вътре в себе си. Вие, които учите Христовото учение и ме слушате, едно чувате, а друго разбирате. Щом видите девицата, вие си казвате: „Не може ли тя да ни стане наложница, не може ли да донесе пари от баща си, разполага ли със средства?“ Не, тази девица само е изпитала царския син, но и двамата са издържали изпита. Затова Христос казва: „Синовете на възкресението нито се женят, нито за женитба мислят“. Това значи да не изнасилвате момата, когато влезе в шатъра. И ако ме питате защо не може да възприемете това учение, отговарям ви: защото сте изнасилили тази девица. Без да ви упреквам, казвам, че няма човек, който да не е изнасилил своята душа.

Един хамалин във Варна казваше на душата си така: „Ти или ще работиш, или ще те направя овчар, а ако и това не искаш да работиш, ще те туря да чистиш боклуци“. Хиляди, хиляди хора има, които са пратили душите си на такава нечиста работа. Душата ни не е нито за хамалин, нито за овчар, нито за слуга, който да чисти боклуци. Тя е душа, която с Обич да поддържа Царството Божие. А Царството Божие са синовете ви, които ще дойдат в бъдеще, т. е. Синовете на безсмъртието. Не мислете, че имам желание да ви упреквам. Аз днес обичам злобата толкова, колкото и Любовта; обичам крадеца толкова, колкото и онзи, който не краде. За мен е добър и този, който лъже, и онзи, който не лъже. Що е лъжа? Тя си има свои причини и е лъжа само при дадени условия. Например, ако човек няма какво да вземе от

вас, ще ви излъже ли, ще ви ограби ли? Но ако имате пари, скъпоценни камъни или друго, той ще ви излъже. Или пък ако се е родил във вашия дом и му давате всичко, ако разполага с всичкото ваше състояние и му казвате: „Приятелю, всичко това е твое“, каква нужда има той да ви лъже? Следователно, лъжата произлиза от вътрешното ограничение на човешката душа, т. е. ограничете човека и ще създадете лъжата. Например, майка казва на детето си да не пипа еди-къде, но то пипва и за да прикрие простъпката си, излъгва. Не ограничавай детето си, а му кажи: „Имаш всичко на разположение“. Не говоря за сегашните ви деца, а за вас, т. е. за това как трябва вие да мислите днес. Казвате, че трябва да поправите света. Няма какво да го поправяте, светът сте вие.

„Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи, с Дух се крепи. „А старият превод казваше: „Царството Божие се взима със сила“. И наистина, днес и българи, и англичани, и германци, и французи – всички искат да вземат Царството Божие със сила. И болшевиките по същия начин искат да го вземат и казват: „Трябва да избесим и да изколим всички престъпници, за да се оправи светът“. Добре, но кой ще остане тогава? Светът е сит на кражби, на всички видове грехове и е пълен с бесилки. И болшевиките нищо няма да оправят, само още повече ще съборят и ще разрушат. Нямам нищо против тях, но трябва да се разбере, че бъдещата култура е само у хората, които взимат Царството Божие с Любов, които го държат с Обич, а го крепят с Дух. Ето панацеята за всички ваши нещастия. При тези условия за един ден ще може да възобновите домовете си и всеки ден ще може да възкръсвате. Днес е денят на Възкресението. Ще ме запитате дали можете да възкръснете. Слънцето казва: „Можете“. Да няма плач, да няма скръб! Плачът е остатък от старата култура – старите хора плачат, а в Новата култура не трябва да има и помен от

плач. Не допущайте в себе си никаква скръб, усещайте я тъй, както параходът усеща вълните, които се блъскат върху бордовете му, само външно, а вътрешно бъдете тихи и спокойни. Управлявайте вашите кораби с Любов.

Сега, жените ще попитат какво да правят с мъжете си, когато не ги оставят на спокойствие. Кой е вашият мъж и къде е той? Мъжът ви е в друг кораб, оставете го да се грижи за себе си. А ти си в съвсем друг кораб. Питате се какво ще стане с кораба на другия, опасявате се да не потъне. Някои казват: „От моя кораб аз ще оправя другия". И започват да се оправят. По какъв начин? Оправят се с гранати – хвърлят по кораба една, две, три и повече гранати, докато той се обърне, докато се изсипе от него Любовта и Обичта, а след това казват: „Затова ли се оженихме?" Това е старата култура на женитбата. Господ никъде не е писал хората да се женят. Думите „жена" и „жиг"1 произтичат от един и същи глагол – „жигосвам". Хората се жигосват, но това не е женитба. Писанието казва: „Което Бог е съчетал, да не се разваля, защото то е съчетание вътрешно." Често казвате за младите: „Да ги оженим". Може да ги ожените, има разни женитби – християнски, мохамедански, будистки и т. н., но при всички тях хората все се жигосват. Тогава започват да дирят истината, да търсят кой народ е най-благородният. В света има само един благороден народ – народът на Божествената Любов, на Божествената Обич и на Божествения Дух. Ще ме попитате, навярно, към кой народ спадат българите. Когато изучавате окултизма, проследете и вижте как са се появили първите раси и после как се е появил българският народ. Всичките раси представляват едно човечество. Една раса не е цялото човечество, а е преходен стадий като един лъч от светлината. И всяка раса, всеки лъч носи в себе си известни зародиши, които може да развие. Следователно, всяка душа минава през седем фази и

това, което се съдържа в нея, това е и в цялото човечество и обратно. С други думи, когато изучите вашия живот, вие ще изучите живота и на цялото човечество. Ще кажете, че това е много лесна работа. Не е много лесна, но не е и много трудна работа. Можете и вярвам, че сте я разбрали.

И така, ако сте разбрали всичко това, вложете тази Любов в себе си. Но не обикновената любов, а онази, която при тия големи нещастия в света ще внесе нова Радост във вас. Щом дойде тази Божествена Любов, тя ще очисти всичко. Сега вие питате какво ще решат на конференцията. Не се безпокойте за това, аз ще ви кажа какво: това, което ще решат там, ще бъде стара култура. Но днес и Господ взема решение и казва: „Царството Божие на Земята с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи. И онзи народ, който има Моята Любов, Моята Обич и Моя Дух, ще бъде най-великият народ в света. Онзи човек, който има Моята Любов, Моята Обич и Моя Дух, ще бъде най-великият човек в света“. Тъй казва Господ, заедно с всички Ангели, светии и велики духове. Следователно, ако обикнем Бога, ние ще бъдем най-великият народ, ще бъдем най-благородните хора в света. Велики по Любов, по Обич, по крепост и сила. Царството Божие идва за вас. Днес искам да скъсам всички вериги, в които сте оковани, и да ги захвърля. Искам да превърна всички затвори в храмове, в които да слезе Божественият Дух – Господ на всичката Пълнота. От Него излиза всичката Сила, чрез Него се прояви Словото в света и светът стана човек. Ще кажете: „Ето един анархист“. Да, анархист, който иска чрез Божествената Любов, Обич и Дух да разруши стария свят и да съгради нов. Какъв именно? Във всички ще разруша всяка омраза и всяка лъжа. Когато срещна някой, който знае да лъже, казвам: „Приятелю, обичам те, защото умееш да лъжеш“. Щом един човек не ми казва Истината, това показва, че не съм

толкова истинолюбив. Всеки пратеник трябва да говори Истината, защото Господ не търпи лъжи и ще освободи хората от тях. Господ е написал на знамето си: „Свобода, равенство и братство за всички – от най-малките до най-големите същества“. Днес всички хамбари ще се разтворят, всичко ще се разпредели по равно и на всички ще се дадат условия за развитие. А онзи, който не се покори на Божествения закон, ще бъде пропъден извън пределите на Земята. Запомнете това и го разкажете на всички – всичко това ще се сбъдне. Всички, които ме слушате днес, ще бъдете свидетели на това велико Божествено дело. Господ е казал това и Неговите думи са неизменяеми. Господ, който е създал света, който е говорил чрез Христа и всички пророци, ще смъкне лъжата и измамата.

(Обаждат се: Амин!)

„Амин“ е за този, който има Любов, Обич и Дух. Това, изтълкувано на ваш език, означава човек, който има мъж, жена и дете. Във вашия език жените и мъжете са станали за посмешище: мъжът се оплаква от жена си, жената – от мъжа си, децата – от родителите си и т. н. Тогава питам каква е тази любов, тази обич и тоя дух? За да възкръснете, вложете в себе си Божествения Дух.

Сега, най-малко три неща изисквам от вас: едни да станат, други да оживеят, а трети да възкръснат. Само така ще забравите вашата стара култура, според която започвате добре и свършвате зле или започвате зле и свършвате зле. Сега трябва да усвоите следното: да започвате зле и да свършвате добре или да започвате добре и да свършвате добре. На съвременен християнски език това значи, че има четири категории хора: първи, които вярват в Бога, но не живеят по Бога; втори, които не вярват в Бога и не живеят по Бога; трети, които не вярват в Бога, но живеят по Бога и четвърти, които вярват в Бога и живеят по Бога. Първите две категории, които са хора на старата

култура, ги оставям настрана, защото в бъдеще имам нужда от последните две категории, т. е. от тези, които вярват в Бога и живеят по Бога и тези, които не вярват в Бога, но живият по Бога. Ние имаме нужда от оглашени, които не вярват, започват зле, но свършват добре и от хора, които започват добре и свършват добре. Искам да сте в една от двете последни категории. Искам да изхвърлите от душите, сърцата, ума и главите си всички стари вярвания, които досега са ви отдалечавали от Бога на Любовта. И тогава думите ми ще ви бъдат ясни. И тогава ще преживеете един момент от Божествената Любов, който струва много повече, отколкото всички знания, които имате, макар и придобити от хиляди години. Този преживян момент съдържа целокупността на вселената, а знанията, които имате, са само нищожни придобивки.

Отсега нататък искам да не ме занимавате с вашите скърби, да не ми разказвате какво се е случило с вас, какви разправии сте имали, какви нещастия са ви сполетели. Ако някой е жаден, гладен или скръбен, ще го напоя, ще го нахраня, ще го утеша, но да изслушвам какви взимания-давания имал не е моя длъжност, оставете това за служителите на старата култура. Пари, ризи, чорапи, обуща – нищо не ми носете и се освободете от мисълта да ме подкупвате с тези свои неща. Аз мога да работя както всеки от вас, тия ръце виждате ли ги – мога да придобия хляба си с труд. Ако можете да сторите това нещо с Любов, нямам нищо против – на драго сърце ще го приема, ще ви посрещна, ще ви целуна и ще ви кажа: „Елате в Царството Божие“. В противен случай ще ви кажа: „Приятелю, ти не си влязъл през вратата на Любовта“. Ако можете да изпълните всичко в името на Божествената Любов и Обич, добре, но вън от тях аз не съществувам. Това е Божественото учение в алегоричен смисъл. Искам да ви представя това, което едно време Великият Господ е говорил на

първия човек в Рая и после е говорил чрез всички пророци и Христа. Някои от пророците са разбирали Бога, но някои не са Го разбирали, изопачили са думите Му и днес те вече не са предадени така, както са били в първите времена. Защото много пророци са лъгали, но ние благодарим и на лъжите им. Те са имали причини да лъжат. Например, пророкът го е страх, че ще го затворят или обесят, затова поизопачава нещата, за да тръгнат след него: „Господ казва, че България ще стане велика и ще завладее целия свят“. Не, приятелю, този пророк лъже. Аз ще ви пророкувам така: ако българският народ може да вземе Царството Божие чрез Любов, ако може да го държи с Обич и да го крепи с Дух, тогава той ще бъде най-великият народ, а царят му, безразлично кой е той, също ще бъде най-великият. Може за цар да е турен най-последният българин, овчар или говедар, но аз ще имам най-голямо почитание към него, ако той може да приложи това. Така трябва да се гледа на въпроса: всеки, който е роден и вдъхновен от Любов, Обич и Дух, в жилите му тече царска кръв. Бих желал във всички вас да тече такава кръв.

Искам да забравите вчерашния ден, мен там ме няма вече. Днес е девети март, аз съм вън от гроба, плащаница я няма вече на главата ми и аз съм готов на всичко. Разбирате ли добре? Когато българинът иска да каже, че е готов на всичко, той казва, че вече е разпасал пояса си. А това на Божествен език значи, че вместо хората да ме лъжат, аз се запретвам на работа. Ако в света още има зло, това значи, че още не съм си извършил работата, т. е. не съм дал колкото трябва от своята Любов и от своя Дух. Светът нямаше да падне, ако му бях дал това нещо. Някой ми се оплаква от някакво нещастие, а аз си казвам: „Дънов, разбра ли какво си направил? Този човек имаше нужда повече да му дадеш“. И затова от днес аз започвам да поправям всичките си погрешки от хиляди векове. Ще кажете: „Колко е добър г-

н Дънов!“ Не говорете за добрина, а говорете само за Любов, Обич и крепост на Духа. Не мислете, че аз се различавам от вас – не, между мен и вас няма никаква разлика. Ако има, тя е само външна, а по същество, по вътрешно съдържание и по произход от Божествения Дух всинца сме едно и също. Вашите скърби са и мои, но понеже аз вече не признавам скърби и омраза в света (освен че съществуват като сенки), то и вие трябва да се откажете от тях. Какво е скръб и омраза не зная, имам само усещане за тях. Например, някой страда от зъб и казва, че никога няма да забрави тази болка, но зъбът му минава, той всичко забравя, остава само спомен от болката, който е илюзия на нашия ум.

Днес Господ ви говори на прост език, необходимо е само да пожелаете да Го разберете и послушате. Възможно е, когато си отидете вкъщи, да се запитате: „Какво ли мога да направя?“ Не мислете какво можете да направите. Когато отидете на гарата, питате ли какво трябва да направите за локомотива, дали има нужда от вода, въглища или масло? Не, само ви питат дали ще пътувате. Влезте във вагона и не мислете нито за въглища, нито за вода, нито за маслото на колелетата. Когато на следната станция влакът спре, слезте и тогава помислете какво трябва да направите по-нататък за Царството Божие. Това го говоря на ваш език. Разтворете душите си. Вместо да ги разтворите, вие ги счупвате, както някой, като не може да отвори някое шише и го счупва. Всяко нещо си има специален начин за отваряне. Отворете ума и сърцето си и онова, което от хиляди години не сте разбрали, ще го разберете сега. Всички сте много богати, не виждате колко много имате в касите си – отрупани сте с богатства, а гледате колко са богати другите. Аз ще пратя комисия, която да ревизира състоянието на вашите каси и да види какво брашно, масло, маслини, захар и други неща имате в зимниците си. Ревизия ще има,

каси ще се отварят! Затуй ви казвам: направете си приятели от богатството на неправдата. Преведено на ваш език, това означава дрехата, която носите и вече ви е неприятна, да я изперете, за да ви стане приятна. В днешните усилни времена хората извадиха захвърлените дрехи от килерите си и ги подновиха. Това значи да си направите приятели от богатството на неправдата. И тъй, Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи.

Сега, поуспокойте се, защото забелязвам едно хипнотично състояние у вас. Аз, обаче, не искам да ви хипнотизирам. Успокойте се и не бързайте, искам да мислите сериозно. Царството Божие, Любовта, Обичта, Духът никога не бързат. Бездруго трябва да проявим това, което Бог иска. Даже сме закъснели в проявлението му – голяма част от живота си сме употребили за нищо и никакви неща, които Бог не иска, затова са дошли страданията и нещастията. Но днес аз обръщам нов лист и на него ще пиша за жената така: намериш ли мъжа си неразположен, кажи му, че ще го обикнеш, защото досега не си го обичала. Твоят Господ е в мъжа ти; възлюби Го и после Му кажи: „Господи, ще възлюбя и Духа Ти, ще обикна и душата, и тялото Ти“. Ако дъщеря ви не е разположена, кажете ѝ същото. Обърнете се към Господа и кажете: „Господи, искам да ми помогнеш да разкъсам всички стари вериги“. От всички ви да искам си подадете ръка, да заработите кой както знае. Създайте си колкото искате кръжоци, проповядвайте където искате – по църкви, стъгди3, училища и други, по какъвто щете начин работете, никакви ограничения, никаква дисциплина и закон не ви турям в това. Ако нямате трите неща, за които ви говорих – Любов, Обич и Дух, старият закон е във вас, а ако ги имате, ще извършите чудеса. Днес целият български народ може да каже на Европа: „Достатъчно това робство!“ Господ, на когото се кланяме, казва, че Царството Божие с Любов се

взима, с Обич се държи и с Дух се крепи, и ние сме решили отсега нататък с Любов да го вземем. Досега сте искали да бъдете само духовни хора. Не, бъдете обществени, политически, културни и духовни хора. На мъже, жени, деца – на всички еднакво препоръчвам това правило. Този е великият закон на Свободата. Не питайте дали вече е дошло време. Успали сте се много – вдигнете завесата, отворете прозорците и ще видите, че Слънцето отдавна е изгряло. У някои от вас кепенците са затворени и казвате: „Не е съмнало още". Докато станете, Слънцето ще залезе, а вие ще продължавате да мислите, че още не е изгряло, ще лежите и така ще пропуснете и новия изгрев. Божественото Слънце вече е изгряло. Дръжте се за Божествените правила, работете разумно и никога няма да паднете. Кажете на брата си: „Аз те обичам, братко, ще те крепя с духа си и на моето легло ще си в пълна безопасност – нито косъм няма да падне от главата ти".

И така, вчерашните сметки не важат вече, Божественият закон не признава никакви полици, никакви задължения. Вие често питате дали Съглашението ще наложи на България контрибуция. Ако вървите по стария закон, ще ви наложат големи контрибуции, които с десетки и стотици години няма да можете да изплатите. Вървите ли по новия закон, прилагате ли импулса да взимате Царството Божие с Любов, да го държите с Обич и да го крепите с Дух, никаква контрибуция няма да има. Могат да ви кажат: „Но въпреки всичко, ще ви наложим контрибуция". Нищо, ние ви обичаме. Всякога дръжте в ума си този стих и бъдещето ще бъде добро както за вас, така и за целия български народ. Ако българите приемат този стих, ако вярват и вървят по него, това е добре, а ако не го приемат, пак е добре, защото все един или два народа ще го приемат. Такъв е девизът на дверите на Царството Божие. Това е учил едно време Христос, това са

учили и всички негови последователи. Затова ги вземаха за анархисти, затова пострадаха.

Днес всички казват, че Земята е юдол плачевна. Не, юдол плачевна е неразбраният човешки живот. Земята е благословена наша майка, която ни дава всички блага. Защо роптаем против нея? Земята ни дава цветове, плодове, всякаква храни, прегръща ни и ни утешава. Не Земята е грешна, а грешни сме ние, които не разбираме този велик закон, опетнили сме го, опетнили сме и нашата майка. Ако ме попитате какво ще бъде бъдещето ви, ще ви предскажа, че ако всеки от вас възприеме Божията Любов, Обич и Дух, в бъдеще ще стане цар или царица. Тъй че, ако всички ме слушате, ще ви направя царе, царици или князе. Ако възприемете това, което ви препоръчвам, няма да бъдете прости хора. Не казвайте като Давид: „В грях ме зачена майка ми“. Днес ще бъдете заченати от Божествената Любов, ще бъдете въздигнати от Божествената Обич и ще бъдете възкресени чрез Божествения Дух. Искам всеки от вас да призове Господа. В Писанието се казва: „Призови ме в ден скръбен“. Аз казвам: призовете Бога в деня на Неговата Любов, Обич и Дух и Той ще ви даде всичко, което желаете. Тогава няма вече да има скръб и всяка сълза ще се заличи от очите ви. Сега ще ме запитате защо още сте скръбни. Защото живеете в Стария завет. Всеки, който има скръб в себе си, той е в миналия, а не в днешния ден. В днешния ден няма скръб, защото в него Господ царува.

И тъй, днес едни от вас ще бъдат заченати, за да станат, други ще бъдат заченати, за да оживеят, а трети ще бъдат заченати, за да възкръснат. Всеки от вас ще попадне в една от тези три категории. Отворете ума си за развитието на вашата душа и ще разберете най-великите тайни, ще имате общение с Ангелите и светиите, ще разберете какво има горе, ще минавате от слава в слава, от едно

слънце в друго, от една планетна система в друга. Не позволявам никакво съмнение! Когато се върнете вкъщи, да не започнете да се питате дали е вярно всичко това. Съмнението е вчерашният, старият човек – не му вярвайте. Има два вида вяра: да вярваш в лъжата и в Истината. В съвременната вяра са събрани най-лошите птици, които си омърсили гнездото на Дървото. Ако вярваш, че има смърт, че има болести, че няма нищо хубаво в света, това е вярата на Луцифер. Вярвайте в Любовта, в Обичта, в Духа, във всичко добро, което Бог е създал. Не искам старите да бъдат млади и младите – стари, а искам всички да бъдат умни, мъдри. Младият подразбира силен човек, а старият – мъдър човек. Затова старият ще каже на младия: „Аз имам знания, а ти имаш сила; ела, братко, да работим". А сега младите казват: „Когато стана по-възрастен, тогава ще работя". Няма какво да ставаш възрастен, ти и сега си такъв. Майката пък казва на детето си: „Ако станеш по-добро, ще те обикна". Не лъжете децата си – обичайте ги, макар и да са лоши. Ако са добри, те няма да имат нужда от вашата Любов. Смешно ще бъде да дойде лекар, за да ме лекува, когато съм здрав, но когато съм болен, ще го приема. Казвате: „За да обикна някого, той трябва да бъде чист". Не, сега, в това състояние го обикни, защото той има нужда от теб днес.

Както виждам, днес вие имате нужда от масажи и аз ги правя – мачкам крака и ръце. Ще кажете: „Как майсторски разтриваш!" Ще ме извините, но днес съм лекар в болницата и правя операции. Някои казват, че Дънов е против операциите. Гноясалото трябва да се изреже, а здравото трябва да остане. Щом излезете от болницата, ще дойда в дома ви, но няма да си нося церовете, няма да ви меря пулса, няма да ви гледам очите, а ще ви целуна по Божествено. Божествени целувки трябва да има само на Небето, но не и на Земята, защото тук има зарази. Тук мъже и жени започват по небесному, а свършват по

земному. Докато са млади, раздават си много целувки, а когато остареят, целувките вече ги няма. Обратно трябва да се постъпи: най-напред да се започне с по една целувка в година, после да се премине на по една целувка в месец, по една целувка в седмицата, по една на ден, по една на час и така постепенно да се увеличава. Така трябва да се върви по закона на Любовта. Казано е в Писанието: „Целувайте се със свято целуване“. Когато жените ме слушат, ще се запитат има ли право чужд мъж да ги целува. Обърнете внимание, че аз не признавам мъже и жени, девици и момци, а признавам само човеци. А всеки човек е ваш брат, ваша сестра, ваш приятел и т. н. И ако твоят брат те срещне в Царството Божие и не те целуне, той прави престъпление, тъй както днес е престъпление чужд мъж да целуне нечия жена. Днес такива мъже ги изпъждат, а в Царството Божие е обратно – когато влезеш без целувка, изпъждат те и ти казват да слезеш на Земята. Казвате, че е хубаво да сте на Земята. Хубаво е, но само тогава, когато смъртното се облече в безсмъртно, а нечистото – в чисто. Затова ви казвам да съблечете старите си дрехи, старите си вярвания и навици. И не мислете какво е казал Дънов, какво е писал един или друг. Гледайте това, което казва някой, дали е вярно или не. И ако е вярно, приемете този човек и го целунете. Ако не е вярно, кажете му, че се опитва да ви целува по лош начин и му покажете пътя. Когато четете някой роман и у вас се вмъкне някоя лоша мисъл, авторът ви е целунал лъжливо. Тогава му кажете: „Навън!“ Ако можете да възкресите някого, ако можете гладен да нахраните или жаден да напоите, целунете го, дайте една отлична целувка на неговата душа, на неговия дух. Не принизявайте смисъла, не ви говоря за целомъдреност и не искам лъжлива целомъдреност от вас. Днешната ми целомъдреност е лъжлива, но и вашата е такава, защото ние още не сме чисти, не сме в Царството Божие. Но можем в един миг да

бъдем чисти. Според закона на прераждането, пречистването може да стане за хиляди години, но може да стане и за един миг. Има случаи, когато човек моментално пада, но има и случаи, когато моментално се повдига – и едното, и другото е вярно.

Сега, няма да ви пожелавам никакво благословение, защото благословение без Любов е лъжа. Върнете се при наскърбените ваши братя, сестри, приятели и слуги и им кажете: „Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи". Бих желал сега всички да се пръснете из София и да държите беседи – така ще турите целия град в тревога. Както аз не ви повиках в това събрание насила или с особени покани, така и вие срещнете едного и го наставете. По този начин вие ще създадете едно велико събрание. Обикнете го и разберете какво велико нещо е човешката душа. На жените казвам: „Обикнете се!", на мъжете казвам: „Възлюбете се!", на децата ви казвам: „С Дух се крепете!" На бабите казвам: „Обикнете се!", на дядовците казвам: „Любете се!", на правнуците им казвам: „С Дух се крепете!" Всяка млада мома да хване стар дядо, всеки млад момък да хване стара баба, защото в тези стари баба и дядовци се крие царската дъщеря. Когато старата баба се съблече от старите си дрипели, тя ще излезе като красива пеперуда и ще каже: „Аз не съм баба, аз съм царската дъщеря, която търсите". Когато дядото съблече своите дрипели, ще каже: „Аз не съм стар дядо, а съм левент момък, аз съм царският син, бях само скрит в тази черупка". Потърсете и ще намерите вашата Любов, вашата Обич и вашия Дух. Любовта ще намерите в дядото, Обичта ще намерите в бабата, а Духа ще намерите във внуците. Или Любовта ще намерите в мъжете, Обичта – в жените, а Духа – в децата. Във всяка девица и във всеки момък ще намерите и Любовта, и Обичта и Духа.

И сега аз поставям за мото на бъдещия ви живот на Земята да бъдете девствени, т. е. да имате Любов, Обич и Дух, да стоите по-горе от всяко вярване, религиозно общество и схващания, да се обедините с Бога и да кажете: „Господи, ние с Любов ще Ти служим, с Обич ще поддържаме Царството Ти и с Дух ще го крепим“.

Беседа, държана от Учителя на 22.03.1919 г., Събота, София

1920 г., София

СЪМНЕНИЕ И ВЯРА

Всички хора се съмняват. Съмнението изпъква при различни условия и спъва човека. За да се освободим от съмнението, още със ставането си от сън, трябва да се обърнем към Бога. Не мислете, че Бог е някъде далеч, само на небето. – Де е небето? – То е толкова далеч от нас, колкото и близо до нас. Ако давате място на съмнението, небето е далеч от вас. То пречупва вашите вибрации. Между вашите вибрации и тези на Бога се образува една вълна, която ви отблъсква от него. Щом съмнението ви напусне, вие отново се приближавате към Бога. Защо се съмнявате в Бога? Нека всеки си каже: Няма причина да се съмнявам в Онзи, Който е създал света. Каквото да правите, мъчно можете да се освободите от съмнението. Това са неизбежни преживявания. Ще кажете, че, за да се освободите от съмнението, трябва да отидете в духовния свят. – Това е въпрос. Мога да ви заведа в духовния свят, но и там ще минете през съмнения. Там условията за съмнения са по-големи, отколкото на физическия свят.

Мнозина се интересуват от живота на небето. Те мислят, че той коренно се различава от живота на земята. Като отидете на небето, ще видите, че животът там е като физическия. Едно ще ви учуди: как сте закъснели толкова много за този живот и как малки причини са ви спъвали. Правете малки наблюдения, да видите, как се явява съмнението. Вижте, как мъжът се съмнява в жена си. Първоначално се съмнява без причини. И, като се убеди, че няма защо да се съмнява, вярата му в нея се увеличава. Значи, от съмнението той отива към

вярата – към другия полюс. Така той се поляризира. Такъв е законът. Когато един човек се качва нагоре, по същата верига друг слиза надолу, за да нагребе вода от кладенеца. Ако мъжът се качва, жената слиза; и обратно, когато жената се качва, мъжът слиза. Това са преживявания, както на светските, така и на религиозните хора. Вие трябва да знаете този закон, понеже по него ту се привличате, ту се отблъсквате. Който се качва нагоре, да каже на онези, които слизат: Дръжте се, не се страхувайте! Като се поддържате взаимно, вие няма да се натъквате на противоречия. Трябва ли, който се качва нагоре, да задържа благословението само за себе си? Не, той трябва да сподели радостите си с другите. Който слиза, трябва да каже: Имам малки мъчнотии, но ще минат.

Като влезете в духовния свят, пазете се от външната светост и външното добро. По възможност, бъдете вътрешно скромни, с вътрешна чистота и святост. Кого обират разбойниците? – Онзи, който е по-добре облечен, със скъпи украшения и накити. По същия начин постъпват и лошите духове с хората. Като видят някой външно натруфен, те го обират. Знайте, че никой не живее за себе си. Следователно, истината трябва да се говори, но само в името Божие. Само така ще чувстваме Божието присъствие. Само така, нашият ум и нашата воля ще бъдат едно с Бога. Има религиозни хора, на които, докато работите им вървят добре, казват, че те са направили това. Щом се объркат работите им, те търсят виновника вън от себе си и казват: Излъгаха ни. Аз бих постъпил обратно: когато направя една погрешка, ще призная, че аз съм я направил. Когато направя едно добро, ще кажа, че Бог го е направил. Да отдаваш погрешката си на другите, а доброто на себе си, това не се позволява в духовния свят.

Често се говори за илюзии в религиозния и духовния живот на човека. – По какво се познават илюзиите? – Те се придружават с

чрезмерна самоувереност. Сърцето вярва, а умът се съмнява – има едно стягане в човека. При илюзиите, между главния и стомашния мозък, т.е. слънчевия възел, няма хармония. Обаче, когато са в хармония, човек е свободен от илюзии и тогава, каквото пожелае, ще го постигне. Така човек може да познае, дали открадната от дома му вещ ще се намери, или няма да се намери. Ако между главния мозък и стомашния мозък усетите стягане, предметът няма да се намери. Всеки може да има поне такава опитност. Вътрешното зрение още не е развито у вас, за да можете чрез него да проверите, кой е откраднал предмета. Наблюдавайте, колко от вашите опитности и преживявания са верни. Колкото по-голям е процентът на вашите опитности, толкова повече растете в духовно отношение. Ако процентът на опитностите ви се намалява, не може да се разчита на вас. Това е слизане в конуса. За да се повдигнете, трябва да минете от другата страна на конуса и оттам да се изкачите. Слизанията в конуса са изкушенията, през които минавате. Без тях нищо не се постига. Без изкушения, мъчнотии и страдания, човек не може да се повдигне нито един милиметър нагоре. Факт е, че през колкото повече опитности минаваш, в колкото по-голяма тъмнина навлизаш, без да губиш връзката си с Бога, толкова повече се повдигаш.

Сега, като говоря някои неща, забелязвам, че мислите на окръжаващата среда се преплитат в моя ум. В това време аз трябва да отделям Божествените мисли от човешките; да различавам това, което ми се говори отдолу и отгоре. Дали всичко, което говоря, ви харесва, не е важно. Обаче, резултатите на това, което се дава отгоре, са добри. Искате да убедите другите в нещо, но знаете ли, какво изкуство е да убедиш човека? Това е достъпно само за ангелите. Преди години, един мой познат искаше да му покажа начин да подобри работите си, защото вкъщи имал много неприятности.

Каквото и да му говорих, не можа да се убеди в истинността на думите ми. Той не само че не подобри работите си, но ги влоши. – Защо? – Защото се усъмни. Щом се съмняваш, съмнението се връща върху тебе. Ако имаш воля да проектираш една мисъл вън от съмнението си, проектирай я; ако не можеш, по-добре не хвърляй този камък. Затова е необходима силна воля. За някои неща вие имате воля, но като дойде да отхвърлите съмнението, волята ви е слаба. Когато искаш да помогнеш на някого, трябва да слезеш на неговия уровен. Но ти трябва да бъдеш противоположен на него: ако той е положителен, ти ще бъдеш отрицателен. Ако не си такъв, ще намериш друг, с противоположна енергия на него, той да свърши работата. Например, имаш богат приятел, който те обича. Постепенно той започва да се издига в обществото и се отдалечава от тебе. Той води разпуснат живот, и ти вече не можеш да му влияеш. Ако ти си противоположен на него, ще го спасиш. В противен случай, ще се обърнеш към невидимия свят да му помогне. Като му отнемат това, което е спечелил, той ще се върне към тебе. Сега на хората се взима това, което са спечелили. Те олекват и започват да гледат учудено нагоре-надолу. Като не могат да си обяснят причините на това, умовете им се нагласяват по друг начин и се изменят.

Питате: Защо идат нещастията? – Само нещастията ще ни спасят. Като срещнеш някого, който преживява голямо нещастие, ще му кажеш: Ела при мене, подай ръката си! Сега вече той е готов да се учи. Който не разбира това, изпада в изкушения. Изкушения има и в религиозния, и в духовния живот. Като преживявате нещо, искам от вас следното: да гледате на всички хора еднакво, да нямате никакви предубеждения; да вярвате, че от Божествено гледище, всичко, което става, е за добро. Ако има нещо, което сега не е добро, в бъдеще ще е за добро.

В живота има два процеса; слизане и възлизаме. Злото е процес на слизане, а доброто – процес на възлизане. Значи, доброто и злото са процеси на движение. От вас се иска да премахнете всички недоразумения. Външно вие се примирявате, но вътрешно си оставате непримирими. Истинско примиряване става в името на трите закона: какво можеш да направиш в името на Бога; какво можеш да направиш за доброто на своята душа и какво – за благото на своя ближен.

Сега, насочете мисълта си в следното: за цяла седмица да бъдете в хармония помежду си. Някога мислиш, че само ти си прав, а другите не са прави. Казваш: Благодаря, че не съм като другите. – Благодари, че не си поставен като него на такъв изпит; ако попаднеш на този изпит, не знаеш, дали ще го издържиш. Знайте, че когато един пада, и другите падат. Той може да завлече всички. На вас ви трябва смирение. Като ставате от сън, обръщайте внимание, какъв е гласът ви, дали е мек; какви са вашите движения. Когато дойде Духът в човека, гласът му става по-мек, а движенията по-пластични.

Методи за прилагане. Вървите по улицата и изведнъж ви дойде една добра мисъл – изпълнете я. Например, дойде ви мисълта да влезете в един магазин. Не питайте защо, но влезте. Или пък изпитваш желание да се спреш пред някой просяк, да си поговориш с него. Не питай защо, но спри се. Не се питай, защо трябва да направиш това или онова, но изпълни волята Божия. Не се обезсърчавайте, ако опитът ви излезе несполучлив. Ако нямаш възможност да помогнеш на човека материално, поне го изслушай – и това е достатъчно. Всеки човек е свързан с хиляди същества и, ако ти не можеш да помогнеш на някого, друго същество ще му помогне заради тебе. Разкривайте сърцето си за вътрешните преживявания. За да се събуди у вас любовта, употребете методите на природата. Първо,

започнете с топлината и плодовете, които тя произвежда. Топлината води към любовта. Може да почувствате любовта и чрез другите хора. Като отидеш при тези, които са имали преживявания на любовта, достатъчно е да поседиш няколко минути при тях, за да възприемеш същото състояние, което са имали те. Така ще изпиташ любовта, без да ти се говори за нея.

Когато бях във Варна, един ден, към края на месец февруари, през отворения прозорец на стаята ми, влязоха два косера. Те останаха и през нощта в стаята ми. Сутринта, като станах, запалих огъня, турих им малко трошици от хляб да си хапнат. Те се изплашиха, хвръкнаха към прозореца и почнаха да се удрят в него. Като се стопли малко в стаята, те се скриха под мангала и почнаха да издават особени звукове. Отвреме-навреме хвръкваха към прозореца. След няколко минути, женската се качи на рамото ми и оттам литна към прозореца. С това искаше да ми каже: Ние имаме работа. Защо сме попаднали тук? Аз им казах: Вън има буря; почакайте още малко, докато утихне. Направих едно сандъче, напълних го със слама, и вечер те се прибираха в него. Те престояха при мене два-три деня. Един ден аз отворих прозореца и ги пуснах да си хвръкнат. По същия начин трябва да постъпвате и с хората. Туряйте им мангал, малко вода, трошици и малко слама в сандъче. Понеже вие живеете в дома на Живия Господ, Той ще ви даде всичко. Какво означава качването на птичката върху рамото ми? Женската ми казва: Ти няма да ни откъснеш главите. Приложи добрата си воля!

Сега и ние се качваме на ръката на Господа и се молим, Той да се грижи за нас. Аз ви говоря не за Господа преди две хиляди години, а за Живия Господ, Който работи сега на земята. Аз Го познавам много добре, зная, какво мисли да прави Той сега в света. Този Господ познавам не само аз, мнозина Го познават. Може и вие да Го

познавате. А вие Го чакате. Отворете сърцето си, и Той ще дойде във взе. Той е Любов. Най-първо ще дойдат ангелите, а те са вярата, добрите духове. Дайте потик на душата си. Не се отклонявайте от една малка, добра мисъл, която ви дойде. Не считайте, че като сте услужили някому, той трябва да ви бъде признателен. Като услужих на двете косерчета, аз употребих два часа да се занимавам с тях, но това ми достави голямо удоволствие. Нужно е да имате преживявания от такива малки добрини. Направите добро на някого, но казвате, че той не разбира стореното добро. Разбира той много добре. Той ще се помоли на Господа за вас, и Господ ще ви изпрати своята Любов. С болните трябва да се занимават религиозните; с гладните и жадните трябва да се занимават духовните, а със затворниците – Божествените хора.

Беседа от Учителя, държана на 18 януари, 15:00 ч. сл. обяд, 1920 г., ул. „Опълченска“, София.

9/22 МАРТ – ДЕН НА РАВНОДЕЙСТВИЕТО

Добрата молитва

Девети март е символически ден. Символите придобиват значение само когато се изтълкува вътрешният им смисъл. Девети март е денят на равноденствието. Но тъй, просто казано, 9 март, денят на равноденствието, е денят, в който човек е бил създаден, роден. И този ден се пада в петък. Не мислете, че по-напред не е имало равноденствие – имало е.

Равноденствието на човека е възкачването на слънцето от юг към север. Югът е надолу, а северът – нагоре. С появяването на Адама човек е почнал да еволюира, да се качва нагоре към Бога. Сега, ако вие може да ознаменувате 9 март, в смисъл че днес се раждате, т.е. скритите във вас сили Божествени да започнат нова еволюция, да еволюирате към Бога, то е равноденствие, или минаване от едно състояние на битието към друго. Равноденствието всякога трябва да внася най-хубавите мисли, най-хубавите желания в човешката душа и тогава всички онези семенца, които са скрити в земята, започват да израстват, да се развиват, да цъфтят и след това се явява тяхното благоухание. Същият закон е и по отношение на човека. Човек без Божественото е като гола земя и ние казваме: „Този човек е студен, отвратителен, няма никаква красота в него.“ Но дойде ли скритото, Божественото у човека, тези семенца, треви и цветя постепенно почват да израстват, цветята се обличат в червенина и човек става красив. Тази красота не може да се яви, докато не се яви Божественото слънце. Тъй като слънцето иде от северното към южното полушарие, т.е. от единия полюс на битието към другия, северният всякога означава истината, а южният – добродетелта. Но северът означава

още смъртта, а югът – живота. Човек, додето не умре, не може да живее. Това е закон. Животът започва най-първо със смъртта. Това на вид е едно противоречие, но е факт вътре в природата. Всяко семенце, всяка форма, в която са облечени нещата, трябва да умрат.

Девети март има и друг смисъл в себе си. Човек трябва да се научи на онзи велик закон на самопожертвуване, да се освободи от ненужните неща в този свят, които спъват неговото развитие. Ако един 100–200-годишен орех пожелае да влезе в дома ви, то ако той е едно същество разумно, със съзнание, би ли могъл да влезе? – Не може по никой начин. Или ако един 500-годишен дъб пожелае да ви направи визита, ще може ли? В такова състояние, в каквото е, не ще може. Ако би пожелал този орех или този дъб да ви посети, трябва да се превърне в едно малко орехче или дъбче, да преминава от ръце в ръце между вашите деца, да ви обиколи всички и най-после да го приемете вътре в себе си на гости. Не мислете, че като влезе този орех вътре във вас, той умира. Не, той се посажда във вас. Има орехи, които растат в човешката душа. Трябва да се научите да виждате във външната природа всички онези символи, които са скрити вътре в нея. А това ще стане, когато започнем да живеем по правилата на Божията Любов. Някои от вас не вярвате в Божията Любов. Търсите я и казвате, че тя е хубаво нещо, но като дойде във вас, не сте герои да я приемете, да я приложите. Защо? – Защото нямате сърце, а тя иска сърце. Ако вашето сърце е развалено, пробито, тя ще изтече. Колко пъти тя влиза във вашите сърца и изтича! Защо се чупят вашите сърца? – Защото са направени от камък. Затова е казано в Писанието, че това каменно сърце ще им се отнеме и ще се направи от плът, за да може този Божествен Дух да пребъдва вътре в тях. Първото нещо, което трябва да опитате, е дали тази Божествена Любов е проникнала в сърцата ви. Проследете дали тази Любов може да възраства във вас семенцата. Нима когато един човек тръгне в училище и свърши едно

отделение, не прави един малък опит, да види какви са били знанията му преди влизането му в училището и след излизането от него? Ако има нещо спечелено, то е резултат на знанията, придобити в училището. По същия начин ще проверим и с Любовта. Ще видим дали има разлика преди влизането ѝ в нас и след влизането. Човек не може да бъде изведнъж съвършен. Под думата Любов разбирам Бог, Който трябва да влезе в нас. Бог твори, Бог създава, затова, докато Той не влезе в нас, никакво творчество не може да се прояви. Вземете даже и най-малките мушици – и в тяхното съзнание има един подтик, който ги кара да вършат своята работа, и те са я започнали. Пеперудите, на които крилцата са тъй хубаво напъстрени, и те разбират своята работа. Тъй чета това нещо аз и виждам, че има пеперудки, които стоят по-високо от много съвременни хора, които минават за учени. Такива учени хора съществуват от хиляди години. Учен човек от Божествено гледище е този, който познава Бога на опит. Под „опит“ аз разбирам да сме готови да направим всичко за Бога и думата Му да не правим на две. Значи ние трябва да сме готови да изпълняваме винаги онова, което Господ иска от нас. Сега мнозина християни се намират в следното положение: мязат на онази християнка в Англия, която във време на галското движение молила цели 12 години да я удостои Господ, да я направи полезна на хората. Друга една приятелка, и тя се молила за същото, и една вечер сънува сън: явява ѝ се Христос и казва: „Това, за което се молиш, не е за тебе, но иди при своята другарка, която се моли от 12 години насам и ѝ кажи да започне тя работата.“ Отива при другарката си и ѝ предава Христовите думи. Другарката ѝ казва: „А, аз сега не мога да започна такава работа.“ Тази жена, като вижда, че тя се отказва, започва сама галското движение. Сега ние се молим за много неща, но като ни се предложат, казваме: „Не може сега, не му е времето още.“ И намираме причини за извинение. Ще намерим виновни било жената, било

мъжа, децата, приятелите ни или обществото. Измиваме си ръцете като Пилата, докато тази Божествена идея си замине. Положението през тази година ще бъде благоприятно, защото тя е година на съдене. Тази година в духовния свят хората се съдят. Всеки от вас трябва да отвори тефтерите си и каквито вземания-давания има, да ликвидира сметките си. Двама се мразите, ще ликвидирате сметките си, ще се заемете 5 горе, 5 долу, 10 горе, 10 долу. Ще кажете: „Кой ще започне работата по-напред?“ – Който е майстор. – „Кой ще започне да преподава?“ – Който знае. – „Ама трябва ли да се унижавам?“ – Ще се унижиш и оттатък ще отидеш, ще се унижиш до безобразие. Ако мислиш, че няма да се унижиш, лъжеш се. Когато погребват някого, той се унижава. Няма цар, няма владика, когато го погребват, да не се унижава, да не се усмърди. Казвате: „А, да отида да искам извинение от някого! Няма да направя това.“ Ще го направиш в гроба. Гробищата са за онези, които не искат извинение, те са място за поправяне. Ние се молим за умрелите. Какво по-добро от тяхното положение. Те ликвидират сметките си. Умрелият казва: „Господи, аз всичко ще дам.“ И наистина дава всичкото си месо, всичката си кръв и когато останат само костите, Господ казва: „Пуснете го вече.“ Така и в мистическия, и в християнския свят има живи месца, желанията ни, които трябва да оставим и се откажем от тях като несъществени, нереални. Не мислете, че ви заплашвам с това, но всички вие мислите, че тези неща няма да дойдат до вас. До всички ще дойдат. Сега всички искаме да вървим в това Божествено учение, но трябва да знаете, че то насила не може да се приложи, а по добрата ви воля. Не трябва само добра воля, но в тази добра воля трябва да има доброта; не само доброта, но и справедливост; не само справедливост, но и любов; не само любов, но и мъдрост; не само мъдрост, но и истина. Значи, че не е достатъчна само добрата ви воля. Ще кажете: „Как да постъпваме тогава?“ – Ще гледаш да забравиш всякаква обида, защото иначе ще

дадеш място на дявола в сърцето си. А що е дяволът? То е изявление на гнева Божи против всякаква правда. И тъй, като кажеш, че не можеш да простиш, то е, защото дяволът е дошъл в сърцето ти. Казваш: „Христос е дошъл в мене.“ Когато простиш и ти олекне, Христос е дошъл. Утре се разкаеш, казваш: „А, не мога да му простя.“ – Дяволът е дошъл в тебе. Ти мязаш на онази мома, която харесва едного, защото е добър, хубав, но е недоволна и се колебае, защото няма къща, пари, положение. Другиго харесва, но се колебае, понеже има положение, знание, но не е добър. Чуди се кого да избере. Сега дяволът в този свят къщи има, положение, всичко има, а Христос няма нищо. Вие мислите църквите принадлежат на Христа. Не се лъжете, всяка църква има епитроп, заключени са те, не е време да се отварят сега. Ще кажат някои: „Поне болниците са на Христа.“ Правдата според мене е още на дявола. Някои се оплакват: „Не ни дадоха правото.“ Ще ти отдадат право според дявола. Защото и дяволът си има право. Той казва: „На мене 3–4, на тебе 3–4. Ако не се съгласяваш, хайде навън.“ Това, което сега става в света, ни най-малко не трябва да ни смущава. Този умрял, онзи умрял. Ще умират хората, къщи ще изгарят, параходи ще потъват и т.н. Не е това злото, че къщи ще изгарят, че деца ще умират, но злото е в това, че вие не прощавате. Сега, като ви говоря, вие казвате: „Аз съм готов да простя. „Христос казва: „Не само да простиш, но и да си готов всичко да дадеш. „А вие какво правите? Хайде да се простим. Целунете се, простите се, а на другия ден виж, че сте се заловили пак за косите. Аз нямам нищо против тези прощавания, но когато дойдете до Божествения свят, не трябва да има никакъв червей, който да ви гложди. Всеки червей е жив, той прояжда най-добрите нишки, жилки на цветята. Когато има у вас един скрит червей, и вас ще прегризе. Някой ще каже: „Колко се интересува от моите червеи!“ Не се интересувам, но ви обръщам внимание, че този червей ще прегризе

най-хубавите и нежни коренчета и цветът ще повехне. Ние трябва да разберем измамата на този дявол и да му кажем: „Слушахме те вече 8000 години, а отсега нататък искаме да приложим постепенно в нашия живот Христовото учение.“ Някои ще кажат: „Слава Богу, ние сме напреднали.“

Аз ще ви представя един пример, за да се познавате. Представете си, че се намирате в едно многолюдно събрание, в което изведнъж избухва пожар. Настава голяма суматоха, сблъскване, всички се бутат кой да излезе по-напред. Ако бутате всички, за да бягате пръв, Христос не е у вас. Останете ли последен, Христос е у вас. И тъй, ако при някаква опасност сте последен и при някакво благо сте пак последен, Христос е у вас. Това е новото учение. Ако постъпвате така, Христос ще погледне благосклонно към вас и ще каже: „Тези мои деца са разбрали живота.“ И затова Господ ще ви прати на работа. А сега ще каже: „Нищо не сте разбрали.“ Аз гледам как постъпват малките деца помежду си, особено в селата. Майката излиза на нивата и оставя по-голямото братче да наглежда по-малкото, оставя му мляко с каймак, та като огладнее малкото, да го нахрани. То обира каймака на млякото и като си дойде майката, пита:“Нахрани ли братчето си?“ – „Не знам какво стана с млякото, мамо, нямаше го.“ Тези дребни работи в живота показват, че и големи като станат, пак така ще постъпват. Законът е същ.

Тази година ще си поставим като правило да бъдем изправни в малките неща, в малките добродетели. Аз един ден срещнах една мома, хубаво облечена, която видя един старец, който се навел да си връзва връзките на обущата. Щом го съгледа, тя веднага си приближи към него и му каза: „Почакай, дядо, аз ще ти завържа връзките.“ Дядото каза: „Ето една мома, която извърши едно отлично дело.“ Тази мома можеше да си отмине или най-многото да му кажеше: „Дядо, вържи си връзките на обущата“ – ако той това не беше забелязал.

Дотам сме дошли ние. Виждаме някой в затруднено положение и всеки си вдига раменете и казва: „Господ да му е на помощ.“ В новото учение тези думи „Господ да му е на помощ“ се разбират другояче. Ако земеделец или някой ваш брат е заболял, не може да изоре нивата, другите казват: „Бог да му е на помощ“ – и се опретнат по за няколко часа на нивата, орат и копаят. Ако той има лозе и не може да го обработи като болен, всички с мотиката на рамото, хайде на лозето. Бог да му е на помощ.

В Англия в една богата църква проповядвал някой си Спържен. В тази църква се събирали много богати хора, чиито кесии пращели от злато, и си казвали: „Да се помолим на Бога да ни помогне.“ Проповедникът им казва: „Хайде да не изкушаваме Господа. Аз отварям кесията си и записвам толкова пари за бедните.“ Започнали един след друг да записват. Да се помолим на Господа, значи да си отворим сърцата. Сега виждам вашите кесии пращят от злато. Вие сте много богати. От 8000 години нищо не сте дали. Вие сте чернозем, в който влиза Божественото и дава отлично жито. Богата почва сте вие. Вашата кесия, т. е. вашето сърце, ще се отвори сега и вие ще започнете да слугувате на Бога, защото Той е слязъл вече в полушарието. Колко години има от 1914 до 1920 г.? – Шест години. Шест часа вече как слънцето е минало вашия екватор. Всеки един ден означава един час. Вижте какво показва днес времето. Отгоре казват: „На тези хора им трябва чистота, трябва да бъдат бели като снега.“ Затова той вали днес. Ако те не послушат, ще се стопят белите им дрехи, ще станат черни. Какво показва влагата? Тя показва, че на вашите семенца е потребна влага, вода, т.е. живот. Северозападният вятър, който духа, показва, че всяко нещо, което правите, трябва да става по подбуждение на истината. Защото, гдето е истината, там е и светлината. Вие правите така изпити с Бога, а не с мене, защото вие по отношение на мене се държите много изправно. Гледам, някой се

засмял, весел е, а щом ме види, изведнъж става много сериозен. Няма защо да се скриваш, това е лицемерие. Бъди естествен. Като те погледне човек, лицето ти, очите ти трябва да показват готовност да правиш добро, да си справедлив, умен, да любиш и да говориш истината. Някой път се преструваме, че не сме разположени, а това е само тактика, която в новото учение не трябва да съществува. Ще си показваш лицето тъй, както Господ го е направил. Защото картината на художника изменя ли се? Не се изменя. Какъвто образ ти е поставил Господ, такъв да си остане. Ако бъдеш естествен, то както и да се засмееш, лицето ти ще показва добро. Когато лицето ти е сериозно, трябва да означава, че мислиш да говориш истината; когато мълчиш, лицето ти да показва, че мислиш да действуваш. Свиеш ли си веждите, това показва, че си припомняш нещо. Припомняш си, че някой ти е направил зло. Не, когато свиваш веждите си, това трябва да показва, че в името на Бога ще направиш това добро. И тъй, каквото и движение да правите, научете се да превеждате тези движения. Защото във всяко едно от тях се крие известна сила. Ако не можеш да превърнеш едно движение, да го преведеш, един ден ще си образуваш лоша карма. Ако не можеш да имаш една добра мисъл, добро желание или действие в тези движения, да туриш в равновесие тези сили, да ги изправиш, ти сам ще се намериш в противоречие един ден с тях. Христос казва: „За всяко право действие ще има ответ." А аз казвам: За всяко лошо помръдване на лицето и очите ще даваш отговор. Като казваме това нещо, не да се наплашите, та да не знаете как да действувате, но като подвижите ръката си или като си помръднете един мускул, да изпитате приятност от това хубаво движение. В Европа има специални общества, където се учат как да постъпват, как да си помръдват лицето, очите и т.н. Цели училища съществуват от такъв характер за светските хора. Всеки добър човек трябва да има такива пориви. Някой път си недоволен от себе си,

усещаш, че очите ти тежат, или усещаш някакво дразнене в носа, или сърбеж в ушите, някъде по лицето или очите, потърсете причината за това нещо. Българите казват, като ги сърби дясната ръка, ще дават, а като ги сърби лявата, ще вземат пари. Ако ти поиграе лявата вежда, ще ти се случи нещо лошо, ако ли ти поиграе дясната – нещо добро. Значи всяко движение си има своя вътрешен смисъл. Това е на физическия свят, но тези движения са свързани и с нашия духовен живот, затова трябва да се стремим към свободните движения. Сега, като ви говоря това, не се плашете, да не се чудите в какво положение да стоите. Някой път ще ви покажа как да стоите, как да седите, как да вървите, вие не знаете това. И вижте какво разположение ще имате, като ходите по този начин, по който ще ви покажа. Дойде някой ваш приятел и си сгърне пред вас ръцете. Какво означава това нещо? Това означава, че той е затворил касата си и взема пред вас поза. Така правят и някои учители пред учениците си. Някой път някой туря пръста си на сляпото си око и мисли. Това означава, че той си търси сметките. Всички тези движения трябва да ги превърнем в движения на новата наука. Затова и у вас трябва да има чистота на мисли, на движения, както и външна чистота. Ние трябва да сме за пример. Видиш ли, че имаш нещо нечисто, очисти го. Видиш ли си ноктите нечисти, очисти ги веднага. С това ще дадеш подтик на душата си за добро. Видиш ли косата разчорлена, ако имаш време и никой не те гони, спри се да я разчешеш, и то нагоре, защото вчесването нагоре има добър смисъл. То помага за мисълта на човека и затова поетите говорят и току си вдигат косите нагоре. Съвременните светски дами не си решат косите нагоре, а ги разхвърлят на челото във вид на бретони и с това закриват челото си. Това новата наука не търпи, разбирате ли? Някои свързват косите си назад. Не трябва да стягате тъй много косите си отзад. Като постъпваме по такъв начин, ще въведем новото възпитание. Казвате: „Да възпитаваме хората." Как ще

ги възпитаваме? Като възпитавате волята си, вие ще бъдете в състояние да изправите лицето си и да се освободите от всеки недъг, който имате. Като мото през тая година ви давам да развиете волята си – воля подкрепена с добродетел, с правда, с мъдрост, с любов и с истина. Това са правила за окултната школа. Това е нововъведение към онези формули, които дадох в една от четвъртъчните беседи: мъчение, надежда, спасение, труд, вяра, въздигане. Турете в мисълта ви да възпитавате волята си и да нямате никакво смущение в сърцата си. Смущенията ви да останат навън, а в душата си да сте тихи и спокойни, радостни. А ако намерите дявола вътре, уловете го за опашката и хайде навън, да го изпъдите. Ако не иска да излезе, не му се церемонете. Каквото и обещание да ви даде, не му вярвайте. Питай го: „Готов ли си да простиш и готов ли си да любиш?" – „Не." Щом не си готов, тогава навън. На твоето място ще дойде друг, който ще може да направи това нещо.

(Чуват се песни отдолу. Пеят песента „Настана вече ден тържествен")

Тези, които пеят долу, това са българите, символ на онези, които затвориха школата.

И тъй, аз ви поздравлявам с 9 март и ви пожелавам всички да имате воля. Най-малкото добро, което ви желая да направите през тази година – поне на двама стари хора да вържете връзките на обувките и да имате взаимни почитания помежду си и между другите хора, да се надпреварвате в услуги. Когато Господ, Христос видят, че вие доброволно се почитате, заобичате, това им е приятно. Ако седна да ви нахокам, че сте това-онова, нищо няма да излезе, и аз ви казвам, че вие сте много богати, но мързеливи. Според мене мързелът не е грях, а това показва, че сте стояли дълго време под сянка и сте станали буржоа. Сега иде слънцето, нарами мотика и рало и стани работник. Сега сте работници. Христос иска от вас тая година воля,

воля. Помнете, че идната година вече няма да се говори за воля. Тогава ще бъдеш 100 години напред от сегашното си състояние. Не чакайте, защото, ако стоите и не работите, след другата година ще бъдем 200 години напреднали, и които не са работили, ще останат да линкат назад. Сега много бързо се напредва. Аз вярвам, че у всинца ви има добра воля, но тя е слаба да се прояви. Вие имате добри желания, добри мисли, но те са слаби, т.е. подразбирам, че не ги прилагате, а ги отлагате. Дават ви семе, да го посеете, а вие казвате: „Е, утре ще го посея или друг път, сега има по-важни неща.“ Не, тази година трябва па се посеят всички неща. Дойде ли ти добра мисъл, посей я – това е най-благоприятният момент. Послушайте Христа, защото Той сега ходи от врата на врата и хлопа, а вие казвате: „Кога ли ще дойде Христос?“ – Дошъл е вече Той. Някои казват, че като умрем,тогава ще дойде Христос. Христос дохожда, когато сте живи, а не когато умрете. Кога се спират хората под дърветата? Когато са изсъхнали или когато са живи и имат плодове? – Когато са живи. Гаргите се качват на изсъхнали дървета. И тъй, вие сте добри, всички сте добри. В какъв смисъл сте добри? Ако някога сте лоши, то е, защото дълго време сте мислили за себе си, че сте лоши. Съберете се някъде и казвате: „Ах, зная го аз него или нея, те не са били тъй добри, както ги мислим.“ Като казвате, че той не е добър, не е добър и става най-после такъв. Всички сте добри, но когато влезе дяволът у вас, тогава не сте добри. Дяволът добре е вършил това, което днес върши. Той искал да стане Бог, да владее хората и днес е лош поради това, че иска да вземе това, което не му се пада. Ето защо не трябва да му слугуваме. И тъй, вие сте добри. Добри сте, понеже имате пъпки, но като ги бутате, може да ги развалите. Вие бутате своите и чуждите пъпки, но като ги бутате, може да ги развалите. И ние днес ставаме лоши, защото пипаме тези пъпки. Ако не ги пипаме, ще имаме ябълки, череши в изобилие. Как идва сланата? Тъкмо си цъфнат,

дойде сланата, ти се излъжеш, виж, отишъл целият цвят. „Да няма слана.“ Аз казвам на всинца ви: Ще има много хубави пъпки, ще има много цъфтене, ще има много връзване, само слана да няма. Сега няма да говоря за спасение, но ще говоря за промени. За спасение се говори на болни хора, които са още в болницата, а на вас, които сте излезли от там, няма да говоря за спасение. Трябва да приложим колективно добрите си мисли и желания. Някой има добро разположение, но казва: „Нямам дух да се моля.“ Не се самоизмамвайте. Човек всякога трябва да се моли, но молитвата да не бъде еднообразна. Молбата, молитвата подразбира стремеж, разговор с Бога.

(*Замолват Учителя да говори по-високо.)*

Моят глас е за много малко хора, а светът е широк и затова не се чува. Ако чуете гласа ми, можете ли да изпълните това, което ви казвам? Не се колебайте, в духовно отношение ще има една отлична година. Берекет, жито ще има колкото искате. Снегът показва, че годината ще бъде плодородна. Жито ще има, но това жито ще трябва да се превърне във вътрешно жито.

Беседа, държана на 22 март 1920 г., 20 ч. на ул. „Опълченска“

1920 г., Сливен

ДЕСЕН И ЛЯВ ПЪТ

Хорът на сливенското братство изпя „Песента на зората“

Предметът, върху който има да говоря, е важен. Употребявам думите „ляв и десен път“, защото няма други пътища. Десен и ляв път са величини.

По левия път е слизането, а десният път е пътят, посоката, по която става възлизането, изкачването.

Всичко в света е продукт на човеческия дух. Човекът е в началото на своето развитие.

За да можем да разбираме една негова мисъл, която се влива в света, трябва да се освободим от всички посторонни мисли.

Бог, когато е създавал света, турил е в един котел силата, мъдростта, славата и почивката.

От силата се родило насилието, от мъдростта се родили знанията; от славата всички започнали да се стремят в разни посоки. На дъното на котела останала почивката. Бог я задържал за Себе Си. В света няма почивка. Трябва да отидем при Господа, за да почиваме.

(Учителят разказва примера за двамата руски банкери, които се били басирали за 3 000 000 рубли: единият да стои 14 години арестуван в една стая. Той чел много книги според баса и най-после почнал да чете Евангелието. След като го прочел, рекъл си: „Намерих смисъла на живота.“ Смисълът е в свободата, в свободното развитие. Оставало му само един ден, за да изпълни 14 години. Написал записка, че излиза

от затвора 24 часа по-рано, че се отказва от трите милиона рубли, защото не е в тях щастието и през прозореца избягал. Другият басист, с когото се басирал, за да не даде трите милиона, решил да убие през нощта затворения и да спаси милионите си. Влиза в стаята през нощта и намира само оставената записка.)

От 8000 години светът е в непрекъсната борба, даже и между най-малките животинки. Съвременните хора наричат, че животът е борба. В борбата е животът. Това е един необходим импулс за живота.

По левия път ... е слизал към сърцето. Обсебването е било от неразумни сили, които не са се подчинявали на ума. Зараждали са се велики Учители, за да дадат насока на живота. Един Учител е бил Христос. Сегашните християни не са спирали Христовото учение.

Хората вярват, че идели от Бога и отивали към Бога. Важен въпрос: от где идем, защо сме дошли и къде ще отидем.

Земята е училище, гдето ще научим съвременните закони. В света има четири положения: подсъзнание, съзнание, самосъзнание и свръхсъзнание.

В природата има закони, които съществуват и могат да премахнат всички пречки в нашия живот.

Само една магическа дума може да премахне страданията на един народ. Цялата природа е като един жив организъм.

Духовният свят е свят, в който разумните същества владеят всички закони и са господари на смъртта. Смъртта е преминаване от една стадия в друга, от една форма по-проста в друга по-сложна. Няма нищо по-съвършено от човеческия мозък. Той е мястото, където се развиват всички мисли, чувства и желания.

Онзи, който не работи по левия и десния път на своя живот, е осъден на страдания.

По десния път се раждат героите. За да бъде герой, човек трябва да слиза по левия път и да се качва по десния път. Колкото по-много герои има един народ, за да се самопожертвуват, толкова по-много блага ще има тоя народ.

Никой не може да ограничава нашата мисъл, но и ние не можем да избегнем последствията от нашата мисъл. Привежда примера с парахода „Титаник“, който е потънал благодарение непредвидливостта на инженерите за необходимата сила, потребна му да се бори с морските пречки.

Идеи могат да дадат и най-малките деца.

Левият път е развиване на нашето сърце – от него произтичат всички благородни чувства.

Мойсей казва на евреите, като отидат в обетованата земя, да не закачат хората, които са в тази земя. Евреите не послушали тая Божия заповед, дадена чрез Мойсея, и пострадаха.

Жените са левият път. Мъжете са десният път. Жените са потенциалната енергия, мъжете са кинетическата енергия. Жените трябва да изучават закона на левия път, мъжете – на десния. Двата, като се препречат, ще дадат волята – децата. Те са стимулът за всички благородни подбуждения.

Бащата и майката възлагат на децата своята надежда. Затова и Христос казва: „Оставете децата да дойдат при Мене.“

Под „малки деца“ Христос е разбирал Божествения път. За тоя път са потребни няколко качества:

Да разпознаваме добро от зло, кои подбуждения са прави и кои са неправи. За достигане тая мярка потребен е контрол в нашия ум. Ние всякога трябва да сме положителни в нашата мисъл.

Качество е да бъде човек издръжлив, постоянен. Който не е издръжлив, той ще изгуби. Такъв народ е английският. Който човек е издръжлив, победата е негова.

Качество потребно на човека е вярата. Това е качество на човеческия ум. Съмнението е червей за човеческия ум. Вярата подразбира и опита. Ще опитам един човек дали е готов да се жертвува за мене.

Учителят разказва примера за двамата приятели и мечката. Тръгнали те на разходка из гората. Единият се хвалил, че бил готов в името на приятелството да стори всичко, за да го спаси. Появила се една мечка. Похвалилият се, че е готов на самопожертвуване, бързо се покатерил на едно дърво. Вторият легнал на земята. Мечката дошла, около му се движила, мирисала го, до ухото му се поспряла и си заминала. Слязъл от дървото приятелят и го попитал какво му казала мечката. Той му отговорил: „Друг път с такъв приятел да не тръгваш на път.“

Десният и левият път са двата необходими принципа, двете условия в живота. Сега българите са на кръстопътя. На българския народ са потребни издръжливост и вяра. Природните закони са неумолими. Страданията на българския народ не са се още свършили, но това не трябва да ви обезпокоява. Майката носи в утробата си девет месеца своя плод и се жертвува за рожбата си, защото вярва, че тя е носител на Любовта, а след нея иде Мъдростта. Любовта без Мъдростта и Мъдростта без Любовта не могат. Децата са носители на Истината.

Каквито закони съществуват за хората, за човешките същества, и за природата са същите закони.

Отсега нататък хората трябва да цъфтят.

В Слънчевата система има нов елемент – това е одухотворението.

Целият живот е обрисуван, обозначен на човека. Например носът е олицетворение на волята, ума, мъдростта. Това се доказва от формата, линиите и големината на носа. Хората трябва да работят в левия път с Любовта, в десния – с Мъдростта, а в правия път – с волята, с Истината.

Индивидът е едно условие за народа и един народ е едно условие за индивида.

Мисълта е едно отражение на велики принципи в живота. Всички трябва да разбират законите на света и тогава само ще създадем един живот на благоденствие. Ние сме слуги на живата природа. Тя щедро ни възнаградява, но и неумолимо е взискателна.

Любовта е една велика сила, на която нищо не може да противостои. Всичко се подчинява на нейната сила. Там, дето любовта влиза, зло не влиза; и там, дето любовта не влиза, злото не излиза. Гдето има светлина, лекар не влиза; дето няма светлина, лекарят не излиза.

Като ядем много, мислим, че ще се оправим, но ако има стрихнин в храната? Учителят разказва примера за орела в Делиорман, който ял отровна овца, поставена за тровене на вълци. След като се наял и почувствувал отровата, търкалял се о земята, повърнал отровната храна (месо) и хвръкнал към гнездото си.

Има мисли, чувства и действия, които тровят нашия организъм. Отровната храна трябва да повърнем както тая храна, изядена от орела в Шуменско.

Не можем да насърчаваме себе си със страхливост, а само с геройство.

Болестите произтичат от храната, която възприемаме. Не разбираме условията на живота, които природата е определила. Същият закон е за ума, сърцето, душата.

Йогите имат правила в живота. Например за засилване на кръвоносната система пият вода на глътки. За засилване на нервната система йогите се излагат на слънце.

За нашето развитие вярата е необходимо условие. Вяра е потребна за всеки човек и за всички професии. В себе си всеки трябва да вярва, че това, което говори, е вярно. Не пускайте в ума си една мисъл, която не е проверена; в душата си нищо, което не е проверено. Лесно се цапа, мъчно се чисти.

Разказва Учителят примера за двете съседни царства на есперзите и мензите, които били в постоянна вражда помежду си заради лошите отношения между двамата им царе. Мъдреците казвали, че синът на единия цар, царя на мензите, на двадесет и първата си годишна възраст ще пострада, та затова да го прати вън от дома си, при един овчар в царството на есперзите. На двадесет и първата си година, като пасял овцете в една планина, вижда, че отдалеч идва една мома на кон с двама пазители, която беряла цветя и се радвала на природата, обичала я. Забелязал той, че ехидна ухапала момата от лявата ѝ страна. За миг той решава да ѝ помогне: хвърля се върху момата и почва да изсмуква отровата. Пазителите като забелязали това, помислили, че той е нападнал момата и с лъка си го застрелват, като го ударват в дясното рамо. Стрелата била отровна. Момата забелязва това и изсмуква от дясното му рамо отровата. И двамата се спасяват един друг; познали, че един без друг не могат и се оженили, като заживели в блаженство.

Това са двата пътя: Любовта и Мъдростта, лявата и дясната страна, левият и десният път.

Жените трябва да изсмучат тая обществена зараза, която прояжда всичко. Някои се бият. Бъдете герои, защото на страхливците не се дава небето. Паметници за добри мисли, чувства се дават на героите.

Где сме били по-рано и где ще бъдем? Това може да се определи. Всички велики хора са определяли положението на един народ, те са предвиждали всичко – те са като ясновидци. Един народ има нужда от проповедници, свещеници, учители, политици и пр., но всички трябва да бъдат чисти в дела, мисли и желания. Какво приложение има Питагоровата теорема в живота? – Сборът от квадратите на ума и сърцето дава човешката воля в квадрат – $a^2 + b^2 = c^2$ – сборът от квадратите на двата катета дава квадрата на хипотенузата. Следователно умът и сърцето трябва да вървят заедно. Волята всичко може да направи. Нейната функция може да се определи накратко така: волята може да контролира ума и сърцето.

Всичко в природата е в тясна връзка. И за човека може да се определи и каже какъв е, както и за животните. Тях хората, джамбазите много точно определят, като ги похванат, погладят, огледат отвън, по зъбите и пр. Левият път е пътят на Любовта Десният път е пътят на Мъдростта. Като ги съединим, ще получим третия път – пътя на волята.

Левият път е линията отзад на главата ни; десният път е линията отпред на главата, пред челото ни.

Да свърша моята беседа.

Привеждал съм и друг път тоя пример. Един млад българин се условил при един стар грънчар българин да учи занаятието грънчарство. Учил го три години. Отделил се от своя майстор, за да бъде на своя работа – самостоятелен. Почнал работа, обаче всичките му грънци се пукали. Връща се наново при майстора си учител. Запитал го защо се пукат грънците му. Почнал да работи наново и

тогава видял, че майсторът, щом извади гърнето от пещта, духвал с уста в гърнето – „ху“, и така те не се пукали. Всичкото изкуство, сила, за да не се пукат грънците, се е състояло в „ху“-то.

Грънците са тялото. Пещта са несгодите, страданията, които имат всички, които се пекат, защото без тях няма повдигане. Грънците се пукат, защото не духаме, защото не сме в хармония с Божествения Дух. Майката духа на ръката си или на ръката на детето си и дава сила.

Когато майката е бременна, да си каже: „Ти, дъще, майка ще станеш умна, работна, скромна...“ и ще се изпълни. Или: „Ти, синко, баща ще станеш умен, добър, честен, справедлив.“

И сега ви казвам, че след пет години моята беседа ще получи своята цена.

Не се отчайвайте. Бъдете смели. Ученикът не се отчайва за поправките на учителя от слабото смятание. Рече си ученикът: „Ще се поправя“ и поправя се. Учителят разказва примера с американския проповедник Муди. Той бил обущар и си рекъл: „Аз ще стана добър проповедник.“ Работил върху себе си, постепенно успявал въпреки подигравките на служителите си и най-после успял да стане много добър проповедник.

И сега, ако 14 души от вас приемат моята мисъл, аз считам, че моята мисъл е платена.

Изпети песни от хора на сливенското братство: „Братство, единство ние искаме“ и химна на Братството „Напред да ходим смело в чертозите безмълвни...“

Публична сказка от г-н П. Дънов в читалищния салон „Зора“, държана на 13 юни (31 май) 1920 г., 10 ч. и 30 мин. – 12 ч., неделя, Сливен.

РАЗГОВОР НА 15 ЮНИ В СЛИВЕН

Всичко в света е строго определено.

Който не върви по тоя определен път, ще се тласка насам-натам и ще получи наказания от законите на природата.

Спасението някои търсят вън от себе си. Човек все се моли и търси работа за нещо здраво да придобие. Всеки се стреми да има здрави: гърди – те съответстват на душата; стомах – той съответствува на живота; и мозък – той съответствува на ума на човека.

От илюзиите в света произтичат всички страдания и заблуждения.

Детето ви, ако не е решено да умре, то не може да умре.

На сегашните хора трябват светли мисли. Това понятие за Бога, което сега имат, е старо. Трябва да работим в новото понятие за Бога. На вас ви трябва воля. В какво се състои волята? Учителят разказва примера: Една американка била болна до смърт. Повикала мъжа си и искала обещание от него, че не ще се жени след смъртта ѝ. Той не обещал. Тогава и тя казала: „И аз няма да умра!“ И действително не умряла, оздравяла.

Някой като каже: „Няма да върви“, и вижда, че работата се разваля, наистина не върви. Друг казва: „Ще върви“ – и тръгва. Докато всички мисли в мозъка са в съгласие, човек не губи равновесие. Равновесието стои в краката, а краката са добродетелта.

Всякога да има хармония. В природата не може да има мир, там има винаги сътресения, но да имате в себе си мир. Не е мир това да лежи човек и да почива. Трябва човек сам да си турга шапката, трябва четиво. Всяка добра книга е слънчев лъч.

Каляване на волята

Ако те е страх – пипай умряла змия, прекарай я през ръцете си.

Като вали дъжд, нека те намокри и не се бой от простуда.

Това да се прави май, юни и юли включително. Тогава въздухът е напоен с много магнетични сили.

Ще пиеш 3–4 чаши чиста топла вода, не окадена, и на глътки. С това ще калиш волята си.

Каже ти някой „магаре“, не се обиждай, а разчепкай думата „магаре“ по букви. Те имат следното значение:

м – означава малките неща,

а – значи да си умен,

г – да знаеш да слизаш и да се качваш,

а – да си умен,

р – да знаеш да противоречиш на мъчнотиите,

е – да растеш.

Следователно ще размишляваш върху думата „магаре“ и ще се увериш, че няма нужда да се обиждаш, т.е. ще си кажеш: „Аз зная какво значи магаре.“

Светът има мъчнотии, защото не е подготвен за това учение.

Трябва да развиваме добри мисли. Сбъркаш нещо, ще си кажеш: „Аз по воля съм лош, но по сърце, по душа не съм лош.“

Има фатализъм на суеверие и фатализъм на вярата. В живота всичко е строго определено.

Человек диша не само през устата, ноздрите, но и чрез порите. Запушете ги, ще умрете. Всяко чувство, което не искате да ви дохожда, пуснете го да изтече. Всяка мисъл – също не я задържайте, пуснете я да изтече.

Нашите мисли са отражение. Те минават през много хора, докато дойдат до нас, затова трябва да ги оставим да изтекат.

В новата култура не ще има като сегашните градове. Те ще бъдат едноетажни с големи градини отпред. Хората ще ядат по-малко.

В крадците ръцете са дълги, в убийците – къси и дебели, защото първият прокарва мисълта да краде чрез ръката си и тя се удължава, а вторият крие мисълта в себе си и тя остава къса.

В новата култура хората ще бъдат много подвижни, тялото ще бъде развито и умът – също.

Сега хората много работят. За новата култура ще се впрегне в работа слънчевата светлина. Тя ще служи на хората и те ще се хранят с плодове.

Животните ще се раждат малко – на 7 години един път ще раждат и не ще се размножават много.

Новата цивилизация ще започне от Европа и ще се пренесе в Северна и Южна Америка и Африка. Нова земя вече се образува – в Тихия, Великия океан вече се подават под повърхността върхове на островчета, на които инженерите забиват байрачета. Там ще излезе новата суша, която ще съединява Америка с Европа. Ще заживее шестата раса на земята. От другите раси ще останат остатъци. Българите (славянството) ще играят важна роля. Ще се развие много интелектът. В славяните има най-много, най-голямо самопожертвуване. Култура без самопожертвуване не може да има.

В някои случаи растенията са по-умни. Един порасъл боб се увива на сухи пръчки, но като има сурова пръчка, жива, отива на нея, прескача сухата. И сега хората, като ме питат какво да правят със старото, казвам им: Увийте се на новото.

В някои случаи „старо“ значи реално, от санскритската дума „сад“.

Човек трябва да бъде всякога млад по сърце, стар по ум, а не обратно. По сърце децата са по-умни от старите, на ум са по-глупави.

Когато човек остарее по сърце, той е вече умрял и затова Христос казва да станете като децата. И в природата се сеят все млади дръвчета, за да заместват старите.

Българите смятат новото течение за нещастие, а то е спасението на българите. Иначе заупокойна молитва му е изпята. Другите балкански държави са готови да възприемат това учение.

И така, бъдете всички млади по сърце, стари по ум.

За в бъдеще человек трябва да има една стаичка за размишление, гдето да влиза той, жена му и всички въпроси лесно ще се разрешават. Человеческата мисъл има чудно влияние – за нея няма прегради.

Человек се чувствува неразположен. Защо? Ето как се обяснява:

В един час, минута, секунда се раждат 10 000 деца. Те са свързани и в страданията си. Някои от тях като страдат, тия страдания се отразяват на другите. Те имат невидими връзки помежду си. Може да определите откъде иде тая мисъл на неразположение – като се изолирате и успокоите. Накъдето се наклони главата, мисълта от нея страна идва.

Ако хората живеят по Божиите закони, няма да теглят, а ще се радват и веселят. Като дойде новата култура, ще ги извади от подземията. Учителят разказва примера: Едно магаре е вкарано в подземията да тегли вагонетка с минерали, въглища. Един го извадил на светлина и то започнало да се търкаля и радва.

Съвършенството на новата култура ще бъде след 350 000 години. Те са 12 цикли. От тях 6 представляват пролетта. Те ще образуват един голям цикъл. Човечеството сега е към началото на пролетта.

Полярната година има един месец, равен на 2100 години. Ние сме в зодиака на рибите и затова християнството има риба за своя емблема. След 2100 години ще бъде пролетта. Сега първите птички

почват да пеят. Сега са на „Благовощение“ – лястовичките пеят, предвещават пролетта. Започваме сега с първата българска буква.

А – горната ѝ част = закона за равновесието,

долната част = закона за оплодотворяването.

С тая буква ще научим закона за живота, като я прилагаме в живота си в нейното значение.

В човешкото лице отпред да има буквата „З“, обърната хоризонтално. В следващите думи „З“ звучи зловещо: змия, земя, злини, зехир. „З“ означава процеса на беззаконието. За да го уравновесяват, съединяват с единица и получават буквата „В“. Единицата е оста на очите . Те се напластяват и се задоволяват, като се обърне „З“-то на „В“.

Най-първо ще се запознаем с носа. Първо е направено обонянието и после зрението.

Когато се посява едно зърно, то е в края на старата култура, а като порасне, е в началото на новата култура.

Беседа, държана от Учителя на 15 юни (вторник) 1920 г., 19 ч., Сливен

1920 г., Бургас

ТРИ ПРОЦЕСА

Бдение, пение, молитва – все тонират. Те са три процеса свързани.

С пеенето изчезват всички мрачни мисли. Когато птиците престанат да пеят, трябва да се очаква катастрофа, ще стане нещо ненормално. Пеенето в света е признак на хармония. Така е било във В. Търново през 1913 г. по време на земетресението. И птичките пеели, петлите пеели, кучетата лаели, магаретата ревели – това са признаци, че градът нямало да потъне, както някои са казвали, а ще оцелее. В който ден пеят, нещастия не стават. В къщи, в които пеят, дяволът не влиза; в кръчми, в които хората пият и пеят, зло не мислят – влез, но ако пият, без да пеят – зло мислят. Пеенето е чувство, необходимост. Бог го е вложил в хората и те трябва да се подчиняват на него. Не се ли подчиняват, злото ще дойде. Бъдещите хора трябва да изучават дребните проявления в света.

В посвещението има обещания, които, като се изпълнят, освобождавате се от обещанията, например да не ядеш грозде и пр.

Когато човек се посвети, в него обитават вече духове от невидимия свят и като живее, той трябва да се съобразява с порядките на невидимия свят, иначе ще бъде напуснат от тия духове.

Чуждо вино не трябва да пием. То е смесено с чужд магнетизъм. На назиреи не е било позволено да яде чуждо грозде или вино да пие, но ако сам е могъл да си го приготви, обработи, могъл е да яде. Посветеният трябва да избягва виното, то е силно питие. Виното е

пълно с изверженя на малките в него организми и който го пие, пие нещо нечисто. Но това е от Стария завет. Сега, посветеният трябва да се храни с какво? Каквито са елементите, които съдържа гроздовият сок: захар, танин, други вещества. Чисто от окултно гледище трябва да се избира от всеки човек оная храна, която е жива и повишава трептенията му. Да се храни с оная храна, към която има обич. Няма ли обич, става ли ти тежко, тази храна е носителка на всевъзможни болести. Интересното в лозата е, че тя се влече, тиквата също. Те имат голяма алчност. Любеницата също. Те носят гордост, искат да заграбят много място. Затова посветеният не трябва да яде от тях и подобни на тези, които се влекат, като бял боб, краставици и пр. Посветеният само като лекарство да яде любеници, тикви. Те действуват добре на стомаха. Но най-добре е това, което употребява, сам да си го култивира. Човек сух и нервен да не готви. Човек, който работи лозя, любеници, плодни дървета, ще се поправи бързо, ако е болен. Човек с голяма нервност, кисел, не трябва да меси хляб, той разваля хляба. Трябва да е спокоен. Съвременните християни трябва да изучават тези неща. Например, за да са милосърдни – те трябва да разбират качеството на милосърдието. В търпеливия има голяма издръжливост, а онзи, който носи неволята, прилича на врящ котел – неспокоен е.

Любовта

Който има любов, в него всеки страх отсъствува. Любещият човек е с голяма вяра и надежда. Любовта има силно развита вяра, надежда и липса на страх. Съвременните изпитания са пробни уроци за веруюющите. Едно от най-силните средства за лекуване е любовта, придружена с вяра, надежда и безстрашие. Няма нещастие, което да устои на тия качества. Това са течения. Божествената любов е жив свят. Омразата е противна на любовта. Едно от качествата на любовта

е, че тя се задоволява с най-малките неща. Едно малко цветенце го сушите, пазите, защо? Заради любовта към него. Който не оценява малките неща, още не е познал любовта. Господ започва все с малките неща. Затова човек трябва да бъде смел да отхвърли всички ухищрения на лукавия. Когато имаш резен хляб, ще хапнеш малка хапка, ще я дъвчеш, дъвчеш и тогава ще я глътнеш – това е благословия, а не когато ядеш голяма хапка набързо глътната.

Сегашните хора приличат на големи мравуняци и като дойде земеделецът със своето рало, разкъртва мравуняците и ние казваме, че зло, нещастие е дошло. Нашите лоши мисли са подобни на мравуняци. Като ни разбъркат, обърнат ни надолу. Това се нарича в окултизма превръщание. В невидимия свят добрите мисли ги преобръщат, а лошите ги кълцат. Мислите на Петър, Павел растат в духовния свят, но нашите растат ли? Затова казва Христос: „Да растете“ или пък: „Ще ги познаете по плодовете им.“ Всичко може чрез Христа. „Каквото попросите в Мое име, ще ви се даде.“ Ако не може един правоверен да си заповядва на ревматизма да се мести от едно място на друго, не е правоверен. Двама или трима души може да си положат ръката над болния и болката ще изчезне.

Трябва да се пазим от всички зловредни влияния и тогава каквото изпросим, ще ни се даде. И планини ще преместваме – това са пак хора, а не буквално планини.

Божиите закони навсякъде работят. Няма невъзможно нещо за тях. Като изядат 5 хляба, те могат постоянно да се увеличават. Това е нещо естествено. Ако съвременните християни вярваха, техните класове щяха да бъдат по една педя дълги. Бог всеки благославя, който има вяра. Духовният свят не пита дали някой е англичанин, русин, българин, грък, румънин, мохамеданин, католик и др. Всички са едно и също, стига да изпълняват Божествената воля. Така е било и

в миналото. Законът дава толкова, колкото ти трябва. Затова трябва деца по сърце, мъже по ум да бъдем всички. Божествените закони са живи и когато вървим по тях, по Божествения път, всичко върви гладко и тихо. Който върви по законите на вярата, нему духовният свят съдейства. Трябва да имаме само положителна вяра.

В сегашните времена, които са критически, на косъм висящи, какво ще стане? Нищо. Гнилите листа ще окапят, гнилите плодове също, а ще останат само здравите. Затова приложете вярата, както Господ казва: „Опитайте, че съм благ."

Беседа, държана от Учителя на 23 юни (сряда) 1920 г., 21 ч. и 45 мин. Бургас

НА ВЕЧЕРЯ С УЧИТЕЛЯ

Крайната сиромашия ражда лицемерието. Ако си готов, тя ражда и малките добродетели.

Голямото богатство ражда жестокосърдечието; ако си готов, ражда милосърдието.

Добро така трябва да се прави: „Каквото прави дясната ръка, лявата да не знае“, а то значи, като правим някому добро, той да не знае, че ти му правиш добро и тогава на старини няма на доброто да ти отвръщат със зло.

Който прави добро в материално отношение, заслужава да го бият. (Разказва Учителят примера с бащата, който разделил имота си между петте си синове. Взели синовете имота и никой не искал на старини да го гледа. Сетил се той да изхитрува. Купил едно ново сандъче и от един приятел заел 100 капици. Всяка вечер ги броил. Синовете се научили – чули от дрънкането, че има още пари и се надпреварвали в почит и гостоприемство към баща си. Той, преди да умре, оставил в същото сандъче завещание, 100 капици и едно въже. В завещанието написал: „Който преди смъртта си разделя имота си, заслужава да се обеси с това въже“)

Добрите хора са убити във войната, защото в миналото, когато Христос ги е попитал дали са готови да умрат и проповядват Неговото учение, те са отказали, отрекли се – един купил нива, друг волове. Сега Христос ги среща в астралния мир и пита: „Готови ли сте сега да умрете за Моето учение?“ – Да, отговарят те. Сега има депутация от 25 милиона души, които искат мирът от астралния свят да слезе на земята.

Сега се искат юнаци, герои да са хората. „Старо кърпи, ново носи“ – старите идеи да се носят, новото учение да се прилага.

Господ е дал ум на хората. Той е свещ. Всеки трябва да носи своята свещ запалена и когато му трябва, с нея да наблюдава всички, т.е. умът ти да бъде светъл. Сега хората очакват какво ще реши Народното събрание. Това е невъзможно – всеки трябва сам да си оправи работата.

Хората, които сега се противят на новите порядки, се уподобяват на ония паяци, на които, като казали, че през тяхното царство ще мине слон, заканили се и решили да не го пускат. Оплели паяжинни въжета. Слонът обаче минал. Събрали се инженерите им да мислят какво сътресение е опитал слонът. Той казал, че нищо не усетил. И сега хората мислят, че ще попречат. Всякой паяк трябва да стои далек от хобота на слона и опашката му, иначе ще го помете. Всяка идея помита и хората трябва сега да стоят далек от нея, да не ги помете. Когато ралото мине през нивата, разваля корените на тревата, разваля мравуняците, обръща ги и резултатът ще се види после, след като се обърне земята. Сега е разрушителният принцип, после ще дойде творческият. Сега се излива кармата на европейските народи и в света изобщо, а после ще дойде творчеството. Болшевиците сега вкарват насила свободата и младоженеца в Царството Божие! Болшевиците са сиромахът Лазар. Буржоазията – това са богатите – богатият Лазар, който отива на мъчение. Един цар да работи с лопата е също като един работник с лопата. Цар избран е като един актьор. Актьорството е много благородно. Философията е човек да издържи страданията. Светът е едно велико училище – то е, за да разберем страданията, да разберем света и да го оправим. Преди 5000 години хората са имали много велики идеи. Сега нямат такива. Сегашните хора са много по-

жестоки от по-ранишните. Лекарите съживяват един болен, осъден на смърт, за да го обесят после. Това е жестоко.

Културата е да простят.

Духовете, които сега идват в света, са стари, дълго време затворени и сега са пуснати, та си отмъщават, както е казано, в последните времена много хора ще бъдат много жестоки. Гледайте сега света, че вече не ще го видите. Сега е началото на болестите. Който е горе на покрива, долу да не слиза; който е вънка, вътре да не влиза. Всяка вечер си приключвайте сметките – това е да влееш нови черти в характера, които са потребни за в бъдещето. Свършването на една епоха значи влизането в нова епоха.

Сега е времето, когато хората ще се обръщат от стари материалисти в добри хора. Ще се върне от пътя си човек, за да поиска извинение от другаря си, когото е обидил.

Много хора сега казват: „Кажете ни спасителния път.“ Хората в света сега казват, че трябва да се престане със старото и да се намери нещо ново. Не може да се живее вече със старото. Преминаването от старото към новото ще трае около 45 години, считано от 1914 година, а приложението ще иска дълго време – то е вече в закона на еволюцията.

Сега, по-добри времена от сегашните за добрите хора не са наставали и по-лоши времена за лошите хора досега не са наставали. Вие сега трябва да работите, да станете богати. Герои бъдете, друго време не ще намерите.

Мнението за болшевизма

Болшевизъм има три вида: едни носят празни меховете; други ги пълнят; а трети влагат сила в тях. Сегашните болшевици правят сами формите – по съветски управляват. Тия болшевици са евреи. Сега Мардохай управлява.

Вторите болшевици ще видите кои са.

В крайните елементи се забелязва стремеж за духовна култура. Те съзнават, че имат нужда от честен живот, от морален живот. Нашите болшевици и тия в света са демократични души, т. е. то е едно събуждание на расовото съзнание и откриване път към споразумение. Сега трябват духовните хора. Болшевиците ще изорат нивата, после ще дойде дъждът и духовните хора трябва да поемат готовото семе и да засеят, и с влековете да завличат и засипят посятото. Това е вълна, която не ще може да се спре. Духовните хора трябва да са готови за работа.

Излишъка от меда хората вземат от пчелите.

По-висшите същества, и те дойдат и накадят, и те вземат „меда“. На умрелия попът изпее алилуя, „Бог да го прости“. Прикаждането е, за да се качи горе, като остави тялото си, и така продължава до края на еволюцията. Както касапинът купува вола да го заколи, така и един дух купува тялото на човека и го задига. Това ще се продължава, докато станем господари на плътта. И сега ние не трябва да се борим с болшевиците, а със смъртта. Затова трябва духовен живот в положителен смисъл, а не в преносен.

Шестата раса

Шестата раса е раса на Братството. За нея може да се говори само на учениците, а не и на оглашените. Тогава ще има да живеят и от бялата раса, така както сега има и от черната, жълтата и прочие раси. Те ще бъдат в спящо състояние

Сравнението е както между един дядо и едно момче. Дядото очаква да си замине – душа да дава. Най-първо трябва да се подмладите. В шестата раса стари хора не ще се търпят. „В Царството Божие ще влезете, като станете като деца“, казва Христос. Който не се

подмлади, не ще помирише даже шестата раса. Не децата ще са живи, а ний трябва да сме живи.

Изпети песни:
„Шуми“
Марша на Братството
„Ден тържествен“

Беседа, държана от Учителя на 25 юни (петък) 1920 г., 22 ч. и 45 мин. Бургас, вечеря в дома на Я. Сотиров

ЖИВИ ИЗВОРИ

По земята реките са вените – кръвта отива към дробовете – това са моретата. Облаците, дъждовете, изворите са артериите на земята. Тя е жива сила – тя диша, тя е същество разумно.

Както комарът пъха хобота си в човешкото тяло и пуска кръв, чопли и отива и казва на другите комари: „Елате, аз намерих топли източници, извори червени“, така и земята има живи извори; не са разните огньове, които ѝ дават топлина, а самата тя по силата на същите закони, както и човекът, си произвежда топлината.

Идването на човечеството на земята датира от 18 милиона години.

Горко на богатите, които не са богати. Горко на сиромасите, които не са сиромаси.

Беседа, държана от Учителя на 26 юни 1920 г., 18–20 ч., Бургас – по вълнолома на разходка 6 души приятели с Учителя на разговор

ОТ МЕН ДА ЗАМИНЕ

Ще ви прочета една част от 16 глава от Евангелието на Матея. Ще говоря върху 16 стих: „И рече Петър: Ти си Христос, Син на Бога живаго.“

2000 години как се разисква тоя въпрос. Кой е Христос? Да твърдим, че бащата ни е богат, да се хвалим с баща си и да му вършим волята, са две неща различни. Ако осиромашее бащата, ще вярваме ли в него? Ако бащата си изгуби имането, ще вярваш ли в него? В Христос вярваш, защото очакваш от Него да ти даде сто хиляди. Във всички църкви Христос не е разбран. Ако Го бяха разбрали, щяха да приложат Неговото учение. Оня Христос, Който дава живот, Той е друго нещо. Вярата подразбира всяка връзка, съединение с Бога – да имаш контакт с живото слънце. „Ти си Христос, Син на Бога живаго...“ Христос отговаря: „Това человек не ти го е открил, а Бог Отец.“ Онзи, който може да открива кой е Христос, това не може да бъде плът и кръв. Момата като срещне любимия, си казва: „Той е.“ Не са майката и бащата, които са ѝ открили. Това е любов на картошки. На такава кола не се качвам. Какво нещо е Христос? Той е една топлина за развитието на человеческата душа. За да се развива душата, трябва да има светлина и топлина. Христос е носител на Любовта и Мъдростта. Мъдростта е знание. Любовта е отражение на топлината. Щом имаме тия два принципа, ние сме във връзка с Христос и ще Го разберем. Тогава само ще сме свободни. Сега казваме, че сме християни. Що е християнин? Свещеникът казва: „Да отидем в църква, да запалим свещи, да кадим тамян и пр.“ Да сме християни, значи да имаме знания. Да имаме знания, значи да вървим по стъпките на Христа. Майстор е оня, който си умее добре

занаята и го изпълнява. Всякой може ли да бъде християнин? – Не. Трябва да има знания, да има дълбоко в себе си законите на природата, да ги спазва и да знае да върви по стъпките на Христа. Например милосърдие е да пожертвува целия си живот за Христа, а не да раздадеш имота си на хората и те помежду си да го изпият и изядат. Милостта е да дадеш имота си като семе за плод и да го оползотворят. Сега в Европа всички са християни, и един малък въпрос не могат да изгладят. Съвременните християни са с разгласени тонове и всеки казва, че цигулката му е нагласена. Някой казва: „Аз съм християнин.“ – С какво си започнал? – „С милосърдието – но не върви; с друга добродетел – но също не върви.“ Християнинът трябва да върви със закона за самопожертвуванието. Християнството не е за светски деца галени, които искат да ядат и пият, но е за големи деца, които искат да работят за Баща си. Самопожертвувание значи да повдигнеш живота си. Христос казва: „Който изгуби живота си за Мене, ще го намери и който го запазва, ще го изгуби.“

Имате жито в хамбара си и друго посято на нивата. От кое се ползувате? – От това, което е посято. Законът за самопожертвуванието не разбира да загубим душата си, а да почерпим сила. Жертва е да заколим едно агне, а самопожертвувание е да дадеш всичко от себе си или най-малко да направиш услуга. Росните капки не се ли самопожертвуват? Те падат като дъжд, роса. Човек я използува и нейните сили влизат в човека. Пътят за Царството Божие е отдолу. От земята стават самопожертвуванията – отдолу нагоре се отива в Царството Божие. Корените на Христа са долу и Христос казва: „Който не слиза при Моите корени, няма дял с Мене.“ Сега хората се отказват от болни души, сиромаси и пр., а това значи, че бягат от Христа и затова са страданията на човеците, че не

си помагат. Не говоря само за физически болните и страдащите. Всеки трябва да се качи като разбойника на кръста, а това са страдания, мъки, неволи и пр. в света.

Христос каза на разбойника: „Днес ще бъдеш с Мен в Царството Божие", а то значи „Ще бъдеш вече днес в Мене – това е Царството Божие."

Това, което в тоя свят ще извършим, то е за нашето повдигане. Не трябва да имаме никакви сенки над нашата глава – Христос ни учи да живеем на светлина, т.е. с Божията Мъдрост и Любов.

Няма по-добро учение от това да дадем един плод. Това е плод от дървото на живота и той е плод за изцеление.

Разказва Учителят примера за един германски граф годеник, който винаги се хвалел на своята годеница, че е готов да умре за нея. Един ден, когато били на разходка и преминали една река, били нападнати на брега от разбойници. Графът избягал, за да се спаси, а годеницата била спасена от лодкаря, който ги пренесъл през водата.

На другия ден графът отишъл да поздрави годеницата си за избавлението ѝ. Тя му казала: „Вече, господине, да не ти гледам втори път гърба." И Христос казва: „Гърба да не ви видя вече, ако не се самопожертвувате."

„Ти какъв си?" – Казвам: Никакъв. А то значи да изпълниш волята Божия на земята.

Разказва Учителят примера за двете царства, описан по-рано, за есперзите и мензите. Ако тоя момък мислеше, че е овчар и дали да я спаси или не, щеше да изпадне в грешка. Ако тя също мислеше, той е овчар, да го избави ли – тоже щеше да изпадне в грешка. Тия двама млади са изпълнили Христовия закон. И сега Христос иска да спаси света. Ако жената, която е емблема на любовта, турнеше устата си на дясното рамо, което е емблема на мъдростта – мъжа, не щеше да има

разправии във всяка къща. И тия две царства, които постоянно се карали, се примирили и заживели в мир и съгласие.

Царството на мензите – царството на Мъдростта = Христос – прободоха Го с копието и изтече кръв и вода. Ние трябва да изсмучем тая отрова от раната.

Христос не е отвлечено същество. Той е същество, което влиза с всякого във връзка и всякой човек ще влезе с Него във връзка с ума и сърцето си. Казва Христос: „Ще живея във вас и още тия – Любовта и Мъдростта – ще живеят във вас“, и ще се изяви кой? – Истината. Тя е изявената Божествена Любов. Тя е плодът, който носи съвременният живот. Та всички вие трябва да дойдете в съприкосновение с Христа. Сега се печете на огъня, а ще дойде ден, става ви студено. Хората трябва да бъдат във връзка с вечната светлина, с вечното слънце, а то е онова, което има да дойде в света. Да познаем Христос, значи да изучаваме, да се запознаем с Неговото учение, а то е да сме свободни.

Един Христос не може да се подчинява на други освен на Бога. Но щели сме да умрем! Всеки човек е умрял от глад. Също и баща ти, и майка ти – все от глад умират. Докато хората не възприемат учението Христово, не ще ликвидират със смъртта. Трябва да ликвидирате със смъртта и тогава ще бъдете истински господари-християни. Истинският християнин е господар на смъртта. Нему не са потребни свещи, попове, кадилници... Те са за световните хора. Истинският християнин не признава смъртта, преминал е от смъртта към живот, а старите евреи казват: „Заспа и отиде при отците си.“

„И ще ги възкреси в последния ден“ – казва Писанието. Кой е последният ден? Той е денят, в който ти си станал истински християнин. „Свещи палете“ – дайте на бедни и нуждаещи се.

Да си християнин, трябва да си герой. „Който не напусне баща, майка, мъж, жена, дом, имот, не е Мой ученик и нищо не ще получи.“

Един кафеджия чукал кафе в една чутура и на всеки удар казвал: „Ххxъ!“ Минавал един човек и му казал: „Да станем ортаци, но наполовина – ти ще чукаш, аз ще казвам „хххъ!“ Продавали кафето. Когато да делят, кафеджията отказал да даде половината. Отишли при съдията. Кадията отсъдил: „Да вземат парите, ще ги пускат на синия (тава бакърена) и кафеджията ще вземе монетата, а ортакът му – звънтенето.“

И сега, когато ние работим, не трябва никой да ни спъва, ни деца, ни внуци, за да изпълните Христовото учение. Бащата всякога трябва да бъде честен, добър, справедлив, умен.

Смисълът на живота е бащата и майката да имат синове и дъщери, които да ги обичат.

Не може да е за всички благоприятно време, то е днес за Царството Божие, така казва Христос.

Някои чакат да дойде Христос в света, но аз казвам, че Той е в света. Това, което става сега в света, е под ръководството на Христа. Той ликвидира всичко. Вече е късно да се спечели нещо с измама. За в бъдеще условия да живеят имат само честните, справедливи хора. Лошите хора ще изчезнат както предпотопните животни. Животът има смисъл да сме във връзка с Източника, от Който сме излезли – с нашия Баща, Който ни пази и винаги е в нас. Онези, които Го слушат, ще ги благослови; онези, които не Го слушат, ще ги прати на изпитание. Дал е право на хората да правят каквото искат и е запазил в Себе Си правото да дава всекиму заслуженото.

Новата култура е такава, каквато светът не е виждал. „Ами може ли без пари?“ – На майката колко ѝ плащате? А на бащата? Когато ние почнем да живеем като майката и като бащата, светът ще се оправи.

Всички хора не са доволни. Защо? Защото Христос работи. Хората понеже чувстват, че имат болки, то е добър признак. Лошо е, когато човек боледува и не чувства болката – в него Христос не работи.

Сега Христос кани клосните, хромите, слепите и те са тия, които не могат да крадат, да лъжат. Сега Господ не иска да се доказва Неговото съществуване. Да се отрича, то значи, че Той не е в нас, а вътре в нас е, когато казваме, че има Господ. Следователно за едни хора Господ е вътре в тях, а за други е вън от тях. Във всякой случай и единият, и другият са под влиянието на Господа.

Трябва да работите, за да стоите всякога във връзка с Христа. Той е в растенията и в овощията, и в цветята. Те говорят. На практика се доказва – идете под една круша узряла, обичате я, порадвате ѝ се, след десет минути ще почнат да падат круши. Това показва, че и тя ви изказва обичта си.

Цветята са много чувствителни към обичта. Извадете едно цвете, което сте обичали, от стаята си, то ще изсъхне.

Научете децата си да не късат главите на мухите, буболечиците, защото, ако днес детето убие муха, утре това дете ще убие и човек.

Всяко зло, което правим, ще се възвърне върху нас.

Оформявам моето учение така: спазарявате една кола дърва. Всякоя от спазаряващите страни казва: „От теб да замине.“ Новото учение казва: „От мен да замине.“

Щом жената казва: „От мен да замине“, братът – „От мен да замине“, сестрата – „От мен да замине“ и т.н., тогава всички ще са разбрали, че са в свръзка с Христа и са разбрали Христовото учение. Това е новото учение, новата култура, с което можем да бъдем братя. В новото учение ще има правда, любов, добродетел и, истина, а това е да прилагаме Христовото учение – „От мен да замине.“ Като ти

откраднат хиляда лева, ще казваш: „Благодаря Ти, Господи, че от мен замина. Съжалявам, че е дошъл до мен и труд си е правил да дойде.“

Беседа, държана от Учителя на 27 (14) юни 1920 г., неделя, 10 ч. – 11 ч. и 45 мин., Бургас, в дома, в салона на долния етаж, на Д. Цанев.

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ

Сегашното духовенство е на старата религия, то е със старите методи и Христос за тях казва, че са крадци и разбойници, щом проповядват старите методи преди Христа. Затова казват, че щом някой не им харесва, той е еретик. Така казват и за г-н Дънов сега.

Социалистите имат по-широки възгледи от свещениците, защото се стремят да прокарат принципа на братството.

Било е време, когато почвата е трябвало да се тори, но когато е вече наторена, каква нужда има сега да се тори? То е Мойсеевият принцип – „око за око“, а Христос казва: „Любете враговете си. Дайте дрехата си.“ Така пеперудата дава дрехата си – пашкула си. Под „риза“ Христос е разбирал един скрит принцип. Навсякъде сега усещат, че има едно обезсоляване. Така и в Америка се стремят да вкарат в църквата младите, но те не отиват, защото формите са остарели.

Има един закон за изменение коефициента на светлината – човек става невидим за околните. Може да ходиш между тях и да не те виждат.

Как ще обясните: една баба на 74 години да излезе на Витоша три пъти, когато едва до половин километър е могла да ходи. Тя има вяра и се е подмладила.

За човека има запас от енергия да живее хиляда години. Хората умират преждевременно от неправилно живеене. Понякога има икономически причини в природата: ще умре дядото, за да живее детето, или обратно – детето умира, за да живее дядото; има замяна, това е икономически закон в природата.

Във физическия свят сме пробудени навън; в духовния свят сме пробудени навътре.

Всяко престъпление, направено на физическия мир, съди се на физическия свят. Извършеното на астралния мир съди се в астралния свят. Престъпление, отнасящо се до чувствата, то е на астралния свят; и ако и да се съди на физическия свят, то е съдба на астралния свят. Астралният свят е тук на земята.

Раят е в причинния свят – над нас, или там е причинният свят, или светът на светлините.

Като се нагорещи един предмет, формата му не се вижда, но тя не е изгубена. Левият път е пътят на инволюцията. Десният път е пътят на еволюцията. Широкият път е пътят на кармата. Спасението е път на еволюцията.

Стъпките са: обръщение, покаяние, спасение, възраждание. Новорождение – то е живот в причинния свят. Там грешки не се правят вече. Например там е живял Никодим.

Венера действува на чувствата – физическото поле.

Юпитер действува на благородните чувства – умственото поле.

Марс действува на физическото поле. Той е свързан с тялото в человека.

Меркурий действува на физическото поле. В него преобладава златотото.

Слънцето действува изцяло на живота.

Тогава да се изучава астрономията и се намери свръзката ѝ с окултизма, и в коя планета преобладава известен метал. Всякой человек е свързан с някоя планета в зависимост от преобладаващия метал в кръвта му.

Един атом = 1/25 милионна част от милиметъра. Трябва да се влезе в окултната химия, там ще се види, че атомите, йоните са все живи същества.

Всяка ваша мисъл ще се яви в духовния свят като цвят. Ангелите я вземат и облагородяват: сеят, култивират и хранят изобщо нашите мисли, а ние пък култивираме техните мисли.

От 25 години небето в България почва да става лазурно. То е резултат от добрите мисли, които се пращат в България от духовния свят, а с това става и климатическо изменение. Това се забелязва от много чужди хора, които са дошли в България. Затова и някои хора ги обхваща отчаяние. Те не могат да понасят тая светлина. Това се казва непоносима светлина.

В света има особено мнение, или да, или не. Който възприеме, ще расте, който не – остава за други еволюции. Затова в духовния свят бързат да вземат всичките; които не влязат, ще паднат надолу. От 13-та сфера има и други сфери, още по-надолу, но няма да остане никой незасегнат от еволюционните процеси. Всички ще влязат в сферата на тая вълна.

Избраните са посветените. Дядо П. Тихчев е от посветените. Те са на степени от 1, 2, 3, 4, 5 степен. Голов, Пеньо Киров – също. Те живеят в свят на светлината.

Като проучваме физическия свят, ще научим и другите светове. Затова трябва да влезем във връзка с природата, с растенията, да разбираме езика им. Примерът с крушата: като я обичате и постоите под нея 10 минути, тя ще ви даде круши. Нашата мисъл растенията я възприемат. Това става по закона на любовта. Възприятията стават чрез листата, те са дихателната система. Ние влизаме по тоя начин във връзка с мислещите разумни същества, които работят в природата, или все едно с живата природа. Когато растенията цъфтят,

в тях съзнанието на физическия свят е будно. Животните имат съзнание, като се хранят; щом се нахранят, заспиват и губят съзнанието си.

Новата култура дава индивидуална подготовка и повдигане на народния дух.

Гърците ще си изгубят и гащите. Те са като оная мишка, която, за да влезе в капана, обиколи два-три пъти около му, не влиза, не влиза и като смята, че е скроила плана си, дръпва пастърмата и хлоп – вратата на капана се затваря. Сяда тя и мисли какво стана. Нейната философия не ѝ е помогнала. Не желая на българите положението на гърците. Те имат сега врагове: турци, българи, сърби, италианци, те ще ги напекат.

Румънците ще ги напекат болшевиците и ще дадат Добрич и други местности. Боледуванията са благословение. Човек трябва да боледува в годината поне един път: да полегне една седмица на кревата, да се съвземе и пр. Сега животът е интензивен – в една година се преминава онова, което трябва да се премине в сто години.

Беседа, държана от Учителя на 27 юни 1920 г.,(неделя), разговори от 16 ч., Бургас, дом Д. Цанев

ЩАСТИЕТО Е В ЧЕЛОВЕКА

Ш = трите пръста, = обратно, същите три пръста,

Щ = воля,

А = умът,

С = сърцето – да обърнем лодката , в която да турим съкровищата си,

Т = котва = надежда,

И = съединение, сила, истина,

Е = прогрес, растене, умножение.

Щастието е човек да се труди и после да работи.

Господар – когато впряга животните.

Слугите ръководят, трудят се и изпълняват.

Господар е необходим при всички положения.

Щастие има там, гдето има хармония между волята, ума и сърцето, а то е да станете богати, да забогатееете с добродетели.

Има три състояния: мъчение – то е за животните, труд – той е за хората и работа – тя е за ангелите.

Мъчението е, докато влезете в училището; трудът е в училището; работата е като свършите училището.

Хората не знаят защо са се родили, те не могат да създадат една теория как да се оправи светът, например жилищната криза. За един свят, който се мъчи, градовете са потребни; за един свят, който се труди, градовете не са потребни. Градове да имате, но да са малки, да не са големи и да не са събрани всички къщи в един куп.

Нисшите животни се размножават много и колкото отиват към по-висшите, толкова по-малко се размножават. Ще дойде денят един човек да роди само едно дете; един ще си отиде, друг ще дойде и

числото ще остане едно и също. Ще се измени културата. Ще има спирачки. Ще живее человек двеста години и ще роди само едно дете. Сега животът е много глупав. Като разгънем мозъка на човека ще видим глупости: умрял вол, заклана кокошка, поп опява някого и пр. Изкуството в живота е да се свършат дреболиите. Който иска да живее, трябва да бъде като един извор, да блика, да образува река и около нея да растат разни зеленчуци. Там, край реките, се населяват хората.

Един разказ:

Когато Господ направил света, имало един извор само. Искал от Господа да работи. Пратил Господ градинар, изворът бил недоволен. Искал друга култура – по-висша. Пратил го Господ чрез инженери в канала, но и там бил недоволен. Искал още по-висока култура. И сега животът е тоя извор. Животът още няма смисъл. Смисълът на живота ще се добие в новата култура.

Един персийски шах живял в двореца си двайсет години и бил все щастлив. Излязъл един ден на разходка. Среща го едно момче бедно и му поискало помощ. Среща го втори човек с отрязана ръка, поискал му помощ. Шахът сега още повече се ядосал за смелостта на просяка. Среща го по-нататък трети човек без ръце и крака. Поискал му и той помощ. Шахът много се ядосал за тая смелост на неговите поданици. Извикал слугата си и му казал, че тоя ден му се развалило щастието. Върнал се в двореца си. Дал на слугата си шест монети и му казал: „Ще дадеш на момчето, бедното, една монета, на човека без ръцете – две, и на човека без ръцете и краката – три монети“. Когато да умира, искал и те да му благодарят, той обаче не ги приел, за да не му развалят щастието. Умира. Отива при персийския бог да го съди. Казва му, че раздал 9/10 от имането си на бедните. Персийският бог му казал, че това сторил, за да си запази щастието, а не от любов, и

казва му още, че ще го прати наново на земята. Праща го беден син на един работник. При работа счупил си ръката. Трябвало да проси милостиня. От време на време му се отваряли очите, за да прозърне, и го питал как е положението му. Взела го най-после една вдовица бедна, за да го гледа по силата на Любовта. И сега хората са на света, за да научат Любовта.

Животът е едно велико училище, за да почерпим наука от страданията. Животът има смисъл, за да разберем неговия зародиш, неговата вътрешност, неговата дълбочина.

Преждевременната смърт не ще ни освободи от нашите задължения ще страдаме после повече. Който ни е дал живот, Той може да го отнеме.

Човек не трябва да се стреми да бъде добър, а да казва: „Аз съм добър и мога да любя хората, и да правя добро."

Престъплението на съвременния морал не е престъпление. Престъпление е само да не обичаш човека. Ама било мъчно! Не е мъчно. Слънцето мъчно ли е да обичаш? За да обичаме един човек, нека си създадем условието, че той е една необходимост за нас; а кога го понамразиш, ще се отдалечиш на сянка, както по обед от слънцето.

Който люби, той и мрази.

Който мрази, той и люби.

Омразата в нашия живот е да създаде условия за капките, които ще паднат върху нас. Тя е бурята, вихрите в живота, за да се дезинфекцирате.

Знанията, които има един човек, не трябва да ги оставя, а трябва върху тях да гради новото учение. Те са опитности, които не трябва да отстраняваме, а ще ги използуваме за прогреса ни в новото учение.

Има три свята според мене:

Божествен свят – свят на ума – който дава смисъл на тия форми.

Духовен – свят на чувствата.

Физически – свят на формите.

Човек се разговаря. „Може ли да бъда сам?“ – Не. Непременно трябва да има двама души, които да се разговарят. Значи в нас има един човек, с когото се разговаряме, един субект. Тоя човек вътре е Господ. Нервите в по-нисшите животни са слабо развити. Нервите са най-важното в човека – те са човекът. В новата епоха те ще се изменят още в по-съвършена форма.

Съвременният човек трябва да почне да вярва, че може да живее вън от тялото си, иначе ще смятаме, че един човек не може да живее вън от къщата, която си е построил.

Енергията, която иде отгоре и се спира в нашия мозък, за да се прояви, ние наричаме Бог. Тази енергия не произтича от нашия мозък, а от други, висши полета.

Обществото е обусловено от човека. Имаме едно дърво, то има плодове и клонки. Всички имат тесни сврързки помежду си. Всички хора не са нищо друго освен същества на един Човек, Който е създал клончета, плодове, и те са хора. Всяко клонче живее, докато е на дървото. Щом се отдели, то изсъхва.

Съвременните религиозни хора не са спазили това, което проповядват, и затова не са положителни и убедителни в своя говор.

Едно насадено дърво пусне корени да стигнат центъра на земята – това е общ стремеж. Стигне пет метра и казват му: „Сега нагоре.“ Израсте двайсет метра, казват му: „Сега ще цъфнеш и дадеш плод.“ За тая цел се иска светлина и топлина – мъдрост и любов.

Хората по природа са добри, но по воля са лоши. Затова трябва да възпитат волята си и се облагородят.

Човек трябва да научи три неща:

Неволята.

Да не искат това, което не им трябва – иска ботуши, а му трябват чехли.

Че в света има друг Промисъл, който върши всичко в света, да върши човек волята Божия.

Страданията сближават хората. Колкото повече страдат хората, толкова повече се сближават. Бедните се сближават повече от богатите.

Всички хора на земята имат своите ограничения и своите мъчнотии. Има бедни с добродетели – те са за облажаване. Има богати без добродетели – те са бедни, нещастни.

Добродетелта подразбира противоречие в света – тя иска самопожертвуване. В нея человек трябва да прави онова, което е потребно, ако и да не се харесва на другите.

Под „примитивно“ се разбира да се върнем към Божествения закон – а то е да отидем към Любовта. Първобитно значи Първоизточника.

Беседа, държана от Учителя на 27 юни 1920 г., (неделя), 20 ч. – 22 ч. и 30 мин. Бургас, в дома на г-жа Янчева – разговори с Учителя

ЗАКОНЪТ НА ПЛЪТТА Е ЗАКОН НА ОГРАНИЧЕНИЕТО

На път за Сливен Учителят каза:

Има закони на плътта и на Духа. Законът на плътта е законът на ограниченията; законът на Духа е законът на проявленията, разширението.

Законът на плътта се подчинява, има тъмнота, той е безсмислен, без мисъл.

Законът на Духа е в светлина, там има смисъл.

Докато човек не мине закона на плътта, не може да влезе в закона на Духа.

В окултната философия всичко е строго определено – изключение няма.

Всякой човек да съзнае где се намира, в какво състояние е: пъпка, цвят, плод – и тогава да даде семе.

Пъпката не се сгрява от слънчевите лъчи, но тя ги чувствува.

Цветът се огрява от слънчевите лъчи.

В сегашния свят има една добра страна: че посрещат и изпращат.

Изпращат от земята, посрещат горе;

изпращат от горе, посрещат на земята.

Беседа, държана от Учителя на 28 юни 1920 г., (понеделник) гара Бургас

1920 г., Сините камъни (Куш Бунар), Сливен

БОЖЕСТВЕНИЯТ ПЛАМЪК

(Разговори с Учителя)

Всичко, което човек работи, трябва да бъде одобрено от невидимия свят. Тогава човек няма да попада в грешка. За това човек трябва да работи за Бога, за себе се и за ближния си. Разказва Учителят приказката за оня човек, който приемал гости, нахранвал ги и с биене ги изпращал. Един сиромах късно дошъл в селото, пратили го селяните в същата къща, като го предупредили, че гостоприемникът биел. Той казал: „Ако и да бие, ще отида, щом дава широко гостоприемство." Нахранили го и той чакал да го бият, и даже казал на стопанина: „Хайде де, и другото де!" – „Какво друго?" – запитал го стопанинът. „Нали даваш и друго?" – „Какво?" – „Нали ще ме биеш." – „Не – отговорил стопанинът – тебе не ще бия, защото, когато ти насилвах ядене, ти не казваше „стига". Другите ги бих заради „стига". С това се вдига Божествената благословия и не трябва да се казва „стига".

Когато человек е разсеян, не трябва да яде. Работата тогава е напразна. Във всяка работа трябва да имаме концентриран ум. С малкото хлебец може дълго време да дъвчем и ще се нахраним. Жидката храна, супа и др. са мъчносмилаеми. Само храна, която се дъвче, е лесносмилаема.

С дясната ръка да си поглаждаме лявата страна на главата, а с лявата ръка – дясната страна. Човек има две страни на мозъка: лява и дясна и функцията им е чрез прекръстосване, лявата – към дясната ръка и дясната – към лявата ръка.

Лекуването да става винаги с топла вода. Ако се къпеш в студена вода, то само в студена; ако ли в топла, то никакви студени душове. Топло желязо като се турне в студена вода, то става крехко. Същото е и с човешкото тяло.

От новата култура трябва да се изхвърли лъжата и да остане само истината.

Никога не помагайте на нуждаещите се пръв – а останете последен и тогава му помогнете.

Беседа, държана от Учителя на 11 юли 1920 г., 17 ч., (неделя), Сливен, Куш бунар – Сините камъни

Една готова печатана беседа от Учителя Дънов се чете пред всички дошли на излета на Куш бунар. Присъствуваха 73 человека – 35 от Ямбол и 38 от Сливен.

СИМОНЕ ЙОНИН, ЛЮБИШ ЛИ МЕ?

(*Учителят беше поздравен от всички присъствуващи за именния му ден с хора на сливенското братство. В разговор между другото каза*:)

Допотопните дървета са били високи до 600–800 метра и в диаметър до 100–150 м. Хората са били високи до 20–30 метра. Животните са били грамадни чудовища. Едно от тях за един месец би опустошило цялата зеленина на сливенската околност. Борбата тогава е била ужасна между човеците и животните, затова хората са се криели в пещерите. По-подир борбата е била между големите и малките човеци. Големите са били добри, малките са били лоши, зли.

Учителят прочете Евангелие от Йоана, 21 глава.

Говори върху стих 17.

Стих 15 – Симоне Йонин. любиш ли Ме повече от тия? – Ей, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. – Паси агънцата Ми.

Стих 16 – Симоне Йонин, любиш ли Ме? – Ей, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. – Паси овците Ми.

Стих 17 – Симоне Йонин, обичаш ли Ме? – Господи, Ти всичко знаеш. Ти знаеш, че Те обичам. – Паси овците Ми...

Христос казва три пъти: „Симоне Йонин, обичаш ли Ме?“

В живота има неща, които са необходими, без които животът не може да се развие. Те са като законите. Има неща временни и преходни. Мисъл, която искаме да остане в нас, ще я приведа с един пример: вземате една семка от плодно дърво, за да я посеете. Необходими са условия: първо почвата, за да се скрие семката. Тук сега са необходими три елемента: топлина, светлина, влага.

Топлината съответствува на любовта.

Светлината съответствува на истината.

Влагата съответствува на живота.

Христос запитва Петър три пъти: „Обичаш ли Ме?“ Това е поради трикратното отричание на Петра от Христа и затова сега Христос три пъти пита Петър: „Обичаш ли Ме“, т.е. научи ли си урока?

Христос навежда Петър на една мисъл: „…когато беше млад, сам се опасваше и ходеше, където щеше, но като остарееш, ще простреш ръце и друг ще те води, където ти не щеш.“

Кога човек остарява? Когато вземе да събира багаж: ризи, гащи, торби и пр. Като турне тая голяма раница на гърба и ще клекне, ще се спре. Ние желаем неща, които не са ни нужни, те ни спъват в пътя към Бога. Ние още Живеем със своите стари разбирания и чувствувания. И религиозният човек има в живота си още стари мисли и желания. Духовният човек трябва да впрегне всички свои мисли и желания в работа. Българинът държи в смес всички свои животни и сутрин, когато ще излиза, те му изявяват всички свои желания. Той има неща, които може би ще му потрябват на 10 години един път. Человек трябва да бъде нито много натоварен, нито малко натоварен. Когато духне вятър, комарите не са господари на положението си, а когато е тихо, те са господари и нападат. Когато человек е натоварен, трябва при преминаване на блато да хвърли раницата си, иначе ще се удави, ще потъне. И сега вие се подвизавате, ще има хора да ви казват: „Видели ли сте Господа? Ходили ли сте на оня свят.“

Баща, син и магарето им тръгнали на път. Вървят свободно и тримата. Хората им се присмели, че не са се качили на магарето. Тогава бащата се качил. Бащата яздел, синът вървял. Някой хора им се

присмели, че бащата яздел, а малкият син ходел. Променят се. Синът яздел, а старият баща ходел. Други хора им се пак присмели защо не използуват и двамата магарето. Качили се двамата. Пак им се присмели, че двама души яздели на едно малко добиче. Тогава двамата взели магарето и го носили. От тук се вижда, че на света не може да се угоди. Не слушайте никого. За това пък подир едно магаре двама души не трябва да вървят. Магарето вземете като емблема на нисшия ум на човека.

М = трябва да се обръща внимание на най-дребните неща в живота.

А = много да си умен, да разбираш състава на малките величини.

Г = малките величини образуват големите величини.

А = идейните и умните водят.

Р = каква трябва да бъде една велика мисъл.

Е = ...

Някой ти казва „магаре“. Разбери тълкуванието на тая дума и не ще се обидиш. Христос пита Петър три пъти, защото любовта му бе малка. Любовта не познава страха. В тоя свят не може без жертви – непременно ще ги има. По-голям тиранин от смъртта няма. Заболява ти детето – умира. Хората казват: „Господ да го прости!“ Разтълкуване: значи Господ има ли любов в тебе да го прости, Господ в него живее.

Христос казва на Петър: „Кога остарееш.“ То е, защото Петър прегреши, като се отказа от Христос. Плачът му не го спаси и трябваше да пострада. Не бе готов да принесе себе си жертва за Христа. И ние трябва да принасяме жертва само за Господа. Майката дава жертва за децата си и тя чрез тях се благославя. Писателят пише книги, за да го хвалят всички хора чрез вестниците. Земеделецът сее и като продаде, доволен е. Всички, които се подвизавате в духовния

път, трябва у вас да дойде Божественият Дух, иначе сте загубени. Без Него вие не може да работите. С жертвите, които правите за Господа, има ускорение на процеса за еволюцията. Дървата, които изгорихте нощес, ускориха процеса си за развитие със 100 години. Гниенето е тежък процес.

Казахме – първото нещо е истината. Пламък – Божественият пламък – това е любовта. Като отидем при Господа, обръщай се на всички страни и се стопли!

Казваш: „Ох, как се стоплих!“

О = кръга намерих – той е правият път.

Докато човек охка, в него има живот.

Та първото нещо в живота е истината. Тя ни оформява. Любовта е подтик в живота. Човек с нея живее в хармония с всички в живота: с животните, с растенията, с хората. Това, което те подтиква да обичаш всички еднакво, това е Божествената любов. Тя различие не допуска, не познава. Духът, когато дойде в нас, ни подтиква по същия начин – трябва оформяване.

Днес облачното време показва, че у вас религиозните възгледи не са оформени. В Божествения път няма стълкновение. Някои мислят, че като влязат в религиозния път, ще станат богати; други – ще станат сиромаси. И едното, и другото е лъжа. Човек не е сиромах. Само очите му аз оценявам на 100 милиона английски лири; езика му на 10 милиона английски лири; носа му на 30 милиона; човешките ръцете на 1000 милиона – или всичко има човек 1 140 милиона английски лири стерлинги.

Един добър музикант със своите пръсти като свири, ще спечели в една вечер 50 000.

(*И други подобни примери ни приведе Учителят, за да ни покаже колко безценен е човекът, какви несметни богатства притежава.*)

Затова хората трябва да мислим, че сме богати. Сега като ви говоря, виждате, че там, към изток, небето се просветлява. Това показва, че това, що ви говоря, е вярно.

Нощес дъждът си валя. Аз искам Господ един път да ме поръси, отколкото 1000 попа да ме ръсят. Като вали дъждът, хората се скрият в мушами, под чадъри и пр. и казват: „Друг път не отивам вече на такава разходка.“ Дъждът е емблема на Божествения живот. Една капка от него – от дъжда, от 9 март до 9 септември е равна на една английска лира = 20 лева златни. Всяка капка носи магнетизъм в голямо количество. В май, юни, юли простудяване не става. През тия месеци като вали дъжд, облечете си стари дрехи, излезте вън на дъжда, да ви окъпе. Нощес вие събрахте магнетизъм за цяла година. За да докажем, че обичаме Господ, трябва да се интересуваме от всичко в природата.

Сега да останат във вас тия три неща: светлината, топлината, влагата. Те са необходими за растенията. Истината, Любовта, Божественият живот са необходими за човешкия живот.

Като сте умърлушени, спрете се, помислете за Бога, обърнете се към Него, вложете истината, любовта и Божествения живот и ще получите живота – Божествения живот (в тоя момент през дебелите черни облаци изгря в миг слънцето – часът е 10 ч. и 25 мин. преди пладне.) За Бога не можем да говорим, ако не Го любим. Да любим, значи да влезем във връзка с това, което любим.

Всички трябва да бъдете млади. Старостта е нещо привидно. То е само дрехата, която носим, дрехата е остаряла. Душата укрепва – тя никога не остарява, винаги става по-мощна.

Сърцето се облагородява.

Умът се освежава.

В света е влязла вече новата любов и тя действува в света много добре. Хората, които не разбират тая любов, са като оная булка, на която събличат старата дреха и я обличат с новата. Хората се плашат, като ги събличат в любовта, и страдат. Щом започнат вашите страдания, ще казвате: „Любовта е дошла и ви съблича, за да ви облече."

Петър казва на Христа: „Обичам Те", а Христос го пита: „Любиш ли Ме?"

Любовта действува във всичко. Обичта пази всичко. И сега аз ви желая да любите и да получите всичко, и да имате обичта, за да пазите всичко.

10 ч. и 30 мин. преди пладне (Из разговора след беседата)

В природата трябва да изучавате законите теоретически, така както кога ще тъчете, трябва да знаете кросната, нищелки, ватали и пр.

Как да познаем Бога?

Той е тих, спокоен в нас и ни говори, а противното е друг един глас в нас, който ни смущава; дава ни съмнение и пр.

С вяра ни говори Азът. Той е Божественото в нас.

Майката обича детето си и иска да го поправи. Обича тя детето, но то не се поправя – то е, защото детето не люби майка си. Трябва взаимно да се любят и тогава само може да се поправи детето. То почва с мъдростта да мисли и да разсъждава кое е добро и него да прави на майка си.

Когато всичко се вълнува, Господ стои горе спокоен. Разболееш се – повикай не веднага лекар, а почакай, за да ти се определи кой лекар да повикаш – то ще бъде асистентът на Господа.

Господ е една величина безгранична. Щом определиш какво нещо е Господ, Той вече не съществува за тебе. Ти може Бога в един момент да Го познаеш, и то само в любовта. Бога за да познаеш, трябва да Го любиш. Човека за да любиш, трябва да го познаваш. Докато Бог живее в нас, всички хора ни обичат, иначе ни напускат. Без Бога може пак да ни обичат, но като сухи дърва ще ни обичат.

Трябва да се вслушваме тихо, спокойно. Да се спрем и тогава ще избегнем заблужденията. Най-първо трябва да си създадем мисълта хубаво да свършим работата. Сметка за време да не държим. Господ ще ни даде условията, да я свършим по-скоро. Сега трябват общи усилия, за да се подобри положението във всяко отношение. Ето, погледнете как са сечени дървата. И вие смятате ли, че тоя човек, който така лошо сече дърветата, ще си промени характера в обществото. Не, трябва време за това.

12 ч. на пладне – малка екскурзия до източната височина с Учителя. Завръщане в 12 ч. и 15 мин.

Духът още не е слязъл в Своята пълнота на земята. Затова и хората се молят да слезе Духът в пълнота.

Мисълта е най-висшето на земята, а най-нисшето в духовния свят. Мисълта в духовния свят е пипане. Интуицията е по-висша от мисълта. На земята има да се развият още чувства, интуицията, а 7-то чувство е Божествено – на Духа. И тогава ще преминем в другия свят. Ясновидството е 6-то чувство – то е зрението на астралното поле. Предчувствието е астрално пипане. Зрение има и в умственото поле, причинното поле. Имаме по 7 чувства за всеки от 7-тях свята или всичко 49 чувства.

Ъгълът на светлината в окото на ясновидеца е обърнат нагоре.

Центърът на интуицията е всред и над челото. Центърът на ясновидството е отстрани и над челото. Центърът на Духа е между веждите.

Бялото и черното братство са работили до едно време заедно, а после в човешката еволюция, в развоя ѝ, се разединяват и сега работят едно срещу друго. Те – черното братство – имат големи знания, но като живеят в тъмнината, постепенно губят от своите знания и ще слязат в дъното на конуса. Черното братство се меси и в най-дребните работи. (*Разказва учителят пример с един приятел, който при пътуването си с трена трябвало да се види през прозореца при самото движение с някои познати селяци, които ще го чакат на нивата си, гдето работели. Служители от черните братства го отвлекли да си вземе плодове от кошницата си и докато ги вземе, тренът преминал край нивата.*)

Има голяма гордост и в ония, които имат ясновидство. Такива с течение на времето ще загубят дарбата си. Преувеличаването на дарбата на ясновидеца е лош признак. (*Разказва примера с оня дух в Шумен, който го преследвал дълги години – 10 години – и с който се разговарял. Съветвал го, че го чака велико бъдеще, ако бъде добър и живее в светлина, че нищо не е в състояние да му направи, че той служи на чужди интереси и пр, и тоя дух, който бил в астрално тяло и го преследвал 10 години, се отдалечил от съзнанието, че не ще добие нещо добро и вече не се явил тоя дух.*) На такива духове се помага със съвети, като им се въздейства. Те обикновено се привличат към някоя наша слабост. Щом премахнем слабостта, и той ще си отиде. С наше някое добро качество привличаме един добър дух и той ни помага. Като унищожим това си качество, той ще си отиде и ще ни остави. На добрите духове ще се молим, те са по-висши от нас, а на лошите духове ще заповядваме.

С нас постъпват хората и духовете така, както ние постъпваме с Господа, с Бога. Христос казва: „Любете враговете си“, а то е, че Христос казва: „И Аз ще ви любя.“

Когато ръцете са вплетени една в друга, то умът и сърцето са в разногласие.

Да се възпитава едно дете, значи умът и сърцето му да се възпитават в хармония. Ако не може да се достигне добър резултат, ще употребяваме разни средства. (*Разказва примера с майката, детето и кратуната. Детето яло захарта, все си взимало от кратуната. Майката турила два рака в нея, детето бъркнало, раците го ощипали и вече не бъркало.*) Като пострадаме от своята постъпка, ще се оправим. Детето се възпитава правилно и успешно само по новите методи: да посее семка от плод; да израсте посятата семка; да отглежда порасналото растение; да цъфне отгледаното дърво; да завърже плод цъфналото дърво. И тогава само ще дойде ден, да се радва от плода си.

(*Малкото дете се затваря в тъмна стая и по малко светлина да се пуска и се почва с метода на възпитанието със съвети за развиване на съзнанието.*)

Беседа, държана от Учителя на 12 юли 1920 г., (понеделник), 12 ч. и 45 мин., Петровден, Куш бунар, Сините камъни

РЪКАТА

Палецът трябва да бъде закръглен, да не е като топуз.

Показалецът трябва да бъде остър.

Средният пръст трябва да бъде тъп – той е съвестта. Не трябва да се поставя съдия с островръх среден пръст – такъв съдия ще счупи съвестта си, ще прави компромиси.

Безименият – не трябва да бъде остър, а само закръглен. Който има остър тоя си пръст, той лъже.

Малкият – трябва да бъде прав, да не е изкривен.

Беседа, държана от Учителя на 13 юли 1920 г., (вторник), Куш бунар, Сините камъни

1920 г., Велико Търново

ПЪРВОНАЧАЛЕН ЕЗИК

Няма Любов като Божията Любов. Божията Любов не прилича на човешката. Кога поетът създаде известна творба, усеща любов, ала това е любов на ума, а не е Божествена любов. Влюбената мома също изпитва любов, ала то е любов на сърцето. Войникът проявява любов на бойното поле, ала неговата любов е любов на волята. Майката люби своите рожби. Любовта е любов на душата. Съдията, когато съди и раздава правда, също проявява любов, но тя е любов на духа. Ала Божията Любов е синтез и съзвучие на всичко, тя е едновременно любов и на ума, и на сърцето, и на волята, и на душата, и на духа, а тялото трябва да бъде послушен слуга на Божествената Любов. Когато тя се всели в човека, служи за проява само на доброто във физическото поле. Човек може да прояви тази любов с каквото и да е действие – било с ръка, като помогне някому, било с език, като каже някому блага дума и т.н. Когато Божествената Любов се всели у вас, във вашето сърце, във вашия ум, във вашата воля, във вашата душа и във вашия дух, ще затрептят в хармония със сърцето, ума, душата и Духа на Бога. Това е първи превод: когато Божествената Любов се всели у вас, сърцето ви ще бъде в съгласие със сърцата на всички ваши братя, умът ви в съгласие с умовете на всички ваши ближни; волята ви, душата ви, духът ви ще бъдат в съгласие с ума, волята, душата и духа на всички – това е вторият превод; и третият превод ви давам: сърцата на всички ваши братя ще бъдат в съгласие с вашето

сърце, с ума ви, с волята ви, с душата и с духа, всички с всички ще бъдете в съгласие, ще бъдете едно.

Животът се проявява напълно в любовта. Това, което сега хората наричат любов, не е любов. Това, което хората сега наричат живот, не е живот. Те се стремят към земно имание и затова животът им губи смисъл. Животът е движение. Всичко, което се движи, крие в себе си начало на живот. Началото на движението е първата стъпка на живота. Когато този живот начене да се съзнава, имаме втората стъпка. После настъпва усещание на живота, това е третата стъпка. След чувствуванието идва радост. Радостта е четвърта стъпка. А петата стъпка е използуването на радостта за растеж.

В четири посоки се проявява животът: ум, сърце, воля и душа, а центърът им е Духът. Живата природа – това е Божието тяло. Бог е най-великият автор.

Всички, които пишат, правят повече или по-малко верни преводи от великата книга на Твореца. А понякога тия преводи са толкова далеч от първообраза, че от него ни помен не остава. И когато ние четем каквито и да било преводи, ще се силим да ги сверим с първообраза и тогава ще вадим заключение. А трябва да научим живия език на Бога и Неговата жива реч. И за това ще трябва да започнем с азбуката. Някои ще кажат: „Пак ли от азбуката ще почнем?“ Да, пак от там, защото то е началото и защото вие всички сте забравили вашия първоначален език. Вие всички сте добри ученици и когато догодина дойдете, искам всички да знаете поне една дума от този език, инак ще седите отвън. Вътре достъп не ще имате, защото апостол Павел казва: „Ако говоря с Человечески и ангелски езици, а любов нямам, нищо не съм.“ Може да изучите много езици, и стари, и нови, и добро е, ала най-важен е живият език

на природата. В областта на истината всичко е точно и строго определено.

На земята всяко твърдение има и отрицание. Ако кажем за пример „мога“ за нещо, това говори, че има и друго, което не можеш.Речеш ли пък за нещо „не мога“, с това твърдиш, че го можеш и по друг начин. В Божествения свят „мога“ и „не мога“ имат съвсем друго значение. Докато имате любов, „не мога“ значи „не съм способен да върша зло“. То е като страж, койтоварди и казва: „Не можеш излезе през вратата, през която аз съм те пуснал.“ А когато речеш „мога“, значи „мога да се жертвувам за своите братя и сестри“. „Мога“ и „не мога“ – това са два велики ангела пазители на две порти. „Мога“ е отпред и казва на грешните: „Мога да ви отключа да влезете“, а „не мога“ – „Не се излиза през вратата, през която си влязъл.“

Сега ще ви кажа как може да се развият хубавите неща. Когато отидете нейде на гости, сложат ви хубава баница и вие ядете с услада, ала за да ви задоволят, започват да ви принасят какви ли не неща, та вие ядете и преяждате, и започвате да мислите за претрупания ви стомах. Та вие ще оставите всичко друго и ще гледате само хубавата баница, ще мислите само за Божията Любов. А знаете ли как се прави баница? Преди всичко баница не могат да направят стари хора. Хубава баница ще направи пъргава млада невеста. Тя ще очисти хубаво нощвите, да не остане нищо от старото, ще отсее чисто брашно, ще донесе чиста вода от чучура, ще я стопли (баница, със студена вода замесена, аз не ям), па ще вземе прясно масло, прясно сирене, мляко и ще замеси баницата. Така и вие трябва да се научите да правите хубави баници и като свърна къде вас, ще искам да ме гостите с хубава баница.

Вие сте 40 души, значи 40 баници съм осигурил. Сега вам остава вие да се осигурите с баници, като си отидете.

Когато говоря за баница, това е образ. Вие ще отбулите символите; като направите превод, ще видите що значат нощвите, брашното, водата, маслото, сиренето, млякото и солта. Днес е понеделник, днес на Луната е денят. Това показва, че преди да захванете баницата, ще трябва хубаво да си изчистите нощвите. Все, що е старо и изхабено, да се изхвърли навън. Днес не можете меси баница, а само ще сторите приготовление. Утре е вторник, ден на Марса, значи можете Да месите. Марс означава воюване, ала не така, както днес людете се бият. Самото мачкание на тестото – месенето – е война. Така ще направи всеки от вас своята хубава баница.

Беседа, държана от Учителя на 30 август 1920 г. (понеделник) , преди обяд В. Търново

АЗ ВИ ИЗБРАХ

Учителят прочете 15 глава от Евангелието на Йоана: „Аз съм истинната лоза и Отец Ми е земледелецът.“

Ще направя едно малко пояснение върху думите на 16 стих: „Не избрахте вие Мене, но Аз вас избрах и поставих ви да идете и вие и да принесете плод, и плодът ви да пребъде, щото, каквото поискате от Отца в Мое име, да ви даде.“

Думите „избрах ви“ са понятни, отивате в един магазин и избирате. Който плат си харесате, него вземате или когато избирате и харесвате къща и т.н. Значи и Господ, когато избира хората, избира когото хареса. Сега туй избиране не е както платовете, като избира, Христос казва: „Да принесете плод.“ В тия думи на Христа се крие онази велика наука за живота.

Всички, и стари, и млади, искат да живеят. И животът, който искаме да живеем, прилича на онзи пътник, който иска да пътува и избира път или пътека. Онзи, който има съзнателен живот, той всякога е весел, той всякога е радостен. Значи съзнателният живот е разумният живот. За всички други същества, които Бог е създал, Той им е определил и среда, в която да живеят. На рибите – водата, на птиците – въздуха, а на човека – светлината. Всичките безпокойства произлизат от безпокойствата в живота. Ако детето се грижи, мислите ли, че то може да порасне? И за вас е същият закон. Вие трябва да се грижите само за вътрешния живот, а за външния свят каквото и да става, не трябва да се безпокоите. Когато някой живее добре, Господ казва: „Вземете му от това, което има.“

Лош човек, порочен човек и зъл човек в живота не може да бъде щастлив. Аз ще попитам: Добър ли е? Ако е добър, той е щастлив. Лошите хора живеят на повърхността, тях аз ги уподобявам на една ябълка, на която кората е червена и красива, а вътре е червива и т.н. Христос казва: „Аз ви избрах“ и кои избира? Онези, които искат да вършат волята Божия. Когато синът изпълни волята на баща си и бащата ще изпълни волята на сина. Така и Господ постъпва. За да бъде избран някой от Господа, той трябва да е готов да изпълни волята Божия. Когато вие възпитате и отхраните едно дете, никога не казвайте: „Какво ще стане с него?“

Плодовете на Духа са: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздържание (Галатяном, 5:22).

Дръжте тази мисъл в ума си, не мислете, че духовният свят е нещо отделно от физическия. Каквото и да стане в духовния свят, ще се прояви и във физическия свят. Докато не промените живота си в духовния свят, вие няма да се промените и във физическия свят. Вие като отидете на гости, най-напред с главата си ли отивате, или със задницата? И при Господа трябва да отидете с главата си.

Когато кажем, че някой човек е добър и някой лош, ние разбираме, че на добрия човек нивите и лозята са подредени, а на лошия не са подредени. Та като каже някой: „Аз съм станал лош“, разбираме, че той е почнал да събаря. Христос казва: „Аз ви избрах.“ (Примера с детето, което изпокъсало книгата, която баща му купил.) Ние, умните хора, като искаме да оправим света, почнем да дерем от книгата на живота, докато я изпокъсаме. Христос казва: „Аз ви избрах.“ Някой човек си казваше, че със сърдение не е поправил живота си. Аз ще ви говоря за подготвителния живот. Ако искате да подобрите вашия живот, вие ще се попитате най-напред избрал ли ви е вас Христос?

Когато момъкът избере някоя мома, с какво се отличава, че я е избрал? Праща сватове и дава пръстен. Ако момата го тури на показателния пръст, казва: „Или ти ще ми заповядаш, или аз ще ти заповядам.“ Ако го носи на средния пръст, казва: „Или ще ме съдиш, или аз ще те съдя.“ А ако го носи на третия пръст, казва: „Или ще ме учиш, или ще те уча.“

Христос като избере някого, Той ще му прати пръстен. Първият пръстен е надеждата. Имате ли надеждата в себе си, вие ще заповядвате. Аз бих препоръчал да го турите на третия пръст. Гледайте всеки ден този пръст, на който е положен пръстенът ви. Христос се спира: „За да принесете плод.“ Тъй както схващаме ние Христовото учение, животът става реален, т.е. има връзка между миналия ви и сегашен живот. Всички тия страдания си имат дълбоко значение. Виждате ли вие скулптора, който иска да извае някоя статуя, как удря и отсича някой камък, отсича друг от другата страна, докато го направи гладък; така и Господ, когато иска да поправи някой човек, дава му страдания, а след това го благославя.

И тъй, сегашният ваш живот е резултат от миналия ви живот и от сегашния ви духовен живот ще се определи бъдещият ви живот. Когато някой човек се отучи от това и онова, той умира. Яденето е най-красивата музика. Вие като дъвчете с вашите 32 зъба, свирите най-добрата ария. Моето желание е този стих да го възприемете. Не избирате вие Господа, а Той избира вас.

Ами момата, когато погледне пръстена на пръста си, не пръстенът е важен, а зад пръстена се крие нещо велико. Така като разсъждаваме, физическият живот става осмислен.

Всички тия неща в света са упражнения, те са потребни. Правят се къщи и болници. За болници зданията се правят много здрави, а за здравия човек не трябват много здрави къщи. Ние, съвременните

хора, искаме тъй да наредим живота си, че да нямаме никакви страдания. И който разбере страданията, той ще има голяма радост от тях. Следователно Христовото учение е една велика наука за живота. Вътрешните промени са проявление на духовния живот. Когато Господ ви даде изпитания, издръжте ги с геройство и след това ще ви се даде благословение.

Побеляването на косата не е от страдание, а от страх. Искали ли сте нещо от вашия небесен Баща и Той да не ви дава, аз казвам, че зле сте работили, защото в Евангелието е казано, че когато работим за Бога, каквото попросим, преди даже да го поискаме, Той ще ни го даде. Ако искате да измените живота си, изменете първом духовния си живот. В старо време са изгаряли хората за вярата им в Бога. Кое е по-добре – да умреш на кръста ли, заобиколен от своите приятели, или да умреш в някоя кръчма с пукната глава? А ние ще трябва, ако искаме да умрем, да умрем където трябва. Къде е по-добре да умрем? Майката да умре при отглеждане на своите деца ли, или като разпусната жена в някое запустяло място?

„Няма Любов като Божията Любов. Само Божията Любов е Любов.“ Когато някой ми каже, че е произнасял тези думи и нямал полза, аз си вадя заключение, че не се е движил.

Вземате перо, мотика и пр. и не сте ги подвижили. Каква полза ще имате? Така и в Христовото учение трябва само да се подвижите, да работите, а не да чакате друг да работи вместо вас. Така е и за цигулката, ръцете, сърцето, окото, ума и пр.

Беседа, държана на 12 септември (неделя) 1920 г, 11 ч., В. Търново.

ДОБРАТА МОЛИТВА

Молитвата и дишанието имат нещо общо между тях. Дишането става бавно, за да може дробовете да се напълнят с въздух. Като прочетете: „Господи Боже наш, благий ни небесен Баща, Който си ни подарил живота и здраве“, ще се поспрете и ще поразмислите в ума си, и тогава ще продължите, така щото молитвата да се изпълни за повече време от половин час. Когато произнесете първите думи от молитвата, същевременно ще дишате дълбоко и ще си спомняте за всичкия ваш преминал живот от детинство до сега. Като казваме: „благий ни небесен Баща“ – и ние трябва да бъдем благи като Него. Защото синът трябва да бъде като бащата. Това, което дава радост и веселие, смелост и решителност, това се казва да имаш присъствието на Духа. По-добре е да изгубиш 10 000 лева, отколкото да промениш своето молитвено настроение. Никога не трябва да бързаме в молитвата. Вие всички като сте бързали в живота досега, оправили ли сте си работите? Даже объркали сте ги повече.

Някъде ще започнете Добрата молитва с вдишки и издишки.

Как да правим волята Божия?Ако някой беден човек се е молил дълго време на Бога, да му помогне в нещо, тогава Господ изпраща Духа Си при някого и Той го наставлява да извърши това добро на човека вместо Бога. И когато така ни наставлява Духът, каквато работа и да имаме, ще я оставим и ще извършим волята Божия, която е по-важна от всяка друга работа. И никога да не казваме: „Ами какво ще стане с нас?“ Аз ще ви попитам един въпрос: Ами че като сте си вършили все вашата работа, каква сте я оправили? Няма човек или ангел, който да е отказал да изпълни волята Божия и да е прокопсал. Не, винаги те са се разсипвали и разрушавали. Извършете волята и за последствията не мислете. Ако така с вдишка и издишка прочетете

Добрата молитва, вие ще бъдете здрави и ще се почувствувате разположени.

Забележете, че когато разтривате някой припаднал човек и почнете да четете така молитвата, ще забележите, че отначало ще почне да помръдва, след това ще се забележи мърдане и най-сетне ще видите, че той дълбоко ще вдиша въздух и тогава ще изпитате радост.

Добрата молитва е дадена вам в най-съкратена форма, тя е много дълга и ще трябва повече време да ви я тълкувам.

В това време почна да кълве един кълвач на външната стена и Учителят каза: Това показва, че всички ще трябва да извадите от главите си тези червейчета, които са в главите ви. Един ден, когато видя, че сте готови да ви прочета цялата молитва, ще видите каква полза ще имате. Добро съгласие, по любов когато става, то е от Бога, а насила което става, то е от дявола.

Сега вие помислете и определете кои пасажи от Добрата молитва ще произнасяте с вдишки и кои с издишки.

В този път ще трябва да изпълнявате волята Божия, тогава ще бъдете силни и мощни.

Добрата молитва, тя е лозинката, с нея ще започвате.

Ще започвате Добрата молитва с лозинката: „Няма Любов като Божията Любов. Само Божията Любов е Любов.“ Като пишете някому, ще му пишете: Н. Л. К. Б. Л. (Няма Любов като Божията Любов) и второ: С. Б. Л. Л. (Само Божията Любов е Любов). Това са инициали. Ако ни пише приятел Н. Л. К. Б. Л., ние ще му отговорим: С. Б. Л. Л. Може да се пишат и целите думи на по-верни братя и сестри, които няма да го захвърлят на някое нечисто място или да го подхвърлят някъде, гдето да се тъпче.

Беседа, държана от Учителя на 12 септември (неделя) 1920 г. В. Търново

СЪРЦЕТО СИ НИКОМУ В ЗАЕМ НЕ ДАВАЙТЕ

Ние очакваме сега да дойде Христос, но Той няма да дойде, докато ние не се подвижим поне до средата на пътя, да Го посрещнем.

Сърцето си, ума си, ушите си, очите си, езика си никому не давайте на заем. Даде си момата сърцето някому и сетне страда. От мене един съвет: сърцето си никому на заем не давайте. Под наем, под кирия сърцето си никому не давайте. Христос казва: „Аз ви избрах.“ Сърцето си, езика си, ума си, краката си, очите си и т.н. на заем да не давате.

Ако постъпвате правилно, като дойде Христос, ще каже: „Добре сте работили, добре сте постъпили“ и т.н. Сега аз няма какво да ви привеждам доказателства, но казвам: Онзи, който живее добре, няма да му се случи зло. Млад бях и остарях, но не видях праведния да проси хляб. Псалмопевецът казва: „Онзи, който живее за Бога, зло няма да го постигне.“ Че това е вярно, прочетете живота на Йова.

При сегашните условия на живота ще бъдете смели и решителни. За мене е безразлично дали ще го приложите. Аз го прилагам и виждам добрите резултати. Вие мязате на ония младежи, които покачили гащите си на стрехата и питали как да ги обуят. Погледнете на пчелите, осите, птиците и другите животни и ще видите как те живеят. Господ се грижи за тях.

Законът е такъв: рано да ставаш, навреме да закусиш, навреме да отидеш на училище или на работа. Ти трябва да чакаш изгрева на слънцето, а то няма да чака вас. И затова казва Христос: „Аз ви избрах.“ Хората казват: „Какво ще стане с мене, като умра, с какво ще ме облекат?“ Всички ще се облечете 10 минути по-рано, преди да е изгряло слънцето. Не си губете умовете. Слънцето веднъж изгрява,

веднъж залязва и който закъснее, загубил е вече. И на гарата като удари последният звънец, който е дошъл, ще се качи на трена, а който е закъснял, ще остане. И ние сега трябва да бъдем готови, защото последният Божествен трен ще дойде най-късно след 10 години и който е готов, по-рано да се качи на този трен, ще се качи, а който не е готов, ще остане. И тъй, между духовния и физическия живот има взаимни отношения. Всичките културни народи, които имат енергия, те са, които разбират добре тия качества. Сега на вас аз ви препоръчвам да бъдете смели и решителни. Да не се обезсърчавате. Приведе примера за един приятел, който съжалявал, че не направил известни сделки, а Учителят му казал: Благодарете, че сега не сте в затвора.

Изпяхме „Ще се развеселя“.

Беседа, държана от Учителя на 12 септември 1920 г. В. Търново

КОГАТО ДОЙДЕ ДУХЪТ

Когато дойде време да те съдят, няма да те пита Господ защо съгреши, а защо не изправи живота си при толкова условия, които ти се създадоха.

Докато човек е жив, ние не му казваме нито една сладка дума, а като умре, оплакваме го и какви ли не церемонии не се изпълняват. Най-добре е като умре, да му се изчете една успокоителна молитва и след това да му се направи едно скромно погребение.

В правия път ли съм аз? – Щом любиш Бога, щом любиш ближния си, щом любиш себе си, ти си в правия път.

Ще бъде смешно една блудница жена да отиде да учи другите на морал.

Това, което вие събаряте, ние го градим. Това, което ние градим, вие го събаряте.

Ние ще разрушим всички затвори и болници. В нашата програма е: светът да се напълни с училища.

Вие трябва да изучавате Евангелието и Библията, тия методи, които са в живата природа.

„Ако окото те съблазнява, извади го.“ Ако разберете в буквален смисъл тези думи, вие ще си извадите всички по едното око, но ако окото се извади и съблазните останат, тогава няма значение вадението на окото.

Повикват ви на гости и ви угощават с баница, но по невнимание на домакинята брашното, маслото, сиренето и пр. са развалени. Но щом извадите това, което сте яли, веднага ще ви стане добре, леко. Поканени сте да отидете в църква и там слушате проповедта на някой проповедник, но след като си отидете у дома, чувствувате смущение.

Лошият човек не може да произведе в сърцата и душите на хората мир, спокойствие и радост.

Всяко нещо, всяка мисъл, която не внася Божествената Любов във вас, оставяте я настрана. Евангелието е наука, която казва, че Господ не се е изменил. Нашите умове и сърцата ни не трябва да бъдат изкълчени.

Ако се докаже, че 2 + 2 = 4, то значи, че майката и бащата може да преповторят себе си само два пъти.

Когато ние говорим за числото 1, всякога подразбираме тази Първична Причина, която подтиква всички същества към разумност.

Какво нещо е Господ? Господ е това, каквото нещо сме ние.

Всичките злини в света са произлезли от месоядството. Паякът смуче кръвта на уловената муха. Мухата смуче сока на ябълката и т.н. Виждали ли сте дъщерята, която се гневи към майката си, към баща си, но когато дойде нейният възлюбен, тя става добра, вежлива и учтива към всички.

Онзи, в когото Духът дойде, той трябва да бъде винаги весел, доволен, внимателен и осторожен. Когато дойде Духът, тогава на душата израстват крила.

Ако нагрубявате майка си, ако нагрубявате децата си, ако нагрубявате баща си, вашият възлюбен ще си замине.

Когато дойде Духът, болестите изчезват, скърбите изчезват и страданията изчезват.

Лошите мисли, лошите желания образуват едно мрачно небе, през което не можем да видим нищо.

При просветения ум няма пороци, а само чистота.

Онзи ум е ограничен, в който има пороци.

Слънцето е изгрявало и залязвало милиони пъти и ще изгрява и залязва още милиони пъти.

Божият Дух иде и скоро ще дойде. Той не е на един километър, не е на 500 метра, на 100 метра, а близо до вас.

„Това като рече Исус, смути се Духът Му и рече: „Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.“ Щом се смути твоя дух, ще изгубиш твоята сила.

„В последните дни ще излея Своя Дух и тогава ще почнат да пророкуват и сънища да сънуват.“ Аз казвам: Едно време хората не са пророкували, сега пророкуват. Всякога хората са пророкували в настояще време.

Нашите духовни братя са на 100 метра от нас. Сто духовни метра са те.

„Бог ще отвори умовете ви, за да разберете и узнаете що трябва да речете.“ В света няма по-хубаво нещо от това да знаеш да четеш, да знаеш да ядеш. Да четеш, това значи да се храниш. Ние ще се молим на Господа да отвори устата ни. Коя уста? Устата на нашата душа. Словото Божие като го приемеш в ума си, то ще възрасне там и тогава ти ще научиш много неща.

Аз желая да вземете тези мои мисли под внимание и да ги приложите в живота, в тази школа нам ни е потребно присъствието на Божествения Дух, носителя на всички Божествени блага.

Първото условие за един ученик в окултната школа е да има един висок идеал, стремеж към Бога. И когато учените искат да докажат, че Бог е такъв или онакъв, те заблуждават света. Чрез Него ние възприемаме мисълта, чрез Него ние любим и т.н.

Когато се стремим да мислим дали има Бог, дали мисли Бог за нас, тогава ние Го изгубваме. Любовта и Господ не търпят никаква философия.

И тъй, ние сме призвани да изучаваме всичко, което излиза, което произтича от Бога. Наблюдавайте, вие посеете една малка

семка, след като я посеете, изниква ли тя веднага? Първом пуща надолу корените, разклоняванието им, изниква стеблото и пуска листа, цветове, плод. Но ние не трябва да се спрем след като е узряло. Процесът на това растение трябва да се продължи. Вие сте деца все на ангели, вие сте малки ангелчета и постепенно ще растете, докато стигнете степента на съвършените ангели. Човешката душа принадлежи към тайнобрачните растения и ако някой от вас стане явнобрачен, той изгубва своя смисъл. Наяве трябва да бъде само плодът, а в тайно – растене, цъфтене, завръзване, зреене.

Беседа, държана от Учителя на 14 септември, (вторник) 1920 г. В. Търново

ТРИ КАРТИНИ

Очите, носът и устата представляват трите велики състояния на материята, а веждите представляват уклоненията, които са ставали при съставянето на тия три цикъла.

Малката любов ражда малките недъзи, а съвършената любов ражда съвършенството. На земята човек е дегизиран – той не е чистият човек.

То ще бъде много смешно да отидете на небето и да видите, че един ангел е с едно око, друг с един крак; това може да се срещне само на земята между хората.

Този, който ви мрази, този, който ви прави пакости, вие сте му направили някога нему същото, ето защо трябва да го обичаме, за да загладим и изправим стореното по-рано.

Първата картина представлява кристалните души (триъгълника).

Втората – светлите души (душите на светлите духове).

Третата – душите на свинете (материалните).

Беседа, държана от Учителя на 15 септември, (сряда) 1920 г. В. Търново

АЗ ДОЙДОХ, ЗА ДА ИМАТ ЖИВОТ

Ще ви прочета само един стих от Евангелието на Йоана, именно 10 глава, 10 стих.

„Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи, и да погуби: Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно."

В този стих Христос говори за два принципа. Този крадец не иде отвън. Той иде отвътре и е свързан с нашия ум, нашето сърце, нашите чувства. Той има достъпи там. Христос казва, че Той иде да ви каже нещо, да ви даде благословение. Крадецът не иде, освен да открадне, заколи и погуби. Краде, коли и погубва – прилага своя принцип.

В тоя принцип е отрицателният елемент. Над този принцип има друг – Христовият: „Аз дойдох, за да имате живот вечен и да го имате преизобилно." Думите, които каза Христос: „Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно", имат смисъл и са един велик принцип. Те изразяват един строго определен закон. Вие може да изучавате съвременната техника и ще забележите как най-малките погрешки пораждат големи резултати. Тия два велики закона, които работят тук, работят и на небето, и Христос сам работи по тях. Някои се питат: „Ама как тази малка погрешка да има такива последици." Като допуснете една грешка, вие сте допуснали тоя крадец, а влезе ли, „той ще открадне, заколи и погуби". Например започнете някоя работа в света и допуснете една лъжа. Вследствие тази лъжа ще разруши цялата ви работа, тя е като червей, вгнезден в червена ябълка. Той ще я пояде, неминуемо ще я прояде, тя няма да има цена. Сега сте ученици и никаква грешка не ви се позволява да правите. Допуснете ли погрешката, то е крадецът, недейте му позволява да влиза. Допуснете ли го, той ще ви разруши всичко, по

никой начин не го допущайте. Този крадец е всякога готов да влезе във вас. Дойде ви някога някоя мисъл да направите нещо добро, да извършите нещо, а след това казвате: „Тази работа може да почака, тя не е належаща.“ Допуснете ли тая втора мисъл, крадецът е вече влязъл и ще ви открадне тая мисъл, която Христос ви е дал. Вие няма да имате вече условия и ще останете без овце. Ако един вълк дойде, той ще открадне овцете ви и вие ще останете през лятото без мляко, овце, сирене, масло и вълна.

Вие всички се боите от дявола, обаче трябва да ви е страх само от Бога. Ако ви е страх от дявола, значи, че той е стъпил с единия си крак у вас. Вие се боите един от друг. Вместо да се боите от човека, почитайте го. Учениците, които се боят от учителя си, учат се. Всякой ученик, който не е научил урока си, е страхлив. Страхът ни кара да бъдем прилежни ученици. Тук, в Търново, спъва страхът. Страхът се отличава по някои черти. Ако видите някой, че е жесток, той е страхлив. Добрите хора са безстрашливи. Ако искате да махнете жестокостта, махнете страха. От когото се боиш, такъв и ще станеш. Ако любиш лош човек, лош и ще станеш, ако любиш добър, добър ще станеш.

Любовта и страхът към лошите хора еднакви резултати дават, защото, като го обичаш, ти се стремиш към него. Вие по този начин не може да помогнете, той е голям търговец, не му давайте пари, защото има голям дълг. На фалирал човек не давайте нито пари, нито парици, не го спасявайте, той е отдавна компрометиран.

Мисълта, която ви оставя Духът: „Този крадец ви мисли зло.“ Във всичките си действия да го не пускате. Пуснете ли го, ще бъде лошо за децата ви и приятелите ви. Той е вътрешен принцип. Него не може да го хванете. С този принцип самите ангели се справят, а хората само Христос и Бог може да ги спаси.

Когато ви се предостави едно добро дело, направете го, не мислете за последствията. Такова дело Господ предварително го е благословил, то ще даде резултат. Добро, което вие сте направили, никой не може да го разруши. Дяволът щом е отвън, той не те чува. Не смесвайте две понятия. Когато ви дойдат изкушения, не мислете, че дяволът е влязъл във вас. Когато влезе този крадец, вие почувствувате едно раздвояване, ставате неспокойни, не може да мислите добре и да чувствувате добре. Трябва да се борите дотогаз, докато станете тих и спокоен, не казвам индиферентен. Когато достигнете това състояние, може да бъдете добри ученици. Животът без учение е безсмислен. Ако на земята не се учите, нищо няма да придобиете. Вие на земята имате къщи, ниви, това е торба, която всеки може да ви вземе, но придобитото знание си остава твое. Като си богат, ще се научиш да си щедър и да знаеш как да помагаш, а когато си сиромах, ще се учиш кога и как да бъдеш търпелив. От този крадец добре се пазете, като го изпъждате вън. От незнание ви подадат някое краче, вие ми донасяте дяволски крак и ме питате: „Тук дяволът ли е?“ Отговарям: Той е. Искам между вас да има съгласие и всичките ви работи ще тръгнат на добре.

„Сиромаси“ значи да сме бедни откъм зло, откъм лъжа, откъм глупост, а да бъдем богати със знание.

Ученикът, който е тръгнал по пътя на окултизма, не трябва нито да завижда и облажава богатите, нито да съжалява сиромасите, защото и двамата са щастливи, и двамата са богати.

Ако живеят по любов, и двамата еднакво имат, защото бедният ще иде на гости у богатия, за да се нахрани. Ако сте двама братя – единият богат, а другият беден, най-малкото богатият ще те нахрани, ученият брат ще учи този, който не знае. Вашите погрешки са друго нещо, те остават за ваша сметка и не са вредни, а ако допуснете този

крадец, туй е най-опасно. Например Господ ви казва да обичате някого, тогава иде крадецът и ви наговаря лоши неща за него. Ако допуснете тази лоша мисъл, вие пускате крадеца. В същото време крадецът е опитал и при другия, който говори лошо за вас. Ако допуснете този отрицателен принцип да работи във вас, вашето лице скоро ще потъмнее, ще се деформира.

Беседа, държана от Учителя на 17 септември, (петък) 1920 г. В. Търново

ДОБРИ УЧЕНИЦИ

Сега много ви е говорено, остава само да прилагате. Великият закон на природата се състои в туй, че земледелецът туря в хамбара си само това, което ще посява. Във вашите хамбари има достатъчно, остава вие само да сеете. В постъпките ви гледам, че правите едно лицемерие. Вие трябва да знаете, че не служите на мене, а на Бога. Аз не мога да уча вместо вас. Аз мога само да ви предам, а вие сами трябва да се учите, за да придобиете знания, които ви са потребни.

Всеки ученик си има чанта, в която носи книгите си, но тези книги не трябва да стоят само в чантата, а трябва да се извадят от чантата. Като намеря някой, че не учи, като му помогна 99 пъти, най-после на стотния път го оставям и му казвам: „сбогом“.

Като учите, ще отидете при Бога, а като не учите, тук ще седите на земята. При Бога няма да отиде нищо нечисто. Грешните хора не учат. Те само лъжат, крадат и ги наричат думбази. Грешният човек е, който малко работи, малко учи и иска да живее охолно. Ние трябва да се откажем от дявола. Аз искам от вас, като оставите всичко настрана, да имаме любов към Бога. Ученик, който не люби баща си и майка си, той не се учи. И онези хора, които не обичат Бог, те не учат. Щом някой не те обича, той ще те спъва, било приятел, или жена, мъж и т.н. Може да каже някой: „Този или онзи не ме обича.“ Аз казвам: Защото вие не сте обичали Бога. Ако искате, аз мога да направя един опит с някого от вас да го стисне Бог с двата Си пръста. Искали някой? Ето аз още сега мога да направя този опит. Гдето няма любов, там няма и успех, и благословение. Щом се обичат хората, никой не може да им направи зло.

Любовта пази и добрите, и лошите хора. А грехът, злото съсипва и добрия, и лошия човек. Любовта дава широк простор на всичките хора, но казва: „Ще учиш!“ Сега и аз на вас казвам: Ще учите. Да любите е лесно, но да учите е много мъчна работа, а това е потребно. Като казвам на някого да учи, аз му изваждам юлара, удрям му камшика и го пращам в гората да учи. А в работата на нивата няма учение. Какво ще учите на нивата, там има хомот, остен и изплезване на езика. Сега за в бъдеще гледайте да бъдете добри ученици и тогава самото Бяло Братство ще ви помага. За хатър тази работа не става. Всеки сам трябва да прави усилия.

Любов, знание и мъдрост вървят заедно. Когато знанието е без любов, възгордява, а когато знанието е с любов, тогава иде смирението. Сам никой не може, всеки трябва да живее с някого, било с жена, или с приятел. Жената и мъжът минават за помощници – другари,

В света умират ежегодно около 45 000 000 души, като се смята, че на земята живеят около 1 и 1/2 милиарда, а цялото човечество е 60 милиарда.

Беседа, държана от Учителя на 19 септември (неделя) 1920 г., В. Търново

С ЛЮБОВ И ВЯРА

Да се не смущава сърцето ви: вярвайте в Бога, и в Мене вярвайте...(Й, 14:1)

Изпяхме: „Благославяй, душе моя, Господа“, Добрата молитва, „Благословен Господ Бог“

Учителят прочете глава 14 от Евангелието на Йоана.

Ще ви говоря върху 12 стих от 14 глава – „Истина, истина ви казвам: Който вярва в Мене, делата, които правя Аз, и той ще ги прави; и по-големи от тях ще прави, защото Аз отхождам при Отца Си.“ Тия Христови думи имат и тесен, и широк смисъл. Сега, като проучвате живота на Христа, какви дела правеше Той?

Най-първо просвещаваше народа, лекуваше болни и нахранваше гладни. Някои съвременни християни мислят, че те като хора не могат да правят това, което Христос направи. Ако имаме и голяма, и малка свещ, ще може да я изнесе и малко дете и да посочи с нея пътя на загубения пътник. Най-големите свещи са не по-големи от един килограм, та ще може да ги носи и малко дете. Думите, с които може да помогнеш на хората, могат да се изкажат и от малко дете. Да допуснем, че сте далеч в гората в тъмна и бурна нощ и вярвате, че домашните са в дома ви, нахранени и стоплени. Каква полза ще има за самия тебе, ти сам не се ли стоплиш и нахраниш? Когато вие вярвате и се спрете, то тя е вяра на тъмнината. Когато вярвате и се подвижите, тогава тази вяра е светлина. В обикновената вяра всякой казва, че я има, защото вие вярвате, че бащата има това или онова, но тя не ти помага. Вярата на тъмнината не се движи, не върви напред, а

вярата на светлината е движение, тя е животворната и която дава резултати. Един работник копал лозе и взел от изкопания троскот в джоба си и когато го викали да копае на друго лозе, той изваждал тази трева от джоба си и питал има ли в него от тази трева. И ако има, той не отивал да работи.

А Христос казва: „Вярата на виделината не пита има ли троскот или не, а все ще се отива напред.“ И сегашните християни са като светските хора, които, като се женят, питат богат ли е, има ли стока – и тогава се женят, а не питат дали е умен и честен и прочие.

Съвременните християни като страдат, насищат се на страдания и тогава всяко нещо с недоверие го приемат. Един овчар в Котел като разговарял с хората и като го питали где е Господ, той извадил револвера си, почнал да Го търси, стреляйки, като казвал: „Где е вашият Господ, аз ще Го убия“, но на другия ден почнали да му мрат овцете и така измрели всичките. След 11 години той се срещнал със същите хора и те го попитали: „Е, удари ли, умери ли Господа?“ Човек може да има всичко, но ако стомахът му е развален, той само ще гледа тези неща, без да може да ги вкуси. Вярата, за която говори Господ, е вяра на виделината.

Най-първата тъмнина е завистта.

Богатите хора в моите очи не са щастливи хора. Да. Да бъдеш богат човек в тези времена е най-нещастното нещо. Разбойниците какви хора убиват и обират? Едно време казваха: „Блажени богатите“; аз казвам: Блажени сиромасите, защото няма какво да им се вземе.

Христос казва: „Ако имаш вяра, каквото и да пожелаеш, ще придобиеш.“ Една птичка всяка година прави гнездо и като се събори, пак го прави; а човек прави къща с 4–5 стаи, но ще трябва и слуги, да я чистят. Една малка къща е потребна за човека и може да се направи за 4–5 дни, ако се забият 4 кола и се оплете и покрие. Предпочитам

къща малка, но светлината ѝ да е отвътре, а тъмнината отвън. Предпочитам да ям сух хляб и да бъда много по-доволен от всекиго другиго.

Христос казва: „Тази вяра, която Аз нося, е хлябът наш насъщен, дай го нам днес.“ Там няма масло, сирене, ориз, захар и др. Истинската вяра не търпи всички тия работи. Това е новото учение, а старото учение иска само да реже глави и на животни, и на човеци.

Като се изклаха 25 хиляди души в тази война, какво се спечели? С това се изпълни българската песен: „Расти ми, мома, расти, та като пораснеш, сабя френгия ще ти препаша“ и т.н.

Досега за Христовата вяра никой не е носил кръстове, а ги носят за изколване. Христос казва, че ще правите по-големи работи в добро. И наистина, че в нашите времена има много по-добри условия с тая книжнина, да се дадат големи резултати. Днес един градинар може да посади няколко плодни дръвчета и с това да принесе полза. На сегашните хора какво им трябва? Тям им трябва вяра и любов. За да имаме любов, трябва Бог да живее в нас, а за да имаме вяра, трябва да живеят ангелите в нас, които се отличават със смелост и в тях не съществува думата „не мога“. Хората трябва да се събират с ангелите и те ще им покажат къде е пътят.

Човек, за да придобие вяра, трябва да се свърже с ангелите и те ще му предадат сила да разбира истинската вяра.

Бедните добре разбират братството и равенството, защото нищо нямат, а богатите не го разбират, защото ще трябва да дават.

И сега, в съвременното християнство имаме много такива християни. Не е това истинско християнство. Има много големци, които все се оплакват, че това няма и онова няма и пр., а човек трябва винаги да е доволен от това, което Господ му е дал.

Имаше тук една сестра, на която аз давах съвети и ѝ препоръчвах да има търпение и вяра, за да се лекува, но тя не ме послуша и сега изпитва последствията на своето дебелоглавие, защото поиска чрез доктори да се лекува, и сега, като ѝ дойдоха страданията, почна да се разкайва. Сега вие, като ме слушате, какво си казвате: „Този човек, ако го слушаме много, ще гоним Михаля!“ Михаля и сега го гоните, и след 10 години пак ще го гоните.

Като умрете и ви турят на носилка, като дойдат поповете, няма ли да гоните Михаля? Думите Христови са: „Ако вие не вярвате в Мене, т.е. в живота, и в Бога не вярвате.“

В сегашния век се изисква вяра в живия Господ, да се свържем с ангелите чрез вяра и с Бога чрез любов, иначе сме изгубени. Защо се оплаква на гроба на умрелия? Когато оплакват някого, то плаче самият умрял, който е обсебил жена си, и тя почва да изрежда: „Михале, Михале. и на мене иде ред!“ Живите не плачат, а плачат умрелите. А който умира с вяра, т.е. в Христа, той не плаче и няма да го носят на носилка, а само ще си кажем „сбогом“.

Едно време Мойсей не го туриха на носилка, а той си остави човек на свое място, оттегли се в планината Нево и там си умря. И досега не се знае къде е тялото на Мойсея. Богатият човек наема слуги да му пазят детето, защото няма вяра, а бедните хора пущат децата си свободно и те ходят, където ходят, пак се възвръщат.

Новото учение изисква една чиста и искрена вяра в Бога. Ако имаме вяра, ще сме спокойни и силни и никой не ще ни вземе богатството. Никога не трябва да отлагаме и да казваме: „Хайде днес да се поуредим, че занапред ще живеем по Бога.“ Трябва веднага да се изпълни законът, за да живеем в името на Бога, защото за мнозина времето е дошло, да почнат да работят в името на Бога.

В Америка в град … живял някой си работник и девизът му бил: „Господ ще промисли“, а жена му постоянно му натяквала и му се карала да си поспести малко пари. Настъпва криза и след време го уволнява господарят му. Похарчил си той и последния грош. Един път, когато се молил, дошло едно момче и през прозореца му хвърлило една сврака с думите: „На, за тебе Господ ще промисли.“ Той взел свраката и като почнал да я разглежда от каква смърт е умряла, намерил в нея една верижка с бисери на господарката му. Той им я занесъл въпреки волята на жена си. Тогава господарят му го разпитал и за положението му и му дал много по-добра работа.

Ако всички, като работим, казваме: „Всичко, каквото изработим, е мое“, а нищо не притежаваме за себе си, всички доброволно да работят и да се ползуват от всички плодове, тогава ще настъпи великото щастие. И тъй, сега Христос проповядва една вяра на любов.

Българите водиха две войни, за да се освободят, и какво направиха? Натрупаха си 20 000 000 000 лева дълг. Но ако бяхме вървели по закона, да уповаваме на вярата, това нещастие нямаше да ни се случи. Нека се заловим и да приложим Христовото учение – вяра на светлината и любов на топлината. Божията Любов е на светлината и на топлината.

Когато нямаш вяра в някого, ти не го обичаш. Тия две качества са неразделни. Гдето има вяра и любов, там има всичко, там няма омраза, там няма смърт.

Когато обичаме някого, да имаме абсолютна вяра в него. Вяра и любов гдето има, всичко може да се направи и да се благослови. Затова и Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът.“

И тъй, ще потърсите сега онзи, живия Господ, Който не е написан (нарисуван) в църквите. Господ не е в църквите, в църквите Го няма. В Йерусалим Го няма; Той днес е с бедните, със страдующите

и се е заел да оправи света. Господ е сит на нашите лъжи, 999 пъти сме Го лъгали. Той вече е сит от вярата и поклонението в църквите. Който сега отива да иска от Господа работа, Той ще го приеме, а който иска само да го прости, Той няма да му се обади даже. Господ е сит от лъжи, от измами и от светли корони и дрехи.

Тъй като ви говоря, вие мислите, че това учение е много трудно. Аз го намирам за много леко. Аз вярвам, че вие ме разбирате, но във вас има други духове, които не ме разбират. На тях ще кажете: „Вие си вървете вече.“

Сега са последните часове на стария свят, който вече си заминава. Господ иска чисти сърца с вяра и любов и сега кажете на духовете във вас: „Господ да ви прости, идете си!“, както се пъдят въшките от главата, защото знаем, че главата не е за въшки, а за възвишени мисли и чувства.

Сега се работи от жените по 9 часа само за готвене, а то може да излезе и прекалено. В бъдещето учение мъжът да работи за себе си и жената за себе си, двамата ще работят за Господа и Той ще работи за нас и ще оправи нашите работи.

Беседа, държана на 26 септември 1920 г., 11 ч., В. Търново.

ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

Сега за отдих ще ви кажа нещо за възпитанието на децата.

При възпитанието на децата не трябва да се употребяват отвлечени мисли. Като първи метод се препоръчва да му се даде един резен диня, чиито семки да прочете (преброи). Може да му се дадат круши, ябълки, да ги изучава по форма, цвят, вкус. Знаете ли колко семки имат разните видове круши, ябълки, колко са семките на по-сладките дини и колко на блудкавите?

При възпитанието на малките деца може да се проучват цветята, колко са листцата на венчето и тичинките. Ще му се даде на едно дете един цвят да го разгледа подробно, ще му се направи едно подробно описание, след което да се опита да го нарисува. Така ще доведете ума му постепенно да разпознава сладките от горчивите круши и то ще знае защо са сладки и защо горчиви.

Възпитавайте децата никога да не хващат птичките, да не развалят гнездата им, да не чупят яйцата им, да не ловят мухите, да не им късат крилцата, краката, като им разправяте, че и тях ги боли; не им казвайте, че това е грях. Детето ще разбере страданието, но у него не е развито схващането за греха. За греха то няма опитност. Само старите хора имат понятието за грях. Кажете им, че цветята се радват на водата. Вземете например една саксия с цвете, дръжте я 2–3 дена, без да я поливате, и след това накарайте детето да полее цветето и да наблюдава след 1–2 часа как постепенно цветето се развеселява. Тези методи постепенно, но сигурно влияят върху децата. Майките и учителите да учат децата да ядат умерено и да им покажат лошите последствия от лакомството. Ако ядат плодове и ги заболи стомах, обяснете им защо ги боли, кажете им, че мухи плюват тия плодове и

така оставят по тях отровни изпражнения, по този начин те се научават, че плодовете трябва да се мият, и то с гореща вода. Децата обичат плодовете, но ще ги научите да не бързат, а да ги измият първом, че тогава да ги ядат. Да проучат всички плодове. Те имат разни влияния от соковете, които съдържат. Свържете всеки един плод с една приказка. Лятно време накарайте децата да направят 30–40 слънчеви бани, да се измият с вода топлена на слънцето поне 30–40 пъти. Това е за през цялото лято.

На малките деца се позволява да ядат на всеки 2 часа, а на учениците от основното училище до 4 пъти на ден. Повече ако ядат, ще се създадат в тях лоши привички и лоши нрави.

Децата имат чувство на справедливост и вярват на учителите си и на майка си. С тях учителите трябва много искрени да бъдат. Усъмнят ли се те в своя учител, той вече е пропаднал за тях. В окултизма има един метод за поправяне на детето, което е непослушно. Направете следния опит: ако си прекарате дясната ръка по дясната страна на главата му, то ще почувствува известна приятност; погладете лявата му страна, то ще почувствува неприятност. Окултизмът има и друг метод за възпитание чрез употребяването на светлината. За в бъдеще ще се построят стаи, в които светлината така ще попада, че ще се отразява хармонично върху очите на детето. За пример, ако една майка иска да възпита детето си добре, трябва лицето ѝ да има всякога едно добро разположение. Това разположение на лицето ѝ се отразява върху лицето на детето. Когато майката говори, детето я гледа право в лицето. Майката със своето лице може да произведе положителен или отрицателен резултат. Ако тя се колебае в това, което иска да наложи, то тя не може да му повлияе. Трябва най-напред да се успокои, да чака час, ден, два. Не мислете, че като бързате, ще сполучите нещо.

Ако оставите природата да действува върху децата, ще имате подобри резултати. Голямо влияние имат върху децата дрешките, които те носят. Нека те сами си избират цвета на дрехите. Майката е длъжна да се вслуша във вкуса на детето, иначе тя ще му изврати вкуса.

В новото учение децата момченца трябва да имат за другарки момиченца и обратно. Почнете ли отрано да им внушавате, че има разлика между тях и да ги отделяте, вие ще създадете в тях нежелани неща, които възрастните хора имат. Извеждайте децата напролет, когато цъфтят дърветата, да наблюдавате как завръзват, растат и зреят плодовете. Нека отрано се запознаят с тия неща. Съставете някое разказче за обяснение защо черешите са червени; карайте децата да разглеждат плодовете, после им дайте две-три ябълки, за да направят описание на една от тях, нека описват, както те виждат, по детски, да вложат поне една мисъл. Хубаво е да ги запознаете с изворите, реките, поточетата, да им говорите за тях, за ползата, която те принасят. Тези методи може да ги разработвате чрез наблюдение и опити. Кажете им после да не чупят и откършват клончетата, да не късат цветята. Изтъкнете, че това им причинява болка и страдания.

Беседа, държана от Учителя на 26 септември (неделя), 1920 г., 12 ч. и 40 мин. В. Търново

400 000 ФОРМИ

Първото нещо е да се възпита умът. Умът е развратил сърцето.

На ума трябва да се създаде постоянна работа. Впрегни ума на работа, за да те освободи той от мъчнотии.

Една душа може да я задигне вятърът и да я носи в пространството като една прашинка. Душите за да се спасят от такива люшкания, предпочитат да се подслонят в тялото на някое животно.

Душата на детето, преди да дойде в утробата на майка си, преминава през 400 000 форми.

Времето е студено, защото ние сме грешници.

Лозинката „Няма любов като Божията любов. Само Божията любов е любов“ ще я произнасяте с благоговение и така да я научите да я произнасяте, че като сте болни, като я произнесете, да оздравеете.

Нека са децата бодливи, а езикът малък, а не децата малки, а езикът бодлив.

Когато вземате нещо за ядене, преди да го употребявате, поиздухвайте го с уста.

Сегашният живот е едно приготовление за бъдещия живот. Сегашният живот е скала, за да се съгради зданието. И скелята се поддържа, докато се съгради зданието окончателно.

Защо съм лош? Защото зданието се гради. Ами кога ще стана добър? Когато зданието се съгради.

Само когато има резултат – Божествено е, няма ли резултат – човешко е.

Средно число да се прероди един стар човек е 50 години.

Беседа, държана от Учителя на 3 октомври (неделя), 1920 г. В. Търново

БЕЗ СЪМНЕНИЕ И БЕЗ ОТСРОЧКА

След 14-минутна пауза Учителят прочете 10 стих от 5 глава на Евангелието от Йоана: „И казваха Юдеите на изцеления: Събота е; не ти е простено да дигнеш одъра си.“

Забележете, че противоречията в живота започват с Божественото благо. Човек като оздравее, почне да си взема одъра и да отиде на мястото си. Сега аз ще изтълкувам кой е този болен. Някой човек заборчлява и всички си искат вземанието и даванието, но той няма какво да им даде. Представете си, че човекът забогатява и реши да се разплати на длъжниците си. Тогава се явяват хора, които го съветват да не плаща никому и тогава се явяват противоречията в живота. Всичките мъчнотии в живота произтичат от това, че ние не сме си доизплатили дълговете. А законът е такъв, че одърът, на който сме лежали, трябва да се вдигне. Там, гдето грешникът е лежал, никак не лягай, по стъпките на грешника не ходи. И сега, знаете ли защо са тези разрушения на градове и села? Затова идат тия страдания на хората. С дрехите на грешника не се обличайте, по-добре ходете гол и бос, отколкото да се облечете с дрехите на грешния.

Когато дойде времето да изпълните волята на Бога, изпълни я, без да отлагаш, като не се вслушваш в гласа на изкусителя.

Когато изпълняваш волята Божия, тогава ти си силен. Времето не прави хората по-умни. Когато човек стане страхлив, свидлив, той е изглупял, а не е поумнял. Ако искате да станете по-умни, по-силни, че тогава да вършите волята Божия, вие сте на крива посока и на песъчлива почва.

Аз наричам всякой човек млад, който изпълнява волята Божия, а стар онзи, който се колебае да изпълнява волята Божия. Предпочитам

хора, които вършат волята Божия и правят грешки, отколкото ония, които не правят грешки и не вършат волята Божия.

Когато Господ ви прати да говорите на хората, не се колебайте, а идете и сторете това, което Господ ви казва.

И вие сега ще си вдигнете вашите одри. Който си е вдигнал одъра, е млад, а който не го е вдигнал, е стар. Винаги свършвайте по-напред Господнята работа, че тогава вашата, и тогава всичко ще ви върви на добре. (Приведе примера за онзи човек, който казал: „Рекъл Господ – не рекъл, аз ще отида на лозе", където го хванал субашията и го набил. Тогава той се връща посред нощ и казва на жена си, тропайки на вратата: „Жено, ако е рекъл Господ, ела ми отвори вратата")

Забележете, че противоречията в живота започват с Божието благо. На този човек, когато оздравя, казали му юдеите: „Не ти е позволено да вдигнеш одъра си, защото днес е събота." Сега ще ви обясня кой е този одър.

Например някой е задлъжнял 40–50 хиляди лева, няма откъде и не мисли да ги изплати; всички кредитори го напускат. Един ден се явява в него съзнанието, че трябва да изплати дълговете си, т.е. да изпълни закона Божи. И когато именно човек реши да изпълни Божия закон, ще се яви противоречието. Евреите се явиха при този, комуто Христос бе казал: „Вдигни одъра си и иди у дома си", и казваха му: „Не ти е позволено да вдигнеш одъра си." На всички казвам днес: Вдигнете одъра си, защото, който не вдигне одъра си, няма да оздравее – болестта му остава.

Българите имат обичай след оздравяването на болния да му раздават дрехите. Всички мъчнотии в живота са от повдигнатите одри. Това е, което източните народи наричат карма. Законът е, че всякой, който е оздравял, ако не е променил одъра си, болестта му

остава и който легне на този одър, заболява; затова мнозина, които спят по хотелите, заболяват. Затова, гдето грешникът е лежал, да не лягате. Страданията идат, защото къщите, одровете и всяка стъпка носят следите от човека – от праведния или грешника. Гол ходи, на улиците спи, но дрехите и предметите на грешника не обличай и не употребявай, и на леглото, на което е лежал, не лягай. Когато Бог е казал, изпълнете веднага думата Му, без никакво отлагане, съмнение и философствуване. Като се реши човек да изпълни волята Божия и да вдигне одъра си, тогава именно иде изкусителят и казва: „Не му е времето, слаб си, млад си“ и др. А ти не го слушай, а именно с тази воля, с тази вяра, с тези мисли, с тези чувства и знания, които сега имаш, изпълни незабавно и без съмнение волята Божия и знай, че именно сега е моментът. Когато ти се решиш да изпълниш волята Божия, и без забава, и без колебание приведеш в изпълнение това си желание, ти всякога си силен, умен, а поколебаеш ли се, или отсрочиш изпълнението на волята Божия, ти всеки такъв момент си слаб и глупав. Знай, че не е времето, което засиля и поумнява хората, че не е старостта на годините, която прави хората умни и силни, че умността зависи от момента, в който решиш да изпълняваш волята Божия без съмнение и без отсрочка и че не е времето, което ще те направи по-умен. Когато станеш свидлив, колеблив, не си по-умен.

Животът на християнина се състои в това: в момента, в който реши да изпълни волята Божия, е човек силен и умен, а в момента, в който се колебае, е слаб и глупав. Затова, когато Господ ти каже да изпълниш нещо, време е, не философствувай, не отсрочвай и не се съмнявай. Не мислете, че старите хора са умни. Аз наричам млад човек, който изпълнява волята Божия без съмнение, без отсрочка и без философствуване, а стар наричам онзи, който се съмнява, отсрочва и философствува. Младият знае всякога, че при изпълнение

волята Божия е силен, а старият, че има знание, но че не е изпълнил волята Божия точно и навреме и че е слаб. Аз предпочитам оня, който прави хиляди погрешки при изпълнение волята Божия, пред оногоз, който не прави грешки, но и не изпълнява волята Божия.

Предпочитам грешник, изпълняващ волята Божия, пред праведник, който се съмнява и колебае да изпълни волята Божия – затова говори, действувай без забава, без съмнение, без философия всякога, когато ти каже Господ, и знай, че Господ те праща всякога да говориш на глупави, зелени, кисели и слаби хора, че именно тия, на които ти се поръча да говориш в дадения момент, са такива, затова не философствувай, не отлагай и не се съмнявай, защото този момент няма да се повтори по същия закон и смисъл на този стих.

Казвам и вам днес, вдигнете одрите си и идете у дома си, че Христос иде днес именно за това, за да провери кой си е взел одъра си и отива в дома си, кой е млад и кой с готовност, без оглед, без съмнение и философствувание изпълнява волята Божия. Турете в себе си тая мисъл: Когато изпълниш волята Божия, млад си, силен си, богат си и във всичко всякога и всякъде ще ти върви и обратно – когато не изпълниш волята Божия, ще си всякога стар, слаб и беден и ще срещаш във всичко сенки. И затова каже ли ти Господ веднага, сиреч без страх, без колебание, без съмнение, без философствувание и без отсрочка, свърши преди всичко Неговата работа и после своята. После пристъпи към изпълнение на своята работа и знай, че тогава ще ти върви във всичко, което предприемеш и вършиш, а предпочетеш ли или предприемеш ли да свършиш първом своята работа по каквито и да било причини, по нямание време и др., или отсрочиш поради съмнения и др., то ще заприличаш на оня български Лазар, който, като отивал една сутрин на лозето, казал на жена си: „Жено, аз отивам на лозето да работя." Жена му му казала:

„Мъжо, кажи, ако е рекъл Господ, ще отида на лозето“, а той сърдито ѝ отвърнал: „Рекъл-не рекъл, аз ще отида на лозето“ и тръгнал. Но по пътя го срещнали субашии турци и цял ден го разкарвали, и до вечерта не можал да отиде на лозето. Едва се върнал у дома си, уморен и облъскан. Тогава сам признал, че са верни думите на жена му, че без Бога нищо не може да сторим. Тази е великата мисъл в живота. Получиш ли Божествената мисъл да изпълниш волята Божия, сиреч да говориш или да направиш нещо за Господа, преди всичко изпълни нея без забава, без оглед, без философствуване и без колебание и съмнение и тогава ще ти върви във всичко, каквото предприемеш, и тогава само ще бъдеш млад, мъдър и богат.

Беседа, държана от Учителя на 10 октомври (неделя) 1920 г., 7 ч. и 30 мин. В. Търново

КОГОТО ПОСРЕЩНЕТЕ

Присъствуваха на събранието повече от 50–60 души.

Изпяхме „Изгрява вече ден тържествен“.

Отче наш

Учителят прочете няколко стиха от 12 глава на Евангелието на Йоана, от 1 до 14 стих.

Изпяхме „Благословен Господ Бог наш“.

Ще взема един от обикновените стихове – 12 стих: „На утрешния ден народ много, който беше дошъл на праздника, като чуха, че иде Исус в Йерусалим.“

Много пъти в обикновените неща хората не виждат нещо извънредно. Например вземете едно житно зърно, ако ви го подадат, ще ви се види нещо обикновено и ще го хвърлите, защото то на вид няма никаква цена. Например в 1 килограм има 16 000 зрънца, които едно време се продаваха за 1 грош, а сега за 3 лева. Изчислете колко десети от стотинката струва едно зърно. Онзи, който разбира великите закони, които управляват Вселената, той вижда велика тайна в него. И ако съвременният свят би се лишил от това едно житно зрънце, значително би почувствувал какво значение има това житно зърно, защото това едно житно зърно, дошло само едно, днес изпълня целия свят. Йерусалим е видимото в света, което има форма, която съвременните хора наричат реалност. Но хората сами си противоречат. Питам ви, виждал ли е някой любовта? Не, хората се стремят към нея, изобщо към невидимото. На това, което се вижда, хората скоро му се насищат. „Видях човека“ – казва някой, но това е само илюзия – външната форма, сянка на проявлението му, а

истинският човек е невидим. „Срещнах Ивана“ – казва някой, но това е само илюзия. Какво си видял? Ти си видял дебелия Иван и т.н., но това не е човек; вие Ивана не сте видели, вие сте видели неговото проявление. Ако учителят каже на ученика: „Напиши (нарисувай) ми един вол“, ами че истинският вол може ли да се напише?Това не е възможно, а трябва да каже: „Нарисувай ми образа“, т.е. иконата на вола. И хората отиват в църквата и искат да видят Исуса. Исус е централната личност и точка, която се стремят да видят, защото е пратеник Божий, дошъл да спаси и изцели болните.

Иконите са образи и сенки, а същината е невидима. И хората излезли да видят сянката на Христа от любопитство. Любопитството е един подтик в живота.

Виждали ли сте болни с какво нетърпение и интерес очакват лекаря? И този еврейски народ в душата си така очакваше изцеление от Христа; значи в душата на този народ Христос не е само едно любопитство, а излезли да Го посрещнат от обич. Когото обичат, само него посрещат в тоя свят. И еврейският народ е имал любов към Исуса, а първосвещециците като видели, че народът отива да посреща Исуса, те се възпротивяват и замислят зло срещу Него. Защо става това раздвояване? Свещеници, които гонят пратеника Господен, прави ли са? Аз казвам, че са наемници.

Духовенството, което претендира, че служи на Бога, че са ръкоположени, че са Божии избраници, те гонят и всякога са гонили тези, които идат и са истинските пратеници на Бога. Затова те не са истинските Божии избраници и свещеници.

Когато някои излязат да те посрещнат и оберат, това е едно, а когато те посрещнат, за да те заведат в дома си и те нахранят – то е друго.

Да се повърна към същността в тоя живот. Какво отношение има между този народ и Исуса? Мислите ли, че ако този Христос днес дойдеше на света, пак не ще се вдигне спор Той ли е или не? Вземете една от най-великите сили на света – любовта, която действува, – вие не можете нито да я пипате, нито да я видите, но додето е тя, всичко има смисъл, а отдалечи ли се тя, т.е. без нея, всяко нещо губи своя смисъл и привлекателност.

Любовта се въплотява, взема жива форма и слиза на земята, за да спасява. И Христос е въплотена любов. Той казва: „Аз дойдох, за да ви дам живот и да го имате преизобилно." На едно място в Писанието апостол Павел казва: „Любовта назидава, а знанието възгордява."

Думата „знание" тук подразбира изопачения живот, който прави хората да бъдат горделиви. И това криво го тълкуват някои християни. Но никъде не е казано, че мъдростта, т.е. истинското знание, възгордява.

Исус слиза на земята, за да даде на хората един образец как да слугуват на Бога. Ако вие ме попитате защо идат страданията на земята, ще кажа, защото не знаем как да слугуваме на Бога. Ако един ученик не се учи, ако на един търговец не му върви в търговията, на младите, на лекарите, на майките и пр., аз ще кажа, защото нищо не знаят. Когато някой казва, че има знание, аз го питам: Домът ти, децата ти, приятелите, църквата ти и пр. оправени ли са? И ако ми отговори, че не са, аз му казвам, че няма знание.

Този народ излиза да посрещне Исуса, защото е преситен на лъжите на своето духовенство. На тия, които идат при мен, след като са убили, ограбили или окрали някого, аз им казвам: Идете, върнете всичко на тия, които сте ощетили, и тогава елате при мене.

Пример: на софийския пазар двама апаши измамили един селянин, та му взели едно гърне с масло, дали му една бележка да

отиде при попа да му плати. Същите апаши преварили селянина, отишли при попа, комуто, като дали 20 лева, казали му, че след малко ще дойде при него един смахнат селянин, та да му почете за здраве и затова му дават тия пари и си отишли. След малко дохожда и селянинът при попа, а той веднага туря патрахила над главата на селянина, взема требника и започва да чете. Селянинът се зарадвал, че попът бил много добър, та преди да му плати, охотно му чете за здраве, обаче като свършил попът молитвата и тръгнал да се отдалечи от него, селянинът му извикал: „Ами парите за маслото?“ А той му отговорил, че никакво масло не е вземал и че преди малко двама млади хора дошли да му платят 20 лева и го помолили да почете за здраве на селянина, който ще дойде след малко, и си отишли. Тогава селянинът му казал: „Дядо попе, плати ми поне половината.“ А когато попът отказал, той му казал сърдито: „Трябва да сте ортаци с апашите.“ Сега, ако този свещеник не четеше с пари, не би се изложил така. Онези хора, които четат с пари, са ортаци с разбойниците. Няма никъде писано в Словото Божие, че за пари се чете, а е казано: „Даром сте приели, даром давайте.“

Най-виновни хора в света са били владици, попове и проповедници; така е било във времето на Христа, така е и сега. Нещастията у нас идат от кривото разбиране на нещата. Не говоря за българското духовенство и не обвинявам само него. Аз казвам на владиците, поповете и др., че трябва да имат сърце чисто, ум светъл, душа благородна и воля възвишена, а калимавки, патрахили, дрехи и всичко друго са без значение и без смисъл.

Христос иде в света и народът Го посреща, и вас ви посрещат вашите мисли, те са народът за вас. Затова, когато вашите мисли ви посрещат радостно, добре е за вас, а когато вашите мисли не ви посрещат радостно – зле е за вас. Това е било преди 2000 години. От

2000 години насам каква промяна е станала? Станала е, но тая промяна е станала в астралния свят.

За в бъдеще всички ние трябва да водим чист и свят живот и всеки от нас, който няма горните четири качества, е поп.

Най-големите престъпления в света са ги вършили калугери, владици, попове, царе и др., само римската църква е изгорила 50 000 000 християни.

Истинската църква е в невидимия мир, на небето, в духовния свят, и тя е неуловима. Църквата – това е общение на хората, които живеят по любов и по мъдрост, които не се лъжат, а живеят братски. Това е разбирал Христос, когато е говорил за Царството Божие.

Свещеници сме и ние. Вие, които осъждате свещениците, трябва на дело да покажете какви трябва да бъдат истинските свещеници, ако ли сте като тях, ще се намерите в противоречие. Пример: противоречието на турчина за курбана. Турчинът купил овен за курбан и като го носил из пътя, за да го занесе при ходжата, овенът мърдал и той го наричал всякак – домус, гяур, кьопек и пр. Когато го занесъл при ходжата и му казал всичко какво е казал на овена, попитал ходжата става ли за курбан, ходжата като му казал, че не става, той го върнал и продал, като купил вместо него друг овен и го понесъл из пътя. И тоя овен започнал да мърда. Турчинът се разядосал и казал на овена: „И ти си като онзи, ама нейсе, от мене да замине“ и не смеел да му каже нищо, и когато го занесъл, овенът бил одобрен за курбан.

Исус представлява човека, т.е. Божествената душа, онова състояние, когато ние сме готови да изпълним волята Божия по форма, по съдържание и по смисъл и сме готови за всички жертви.

Онова състояние в нас, което ни прави готови да изпълним волята Божия, тъй както е законът вътре в нас, се казва Исус. Пример:

биете някого, а питате как трябва да постъпите, т.е. правите се, че не знаете правия път, а щом набият вас, обръщате другия лист, т.е.: „Така не трябваше да постъпят с мене, това не е право“ и пр. Казвам ви: Знаете да живеете, а не живеете както трябва.

За сегашните християни се изисква един голям натиск, за да се научат как да живеят. Една майка във Варна преди години карала дъщеря си да чете Отче наш, тя я увещавала да каже Отче наш и като не рачила да чете, издига я нагоре и като я удря в земята, тя веднага извикала Отче наш. И Господ така ще тръшне хората и те ще захванат да четат Отче наш зорле, т.е. щат-не щат.

Хората казват, че не щат да се заблуждават от попски проповеди, а ежедневните лъжи на вестникарите, които са също платени попове, разказват. И когато ние дойдем в това положение да разбираме дълбокия смисъл на онова състояние на нещата и да различаваме разните ухания на материята, сиреч приятни и дисхармонични, носът ми казва: „По-далече стой от усмърделия вол.“

И Божественото чувство, което е в нас и което се възмущава от греха, ни казва: „По-далеч стойте от греха.“ И това, което опетнява душата, е все от тия малки на вид, без значение и търпими пороци. Думата ми е за посрещането на Исуса. Туй посрещане трябва да бъде вътрешно. Когато посрещате вие слънцето, вие ли давате, или то ви дава? Всякога, когото посрещате, той дава, а който посреща, той взема, затова, когато ви посрещат, джобовете, торбата ви трябва да бъдат пълни, иначе хората неохотно ще ви посрещат. Слънцето, храната и водата, когато ги посрещате, те ви дават. Пример: обявяваме, че давам някому един милион лева пари за раздаване на бедните. Такъв биха го посрещнали на гарата със знамена заради милиона, който носи. Същото е и със свещениците. Ако свещениците по този закон искат да ги посрещат, трябва, когато четат на някоя

бедна вдовица, вместо да ѝ искат пари, да ѝ дадат, като видят, че тя се нуждае от подкрепа. Сега туй, което е вярно за свещениците, отнася се и за нас. Мислите ли, че в България ще се намерят поне 10 души свещеници, които биха направили това, същото – от взетите от богатите пари да дадат на бедните?

А знаете ли значението на кадилницата? Тя означава огъня на сърцето, който трябва свещеникът да даде на света. Требникът означава живото слово, което трябва да се даде на света чисто, без никакъв примес.

Ние, които съдим свещениците, че били лоши, добри ли сме? Всеки от нас е свещеник пред Бога. Бедните хора нагостил ли си ги, дал ли си им подслон и т.н.?

Ученикът цяла година учи, а на изпита може да му зададат такъв въпрос и задачи, щото да го скъсат. Така е и с вас. Животът, през който минаваме сега, този Божествен живот ни учи да разберем как трябва да го живеем. Ако биха ви попитали какъв искаш да станеш, един ще иска да стане професор, друг учител, трети владика и т.н., все знатни длъжности.

В света има един милиард и шестстотин милиона души и колко души от тях биха могли да бъдат все знатни? Същинският живот не се състои във външната страна. Когато в ума ти влезе една добра мисъл и ти я подхранваш, тя дрехи не иска, шапка не иска и т.н., само да я отхраниш и върнеш в невидимия свят, ти си добър човек пред Бога. И тъй, в света ние може да отхранваме добрите мисли, без да ни знае светът, и това може всеки един. И аз казвам, че разноските, да се отхрани една добра мисъл, струват само един грош. И няма човек, който да не може да отхрани една добра мисъл.

Сега имайте предвид, че Исус, Който слиза на земята, слиза от един по-възвишен свят, напуща спокойствието Си и слиза, за да

претърпи всички противоречия от любов, за да научи хората. И сега Исус е тука между вас, на много светии се е явил и на много хора в България се е явил.

За да виждате Божествената светлина, трябва да имате в душата си любов. Кому се разкрива цветът? Нали на слънцето, а на студа се свива.

Питаме: „Какво трябва да направим, за да ни обичат хората?“ – Правете това, което прави слънцето – давайте.

Ще градим къщата си. Събираме първо материали. Това не е същественото. Същественото не е съграждането на къщата, а същественото е кой ще дойде да живее в тая къща. Роденото от добра майка дете непременно ще бъде посетено от своята майка, а онова дете, което не е родено от добра майка, тя няма да го намери, няма да го посети.

И вие сте християни, но видели ли сте Исуса поне веднъж? Смешно ще бъде дете да мисли за майка си, без да я види.

Искам да се замислите върху това да се молите Господ да ви се изяви, да видите тоя Господ, в Когото вие вярвате, да познаете вашия Господ, да ходите по Неговите пътища. Моя Господ аз Го познавам, Той е един и същ с вашия. Това е живият Господ. Той е на земята. Думата „небе“ означава разумен живот. В разумния живот е Господ. Там е Господ. Разумното, възвишеното, което е в човека, то е Господ, т.е. Отче наш, Който живееш в нашия разумен живот. Преди да сте питали вашия Господ, не отивайте при попа, при владиката, да го питате това така ли е. Защото той ще започне да ви отваря и цитира автори какво са казали.

Не се обръщайте към владиката, към мене дори в разните мъчнотии, но кажи: „Господи, кажи ми истината, научи ме или ми изпрати поне един човек, който да ме научи.“

Бих желал да има попове, които Господ е опопил. Аз наричам опопен поп и владика, който, като го опопят, раздаде всичко, каквото е имал.

В старо време, когато са полагали ръце на някого, заговаряли разни езици, болният е оздравявал и е предавал имането си. Когато искаме да бъдем като Исуса, трябва да бъдем като Него и да постъпваме като Него. Поп е този, който е готов да последва примера Христов.

Христос бе силен, защото бе послушен на волята Божия. Аз ви показвам пътя да бъдете щастливи и да живеете по Бога, и тогава работата ви ще спори и ще бъде благословена. В старо време един светия, като дошъл в Атина, шест дена гладувал и като нямало кой да го нахрани, той започнал да вика: „Убиха ме." Събрали се около него и го запитали кой го е убил. Отговорил: „Гладът." Тогава един богаташ го попитал: „Би ли се продал за роб и за колко?" И той се съгласил да му се продаде за 1000 динара и като отишъл в дома му, стоял цели 10 години при него, обърнал към Бога двете му дъщери и целия му дом. Този свят е създаден от Бога и животът е разумен. Вярата подразбира, че трябва да имаш едно изкуство, с което да послужиш на хората. Затова трябва да знаем и един какъвто и да е занаят, щото при всички условия и промени в живота да си изкараме прехраната.

Христос знаеше да лекува, знаеше и дърводелство. Днешните свещеници не знаят нито да лекуват, нито какъвто и да било занаят. Свещеникът трябва да знае да лекува хората. В света има само едно добро учение: туй учение, което учи хората да знаят да се лекуват, да знаят някакво изкуство, с което да помагат на хората; това е истинското учение – разумното учение. Но учение, което разединява хората на католици, православни и други, е от лукаваго.

Имената само отличават човек от човека. Всички хора дишат един и същ въздух, всички хора пият една и съща вода, ядат една и съща храна. Яденето е по закона на любовта. Пиенето, дишането също.

Всички хора и животни еднакво ядат, пият и дишат и приемат всичко, но вълкът обръща светлината в едно, овцата в друго и пр. И следователно Божественото учение е едно, но хората го изопачават.

Неща, съградени по човешки, падат, а съградените по Бога са трайни. Европейският народ пострада от непослушание. Така и българският. И ако свещениците бяха се вслушали в гласа на народа си, те щяха да го спасят. Ако свещениците биха се вслушали в гласа на народа в 1912–1913 г., тези войни нямаше да ни опропастят. По човешки постъпиха, по човешки получиха. Обединението можеше да дойде, ако дойдеха всички в хармония, да се уважават един друг. Няма човек на света, който да не се поддаде на влиянието на Божествената любов и светлина. Пример: някой лекува един болен в нечиста стая. Дохожда един разумен лекар и казва: „Изнесете болния на светлина“ – и след това болният оздравява.

И днес, понеже ние живеем в нехигиенични жилища, т.е. учението ни не е право – боледуваме. Когато Исус дойде в дома ви, ще ви направи една добра реформа вътре в дома ви.

Ти се молиш сутрин и след половин час Господ реши да те посети в лицето на един просяк и той похлопа на вратата за помощ, а ти освен че не му помагаш, ами го изпъждаш, като му казваш: „Хайде, иди си сега, че аз си имам работа.“ Насила не трябва да се взема на богатия имота и богатството, а трябва всеки сам да реши своята съдба и съзнателно да си даде имота и богатството. Господ му е дал богатството и дал му е воля сам да се разправя с него. Аз няма да кажа на богатите да си раздадат богатството, Господ само подканя.

Мене ако питат, аз бих казал: Извадете богатите от затворите. А на богатите бих казал: Изповядайте се пред народа и доброволно дайте неправедно взетото и всичко ще се оправи. Но вземането на богатството чрез съдилища и затвори – това е насилие. Нито аз ви казвам раздайте го, защото това би било второ насилие. А сега ги съдят по този, не истинския начин. Права съдба! Съдба с любов. Може да се каже: Решавам отсега нататък да живея по любов – един съзнателен живот, а не както досега; попове, владици и съдии и др. все ги съдят и затварят. Сам, сам и сам, и по любов.

Примера за момата, която я любил един богат момък и той я излъгал, а тя става калугерка и все за него мисли. Не е постъпила право. А трябва да каже: „Не е бил от Господа този." Богат я искал, лъгала се и тя самата, а не той нея. Така да каже: „Така е рекъл Бог."

Сега за вашия град и аз ще кажа: Дошъл ли е Исус, народът излязъл ли е да Го посрещне? Лазар възкръснал ли е? Мария помазала ли е нозете Му? Казвам ви, че който иска да не разпне Исуса, да изпълни доброволно волята Божия и тогава Царството Божие ще дойде тук, на земята, и тогава живият Господ ще му се изяви.

В София дойде един учен господин и ми каза: „Аз чувам, че си бил ясновидец, я ми кажи какво мисля аз в този момент." Отговорих му: Мислиш, че мнозина досега са те лъгали и този ще ме излъже.

Това е великото учение, което Исус е проповядвал между хората. Три велики закона са, които трябва да ни управляват в живота:

Вяра в нашия Баща – Бога.

Вяра в нашата душа – проявения Господ вътре в мене.

Вяра в ближния, сиреч проявления Господ да видим в ближния ми. Още 5–10 години остава и Господ ще отвори всички каси, ще ви вдигне, ще ви тръшне на земята и всеки ще чете високо Отче наш.

Четиридесет и пет години има закъснение на Божествения план. Още 10 години остава и Господ ще отвори всички сърца и каси.

Който не види Господа сега, след 10 години ще Го види. Който Го не види след 10 години, ще Го види след 100 години. Който Го не види след 100 години, ще Го види след 1000 години, но в тия три периода непременно ще Го види всякой.

И сега Исус иде да види ще Го посрещнете ли.

Аз вярвам във видимите и живите икони. Хората целуват иконите, а страдующия си брат отминават.

Колкото църкви има, всяка има по един св. Йоан, но св. Йоан е един.

Пример: в Русия един император поискал да му донесат главата на Йоана Кръстителя (*В някои беседи става дума за главата на Йоан Кронщадски.*). И му донесли от 40 манастиря по една глава, всичко 40 глави, когато св. Йоан е само с една глава. Тогава той казал на председателя на Синода: „Не заблуждавайте света!“ И Христос днес няма 40 глави, Той има само една глава. Тази глава живее горе в небето; тя не е никъде на земята, тя е горе в небето, в разумния живот на човека, на всички ония, които живеят разумния живот.

Аз желая днес да си излезете с тая мисъл. Да посрещнете този Исус и да изпълните с готовност волята Божия, без да чакате да ви стръснат. Да изпълните волята Божия и да се обърнете още тази година към Бога. Тогава останалите, сиреч идущите 9 години, ще бъдат за вас благословение.

Видите ли времето днес колко е хубаво? Господ ви казва: „Така ще бъде в душата на всекиго, който доброволно изпълни волята Божия.“ Като излезете навън и погледнете небето колко е хубаво днес, с това Господ ви казва, че това, което ви се каза, е право. Това е то, моето учение. Амин.

Христа трябва да видите както детето, което има жива майка и я вижда. Пример: в Америка едно момиче 16 години не виждало майка си, но когато заболяло тежко и било в пренесено състояние, майка му пристигнала, положила ръцете си на него и то извикало: „Мамо“, познало я и веднага оздравяло.

Беседа, държана на 10 октомври 1920 г., 10 ч., В. Търново.

САМО ХЛЯБ

Човек ще мине най-напред през състоянието на гвоздей, после ще стане на вода и като научи този урок, ще мине във въздухообразно състояние. Той ще бъде прекаран през духалото на ковача, та като огън ще изучи и този урок. По-нататък ще минава последователно от по-нисше състояние в по-висше, докато достигне освобождението. Това са символи, които, като ги разбулите и преведете, ще си ги разясните.

Гвоздеят – това е физическият живот. Водата – това е астралният живот, въздухът – това е мисловният и огънят – духовният.

Ако работиш за прехраната си и за земни блага, ти си гвоздей. Ще работиш на нивата. Мотиката, с която ще копаеш, е гвоздей.

Човешката душа никога не се опетнява. Бог я е облякъл с толкова много покривки. Наистина ще страда, когато я облекат в дрипите, като оная царска дъщеря, която е принудена да ходи в просешки дрехи. Когато бъде доведена до състояние да проси, ще се отърве от всички ония ласкатели, които я ограничавали и стеснявали, същевременно тя ще познае онези, които я обичат. В бедността си човек познава кои му са приятелите, а в богатството вие ще намерите неприятелите.

Ако искаш да познаеш кои са ти приятелите, бъди беден и ще намериш най-малко един, но може двама, трима и повече. Бедният е пратен, за да познае кои му са приятелите, братята и сестрите.

Защо трябва да бъдеш ученик? – За да намериш учител, за да намериш съучениците си. Защо трябва да бъдеш майка? – За да намериш синовете и дъщерите си. А трябва да бъдеш син, за да намериш баща си и майка си. Не мислете, че всичко, което се намира

на света, не е на мястото си. Ще бъдеш и богат, и беден; и ученик, и учител. Има разни видове беднотия. Не е беден този, който е здрав и има всичките си членове на мястото си, но онзи, сакатият, слепият, без ръце и крака.

(Обаждат се: Ние сами не знаем колко сме щастливи.)

Ако всеки един постоянно мислеше, че е щастлив, вие скоро бихте се подмладили.

(Обаждат се: Ако захарта стане скъпа?)

Няма да пиете чай, ще пиете топла вода. Бог е дал на човека да яде само хляб и той има право само него да иска, а всичко друго е по благоволение. Пийте топла вода! Студената вода причинява на човека суровост и жестокост. Тя показва, че на човека му се живее светски живот. Трябва да дружите млад с млад. Ако са млад със стар, то младият да вземе каруца и впрегне коня си, да вози стария. Когато човек разбере Божествените пътища, той започва да се радва. Ако някой философ срещне някой беден, той ще започне да му обяснява причините за беднотията по силата на законите за кармата – ти в миналото си бил такъв и такъв. Аз ще му кажа: Ти трябва да бъдеш беден, за да научиш кои ти са приятелите. Това са основните черти, а другите са сянка.

Защо трябва да бъда беден? За да намериш приятелите си, защото те ти са потребни. За да намериш Господа, трябва да сме бедни. Богатият не може да намери Господа, той прилича на натоварена камила, която, като дойде при иглените уши, трябва да се разтовари.

Бедният в едно отношение е онзи, който е изпразнил хамбарите си за новото жито и е измил бъчвите за новото вино. В Свещеното Писание никъде не е казано: „Блажени богатите.“ Богатият не може да бъде блажен, то е закон. А защо богатият не може да бъде блажен? Как

може той да бъде блажен, когато е заграден отвсякъде с неприятели: децата му и роднините му, всички желаят неговата смърт, за да се доберат до иманието му. Може ли той при това положение да бъде блажен?

Когато един цар се разхожда, той е заобиколен отпред и отзад с войници, това е един затворник, който с гордост понася своя доброволен затвор.

В света има два вида затворници: доброволни и по принуждение. Царят, като ходи из града, се страхува за своя живот; поданиците му хвърлят рози по пътя, но той се бои да не му хвърлят и бомби.

За разлика от доброволния затворник богатият не би искал да се освободи от своя затвор; дори когато му отварят вратата да бяга, той не се отказва от него.

В известно отношение богатият е свободен на физическия свят, обаче в духовния той е ограничен. Бедният пък тук е ограничен, но в духовния свят е свободен.

Не е злото, че сме богати или бедни. Богатият е умен и свободен. Когато дойде Царството Божие, няма да има бедни и богати, значи да имаш знание, трябва да го употребиш за доброто на ближния.

Християнството не проповядва сиромашия, но то проповядва да се избягват нечестните и неправилни забогатявания.

Богатият е такъв, за да придобие знание, а бедният – за да придобие добродетелите.

Беседа, държана от Учителя на 12 октомври (вторник) 1920 г. В. Търново

НИТО СЕ ПРОМЕНЯ, НИТО СЕ ИЗМЕНЯ

Изпяхме „Ще се развеселя“.

Учителят прочете 10 глава от Матея: „И призова дванадесетте Свои ученици, та им даде власт над нечистите духове да ги изпъждат, и да изцеляват всяка болест и всяка немощ.“

Изпяхме „Събуди се, братко мили“.

Ще говоря върху 15 стих: „Истина ви казвам: По-леко ще бъде на земята Содомска и Гоморска в съдния ден. нежели на онзи град.“ Изобщо във всичките хора има една слабост, да им се казва това, което не е, да ги ласкаят, т.е. да им се казва лъжа. Христос казва, че на онези, които не приемат Словото Божие, наказанието ще бъде по-голямо от онова на Содом и Гомор. Може това да ви се вижда невероятно, но в природата има един закон, който е неотменяем. Хората чрезмерно много ядат и пият, и затова дохождат и страданията. По-малко ще бъде наказанието на тези, които не ядат месо. Всичките нещастия се състоят в лакомията на човека; ще изяде една момичка от агънце, едно пиленце и т.н. И тъй, наказанията не са нищо друго освен изплащане. Има само едно учение, което е здравословно, и то е Божественото учение. Химията учи на ред и порядък. Що учи физиката? – Тоже на отмерени действия. Писанието казва: „Двоумен човек непостоянен е във всичките си пътища.“ И човек, ако е непостоянен, непостоянен е във всичките свои действия.

Ако се покачите на леда през зимата и останете там за през пролетта, то рискувате да потънете, защото ледът ще се счупи и вие ще потънете на дъното на реката. Природата не търпи безпорядък, тя туря ред и порядък и когато приложи закона, за да тури реда и

порядъка, идат страданията. Всичко може да се избегне, но да се избегне от Божието наказание, не може. Наказанието ще бъде по-голямо от това на Содом и Гомор, значи по-страшно наказание иде за онези хора, които не искат да приемат Божественото учение.

Сега всички треперят от болшевиките, но има по-страшни неща от болшевиките. Да допуснем, че в света има друг ред. Да допуснем, че живеем в някое място, където пролет и лято, есен и зима са по 10 години. Да допуснем, че си направите къща от лед, но сте към края на зимата и ако ви каже някой, че вашата къща няма да устои, вие какво ще кажете? Но щом дойде пролетта, ще опитате и видите, че всичката ваша къща ще се стопи. И хората сега са заледени, след като са заграбили пари, имоти и др.

Положението на съвременните хора се вижда от разказа за онзи богат човек, който пътувал с една каруца из града и раздавал злато. Тогава един човек, любител, вижда се, на много пари, турил на гърба си един сандък и като му насипали малко в сандъка, той настоявал да му турят още, докато му се строшил гръбнакът. След това богатият човек, който раздавал златото, казал: „Не му снемайте сандъка, да усети всичките мъчнотии на златото.“ На този свят човек трябва да взема толкова, колкото му трябва. Мнозина възразяват, че не може така да се живее, трябва човек да работи, да се труди. Ами че като вярва човек, не трябва ли да се труди? Не може да вярваш на глупави неща, ти ще вярваш на умни неща.

Когато се строи нашето тяло, нашият мозък, те се строят въз основа на известни правила. Склад не бива да правите таваните на къщите. И злото е, че хората правят на складове главите и те се събарят. Следователно нашата глава трябва да бъде чиста от всякакви нечисти мисли. В Божествения таван (главата) трябва да се турят само най-ценните неща.

Изучавали ли сте вие вашия мозък (тавана), той е по чудесен начин устроен, най-добре украсен. Човек от тялото си може да изгуби 10–20 кг, а от мозъка едва може да изгуби 10–20 грама. Болките са всякъде, но не и в мозъка. Мозъкът не чувствува никакви болки, даже като го бодеш и с игла. Водата е дете на бащата кислород и на майката водород. Но има такива неустойчиви елементи, че като се съединят, скоро се развалят. Ще кажете: „То е в химията така." Ами че в човешкия живот не е ли така? Вие имате син или дъщеря, галите ги, учите ги, но като пораснат, залюбят се с някоя мома или момък, зарежат своите майка и баща и заживеят по своему. Ама ще кажете: „Господ е наредил така света." Заблуждение е това. Господ не го е наредил така. Ако вашият син бяга от дома си, не го е наредил Господ така. Ако вашата дъщеря бяга от дома си, също него не го е наредил Господ така и т.н. Аз ви казвам, че самите родители са виновни за тези лошави погрешки на децата си. Е, да допуснем сега, че известен човек е извършил повторно престъпление, излъгал дъщеря ви, взел ви парите и т.н. Да допуснем, че някоя жена е продала тялото си за 40–50 лева и ако дойде някой да ви обере, вие се скъпите.

Умният човек е всякога богат, а глупавият е онзи, който всякога мисли, че е беден. Умният човек може от 1 килограм хляб да направи 100 килограма, ама вие ще кажете: „Как е възможно това?" Оня златар, който има сита за пресяване на златото, събира в късо време много злато, а ние, глупавите хора, ходим, че събираме зрънце по зрънце. Ако ние предвидим цял един живот, да запазим къщи, това или онова, то каква полза от това? Аз не казвам да не събираме, но да събираме това, което ни трябва.

В света има три реални свята:

Физически реално – което се изменя и променя.

Ангелско – което се изменя, но не се променя.

Божествено – което нито се изменя, нито се променя.

Понеже ние се състоим от три реални свята, първият е потребен само за тялото, вторият – за душата, а третият – за духа.

Трябва да знаем да превърнем нещата, които се изменят и променят. Аз ще ви докажа как ще трябва да се изменяте. Вие сте едно малко дете, растете, порастете, живеете в света на промените, ставате старец, но ако знаете закона, вие щяхте да си останете млад, красив. Именно това е великата наука на душата. Най-първо вие ще трябва да извадите есенцията на нещата, а другото да изхвърлите. В 1875 г., когато изгоря Чикаго, знаете ли от каква малка причина изгоря? – Един човек отишъл да си дои кравата със свещ, по невнимание сламата се запаля от свещта и така станал пожарът. През време на този пожар един богат човек молил един беден човек да му пренесе касата с парите, като му обещавал най-добро възнаграждение, но човекът, ценейки живота повече от парите, отказал.

„Не си събирайте съкровища тук, на земята.“ По-сигурна банка от банката на небето няма. И тъй, християнството е една велика наука – да пренесете вашия капитал от земята на небето. Ами че вие ще искате ли да имате един син или дъщеря идиоти? И Господ като ви види, какво ще каже? Ще търпи ли Той такива идиоти? Дали вие вярвате, или не вярвате, това е все едно, то не изменя реда на нещата. По-месоядни животни от рибите няма. За една риба е голямо щастие, когато я опекат и изядат тук на земята. И Господ като хване човека тук, на този свят, ще го опече, без да пита дали е шаран, или друг вид риба.

Да кажем, че вие стоите три дни гладен и ако дойда да ви попитам има ли хляб, какво ще ми кажете? В Америка има една секта, която се казва ... които се лекуват без лекарство, а само по закона на внушението. При един болен със счупен крак повикват един лекар,

който лекувал само по закона на внушението и като давал съвети на болния, казал му да мисли, че кракът му е здрав. Обаче след като го излекувал по този начин, поискал да му заплатят. Тогава болният му казал: „Мисли, че съм ти заплатил." Умният човек няма да се качи на един трен, в който, след като стане катастрофа, би си счупил краката, а глупавият ще се качи и ще си строши краката.

Не яжте боб, защото бобът ще произведе същото действие, което произвежда месото. Дайте боба на свиня, и тя няма да го яде. Яжте сливи, круши, ябълки, праскови, червен лук и др. Садете си градини с дръвчета и ще си имате по-добра храна. За един глупав човек място няма не само на онзи свят, горе, но и на този свят. Ами че къде е неговото място? – Долу, долу, там долу, на земята.

В небесната лаборатория има разни елементи, запушени в особени стъкленици. Питаш: „Какво има в това стъкло?" – Този е един министър, който е рязал главите на хората; този е един владика; този е един цар и т.н. Така, като се прекарат хората през света на неустойчивите съединения, ще поумнеят. Имайте предвид, че Божият закон е строг, той иска за всяко нещо ред и хармония. На някои хора телата им са неустойчиви, но умът и сърцето им са устойчиви. На други пък телата им са устойчиви, но умът и сърцето им не са устойчиви. Човек, който вярва в Бога, никой не може да го обере. И да му вземе някой парите, ще се разкае и ще му ги върне.

В остров Цейлон имало един проповедник, който дълги години проповядвал, но нямал никакъв резултат. Започнал да дири коя е причината и намерил в себе си грешката, че трябва да даде пример на другите, като си раздаде имуществото. Но преди да го раздаде, бил ограбен и нищо не му останало. Обаче тези, които го обрали, като видели, че той живее един добър и примерен живот, разкаяли се и му възвърнали един по един всичките неща.

Та и ние мислим, че някой ако ни обере, няма да ни върне нещата, но ако си устойчиво съединение, той ще ви възвърне взетите неща.

Опитвайте се, вижте се във време на несполука какъв сте вие в себе си. Ако спазвате Божествения закон, вие щяхте да превърнете лошия си съсед, лошия си син или дъщеря в добри.

В Америка имало едно момче, което можело да познава, да чете мислите на животните. Имало един бивол, който от някоя болест почти подлудял. Повикали момчето, на което биволът казал, че в задния крак имал един трън, и като го извадили, биволът се успокоил. Значи, докато лошото, което живее вътре в нас, не излезе навън, няма да станем подобри. Вие сега, които ме слушате, ще кажете: „Като слушаме този човек, да не би да си развалим живота?“ Ами че вие и сега сте го развалили. Аз бих желал да вляза в някоя къща и да намеря, че живеят в мир и съгласие. Сполетят ли те нещастия, да знаеш, че Господ е обърнал внимание на теб. Не страдаш ли, ти си в опасност. Богати хора наричам аз само справедливите, добрите, добродетелните, състрадателните и т.н., а не тези, които имат пари. Проповядване против беднотията, но против коя беднотия? – Беднотия от грях, от лъжа, от зло и т.н. И аз съм глупав, но знаете ли за какво съм глупав? Глупав съм за лъжата, за измамата и т.н. Аз съм готов да си жертвувам живота за Бога, както една мома или момък, но аз предпочитам да жертвувам живота си за Бога, а не както онази мома за момъка, който утре може да я захвърли на улицата. Има само един живот – живота за Бога, който живеят светиите. Кланяме се, когато ядем, когато пием и т.н. В света има само едно истинско кланяние, то е в кланянието на Бога. Нам не ни трябва изкуството да правим тунели, да пробиваме планините, а да изучим изкуството да прехвръкнем планините.

Аз ви казвам, че вашите къщи ще се стопят и ние ще ходим по морето и езерото. Къщите ще бъдат прозрачни и леки, които ще можем да носим със себе си и в скоро време ще можете да си ги построите. И който не възприеме това учение, той ще остане.

Затова пригответе сърцата си, пригответе умовете си, за да ви приеме Господ.

Изпяхме един стих от „Любовта“. Свършихме с Добрата молитва.

Беседа, държана от Учителя на 14 октомври (четвъртък) 1920 г. В. Търново

КОЕТО СЕ ПРОМЕНЯ, БЕЗ ДА СЕ ИЗМЕНЯ

Освен Отца никой друг не знае кой е Синът: и кой е Отец, никой друг не знае тъкмо Синът. (Лука 10:22-25)

Важно е да правим открития, да проследим как се разпространяват всички нови открития и как се те оповестяват.

Ако баща ви приживе е заровил имане, как вие очаквате след смъртта му да узнаете где е то заровено. Има иманяри, които цял живот прекарват в търсене на заровени богатства. По същия начин всички учени в света се мъчат да открият скритите тайни. Половината от живота протича в търсене на скритото. Малкото момче чака с радост да стане на 21 години, за да знае какво е бъдещето му. Христос казва, че само Той е в състояние да ни открие великото в света, т.е. това, към което ние всички се стремим. Думата „Син“ не е употребена в този смисъл. В старо време Синът е бил това, което разкрива живота – светлината в света. Само Христос може да ни открие Отца. Отец е символ на онова, към което всички се стремят. То е скрито в живота – любовта, щастието, както го наричат хората. Всички сега се стремят към това неопределено нещо. Само Синът е в сила да ни го открие. Ако вие не знаете своя баща, може ли да наследите неговото имане? Трябва преди това да докажете, че той наистина ви е баща, само така може да бъдете наследници. Всяка майка обича своите деца повече от людските. Всеки брат обича собствения си брат повече от чуждия. Когато някой запита защо трябва ние да живеем този духовен живот, да се стремим към невидимата реалност, когато тази реалност е пред нас видима, материална? Това възражение би имало смисъл, ако

хората не умираха. Аз бих желал някой да е хванал този свят и да го задържи. Тези, които казват, че този свят е реален, след своята смърт какво задържат от него? Настрадин Ходжа е казвал, ако жена му умре, то половината от света изчезвал и ако сам той заминел, то целият свят щял да се свърши. Питам тогава где е тази реалност? Когато ние говорим за света като за една реалност, вземаме ли ние под съображение промените, които стават с него. Реално в света е това, което се променя, без да се изменя. Например, ако вземете вода, вие може или да я замразите, или да я изпарите. Питам: В кое състояние е тя реална? Тези агрегатни състояния на водата са в зависимост от външни условия. Но кое от тези състояния е реалното? Кое: водата – течното, въздухообразното или твърдото ѝ състояние? Ледът не е реалност, той може да е реалност само зимно време. Водата е реалност лятно време. Ако ние бихме живели като рибите във водата, то течната вода би представлявала за нас реалното, но ако тя се изпареше, светът щеше да се промени за нас, но нямаше да се измени.

Често хората се заблуждават, като виждат промените в света, те считат, че той едновременно се изменя. Синът представлява това, което се променя, а Бащата-Отец – това, което нито се променя, нито се изменя. Синът – това е закон на движение – силата на света, която взема разни форми. В света не може да има реални неща, които да се променят. За да можем да съзнаем, че има реални неща, трябва да познаваме промените на техните състояния. Трябва да изпитаме различни чувства, за да познаем, че чувствуваме. Ако вземем един студен предмет, за да познаем, че той е студен, трябвало е преди това да сме пипали топъл; за да познаем, че обичаме, трябва да сме мразили, защото, с което чувство изпитваме обичта, със същото чувствуваме и омразата; с което чувство, или сетиво, изпитваме

топлината, с него изпитваме и светлината. За да познаем благоуханията, трябва да познаваме зловонието и обратно. Това са външни състояния на нашите чувства. Аз съм в състояние да ви покажа чрез това временно състояние туй, което се променя, но не се изменя. Как така? – Например дал съм обещание някому да му заема 10 000 лева, за да започне търговия. Обаче тоя приятел отива вечерта на банкет, отива и се връща у дома си с пукната глава. Сега, когато той е легнал на постеля, аз мога да отложа заема си, защото той не е в състояние да предприеме работа. Изменил ли съм на обещанието си? Не, само съм го променил, понеже, когато оздравее, пак ще му го дам. Някой момък обещава да вземе някоя мома, обаче след време се отказва. Момата е със счупена глава. Момъкът не се е изменил, но се е променил. На момците не се позволява да се женят за девици, които имат счупени глави и обратно.

В Америка един се сгодил за някоя си богаташка и преди сватбата се обявила Северноамериканската война за освобождение на негрите. Момъкът трябвало да постъпи в редовете на сражаващите се. След време той съобщава на годеницата си, че бил ранен и е с отрязана ръка, ето защо той я освобождава от обещанието ѝ. Тя обаче не се отказва. Повторно ѝ пише той, че трябвало да му отрежат и единия крак – тя пак не се отказва. Но това е един извънреден случай, той се среща на 10 000 000 души един. Затова такива случки ги описват в историите.

Христос казва, че ще разкрие това реалното, което не се изменя. Такъв е Бог спрямо нас. Когато ние изгубим нозете си, ръцете си и всичко, което имаме, Той пак не се отрича от нас, защото пак е останало в нас нещо, което не се изменя, за това нещо именно Господ не се отказва от нас. Мъжът и жената се взаимно кълнат във вярност

до гроба, но те не устояват и до половината на гроба. Когато момъкът залюби, той променя своите отношения към родителите си.

Един млад момък заминал за Америка и оттам през първата година ежедневно писал писма на майка си, втората година той започнал да пише през ден, в третата година на неделята веднъж, в четвъртата година в месеца, в петата година – един път; и така той престанал да пише и причината за това била, че момъкът се бил влюбил в Америка. На такава реалност може ли да разчитаме? В света нещата не са реални. Всички мъже се подвеждат под един знаменател. Всички мъже и жени са еднакви. По-добър и по-лош мъж няма; по-добра и по-лоша жена няма. Вие там се лъжете. Това са неща относителни. Ако ви дам лед да вкусите, нали няма да ви се понрави? – Но ако взема тоя лед и го стопля, водата ще ви е приятна. Такива са отношенията на лошите и добрите мъже и на лошите и добрите жени. Ние искаме нещата в природата да са идеални. Господ е приготвил всички неща добре в природата, да са идеални. Господ е приготвил всички неща, но ние, хората, сме ги покварили. Тези неща са обикновени, ние с тях се занимаваме всеки ден. Мъжът е настинал и е неразположен или си е попийнал малко, та се е сгорещил. Това са състояния на един и същи човек. Или пък след някои добри печалби той се върне дома много разположен спрямо жена си, казва тя: „Моят мъж се е променил, станал е по-разумен." В живота няма никакви противоречия. Христос казва, че сам Той е мерилото, с което да мерим живота. Това мерило е и Отец. Молитвата подразбира, че трябва да поправим ума си. Отец нито се променя, нито се изменя. Христос казва: „Никой не познава Сина, тъкмо Отец. И Отца никой не познава, тъкмо Синът." Промените, които стават, са вътрешни. Българинът има една много куриозна привичка. Срещне някоя кола с дърва и пита: „Какво караш?" – „Дърва." Друг път срещне кола със

слама и пита: „Какво караш, приятелю?“ – Този път обаче той попаднал на смешник, който му отговаря: „Дърва.“ – „Как дърва, нали е слама?“ – „Е, като видиш, защо питаш?“ Този живот е тъй видим, както возенето на колата със сламата и българските дърва. Въпросът е какво е качеството на тези дърва, дали ще горят хубаво или не. Дали сламата, която виждаме в колата, става за добитъка и овцете. Те са неща, скрити за първия поглед. Трябва да разбираме вътрешната същина. Аз зная какво е животът. Ние знаем как се поддържа той. Има три елемента, които го поддържат, това са: храната, водата и въздухът. При това светлината и топлината са, които носят живота в себе си. И тъй, животът е едно съчетание, той може да се развие само при известни условия. Тия, които изучават цветарството и градинарството, изучават природата на цветята, т.е. от какво количество светлина и топлина се нуждаят те, за да могат правилно да се развиват. Човек се постоянно променя, минавайки от любов към омраза. Ако тази промяна става по веднъж на месеца, разбирам, но да се променя по 10 пъти на ден, това е признак, че от него човек няма да стане. Резките промени развалят човека. В храненето си хората си позволяват голяма неразумност. Те например употребяват супата, след това се наядат с месо и много други работи. Така като се хранят, след две години стомахът им се поврежда и те се чудят: „Как тъй, ние тъй добре се храним!“ Най-глупавото ядене е супата. Супа могат да ядат болните, децата и старите хора, но за възрастни трябва храна, която да се дъвче. Това можем да проследим в природата. Животните хранят малките си с мляко, но щом те пораснат, оставят ги на здрава, твърда храна. В религиозните общества на младежите дават мляко, но щом те заякнат, дават им твърда храна.

Христос се обеща към Своите ученици, че ще им открие кое е това реалното – великата истина. За да разберем реалното, трябва да

разберем кой е Синът. И когато казваме, че човек не може да се спаси без Христа, подразбираме, че както растението не може да се развие без топлина и светлина, така и духовният свят не може да има живот без Сина. Синът е един велик вътрешен принцип. Той не е още любовта, но е нейно изявление, чрез което ние отиваме към любовта. Той е връзката, звеното, чрез което животът се проявява. И във всяко семенце, и във всеки зародиш го има, има го и в човешкия живот.

Ако познавате това, което расте и се развива, мога да ви открия реалното. Две неща са потребни, за да намерим реалното в света. Съмнението да изчезне от нашата душа. Отвън може да го има, но в дълбочината, вътре, не го допускайте. Съмнението може да съществува само отвън. Реалното, Бог не може да се съмнява в Себе Си. Той знае, че е едничък и че освен Него няма никой друг, че Той е безграничен. В Него е всичко и вън от Него няма нищо. Нашето заблуждение е там, че ние гледаме на нещата отвън, и като виждаме, че във физическия свят има ограничения, ние ги пренасяме в духовния и се питаме къде е този Господ, Който го е създал? Бог запитал този философ откъде му е дошла тази мисъл тогава – отвън или отвътре дойде тя, или той сам си я е създал. Питате какво е Господ.

Представете си, че се намирате в пространството някъде лишени от ръце, нозе, очи и глава, и изобщо от форма, обаче живеете и се движите, как ще определите тогава вашия живот? Животът ви няма да бъде като настоящия; понеже стомах не ще имате, няма да мислите за ядене; нямате очи – не ще мислите за красивото, няма да го познавате; лишени сте и от уши – вселената ще се потопи в дълбоко безмълвие. Без тези познания какъв ще бъде вашият живот? Там обаче има живот по-реален. Реалното е това, което не се види, не се чува, което не се пипа, защото ние виждаме, чуваме и пипаме само

това, което е вън от нас. Христос казва: „Този живот, който се променя, непременно ще ви доведе до познанието за онзи, който не се изменя.“

Представете си един маг, който има силата да се променя на красива девица наглед, момците се втурват след нея, обаче магът веднага се променя в стара бабичка. Тогава те я питат не е ли видяла красивата девица. По този начин магът си играе с тях. Питам тогава реални ли са тези трансформации (преобразования) на мага? Така също, ако вашата възлюблена се мени всеки ден, где ще я намерите? И действително така става, когато човек е угрижен, превръща се на стара баба. Когато му говорим с любов, той става красива мома, но нито в този, нито в онзи случай той е реален. Този маг е много учен, за него е безразлично какви форми ще вземе светът. Ако водата се превърне в лед, той ще съумее да стане червей в този лед. В парата, във водата, в леда – безразлично, той се приспособява. Какво е тогава познанието му за света?

Ние казваме: „Туй е студено, да не го пипаме.“ Това показва, че ние сме още невежи, защото не умеем да се приспособяваме. Всички религии твърдят, че носят спасението. Нито постът, нито молитвите, нито четенето могат спаси човека. Ако днес си гладен и те нахранят, ти си спасен, докато огладнееш. Трябва да намериш онзи реален хляб и като ядеш от него, вече никога да не огладняваш.

Съвременните християни считат, че званието търговец е по-долно от това на духовника. За мене е безразлично какъв ще бъде. Той може да стане и едното, и другото, и беден, и цар. Но добре ли е да си цар, да те следят на всяка стъпка, да публикуват ежедневно в света за здравословното ти състояние и хода на твоята болест. Александър III е казал: „Желал бих да съм един чифликчия, за да не се занимават с мене.“

Ако оставите една мома да избира между цар и овчар, тя непременно би предпочела първия. След женитбата си обаче тя ще разбере грешката си. Този свят страда все от князе и княгини. Това са привидни неща в живота. Когато човек стане цар, той не е в действителност такъв, нито богатият е богат, нито ученият е учен, нито добрият е добър. Той не мисли за това, че е учен или че е добър или не, но се стреми да познае реалния живот Човешкото око не е видяло, нито човешко ухо е чуло. нито най-смелата фантазия е творила блян, подобен на това, що Бог е приготвил за нас.

Христос казва: „Никой не познава това, реалното, освен Синът. И когато познаете Сина, Той ще ви покаже пътя, за да намерите вътрешния смисъл на живота.“ Практическото приложение на тази мисъл ще ви освободи от сегашните ви кошмари. Вие мислите, че при сегашното си състояние нямате нужда от тия познания. Такива разсъждения са детински играчки. Докато не познаваш реалното, ти ще имаш нужда от всичко, а когато го познаеш, не ще се нуждаеш от нищо и ще даваш всичко, което имаш.

Сегашните религии приличат на медиците, които правят дисекции на човешкото тяло, търсейки да намерят реалното в него. Когато в България дойдоха методистите, те приемаха в църквите си християните от православната църква, без да ги прекръщават. След това баптистите вербуваха членовете из методистката църква, като ги прекръщаваха, после дойдоха съботяните, които налагаха зачитането на съботния ден. И православните минаха през всички тия дисциплини, но за реалното все толкова знаят.

Онези, които са ученици, за тях има начини да познаят реалното. Ако някой ми каже една дума на английски, то за да я разбера, аз трябва да науча този език. Ако искаш да разбереш реалното, научи езика на тези, които ти говорят за него – езика на

ангелите. От земята някои хора могат да посетят царството на ангелите, но граждани в тяхното царство те не могат да бъдат. Под думата „синове“ Христос подразбира ангелите. Синовете са, които ръководят света. Нашият свят се променя и се изменя, а духовният нито се изменя, нито се променя. Ангелският свят служи за връзка между физическия и духовния. В човешкото тяло главата съответствува на духовния свят, дробовете на ангелския, а стомахът на физическия. И наистина, от всичките органи на човешкото тяло най-малко се променя мозъкът. В случай че тялото изгуби 30–40 кг от тежината си, мозъкът се намалява само с 10 г. Вие все питате: „Ако отидем в другия свят, ще ли ни приемат, няма ли да ни изхвърлят навън?“ – Когато човек е минал веднъж през едно състояние, той втори път не бива да минава през него. Господ не запрещава на хората да грешат. Запрети ли Той на християните да се избиват на войната? Защо Той не внуши на християните да не се избиват на войната? Защо Той не внуши на християните да противодействуват? Когато ледът се замразява, Господ не му забранява. И когато той се стопява – също. Дали нещо се ражда, или умира, това за реалното е все едно. Той иска само да го познава.

Беседа, държана на 17 октомври 1920 г., В. Търново.

ЗАКОН ЗА ПРАВДА

Ще прочета само два стиха от 9 глава на Исайя. „Но не ще да бъде такъв мрак на утеснената земя, както в прежните времена.

Когато унижи земята Завулон и земята Нефталим: а в последните ще направя славен Пътя на морето, оттам Йордан, Галилея езическа. Людете, които ходеха в тъмнина, видяха голяма виделина: Които седяха в земя на смъртна сянка, виделина възсия върху тях.“ (9:1–2)

„Господ проводи слово на Якова: и то падна връх Израиля. И всичките люде ще познаят това, – Ефрем и жителите на Самария, които говорят горделиво и с надигнато сърце.“ (9:8–9)

Аз няма да говоря за закона. Правдата е закон за чистене. Всяка сръчна жена си има закон за себе си. И правдата има това назначение. „Ще ходя със силата на Господи Иеова: ще помня Твоята, само Твоята правда.“ (Псалом 71:16). „Заради името Си, Господи, оживи ме: заради правдата Си изведи душата ми из утеснението.“ (Псалом 143:11).

Та онзи, който е влязъл в школата, трябва да изучава закона за Правдата и да го прилага. Той трябва да бъде верен на закона, който действува в него. Който е праведен, той благоденствува. Праведният човек не може да бъде изнуден. Схващайте правдата като наука. Дотогава, докато човек е нечист, той ще бъде далеч от Бога. И тъй, своите упражнения схващайте като едно упражнение. То е една необходимост. И тази наука да не ви се вижда тежка, защото без наука ще има само невежество. И да ви не смущават погрешките, които правите. Човек, който се смущава и плаче за погрешките, които прави, спира се в живота. И тъй, Правдата е наука за чистене в живота.

Беседа, държана от Учителя на 24 октомври (неделя) 1920 г., 7 ч. и 40 мин. В. Търново

КОЙТО ИМА МИР

Ще ви прочета 17 глава от Евангелието на Йоана: „Това изговори Исус, и възведе очите Си на Небето."

Изпяхме „Благословен Господ Бог наш".

Ще говоря върху 33 стих от 16 глава: „Това ви казах, за да имате мир в Мене. В света скръб ще имате; но дерзайте. Аз победих света." В този стих има три качества, които са отличителни. Христос казва да имате мир помежду си. Мирът е положително качество за човешкото развитие. Мирът подразбира и вътрешна самоувереност. Човек може да има мир само когато той е осигурен, но поколебае ли се в себе си, мирът изчезва. Когато човек има този вътрешен мир, той не чувствува никакъв страх. За пример онзи дърводелец или зидар, който има мир, неговият чук върви правилно и равномерно и всички отсечки са правилни. Тъй щото всичките нещастия се дължат на изгубването на мира, който имате в себе си. Христос казва: „Имайте мир в Мене" – в Него, в разумното начало. Ако вие пуснете един слънчев лъч през разни стъкла, с разна гъстота, той ще измени своята светлина. Той като премине през 10–20 стъкла, тя – светлината – в крайното стъкло съвсем ще потъмнее.

Когато животът иде от Бога, тогава това е едно Разумно Начало, а пък когато човек не върви по този път, тогава скърбите го посещават и завладяват. Скърбите при сегашното развитие на човечеството са неизбежни, понеже самият свят, в който ние живеем, не е неизменен, той е всепроменчив. И когато човек изгуби ония любими същества, с които той е споделял, скръбта непременно ще

дойде. Скръбта, която ще ни се случи в тоя свят, ние ще я използуваме за наше добро. Мнозина си задават въпроса, как може тя да се използува. Представете си, че се намирате в околността на една блатиста местност, където има вадички, там се развиват разни болести, но ако дойде един разумен човек и канализира тия вадички, тогава всичко ще се подобри. Сега аз ще ви обясня как се ражда скръбта. Представете си майката, която ражда едно дете, и то умира, след това за майката настава скръбта. Питат ме често: „Защо ми са дошли тези страдания?“ – Казвам: Защото твоето дете е умряло. – „Ами как ще се оправи светът?“ – Като се повърнете към Бога и почнете да живеете разумно.

Съвременните хора мязат на онзи средновековен лекар, който лекувал своите пациенти, като им давал топла вода да пият и им пущал кръв. Изгубили сме този вътрешен мир в себе си, изгубили сме Бога в себе си. Човек, който се отдалечи от Бога, ще има вечни мъчения. Но сега да се повърнем към оная мисъл велика, която Христос е говорил на Своите ученици: „В света скръб ще имате, но за да имате мир в себе си, трябва да имате Господа в себе си.“ Питам ви: Ако вие живеехте във времето на Христа и ако Христос ви проповядваше, щяхте ли да Го разберете? От 72 ученици, които имаше Христос, само 12-те Го разбраха. Защо хората не искат да разберат Христа? – Защото търсят по-лесния път.

Отива някой българин на гости и като се понапил, почнал да се качва на коня си откъм опашката му. Пипа, пипа и не може да му намери главата. Казва си: „На този кон къде му се намира главата, сега беше на него?“

По-приятно разположение от мира няма, то е едно от великите блага. И ангелите тъгуват за този мир. Да имаме мир в себе си, значи да имаме Господа в себе си. В какво се състои този мир? Разумният

живот се състои в победа, без победа не може да имаме мир. Ако те победят, ти не можеш да имаш мир. И преди няколко време аз привеждах за пример онзи американски говедар, който, като му се паднали 30 000 000 франка наследство, напуснал говедарството, отишъл в Сан Франциско и дал банкет на целия град. И като разпилял всичко, отишъл си и станал пак говедар. И ние, съвременните хора, приличаме на този говедар. Този живот, който сега имаме, той е най-ценният, най-важният. Сегашното съществуване на човека важи повече, отколкото всичкото негово минало съществуване. Ако един човек не може да бъде търпелив към говедата, когато пощръклеят, и като цар пак такъв ще бъде той. Не мислете, че човек лесно се възпитава. Туй търпение, тази благост, която имаме, още не е търпение, още не е благост. Изгубите ли мира си, вие сте говедар.

Сега мисълта, която искам да ви оставя, е: Мирът, който Господ ви го е дал, пазете го. Ако овчарят е облечен в царски дрехи, а царят – в овчарски дрехи, те си остават все същите – овчарят ще си бъде овчар и царят – цар. Цар може да бъде всеки човек, който опазва живота, който Господ му е дал. Та тъй, като вникнем в живота, трябва да разберем, че този живот, който имате сега, е най-добрият живот, който Господ може да ви даде.

И съвременните хора не може да говорят много за слънцето, защото техните центрове не са толкова развити, да разберат добре слънцето. Ние за слънцето сега знаем само неговата външност; знаем, че то има само четири елемента, обаче какво е състоянието на слънцето, европейските философи още не знаят.

Как е възможно да излезе човек от Бога? Как бихте вие разбирали „излязох“? Това са математически отношения. При сегашните условия е важен мирът, важна е победата. Мир и победа са

необходими за развитието на човешкия мозък. Мирът и победата са необходими за развитието на човешкото сърце и т.н.

И учението на Христа е учение за изправление на човешките грешки и само когато изправим тия грешки, ние ще дойдем до онова положение да разбираме. Именно сега, в тоя живот, вие трябва да придобиете мир и да придобиете победа. И в своите наблюдения аз виждам колко вие имате в себе си тоя мир. Христос казва: „В Моя ум не може да има две мнения.“ На този мир, на тази именно победа се дължи подтикът, който има днес. Ако кажете от кръста, на който сте приковани: „Прости им, Господи“ – добре е. И като дойдете на Голгота, пазете едно правило: „Прости им, в Твоите ръце, Господи, предавам духа си.“

Изпяхме „Изгрява вече ден тържествен“.

Беседа, държана на 24 октомври 1920 г. 10 ч. и 40 мин., В. Търново.

ДВЕ ЛЕПТИ

Изпяхме „Благославяй, душе моя, Господа“.

Отче наш

Ще ви прочета няколко стиха от 21 глава на Лука: „И като погледна Исус, видя богатите, които туряха даровете си в съкровищницата. А видя и някоя сирота вдовица, която тури там две лепти. И рече: Истина ви казвам, че тая сирота вдовица тури от всичките най-много, защото всички тези туриха в даровете Божии от изобилието си: а тя от немането си тури всичкия си имот, колкото имаше.“

Христос прави една малка забележка върху онова, което богаташите дали и онази вдовица, която била най-бедна. В тия Христови думи се крие великият закон. Тя турила всичко, що имала. И спънките в живота се дължат на това, че ние не влагаме всичко, което имаме. И държавите, и те правят същите погрешки. Държава, която воюва, всичко влага. Писателят, когато пише, влага всичкото си знание. И духовните правят същата погрешка, че не влагат всичко, което имат. И съвременното християнство прави същата погрешка, че не влагат всичко, каквото имат. Анания и Сапфир скриха. Законът е такъв, че отива ли човек при Бога, трябва да вложи всичко. Когато житното зърно положат в земята, то не влага ли всичко в земята? Противоречия много може да се явят. Ако един ученик се вдълбочи и в търговия, той нито като ученик ще бъде добър, нито като търговец. Не може да стане и лекар, и дипломат, защото тогава нито като лекар ще бъде добър, нито като дипломат. В едно направление трябва да се вложи енергията. Примерът за тази, бедната вдовица показва нейната

смелост, тя не мисли за утрешния ден какво ще стане. Човек трябва да вложи всичко, за да ви помогне Господ. Той не иска сълзи, иска да работим. И аз ви казвам на вас всички ви, че вие не вложите ли всичкото си имание и да се решите да служите на Бога, то аз не искам повече да се занимавам с вас. Ако вашето дете не иска да се учи, то бащата и майката не могат да го направят учен.

Добро и зло вървят заедно. Абсолютно само по себе си не може да бъде добро и зло. Доброто и злото не са по наследство. Добродетелта не е капитал по наследство. Щом вие изопачите вашето настроение, вие се спъвате.

Има два вида даване: ако аз дам 2000 лева на някоя бедна жена, вдовица, или пък на някой разбойник, питам – где е доброто? В парите? В двамата ли? Или в човека? Злото е в избора на даването. Тези, които убиха Стефана, кои бяха? Те бяха тогавашните християни. Евреите не можаха да дадат всичко на Христа. (Примерът за пчеларя, който имал няколко кошера. Учителят му казал да си определи няколко роя за Господа, а той не се съгласил, дори това му се сторило много и след като не послушал съвета му, още същата година измрели всичките му кошери.) Даването е законът. На 150 кошера ще дадеш един за Господа. Трябва да даваме това, което Бог ни е дал.

Ние, съвременните хора, казваме: „Ама ние трябва да се грижим за себе си.“ Ами като се грижим за Бога, не се ли грижим и за себе си?

Разликата между физическия живот и духовния се състои в това, че физическият свят обема много малко пространство. Както във физическия свят има живот, така и в духовния свят има живот. Следователно какъвто сте бил във физическия свят, такъв ще си останете и в духовния свят.

(*Примерът с агнето. Агнето било на 100 метра по-високо място от местонахождението на вълка и агнето ругаело вълка. И вълкът*

като видял, че не може да засегне агнето, казал в себе си: „Не ти струва месото“ и спокойно си отминал.)

В духовния свят има друг закон, който препятствува на злото. Отдалечавайте разумния свят от злото. В духовния свят нямаш възможност да правиш зло – злото можеш да направиш само на земята. Злото е наше дете, създадено от човека. Всички злини на земята са рожба на човека, на които дяволът е баща, а светът майка. Значи злото е дяволът. Колкото дяволът е отговорен, че е крал, толкова и човекът. 25% се пада нам. Злото ако не се храни, зло не може да се прави. Едновременно човешката душа може да стори и зло, и добро. Всеки човек е творец на собствената си съдба.

Щастието или нещастието в нашия живот зависи от нас. Защо тази вдовица вложи всичкото си богатство в общата каса?Тази вдовица е имала високо съзнание, тя надминава много съвременни християни. Сега аз не искам да остане тази мисъл, щото вие да вложите имота си в тази обща каса, защото, ако вие го вложите, на мене нищо няма да придадете. Когато имате и давате, винаги да мислите, че сте могли да вложите повече, отколкото сте вложили. Всякога трябва да мислим, че не сме дали това, което сме могли да дадем.

И тогава ние ще приличаме на ония двама светии, които, като пътували в пустинята, единият от тях видял един голям казан със злато, и като го видял, уплашил се и подскочил настрана. Тогава другарят му отишъл да види какво станало с него, но като видял, че това, от което се уплашил другарят му, било злато, натоварва го на една кола, отива в Александрия и почнал да го раздава на бедни, вдовици и нуждаещи се и така го раздал всичкото. После отишъл да види и попита Господа дали е изпълнил волята Божия, а Господ му отговорил: „Твоите добрини не струват толкова, колкото

подскачането, което другарят ти направи, когато видя златото." С любов да вършим благодеяния, тогаз е истинско, не е ли то с любов, нищо не струва.

Във Варненско преди няколко години разбойници горили с пиростия един богат човек, докато го принудили да каже къде са парите, които задигнали. И когато после се научили съседите му, почнали да го осъждат защо си дал парите, той им отговорил: „Вам седяла ли ви е гореща пиростия на врата?" Сега в църквите се заканват: „Ако не дадеш, ще отидеш в ада." Това е даване без любов. Не може човек да приеме Божието благословение, не може да има Божието благоволение, ако не вложи всичко като онази вдовица. Бог не се нуждае от нашите пари и къщи. Срамота е църквата да има имоти, срамота е майката да иска да я осигуряват синовете ѝ.

Приятелство не може да има, ако всичко не се даде; братство не може да има, ако всичко не се даде и т.н. Сега имате истинското положение, дадеш ли половината – не стига. 2000 години Христос е лъган. Молиш се да ти даде и даде ли ти, обещанието си забравяш. Сега и вие ще се върнете към първото си положение. Можете ли вие да имате положението на тази бедна вдовица, която пари не е имала, и затова е имала знания и познание. Тя представляваше голям скъпоценен камък. Можете да помагате на вашия български народ само тогава, когато вложите всичко, каквото имате, в Господнята каса.

Ние трябва да правим строго разграничение между човешките неща и между Божествените неща.

Народът е Божествено учреждение, а държавата – човешко учреждедение. Човешки са държавните закони и са преходни, а Божествените закони са вечни. Държавата е звяр, а народът овца.

Искам да остане във вас тази мисъл: да живеете с любов към Бога. Без любов към Бога не може да се служи, но не тази любов,

която сега имате. Сегашната любов е неузряла. Сега и майчината любов е изродена. Трябва всичко да дадеш и да забравиш.

В Стария завет обръщението е колективно. Христос никога не се обръща колективно, Той се обръща лично към всякоя една душа. Той не се обръща към народа, а се обръща поотделно към всеки един човек.

Християнството не иска да се строят църкви, защото всеки човек е църква, цар, баща, свещеник за себе си, живее ли добре. Дружество „Подкрепа“ изяде парите на хората. Христос дири индивидуална, а не обща душа. Всички, които искат да поправят другите хора, аз ги наричам, че те са непоправими. Не си правете самоизмама да мислите, че друг може да ви даде добрини, щастие и благо. Вие сами може да се повдигнете.

В България няма човек, който да познава Господа. Трябва да познаваме Господа такъв, какъвто си е Той. Вие сте от 20–30 години християни, аз бих ви попитал: Какъв е вашият Господ, виждали ли сте Го? Господ, Той се различава по това – развълнуваш ли се и проговори Господ, ще се успокоиш. Първата дума, с която Господ е започнал, е: „От всички дървета ще ядеш, но от дървото за познаване доброто и злото няма да ядеш. „Кое е това дърво? То е човешкият егоизъм. Живееш ли сам – грозно е, а дадеш ли всичко и живееш ли с Господа, там е спасението. За в бъдеще ще бъде ужасно. Минали грехове идат, идат, идат. Не ви съдя. Христос не е за съдба. Турете точка на днешния ваш живот и започнете още сега с новия живот.

Като извадите главата на човека с гръбнака без ръцете му, той прилича на една голяма змия. И знаете ли колко страшна змия е човекът?

Когато дойде време да се жени една мома и ако майка ѝ е събирала всички нейни шапки, кукли, панделки, питам аз, ще трябва

ли майка ѝ да ѝ даде тези детински играчки? Не, тя трябва да вземе само най-новия си костюм, а всичко друго да остане за по-малките нейни братя и сестри. Туй се отнася до онези моми и момци, които са отраснали вече, които са по на 20–21 години. Христовото учение е за деца, а не за стари хора.

Сегашният Господ, Когото аз познавам, казва тъй: „Всякой, който дава всичко, благоприятен Ми е, а всякой, който дава наполовина, не е приятен на Бога.“ Англичаните казват: „Когато Господ мене ме обърне, същевременно обръща и кесията ми.“

Никакви дружества няма да подобрят положението на съвременното човечество.

За мене страдание няма, за мене мъчнотии няма, за мене противоречия няма. Искам и вие като мене да намерите тоя същия Господ, в противен случай Александър Стамболийски ще ви вземе парите и ще ви тури в затвора. Христос, Който идва в света, ще помете всичко – и църква, и държава, и всичко. Нас не ни трябват вече кръстове, ще ги турим отвътре.

Казва някой: „Благословен Господ Бог наш.“ Ами ти благословен ли си?Ти, приятелю, влизал ли си в средата на огъня като св. Пантелеймона? Аз бих желал да носят за в бъдеще всички владици корони, оплетени от добродетелите.

Един велик проповедник в Америка, като проповядвал, винаги притурял думата „но“, за всяко нещо казвал „но“. Като свършил проповедта, идват при него слушателите, поблагодарили му за хубавата проповед, като му казали, че проповедта му била отлична, „но“. И при мене, когато идват някои, аз казвам „но“.

Като ви проговори Господ веднъж, вие други хора ще станете.

Онова дете, което е родено от благородна майка, то се отличава. Онзи ученик, който е възпитаван от добър учител, и той се отличава.

Оставете всекиго да опита всичко в света, че тогава му помогнете.

Бъдеще може да имаме само тогава, когато ние вложим всичко, каквото имаме, за Бога. Останем ли си все такива, каквито сме си били, то ще имаме такива велики страдания, такива катастрофи, че и вие ще се смаете. Цяла Европа ще бъде подложена на такива непоносими страдания, които ще продължат дотогава, докато хората съзнаят своите погрешки и се обърнат към Господа.

Аз днес нямаше да ви говоря, но аз ви говоря сега, защото Господ ми говори, и ако вие не постъпите така, според както Господ ви говори, то ще ви сполетят такива големи нещастия, че ако аз един ден ви срещна и ви видя, че сте нещастни, ще зная, че това нещастие ви е сполетяло само защото не сте послушали това, което Господ ви е говорил.

Приложете това, що ви говоря. Бъдете сега герои вече. Богатият и сиромахът досега само са вярвали. От сега заприличайте на тая вдовица и ще кажете: „Щастлив онзи ден." Бъдете свободни, ако можете доброволно да изпълните. Ако не сте на 21 години, не е още дошло времето да го изпълните.

Изпяхме „Любовта е извор".

Беседа, държана от Учителя на 30 октомври 1920 г., 11 ч., В. Търново.

ТОЧКА, ЛИНИЯ, ПЛОСКОСТ, КУБ

Изпяхме „Ще се развеселя“.

Учителят прочете 17 глава от Евангелието на Йоана: „Това изговори Исус, и възведе очите Си на небето и рече: „Отче, дойде часът: прослави Сина Си, да Те прослави и Син Ти.“

Изпяхме „Благословен Господ Бог наш“.

След това Учителят каза: Ще ви говоря върху 10 стих: „И всичко Мое Твое е, и Твоето Мое, и прославих се в тях.“

Този е дълбок стих по съдържание. От 2000 години още не е проучен и разучаван неговият смисъл.

Всички вие, които сте ходили на училище, учили ли сте геометрия? Учителят ви е разправял що е точка, линия и т.н.

Но в изучаването на един предмет има три положения. Те са: качество, сила и жива сила. Да вземем любовта. За да я разберем, трябва да я изучаваме като качество, като сила и като живо същество. Що е точка? Това е качество на линията. Линията е сила на точката. Всякой човек е точка, а като се съедини с друг, двамата образуват линия. Тия двама като се подвижат, образуват плоскост, а четирима души като подвижат плоскостта, образуват куба. Значи човек е основната точка, която образува линии, плоскости и кубове. Това учение може да го разберете само когато го приложите. Ако вие стоите на брега на една река и от отсрещния бряг иде друг човек, и вие, като си подадете ръката, да го хванете, ще образувате линия. Когато ловят риба двама рибари, и те образуват линия. Христос казва: „Всичко Мое Твое е, и Твоето – Мое“. Онези, които не разбират смисъла на тези думи, казват: „Страшно е това нещо.“ Ти докато не

подадеш ръката си другиму, не може да се ръкувате. Христос казва: „Всичко Мое Твое е“ – значи подава ръката Си и Господ Му подава Своята ръка. И хората така трябва да правят, но те така не казват, а само казват: „Боже, дай ми“, а те не дават. Пита някой: „Трябва ли аз да се разтворя за светлината?“ Не питай никого, но веднага разтвори прозорците, защото ти си на правия път, щом като търсиш светлината. Аз наричам всички ония хора, които не отварят прозорците на душата си за светлината, лукови глави. Вземете една лукова глава и вие ще видите, че тя се състои от няколко люспи и ципици, има миризма и има малко лютивина на вкус. В това сравнение има една аналогия между човека и лука. Лукът, който има претенция, като го свариш, той нищо не струва. И човек, който мисли, че е нещо, Господ го туря в гроба и така го сварява.

Ние често се обиждаме от някоя лоша дума, казана от някого. Например кажат ни „вагабонтин“. Ако не вършим волята Божия, а само вземаме и не даваме, значи, че ние сме спрямо Бога вагабонти.

Аз трябва да бъда обиден не от казаната дума, но от отношенията спрямо другите – ако на един страдующ мой брат не му помогна.

Всякой, който не дава своето си на Бога, той е вагабонтин. Като кажете: „Всичко, каквото имам, Твое е, Господи“, само тогава сте човек. Като кажете така, и светлината казва: „И всичко мое е твое.“ И тогава ще видим плода на тази Божествена истина. Не можете да имате веселие, щастие, блага, здравие, ако не кажете в себе си: „Всичко, каквото имам, Господи, Твое е.“ Ако едно цвете е затворено и ме пита какво трябва да направи, аз ще му кажа да се разтвори, за да даде възможност на светлината да проникне вътре.

Линията показва направлението на точката. Точката всякога се движи около себе си, тя не се движи извън себе си. Ние сме точка на Божественото съзнание, то е центърът.

Малко и голямо нещо, това е нещо относително тук, на земята.

Ако кажем, че Слънцето е по-голямо от Земята, то е значи близо. Следовател но нещата са малки, когато са далеч, а големи, когато са близо. И ние, когато сме близо до Бога, сме големи, а когато сме далеч, ние сме малки. Например Слънцето, което е 92 000 000 мили далеч от Земята, ние го гледаме като една топка, а при това то е един и половина милион пъти по-голямо от Земята; но ако бихме го гледали още по-отдалеч, щяхме да го виждаме като точка. И така, нещата имат съотношение от самите нас как и къде се намират. Както и онзи турчин, който от селото си никъде не излизал, казвал за Франция: „Фраца, Ляпца Чак билюк дилдър.“ Значи, че Франция не е много голяма, но селата ѝ били големи. Когато ние кажем на Господа, че всичко наше е Негово, тогава и Той казва, че всичко Негово е наше. Това е едно растене. Ние много пъти мязаме на снежни топки, които, щом се търкалят, стават големи, но щом слязат в долините, се стопяват и се изгубват. Когато дойдат страданията, и ние се стопяваме. Ние трябва да пазим в нашето съзнание тия различия. Така са и съвременните учени, които са свършили по разни науки: по правото, за инженер, за лекар и т.н. Те си мислят, че са много учени и си представляват, че са много големи, но след време, като се измени науката, те стават прости. Виждали ли сте някоя нагиздена жена с копринена рокля, накичена с кордели, като ходи, се надува, пъчи се, върти си главата наляво-надясно, да види дали я гледат отвсякъде, като си мисли, че всичкото величие се състои в нейната рокля? Но при нещастие всичко напуща. В живота ние често постъпваме както

малките деца, обичаме да правим неща, които ни забранява Божественият закон.

(*Пример: едно дете обичало да яде скришом захарта, която майка му била скрила в една кратунка. При всичките съвети на майка му то все продължавало скришом да си взема. И тогава майка му, за да отвикне детето си от лошавия му навик, вместо захар сложила в кратуната раци. Когато отива детето пообикновеному да си взема захар, бръква в кратунката и раците хващат ръката му.*)

Така и вие често бъркате в тази кратунка – живота.

Всичката радост, която имаме, трябва да съзнаем дълбоко в душата си, че тя е от Бога, а не да чакаме да ни дойде отвън.

Този стих трябва да се приложи в новата епоха по този начин.

Като дойде някой при мене, аз няма да му дам пари, няма да му дам и дрехи, но ще му дам едно житно зърно и ще му кажа: Иди и посей това зърно. Ще му дам вълна и ще му кажа: Иди опери и изпреди тази вълна. Ще му дам материал и ще му кажа: Иди и си построй къща и т.н.

Двама като се обичат, образуват линия. Например жената представлява точка, заедно с мъжа образуват линия и после с децата се образува плоскост, а всички като се стремят към Бога, образуват куба. И така, точката е човекът сам. Линията са двамата. Плоскостта са четиримата, а кубът е стремежът към Бога и растежът в живота.

И тъй: „Моето е Твое и Твоето е мое.“ Приложете го във вашето съзнание и ще бъдете щастливи.

Изпяхме „Събуди се, братко мили“.

Отче наш

Беседа, държана на 7 ноември 1920 г., В. Търново.

ЕДНА ГРЕДА

Събрахме се само приятелите от Търново на брой 16 души.

1. Константин Иларионов, 2. Атанас Бойнов, 3. Иван Дивитаков, 4. Райко Борисов, 5. М. Костанов, 6. Елена Иларионова, 7. Парашкева Бойнова, 8. Венета Дивитакова, 9. Зорница Петкова, 10. Марийка ..., 11. Стефанка Симеонова, 12. Мария ..., 13. Фанка Христова, 14. М. Каратова, 15. Сийка Динова, 16. Елена Костадинова.

Учителят започна: Днес ще пристъпим към една работа поопределена. Знаете малките деца, докато са малки, как се отнасят с тях майките им, биват по-снизходителни, а когато поотраснат – повзискателни.

Ако вие искате да придобиете знанието в дома с галение, вие това не можете да го постигнете. Та и мнозина от вас, ако идете тук, да бъдете галени, просто ще изгубите времето си и нищо няма да се научите. За придобиване на знанието има разни способи. И тъй, светът, животът, и той е едно училище. А Божественото училище е за съзнателните хора. Когато детето тръгне в училището, трябва да се отрече от баща си и майка си, от братята си и сестрите си. Така и за тези, които искат да следват Божественото училище, трябва ли да напуснат родителите си? Не, а само ще трябва да посветят времето си за придобиване на Божественото знание.

Аз искам в седмицата да посветите само един час време в мълчание и в дълбоко размишление, като се разделите на две групи. В тия размишления няма да обръщате внимание кой как стои, а да се съсредоточите и вглъбите в себе си дотолкова, че да не обръщате внимание кой какво прави от страна на вас.

Вие ще вземете петъка за тия събрания, и то от 8 до 9 часа вечерта.

Всякой ще си носи своето Евангелие и в някой случай може да прочете някоя глава от Евангелието, и върху прочетеното всеки сам да разсъждава. Това ще бъде приготовление за съсредоточаване в себе си.

Който не може да мълчи, който се страхува, който не може да се учи – ученик не може да стане.

Когато ви дойде една лоша мисъл, вие трябва да я отхвърлите моментално. Старайте се да придобивате знание вътре в себе си.

Аз наричам истинско знание това, когато сте недоволни от нещо, да знаеш как да постъпиш, когато имаш каквато и да било неприятност, да можеш да я обърнеш на добро.

През лятото ще се събирате в 7 часа. Този час ще го наричате „час на занимание". При идването на мястото, гдето се събирате, само ще се приветствувате с лозинката: „Няма любов като Божията любов. Само Божията любов е любов."

Може да мълчи само човек, който няма цирей. Това е една дисциплина на ума ви, а понякога може да се каже и дисциплина на сърцето.

Всяка наша мисъл трябва да оздравее. Ще гледате между вас да си създадете инициатива. Не трябва да стоите като вързани коне. Ако ви дойде един дълбок подтик вътре в душата ви да направите някое добро, не ходете да питате другиго, а изпълнете това, което ви говори вътрешният глас.

По-добре е дълг със знание, отколкото да нямаш нито знание, нито дълг.

Добър живот без страдание е невъзможен. С това ще имате една нова опитност и ще придобиете някои неща, които при друга опитност не можете да придобиете.

Всичките погрешки в нашия живот, те са все от старите хора. Как иде старостта? Щом човек напусне любовта, той остарява. Ако една мома я напусне любовта, тя остарява. Хора, които имат любовта в себе си, те винаги са млади и никога не остаряват. Ще ви дам едно разяснение.

Един писател, докато мисълта е в него, то е сила, а след като напише една книга, то е качество, а когато я прочете някой и извлече полза – то е живата сила.

Посаждаме семка, тя пониква, това е сила, но като даде плод – това е живата сила. Животът на човека се състои все от такива посадени семки. Аз считам един човек за положителен само тогава, когато всичките братя вътре в него са на един ум и са в съгласие.

Това е окултната страна на новото учение. Винаги ще се събирате чифт, а не тек. Това е за числото на учениците от тоя клас. Ако се породят някои мъчнотии, то впоследствие ще ги изгладим. Ако не се научите да се концентрирате, то ще мязате на една застояла вода на едно блато.

Когато сте в съзерцание и отвън на вратата се хлопа от някого, ще считате, че държите една греда, която, ако я пуснете, за да отидете и отворите на тогоз, който хлопа, ще се събори зданието, което тази греда подпира. По-важна е работата ти с Бога, отколкото с тогова, който хлопа, който ще да бъде.

С убийството на първия човек се основа черната ложа.

Беседа, държана от Учителя на 8 ноември (понеделник) 1920 г., 10 ч. В. Търново

ГДЕ Е ПРАВИЯТ ПЪТ?

Где е правият път? – В страданията. Те ни показват веднага правия път. В правия път са страданията. Някой трябва да мине през река, обикаля покрай брега, за да търси удобно място – брод, за да мине. С това се забавя. Но ако види зор, намери се пред опасност, веднага влиза в реката и намира правия път, без да гледа има ли брод, или няма, не мисли дали е плитко, или дълбоко.

Беседа, държана от Учителя на 27 декември (понеделник) 1920 г., на обяд Шумен

1920 г., Русе

ТРИ ЗАКОНА

Във всяка комуна трябва да има три закона:

В името на Любовта Божия да се прави добро – това е духовният свят.

За благото на душата си можеш ли да правиш добро, а не да я товариш с грехове – това е Божественият свят.

За благото на ближния си – това е тялото ти. То трябва да бъде здраво. То е волът ти, добичето ти и пр., с които работиш. Трябва да гледаш и неговите интереси. Ближният е тялото. Бог, това са всички блага, с тях не трябва да се злоупотребява, иначе ще се затворят всички каси. Не трябва да искаме онова, което не ни трябва. Всичко, което искаме, ще се изпълни по волята ни – добро или зло, според мислите ни и желанията ни.

10 ч. и 15 мин.

Из разговор с учителя в дома на брат Н. Ватев

Разказва Учителят примера: един царски син се оженил за една селска дъщеря. Направил ѝ палат, но ѝ казал, че тя сама ще си мете палата, слугиня не ще ѝ дава, за да не забрави своя произход. Селската дъщеря – това е нашата душа, която трябва сама да си слугува, а не да ѝ слугуват. Понякога тялото не иска да върви там, където иска да отиде душата – това става, защото тялото е много хлускано, чрезмерно изтощавано в работата.

Магарето минава вода или мост, като се хване за опашката и дърпа назад. Магарето е много упоритият ум, но понеже опашката е неговият ум, ако се хване тя, то веднага почва да мисли и отстъпва.

Тялото на човека е съставено от милиарди души, събрани наедно. Те са разумни същества и не можем да пренебрегнем тяхната воля, тяхното мнение. Затова, като прекаляваме с някой орган за работа, клетките му, душите на тоя орган заболяват, стачкуват, загдето сме злоупотребили с тях. Само стомахът има 10 милиона души, разумни същества, които работят за нас, да ни приготвят каша, сокове, за да се погълнат в тялото и го нахранят.

Сега ние живеем миналия си живот. В бъдеще ще живеем сегашния си живот. Каквото сееш, това ще никне, това и ще жънеш. Ние сме християни. Що е християнство? – То е освобождение от миналия ни живот. Следователно сега трябва да сеем само добри семена в мисли, желания и дела – сърце, ум и воля. Животът има висок смисъл, всеки трябва да намери тоя смисъл на живота. Най-добрият учител в живота са опитностите, не трябва обаче да изпускаме да се ползуваме от опитностите на другите души. Хората могат да се ползуват от пчелите. Идете при един пчелин, постойте при пчелите, наблюдавайте ги, изучавайте с интерес техния живот и ще се ползувате твърде много. Там има голяма хармония, магнетизъм, ще ви предадат чрез внушение лекуването. Неврастения там се лекува. Всеки от вас трябва да има по 1–2 кошера, да ги изучава и черпи поука от тях в хармония, с трудолюбие.

Да отглеждаш плодни дръвчета – добиваш настроение. Всеки от вас трябва да отглежда няколко плодни дръвчета от разните видове. В ябълката има чистота – там няма омраза.

И в търговията има добра страна. Каквото продавате на хо

рата – това и ще ги научите, и там сте проповедници. С добрата стока давайте добри мисли на хората и те ще мислят добро за вас. Това е по новия закон, макар че старият търговец намира, че това ще му даде загуба. В търговията трябва да се помни, че големите реки – печалби – се образуват от малките приточета – малките печалби. Не трябва да търгуват приятелите с продукти, които носят карма и които подлежат на разваляне. Всяка покупка и продажба между приятелите и изобщо в търговията, макар и с външни от нас хора, трябва да се ликвидира и уравновесява веднага.

Най-добрата търговия е в производство. Приятелите трябва да обикнат производството в пчеларство (10–20 кошера), овощарство, зеленчукова градина и житни храни.

Обръщенията ни с животните трябва да бъдат добри. Ще има за в бъдеще закон за доброто обръщение с животните и колко да се товарят. Моторните плугове и другите нови земеделски оръдия освобождават вече доста много животните от работа. Човек трябва да се запита: „Мене ако турнат в работа да ора тежко, добре ли ще ми бъде?“ – Така ще намери правилния отговор и да го приложи в живота си.

В стремежа си да се осигурят, хората се крадат: слугата – господаря си и господарят – слугата си, и ето защо е нарушена хармонията. Лошият живот се състои в еднообразието. Трябва да се работят всички изкуства и всеки, дето иска, да отиде да работи, ето комуната. Всичкото зло е в личните интереси. Досегашният слуга трябва да крепи мястото си на добрия слуга. Аз уподобявам сегашния човек с евангелския слуга, който, като щели да отчислят, намалят дълговете на длъжниците към господаря си, което и сторил, а върхнината взел за себе си, за да се осигури.

Бъдещият човек е като притчата за наетите работници, на които на всички са платили еднакво. Трябва да се работи малко, но качествено. Несполуката в началото на една работа е сполука в края на същата работа. По-добре да се почне с несполука и да се свърши със сполука. Така започна и християнството. Първият християнин, Христос, Го разпнаха, учениците Му се разпръснаха и казаха: „Свърши се с Него!“ Имаме обратния резултат: в края е сполуката.

Светът ще се оправи с даване. Носиш на гърба си торба жито 80 кг на 10 километра разстояние, занесеш го докрая, но паднеш изтощен и се свърши с тебе. Дай на първия километър половината от житото на друг и ще ти стане по-леко. Дай други 10 кг на втория километър, дай други 10 кг на четвъртия, други 10 на шестия и ще си отидеш вкъщи с 10 кг, но здрав. И сега, понеже хората доброволно не са давали, да им го вземат насила. Материалното се губи лесно – Господ го дава и го взема, но ако използуваме правилно, то не се губи.

Знанията се опитват на земята, а не се придобиват.

Ние трябва да сеем, а не да продаваме семето; защото нивите ще бъдат затревени и Бог ще ни каже, че много сме продавали.

Человек като дава – дава за себе си, но да го дава в името Божие, а не за себе си, в свое име. Иначе не се връща, а ще ни бият. Господ смирява хората. Вилхелм, казват, сега реже дърва, а не да чака Господ да смъкне гордостта му. Фердинанд, и той се смири. Плаче за България сега, но късно е вече.

Мойсеевият закон е добър. Трябва да познаваме законите много добре.

Всяка седма година нивата, лозето, дърветата почиват.

Всяка 49-а–50-а година е юбилейна – тя е година на връщане. Всеки има право на владение само 49 години, а на 50-та трябва да върне всичко владяно.

Сегашната комуна подразбира комунизиране на печалбите, а не придобитото, а то е комунизиране на труда отсега нататък. Готовото досега не се дели – ще се попадне в грешка. Готовото ще се изяде. Да се яде готово, хората се учат на леност. В комуната всеки може да си работи своя занаят, но приходите му да се внесат в общата каса на комуната. Дойде в комуната гост, брат, ще стои един-два, най-много три дена, на четвъртия ден трябва да си избере работа и да почне да работи с всички членове от комуната.

В новите порядки на живота човек не трябва да бъде роб на труда, както досега в старите порядки. Старото си отива безвъзвратно. Човек трябва да умее да си извършва сам потребната работа. Когато човек сам си свърши работата, няма да укорява майсторите.

Там, където хората се сдружат и има съгласие, там има и благословия – плодът се ражда в изобилие. Тогава и работата, като се разпредели между 20–30 души комунари, по-скоро се свършва. (Учителят вероятно говори за комуната в село Ачларе край Русе.)

11 ч. и 20 мин.

Там, където земята е плодородна, има магнетически възли и като седнете на такова място, бързо си отпочивате. Където няма магнетически възли на земята, там плодородие не се дава. Комуната трябва да се образува най-първо, за да се тонират хората. Който дойде там, ще си почине, ще се ободри и ще почне да работи.

11 ч. и 45 мин.

Пентаграмата се съчетава с краските:

най-отгоре ясносиньо – Истината,

ясночервено – Любовта,

ясножълто – Мъдростта,

яснозелено – Правдата (съдийската маса),

златисто (узряло жито) – Добродетелта.

Розовата краска е за обичта. Аз ще взема да направя един ден едно описание на цветовете от пентаграма.

Красniките от пентаграма съответствуват на удовете от човешкия организъм.

Ясносинята краска е за духовния човек.

Ясночервената краска – за сърцето, дробовете.

Ясножълтата краска – за ума.

Яснозелената краска – за жлъчката, черния дроб.

18 ч.

Трябва да се следи всяко дете, когато се роди, какъв глас издава, с какъв тон започва своя живот. Едно започва с „до“, друго с „ре“ и т.н. Това ще ни покаже какъв ще бъде неговият живот.

20 ч.

Вечерта се състоя събрание на братята и сестрите от русенския кръжок. Прочетена бе от ръководителя брат Никола Ватев написаната на пишуща машина беседа от Учителя „Молитвата“ – „А ти, кога се молиш, влез в скришната си стаичка и се помоли Отцу твоему и Отец, Който види в тайно, ще ти въздаде наяве.“

20 ч. и 30 мин.

Разговор между Учителя, Ватев, Иларионов и Сотиров върху политиката. (Тайна сия велика есть.) – На света шалварите ще затреперят от политическите събития и природните стихии, които започват от 1921 г. нататък.

23 ч

Беседа, държана от Учителя на 28 декември 1920 г., вторник, Русе

НЯМА ЛЮБОВ КАТО БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Тази година искам нарядът да се изпълни чисто по Дух, т.е. да бъде чисто духовен, а не по буква.

Няма престъпление, което да остане ненаказано. Страстта е равна на всичките чувства и способности. Напущал ли е някой жена си, за да види как се напуща и обратното. Знаете ли, че в четири прераждания едва може тя да се освободи от него или той от нея? Плътската любов произлиза от много ядене. Най-благоприятните часове за молитва са сутрешните, преди изгрева на слънцето, и после, като имаш скръб, когато си подложен на изпитания.

Всичко ще се уреди. Настоящето ще бъде едно приятно възпоминание за бъдещето.

(Някои братя имаме само за баласт.)

Скръбта е добрата мома. Радостта е красивата мома – тя е изменчива. Нужно е да се възпита първо умът, защото той е развратил сърцето. Онзи, който върши престъпление, той е господар. Слугите никога не вършат престъпление.

Размишлението за молитвата е само да се свържем, да си помогнем, но същественото е, че никой не може да ни отдели от Бога, че никой не може да ни отдели от светлината, че мъчнотиите могат да ни сломят, но от определения път никой не може да ни отдели. Размишлявайте върху даденото ви изречение: „Няма Любов като Божията Любов.“ Любовта всичко ще изправи. Ние нея не можем да я задържим. Тя е като светлината, колкото и да я затуляш, тя е неуловима и е навред. Когато мислим за нея, тя идва и изчезва, за да дойде пак. Тя изчезва при всяка лоша мисъл. Любовта бяга от полъха на всичко отрицателно. Всички нещастия, които ни сполетяват, идват

от хората, а не от Бога. Когато Господ иска да накаже някого, оставя го на хората. Най-добре е за всичко, което ви се случва, да казвате: „Няма Любов като Божията Любов.“

Беседа, държана от Учителя на 29 декември 1920 г., 5:00 ч.

УЧИТЕЛЯ, ВАТЕВ, ИЛАРИОНОВ И СОТИРОВ

Прочетена бе 21 глава от Откровението.

Тази глава съответствува на събитията от XXI век. В по-малък размер съответствува на събитията от 1921 година.

Двадесетият век е на съдби. Двадесета глава на Откровението се повтаря в XX век. Ново нещо няма. Всичко се повтаря. Всичко ново – това е станало в духовния свят. Тук е само приложението на земята.

Гори – хора – дървета. Като избягам между дърветата, то значи между хората.

От окултно гледище земята има кухина вътре в центъра. Вътре в топката на земята има друга топка, която се движи. Всяка топка си има своя магнитен пояс. Земята в центъра си е най-плътна. Там има машинария, лаборатория, механици, които движат земята. Там е малката мистерия. Който се посвещава, трябва да слезе долу, да види. Малцина могат да слязат. Другите остават по нея отгоре. Всяка година има магнитни течения, по които може да се слезе до центъра. За там се отнася текстът на песента: „В бездната да слезем – хоругва да поставим“ от песента „Напред да ходим смело“. Тя е под 13-та сфера. Който падне, мъчно излиза. Остава за друга еволюция. Духовете, които сега връзват, там ще бъдат вкарани, поставени и земята ще бъде преграда да не излязат. Има само отдушници, там е поставен ангелът с меча на вратата, за да не излязат. Една душа, която излезе оттам на земята, е в рая. Когато някой каже „Черната земя“ – това е именно бездната.

Около нас има друга преграда, магнитна, други хора живеят. Ако тръгнем към слънцето, през тоя пояс не можем да минем. Там е астралният свят. Той е над нас, но граничи с тоя свят, както земята с

водата се опират. Тая материя, като отидем там, ще бъде под нас и ще ни се види като ефирна. Водата се крепи върху твърда почва – така е и с астралния свят. Много неща на земята не виждаме. Има места на земята, където човешки крак не е стъпвал. Хората не знаят земята, а само отчасти я знаят и познават. Земята под Тихия океан е скрита. Хората не я знаят. Тя ще излезе със своята девственост над водата. Сега имаме 5 континента, ще излезе и шестият над водата и ще е по-голям от сегашните. От сегашните пък някои ще потънат. Промени ще станат духовни, умствени и физически на земята. Русия има бъдеще заради Северния полюс. Той е светата земя, където никой досега не е ходил и не може да я превземе. Всеки, който е отивал там, си е счупвал краката. Промени ще станат и на небето – на Слънцето, на Луната, както и на Земята. Този живот си отива вече, заминава си, за да отвори място на новия живот. Става сега преустройство на всичката материя на земята. От Слънцето има грамадни магнетически течения, които вдигат континента и го зонират. Тази земя е грешна, има големи нечистотии, трябва да се измие. Ще останат големите гори в Русия, в Америка, където на 4–5 000 километра човешки крак не е стъпвал. Африка е била континент на черната култура (раса), тя е част от друг един грамаден континент, който е потънал. Черната магия е култура на тая черна раса, която заради греховете си е потънала – това са лемурите. Големи територии са били. Атланта е жълтата раса. Сега иде същото и за бялата раса. Нейният континент е Европа. Черната раса са били безчувствени, страдания не са имали. Те са започнали от скоро да се събуждат. Ако удариш желязо о ръката му, болки не е чувствувал. Атлантида е била раса на чувствата. Бялата раса е раса на интелекта. И тя ще потъне. Тук е законът на необходимостта. Ще се потопи цял континент, за да се спаси светът. Ще излезе нов грамаден континент от Великия океан,

а сегашният ще бъде един остров Европа. Ще остане един голям остров на белите. Част от Азия, Франция, Белгия, Париж потъват вече. След прокопаването на Нил в Египет се създава египетска култура и черната култура в Африка се изолирва. Има проект Сахара да се наводни – ще бъде море и тогава около него ще бъдат създадени културни места. Сахара е по-ниска от морския уровен. Климатическите условия ще се изменят.

Човешкият дух трябва да се пригоди към новите условия на живота. Магнитната вълна, която иде, може да изгори цялата земна кора – повърхността ѝ. Духовните хора ще се приспособят веднага към новите условия, а хората на света не ще се приспособят и ще се лутат, ще бягат по земята, покой за тях не ще има. Тая магнитна духовна вълна ще повдигне земната повърхност над Великия океан, а ще потъне Европа – континентът на бялата раса.

10 ч.

Не всеки човек, който ни прави зло, е неприятел. Едно зло е за наше добро направено. И тоя човек не ни е направил зло, а добро. Съвременното общество няма мерки за един постоянен морал. При птиците е по-добре. Соколите не ловят птички, когато те мътят. Вълкът, докато по-рано не отвори устата си, не може да яде овцете. Догде се простира собствеността на една монета? Металът не е на човека. Следователно има граница на собствеността. Престъпникът е с раздвоен поглед, а чистият човек е със съсредототочен поглед.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ ОТ ЧАСТЕН ХАРАКТЕР

Интересувах се за бъдещата ми дейност в духовно и материално отношение от сега, с излизането ми от военна служба.

За Санка. Да вари парички (плода от драката) с цвят от босилек половин час и да пие водата – два пъти на ден по една кафена чаша. Има остатък от бронхит и ще се изчисти. Чистият въздух през пролетта ще помогне.

За Марийка. Прекарва преминаване към друга възраст – нищо не ѝ е. Когато главата боли – страда коремът. Когато стомахът боли – страда мозъкът. Ще ѝ премине. Хармония и песни да има.

13 ч. и 45 мин.

Защо хората страдат? Защото духовете имат горе Великден. Хората ядат животните, а животните се обръщат в бацили тифузни и ядат човешките тела, и с това си отмъщават. Животните се питат защо има страдания? Отговаря им се: Защото хората долу на земята имат Великден, Нова година, Рождество, Свети Николай и пр. И когато хората се веселят и са най-радостни, дават на животните най-големите страдания. И небето наказва хората със същото наказание: животните ядат хората.

20 ч.

Всякога, когато умът и сърцето вървят заедно и са съгласни, ще има добри резултати. Трябва да има вяра. Ами че всеки има вяра, но трябва да се използува разумно. Комуна значи сцепление. Мир без жертви не може.

При сутрешните гимнастически упражнения:

Движението на ръцете е за развитието на сърцето, гърдите. Съсредоточаването е за възпитаването, усилването на ума.

Изпълнението на упражненията е за възпитаването, усилването на волята.

Беседа, държана от Учителя на 29 декември (сряда), 1920 г. Русе

С ДУМАТА „МОЖЕ“

Знанията са тор – ако не са пригодени за човека (за дървото), ще го изгорят.

Всяко дете да се проявява там, където има наклонност. Децата да се приучват на труд – сами да вършат своята работа, личната, щом могат да си я направят.

В 25 билиона пространство можем да вместим 3000 слънчеви системи като нашата.

Фламарион изчислява, че 29 стотинки от времето на Христа, сметнати със сложна лихва, дават число с 39 цифри, които, ако са дълг, ще се изплатят в 9000 години със злато от топка голяма като Земята, която пада всеки 9 минути.

Един народ с Бога всичко може, защото Бог е голяма величина, в която всичко може. С думата „може“ ние привличаме всички добри условия и успехът за работата е осигурен.

Тополата като календар

Ако първо падат долните листа – зимата е в началото,

ако средните – зимата е в средата,

ако горните – зимата е в края,

ако падат равномерно – зимата е дълготрайна.

8 ч.

Откровение 19:19–21

Птици = пролетарии, комунисти.

Глава 20 = XX век = век на съдене на земята = век на съдбата на земята, а не горе на небето.

Сегашните хора са в положението на магарето, натоварено със сол, което влязло във водата, клекнало, солта се стопила, излязло от

водата и ревало от радост, че се облекчил товарът. Втори път го натоварили с вълна, искало пак да хитрува. Клекнало във водата, но вълната се напоила и не могло да се вдигне вече. Сегашните хора са натоварени с вълна, а по-рано са били натоварени със сол. От малки причини хората клякат. Едно зрънце в крака на един голям юнак го накарва да куца и той турне „ножа в ножницата“. От малките неща хората се изменят лесно.

14 ч.

Има слънчеви урагани, които изхвърлят на 180 000 км вън от слънчевата повърхност огромни енергии, и пак се повръщат на Слънцето тия урагани.

Луната има към Земята само едната си страна. Какво има на другата ѝ страна, не се знае. „Тайна сия велика есть.“

За в бъдеще новата култура ще има да развие и открие много неща. Ще се установят съобщения с Луната.

Има космически течения към Слънцето и Луната и обратно към Земята. Като се вземат тия течения, хората ще ги използват за пътуване.

Кокошките не знаят, че има звезди. Те само орела виждат нагоре.

19 ч. и 30 мин.

Беседа, държана от Учителя на 30 декември 1920 г., четвъртък, Русе, дома на брат Никола Ватев

ВСИЧКИЯТ ДЪЛГ

Жълтата краска – сряда.

Зелената – понеделник.

Портокалената – неделя.

Четният сбор е рационален, е положително число.

Нечетният сбор е ирационален, е отрицателно число.

Тогава не ще извършиш намислената работа.

Из разговори с Учителя

Присъстват: Иларионов, Ватев, Сотиров.

Човек, предназначен да бърка с ръката си лайна, не може да раздава хляб – на всеки по предназначението.

Корените са адът.

Клоните са раят, небето.

Обратното не може.

Децата си не учете да не лъжат, а ги учете да говорят истината. Дъщеря ти се влюбила в някой. Не я учи да го не люби, а учи я да обича още повече другарки или момци и ще се разсъмне любовта ѝ към нейния любим.

Не споменувайте името на злото и защо Бог го е дал. А кажете: „Тайна има тук.“

На един болник – фалирал човек – ще помогнете, ако имате капитал, да му платите всичкия дълг, а не само една част от дълга – с това не му помагате.

Като се свържете с един вагабонтин, веднага ще почувствувате униние.

Поповете и други не могат да спрат нашето учение. То е едно течение, на което трябва да отварят път, иначе то ще образува блато, ще се родят жаби и пр. и ще се нахвърлят около тях. Изпитанията са кал, която се хвърля от черната ложа.

При разглеждане, решаване въпроси между братята трябва да се прилага Христовият закон; ако ли искате да решавате по Мойсеевия закон, то да не се смесва Христовият закон: или единия, или другия, но никога и от двата едновременно.

Лошите хора са канал в едно общество, в един народ. Те са необходими, за да се изливат през тях нечистотиите от хората, от народа.

Мъже, любете жените си!

Жени, обичайте мъжете си!

Покоряването е резултат на насилие. То е едно велико условие за растеж. Житното зърно трябва да се покори, да влезе в земята, за да израсте, иначе ще стои в хамбара. Волът като го вържат с юлар, покорява се и го водят.

Да си слуга, значи да знаеш закона на движението на силите.

Да си господар, значи да знаеш големите величини – да работиш с тях. Който се е научил да заповядва, не се отучва лесно.

Разказва Учителят примера за оня турчин кадия, който, като го уволнили, взел 40 ибрика, напълвал ги с вода, нареждал ги край стената на джамията, сядал на стол и когато някой дохождал и вземал ибрик, той му казвал: „Брак она ал шу“ – „Остави него, вземи този.“ И по този начин кадията пак бил заповедник – заповедник на ибриците.

Като дойде Господ и не Му се помолиш, Той си отива. Който не иска да се моли на Бога, ще се моли на хората – Господ ще ги прати. Ако не се молиш на хората, ще се молиш на животните.

Разказва Учителят примера за един всадник във Варненско, който при отиване в града възседнал своя кон. При една опасност се молил на коня си: „Моля ти се бе, конче, върви по-бърже, защото и аз ще пострадам, и ти ще пострадаш.“ Не казвай, че няма да се молиш, и на дете ще се молиш.

Молитвата е необходимост. Ако Господ е дошъл в дома ми, трябва ли да отида да Го търся в църквата, при попове и владици.

Развитието се състои в „оставянието“.

Детето го оставят да расте.

Дръвцето го оставят да расте.

Човекът го оставят да си яде, спи, почива.

Въшката не оставя човека, а стои на гърба или главата му, гдето са най-хубавите сокове.

Житното зърно го оставят и то си пробива път за растеж.

Когато човек се влюби във „въшките“, те му изсмукват кръвта. Ако злото не бе вътре в земята, тя не би се въртяла. Злото, силите на злото извършват трудовата работа – вулкани и други процеси. Това е най-трудната работа.

Като изгрее слънцето, всичко излиза, а някои се крият: вълци, къртици, бухали, кукумявки, прилепи, глисти и пр. – нощната култура.

Изпитания се дават на добрите хора. Нали хората обичат да орат само добрите ниви? Не отиват на каменистите ниви, а на добре наторените и с дебел слой пръст.

Търговия да се върши с продукти, които не носят карма, и да си имат производство. Да станат прилежни, да имат и добият изкуство. Тия наставления се отнасят за приятелите. Сеченето на живи дървета и горенето им на кюмюр от духовно напредналите человеци – носи за тях карма.

Купените продукти трябва веднага да се продават, задръжка от тях да се не прави. Трябва да се гледа за такива продукти, които се намират, търсят се и не подлежат на развала и пр.

Книгоиздателство „Слово" сега ще се остави. То има ограничена дейност. Там влязоха хора с друга цел. То ще се уреди, но по-подир.

Всяка търговия, работа, производство трябва да бъде във вливане и изливане – прекръстосване – това да вижда светът, а скритата страна на братското производство трябва да бъде скрита тайна за света.

Като се приложи Божественият закон, всичко ще дойде: жито, мед, овощия, зеленчуци и пр. Там тогава духовете работят, пчелите работят и пр. Вън от това правило имаме стари феодали, които са вече фалирали и искат да бъдат само господари.

Ние не сме против женитбата, но сме против наложничеството, сдружаването в женитбите, а не сме и против Божествения брак. Които са оженени, няма защо да се женят. Който е сгоден за някого, както казва Павел, не трябва да се жени, иначе ще стане нещастен. Който е вързан – кармически връзки – да не се развързва. Който не е вързан, да не се връзва, т.е. да не си създава карма, да не се връзва с духове, защото трябва да им даде плът; а който има връзки и обещания с духове, трябва да им даде плът, иначе ще страда. Не трябва да изменяме Божествените нареждания на нещата. С нашия ум ще попречим на Божественото развитие на нещата и ще страдаме. Господ изпъжда децата ти – остави ги; приближава ги – не ги отпъждай.

Щом един човек люби, той вече е женен. Кармически свързаният човек трябва да се ожени, за да се разплоди. С нашия морал сме смешни: чист отвън, а нечист отвътре; чистият бил опозорен от нечистия; богатият направил сиромаха нещастен – смешни са такива

разсъждения. Безбрачието е на черната ложа: да ядат и да пият, без да дават плод. Божественият закон е да се даде плод добър. Не се позволява женитба между болни, слабоумни, покварени. Трябва да се женят здравите, за да дават добър плод. Може един момък да помага, да издържа една мома, сестра духовна, да поеме грижата за нейното образование, възпитание и ето, той е свързал сърцето си с тая сестра.

Венчаването, кръщавката е от попа, а животът е от нас. Човек трябва да се освободи от закона, от догмата.

13 ч. – 15 ч.

Беседа, държана от Учителя на 31 декември 1920 г., петък, Русе, в дома на брат Никола Ватев

НОВА ГОДИНА 1921 Г.

Малка група събрани около Учителя. Точно в 12 часа поздравихме Учителя с Новата година. Той почерпи, като даде всекиму по парче мед с восък. От дома на брат Ватев по една курабийка и от Матейчо по едно бонбонче. Тегли се жребиха от Библията в присъствието на Учителя:

М. Сотиров – Евангелие от Луна 22:18 = 4

К. Иларионов – Йоан 3:12 = 6

Н. Ватев – Деяния 11: 27 = 2

Петър Н. Ватев – Йеремия 31: 20 = 6

Васил Н. Ватев – Йов 31.15 = 1

Кина Н. Ватева – Псалом 32:17 = 4

Библията имаше хиляда и четиринадесет (1014) страници. Учителят определи да се отвори стр. 999, стих 10, лява колона. Падна се Откровение. 1 глава, стих 10: „В неделен ден бидох в изстъпление Духом: и чух зад себе си глас голям като от тръба."

Беседа, държана от Учителя на 12 часа полунощ на 31 декември (петък) 1920 г. Русе, в дома на брат Никола Ватев

1921 г., Русе

ЧАСТЕН РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

Слънцето на полюсите се вижда как се движи спираловидно нагоре и надолу.

Старата 1920 г. си отиде и е вече извън земята. Отива си с голям керван: 35 милиона души и повече от 100 милиона добитък. Хората са царе, владици, управници, народ, граждани, дядовци, баби – цял народ от 35 милиона с всичкото му състояние. Тя дойде само с една тояжка като Яков при Лавана, а си отива с цели съкровища придобити и подаръци.

1920 г. даде 40 милиона души родени. Дойде тържествено, отива си с подаръци.

1921 г. идва церемониално, тържествено, с всички ония духове, които ще получат плът, за да работят между хората за повдигане на човечеството. Идват и работници.

Със заминаването на 1920 г. отидоха си и всички уволнени от служба. При срещането си 1920 г. с 1921 г. се поздравяват с „Ура!“ и се разминават с благопожелания „На добър път!“ на едните и на другите.

Състоянието и положението на Луната показва, че много работи през тая година ще се изпразнят.

В тялото на човека работят ангели, архангели. В дърветата също. Затова тялото трябва да се пази, а дръвчетата да се отглеждат с обич, защото в тях се проявява Господ и тогава с нашите грижи те ще дадат много плод.

Човек все трябва да има нещо да го стяга. Бъчварят ако не е стегнал с обръчи бъчвата, тя ще се разпадне. Това е необходимост.

9 ч.

1921 г. е строга, защото бащата и майката идат – 1 и 2. Бащата е строг.

1922 г. – ще дойдат двете майки – духовната и световната. С нея си отива и XIX век и започва XX век – век на правдата. 1923 г. – година на размириците. 1924 г. – ще дойде бащата и майката на народа. 1928 г. – ще дойде Божествената майка.

Устата е една, но всичко, което мине през нея, през зъбите – всичко троши, мачка.

Хората трябва да се хранят, но и да гладуват. И тогава по-дълго време живеят. Като ядеш малко, казвай си: „Ех, да бях си хапнал още, че хубаво беше!“ – с това се разширяваш, а който преяде, става му тежко, не е благодарен и се смалява, затова природата дава гладни години. Затова и птичките хвъркат 40 км. дневно, за да се нахранят.

18 ч. и 30 мин., на вечеря

Разговор между двама ни горе в салона.

Големите реки се образуват от малките приточета, а не от по-големите си притоци (реки); големите печалби се получават от малките печалби.

20 ч.

Беседа, държана от Учителя на 1 януари (събота) 1921 г. Русе

ДВАТА ВЕЛИКИ ЗАКОНА

Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. Да възлюбиш ближния си както собствената си душа. (Матей 22:37-39)

Изпяхме песента „Благословен Господ Бог наш" три пъти.

Учителят прочете от Евангелие от Йоан 14 глава: „Да се не смущава сърцето ви: вярвайте в Бога. и в Мене вярвайте.."'

Ще говоря върху двата велики закона, които определят, върху които почива човешкият живот. Като запитали Христа върху този въпрос, Той изразил тия два закона със следващата мисъл: „Да възлюбиш Господ Бог твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. И да възлюбиш ближния си както собствената си душа."

В Писанието се казва: „Бог е любов", ние често казваме: „Любиш ли Бог, вярваш ли в Бог?" – Да вярваш в Бог, това е по неговия стих, но когато кажеш: „Любиш ли Бог?" – това вече не е по стиха на вярата. Например казвате за един човек, че е честен. Това е вярване. Вярването е по отношение сегашния живот. Следователно туй, което осмисля човешкия живот, то е правилното разбиране на истинския живот. И млади, и стари искат да осмислят тоя свой живот. Всички искат да продължат своя живот, да бъдат щастливи и да бъдат умни. Трябва да сме умни както инжинерите, техниците, които правят изчисление по постройката на един път, иначе той не ще бъде построен добре. Светските хора обмислят много добре своите работи.

Не е достатъчна само вярата, тя е една трета от истината. Надеждата е също една трета от истината и любовта е една трета от истината. Като съберете трите, ще получите пълната истина. Надеждата е сегашният свят, тя ни въодушевлява. Всичките хора живеят на тоя свят само за ядене. Ако хората мислеха по-идеално, светът щеше да бъде по-друг. Всеки иска да увеличи своя имот и да се осигури. Хората от света казват, че което виждат, то е реалното, то е надеждата. Вярата представлява вътрешното съдържание на нещата. Аз разпределям реалния свят на три категории:

1. Свят, който се изменя и променя – това е физическият свят, физическото поле. Щом се изменя и променя, то се губи. Например един престъпник, ако е влязъл в категорията на честни и почтени хора, гдето не се изменя и променя, и той вече няма да е, какъвто е бил.

2. Свят, който не се изменя, а се променя – ангелският свят.

Например посятото житно зърно не се изменя, а само се променя.

Мъртвите не са изчезнали, влезем ли в духовния свят, ще ги намерим.

3. Свят, който нито се изменя, нито се променя – духовният свят. Той е основа, върху него всичко се гради.

Имате едно шише, което е празно – то е реалност по форма, но не и по съдържание. Ако същото шише е пълно, то е реално и по форма, и по съдържание. Тук имате условия, които не се изменят, нито се променят, т. е. реално по сила. Всичко вътре във вашия живот куца от неправилно разбиране на тоя живот, по причина лошите прилагания на законите на природата, на Бога. Трябва да се приложат тия велики закони за всички наши чувства и желания. Вие сте присъствали на някой концерт и виждате как свири някой виртуоз.

Добрият виртуоз музикант свири по строги правила за движението на лъка, звуковете и пр. Добрият човек е един добър виртуоз в живота. Българите казват: „Цигулар къща не гледа.“ Не, цигулар къща гледа. Неговата цигулка трябва да бъде вътре в него, а то е да има хармония в своя вътрешен бит и животът му да дава една прекрасна мелодия. Мнозина казват, че нам не ни трябва свирене. Всеки трябва да знае да свири. Аз ви питам, когато майката роди детето си и то издаде гласа си, радват ли се всички в тоя дом? – Да. Ако не издаде глас, не се радват: „Не ще бъде – казват – това дете.“ Сега аз искам да ви наведа към тая велика мисъл върху любовта.

Любовта не трябва да я разбирате така, както хората сега я схващат. Любовта не трябва да бъде само едно приятно чувство, едно влечение. Тази любов, за която хората сега говорят, не е истинска любов. Тя може да се оприличи на любовта между двамата другари пътници, които, като пътували из една гора, единият все обещавал, че е готов да се жертвува за другаря си при каквито и да било обстоятелства. И като срещнали мечката, тоя, който изказал готовност да се жертвува за другаря си, при виждането на мечката веднага се озовал на върха на близкото дърво. Другият се уплашил, легнал на земята. Мечката дошла до него, помирисала го оттук-оттам, отишла до главата му, помирисала го и там и си заминала. Другарят му слязъл от дървото и запитал останалия лежащ на земята другар: „Какво ти шушнеше мечката на ухото?“ – „Каза ми да не ходя друг път по гората с другар като теб.“ Тук имаме любов само по форма, т. е. имаме шише, но без съдържание. Трябваше тоя приятел да остане долу и да се жертва за своя приятел, а не да избяга и се качва на дървото. Човешкият свят изисква постоянно да бъде в лъчите на тая Божествена любов, която е готова да се жертва.

Ако вие поставите един човек да стои постоянно в една изба, мислите ли, че той ще бъде доволен? Има един анекдот за конгреса на животните. Те се събрали на конгрес и когато жълтурката предложила да се върнат и примирят с хората, минавал един човек отдалеч. Вълкът казал на другите: „Погледнете що има около шията на тоя човек." Казали му: „Вълча кожа." Вълкът отговорил: „Аз се отказвам да се помиря с човека." Ето, минавала жена. Лисицата казала: „Погледнете какво има около шията на онази дама." Казали ѝ: „Лисича кожа." И лисицата се отказала да се помири с човека, защото изказала недоверие към него. Птичките казали: „Погледнете на шапките на ония дами, не са ли нашите перца, крака, опашки по главите на тия жени."

Животните са по-умни, те не стоят по четири часа в кухнята за своя възлюблен. Сготви му, а той я набие и я изпъди. Защо? Жената не трябва да кълца месо, лук за своя мъж. Разбирайте ме в широкия смисъл. Всичките хора само за храна мислят. Нещата трябва да се подложат на опит. Всяко нещо, което не издържа опит, всяко нещо, което не издържа приложение, не е полезно.

Христос се спира на двата закона. В първия е казано: „Да възлюбиш Господ Бог твоето с всичкото си сърце." Сърцето само по себе си е един обширен свят. Докато човешкото сърце има правилно кръвообращение, докато сърцето чувства правилно, то е нормално, а това значи, че има живот. Спре ли сърцето своята функция – смъртта дохожда. Когато човешките чувства престанат да функционират, човек в духовния свят е мъртъв. Аз казвам: Сърцето на тоя човек е станало мъртво. Сърцето трябва да бъде изложено на Божествената Любов. Да любиш Господ, значи не да даваме, а да вземаме. За да вземаме от Господ, трябва да Го любим. Само чрез любовта ние можем да вземаме от някого нещо. Имате ли някога две души да са се

съединили без любов помежду си: жена с мъж, търговец с друг такъв или каквито и да било съдружници? Бог не е един пример, а една необходимост. Без любовта си към Него нищо не можем да получим. Няма нужда да доказваме за Господ има ли Го, или Го няма. Защо трябва да любим? Само чрез любовта си можеш да извадиш ония сокове, които могат да ти принесат полза. Ако ние кажем, че ние нямаме нужда от Бог, тогава ние с какво ще трябва да Го заменим? Ако ние трябва да се подчиняваме на съдии, адвокати и прочие длъжностни лица, то не трябва ли да се подчиняваме на Оня, от Когото сме излезли? Ако не щем, то законът за необходимостта ще ни застави да се подчиним на Господ. Ако тия хора, които нищо не са ти дали, и им се подчиняваш, тогава питам, защо да не се подчиниш на Бог, който всичко ти дава? Ако един човек, който е стоял в тъмна стая, е болен, кой е крив за боледуването му? Изложете го на слънце и той ще оздравее. И всичко трябва да излезе на слънце сред живата природа, където има живот. Съвременните хора питат где е Господ. Христос говори за един Бог, който много добре е определен. Едно дете, което го гонят, за да го бият, потърсва помощ най-първо от баща си, майка си, брат си, а ако ги няма и не са в състояние да му помогнат, веднага извиква: „О, Боже, Божичко!“ „Божичко!“ значи „люби хората и се жертвувай за тях“.

Любовта е необходима, за да не замръзват източниците на водата, която е потребна за растението. За любовта не трябва много да се говори. Ония хора, които много говорят за любовта, малко любят; който много обещава – малко дава.

Христос продължава и казва: „Да възлюбиш Господ Бог твоего с всичкия си ум.“ Умът е един светилник, една свещ, той трябва да се подклажда. Само сърцето е, което заставя човека да мисли. Щом се ангажира сърцето, ангажирва се и умът. Ако каже някой, че теб сърце

не ти трябва, то е само половината на живота. Умът създава формите, той е една необходима светлина за живота, с която ние регулирваме своите постъпки. Мислите ни и чувствата ни не могат едни без други. Сърцето и умът трябва да бъдат свързани. И умът трябва да черпи сили от това, същото слънце, което стопля сърцето. По какво се познава умният човек? Той се отличава по това, че си поправя грешките и вселява ред. По какво се отличава добрата майка? – Тя има своите деца всякога нахранени добре – не преситени – и облечени добре. В подобни бащи и майки има ум. Същото е и за едно общество. Във всяко социално общество, където хората са тъй добре облечени и нахранени, има ред и са добре. Иначе обратното показва, че има недоимък. Затова трябва да има, потребно е производство. Между нас и живата природа има тесни съотношения. Ние трябва да работим, когато ни е определено. Нашият живот е нареден от по-рано, не ще го наредим ние сега.

Един господин от Варна през 1917 г., освободен от фронта, успял да спечели петдесет и пет хиляди лева и един ден пожелал да се продължи войната още осем години, за да може да спечели още няколко пъти по петдесет и пет хиляди лева. Същия ден вечерта тоя господин умрял. Тоя господин е нарушил закона на съзнанието. Всеки трябва да бръкне дълбоко в своето сърце и вътре в своята душа, за да извади онази Божествена частица, ония ценности и чувства, които Бог е вложил в тях. По този начин само човек ще намери смисъл в своя живот. Съвременните хора имат недъзи, затова искат сами да уредят живота си. Двама братя се скарват и намразват при дележа на наследството. Как ще се възстанови любовта помежду им? Ето как – като се поправи грешката, като се даде на всеки това, което му се следва. Върнете незаконно взетото и любовта ще се възобнови – ето Божествения принцип.

Любовта иска да се поправят всички наши погрешки. Като имам един хляб, защо да не дам половината на друг, който гладува, иначе ще ме набие и ще ми вземе целия. Ако бях умен, щях да избегна моето гладуване. Затова Христос казва: „Дайте едната си риза“ и Господ казва: „Дайте половината от имота си, за да не го вземат целия.“ Богатството разваля любовта. Някой чака, че може, като стане богат, тогава да живее, а то става обратното.

Не са парите, които дават щастието на човека и носят щастието в света, а това са просветеният ум и доброто сърце – това значи да си богат. Нямаш ли ум и сърце, ти си едно натоварено магаре. Ако то пренася десет дни злато от едно място на друго, питам аз, това магаре богато ли е? Не, то носи богатството за своя господар. Богатство разбирам аз това, което може да подобри нашето положение, нашия живот. Следователно настоящето е, което може да поправи нашия бъдещ живот. Много искат да се осигурят за в бъдещето си. Каквото сега направите, то е, което решава съдбата ви за в бъдещето. В миналото е решен сегашният ви живот. Понеже не сте решавали добре, затова сега страдате. После Христос казва: „Да възлюбим ближния си, както себе си.“ Аз казвам: Можеш ли ти това да направиш за Любовта Божия? – Това е вторият закон. Човек трябва да люби заради Бог животните, растенията и всичко, което е с нас. Изпречи ли се мравка на пътя ви, отворете ѝ път. Но ще речете: „Ще закъснеем.“ А досега, като сте бързали, какво сте направили, нали пак не сте си уредили живота? Я ми кажете кой е прокопсал в тоя свят? Много малко. Защо? -Защото, като са срещнали на пътя си мравка, не са ѝ сторили път. В гробищата и владици, и попове, и царе, и богати – все са фалирали. Досега не са си уредили живота много, но за в бъдеще ще го уредят само като спазват закона на любовта.

Всеки живот трябва да бъде на мястото си. Вторият закон е добър за нашата душа. Учителят разказва следния пример: Един бедняк в Австрия пожелал да отиде в Америка и като нямал средства, потърсил такива у един банкер, комуто поискал хиляда крони. Последният казал в себе си: „На много души помагах, давах в заем, но не ми ги върнаха, ще дам и на тоя бедняк хиляда крони." Бедният взел парите и заминал за Америка. В това време банкерът изгубил цялото си състояние. След петнадесет години бившият бедняк се завърнал в Австрия голям богаташ, потърсил банкера и го намерил в най-окаяно материално състояние. И вместо дадените му в заем хиляда крони връща на бедняка банкер петнайсет хиляди крони. Божественият закон е: всяко добро, сторено в името на любовта, не се забравя никога. Доброто – добро ражда; и злото – зло ражда. Този е законът за доброто към ближния. Аз ви препоръчвам следния метод. Вие сте болни, нямате апетит, не можете да спите и т.н. Викате доктори, плащате и нямате полза. Аз ви казвам: Излезте вън на слънцето. Идете и не ме питайте защо. „Где е Господ?" – питат често. Като излезете вън на слънцето, първия ден ще се почувствувате малко добре. Втория ден ще се почувствувате още по-добре и т.н. И най-сетне, след месец-два ще оздравеете. За този мой съвет за лекуване не искам да ми заплащате никаква визита. Слънцето ви оздравява. Бог Господ пари взема ли за това оздравяване? Хората се лекуват на лекар. Един дал шейсет хиляди лева за лечение при лекар и умрял, друг дал десет хиляди лева при лекар и тоже умрял. Не ви казвам да не ходите при лекар, всеки човек има нужда от лекар, но намерете своя лекар и ходете при него.

Учителят разказва примера за онзи ходжа, който отишъл в банята да се окъпе, но след като се окъпал и облякъл, като нямал пари да плати, на излизане казал на баняджията: „Благодаря, много хубава

беше банята.“ Обаче баняджията му казал, че трябва да си плати банята, а не да благодари. Ходжата, като нямал пари в себе си, за да плати, помолил се на Господа да се събори банята и в този смут да може да си отиде, без да плати. Действително в банята става смут. Баняджията набързо отишъл в банята, да види какво има, а ходжата се възползувал от случая и си отишъл, без да плати. Всякога трябва да си плащаме банята в света – това е закон във физическия свят. Обаче в Божествения свят не е така, там е обратното-там пари не вземат. Ще те изпъдят, ако искаш да платиш. Ще ти кажат: „Иди, понаправи същото.“ Ако едно учение иска за всяко добро, което ние правим, да ни се заплаща, това не е ново учение. Даром сте взели, даром давайте!

Душата е една градина с най-хубавите цветя и овощия, които са необходими за живота. В нея израстват потребните ни плодове. Щом има добри плодове в нашия живот, ние не сме изложени на погибел. Живата душа не е отделена от човека, но тя е един фактор, който обема ума и сърцето. Умът и сърцето са служители на душата, слуги на душата. Умът е слугата, сърцето – слугинята, те са господинът и жената на душата, а самата тя, душата,е господарката. Когато душата не се грижи за своите слуги, те се бунтуват. Душата е един велик свят и когато излезе от този свят, ще влезе в другия, на по-големите души, във великия свят, в който ще сте обградени с великата любов.

Христос казва: „Любете ближния си като себе си!“ Ако не приложим първия закон, не можем да приложим и втория закон – да любим ближния си. Може ли една майка, която не е здрава, да създаде и охрани здрави деца? – Никога. Здрави трябва да бъдем във всяко едно отношение: духовно, умствено и физически. Храната в широкия смисъл е особено, главно условие, за да получим добри плодове, като имаме добро здраве. Според храната на нашия ум, сърце и душа ще се определи животът, който може да прекараме на земята. Всички

болести се зараждат от нашия ум и от нашето сърце. Стомахът и душата боледуват като резултат от лошата храна. Лошото сърце дава лоши страсти. Лошият ум дава лоши мисли. Всички болести на ума, сърцето, душата са резултат на лошата храна. Неврастенията е резултат, че в ума няма достатъчно светлина. Омразата е резултат, че в сърцето няма достатъчно любов. Богат е, който люби, сиромах е, който мрази.

Христос казва: „Блажени нисшите духом.“ Богати духом, но бедни по зло. Само бедните хора мразят, а богати наричам тези, които любят. Богати хора има, но от какво? – Богати от зло. Да те пази Бог от богат човек, от престъпление и грехове. Богатият по грехове е беден по добродетели. Богатият с добри мисли и добри желания е истински богат човек, той никога не е в оскъдност и материални лишения.

Да възлюбиш Господ Бог твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичката си сила и да възлюбиш ближния си като себе си – ето тия два закона са основните принципи в живота, без които не може да се уреди човешкият живот. Всеки трябва да се допита: „Богат ли съм аз? Богат по ум, богат по сърце, богат по душа.“ Богатият по ум прави добри дела. Богатият по чувства прави добри дела. Богатият по душа прави добри дела.

Въпросът, има ли Господ, или няма, ще оставим да се разреши по-сетне. Тия, които сядат и разсъждават има ли Господ или не, са подобни на ония трима българи, които имали една печена кокошка и като не могли да я поделят помежду си, решили да си легнат да спят и който от тях сънува най-страшен сън, той ще изяде кокошката. На другия ден станали заранта и почнали да си казват сънищата. Първият казал: „Аз сънувах, че слизах от повърхността на земята през големи пропасти все по-дълбоко и по-дълбоко до центъра на земята.“

Вторият казал: „Аз сънувах, че от земята се качвах нагоре към небето все по-високо и по-високо и че стигнах до месечината.“ Третият казал: „Аз сънувах един от вас, като слезе към центъра на земята, а другия, като се качи нагоре към месечината, помислих, че няма да се върнете обратно, станах и изядох кокошката.“ Нашите размишления трябва да бъдат как да подобрим живота си.

Христос казва: „Като уредиш живота си по Божествената програма на ума, сърцето и душата, ще бъдем щастливи на земята.“ Има някои, които се запитват бил ли съм друг път на земята. За тия хора привеждам следния пример: Имало в едно село един Стоян, който един ден тръгнал от село с магарето си, за да го закара в града и го продаде. На пет километра от града Стоян замръкнал. Легнал си да спи, като завързал юлара на магарето о ръката си. Деца от града снели юлара от главата на магарето и го откарали. Събудил се Стоян, вижда, че магарето го няма, почнал да си търка очите, гледа наново, но магарето все го няма. Рекъл си тогава Стоян: „Ако съм Стоян, магарето го няма, ако не съм Стоян, спечелил съм един юлар.“ Юларът не е реалното, магарето е реалното. Това е доказателство за прераждането. Трябва да спечелите магарето, а не да държите само юлара. И тогава само ще си отговори всеки един откъде е дошъл и къде е бил. Магарето е умът, а юларът ...

И сега хората са малко пияни. И природата като ги набие, ще се опомнят, ще изтрезнеят и ще познаят откъде са дошли. На хората ще се докаже, че се прераждат – като ги набие природата. Сега нашият ум, нашето сърце са изместени и като дойде лекарят и нанесе удари, ще се наместят и оправят човеците. Така както един германски лекар е намествал с удари и плесници кривите челюсти на своя пациент. Въпросът не е има ли Господ на небето или на земята, а има ли любов в сърцето, ума и душата.

Христос казва на Своите ученици: „Ще се освободите от учението на лъжата, тъмнината, за да приемете учението на светлината.“

Ако едно учение е право, душата и мислите са светли и сърцето е бодро и възпламенено. Всяко учение, което ви дава подтик в живота, то е добро. И ние сега трябва да живеем като разумни същества. Някой остарее и почне да мисли да умре. Оставя пари да го погребат. Христос осмисля тоя живот. Той казва: „Живейте добре.“ От плода на мислите, желанията ние ще познаем какъв е бил животът.

Когато вие сте нещастни, неврастеници, болнави, недоволни и пр., потърсете где сте нарушили, накърнили любовта. Възобновете я и ще бъдете здрави.

Това е новото учение, което ви проповядвам. Опитайте всички учения в света и най-после ще опитате и това. Новото учение иска да осмисли живота. То е учението, с което се говори и прави, и работи едновременно. То е учението на опитите и на делата, и на наблюденията. Искате някои опити. Представете си, че двама сме на дъното на океана и ти имаш на гърба си една тежест от осемдесет килограма злато. Аз ти разправям, че горе, над водната повърхност на океана, има светлина и ти искаш да излезеш към тая светлина. Обаче чувалът със злато на гърба те придържа към дъното на океана и не можеш да излезеш над повърхността му. Докато не хвърлите тоя чувал със злато от гърба ви, аз не ще мога да ви извадя над водната повърхност на океана и вие не ще видите слънчевата светлина, не ще почувствувате слънчевата топлина и не ще получите техните блага. Не е богатството, материалното, което ще ви направи щастливи.

Друг пример. През време на последната коронация в Англия един англичанин тръгнал от Америка до Англия с триста шейсет и пет милиона, за да участвува в празненствата по коронацията. По

пътя пресметнал, че тая сума не ще му стигне за разходи, вследствие на което се хвърлил в океана и се удавил. Тоя човек не е бил луд.

Истината на живота вие ще я намерите вътре в себе си. Ние може да се върнем при Бога само като разтворим всичкото си сърце, всичкия си ум и цялата си душа и употребим всичката си сила за добро. Те трябва да се разтворят, иначе ще бъдем нещастни. Най-същественото нещо, най-голямата сила в света е любовта. Туй, което осмисля живота, то е Божествената Любов. Няма по-голяма ценност от нея. И богати, и бедни, всички се стремят да добият любовта. Всички хора въздишат силно, че са изгубили любовта. Тя е великото богатство на майките, на бащите и на господарите, и на слугите, и на учителите, и на учениците, и на братята. Тя се добива само по един начин, като се мине през шест врати, шест начина, от които четири за Бога и два за нас. Тя се добива, като отворим сърцето си, ума си, душата си и силата си. Това са четири принципа, които ни водят към Бог. И още, като възлюбим Бог и като обикнем ближния си като себе си. Ако стоим пасивно, не ще я добием. Но когато станем активни, мъжествени, Бог казва: „Ще се заселя в тях и ще им бъда Баща, и ще им бъда Учител." Трябва чистота, истина и искреност. Може да напуснете света, да станете калугер, цар и др., но ако нямате любовта, вие не можете да бъдете щастливи. Сега навсякъде всички са оплетени с лъжа. Търговецът трябва да постави и даде своите обявления според тия два закона. Според съдържанието на обявата трябва да бъде и съдържанието по качество, и обратното. А не като продава плат за чист вълнен, половината му да бъде памучен.

Любовта трябва да бъде еднаква и по форма, и по съдържание. Един селянин в София продал на един чиновник една тенекия с хубаво прясно масло. Чиновникът го донесъл в дома си, похвалил се на жена си за доброкачественото масло, обаче бил изненадан от

обстоятелството, че в тенекията имало само отгоре масло една педя, а под него всичко било пръст. Любовта не позволява подобни продажби. Всички трябва да любим. Не е срамота да любим по Божествената Любов. Жена, която люби само един мъж, греши. Тя трябва всички мъже да люби. Мъж, който люби само една жена, греши. Той трябва да люби всички жени. Престъпление става само между един мъж и една жена в тайно. Между една жена и много мъже и между един мъж и много жени престъпление не става, защото любовта е в явно. Всички хора са наши сестри и братя. Също и помежду си. Бог Го търсят в небето. Той е в разумния живот. Там, където има смърт, там няма Господ; там, дето има живот, там е Господ.

Когато видиш, че една буболечка се дави, че едно животно трябва да се облекчи, че един човек се нуждае от помощ, помогни им – там е Господ. Нашите прегрешения ще се опростят, но само с дела.

Един престъпник убил деветдесет и девет души и отишъл да се изповяда на един свещеник. Последният, след като му прочел простителна молитва, казал му, че трябва да отиде край един кръстопът, да посее бостан и на всеки минаващ пътник да дава по една диня, за да утолява жаждата си. Свещеникът още добавил, като му дал една суха, обгоряла тояжка, да я забие сред нивата с бостан и когато види, че на нея поникнат зелени листа, греховете му ще бъдат простени. Отишъл грешникът, посадил бостан, забил обгорялата тояжка и от узрелите дини давал задължително на всеки минаващ край бостана пътник. Десет години продължавал той изкупуването на греховете си по указания начин, обаче зелени листа на тояжката все не израствали. Един ден бързо минавал по пътя край бостана един пътник на кон, който по настояването на бостанджията грешник да се спре и получи своя дял диня, отказал и си продължил пътя, понеже

много бил бързал. Грешникът настоявал да спре и си получи динята, обаче пътникът все отказвал. Тогава градинарят си рекъл: „Десет години стоя тук, раздавах дини и всички пътници ядяха, и зелени листа все не поникват. И така няма да бъда опростен, но да убия и тоя пътник, който пречи на моето опрощаване.“ Отишъл в колибата си, взел си пушката, гръмва и убива пътника. От проверката се оказало, че тоя пътник с кон бил лош човек, една лоша воля, който отивал да развали сватбата между двама млади, които искрено се обичали и искали да се съединят. За голямо учудване на грешника, като се връща в нивата, видял, че на прегорялата тояжка имало поникнали зелени листа. Той бил вече опростен. Той се преродил в тия млади като тяхно родно дете. Любовта го спасила. Умът и сърцето са били свързани, съчетани по закона на хармонията. Бързащият пътник е отивал да извърши престъпление и Господ го премахва чрез грешника бостанджия, за да получи последният опрощение. Който иска да обича другар като себе си, ще му се опрости и няма да казва: „Каква съдба настана, да сме роби и двама.“

Който се жертва в името на любовта, сърцето му ще се обрадва, умът му ще се избистри, душата му ще се облагороди, силата му ще се увеличи и по тоя начин ще бъдем спасени.

Съвременните хора умират, защото отиват да развалят Божествената сватба между ума и сърцето. Божествената Любов трябва да приложим към всички животни. Нашата любов трябва да турнем към всички свои ближни. Ако искаме да си съставим една идея за Бог, трябва да не забравяме следните принципи: Има ли любов – има и Бог; има ли Бог – има и любов. Има ли любов – има и живот; има ли любов, живот – има и имот. Няма ли любов – има сиромашия. Аз искам да си създадете една идея за Бога. Бог и Любов е едно. Богатия от любов всеки го обича; сиромаха от любов никой не

го обича. Който има любов – той е възпитател. Там, където има любов – там има въодушевление. Морал е това, което става причина да повдигне две души. Всеки един, който не отвори сърцето си, който не отвори ума си, който не отвори душата си – не може да бъде обичан от другите. Бащи и майки, само така възпитавайте децата си. Господарите, синовете им така да възпитават слугите си; и слугите – господарите си; учителите – учениците си; и учениците – учителите си. Жената се въодушевлява, когато мъжът я люби; мъжът се въодушевлява, когато жената го люби; сестрата се въодушевлява от любовта на брат си, братът – от тая на сестра си; слугата – от господаря си и господарят – от слугата си; ученикът – от учителя и учителят – от любовта на учениците си. Където има любов – има и въодушевление. Нека сега всички се въоду шевляваме от тая любов, която ще въведе хармония в света и подобрение в живота.

Амин!

Беседа, държана от Учителя на 2 януари 1921 г. (20 декември стар стил), от 10 ч. до 13 ч. и 40 мин , неделя, Русе

През целия ден имаше ясно небе и денят беше хубав и слънчев, след 14 ч. и 30 мин. месечна денонощна мъгла.

СЪВЕТИ ОТ УЧИТЕЛЯ

Болестите в света са необходими. Идва на лошия човек лоша мисъл -заболява от стомах – оставете го да боледува, да лежи, да стои в дома си, иначе ще реализира лошата си мисъл и ще направи зло – не трябва да се лекува от вас такъв човек.

Гладът възпитава – затова Господ дава глад, да се опразнят стомасите на хората.

Всички болести се лекуват с 50-60 слънчеви бани и водни.

В половин вана седнал, краката отвън и се правят разтривки на корема и слабините. Кръвта с тая силна реакция се пречиства. На ден по две изпотявания и преобличания.

Старата пот не трябва да се връща обратно в тялото.

След беседата разговори по същата тема през време на обяд.

13 ч.

1. Отворете порите на корема, на гърдите и на главата и човек ще почне да диша. Затворете същите пори – ще престане дишането ще умре. Това са съответно порите на душата, сърцето и ума.

2. Днешният силно слънчев ден показва, че хората ще започнат с любовта, и огряни със слънцето, оживяват и ще възкръснат. Днешният ден е като деня, в който дойдохме в Шумен (понеделник, 27декември).

3. Щом се изменя и променя, то се губи. Например човек остарява – той се изменя. Трябва да влезем в категорията, дето не се изменя, но се променя, например посятото житно зърно. Мъртвите, които са изчезнали, като влезем в духовния свят, ще ги намерим. Всичко от този свят се изменя и променя; например един престъпник трябва да се промени и измени в своите схващания. Нашият, физическият свят е на измяна и промяна. Ангелският свят е на измяна

без промяна. Божественият свят се нито изменя, нито променя. Той е основа. Върху него всичко се гради.

4. Мъжът трябва да каже на жена си да обича неговия Господ, а жената да каже на мъжа си да обича нейния Господ, иначе и двамата ще осиромашеят.

5. Казват хората, че малките работи не ги стряскали, а само с едно изреваване на детето, всички в къщи се стрясктват и освежават.

6. Българинът е материалист, че като го стреснеш да му вземеш материалното, става духовен.

7. Когато голямата река се влее не в блато и езеро, а се употреби за поливане на градини, ще принесе полза. Богатите и да раздадат богатството си, то ще принесе полза само когато се употреби за благото на другите, а не за застоял капитал безцелно да се изразходва.

8. Когато правиш добро, Христос казва:" Едната ръка да не вижда какво прави другата", т.е. нисшият човек да не знае какво прави духовният човек; да не знае нито нисшият човек, на когото правиш добро, нито нашият нисш човек за стореното от нас добро. Нашият и на другия човек нисшето, нисшият человек – са ортаци. От всяко добро, което правим, трябва да останем доволни. Щом сме недоволни, т. е. това е от стария человек, както казва Писанието. Като дойдем до волята Божия, не трябва да се двоумим да помогнем. Законът е: на един човек в даден момент е определено да помогнат сто души. Зависи от първия – ако откаже, и другите ще откажат, ако помогнеш ти, първият, и другите ще помогнат. Можете да направите опит с един просяк – ако му дадеш пръв, всеки след вас ще му даде и обратното. Божественият закон изключения не признава – там всякога трябва да се дава. Хората не са давали и се страхуват от него. Така е и за зло, и за добро. Неотменен закон е, като дойдем до тоя

Божествен закон – за него изключения няма. Има правила за прилагането на тоя закон в разни случаи. Например иска ти някой в заем пари, да си направи нови дрехи, а ти нямаш хляб – това е лукс. Иска ти някой в заем, да си купи нови столове, а ти се нуждаеш от друго нещо, което ти е необходимост – не ще му помогнеш. Някои просят, а не искат да работят – те са банкери от старо време, които сега искат по стари сметки със скъсани тефтери.

На искрено нуждаещите се небето ще помогне. Има хора ясновидци, които виждат лошата обстановка на някои, отиват и уреждат работата му: например изплащат полицата му, без той да знае.

Ако някой карат в затвора, не отивай да го освобождаваш, не му давай пари, защото в затвора ще му ги вземат, но когато излезе от затвора, тогава иди и му предлагай работа, да го назначат например чиновник. Нека си понесе кармата. Докато е в затвора, давай му само храна, облекло и го назидавай.

Сиромахът е щедър в подаянията си, защото друг му носи парите – лесно взема и дава. Богатият не е щедър в подаянията си, защото сам си носи товара от осемдесет килограма и няма време да си снеме тоя товар, да развърже чувала и да дава, и пак да го връзва и товари на себе си. Следователно на щедрия човек друг носи товара, скъперникът сам си носи товара. Който иска да живее много, трябва да има да дава – тогава всеки се моли за него. Който иска да умре скоро, да дава пари в заем и да чака да ги получи обратно. За такъв човек всеки ще каже:“ По-скоро да пукне и да не иска дълга ми.“

9. Имаш един кон, крава или друго добиче, които ти са служили – не ги продавай на касапи, а дай ги на едно бедно семейство без пари, да послужи и на тях. То е за неговото повдигане, като служи и там. Не трябва да се използува ни месото, ни кожата му за своя полза.

Щом почнеш да чувствуваш съжаление към добитъка, това показва, че имаме вече връзка с животните. Бъдещето ще поправи хората. Нещата ще им станат ясни. Сегашното им състояние е резултат на жестокосърдечието. Сърцето е буци, кораво и трябва да се разработи.

Разните системи на говор, които хората обикновено употребяват, са следните:

„Ще ти изпия кръвчицата“ – това е методът на мечката. „Ще те убия“ – това е методът на вълка. „Ще те хвана“ – това е методът на паяка.

10. Куна произлиза от „куан“, което значи пчела.

11. Имаш ли богатство – прави добро, защото, като ти го вземе Господ, не ще можеш да правиш добро. Като дойдат комунистите, ще ти оберат всичко и ще ти дадат една стаица да се разполагаш и ще бъдеш доволен. Те сега чакат да умре дядо им (буржоата) и да му получат наследството. Дядото го крепят сега с инжекции да поживее още малко. Сега е дуализъм – неестествен брак, съдружие.

Слънцето си отива днес, залязва вече. Днес бе един много хубав ден, като пролетен. Днешната беседа за любовта и хубавият ден показват, че 1921 г. ще бъде хубава година – тя носи благодат за хората.

Една малка лампичка от радий ще дава голяма светлина и ще гори трийсет и три хиляди години.

Пчелите са научили лакомството от човека. Да крадат – приели са мисълта от своя господар -човека. Пчелите са ясновидци.Те отблизо не виждат, преместете кошера 4-5 крачки встрани, те ще се ударят в кошера при завръщането си от паша.

Китайците, индусите – приятелите на Съглашението – сега са с болшевиците и против Съглашението. Русия е земята, която не се превзема – тя сама се пази. Тя е свята земя. Който влезе в нея,

забогатява. Така стана с Германия. Болшевиците искат да спечелят на своя страна другите страни чрез дипломатическа война. Тяхната шпионска мрежа е първа в света. И англичаните се уплашиха от тях – пари идват в Англия, отгде обаче, не може да се узнае. Те са „Бог хак“ – Божи камшик, но не са Христовият Дух.

У нас буржоазните партии нещо готвят против сегашното земеделско правителство. Те разделят земеделците на групи.

Има важни въпроси. Всеки въпрос ще се разреши на времето си. Няма да мине дълго време. Добрите хора няма какво да се страхуват. Господ ще каже: „Този заколете, този оставете! Този оберете, а на този нищо не вземайте.“ И вълкът като влезе в кошарата, само определени овце яде – покрай някои овци минава, без да ги дави, а на други по-далечни отива. Има неща, които човек може да разреши и изпълни, а има неща, които човек не може. Сега е духът, който плаши богатите хора, а на другите дава импулс и сила.

Дядо Петър си отиде, за да дойде пак да работи чрез вселяване, т.е. той ще бъде там, гдето го турят, да уреди работите.

8 ч., по време на закуската в дома на брат Н. Ватев

Беседа, държана от Учителя на 2 януари (неделя) 1921 г., неделя Русе

ЗАПАЗВАНЕ И КОНСЕРВИРАНЕ ПЛОДОВЕ И ЗЕЛЕНЧУЦИ

1. Запазване ябълки: В трап в градината се поставят ред ябълки, ред папрат, ред ябълки, ред папрат и т н., и върху най-горния ред папрат се засипват с дебел слой пръст. Така запазени, могат да траят цяла година и да са пресни. Може трапът да се изкопае и в избата, ако е влажна. Може да се наредят по редове и в каца ябълки, ред листа, ябълки, листа и т.н. Листата могат да бъдат още и от ябълка, дюля, лоза и т.н.

(От Учителя)

2. Зелени пиперки: В дървен съд се туря дебел слой суха пръст, върху него се поставят ред здрави пиперки, ненаранени, да не се опират една в друга, върху тях друг слой пръст, пак пиперки и т.н. Могат да траят цяла година.

(От брат К. Иларионов)

3. Домати: Не добре узрели домати се изскубват с целия корен и окачат на таван да висят с корена нагоре. Така доматите постепенно узряват и се запазват дълго време.

(От Учителя)

4. Патладжани сини: Запазват се както пиперките.

(От Учителя)

15 ч.

Птичките си служат със закона за внушенията. Учителят разказва как в София на ул. „Опълченска“ 66 срещу неговата стая едно врабче заело гнездото на една лястовица. Тая последната сама не могла да го изпъди. Събрали се около трийсет лястовички. Една след

друга хвъркали край гнездото и всяка една като дойде тъкмо до гнездото, казвала „црък“, а то значи: „Ти си разбойник.“ В разстояние на половин час врабчето по силата на тоя заповеден тон напуснало гнездото.

Лястовичките изпъждат и котките. Хвърчейки, минават край нея бързо и ѝ кажат „црък“. Тя ги гледа, гледа и се скрие. Това са магически думи, на които котките се подчиняват.

19 ч., разговори на вечерята

Беседа, държана от Учителя на 2 януари (неделя) 1921 г., неделя Русе

ЛЕКУВАНЕ НА РАЗНИ БОЛЕСТИ

Предобедните летни слънчеви лъчи са единственият най-сигурен целител на всички болести.

Силното изпотяване всякога лекува.

1. Един човек, когото докторите върнали в селото му от болницата във Варна, понеже бил тежко болен, на умиране, го излекували бабите от селото, след като се събрали на консулт. Турнали го в едно голямо корито и го заровили в горещ варен ечемик. Така поставен, той се изпотил твърде много и оздравял след една седмица. Така обгърнат и поставен в ечемика, вследствие силното изпотяване и свойството на ечемика да предизвиква реакция, получил своето окончателно оздравяване.

2. На друг болник лекарят препоръчал да прави топли бани на баните. Трябвало да похарчи доста пари, а пък ги нямал. Един ден жена му пекла хляб в селската им пещ. Вместо да ходи на баните, той си рекъл да влезе в пещта да се постопли. В горещата пещ той се изпотил извънредно много. Поискал от жена си и изпил един литър гореща зелева чорба. Само главата му била до вратата на пещта, за по-свободно дишане. След девет такива влизания в пещта той оздравял окончателно. След три седмици минал докторът през селото и в кръчмата попитал за състоянието на тоя тежко болен негов пациент. Същият болник бил в кръчмата и на поздрава на лекаря се изправил прав и му заявил, че той е същото лице и че сега е съвършено здрав, като също пояснил на лекаря метода на лекуването си.

3. Туберкулоза първи период лекува се: а) със синя тинтява, като се вари и пие водата; б) паричките (плодовете от тръните за плет)

сварени с цвят от босилек в кипяща вода един час и половина. Добитата варена вода се пие по две кафени чаши на ден (сутрин и обед или вечер).

4. Туберкулоза втори период лекува се: лятно време като се излагат на слънчевите лъчи посменно гърба и гърдите на болния. Трябва да се правят в продължение на два месеца през топлия летен сезон 60-80-90 бани в продължение на три-четири часа всяка сутрин (преди пладне, когато слънцето още се възкачва на хоризонта).

Забележка: Туберкулозния познаваме по следующите признаци: става мързелив, иска да зарази целия свят. Те са изобщо много упорити. Болестта туберкулоза – това са духове, които изсмукват силите на човека, докато го сломят окончателно.

5. Полезни са за горното лекуване и поливни бани – във вана – седнешком, в която краката остават отвън, а тялото полувъзлегнато от кръста нагоре. Първата година ще излекува 50%, втората година още 50%.

6. Против кръвната въшка. Да се умие с дървено масло болното място на дървото.

Беседа, държана от Учителя на 3 януари (понеделник) 1921 г., неделя Русе

КРОТКИТЕ

Блажени кротките, защото те ще наследят земята. (Мат. 5:5)

Думата „кротките“ е вам известна, а така също и думата „земя“. Христос казва кои ще наследят земята – кротките. Съвременните културни хора имат повърхностно понятие за думата „кротост“. Съвременният език, на който ние, човеците, говорим, е изгубил своя смисъл, т. е. ние говорим, без да разбираме. Че не се разбираме, т. е., че не разбираме езика си и не можем да влезем в положението един на друг, за това не се изисква голяма философия и голяма логика, да се докаже. Всеки един от вас може да провери. Всяка дума има смисъл и този смисъл се крие в съставните букви на думата. Вие може да превърнете известна дума в абсолютни числа, в абсолютни величини. Когато някой химик каже H_2O, това е формулата на водата; и самата дума „вода“, и тя е формула. Как ще превърнете водата на нейните съставни части? Казвате, че водата се състои от два елемента – водород и кислород. Но водата, същевременно, е формула на живота. Аз сега питам: Какви са елементите на живота? Ето една велика философия, върху която можем да мислим.

Аз ще се спра върху думата „кротост“ и ще приведа тази дума във величини: 10, 70, 50, 90 и 800: -10 +10 – абсолютна величина, -90 – отрицателна величина и 800 – положителна величина. Какво разбрахте вие сега от това 10? Вземете българската буква К (печатна). Имате права линия, която е спусната отгоре надолу. Тази права линия показва, че кръгът на живота е разделен. Това е диаметърът, който

минава отгоре надолу през центъра на тази окръжност. Значи, кротостта е, която разделя един живот от друг. Кой живот? – Злото от доброто. Тази линия разделя кръга на две. След това има една друга линия, която идва отгоре към правата линия, а другата – от тази среда надолу. Тогава на тази линия се образуват три ъгъла, всеки с по 60°, всички събрани ще дадат 180°.

Когато искаме да изследваме развитието на живота на човека, тази единица е човешкият гръбнак.

Да обясня, защо именно кротките ще наследят земята. Тази линия, която е образувала гръбнака на змията, е сраснала с лицето, защото няма никакво отклонение. Значи, лицето на змията е отзад, а не отпред. Затова казваме за известни хора, че имат двойно лице – едно отпред и едно отзад – лицето на змията. У кучето, което е почнало да се развива вече, този ъгъл на лицето е почнал да се повдига на 45°, и то върви отзад – напред. Значи, еволюцията върви отзад – напред. У слона този ъгъл се повдига на 90°, у човека – на 180°, затова лицето е паралелно с гръбначния стълб. Затова казваме, че две величини, събрани, са равни на сбора, значи сборът на предната и задната величини на развитието е равен на 180° и следователно, числото 2 показва движението на човешкия живот отзад – напред, към очовечаване.

И така, под думата „кротост“ в тази формула (буквата К) подразбираме едно лице, което е минало от 1° до 180°. Казах, че тези три ъгъла, които се образуват на тази буква К, са под 60°. Като съкратим нулата, ще останат три шесторки. Затова в Откровението се казва, че знакът на лошия човек е 666. Какво означава 666? Това е кораб без кормило. Нулата е движение, което отива отзад на кораба. Това е витло, туй колело не е ли онова, което се движи отзад на кораба? При туй витло, при туй колело стои това кормило на живота.

Това 666 е 3 х 6 = 18 – липсва нулата, значи кормилото, което носи кораба. Ако този кораб спазва своята сила и няма кормило, което да направлява пътя, всякога ще се случват катастрофи в живота.

Аз казвам: Всички хора, които нямат кормило, са лоши. Някои ми казват: „Той е лош човек." Казвам. Кормило няма. Как може да се изправи този човек? – Като му се даде кормило, а на човешки език това означава: възпитавайте неговата воля, създайте воля в този човек. Като казвам „създайте воля", думата „воля" пък, за мене пак е формула. Тук 6 означава логиката в живота, да можеш да разсъждаваш правилно и във всичките си работи да успяваш, да бъдеш щастлив. Кротки хора са ония, които имат логичен ум, които сполучват във всичките си работи и всякога са щастливи. В тяхната душа няма никакви незадоволства и те не ламтят за никакво богатство, понеже цялата земя е тяхна. Те са хора, които не вярват в частната собственост и не ламтят за нея. Частната собственост е най-голямото изобретение на дявола.

Аз не говоря за държавата, а говоря за двамата братя в Англия, на които баща им оставил известно имущество и почнали да го делят. Единият остава наследник по права линия, взема всичко, а другият – нищо. Някой може да се лиши от своята собственост, но кога? Когато няма кормило, когато няма воля. Той може да я даде под опекунството на своите настойници. Буквата Р аз определям с числото 70. Тя означава велика наука. Някой учен създаде известна теория и тя става наука; дойде друг, създаде нова теория, събори старата; и така всеки ден изникват нови теории. Наука, която се мени, не е наука, но представление. В тази наука основата е добродетелта и величините са абсолютни, неизменни, те са математически определени. Това число 70 съдържа в себе си думата благодат, т. е. всички ония условия, при които човек може да се развива.

Буквата О е числото 50 и означава човешката глава. Да се спра на тази буква О. Вие всички сте учени хора, мнозина от вас сте свършили гимназия, а някои имат висше образование. Допуснете, че през това О, като му спуснем диаметър през центъра, ще се раздели сферата на две части. Ако завъртите този кръг около неговата ос – какво ще се образува? Ще се образува сфера, нали? Но представете си, че на този кръг турите друга ос и кръгът се завърти около своя център и своя диаметър едновременно, и ако турите една точка в този кръг, който се движи в две посоки, може ли да изчислите, след една минута движение тази точка къде ще е, ако прави в минутата около своя кръг 1000 завъртания и същевременно се върти около своя диаметър? Тази точка ще обиколи повърхността на цялата сфера, ще видите зигзаги и ще се чудите какво е това явление. Това явление произтича от факта, че кръгът се върти около диаметъра си едновременно. Значи, човешката глава също се движи около себе си и после около сърцето. Те са двете все едно движение. Тогава буквата О означава освобождение. Някоя жена е бременна, ражда; значи освобождава се. Мразиш някого, но после го обикнеш; двама души се помиряват или прощават някому, то е все буквата О. Само в буквата О можеш да прощаваш, т. е., когато имаш глава. Хора, които нямат глава, не могат да прощават. Някой казва: „Аз не мога да прощавам." Казвам: Ти нямаш глава. – „Ама за мен това е невъзможно." Казвам: Ти нямаш глава, свършена работа.

Третото нещо на буквата О е свободата. Само ония хора, които имат добре оформена глава, мозък, само такива хора, само такъв дом, само такива общества, мъже, жени, деца и приятели могат да бъдат свободни. Глава, глава се изисква тук! Българите често се наричат „глава" – глава на семейството, глава на партия и т. н. Да, главата ти само да не е направена от люспи, да не е лукова. И тъй, буквата О има

9 качества на кротостта. Числото 90, казвам, това е една величина отрицателна, т. е. кроткият човек е всякога готов да изплати своите дългове, няма нужда да му пращаш червени листове. Той точно навреме идва да изплати дълговете си. Ако той те обиди, сам ще си наложи наказанието. Няма да каже, че другите са криви, а ще каже: „Аз съм крив, аз съм онзи музикант, на мене не се позволява да вземам фалшиви тонове. Аз, който имам развит мозък и слух, трябва да вземам тези тонове абсолютно вярно и добре." Следователно, кроткият човек се самонаказва, за да се изправи. И той се наказва не за себе си, а за другите. И в какво седи това наказание, ще ви кажа. Кроткият човек като види, че нивата на някой човек не е изорана, запряга воловете и я изорава. Това е неговото страдание за благото на ближния му. Когато такъв кротък човек, на когото торбата е пълна, като срещне някой гладен, снема своята торба и нахранва своя ближен. Ако кроткият човек е учител, когато учениците правят грешки, той знае как да ги изправи. Като срещне хора слепи, не разсъждава, а им отваря очите. Това означава буквата Т. Буквата Т означава да примириш у себе си ума и сърцето. Мъжете и жените ще трябва да намерят допирна точка, да се примирят.

Когато някои сватосват момък или мома, намериха ли, че си съответстват? Като се оженила една мома, петелът почнал да пее, а тя му казала: „Не пей, че и тебе може да оженят." Съвременната женитба прилича на женитбата на Йоан Веслей, религиозен реформатор в Англия, който се оженил и след три дни казал на приятеля си: „Не си струва да се жени човек."

Имаме числото 800, което означава победа, държава и Царство Божие. Числото 800 означава победа над злото. Христос казва на кротките: „Дерзайте, Отец е благоволил да ви даде Царството." И тъй, у кроткия човек кои качества виждате? Имаме 16 качества. Като

съберем 1+6 = 7 – числото на пълнотата. Кроткият човек може преспокойно да си почива в неделя. Неделята е ден на виделината, а съботата е ден на тъмнината. Съботата значи, че еволюцията е завършила своя цикъл и няма никакви условия. А неделята показва първия ден на туй Божествено събуждане. Когато някой казва: „Добре да празнуваш неделята и съботата“, аз казвам: Когато умираш, ще трябва да празнуваш съботата, а когато възкръсваш –неделята. Това е правилното. Това е грамадната разлика между съботата и неделята.

Според вас, кой ден трябва да се празнува? Ако умирате, ще празнувате съботата, ако се раждате – неделята, която е ден на виделината. Нали в петък вечерта и в събота Христос преседя в гроба, а в неделя излезе из своята почивка. Значи, Христос признава съботата, а после почнаха да празнуват неделята. Ние, съвременните културни хора, трябва да празнуваме неделята. Ами онези, които са влезли в гроба? Аз не вярвам в хора, които не са влизали в гроба, които не са слизали в ада, да извадят своя брат. Да се отиде в ада, е изкуство, а в рая всеки знае. Красивата мома всеки я обича, като я види, казва: „Колко е хубава!“ – и почва да се подмазва; ама, господинчо, да я понесеш вътре в корема си. Ще кажеш: „Не искам да бъда аз жена!“ Който не може да бъде жена, да ражда, той не може да бъде мъж. Онзи, който не е в сила да роди, не заслужава да води тази красива мома. Туй говори кротостта. Така трябва да разбирате дълбоката съвременна философия на живота, ако искате да съградите едно общество, което здраво да почива на тези закони. Сегашните закони са били добри за времето си, но са отживели.

Не ме разбирайте криво. Ако свържете с един конец един бръмбар, той не може да се освободи. Този конец е морал за този бръмбар. Но ако свържете един слон с вашия конец, мислите ли, че този конец ще обуздае слона? Следователно, ще бъде много глупаво

да казваме, че слонът не е изпълнил еди-кой си закон на конеца и го скъсва. Закон, който се къса, не е закон. Следователно, трябва да имате закони, които не се късат. За слона трябва дебело въже, та като дойде, да се спре и да каже: „Това е закон, спирам се с почитание." Закон, който не може да внесе у вас респект, уважение, той е посмешище. Сегашните закони трябва да бъдат такива, на които хората еднакво да се подчиняват, да не са конци.

Какво нещо е моралът? Привеждал съм и друг път този анекдот. В царството на паяците вестникарите дали една новина, че един голям слон шествал в тяхната държава. Всички инженери се събрали да решават, какво да правят и най-после дошли до следното решение: да прекръстосат всички улици с въжета и прекарали такива с хиляди километри. Обаче, слонът набърже минал тази паяжина, след което те почнали да изчисляват, какво сътресение са направили вътре в слона. Какво сътресение може да произведе една паяжина на слона? Той нищо не почувствал.

Някой казва: „Старото." – Кое е старо? – Само истината е стара. Всяко нещо, което се къса като паяжина, не е старост, а сянка на нещата. Казва Христос: „Кротките ще наследят земята." Земята, в този смисъл, подразбира всички условия, при които човекът се развива. Буквата З означава числото, което не признава никакви закони. Думата „зло", както се пише на български с три букви, значи, че не се подчинява на никакви закони. Това е злото. Всички сили, следователно, които не се подчиняват на никакви закони, наричаме ги хаос в живота. Викнете, разгневите се и казвате: „Станал съм нервен." Аз казвам: Ти си станал зъл, живееш без закон, не можеш да контролираш силите, които са вътре в тебе. Какво ще бъде, ако някой певец вземе неверни тонове? Ще му кажат: „Ти не си певец, ти не познаваш вътрешния закон на музиката. Като тебе и волът, и

магарето, и кокошката могат да пеят.“ Съвременните хора искат да бъдат моралисти, да се качват на Божествената сцена.

H_2O – това е вода.

(*Разбрахме.*)

Ама разбрахте ли водата какви елементи съдържа в себе си? H_2O някой път е чиста, а някой път има известни примеси. Ако е минала през човешкото тяло и излезе навън, ще ви бъде ли приятна? Водата, която излиза от планинския извор, е потребна, но тази, която излиза от човешката фабрика, за която всеки ден работи тази H_2O, не е потребна. Всеки лекар ще каже, че трябва да стане дестилиране, за да премахнем всички тези утайки.

Има известни хора, които не са кротки. Кроткият човек нито за момент не изгубва своето равновесие. Имате ли предвид, че пътят, по който вървим в този свят, не е широк път? Той е тесен, тънък като конец. Изисква се голямо изкуство да пази човек равновесие. Трябва да имате хладнокръвието на онзи американец, който преминал през Ниагарския водопад, като прекарали над него едно въже. Този господин минал с върлината си от единия бряг до другия по въжето. Това показва, че той има самообладание, защото, ако в един момент изгуби самообладанието, ще отиде във вълните на Ниагарския водопад.

Светът е един водопад. Вие искате да бъдете герои вън, на брега, но ако минете над водопада по въжето, тогава ще ви кажа, че сте отлични герои, които пазите равновесие в живота. Дойде мъжът вечерно време и вдигне шум, жената не знае как да го предаде. „Снощи – казва – моят мъж малко се понапил, дошъл и отворил една уста, та два, та три часа не можах да спя.“ Аз казвам: Твоят мъж, като се качил на това тънко въже, изгубил равновесие и потънал в Ниагарския водопад. Когато казваш, че ще бъдеш кротък, значи бъди

мъж и смело мини по въже Ниагарския водопад. Казват на мъжа: „Бъди мъж! Поразсърди се малко, покажи си гнева!“ Да, но ще бъдеш с краката надолу в Ниагарския водопад.

Кротката мома почват да я учат: „Не бъди толкова глупава да пазиш равновесие, а се опитай да слезеш долу.“ Някой път тя се понамръщи на възлюбления си и като погледнеш, двамата се скарали. – „Какво зло стана! Наш Иван и Стоянка са се скарали!“ Аз казвам: Ваш Иван и Стоянка са изгубили равновесие отгоре на въжето и са паднали в Ниагарския водопад. Каква философия има тук да мислим? Тъй, животът има смисъл.

Да ви приведа сега един пример из миналото на човечеството.

В древността имало две царства. Царят на едното бил много умен и кротък човек, а на другото – много жесток. Кроткият цар имал двама сина – единия по-голям, другия по-малък. На умиране, той направил следното завещание, според което, на единия син оставил царството, а на другия една флейта, българска свирка, но с условие, който вземе последната, да напусне царството. Двамата братя били длъжни, след смъртта на баща си да теглят жребие и комуто се падне свирката, да напусне царството. Умира бащата. Теглят жребие и действително, на по-малкия брат се пада свирката. Той я взема и тръгва по света със свирката. Но по-големият брат не му позволил да вземе нищо със себе си. По-големият брат турил короната и останал да царува вместо баща си. Влязъл по-малкият в другото царство, на жестокия цар. Царят имал нужда от един овчар. Той имал овци със златни руна, но бил толкова жесток, че онзи овчар, който изгубел една от неговите овце, го пращал на заточение, във вечен затвор. Отива царският син, представил се за овчар и започнал да свири със свирката си. Всички вълци, като почнал да свири, се спират и изгубват охотата си да ядат овце. Когато царят осъдел някого да го

екзекутират, стражарите като го водели през това място, по гласа на свирката пущат осъдения и казват: „Нека да си поживее човекът, хайде да си поиграем!“ Накъдето карал своето стадо, всички вълци почнали да изгубват жестокостта си. Като мине през някой затвор и засвири, всички затворници се разиграват и навсякъде настава братство и равенство. Чул и царят за него и казал: „Кой е този вагабонтин, който развращава народа ми и не изпълнява волята ми?“ Отишъл при него да го накаже. Като наближил, овчарят почнал да свири и царят почнал да играе. Разбрал той, че има нещо друго в света. – „Ела, синко, в моя палат. Аз имам дъщеря. Ти си човекът, който трябва да управлява, и ще свириш на моя народ, ще го веселиш, ще обърнеш нов лист.“

И тъй, казвам: Нагласете вашата пищялка, онзи ваш кавал или онази свирка на кротост, че като почнете да свирите, и вълци, и стражари, и затворници, всички да започнат да играят и да кажат: „Може да се живее и по друг начин.“ Правилно ме разбирайте. Туй, което ви говоря, насила не може да стане. Онзи гладен човек трябва да се нахрани. А кое е най-важното за гладния човек? – Хлябът. А кое е най-важното за жадния човек? – Водата. Кое е най-важното за онази обидена душа? – Онази любов, която може да се покаже в даден момент. Отчаял ли се е някой, спри се със своята свирка и му посвири. Бих употребил онези глаголи: нахранвам, напоявам, научавам, проповядвам и т.н.

А сега питам: Ти ходил ли си в църква? Църквата, това е нашата душа, а нашето сърце, това е великият олтар, на който трябва ние с тази свирка да свирим и Господ ще каже: „Ти си човекът, който ще наследиш земята.“ Бих желал всеки българин да има тази свирка, та като засвири, кой където и да се намира, да започне да играе. Като ви свирят на тази свирка и като я чуете, можете да играете, защото някой

път на други свирки играете. От игра до игра има разлика. Някое дете започва да играе, вдига шум и врява наоколо си. То не играе под звуците на тази Божествена свирка.

Христос казва: „Кротките ще наследят земята“, т. е. тези кротки хора, които разбират тези велики закони; силите, които функционират в света, и те не са далеч. Аз казвам: Онзи овчар, царският син, иде със своята свирка. Той няма да дойде с меч, с пушки и с взривни вещества. Вие ще чуете отдалеч неговата свирка и като засвири, ще има игране, скачане, всички братски ще живеят – мъже, жени, деца, животни. Може ли вие да превърнете онази фиктивна свирка и да ѝ дадете онзи вътрешен, същински смисъл? Можете ли да я превърнете във формула? По-ясно от това не мога да ви говоря. Ако взема да ви обяснявам думата „кротост“, в нея има 16 сили, които имат разни състояния. Знаете ли какво трябва да правите, в първия час след ставането ви от сън? Какво трябва да правите втория, третия, четвъртия и останалите часове през деня? Знаете ли, че всеки час от деня си има точно, определена математически, работа. Тя е тъй определена, както един велик виртуоз, като свири с цигулката си, трябва да вземе точно всяка една нота. Ако пропуснете само една нота, веднага се чувства една празнота.

Следователно, животът е една велика Божествена пиеса, за изпълнението на която сме дошли на земята. Някои казват: „Аз живея“; ти още не живееш, а само се упражняваш. Когато вземеш твоя кавал или твоята флейта, на всички около тебе ще трябва да стане добре и леко. Когато се научиш да свириш тъй добре, ти ще можеш да изливаш своята мисъл, своята благодат върху хората. Аз съм правил опити и в нищо досега този закон не ме е излъгал.

Веднъж минавах половин километър от Варненския бряг и долавям, че някъде двама млади се любуват. Тяхната мисъл и чувство

бе изпълнило за известно време цялото пространство. И наистина, слизам по брега и виждам тези млади, че си гугуцат. Вървя по-нататък и виждам юрдечки. Аз проектирам към тях мисълта си и някой сякаш ми казва: „Ще взема един камък и ще ги ударя." Не се спирам да извърша това. Аз наблюдавам тези юрдечки и виждам, че те са вече на половин километър от мен, защото са възприели мисълта ми. Продължавам пътя си по-нататък и виждам друга група юрдечки. Аз им изпращам една хубава мисъл, че към брега има хубава храна за тях. Спирам се и виждам, че всички бързат към брега, възприели мисълта ми. Това са факти, от които се уверяваме, че животните могат да възприемат нашите добри и лоши мисли. Като срещнеш някое куче, то те погледне и схваща скритите ти намерения, и разбира, какво мислиш да правиш с него. Наблюдавал съм как ме гледа някое куче, като ме срещне. Разглежда ме внимателно, изпитва ме, но аз му казвам: Не се бой, няма да ти направя нищо. Аз съм от новата култура. – „Дано дойде тя по-скоро, защото ние страдаме от тия некултурни хора, които минат-заминат покрай нас, вземат камък и хайде отгоре ни." – Това не е алегория, а факт. Така постъпвате помежду си. Срещнете един приятел и веднага се нахвърляте върху него с лоши мисли. Ние трябва да се отнасяме благо с всички хора, защото това, което излиза от нашето сърце, е една велика мощна сила, която едновременно гради и разрушава. Ние сами разрушаваме своето щастие. Ние сме хората, пред които Господ гради за в бъдеще света. Затова да не очаквате да дойдат други хора. Ние, които живеем на земята, сме в състояние да градим и разрушим живота си. Всеки от вас е призован за една велика работа. Казвате си: „За велики работи сме призовани ние." И затова се качвате на определеното място и от височината на положението си започвате да заповядвате. В това си положение вие приличате на оня българин, който след

Освобождението започва да си търси служба. Ходил тук-там, подавал заявления, но навсякъде му казвали: „Тази работа не е за тебе.“ Той търсел лека работа. Един ден, като се разхождал из градината, видял как капелмайсторът маха с една пръчица и всички оркестранти свирят. Той се спрял, замислил се и казал: „Ето една работа, каквато търся – да е лека и приятна.“ Подал заявление за тази работа, защото му се видяло, че няма по-лека работа от това, да управляваш хората. Но велико изкуство е да управляваш хората. Трябва да разбираш ума, сърцето и душата на тия хора. Трябва да разбираш всекидневната тяхна мисъл и чувство и само тогава да вдигаш пръчицата, според такта, а тактове има различни. Ключове – също различни. А сега всички искаме да ставаме министри в България.

Няма ли някой против това? Ако разбирате това изкуство, аз ще бъда пръв, който ще гласувам за вас. Ако някой, дори да е дете, разбира това изкуство и вдига пръчицата когато трябва, аз ще гласувам за него.

Всички ще бъдем капелмайстори и ще започне да се образува тази вътрешна вълна, която ще ни повдигне. Това е вътрешният смисъл на думите: „да бъдем кротки и добри“. А сега трябва дълго време да аргументираш пред хората, дали има Бог или не. Аз имам много доказателства, с които да ви докажа това, да го обоснова, с тези велики опити да принеса всички онези сили, да преминат през сърцата ви. Вие чакате всичко наготово от баща си, да ви достави той пари да ходите, където искате. Вие сами можете да проверите тези неща, но затова ще трябва да се събудят във вашия мозък всички клетки, които досега не са още събудени. Клетките, които образуват мисълта ви, спят. Висшите духовни, религиозни клетки още спят и вие чакате, да ви се даде нещо наготово. Не се надявайте на наследството на баща си, дано получите сто или двеста хиляди лева,

да си купите автомобил, да ходите на разходки, на балове, на концерти, да прекарате един весел и безгрижен живот и да кажете: „Аз съм богат човек.“ Вие обаче сте бедни. Вашият Небесен Баща ви е оставил, каквото ви е нужно, и ви казва: „С труд и пот на челото си ще изкарвате прехраната си.“

А знаете ли, какво значи да излезе една капка от челото ви? Аз уважавам всеки човек, който с пот на челото си изкарва прехраната. Лекарите, за да излекуват един болен, причиняват му изпотяване. За да може всички нечистотии от сърцето и ума да се изхвърлят, за да може да дойде прясна вода в света, трябва да стане изпотяване. Казва се за някого: „Горкият човек, изпотил се!“ – Не, съжали онзи човек, който не се е изпотил нито веднъж през живота си. Много хубаво нещо е изпотяването. Какво трябва да правим, когато се изпотим? Хвърлете ризата си и се преоблечете. Ако си пътник, хвърли ризата си, облечи отгоре палтото си, опери ризата си и почакай няколко часа да изсъхне, а след това я облечи. Не чакай тя да изсъхне на гърба ти, за да не се върне потта ти наново в тялото ти. Сегашните хора казват: „Да възприемем старите мисли, които сме имали за живота.“ А то значи, да изсушим старата пот със своята топлина. Какво ще придобием? Тази стара пот ще те изпрати на онзи свят. С това вие ще придобиете минус, а не плюс, защото плюсът е движение нагоре, а минусът – движение надолу.

Вие казвате за някого: „Той замина за онзи свят.“ Питам: Какво имаше отпреде си, какъв знак: плюс или минус? – „Минус.“ – И тогава наистина той е отишъл на онзи свят, но само че е надолу в него, затова нагоре не го търсете. Вие трябва да разберете четирите аритметични действия. Вие разбирате събирането, защото всеки от вас може да събере две величини, например, да съберете пет и шест. Колко правят? Пет и шест – равно на единадесет. Може ли да съберете

двама добри хора на едно място, щом разбирате и знаете да събирате? Може ли да съберете една добра мома и един добър момък и общият сбор да бъде равен? Щом можем да събираме, ние трябва да събираме всички свои мисли и желания.

Ако ви питам какво нещо е изваждането, къде го срещате в природата, вие ще кажете вероятно: „Знаем ние какво е изваждането, учили сме го в училищата.“ Питам: Може ли да прилагате това изкуство? – Като посеете едно зрънце, то най-напред започва с изваждането, спуща своите крачка надолу в земята. После се явява процесът на размножаването – когато се разклонява, завързва класовете си. Най-после дохожда делението – когато житните зрънца се отделят от стръкчетата, падат надолу в земята. Тези действия – събиране, изваждане, умножение и деление – стават всеки ден в живота ни. Често вие изваждате една мисъл от главата си, но важно е, дали тази мисъл е добра или лоша. Ако аз извадя от своята глава мухлясал хляб и го дам на някой беден, това изваждане ли е? Първокласен невежа е онзи, който вади от торбата си мухлясал хляб. Вие казвате: „Нашият Учител ни учи, като изваждаме, да туряме пред действията знака минус.“ А аз уча другояче. А именно, ще туриш знака плюс и пак ще извадиш. Е, добре, когато даваш някому пари на заем и вземеш лихвата, с това се умножават парите ти – това умножение ли е? Умножение е, когато умножаваш броя на добрите хора, когато примиряваш хора, които се карат. Това могат да направят кротките хора, които ще дойдат в света.

Не мислете, че сте кротки хора. Кротки хора сте, само че, можете да се научите, имате ли способности за това. И много време не се изисква за един ученик, за един художник, за един музикант или за един християнин. Достатъчни са пет-шест години, да се научи на това изкуство. Как ще приложите кротостта? Като се върнете в дома

си, ако сте неразположени духом, кажете си: „Аз съм кротък човек“, т. е. трябва да разсъждавате логически, трябва да търсите сполука в своята работа и трябва да сте щастливи.

Думата „щастие“, според както се пише на български език, ще я разясня така. Буквата Щ е образувана от буквите Ш и Т. В буквата Т има спуснати две резки надолу, а в буквата Ш има три резки, които заедно с първите две образуват човешката ръка, която отпущаме надолу. Значи, в щастието ви, ръката ви трябва да бъде готова. Буквата А означава човешкия нос, т. е. волята ви трябва да бъде силна, кротка и умът да бъде съединен с волята ви. Буквата С, това е месечината, която постоянно образува този закон на смени. Като турите С върху Т, ще направите една лодка. Значи всичкото богатство, което придобиете чрез волята си, ще го поставите върху себе си, което е вашето сърце. И тъй, щастлив човек е онзи, който може да впрегне в работа ума си заедно с волята си, т. е. мъжкия и женския принцип да ги впрегне заедно, да ги тури в лодката си и така да управлява живота си. Ако не знае така да постъпи, ще каже: „Каква съдба настана, да сме роби и двама.“ Казвам на това: Отлична поезия. Щом впрегне своя ум и своето сърце заедно в работа, ще каже: „Каква съдба настана, да сме щастливи и двама.“

Ако взема българската поезия и я преведа по своему, всичко ще излезе обратно на това, което поетът е възпял и написал. Някои четат и се чудят, как е могъл поетът да напише такива работи, отгде му идват тези неща в ума. За това нещо не се изисква никакъв ум, никакво изкуство. Какво изкуство се изисква от това, ако взема един чук и удрям едно шише или една стомна? Аз бих желал да направя това шише, тази стомна, а не да правя дупки в тях. Съвременните хора само дупки правят. Гледам някои хора копаят дупки и ги питам: Защо копаете тези дупки? – „Не знаем, плащат за дупки.“ Доста,

доста дупки! В света има излишък от дупки. Сега вече трябва да се сее. Туряйте семена вече в тия дупки, садете дървета, да се образува хубава райска градина. Като паднете в някоя от тези дупки и си счупите крака, ще речете: „Каква съдба настана, да сме роби и двама." А като насадите хубави плодни дървета в тези дупки и те, като ви дадат плодове, вие ще си хапнете от тях и ще кажете: „Каква съдба настана, да сме щастливи и двама, да си хапнем и двама заедно." Това последното е вече проза.

Христос казва: „Кротките ще наследят земята." Аз знам, че вие сте кротки хора, това мога да го докажа, само външно изглежда, че не сте кротки.

Така едно време светиите са носели отвън дрехи с бодли, за да не им обърне внимание дяволът и да не ги изкушава. Предпазвали се от него с бодлите си. И вие носите отвънка такива халати, които не ви издават за кротки хора и затова, често се чуват между вас думите: „Помушни го малко." В това отношение вие мязате на оная жена, която имала обичай постоянно да помушва мъжа си, каквото и да направел той. Каквото да каже, както и да бъде, тя все му правела бележки, все го помушвала. Той вкъщи все търпял, но един ден били поканени на гости у кумците си, гдето бил приготвен много хубав обяд – хубаво опечена пуйка с хубаво старо винце и той се поразпуснал малко. Жена му през всичкото време го следяла и когато бивала недоволна от него, го помушвала. Той не могъл да изтърпи и ѝ казва: „Е, прекали го вече. Не стига, че вкъщи ме мушкаш, но трябва и тука." Съвременните хора казват: „Нека посмушкаме този човек малко, стига е ял, нека бъде морален." Оставете този човек, нека си похапне и пийне.

Злото не е в яденето и пиенето, но в кривото разбиране на живота, като мислим, че щом ядем много и станем тлъсти, добре ще

ни бъде. Някои родители казват: „Да нахраним дъщеря си добре, да бъде пълна като месечинка.“ Е, Господ не ви е направил да станете като месечинки. Защо не кажете, че искате да станете като слънцето, като него да светите. Тук е заблуждението ни, като мислим, че всичко е в пълнотата, да станем месечина. В първоначалния език е писано, че трябва да станем синове Божии, т. е. да носим такива светила, чрез които да градим, да носим живот и радост навсякъде по земята. Знаете ли какво нещо е месечинката? Ако си като месечината, ти ще бъдеш осъден на смърт. Месечината е един канал, през който минават всички нечистотии на земята. И вие искате да мязате на този канал. Но в това няма никакъв смисъл, нито някаква философия. За в бъдеще вече никога да не казвате, че искате дъщеря ви да стане като месечинката, а пожелайте да стане като слънцето светла, или най-малко, като ранната звезда Венера. Ако пожелаете да стане като месечината, тя е осъдена на смърт. Сегашните хора ходят на разходка по месечина, наблюдават я, но не знаят, че тя ги развращава. Като минавате край някое нечисто място, от големите миризми обонянието ви се разваля. Но ако искате да се проясни, ходете по чисти, високи планински места. Когато направиш една грешка, обърни се към месечината и кажи: „Месечинко, научи ме как да изхвърля греховете си, как да ги изкарвам навън, за да мога и аз по този начин да се очистя.“ Когато наблюдаваш слънцето, кажи: „О, слънчице светло, слънчице ясно, като гледам твоите добродетели, покажи ми начина, как да проявя и аз своите скрити добродетели и да ги разработя в себе си.“ А вие стоите и разсъждавате върху това, що е казал Кант, Хегел и други, и си казвате: „Е, дълбока работа е това.“

Да – а, в, с; това е една относителна величина. Но знаете ли колко неща са скрити в това: а, в, с?

Внесете думата „кротост“ в себе си и не мислете за нея тъй, както сте мислили в миналото и досега. Тя е една велика дума, върху която трябва да съградите бъдещата култура на земята. Ако българите искат да ги благослови Бог и да благослови земята, в която живеят, трябва да напишат така: „Кротките ще наследят земята.“ Ние сме кротки, вярваме в кротостта и затова ще наследим земята. Качествата на кроткия човек са следните: той реже циреи, но не и глави; той със своя нож отрязва от тебе всяка тъга, освобождава те от нея.

Всички вие, които ме слушате, сте кротки хора. Затова, като се върнете у дома си, съблечете старите си дрехи. Аз днес съм много щедър, ще подаря на всички ви по един костюм – това подписвам. И затова, като се върнете по домовете си, облечете се с тези нови дрехи, които ви подарявам.

Като ме слушате, вие си казвате: „Наистина ли говориш това или само така?“ – Наистина ви говоря. Казвам: Обичам ви, и свършено. Защо не? Не се колебайте. Свършете със стария господар. Всички, мъже и жени, и деца, нагласете кавала си, засвирете, та да заскачат и да заиграят всички. Като се върнете по домовете и запеете: „Каква съдба настана, да сме роби и двама“, това показва, че служите още на старата култура. Отсега нататък ще пеете на новата култура, както аз превеждам. „Каква съдба настана, да сме щастливи и двама.“ Като засвирим на новата култура, и любовта ще дойде, защото в това свирене са вложени всички сили. Щом се чуе това свирене, всички същества ще заиграят и самата земя ще заиграе. Знаете ли защо понякога стават земетресения? Има добри хора на земята, които, като засвирят със своите кавали, тъй много разиграват земята, че тя започва да изхвърля своята вътрешна материя във вид на лава и казва: „Долу, долу старите дрехи, изхвърлете старите си къщи, излезте от затворите, отворете прозорците си!“

Като се събори твоята колиба, благодари на Бога и кажи: „Благодаря Ти, Боже, че ми помогна да изляза от тази срутена къща.“ Погледнете птичките, като станат сутрин, как започват да благодарят и славят Бога с пеенето си. А вие като станете, започвате: „Каква съдба настана, да сме роби и двама.“ Или: Тази моя жена ще ми умори живота.“ Не, тя няма да ви умори, тя си носи своето щастие, тя беше числото 13 у вас и тогава ви правеше по-голяма беля, а сега е излязла от вас. Едно време, преди да се яви Ева, мъжът имаше 13 ребра, но Бог извади едното ребро от него, именно тринадесетото, и каза на Адама: „Бъди внимателен с числото 13, то е едновременно числото на правдата и злото в света.“ Числото 19 е месечината. Не се обиждайте вие, жените, защото трябва да знаете, че едно време месечината е била светла като слънцето, но сега е изгаснала, мъртва е. Ще дойде време, когато тя отново ще оживее.

Някой казва: „Цяла месечинка е моята възлюблена.“ Казвам: Ти никога няма да задоволиш твоята месечинка, тя постоянно се пълни и празни. – „А какво да правя?“ – Когато тя стане като слънцето, ще дойде време, когато ще живеете по образ и подобие Божие и ще бъдете радостни и весели. Вие не се обиждайте, защото аз не считам, че всички мъже са мъже и всички жени са жени.

За пояснение на мисълта си ще дам следния пример. Един древен цар имал много красива дъщеря, която пазел от всякакво изкушение. Той заповядал на своите мъдреци да измислят такива тънки и фини костюми, които да сменя всеки ден, но материята да бъде тъй естествена, щото никой да не подозира, че тя е облечена. Всеки, който срещал царската дъщеря, я целувал. Започнали да говорят на царя: „Срещнахме дъщеря ти, еди-кой си я целуваше.“ – „Нищо от това, той е целувал само външната обвивка, но нейната душа никой не е целувал, царската дъщеря никой не е видял.“

Външната дреха могат да целуват всички, но когато дойде до душата, там има други правила. Аз познавам царската дъщеря другояче, а не както е дегизирана тя. Някои казват: „А вие не знаете ли каква хубава е моята дъщеря?“ – Не, тя още не е твоя дъщеря. Ти знаеш ли, че тя е тринадесетото ребро? Някой момък се ожени за някоя мома, но животът им не върви. Защо? Защото той е взел чужда и я туря между ребрата си, но не подхожда. Тогава Бог казва: „Не е тази жената, която е направена от тебе.“ – „Да, но поп ни венча.“ – „Нищо, тя не е от Бога.“ Когато хората започнаха да се венчават тъй, както не е определил Бог, създаде се смъртта, за да екзекутира хората, та да могат да намерят своята половина и да я наместят. Като не намерим първия път своята половина, втори път ще я потърсим; ако и тогава не я намерим, трети път ще я потърсим, докато най-после я намерим.

Някой казва: „Моята жена е цяла царица.“ – Тя може да е царица, да е учена, но не е твоята сродна душа. Само когато ни се отворят очите, само тогава ще познаваме своите близки и ще ги обичаме. А това ще бъде, когато станем кротки хора. Земята – това е кротката жена. Кроткият мъж, който следва закона на Бога, ще наследи земята. Това се подразбира под Христовите думи:“ Кротките ще наследят земята.“ Каквито и да сте, ако не служите на този закон, не може да наследите земята. Следователно, само чрез кротостта ще наследите тази кротка земя и ще разберете тези закони, които сега се разкриват.

Аз нахвърлям моите мисли тъй, както слънцето своите лъчи, и всеки ще ги възприеме тъй, както иска неговата душа, и ще твори с тях толкова, колкото е изкуството на неговата душа, и всеки ще се облече тъй, както изисква неговият вкус. Аз не искам всички да сте еднакви. Всеки може да бъде кротък по различен начин. Един може да бъде кротък като карамфил, друг – като роза, като теменужка, но всички бъдете кротки. Това свири царският син със своя кавал: „Диу –

диу – диу, кротките ще наследят земята. Диу – диу – диу!“ Българският кавал казва: „Чистите по сърце ще наследят земята – диу – диу – диу.“

Тъй ще засвири българската гайда или българският кавал и българинът ще вдигне ръце нагоре и ще заиграе.

Вдигането на ръцете нагоре значи, че ще трябва да цъфнете. Двете ръце, това са мъжът и жената. Мъже и жени, съединете се сега, дайте ръцете си. Как се ръкувате вие? Поставите долната част на ръката си в долната част на ръката на вашия приятел и отгоре поставите големия си пръст. Долната част на ръката е женският принцип, а големият пръст, който туряте отгоре, е мъжкият принцип. Ръкуването означава, че в името на Бога ще извършите това. Ние, жените, т. е. законът на Любовта, като се преплетем със закона на Мъдростта, ще освободим света от сегашното робство. И тъй, при всяко здрависване вложете мисълта си: „Тъй, братко, да започнем с Любов и Мъдрост и да ги преплетем, за да ни благослови Господ.“ Така искам да се здрависват всички българи. Като се срещнат, да си кажат: „Добре дошъл, братко, в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина!“

Беседа, държана на 25 януари 1921 г., вторник, [Русе].

ЖЕРТВА, УПОВАНИЕ И РАДОСТ

Има ли жертва, ние устояваме в любовта.

Има ли упование, устояваме във вярата.

Има ли радост, устояваме в надеждата.

Значи, жертвата е резултат на любовта, упованието е резултат на вярата, а радостта – на надеждата. Когато надеждата се реализира, хората се радват. Надеждата е синът, т.е. домът. Вярата е майката, а любовта бащата. Бащата и майката са крайният предел на самопожертването. Оттам се прави един завой, връщане назад. По-нататък не може да се върви. Вън от любовта, жертвата не може да се прояви. Ако не се жертваш, ще загубиш любовта; ако не уповаваш, ще загубиш вярата; ако не се радваш, ще загубиш надеждата. Който иска да придобие любов без жертва, той е стъпил на песъчлива почва. Който иска да придобие вяра без упование и надежда без радост, също е на песъчлива почва. Значи, няма надежда без вяра. Казваш: На какво да се радвам? – Има на какво да се радваш. Ти имаш тяло, мозък, дробове, стомах. Целият свят е твой. Ще се радваш на всичко. Ти можеш да мислиш, да чувстваш, да действаш. Ти разполагаш с основните неща на живота. Ще се радваш на всичко, което ти е дадено. А другите неща, сами по себе си, ще дойдат.

Един велик закон гласи: Вън от любовта, животът не може да вземе друго направление. Отклонения могат да стават, но това не трябва да се допуска. Ако има вятър, листата на дърветата могат да правят отклонение. Важно е, и при отклонението да се държат за дървото. Това е добре, но лошо е, когато листът се откъсне от дървото и падне на земята. Същото се отнася и за човека. И той трябва да върви по пътя, по който е тръгнал. Че ще срещне повече или по-

малко мъчнотии, това е друг въпрос. Трябва да вървиш, не можеш да се противиш. Ти се противиш на смъртта, но няма човек, който да не е влязъл в кошарата ѝ. Светии и учители, всички влизат в тази кошара. И да се противиш, пак ще влезеш. – Но аз имам воля. – Каквато воля и да имаш, ще дойде ден, когато ще отстъпиш. Понеже всички хора са подчинени на великия закон, те непременно ще се примирят и ще отстъпят.

Човек трябва така да разбира живота и изискванията му, както бащата разбира работата си на нивата. Тежка е работата му, но той има една радост – децата му. Тази радост го прави да издържа. Той работи на нивата, а мисълта му е на друго място – при децата. Той си казва: Колкото да е тежка работата ми, ще направя една жертва. Жертвата, която прави за децата, го радва. Идея има този човек! Както човек, като работи за дома си, страда и се радва, така и като работи за Бога, ще страда и ще се радва. Ако работата за дома е благословена, колко повече работата за Бога е благословена!

Кратка беседа от Учителя, държана на 2 октомври, 1921 г. София.

1922 г.

СРОДНИ ДУШИ

– Защо страдаме от главоболие?

– Главоболието се дължи на натрупване на космическа енергия в мозъка. Когато децата ви боледуват, добре е да разтривате костта зад ушите. Там е центърът на живота – жизненият център. Тези разтривки правят организма еластичен, издръжлив. Ако на това място ви пипне човек с лоши чувства, лоши намерения към вас, той може да ви отнеме живота. Значи, животът може да се внесе, може и да се отнеме. Когато някой внася нещо добро в тебе, вътрешно ти си разположен; когато ти отнема нещо, ти усещаш вътрешно стягане и неразположение. В невидимия свят няма лъжа, там всичко се забелязва. Природата държи сметка, как се използват енергиите. Може да изразходвате енергиите, както искате, но, в края на краищата, държат ви отговорни.

Правете опити да прилагате правилата, които ви давам. Разтриването на костта зад ушите става отгоре – надолу. Някога може да разтривате само лявата страна, някога – дясната, а някога и двете страни.

– Какво е значението на вдишките? По колко пъти на ден трябва да се правят?

– Вдишките се правят за урегулиране на енергиите и се правят по три пъти на ден. Така се урегулира енергията и се възстановяват нарушенията в организма. Някои дишат и издишат като помпа. Това е неправилно. Ще дишате дълбоко, за да възстановите хармонията в

организма. Който диша правилно, става пъргав, еластичен. Някога дишаш бързо, ускорено и изведнъж спреш. И това е неправилно дишане.

Понеже минавате от подсъзнанието в съзнанието, от съзнанието в самосъзнанието и от самосъзнанието в свръхсъзнанието, трябва да разделите времето си на четири части. Значи, ще разделите 24 часа на четири. Така ще живеете по 6 часа във всяка област на съзнанието. Някога прекарваш цел ден в съзнанието или цял ден в подсъзнанието. Това е неправилно. Докато си в подсъзнанието, виждаш, че дължиш нещо, искаш да се освободиш от задълженията си. Като влезеш в съзнанието, гледаш кой ти дължи. Според мене, в подсъзнанието нито имаш да даваш, нито да взимаш. Значи, там се ликвидира с всички сметки. Богата е душата. Като влезе в подсъзнанието, тя веднага плаща дълговете си. Затова Бог казва: „Ще залича всичките ви грешки и няма да ги спомена.“ Бог е в подсъзнанието.

Като влезеш в съзнанието и самосъзнанието, там се явяват греховете. Обаче, в подсъзнанието и свръхсъзнанието всички грехове се заличават. Докато си в съзнанието, постоянно мислиш, от кого имаш да взимаш и на кого имаш да даваш. В подсъзнанието и свръхсъзнанието има пълна ликвидация. Ето защо, добре е често да се издигате до подсъзнанието и свръхсъзнанието, да забравяте дълговете си и да казвате: На никого нищо не дължа. Ще кажете, че това е лесно. – Лесно е, наистина. Докато си на земята, имаш взимания и давания. Отиваш при някой лихвар, взимаш пари на заем, с 50% лихва. Взел си хиляда лева на заем и след известно време дължиш 5,000 лв., заедно с лихвите. Знаете ли, каква лихва взима природата? Този въпрос можете да разрешите според теорията на вероятностите. Природата си служи със закона на любовта. От онзи, когото най-малко обича, от него взима най-голяма лихва. Колкото

повече се увеличава любовта, толкова повече се намаляват лихвите. Като дойде до най-високия предел, любовта казва: От този човек не искам нищо – нито парите, нито лихвите. Значи, лихвите показват отношението на любовта към човека. Природата всеки ден прави изчисления на лихвите. От тях тя определя степента на любовта към живите същества. Казваш на някого: Аз ти направих голяма услуга. – Какво от това? – Искам да кажа: Срещу това няма ли да ми дадеш малко масълце?

В невидимия свят има същества, на които е дадена задача, да определят отношенията между различните хора. Според любовта ти към даден човек, ти определяш лихвата на парите, които си му дал. Това отношение определя и отношението ви към космоса. На всекиго се случва поне един път през годината да бъде представител на космоса, ако не за цял ден, поне за една секунда. Каквото направи през това време, той сам носи отговорността. С други думи казано: На всеки човек е определено да стане големец. – За колко време? – Не е важно. С това се обяснява, защо поне един път в годината имаш голяма радост или голяма скръб. Някога скръбта, мъката ти е толкова голяма, като че ли си излязъл от дъното на ада. Който разбира закона за възмездието, може да се ползва от него. Затова човек трябва да се освободи от страха. От какво се страхува човек? – От хора, от животни, от паразити. Дръжте страха в себе си, като предмет за изучаване. Значи, да имаш страх, без да се страхуваш; да имаш гняв, без да се гневиш. Гневът е огън в огнището, а разгневяването е излизане на този огън навън. Човек трябва да се контролира, всичко да бъде под контрол на неговата воля. Уплашиш се от нещо и казваш: В случая, само лъжата ще ме спаси. Страхът и лъжата вървят едно след друго. Щом дойде любовта, човек става смел. Любовта му казва: Тръгни с мене! Аз ще правя добро, а ти ще се учиш. Сегашните хора

са в положение на счупени грънци. Каквото сипеш в тях, всичко изтича навън.

Пазете правилото: Хармония в мислите! – Как да мислим, като Бога ли? – Вие ще мислите като Бога, а не Бог – като вас. Ти искаш, като си разтревожен, неспокоен, Бог да влезе в положението ти, и Той да стане неспокоен. Не, Той е тих и спокоен, при всички условия. Следователно, дали си скърбен, или радостен, разположен или неразположен, Бог си остава тих и спокоен. Щом си скърбен, от тебе се иска да отправиш ума си към Бога, за да почувстваш влиянието, което иде от Него. Някога тези влияния причиняват страдания. Това се дължи на твоята неорганизирана мисъл. Пази се от мисълта, че може да ти се влияе. Да ти повлияе Бог, това е изключителен случай. То е възможно, само когато човек се отдалечава от центъра, както листът, който пада от дървото. Докато имаш вяра, никой не може да ти влияе. В момента, в който се отдалечиш от Бога, ти си в положението на лист, брулен от вятъра.

Някога вие се безпокоите от мисълта, че сте остарели, че от вас нищо няма да стане. Безпокоите се за жена си, за мъжа си и децата си. Питате се, какво ще стане с тях. Чудно нещо! Какво е било положението на мъжа или на жената преди да се оженят? Днес се безпокоиш за мъжа си, какво ще стане с него. Кой се е безпокоил по-рано за него? Кой се е грижел по-рано за децата? Положението на децата е било добро и без тебе. Който вярва в Бога, от нищо не се безпокои. Който работи съзнателно, като замине за другия свят, и там е полезен. Това не подразбира, да желаете по-скоро да си заминете. Някои се оплакват от страданията. – Те са изпитания, чрез които познавате Бога. В този смисъл, да страдаш, това е привилегия. Любовта се изпитва чрез страданията. Който мисли, че без страдания може да познае любовта, той е на крив път. Какво ще кажете за

давещия? Ако успее да се спаси, той влиза в новия живот. Той е минал през големи страдания, но същевременно е познал любовта. Страданията не са любов, но те са условия за познаване на любовта. Те предшестват любовта. Ето защо, радвайте се, когато страдате. И Павел казва: „Изкуство е да се радваш, когато никой не се радва.“ Ако имах време, щях да ви посоча великите закони в Библията, но се въздържам, не искам да давам ключове в ръцете на хора, които прахосват средствата си безразборно. Те ще изпразнят касата без време и няма да остане за онези, които заслужават.

– *Какво става лицето на онзи, който се гневи?*

– То променя цвета си, става ту червено, ту зелено, ту жълто. Като се гневите, прилагайте волята си, да се освободите от това отрицателно качество. Пазете се и от внушенията на хората, защото ще се объркате и ще се чудите, къде е истината. Истината е една. Всеки знае, де е тя, но трябва да се запали една малка свещица, да освети пътя. Тогава може да кажете: Виждам де е истината. Ако мислите, че отсега нататък трябва да учите истината, вие се лъжете. Вие знаете истината, но в съзнанието ви е тъмно.

И тъй, приложете любовта в живота си. Подкрепете я с мъдростта; озарете я със светлината на истината. Приложете законите на мъдростта и истината с мярката на правдата. Нека добродетелта бъде основа на тези закони. И тогава, като искаш да направиш нещо, запитай се: Любовта ли е причина за тази постъпка? Подкрепена ли е тя от мъдростта? Озарена ли е със светлината на истината? Измерена ли е с мярката на правдата? Добродетелта ли е основа на тази постъпка? Казва ли ти някой, че си заблуден, отговори му: Аз ходя в пътя на любовта, която е подкрепена с мъдростта; озарена от светлината на истината; измерена с мярката на правдата и основана върху добродетелта.

Като работите върху себе си, употребете шест часа за работа с ума си; шест часа със сърцето си; шест часа с душата си; шест часа с духа си и шест часа с волята си. Обаче, сменяйте работата си. Помагайте си взаимно, като пазите известно разстояние помежду си. Колкото повече се приближавате, толкова по-ясно изпъкват грешките ви. У вас се явява желание да се подведете под еднакъв знаменател. Ако постигнете това, мислите и чувствата постепенно изгубват своите естествени прояви. Природата не позволява такова уеднаквяване. Затова, когато един се ражда, друг умира; когато един достига върха на своето развитие, друг започва своето развитие. Такова разнообразие съществува и в растителното, и в животинското царство. Разнообразие трябва да съществува и в човешкия живот. Правилен ли е животът на калугерите? Те отиват в манастири, посвещават се на Бога, по една и съща причина – отвращение от живота. Това е еднообразие, което води към изкуствен живот. Стремете се към разнообразието на природата. Не е важно, какво мислят хората за мене, че съм добър или лош. Важно е, как постъпвам с тях. Ако мислят, че съм добър, а не им помагам, моята добрина не е на място. Помогни на човека, когато се намира в нужда. Истинско добро е това, което се проявява в момента. Човек е добър и любещ не по време и пространство, но извън времето и пространството. Те имат отношение към Божествения ред на нещата. И шивачът шие по мярка, но сам е извън времето и пространството. Той не се свързва с мярката. Затова е казано: Не давай обещания за неща, които не можеш да изпълниш, за да не се свързваш. Обикновено българинът обещава и не изпълнява. Каже, че ще дойде в 5 ч., а той отива в 7 ч. Щом не можеш да изпълниш обещанието си, по-добре не обещавай. Има един измежду вас, който се отличава с голяма точност. Каквото каже, изпълнява. Всяко обещание трябва да се изпълни. Иначе,

минаваш за лъжец. След това трябва да мине дълго време, докато изправиш грешката си. Природата е много точна. Слънцето, например, изгрява и залязва точно навреме. Да бъдем точни като слънцето!

– Кажете ни нещо за сродните души. Де са те?

На повечето от вас сродните души са в Божествения свят. Те ви помагат оттам. Сродните души на любовта се движат в света на Божията Любов. Те вървят с Господа. Затова се казва: „Потърсете ме, когато е ден, когато съм близо до вас.“ При сегашните условия на живота, по-добре е сродната ви душа да не е на земята, защото няма да я познаете. Добре е да я срещнете, когато сте готови. Тогава ще я познаете и ще работите заедно за Бога. Когато се срещнат сродните души, тогава се проявява любовта. Без сродната душа любовта не се проявява. И най-слабата проява на любовта показва, че сродната душа е близо някъде. Колкото повече се усилва любовта, толкова повече сродната душа се приближава. Когато тя се слее с тебе, ти забравяш всички скърби и страдания, ставаш свободен като птичка. Без свобода сродната душа не може да се прояви. Като те срещне и види, че си неразположен, скърбен, тя веднага ти помага, но не се изявява. Ти чувстваш, че някой ти помогнал, но не знаеш кой. Сродната душа, макар и отдалеч, всякога помага. Като казвам, че сродната душа е в Божествения свят, не разбирам някъде далеч. Близо и далеч, това са относителни понятия. Имаш приятелка, която обичаш. Тя живее далеч някъде в града, но понеже постоянно мислиш за нея, всъщност, е близо до тебе. Ако не обичаш някого, и близо да е до тебе, ти не мислиш за него. Всъщност, той е далеч от тебе. Тъй щото, близо и далеч са понятия, свързани с вътрешните преживявания на човека. Ако сродната душа ви хване само за ръката, тя ще ви предаде такава светлина, от която ще ослепеете, както Павел, който ослепя и падна от

коня. Силата и възможностите на сродните души се отнасят към великите мистерии на невидимия свят. Обикновените хора, т.е. обикновените души се отнасят към малките мистерии.

Всеки от вас трябва да държи в ума си своята сродна душа или сроден дух.

– Кой е този дух?

Христос. Всички сродни души се явили след Христа. Христос е първата сродна душа в космоса. Като се стремите към Христа, сродната ви душа ще дойде при вас. Затова Павел казва: „Всичко считам за измет, за да позная Христа.“

– Защо идат мъчнотиите и страданията в живота?

Без тях не може. Те са условия за развитието на човека, да стане истински човек. Който няма мъчнотии, е в положението на морска звезда.

– Как можем да реализираме своите идеи?

Като ги вложите в подсъзнанието си. Вложи идеята си в подсъзнанието и я остави, без да я чоплиш. Тя ще поникне, ще израсте и плод ще даде.

– Как могат да се разбират мъжът и жената?

Жената трябва да живее в душата си, мъжът – в духа си, а помежду си да поставят любовта – съединителна връзка на живота. Това значи разумно живеене.

Беседа, държана от Учителя на 1 януари, сл. обяд, 1922 г. София.

РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ

– Защо евреите сами не колят кокошки?

В бъдеще, не само евреите, но никой няма да коли животни. Тогава, всеки момък, който иска да се жени, не само кокошки, нищо няма да коли. Ръцете му трябва да бъдат чисти от убийства или от кръв. Ще кажете, че животното е нисше същество, следователно, всеки може да посегне на неговия живот. – Не е така. Според мене, както отдават почит на умрелия човек, опяват го, заравят го, така трябва да опяват и закланото прасе или агне. Няма действие в живота, което, най-много до четири поколения, да не даде своето противодействие. Знай, че ако днес извършиш едно убийство, рано или късно, ще понесеш неговото последствие. Каквото правите, правете го не от страх, но от любов. Това изисква Божественият морал.

– Как се изявява Божественият морал?

Чрез закона на любовта. Няма друг морал, освен любовта.

– Защо ?

Защото, ако обичаш, ти никога няма да направиш зло или престъпление на онзи, когото обичаш. Любовта изключва всякакво зло и престъпление.

– За коя любов се говори?

За която и да е.

От какъвто източник да произтича, щом е любов, тя не върши зло. Тя може да се ограничи; може и тебе да ограничи, но никога няма да причини пакост.

– Какво ще кажете за животинската любов?

И животните проявяват любов. И те имат съзнание, макар и ограничено. Който се занимава с животните, трябва да бъде снизходителен към тях. Като изучавате животните, ще разберете,

доколко са развити вашите чувства и способности. И растенията имат съзнание. Това може да разбере само онзи, у когото е развит моралът на любовта. Той ще се приближава към растенията, като негови по-малки братя. И те ще го приемат като свой гост.

– Трябва ли да сечем горите?

Не трябва.

– Тогава как ще се отопляваме?

Когато хората дойдат до съзнание да не секат горите, тогава те ще използват електрическата енергия не само за осветление, както днес, но и за отопление. Когато се говори за Божествен Морал, човек трябва да го приеме и приложи без никакво оправдание. Как ще се отопляваме, отде ще взимаме строителен материал, за това не трябва да се мисли. Приложи този морал, и не мисли. Той ще ви донесе своите блага. Човек не живее само един път на земята. Ето защо, каквото днес изработи, то ще принесе своето бъдеще благо. Сегашният живот приготвя бъдещите условия. Носете в ума си мисълта, да се отнасяте приятелски с растенията. Вашата мисъл ще укаже влияние върху мисълта и на другите хора, които ще изменят отношенията си към растенията. Достатъчно е да минеш през гората с мисълта, да не се секат дърветата, за да я възприемат и други след тебе.

Влиза човек в гората, с брадва в ръка, с намерение да отсече едно дърво, но като възприеме твоята мисъл, той се спира пред дървото и си казва: Няма да го сека, и без него ще мина. Без да подозират, добрите хора оставят своите добри мисли навсякъде в света. Те пазят като страж. Това е закон. Малцина познават този закон. Горите, които виждате вън от себе си, съществуват и в човека, в неговия организъм. Ако имахте очите на ясновидеца, щяхте да видите в човека цялото растително и животинско царства, които виждате и вън от него. Следователно, когато се изсичат горите в природата, това се отразява

и на горите в човека. Нарушения и изсичания на горите става не само в България, но и по целия свят, особено в Америка. Годишно там изсичат стотици декари гори. Обаче, това се отразява зле върху тях. Неврастенията у хората се дължи на безразборното изсичане на горите. Никъде не страдат от неврастения толкова много, както в Америка. Причината за неврастенията се дължи още и на безразборното изтребване на животните. Американците съзнават вече това и със закон забраняват изтребването на животните и изсичането на горите. Вегетарианството масово си пробива път в Америка. Разрушителното чувство у българина е силно развито. Няма дърво, на което той да не е опитал брадвата си. Влезте в една гора, и ще видите, колко дървета са накълцани от брадвата на българина. Обаче, той опитва това накълцване и върху себе си. Каквито беди дойдат, все през България ще минат и ще я накълцат. Който може да чете, ще види, каква история е написана там.

Започнете с новия морал и пазете правилото: Това, което Бог е посадил, човек да не го изкоренява. В бъдеще, когато зрението се развие, човек ще види, че в организма му съществуват такива растения и животни, каквито и във външната природа. Ето защо, като изучава законите на великата разумна природа, той изучава и себе си.

– Вярно ли е, че у някои хора преобладават такива растения, които определят тяхното духовно развитие?

Вярно е. Има растения, които преобладават в един човек повече, отколкото в друг. И на това отдават неговото високо духовно развитие. В едни хора преобладава червения цвят, в други – синия, жълтия или зеления и т.н. Всеки цвят дава специфичен характер на човека. Същевременно, цветът показва посоката, по която човек се движи – нагоре, или надолу, надясно, или наляво. Казва се, че човек е мислещо същество. Понеже мисълта е носител на светлина, значи,

човек е светлина. Тя е създала живите форми в света. Когато земната светлина се хармонира с Божествената, тогава човек започва да свети. Докато е на земята, човек е трансформатор на Божествената светлина.

– Защо някога не успяваме в живота си?

Защото работите ви се усложняват, а нямате методи за разредяване на гъстата материя. Някой се оплаква, че не може да тъче. Да знаеш да тъчеш, това е голямо изкуство. Поглеждаш стана, мислиш, че се тъче лесно. Обаче, като започнеш да насноваваш, виждаш, че не можеш. Не се обезсърчавайте, но започнете от елементарните работи и постепенно вървете към по-сложните. Бог е определил програмата на всеки човек. Следователно, всеки може да изпълни тази програма. Друг е въпросът, ако искаш да излезеш вън от програмата си. Там се иска особена сила. Малцина могат да направят това.

И тъй, като станеш сутрин от сън, кажи си: Всичко, което Бог ми е начертал за деня, мога да го изпълня. Ако започнеш да се съмняваш в това или философстваш, сам ще се спънеш. Например, Бог е наредил днес да работиш, за да израснеш един милиметър на височина. Казваш: Дали мога да израсна толкова? – Работи, и не се съмнявай. Ще израснеш, колкото ти е определено. Ти трябва да достигнеш 1,60 м. височина. Ще работиш, и всеки ден ще прибавяш по малко към ръста си. Определено е на човека, какви очи да има, какъв нос, уста, уши и, ако той не се меси в този план, ще стане точно, както е казано. Определено е също, каква професия човек ще изпълнява. Не една, най-малко сто професии имате на разположение. От вас зависи, коя ще си изберете. Обаче, вън от стоте професии, нямате право да взимате друга. Човек умира, без да е реализирал даже стотна част от програмата, която му е определена. Определено ти е да станеш учен, а ти искаш да станеш държавник. Защо изменяш своето предназначение? – Искам да бъда като приятеля си. – Това е

подражание. Не подражавай на никого, но изпълни своята програма. Роден си да станеш учен. Ще вземеш микроскопа и ще правиш научни изследвания. Роден си за поет. Ще вземеш перото и ще изпълниш програмата, която ти е дадена. Кажи си: Всичко, което Бог е начертал, ще изпълня. Ще реализирам всичко, което е вложил в мене. Условията, които ми е дал, разумно ще използвам. Каквото Бог е казал, ще изпълня.

Мнозина се питат: Мога ли да изпълня плана, който Бог ми е начертал? – Такъв въпрос не се задава. Един ден преди заминаването си за другия свят, тогава можеш да се запиташ: Свърших ли това, което ми беше определено? Ако не си свършил всичко, ще го туриш в съзнанието си, като задача на бъдещия живот. Човек е дошъл на земята да расте и да се развива, а не да боледува и умира. Да бъдеш болен, беден, хилав, това е човешката програма. Програмата, която Бог е наредил, е съвсем друга. Като влезе човек в тази програма, всичко се нарежда добре. Какво ще кажете за онзи вол, който напуща гората и отива между хората. – Защо напуща гората? – Да научи нещо ново от хората. Ще научи да оре нивите им. Според мене, положението на вола в гората е по-добро от това, да работи на хората. В гората той свободен, а в дама на господаря си – ограничен. Такова е положението и на хората. Като изгубят свободата си, те влизат в обществото на цивилизованите, да ги дупчат с остена. Не трябва да излизате вън от Божествения план. Който излезе, остен го чака. Така е решил Господ. Ако не искате доброволно, с остен ще изпълните Божията воля. В това няма никакво изключение. Спасението на всички е в изпълнението на Божия план. Всеки има свой път. Какви дарби не се крият в човека! Въпреки това, той се стреми към цивилизацията. Тя нищо не допринася. Често водят учениците на представления, дават им да четат различни романи. Не е лошо това, но, като не разбират истината, те се мъчат да подражават на главните

герои. Така, те сами си пакостят. Младият казва: Ето един случай да стана герой. Старият пък казва: Ех, да бях млад! – Какво ще направиш, ако си млад? Ще вършиш глупости. Пък и авторът на романа едва ли изнесъл фактите, както са в действителност. Малко писатели има, които изнасят действителния живот. Ще кажете, че героите представят умни хора. – Да, умни хора, които играят на въже.

Умен човек е този, който предвижда, какво зло предстои да му се случи и най-малко десет години преди това го избягва. Ще кажете, че героите са смели, решителни хора. Ако са смели и умни, това е една страна, ако са смели и безсмислени, това е друга страна. Нови писатели, нови романисти ни трябват – да изнесат същественото в живота. Ако романистът вземе героя си от най-низкото общество, от калта на живота и го издигне до положението на истински човек, този герой е достоен пример за подражание. Обаче, да вземеш за герой човек от високо общество и да го свалиш до най-низкото стъпало на живота, този герой ще внесе изкушение между младите. Ще дойдат новите писатели, ще дадат ново направление на човешката мисъл. Какво ще ви предам, ако покажа само знанията си пред вас, без да ви дам условия за придобиване на тези знания. То е все едно, да давам пари под лихва. Какво ще придобия от това? Лихварят, освен че не печели, но повече губи. Външно печели нещо, но вътрешно губи. Който дава пари под лихва, съкращава живота си. Аз съм наблюдавал много такива случаи в живота си. Ако си лихвар, трябва да станеш съвсем безчувствен. Той се мъчи да се огражда, но работата му не излиза на добър край. Лихварството не е път за забогатяване. Казвал съм в шеговита форма: Ако искаш да продължиш живота си, взимай пари на заем. – Защо е така? – Щом имаш да даваш, твоят кредитор ще се моли да се продължи живота ти, за да изплатиш задълженията си. По-добре да взимаш пари на заем, отколкото да даваш. По-добре е да отнемеш злото на хората и да

им дадеш добро. Значи, да не даваш на заем зло. Американците съзнали това и създали отлична система в отношенията. В Америка хората избягват да си пакостят. Някой беден иска помощ от богатия. Последният му казва: Ето, имам голяма къща. Нуждая се от помощник. Ела при мене: ще палиш печките, ще метеш и, ако искаш, може да се учиш. Много бедни свършват така университет. Няколко студенти взимат под наем една къща; образуват студентски клуб. Те не взимат външна прислуга, но приемат бедни студенти, които работят в кухнята, чистят и мият салона и така се хранят и учат. Между десет богати студенти могат да минат десет бедни със своя труд. У нас мнозина очакват наготово. Ето защо, трябва да се създаде работа за всички.

– Какво ще кажете за тези, които остаряват?

Кой остарява? В Божествената програма не е предвидено никакво остаряване. Щом остаряваш, ти си извън кръга на живота. Ще те пратят на онзи свят и след време ще дойдеш като млад, готов за работа. Под „стар“ разбирам умен човек. Значи, можеш да остарееш, т.е. да поумнееш, но не да станеш инвалид. Това не е предвидено в Божията програма. Като изпълнявате великия Божи план, вие ще живеете и ще заминете за другия свят, без да сте били тежест на някого.

От всички се изисква да влезете в новия живот, да се потопите в новата атмосфера. Представете си едно общество от 100-200 души, все разумни и благородни хора. Достатъчно е те да съединят своя духовен и материален капитал, за да направят чудеса. Да направим следното изчисление: взимаме сто души, всеки от които е свързан с още десет хиляди. Значи, 10 хиляди по сто, прави един милион. Знаеш ли, какво представят един милион души, които живеят в единомислие? Всеки от тях е свързан с още десет хиляди от астралния свят. Значи, 1,000,000 X 10,000 = 10,000,000,000. Да си представим, че стоте души са на

бойното поле. Всеки от тях има тил от един милион войници. Тези пък имат още по десет хиляди, пак тил. Както виждате, за всяка работа човек има възможност да направи поне десет хиляди опити. Ако един човек има десет хиляди възможности за една работа, можете ли да си представите, какви възможности се крият за десет хиляди души? Казвате: Какво могат да направят сто души? – Ако си сам, малко се очаква от тебе, но като си свързан с още 10,000 души, това е тил, на който можеш да разчиташ. С помощта на толкова души, и най-силният бент може да се премахне. Като знаете, че не сте сами, не се обезсърчавайте. Един ще гони десет хиляди. – А двама? – Двамата, това са двата принципа. И зад втория има още десет хиляди.

Първото нещо: У всички да се яви съзнанието, че зад нас има един велик, мощен тил. Зад този тил е Господ. Никой не може да апелира за помощ направо към Господа. Ще вървите постепенно от една йерархия към друга, докато най-после стигнете до Господа, дето всичко става моментално. Сегашното човечество е дошло до границата, дето е Христос. Той се е наел да помогне на човечеството да си свърши всичката работа. Той работи със закона на единия милион. Затова е казано в Писанието: „Тисяща на тисящи ще служат." Това показва, че имаме тил зад себе си и с него всичко можем да направим. В това е смисълът ма живота. Ако живеем само за себе си, нищо няма да оставим на земята. Като живеем за Господа, ще работим и за тила. Който живее за себе си, не е разбрал смисъла на живота. Който разбира закона на десетте хиляди и на единия милион, без страх може да отиде и в най-отдалечения край на света. Един от десетте хиляди ще те посрещне, ще ти услужи и препоръча на други. Дето и да стигнеш, поне един от десетте хиляди ще те посрещне, няма да останеш сам. Още на първата станция ще бъдеш посрещнат и ще ти услужат.

– Кога ще бъде това?

Когато си кажеш: Докато съм в този кръг, с всички възможности и условия, дето Бог ме е поставил, всичко мога да направя. Ако се усъмниш и кажеш, че нищо не можеш да направиш, че никой не се интересува от тебе, ти ще останеш сам. Имай пред вид стоте, десетте хиляди и единия милион. В тези числа е великото. Чрез тях се проявява Господ. Аз искам да се яви у вас желание да реализирате Божествения план. Само така ще зачитате Божественото в човека. Няма култура, няма еволюция, ако не зачиташ Божественото в човека.

Да изпеем песните: „Благославяй, душе моя, Господа“ и „Росна капка“.

(Всички братя и сестри, събрани около Учителя в малката трапезария на „Опълченска“, пеят с въодушевление. Студен, снежен ден. Прозорците са отворени. Отвън, пред прозорците приседнали братя и сестри, с притаен дъх, слушат тихите, но дълбоки слова на Учителя).

Учителят продължи. Псалмопевецът казва: „И Господ ще ви бъде задна стража“. А за бъдещето се казва: „Винаги ще гледам Господа пред лицето си.“ Значи, като слиза човек на земята, Господ му е задна стража, а като се качва, Господ му е предна стража. Сегашният човек е слязъл толкова дълбоко, в такъв тунел, че като излезе от него, ще се пази, друг път да не попадне там. Това слизане и качване подразбира обработване на материала. Използвайте материала, без да противодействате. Използувайте естествените противодействия и не си създавайте изкуствени. За да не грешите, дръжте се за закона. Знайте, че в пътя, по който вървите, има само печалби. В този път е истината.

Изпейте още една песен.

(Диригентът си подаде главата отвън, даде тон на външните и вътрешните, и всички запяха любимата песен „Ще се развеселя“. Че мръква вече, че вън е студено, никой не мисли за отиване).

Учителят продължи: Доброто сърце подразбира винаги просветен ум. Но просветеният ум не подразбира винаги добро сърце. Всяко чувство е качество на времето, което го установило. Кое е по хубаво: Да те обичат, или да обичаш? И като обичаш, и като те обичат, всякога ще страдаш 50%. Имаш един скъпоценен камък. Радваш му се, обичаш го. По едно време ти мине мисълта: Дали не е фалшив този камък? Сърцето ти трепне. После се успокоиш и казваш: Не е фалшив. Ами ако е фалшив? – пак ти трепне сърцето. Съмнението създава страдания. Обаче, то е неизбежно. Като обичаш, и като те обичат, все ще се съмняваш. Ти се съмняваш в скъпоценния камък, а онзи, който е продал камъка, се съмнява, да не би парите да са фалшиви. Съмнението е причина за трепване на човешкото сърце. Няма човек, на когото сърцето да не е трепвало. Ако си на мястото на Бога, по-добре е да обичаш; ако си на мястото на цвете, по-добре е да те обичат. Всеки ден иде росата и светлината да го възраствват. Това са писма, които го насърчават.

– Може ли едновременно да обичаш и да те обичат?

– Когато обичаш, ти си като Бога; когато те обичат, ти си като цвете. От онзи, който обича, много се иска. Понеже много се иска от Бога, затова Той създал света. Когато се говори за любовта, приятна, мека светлина ни обикаля. Когато се говори за любовта на земята, става дума за користна и безкористна любов. Когато се говори за Божията Любов, думата „корист“ е изключена. Божията Любов е известна само като любов, като светлина на живота. Любовта може да се представи в две живи картини, за които може само да се каже: Ела, виж! Така постъпиха и с Павел. Качиха го на третото небе и казаха: Гледай, и каквото видиш, то е за тебе. А за онези, които не могат да видят, ти ще пишеш. Ако влезете в невидимия свят и се усъмните в това, което видите, ще минете през такива страдания, които никога не сте изпитвали. Ще слезете до дъното на ада, дето е мястото на

съмнението. Адът не е толкова страшен, както са страшни противоречията. Въпреки това, те са неизбежни в еволюцията на човека. Като слизат на земята, и ангелът, и волът ще минат през противоречия. Който разбира закона, знае, че те са на мястото си и лесно се справя с тях. Който не разбира закона, туря ги на гърба си и бяга с тях. Като знаете това, прекарайте всичко през вашия огън. Скъпоценният камък задръжте за себе си. И Христос, като намери скъпоценния бисер, отказа се от всичко земно.

Ще ви представя една романтична картина. Млад, красив момък се отчаял от живота и изпаднал в песимизъм. Майка му, баща му, учителят му го увещават, посочват му добрата страна на живота. Обаче, за него животът нямал смисъл, той решил да се самоубие. Тръгнал към гората да търси място да се самоубие, но един маскиран човек се приближил до него и му пришепнал нещо. Момъкът се изправил, по-гледнал нагоре, усмихнал се и се отказал от намерението си да се убие. – Кое е това лице? – Неговата възлюбена. Той мислил, че тя не го обича. Понеже била от високо произхождение, тя се маскирала, да не я познаят, но на него се открила – прошепнала му няколко утешителни думи. Той веднага се преобразил, забравил отчаянието си, и двамата се върнали назад.

(В този момент, лампите изгаснаха – токът се прекъсна. Изпяхме песента „Любовта е извор.“ При слабото осветление на свещта, при хубавата песен и задушевната обстановка, това представяше повече зазоряване, отколкото смрачаване).

Следователно, не се съмнявайте във вашите възлюбени. Знайте, че те никога няма да ви оставят. И Христос, когато беше на кръста, каза: „Господи, защо си ме оставил?“ Той трябваше да мине през огън и, като издържа изпита си, каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа си.“ След тези думи, Христос видя своя възлюбен, Който на третия ден Го възкреси. Когато изпадне в мъка и отчаяние, човек се

чувства изоставен от своя възлюбен. Това не е изключено. Всеки ще бъде изоставен,за да придобие известна опитност. Това не е признак, че няма любов, но необходимост. За да се прояви по-високата любов, нужно е вашият възлюбен да скрие лицето си от вас, временно да ви изостави.

– Де са нашите сродни души?

– Те се крият от вас. Ако имах време, щях да ви изнеса примери от романите на велики писатели, в които се описва живота на сродните души. За да изнесат тези примери, писателите са възприели мислите на някоя душа, заминала за другия свят. Тези писатели пишат под диктовка. Докато любовта се изявява, човек е внимателен в отношенията си. Когато любовта слезе в астралния свят, явяват се сенки, които я покриват. Като слезе на физическия свят, любовта започва да ограничава. Тя поставя човека в ограничения. Докато е на физическия свят, човек все ще туря в кафез възлюбената или възлюбения си. Все ще се намери някой да ви тури в кафез. Изпейте песента „Събуди се, братко мили."

Няма Любов като Божията Любов.

8 януари, 3 ч.сл.об., 1922 г. ул. „Опълченска". София.

ОТЛЯВО И ОТДЯСНО

Мото[53]: „Ходете без страх в пътя на Истината“ – 22 март 1922

Наближава първият ден на пролетта, пригответе се да го посрещнем, защото Той ще внесе във вас, онзи жизнен ток, които е необходим, не само за вашите тела, но и за вашите умове, сърца и души. Всяка година пролетта носи нещо ново, нещо неизказано дотогава. Животът е във възходящ и непрекъснат процес. [*Думи на Учителя, записани от М. Константинов на 19 март 1922 г*]

На 22 март 1922 г. Учителят открива Школата на младите братя и сестри, тъй нареченият Специален клас. В първия ден на пролетта – 22 март 1922 г., кацнала една бяла палатка на „Изгрева“, тази на Методи Константинов. Палатката е била подарена от италианеца Бертоли, вече наш съмишленик, на братството.

За посрещане първият пролетен ден на 22 март 1922 година Методи Константинов отбелязва: „В ранната утрин при първите блясъци на зората, мълчаливо с тихи стъпки, пристигаха братя и сестри. Те идваха на вълни от спящия град. Наредени в полукръг, чакаха със затаен дъх странната осанка на Учителя. Не след дълго пристигна и Той, наметнат с пелерина, застана в центъра на полукръга. Небето беше ясно като кристал, утринният хлад действуваше ободрително. Този ден, първият ден на пролетта, всяка година се очакваше с неизразимо ожидание, с най-голяма радост и внимание, като се прекарваше с подобаваща тържественост, като най-голям наш празник. В момента на първите лъчи на изгряващото слънце се чу тих напевен шепот на молитвите, излизащи от устата на братята и сестрите. Изгревът на слънцето беше величествен.

[53] Това мото е от записки на Савка Керемидчиева.

След молитвите се изпя песента „Изгрей, изгрей ти мое слънце“. След това чухме Неговата беседа. Тихите му Слова се разнесоха наоколо като шепот на дълбоко шумящи води. Словата му разкриваха за душите все нови и нови истини, ценни правила и методи, за един нов и красив живот. След беседата всички изпълнени с надежди и упования, тръгнаха обратно към равнините.“ [из спомените на Н. Дойнов]

Извънредна беседа[54]*, държана от Учителя на 22 март 1922 г.*

[54] Беседата липсва. Отбелязана е в каталога на Е. Андреева като „непечатана“

ЗДРАВЕЦ

Учителят държи в ръцете си няколко стръка здравец.

„Благославяй, душе моя, Господа“
Тайна молитва
„Любовта е извор“

Темата е „Здравец“. Този здравец го направих тема. Преди половин час го откъснах.

Някой път човек е неразположен, мислите му са отпаднали, чувствата не работят, тогава вие сте като увехнал здравец – връзките с живота са прекратени. Човек увяхва като един здравец, обаче човешките листа, като се турнат на почва, веднага може да поникнат, а здравецът не може. Човек, като го откъснеш, увяхва, но като го туриш където и да е, той пониква. Следователно, ние всякога трябва да държим връзките си с Бога, не по форма само непроменени.

Сега аз ще ви дам едно определение: Бог е без пространство и без време, т. е. в Бога няма пространство, няма и време, няма съзнание, няма и интелигентност, няма и граници. Бог е без пространство, но съдържа пространството в Себе Си. Той е без съзнание, но съдържа съзнанието в Себе Си, без интелигентност, но съдържа интелигентността в Себе Си. Сега, другата, положителната страна. Бог е безграничен. Духът, както ние Го схващаме, е ограничен. Първото ограничение на Бога е Духът. Когато Бог се ограничава, идва Духът. Първото изявление на ограниченото е вселената и космосът. Вие ще попитате защо Господ иска да създаде вселената. В Него има едно желание да види безграничното в граничното, отвън да го види.

То е един велик закон у Него – чрез безграничното да види граничното. Безграничното съзнание, за него ние нямаме никакво понятие. Те са много отвлечени работи. А у нас има желание граничното да стане безгранично.

Сега, условията, при които здравецът расте, са оскъдни. Аз го набрах от ония камъни. Там си изкарва прехраната и затуй има тази здравословна миризма. Той никога не роптае, че е при камъните, не мърмори, а благодари. Когато нас ни поставят на такива камъни, обръщаме се към Бога и казваме: „Защо ни постави на камъните?“ Господ не ни е оставил, ние сами се оставихме. И тъй, ние трябва да използваме като здравеца условията в живота. Не мислете, че ако вие съградите вашия живот, както вие искате, нищо няма да спечелите. Във всяка една култура хората губят. Когато културата върви по естествения път на природата, една култура се сменява естествено с друга – тя е жива култура, а когато тия култури не вървят равномерно с природата, такива култури се губят. Та, никога не се спирайте върху думата, да казвате: „Защо Господ ни е дал този живот?“ Да допуснем, ако Господ ви попита, какъв живот искате вие, ето какво ще бъде. Ако ви направи много красив, ще лъжете само хората. Ако ви направи богат – ще станете тщеславни и ще имате много неприятели, и децата ви ще гледат по-скоро да заминете, да остане богатството на тях. Ако ви направи някой талантлив певец, да имате хубав глас, ще направите какво? – Ще ходите от театър на театър и като остареете, ще познаете, че нищо нямате. А и здравецът, който расте при камъка, не може да има плод за ядене. Той е здрав, но плод за ядене няма. Та всичките съвременни култури мязат на здравец. После може да ви даде Господ здраве. Е, какво ще направите с вашето здраве? Или може да ви даде един отличен ум, да пишете отлични книги. За пример да ви даде най-добрия ум, какви книги ще напишете? Вие ще кажете: „Като ни

даде този ум, ние ще си помислим." Ако сега нямате програма, и тогава няма да имате. Вие казвате: „Най-добрият ум." Кой е най-добрият ум? – Най-добрият ум е този, който ни е дал Господ. Най-добрият ум е необработеният. Той има толкова богата почва, че само да се запретнете и работите върху тази почва, ще видите какви облаги може да излязат от нея.

Та ние трябва да бъдем благодарни от малките неща, които Бог ни е дал. Ако искате вие да бъдете доволни – бъдете доволни от малкото. Бъдете благодарни от малкото. Едно малко цвете от малкото е доволно, а ти имаш хиляди пъти повече блага – сърдиш се, недоволен си. Защо то е доволно, а ти си недоволен? Недоволството трябва да бъде един подем, един стремеж. Щом турим недоволството на работа, то се обръща на стремеж. Щом растенето спре, ражда се гневът. Щом дойде гневът – направяме някоя пакост – ражда се страхът и т.н. и т.н. се раждат такива качества, след като сме изгубили резултатите.

Сега темата. Вие не сте изгубили. Вие сте като здравеца, растете при една камениста почва, гдето грехът царува. А грехът е камениста почва – нищо не може да посееш. И трябва един грешник дълго време да готориш, за да може след 20 години да излезе нещо от него. Сега имате ли ясна представа какво нещо е грях? Грехът не е нещо много добро. За пример, когато човек е ял от забраненото дърво – съгрешил, понеже познанието, което е добил, не го е употребил за своите ближни, а всичко той употребил за себе си, и за своя пакост, и за пакост на другите – там е грехът, а не, че е ял от дървото. Ние искаме да се запознаем с Бога, нали, но знаете ли – в запознанството седи най-голямата опасност. Да познаваш някого, то е най-голямата опасност. Нали знаете, когато роднини се намразят, много мъчно се помиряват. В живота има само един правилен начин на познаване. То

е чрез любовта и интелигентността. Ти трябва да внесеш любов в себе си и да постъпиш към твоя близък точно тъй, както със себе си – нито повече, нито по-малко, нито по-горе, нито по-долу. То е правилото на новата култура, която иде. В душата си ще постъпваш тъй към другите, както към себе си. Нямате любов, защото, когато се познавате тъй в света, отвън идат изпитания. Бог обаче ще ти даде любов и ще те изпита, дали си я разбрал. Ще ти даде интелигентност, да види дали си я разбрал. Ако най-първо нямаш любов, Той ще се нахвърли отгоре ти като мечка, а ако имаш любов, ще ти даде най-мъчната задача. Ако ти не разбираш Неговата интелигентност, ще имаш най-големите нещастия. Сега вие си представяте, че Господ е благ. Той е благ, но към кои? Които любят, които носят Истината, към тия, които постъпват, както Той постъпва. А ако не постъпвате тъй както Него, Той се нахвърля отгоре. За Него не значи нищо, ако не разберат Неговата Любов, Той може цялата тази земя да помете и никак няма да трепне окото Му. Както се казва: „В Бога шега не бива.“ Той е много добър, като сме добри с Него. Сега няма какво да се плашим, това са закони. Бог си има Свои закони, по които върви, и ние не може да ги изменим. По някой път искаме да Го заставим да мисли като нас. Той никога няма да мисли като нас. Нашите сегашни мисли, в сравнение с Божиите мисли са, каквито са мислите на гъсеницата спрямо нашите мисли. Та ние като някоя гъсеница искаме Господ да мисли като нас. Ние трябва да сме благодарни, че Той ни е оставил да пъплим по това дърво и може да се нахраним. Ние по някой път от нашите дървета снемаме всичките гъсеници, а Той никога не ни бута.

И тъй, ние ще схванем Бога като една велика Любов и едно ново направление, не както досега се е проявил. Някой път вие сте чувствали туй угризение на вашата съвест. Навсякъде, като че всичко се е опълчило против вас, после почва Бог да говори във вас и вие

почвате да се смекчавате, смекчавате, докато дойде усмивката. Ако не дойде усмивката, тогава здравецът отива, всичко това се руши. Ако се обърнеш към Бога, веднага се възстановява хармонията. Та през сегашните условия ние трябва да пазим постоянна връзка, да не се откъсваме от Бога. Говорете с Него, говорете Му, Той може да мълчи, но вие говорете, говорете, говорете. Най-после вие ще Го заставите да ви отговори. Който хлопа, хлопа не един път, а няколко милиона пъти и да кажете като Якова: „Няма да Те оставя, Господи, докато не ме благословиш.“ Ако хлопаш 3-4 пъти, няма да обърнеш вниманието на Господа, но ако хлопаш, хлопаш милиони пъти, Той ще обърне внимание, ще каже: „У него душата се е събудила.“ И Господ казва: „Той мяза на Мене.“ Ние съгрешим един път, два пъти, милиони пъти, Той все ни изважда, изважда – постоянство значи. И ние, когато постоянстваме да искаме, Той казва: „Този е подобен на Мене.“ А подобното привлича.

Е, какъв е цветът на здравеца? Този цвят как го определяте? – Общо е масленозелен, но има и розово – любов. Има малко от лилавия цвят – образуван от розов и син. Червеното – значи човек се е огрешил. Когато човек е съгрешил, той е слезнал в червения цвят. Червеният цвят показва, че човек е почнал да яде месце, почнал да пуска кръв. Всякога, когато се разгневи човек – става червен. Пияният като се напие, носът му става червен. Смесването на цветовете, то е желание на човека да се промени, да мине от едно състояние в друго. И тъй, да вържем своята връзка с този Господ, в Който всички цветя живеят.

Този здравец аз го откъснах от изложението на ангелите. Питах ги: Може ли да откъсна от здравеца, да го покажа на моите ученици? – „Може, може, на драго сърце. Може сега да си вземете от него, че да го пазите като кости, ако е за спомен, тъй, добре, да няма

фетишизъм." Те са опити. Здравецът и всички цветя в природата са опитите ѝ да икономиса своите енергии. Това са форми, чрез които природата икономисва своята енергия и време. Когато минава през известна форма, ще видите как природата е работила, за да икономисва своето време. Всички треви, цветя образуват опити в миналото. А сега природата твори нови и нови форми.

Когато вие берете здравец, поставете се в едно пасивно положение и като го помиришете, ще се яви известна мисъл. Като миришете един лист от здравец, друга мисъл ще имате. Ако помиришете една теменужка, друга мисъл ще дойде. Ако вдъхнете уханието на карамфил или роза, ще имате съвсем друго настроение! То е един метод да се поправите. Неразположен сте духом – миришете здравец, той ще ви каже своята опитност. Моята опитност е много малка, аз ще ти кажа как аз се тонирам, но ти ще се ползваш от нея. Всички тия цветя упражняват влияние, микроскопическо, но все-таки упражняват влияние. Всички растения, минерали, животни упражняват влияние в нашата еволюция или оставят отпечатъци в душата. Затуй, като се приближиш, ти ще видиш как Господ е работил, да остане тази форма дълбоко в душата ти, и като се върнеш вкъщи, ще имаш мир в душата си. Блажен няма да станеш и щастлив няма да станеш, но все ще имаш едно микроскопическо богатство или една микроскопическа опитност.

Да прочетем Добрата молитва.

Сега вие може да идете в гората, да си откъснете от изложението по едно стъркче здравец.

Беседа, държана от Учителя на 24 май 1922 г., 11ч., сряда, Св. Кирил и Методий, Витоша, отлично време.

БЕЗ БОГА И БЕЗ ЛЮБОВ НЕ МОЖЕ

На 25 май, четвъртък, 1922 г. в 14 ч. Толева, Чолпанова, Граблашева и аз (Савка) сме на полянката отстрани. Дойде Учителят много сериозен. Поканихме го, седна.

Най-големият недостатък е, че вие забравяте лесно. Когато сте натясно, обещавате, а когато сте нашироко – забравяте.

(Но ние не искахме, защо тъй стана!)

Щом се живее разумно, всички неприятни неща може да се избегнат. Човек трябва да бъде богат. Щом направи едно петно, веднага с много вода да го измие.

(Нали, Учителю, вие ще забравите погрешката ни?)

Щом вие забравите погрешението, и аз ще го забравя. Тази сутрин, като изгряваше слънцето, беше облачно, небето не беше добре. Природата всякога говори, когато има да стане някое нещастие, епидемия, природата дава признаци за тия неща. Павел казва: „Близост има горе на небето, пък на земята близост няма." Близостта е нещо духовно, то не е материално. Ако беше материално, светът би бил щастлив, а той не е. Така един ден ще напуснем земята, за да ни отлекне, нали? Докато има хора да се спасяват, хубаво, пък като няма, защо да стоим тук?

Човек трябва да живее с надежда, да гледа добрата страна на живота, да си довърши работата, да си замине, да няма какво да го спъва – да скъса всичките нишки.

Някои души, които са нараснали, изведнъж приемат Словото, а други не. Не може с насилие. Ученик да бъдеш, то е много нещо. Да

влезеш в Царството Божие като зрител, то е друго нещо. Всичкото само от човека зависи. Ако пожелаем, може.

(Ние желаем, защо не става?)

Защото аз не искам да изнасилвам себе си – ако искате да разберете закона. Опитността е едно незаменимо благо. Човек трябва не само да е опитал, но трябва и да е преживял. Хората имат опитност, но нямат преживявания. И тук преживяването да бъде в теб не като едно минало, а като такова, което продължава.

Преживяването на любовта е един вечен опит, той не преминава.

Всякога, когато съм давал нареждания, колко са прости, когато аз ги давам, а те ги изопачават и се разваля хармонията. За пример аз дадох наряд за една година – и оставих на вашата свободна воля, какво излезе? Някой път може да хвръкна тъй, че не може да ме стигнете. Защото аз имам няколко хвръквания. Има един начин, с който може всичко изведнъж да се оправи. Който е готов, нека дойде, аз ще му покажа. Ученикът трябва да отговаря на известни качества. Когато дойдем до Божественото учение, в нас съзнанието трябва да е пълно. Божието Слово да бъде наше Слово и неговата сила да бъде наша сила. Има неща непреодолими, които спъват човека. Трябва да има желание ученикът, че Учителят като погледне, и ученикът да тръгне. Когато истинският закон на любовта проникне, тогава любовта има нужда от злото. Злото, омразата, това са въглища, любовта се радва, че има такива работи, и турга в своята пещ, и работи, но когато няма любов, тия горения стават по друг начин и разрушават. Когато дойде любовта, се заражда едно чувство между дробовете, то е слънчевият възел и оттам туй чувство се развива по-нагоре или по-надолу, отива към сърцето и ти имаш подем нагоре, всяко нещо ти причинява приятност, ти гледаш на светлата страна и каквото и да стане, ти се радваш:

Много пъти човек трябва да мълчи. Няма по-красиво нещо от мълчанието. Нищо повече.

От 2000 години нито един проповедник не е говорил толкова за любовта, колкото аз. Вземете всичките литератури. Но и никой не се е криел толкова, колкото вие.

И аз ще се скрия, за нищо не бих желал тия мерзавщини да ги опитам втори път! Връщане назад няма вече. И за някои хора за 10 000 години ще ги забравя, ще ги залича от паметта си, няма да ги мисля. Един човек, който те е разпъвал 999 пъти, какво ще мисля за него? Ще го залича от съзнанието си.

Господ даде Сина Си за грешниците, които Го търсят. Аз съм в състояние да живея блажено, щастливо. Щастието си в един ден може да го дам, нищо повече! А сега, този тъй направил, това-онова... Какво ще се смущавам, аз отивам, пък хората нека си вървят по своя път. (Нали по-големите същества помагат на хората?) Да, по-високи същества идват да помагат, те са длъжни! Аз не съм длъжен. Единственият закон, който сега ме свързва, то е законът на любовта, с другите съм ликвидирал. Ако речеш да го оправиш, ти ще го киселиш, нека светът го учи. Трябва да дойдем да работим по закона на любовта, щото инак ще спънем себе си.

Пък най-сетне потребно е на човек малко да си отдъхне, да си поживее. Всеки има нужда от почивка. Аз наричам почивката да си починеш в Божествената Любов. Любовта, както сега я разбирате, е мерзавщина.

Трябва човек да се самопожертва, но и законът на самопожертването трябва да се разбира хубаво. Но трябва да се самопожертва човек.

Сега да обърнем принципно. Всяко нещо, което Бог е определил, то ще стане на своето време. За всичко има определено време.

Аз търся изключителни случаи. Аз решавам една задача, опити си правя, та избирам такива, най-големите особености.

Две крайности има в света. Без Бог не може. То е една необходимост, всякога ще имаме нужда от Него. Без Любов не може!

Беседа, държана от Учителя на 25 май 1922 г., четвъртък, Витоша. Връщане в София на 26 май 1922 г., петък.

АКТЬОРИ И РАБОТНИЦИ

Тайна молитва
Добрата молитва

Животът има две страни: едната страна, това е животът на актьора, а другата, това е животът на работника. Актьорът работи вечерно време, а работникът-денем. Първият използува вечерта, а работникът-деня. Следователно резултатите не могат да бъдат едни и същи, понеже животът се развива при различни условия. Вечерта няма тази светлина за актьора, а работникът, който работи денем, има условията за един правилен живот. И тъй, аз ви различавам на два класа: актьори и работници.

От актьори в тази школа нямаме нужда. Бялото братство изключава живота на актьора, а приемаме работници. Аз считам вас, женените, работници на Божествената нива, а някои от вас искат да играят ролята на актьори. Вие още не знаете какво значи Божествена правда. В тази школа, колкото е строг законът за работника, толкова е строг и законът за актьора. Сега, като работници, аз ще ви запитам: Изпълнихте ли задълженията си за своята работа? Аз искам от вас, женените, да прегледате работата си – нивите си, градините си, изворите, къщите си измазани ли са, говедата си, овците си, домовете ви изчистени ли са. В какво положение се намират тия ваши сътрудници? Понеже сте работници, трябва да знаете това. Мнозина от вас, женените, искате по-големи привилегии, а по-малко задължения. Искате да се отлагат падежите на вашите задължения. Но в Божествената книга отлаганието на падежите е изключено. То става

само по благодат. Трябва да се търпи и да се чака да дойде някое по-голямо същество да ви помогне. Не мислете, че даром ще ви се даде.

Вие минавате за женени и затова ще давате морал на младите. Мислете, като напуснете тия ниви, ще дойдат на тях младите. Какво ще намерят те? Аз говоря в прям и преносен смисъл. Това са разсъждения, които трябва да пригледате. Аз съм задължен да ви кажа това тази вечер. Това е по инициативата на Бялото братство и те, Белите братя, ви държат отговорни за нивите ви, овците ви, за къщите ви и пр. Вие, които се съмнявате – има такива между вас, – в една година ще проверите, дали сме от Бялото братство или не. На него Христос е глава. И когато Той е решил това свое разпореждане, питал е главата и тя е позволила. Ама тази глава е Бог. Въпросът е изчерпан и по-форма, по съдържание и по смисъл – по всички направления.

Следователно от вас, женените, се изисква да изпълните доброволно Божия закон. Няма нужда да ви кажа какво да направите, а тъй, както вие мислите, както желаете, както вашите души желаят. Когато душата на някого пожелае нещо, в неговото съзнание се определя туй, което има да стане. В туй съзнание влизат три велики сили: умът, сърцето и волята. Те ще се проявят според формата на съзнанието -такова ще бъде и проявлението на ума, сърцето и волята. И когато отиваме в другия свят, всякога се подразбира промяната на нашето съзнание от една форма в друга. Това е разширение на съзнанието – в друга сфера ще имате други разбирания. И следователно Христос слиза в душите само когато съзнанието се разшири. Например, когато говоря нещо на женените, вие казвате: „Учителят каза еди-какви си думи, Той има мен пред вид.“ Щом казвате така, не сте разбрали моите думи. Когато аз говоря, имам пред вид да се разшири вашето съзнание и Христос ще слезе да ви изясни. Аз се стремя да обясня външната страна, като работника да изчистя, и

след туй ще слезе Христос. Аз искам да се разшири вашето съзнание, за да може да слезе Христос да ви изясни това, което никой човешки ум или мисъл не може да ви обясни.

Питам ви, женените: Какъв пример давате на младите, на вашите деца, по отношение пак на съзнанието ви? Вашето съзнание служи ли да се разшири съзнанието на младите, за да дойде Христос в тях и да им обясни този закон: какво нещо е животът и как трябва да живеят? Вие ще кажете: „Господ всичко може.“ Това нищо не значи, то не е философия. Кръвта на бащата е силна, когато влезе в жилите на сина и тече по същите закони. Не тече ли, резултатите ще бъдат различни. Сега, мнозина от вас посещавате братството само да се изправят работите ви, идвате тука като на театро, ще ви понагостим, ще си излезете и ще кажете: „Вие не сте такива, каквито сте.“ Вие още не сте разбрали какви сме ние. Ще минат още хиляди години, докато разберете това. Ние сме от тия, които разширяват съзнанието на всеки човек, за да слезе Христос и да разясни истината на живота. А тая истина трябва да бъде такава, да влезе Божественото съзнание, за да се изрази законът на Божествената любов във вселената. И какво по-хубаво от това? С тази истина можем да работим. Е, вие казвате: „Да ни помилва Господ.“ Е, как ще ви помилва, когато нямате туй дълбоко съзнание Христос да слезе, да ви изясни погрешката ви? Погрешките и съблазните са неизбежни от всички страни и ако Христос не влезе във вашето съзнание, тия погрешки ще създадат един живот дисхармоничен, а от тая дисхармония всички страдате. Има ли някой, който да не страда?

И аз често привождам този пример – как си служат Черното и Бялото братство. Черното братство има черни адепти, които слизат и казват: „Аз съм обущар, имам специален калъп за обуща, ще си вземете едни обуща от мен, че да ме помниш.“ И туй ми навява един

случай с мен в Ямбол. Бях у един обущар, който ми казваше, че изслушал беседите ми и се влюбил в мен, та иска да ми направи един чифт обуща, за които каза той: „Ще ме помниш.“ И наистина, още го помня. Туриш ли си крака в тоя калъп на Черното братство, в него има специални номера и ще го помниш. Първото нещо: ще се осакатят вашите добродетели. Туриш ли си краката в тоя калъп, непременно вашите добродетели ще се осакатят и ако не дойде Бялото братство да те освободи от него, много ще страдаш. Не давайте краката си на тия черни братя да ви ги турят на тоя калъп. Сега аз не ви обяснявам всичко, но в друга, специална беседа, ще ви говоря само за калъпа.

И после, вие, женените, не живеете тъй както трябва – мъже и жени. Това е противно на Бялото братство. Сега, ако искате женените да живеете като света, вънка можете, но щом влезете в Бялото братство, тук има отлични правила. Вие още не знаете как да живеете. И можете да научите тия правила. Мъже и жени трябва да живеете по закона на Любовта. Всяка работа, извършена по тоя закон, е свещена, а без любов тя е престъпление. Кое е право, ако ме попитате? Което е по любов. Любов наричам онова чувство, което седи над всички други чувства. Когато влезе то, ти никога не се навъсваш. Любовта ще се схваща в мъжа, но не този, който е облечен в кожа. Тъй ще се схваща любовта. И мъжете така ще я схващат. Това говоря на вас, женените, които Христос е оженил, а за ония, които Христос не е оженил, за вас нямам нищо. Като казвам „женени от Христа“, подразбирам: Ако вашето съзнание не се разшири и не влезе Христос да ви обясни, вие ще се хванете за буквата и после и аз ще се чудя какво ви е дошло на ума. Павел казва на едно място: „Надпреварвайте се да си отдавате почит един на другиго.“ Как? За да се надпреварвате, трябва да стане една промяна в съзнанието ви. Трябва да има едного, от когото да се

научиш. Ако майката не ни научи, отгде ще дойде това знание? И този закон е верен: Съзнанието се разширява от съзнание. Ако вашето съзнание не дойде в контакт с друго съзнание, не може да се разшири. Ако един ум не дойде в съотношение с Божествения ум, не може да се разшири.

В братството, аз забелязвам, има голяма дисхармония. Аз търпя тия работи, но, бъдете уверени, тази дисхармония не ми е приятна. Вие може сега да заплачете, но аз не искам вашите сълзи. Аз искам да влезе Христос във вашето съзнание и да го разшири. Искам да се прояви Христос във вас. Моето желание е да живее Христос във вас. И за мен най-щастливият ми ден ще бъде, когато видя, че Христос живее във вашето съзнание. Бъдете уверени, че той ще бъде най-щастливият ден в живота ми. По кой начин може да се роди пак мисълта? Има два начина: някои риби ги ловят денем, а други – вечер. Има ли някаква разлика? Христос е определил този закон: Любете, докато е денем; иде нощ, когато никой не може да работи.

Следователно, за да се разшири вашето съзнание, трябва да работите денем. Не да актьорствувате. Аз съм решил да работите с опит в школата. Най-малките постепенно един след други, те ще вървят така, но за това трябва да има разширение на вашето съзнание и да стане тази вътрешна промяна. Тогава ще дойдат тия лъчи на духовното съзнание, за да създадат условия на тия семенца, вложени във вас от хиляди години, и да се получат добри резултати. Сегашните ви мисли дали ли са добри резултати? Вие всички сте недоволни. Най-същественото ви липсва: вашето съзнание не е още разширено и Христос не е още влязъл във вас да ви обясни. Той прави усилия, но временно стават повдигания и спадания. Правите усилия, но те ще бъдат безполезни, ако Христос не проникне в съзнанието ви и ако след него не проникне Божествената любов. Няма да се

достигнат очакваните резултати. Не мислете, че туй, трансформирането на един живот в друг, е лесна работа. За да се трансформира едно растение във форма на едно животно, какво изкуство и знание е потребно. Вие сериозно бихте се замислили. Но сега мислите, че то става много лесно. Не, така лесно не става. Духът Божи, Който работи във вази, ще свърши всичко, а не като говоря аз. Трябва Христос да проникне и тогава ще дойде възкресението, а то подразбира новия живот, в нови форми. „Ще излезете от гробовете." Но ако бъдете като сега, ако ядете и пиете като сега, не мислете, че това тъй ще бъде. Не, от това сегашното, от тази форма ни помен няма да има. Ще останат известни принципи, които ще напомнюват, но съвършено ще се изменим. Някой ще каже: „Сегашните условия на живота ме спъват." Не, те не могат да ви спъват.

Аз говоря за онзи ученик, който е решил. А вие не сте още пълни ученици. Има няколко разреди: ученици-оглашени; ученици-вярующи и ученици-ученици. Първият разряд има известни задължения и права, вторият – също; третият е най-горен от всичките.

Това, което ученикът върши, не е длъжен да го върши оглашеният и обратното. И всеки ще разглежда живота според степента си. Ако е оглашен, има известни задължения и известни права. И вие няма да го питате защо върши това. Ако оглашеният пита вярующия: „Защо така правиш," вярующият ще му каже: „Когато дойдеш на моето място, ще разбереш защо така работя и живея." Бог не е длъжен да ни съобщава защо прави тъй или инак. Той ще каже: „Когато минеш през тия 7 огньове, за да те очистя, ще разбереш." Абсолютно никакво друго обяснение няма дати даде. И Йов го е питал, но Господ е мълчал. Но след като мина 7 пъти през огъня, тогава Господ се обади и му каза: „Я, застани да Ми кажеш сега." И Йов казал: „Чувал бях за Тебе от други и много грехове направих, но

понеже сега Те видях, глупости няма да говоря.“ Някой от вас се намира като Йов и пита: „Господи, докога тия страдания, тия дългове?“ Господ си мълчи. И не мислете, че можете да се избавите, ако имате някой приятел или неприятел – лъжете се. И избавлението седи в следното: да разширите съзнанието си и да влезе Христос да ви обясни факта. Стане ли това, вие сте избавени, не стане ли, тоя факт ще бъде постоянно при вас и като един демон ще ви прави пакости.

Сега някои идат при мен и ми казват: „Ама кажи ни защо става това, онова?“ Днес дойде един и ме попита: „Знаеш ли какво правят тези твои ученици, що не им кажеш?“ Казвам му: „Не мога да им кажа, ние живеем под закона на свободата.“ – „Ами дисциплина няма ли?“ – „Няма!“ – „Но вие може да турите тази дисциплина.“ И ме покани да отида в дома му. Тогава аз му казах: „В твоя дом аз няма да стъпя.“ – „Защо?“ – „За да стъпя в твоя дом, трябва да се разшири твоето съзнание и да дойде Христос, т.е. Любовта. И ти си като моите ученици, ти искаш да ме туриш в клопката, като моите ученици, от един калъп сте.“ И те не са ученици на Христа. И аз казвам: Ние имаме един велик закон с правила, ние искаме да живеем, разбираме живота по-другояче и искаме да го изправим. И вие можете да кажете: „Знаете ли какво прави Учителят ни?“ Но вие отговорни ли сте за мен? Или казвате: „Жълти обуща или бяла шапка подобава ли му? Бялото палто е за децата, а за него трябва черно джубе.“ Но що важи всичко това за вас? За вас важи какъв е моят ум, какво е моето сърце и воля. А вие ще се натъкнете на тия дребни работи. Вие може да носите каквито щете дрехи и обуща, но мен ме интересува умът ви, съзнанието ви, сърцето и волята ви, а най-много душата ви и присъствието на Христа в душата ви.

Зная, че тия неща почват да се обработват и вашия живот ще придобие оня смисъл, който трябва да има. И следователно ние ще се разбираме. Някой път е благословение човек да бъде в света баща, а пък някой път е благословение да бъде дете. Някой път е благословение да бъдеш Учител, а някой път – да бъдеш ученик. Ще дойде време да разберете отношенията между Учителя и ученика, Бог ще ви ги обясни. И аз бих желал да бъдете вие от тия благословените ученици.

Отговарят:

– Амин, амин.

Някои от вас търсите спасение, да се отвори Божието царство, за да влезете. Няма такова спасение, а спасението седи в туй, да се разшири вашето съзнание и да влезе Христос и тогава сте спасени по същество. Тогава всички външни условия, [които] ви стесняват, беднотията и други, всичко туй ще се хармонизира и животът ви ще придобие друг изглед. Сега във вашия ум остава друга мисъл: „Ако днес не свършим тая работа?“ Ще остане тя за друг ден. Но трябва да се работи.

Аз да взема себе си за пример: Вие сте господар, а аз – работник, наемате ме вие да ви обработя лозето, но през целия ден преброявам чуканите и вечерта ви казвам колко са те. На втория ден отивам пак на лозето, но не копая, но преброя колко пръчки има и зная колко грозде ще родят те. На третия ден броя и колко тревички има и т.н. И казвам на господаря, че свърших работата. Той мисли, че лозето е прекопано и ми заплати. Но като идете на лозето и видите, какво ще помислите? Вие сега – ще ме извините – работите на Божествената нива като мен на лозето – броите чуканите и пръчките, а не копаете лозето. Нямам нищо против, ако четете пръчките, чуканите и тревата, но и прекопавайте лозето. Първият начин на работене е актьорство, а

втория начин е: след като прекопаете лозето, можете да прочетете чуканите, пръчките и тревата. И вие идвате при мене и казвате: „Нашето лозе не расте.“ Да, не расте. Сега говоря като никога, защото моите ученици не копаят лозето. Тогава аз разрешавам въпроса по следния начин: вие имате статистика, прочели сте чуканите и тревата, а аз ще взема мотиката и ще прекопая лозето. Ако вие сте прекопали, аз ще чета чуканите. Има и учители, които четат чуканите и пръчките. Ако прекопаете вече лозето, всичко ще се уравни.

Това са методи, символи за бъдеща работа. Аз ви казвам това, за да знаете по кой начин да разширите съзнанието си, в което Христос още не е проникнал. Христос работи, прави всички усилия. И вие имате дълбоко желание, но имате нужда от търпение. Като ви турят на масата за операция, ще ви изпитат. В Бялото братство не дават упоително, когато ти правят операция и трябва да стоиш съвсем мирно, защото ако мръднеш, ножът ще влезе по-дълбоко. И сега на всинца ви правят такива операции. И тия живи операции са най-добрите, а операциите с упойка са най-лошите. Аз съм прибягвал сам в някои случаи към живи операции и тях могат да издържат само един веруюющ ученик. Ако съзнаете, че това е извършено по закона на Любовта, готови сте да издържите, а в противен случай ще имаританица, ножът ще влезе по-дълбоко, операцията ще стане несполучлива и такива хора в духовно отношение стават хилави.

По-нататък няма да отида, за да не разклащам съзнанието ви и да помислите, че нищо няма у вас. Същественото не е дошло още. Тази нива още не е узряла, житото още не сте турили във вашия хамбар. Когато се свърши тоя хамбар, ще настане новото направление на живота.

С тази ми беседа аз искам да ви разпределя за работа. И искам да създам работа за всинца ви, жените, като работници. Правя пак най-малкия опит: ще ви дам работа само по 5 минути да работите за мен, за Христа, разбирам 5 минути на любовта за Христа. В 5 минути бихте извършили чудеса. Не искам един час, а само 5 минути. Има ли някой нещо против това? Ако някой злоупотреби с тия 5 минути, не е никакъв ученик. Ако 5 минути не поработим за Христа, Неговата работа е свършена. Няма разисквания, никаква философия, а право на работа! Ще забравиш и жена си, и децата си, и всичко в тия 5 минути, съзнателно ще работим за Христа. И след това ще философстваш и ще разискваш и ще питаш свърши ли се тоз въпрос. Забележете: 5 минути. Сто дена по 5 минути колко прави? Този опит ще продължава по 5 минути 10 години. Един микроскопически опит е, а за една година – 30 часа и 25 минути, за 10 години 304 часа, или 25 дни и 4 часа. В 10 години ще посветите 25 дни на Христа по закона на Любовта, като работници. Всеки ден по 5 минути. Няма никаква друга философия, по кой начин да бъде. Няма да обяснявам никому. На вас ще дам две седмици отсега да размишлявате върху 5-тях минути или всичко върху 25– тях дена за Христа през 10 години. Който от вас е готов да работи, ще влезе да работи. Като влезнеш в 5-тях минути, ще забравиш, че си женен, че си чиновник или друго, а като новороден в царството Божие, който ще извърши волята Божия. И тогава ще разберете смисъла на моите думи. И още от първия ден, който ще работите за Христа.

Този е втория опит. Ще определя един ден през тия дни, ще бъде еди-кой си час или месец – 5 минути за Христа ще работите. И аз точно ще определя и тогава ще проводя на пътя ви всичките мечки. Туй да го знаете! И ако вървите смело, те ще ви отворят път, ще кажат: „Може да се работи за Христа 5 минути.“ И тия мечки разбират

този закон. И аз ще мина напред. И след това ще чакате най-важния опит – 5 минути за Христа!

И да си почистите хубаво вкъщи. Който не се почисти... Туй ми е казано да ви го кажа, разбирате ли? И ако вие бъдете верни, тогава ще познаете истината и истината ще ви познае.

Аз оставам въпроса неразрешен, понеже другите чакат отвън. Женени, сега искаме да ви жениме! Тъй... Ще турите многоточие, недосвършено... Две седмици ще мислите за 5-тях минути. Свобода ще дадете на ума, сърцето и волята си. Свободно искам да мислите вече. Ще дойде опитът. Туй е начало. Тия неща са микроскопически, но като ги наченете, ще дойдат по-големи работи. С малки неща ще започнем, те са за децата. А когато децата се занимават, Господ се радва.

Следователно ние ще направим едно веселие на Господа, като види, че ние съзнателно работим за Господа без принуждение.

Добрата молитва

Едно нещо, туй можете да го съобщите на младите след 2 седмици. Като ви питат: „Какво ви говори Учителят?“ След 2 седмици ще предадете моите думи на младите.

(*След това стана общо събрание на женени и неженени, с беседа: „На изгрев и залез*[55]*“.*)

Беседа само за женените, присъствували на събора в Търново [през 1921 г.], държана на 2 юни 1922 г., петък [София].

[55] Лекция от Общия клас.

БЕЛЕЖКА НА САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА

Отидох да почистя (Савка) библиотеката на Учителя и той ми прочете нещо, което беше писал, и после ми даде това листче, което аз запазих:

Отношението на Духа към материята е както причината към следствието. Причината може да е моментална, а следствието – продължително. Ефектът на причината се съди от целокупния резултат. Всяко следствие се обуславя от последици, или стъпки, които са или във възходяща, или в низходяща степен. Степента е израз на действието. Действието е израз на силите. Силите са израз на причината. Зад причината стои причинителят. Зад причинителя стои мислителят. Зад мислителя стои изворът на всичките неща. Изворът, това е Духът, водата – това е материята, причината – това е първият тласък, следствието – това са безкрайните тласъци на низходящите следствия – движения, а също и движения във възходяща степен.

Беседа, държана от Учителя на 15 юни 1922 г.

НА ЕКСКУРЗИЯ С УЧИТЕЛЯ

1. Божията Любов изразява пълния живот.

2. Пълният живот изразява Божията Любов.

3. Пълният живот и пълната Любов изразяват човека.

4. Благостта съгражда сърцето.

5. Изпрати ни, Господи, благия Си Дух, да оживотвори душите ни.

6. В Духа Ти ние познахме Любовта Ти.

7. Да ни озари милостта Ти.

8. Въздигни делото Си.

9. Съгради дома Си.

10. Въдвори Царството Си.

11. Внеси Правдата Си.

12. Изпрати виделината Си.

13. Да се развесели душата ни в Твоето явление.

14. Да се зарадват всичките, които Те любят.

15. Да бъдем едно с Теб през всичките векове.

16. Благословен Си Ти, нашият Баща.

17. Ти изпълваш всичко.

18. Всичко се изпълни от Теб.

19. Да се весели Господ Бог наш в нашите сърца.

20. Мирът на Твоя Дух да пребъдва у нас.

Беседа, държана от Учителя на 14 юли (петък) 1922г., Чамкория (дадено на Шумнатица)

ЗА УЧЕНИКА

Беседа, държана от Учителя на 14 юли (петък) 1922 г., Чамкория (непечатана)

1923 г.

СВЕЩЕНО ПРАВИЛО

Всички ние произлизаме от един Баща по причина на това, че дишаме един и същ въздух, пием една и съща вода, но в морално отношение не всички произлизаме от един баща. Всички синове не са родени от една зодия, т.е. от една майка; родени са от един баща и от 12 майки: една ги е заченала, втора им е дала едни елементи, трета – други и т.н. Истинската майка на човека е Природата, тя внася в него новото, т.е. това, което е тя самата. Често майката гледа детето си и се чуди защо не прилича на нея. Някои деца си играят с кокошките: когато снесат яйца, те ги вземат от полога и вместо кокошите слагат други – от патица или от юрдечка. Гледаш – някоя кокошка върви, а след нея вървят патенца или юрдечета. Кокошката ги гледа и се чуди какви са тези малки, които по нищо не приличат на нея. Има условия в живота, когато с човека става коренна промяна и той сам не се познава; за него казват, че се е обърнал към Бога.

Един английски писател пише за себе си: „Станах една сутрин с особена идея за Аз-а в себе си. В мен стана някаква промяна, особено пробуждане, сякаш никога до този момент не съм се осъзнавал като личност, като Аз“. От този момент в него са станали много пробуждания – нещо ново е влизало в съзнанието му. Пробуждане на съзнанието става с всеки човек в различните възрасти: от 7 до 14-годишната, от 21 до 28-годишната и т.н.

Съществуват известни моменти в Природата, които се отразяват върху човека като отрова, която действа бавно, в продължение на

много време. Ако се изследва кръвта на такъв човек, няма да се намери никаква отрова, а всъщност той е отровен – този начин на отравяне е средство на черната ложа.

Една от задачите ви е да различавате ученика на Бялата ложа от този на черната: погледът на ученика на Бялата ложа е установен и лъчът, който излиза от очите му, е възходящ; погледът на ученика от черната ложа е разсеян, скрит, затаен, а лъчът – низходящ. Нека всеки от вас вземе по едно огледало и да следи установен ли е погледът му, или не. Като Бога не можем да бъдем – това е изключено; подобен на Бога можеш да бъдеш, но като Него – никога. Това значи: когато живее в човека, Бог е подобен на него; щом е вън от човека, Той не е като него. Докато е в човека, Бог му дава условия да се проявява; щом излезе от него, Бог се проявява – започва да те учи и възпитава. Че си говорил за Него лоши думи, Той не те съди, защото е бил в теб, но излезе ли вън от теб, ти ще видиш и разбереш Неговата сила. Като се намериш в мъчнотия, питаш: „Кой си ти?". – „Аз Съм Този, Когото ти хулеше. Ще те науча да въздържаш езика си." Докато е в теб, Бог говори само три пъти; Той ще ти каже тихо: „Не се отдалечавай от Мен, не прави зло". „Аз съм свободен, никой не може да ми бъде господар"; но като дойдат страданията, човек вижда, че не е господар на себе си. Казано е в Писанието: „На горделивия Бог се противи, а на смирения дава благодат". Горделивият казва: „Знаеш ли кой съм аз?"; кой си – едно от ограничените същества, което не знае своя далечен произход. Който знае своя далечен произход, лесно се справя с живота. Той знае защо е дошъл на Земята; взема мотика, лопата и отива на работа, казвайки: „Един Бог има в света. Всички хора са Негови сътрудници".

Кои деца са законородени и кои – не? Родените от Духа са законородени; стремете се да бъдете и вие такива деца. На всички са

дадени условия да бъдат законородени – ако днес си житно зърно, сложено в хамбара, утре ще те посеят в земята, за да се новородиш. Нека остане в ума ви мисълта да служите на Бога беззаветно; светът да се обърне с главата надолу, вие да останете верни на тази идея. Няма сила в света, която може да ви ограничи; колкото и да ви ограничават, пак ще служите на Бога, ще изпълнявате волята Му – в това е вашата сила. – „Не е ли достатъчно, че вярваме в Христа?" Вярвате, но вярванията ви се подлагат на изпит. Вярваш в приятеля си, но като ти поиска хиляда лева, започваш да се съмняваш дали ще ги върне. След два-три дни ги получаваш, но той ти поисква две хиляди; услужваш му, но съмнението не те напуска, о Приятелят ти не успява да ги върне навреме и дори ти иска още три хиляди лева – какво ще правиш сега? Ето един изпит и за двамата. Съмнението в теб расте, докатоедин ден се отречеш и от Христа и кажеш: „Ще тръгна в широкия път". Не издържа изпита си. Каквото и да се яви на пътя ви, не допускайте съмнението в себе си – това е характер. Когато дойдат най-големите изпитания и противоречия в живота ви, тогава ще намерите Истината.

Вървя по улицата и си мисля върху различни въпроси. Срещам хора, всеки настроен зле, заканва се нещо; една жена си мисли: „Няма да се моля вече на Бога, оглупях с тези молитви. Ще се разправям с хората както ми попадне"; отговарям ѝ мислено: „Ти сега именно си оглупяла; по-рано не беше глупава".

Продължавам пътя си и срещам един мъж – войнствен, сърдит, заканва се на някого да му тегли куршума. Човек трябва да бъде смел и решителен. Отговарям: ти именно сега си страхлив; едно време ходеше без револвер, никого не искаше да убиваш – тогава беше смел и решителен. Сега вие един-друг се плашите. Носете оръжие, но по-силно от револвера. Не казвам да хвърлите револверите си; носете

големи ками в джобовете си, та като ги забиете в противника си, да разбере, че неприятел има пред себе си. Какъв неприятел? Който убива злото в него и вместо да го повали мъртъв на земята, го освобождава от всички ограничения. Какво е камата – Словото Божие. Ще говориш на противника си разумно – това е твоята сила. Вие често влизате в една област на живота, където съмнението неизбежно иде; каквото и да правите, не можете да го избегнете.

Една сестра взела назаем 3000 лв. от един брат, но главата ѝ побеляла от него. Постоянно я безпокоял да му ги върне по-скоро. Мисля си какво да направя, за да освободя тази сестра. Реших в себе си да извикам брата и да му кажа: сестрата е внесла парите си в моята банка; понеже постоянно ме безпокоиш с мисълта си, ето, вземи тези 3000 лв., които тя ти дължи. Така се разреши въпросът.

Казвам: и млади, и стари, живейте без съмнение в Бога. Това е свещено правило, но мъчно за изпълнение. Обезсърчиш се, усъмниш се в Бога и казваш: „Няма да се моля повече!“. Ще се молиш, време е за молитва. Коя е о причината да не се молиш? – „Толкова време се моля и нищо не съм постигнал.“ Ще ви дам нов начин да се молите и като се молите така, ще имате резултат. Обезсърчаваш се, защото не си сял навреме, и не искаш да се молиш; ела при мен и заедно ще посеем нивата – след известно време семето ще поникне. Като сееш навреме, няма да се обезсърчаваш – тогава и молитвата ще бъде навреме.

Едно нещо ме плаши: мисълта, че сте много добри; ако бяхте лоши, нямаше да се страхувам, но понеже сте много добри, страхувам се за вас. Като сте много добри, на никого не отказвате, лесно се поддавате на изкушения. Ако кръчмите бяха празни, щях да си легна и спокойно да спя, но така – като са пълни... А освен много добри, вие

сте и много богати, във всеки момент сте готови да влезете в кръчмата.

Пътят, от който идете, е пълен със съблазни и изкушения, които имат за цел да спрат развитието ви. Големи борби стават не само на физическия свят, но и в Духовния, и в Умствения. И те ще свършат. Обикновено борбата започва отгоре и върви надолу. Ще бъдете смели и ще се държите за Божествения принцип. Бог води войната, Той воюва сега; всички трябва да държите Неговата страна. Сега е истинската война. Ще ти кажат, че си стар; не си стар – и на 90 години да си, ще се бориш. Гледам – един стар човек посещава беседите и ми казва: „И аз, на стари години, съм се заел да допринеса нещо на света. Сега е война и аз искам да дам моята лепта“. И аз ви казвам: няма да бъдем ексцентрични, но ще постъпваме разумно, за да озадачим противника си.

Христос казва: „Синовете на този свят са по-умни от синовете на виделината“. Срещне те някой, изпитва те, иска да знае в какво вярваш. Не казвай твоето верую, но говори умно, да разбере, че не си обикновен човек, но човек с убеждение. Нека разбере, че Бог, за Когото му говориш, не си Го наследил от дядо си и баба си, но си свързан с Него от създание мира, че имаш една велика опитност, на която се дължи твоята вътрешна светлина.

Когато твоето съзнание се пробуди, ти ще бъдеш абсолютно спокоен. Нещо в теб говори: „Не бой се!“. Това вътрешно спокойствие те прави устойчив, стабилен. Щом те срещне неприятелят, той веднага отстъпва. Когато пътищата на човека са угодни на Бога, Той го примирява с враговете му. Светът е пълен с недоволни, завистливи същества и ще-не ще, човек ще мине през тези огньове. Ще мине през ада, ще чуе такива неща, каквито наум не са му дохождали. Като

отиде на Небето, там ще види истинската красота. И колкото повече мълчи, толкова по-добре е за него.

„Мъчно се живее с Бога.“ Велико нещо е да живееш с Бога, да съзнаваш, че живееш, да чувстваш живота на всички същества, да влезеш даже в съзнанието на една мравка. На Земята ти не я разбираш, нямаш отношение към нея; в горния свят, светът на съзнанието, ти я разбираш. Затова на Земята и вие не разбирате Бога.

Поставете си следната цел в живота: каквото и да ви се случи, бъдете готови да изпълните Божията воля. Дръжте в съзнанието си свещеното правило: „Аз искам да изпълня Божията воля без никакво съмнение“. Седиш пред масата с приятеля си, нещо ти казва: „Напусни това място!“; ставаш от мястото си – къде отиваш? Имам едно свещено правило, трябва да го изпълня. Молиш се, нещо ти казва: „Прекъсни молитвата!“; прекъсваш молитвата – имаш едно свещено правило, което трябва да изпълниш. Наистина, има нещо по-високо от тези формули. Професор си, преподаваш лекция; нещо ти казва да прекъснеш лекцията си – има нещо по-важно от лекцията. Свещеното правило се налага, когато си отчаян, когато си приложил всички методи и нямаш резултат. Нещо ти казва: „Стани!“, друго ти казва: „Стой на мястото си!“; изкуство е да разбереш какво да правиш.

И Христос е бил поставен на подобни изпити. Казва му се: „Тръгвай!“ и Той тръгва. Тръгва царският син от село на село, гологлав, със сандали, заобиколен с равини, книжници и фарисеи, и проповядва. Какво велико търпение! От време на време Той си въздъхва и казва: „Докога ще търпя?“. Той знае свещеното правило: изпълнение волята на Бога без никакво съмнение! Какво по-велико от това? Свещеното правило отличава човека от другите същества. Това е човек с убеждение. Когато изпълнява свещеното правило, той

забравя какво говорят хората за него. Прилагайте и вие свещеното правило!

Бележки от частния разговор на Учителя с братя и сестри, държан след беседата „Ще бъдете свободни на 11-и февруари, 1923 г., София.

ТРИТЕ ДОПИРНИ ТОЧКИ

Три неща са необходими в живота. Тези, необходимите неща, изтичат вънка от нашата воля. Те не представляват още същинския живот. Животът не започва с необходимостта, животът започва със свободата на Духа. Необходимостта е едно условие за проявление на живот, тя е само условие, почва, а Духът е, Който развива живота.

Следователно, ние трябва да имаме три допирни точки с Бога. Сега вие, които ме слушате тази вечер, можете да кажете, че вярвате в Бога, но това вярване не е ваше. Баща ви е говорил, майка ви е говорила, много философи са ви говорили, но всичко това е чуждо. Туй може да сте го опитали, а може и да не сте го опитали.

Следователно, първата допирна точка трябва да бъде изпитана във вашето съзнание, във вашия дух. И тъй, първата допирна точка, това е Любовта. Тогава, как ще познаете, че имате първата допирна точка? След като имате първата допирна точка, у вас ще дойде съзнателната любов. Любовта, това е качество, това е доказателство и вие не само ще я почувствате, но ще я имате в съзнанието си.

Втората допирна точка, това е Мъдростта. По какво ще познаете, че имате тази допирна точка? Тя ще ви даде ума, ще роди знание, ще роди светлина. Следователно, това са качествата на Мъдростта. И тъй, аз казвам: Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

Третата допирна точка, това е Истината. Какво ще ви даде Истината? Тя ще ви даде воля. И всеки от вас, който иска да има воля, трябва да знае, че волята е качество на Истината. Хора, които са се допирали до Истината, само тя им е дала воля.

Сега ще помните: Любовта ще създаде живота, Мъдростта ще създаде вашия ум, а Истината ще даде воля, която ви е необходима. А

веднъж имате ли тия три качества – ум, знание и воля – вече ще можете да работите. Своеволието не е воля, чувстването не е любов и повърхностното знание, това не е качество на ума. Ние трябва да знаем нещата положително. За пример, ако вие дойдете при мене и ви кажа едно предложение, говоря ви, а вие ми кажете: „Не ви разбирам, определете се по-добре“, значи, няма разбиране в нещата, а трябва да има разбиране. Какво има? Любовта има две положения в света: да любим Единия Бог и да любим другите. Щом имаме истинската любов, трябва да любим само Единия Бог – значи Единия. Щом кажеш: „Не може ли да любим другите“, така ти нарушаваш закона. Щом любите Бога, кажете: „Аз не мога да любя другиго.“ Бога ще любиш и като любиш Бога, ти включваш всичко в себе си. Ти ще любиш Бога.

Това е първият закон, в който съвременните християни са изопачили учението на Господа. Тъй са изопачили учението Божие. Някой те пита: „Обичаш ли ме, любиш ли ме?“ Няма да кажеш: „Аз те обичам, само тебе обичам.“ Не, ще кажеш: „Обичам всички!“ И като кажем, че ние обичаме само някого, ще знаем, че този, когото обичаме, това е Бог. Този е великият принцип. Кажеш ли, че обичаш само някой твой приятел, само него, ти си в кривия път. Не, ти ще кажеш: „Обичам всинца.“ И тъй, ако ние обичаме всички, ние започваме с най-малката любов, която трябва да проявим.

Тогава трябва да проявим нашето знание. В какво ще се прояви туй знание? В туй знание не трябва да съществува никакво, абсолютно никакво лицемерие, никакво извъртане на истината. Всеки от нас трябва да бъде толкова досетлив, че да тачи Божествените чувства, не моите чувства, а Божествените чувства, които се проявяват в нас, не сянката на нещата.

И тъй, аз ви поздравлявам с този празник. Слънцето за нас е емблема, емблема на живия Господ, на живата природа. Във всички векове, във всичките дни на живота ни Бог все се проявява. Бог има и друго име, което аз не смея да произнеса. Защо не смея да го произнеса? Понеже устата на хората не са чисти, а туй име е свято, то не се произнася. Туй, свещеното име е толкова велико, че върху него се крепи цялата вселена и всички духове, от най-висшите до най-нисшите, върху това име се крепят. И когато се произнесе това име, то твори и всинца ние трябва да се стремим да освещаваме името Божие, да освещаваме Божия Дух. Оттуй име произтичат тия качества: Любов, Мъдрост и Истина. Самото име не може да се произнесе и никой друг досега не го е произнесъл. На земята това име не може да се произнесе, а ние говорим за Любов, Мъдрост и Истина. А за туй тайнствено име казваме, че то е Духът. Но Духът не е същинското име, затова трябва да се стремим да разбираме Бога, най-първо в любовта. В какво седи тази любов? Ние няма да смесваме човешката с Божествената Любов. Аз забелязвам сега, че някои от вас често ги смесвате. И те имат любов, но те смесват човешката с Божествената. И едната, и другата имат едно и също произхождение, но човешката любов трябва да се филтрира, тя трябва да мине през много филтрирания. Трябва да знаете, кое е човешкото. А Божественото, това е същинската Любов, тя носи истинския живот.

Следователно, в Писанието се казва: „Бога не Го познаваме.“ В Писанието още се казва, че не трябва да започнем с човешката любов, но трябва да започнем с Божествената Любов. И когато Христос е дошъл на земята, Той не казва, че трябва да започнем с човешката любов. Какво трябва да правим? Той казва: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.“ Веднага Той туря основния закон – Любовта.

И сега някои казват. „Ние Бога не Го знаем." Следователно, ако не любиш брата си, Бога не можеш позна. И веднага и апостолите даже се разколебаха и казваха: „Ние не познаваме брата си, че Бога..." Не, не, аз казвам: Единственият, когото аз познавам, това е Бога. Какво нещо е братът?

Христос казва в Своето учение: „Никой не може да дойде до Мене, освен чрез Отца Ми." Кой ти е брат? – Когото Бог е привлякъл към тебе. Ти ще признаеш в себе си Божественото проявление и никаква друга любов. Признаете ли го веднъж, вие ще се освободите от ред нещастия, които имате сега – нещастия, съмнения. Ако имаш Божествената Любов, ти няма какво да се нуждаеш, ще бъдеш богат; а щом са всички богати, ще има какво да раздаваме; щом има пари, и бедните ще бъдат нахранени.

Сега искам да изпитате трите допирни точки: първата, втората и третата допирна точка. В тия точки сега се съгражда новото човечество и новата култура, не сегашното християнство. Съгражда се основата на шестата раса. Или, въдворяването на Царството Божие на земята, вътре в човешките души, се съгражда върху тия три основи. Трябва да знаете, туй е принцип. И тогава нищо не е в състояние да ви разклати. Ще знаете, че това са трите символа; никакви други символи. Ние имаме три допирни точки: първата – Любовта, която дава живот; втората – Мъдростта, която ще донесе ум, знание, светлина; и третата допирна точка ще даде Истината, тя ще създаде у вас волята. Онзи човек, който веднъж възлюби истината, той е твърд като диамант, той казва: „Аз зная истината" и с нищо не можеш да го разколебаеш.

Този е пътят, той е светлият път, може да го опитате. Туй е едно Божествено учение. Вие сте призовани да бъдете свободни, а сега сте свободни, но по необходимост. Ние сме свободни и трябва да скъсаме

всичките връзки, които ни държат досега. Всички тия стари връзки, ние ликвидираме с тях. Някои мислят, че като се скъсат тия връзки, ще умрат, ще заминат за другия свят. Чудни са хората! Когато пуснат някого от затвора, той умира ли? Ще кажете, да не го пущате, защото отвън има сняг. Не. Това е лъжа. Разбирате ли какво е лъжа? Трябва да изобличим всичко в лъжа. Онези, които проповядват, говорят лъжа, майки и бащи, всички лъжат, не говорят истината. Истината трябва да се говори. Казват: „Не може да се говори истината!" – Може да се говори! Че това иска Бог от нас – да говорим истината. – „Ама – казвате – ако говорим истината, ние ще пропаднем." – Ти не си правил още опити да говориш истината, та да видиш, ще пропаднеш ли. Защото говорим лъжата, затова пропадаме. Защо умирате вие? Раждаш деца – умират; раждаш деца – оглушават, ослепяват; майки, бащи умират. Защо? Защото ние не сме се още съгласили да говорим истината. Ще се спреш, ще кажеш: „Първата допирна точка е Любовта, втората допирна точка е Мъдростта, третата – Истината."

Ще се спреш и ще мислиш за Бога. Някой ти казва: „Какво ще мислиш?" – Ще мислиш за Бога и нищо повече. Ще бъдем свободни. Вие още не сте правили опити. Вие мислите, че като кажете истината, ще си попречите. Ако кажем истината на своя неприятел, преди още да сме готови, ще мязаш на онзи, който излиза насреща ти с онази чакмаклия пушка, с патрони, пълни само с малко барут – фалшиви патрони, но като си готов да говориш истината, та като засегнеш някого с тази истина, трябва да подскача; като целунеш някого един път с истината, той ще каже: „Стига вече, аз разбрах."

Истината не умъртвява хората, тя ще им покаже истинския път.

Сега друго нещо, не мислете, че туй учение, този път, по който вървите, е най-мъчният път. Той е най-лесният път, най-благословеният път. От гледището на другите пътища казват, че той е

тесният път. Не, не, във всички свои проверки, които съм правил, аз казвам, че той е най-лесният път – пътят, в който има Любов, Мъдрост и Истина. А в другите пътища какви мъчнотии има? Хората избират най-лошите, най-мъчните пътища. Казват: „Този живот няма да ни даде никакво щастие, няма да вкусим нищо от него, не разбираме смисъла.“ – Не, ти ще ядеш някой плод – портокал – и той като влезе в стомаха ти, ще каже: „Братко, аз ти много благодаря, че ме прие в себе си.“ И ти ще му благодариш. И той, и ти, и двамата ще се радвате. А сега ядеш и не мислиш за нищо. Че как, като вземеш от този хляб, една хапка вътре в себе си, той е нещо живо! Следователно, когато Бог проговори у нас, с цялото си тяло, ум, сърце и воля, всички ние ще бъдем хора възкръснали и няма да задаваме въпроса, как трябва да живеем.

Сега аз желая, вие да си напишете това мото:

Само светлият път на Мъдростта води към Истината!

И в този път ще се реализират думите, дето казва един от пророците, че „онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се възобнови.“ Те ще се подмладят. Такъв е законът. Любовта, Мъдростта и Истината подмладяват, обновяват, новоражда се човек. Човек постоянно трябва да се възражда. Този е вечният закон на възраждането, защото само във вечния живот, като се съединим с Бога, само Божественият живот може да внесе онези елементи, които донасят подмладяване, които обновяват човека; иначе изгубвате смисъла на живота. Всеки, който е изгубил вярата в Бога, той е остарял. Дойде ли вярата, ти се подмладиш, ти си готов на всичко. Каквото пипнеш, Бог те благославя. Ако посееш една нива, Бог ще те възнагради; ако съградиш една къща, Бог ще те благослови; във всяко направление ще имаш благословението Му.

Сега ние мислим, че духовният живот изключва всичко в света. Не, всичко в света е духовно. Всичко е в Бога, но ние, чрез своя живот опорочаваме духовните работи. Ние трябва да престанем да опорочаваме благата, които Бог ни дава. Да не опорочаваме великата истина. Щом опорочим истината, изгубваме волята си, а щом изгубим волята си, ние сме роби на света. Така идва робството.

И тъй, ние сега сме свободни, понеже имаме първата допирна точка с Бога. Това е Любовта. Значи, Бог е Любов.

Втората допирна точка, това е Мъдростта. Значи, каквото гради Той, това е Мъдрост. И от това гледище няма зло. Той постепенно всичко може да превърне в добро, и злото може да превърне в добро. Ще знаем всички истината, че в Бога всичко е добро, ама в Бога, и вън от Бога всичко е зло. И ние се връщаме да живеем в този, великия закон. Този е пътят. Почнете ли вие да не вървите по този път, животът ви почва да става по-тежък, да отслабва.

Сега, тази вечер, аз вярвам в едно нещо. От вашето гледище, вие всички имате доброто желание, но се колебаете, страхувате се. Мислите някой път, че сте много умни, тъй ви схващам. Като се мислите за умни, страхувате се, да не би да ви измамят нещо. Няма какво да ви мамим, лъжете се. Допуснете сега, че аз искам да ви измамя. Какво ще спечеля от вас, ако ви излъжа? Трябва да имам обект. Е, хубаво, тази лъжа вие ще я схванете, какво ще спечеля? Нищо, абсолютно нищо. Тази мисъл не е ваша, освободете се от нея. Това именно, е най-важното доказателство, че ви говоря истината. Казвам: Съмнявате се, опитайте! Аз ви оставям да видите най-страшните неща, най-големите противоречия. Опитай и след пет минути ще познаеш, верни ли са моите думи или не.

Ще идеш при някой химик, да му кажеш: „Я анализирай този хляб и виж какви елементи има в него!“ Слушай, докато този химик

отиде в лабораторията си и анализира хляба, ще мине цяла седмица. Ти го опитай, вкуси и след 5-10 минути ще бъдеш готов за работа, и всичката ти меланхолия ще изчезне. Ама вярно ли е това? Опитай и в 5-10 минути истината ще излезе налице. Щом провериш и излезе истината, ще видиш, че говоря истината, а ако не излезе вярно, не говоря истината. Опитай! Тъй казва Христос в Писанието: „Опитайте Ме, и ще видите, че Аз съм благ.“ Следователно, ние ще Го опитаме във всичките неща и ще знаем, че Той е благ. Каквото и да направим, ние ще се обърнем към Него.

Сега ще искам да идете, да турите контакта си на Любовта, да дойде животът; да турите вашия контакт на Мъдростта, да дойде знанието и умът; да турите контакта на Истината с Бога, да дойде силната воля. И тогава, ние ще бъдем в състояние да разрешим всичко в света.

Туй е учението на този ден. Този ден е повдигнат, хубав е, сухота има. Днешният ден показва, че Господ говори така: „Аз днес мисля да говоря и да им кажа, че ако те имат с Мене първата, втората и третата допирна точка, животът им ще бъде тъй улеснен и приятен, както никога друг път. Туй е емблема, но ако се малко усъмнят (на изток има малки облачета), нещастията ще почнат да извират, само малко ако се усъмнят.“ И утре времето ще бъде хубаво.

Ние имаме нужда от абсолютна воля, мъдрост и любов, да осмислим нашия живот. Този живот ще го осмислим, тъй както никога досега. И ние трябва да бъдем един образец, един пример, да покажем на този свят, как трябва да се живее. Е, как трябва да бъде обоснован бъдещият свят? Ще им покажем, как трябва да се лекуват; затвори няма да има; абсолютно никакви закони няма да има; ще им покажем, как трябва да бъдат наредени програмите им. Всичко имаме ние.

За в бъдеще, когато някой направи една погрешка в нашата култура, ние ще му дадем един банкет. И тъй, като му дадем един банкет, втори път той няма да съгрешава. Тъй щото, тия банкети ще се дават само на онези хора, които правят погрешки.

Това значи, че нашата любов трябва да бъде толкова велика, че да надраснем всичко.

Трябва да бъдем герои, да надвием нашата карма и да кажем: „Мога. Аз имам един контакт с Бога, имам Божията Любов. Имам живота. Имам друг контакт с Бога – Божията Мъдрост – имам ума, знанията и светлината. Имам трети контакт с Бога, с Божията Истина имам силна воля.“

Всички въпроси, които ме спъват, мога да ги разреша. С Бога всичко мога да направя. Следователно, всичко мога да направя с Бога.

И тъй, ние любим само Едного. Ние Го познаваме и в трите точки. Сега аз желая туй благословение да мине на вас.

Амин.

Желая благословението на Любовта да се излее в живота ви.

Амин.

Желая благословението на Мъдростта да се излее в умовете ви.

Амин.

Желая благословението на Истината да се излее във вашата воля и вашите действия и Бог да бъде с нас, и да работим всички за Неговата слава и за въдворяването на Неговото Царство, Царството Божие на земята.

Амин.

22 март 1923 г., четвъртък, 19 ч. и 30 мин. Денят на пролетта

20ч. и 15 мин. Вечеря – жито, ориз, плодове.

21ч. и 15 мин. Песни.

Учителят предложи да се пеят следните окултни упражнения:

„Сладко медено“,
„Блага дума на устата“,
„Един си ти, мой Мусала“,
„Махар Бену Аба“.

След тези упражнения, Учителят сам запя едно окултно упражнение:

Светла е Зората на новия ден,
Светла е Зората на новия ден,
Ден на Любовта,
Ден на Мъдростта,
Ден на Истина и свобода,
Ден на Истина и свобода.

След това хорът пя, вече по свое желание, следните песни:
„Напред да ходим смело“,
„Изгрява вече ден тържествен“,
„Изгрява слънцето“ и „Сила жива“,
„Учителю благословен“.

Изговорихме трите формули:
Няма любов като Божията Любов.
Само Божията Любов е Любов.
Няма мъдрост като Божията Мъдрост.
Само Божията Мъдрост е Мъдрост.
Няма истина като Божията Истина.

Само Божията Истина е Истина.

В 22 ч. и 10 мин. тръгнахме по домовете си.

Беседа, държана на 22 Март, денят на Пролетта, 7:30 в. четвъртък. 1923 г.

НОВОГОДИШНА

Беседа, държана от Учителя на 22 март 1923 г. (непечатана)

ИЗГРЕВ НА ЧЕРНИ ВРЪХ

В 1:00 часа всички братя и сестри с Учителя потеглихме за Черни връх. На Бивака останаха дежурни сестри и братя. Всички вървяха първо в ред на триъгълници, след това в ред един след друг, когато се стигна самият Черни връх. Всички се изкачиха по него в една редица един до друг с разстояние помежду. Като че върхът биде атакуван и превзет по цялата хоризонтална линия. Беше доста студено, имаше и вятър. В 5:00 часа стигнахме на самия връх. Височина 2290 м

5ч. и 40 мин. Изгря слънцето във великолепна картина.

По нареждане на Учителя всеки застана на един камък.

Молитва

„Изгрява слънцето“ (песен малко преди изгрева)

„Благословен Господ Бог наш“

Добрата молитва

Молитвата на Братството

Отче наш

„Благославяй, душе моя, Господа“

Беше доста студено, почти всички бяха посинели, а краищата на пръстите бяха изтръпнали. Чувстваше се силно електричество.

Всички насядаха на източната страна на камъните, в средата Учителят. Чувстваше се съборен ден. На екскурзията имаше и братя, и сестри от провинцията.

6:00 ч. Учителят започна да говори.

[…][56] Всяка мисъл си има особена почва. Ако съвременните хора не могат да разберат Истината, в техния мозък няма почва, в която да може да вирее тя.

Сега за пример, вие като решихте да се молите, изскочи в ума ви съвсем друго нещо – да има сега хубаво да се наям или да имам някоя хубава топла дреха и пр.

Изкачването на високите места създава един прилив на кръвта. Това става по един физически начин. Има хора, които не се изкачват, но правят усилие с волята си и повдигането става по-инак.

Сега всички усещате едно изтръпване на края на пръстите. Но трябва да има и една приятна топлина, тогава показва, че има хармония, пък като я няма тази топлина, показва известна дисхармония. Сега е доста студено, като е по-силно слънцето, ще направим няколко опита на камъните. На връщане може да минем през Резньовете.

По-после ще говоря.

Всички се упътиха към чайниците и всички чувствуваха голям глад. На една сестра (Вера Белева) ѝ стана лошо, мислеха от студ и глад, Учителят после го обясни, а също обясни и защо всички искаха да ядат. Закуската се направи на южната страна.

Направиха се хубави гимнастически упражнения с бързи движения на ръцете и краката. След това всички се наредиха по камъните и долу по тревата на слънце.

8 ч. и 45 мин.

Всички изпяха няколко песни и с „Братство, единство“ всички с Учителя напред се упътиха надолу по североизточната страна.

---

[56] Бележка на стенографа: Беше доста студено, че не можах да напиша първите думи от Учителя=

9:00 ч. На едно хубаво магнетично място при едни скали, изложени на изток, под хубавите слънчеви лъчи Учителят говори:

Тази сутрин на Черни връх имаше много електричество, беше студено. Сега да се попечем на слънцето. Да си направим едни упражнения с ръцете, тъй както сме седнали.

Беседа, държана от Учителя на 26 август 1923 г.

ЗДРАВИЯТ УМ

Тайна молитва

Ние можем да знаем кои неща са верни в даден момент и кои не са верни. До сега вие имате ли някои правила за това? Как познавате, че някои неща могат да бъдат верни, а други неверни? Ония неща, които съществуват в природата, които можем да намерим в природата, те са верни. Всяка една мисъл, която е реална, тя си има свой образ в живата природа. Туй, което не можем да намерим в природата, то не е вярно, то е произведение на човешкия ум.

Вземете сега цветята предвид, които използуват слънчевите лъчи. От чистото гледище на един ботаник какво представляват цветята? Те считат, че цветята не са разумни същества, те живеят в полусъзнанието. И те не могат да си обяснят защо едно цвете е бяло, друго червено, розово, синичко и пр. Те не могат да си обяснят дълбоките причини. Защо? Добре, ние минаваме към разумните хора; ако един мъж си тури една шапка бяла, синя или червена или си тури черни панталони, а жената си тури червена рокля или синя, има ли туй смисъл или не? Има смисъл. И тъй, цветята имат двояк смисъл, първо – цветът показва какво трябва на цветето.

Например белият цвят показва какво трябва на туй цвете, което го носи. Метода, начина, по който туй цвете трябва да се развива. Следователно природата казва така: „На тебе ти трябва чистота." И докато работи тъй, то е бяло. Щом постигне резултати в тази област, в степента на туй съзнание, в която духът на това цвете минава, то почва нова работа. Това цвете трябва не само да има чистота, но трябва да знае как да запази тази чистота. Като я запази, тогава

природата му дава жълтия цвят, казва: „Трябва ти сега интелигентност.“ На цветето казва: „На тебе ти трябва интелигентност, да доставиш оная материя, чрез която може да образуваш органите на великата интелигентност.“ Добре, след като цветето добие всичките необходими елементи, природата казва: „За да може този ум да се крепи, то ти трябва вяра и любов към истината.“ Тури му синия цвят, казва: „Трябва да можеш да добиеш всичката оная материя, която е необходима, върху която действията на самата истина може да се садят.“ Това е една азбука. Туй е за самите цветя и като погледнете цвета на едно цвете, може да си направите извода. Ще кажете: „Трябва му интелигентност.“ В дадения случай туй цвете е толкова интелигентно, колкото и вие. Само че разликата е в това, че вие имате орган, чрез който да се изрази тази интелигентност, а духът на това цвете няма орган да изрази тази интелигентност.

Сега ще направим друга аналогия. Каква е разликата между човешката душа и душата на ангелите? По отношение на ангелите ние сме цветя. Следователно всичките наши добродетели, положителни или отрицателни, всичките наши недъзи, положителни или отрицателни, се явяват в тяхното царство като цветове. Те като те погледнат, знаят вече. Те те изучават от цвета, който преобладава върху формата ти. Не мислете, че един човек, който има образ тук, има образ и между ангелите. Ако вземете, и цветето си има очички, то вижда, ама вие не може да видите очите му, и то си има нос, но вие не го виждате, и то си има ушички, всичко, но то е в едно зачатъчно състояние. Сега, ако тия истини се изнесат на съвременните учени хора, те биха се смели до превиване. Тъй би се засмял един ангел, ако му се каже, че човек има очи, нос, уши. Защото хората пред ангелите нямат още образ, те съзнават, че тия цветя еволюират и казват: „Един ден като дойдат в нашето положение, ще добият този образ, както

ние.“ Но ангелите са по-умни от нас. Те имат начини да се съобщават с нас, когато ние не знаем как да влезем в едно цвете, може да го откъснем, да го стъпчем и не считаме, че сме направили голяма пакост, а един ангел може да влезе в цветето. Ангелите изучават нашия душевен живот много по-хубаво, отколкото ние изучаваме живота на цветята.

В тия екскурзии, които правим сега, то е да се създадат правилни разбирания. Във вашите мозъци трябва да стане едно трансформиране на съзнанието, защото има известни органи, които са в зачатъчно състояние, после трябва почва за новите идеи, а тази почва отнякъде трябва да се създаде. Или в сегашната си фаза християнството приготовлява хората да създадат тази почва. Апостол Павел казва: „Не от делата на закона човек ще се спаси, а от вярата“, т.е. когато хората разберат Божиите закони, тогава ще се спасят. Когато хората станат умни да разберат Божиите закони, светът ще се оправи в широката смисъл като едно окултно място. А при сегашното разбиране не е така. Не неговите буквални думи; вяра и чрез дела, това са две школи. Вярата всичко дава, тя не е мъртва вяра, а жива вяра, да знаеш законите.

Учителят похваща скалата, на която се беше облегнал, на която има тук и там мъх.

Този камък като го пипнеш, от него хляб можеш да изкараш, вода можеш да изкараш. Но трябва да знаеш законите. Питам:Туй, твърдото съзнание (камъкът) как изкара този мъх? Той е по-умен. Има си една малка фабрика и постоянно произвежда това. Знание трябва.

Сега може би и вие, понеже от памтивека сте възпитавани тъй, очаквате спасението да дойде по един чуден начин. Не, онзи, който влезе в Божия път, у него трябва да започне да се развива неговата

интелигентност, след туй трябва да се развие неговото сърце. Сега, понеже човешкият ум е дошел до известна степен на развитие, голяма част от човешката раса са добили много висша интелигентност. Предците , те се застъпват за своите по-малки братя, да се работи върху тяхното сърце и започва културата на сърцето. Тъй както сте сега, вашият ум не може да се облагороди. Вие имате една интелигентност, но липсва ви една мекота. Аз употребявам една дума, наричам. Изкълчени са умовете ви, изкривяване настъпва в ума ви. Каквото и да се каже, той ще намери противоположното. Няма мекота и здраво разбиране. И който човек те види, той няма да помисли как да ти причини едно добро, а ще погледне може ли да те използува. Ако си учен, казва: „Ето добър случай да го използувам. Син има, дъщеря има...“ Това не е култура още. Ние хванем някой кон, похващаме го, кажем: „Много хубав е този кон!“ За талига или за работа. Пък като са два коня, ще кажеш: „Много добре, днес човек може да изкара десет декара място.“ Следователно за интелигентността ние гледаме от нашите икономически условия. Следователно човешкият ум трябва да придобие една мекота и тази мекота не трябва да бъде изкуствена. Трябва едно вътрешно трансформиране в същината на умствените органи, т.е. материята съвършено да се пресъздаде. Затуй не трябва да си правите такива илюзии – времето, настроението. Това приготовлява само материала, а има дълбоки схващания, които ще дойдат после. За пример почнете да мислите за Бога. Вие казвате, че вярвате в Бога, но задайте си един положителен въпрос: Какво нещо е Бог? У вас като че умът ви стане празен – природни сили влезнат. А що са природните сили? И самата интелигентност е неопределена. Всякога ние ще турим на самата същина неща, които не са верни.

А ние Бога може да опитаме съществува ли, или не по следующия начин: имаш една рана живеница, лекуваш я, всичките лекари викаш, твоят живот виси на косъм, ти съзнаваш, че нищо не ти помага. Ако се обърнеш към Бога не с адвокатство и хитрина, а с онази вътрешна топлина и кажи: „Аз познавам, Господи, че Ти си добър, но дай ми едно малко доказателство да се махне тази живеница от мен и аз ще посветя целия си живот за Теб.“Слушай, направете това обещание, но не като онзи циганин, който, като е била болна жена му, обещал, че ще даде една голяма свещ, а като оздравяла тя, рекъл: „Я дам, я не.“ Гледай да бъдеш положителен, кажеш и да свършиш. И веднага болестта ще мине, и ти ще почувствуваш едно особено състояние на душата и една особена светлина, която тъй ще разшири душата ти, че всичките неща тъй ще се претълкуват, съвършено ще се изменят и ще почувствуваш една вътрешна благост, един вътрешен тих глас, който ти приказва. Някой ден се разгневиш, този глас ти казва: „Не го прави това нещо, не е хубаво.“ Пак те остави гласът, но като ти заговори 3-4 пъти, ти почнеш да мислиш. Дойде някой, на когото имаш да плащаш, ти вземеш и скъсаш полицата. Законът ще те хване – има свидетели. Ти скъсаш полицата, но той събере тия листчета, казваш: „Защо ги събира тия листчета, виж глупак!“, а той ги вземе, седне у дома си, па ги нареди едно до друго, направи пак полицата, казва: „Г-н съдия, той скъса полицата, хвърли я, но аз събрах листчетата.“Тия, които имат да вземат, по Мойсеевия закон събират листчетата. Имаш да даваш, честно ще го платиш. Ако не можеш, ще идеш при Господа, да ти кредитира. Гласът ще ти каже: „Внимавай, толкова пъти си лъгал, дошел си до това положение.“ Предупреди те, отидеш си.

Богатството, което Бог ти е дал, с него веднага можеш да изплатиш кармата си и станеш от съвършените, пък ако не, ще дойде другият закон, с който ще се увеличи кармата.

Та при сегашните условия, както светът се развива, понеже сме слезли в дъното на ада, дето материята е най-гъста, всичкият наш минал живот изпъква в съзнанието ни. Постоянно преживяваме старото. Трябва да бъдете много будни. Човек като се предаде на слабости, той трябва да знае, че направена погрешка по-лесно се изправя, отколкото погрешка, която не се е проявила, защото възможно е при дадени условия тази погрешка да се яви, но веднъж направена тази погрешка и извадена опитността от нея, ти казваш: „Няма да я правя втори път."

Думите на Христа имат смисъл: „Ако Ме любите, ще опазите Моя закон." Само чрез закона на Любовта ние може да изпълним правилата и заповедите, които са дадени.

Туй е сега.

Който има уши да слуша, нека слуша;

който има ум да мисли, нека мисли;

който има сърце да чувства, нека чувства;

който има воля да работи, нека работи над себе си и Бог ще го благослови!

„Бог е любов „(песента)

Ние слезнахме и почнаха вече да идват мъглите нагоре. 9 ч. и 40 м. Всички слезнаха по Резньовете надолу.

При една хубава поляна на едно магнетично място, обрасло с буйна, висока трева, всички насядаха в кръг около Учителя. Слънцето

грееше топло. Брат Джагалов прочете беседата „Истината“ (*от съборните беседи – 21 август 1922 г.*)

След това Учителят започна да говори.

Сега ще ви кажа една мисъл и вие ще се намерите в чудо. Дам на едного едно зрънце да посади, на някой две-три-четири-пет-шест, на някого дам една крина-две-десет крини. Питам, като ти дам едно семенце да посадиш, какво ще ти коства? Един ден ще те питат ти ли го посади? – „Аз“. Само за туй ще ти говорят на тебе. Няма да те питат: „Онези ниви посея ли?“ Твоята задача е твоето семенце. И какво извинение може да имаш? Като казвам, истината може да говорим, децата може да говорят истината. Едно дете може да говори истината. Господ иска едно добро, не сто добрини. Какъв отговор ще дадете? В живота си може само едно добро да направиш, а всичко друго е само приготовление за туй добро. И като го направиш, всичко е осмислено; не направиш това добро, всичко се стопява. Туй е вътрешната страна. Ще кажете: „Аз не мога“, то е най-малкото. Истината иска много малко, но да го направиш много хубаво. Питам: През вашия живот от сто години се изисква всяка година само едно семенце да посадите. Пет минути няма ли да намерите в годината? Ако каже някой, че една година като живее, един човек не намерил пет минути да посади едно семенце, то е една квадратна лъжа. Той дрънка за една чаша бира и чака десет минути, а за семенцето му трябват пет минути само, а за ядене той намира много повече време, а за семенцето не намира пет минути. Сега вие, като не посадите вашето семе, искате да посадите чуждите семена. Не се бъркайте в чуждите семена. Това е истината. Това е една силна мисъл. Няма подобна беседа на „Истината“ в цялата литература. С една семка, като я посеете, може да спасите света. Посейте една ябълчена семка. Някой намисли да извърши едно убийство, но вземе и откъсне от твоята ябълка, като я изяда, той

възприеме твоята мисъл и се отрече от злото. После, някои хора искат тщеславие, казват тъй: „Аз да съм красноречив.“ Господ каже: „Напиши следующето изречение, напиши го.“ Той не иска, казва: „А, аз не искам изречение. Беседа, беседа искам.“ – Не, ти напиши двата реда, те ще принесат по-голяма полза. Напиши на твоя приятел „На твоята градинка почвата е много хубава, посей 50 дръвчета в градината си.“ Ще кажете: „А, аз ще се занимавам с неговата градина!“ Колко ще ти коства? Напиши му това. Ама вие, като дойдете до малките работи, там се спрете.

Сега от тази беседа трябва да ви попитам какво приложение може да направите за абсолютната истина? Например, ако началникът ти иска да знае какво мислиш за него и ако му кажеш истината, той ще те уволни. За да му кажеш истината, кажи му тъй: „Ти си дай оставката и аз ще я дам, ти да не ми си вече началник, тогава ще ти кажа истината.“ То не е умно, ако на една камениста почва вие ми кажете: „Ела, посей тук семената си.“ Аз ще кажа: Не, аз тук не мога да сея. Има си правила. Ще се спреш най-първо да видиш казано ли ти е да му кажеш истината. За истината се изисква много малко работа, трябва да бъдете умни. Тя е за школата.

Сега от миналогодишния събор има още 9 беседи неиздадени. Половината от материала е издаден, сега трябва да проучите и втората половина. Имайте едно предвид – в школата се благославят само тия неща, които излизат от нас. Ние сами трябва да си имаме печатница. Защото туй, което ние изработим, ние ще вложим най-хубавото.

Сега какво забелязах, над нас имаше облаци, като започнахме да четем за истината, те се премахнаха, значи от горе се радват. Един човек, който иска да каже истината, той трябва да се моли и не да обиди човека, но да каже: „Мене ми е много мъчно, но принуден съм,

братко, аз нямам предвид да те унижа в сърцето си, но трябва да ти кажа истината.“

Трябва да бъдем служители на Бога.

Няма по-лошо от това да няма кой да ви помага!

Брат Стойчев: Понеже говорим за истината, искаме да знаем, ако може да знаем истината, дали има вина у нас, че тази година не можа да стане съборът?

Аз ще ви приведа само един факт, няма да ви кажа истината. Аз трябва да си помисля дълго време може ли да ви кажа истината и дали ще ви ползува, и е ли волята Божия? Ще ви кажа сега само един факт. Миналата година един брат каза: „Този събор замяза на сбор.“ И Господ каза: „Идущата година няма да имате никакъв събор.“ Този направил погрешка, туй станало, онова станало, всички тъй мислехте. Има някои неща, които за вас много са важни, а на Господа на ум Му не идват. Щом е сбор, от вас зависи. Събиране между Бога и вас трябва да има. Трябва да имате едно вътрешно преживяване. Аз може да ви говоря отвън, но ако Господ не ви говори, всичко е безполезно, ако вие не отворите сърцето си отвътре... Сега туй е един факт, туй не е истината.

Брат Стойчев: Значи този брат е изразявал едно течение в Братството?

Да. Втори факт. Казват. „Първите отидоха на втори план, а последните дойдоха напред.“ Знаете ли, ние може да ограничим Господа със своята неблагодарност. Изборът не е мой, аз правя, каквото ми кажат. Вие казвате: „Учителят всичко може да направи.“ Не е така. Този свят е на Бога.

Тази сестра, дето се е ударила (*сестра Граблашева падна от един камък сутринта при отиване към Черни връх*) – Господ казва всички да поправите вашия живот. Сега, като се четеше тази беседа, имаше у

две сестри, аз няма да ги кажа, имаше един лош дух, правеше си план, и той слушаше тук. И когато лошите хора искат да направят нещо лошо, пак ще иде един Бял Брат да слуша. Не може да му забраним И той трябва да слуша. Те са делегати. В небето недостатъците ги схващат още щом са в нас, но след като се кажат, по-лесно е да се изправят.

Когато Бог е щедър, ти употреби това, което ти е дал, а изобилието, и то си има мястото. Всинца имате добро желание, но ви липсват начини и методи. Например, че имате добро желание, когато аз отида у някого от вас. Вие приготовлявате много неща, баница, това-онова... Много пъти, когато аз дойда, трябва да взема приятели, които аз обичам, че да изядем всичко. Ако остане, да остане само за благословение, 10 ореха, няколко ябълки за децата ви. А трябва да знаете, че някой път аз съм ял по-рано, тогава? Аз бих казал тъй: Туй, което правите за мене, правете и за другите същото. Това ме радва. После, трябва да знаете и законите, че не всякога може да се събирате. Има времена, когато гости не може да дойдат. Когато не сте разположени, вие на гости не може да идете.

Ако се държите за Господа, с топ не могат да ви избият.

Пък той, съборът, тази година той ще стане, ние ще му намерим времето. Не е само денят 19 август, има още по-хубави дни. А ако Господ не е с нас, защо ни е събор? Днес правим едно приготовление за събор. Трябва пак да дойдем тук. Тук има хубави магнетически места. Всичко тук в природата е символ: тези облаци (хубави бели облаци, наредени един до друг в кръг по целия хоризонт).

То е хубавото днес.

Брат Стойчев: Мязат на вълна, показва, че има да се преде.

Да, ще се преде.

Ето как може да използувате днешната екскурзия, напишете няколко хубави писма за провинцията. Всеки от вас не може ли да напише някое хубаво писмо от два реда? Макар на познат или непознат.

(Всички бяха бодри.)

Сега туй (*целият разговор*) ви допадна. Като се четеше „Истината", бяхте изморени. Защо? – Вие чувствувате, аз ви говоря искрено, искам да бъда чистосърдечен. Зная, че някои мои думи попадат много тежко – е, паднала е! Или някоя моя постъпка, аз зная – вие сега искате да бъда винаги с весело лице, но аз някой път се боря, хвана някой вълк, извадя овцата, ударя го, вие казвате: „Учителят е много неразположен „ Друг път съм в градината, бера плодове, казвам: Елате, давам ви. Видите един брат е в неразположение, той е долу. Пет-шест души съберете се, пратете му добри мисли, ще го повдигнете, това може да го направите. Писанието казва: „Молете се един за друг." Много същества от черното братство може да дойдат горе, но те не могат да разберат всичко.

Сега тази сутрин по интензивност на електричеството ние бяхме на повече от 7000 метра височина, а инак височината е на 2500 метра. Верка (*сестрата, дето ѝ стана лошо сутринта*) не се разболя, но не можа да издържи и тя трябваше да яде. 7000 м – туй изстиване на лицата, посиняването на туй се дължи – интензивност на електричеството, защото 2500 м, то е обикновено. И забележете, че когато ние се молихме, някои не можаха да държат ръцете си нагоре.

Брат Стойчев: Тогава ние бяхме на височината, на която Мойсей получи заповедите на Синайската гора, значи може да ни се даде нещо и на нас. И друго, при височината над 7000 м ние сме били и в града Агарта, значи и от там може нещо да получим.

Е, да, били сте. Тази беседа, дето ви държах там горе, тя иде от там. Вятърът идеше от изток. Конете, дето бяха там, на Черни връх, те бяха в наша полза. Конят съдържа магнетически сили.

(На Черни връх бяха дошли неколцина мъже с много хубави коне, които спокойно пасяха тревата.)

Сега колцина от вас имате добри условия вътрешно да идете на Мусала? Най-първо, дълбоко вътрешно разположение се изисква, да няма никакво раздвояване После, да нямате никакви домашни препятствия. Колко дена мислите да стоите?

(Най-малко 4 дена.)

Безсъница има, студ, воля се изисква. Там е студено, трябва да имате добри дрехи.

Днес сте доволни?

(Много сме доволни.)

Най-високите места са електрическите, тук, дето се спряхме, е магнетическо. Тук има много магнетически падини. Това тук е отлично място за събор, само да няма кой да ни смущава. Или съборът може да стане в Рилската пустиня, при Олтаря.

Обаждат се: Там е отлично, и дърва има, и гори, и вода, и шосе. Там може да организираме един събор отлично!

Може да го направим.

Обаждат се: В Търново коства 150 000 лева, а тук ще отидат 100 000 лева, няма да се готви, ще вземем жито, ориз, плодове...

Ако там стане съборът, то ще бъде нещо оригинално.

В духовния свят един нисък връх може да бъде висок и един висок може да бъде нисък, зависи от интензивността/на силите, които действуват там.

Брат Стойчев: Тогава право е, дето някои казват, че най-високият връх е Голгота, макар че е 500 м над морското равнище, но понеже там най-интензивно се изживяха някои неща.

Да, на времето, когато Христос е дошъл, там Христос е разрешил една от важните задачи. Тази беседа в салона не може да се говори.

Часът е 12 ч. и 30 мин., за два часа ще слезем до долу при Бивака.

На връщане всички минаха от източната страна под Резньовете – една хубава местност, пълна с боровинки.

Една интересна случка – проверение на законите.

На последната почивка, наляво от Бивака, един брат (брат Йордан Савов) подаде на Учителя един букет от стъркове боровинки. Брат Симеон Симеонов се обади: Ех, да дадат и на мене тъй един букет! Нали Учителят учи, каквото правим за него, да правим и на всички. Другите се обадиха: Е, ние си брахме сами. Учителят взе и даде на Симеонов и на другите по ред по едно стръкче. Обадиха се сестри: За Вас, Учителю, няма да остане. В този момент една сестра подава друг букет с боровинки, после трета сестра подава, после още един брат, и тъй купчинката се увеличи, тогава Учителят каза:

Вижте как работи законът. Законът е верен. Който има, ще му се даде.

В 15:00 ч. всички бяха на Бивака и си направиха сладко своята закуска.

Екскурзия (от събота вечер).

Беседа, държана от Учителя на 26 август 1923 г., неделя Всичко около 130 души.

1924 г.

ЧОВЕШКАТА ДУША

Беседа от Учителя, държана на 22 март 1924 г, събота, (непечатана)

ДВЕТЕ ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИ

Мнозина запитват откъде идва човекът и накъде отива, какво е неговото произхождение. Човешката душа е плод на божията Любов. Тъй както човек се е изявил досега, той не е туй, което вие знаете, той не е туй, което виждате. Това, което се проявява, то е само външната страна на любовта.

Следователно всичко онова, което вие мислите, което чувствате и което действате, това е израз на Божествената Любов. Ако хората не разбират тази Любов, то вината е тяхна. Един използва любовта по един начин, друг използва любовта по друг начин. Следователно онзи, който използва правилно любовта, има добри плодове, онзи, който използва любовта по крив начин, има лоши плодове. И от това се раждат двете противоположности. Едната противоположност произвежда страданията, а другата противоположност произвежда радостите Страданията, това са положителната страна на живота. Да страда човек, това значи да бъде положителен. Но страданието само по себе си руши. Ако ти би бил същество, което само страда, ти би унищожил света в един ден. Вследствие на това радостите пък, това са негативната страна на живота, те градят.

Следователно радостите в живота идват да възстановят, да балансират или да видоизменят онези, разрушаващите сили на страданието, да донесат добро за душата. Тъй е правилното схващане. Всеки един от вас може да провери това, в него абсолютно няма никакво изключение. От момента, в който вие съзнаете, че вие сте плод на Божията Любов, щом така вярвате, мислите, чувствате и действате, вие ще усетите в себе си едно разширение и светлина, и сила ще дойде. Щом мислите обратното, непременно ще дойде

тъмнина, стеснение и ограничение. Тогава идват всички тия недоразумения и страдания. Сега мисля, че между вас няма какво да се зараждат въпросите, кой е Христос, какъв е Христос. Това е само външната страна Христос по външен начин, физически не може да се познае. По какво може човек да ви обича? Ако рече човек по физически начин да ви обича, вие не сте Бог знае какво красиво нещо Хубавото у вас, то е скрито вътре и онзи, който разбира, той ще види вашата душа. Тя е Божествената, тя е всякога скрита. Тъй щото, когато един ангел дойде на земята, той не гледа на вашите тела. Тялото, това е една обвивка, в която Божествената Любов ще се прояви. Всеки един ангел надниква в човешката душа и като надникне, той се радва, защото вижда как човешката душа расте и се развива. В човешката душа се отразява Бог. Ангелите виждат Бога само в човешката душа, другояче те не могат да видят Бога. За тях Той е само една необятна светлина. Когато дойдат до човешките души, те виждат Бога тъй, както вие виждате лицето си в огледалото, и те се радват. Затуй ангелите слизат на земята.

Беседа, държана от Учителя на 22 март 1924 г, събота, 19:00 ч. вечерта преди вечеря

ОПИТВАНЕ И ПРЕЖИВЯВАНЕ

Беседа от Учителя, държана на 22 май 1924 г. четвъртък, (непечатана)

НЕ САМО АБСОЛЮТНА ЧИСТОТА, НО И АБСОЛЮТНО ДОВЕРИЕ

В 6 ч. влиза Учителят при събраните 16 души.

Ще ви прочета 105 псалом. Той е в повече от преди 3 000 години. Законите, които са действували тогава, действуват и сега. Условията са все същите.

Стих 1-7. Да се хвали човек в името на Бога – то е да има сила, да придобие сила. Иначе без подобно хваление няма никаква сила.

Стих 8 – Всякога помни завета Си, Словото, което заповяда на тисящи родове. Всичко, което Бог е обещал, го изпълнява. Словото, което заповяда на тисящи родове – това Слово всякога се изпълнява.

Мнозина от вас се намират в крайно противоречие. Смятате, че всичко ще ви тръгне наред. Но има един процес, помнете това, че който тръгне в Господа, трябва да го пречистят. Вземете Йосифа (стих 17 – Изпроводи пред тях человека, Йосифа, продадения като роб), братята му го продадоха, баща му го изобличи и т.н., но най-после стана първенец в Египет. Мъчно е една душа да се отеготява и измъчва. Какви молитви трябва да изпълнява и с какъв силен ум трябва да работи! – Защо така? Имате две тела, които са в противно движение – едното отива нагоре, другото надолу. Ти си тръгнал към един планински връх, какво можеш да вземеш на гърба си? С кола не можеш да вървиш. Това е праведният, а който слиза надолу – това е грешният. Кое е по-добре – да слизате към мочурлука долу или да се качвате нагоре към върха? Най-доброто е да чувствувате Божието присъствие при вас – другото е лъжовно. Така ще сте радостни, което е същественото в живота, света.

Стих 32 – Даде им град вместо дъжд, и огън пламенен в земята им. Така е било и преди 3000 години. Господ за да оправи някого, бутне го по слабите страни: град на лозята, конника – в коня, търговеца – в кесията и т.н., бута все в слабите места, за да оправи хората. Имате ли присъствието Божие, вие ще сте доволни, радостни и весели по душа.

Този псалом в буквална смисъл не е така, както е писан, но идва време, когато праведните ще вземат цялата земя. Всички тия наказания ще дойдат, хората ще се подчинят и Бог ще вземе силата – праведните ще управляват.

Този псалом засяга и политически работи.

Сега ще прочетем и 125 псалом.

Стих 1 – Които се надеят на Господа, са като гората Сион, която няма да се поклати.

Стих 3 – Защото жезълът на нечестието няма да пребъде върху дела на праведните – а то е управлението на жезъла, значи управлението на нечестивите няма да бъде над праведните.

Стих 5 – А които се уклоняват в кривите си пътища, ще ги отведе Господ с онези, които правят беззаконие. Мир на Израиля! – значи „Мир на избраните!“ Преди 3000 години не е имало тази светлина. Виждате тоя брат колко е бил утеснен – колко се е повдигнал, та пише това! И вас, като ви поставят натясно, ще се повдигнете.

Не се смущавайте от някоя Балтова, от някой Савов (Йордан) или от друга някоя сестра. Питам ви: Защо вашата дъщеря (вашият син) се е оженила за оня, когото не обичате вие? Религиозните хора са още повече своенравни. Ние знаем закона. Защо един човек повече обича ябълката, друг крушата? Един повече водата, друг повече винцето? Един хляба, а друг месцето? И т.н. Виното е било първоначално сладко, но човекът го направил кисело. Да обикнем винцето повече,

то е почнало от 3000 години – оттогава са почнали да го обичат и сега се опиват.

Оженете се, жена ви постепенно вкисва соковете ви и ставате кисели. Така се е вкиснало постепенно и виното. Знаете ли какви трябва да бъдат отношенията на мъжа към жената? – Абсолютно чисти! Абсолютно чисти един към друг! Това е съдружие и се иска да бъдат взаимно честни. Това аз наричам чистота. Нечистотата в един дом води към разрушение. А в едно духовно общество не само чистота, но е потребно и абсолютно доверие.

В религиозното общество считат, че Магдалина има право да влиза през прозореца и да взема неща от стаята – то било морално! Тя е религиозна, но послъгва, покрадва, просията е изучила. Три години аз опитвам доколко мога да я търпя. Три години е това, разбирате ли? И ако и другите имаха моето търпение, тя щеше да се оправи. Тъкмо се пооправи, дойде някоя и ѝ каже: „Защо не отиваш да работиш?“ Тя кипне и всичко се развали. Оправя малко един навехнат крак, дойде някой и го повреди наново. Е, може ли да се оправи при това положение!

Тя идва в стаята ми и се оплаква, че имала дяволи, с които се борила. Сплашва някои, че ще им се схванат краката, те се уплашат, страх ги е от нея. На такива души, които са паднали, изостанали в своята еволюция, трябва да се помогне. Има един закон за помагане.

Вашите отношения към мене са продиктувани от другаде. Кое е, което ви продиктува тия отношения? Отговарям: Ако сте ученици, стояли сте в тъмнина и казвате: „За утре трябва да си науча урока и ми е потребна свещ.“ Дойде един, носи свещ, а вие се групирате около тая свещ и почнете да си учите урока. Тия опитности, които добивате, са все уроци.

Сега ще ви отворя 135 псалом.

Стих 1-2 – Алилуя. Хвалете името Господне: Хвалете, вие, раби Господни, Които стоите в дома Господен. Дом е вече нещо устроено, в което има ред и порядък.

Стих 6 – Господ прави всичко, което Му е угодно на небето и на земята, в моретата, и във всичките бездни. Угодно Му е да те постави на изпит. Пренася те от едно място на друго – какво има от това? За да ти даде по-добри условия и, разбира се, като те вади, ще се скъсат някои коренчета.

Стих 10 – Който порази големи народи, и изби крепки царе; Сиона царя Аморейски, и Ога царя Васански, и всичките Ханаански царства... – това са все грехове; царе – разни грехове, които Господ ще изкорени. Царете са символи на грехове, престъпления, които този цар е направил на своите поданици – ще ги изкорени Господ.

Тук имате един човек от преди 3000 години, който пее и слави Господа. Какви сили е имал в душата си, да благославя Господа! Питам ви: Вие след 3000 години ще бъдете ли по-слаби? Някои от вас, понеже имате кармически връзки, въртите този човек. То е, че сте свързани с едно въже, и стремежът е вие да увеличавате нишките на това въже с постепенно завъртване – а то е увеличаване капитала си. Е, дойде синът ти и отреже от тоя конец-то е, че е взел 5000 лева; или ти завъртиш конеца, а друг дойде и развърти конеца. Можеш ли при тия условия да имаш успех? Нека те се въртят около ви, но вие бъдете добър пазач и пазете касата, тя да е затворена. Е, вие можете ли да бъдете една затворена каса? – „Можем!“ – Без силата Божия касата нищо не струва.

Сега на всеки ще дам по една задача. През тая година ще прочетете първите четири серии от“Сила и живот“. Всеки три месеца ще прочитате по една серия. В първите три месеца – I серия беседи и

ще извадите най-важното от тях, от съдържанието им, което ви е обърнало внимание.

Във вторите 3 месеца – II серия.

В третите 3 месеца – III серия.

В четвъртите 3 месеца – IV серия.

Което намерите, което ви обърне внимание от всяка беседа, най-важното ще написвате в една тетрадка, тъй чистичко, хубаво, красиво. Всеки ден ще се чете. Начало – новолунието сега, от сряда, 10-ого. В специална тетрадка (отделна от тая за извадките от беседите) ще отбелязвате времето: сутрин, обед и вечер – всеки ден, когато сте чели. Време: добро, облачно, дъжд, хубаво, вятър, буря и т. н. – с една-две думи. Когато четете беседата и ви дойде нещо в ума: някой проект или мисъл, ще отбележите в тетрадката за извадките от беседите.

Ще изпълните точно закона за десятъка. Уредете Божията работа и Господ ще оправи вашата работа! Вие не можете да оправите вашата работа – това само Бог може да стори. Вие служете на Господа, а оставете и Той ще оправи вашите работи! Работите двама, орете, сеете, завършите вашата работа, но после ви трябва дъжд. Можете да работите колкото искате, но ако другият фактор, Господ, не вземе участие, трудът ви е загубен. Търговец сте – също. Ако спазвате правилото, аз ще ви помогна, но ако не го спазвате, благословение няма да имате. Абсолютно искрени, чисти. Извинения не приемаме. За нас важи свършването на работата, а не времето кога си дошел и започнал работа – може и сутрин, и обед, и вечер. Един час ще ви заеме тази работа на ден, ако имате Божествено разположение. Целия ден ще работите, ако имате човешко разположение.

Десятъкът се състои в брутото печалба. Искаме да опитаме едно правило. Человек от камъка не може да извади храна, но мъхът може. Той чопли и сега той знае повече от вас. Затова знания трябват. Ние

не сме за външното. Спокойствие трябва и ще видите как всичко ще се уреди.

Сумата, която ще се събере у вас, идната година като се съберем, ако даде Бог, ще видим за какво може да се употреби – за най-полезната работа.

Много работа няма да ви дам. Това ще ви е достатъчно. Ще имате моето съдействие, да се не смущавате. На много места колата ще се затегне – не се смущавайте. На Мойсей колата не се ли затегна, докато извади евреите от Египет? Непременно затягане ще има. С мен какво бе: владици, попове плетоха паяжини, мина слонът и с опашката си омете всичко – отиде по вятъра тяхната паяжина. Няма народ, който да не е пометен заради противението си на Божието дело: Асирия, Вавилон и колко други култури са пометени!

Търпение ще имате. Западният свят, това е материалният свят, то са наводнения, бури и прочие стихии – ще ги има.

Идната година условията ще бъдат по-благоприятни. Ония, дето ходиха на манастира, дъждът ги опра – нека ги измие, то не е за нас, за тях е.

Катастрофата на 29 август с товарния влак между Чирпан и Стара Загора е от политически характер.

Работата иска абсолютна чистота – да се не разколебаете. То е много опасно разколебаването! Без разколебание – Бог присъствува, с разколебание – Бог отсъствува! Имате пример: Петровден – екскурзията на Мусала, как с молитва се оправи времето!

В България всички добри хора трябва да си насочат мислите към един център – към Бога. Забърканите им работи да си ги оправят сами, а ако искат ново, ще им го дадем.

Трябва да има нещо, на което целият живот да е построен. Прехвърлянето от една партия в друга не ще оправи работите. Основа трябва.

Оня, който идва да оправя света или една работа, трябва да носи свещ, да бъде пълен. Ако идва празен, какво ще даде? Аз не искам да ви извадя от вашето положение, вие сте поставени в разни положения – там, в това или онова положение, имате да изучавате някоя мъчнотия. Ако ви поставя в друго положение, ще имате по-големи мъчнотии.

– Тук се заведоха разговори и изказаха мисли заради разните личности в обществото ни – маниаци.

Не може в едно общество да няма подобни лица.

– Но умножават се! Рецептата е да се игнорират и тук, и във всеки град, и да се не приемат.

Това приятелите могат да сторят, но аз, Учителя ви, не мога това да направя. Аз всекиго трябва да търпя и да приемам. Търпение трябва и на вас и очакване – всичко ще се поправи някой ден.

– Ако са навън пръснати, добре е, но като са вси там, в „Опълченска“ 66! Идващите хора за среща с Учителя срещат тях и какви са първите им впечатления за нашето учение, и какви са хората ни!...

Това са хора с духовна гордост – ще ги сринат, търпение трябва.

– Раздават си имотите. Ще раздадеш всичко, това е добре, но гладът ще дойде, с него как ще се разправим!? Има вътрешни нужди.

Раздаването, то има вътрешно значение, което те не разбират.

По въпроса за трудовия час – има досега резултати. Добре е да се продължава. Трябва да се изучава някое занятие, специална професия.

Сега, материалните въпроси ще гледате да ги уредите вие: салона в София и други някои. Имайте инициатива. Без инициатива никакъв успех не може да има в живота.

Пчелите и мравките никога нищо не внасят – те само отнасят. Такива работници ние не искаме. Нам трябват пчели работници, които да внасят отвън, а не да изнасят.

Какво има друго да ви смущава? Ако е само Балтова, Савов, те са малки работи! От Варна има една нова сестра – Иванка Бабаджова, тя е ученичка на Балтова. Георги Сотиров (от Сливен) – оставете го него, нека народи деца и те ще го възпитат.

Отче наш

Часът е 8 ч. и 15 мин.

Из разговора на обед – 13 ч.

Кръстът е винаги в движение кръгообразно, с две течения: вертикално и хоризонтално, и всяко от тях има две отдолу нагоре и отгоре надолу, отдясно наляво и отляво надясно + и през тая врата на движението му [символ], което е толкова бързо, че никой не може да мине освен Любовта, и затова Кръстът – страданията, се провождат само с любовта. Така че страданията са зад кръста, а радостта е пред кръста, т.е. любовта е пред кръста.

Електричеството има движение във форма на кръст, а магнетизмът – спираловидно. Там, гдето има много електричество, земята е гола – голо е, камъни, даже мъх не расте, а растителност няма никаква, а под повърхността има буйно текуща вода. Водата привлича, урегулирва движението на електричеството. Там, гдето има

магнетизъм, има хубава буйна растителност, трева зелена и текущата вода е тиха, спокойна. Магнетизмът глади, оглажда повърхността.

Беседа от Учителя, държана на 1 септември 1924 г., понеделник, София, ул. „Опълченска“ 66

НИКАКВА ЛЪЖА

Добрата молитва

Получихте ли наряда?

– Да!

Ще се даде на всички, които са били в събота на събранията. Начало на изпълнението на наряда: 22-ри септември 1924 г. На новите членове от обществото ще дадете наряда от 1919 година. Те трябва да почнат оттам, отгдето са започнали всичките, а сега искат изведнъж да станат богати, учени. Това са процеси, които постепенно се дават. Богатството е възнаграждение за труда: след като работи, получава плода. На всичко трябва да се даде духовен характер. Те са като една потреба парите – да си наемеш или купиш потребните необходимости в живота. За в бъдеще в новия живот ще се работи по закона на Любовта. Кое те заставя да се спреш при една чешма? Коритото или чучурът? – Нали водата? Само със силата на любовта може да се подобри всичко. Тя е вътрешен процес – сила. Трябва да се стремите това, което придобивате, да се осветява, иначе благата носят разсипване. По-добре малко, но благословено, отколкото много, но неблагословено! Истинската ценност на едно богатство не може друг да го вземе. На скъпоценността кой може да вземе ценността? Богатството поради любовта има своята ценност? Една кола е важна, докато те пренесе – после е свободна.

Най-първо ще се стремите високо в себе си да се повдигате. Сегашният живот определя всичките възможности за в бъдеще, което може да се реализира, и всички минали грешки, които могат да се изправят. Ако ние не бихме вложили закона на Любовта, нищо не ще

добием. Ще вложите в себе си любовта и истината, никаква лъжа и по Божественому ще ликвидирате сметките си.

Ние живеем за Бога, умираме за Бога, живеем един за други, но за да изявим Божията Любов!

В сегашния строй лъжата има гражданство и това е едно нещастие. Един брат казва, че еди-кой си имал нужда от пари, но той да ги занесе. – Защо? – Защото и той имал нужда! Ще ги занесе, но ще ги похарчи поне половината за себе си. Казвам: Тоя малък дявол да го извадиш от себе си! Има в тебе един добър дух, но има и друг един. Тия, малките грехове са, които съсипват живота! Тия, малките грехове с време причиняват големи пакости в бъдеще. Лъжа да нямаш в себе си! Не е въпросът да убедиш света, че не лъжеш, защото целият свят е в лъжа, но праведните да убедиш, че не лъжеш! В лъжата има най-големите отрови в света! От човека зависи да не лъже. Осъден е някой и ти, който носиш присъдата за опрощаване, зависи от теб да отидеш една минута по-рано и да го спасиш осъдения, или една минута по-късно – да излъжеш, и да го обесят. Лъжата премахва онова красивото, което слиза от Небето, и щастието се губи. Среща ме един и ме пита. „Где отиваш?“ – Няма да кажа где, а като се върна, ще кажа: Ходих във Варна и свърших тази и тази работа. Да лъже човек, е една вътрешна слабост, не от сега придобита. Няма случай, който да е казвал една малка лъжа и да не е изгубил после много. Трябва абсолютна честност в дома и навън. И сега, аз бих желал да се тури в Братството образец на честност. Човек може и в истината, като преувеличи, да каже една лъжа, затова, когато говорите, трябва да бъдеш буден, защото невидимият свят следи и трябва да си дадете ценз на всяка една дума. И тогава жената ще те обича, децата ти ще те обичат. Божественото вътре във вас ще ви спаси!

(Разказва примера със сестра Стефова – когато баща ѝ я изпъдил, че била в Новото Учение, а приписва имота на младата си дъщеря, но тоя зет го изпъжда и сега е гол, и ще го гледа изпъдената дъщеря.)

Не пъдете добродетелта от себе си вътре – лъжата изпъдете, на дявола я дайте, а Истината, Добродетелта задръжте в себе си.

Някои от себе си Божествено нищо не дават, а материално отвред събират.

(Учителят казва примера с първата комуна, която устроил само с храна. Определено било колко да се плаща. Младите държали сметка, но забатачили. Но понеже това е по човешки, поискал сметка, взели заем и уредили всичко. Втората година наредил същата комуна на трапеза, но вече по Божественому – без всякаква сметка, идвали, яли и не платили.)

И това е хубаво. Това е един общ недъг, който трябва да се изкорени – има тоя недъг много лоши последствия. Трябва ценз на всяка дума, на всяко дело.

В Обществената безопасност ме питат отгде вземам средства. И аз ги питам: А вие отгде вземате, работите ли с вашите ръце и по истински начин ли изкарвате прехраната си?

(Искали да го оплетат, а трябва прямо да се задават въпроси.)

Никога лъжата не е имала такова гражданство, както сега. Вие ще бъдете внимателни. Вълната е калпава и преждата ще бъде такава, ще бъде гнила. Истината обичайте. Ще турите правилото да бъдете искрени в съзнанието си.

Лъжата е започнала от ангелите, които са паднали. Лъжата не е в акта да вземеш нещо, а в желанието, вътрешното желание да вземеш нещо, което не е твое. В животните има голяма лъжа. В мравите, в пчелите няма морал. Човек сега е дошъл да изправи всички свои грешки от най-далечното минало, от всичките царства, като е бил в

тях. В един живот може да се изправят всичките погрешки на животинското си състояние. В сегашния строй не трябва ни даже министър да ставаш, ще те хвърлят в затвора. Ни търговец – ще те хване чл. 4 от закона. Никога не се е прилагал така силно кармическият закон, както сега, и особено в Русия. Богатите станаха бедни – князе, дворяни, а бедните станаха богати. Това е резултат на лошите отношения по-рано в Русия.

Не е въпросът, какво Бог може да направи. Той всичко може да направи. Ние трябва да възстановим връзките на Божията Любов, и не за сега, а за в бъдеще. Като се поставят сега здрави основи, и за в бъдеще върху вашия сега труд ще градим.

(Навежда Учителят примера със „Слово“ Акционерно дружество, че е била вкарана еврейщина, хитрина.)

Не Божественото ги е ръководило, а личният интерес и облаги. Ето и Недялкова, не ѝ върви. Убиха и последния ѝ син на Калиманци през юли тази година. Искреност трябва и за чистотата, и в работата. Те са причина и за г-жа Иванович Ружа, че си замина. Но тя (Недялкова) нека стои малко по-далече от нас, тя е забатачила и с нея не можем да се рекламираме. Има дело и за „Всех скорбящих“ и наистина направиха всех скорбящих, „и не введи нас во изкушение, но избави нас от лукаваго...“

Как ще оправим българския народ? – Само с честност! Но главата се е вмирисала, свещеничеството, което трябва да бъде пример за честност, а е фабрика на лъжата. Те признават, че са фалирали и казват нам да се пазим и ние да не се опетним. Сега управляват професорите – създадоха си командировки.

Бъдещето управление е на чистота – това управление на чистотата е наше, ние го знаем.

Аз от вас искам да си изпълните задълженията пред Небето, повече не искам. Ще пипате най-внимателно. Търговските лъжи не са така опасни, както попските.

Проучвайте Евангелието, Стария завет, да видите как са живели. Моралът е, като направиш една постъпка, тя да не те осъжда. Ние не гледаме на външното на нещата, а на онова, което е скрито вътре в душата.

Да приведете имуществото, което имате, в ред, в известност и порядък. Всички трябва да работят – не само един или двама. Това ще бъде една банка и ще се създадат материални работи за вас. Ще оформите всичко според съществуващия ред и порядък на земята. Тя, земята, е пълна с пари. България е пълна със заровени пари, но не е морален закон да се изравят. Умрелият си ги пази – те са негови. Една сестра дойде и ми каза, че имало две тенекии злато на едно място. Казах ѝ, че не са за нас. Брат Петко Епитропов е ходил, знае ги, но не е казано още да ги извадим. Земята е пълна с богатства.

Нарядът ще бъде за неделните дни. Почва от неделя, 21-ви септември т.г., а през седмицата ще имате продължение на размишлението. А вие още ще проучвате Евангелието.

За новите слушатели на беседите ще дадете наряда от 1919 г. – ще го препишат от печатните книжки.

За вас през годината ще ви дам по една задача, всекиму като дойде времето. Вие ще се благодарите, че имате тези мъчнотии и ще проявите характера си и ще докажете, че можете при най-трудни условия да правите добро. Чрез благодатта човек се спасява, а чрез любовта се усъвършенства.

Политическото положение тая година ще бъде добро. Ако на нас е добро, и на българите ще бъде добро. Големите държави ще се разберат. Англия не желае една силна славянска държава,

органически свързана, затова славяните трябва да бъдат морално силни.

Опасност за война има на Далечния изток, а в Европа вътрешни събития.

Жълтата опасност може да се отложи за няколко години. Европейските държави ще се стремят да се разсипят икономически и стопански.

В България болшевизмът има две течения: едното буржоазно болшевишко – то е съвременният фашизъм, и пролетарско болшевишко. Те са двете течения най-силни сега.

Реплика: Приложение на Закона за защита на държавата26 към нас ще има ли?

Ние сме принципно за Любовта, защото тя е, която ще оправи всичко. Правителството ще се раздели: те ще станат едни против други на дележ и, ще се разкапят от само себе си. Те усещат и казват – и едните, и другите: „Ние ще дойдем един ден при вас“, затова и ни казват: „Вие поне се пазете чисти“ – искат с това да имат едно чисто гнездо.

Македонците в Сговора са против него. Отвън ще се явят, ще дойдат други фактори и ще тръгне в насока на федерирането.

Сега ще бъдете зрители и ще се подготовлявате за събора идущата година, а сегашните ще видите дали ще издържат до идущата година!

Вие гледайте да създадете нещо – всеки от вас да създава нещо, да проявите своята енергия. Например братя от провинцията искат да вземат една градина за обработване – да не им отнема всичкото време. Братя с братя не се сдружавайте за търговия, а с външни хора се сдружавайте. От тях поука ще почерпите. Много от нашите братя трябва да минат през сепията и дисциплината на света и тогава да

дойде при нас да го лекуваме. Направо като идват при нас, омързеливят се. Като влязат първом в света, ще придобият опитност, която ще ги ползва, като дойдат при нас.

Ще работите вие всичко онова между братята, което е здраво, морално, а материалното по-настрани. Дойде ли да употребим Божественото за себе си, загубени сме. Чешмата, която дава вода, не я задържай за себе си. Доброто, което правите, да не се знае от никой. Пари със светски човек пратете – но вие да не изпъквате на лице.

Ще си изработвате временни методи за изпълнение на доброто – на чисто ще бъдете. Имате лозе, работите го вие – град го убива две години, тая година не го уби – чужди хора го работиха. Показва, че по-рано е внесено нещо егоистично. Работата между народа е същата, както и на градина. Ако не знаеш да работиш на градина, не ще можеш да работиш и между народа.

Да работите върху вас – ще вървите напред, ще чакате и ще видите.

Колкото човек остарява, толкова по-богат става и толкова повече растат около него ония, които ще храни. Всички по-долни се приближават към богатия – от всичките царства.

Като ти турят хомота от горе висшите същества, ще се научиш да вървиш в правия път.

3/3 е животът: 1/3 – Божествен, 1/3 – ангелски и 1/3 – материален. На всекиго са определени условията, при които трябва да работи. Финансистите спъват материално нашите приятели, за да ги разсипят материално: така например кожите на Деньо Цанев и Никола Ватев, така е и с Лазар Котев. Има едни вътрешни закони, които работят.

Английската политика не иска да има в България духовенството влияние. Вие не трябва да искате една Велика България, а една

България, в която да има законност и правота – тогава тя ще бъде силна и велика.

Кои трябва да работят? Невидимият свят има списък и когато трябва, изпращат ги. И сега постепенно те идват. Засилва се числото на работниците.

Трудовият час е една забава – леки занятия, специалности да се учат.

(Изтъква се от братята, че сме бедни и средства няма за започване работа, а братята специалисти работят на чужди капиталисти и ги изсмукват, та не остава време и за духовна работа.)

Направете си приятели от богатството на неправдата!" Обърнете капиталиста в добър човек и той ще дойде при нас. Обърнете богатия към Господа. – Как? – Молете се не просвета да му даде Бог, а кажете: „Дай му, Господи, една живеница в стомаха, да не яде!" Заболее, ще му кажеш: „Ще те излекувам, но готов ли си да служиш на Бога?" – Излъже те като фараона, болестта пак ще дойде. Но да нямаш целта да му вземеш богатството – користолюбие да няма, а служба Богу!

Отче наш

6:00 ч.

Сегашният свят както е устроен, ние трябва да го превземем. Всички, нашите приятели, трябва да минете през търговията. Една мелница можем да я превземем, вместо нова да правим.

Ние сме за разумния труд. Поета, като го накарате да работи само физическа работа, ще огрубее. Всеки ще работи, но според способността си.

20 ч. и 30 мин.

Беседа от Учителя, държана на 2-ри септември, 1924 г., вторник, София, ул. „Опълченска“ 66

1925 г.

ПРАЗНИТЕ И ПЪЛНИТЕ

Беседа от Учителя, държана на 1 януари 1925 г., четвъртък, (непечатана)

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

С вегетарианството ние не премахваме страданията, но само малко ги намаляваме, облекчаваме ги, не ги напълно унищожаваме. Колко трябва да се работи върху съзнанието на хората! Колко хората не постъпват днес братски? Имаш брат, утре ще се делиш с него. Той ще вземе твоя дял и нищо няма да ти даде. Какъв брат ти е този човек? Брат ти и ти принадлежите на две различни партии. Преследвате се и се биете. Страданията трябва да бъдат поука за вас. На тия страдания не трябва да гледате с усмивка, защото може да дойде и ваш ред. Тия, които страдат, ще се повдигнат за в бъдеще. Евреите са се облагородили, защото са страдали. Някому правят хирургическа операция – той рита с краката си. Как ще му помогнеш, как ще го утешаваш? – Ще му помагаш когато му дойде съзнанието. Тези хора, които са на бойното поле – ще отидеш да им помагаш, когато свърши боя.

Човек трябва да се моли. В морето сте, корабът потъва, няма лодки за спасение, затова всички сте осъдени на погинване. Какво ще кажеш на такъв човек – вяра, трябва да се молиш на Бога. Ако пък има за помагане, помагай. Разумен трябва да бъде човек. Ученикът на една окултна школа трябва да бъде изпълнен с Любов; не само с Любов, но и с Мъдрост; не само с Мъдрост, но и с Истина; не само с Истина, но и с Правда; не само с Правда, но и с Добродетел; не само с Добродетел, но и с Милосърдие. Ученикът трябва да е въоръжен с всички приспособления. Всинца вие имате само човешката Любов, нямате Божията Любов. За Божията Любов мълчете. Грехота е. Аз не искам да тълкувате моите думи буквално. Когато дойда да помагам, няма да казвам какво ще правя, а само ще махна с единия пръст на

ръката си и всичко ще се свърши. Сега лекарите, милосърдните сестри помагат, но това е човешкото, а когато Божественото работи, помага, тогава човек трябва да мълчи. Всяка крамола от думите ви трябва да изчезне. Сега за нищо и никакви работи спорите. Учителят казал така, Учителят казал иначе. Мнозина казват: „Аз искам да давам.“ Казват, но не дават и касата им седи пълна. И когато се каже един закон, всеки мисли, че този закон не се отнася до него. И всеки мисли, че е изпълнил Христовия закон. Христос казва: „Когато изпълните всичко каквото Ви е казал Бог, пак кажете: Ние сме раби нищожни“. Смирение трябва. Когато дадеш нещо на хората, ти много малко си направил. Някои църкви се хвалят, казват: „Ние дадохме на толкова бедни, толкова училища направихме.“ Тези неща са хубави, но хората не са дошли още до същественото. Кое е то? Христос чака за работници. Той търси изпитани души, на които да повери нещо. Той чака да дойдат тия души, за да им повери тия хубави работи. Той търси готови души. Вие ще кажете: „Ние не сме ли готови?“ Цигулари много, но майстори-цигулари малко. Ти свириш хубаво, но трябват майстори-цигулари, на които да се повери всичко. Ти не си от тях. Казваш: как така? Да, така е. Ако искаш да се увериш, ще ти дам някое мъчно парче и ти ще се спреш на някое място и не ще можеш да продължаваш по-нататък. Във всички векове все една спънка се явява за хората. Вие нямате досетливост, вие нямате благоразумие. Какво да се говори? Една дума да се каже само, но да е на място.

Какво означават думите: „вечер-сутрин“? Ставам сутрин, отивам на работа с песен. Но като се върна вечер, може да имам на ръцете си пришки, ще болят краката, а може би да имам и голям товар на гърба си. Като станеш сутрин и отидеш на работа, кажи: „Господи, бъди с мен днес!“ През целия ден съзнанието трябва да бъде будно, свързано с добрите хора, с ангелите. По целия свят има хора, които вършат

тайно това, което ви говоря. Трябва да се радваме като вършим това нещо. И ние можем да вършим всичко това. Днес в България стават много работи. Ние ще се молим да се превърне всичко на добро.

Някой кораб потъва. Аз, не че не съчувствам, но казвам на тия братя, които заминават: „Освободете се, излезте вън от тялото си и вземете знамето нагоре, знамето на Любовта.“ Развейте горе знамето на Любовта. Вас пращаме мисионери сега, проповядвайте сега в България. Казват: „Горкият човек умря!“ Не, ние го пратихме за мисионер. Всички, които заминават сега, стават мисионери. Които са вързани, развързваме ги, за да отидат на работа. Казваме им – ще работите. Това е правият път. А тия, които остават на земята, не трябва да чакат времето, когато умрат, та тогава да отидат горе да работят, а трябва да работят тук, тук да развеят знамето на Любовта. Тук-там ще намерите някоя душа, на която ще помогнете. Има нажалени, наскърбени, натъжени души. Ще им кажете: „Не тъжете, блажени са онези, които отиват на онзи свят.“ При Господа отидоха те. Там са им турили хубави дрехи, хубави обуща. Ще кажете: ами телата им? – Те са оставили тука робошките. онези кирливи дрехи. Не съжалявайте вървите.

Ако някой те попита: „Как да повярвам в онзи свят?“ – ще кажеш: „Аз ида оттам.“ Ако не вярваш, иди на бойното поле и виж. Всички вие сте влезли в онзи свят, но дяволът има един майсторлък и го излага. Вие всяка вечер ходите в онзи свят и там виждате всичко. Там има една зона, в която и дяволът поставя своя кинематограф, отваря картините си и вие виждате. Вие гледате тия картини и те се набъкат в ума ви. Там, и хубавото и дяволското се размесват във вас, и умът ви се разбърква. Вие като минавате през тази зона трябва да имате будно съзнание. Ще замрежите очите си и тъй ще минете.

Тъй че, всяка вечер вие ходите и се връщате от онзи свят. Въздушната власт със своя кинематограф ви размътва умовете. Онзи свят вие ще донесете в тоя свят. Всеки един човек има съобщение с онзи свят. Ако няма съобщение, той не може да живее.

И между животните има ясновидци – те виждат духове. Гледаш някоя котка наближава някое кюше, вторачила се там, като че вижда нещо. Наежила се – вижда нещо. Ти гледаш – няма никой. Как ще си обясниш това? – Ясновидка е тя, вижда нещо. И конят е ясновидец. Често той вижда засадата, която ти не виждаш. Оставиш ли се на коня, той няма да те преведе през пътя на засадата, а ще те преведе през друго място. Мишките и плъховете също са ясновидци. Когато ще потъне някой кораб, всички мишки и плъхове изскачат предварително; преди да се разберат хората, мишките и плъховете са навън. Как узнават те това нещо? – Ясновидци са те. Когато видиш, че плъховете се разбягват от някой кораб, ти нямай доверие в този параход. Плъхът е ясновидец – вижда, че корабът ще потъне, а човекът не знае това нещо.

Всеки един от вас може да узнае това нещо предварително – щом идеш до един кораб и се готвиш да влезеш в него, но сърцето ти се стяга, не влизай в него. Остави билета си и се върни. Щом отиваш до един кораб и сърцето ти е отворено, весело, тогава си купи билет и влез в кораба. Това е общо правило, то се отнася до всички случаи в живота, а не само до случая с парахода. Отиваш на станцията, искаш да заминаваш за някъде, но сърцето ти се стяга. Вземи си багажа и се върни назад. Като ви се стяга сърцето идат катастрофите в живота. Животните се подчиняват на това вътрешно чувство, а човек не се подчинява. Човек казва: „Ако аз не отида на гарата, след като съм се наканил, или ако се върна от гарата, след като съм си взел с всички сбогом, какво ще кажат за мене хората? Какво ще помислят?“

Тук имаме една мома от Македония, наречена Султана. Тя разправила следния случай: Вечерно време било, когато тя трябвало да пропътува през планината. Като вървяла, вътре в себе си чула един глас – не пътувай, спри се на това място и не мърдай. Спряла се там и стои. Вятър, бури, дъжд валяло, а тя стои не мърда. И на сутринта какво вижда – ако би направила две крачки, щяла да падне в пропастта!

Когато чуеш този вътрешен глас да ти казва: „Спри се!“, спри се и нищо повече! Не философствай, намираш се две крачки пред пропастта! Ние казваме: „Защо да се спра, да ме духа вятъра, да ме вали дъжда цяла нощ?“ По-добре е да те кваси дъжда, от колкото да паднеш в пропастта. Дъжд, вятър – ти ще спреш и ще се молиш. Сутринта Господ ще ти каже: „Не по този път, а по тази пътека трябва да вървиш!“

Това трябва на всинца ви. Всинца имате добри желания, но знайте, че в света има шпиони, не само видими, но и невидими. Тъкмо ще направиш нещо добро и ще дойде някой веднага и ще ти каже: „Не, не прави това!“ Не, Божият глас ще послушаш. И в старо време е казано – нашата борба не е с плът и кръв. Духовете не са хиляда, не са и един милион, но повече духове има. Има князе на 200 милиона войници; има князе на 400 милиона войници; има князе на 800 милиона войници и т.н. Ще се молиш на Бога. Това са милиарди духове, които като те налегнат, че като почнат да ти шушукат със своята артилерия – ш-ш-ш-ш-ш... отвсякъде шушукат – и отгоре, и отдолу. Християнинът трябва да бъде като един екипиран кораб, да има всички приспособления за пътуване. Вълните ще го блъскат, но корабът да си върви. Турците казват: „Не давай ухо на всичко това.“ Те ще ти казват – „Има нещо много важно да ти кажа.“ Ти ще им кажеш: „Аз зная каква е последната новина. Аз я четох.“

Последната новина е – „Бог е Любов.“ Всяка друга новина е стара новина. „Бог е Любов“ , в която няма никаква промяна, никаква измяна. Бог е животът, в който няма смърт. Това е новото, което аз зная, а всичко друго е стара новина. Някой от тия духове ще ти подшушне: „Да, но въпреки това, хора са умирали!“

Не, ти не слушай това. Ти си го слушал милиони пъти. Новото, което трябва да знаеш е, че Бог е Живот. Най-новото е да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. Да възлюбиш ближния си, като себе си. И да възлюбиш врага си. Това са най-новите казани работи. По-нови от тях няма. Когато тия неща дойдат в съзнанието ти и почнеш да ги изживяваш, те са все нови работи. Ще оставиш на Бога и Той ще примири нещата. Казано е: „Бог ще съди всяка плът.“ На Него е Царството, и Силата, и Славата. Христос казва: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята.“ Онзи, който е дал, Той съди. Бог е който съди. Всяка човешка власт ще бъде съдена. Каквато съдба Бог отсъди, тя ще бъде най-хубавата. Писанието казва: „И ангелите ще съдите.“ Вие ако разберете този закон по буквата, ще кажете: „Знаете ли кой съм аз? И ангелите ще съдя.“ Ние ще препятстваме на съда и ще видим каква е Божията Правда. Казано е: „Бог ще обърше всяка сълза от очите ви.“ Бог ще премахне вашите сълзи, вашите страдания. Баща ви и майка ви може да ви помилват, да ви погалят, да ви целунат, но Бог ви праща чистия въздух и светлината, при всичката тяхна любов, вие ще свършите. Ако пък, ако пък дойде най-първо Божията Любов, а после любовта на майка ви и на баща ви – всичко това ще бъде добро за вас.

И тъй, аз вярвам, че всички вие искате да бъдете умни. Умни сте, само че дяволът във вас е глупав.

Всинца сте умни, само че глупавият дявол, като е дошъл във вас, говори глупави работи. Вие сте оставили перото, забравили сте го и той го взема от масата ви, написва някои глупави работи и подписва вашето име. Някой път имате разположение да говорите, но Господ ви казва: „Ще мълчиш!“ Някои други ти казват: „Кажи, кажи! Нека видят, че не си от глупавите.“ Ако не кажеш, ще изгубиш достойнството си. Духът ти казва пък: „Не, ще мълчиш!“ Ти послушаш дявола и казваш. Мислиш, че като си го послушал, ще станеш човек и половина.

Всеки е изложен на изкушение. За всекиго ще дойде изкушението. Има моменти, когато ще дойде изкушението за всеки едного. Кога ще дойде? Христос беше изложен на изпитания и при това в най-слабите моменти. Когато пости 40 дни най-после му каза сатаната: „Като си гладен, направи камъните на хляб, нали знаеш как?“ Христос каза: „Не, има и друга храна.“ После сатаната го качи горе на храма. Какво значи това? Дяволът ще те опопи. ще те качи горе на амвона и ще ти каже: Проповядвай на хората Истината. Ти ще проповядваш Истината в църквата, но в църквата Истината не може да се каже. Църквата е вътре в човека. Ще срещнеш една душа наскърбена, влез в нея вътре и така ще вземеш половината от скръбта ѝ. Ти ще ѝ съчувстваш, ще работиш с нея. Църквата е вътре в човека.

Да не изкушаваш Господа. Като разбираш така, изкушения няма да имаш. Дойде тщеславието – то е външната страна на живота. Ти ще се поклониш само на Господа и само Нему ще послужиш. Това е учението. „Покланяш се на Господа.“ Това е всичкото. Аз се подчинявам на Господа и с това изпълнявам всичко. Първото нещо: всички ще живеете в Любовта и тя ще ви научи на всичко. На всинца ви трябва учение. И кой трябва да ви учи – Господ.

Като вземеш да ядеш парче хляб и той падне на корема ти като топка, това показва, че той не е хубав. А като ядеш някой хляб и си разположен, той е добър хляб. Има една вода, която като я пиеш прониква навсякъде в тялото ти, а друга някоя, като я пиеш не ти пада добре. Това е Словото. За всинца ви се отваря широко поле за работа. Един ден ще ви измъкнат насила от къщи да говорите. Ще кажат: „Еди кой си знае, доведете го тук да говори." Ще ви измъкнат насила от къщи да говорите. Ще ви кажат: „Елате да кажете какво има на онзи свят." Че има онзи свят, това е лъжа; и че няма онзи свят – и това е лъжа. Ако имането е лъжа и нямането пак е лъжа. Това, което ви говоря се отнася за ония, на които съзнанието е пробудено. Това, което за света е важно – да има научни доказателства, за вас това не е важно, не е интересно. Да се доказва онзи свят за този, който се ползва от него, това е смешно. Да се доказва, че слънцето грее за онзи, който се ползва от него, това е излишно. Ако сме в центъра на земята и да казваме, че слънцето грее, това разбирам. Но на това слънце аз всеки ден се грея – тогава каква нужда има да го доказвам! Така е и с Божията Любов. Не търсете Божията Любов, но любете. Няма закон, който да казва, че трябва да чакаш да те любят, че тогава да работиш. Законът е всякога такъв: Да възлюбиш ближния си, да възлюбиш Бога! Да те обичат – няма такъв закон. Где има такъв закон, да те обичат?

Хайде сега на работа! Да възлюбиш Бога, да възлюбиш ближния си, да възлюбиш врага си. Всички на работа! Никой няма право да чака другите да го обичат. Когато всички хора се оправят, какво ще правим ние? – Тогава ще любим животните. С тях ще се занимаваме, ще ги възпитаваме, ще ги учим. Когато и те завършат своето развитие, ще отидем тогава при минералите. Има работа за всички. Велико училище е земята. Ама след това какво ще има? Аз ще ви

кажа какво ще работите. Завършете тази си работа, която сега ви предстои. Тогава аз ще ви кажа. Сега ще знаете: първият закон е да любите. Като турите Любовта като основа на живота си, ще разберете всичко. Онзи, който люби, той едновременно и дава, и приема. Такъв е законът.

Търговецът отваря дюкян, купува стока и продава. Той не може да купува ако не продава. Да ме любят – значи да постъпва в мене нещо. Но ако аз не изпратя в Англия 100 или 200 хиляди шилинга, или 1000 английски лири в Лондон, няма да получа от там стока. Аз давам, значи и проявявам закона на Любовта. И англичаните, на моята любов ще отговорят с параход, ще почне с него да идва стоката. Аз складирам това и казвам: „Как обича той хората!“ Да, обича ги, но по-рано аз го обикнах. Прати 1000 английски лири, ако нямаш прати 100 лири, ако нямаш прати 10; ако нямаш толкова, прати 1 лира. Една лира всеки има.

Така седи законът. Велик е законът. Всеки който обича, приема, понеже Бог е верен. Ние като любим, изпълняваме Божия закон, Божията воля. Като кажеш: „Аз ще любя“, тогава Бог е с тебе и почва да ти помага. Щом чакаш, седиш и се молиш, а не любиш, Господ не те слуша. И за тези, които не любят, има нещо приготвено. Всички вехтории и парцали са все за тях. Изостаналите неща все са за тях. Такъв е законът. Който люби, изпълнява волята Божия. Който не люби, не изпълнява волята Божия. Българите сега се бият един друг. Защо? Ако вие бяхте приложили Божия закон, щяха ли да правят това нещо? Едните и другите щяха да кажат: няма да правим така. Никой не прилага Божия закон. Ще кажете: „Какъв е церът на това нещо, та какво ще трябва да правим?“ Ще приложите Божията Любов, нищо повече.

Насилието в света никога не ражда нещо добро. Временно една армия се бие с друга и побеждава. Радва се, ликува, че е победила, но дойде друга една армия, с много по-многочислена войска. Последната победи, сега тя ликува, радва се, че е победила, всички се изтощават, остаряват, умират, обезплътяват се и отиват в невидимия свят. И там вече виждат какво са вършили в света. Липсата на Любов между хората ражда несъгласията.

Любов, Любов да се проповядва на хората. Възлюбване на Господа – това е основното учение, което трябва да се проповядва, за да дойдат хубави дни. Идват хубави дни. Добри дни. Господ има два дни: единият ден е денят на Божията нощ, а другият ден е Божият ден, Божието благоволение.

Последният ден наближава. Следният ден е кармическият закон – фигуративно говоря. Съдбата за всеки едного ще стане моментално. Това няма да трае дълго време. Когато се разрушава земята, в един миг всичката може да се превърне в газообразно състояние. Иде сега денят Господен. Казва Писанието, че едни ще заплачат и ще възридаят. Христос казва на учениците си: „Вие ще заплачете и ще възридаете, а светът ще се възрадва.“ Като заплака Христос, всичкият ад се зарадва, казаха: „Освободихме се от Него.“ Но учениците му бяха наскърбени. И Христос после каза: „Аз ще ви видя и вие после ще се възрадвате и радостта ви никой няма да отнеме.“ Сега светът се радва. После светът ще възридае, а праведните ще се радват. Тази е притчата – Лазар в лоното на Авраама, а богатият в мястото на мъчението.

Човек е изложен на изкушения. Даже и най видните – например, апостол Петър беше изложен на изпитания. Като отиде при Павла, като нямаше евреи при него, той постъпваше като езичниците. Обаче дойдоха при него евреите от Ерусалим и той почна да избягва

езичниците. Страхуваше се да нямат лошо мнение за него. Апостол Павел осъждаше Петра, но като отиде в Ерусалим и той направи същата погрешка каквато и Петър. Има някои хора, които имат мъчнотиите на апостол Павел, други – мъчнотиите на апостол Петър, трети – мъчнотиите на Йоана. Така и Христос е имал три вида изкушения. Някои казват, че Христос не е страдал действително, а само привидно. Любов трябва на хората. Любов към Бога. Любов на пълно самопожертване, човек да изпълни напълно Волята Божия. Това е най-великото нещо, което можеш да направиш на земята. Ако всички Божии служители разбираха така изпълнението на Волята Божия, ако всички говореха за Любовта, каква сила щяха да бъдат! Сега за какво се делят – за нищо и никакво.

Аз бих желал всички ония, които вървят по новия път, по пътя на новото учение, да постъпват според закона на Божията Любов. Някой ще ви запита: „В какво се състои вашето учение? По какво се отличава от другите?“ Как ще го характеризирате вие? – То е учение на Любов, а Любовта носи живот, свобода и светлина. Отидеш при някого и му проповядваш. Той казва: „Ти носиш свобода и светлина, но аз имам да давам 5000 лв. дълг и за този дълг отивам в затвора.“ Друг ти казва: „Баща ми беше беден човек, не можа да ме изучи и сега съм сляп, не мога да чета.“ Трети ще ти каже: „Майка ми беше слаба, хилава, и ме роди такъв хилав, куц.“ Ти тогава ще му кажеш: „В името на Любовта, стани.“ Той стане, почва да марширува пред тебе на дясно, на ляво и ти гледаш дали е останал някакъв кусур в него. Виждаш го съвършено здрав, прав. Отиваш тогава при втория, който е сляп, че не може да чете. Ще му кажеш: „Ела при мен, аз ще те науча да четеш.“ Ще му отвориш очите и ще почнеш да го учиш. Отиваш най-после при този, когото ще теглят под съд за 5-те хиляди лева дълг. Казваш на неговия кредитор: „Вземи на моя сметка 5000 лв. от банката.“ Той вземе тия

пари и го освободи. Щом постъпваш така с един човек, ти си го победил, а длъжника му си освободил от затвора. Ако говориш за свобода на този, който е с вързани крака, ще ти каже: „Аз не мога да дойда при тебе.“ И прав е, но ти, който носиш живот, светлина и свобода, ще го освободиш от затвора и той ще тръгне подир тебе, ще дойде заедно с тебе да проповядва. Направиш ли това с един, ще тръгне след тебе и втори, и трети, и четвърти и т.н. Така ще е когато започвате с името Божие.

Някои казват: кога ще се оправи светът? Лесно ще се оправи когато му дойде времето. Постъпиш ли така с един, ще тръгнат след тебе и втори, и трети и четвърти и колкото повече вървиш нататък, все повече и повече ще се увеличават, ще станат 50, 100, 1000, 10000, 100000, 200000 и т.н. За една година ще станат цяла армия. Най-голямата армия в света. И ако всеки един, който е излекуван, тръгне след вас, в скоро време ще се съберат цели армии. И само така може да се оправи света. Това се нарича мобилизация!

Ще влезете в света и ще почнете да мобилизирате. Ще отидете при някой болен и ще го лекувате. Най– първо ще го излекуваш физически. После ще го научиш да чете. За един час ще изучи цялата азбука ... а, б, в, г, д, е... За един ден ще знае да срича. На другия ден ще мине I-во отделение, след това II-ро отделение, след това III-то отделение и на четвъртия ден IV-то отделение. След това за други седем дни ще свърши цялата гимназия и за още четири дни – университета. Ние говорим за онези, които са възприемчиви. Този, който е възприемчив, само той си припомня. Че колко пъти той е свършил университет? Аз ще му кажа: „Ти преди четири прераждания свърши отделенията и после умря. Спомняш ли си?“ – Спомням си. „А пък преди две прераждания ти свърши университет в

еди-кой си град. Спомняш ли си това? След туй умря.“ Той ще каже: „Да, спомням си… „

„И когато дойде Духът на Истината, той ще ви научи.“ Ще ви научи, значи ще ви припомни. Ще ви научи на всичко, ще ви научи на Силата Божия.

Ние само ви припомняме нещата, които сте забравили.

Беседа, държана от Учителя на 21 април 1925 год., III ден на Великден, вторник, 13:00 часа след обед, в „Опълченска“ № 66.

Преписано от оригинала, донесен от бр. П. Епитропов – Бургас, 28 май 1925 г. Възнесение (Спасовден – четвъртък)[57]

---

[57] Тази беседа не е отбелязана в нито един от каталозите и не е издавана до 2007 г. Отпечатва се дословно по оригиналния ръкопис на преписа, намерен в личните архиви на Георги Драганов (1900-1976) от гр. Ямбол.

ПЛАТНОТО

Добрата молитва

Трябва да запазите това, което ви е дадено. Животът ви е даден, трябва да го пазите. Умът ви е даден и човек трябва да знае как да употреби ума си. То е велико изкуство. Когато една жена изпреде вълната, изтъче плата, трябва да знае как да пази този плат от молците. Тя може да е работила много добре, дрехата може да е скроена много добре, но ако не знае да я пази от молците, непременно ще развалят всичко. Много пъти човешките работи се развалят от молците. Вие работите, но оставяте молците да развалят всичко. Сега изтълкувайте какво са молците? – Това са недостатъците, които хората имат. Те са живи. Например вие виждате някой път недостатъците на друг човек. Но недостатъците на другите не ползват другиго. Те ме ползват дотолкова, доколкото мога да извадя поука. Ако на някой човек му се изгубят парите, нищо не ме ползва, ако той страда, нищо не ме ползва. Но страданията на другите хора може да ме ползват в едно отношение: ако аз извадя поука. Бъдещият живот, щастието на човека зависи от онова, Великото съзнание.

Тази екскурзия дойдохте да се качите горе на Мусала. Като се върнете от туй посещение на Мусала, какво ще остане във вашия ум? Забележете, топлината издържате, а студа не можете. То е външната страна.

В живота трябва да дадете образци. В света сега трябват образци. Може да се говори за хубави неща, за красиви работи, но трябва да се разбират, да се дадат образци. Може да проповядваме Новото Учение,

но трябва да се дадат образци. Можем да говорим за Божествения живот, но и за него трябва да се дадат образци. Най-малките усилия Бог ги благославя. Всички именно трябва да работите в туй направление. Молитвата е усилия за човешката душа да бъде свързана постоянно с Бог. Ако някой от вас запита: „Защо трябва да се моля?“, да се свържеш с Бог, тъй както растенията са свързани със слънцето, светлината, топлината и с влагата. По някой път слънцето ги напуща привидно само. Светлината на слънцето обгръща растенията. По същия закон Божествената светлина трябва да обгръща човека.

Вие кога се съберете на едно място, за какво говорите най-вече? Човек ще ви разбере какво сте не по това какво сте учили, но за какво се разговаряте. За какво се разговаряте сега? Какво занимава ума ви?

(Кой влязъл в хижата и кой не. Дали ще дойде Учителят, или няма да дойде. Ако стои в неговата палатка, какво прави. Ако има някой с него, какво говори с тях.)

Аз ви гледам, опити имам. Една сестра искаше да ѝ говоря нещо, тук беше се спряла, другите нямат търпение. Тълкувам: Дяволът ги мъчи, дяволът ви мъчи, вие не можете да мислите хубаво. Всеки един от вас трябва да има желание да действа за повдигането на душата си. Абсолютно никаква мисъл не трябва да се крие. Няма по-отрицателно нещо от това да мислиш лошо. Лошото е водено от дявола. Всички ония хора, които са действали зле, които са чувствали зле, които са мислили зле, те са се стопили, станали са пръст в земята. А онзи, който е служил на Бога с всичкото си сърце, той се е повдигнал и може да стане крилат ангел – служител на Бога.

Казвам сега: Именно от вас се изисква чистота на вашите мисли. Щом един човек започва да живее нечист живот, очите стават мътни, устата започва да се изкривява, започва да се деформира. Някой път

вие сами не се харесвате, като се гледате на огледалото. Защо не се харесвате? Казвате: „Лицето не е хубаво." Има нещо, което не е красиво, ако вашата душа още не е красива, ако вашият дух не е красив.

Лицето може да бъде красиво. Кажеш: „Очите не са хубави." Трябва да дойдете до дъното на нещата.

Сега тук ставаше разправия на учениците на Новото Учение какво може да направят. Когато човек е предаден да върши волята Божия, който иска да разбира живота, напълно трябва да върши това и всеки ден каквото мисли, каквото чувства, каквото действа, да бъде в съгласие с волята Божия. И млади, и стари така да действат, защото волята Божия изразява целокупния живот. Всичко взема в себе си.

На всички трябва търпение, разумно търпение. Аз съм говорил много пъти: Търпение, търпение. Сега не е лошо да мислите, защото туй е важно: да мислиш дали светлината, като изгрее слънцето, ще влезе вкъщи. Светлината ще влезе, щом прозорците са отворени. Тя не иска да се молиш. Ако къщата е добре направена, светлината непременно ще влезе.

Сега ще се пазите всички от молците. Как ще се пазите от молците? Нафталин. В духовния свят нафталинът какво е? – Вяра трябва. Щом човек има непреодолима, жива вяра, молец не влиза, защото, ако аз нося дрехата си постоянно, молец може ли да я развали? Но ако я оставя в сандъка да стои мъртва дрехата, молци излизат. Когато човек има живата вяра, молците как ще изядат дрехата? В духовния свят каквато дреха човек има, на гърба си трябва да я носи. Той всичко трябва да носи, ще помните. Тия мисли са необходими за вас. Понеже всички вие желаете да се подобри вашият живот, да бъдете весели, радостни, има само един начин, другите начини са разочарование. Ако човек от младини се реши да служи на

Бога като едно дете, всичките неща се нареждат с най-малки усилия. Ако не служиш на Бога, много ще работиш и в края на краищата всичко отива на разсип, всичко се разсипва. Ако не служиш на Бога и си красив, красотата ще изчезне; ако си умен, умът ще изчезне, сърцето ще изчезне. Щом служиш на Бога, всички тези неща ще се запазят. В Писанието има стих, който казва..., тия стихове са добити от дългата опитност на вашите братя, които са живяли в миналото, казва например: „Постоянно се молете, в скръбта търпеливи бъдете и в надеждата радостни."

Аз забелязвам една черта, че сте много егоисти. Някой като седне на едно място, не се мърда, като забие колци, с девет чифта биволи не можеш да го извадиш. Всеки гледа някой да стане, че той да седне. Онзи не излиза, гледа целия ден да не би някой да седне на неговото място. Страх ви е отвън като излезете, да не изстинете. То е заблуждение. Не изстива човек.

За в бъдеще да се повдигнете, или съзнанието у вас да се повдигне, да си отстъпвате взаимно, не да използвате, а да ползвате. Сега всеки един от вас очаква да му донесат чай. Аз по някой път не искам да ми давате. Лошо е. Казвате: „Виж Учителя, това ти сложат, онова." Ами че аз разсъждавам другояче. Ако ти си малко дете, майка ти ще те носи на ръце, ще те повива, ще те развива. Туй дете не е ли учител за майка си? Но този учител един ден израства. Той слиза от ръцете на майка си. Този процес става обратен после, че Учителят на стари години, той слага на майка си. Всички ние във външните неща трябва да видим един живот на опростяване. Да се стремим към закона на жертвата. Защото услуга дават на един човек от туй, което му е нужно, от излишъка, от изобилието, което имаш. Вие всички сте добри, но забравяте. Забелязвам във всички хора един и същи навик. На някое дете напълнят джоба с орехи. Поискайте му и кажете: „Дай"

– не дава. То мисли за утре, не дава. Майката казва:“ Моето ангелче.“ Ангелче без крила е това дете, което държи тези орехи. Туй дете след половин час да раздаде тези орехи. Оттам трябва да започнете всички. Като дойдете на екскурзия, като идете някъде, като дойдат на гости хората, трябва да им покажете добър пример. Но ще се молите. Човек трябва да види пример. Дълго време човек трябва да се моли, защото има такива болести, които не се подчиняват на никакво лекарство, но изчезват, щом ги положите на тихите слънчеви лъчи – буци, подутини, може да видите действително след 1-2-3 месеца тия подутини, буци ще изчезнат. Когато човек се свърже с Бог, дойде ли Божествената светлина, ония буци, които има, постепенно ще изчезнат и човек идва в здравословно състояние.

Трябва да бъдеш при умните хора, за да бъдеш умен. Трябва да бъдеш при добрите хора, за да бъдеш добър. Такъв е Божественият закон.

Отче наш

Човек трябва да се научи на мъчнотиите. Де седи силата? Ако бих ви пратил сами, щяхте ли да се качите на Мусала?

(Нямаше.)

Искам да извлека закона, такова нещо е Божествената Любов. Днес ви изкачих, дъжд, сняг, отивате, вървите. Като дойде Божествената Любов, мъчнотиите, страданията, всичко това върви нагоре, нищо не може да ви спре, няма нещо в света, което може да ви спъне. Който се е качил на Мусала в дъжд, качва се и когато е ясно, да няма дъжд. Но опасен е дъждът, идват малки пътеки, хлъзгаво става, може да падне някой, в езерото може да се намери някой.

(Защо не можем да издържаме студа?)

От страх. Ще концентрираш ума си в тялото, в краката, ще кажеш: „Мога." Щом човек започне да концентрира ума си, той обръща своето тяло, тогава има повече топлина. Някои хора издържат, носят товар. Например някой сто килограма жито пренася, друг няколко килограма не може, глада носят, а житото не могат да носят.

Всеки човек има и силни, и слаби страни. Сега ще си турите едно мото, оставям този образ, да кажете: „Можем да се качим горе на Мусала." Турете го като мото и го повтаряйте. Тъй да остава по нещо от всяка една екскурзия. Всички можем да направим нещо хубаво.

Доволни ли сте от хижата? Другите екскурзианти пуснахте ли ги вътре?

Тъй че нещата трябва да се задържат. Всеки ден идват все хубави неща. Днес по особен начин ни посрещна планината. И тази година мислехте, че ще имате хубаво, ясно време, така бяхте уверени, че никакви палта не взехте със себе си. Казах, ще си вземете хубави фанели. Не знаете какво ще бъде времето. Хубави, по-хубави работи има за в бъдеще. Ще се образува още по-голяма задушевност. Някои се оплакват от беднотията си. Сегашното състояние аз го изяснявам по следующия начин. Някой човек е беден, има много да дава, всеки ден отвлича ума и не може да направи добро на страдающите. Много е зает с даване и вземане. Някой пък много печели, че като брои парите, не му остава време за другите. Вие много пари броите и много полици изплащате, че не ви остава време да се занимавате с другите. Когато уравните бюджета, ще имате това предвид: по-малко трябва да печелите, пък и да не правите и много борчове. Онези, които работят с онази малка лампичка, като я насочат някъде, пробиват желязо, като насочат този пламък, образуват се няколко хиляди градуса, пробива дупки. Когато работи човек с Божията

Любов, пробива всичко навсякъде. Някъде пък трябват дупки да се пробият. Дяволът турил големи стени, трябва да пробием дупки в тези стени.

Беседа, държана при първото езеро под Мусала на 12-ти юли, 1925 г., неделя – Петровден, 21 ч.

МАЛЪК СТРЪК

Всеки стрък, който излиза из земята, ще види лъчите на слънцето.

Може да попитате: „Сега защо седим на този дъжд?“ То е първото предметно обучение. Когато нивата е посята, дъждът е благословение; а когато нивата не е посята, дъждът е нещастие. Когато нивата е посята и вали дъжд върху нея, жито израства. А когато нивата не е посята и дъждът пада, само бодили ще израснат. Следователно, когато във вашия живот дойде едно Божествено благословение, а вие нищо не сте посяли, бодили и тръни ще израснат и всичките нещастия ще вървят едно подир друго тъй, както сянката тича подир колелото. Не се самоизмамвайте, животът не седи във външните прояви. Външността не носи доброто. Доброто е нещо вътрешно. Човек трябва да бъде добър в сърцето си. Ако един човек не може да обича живота, който Бог е вложил в него, ако той не може да оценява своята душа и ако чистотата като същина е непонятна за него, как ще учи другите хора? Ако за себе си не можете да постигнете чистота, как ще я предадете на другите? Хората са чудни, когато искат да знаят много, да станат умни, да станат гениални, да учудват света. Господ е дал на всички хора ум. Защо някои хора са разумни, а други неразумни? Защото едни са обработили ума си, а другите не са го обработили.

Онзи, на когото Господ е дал ум, а не го е турил на работа, той върви по широкия хлъзгав път. За такъв човек казваме, че не е умен.

Ние сме дошли на земята. Защо? Да се учим. Тази земя е свещена. Това трябва да се разбира. Човечеството с порочния си живот я опетни. Хората, като не разбират какво нещо е земята, казват:

„Земята е нечиста, грешна.“ Значи те приписват греха на земята. А тази грешната земя, на която се вършат всички престъпления, всичките грехове, постоянно вади из недрата си по нещо: жито, ябълки, круши, картошки и др. Всички благословения, които тя приема отгоре, праща на нас. При това мнозина казват: „Тази грешната земя!“ – и плюят върху нея. Защо? Кой е крив? Земята ли е крива? Не. Човек не трябва да плюе. Какво означава плюнката? Плюнката означава всичко онова лошо, което се е събрало във вашия ум, във вашето сърце. Тя е един отровен сок, който ти изхвърляш навън. Човешките плюнки са особено отровни, когато човек е раздразнен, гневен. Тъй че не всякога плюнките ви са сладки.

Защо се качихте горе на Мусала? Защо там ви посрещнаха гръмотевици, дъжд, сняг? Това беше езикът на небето. Господ казва: „Кажи на тези хора, че ако извършат волята Ми, Аз ще излея всичките Си благословения върху тях. Ако тия хора вървят с тебе и се качат нагоре, чисти трябва да бъдат. С тия техни хилави желания, с тия техни хилави мисли, с този вътрешен егоизъм, колкото и малко да е останало, не могат да Ми служат.“ Вие днес сте по-добри от другите хора, но в сравнение с ангелите, които извършват волята Божия, вие сте хилави, не можете да служите на Бога. Вие може да станете и демони, и крилати ангели. Това са възможности за вас. Тия възможности Бог е вложил в пътя на вашето развитие. Ангелите са отлични служители. Те носят Божието благословение на целия свят. Красиво е да изпълним малкото благо, което Бог е вложил в нашите души. Красиво е да вършим това, което Бог иска, и да бъдем благи и добри. Ще кажете: „Ами как ви е говорил Господ?“ Не е важно как ми е говорил Господ, но трябва да знаете, че и в прям, и в преносен, и в идеален смисъл, тия са думите, които Господ казва.

Аз виждам, между вас се заражда една благородна ревност. Ревността е нещо хубаво, когато е за добро. Когато тази ревност излиза от посятата нива, тя е благословение. Но когато тази ревност излиза от една не-посята нива, тя носи тежки страдания. Мнозина от вас сте оставили вашите добродетели непроявени, тоест много от вашите семена не са поникнали на нивата ви. Аз говоря сега само за добродетелите. Според мен недъзите ви се дължат на недоразвити добродетели. В живота всички така сме свързани, че прегрешенията на едного са прегрешения на всички и добродетелите на едного са добродетели на всички. Що е прегрешение? Прегрешенията се явяват като последствие от задържане на Божиите блага. Защото човек всякога служи за проводник на Божията благост. Затова, ако един праведник не изпълни своя дълг, ако не дойде навреме, когато Бог го повика, всички други страдат, понеже са свързани с неговия живот. Ако той не иска да изпълни волята Божия, ще се намери друг, който да я изпълни, защото у Бога има всякога и други възможности. В дадения случай ти, който си извикан; ти, който трябва да бъдеш носител на Божественото благо – отвори сърцето и душата си да мине Божията благост през тебе и да отиде на всички хора. Бог иска Неговата благост да мине във всички души. Не мисли, че ти си малко, недоразвито същество. Ти може да мислиш, че си малко същество, че нищо не струваш, че не можеш да вършиш велики работи. Какво означава това? Това е неразбиране на нещата. Наистина, велики работи не можеш да вършиш, но малки работи можеш. Тях свърши, достатъчно е. Ти трябва да кажеш: „Сега аз ще отворя сърцето си, ще отворя ума си, да дойде Божието благо.“ Това е волята Божия. Бог иска Неговото благо да дойде върху нас тъй, както идват слънчевите лъчи. Мислите ли, че ако някой дойде и закове с гвоздеи отвън кепенците на вашата къща, че ще можете да възприемете слънчевите лъчи? Не.

Ако някой закове отвън вашите кепенци, аз ще мога да ги отворя, но ако са отвътре заковани, там е лошото. Някои постоянно ми казвате: „Хората не са добри.“ Каква философия има в това, че хората не са добри? Това аз тълкувам така: хората от хиляди години са затворили своите души, в тях има набрана излишна енергия и като не знаят как да употребят разумно тази енергия, тя създава пакости както за самите тях, така и за окръжаващите ги. Какво трябва да правим? Ще впрегнем тази енергия на работа и ще се ползваме от нея тъй, както се ползваме от тия клекове, които горим. Тези клекове ще кажат: „Тия хора се качиха горе на Мусала, ние им помагахме, давахме толкова жертви заради тях, животът ни отиде, да видим сега какво ще извършат.“ Един ден тия клекове какво ще говорят на Господа заради вас? Те ще бъдат свидетели, разбирате ли? Тези клекове, това езеро, тия камъни днес са спящи същества, но един ден, когато отидете при Господа, и те ще дойдат и всички ще заговорят. Разбирате ли закона? Те са живи същества. Вие мислите, че има скрити престъпления. Не, няма нищо скрито-покрито в природата. Тия камъни ще станат, ще кажат какво добро и какво зло сте извършили. Вие мислите, че природата е мъртва. Не, жива е тя. Всичко, което виждате наоколо си, това са спящи, но живи същества, които гледат на вас. Един ден, когато проговорят, ще ви кажат: „Едно време и ние бяхме своенравни като вас, но сега учим първия урок на мълчанието, първия урок на смирението.“ Върху всички тия камъни от милиони години насам е играл Божественият чук, но те не са научили още своя урок.

Сега вие, които сте оживели, защо доведох на Мусала? Да познаете Господа. Той ви говори отгоре, но вие не разбирате езика Му. Не че е мъчен езикът Му, но не го разбирате. Той ви казва: „Вие трябва да се обичате.“ Казвате: „Как трябва да се обичаме, Господи?“ Е, питам ви, как трябва да се обичате?

(„Да си прощаваме всички грешки и обиди.“)

Това е наполовина право. Може ли да простите някому, ако той не се разкае? Аз искам да ви изнеса истината – тълкувам думите ви. Ако едно умряло магаре го пече слънцето, какво ще стане с него? Ще се разложи и ще започне да вони. Тогава, ако някой човек е мъртъв, и ние се молим за този човек, какво ще стане с него? Той ще започне да вони, да се разлага. Мъртвия или трябва да го заровим, или да го занесем някъде далече да се схуми и всичката му материя да се разнесе из пространството. След време Господ ще събере тази материя и ще направи един нов човек от нея. Сега, щом започнете да миришете, трябва да знаете, че сте мъртви. По някой път и човек мирише. Какво трябва да правим с този мъртъв човек? Как трябва да проявим любовта си към него? Ако магарето е живо, ще му дадем малко зобчица, храница и после малко водица. Ако има някоя рана, ще го превържем. Щом магарето оздравее, ще зареве – ревът на магарето е белег, че то е здраво, че може вече да работи. Ти го питаш: „Какво има?“ То казва: „Сега може вече да туриш товара на гърба ми.“

Разумно трябва да постъпваме. Всеки от вас има нужди, които разумно трябва да постигне.

Та ние се качихме на Мусала. Това с хубаво, то не е само един външен подвиг. Външния подвиг направихме хубаво. Неколцина от нас се върнаха назад. Това показва, че във всички няма още тази пълна готовност. Тези, които се върнаха назад, ако не знаем как да ги изкачим горе, ще ни спънат. Да обясня своята мисъл. Ако ти, който се качваш на Мусала, имаш сто добродетели в себе си, но същевременно имаш един голям недъг или си извършил едно голямо престъпление – туй престъпление ще парализира твоята деятелност към добро, твоя стремеж към Бога. Следователно това престъпление или този лош навик трябва да го превърнеш в добродетел, та всичко в тебе да е само

добродетели. Аз съм казвал, че човек все трябва да има един недъг. То е така, но кога? Така е, докато си в закона на развитието, но дойде ли да служим на Бога, трябва да бъдем съвършени, без никакъв порок. Когато говоря за служене на Бога, разбирам този свещен момент на нашата душа, когато пристъпваме към Бога с всичката си чистота и съвършенство: чисти и святи в своите мисли, желания и действия. Само при такова съвършенство на духа и чистота на душата ще разбираме какво изисква Бог от нас в даден момент.

Та питам ви: как ще носите сега новото учение в този свят? Душите ви трябва да бъдат отворени. Ако отидете в света с недъзите си, ако имате същите желания, каквито имат и хората на света, какво благословение ще дойде? Ако аз ида да проповядвам словото Божие и очаквам да ми платят, за да се облека с хубави дрехи, с нова шапка, с нови обуща, изобщо – по най-модерен начин, мислите ли, че Бог ще бъде доволен от мене? Мислите ли, че аз ще проповядвам правилно Царството Божие? Кажете, коя е онази домакиня, която, като работи вкъщи – меси, маже, чисти, или отива на нивата си, се облича с булските си дрехи? Всяка разумна домакиня отива на работа със старите си дрехи. Това е правилно. Когато отидем да работим, няма да облечем хубавите си нови дрехи, а ще отидем е вехтите си дрехи. Хубавите си дрехи оставяме само за специален случай. Кога? Когато отиваме при Бога. При Бога ще отидем с най-хубавите, с най-чистите си дрехи, без никакво петно по тях.

И тъй, запомнете следното: когато нивата е посята, дъждът е благословение. Сега питате защо времето е такова, защо вали дъжд? Защото в нас има големи недъзи, ние сме големи егоисти. Или по-право казано, човек е добър, но само за себе си. Ние сме по-добри, отколкото трябва да бъдем, но само за себе си. Сега ще ви кажа една важна мисъл: да бъдем добри. Към кого?

Да бъдем добри вече и за Господа. За доброто има три категории: човек може да бъде добър за себе си, човек може да бъде добър и за ближните си, а аз считам най-идеалното състояние – човек да бъде добър и към Бога. Ние научихме изкуството да бъдем добри към себе си, да бъдем добри към ближните си също научихме, но сега трябва да научим изкуството да бъдем добри и за Господа. Туй е най-хубавото, което се изисква от нас. Сега вие питате: „Какво трябва да правим?“ Да бъдем добри не за себе си, но за Господа. Ние за себе си сме добри, за ближните си сме добри. Отсега нататък трябва да бъдем добри за Господа.

Вижте онази майка, която отглежда своето дете, не е ли добра за него? Добра е. Вижте онази малка пчелица, която изминава километри разстояние да събира прашец и да приготовлява мед за себе си и за своите ближни. Не е ли тя добра за тях? Добра е. Но пчелата не е научила, не е разбрала още великия Божи закон – да бъде добра за Бога. Вземеш ли ѝ малко медец, тя веднага те жилне. Тя не дава нищо за Бога. За себе си всичко е уредила отлично, къщата си също е уредила хубаво. Тя самата е чиста, трудолюбива, но не знае закона, че трябва да бъде добра за Господа. И ние сме като пчелите. За къщите си сме много добри хора, за ближните си също, но дойде ли Господ да поиска от нас най-малкото нещо, ние Му показваме жилото си, казваме: „Тъй, да ме познаеш кой съм.“ Значи отсега вече ще учите закона, да бъдете добри за Господа. То е най-великото нещо! Когато го научите, целият ви живот ще се осмисли, живата природа ще ви заговори и вие ще извадите една поука от всичко това. Ако тия камъни ви заговорят, какво ще стане? Косите ви ще настръхнат от ужас и цялата тази красива местност няма да ви побере. Ще се разбягате всички. Знаете ли какви страшни работи ще чуете и ще видите? Цял ад ще бъде за вас това нещо. Ако рекат сега тия планини

да ви разправят своята история, цяла София не би ви побрала. В това място може да видите за пример двама гиганта, хора на миналото, как се убиват със своите ножове. Ако видите всичко това, какво хубаво ще научите? Вие само бихте се ужасили. И хиляди години се изискват за тия герои, паднали на това бойно поле, за да се издигнат. Всичко това тук са кости на мъртви герои, на богове, които са живели в миналото. И сега слънцето трябва с милиони години да пече, дъждове много да валят, за да се измият греховете им и да научат закона, че трябва да служат на Бога. Те са служили на себе си, служили са и на ближните си, но не са работили за Бога.

Сега някои казват: „Нали сме излезли от Бога?“ Има излизане отдолу, има излизане и отгоре. Тогава, какво трябва да правим? Нали науката казва така? Да, има човешка наука, но науката, за която аз ви говоря, не е човешка. Има наука на светиите, има наука на ангелите, но има наука и на Бога. Вие казвате: „Аз зная много.“ Радвам се, но това ваше знание е човешко. Ти науката на светиите научил ли си? Науката на ангелите научил ли си? Тя е за далечното бъдеще. Ами науката за Бога научил ли си? Сега е време за една по-висока наука. Аз не започвам с ангелската наука, не започвам с науката на светиите, но започвам отгоре – с науката на Бога. Това е един от разумните методи. Аз започвам с най-мъчното на всичките науки – с това се различава моята наука, Всичките хора започват с най-малките числа. „Я, Иванчо, кажи колко правят едно и едно?“ „Едно и едно е две,“ „Две и две?“ „Четири,“ „Три и три?“ „Шест.“ „Три по три?“ „Девет.“ Това е лесният път, лесната наука, Ние сме вървяли по лесния път от толкова хиляди години и затова не можем да успеем. Който върви по лесния път, много трудно добива резултати. За да започне човек с малките величини, трябва да има ума на Бога, Само Бог е в състояние да работи с малките величини. Ние, хората, трябва да

работим с големите величини. Ще изясня мисълта си, като ви приведа един пример. Вземете едно дете, което плаче. Ако му дадете една прашинка, това дете ще престане ли да плаче? Не. Но ако му дадете десет килограма ябълки, колкото и да е разгневено, престава да плаче. Това е науката на Божествения живот, науката на Божественото изобилие. Като започнем с тази Божествена наука, ще видим, че в нея числата говорят. Като кажа: числото едно, и го извикам по име, то ще излезе, ще ви говори, ще ви държи една отлична лекция. Кажа ли: числото две – извикам ли го по име, то ще излезе и друга лекция ще ви държи. Числото три – също и т.н. Тогава едно и едно правят две – събирам ги. Едно и две пак събирам. Всички числа могат да ви говорят. Като ви проговорят, от тях ще разберете какъв е смисълът на тази Божествена наука, която държи целия космос в хармония. А величието на Бога се състои в това, че ние пред Него сме бебета, малки величини и Той се занимава с нас, действа върху нас със Своето изобилие.

За нас, които сме дошли до Мусала, още като тръгвахме от София, Господ каза на всичките Си служители така: „На тия малки деца ще приготвите пътя, ще пречистите всичко наоколо им и горе ще ги приемете като гости добре дошли.“ И затова там имаше дъжд, сняг, град. В Божията наука, в която Бог работи с малките величини, ядене и пиене няма. В човешката наука -обратното – навсякъде има ядене и пиене. Ние сме добри само когато ядем и пием. Когато няма ядене и пиене, не сме добри. Някой трепери. Питат го: „Защо трепериш?“ Защото няма какво да яде и пие. Когато яде и пие, той е доволен.

Вие казвате, че трябва да си прощавате. Да, хубаво е човек да прощава. То е първото нещо. Велико е човек да прощава. И Бог се отличава с това качество, че Той е дълготърпелив и прощава. Друго

важно нещо за нас е да обичате тъй, както Бог обича, а не както хората обичат. Това запомнете. Да обичаш, както хората обичат – това развращава. Това трябва да знаете. Вие трябва да обичате тъй, както Бог обича. Защо? Ако влезете в Божествения свят и искате да обичате тъй, както хората обичат, няма да имате никакъв резултат. Като влезете в Божествения свят, ще обичате тъй, както Бог обича. Ще обичаш, ще прощаваш, ще работиш – за кого? Само за Господа. Ако тази мисъл за Бога седи всякога в ума ви – каквото вършите, само за Бога да го вършите, това е велико благословение за вас. Ти ще вършиш всичко заради този велик Господ, Който е направил света. Тази мисъл да седи постоянно в ума ви. Ако дойде в тебе мисълта, че си грешен, ще кажеш: „Хубаво е, така е – аз зная, че съм грешен, но аз зная, че има нещо друго в света, нещо хубаво, а то е, че Бог ме обича. Щом Господ ме обича, аз ще изпълня Неговата воля, ще Му служа тъй, както трябва.“ Ако някой ме попита: „Защо обичаш Господа, защо Му служиш?“ Защото Бог ме обича. На любовта винаги се отговаря със служене, с работа. Не Го ли обичаш, няма да Му служиш. Любовта работи, това да знаете! Не работиш ли, ти си извън любовта. Ние работим за онзи, когото любим. Бог ще работи отгоре, а ние ще работим отдолу.

И тъй, това е Мусала – високия връх, който гледате. Доброто, което Бог е вложил във вас, ще гледате да го развивате, като работите единствено заради Господа. Ако вие започнете да изучавате тази велика Божествена наука, ще напреднете в своето развитие, ще научите много работи, които са необходими за вас и ще свършите тъй, както е определено за всекиго едного още от началото на неговото битие. Ако пък започнете с науката на светиите, с науката на ангелите, как ще свършите?

(Учителят откъсна една тревица и я посочи.)

Като тази тревица ще израстете нагоре. Всяко цвете има двояк смисъл. Когато аз се накича с едно цвете, това означава, че живея по науката на светиите и на ангелите.

Казвам: ако учиш науката на светиите и на ангелите, ще учиш закона на растенето, закона на самопожертването, закона на безкористието. Аз откъснах тази трева и тя се радва. Защо? Защото е предметно обучение за вас. Тази трева един ден ще бъде свидетел пред Бога, там ще ви срещне и ще каже: „Аз съм свидетел." За какво? Че ви е говорено за Бога, за тази велика Божия наука. Тази трева говори. Ето защо вие ще отворите сърцата си, ще направите едно пречистване, ще се разкаете и каквито прегрешения сте направили, до едно ще изправите. Всеки ще отвори книгата на живота си и ще направи преглед на всички свои добри и лоши постъпки. Колкото прегрешения намерите, ще ги поправите. Ако не съзнаете някои ваши прегрешения или ако въпреки вашите усилия, въпреки вашето внимание не можете да ги изправите, ние ще ги поправим. Някой път и учителят поправя. Не е въпросът кой поправя. Ако ученикът поправя – добре е; и ако учителят поправя, пак е добре. Ако ученикът не довиди да поправи погрешката са, нищо от това – учителят ще я поправи. Следователно все някой трябва да поправи. Важното е грешката да се поправи. Някой казва: „Ама аз имам недостатък." Много хубаво. Приеми, че този твой недостатък, тази грешка е допусната от Бога. Тогава защо се докачате, защо се обиждате?

Сега, като се върнете в София – мястото на мъдростта, какво ще занесете със себе си?

(„Ще си поправим погрешките." „Ще обичаме братята си, както Бог ни обича." „Ще работим за Божията нива." „Ще направим една малка вадичка, да прекараме Божието благословение в София.")

Всичко туй, което казвате, е турено вече в проект. В Божествената наука е така: всичко, каквото казвате – става. Вие като кажете нещо, ангелите започват. Каквото кажете, се реализира. Вадата ще дойде в София, само че нивата трябва да бъде посята.

(„Вие, Учителю, трябва да отворите кепенците ни.“)

Тази сутрин аз отворих не само кепенците ви, но и покривите на къщите ви не оставих. Ако някой е погледнал, няма да види нищо отгоре ви. Не само това, но смъкнах и всички ваши дебели дувари. И ако се погледнете, ще видите, че нямате нито покриви, нито кепенци, нито дувари. Това е светлината, това е свободата.

Искам сега да запазите тази свобода, да не си туряте главата в ярема, да не казвате: „Докога, Господи, този живот, този товар, тези недъзи, тези нещастия! Майка ми за това ли ме е родила?“

Сега, ще помните Мусала. Ще помните, че много грехове има българският народ. Тук, и в целия Балкански полуостров, има души, които са затворени от векове и чакат своето избавление. Те са, които ви правят пакости. Някой път двама души се скарат, набият се помежду си. Защо? За свобода се бият. И като се набият, казват: „Ти позна ли ме сега?“ Някой път тия духове дойдат при вас, искат ви помощ, но вие, като не знаете как да им помогнете, набиете се, скарате се помежду си. Сега, където идете, ще започне да отваряте кепенците, покривите и дуварите.

Слушайте, аз ще дам сега на всички ви един спомен – по една тревица. Ще напишете на тази тревица нещо като символ. Колкото да е малка или голяма, не гледайте на това, голяма или малка – безразлично е. Тя ще бъде за вас емблема. Като погледнете тази трева, ще кажете, че трябва да учите закона на ангелите – закона на растенето. Всяка тревица крие в себе си формулата: „Великата наука на живота – това е служене на Бога.“

(Учителят раздава тревички на всички. „На близките си да дадем ли от тревите?“)

Може да им дадете, но ще вземете обет от тях – служене на Бога. Вие трябва да разберете закона: служене на Бога. Това е важното, на него се опрете. Нямате ли тази идея (*служене на Бога*), аз мога да ви събера цял кош треви, но тази трева сама по себе си ще е без значение. Това ще запомните. Служене на Бога във великата Божествена наука. Кажете ли, че ще служите на Бога, трябва да посеете нещо. Благословението идва всякога, когато посеете нещо. Когато откъснете един лист, той да представлява за вас образ на идеята: Божието слово – служене на Бога. Ако носите тази трева без съдържанието на тези думи, тя ще бъде една свещена книга без съдържание на великото слово. Но ако книгата е написана с Божествените слова, тя ще бъде ценна. Тъй щото тази трева ще ви говори свещените слова на Бога навсякъде. За в бъдеще, като седнете на тревата, все тази идея ще имате предвид. Тревата ще ви говори върху закона „служене на Бога“. Щом разберете този закон, като седнете на тревата, тя ще ви каже: „Добре дошли!“ Този, който има тревата, покривът и кепенците му трябва да са отворени. Който се заеме да изучава тази велика Божествена наука, покривът и кепенците му трябва да са отворени, слънцето да го грее отвсякъде, а земята само да му бъде основа.

И тъй, на когото дадете от тази трева, ще му кажете тия слова, които и на вас казах.

Сега да довършим работата си. В светлината на тази велика наука, или в Божествената наука, под думата „свършване“ се разбира започване на нова работа. И когато аз казвам да свършим тази работа, разбирам да започнем друга работа. След като свършим дадената работа, ние няма да спим, а ще идем на ложето и ще почнем да

копаем. Като свършим копането, има друга работа и т.н. Един ден ще идем на лозето да опитаме гроздето. Като свършим работата на света, започваме великата работа за Бога. Отиваме да работим за Него. Велика работа е тя. Казвате: „Да се освободим от света.“ Няма какво да се освобождаваме. Щом служим на Бога, ние сме свободни граждани. Но ако не вярваме в тази наука, светът ще има влияние върху нас. Тъй че, да поддържаме мисълта, че трябва да се освободим от света – значи да считаме, че сме роби.

Та основната идея, основната мисъл в тази беседа е служенето на Бога. Ще започнем с най-мъчната наука – Божествената наука, която ще ни научи всичко онова, за което душата ни копнее, всичко онова, към което духът ни се стреми.

Сега знаете ли защо се турят големи спънки в света? Де се правят най-здравите мостове?

(„Над големите реки“)

Защо? Защото през големите мостове ще минават тежки товари. И колкото един мост е по-здрав, ние знаем какво нещо би могло да мине през него. И колкото един мост е по-слаб, пак знаем какво би могло да мине през него. Колкото един човек е по-здрав, по-си-лен – има по-хубава наука, ние знаем, какъв е този човек, знаем де го е турил Господ. Вие казвате: „Аз мост няма да стана.“ Не, ако можеш да станеш един мост от Бога към хората, да минат през гърба ти ангелите, лошо ли е това? Всеки ангел, като мине, ще ти остави по едно благословение. Ние ще станем мостове не на човешкото, а на Божественото, на ангелите. Ако станем мостове на човешкото, ще се обезобразим; ако станем мостове на Божественото, ще се новородим.

Да изтълкувам значението на думата „мост“. Мост подразбира връзка, халка между Божественото и човешкото. Всеки ден ще държите тази велика мисъл в ума си, че ние служим на Бога. Ще си

повтаряте тази мисъл. Вашето съзнание трябва да присъства при всяко едно, даже и най-малко, действие и да знаете, че служите на Бога. Да не казвате: „Не се служи на Бога тъй лесно, човек трябва да има знания.“ Когато един човек отива да служи на Бога, той трябва да отива без знания. Ако отивам в пустинята, трябва да си нося вода, на ако отивам при някой хубав извор или при някоя хубава градина с плодове, трябва ли да нося своята храна и вода? Науката – това е храна за хората. Като казвам, че щом отиваме при Бога, не ни трябва наука, аз разбирам друго нещо. Под наука аз разбирам живата наука. Затова като казваме, че не ни трябват знания, разбирам, че не ни трябват човешки знания, а ни трябват Божествени знания, знания на живата природа. Казвате: „Аз не искам хляб.“ Разбирам, че не искаме обикновения хляб, който хората приготовляват. То значи: отсега нататък аз ще искам хляб от Бога, от него ще се храня. „Не искам наука“ – разбирам, че не искам светската наука, човешката наука, но искам Божествената наука, във виделината на която ще се развивам. Тъй като мислите, ще разбирате великото и Божественото в света.

Аз не ви казвам да бъдете добри, но ви казвам, че всеки от вас трябва да бъде такъв, какъвто Господ го е създал. В човешкия свят, когато не обичаш някого, нищо не му даваш, гладен го държиш, изпъждаш го вън. Светската наука тъй разрешава въпросите. В Божествения свят е обратното. Когато не обичаш някого, най-много ще го нахраниш; а когато обичаш някого, най-малко ще му дадеш. В небето и никак да не те хранят, то е най-хубавото, то е привилегия – и то за малцина. Ако на земята не те нахранят, ще се оплакваш, ще разправяш навсякъде: „Оставиха ме гладен, не ме нахраниха, изпъдиха ме.“ Ако в небето не те нахранят, ще се радваш, но това се случва много рядко, в хилядите години един път. Това е особена привилегия. Как ще научите тази велика Божествена наука? Онзи,

когото не са нахранили, има в себе си всичко, и той дава от себе си. Той казва: „Аз трябва да дам. Нека на всички други се даде, а каквото остане последно, то е мое. Нека всички се нахранят, аз ще се радвам, че те са получили това Божествено благословение.“ На наш език преведено, това нещо значи, че трябва да си отстъпваме. В какво трябва да си отстъпваме?

Писанието казва: „Молете се един за друг.“ За онези, които обичаме, ние се молим: „Господи, прати им Своето благо.“ И за онези, които не обичаме, също се молим да ги сполети това или онова, все им пращаме своите благословения. Тъй щото, и за които обичаме, и за които не обичаме, все се молим. Има хора, които са по средата. Тях забравяме. Аз искам да ви напомня за забравените, за тях да се молите. Иначе, доколкото зная, много се молите. Молитвата ви трябва да бъде от сърце, цялата ви душа да присъства. Абсолютна искреност трябва да има в човека. Тъй трябва да се молите. Вие казвате: „Усилие, борба се изисква от нас, докато се достигне това нещо.“ Ще се борите дотогава, докато вашите добродетели вземат надмощие и кажете: „Мога да служа на Бога през всички времена, при всички условия.“ И когато изчезнат от живота ти всички препятствия, когато ги преодолееш, тогава ще бъдеш готов да служиш на Бога.

Когато казваме, че отиваме на Мусала, всички казват: „Луди, глупави хора ли сте, или ще полудявате? Чакайте да изгрее слънцето. Не виждате ли, че дъжд, сняг вали? Ще изпопадате, ще измрете от студ.“ Ние другояче разбираме тази работа. В хубаво време всеки може да се качи, но в лошо време всеки не може. И действително нас не ни е притупало да се качим на Мусала, но за едно предметно обучение ние направихме тази екскурзия и аз искам вие да я задържите в ума си като една паметна екскурзия. Тя да не остане за вас един мъртъв паметник: „Тук почива еди-кой си славен юнак,

който се е сражавал в двайсет и пет сражения.“ Такива надписи аз не искам. Не, паметниците на нашите герои са живи. Като отидем при някой от нашите герои, казваме: „Излезте, покажете вашето геройство.“ Всички трябва да бъдете живи паметници.

Аз искам сега всички вие да оживеете. Не да оживеете, а най-първо да станете. След това още веднъж ще ви изведа на Мусала и тогава ще оживеете. Стига само да станете, после ще оживеете и най-после ще възкръснете. Ставането е възрастване. Като отидете в София, ще ви питат: „Какво научихте от Мусала?“ Ще кажете: „Да станем.“ Друго положение – когато ви питат: „Вие от кои сте?“, ще кажете, че сте от онези, които са станали.

И тъй, знаете ли какво показва тази мъгла наоколо ви? Когато Мойсей беше на планината, имаше гръмотевици, облаци, та каквото ставаше горе на планината, не се виждаше. Така беше по-хубаво. И сега Господ казва: „Външният свят още не е готов да види Моето лице, да види какво става тука.“ Затова е тази мъгла пред вас. Има още много време да работи Божественото рало върху вас, докато дойде Божествената светлина. А за света иде такова разтърсване, че покрив няма да остане. Някои питат: „За какви покриви се говори?“ Когато всички покриви се махнат, когато всички кепенци се отворят, тогава Господ ще дой-де и вие всички ще бъдете свободни. Покривите, това са букаите, оковите на хората. Какво лошо има в това, ако всички букаи паднат? Какво има от това, ако конят иде в гората, свободен от всякакви окови, от всякакви юзди? Казвате: „Тогава къде ще търсим коня?“ В гората. Като видя този кон в гората, ще го потупам, ще му кажа: „Много се радвам, че твоите букаи паднаха.“ Той пасе, попогледне ме, вдигне си главата нагоре и ми говори. Ние можем да си приказваме с коня. Защо си вдига конят главата? Защо пасе? Конят казва: „Ти ангелската наука, науката на светиите научи ли?“ И волът

казва същото. Сега е тази наука стана ли ви ясно защо конят, волът пасат трева? Казват някому: „Ти дъвчеш като някой вол.“ Дъвкането трябва да се учи. То е емблема, символ на живота. Като видиш един кон, с почитание ще идеш при него, ще се спреш, ще го погладиш, ще се обърнеш към Бога, ще направиш една молитва и тъй ще си отминеш. Там някъде някой вол пасе. Пак ще се спреш.

Вие питате: „Какво ще стане с нас?“ Какво ще стане. Ще дойде великото в живота. Ще заговори Господ в душите ви, но вие трябва да бъдете весели и радостни. Само така ще можете да разберете Божественото. Само така ще разберете Бога, Неговата свята воля, и ще можете да слушате с отворени уши живото Му слово. Само тогава ще бъдем братя и сестри. Аз не говоря за сегашното братство и сестринство, което в четири поколения се изтрива, но говоря за братство и сестринство, което от нищо не може да изтрие. То е братство и сестринство. Приятелство, което от нищо не може да се изтрие – то е приятелство.

Божието благословение да бъде над вас.

Сега да прочетем „Добрата молитва“ тъй, както никога не сме я чели.

„Добрата молитва“

Божията любов да бъде с всички ви. Да ходите с тази любов през тази година. Вие целувате ръката ми. Защо? Това е договор, че ще служите на Бога. Защо се ръкуваме с дясната ръка? Това значи, че двама разумни хора, като се съберат на едно място, всичко могат да направят.

(„Молим всички да имаме беседата.“)

То е направено вече. Щом поискате, всичко става.

(„На кого да се даде?“)

Тази беседа ще се даде на всички, които ще служат на Божията наука. Речено, казано, свършено.

Тревицата, която ви дадох, не се загубва. Тя ще ви говори винаги: „Служене на Бога.“ Щом я потърсите от сърце, ще я намерите. Ще бъдете бодри, весели, радостни. Ще бъдете смирени като децата.

Сега видяхте, че като се качихме на Мусала, там такава беседа не можеше да ви се държи. Краката ви бяха изстинали, но затова, като слязохте отгоре, вече имате тази беседа. Хубавото във вас е това, че имате смелост да вървите и в лошо време. Това показва, че и в духовно отношение ще можете да преодолявате всякакви спънки и препятствия. Този ви подвиг ме радва. В Божия закон кой каквото дава – придобива. Стига сърцето ви и умът ви да се отворят, всичко, каквото решите, ще стане. Решихме да се качим горе на Мусала, каквото и да беше времето – можахме да се качим. Като наближавахме горе, гръмотевиците се оттеглиха. Те казват: „Този, който се качва горе, трябва да бъде чист като снега.“ Затова вали сняг. Който е горе сега, там има слънце. Ние трябва да се качим горе, да видим слънцето.

Всякога, когато човек върши волята Божия, той е пръв. Когато не върши волята Божия, той е последен -нищо повече. Всякога човек може да бъде пръв. Мнозина, които се качват на Мусала, се побояха да не им изстинат краката и се върнаха. Други, които се бояха да останат тук още известно време, за да се не простудят, пожелаха да се върнат в Чамкория – и се върнаха. Питаха ме: „Да останем ли, или да се върнем в Чамкория, защото краката ни изстинаха?“ Понеже аз държа на закона на свободата, казвам им: „Щом не искате да останете, идете си.“ Аз можех да им кажа: „Останете всички тук, утре ще има беседа“,

но не им казах това и те си отидоха. Аз постъпих по закона на свободата.

В Бога няма обратни решения. Каквото Бог веднъж е обещал – става. Той е единственото Същество, на което думите нямат обратни решения. Бог никога не изменя Своите обещания. Той не знае какво нещо е „не може“. Ако Бог задържа Своята милост, то е защото чака момента, когато всички ще могат да Го разберат. Ако Бог търпи хората, то е, защото Той иска всички да дойдат до положение, да разберат защо е създаден светът. Досега вие не знаехте защо са тия треви. Не е грешно, че не сте знаели това нещо. Днес аз ви отворих един лист от Божествената книга, но колко други остават. Досега вие не знаехте защо воловете и конете пасат тревата. Кой философ би ви казал това?

(„Колко е хубаво всякога да бъдете с нас и така да ни говорите.“)

Никога не е било време да съм бил извън вас. Не е било време, когато да не съм бил с вас.

(Времето се поправи малко.)

Забележете, щом вие се зарадвахте, и времето се поправи. Щом вие сте радостни, и времето е радостно. Щом вие плачете, и времето е мрачно.

Често казвате, че никой не ви обича. Има едно Същество, което ви обича. То е Бог. Щом кажете, че никой не ви обича, значи не сте намерили Този, Който ви обича. Като дойде Неговата светлина и изпълни душата ви, всички ставате радостни и весели. Важният въпрос за вас е да възприемете напълно всичко това, което чухте. В света са важни следните неща: светъл ден, весел ден, Божи ден. Когато денят е весел, той всякога е Божи ден. Като имате един Божи ден, всички стават такива.

Какво означават мокрите крака? Мокрите крака са онези неблагоприятни условия на живота. Докато не се намокрят краката на хората, не може да се придобие Божественото. Желаеш да постигнеш нещо в живота си, яви ти се едно, второ, трето препятствие – това са все мокри крака. Речеш да направиш къща – пари нямаш. Когато дойдем да живеем по Бога, ще имаме по-хубави къщи от сегашните. Ще имаме повече светлина в тях, отколкото е нужно. Често вие се обезсърчавате, казвате: „Остаряхме вече." Какво означава старият човек? Когато човек изгуби вярата си, остарява; когато изгуби смисъла на живота си, стремежа си към Бога -остарява. Когато детето се радва, че майка му го извежда навън, то е една хубава черта. Вие сте радостни днес. Трябва да се радвате. Защо? Радостта е едно такова извеждане навън.

И тъй, тия от вас, които се качиха на Мусала, хубаво направиха; които не ходиха на Мусала, и те хубаво направиха. Всички все долу ще слезем.

(„Колко е хубаво да останем тук!")

Тук – значи при Бога, а при Бога ще бъдем всякога.

Беседа от Учителя, държана на Мусала (при Бистришките езера), 13 юли 1925 г.

1926 г.

ЖИВИ ЧЕШМИ

Беседа от Учителя, държана на 22 март 1926 г. понеделник, (непечатана)

ЧИСТ И СВЕТЪЛ!

На кого се слага трапеза – на ситния или гладния?

На кого трябва да се говори?

На вас, младите, ще кажа: – Потребна ви е чистота! Чистотата и святостта не са нещо външно, те са вътрешни качества на човека. Те са качества на душата. Ако искате да имате успех в живота си, всякога трябва да бъдете чисти, т.е. да имате чисти мисли, чисти чувства и чисти действия. Тъй разбирам аз чистота в широк смисъл на думата.

Вие като млади приложете следното правило в живота си: пазете ума си чрез светлината, сърцето и душата си чрез топлината, а тялото си чрез чистотата! Чистотата е израз на съвършения живот. Това е закон! Само съвършеният живот може да бъде чист. Само съвършената Любов дава топлина. Само Духът носи пълната светлина.

И тъй, там, дето се забелязва известна нечистота, значи животът не е съвършен. Следователно този живот трябва да прогресира, да се развива. И там, дето има повече горещина, отколкото топлина, там любовта не е съвършена. Това е диагноза, която определя състоянията на ума, сърцето и тялото. Всичко това съставлява хигиена на душата.

Човек не трябва да се раздвоява в своите мисли, в своите чувства, в своите действия. Това подразбира, че човек не трябва да се раздвоява в своето съзнание. Той трябва да има една свещена идея в живота си! Човек, който мисли, че се е родил, за да умре, че ще отиде в земята и от него нищо няма да остане, какъвто и да е този човек, учен или прост, той е една стара баба, той е един пигмей. Онзи човек, който мисли, че ще живее вечно, той е разумен, гениален човек. Казвам: Всички вие сте се родили, за да живеете, затова трябва да се стремите

към онези закони, които създават Вечния Живот, а Вечният Живот е разумен, той е само за разумните хора. За пример допуснете, че вие гледате в продължение на 4-5 часа право в слънцето. Знаете ли какво ще стане с очите ви?

(– Ще заболеят.)

Да, така е. Това значи да не знае човек как да гледа слънцето. Сега допуснете другото противоречие. Ако се скриете от слънцето в някоя тъмна изба и прекарате там дълго време, какво ще стане с вас? Какво ще стане с вашите очи? – В първия случай има опасност да ослепеете, а във втория случай – да се разболеете.

Следователно, когато се засягат великите идеи в света, когато учените хора говорят за смъртта или за Вечния Живот, за новораждането, те трябва винаги да подразбират видоизменения в човешкото съзнание. В този смисъл „смъртта“, това е видоизменение на човешкото съзнание, но не и на неговата същина. „Новораждането“, това е също тъй процес, който става в човешкото съзнание.

Човекът, разгледан сам по себе си, е светлина. Всички велики хора, които са живели и които живеят в света, имат развито в себе си едно шесто чувство, чрез което те виждат човека не тъй, както го виждаме външно, но като светеща свещ, от която излиза една мека, приятна светлина. Всички добри хора са светещи, а всички лоши хора, всички, които са изгубили смисъла на живота, са тъмни. От тях излиза една едва мъжделееща светлинка. Това не е само една алегория, но факт. Когато човек е добър, здрав, от него излизат приятни краски. Той има светли идеи, възвишени чувства и благородни действия. Но щом човек се разболее, щом отпадне духом, съзнанието му потъмнява, светлината му се изгубва.

И тъй, за вас като млади великото, идейното в живота ви е да бъдете чисти, да носите светли мисли. И Христос е казал: „Само чистите по сърце ще видят Бога.“ Да видите Бога, значи да живеете в Любовта. Щом Любовта дойде, животът се развива правилно. Щом Животът се прояви, и Светлината ще дойде. И след като дойде светлината, само тогава ще се придобие Свободата. Свободата съществува само за идеалните, за гениалните хора. Всички хора в света трябва да бъдат идеални, а не само един или двама. След време тъй ще бъде – всички хора ще бъдат идеални, разумни и чисти.

Например сега хората идат тук с известно предубеждение и си казват: „Тези хора не са като нас.“ Не, всички хора са едни и същи, понеже произходът им е от един и същ източник. Животът по същина е един и същ. По какво се отличаваме един от друг? По какво се различават например един българин от един англичанин? По какво се различават животните от хората? И у животните има до известна степен интелигентност, и у тях има признателност. Разказваха ми един случай за една жена, която намерила нейде в гората едно малко, самотно мече. Тя го прибрала дома си, приютила го към себе си и го кърмила, докато порасне. Когато заякнало и могло вече само да се храни, тя го пуснала в гората на свобода. След 4-5 години същата жена среща в гората една мечка, която веднага се приближава към нея, ляга пред краката ѝ и почва да ги ближе. Тази жена познала в мечката онова малко мече, което тя преди 4-5 години кърмила. Ако в животните има интелигентност, признателност, какво остава до по-висшите същества? Какво остава до човека?

Ето защо казвам: Бъдещето поколение, което иде в света, трябва да носи чистота и светлина. Жената трябва да носи чистотата. Докато една жена е „девица“, „дева“, докато е чиста, тя е силна, мощна. В чистотата седи и красотата. В чистотата се крие още и младостта,

постоянството, както и моралният устой на човека. Изгуби ли човек чистотата и светлината си, той не струва нищо. Той е като една сламка, разнасяна от ветровете по всички посоки, или като една малка лодка, немилостиво люшкана от вълните на морето. Човек без чистота в живота си всичко изгубва и каквото пожелае, не може да го постигне. Чисти ли сте обаче в чувства, в мисли и действия, ще бъдете силни, крепки и каквото пожелаете, ще придобиете. Вие ще проверите тия мои думи в живота си и ще разберете смисъла и цената на чистотата и на светлината.

Под „чистота" аз не разбирам само външната, физическата чистота, но и всяка клетка у вас да бъде чиста, външно и вътрешно. Тази обща чистота на клетките е чистота и на цялото тяло. Чистотата е резултат на едно вътрешно усилие на духа.

Всяко нещо, което може да се опетни, да се оцапа, не е чистота. Всяко нещо, което се оцапва, е нечистота, а всяко нещо, което не може да се оцапва, което не може да се опетни, е чистота.

Под „светлина" аз не разбирам само външната, физическата светлина, но и всяка клетка у вас да лъчеизпуска навън светлина. Всяко нещо, което може да се изгаси, не е светлина. Всяко нещо, което изгасва, е тъмнина, а всяко нещо, което не може да се изгаси, е светлина.

Вие, младите, пазете идвала на вашата душа и към него се стремете – чисти и светли! Дойде ли чистотата, човек всякога ще бъде здрав.

Дойде ли умът, човек всякога ще има светлина.

Знание без светлина остава неразбрано.

Здраве без чистота е непостижимо.

Имате ли чистота, вие сте богати.

Имате ли светлина, вие сте пак богати.

Беседа, държана от Учителя на 5 април 1926 г., понеделник, 14 ч.

(Беседа, държана от Учителя по желанието на ученичките от Втора софийска девическа гимназия на празника на залесяването)

ИЗГРЕВ И ЗЕНИТ

Беседа от Учителя, държана на 23 септември 1926 г., четвъртък, (непечатана)

ТРИТЕ ВИДА СЪЗНАНИЯ

Посрещане на Новата 1927 година. Учителят с учениците си преди вечерята, петък, 19 ч. Молитва. Всички прави, тихо.

Добрата молитва
91 Псалом
Молитвата на Царството
„Благословен Господ Бог наш“
Отче наш

Плодна вечеря. Варено жито и ориз.

Учителят даде с няколко ученици новата песен, мелодията-български окултен мотив (коледарска песен):

Давай, давай, всичко давай,
чисто семе,
пшеничено.

Да се сее на нивата, на нивата красивата, да се чисти през зимата.

Да се радва на живота всичко сято на полето, на полето под небето.

След това изпяхме източния окултен мотив „КиаметЗену“. Тази песен „Киамет Зену“ показва вътрешния живот, а другата, първата – „Давай, давай“, показва външния живот. Тази е разликата между двете песни.

Има едно изречение, което казва: „Храни мома да не е в дома.“ Въобще бащата и майката искат да задържат сина в дома, а дъщерята да изпращат навънка. Това е един закон. Това не е изпъждане, това става постоянно в живота. Семето, което се посажда в земята, това е момъкът, който остава вкъщи, а момата, която се изпраща, това е плодът, който слиза от дървото. Следователно има известни мисли, известни идеи в нас, които трябва да останат съществени в живота. Ако те не се посадят, дървото на нашия живот не ще има плод. Сега всеки един трябва да има една основна идея, която да е израснала в него. Този момък трябва да остане вкъщи, т.е. всеки един в сегашния век трябва да има туй едно убеждение, един определен възглед не само за живота, но едно дълбоко живеене за самия принцип. Всяка идея може да бъде тъмна, когато е посята в почвата. Семето, което е в почвата, не го знаем какво е, но щом почне да расте, да се развива, да връзва плод, то се самоопределя. Христос казва: „Всяко дърво от плода се познава.“ Следователно нашият живот сега не може да се определи, да се познае какво може да излезе. Ние още растем. Противоречията, които могат да поникнат в нашето съзнание, могат по някой път да ни заблудят по отношение на крайните резултати на живота.

Да ви приведа едно сравнение, за да разберете общия ход на съзнанието. Туй, което е настояще за простото съзнание, е минало за самосъзнанието; а туй, което е бъдеще за самосъзнанието, е настояще за космическото съзнание. Схващате, ли идеята каква е? – Значи самосъзнанието е по-широко, то обхваща простото съзнание, а космическото съзнание, туй, което носи безсмъртие в себе си, то включва в себе си самосъзнанието. Тъй щото в самосъзнанието изникват паралелно грехът и всичките пороци, и добродетелите. В самосъзнанието има контрасти: дето има светлина, има и тъмнина; дето има добро, има и зло; дето има любов, има и омраза; дето има

истина, има и лъжа. Във всичките добродетели, които съществуват в нашето самосъзнание, има и противните сенки на тия добродетели. Следователно, докато човек е в самосъзнанието, той не може да се избави от идеята за греха. В самосъзнанието се явява идеята за греха. Та при сегашното развитие в религиите например има една тенденция да се задържи човечеството в туй положение – в степента на самосъзнанието. В религията например истините са давали само на посветените, а на другите са дали само обредите: палене свещи, кандила, кадене тамян, принасяне жертви. Всичко това е отдалечаване от истината. Не е това същественото. Един човек може да принесе 100 вола в жертва и ни най-малко няма да се приближи до Бога. А тази идея – да бъдем добри, да бъдем любими на Бога, да правим добро, вътрешният смисъл на това са разбрали само посветените, а мисълта, че трябва да принасяме жертви, да се кади тамян, то не е съществена мисъл за Него. Бог няма нужда от тия работи.

Единственото нещо, което Той съизволява, то е да бъдем послушни и да служим на Бога. Това е единственото нещо, дето влиза законът на Любов и Мъдрост. Щом ти си послушен и служиш на Бога, Бог съизволява в тебе. Защото в послушанието седи Любовта. Само който люби, той слуша. А можеш да вярваш само в кого? В разумния човек може да вярваш. Следователно от наша страна се иска, ние трябва да вярваме в Бога, понеже Той е всемъдрият в света. А щом вярваме в Бога, трябва да имаме и послушание към Него. Трябва да вярваме, да слушаме и да прилагаме това, което Той изисква, то е пък да служим Нему. Щом имаме тия два принципа, нашето временно състояние на земята ще бъде осигурено. И ще дойде време, когато вие няма да живеете в това самосъзнание, а ще се изкачите една стъпка по-горе.

Сега вие търсите живота извън себе си, извън вашето съзнание. А щом влезнете в космическото съзнание или когато придобиете новото сърце, или когато дойде Божественият Дух, или което индусите наричат „нирвана“, тогава хората съвършено ще се освободят от всички кошмари и противоречия в живота. Нирвана не значи изгубване, а значи освобождаване от греха. В нирвана се разширява човешката личност, а тук на запад мислят, че нирвана е изчезване на личността, че там човек изчезва. Човекът не изчезва там, но изчезват всички негови стари, лъжливи схващания за живота и криви разбирания за Бога, всичкият съвременен порядък на живота, всичко туй изчезва и идва Новото, Мощното у човека. Душата се разширява и добива своята абсолютна свобода. Нирвана, то е мястото на блажените, които живеят в онази вечна радост, там човекът се освобождава от жилото на смъртта. В нашия език и в другите, в английски за пример Holiness, нирвана може да се замести с думата святост. Но думата святост не може напълно да изнесе това, което нирвана съдържа в себе си. Нирвана напълно изразява онази основна идея, която индусите в миналото са влагали.

Та сега пред нас седи една велика задача. Ако вие по някой път сте обезсърчени, ако вие падате духом, това се дължи на вашето самосъзнание. Туй самосъзнание трябва да го напуснете, тъй както сега хората са напуснали простото, животинското си съзнание. Самосъзнанието не е мястото, дето човек може да живее. Мястото, дето може да живее, е нирвана, то е жилището на човека. Следователно всеки да се стреми към нирвана, то е безсмъртие, или космическото съзнание, дето можем да се развиваме правилно. И щом влезнете в туй състояние, няма да има нужда, като се съберете, да се гледате така подозрително. Вие сега още не се познавате, всеки един от вас седи и почнете да се наблюдавате кой как седи, кого гледа,

какво иска да каже с погледа си и т.н. Но всички движения на човека ни най-малко не изразяват същността на нашия душевен живот. Някой си повдигал ъгъла на устата малко нагоре, казват, той се засмял. Смехът не съществува отделно като обект. Той се смее, но това не е смехът. – „Ама той се муси.“ – Намусването не съществува обективно. – „Ама той ме гледа злобно.“ – Злобата не съществува обективно. Те са лъжливи понятия. Това са дисхармонични разположения на човешките чувства. Вземете един търговец, който е чакал за новата година да вземе голяма печалба, обаче връща се в дома си с един дефект, с една загуба от 200 или 300 хиляди лева, всичкият имот секвестиран. Той се върне недоволен, жена му го посреща, децата. Какво има в него, какво е останало? Една идея, че той е изгубил 200 хиляди лева. Питам, изгубил ли е той парите? В Америка често студентите правят малки смешки с професорите си. Някой професор го пратят за зелен хайвер. Или по някой път си дават чекове от 50 или 200 хиляди долара, подпишат еди-коя си банка, ти не знаеш, зарадваш се и носиш чека за изплащане, а които са устроили това, се смеят. После ти ще се върнеш намусен.

Та казвам сега, животът на земята прилича все на такива фиктивни чекове и вие все ги носите в тази банка, но тя не ги приема, връщате се в дома си обезсърчен, казвате, не струва животът. Че за какво ти е този чек? Казано е в Писанието, животът не седи в онова, което ние отвънка влагаме, той не седи нито в нашите къщи, нито в нивите, нито в богатството, нито в знанието даже, което имате. Животът сам по себе си е обект. Богатството е само едно занимание за вашия ум и вашите чувства. Богатството при сегашните условия е само едно забавление, както куклите на детето, да не седи празно, ще му дадат една кукла или едно конче да язди, но ако туй дете ще се занимава през целия си живот с туй конче, ще бъде смешно, или ако

твоята дъщеря 20 години ходи все с куклата си, води я в университета, не е ли смешно това? Или синът ви носи в университета своето малко конче? Какъв смисъл има? Синът да каже на професора: „Вижте това конче, баща ми го даде, като бях малък.“ Та сега съвременните хора, дето са свършили по няколко факултета, все показват своето конче, казват: „Аз имам едно конче“, навсякъде го показват. Питам, колко струва това конче? После има и други заблуждения. Често казвате: „Вие трябва да знаете, че моето произхождение и това на жена ми, от благородна кръв сме.“ Че де е тази благородна кръв? Най-благородната кръв, от която някога се е раждал човек, беше кръвта, или линията, по която Христос се роди. Но колко от тях бяха нехранимайковци, ако вземете Давид, ако вземете Соломон и някои други. Това беше ли кръвта, чрез която Христос дойде, тъй чиста? Не, опетнена беше тя. Тъй щото ние не можем да кажем: „Благороден човек беше еди-кой си; баба, и тя е благородна.“ Откакто хората са добили вътрешното самосъзнание, благороден човек в тази висока смисъл в света не съществува. Не казвам да се обезсърчавате. Но виждате ли колко сме користолюбиви, ето сега пред мен е турена една голяма чиния с жито. Всички нямат по толкова. Справедливо ли е това? Сега, нищо не казвам, но всеки от вас ще каже: „Ех, да съм аз на стола на Учителя, аз ще имам тия паници.“ Но питам, това ли ме прави Учител? Това всеки може да го има, това са забавления, това са малките кончета. Това е именно, което нарушава Божествената Любов. Щом влезнем в Божествения Живот, щом влезнем в космическото съзнание, този ред и порядък съвършено ще се измени. Някой път бащата и майката най-първо нахранят децата си, а те са последните, които ще ядат. Те не сядат първи да се наядат. И сега, при правилния живот майката и бащата обличат най-напред децата си, а

после идват те. А тези майки и бащи, които обличат първо себе си, а после децата, не се препоръчват за добри.

Та казвам: Ние вътрешно трябва да се облечем в ония красиви възгледи. Аз наричам, веруюто е една дреха. Като кажа, че човек трябва да се облече с най-красивата дреха, то е неговото вътрешно верую, което трябва да бъде изтъкано от неговите високи мисли и благородни желания. И туй верую трябва да бъде такова, че през всичките векове да се не продира и колкото времето минава, краските стават още по-хубави и красиви.

Сега, аз толкова време съм ви говорил за Любовта, но вие още не я разбирате. И тази любов, за която сега говорите, все съдържа един материален характер, т. е. който и да е от вас щом се постави на изпит, веднага се докача и после казва: „ Тази работа е празна.“ В истинската Любов няма промени, тя никога не се мени. В Любовта абсолютно няма никакви промени! Има ли промени, това не е любов, това са чувства, това са състояния на човешкото самосъзнание, а Любовта, тя е абсолютна. И онзи, който веднъж се сдобие със закона на Любовта, вътре той има онази радост и този вътрешен мир, че никой не може да наруши мира му.

И тъй, нирвана съдържа три неща: Мир, Доброта и Мъдрост. Мир значи онова, вечното спокойствие, онази радост, за която съвременните хора даже нямат понятие какво нещо е мир. И онази вътрешна доброта, от която е изтъкана дрехата на човешката душа. И тази Мъдрост, Божествената, с която човешкият ум е облечен и увенчан. Та именно към това всички трябва да се стремите. Първо, да имате мир в себе си и с ближните, и мир с Бога. Или най-първо да започнете мир с Бога. Оттам ще започнете, абсолютно без никакво съмнение. Каквото и да дойде в света, да кажете: „Такава е волята Божия.“ Изгубил си пари, кажи: „Господи, благодаря Ти, че си ме

удостоил с това.“ Няма да изгубите мира на духа си. Защото загубите в света и печалбите вървят паралелно. При всяка една загуба има една печалба и при всяка печалба има и една загуба. То е само едно състояние временно – трансформиране на енергиите. И хората постоянно се изпитват в живота. Тъй както сега се намирате на земята, всеки път се изпитват вътрешните ви състояния докъде сте дошли.

Та сега вие се намирате в полето на илюзиите, в най-голямата опасност. Вие не можете да мълчите, ако видите някоя погрешка у някого или някъде, вие не може да я задържите месец-два или 10 години за пример да не я кажете. Вие щом видите някаква погрешка, нещо ви чопли да го кажете. За пример някоя сестра давала банкет и прегорила яденето си, тогава между сестрите ще казвате: „Бяхме едикъде си, но там яденето беше загорено.“ Или да допуснем, че били сте на гости и хазайката се спънала и паднала, че счупила чашите и чиниите със сладкото, вие това го разправяте, гдето отидете. Питам: Какво печелите от това? Нищо. После друго, аз често слушам, казват: „Аз няма да ходя вече там.“ Пък кога ли си била там, че ще излезеш навън? Или някой казва, че ще напусне училището. В пълната смисъл човек не може да влезне веднага в училището, че да го напусне. Не. Човек веднъж придобива знание, как ще се освободи от туй знание, я ми кажете? Та ние сме влезли веднъж в една каруца в този свят и по никой начин не може да се освободите от този хомот, които ви е сложен. Единствената сила, с която можем да се освободим от човешката карма, то е само мирът. Кармата, и тя си има своята слаба страна. Една каруца ще почнат да я товарят, ще я претоварят, ти ще теглиш и най-после се скъсат ремъците. И така ще се освободиш. Това са хиляди кила, 10 000 кила... Ами че един грях дава сто пъти по-

голям товар, отколкото човек тежи. Колко трябва да вдигне един човек? Средно 50 кила, повече не може.

Човек трябва да има търпение. Кармата може да се победи чрез търпение. Често казвате: „Търпи като вол.“ Но волът не търпи. Волът търпи, докато е впрегнат в хомота, но когато дойде отвън, той вече бяга, щом види, че дойде слугата да го впрегне пак, или ако дойде някоя муха, хич не търпи, но постоянно си маха опашката, върти си главата, рита... не търпи вече. Та по някой път относително е търпението. А когато дойдем в Божественото, не можем да Го сравним с някоя относителна проява у животните. Не можем да вземем животните за пример на търпението.

За образец нетърпението можем да вземем Бога. Той е дълготърпелив. Единственият, при Когото ние и целият свят отиват за помощ, и Той все изплаща, седи тихо и спокойно и търпи. Ако някой път ви изпратят наказание, други са това, а Господ все седи и търпи. Той е дълготърпелив. И когато ти Му се оплакваш, Той казва: „Ще се оправи.“ Ама ти казваш: „Господи, много съм наскърбен, не мога да търпя.“ – „Ще се оправи тази работа.“ – „Ама изнасилиха ме, Господи.“ – „Ще се оправи, ще се оправи.“ И се оправят работите. Умре ти детето, Господ каже: „Аз ще ти дам друго, по-хубаво дете от първото.“ – „Ама то беше гениално.“ – „Ще ти дам друго, по-гениално.“ – „Ама то беше голям светия.“ Казва Господ: „Второто ще бъде два пъти по-голям светия.“ Тъй щото бъдещите блага, които Бог приготвя заради вас, не могат да се сравнят със сегашния наш живот и с всичко, което сега разбирате. Сега вие имате изопачени понятия за живота. За пример какво значи да бъдеш спокоен и да се занимаваш тихо? Вие туй не сте опитвали. А дойде някой, бутне те, ти се намусиш и казваш: „Ти не знаеш ли, че аз се занимавам?“ Казвам: Ние поне трябва да имаме онази доблест на Диоген, който в края на

своя живот, като бил на 80 години, понеже хората са го безпокояли навсякъде, той искал да се отдалечи малко от тях и да прекара в пълно размишление за Бога. Отдалечил се на края на града, седнал под една круша и си казал: „Днес ще бъда спокоен. Няма да ме безпокоят хората.“ Но ето, че иде един селянин бедняк, да се допита до него. Диоген като го видял, си казал: „От къде пък се намери този сега?“ И се посмутил малко. Селянинът му казал: „Слушай, Диоген, ти толкова години учиш хората как да живеят, а в края на живота си искаш да се лишиш от Божията Благост! Този човек не знае, че ти днес не си разположен. Пък и ти не си дал обявление, че не си разположен и не приемаш гости. Както всякога, така и днес ти си умен, мисля, че трябваше да ме приемеш“ – му казал селянинът.

Сега ние, които сме добри – вие ще кажете:“ Как? Добри!“, аз разбирам под думата „доброта“ запознаване с Бога и че се държим за Него. Следователно Божията благодат минава през нас. Водата, която минава през чешмата, прави чешмата красива и хубава. И хората за нея казват: „Тази чешма е много добра.“ Всъщност водата е добра. Така и Божественият живот като тече през нашето съзнание, той ни прави добри. И туй, Божественото не Го спирайте, докато То върви, вие сте добри. А има ли тази добродетел в нас, мирът постепенно ще се вселява и тогава Божествената Мъдрост, и тя ще има място. Са ли тия добродетели във вас, вие сте на път към онова състояние, което очакваме, туй, което в църквата наричат възкресение, в политическия живот наричат освобождение и т.н. Туй състояние означава „нирвана“. Да се освободим, значи да бъдем в нирвана. Да възкръснеш, значи да бъдеш в нирвана, или на научен език казано, ще рече, да добиеш туй космическо съзнание, да влезнеш и да живееш във всички хора едновременно. Е, как ще разберете това, да живееш във всички хора? Аз бих ви изяснил туй по следващия начин:

Представете си, че в света съществуват един милион все мраморни чешми, има една канализация и пуска се един голям извор да тече, който се проявява във всичките чешми. По какво се отличават тия чешми? Ще имали спор между всички хора кой от къде черпи вода? Или че именно тази чешма седи по-горе от другите? Обаче може канализацията на тази чешма да се развали и тогава водата ще се поквари. Възможно е. Животът, който тече в нашата душа, е излязъл от Бога. Първоначалният живот е от Бога. И ако има нещо, те. ако водата се е развалила, показва, че тази чешма е малко развалена, влезли са чужди елементи. И трябва една малка поправка на тази чешма и пак ще се възстанови Божественото в нас.

Сега през тази година ще започнете с тази песен: „Давай, давай, всичко давай". „Всичко давай"– всичко онова, което е материално. Или както е казано в песента, какво да се дава? – „Чисто семе пшеничено." Чистото семе, това е Словото в преносен смисъл. „Да се сее на нивата", това е Новото. „Да се чисти през зимата." Как да се чисти? Какво означава това? То е животът от 8000 години чрез тази мъдрост, която имаме, да се пречисти и тогава ще знаем как да го употребим. И тогава иде вторият пасаж: „Да се радва на живота." Всичко да се радва. На кой живот? На Божествения. И сега ви казвам: Започнете през следващата година да давате. Бих ви казал една глава. Има в каноническите книги една 13 глава, дето се казва: „Има една голяма опасност, когато човек много говори." Пазете се от едно: никога не говорете за неща, за които не сте сигурни дали са верни или не. Казал ви някой нещо, не ходете да го разнасяте, докато не знаете дали е така. Ако проверите, че е вярно, тогава може да го кажете, но дотогава ще прилагате търпението. Изследвайте нещата, не бързайте да ги изнасяте. После с тази, идната година да имате всичкия стремеж и желание да се домогнете поне до вратата на туй,

космическото съзнание, или ще кажа, до вратата на този вътрешен мир, до вратата на тази вътрешна доброта и до вратата на тази вътрешна мъдрост. Поне да се домогнете до тях, да могат тия зари на новото съзнание да проникнат във вас отвътре, тъй както в пропускането на първите лъчи прониква пролетта. Така да проникне във вашата душа новото съзнание, да знаете, че денят на вашето избавление настана. И Христос казва: „Като видите, че смокинята се разлисти, да знаете, че е близо денят Господен и вашето избавление." Христос разбира туй съотношение на окончание. И ако във времето на Христа казваха, че времето, денят Господен е близо, ние можем да кажем, че ние сме на този Божествен праг на този Божествен ден. И сега всяка една минута е толкова важна. Във времето на Христа имаше много време, днес време няма. Сега няма време вече. Много малко време остана. После друго, туй, което във времето на Христа е изисквало 100 години да се поправи, сега само 10 години взема. Съкращава се времето. И сега от 1927 година туй, което във времето на Христос изисквало 100 години, сега в една година ще се съкрати. И още повече ще се съкрати този период. Тъй щото процесът е бърз. Щом направиш една погрешка, веднага присъдата ще дойде. Карма ще се приложи. С каквато съдба мериш, ще ти се възмери и за добро, и за зло.

Сега да се не плашите. И тази 1927 година ще бъде като другите години. За добрите хора ще донесе много добрини, а за лошите хора ще донесе много злини. За бъбривците много пакости ще донесе, за мълчаливите много добрини, за трудолюбивите избавление, а за онези, които много харчат, какво ще донесе? – Сиромашия. За онези, които обичат да се учат, ще донесе светлина и знание. На онези, които обичат да се подвизават в пътя на Истината – благословение, а за онези, които са нехайни, ще донесе горчивини.

Та сега всяко посято семе вътре във вас, разумното у вас, трябва да го приложите дълбоко в сърцето си, а плода на вашия живот трябва да дадете навънка. Кой каквото има, всичко, което е излязло от дървото на живота, този плод трябва да се раздаде. Та казвам, да се въдвори между всинца ви тази идея – да давате. Аз съм говорил много пъти, не е достатъчно само обикновеното запознаване, ами трябва да се молите един за друг и да си услужвате един на друг. Не по закона на насилието, но по закона на Любовта. Всеки трябва да има туй горещо желание да изпълни Волята Божия, да помогне на другите, не само между себе си, но да търсите онези свои братя, на които трябва да помогнете. Вие сега седите и казвате: „Господи!“ или викате Всемирното Бяло Братство, мислите, че от небето ще дойдат и ще ви турнат там на длъжност. Като русите, когато освободиха България и туриха българите като чиновници. Туй е механическото освобождение. То е външно освобождение.

Та през тази година всеки един от вас има тази задача да намери най-малко 20 свои братя, които трябва да разбуди. Е, колко души ще разбудят по 10? Да кажем, 10 души като събудите по 10, ще станат 100; после 100 ще разбудят пак по 10 – 1000; и те по 10 – 10 000; и така ще се разбуди съзнанието на хората и когато всички хора се събудят, т. е. когато целият свят се събуди, тогава всички ще бъдем едно с Бога и светът ще се оправи. А щом всичките кьошета се осветлят, щом навсякъде светне, дяволът ще си вдигне партакешите, ще каже: „Свърших си работата тук, аз ще ида, дето има тъмнина. В светлина аз не мога да живея. Аз ще си взема чука и ще ида, дето има тъмнина.“ И сега остава ние да осветлим нашия свят толкова много, че да не остане място с тъмнина. Да внесем такава светлина, че да стане пътят недостъпен за дявола. Тъй са направили на слънцето, така са го осветили, че никоя тъмна сила не може да дойде там. Казват, че

слънцето било разтопено. Никак не е разтопено. Онези същества, които живеят на слънцето, живеят на твърдо и отвънка са облечени с една черупка.

Сега всеки трябва да увие сърцето си и ума си в светлина. Да се молите на Господа. Вярвайте в Бога, каквито и страдания да дойдат, да кажете: „Заради Господа аз ще нося всичките страдания." Това аз наричам идеалната любов. Заради Господа да може човек да издържи всичко. Така са бил и всичките светии, така са издържал и праведните, така са издържали мъчениците, великите Учители, за тази Любов за Бога е издържал и Христос. Казва Той: „Заради Любовта, както Ме е Отец възлюбил, заради тази Любов Аз жертвам всичко!" Това е великият пример! Че защо си изложи Той гърба? Казва Христос: „Заради Любовта, която Аз имам от Господа, Аз съм готов да изнеса всичко." Това е любов, да можеш да издържаш за любовта. И като Го биха, Той не чувстваше болки и казва: „Господи, заради Тебе Аз мога да нося всичко туй." Е, питам, изгуби ли Христос от това? Не, спечели. Какво пострада всъщност? – Нищо. Той се издигна. Сега ние трябва да покажем, че сме верни. На кого? На Бога, на този, живия Господ нека покажем, че сме верни. И само по този начин можем да покажем, че сме верни на Бога. Никой друг начин няма. Може да постите, може да се изтощавате, може да се съдите, това са външни мерки. Но реша ли аз в душата си да служа на Бога, въпросът е свършен.

Та онези братя и сестри, сега, които искат, съберете се и приложете това. Аз ви казвам: От невидимия свят ви викат вече. Вие ще кажете: „Е, какво казват от невидимия свят?" Ама след като ви кажа, вие ще кажете: „Чакай да си помисля." Щом като ви кажа, за вас трябва да е свършен въпросът. Не остава време за мислене. „Ще го направя!" Ако ти си един богат човек, ще ти кажат: „Раздай имането

си.“ И ако ти кажеш: „Ако раздам имането си, ще се спася ли?“ Казвам: Остави, въпросът е свършен, не го раздавай. Въпросът на Любовта не иска мислене. Кажи и направи. Въпросът е свършен. Така е с въпроса на Любовта. То е една привилегия Господ да те постави на изпит. И Той не иска всички да постави на изпит. На някои богати не иска имането, казва: „Ти си го дръж.“ Тебе няма да постави на изпит. Онези хора, които трябва да пожертвуват своето имане или богатство, то трябва да е тяхно. Туй богатство трябва да е придобито с пот, да си работил заради него. Ти със свой труд едва си придобил 10 000 лева и ги туриш в банката за последните дни и Господ ти каже: „Я донеси твоята кесия и раздай тия пари.“ А ония, спечелените пари не с личен труд и усилия не ги иска Господ. Иначе можеше Той да каже на някой американски милиардер: „Раздай сега тия пари.“ Но Господ така не иска. На такива Той не казва така. Не, но ние, сиромасите хора, ние ще оправим света. Вие сте чудни сега, не разбирате. Сиромах откъм грехове. Ами че тъй, не богатите, ако аз съм богат, да кажем, и ако туй богатство стане причина да се огреша, богат ли съм? – Но ако аз съм изгубил туй богатство и съм станал чист и водя един добър живот, аз съм забогатял.

Сега на всинца ви предстои работа вътрешна. Доколкото аз съм гледал, много от тия сестри казват: „Аз съм много работила за Господа, за този, за онзи“, а като се поставят на изпит, не могат да търпят. Казват: „Ти мене ме обиждаш.“ Хем обиждат те. Христа като Го биха римските войници, Той казали: „Вие Ме обиждате!“ Аз нито една сестра не съм чул, като я нападне някой, да каже: „Съжалявам, но много малко ми каза, кажи още.“ А сега казвате: „Аз ти казах много малко, още трябваше да ти кажа.“ Другата пък се обижда. А тя трябва да каже: „Още нищо не ми каза, кажи ми още, всичко ми кажи и много ти благодаря, че Господ те е пратил да ми говориш.“ Върни се

сега при Господа и кажи че „Аз ще изправя живота си.“ – „Ама сестрата, ти си такава-онакава...“ – „Аз ще поправя всичко туй, благодаря ти, че ми го каза.“ Но коя от вас го казва това? Я ми кажете, колко сестри има, които това могат да направят, и колко братя, като се съберат на събрание, могат така да си претърпят. Сега далеч не ви критикувам, аз изнасям само един принцип, който засяга еднакво всички – онези, които седят в самосъзнанието и които са близо до висшето съзнание, еднакво засяга. Защото за мен и малките погрешки, туй, което вие никога не виждате, аз го виждам и то за мен произвежда много големи страдания, отколкото вашите големи грехове. Една малка погрешка е това, но същевременно тази, малката погрешка ми произвежда и тази вътрешна радост, като погледна на бъдещето. Сега вие не знаете защо идват погрешките в света. Ще ви представя следното обяснение. Днес като говорих на един ученик, му казвам тъй: Представи си една много красива мома на 17-18-19 или на 20 години, някой, който я мрази, я бутнал в един кюнец. Тя вика за помощ, не може да излезе. Минавам от там. Как да ѝ помогна? От къде трябва да я хвана? За главата ли? Е, да кажем, за краката. Питам, престъпно ли е? За краката ще я хвана и ще я изтегля навън. Погрешката моя ли е или нейна? Да кажем, че аз имам един слуга и го накарам той да я изтегли. Какво ще спечели момата? И после аз ли, нейният Учител ли, трябва да я изтегля или слугата ми? Без разлика е. Тя трябва да излезе от кюнеца. Има положения в живота, които наричаме форс-мажор. Всичко става. Някои го тълкуват това за престъпление. Аз ѝ казвам: Слушай, свивай се там, докато те изтегля навънка. Тя ще каже: „Много ме изтегли за краката.“ А туй изтегляне става ежедневно в света.

Та сега не се съблазнявайте вие от външността на нещата. Нека принципът на вашия живот, всичките ви желания, подбуждания,

които имате, да бъдат чисти, искрени пред лицето на Бога. И като направите нещо, да виждате лицето на Господа пред себе си. И когато аз направя нещо, Господ седи пред мене и виждам лицето Му. Като река да кажа нещо, аз Го виждам, Той тъй като погледне, не че ме е страх от Господа, но казвам: Ако Господ към мене е бил толкова добър, Той ме е тъй търпял, аз няма да опетня Неговата Любов. Заради тази Любов аз ще бъда готов да претърпя всичко: и сиромашия, и богатство, и имот, и съм готов да се примиря с хората. Каквото и да е заради тази любов ще го направя. Такъв е животът на великите хора, на светиите, на мъчениците. И защо е трябвало Христос да слезе от небето и да се въплъти на земята, и да Го бият, и да Го разпънат, и тъй да спаси света? В Неговата душа имаше друга сила, Неговата Любов не допусна съмнение. Примерът, който Той даде, е заразителен.Та казвам: Туй е благото, което трябва да имате – мир. Ако нямате мир, вие не можете да напреднете. Сега много сестри има, които се много плашат, и то само от смъртта. Ами че все ще умрете. Смърт няма, просто Господ иска да каже: „Къщата ви е нехигиенична, понеже страдате вътре и решил съм да я поправя, затова ще я напуснете.“ Ще изпрати ангели и като ви извадят, ще ви освободят от едната къща и ще ви занесат в друга, много по-хубава, а вие ще кажете: „В тази къща са извършени толкова грехове, тя е вече нехигиенична.“ На един наш брат от Пловдив, който сега си замина, му дадох един добър съвет. Казвам му: Ти имаш една луда дъщеря, прати я в лудницата, а ти иди да работиш заради Господа. Той седи и казва: „Какво ще кажат хората? Любовта ми към дъщерята е много голяма, ще я излекувам.“ – Е, как ще я излекуваш? Разгневява се дъщерята, ритва го в корема и той умира, а тя остава. Ще пратите дъщеря си в лудницата, тя е едно незаконородено желание. Ако не го

пратите, то ще ви ритне и вие ще умрете. Е, кое беше по-хубаво? По-добре дъщерята да бъде в лудницата, а той да работеше за Господа.

Та казвам: Когато ни се каже нещо, трябва да бъдем готови да изпълним Волята Божия. Ако не я изпълним, ще дойде нещо по-лошо.

През тази година ще гледате да въдворите мира, не този мир, който имате сега. Новия мир ще въдворите, при това ще гледате да въдворите Божията Доброта, не старата добродетел на света, новата Божия Доброта, и да въдворите Мъдростта, не старата Мъдрост на земята, но Божията Мъдрост, и да работите за тях.

Сега аз ви пожелавам на всинца ви през тази година сърцата ви да се изпълнят с повече, какво да кажа, повече живот или повече Любов? Какво искате – повече Любов или повече живот? – В Любовта има едно качество, то е следващото: тя е широка. Тя не вижда погрешките на хората. Тя ги вижда, но лесно ги поправя и Любовта никога не говори за погрешки. На онзи, когото обичаш, никога не виждаш погрешките, но щом се намали вашата любов, още първата погрешка, и ще я видиш. Обичаш ли някого, казваш: „Не може да бъде това за него, той е велик, такава чиста душа!“ Щом се намали вашата любов, изведнъж кажеш: „Той не бил такъв, какъвто го мислех.“ Е, от къде го намери сега това? Та ако дойде Божията Любов в нас, тази любов ще покрие всичките ви грехове. Любовта покрива греховете на хората. Тя носи Божествения огън и тя ще ги превърне в скъпоценни камъни. Бог чрез Своята Любов изчиства всичките грехове. Любовта ще има работа в нас. Тя носи Божествения огън, праведните възраства, а грешните изгаря. Тя ще превърне всичките ви грехове в качества. Та сега не плачете за вашите грехове, не плачете за вашите погрешки, но радвайте се. Защо? Защото ще ви се изяви Господ отвътре. И молете се да ви се изяви Господ. Кажете:

„Господи, ние като глупави съгрешихме, тури ни в Твоята Мъдрост. Ние нямахме повече любов, много сме жестоки, а Ти със Своята Милост, покажи ни Своята Любов и по образеца на Твоята Любов Ти ще ни простиш.“ И да видите какъв мир ще имате. И тогава, каквото Господ ви каже, да го направите, и няма да разправяте никому в света. Така ни казва Господ. Който дойде до чучура на вашата чешма, да каже: „Водата ви е хубава“, или да каже: „Този човек се е променил.“ Ти казваш: „Аз съм грешен, аз съм кален.“ Някой човек казва, че е грешен, но хората не вярват, че е грешен. Някой казва, че е праведен, но хората не вярват, че е праведен. А друг каже: „Аз съм чист и свят.“ - Какво ти чист и свят? Хората не вярват, те чувстват, че не е чист и свят. Тъй щото онова, което Бог има ву ма си заради нас, това сме ние. Да имаме Божието благословение, да имаме Божията Милост, да имаме Божията Любов, отправени към нас. И туй е спасителното място, към което през тази година трябва да вървите.

И трябва да се примирите с всички. Аз зная мнозина от вас сте разгневени един спрямо други. Ако обичате Господа, ще се примирите заради Господа, не заради някого другиго, нито за Братството или за някакъв хатър; за Господа, туй има смисъл за нас. Да кажем, против някого аз имам нещо, но казвам: „За Господа аз мога да се примиря. За Господа аз ще го направя.“ Можеш ли да го направиш, ще имаш Божието благословение. Сега ние през тази година искаме да ви опитаме всинца. И ще видим през тази година ще можете ли да се примирите. Аз както ви виждам, не сте много свързани. Слаби са конците ви. Много са слаби конците ви. Сега, не е лошо това. Ако са слаби, ще турите още конци -1 -2-3-4-5-10-15-20..., и така ще ги направите силни. Но трябва да имате една такава опитност. Сега светът нас ни атакува, казват: „Вие не сте на правия път.“ И трябва сега ние да покажем, че сме на правия път. Нас ни

казват, че ние не сме в църквата, ние трябва да докажем, че за нас не е църквата, за нас е Царството Божие. Дето е Господ, там сме и ние. Църквата лесно може да се създаде. Дето има птички, има и гнезда; дето няма птички, и гнезда не може да има, а много дървета са празни. А дето има птички и гнезда, ще има и полочки. Та казвам: За света трябва да бъдете много умни. Аз бихви навел много примери как трябва да постъпвате поотношение на околната среда. Имам един пример, мислех да го приведа в неделя на беседата, но и сега ще го кажа, той е следующият. Вие казвате: „Какво трябва да правим?“ Аз ще ви кажа какво трябва да правите. Един жив пример е това, на мене много ми е приятно да ви разправям за туй, което сега скоро ще се случи. Един български кираджия софиянец натоварва коня си с 300 кг въглища, отива към Семинарията, към нашия Изгрев. Конят бял, но е слаб, едва ли 150-200 кг може да изкара. Като идва там на ръта, пада на колене, не може да изкара колата, не може да върви. Човекът му казва: „Дяволия правиш ти, ще го изтеглиш!“ Удря го. Конят седи и пъшка, но тъй се случва, отгоре идват десетина души, млади ученици и ученички, поглеждат коня, засмиват се и всичките се налепят отзад на каруцата, помагат на коня и изкарват каруцата. Конят поглежда каква стана тази работа?Те го изкарват на равното и се връщат назад. Аз казвам: Ето една благородна черта от тези ученици. Няма никакво разпореждане, никакви заповеди, изведнъж налепят се на колата отзад и казват на коня: „Хайде напред.“ Казвам: Ето един хубав пример заради нас. И ние сега трябва да се налепим на Божествената каруца. Конят не може да тегли сам, ще се налепим всички там, и братя, и сестри, от едната страна, от другата на тази каруца и ще се изкачим нагоре. Е, сега питам: Не можем ли да направим сега колкото тия ученици? Можем, примерът е много заразителен. Та казвам ви, вижте този дух у тия, младите. Ако всички българи дойдат на тази

Божествена каруца, работите на добре ще отидат. Значи Духът е, Който работи. Туй е сега новото в света. По този случай хората могат разумно да разискват. Някой може да каже: „Кармата на коня е такава." Пък някой ще каже на селянина: „Защо ти трябва толкова кюмюр да носиш? Не виждаш ли, конят не може да тегли?" Атия, младите, изведнъж се съберат: „Ха да помогнем на коня." Налепят се отзад, бутат каруцата и изваждат колата на равно. Това го дават не ученици от Бялото Братство, не от православната църква служители, но ученици и ученички, които ходят да се пързалят, виждат коня паднал, налепят се и помагат на коня. И се смеят – кис-кис-кис. Казват на коня: „Карай нагоре, сега е леко!" И тъй, аз ви поздравявам с Новата година. Тя е влязла вече (22 ч.) два часа по-рано. Нали казахме сега: Туй, което е бъдеще за самосъзнанието, е настояще за космическото съзнание. За Божественото съзнание Новата 1927 година е вече дошла. Тъй щото ви поздравявам с Новата година. Ще се налепят всички на Божествената каруца, та дано този кон да изкара въглищата си нагоре!

Отче наш

Честита Новата година! Поздравления с Учителя

Беседа, държана срещу Новата година на 31 декември 1926 г. срещу 1 януари 1927 г., 22 ч. и 25 мин., София

1927 г.

ОТЛИЧИТЕЛНИТЕ ЧЕРТИ НА ЧОВЕКА

В света има три важни неща. Този човек, който ги знае, е щастлив, а който не ги знае, е нещастен. Този, който ги изучава, просвещава се, а който ги заминава, без да им обръща внимание, невежа остава. Може да запитате: кои са тези три важни неща? – Те имат много имена, но никой още не е казал същинското им име. Тях кръщават с различни псевдоними. Когато земеделецът пълни хамбара си с жито, за кого прави това? Когато бакалинът пълни бъчвите с маслини, а кошниците с ябълки, круши, сливи, портокали, лимони и ред други плодове, за кого прави това? – Все за някого се върши всичко това. Когато някой човек влезе в хамбара на земеделеца, или в някоя бакалница, този земеделец, както и този бакалин веднага предлагат услуги си. Защо? Защото купувачът носи едно препоръчително писмо. Търговецът отваря препоръчителното писмо и според него, или се затваря, или се отваря широко и започва да дава, да услужва най-любезно. Ако писмото му се харесва, той става много услужлив, туря от стоката си на везните, тегли и казва: пак заповядай! Кое е това препоръчително писмо за човека? – Неговото сърце. Нямате ли това препоръчително писмо, бъдете уверени, никъде в света няма да ви приемат. При който бакалин и да отидете, с който земеделец и да се срещнете, вие ще получите нещо от тях, само ако имате това препоръчително писмо. Само на такива хора се дава. Иначе, излишък в света няма. Онези пък, които нямат

препоръчителни писма, ще чакат, докато се раздаде на първите, и ако остане нещо, то ще бъде за тях.

Мнозина питат: животът не може ли да се развива и по друг начин? – Животът може да се развива само по един начин. Развиването в много посоки не е правилно развиване. Животът е изложба на великото цяло. Когато срещнете някой човек, вие търсите в него само една отличителна черта, не повече. Ние любим в човека малкото, а не многото, което той съдържа. Човекът не седи в много знания, нито в много добродетели, нито в много сладки думи, които може да изкаже. Някой човек може да напише само две думи и да му повярват, когато друг може да напише хиляда думи и пак да не му вярват. Значи, не е в многото. Някой човек като те погледне, повярва ти и те обикне. Коя е причината затова? Той казва: в лицето на този човек има нещо спокойно, тихо. Де е това спокойното, на кое място в човека седи то?

Следователно, има три неща, които отличават човека. Числото три е живо число. Аз го разделям на три части: единицата, творческият принцип на това число е горе в челото; двойката е в носа, тройката е в подбрадника, т. е. самата брада у човека. Същинският човек е поставен в челото; растенията са поставени в носа, както и в самото му лице. Под думата „нос“ разбирам и областта на скулите. Животните са поставени под носа, в брадата именно. Когато човек се умори, иска да си почине под някое сенчесто дърво. Това сенчесто дърво у човека е неговият нос. Затова, ако вие искате да си починете, вземете едно огледало и започнете да си гледате носа, да го пипате. Така вие ще си починете под вашето сенчесто дърво. Когато човек се оглежда, не иска да го виждат други хора. Той търси скрито място да се оглежда, защото там, дето има много светлина, човек не може да се види добре. Ако светлината прониква всички области на вашето тяло,

вие не можете да видите образа си. Ето защо, трябва да има нещо тъмно, върху което образът ви да се отрази.

Та когато ние казваме, че в живота на човека трябва да има скрити неща, то е с оглед на това, скритото да послужи като сянка, върху която образът може да се отразява. Без сянка хората на земята не могат да се познават. В живота трябва да има силни контрасти.

Сега хората често говорят, че трябва да бъдат добри. Добрите хора живеят в силни контрасти. Те са хора на противоположностите. Като казвам, че тия хора се движат в противоположностите, в двата полюса на живота, не разбирайте, че те са в положението на воденицата, която като мели брашното дрънка, работи и след това спира. Когато воденицата престане да работи, тя вече е умряла. Когато отново започне да дрънка, да работи, тя възкръсва. Аз не говоря за тези две състояния, в които има преминаване от живот в смърт и обратно. В живота на противоположностите не трябва да има смърт. Кое нещо е воденицата в човешкия живот? – Това е неговият стомах, който постоянно дрънка. Това дрънкане е цяла музика. Оттук ние казваме, че листата на растенията в природата говорят само за необходимостта от храна, която необходимост е присъща и на човека. За да бъде човек щастлив, той всякога трябва да се храни. Човек е едно всеядно животно, което постоянно яде. Няма даже една секунда в живота на човека, през която той да не яде. Всяко знание, всяка мисъл, всяко чувство у човека, това е един обяд. Някои казват: ние сме от тези хора, които не ядат много. Не, всеядно животно е човекът, той всичко яде. Хората страдат, понеже не си дояждат, а не си дояждат, понеже яденето не е хубаво сготвено. Защо не обичаш някой човек? Защо не го харесваш? – Не е хубаво сготвил. Четеш някой философ, не го харесваш. Защо? Защото не е сготвил хубаво. Четеш някой поет, не го харесваш. Защо? Защото не е сготвил хубаво, не описва добре

нещата. Всяка поетическа мисъл, в която има форма, съдържание и смисъл, е хубаво сготвено ядене. А засега всички хора на земята и философи, и писатели, и проповедници, и майки, и бащи са кашавари. Той вземе хартия и перо, топне перото в мастилото и пише. От такова писане каша излиза. Мастилото е маслото на яденето. Искаш ли да напишеш нещо хубаво, не взимай никакво мастило. Пиши със светлина! Нека тя ти служи вместо мастило.

Докато ние имаме повърхностни схващания за живота, всякога ще се намираме в едно вътрешно противоречие. В сегашния живот има недоимък, от който хората страдат. В света има достатъчно Любов, но малко хора има, през които тя може да минава. Затова именно повечето хора страдат от недоимък. Такъв недоимък съществува и в умствения, и във волевия живот на човека. В тия три неща именно се различават хората едни от други. Вие, за пример, имате приятел, когото обичате. Какво именно обичате в него? Някой път отличителната черта на вашия приятел е неговото чело, неговият ум; някой път отличителната черта на вашия приятел е неговият нос, неговото сърце; някой път отличителната черта на вашия приятел е неговата брада, неговата воля. Някога, обаче, отличителната черта на вашия приятел може да бъде ръката му. В този смисъл ръката представлява волева проява. И в ръката също ще намерите числото три: от рамото до лакътя, от лакътя до китката, от китката до края на пръстите. Като разглеждате пръстите, и в тях ще намерите числото три. И тъй, това, за което обичате вашия приятел е неговата отличителна черта, към която вие несъзнателно насочвате погледа си. Има хора, на които вие разглеждате задната част на главата. Защо? Защото отличителната им черта е на това място. Вие разглеждате как е устроена задната част на главата му. Казвате: тези глава ми харесва. На други хора вие разглеждате главата отстрана, на трети – лицето и

т. н. Какъв трябва да бъде погледа ви? – Хората отправят един към друг различни погледи.

Ще ви запитам: според тази дълбока наука на живота, по какво познавате, че вие сте същият човек, който бяхте вчера? Коя е отличителната ви неизменна черта? Едно време гласът ви беше тънък, слаб, вие бяхте дете. Сега гласът ви е станал дебел, ръцете ви са изменени, а при това твърдите, че сте все същият човек. Ако сте същият човек, у вас ще остане една неизменна основна черта. Коя е тази основна черта? Човек се познава по две неща: като стане сутрин, той съзнава за себе си, че е станал по-добър, или по-лош. Туй му служи за мярка. Ако няма тези две точки, той ще се забрави, не ще може да се познае. Един от видните американски философи, професор Браун, като преподавал веднъж на студентите си, объркал се и забравил, кой бил, дали е той, или не. Като анализирал известна философска мисъл, изпаднал в забрава и взел да си мисли: дали съм аз професор Браун, който преподавам на тези студенти? Като се явява такова съмнение в него, той напуща аудиторията. После влиза отново в аудиторията и запитва студентите: кога и преди колко часа влезе при вас професор Браун? Те му казват кога влязъл и кога изля-зъл из аудиторията. Питам: защо този професор Браун се съмнява? По същия начин и у вас се явяват подобни съмнения. Някой път вие съзнавате, че сте лош. Щом станете лош, не сте професор Браун. После казвате: аз не съм лош, добър човек съм. Щом сте добър, вие сте професор Браун. Как е възможно човек едновременно и на едно и също място да бъде и добър и лош?

Следователно, добротата и лошавината са две състояния, две краски на човешкото сърце или на човешката душа, чрез които човекът се познава. В същност, душата няма такива краски, тя не

може да бъде нито лоша, нито добра. В този смисъл в душата не може да съществуват контрасти. Тя седи над лошавината и над добротата.

Аз казвам: няма доброта вън от Любовта. Когато съвременните хора казват, че доброто може да съществува вън от Любовта, това не е вярно. Когато хората проявяват Любовта и живеят по нейния закон, те стават добри. Когато казвате, че някой човек е много добър, аз подразбирам, че той е човек без любов. Този човек казва сам за себе си: аз съм милостив човек, давам милостиня на хората. Казвам: ти правиш милостиня, ти си справедлив човек, защото не искаш да се урони твоя престиж. Ти си честен, не от любов към честността, но защото искаш да имаш повече клиенти в дюкяна си. Ти можеш да работиш в какво и да е направление, но докато мисълта ти е чисто материална, ти не можеш да свършиш тази работа, както трябва. Тогава ще те питам: ти професор Браун ли си? За да наречем някого човек, той трябва най-първо да бъде разумен. В какво седи разумността на човека? – Той трябва да съпоставя нещата правилно. За пример, никога не трябва да тълкувате криво поведението и постъпките на хората. Да кажем, че някой човек взима известно направление в живота си. Щом си разумен, ти не трябва да тълкуваш неправилно тази негова постъпка. Дигнеш ли ръката си, трябва да знаеш защо я вдигаш. Дигна ли аз ръката си, ти трябва да знаеш защо правя това. Казваш: този човек си вдига ръката, защото тъй пожелал. Не, това са предположения. Ако мръдна окото си, или веждата си, ти като разумен човек, трябва да знаеш чистите мотиви на тия движения. Казваш за някого: той е много смирен човек, нищо не вижда, като божа кравица. Каква ти божа кравица? Представлява се за много смирен, а всичко вижда. Пък като го сравнявате с божа кравица, питам ви: каква интелигентност може да има в една божа кравица? Най-после Господ нуждае ли се от такива божи кравици? В този

смисъл под божа кравица ние разбираме една дребна идея, която показва жертвата на Любовта. Кравата е символ на Любовта. Хората, като изгубили Любовта, създали тази малка кравичка. Когато известно желание или известна мисъл у човека е абсолютно безкористна, човек намира едно удоволствие в нея. Колкото и да е дребна една мисъл, т. е. дали тя е проявена към някое растение, животно или човек, щом е безкористна, вие винаги ще почувствувате радост. Това е според закона на Любовта.

И тъй, ние сме свързани с растенията, понеже те са съединителната нишка между човешкия живот и този на животните. Човекът и животните представляват два противоположни полюса. Разрушителните сили у човека, силите, които творят и алчността у животните трябва да преминат през растенията. Като знаете това нещо, вие трябва да пазите вашия нос, защото той е вашата интелигентност. Носът представлява горите във вашия организъм, затова не ги изкоренявайте. Изкорените ли ги, всяка деятелност у вас, всяка мисъл, всяко чувство ще престанат. Тогава вашият нос или ще се вглъбне, като охлюв, или ще се разкриви, или ще се разшири – все ще придобие известна анормалност. Стане ли някакво деформиране на носа ви, това показва, че горите у вас не растат правилно. Щом не растат правилно, вашата интелигентност се намалява, и вие нямате вече разумна връзка с живата природа. Ето защо невидимият свят съди за нашето развитие и разумност по състоянието, в което се намират нашите гори в сърцето. По отношение на невидимия свят всички наши чувства представляват долини с ароматни цветя и хубави гори с чисти, кристални извори.

Човешкото сърце е отличен оазис. Когато някой висш дух слезе на земята, той влиза в човешкото сърце да си почине. А когато иска да посети нашата култура, да види какви училища, какви театри,

какви лаборатории и библиотеки сме направили, той се качва горе в челото, по високите планински върхове. Иска ли най-после да знае, каква е икономията в живота ни, как преживяваме при домашните си, той слиза долу в брадата. Следователно, всички висши духове, които искат да проверят, как живеем, ще кацнат на брадата ни, или на носа ни, или на челото ни. В това отношение и мухите знаят този закон. Те кацват на човешкия нос. Защо? – Понеже мухата е чрезмерно активна, търси такова место, дето да остави своята енергия. Как се освобождават мухите от своята енергия? – Като жилят. По жилата на мухите се събира излишък от енергия, която като не могат да задържат в себе си, жилят и така се освобождават от нея. Те оставят по този начин тази излишна енергия в нашите тела. Това става най-често при промяна на времето. В живота ние срещаме хора, които обичат да се карат. Защо се карат те? – По същата причина, по която мухите жилят. Когато у тях се събере много излишна енергия, те търсят място да я пренесат. Как я пренасят? – Чрез езика си. Езикът на човека е неговото жило. Там се събира излишната енергия, която предизвиква отварянето на устата, и човек започва да вика, да се кара. Така се пренася тази енергия. Има и друго място, дето може да се натрупва енергията. За пример, тази вечер се прочетоха много хубави работи. Колко от изказаните мисли можахте да възприемете? Много от изказаните работи бяха за вашия ум, други – за вашето сърце, а трети – за вашия стомах. Питам ви: когато вие говорите за любовта на земята, какво подразбирате?

От ваше гледище, по какао се отличава човека на Любовта? Той е човек с прекрасен ум, с прекрасно сърце и с прекрасна воля. Когато се явите при човека на Любовта за никаква услуга, той няма да ви откаже, всякога е готов да ви приеме и услужи. Човекът на Любовта никога не се налага. И когато ви услужва в нещо, той постъпва така,

че с нищо не уронва вашия престиж. Той върши всичко, като за себе си. Ако той е богат, и вие дойдете при него, ще ви каже: „Наскоро като изучаваха живота си, разбрах, че вие сте били мой брат. Още от преди десет години аз получих от баща си 100,000 лева, като ми каза: ще дадеш 50,000 лева от тези пари на брата си. И ето, толкова години вече как ви търся, едва днес ви намерих. Вземете тези пари от брата си. Той ще ви убеди напълно в това, че сте негов брат. Как? – Ще ви докаже това нещо като окултен ученик.

И сега, ако вие разбирате живота по обикновеному, че някой ангел от невидимия свят ще слезе да се занимава с вас, вие ще чакате дълго време. Ако пък чакате да стане нещо отвътре в тялото ви, също тъй има да чакате много. Туй, което ще стане с вас, трябва да се извърши извън тялото ви. Апостол Павел имал такава опитност. Той казва: „Бях пренесен в небето, не зная, дали това беше в тялото ми, или извън тялото ми, но имам такава опитност, която желал бих всички да изпитате“. Нека у винца ви се зароди желание да се познавате. Сутрин, като станете, нека изпъкнат в съзнанието ви следните три неща: вашата мисъл, вашето чувство и вашата сила, в какъвто размер Бог ви ги е дал. Значи, станете ли сутрин, първата ви работа е да разгледате, каква нова мисъл е вложена в вашия ум; после, какво ново чувство се появява в вашето сърце и най-после, каква нова сила се проявява в вашата воля. Това трябва да става всяка сутрин обезателно! Станете ли, не бързайте! Направете един малък преглед на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля и вижте, какво ново ви е посетило през нощта. Ако не схванете тази нова мисъл, това ново чувство и тази нова сила, вие ще прекарате целия ден в един вътрешен безпорядък, и вечерта, като се върнете дома си, няма да бъдете доволен от себе си.

Тази сутрин, например, какво ни показа изгрева на слънцето? – Че и душите ни трябва да бъдат така ясни, отворени. Вие видехте, колко хубав беше този ден! Имаше ли облаци? – Не. Облаците показват мисли от груб характер. Днес нямаше такава мисли, затова небето беше чисто, ясно, и слънцето изгря свободно, безпрепятствено. След това към обед то достигна до своя зенит, пак така чисто и ясно и най-после залезе. Слънцето на физическия свят залезе, но остави у вас впечатления, които вие трябва да разработвате през тази година. Слънцето днес казва на всинца ви: „Вие трябва да имате в себе си такова ясно слънце, без никакви облаци! Вътре вие трябва да имате ясен ден, без никакви облаци и без никакъв ветрец. Не че няма да има никакъв ветрец, но той не трябва да изменя посоката на вашето движение. Вятърът духа, водата тече, а дърветата остават перпендикулярно към земята. Твърдите предмети запазват своето перпендикулярно положение към земята. Следователно, когато човек се движи перпендикулярно към земята, това движение е свойствено на твърдата материя. Движението на течностите показва живота на растенията, а движението на ветровете показва проявлението на мисълта. Човек трябва да разбира законите на вятъра; той трябва да разбира законите на водата и най-после трябва да разбира законите на твърдата материя, които действуват в самия него. Според тази наука твърдите, течните, въздухообразните и огнените вещества трябва да бъдат в известна пропорция, или в известно съотношение у човека. Никога не трябва да загасявате свещения огън на вашия живот! Кажете ли, че сърцето ви е изстинало, това означава, че вие сте загасили свещения огън на вашия олтар. Каквото и да става, никога не изгасвайте вашия свещен огън! Каквото и да става в света, слънцето може да изгрева и да залязва хиляди път, но казвам ви: не изгасвайте свещения огън на живота си! Огънят всякога трябва да

гори, свещта всякога трябва да свети и в духовния свят трапезата всякога трябва да бъде сложена, никога да се не вдига! Там няма вдигане и слагане на трапезата. Защо? – Понеже всякога трябва да се яде. Казах ви по-рано и пак ще ви кажа: ако в духовния свят изпиете всичката вода от чашата си, и чашата ви ще изчезне, всичко ще се свърши.

Сега, да дойдем до качественото знание, с което трябва да прекарате тази година. Не може да се победи каква и да е мъчнотия без един светъл ум. Човек трябва да бъде много умен и разумен. Не може да победите каква и да е мъчнотия без едно добро и устойчиво сърце. Не може да победите каквато и да е мъчнотия без една волева сила. Тия три неща трябва да имате. Когато някой ви обикне, той ви обича за тия три неща именно: за вашия ум, за вашето сърце и за вашата сила. Той ще ви обикне, а няма да ви възлюби. Обикне ли ви веднъж, дълго време ще ви обича, а Любовта ще дойде отпосле. Знаете ли кога ще дойде Любовта? Според вас кога идва Любовта? Да възлюбиш някого, значи да го обожаваш. Когато вие казвате някому, че трябва да ви люби, аз разбирам, че той трябва да ви обожава. И наистина така е. Когато залюбиш някого, ти започваш да го обожаваш. Египтяните обожаваха аписа, обожаваха и котката. Ако някой се осмеляваше да убие една котка, намираше затвора. Любовта изисква правилно разбиране на нещата. Някой ви люби, но при това вижда всичките ви погрешки. Това не е Любов. Любовта изключва всякакво подозрение, всякакво съмнение, всякакво недоволство. За онзи, когото любиш, ще жертвуваш абсолютно всичко. И когато казваме, че Бог ни люби, ние виждаме проявен същинския закон: Бог жертвува всичко заради нас. Той е създал този свят за нас, и каквото ни трябва за всеки ден, доставя ни го. От толкова милиарди години, всеки ден Бог ни изпраща своето благословение, за да задоволи

всичките ни недоволства. И почти е сполучил да ни задоволи. Вие не можете да намерите живот по-хубав от този, който имате сега. Ако мислите, че можете да любите, без да разбирате закона на Любовта, вие сте на Крива посока. В това именно седи разочарованието на двама души. Те трябва да се обожават, без да виждат своите погрешки и недъзи, но същевременно да не виждат и своите добродетели. Когато любиш някого, ти не трябва да виждаш нито добродетелите му, нито недъзите му. Тогава какво ще любиш в него? – Неговия ум, неговото сърце, неговата сила. Това е човекът. Доброто у човека се изразява чрез известни постъпки. Не мислете, че ако аз направя едно добро дело, това трябва да даде повод да ме обичате. Утре пък може да набия някого. Трябва ли в този случай да ме намразите? Ако в първия случай ме обикнете, а в втория случай ме намразите, и в двата случая не сте прави.

Сега ще се върна към главната си мистър. Ще гледате, кое указва преобладаваше влияние във всеки едного от вас: дали ума, сърцето или волята. У никой от вас умът надделява, и той казва: мисъл трябва! У някой надделява сърцето, и той казва: човек трябва да има сърце! У някой надделява силата, и този човек казва: аз трябва да работя! Човек, който говори само за работа, той е волев човек. Човек, който говори само за доброто сърце, той подразбира растенията. А човек, който говори само за мисълта, той подразбира хората. Но светът не е създаден само от хора.

Днес, при самовъзпитанието на човека не се изисква голямо усилие. Старият метод за самоизмъчване, за самоосъждане е бил временен метод само, той не е донесъл добри резултати за човечеството. Да се хвалиш или да се самоосъждаш, това са два различни методи, които не дават добри резултати. В света или ще хвалят човека, или ще го укоряват, или ще бъдат индиферентни към

него. Третото състояние е най-лошото, което човек може да преживее. В всеки даден случай аз трябва ясно да съзнавам, какво мога да направя със своя ум, какво мога да направя със своето сърце и какво мога да направя със силата на своята воля. За всичко това аз трябва да си дам правилен отчет.

Никога не трябва да се нагърбваме с работа, която не можем да свършим. За пример, вие какво очаквахте да придобиете от днешния ден? Благословение ли очаквахте? Питам ви: вие, например, кого можете да благословите? Бащата благославя само онзи син, когото люби. Той даже ръката си не туря върху онзи син, когото не люби. Кого благослови Яков? Кого благослови Христос? – Той вдигна ръцете си и благослови своите ученици, които любеше. Христос любеше Йоана, който седеше и физически по-близо до Него, защото Йоан вътрешно разбираше своя Учител. Близостта седи в разбирането. Да любиш някого, значи да го разбираш. А да оценяващ любовта му, значи да не злоупотребяваш никога с нея. Ще помните следния закон: ако имате един приятел, той ще ви обича от сутринта до обед, а вие ще възприемате; от обед до вечерта вие ще го обичате, той ще възприема. На другия ден полюсите на любовта ще се изменят: от сутринта до обед вие ще го обичате, той ще възприема; от обед до вечерта той ще ви обича, вие ще възприемате. Понякога вие очаквате само да ви обичат, търсите човек да ви обича. И намирате такъв човек. Но за да не изгубите Любовта, трябва да знаете, че в понеделник сутринта вие ще обичате, в вторник сутринта ще ви обичат, в среда сутринта ще дойде друг някой да ви обича и т. н. Затова, всека сутрин като ставате, ще се запитвате: какво трябва да правя тази сутрин, да обичам ли, или да ме обичат? Ще видите, че този закон е верен. Вие казвате: един ден, като дойде Христос на земята, ще ни научи, как да се любим. Христос по два пъти няма да дохожда на земята. Той дойде

веднъж и още не си е заминал. От как е дошъл, Той не е напущал земята и постоянно говори на хората. Когато казваме, че Христос трябва да дойде втори път на земята, това е по отношение на нашето съзнание. Когато вашето съзнание се пробуди, ще можете да изпитате великия закон на Любовта, която Христос е вложил в сърцата на хората. Всеки, който ви люби, ще запали или вашия ум, или вашето сърце. И тогава вие казвате: сърцето ми изгоря! Казвам: зависи кой ви е запалил и как ви е запалил. Ако сте барут или динамит и ви запалят, ще избухнете, ще експлодирате и от вас нищо няма да остане. Но ако ви запалят по всички правила на паленето, както Христос запалва сърцата на хората, от вас ще излиза мека, приятна светлина и топлина. Вие казвате: боли ме нещо сърцето, но приятна ми е тази болка. При такова запалване всеки човек се радва, че у него вече гори свещения огън на Любовта. Няма по-красиво нещо от този свещен огън!

И тъй, аз ви желая да добиете този свещен огън на Любовта, с който да се запалят вашите умове, вашите сърца и вашата воля или вашите причинни тела! През тази година аз искам да станете не от меките хора, но от кротките хора, да наследите земята. Кроткият човек е човек на Любовта. Ако нямате любов, не можете да бъдете кротки хора. Кротостта е качество на Любовта. Когато казваме, че някой човек е кротък, ние знаем, че той е придобил Любовта, той е придобил земята в наследство. Та каквито мъчнотии и да имате, стремете се да познаете себе си!

Може ли някой от вас да каже, каква беше главната идея в стихотворенията, които се четоха тази вечер? Кое от тях ви се хареса най-много? В първото стихотворение се чете за щастието. Как мислите, съществува ли щастие на земята? Аз ви говорих за щастието и ви казах, че ако чакате щастието да дойде в къщата ви, то никога

няма да дойде, вие трябва да отидете при него. Който дири щастието, може да бъде щастлив, но който го чака на крака да му дойде, никога щастлив не може да бъде. Щастието ще мине покрай него и ще си замине.

Това стихотворение, в което се говори за новото и старото вино, се отнася до стиха, в който Христос казва: „Ново вино не се туря в стари мехове“. При това, новото вино не трябва да ферментира. Ако вие имате мисли, които ферментират, те са в състояние да пукнат меховете. Защо е нужно за хората ново вино? Виното не трябва да ферментира! Тъй и човекът никога не трябва да ферментира. Той трябва да си остане винаги млад. Ако човек от раждането до смъртта си остане все сладък, това показва, че той никога не е ферментирал. Ако пък се вкисва в живота си, това показва, че той е ферментирал. И религиозните хора могат да ферментирате. Когато искате да ги запазят от ферментация, турят ги в бутилки, запушвате ги, за да не влизат в тях тия бацили, които са причина на ферментацията. Има известни мисли у човека, които съдържат в себе си такива сокове, които лесно ферментирате. Преди няколко дни един млад брат казваше: „Остаряхме ние вече!“ Защо е остарял? – Понеже не може да люби, пък и няма кого да люби. Това означава старостта. Щом старият има кого да люби, подмладява се. Любовта подмладява хората. Та когато някой човек каже, че е остарял, това показва, че той е изгубил своите мисли, чувства и своята сила и сега не му остава друго, освен да чака смъртта си. Това е най-лесното. Смъртта не дава пет пари за човека. Тя не само че не го цени, но ще накара близките му да му направят ковчег, да го приготвят за онзи свят. Близките му, обаче, ще кажат: сега ли намери да умира? Да, но смъртта не плаща нищо, тя не иска нищо да знае. Казвам: не е време за умиране. Човек тъй трябва да се пресели от този свят, че да не плаща нищо. На земята ще остави

само горните си дрехи, а със себе си ще вземе най-същественото. Но да оставим тия неща, те са алегорични работи.

Човек трябва да люби! Когато казвам, че човек трябва да люби, не се плашете. Вие трябва да разбирате правилно Любовта; трябва да я освободите от всички по-сторонни възгледи, от всички качулки, панделки, с които сте я натоварили. В Любовта има светла мисъл, светло сърце и светла сила. По това именно се отличава Любовта. Тази светла мисъл ще извърши всичко заради вас. И светлото сърце ще извърши всичко заради вас. И светлата сила ще извърши всичко заради вас.

И тъй, запомнете всичко това, което ви казвам. Вие питате: обича ли ме този човек? Щом ви обича, Бог е, Който обича, не се съмнявайте! Помнете следното нещо: човек не може да обича. Човекът не е Любов. Той още не се е научил на този закон. Човекът може да те обича, но той е само носител на Любовта! Само Бог е Любов. Следователно, когато казвате, че обичате някого, тогава ще подразбирате, че Бог се проявява чрез вас. Когато някой ви обича, пак същият закон действа. Ще знаете, че Бог се проявява чрез вас и няма да се съмнявате. Господ казва: „Утре, като се явят облаците и засенчат слънцето, вие не можете да обичате. Лъчите не могат да проникнат през облаците“. Който има любов, трябва да се качи над облаците. Момата, която обича възлюбения си, напуща бащиния си дом и отива при него. По същия начин, ако ти обичаш Бога, ще напуснеш земята, твоята бащиния и ще се качиш над облаците. И тогава няма да се страхуваш, че слънцето ще се засенчи. Ти си у дома си вече.

Като ви говоря за Любовта. вие си представлявате като обект на тази любов някой човек. Затова никоя сестра, например, ще каже: едно време имах един възлюбен, но го изгубих вече. Не, това не е било никаква любов. Той е бил един актьор на сцената. Ако този

човек през целия си живот не е готов да сподели с тебе всички тягости и скърби, той не те обича. Човекът, който ви обича, дето и да се намира, в Америка, в Африка било, всякога ще ви изпраща своята мисъл, своята сила. За Любовта времето и пространството нямат никакво значение. За онзи, който люби време и пространство не съществуват. В този смисъл всеки човек може да люби и то всички хора. Като живи единици, всички хора съставляват нещо красиво.

Моето желание е да се зароди у вас красива мисъл. Та като се събудите сутрин, схванете най-малкото в себе си, но това, което е мощно: мощната мисъл, мощното сърце и мощната воля. Вие често казвате: аз не искам да бъда под влиянието на когото и да е, искам да бъда господар. – Никога не можете да бъдете господар. Всеки човек, който иска да бъде господар в света, непременно¬но ще бъде роб. Аз бих желал да видя някой човек свободен. Няма свободни хора в света. Никой цар не е свободен. Никой учен човек не е свободен. Свободата седи в следното: Бог да живее в нас, и ние да живеем в Бога. И Христос казва така: „Аз съм в Отца си, и Отец ми е в мене“. Това е великата свобода на живота. Човек трябва да подвържа това си състояние при всички скърби и страдания. Чухте, какво се каза в едно от стихотворенията тази вечер: „Ако съм поет, бих възпял скръбта и страданията.“ Да, така е, скръбта и страданията се понасят само с Любовта. Тъй мисли само любещия човек, а човек, който няма любов, даже и с малкия си пръст да го докоснете, ще каже: втори път не искам да те видя!

Та сега смело мога да ви кажа, че днешният изгрев на слънцето е от извънредните. От как е започнало нашето дело, почти не е имало такъв изгрев. Той е епохален. Ще видим какъв ще бъде изгревът следната година. Каквото успяхте да възприемете тази сутрин, то ще бъде за вас благословение. Аз мога да уподобя днешния изгрев на

Божията Любов. Желая на всички ви да мязате на днешния ден, да носите благата на този ден и да се проявите тъй, както слънцето се прояви днес.

И тъй, бъдете уверени, че всичко, каквото искате, всичко, каквото мислите, всичко каквото чувствувате, ще бъде. Като казвам, че ще бъде всичко, което искате, какво подразбирам? – Ще бъде всичко онова, което ние искаме, и което Господ иска. Яко ние правим всичко онова, което и Господ прави, ще бъде. И най-после, всичко онова, на което Бог е турил начало в света, на което и ние сме турили начало, ще бъде. Правилно трябва да разбирате, какво значи да искате и да се осъществи вашето искане. Значи, ще бъде, т. е. ще се реализира само онова, в което има съгласие между Бога и вас. Искате ли това, което Бог иска, ще бъде! Вършите ли заедно с Бога това, което Той върши, ще бъде! Туряте ли начало на нещо, на което и Бог туря начало, ще бъде! Когато се реализира всичко онова, което Бог е намислил да направи, ще опитате думите на апостол Павел, който казва: „Нито око е видело това, което Бог има да направи; нито в ума на човека е идвала мисъл за това, което Бога е приготвил за тези, които Го любят“. Днес всички съзнателни хора се приготовлявате за този славене ден. Яко Любовта ви посети сега, когато не сте готови, вие ще се прострете на земята и ще кажете: стига Господи, не мога да издържам! Така е, вие не можете да издържите даже една минута на Любовта. Тя изисква герои хора. Вие ще се разтопите от нея като лоена свещ. Ние, обаче, не искаме да се разтопите, но да се разгорите и да светите. Топенето на свещта показва, че не е доброкачествена. Затова ние искаме да се запалите, да горите без да изгаряте и от вас да излиза топлина и светлина.

Аз ви поздравлявам с новата година на Любовта! Желая ви да бъдете тъй ефирни, както Любовта, и слънцето на душата ви да

изгрева и да залязва тъй, както днешното слънце изгря и залезе! Само Божията Любов е Любов.

Беседа, държана от Учителя на 22 Март 1927 г., 6:00 ч., вторник, в гр. София – духовната година.

ОТВОРЕНИТЕ ОЧИ

Имайте предвид, че изтеклата 1927 г. беше сляпа по отношение вас и вашите постъпки, но настъпващата 1928 г. има две очи. А всяка година, която има две очи, тя зорко бди върху делата на хората. Следователно тази година може да ви донесе много радости, но ако сте невнимателни, тя може да ви донесе и много страдания. Ако турите осморката в хоризонтално положение, тя представлява човешките очи. Общият сбор на цифрите в 1928 г. дава числото две: 1 + 9 + 2 + 8 = 20 = 2. Числото 2 представлява Божествената съкровищница – богатствата, които Бог раздава. Но там, където има богатства, всякога има и спорове.

И така, ако очите ви са отворени, вие ще използвате разумно богатствата, които Бог ще ви изпрати през новата година. Ходите ли обаче по ума, който сте имали през изтеклата 1927 г., богатствата ще минат и заминат покрай вас, без да ги използвате разумно. Ето защо бъдете внимателни през тази година, защото Господ ще гледа през две очи. Щом е тъй, и вашите очи трябва да бъдат отворени. На когото очите са отворени, и Божието благословение ще дойде върху него. На когото очите са затворени, Божието благословение ще мине покрай него и ще го отмине, и той всеки ден ще остава със своята празна торба.

Та казвам: Използвайте разумно всеки ден от годината, защото не се знае колко ще живеем на земята. Другите неща, които имате в живота си – грижи, смущения, противоречия и тем подобни – не могат да се разрешат, ако нямате онази вътрешна интензивна връзка, която човек трябва да има с Първото начало на живота. Аз употребявам думата „Първо начало на живота“ вместо думата Бог,

защото от дълго употребление хората са я изопачили. Често хората мислят за Бога като за нещо физическо, всъщност Бог е Първото начало, което осмисля живота. Няма по-красив момент за човека от този да почувства за една минута поне присъствието на това Първо начало в себе си. То внася мир, радост и светлина в душата на човека и тогава той разрешава правилно всички въпроси в живота си, при което в него се заражда едно възходящо чувство и сила за работа, без да се спъва от своите външни и вътрешни изпитания.

Та казвам: Божията Любов е Любов, която преодолява всички мъчнотии. Само Божията Любов няма дефекти. Любов, която се помрачава, не е любов; любов, която се размътва, не е любов; любов, която отслабва, не е любов. Това са само афекти, чувства. Това, което остава едно и също при всички условия в живота на човека, бил той богат или сиромах, силен или слаб, здрав или болен, е Божествена Любов. Божествената Любов никога не се мени – тя винаги остава една и съща и по смисъл, и по съдържание. Божествената Любов има качеството да се разширява, т.е. да изменя своята форма. Като не разбират качеството на Божията Любов, хората казват, че тя се изменя, всъщност в тази Любов има вътрешно разширение. Вследствие на това, когато очите на хората са отворени, Божията Любов внася в тях мир и радост, а когато очите им са затворени, тя внася в тях смущения и скръб.

През тази година гледайте вашите врати и прозорци да бъдат отворени, та като мине Божествената торба с богатствата покрай вас, да си поискате от Божествените вестители. Който иска, той винаги получава. Законът е такъв. Някой казва: „Господ знае от какво имам нужда и ще ми даде нужното.“ Не, дава се само на този, който иска. Никой Учител в света не се натрапва на ученика си, но ученикът сам трябва да похлопа на вратата на Учителя си. Тогава Учителят ще

отвори Божествената съкровищница и ще му даде от богатствата, които са в нея. Кога получава детето храна? – След като плаче дълго време пред майка си. Тогава майката му дава. Кога получава петелът храна? – Когато кукурига известно време пред вратата на господаря си. Тогава сърцето на господаря му се отваря и му дава храна. Някой казва: „Човек не трябва да иска." – Не, едно от качествата на великия живот, към който се стреми човек, е искането. Значи човек трябва да иска. Аз не говоря за просията. Да проси човек, това е нахалство. Да искаш, значи душата ти да е пълна с желание да учиш. Ти можеш да искаш само от приятели, ти можеш да искаш само от баща си и от майка си. От неприятеля си можеш да искаш само ако си изпаднал в плен, да ти подари живота. Затова казва Христос: „Хлопайте, и ще ви се отвори, търсете, и ще намерите; искайте, и ще ви се даде!" Това изисква разумният начин на живеене. Вие трябва да разбирате правилно какво значи да се молиш и какво да искаш. Сега Бог ви изпитва дали ще искате, или ще се молите Кой се моли? – Грешникът. – Защо? – Защото греши. Щом се молите, вие сте в положението на грешниците. Тогава не можете да искате.

И тъй, първата фаза в живота на хората, докато са грешници, е да се молят. Щом отношенията на хората към Бог станат правилни, те са вече праведни, влизат във втората фаза на живота и тогава те ще искат. За тия хора Господ казва: „Преди вие да искате, Аз ще отговоря на всички ваши желания."

Аз ви желая да завършите с първата фаза на вашия живот – с молитвата, с моленето и да започнете втората фаза – да искате. Докато човек греши, молитвата е необходима за него като средство за лекуване. Когато говоря за лекуването, подразбирам, че човешката душа трябва да се изчисти от онези наслоявания, утайки на греха и като се изчисти от него, минава във втората фаза.

Та сега вие ще искате, а като завършите с искането, ще дойде нещо по-хубаво. Какво ще бъде това нещо? Идната година като видя дали очите ви са отворени или не, ще ви кажа какво ще бъде това нещо, което е по-хубаво от искането. През тази година искам от вас три неща: да хлопате, да търсите и да искате. Не искам нито един от вас само да се моли.

И тъй, желая всички Божии благости да ви посетят тази година и да внесат мир и радост в душите ви!

Беседа, държана от Учителя на 31.XII.1927 г., 24.00 ч., по случай посрещането на Новата 1928 година в София.

1928 г.

ПЪТЯТ НА ГЕРОИТЕ

По отъпканите пътища лесно се ходи, но по пътя, който сега се проправя, ходят само герои. Оттук имайте предвид колко време е употребил Бог, докато създаде вселената, докато нагласи времето и момента за дохождането на всичките хора по лицето на земята, да ги постави в техните съответни гами. Каква велика хармония и музика има в това, хиляди и милиони хора да изразят своя живот – всеки на своя час и на своята определена минута. Животът сам по себе си е най-хубавата песен. Когато хората на земята страдат, пъшкат и изпитват най-големите горчивини, ангелите на небето се радват и изпитват най-голяма приятност. Радват се, защото разбират дълбокия смисъл на страданието, знаят, че в него се крият благата на човечеството. Това съчетание между скръбта и радостта съставлява вътрешния израз на една музикална пиеса. В скръбта има голяма дълбочина, великите идеи се раждат след големите скърби. Радостта е външен израз на живота, а скръбта е вътрешен израз на живота. Радостта може да се оприличи на млада мома, а скръбта – на майка с деца. Радостта отива при баща си натруфена, облечена по всички правила на модата. Докато е у дома си, тя с радостна, весела, всички я обичат. Щом се ожени и излезе вън от къщи, тя е скръбна и за себе си, и за окръжаващите. Докато сме в рая, ние сме радост и за себе си, и за окръжаващите. Щом излезем от рая, сме скръб и за себе си, и за всички.

Наблюдавайте колко минути сте радостни през деня и колко минути сте скръбни, мрачни. Наблюдавам проявите на една от изгревските котки. Влезе в стаята ми, понамести се тихо до печката и заспи. Изведнъж скочи, поогледа се наоколо, и пак заспи. Защо се стряска? Присънила ѝ се мишка или птичка.

Какво представляват сънищата? Защо човек не може да спи спокойно? Нали казвате, че земният живот е като сън. Действително обикновеният живот на хората е като сън, продължителен сън. Но има разлика между спящия живот на земята и този кратък сън, който хората прекарват вечерно време. При сегашните условия на живота ние сме дошли на земята да се учим. В това състояние на развитие, в което се намират съвременните хора, те още не са приложили нищо, за да могат да се върнат на небето, откъдето са излезли. Във вечността нещата не се повтарят. Няма два еднакви момента в природата. Ти не можеш да се върнеш на старото място, от което си излязъл, докато не придобиеш нещо – непременно трябва да има някаква разлика между първото положение, при което си излязъл, и второто положение, при което се връщаш. Ако при сегашните условия някой иска да се върне на небето такъв, какъвто е излязъл, той ще бъде най-нещастният човек. По същия закон, ако някой човек е болен и излезе сред природата, колкото и да е красиво, колкото и слънцето да грее приятно, колкото птичките да пеят весело, колкото и изворите да шуртят красиво, този човек все ще бъде недоволен, все ще има нещо да го смущава. Този човек, за да разбере красотата и величието на природата, трябва да се освободи от своето болезнено състояние.

Значи, за да може човек да проникне в духовния свят, той трябва да бъде здрав, защото този живот е живот на интензивна деятелност. Под думата „здраве“ се разбира свежест. Само свежият човек е напълно здрав. Грешният човек пък губи своята енергия безразборно,

вследствие на което той е лишен и от здраве. Можем да заместим думата „здраве“ с думата „свежест“.

Вие питате защо хората губят своята енергия и своето здраве. Защото не разрешават правилно задачите в своя живот. Например, когато хората се намерят в известни изпитания, те не трябва да питат защо е дошло изпитанието, но да мислят как да излязат от него, какво се изисква от тях, за да преодолеят изпитанието.

Да допуснем, че по погрешка сте хванали кривия път. Какво трябва да правите? Най-напред ще търсите начин как да излезете от този път, а след това ще питате кой е правият път и по него ще тръгнете. Има ли смисъл, след като сте вървели в кривия път, да питате защо и за какво сте попаднали в него? Трябвало е да мислите в началото, преди да попаднете в този път, но сега, след като сте влезли в него, след като сте дошли до края, няма какво да питате защо сте влезли в този път, но трябва да действате да излезете навън и да поемете правия път.

Първият важен въпрос за вас е да намерите краткия път към небето. Пътят към небето ще ви изведе на правия път. Мнозина питат защо са дошли на земята. Рекох, ти си дошъл вече, не питай защо си дошъл на земята, но ако трябва да разрешиш някой въпрос, той е следният. По кой начин можеш да прекараш живота си на земята, в каквото и положение да се намираш, как да се справиш с доброто и злото. Можеш ли да прекараш живота си, тъй както Бог го изисква? Тази е главната мисъл, която трябва да ви занимава и която трябва да приложите тази година в живота си. Разрешите ли този въпрос правилно, вие ще може да уякнете.

Да можете да живеете правилно и в съгласие със законите на разумната природа – в това седи вътрешната философия на живота. Често вие не можете да различавате известни ваши състояния и

вследствие на това страдате. Аз наричам някои от тези състояния лукави състояния. Нещо в тебе вътре те дразни и ти казва: „Не стой като овца, махни с ръка, тупни с крак, повиши тона на гласа си, закани се, че ще направиш това, онова и т.н.“ Друго нещо в тебе тихо, спокойно ти казва: „Остави това настрани, недей се смущава!“

Отгде идват тези две състояния в човека? Нито едното, нито другото състояние е твое. На какво се дължи напорът или напрежението на парата, която се намира под калпака на някой парен котел? Огънят ли е причина или самата пара? Истинската причина за напрежението на водните пари лежи в човека. В дадения случай водата и огънят са наблизо един до друг, но те не се спогаждат. Водата не търпи огъня близо до себе си, тя не го иска. Огънят се влюбил в нея, иска да я хване, да я застави да го обикне, но тя му казва: „Не те искам!“ Тя търси път да излезе навън, да се освободи от него, но той ѝ казва: „Докато си тук, аз ще ти дам един урок, ще те заставя да свършиш една работа.“

По същия начин някои от вас се намират в положението на водата. Какво трябва да правите? Ще завъртите крака на колелото, ще излезете навън и след това ще кажете: втори път не слизам в този котел. Мислите ли, че положението на огъня е приятно. Той, като изгори, казва: „Всичко се свърши с мен, дадох всичката си енергия, станах на пепел.“ Положението на водата е по-добро, тя се превръща на пара и отива в пространството. Огънят казва: „Да се влюбиш, това значи да изгубиш силата си, да превърнеш на пепел всичко и да те изхвърлят на пътя.“ Казвам, да, това е любовта на пепелта. Огънят и водата са две различни категории вещества. Всеки огън, при който се получава пепел, седи по-ниско от водата, обаче всеки огън, при който не се получава пепел, седи по-високо от водата.

И тъй, има много категории огън, онова, което хората наричат страсти, то е огън, при който остава пепел. Когато говорим за Божията любов, ние разбираме огън, при който не остава никаква пепел. В проявите на тази любов има абсолютна хармония. Когато водата се намира под действието на този огън, тя не излиза навън и котелът не се пръска. В този случай водата е носителка на живота. За тази вода именно Христос казва, че тя е живият извор. Тази вода извира само под влиянието на Божествената топлина. Тази топлина е носителка на Божествената любов, даже и в най-малък размер. Ето защо, когато човек се приближи при някой извор, който блика, той изпитва едно приятно чувство. Това извиране на водата, която идва нейде от дълбочината на земята, внася в човека красиво и възвишено чувство.

Мисълта на човека трябва да бъде като този извор – непрестанно да блика. Тя не трябва да потъва в земята, а винаги да върви нагоре. У човека има мисли, които потъват надолу в земята, а има и такива, които отиват нагоре, бликат като водата на някой чист планински извор. Добре е нашите мисли да извират и постоянно да отиват нагоре. Първото необходимо нещо за всинца ни е да опитаме сами плода на нашите мисли и чувства и след това, като се убедим, че не са първокачествени, да ги предложим и на слугите, като кажем: „Ние ви предлагаме от тези плодове, опитали сме ги и намираме, че са първокачествени.“ Те са Божественото благо у нас. Ти пръв опитай най-хубавото в себе си, което Бог ти дава, задръж част от това изобилие в себе си, а останалото изпрати вън в света, да се поддържа. Много от нашите мисли са плод от мисълта на по-висши същества. Когато някоя семка от тия плодове попадне в ума, в сърцето или душата ни, тя вече сама по себе си се организира. Това са Божествени идеи, които проникват у нас, те са голямо богатство. Ако всеки ден

във вашата душа прониква по една от тези малки скъпоценни мисли в продължение на десет години, вашият живот коренно ще се измени.

В този живот всички хора – и религиозни, и светски, търсят външни блага. Трябва да знаете обаче, че благата ще дойдат след завършването на живота. Щастието, което търсите в материалната страна на живота, но то подразбира материални блага на земята. Щастието не може да съществува без материални блага. Значи човек може да бъде щастлив само след като завърши своя живот. Затова не търсете щастие на земята, но търсене Божественото, доброто, красивото, разумното. То подразбира един велик процес на усъвършенстване. Блажен е онзи човек, който постоянно се усъвършенства, защото той никога не остарява.

Блаженството е процес на душата, която постоянно расте. В него се крие вечната младост. Щастието може всеки момент да се изгуби и човек да бъде отново нещастен. Затова се казва, че човек на земята не може да бъде щастлив. Щастието на земята е постижимо относително, когато блаженството е постижимо напълно. Всеки верующ човек трябва всеки момент да се стреми към блаженство. То е благото на живота. Христос казва: „Блажени верующите, блажени милосърдните, блажени кротките, защото те ще наследят Царството небесно.“ Къде ще проявите кротостта? Срещу кротостта трябва да се яви нещо противоположно. Срещу всяка добродетел лежи нещо противоположно ней, от друго естество. Любовта има своя противоположност, вярата, добродетелта, мъдростта имат свои противоположности. Светът е построен върху тия противоположности. Бог едновременно е създал и ада, и рая. Той е създал и жителите на ада. И едните, и другите действат свободно, по избор, но техните мисли, чувства и действия се контролират, хармонизират, като се използва разумно едната и другата страна.

Ако ме разбирате правилно, ще разберете и смисъла на стиха от Писанието: „Всичко съдейства за добро на ония, които любят Господа.“ Не се плашете от лошото, което ви сполетява в живота. Случват ли ви се страдания, за ваше добро са. Изгубите ли вярата си, за ваше добро е. Разгневите ли се, за ваше добро е. Това са временни състояния. За ваше добро са, все ще научите от тях нещо. Това че сте изгубили вярата си, е едно мъчително чувство. Всичко, което човек изгуби, може да го намери. Но допусне ли в себе си мисълта, че изгубеното не може да се намери, той е на крив път. За пример някой казва: „Изгубих живота си.“ Но животът не може да се изгуби. Той е излязъл от Бога и в Бога ще се върне. Всичко хубаво ще се върне към Бога. При това вие трябва да знаете, че сте заобиколени от много разумни същества, които следят за всички, те са свидетели на всичко, което се върши в света. Мислите ли, че тези същества, които ви любят, спят? Мислите ли, че майка, която обича своето дете, ще спи, когато то е в някаква нужда? Не, тя постоянно бди върху него. По същия начин бдят върху нас всичка същества, които ни любят. Ако ние заграждаме с плет, със стени нашите къщи, мислите ли, че онези, които ни обичат, няма да турят една такава ограда наоколо ни?

Вие трябва да държите тази положителна мисъл в ума си. Често вие прекъсвате връзките с невидимия свят, с онези светли същества, които ви любят, и по този начин се разколебавате в живота си. В своите наблюдения аз съм виждал силни натури, с твърди убеждения, постоянни, които обаче, като дойдат до големи изпитания, се разколебават. Когато човек започне да се плъзга, да пада, нека се остави да падне до дъното, а не само до половината. По-надолу от дъното той не може да падне. Ако пътят за един висок връх е през някоя дълбока долина, слез до дъното на тази долина, за да поемеш после към върха нагоре. Ако правиш опит, прави го докрай.

Ще кажете: „Това е странно.“ Не, когато съзнанието на човека е будно при такъв опит, той ще научи много нещо. И това вече не е падане, а слизане. Затова казвам, ако слизаш, слез до дъното. Първата мисъл, която постоянно трябва да държите в ума си е, че Божествената ръка, Божествената сила крепи всяка душа. Тя е свързана посредством една нишка с невидимия свят, затова никога не може да убегне от Божествения промисъл. Понякога казвате: „Аз ще напусна живота на земята.“ Аз зная къде ще отидете. Напуснете ли земята, вие ще отидете в ада. Адът е един голям град с много улици. Там хлябът се продава много скъпо, а водата мъчно се доставя. След като си жадувал два-три месеца, трябва да раздадеш всичкото си богатство, за да се намери някой да ти донесе една чаша вода поне. Адът е място за богати хора, а не за сиромаси. Който иска да отиде в ада, трябва да има много пари. Който е сиромах, трябва да живее на небето. Небето е място за сиромаси – там се отива без пари, там може да се живее на кредит. Който е богат и пожелае да слезе в ада, нямам нищо против, нека отиде там. Сиромахът обаче да не прави този опит. Като спечели много пари, ако иска да слезе в ада, може да направи този опит.

Как ще разберете мисълта на Христа: „По-лесно ще влезе камила в иглено ухо, отколкото богатият да влезе в Царството Божие“? В този стих не се говори за влизане в ада. Аз ви казах, в ада може да влезе само богатият. Там са нужни пари за ядене и пиене – навсякъде скъпо се плаща. Вследствие на това и най-богатият човек, като поживее няколко минути в ада, банкерите го обират, той започва да обеднява и става страдалец и чака час по-скоро да го изпратят на земята. За тази цел съществуват специални комисии, които гледат да оплетат хората на земята, заставят ги да се женят, за да се преродят чрез тях. Идват на земята, за да забогатеят отново. Сиромасите, които идват от ада, са

опасни хора – да те пази Господ от тях. Те са били някога богати хора, но днес по-лоши хора от тях няма.

Затова и в Писанието се казва: „Пазете се, когато лошите хора на земята се увеличават.“ Тези хора могат да влязат в тялото ви, а могат да се промъкнат и в ума ви като мисъл и в сърцето ви като чувство. По този начин те внасят такива раздори, такива противоречия, съмнения, злоба, че ви обръщат с главата надолу. Наблюдавам как една сестра днес се намира на третото небе, тъй вдъхновена и радостна е, но след ден-два я виждам посърнала и обезсърчена. Какво има? „Изгубена съм!“ Аз си мисля, при тази сестра е дошъл някой сиромах от ада. На този сиромах и всичкото си имане да дадеш, не си в сила да го направиш щастлив, той все ще е недоволен. Това е опитност, през която всички ще минете. Затова ви трябва учител в света. Той да ви води в пътя, който трябва да минете. Значи иска се разбиране на Божествения живот.

И тъй, използвайте изобилието, което ви носи новата година. Знайте, че всичко, което става в света, не е произволно. Страданията, мъчнотиите, нещастията се явяват като естествено последствие на стремлението ви да търсите лесния път. Вие искате да бъдете самостоятелни и търсите начин да живеете вън от Бога. Искайте да бъдете самостоятелни, независими от другите хора, но никога не искайте да бъдете независими от Бога. Спазвайте следния закон. Всеки, който иска да се усъвършенства трябва да има връзка с Бога, с цялото. Влезе ли у вас мисълта, че можете да живеете без него, върху вас ще дойде най-голямото нещастие. Мислите ли така, ще изгубите връзката си с цялото. Каквото и да става в света, дръжте тази връзка. Богат ли си, или сиромах, учен или прост, каквото и положение да заемаш, дръж връзката с великия извор на живота и не се бой.

През тази година желая на всинца ви да държите връзката си с Бога. Тази година искам да се роди у вас новата мисъл. Да се свържете не с богатите в ада, но със сиромасите на небето. Те на небето са сиромаси, но дойдат ли на земята, носят пълни торби. Богатите от ада, като дойдат от ада, носят празни торби. На нас не ни трябват просяци с празни торби. Ние искаме хора с пълни торби. Ние искаме крушата да бъде пълна с плодове. Кой от вас би искал крушата да не роди плодове? Или лозата му да бъде безплодна? Кой от вас би искал кесията му да е празна или главата му да е празна? Кой от вас би искал стомахът му да е празен? Не са ни нужни празни торби. Мнозина от вас съм чувал да казват, че животът е грозен. Не, животът има пълнота в себе си, но тази пълнота се добива само ако човек е във връзка с цялото. Имате ли тази връзка, вие ще влезете в новия живот. Като говоря за живота, аз не разбирам само външната му страна, но и вътрешната. Схващате ли така живота, вие ще знаете, че при каквито и условия да попаднете, Бог всякога ще ви помогне. Величието на Господа стои в това, че и при най-трудните условия може да ви помогне, да ви извади от тия лоши условия, да ви даде знание и мъдрост. Ако вие уповавате на Господа, където и да сте, той ще превърне и най-лошите условия в добри и ще ви съдейства така, че всичко да се превърне в добро. Като излезете от тези условия, ще му благодарите. Аз желая и най-лошите ви условия да се превърнат в добри. Имайте вяра, че Бог ще изведе всинца ви на правия път. Той няма да остави нито една душа в тъмнина.

В Откровението се казва: „Чух цялото мировъздание да слави Бога.“ В края на краищата, когато Бог примири всички хора помежду им, когато ги извади от лошите условия, те ще могат да славят Бога. Вие ще имате страдания, но след страданията ще имате радости и ще изпитате Божията любов, мъдрост, истина, правда, Божието

милосърдие. Той ще ви даде всичко, каквото е нужно, ще ви помага във всички предприятия, във всички падания и ставания. Той е единственият, който може да ви извади от трудните условия и да ви ръководи в новия път.

Сега задръжте тази хубава мисъл в себе си – връзка с Бога, че като се срещнем, да знаем, че всички имаме тази връзка. Тя ще ни помогне да трансформираме всички отрицателни състояния. Ако понякога сте лоши, то е по причина на това, че сте бедни. Бедността е празна торба. Невежеството е празна торба и всички недъзи, всички отрицателни качества са празни торби. Съмнението, злобата, лъжата, безнадеждността, омразата – това са все празни торби. Щом сърцето се изпълни с любов, то е пълна торба, затова сърцето на човека трябва винаги да е изпълнено с любов. Някой казва: „Сърцето ми е грешно." Щом е грешно, изхвърли греха навън. И на това празно място постави любовта.

Ще ви прочета 2. послание Петрово, 2:13–20 стих. То се отнася до жителите на ада. Апостол Петър описва влиянието на жителите на ада. Те влизат в умовете на хората и постоянно им говорят и развращават. Някои лесно се поддават и пропадат. Често пъти човек дохожда в стълкновение с тях.

Ще ви прочета и 2. послание на Йоана. Той пише за жителите на небето какви са, как живеят и т.н. Те са силни и побеждават.

През тази година гледайте да разпознавате тия състояния, които постоянно ви провокират, както и мислите, които проникват през вас. И най-после, използвайте вашите опитности. Когато една работа може да се свърши от трима души, а само единият от тях казва, че може да я свърши, той се намира в лъжливо положение. Ето защо, когато се намирате в трудно положение, употребете следната формула. Господи, ти всичко можеш. Твоят дух, който си изпратил да

ме ръководи, чрез тебе всичко може. Така е, когато Бог всичко може. Духът, който произтича от него, всичко може и аз чрез духа, който ме ръководи, всичко мога.

Кажеш ли, че всичко можеш, без да имаш предвид Бога и неговия дух, ти си на крив път. Мойсей само веднъж си позволи да каже: „Аз не мога да поискам вода от тази канара?“ И не можа да влезе в Ханаанската земя. Мойсей беше велик пророк, но само заради тези думи, които отправи към евреите, и не прослави Бога, отдели се от цялото и не можа да влезе в Ханаанската земя. И той трябваше да дойде на земята, за да изкупи своите прегрешения, и понесе много страдания и хули. След много мъчнотии все пак успя да влезе в Ханаанската земя. Мойсей и Илия бяха едно цяло. Мойсей беше по времето на Христа. Илия и Йоан бяха едно цяло. Щом Мойсей първоначално се подхлъзна и не можа да влезе в Ханаанската земя, колко повече един обикновен човек ще може да влезе в обетована земя.

Затова и пред каквото и положение да се намерите, ще казвате: Господи, ти всичко можеш. И твоят дух, който излиза от тебе, всичко може. И аз чрез духа, който ме ръководи и упътва, всичко мога.

Питате ме кога да произнасяте тази формула. Когато се намерите в най-трудно положение. Произнесете тази формула един-два пъти, три пъти, докато победите. Приятно е човек да побеждава. Лошо е, когато само губи. Лошо е човек да губи присъствието на духа, когато губи смисъла на живота, когато губи силите си, светлината си, тогава всичко наоколо му се вижда опако: хората лоши, никой не го обича, смъртта скоро ще дойде. И почва да търси начин да избяга от всичко. С бягане работата не става. Ако бягаш, в ада ще отидеш. Ако се качваш нагоре, в небето ще отидеш. Турците имат една поговорка за

бягането и котката. И наистина, като подгониш една котка, тя хуква да бяга из къщата, из двора и като погледнеш, скрила се в плевника.

По същия начин и вие казвате: „Да бягаме!“ С бягане въпросите не се разрешават. Къде ще бягате? Да отидете при Бога, разбирам.

Оставете бягането, но кажете в себе си: Колкото и да е противна тази работа, аз ще я свържа с Бога и с духа, който ме ръководи!

И тъй, при всички трудни условия на живота си употребявайте дадената ви формула.

Тази беседа, който желае, може да я препише ръкописно за себе си, но не и на пишуща машина. Няма да я печатате.

Беседа на Учителя, държана на Бъдни вечер, 6 януари 1928 г., София – „Оборище“ № 24

ИЗГРЕВИТЕ НА СЛЪНЦЕТО

Тази година трябва да имате предвид законите на природата, в които цари абсолютна свобода, и вашите отношения към тези закони.

Какво нещо е правилното разбиране на известна Божествена идея? За да дойдете до Божествените идеи, вие трябва да започнете най-първо от елементарните, от видимите, от чисто физическите работи. Забележете, например, при процеса на яденето, храната, която слиза в стомаха, върви по свой определен път, но при движението си надолу, тя среща и един кръстопът. Преди да слезе храната в стомаха, среща отверстието на дихателната система, и ако попадне там, последствията ще бъдат лоши. Това не е правилно разбиране, това не е правилният път в движението на храната. Тя трябва да отиде на своето местоназначение.

Дойдем ли до човека, и в неговия живот има две разклонения: едното води към физическия свят, а другото – към духовния, към невидимия свят. Затова, след като се приеме храната по физически начин правилно, настава друг процес: тази храна трябва да се смели и възприеме от организма така хубаво, че човек да изпитва от това голяма приятност. След туй трябва да стане процес на разделяне: чистата храна, превърната в кръв, да се изпрати на цялото тяло, да разнася живота, а нечистата храна, т.е. част от храната, която не се съгласява с човека, да се изхвърли навън. Тази част от материята казва: „Аз съм на особено мнение, аз мисля другояче, не като вас“. И тогава, човъкът, по един деликатен начин, ѝ казва: „Щом сте на особено мнение, свободни сте да вярвате, в каквото искате, да живеете според вашето мнение: ето, вратата е отворена, заповядайте навън!“ Онази част от храната, която е съгласна с човека, минава в белите

дробове, оттам в мозъка и образува мисълта. Значи, до известно място и двата вида материя – и тази, която се съгласява с човека, и тази, която не се съгласява, вървят заедно, а после се разделят.

В духовния живот има три пътя, по които човекът, или неговите енергии едновременно вървят: по пътя на неговата воля, по пътя на неговото сърце и по пътя на неговия ум, или интелигентност, или тъй наречения – път на човешкия дух. Това са три пътя, три отделни живота, чрез които Божествената енергия слиза на земята. Тия три пътя сега са необходими за вас. Между тия пътища има абсолютно съгласие. Храната, която възприемате по пътя на вашия ум, трябва да слезе във вашето сърце и после във вашата воля. Ако храната върви по пътя на вашата воля, после трябва да се качи в сърцето и оттам в ума. Отдето и да възприемате храната, два пътя я чакат: тя ще върви или по низходящ, или по възходящ път.

Когато говорим за Божествената мисъл, подразбираме човешката глава. Когато говорим за сърцето, подразбираме душата, тъй, както се проявява на земята. Когато говорим за волята, подразбираме физическия човек, т.е. законите, които съществуват във физическия свят. Ние не можем да изменим тия закони. Когато хората казват, че физическият живот е несъвместим с духовния, това е тяхно специфично разбиране. Между физическия и духовния свят няма разединение, те са в абсолютно съгласие. Когато казват, че между физическия и духовния живот няма нищо общо, това говори за погрешните схващания на хората, които са резултат на известни натрупвания от миналото в мисълта. И днес човечеството трябва да се освободи от тия натрупвания, от тези криви разбирания. Животът на плътта, материалният живот, както днес го схващат хората, наистина, няма нищо общо с духовния живот. Но ако разберем материалния

живот тъй, както е даден от Бога, той е красив живот. Божествено разбиране трябва да имаме за материалния живот.

Та казвам: в света има три изгрева. Първият изгрев е изгряването на физическото слънце. Това слънце всички посрещат: и хора, и животни, и растения. Няма живо същество по лицето на земята, което да не посреща физическото изгряване на слънцето.

Вторият изгрев е духовният – изгревът на слънцето в духовния свят. Той е в момента, когато нашето слънце е в зенита. Често запитват: защо хората живеят повече физически, материален живот, отколкото духовен? Причината за това е, че тогава човек се намира в тази фаза на своя живот, когато слънцето на физическия свят е в своя зенит, в най-голямата си сила. Тогава той е богат, щастлив, намира се окржжен от слава и величие. Той е силен, радва се на живота си и се весели, не мисли, че иде залез на това слънце. В този момент на живота му изгрява духовното слънце, но ярка е светлината на физическото слънце, заслепява човека и той не може да види онази мека, приятна светлина, що носи слънцето на духовния живот.

Третият изгрев е Божественият – изгревът на слънцето в Божествения свят. Това е моментът, когато физическото слънце залязва. Днес хората, които не са разбрали още физическия изгрев на слънцето, отиват да наблюдават залеза, т.е. Божествения изгрев, но не го виждат, не го възприемат, и кават: залезе слънцето! Не, те още не са готови да разберат, какво значи залез на слънцето. Залезът на физическото слънце подразбира изгрев на Божественото. Залезе ли слънцето, хората трябва да се радват, че Божественото слънце изгрява. Обаче, те като не разбират това нещо, казват: залезе нашето слънце! Не, не е залязло слънцето, но е изгряло в Божествения свят. Това значи: човекът, който се е намирал в своята слава и величие, слиза от това място и започва да възлиза към Божествения свят.

Старите хора, като не разбират този нов живот, казват: залезе нашият живот, залезе нашата младост, старини дойдоха! Казвам: старият човек е дете на Божествения свят. Той е залязъл за физическия свят, но е изгрял за Божествения. Когато остарееш, ти си Божествено дете. Когато си на 40 – 50 годишна възраст, ти си дете в ангелския свят. Когато си на 4 – 5 години, ти си дете във физическия свят. Тъй трябва да схващате различните възрасти във вашия живот. Вървите ли по този естествен път, ще знаете, че до седемгодишна възраст вие сте дете на физическия свят; от 7 – 14 години сте дете на ангелския свят; от 14 – 21 години сте дете в Божествения свят. Ето защо, когато човек стане на 21 годишна възраст, всичко решава лесно, много е смел в постъпкитв си – Бог е с него.

От 21 годишна възраст нагоре тия периоди на живота се повтарят отново. От 21 – 28 годишна възраст човек се намира във втората фаза на физическия си живот. Той започва да мисли, как по-добре да нареди живота си: пожелава да се ожени, да си направи къща. Намира жена, оженва се, раждат му се деца и заживява физически живот. Всички казват за него: този човек стана материалист. От 28 – 35 годишна възраст той започва да мисли и да живее по-духовно. Казва: човек не трябва да мисли само за материални работи, но трябва да се погрижи и за духовното, за умственото възпитание на децата. Сега той се намира във втората фаза на ангелския живот. От 35 – 42 годишна възраст, човек навлиза във втората фаза на Божествения живот. Той вече се предава на истинско служене на Бога.

От 42 годишна възраст нагоре, човек наново влиза във физическия живот, но вече в третата фаза на този живот, а именно – физическия живот на Божествения свят. Този живот се продължава от 42 – 48 годишна възраст. От 48 – 55 годишна възраст човек се намира в третата фаза на ангелския живот. И най-после, от 55 – 63 годишна

възраст той е в третата фаза на Божествения живот. И след тази възраст пак се преповтарят тия фази на живота, с все по-нови и нови постижения и придобиване на познания.

Тази година аз искам всички да видите духовното слънце, погледът ви да бъде насочен към него. Както виждате, на хоризонта вече се е зачервило. Това показва, че вятър ще има. С тази червенина природата казва: човек трябва да мисли! Червеният цвят е признак на война. Затова природата казва: ти ще воюваш, но който воюва, трябва да мисли! Не мислиш ли, не можеш да воюваш правилно. Който не мисли във време на воюването, той ще бъде бит, ще го ранят и в резултат на това ще му турят на гърдите кръст за храброст и ще го произведат герой. Получи ли една-две рани, този човек започва да мисли. Питам: струва ли човек да се бие и да получи толкова рани? – Не, не заслужава човек да се бие; от последствията на своите постъпки той ще се научи да мисли правилно.

Сега, желая у всинца ви да се зароди през тази духовна година силно желание за вътрешна светлина, с която да работите непринудено. Физическите работи стават с принуждение, духовните работи стават по съгласие, а Божествените работи стават по абсолютна свобода. Знаете ли, какво нещо е абсолютната свобода? Господ не обича да вижда своите деца залети в сълзи. Той има особено мнение за тия деца, които плачат. Когато човек плаче, то е все едно, че го заливат с вода. Щом Бог те види със сълзи на очите, Той се радва, че си се окъпал. Вие ще кажете: буквално ли трябва да разбираме това нещо, или фигуративно? – В Божествения свят няма никакви символи, никакви фигури. Там едновременно ще видим и формата, и съдържанието, и смисълът. Ти виждаш тяхната форма, опитваш тяхното съдържание и използваш техния смисъл. Схванеш ли всички тия неща, ще имаш и всичкото Божествено благо.

Днес, понеже хората са деца на земята, те не са достигнали още до онова високо разбиране на духовния живот и затова често се обезсърчават. Но трябва да знаете, че при всяко ваше обезсърчение, по-напредналите ви братя са с вас. Това показва, че имате висок гост у дома си. Когато имате такива високи гости, а нямате достатъчно хляб, нямате някоя кокошчица да заколите, вие се стеснявате и казвате: сега ли намери време този гост да ни посети? Не можа ли да дойде или през пролетта, или през лятото, ами дойде през зимата? По аналогия на това, понякога от невидимия свят ви идват високи гости и то тогава, когато вие не ги каните. Вие се стеснявате, че няма с какво да ги гостите. Някога вие ги каните да ви посетят, а те все отказват.

Та когато казваме, че трябва да се обичаме, когато говорим за Любовта, ние всякога подразбираме онези наши приятели от невидимия свят, коиго са дошли да ни посетят. Под думата „невидим свят" не трябва да подразбирате свят без никаква реалност. Този свят е десет пъти по-реален от физическия. Когато говорим за Любовта, ние подразбираме нашите приятели от невидимия свят, които ни посещават в известна епоха на нашия живот повече, отколкото във всяко друго време. Тогава ние сме радостни, мощни. Когато дойдат тия гости при нас, те носят със себе си най-възвишени мисли и чувства, взимат участие във всички наши нужди и ни дават най-възвишени упътвания. Вие имате крива представа за ангелите, за светиите, за тия ваши възвишени приятели, мислите, че те са заети само с възвишени работи и не се интересуват от човека, не се занимават с дребни работи. Не, дойде ли един ангел при тебе, той се интересува и от дребните неща на твоя живот. Когато обичаш някого, ти знаеш, какви са неговите очи, уши, знаеш, с какви дрехи се облича, каква шапка носи, какви обуща носи и намираш, че всичко в него е красиво.

Същият закон е верен и по отношение любовта на нашите приятели от невидимия свят. Когато един твой приятел от невидимия свят ти дойде на гости, той вижда всичко хубаво в тебе. Не само това, но когато тия приятели идват при вас, те водят със себе си по десет камили, натоварени с подаръци. Като влязат в двора ви, те започват да разтоварват камилите, свалят от тях куфарите и ги внасят в дома ви. Там отварят куфарите и започват да раздават подаръци на вас, на майка ви и на баща ви, на братята и на сестрите ви, и след като поседят 5 – 6 дни у вас на гости, всичките ви работи се уреждат. Вие трябва само да чакате и да не се безпокоите. Ако нямате с какво да ги угостите, те ще извадят от куфарите си всичко, което е необходимо.

Сега, може би, вие се смущавате, че физическото слънце изгря, но аз ви говоря още, понеже духовното слънце не е изгряло. Всички вие трябва да се стремите да имате вътрешно разположение да наблюдавате изгряването на духовното слънце. Всичко трябва да вършите с любов. Любовта е закон, който съществува между частите и цялото. Бог е Любов, т.е. Той е цялото, затова се проявява между ангелите и между хората, като части на цялото. Любовта започва с хората. В това отношение хората са началото, а ангелите са краят на Божията Любов. Бог е средоточие на Любовта. Всеки, който не започва с човешката любов, той не може да разбере ангелската. Дайте ход, дайте възможност на всяко благородно чувство в човешката душа да се развива. Този е естественият път, по който може да се върви в Божествения свят.

Любовта има мнго форми, чрез които може да се проявява, но кой където е дошъл в Любовта, да отвори сърцето си свободно, както той разбира, за да развие хубавото, красивото в себе си. Само така ще се избавите от много неприятности, от много болести. Причините на болестите у хората се дължат на подпушване в чувствата, на

въздържане в проявлението на Любовта. Всички болести в света, като ревматизъм, ишиас, главоболие и ред други, са резултат на подпушване в чувствата. Дайте ход на Любовта! Не я подпушвайте, не я спирайте! Ще кажете: по какъв начин да я пуснем? – По най-правилен начин, по Божествен начин. Ако пуснете Любовта да тече през вас, ще направите по-малко погрешки, отколкото ако я спрете в нейния път. Не пуснем ли Любовта да тече пръз нас, ще се родят болести, нещастия, които Бог после ще изправя чрез ред страдания. Затова казвам: дайте ход на Любовта свободно да се проявява! Любете свободно, както Бог люби. Само свободният човек може да люби. Без свобода Любовта не може да се проявява. Свободен човек е само онзи, който е намерил Истината. Такъв човек проявява Любовта разумно. Няма ли свобода в Любовта, тя не е разумна. Често се говори за правилна обмяна на енергиите. Аз подразбирам – разумна обмяна на енергиите на Любовта. Питам: като се разговарят двама души разумно, това не е ли любовна обмяна на разумното у тях? Като се срещнат двама души и си разменят разумни погледи, това не е ли любовна обмяна на разумното у тях?

Та казвам: всички трябва да се стремите да се избавите от ония криви разбирания, които са наслоени във вас от миналото. Те ще дойдат, но аз не искам да говоря за тях, нито пък вие да се спирате върху тях, не ги разказвайте никому, но ги разглеждайте само като един естественоизпитател и кажете: тези неща не са мои, те са останали от някого. Аз зная, че в Божествения живот, в който живея, Любовта се проявява навсякъде, във всички свои отношения. Започнете най-първо да проявявате любовта си към близките ваши приятели. После разширявайте любовта си повече, но никога не изнасилвайте себе си.

Вие казвате: как да проявяваме любовта си? – Наблюдавайте как постъпва слънцето, и се старайте да придобиете неговия характер.

Питам: слънцето интересува ли се от мнението, което хората имат за него? Като изгрее сутрин слънцето, започва да раздава навсякъде и на всички, като казва: нека дойдат всички, които се нуждаят от мене! Какво мислят хората за него, то не се интересува, понеже не очаква да му дадат нещо, а само дава. Така се проявява Божественото – дава и заминава. На другия ден, като изгрее, постъпва по същия начин. Слънцето никога не казва: от толкова години ви топля и осветявам, платете си данъка! Обаче, хората продават, използват енергията на слънцето. Как? Например, дървата, въглищата съдържат слънчева енергия, и хората скъпо я продават. Отивате при дърваря и му казвате: дай ми от благословението на слънцето! Той ви пита: колко ще заплатите за него? Ето, де се проявява човешкото. И вие започвате да се пазарявате: давате 400 или 350 лева за един метър дърва, а 600-700 лева за тон въглища. За колко време ще ви послужат тия дърва или въглища? При това, колко души ще могат да се стоплят, ако се наредят около една камина?

Следователно, когато ние говорим за човешката любов, подразбираме дървената любов, или черната любов от въглищата. И едната, и другата любов са дошли от слънцето, но силата им трае за няколко часа само. Като се турят в огъня, светват, стоплят за малко време и после изгасват. Искате ли да поддържате тази любов, наново ще купувате дърва и въглища. Ако мислите да прекарате живота си с тази любов, ще има пушек, сажди, кюнците ще се запушват, ще дими и често ще трябва да ги чистите. Който не върви по методите на тази любов, дим и пушек в къщата му няма да има, стените на стаите ще бъдат чисти, бели, никаква пепел, никаква сгурия няма да остава, и кюнците на печките няма да се запушват.

Аз желая на всинца ви да няма дим и пушек из стаите ви, стените ви да бъдат чисти, кюнците ви отпушени и горенето в

печките да бъде пълно. В бъдеще, когато науката дойде до положението да превръща непълното горение в пълно, без никакъв дим и пепел, животът на хората ще се подобри. Днес всички анормалности в света произтичат от дима. Като наблюдавате човека с неговите съвременни разбирания, той може да се уподоби на огъня, който гори.

Слънцето вече изгря! То преподава сега своите уроци. Вие трябва да имате отопление и осветление по методите на слънцето – без дим и без пепел. Стаите ви трябва да са чисти, кюнците – отпушени и Божествената Любов да тече свободно през вас. По този начин всички ще бъдете здрави. Днес не може да се помогне на някои хора. Защо? – Защото те са подпушени, спрели са Божествената Любов. На всеки човек, който може да се отпуши, който люби, може да се помогне. Как може да му се помогне? – Чрез вярата. Тя е велик Божествен закон. Любовта започва с вярата. Началото на Любовта, т.е. първата бръмка, с която тя започва, това е вярата. Тя е първата бримка и на човешката интелигентност, и на човешките разбирания. От вярата вървите към Любовта. Ако искате да прогресирате и в този, и в бъдещия свят, и в живот, и в смърт, трябва да любите. Когато смъртта дойде при някой човек и го познае, че люби, тя започва да го гали и го напуща. Човек, който люби, не умира. Хората умират от безлюбие. Ако няма кой да те обича, и ако ти сам не се обичаш, умираш.

Сега, аз не искам да пресилвам нещата. Не казвам, че вие не обичате, но вашата любов трябва да се филтрира, да се пречисти, да стане Божествена – Вие имате любов, но искате тя да бъде съвършена. Вие имате знания, от толкова години учите и работите, но знанията ви трябва да бъдат истински, положителни. Вие имате и сила, но силата ви трябва да стане още по-голяма. В Писанието се казва:

„Трябва да растем от слава в слава, от сила в сила, от любов в любов." Това е велик закон за развитието на Божественото у човека.

Като ви говоря така, вие казвате: тия неща са непостижими. Не, тия работи са постижими, но не са със средствата и с възможностите, с които вие разполагате. Например, вие не можете да съберете водата на морето в един малък съд. Можете ли да съберете всичката вода от един извор в чашата си? – Не можете. Вие взимате само толкова вода, колкото може да събере вашата чаша. Оттук казвам: нашата задача не е да разберем Любовта, но да опитаме Любовта. Който иска да разбере Любовта, той не е поста-вил задачата си научно. Ние сме дошли в света само да опитаме Любовта. Ще я опитаме и веднъж, и дваж, и сто, и хиляда, и милиони, и безконечно пъти. Като казвам, че ще опитаме Любовта безконечно пъти, вие се плашите. Не се плашете от думата „безконечно". Тази дума подразбира, че Любовта ще се опита във всичката своя пълнота, във всичката ѝ цялост, както Бог се проявява. Един ден, като завършите своята работа на земята, ще чувствате, както Бог чувства; ще мислите, както Бог мисли. Тогава Господ ще ви повика, ще ви потупа по рамото и ще ви прати да създадете една нова вселена. Казвате: какво да правя сега, след като свърших своята работа на земята? – Щом сте опитали Любовта във всичките ѝ проявления, ще правите слънчеви системи. Като отидете в другия свят, Господ ще ви даде работа. Ще ви накара да въздействате на всички ония по-малки същества от вас, които Той е създал.

Сега вие седите вкъщи, и ако сте жена, казвате: много съм скована, мъжът ме е вързал. И мъжът казва: много съм скован, жената ме е вързала. Казвам: щом опиташ Любовта във всичките ѝ проявления, жената ще ти даде свободен билет, ще пътуваш навсякъде, дето искаш, ще извървиш милиони километри. По същия начин и мъжът ще ти даде свободен билет за пътуване.

И тъй, сега поздравявам всички ви с новия изгрев на слънцето! Пожелавам ви да бъдете радостни и весели, а не след като излезете оттук, да изгубите радостта си. Бъдете всякога радостни! Стремете се да придобиете такава радост и такова веселие, които никой да не е в състояние да ги отнеме.

Беседа, държана от Учителя на 22 март, 1928 г, 6:00 ч. с. „на Изгрева“ – София.

1929 г.

ТИХИЯТ ГЛАС

Вечерта на 31 декември 1928 г. Начало – 20:00 ч.

Добрата молитва
Молитвата на Царството

След братската вечеря имаше концертна и литературна част, подир което Учителят държа беседата.

24:00 ч.
Прочете се 6. Глава от Евангелието на Матея.

Сега ще прочета 6-та глава от Евангелието на Матея, а за Новата 1929 година всеки сам да си прочете 21-ва глава от Откровението. Общият сбор от цифрите на 1929 година е 21. Като размените местата на числата 2 и 1, ще получите числото 12. Какво означават числата 12 и 21? – Числото 12 е идеал на човешката душа за един разумен, мъдър живот. Числото 21 е израз на великата Любов, която осмисля нещата, която носи безсмъртие.

Годината 1929 показва две важни неща за човека. Първо, тя определя пътя, по който човек трябва да върви. Кой е този път? – Божественият. Второ, тази година показва методите, чрез които човек може да ликвидира със своята карма и да подобри положението си. В 1929 година има две деветорки, сумата на които дава числото 18 –

емблема на егоизма в човека. И в Писанието е казано, че числото 18 представлява егоистичното у човека. Тъй както се развива човек днес в своето човешко естество, бил той мъж, или жена, е егоист. – Защо? – Докато човек мисли само за себе си, за своето лично благо, за своето добро, за своята свобода, за наука и знания само за себе си, той е егоист човек. Сега може да се явят много противоречия и да кажете: „Не трябва ли човек да бъде учен?" – Да, човек трябва да бъде учен, но каква наука трябва да владее? Каква наука има в лисиците? Каква наука има във вълците? Каква наука има в змиите? Или каква наука е тази, науката за задушливите газове? Или каква наука е тази, която учи хората как да погребват своите умрели? Всичко това не е наука. Истинска положителна наука е тази, която създава условия за проява на живота, както и за подобрение на живота; истинска наука е тази, която внася в душата на човека Любов, Мъдрост, Истина и Правда. Каква наука има в това, дето Мойсей хвърлил плочите, на които били написани Божиите заповеди? Каква наука има в това да знаят хората, че Мойсей изгорил златното теле, на което евреите се кланяли? Той турил праха от изгореното теле във вода и накарал евреите да я изпият. Какво означава това? Истинската наука не седи в знанието на тези факти, но в разбиране дълбокия смисъл на тези факти. С тази постъпка Мойсей искал да каже на евреите, че човек може да познае Бог само след като изпие, след като съвършено изгуби своето злато, т.е. своето богатство, и осиромашее. Докато човек има златно теле, което държи като идол на своята душа, той не може да познае Бога. Затова, който има пари, трябва да ги изяде и изпие, докато най-после каже: „Наживях се вече." След това той ще започне да се учи, да се моли, да търси Бог.

При сегашното положение, в което човек се намира, той посветява цели 16 години, докато свърши университет, а след това

търси начин как да осигури живота си. Днес повечето мъже и жени се женят, нареждат си работите, деца се раждат и умират, но при все това работите им остават неуредени. Покажете един човек в света, на когото работите да са напълно уредени! – Няма такъв човек. Най-после, като видят тези хора, че не могат да наредят работите си, казват: „Нищо, като отидем на онзи свят, там всичко ще се нареди." Питам: Кой от вас има опитността да е разбрал от своя заминал баща или майка, дядо или баба, какво има на онзи свят? По този въпрос всички покойници мълчат като риби. Всички единодушно казват: „Не е позволено да се говори по тези въпроси." – Чудна работа! Не било позволено да се говори Истината. Кога мълчи човек? – Когато има да дава. Обаче, когато има да взема, той говори. Когато казваме, че човек е лош, че греши, разбираме, че той е свободен. Само свободният човек може да греши. Но като греши човек, той става роб на греха и по такъв начин сам се ограничава. Значи всеки човек е свободен да греши, но от тази свобода именно той става роб на греха, сам се ограничава. Следователно, който служи на греха, той се подчинява на закона на ограничението, който не му носи добро. Иска ли човек да излезе из този закон, той трябва да работи за придобиване на своята свобода.

И тъй, два закона съществуват в света: закон на ограничението и закон на свободата. Свободата се проявява по два начина, но последствията на тези прояви са различни. При първия начин в желанието си да бъде свободен, човек греши и по такъв начин се заробва. Това показва, че този човек не е готов за тази свобода. Например някой човек е беден, последен сиромах, няма пет пари в джоба си. Тази сиромашия го ограничава, а той иска да бъде свободен. Отива при един, при втори, при трети богаташ, моли се да му помогнат, но всички го пъдят. Най-после той казва: „И аз искам да

бъда свободен човек! Моето достойнство се уронва от това положение, в което съм изпаднал.“ Намира тогава оттук-оттам около 500-600 лева, купува един револвер с 12 патрона, пресреща на пътя някой богаташ, посочва му револвера си и му казва: „Чакай, сега ще ме разбереш кой съм! Или ще дадеш, каквото имаш в джоба си, или ще те убия на мястото!“ Богаташът веднага дава, каквото има, и в този случай се заробва, изпада в ограничения; бедният пък сега е свободен. Обаче законите на държавата са против крадците. Веднага улавят този крадец, вземат парите му, а него турят в затвор. Значи той е бил временно свободен, а после го ограничават, поставят го в затвор.

Вторият начин, по който може да се придобие свободата, е чрез правене добро. Доброто значи води човека от заробването, от ограничението, в което се намира, към свобода. Например даден човек е заробен от някакво ограничение, но е богат, има много пари. Той започва да дава пари на този, на онзи, помага им и по такъв начин си спечелва много приятели. Като печели приятели, с това той придобива и свободата си. Човек трябва да дава по закона на Любовта, да знае кому колко да дава. – Защо? – Понеже всеки ден, всяка година има свои определени задължения. Задълженията произтичат от факта, че всички хора са органи на Божественото тяло. Щом живеем в Бога, ние сме Негови функции. В това отношение ние трябва да бъдем носители на Божиите мисли и чувства.

Ще ви задам следните въпроси. Колко трябва да яде човек? – Колкото му е нужно. Как се храни организмът? – Когато кръвта минава през клетките на организма, всяка клетка задържа от нея само толкова, колкото ѝ е необходимо, а излишната част от кръвта остава да върви нататък из организма, да продължава своя път. Клетките в човешкия организъм нямат хамбар, в който да складират излишъка от храната. Ако клетките си направят хамбар, веднага в тялото на

човека започва да се развива някакъв тумор. Образува ли се някъде из тялото на човека такъв хамбар, той вече е кандидат за онзи свят. Най-първо, човек трябва да се заеме със задачата да учи всички свои кираджии, всички свои близки, които живеят в него, да не правят хамбари. Докато в тялото на човека няма хамбари, той е здрав и млад. Някой казва: „Как може да се живее без хамбар?“ Защо е необходим хамбар на човека? Ще кажете, че докато човек има пълен хамбар със запасна храна, гладен няма да остане. Питам: Ако вие сте човек, пълен с магнетическата сила на Божията Любов, ще имате ли нужда от хамбар? – Няма да имате. Отдето минете, вие ще привличате хората и гладен никога няма да останете. На какво се дължи това привличане? – На вътрешната красота в този човек. Такъв човек е умен, добър, с по-високо съзнание от това на обикновените хора.

Казвам: Когато човек говори, няма правила по кой начин трябва да говори. Начинът, по който аз правя доброто, не е общ за всички хора. Този начин е специален за мене. Може би аз имам обичай да правя добро сутрин, друг – на обед, а трети – вечер. При това, в тия три момента от деня и начините за правене на добро, са съвършено различни. Всеки човек има особен час, особен ден, в който той прави добро. Мнозина казват, че когато човек прави добро някому, трябва да му каже поне една сладка дума. – Не, човек може да направи някому добро и без да му каже сладка дума. Например имало един гагаузин търговец в Бургас, който правил добро, без да казва сладка дума на човека. Напротив, той даже се отнасял грубо с тия, на които правил добро. Когато дохождал някой просяк в дюкяна му, той го изгонвал, нахоквал, като му казвал: „Махни се оттук, очите ми да не те видят!“ Просякът си излизал тъжен, наскърбен. Този търговец имал силно развита съвест и щом просякът се отдалечавал, той веднага изваждал от касата си 10-15 лева и хуквал да го гони ту в една, ту в друга улица.

Най-после го настигал в някоя затънтена улица, посмушквал го малко и му казвал: „На, вземи тия пари!“ След това се връщал в дюкяна си доволен.

По същия начин и съдбата постъпва с вас. В първо време като този търговец тя ни пъди от дюкяна си и после ни намира в някоя затънтена улица, смушква ни малко и туря 20 лева в джоба ни. Ако вие мислите, че светът ще ви посрещне с лаврови венци, лъжете се. Да, в началото може да има венци, но в края бъдете уверени, че ще има развенчаване. Мислите ли, че онази певица, която е била посрещана на сцената с лаврови венци и ръкопляскания, утре като изгуби гласа си, ще има същия прием?– Не, друга някоя ще дойде на мястото ѝ, а първата ще се гърчи от мъки, че мястото ѝ е заето. Всичко това привидно е така. Сегашният живот е преходен и това ни най-малко не трябва да ни обезсърчава. Това е метод на възпитание. На земята още не е дошъл онзи истински идеален живот, към който се стремим.

Често казват: „Човек трябва да прави добро“ – Да, човек трябва да прави добро, но доброто, в широк смисъл на думата, не съществува на земята. И Любовта в този смисъл не съществува на земята. На земята има прояви на Любовта, но конкретно, като велика, мощна сила, тя не може постоянно да живее в човека. Ако Любовта би живяла на земята, между хората нямаше да има бесилки, нямаше да има затвори – от единия до другия край на земята щяха да се чуват само песни и веселби. Някой казва: „Аз обичам еди-кого си, любя го“ – Това е само частична проява на Любовта, но самата Любов още не е дошла. Ако наистина това е самата Любов, питам, как е възможно днес да обичаш този човек, а утре да му измениш? Каква е тази любов? Казано е в Писанието „Любовта никога не отпада.“ Понеже Бог е Любов, Той нито се изменя, нито се променя. Казвате: „Ние се стремим към Бога.“

– Щом се стремите към Бога, трябва да имате в съзнанието си само една идея за Бог, а именно Бог е Любов, която нито се изменя, нито се променя.

В човека се различават две съзнания: човешко и Божествено. Човешкото съзнание кара човека да се обижда, когато нещо не е по волята му. Той започва да се гневи, иска да си отмъсти на този, на онзи, сърди се, недоволен е. След това Божественото съзнание започва да му говори: „Прости на тия хора, които не ти угодиха. Слабости имат, затова са сгрешили.“ Тези две съзнания в човека вървят паралелно. Бог в нас ни учи как трябва да живеем, но ние казваме: „Господи, засега Ти стой малко настрана. Ние имаме своя теория, която трябва да приложим в живота си, да видим какви резултати ще даде.“ Господ отстъпва и казва: „Добре, приложете вашата теория.“ Докато ние съдим хората, работата върви добре, но щом започват да ни съдят, работата ни тръгва зле. Казано е в Писанието: „Който съди, съден ще бъде. С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери!“

Ние не говорим за външните прояви на човека, но за проявите на човешкото съзнание. За нас е по-важно какво е съзнанието на човека, а не това, какви думи е казал. Когато съзнанието на човека е раздвоено, той минава за лош човек. В момента, когато съзнанието на някой човек или светия, или на някой ангел се раздвои, имаме лоши прояви. И обратно, в момента, когато съзнанието на кого и да е се съедини, имаме добри прояви. Десет пъти на ден човек може да бъде светия, праведен и десет пъти на ден може да бъде грешник. Много писатели, поети пишат за Любовта, за доброто в света. За Любовта, както и за доброто не се съди само по външните прояви на човека, но се вземат предвид вътрешните мотиви, вътрешните подтици за проявлението на Любовта към някого, или за правене добро на някого. Как мислите, добро ли ви прави банкерът, когато ви дава 20 000 лева

на заем с 40% лихва? Има ли той любов към вас? – Докато му изплащате редовно полиците си, вие сте честен, почтен човек пред него и той ви обича. Престанете ли да изплащате полиците си, вие сте безчестен човек, вагабонт и той престава да ви обича. Казват, че най-идеалната любов на земята била майчината, изобщо родителската. Какво виждаме обаче? Достатъчно е синът или дъщерята да не изпълнят желанията на родителите си, и те изменят своята любов към тях. Значи любовта на майката и бащата към децата се изменя, също тъй се изменя и любовта на децата към техните родители. Гледате някое малко дете прегръща майка си, радва ѝ се, не може без нея, но колкото повече расте, любовта към майка му охлажда и когато това дете порасне, стане голям момък, той казва на майка си: „Ти повече не ми трябваш. Аз ти благодаря за всичко, което направи заради мене. Отсега нататък аз ще правя същото за друга някоя.“ Това са специфични прояви на Любовта, но човекът не е в тях. Това състояние на човека е отчасти подобно на състоянието, в което се намират рибите. Една риба снася хиляди яйца и ги оставя на произвола на съдбата. Тя не се грижи повече за тях. За кое по-рано да се погрижи? Има ли рибата любов към тия хиляди яйца? Следователно, когато някоя майка не обича своя син, тя атавистически преживява състоянието на рибата. Тази любов е рибешка. Наблюдавате някой сом, движи се из водата, мърда мустаците си дано улови някоя жертва, да я глътне.

През тази година от всички се иска правилна философия на съзнанието. За да оправят хората работите си, кога и да е все трябва да дойде една година, подобна на 1929, чийто сбор от цифрите да даде числото 21, или обратното на него – 12. Все трябва да дойде една година, която да съдържа две деветорки. Какво е значението на цифрите, които образуват 1929 година? – Числото едно, т. е. единицата, означава неизменното Божествено начало на нещата.

Числото 9 показва различните възможности у човека за добро и зло. Числото 2 представлява егоизма в човека, който е причина за спорове, неразбирания между тях и т.н. Когато съберете 1 + 2 = 3. Тройката е процес на равновесие. И сега, като извадите 3 от 9, т.е. от доброто, ще получите 6, което показва, че човек трябва да напусне злото, егоистичното в себе си и да дойде в Божествения живот.

Единицата е закон на Мъдростта, двойката – закон на Любовта. Ако боравите с Любовта без Мъдростта, непременно ще направите някоя погрешка. Всеки от вас е имал, па и сега има по един или повече приятели, които обича. Питам: След като сте дружили няколко години с тях, не сте ли си казали някоя обидна, горчива дума? – Казали сте си. И какво правите след това? – Дадете си гръб един на друг и след време се помирите. Отде придобихте този навик? Какво правите пък, когато обичате някого? Обръщате лицето си към него – искате и той да ви гледа и вие него да гледате. Който не ви обича, гърба си обръща към вас, а който ви обича, лицето си обръща към вас. Според окултизма адът и небето се различават именно по това. Като отидете в ада, ще видите, че всички негови жители обръщат гърбовете си към Бога и казват: „Не искаме да знаем за Бога!“ Отидете ли в небето, там всички жители обръщат лицата си към Бога. Следователно в ада няма изгрев, там съществува вечен залез. В небето обаче има вечен изгрев, понеже всички обръщат лицата си към Бога. Залезът е символ на изгубената Любов. Щом слънцето залезе, и Любовта се изгубва. Изгревът е символ на намерената Любов.

През тази година вие ще имате отношения на вземания-давания с ред същества, някои добри, някои лоши, защото са от разни степени на развитие. Ако сте умни, ще се ползвате от всички; ако сте глупави, повече ще страдате. И глупавият има известна интелигентност, но във всичките си пътища той е своенравен, вследствие на което има повече изпитания и страдания. Глупавият се мисли за божество, затова често

иска да изменя Божия план на нещата. Кой човек до днес не е изказал своите протести против Бога защо го е поставил в това общество, защо го е пратил на земята между тези родители, защо не му е дал голямо богатство, здраве и много знания. Глупавият мисли, че Господ трябва да се занимава само с него, той да заповядва, а Господ да изпълнява. Умният, любещият човек се познава по следното качество: той разбира постъпките на онзи, който го обича и знае какво иска да каже чрез тях. Казвате: „Мъчно е да се познае кой ни обича!“ – Да, разумен, любещ човек трябва да бъдеш, за да познаеш кой те обича.

Мнозина казват: „Труден е духовният път!“ – Според мене най-лесният път е духовният, но ако го знаеш, разбира се, не го ли знаеш, няма по-мъчен път от духовния. Духовният човек е прозорлив, той знае от кого да иска, той знае и как да иска. За изяснение на мисълта си ще ви приведа следния пример. Един цар в древността обичал често да се дегизира, като се обличал в прости, обикновени дрехи, а неговите слуги се обличали като генерали и така се разхождал из града, сам, без никакви слуги, да проучава живота на своите поданици. Един ден, тъй преоблечен, царят се разхождал със слугите из своя палат. В това време един просяк успял да се промъкне до палата на царя и започнал да проси милостиня от слугите му. Като погледнал към царя, отминал го и си рекъл: „Какво ще искам от тебе? И ти си беден като мен.“ Така постъпват много от съвременните хора, искат помощ от слугите на царя, но от самия цар не искат. Като дойдат до него, погледнат го и си казват: „И ти си като нас беден, нищо не можеш да ни дадеш!“ – и си заминават. – Не, вие трябва да се спрете именно пред човека, облечен с дрипи. Той е дегизиран като беден, но е богат човек. Само той може да ви помогне в трудното положение, в което се намирате. Това се отнася до съзнанието на човека. Това, което е облечено, наперено и вдига шум в човека, то е неговият слуга – ти от него нищо не проси. Дойдеш ли обаче до

онова, което външно е просто облечено, спри се там и кажи своята дума, своята молба само един път, то ще ти помогне. То е Божественото в човека. Ако знаете да Му говорите, няма да остане желание, което да не ви се изпълни. Когато желанията ви не се изпълняват, това показва, че вие искате помощ от вашите генерали, облечени хубаво, с външен блясък. Тия генерали нямат нищо в себе си, те не могат да ви помогнат – и те са бедни като вас.

Казвам. Тази година ще се научите да различавате господаря от слугите, царя от неговите генерали. Това значи човек да познава себе си. В човешката душа се крие Божественото съзнание, което, за да намери човек и да Му поиска помощ, в него трябва да утихне всяка буря, всеки шум, да изчезне всяка завист, злоба, всяко съмнение, маловерие и т.н. Изчезне ли всичко това от човека, той се поставя в положението на едно разумно дете, което чува и разбира тихия глас на Бог в себе си. Пророк Илия беше смел човек, изкла 400 души, след което трябваше да прекара 40-дневен пост в планината, да изкупи греховете си. Тук обаче той можа да чуе Божия глас. Бог му се яви по три начина: в бурята, в огъня и в тихия глас. От бурята и от огъня той се уплаши и избяга, но като чу тихия глас, закри лицето си и позна Бог.

Тази година аз ви пожелавам да чуете тихия глас на Господ във вас. Той носи красивото, великото, мощното в света. Когато тихият глас дойде в човека, тогава неговият характер е създаден вече, тогава се проявява и неговата сила. Тихият глас прави човека силен и богат. Само богатият човек може да бъде добър. П.Славейков казва: „Парице, парице, всесилна царице, с тебе в рая, без тебе на края.“ Парите означават разумността в човека. С тази пословица Славейков иска да накара хората да мислят. Той бил голям философ. Че то българите казват за някого: „Този човек е прост, той е роден за мотика, а хората

го правят владика.“ Това значи: мъдрият човек може да стане владика, а глупавият може да работи с мотика.

И тъй, аз ви пожелавам да получите доброто, което новата година носи. Онези, които идват отгоре, ви казват: „Тихи бъдете!“ Миналата година ви казах да имате отворени очи, а тази година ви казвам да имате отворени торби, та кой как мине, да тури нещо в тях. Не са ли отворени торбите ви, никой нищо няма да тури и те ще останат празни. Всеки да закачи торбата си на рамото и през цялата година да седи отворена. Торбата ви трябва да бъде отворена! Какво представлява тази торба? – Човешкото сърце. То трябва да бъде отворено за светлината. Няма по-хубаво нещо от това да има човек връзка с Бога, с възвишени и разумни същества! Те са тил в неговия живот.

Сега, поздравлявам ви с Новата година! Старата и новата година ще бъдат заедно до 22-ри март. До това време старата година ще предаде всичко на новата. Понеже новата година се ражда сега, тя е още малко, голо и босо детенце, за което трябва да се погрижите: да го облечете, обуща и дрешки да му направите. Нека тези думи ви послужат като ребус за разрешение.

Завърши в 1:00 ч. след полунощ,

Беседа, държана от Учителя по случай новата на 1 януарий 1929 год.[58], Изгрев

[58] Беседата съществува и като препис с почерка на Пеню Ганев, но в по-съкратен вид и с друго наименование: „Отворените сърца“. Отбелязано е, че е преписана на 30.I.1929 год.

1930 г.

НОВОГОДИШНА БЕСЕДА ПО СЛУЧАЙ НАСТЪПВАЩАТА 1930 Г.

В 8:00 часа вечерта на 31 декември 1929 г.

Силата на човека не седи във външните условия на живота, но в неговата душа.

В човека има личност, съзнание, аз, Божествена монада, Божествена душа, Божествен Дух.

Личността е най-горното в животинското царство. Личността в човека е това, което се сърди, което се обижда, завижда, мрази и пр. – но това не е човекът. Личността трябва да е слуга на Божествената душа. Тази година вие вижте де сте: дали в аза си или в личността и пр. Ние живеем, защото Бог живее. Когато ние не живеем, както Бог живее, ние умираме, а когато живеем, както Бог живее, ние оживяваме.

Нещата трябва да се кажат, за да се изпълнят. Каквото кажем, ще стане.

Сега личността е господарка. Когато човек престане да се обижда, той е над личността.

Ако ние се освободим от личността, то ще се освободим от много несгоди и тревоги в живота.

Онзи, който знае повече, трябва да изпълнява повече, а онзи, който знае по-малко, по-малко трябва да вложи.

След вечерята. От 12:00 часа:

Там, дето свещеникът живее, пророкът умира, а там, дето пророкът живее, свещеникът умира.

Силният извор и от най-големия дъжд не се размътва.

Що са добрите условия? Добрите условия – това е любовта на висшите същества. Щом направим нещо лошо, и лошите условия идат. Омразата, злобата, които съществуват в личността, те в душата не съществуват.

Душата е, която може да даде сили на човешкото тяло да издържа.

За Бога добър човек е този, който изпълнява волята Му. Без любовта ти не можеш да направиш никакво добро.

Правило: Всеки ден вие трябва да посаждате по едно добро желание и една добра мисъл у вас. Най-напред вие трябва да се самообладавате. Не волево самообладание, но да бъдете тихи и спокойни при всички условия на живота.

13 година (тази, 1930) е една фатална година, каквото лошо сте намислили тази година, нищо няма да стане.

Каквото добро сте намислили, всичко ще стане.

Всеки, който мисли само за себе си, той има опашка (животинското начало). Човек без опашка е този, който мисли и за другите. Онзи, който не изпълнява волята на Бога, общият промисъл не го засяга. Първото нещо е: трябва да имате установен поглед. Когато срещнете един човек, ти си проводник на една Божествена енергия; остави я да излезе от тебе ида премине в него ида го озари и след това приказвай, каквото искаш вече. Значи в първия момент ти озари този човек с Божествената светлина, която минава през тебе и след това си говорете.

Светът е разумен. И затова всяка лоша постъпка е неразумна и няма отглас вътре в природата; и затова всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство скъсява човешкия живот и го отравя.

Всички ученици във всички времена са започвали с едно вътрешно очистване. Много малко има у вас със самообладание. Не се стремете да махнете злото, а да увеличите доброто в света.

Ако вие нямате стремеж с вашия ум да отивате на най-високите върхове и ако нямате стремеж на вашето сърце да отивате на най-ниските места, нищо не можете да направите.

Правило: Искате да отидете някъде или да направите нещо. Ако температурата на вашия ум и сърце не се измени, идете. Ако температурата на вашия ум се измени, а на вашето сърце не се измени, да отложите за известно време. Ако пък се промени температурата на ума и сърцето, то оставете я.

Две положения:

1. Вие сте призвани като човек да изпълните на земята волята Божия.

2. Вие сте дошли на земята да изпълните Волята Божия и да обичате Бога.

Не се съмнявайте в това, което дава живот, което оживява, което осмисля, то е Великото, то е Божественото.

Когато някой от вашите другари се обезсърчи, то съберете се двама-трима и помолете се за него. А после и цялата школа, и се помолете за него. Също и когато някой заболее.

Трябва да бъдете проводник на Божественото.

Свободен човек е онзи, който върши волята Божия от любов. Силният човек е всякога свободен. Човек трябва да стане силен. Как? Чрез любовта. Онзи, който обича, той е свободен.

Бъдещите няколко години носят добри неща за добрите.

Каквито планове са мислили против вас, всичко това ще стане на каша. За да станете маг, трябва 2,500 години усилена работа; по 12 часа на ден да работиш. Който е работил, може да стане маг.

В 1930 г, 31 ., 32 г, 33, 34, 35, 36, 37 учениците ще имат добри условия. В духовно отношение тази година е добра, не е страшна.

Беседа, държана от Учителя на 1 януари 1930 г.[59]

[59] Беседата е взета от писмо на Боян Боев до Стефан Тошев – „Изгревът“, том 13.

ШЕСТТЕ ПРАВИЛА

Беседа от Учителя, държана на 22 март 1930 г. събота, (непечатана)

ОБЩЕНИЕ С БОГА

Животът, в своите прояви, има една реална и една нереална страна. Тия прояви имат свои практически и теоретически значения. Например, да вярва човек, това е една от теоретическите страни на живота. Каквото и да мисли човек за вярата, това е все още теория. В такъв случай всички хора се различават в своите теоретически възгледи за вярата и за живота. Обаче, по отношение на реалното в живота, т.е. по отношение на съществената страна на живота, всички хора, както и всички живи същества, изобщо, имат еднакви схващания, както и еднакви опитности. Значи, в реалността на нещата има единство. Например, когато дойде радостта, тя произвежда еднакви условия, еднакви промени във всички живи същества. Тези промени се забелязват най-добре у хората. Когато те се радват, пулсът им се увеличава, приливът на кръвта в сърцето се усилва и всички органи се разширяват. Изобщо, радостта причинява разширение в човека. Друга реална страна на живота е молитвата. Който не знае да се моли, той само теоретизира. Обаче, да се теоретизира върху молитвата, това не може да се нарече истинска молитва. Съвременните хора мислят, че молитвата, моленето е достояние само на простия човек. Те считат молитвата за нещо долно по отношение на учения, на гениалния човек или на светията. Всъщност, ако се вземе предвид живота на гения, на учения или на светията, ще се види, че той от начало до края представлява само молитва. Животът му започва с молитва и завършва с молитва. Молитвата на гения, например, показва, че той е бременен с някаква велика идея, с която иска да допринесе нещо на света. Такъв живот е

напълно безкористен. И затова казваме, че както геният, така и светията не търсят в живота си своето лично благо.

И тъй, всички хора, които са готови да разберат по вътрешен, интуитивен начин молитвата, само те са в състояние да разберат нейния дълбок смисъл. Между съвременните езици няма нито един, който е в състояние да изрази великата идея, която се крие в понятието „молитва." И днес, по нямане на съответна дума, ние си служим в разните езици с думи, които приблизително поне изразяват понятието молитва. Да се молиш, това значи да обърнеш ума, сърцето, душата и духа си към Онзи Източник на живота, от който си излязъл. Ако човек огрубява, това се дължи на факта, че той рядко си спомня за Първата Причина, т.е. за Първоизточника на живота. Следователно, падението, до което съвременното човечество е дошло, се дължи на една дълбока вътрешна причина – немарливост към Първия Принцип, от който е излязло. Днешният човек е немарлив към Бога, вследствие на което често чувате да казва: аз съм свободен човек, мога и без Бога, мога и без молитва.

Така разсъждава човек, който се мисли свободен, но това разсъждение логически не е правилно. То не е правилно по единствената причина, че реалното, т.е. абсолютното в света не може да се раздвоява. Както Бог, Който ни е създал, не може да ни забрави, така и ние нямаме право да Го забравяме. Ако Той ни забрави, всичко е свършено с нас. Ако Той ни забрави, ние умираме; обаче, ако и ние Го забравим, пак умираме. Казвате: защо умираме? Ще ви докажа защо иде смъртта. Когато някой пита, не може ли да живее без молитва, то е все едно да пита, не може ли да живее без да диша. Щом човек се счита свободен, независим, нека се опита да спре дишането си само за един час. Спре ли дишането си за един час, той ще разбере каква е необходимостта от него. Ако дишането представлява голяма

необходимост за човека, тогава мисълта за Бога е хиляди пъти по-голяма необходимост. Колкото повече човек си спомня за Бога и Го държи в себе си, толкова по-благороден е той. Благородството на човешката душа зависи от мисълта му за Бога. Значи, искаме ли да бъдем благородни, ние трябва да си спомняме за Бога, като същина, която протича през нас. Във всички положения на живота си, и в радости, и в скърби, ние трябва да си спомняме за Бога. Вън от Бога никакво възпитание, никакво благородство, никаква наука, никаква религия, никакви изкуства и занаяти, нищо не съществува.

Някой казва: културата може да съществува и без Бога. Казвам: колкото животът на земята може да съществува без слънце, толкова и културата може да съществува без Бога. Колкото растенията могат да съществуват без вода, толкова и културата може да съществува без Бога. Колкото хората могат да съществуват без въздух, толкова и културата може да съществува без Бога. Това са сравнения, които показват голямата необходимост от молитвата. Мисълта на човека не може да се развива без молитва. Ние не говорим за изопачените човешки мисли, според които идеята за Бога е представена в най-карикатурен вид. Идеята на съвременните хора за Бога е идея на падналото човечество. Това, което те считат реалност, всъщност не е никаква реалност. Колко пъти човек се е молил на Бога, без да е получил някакъв отговор! Защо не получава отговор на молитвата си? Да се моли човек на Бога и да не получава отговор на своята молитва е положение, подобно на жадния, който сънува, че пие вода, но като се събуди, пак усеща жаждата. Водата, която той пие на сън, не задоволява жаждата му. Значи, това пиене на вода не е реално. Реалността се отличава по това, че тя е в сила да задоволи всяко чувство, от което човек вътрешно се измъчва. В реалността човек непрекъснато, постоянно расте.

Това вечерно събрание е свикано за реалността на молитвата, да разберете, как трябва да се молите. Бих желал да чуя от някои как се молите. Когато се молите, т.е. когато отивате при Бога, вие се стеснявате. Можете ли да се молите правилно, щом се стеснявате? При това, на какво се дължи стеснението? Когато ученикът е научил урока си, както трябва, той става от мястото си смело, решително и отговаря добре на всеки въпрос, зададен от учителя му. Не е ли научил урока си, ученикът се стеснява и казва: учителят ще ме скъса. Когато се молите на Бога, имайте предвид следните Негови качества: Той е крайно търпелив, но и много взискателен. Когато човек се моли, той трябва да се моли за реални, за действителни неща. Бог не обича да се молим за празни работи. Празни работи са онези, изпълнението на които зависи от нас. За тези работи ние не трябва да очакваме на Бога, Той да ги направи. Смешно е, например, да отидеш при Бога и да се молиш: Господи, научи ме да се храня. Или, научи ме, Господи, как да пия вода, как да се ръкувам с хората, как да се обличам и т.н. Много от молитвите на съвременните хора са от този тип.

Казвам: съвременните хора се нуждаят от молитва, която да изправи живота им и да премахне от тях всякакво користолюбие. Користолюбието е порок, язва, която разяжда човешката душа. Като облак то помрачава съзнанието на човека и огрубява неговото сърце. Користолюбивият цял ден мисли само за себе си: да се е нахранил добре, да е хубаво облечен, жилището му да е топло и удобно, да е здрав и т.н. Що се отнася до страданията на другите хора, той казва: това не ме интересува. Да не се интересува за своя ближен, това е чуждо състояние, на което човек се поддава. Това състояние рядко обхваща човека, но то мирише толкова неприятно, че дълго време той трябва да се чисти, докато се освободи от него.

И тъй, помнете следната Истина: няма по-благородно нещо в живота на човека от молитвата. Каквото друго и да ви казват хората, не забравяйте значението и необ– ходимостта от молитвата, от общението с Бога. Нито знанието, нито любовта, нито мъдростта на земята са в състояние да се сравнят с общението с Първата Причина, каквото има в молитвата. Силата на молитвата седи в това, че като се моли човек, той впряга всичките си добродетели на работа. Молитва, в която човек не впряга всичките си добродетели, не може да се счита за истинска. Молитвата трябва да включва в себе си качествата на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата, на Добродетелта, на милосърдието и на ред още добродетели. Отидете ли при Бога с такава молитва, вие ще мязате на дърво с узрели плодове. Види ли ви Бог така накичени, ще Му е приятно, че пред Него седи разумно дете, което знае да говори на такъв възвишен, ангелски език. Ще кажете: всички не можем да бъдем разумни деца. – Нищо от това, Бог търпи и глупавите деца, но има разлика между едно разумно и едно глупаво дете. Глупавото дете никога не може да има резултатите на разумното дете. Това виждаме навсякъде в живота: разумният учи, а глу– павият всякога отлага; разумният се възнаграждава, а глупавият се утешава.

Казвам: ако съвременните хора не знаеха да се молят, те биха изгубили и това малкото, което до днес са запазили. Всичко хубаво, всичко велико и красиво, което те са запазили, се дължи на молитвения дух, който работи в душите им. Тъй щото, благодарение на молитвата, макар и не тъй правилна, каквато е в съвременното човечество, все пак нещо от хубавото се е запазило и нещо ново се придобива. Благодарение иа молитвата ние ставаме проводници на възвишени сили и благодатни средства, чрез които се крепи целият

човешки род. Душата има нужда от вътрешна, духовна храна, която може да се достави само чрез молитвата.

Сега, като ви наблюдавам, аз забелязвам следното нещо: вие сте забогатели със знания, които ви преподавам, но не сте научили как да се молите. В много отношения вие мислите като мене, философствате като мене, проповядвате като мене, говорите като мене, но едно нещо не знаете – не знаете да се молите като мене. Единственото нещо, на което не мога да ви науча, е да се молите. Аз никога не си позволявам да науча някого как да се моли. Защо? –Според мене молитвата е най-свещеният акт, който е достояние само на душата. Някой ме запитва: ти как се молиш и кога се молиш? – Как се моля, не мога да ти кажа, но всякога се моля: аз се моля и като ям, и като пия вода, и като чета, и като работя – всякога и навсякъде се моля. – Не ти ли става тежко от толкова много молене? – Напротив, по-леко ми става. Животът се заключава, именно, в молитвата. Престане ли човек да се моли, и животът изчезва. Велико нещо е молитвата! Тя не се изразява чрез бъбрене, чрез шепнене на молитви. Като се научите да се молите, и животът ви ще се осмисли. И учениците Христови не знаеха да се молят, затова се обърнаха към Христа с думите: „Учителю, научи ни да се молим!“ Христос им отговори: „Когато дойде Духът на Истината, Той ще ви научи.“ Обаче, те имаха образец на истинска молитва в лицето на Христа.

Казвам: всеки човек може да научи да се моли. Щом молитвата е в зависимост от добродетелите, човек трябва да постави доброто за основа на своя живот. Постигне ли това, той няма да забележи как способността му да се моли ще се яви като естествен резултат на живота. Тогава душата на човека ще цъфне като дърво с хиляди благоуханни цветове. Когато човек изпадне в молитвено разположение, зло не съществува за него. Той е разположен към

всички. На всичко се радва, за всичко благодари. Като гледа как червеят пълзи, той се спира пред него, иска да му помогне с нещо. Като погледне към някое дърво, на което вятърът люлее листата, той изпитва разположение към него и пожелава да му помогне. Пред този човек всичко оживява. Той вижда навсякъде Божия Дух, Който работи и помага. Това събужда подтик в него и той да работи, да се освободи от ограничителните условия на живота.

Казвате: само човек ли се моли? – Всяко живо същество се моли. И животните, и растенията се молят. Благоуханието, което растенията разнасят из въздуха, е тяхната молитва. Когато растението изгуби своето благоухание, то изсъхва. Докато растението благоухае, то расте и се развива. Има растения, от листата на които, както и от техните цветове излиза благоухание. Следователно, и човек, когато се моли, издава благоухание, както и растенията. Колкото повече се моли той, толкова повече и благоуханието му се увеличава. Престане ли да се моли, и благоуханието му постепенно изчезва. Който никога не се е молил и е забравил да се моли, той мирише неприятно. От качеството на растението зависи неговото благоухание. По същия начин се определят и добродетелите у човека. Колкото добродетелите на човека са по-развити, толкова по-силно е и неговото благоухание.

И тъй, молитвата е най-важната работа в живота. Що се отнася до това, как да се молите, това е лична работа, която всеки сам трябва да научи. Ако аз ви науча да се молите, вие ще чувате само едно ехо, което най-после ще ви дотегне и ще се откажете от молитвата. Молитвата има смисъл само тогава, когато тя излиза от дълбочината на душата. Искате ли някой да ви покаже как да се молите, той ще ви каже: аз ще се моля за вас, а вие ще работите за мене. Такъв е законът. Работите ли за някой човек, той пък непременно трябва да се моли за вас. Не се ли моли за вас, и вие не трябва да работите за него. Такива

са отношенията между духовните хора. Ако пък вие се молите за някого, той ще работи за вас.

Тази вечер аз искам вие да се молите, аз да работя; или, аз да се моля, вие да работите. Или пък можем да се разделим: едната половина да работят, а другата половина да се молят. Каквото и да приемете, едно е важно за вас: всички да вземете участие, да отправите ума си към Бога. Няма по-тържествен момент от този, да отправим ума и сърцето си нагоре, към Този, Който ни е дал всички блага. Ако работите по този начин непрекъснато, в продължение на цяла година, вие ще бъдете през всичкото време радостни и весели и ще чувствате присъствието на Бога. Тази молитва ще бъде в сила да ви помага във всички случаи на живота. Наука без молитва отегчава човека; религия без молитва отегчава човека; любов без молитва отегчава човека; ядене без молитва отегчава човека. Всичко, което се върши без молитва, е тягостно за човешкия дух. Има хора, които са много взискателни в молитвата си; тяхната молитва е строга, отмерена, сдържана. Обаче, има хора, особено между бедните, молитвата на които се излива непосредствено, свободно, както чувстват в дадения момент. След такава молитва лицата на такива хора просияват, засмиват се, а същевременно и в душата им става някаква промяна. Слушате някой беден да се моли: „Господи, има нещо в мене, което желае да се моли, но не зная как да се моля. Съжалявам, че употребяваш грижи и време за мене, но още не съм се научил. Правя усилия да върша волята Ти, но не успявам, постоянно греша. Ако речеш да ме удариш, ръката Ти ще ме смаже. Съжали се върху мене, втори път няма да повтарям същите погрешки.“ Бог, като чуе тази молитва, изпраща благословението си върху тази душа и казва: „Умно дете е това, то ще се изправи.“

Аз изнасям нещата по човешки, както стават между хората. Кой не е срещал в живота си чистосърдечен, откровен човек, който да му говори от дълбочината на душата си? Като слушате такъв човек да говори, вие чувствате, че той е готов на всякакви услуги, на всички жертви за вас. Тогава и вие изпитвате разположение към него, и ако той ви е направил някаква пакост, вие сте готови веднага да му простите. Казвам: ако вие не прощавате прегрешенията на вашите ближни, и вашите прегрешения няма да се простят. Често вие се обръщате към Бога с молба да ви се открият някои тайни. Много неща ще научите, но само когато се научите да се молите, както трябва.

Сега, като ви наблюдавам тази вечер, виждам, че между вас има и млади, и стари. И всички казвате, че се обичате, че имате братски отношения помежду си. По какво се отличава старият от младия? Старият брат се отличава с готовността си да услужва на по-младия си брат, а младият брат се отличава с готовността си да работи. Значи, и младият, и старият брат са готови да вършат всякаква работа, която им се представи. Всеки човек трябва да има в душата си абсолютна готовност да служи на Бога, както ангелите и напредналите братя имат готовност да помагат на всички, без разлика на положение.

Казвате: накъде трябва да се обръщаме, като се молим? Едно трябва да знаете: молитвата не търпи никакви правила, никакви ограничения. Когато човек се моли, както трябва, той винаги е обърнат към Бога. Вие не можете да се молите, ако не сте обърнати към Бога. Ако се молите на Бога, а мислите за някой човек, бил той ваш приятел, или ваша майка, или ваш баща, значи вие се молите на тях. Ако се молите на Бога, а мислите за парите си, за къщата си, на тях се молите. Ако се молите на Бога, а мислите за някой светия, вие се молите на този светия, а не на Бога. Следователно, искате ли молитвата ви да бъде приета от Бога, мисълта ви трябва да бъде

насочена изключително към Него. Във време на молитва умът ви трябва да бъде свободен от всякакви странични мисли.

И тьй, молите ли се, образът на Бога трябва да седи в ума ви. Никакъв друг образ! Ще кажете: ние не знаем какъв е образът на Бога. Не, вие знаете този образ, но сега трябва само да Го възстановите. Има един момент в живата, когато всички същества, от най-малките до най-големите, отправят ума си към Бога. В такъв случай, мистичната страна на молитвата се заключава в това, човек да схвазне този момент, да се присъедини към тази обща молитва и да каже: Отправям ума, сърцето, душата и духа си към Този, към Когото всички се отправят в този момент. При това, всеки ще отправи мисъл, съответна на неговото развитие. Бог ще отговори на тази колективна молитва, като ще изпрати всекиму толкова светлина, колкото му е необходима.

Сега, нека всички прочетем Добрата молитва и отправим ума си към Този, към Когото всички се обръщат тази вечер. Тази молитва е обща, не само за човечеството, но и за цялата вселена: за всички ангели, арахангели, началства, власти, сили. Само по този начин ще измолим Божието благословение, за да можем да растем и да се развиваме съобразно Неговата воля.

Беседа от Учителя, държана на 23 ноември, 21:00 ч. в. 1930 г. Изгрев.

1931 г.

НОВОГОДИШНА БЕСЕДА ПО СЛУЧАЙ НАСТЪПВАЩАТА 1931 Г.

Беседа, държана от Учителя на 1 януари 1931 г., четвъртък, (непечатана)

ЗАКОНЪТ НА БЕЗСМЪРТИЕТО

Беседа, държана от Учителя на 22 септември 1931 г., вторник, (непечатана)

1932 г.

МАЙКАТА НА ВРЕМЕТО

Нивата е ценна, когато е посята. Градината е ценна, когато дърветата в нея имат плод. Човек е добър, ценен, когато мисли. Тази вечер вие сте се събрали да посрещнете заедно новата година. Новата година, която иде, може да бъде и щастлива, и нещастна. Тя е щастлива по единствената причина, че сега иде майката, която от дълго време не е слизала на земята. Тя е нещастна по единствената причина, че децата ѝ са изхарчили всичко, което тя им оставила, направили са големи дългове, и днес трява да плащат.

Числата 9 и 3 в 1932 г. са дисхармонични. Сумата на тия числа е 12. Те символизират бащата и майката. Ако извадите тези числа от четирите цифри на новата 1932г., ще останат цифрите 1 и 2, които, написани една до друга, пак дават 12. Това са сметки, значения на числата за умните, но не и за глупавите хора. Казвам: новата година е щастлива за умните, нещастна – за глупавите хора; тази година е щастлива за здравите, нещастна – за болните; тази година е щастлива за бедните, нещастна – за богатите; тази година е щастлива за младите, нещастна – за старите. Човек сам е причина за своето щастие или нещастие. Ако сте в пустинята и счупите шишето, в което има малко вода, вие ще бъдете нещастен; ако запазите шишето с водата, вие ще бъдете щастлив. Ако изгубите парите си, вие ще бъдете нещастен; ако запазите парите си, вие ще бъдете щастлив. Ако не използувате правилно знанието, което имате, вие ще бъдете нещастен ; ако използувате правилно знанието, вие ще бъдете щастлив. Щастието или нещастието в живота на човека зависи от

това, доколко той спазва или не спазва законите на разумната природа. Човек трябва да знае, че нещата не стават произволно. В природата съществува голяма закономерност, голяма точност. Хората губят своето щастие по единствената причина, че не спазват законите на природата. Достатъчно е да се успи човек с една секунда повече от определеното време, за да изгуби щастието си. Казвате: колко е една секунда? Наистина, една секунда е малка част от времето, но за това време светлината изминава 300 000 клм. път. Питам: за колко години човек ще измине 300 000 километра път?

Следователно, ако човек изгуби само една секунда в годината, изискват се след това години, за да набави изгубеното. Правилното използване на една секунда от времето носи придобивките на цели векове. Единствената сила, която работи с абсолютна точност, е любовта. Който е изпълнен с Божията Любов, той става на време и ляга точно на време. Вън от любовта човек всякога закъснява. Колкото малко да е закъснението, то пак носи големи загуби. Ако светлината закъснее с една тристахилядна част от секундата, тя губи хиляда километра път.

Някой казва: защо трябва да любим ? – За да приемете Божието благословение точно на време. Нещастията на хората се дължат на това, че нищо в техния живот не става на определеното време. Това твърдят всички учени, разумни хора, които са минали по този път. Когато човек става и ляга точно на време, щастието върви след него. Закъснява ли само с една хилядна част от секундата в ставането и лягането си, нещастието го следва. Точно на време трябва да се става и да се ляга! Живот без любов няма никакъв смисъл. Такъв живот е върволица от страдания, от падания и ставания. Който иска да се избави от страдания, той трябва да влезе в трена на любовта.

Мнозина мислят, че знанието, което имат, е в състояние да им помогне при всички положения в живота. Не, съвременното знание не е в сила да избави човека от всички мъчнотии и страдания. Нивата може да е наторена, слънцето може да свети и да изпраща топлина, влагата може да оросява земята, но ако тази нива не е посята, в нея могат само бодили да растат. Посятото на нивата, това е любовта. Когато любовта дойде в живота, само тя може да използва всички благоприятни условия – тор, светлина, топлина и влага. Вън от любовта човек е осъден на деформиране, на израждане, както нивата – на обрасване с плевели. Ако човек не разбере любовта, той не може да разбере живота; ако не разбере живота, той не може да разбере и времето; ако не разбере времето, той ще изпадне в ред дисхармонични състояния, които ще го направят нещастен. Този човек ще живее в дъното на ада, във вечни мъки и терзания. Може всички велики учители да дохождат на земята, да говорят на хората, но ако нито една дума от тяхното слово не падне точно на време и не поникне точно на време в сърцето на човека, това слово няма никакъв смисъл за него. Какво се ползува умиращият, ако му се говори за любовта? Любовта има смисъл за живите, но не и за мъртвите хора. И любовта не се нуждае от мъртвите.

И тъй, пригответе се да посрещнете тази година майка си! Официално новата година може да е влязла, но дали за вас е влязла, това е въпрос. Ако новата година ви донесе щастие, тя е влязла; ако не ви донесе щастие, тя не е влязла. Човек не трябва да се залъгва. Защо ? – Защото ново е само това, което любовта носи. Новата година е дошла само за онзи, който може да посрещне майка си точно на време. Посрещне ли майка си на време, от този момент всичко в него ще потече: нивите, хамбарите и сърцето му ще дават преизобилно, и в буквален, и в преносен смисъл.

Казвам: не се спирайте върху мисълта, как и кога може да се придобие любовта. Любовта може да се придобие всякога, когато човек дава ухо към волята Божия и я изпълнява. Казано е в Писанието: „Когато аз виках към вас, вие не чувахте; затова, когато вие викате, и аз ще мълча“. Законът е такъв. Когато любовта вика към вас, и вие си правите оглушки, и тя ще ви отговори със същото, когато вие викате към нея. Затова е казано още: „Търсете ме, когато съм близо до вас!“ Любовта не се връща назад. С други думи казано: изгубените условия на живота никога не се връщат. Старият, който в младини е прахосал всичките си сили и предава вече Богу Дух, колкото да плаче и тъжи, колкото да се разкайва, всичко е напразно. Това не показва, че животът му е изгубен, но той може да го поправи вече по друг начин. В живота на този човек през цялата вечност все ще остане малка празнина, една пауза, която той по някакъв начин трябва да запълни.

Сега, желая на всички да бъдете щастливи! За да бъдете щастливи, вие трябва да се примирите с Бога, със себе си и със своя ближен. Положителното, което трябва да направите: обикнете Бога, обикнете себе си, обикнете и ближния си, както никога досега не сте обичали! Ако посрещнете новата година с този дълбок стремеж в душата си, тя ще ви донесе несметни богатства. Придобиете ли това, ще разберете, че имате нова година, ще разберете, в какво седи истинското щастие.

Беседа от Учителя, държана на 1 януари, 1932 г., 1:00 ч. в

ЕДИННИЯТ ЖИВОТ

Сега ще говоря върху абсолютното или -положителното в живота.

Когато човек тръгва на път за него не е необходимо да вижда края на пътя.Той трябва да познава началото на своя път, а кога ще стигне края, това може и да не знае. Следователно, човек трябва да знае само началото на посоките, в които се движи, но не и техния край. Който се интересува само от резултатите на нещата, той изпада в заблуждение. Тъй щото, иска ли човек да схване нещата изцяло, той ще се намери в механическите процеси на живота. Ако някой човек иска да разбере напълно устройството на една кола само от нейния външен вид, той нищо няма да разбере. За тази цел, той трябва да разглоби колата, да разгледа отделните ѝ части, и от тяхната направа да съди за цялата кола. Щом има представа за направата на отделните части, той ще може вече сам да ги сглоби и да възстанови първоначалната кола. Същото може да се направи и с някоя дреха, къща или с някой часовник. Разглобяванията и сглобяванията на предметите представят забавления за човека, с които той неизбежно трябва да се занимава. Тези забавления са относителното в живота, което отвлича човешкия ум от същественото. Само същественото носи радостите в живота. Въпреки всичко, както човек работи с временните, преходни или относителни величини, така трябва да работи и с абсолютното, с Божественото.

Казвам: тази мисъл трябва да бъде ясна в умовете на хората, за да не се спъват в пътя си. За пример, срещате някой човек радостен, весел; не се минава много време, състоянието му се изменя. Защо? Той предчувствува, че ще му дойдат някакви страдания: условията на

живота му ще се изменят, ще станат по-лоши от тези, в които сега се намира. Млад е този човек, но дойде му мисълта, че ще остарее и няма кой да го гледа; здрав е, но се безпокои, че ще се разболее и ще умре; после започва да мисли, как ще замине за онзи свят, кой ще го приеме там, какви ще бъдат отношенията на тамошните същества към него и т. н. Ако е женен, той ще се страхува да не го напусне жена му; ако е чиновник някъде, ще работи, ще гледа да не го уволнят, да не останат жената и децата му на пътя. Такива и ред подобни мисли могат да минат през ума на човека, обаче, те не са абсолютни, не са положителни. Тия положения представят временна обстановка на нещата.

Мнозина питат: кои са временни и кои абсолютни неща и как се различават? За пример, да вземем следното положение, което хората считат за положително: всеки човек има майка и баща. До кога човек има майка и баща? До известно време само. Щом майката и бащата умрат, човекът казва, че е сираче, т. е. без майка и без баща. Значи, и това положение е временно. Следователно, докато майката и бащата са отвън човека, той още не е разбрал, какво нещо е майката, и какво – бащата. Това, което наричаме майка и баща, са проекции на реалността, които се изразяват отвътре навън. Външно погледнато, майката и бащата са отражение на реалността. Че действително са отражение, това се вижда от обстоятелството, че майката и бащата не мислят постоянно за своите деца. Майката заспи и не мисли вече за децата си. Бащата заспи и не мисли за децата си. Питам: де отиват бащата и майката, като заспят? Следователно, всеки човекъ, сам за себе си, е отражение на нещо. И всичко, което човек има вън отъ себе си, е сянка, нещо нереално. Защо? – Защото тия неща изчезват. Всяко нещо, което изчезва, не е реално; всяко нещо, което не изчезва, е реално.

И тъй, относителните неща изчезват, а положителните, абсолютните – никога не изчезват. С други думи казано: относителните неща не са реални, а положителните, абсолютните – са реални. За пример, човек живее известно време на земята, но един ден му казват, че трябва да напусне тялото си и да замине за другия свят. Той се намира в противоречие, чуди се, де ще отиде. Учените, философите наричат живота на земята временен, или живот на относителната реалност. Аз наричам този живот сянка на живота, или най-малката проекция на целокупния живот; той е вода, която изтича от някоя чешма. Наистина, този живот е временен, но той е свързан с непреривното, което постоянно изтича. Следователно, ако мислим, че в изтеклата вода е всичко, ние не познаваме целокупния живот, който всеки момент носи нещо ново. Някой погледне към водата на една чешма, от която някога е пил, и казва : аз познавам тази вода. Не, ти не познаваш водата, която в дадения момент изтича, защото всеки момент тя се различава по качество и по количество. Напрежението, налягането на тази вода днес не е такова, каквото е било някога. То всеки момент е различно. Този закон е верен и по отношение на нашите мисли и чувства. Всеки момент те имат различно напрежение, различна сила. Понякога мислите и чувствата на човека едва текат, а понякога те представят велика, мощна сила. Когато мислите и чувствата на човека са мощни, велики, той си представя, че е по-велик, отколкото в друго време, но това са външни положения. Когато човек има светлина, той добре разбира нещата; когато няма светлина, той слабо разбира нещата. Всичко зависи от светлината на съзнанието. Когато човек греши, или върши някакво престъпление и му кажат, че не трябва много да мисли, с това искат да му обърнат внимание, че в случая трябва да мисли онзи, който го е накарал да направи престъплението. Кой е той? – Лукавият. Следователно,

лукавият мисли преди да е направил престъплението, а човек мисли, когато извърши престъплението.

Питам: кое наричаме права мисъл? Права, истинска мисъл е тази, която е свободна от тревоги, смущения, съмнения и т. н. Не може да се нарече права мисъл онази, която е пълна с тревоги, безпокойства и съмнения. Мисли само онзи, който може да даде ход на красивото, на възвишеното в себе си да изтече навън. То е Божественото в човека, то е животът, който непременно трябва да мине през него и да изтече навън. Животът трябва непрекъснато да влиза навътре и да изтича навън, той не може да спре. Това е Божественото, което аз наричам абсолютното множество. То трябва да мине през всеки човек, за да го свърже с окръжаващите. Ако животът не изтича вън от човека, той не може да се свърже с окръжаващите.

Същият закон е верен и по отношение на Бога. Ако от Бога не изтича нещо, което да се влее в нас, ние не бихме имали отношения към Него. Ако Бог се уедини и живее само за себе си, ние не бихме имали връзка с Него. Обаче, свържем ли се с Бога, ние ще мислим, ще чувствуваме и ще действуваме като Него. Ако животът, който изтича от Бога, не се влива в нас, ние ще живеемъ в относителната реалност, в която мнозина от съвременните хора живеят. Всеки човек има свои специфични мисли, чувства и желания, но понеже излиза от Бога, понякога той се заблуждава и мисли, че е едно с Него. За подкрепа на това свое заблуждение, човек казва, че както малкият портрет прилича на големия човек, така и човек е подобен на Бога. Вярно е, че на физическия свят човек може да се фотографира по-малък и по-голям, отколкото е в същност, но самият човек не е фотография на Бога. В Божествения свят, обаче, човек не може да се представи по-голям, отколкото е в действителност. Речете ли да фотографирате, или да нарисувате Бога, вие не можете да Го нарисувате нито по-голям,

нито такъв, какъвто е в същност. Вие всякога ще Го нарисувате по-малък, отколкото е в действителност.

Казвате: какво нещо е абсолютното и какво – относителното в живота? – Всяко нещо, което може да се нарисува по-малко, отколкото е в действителност, наричам абсолютно. Всяко нещо, което може да се нарисува по-голямо, отколкото е в действителност, наричам относително. Тъй щото, когато човек се мисли по-голям, отколкото е в същност, той се намира в относителната реалност на живота. Понякога човек се мисли по-голям, отколкото е в същност. И едното, и другото положение са вътрешни състояния у човека, т. е. два полюса на временния живот.

Днес мнозина се смущават от мисълта за своето бъдеще. Обаче, само онзи човек се безпокои за своето бъдеще, който не разбира правилно живота. Лесно може да се предскаже бъдещето на човека. Ето, как бих предсказал бъдещето на човека: човек млад ще бъде и ще остарее; богат ще бъде и ще осиромашее; учен ще бъде и ще оглупее; силен ще бъде и ще се обезсили; здрав ще бъде и ще изгуби здравето си; после, ще обича, ще мрази, ще се бие с хората, ще лъже, ще краде, ще губи и ще печели, ще прави къщи, ще ги продава и т. н. Най-после ще се разкае, ще започне да прави добро, да се изправя. След всичко това ще умре, ще го заровят в земята, или ще изгорят тялото му, а прахът ще поставятъ в някое гърне, което ще се пази за дълги времена. Над гроба му ще пишат: тук почива един необикновен, гениален човек. Такова е бъдещето на всеки човек при сегашния живот. Който иска да оправи света, в края на краищата, той ще влезе като прах в едно от тия свещени гърнета. Който иска да си поживее, и той ще влезе като прах в едно от тия свещени гърнета.

Съврменните хора турят костите на майка си и на баща си в една торба и казват: тук почиват костит на нашите майки и бащи. Верую е

това! Има нещо скрито в костите на вашите майки и бащи, но изкуството седи в това, човек да извади своята майка и своя баща от техните кости. Реалността на живота не се крие в костите. Да мисли човек, че в костите има някаква реалност, това е заблуждение, това е мая. Човек трябва да се освободи от това заблуждение. Ако мисли по този начин, животтъ му всякога ще бъде празен. Това показва, че съвременните хора нямат ясна представа нито за живота, нито за Бога. Който разбира реалността на живота, той ще може да възкреси човека, който се е превърнал на прах. Как ще го възкреси? Той ще извади от джоба си едно шишенце, пълно с елексира на живота, и ще капне няколко капчици върху свещения прах на майката или на бащата. След това ще разбърка този прах и от него ще образува една кашица. Той ще започне да меси тази кашица, да я прави на тесто и ще я остави да седи няколко часа на спокойствие. Тестото постепенно ще набъбва, ще изпълва гърнето, и след 24 часа от него ще излезе цял човек, жив, подвижен, готов за работа. Той ще се поразтърси малко и ще каже: много съм спал! Де съм бил досега, не зная. Този човек е бащата, който преди няколко години беше заминал за онзи свят. Всички в къщи се радват, че бащата се върнал. Обаче, само магът може да възкресява мъртвите. Само магът може да оживява праха на мъртвите. Той има знания, с които може да прави чудеса. Това знание се крие в Словото, за което Христос е казал: „Които чуят гласа Му, те ще оживеят“. Може ли мъртвият да оживее, ако не познава Словото Божие? То трябва да стане плът и кръв за него, за да бъде в сила да го възкреси. Следователно, ако реалността дойде в съприкосновение с най-малката частица на човешкия живот, тя ще разшири съзнанието му, ще доведе човека до безсмъртие. Това значи възкресение, връщане от смърт към живот.

Казвате: какво нещо е смъртта? Смъртта е процес на връщане. Казано е в Писанието, че човек ще живее и пак ще се превърне в първоначалната пръст, от която някога е бил направен. С други думи казано: човек е съгрешил, понеже не е разбрал реалността на живота. И сега, за да разбере тази реалност, той трябва отново да се върне в нея. Това връщане в реалността подразбира повторение на класа. Ако един ученик не разбере материала от даден клас, той ще остане да повтаря класа, не може да мине в по-горен. В този смисъл, смъртта подразбира връщане в реалността, от която човек е излязъл, за да научи началото на Битието, началото на тази реалност. Някой казва: защо трябва да повтарям класа? – Защото не сте изучили, не сте усвоили материята, която се преподава в този клас. Ако ученикът минава от клас в клас, без да е усвоил материала на по-долния клас, той не може да постигне нищо в живота си. Той ще остане първокласен невежа. Както в съвременните училища, така и в живота на хората, съществува строго определена програма, според която никой човек не може да мине в по-горен клас, или на по-горно стъпало, ако не е разбрал, изучил и приложил материята на по-долните класове. Материята в горните класове е тясно свързана с тази от долните. Ако съществува такава връзка в материала, който се изучава в училищата, толкова повече тя съществува в живота.

Този закон има приложение и в любовта. Не е любов това, да се свързват отношения само. Любовта е велика наука, която трябва да се изучава. Казвате: да се обичаме! Какво разбирате от тези думи? Да се обичаме, това значи да се изучаваме. Ако не можете да влезете в положението на човека, ако не можете да изучите и разберете живота му, вие не разбирате любовта и не можете да се обичате. Да обичаш, да любиш човека, значи да четеш от книгата на неговия живот, всеки ден да я прелистваш. Не можеш ли да четеш от книгата на неговия

живот, ти не разбираш езика на любовта. Тъй щото, не може ли някой човек да прелиства книгата на вашия живот и да я изучава, между вас не могат да съществуват никакви отношения. Дето няма любов, животът е неразбран. И ако човек сам може да чете от книгата на своя живот, той ще има правилни отношения към Бога, към себе си и към своя ближен. Ще отворите тази книга, ще четете от нея, ще я изучавате, ще размишлявате върху съдържанието ѝ и ще гледате на нея, като на свещена книга. Колкото повече четете тази книга, толкова повече ще я разбирате. Всеки ден ще намирате в нея нещо ново, нещо свещено. Ако не можете да четете тази книга, това показва, че вие не знаете нейната азбука. Всички хора са книги, написани на различни езици, които трябва да се изучават. Това не трябва да ви смущава, но да се заемете за работа, да учите.

И тъй, искате ли да обичате един човек, вие трябва да разбирате езика, на който е написана книгата на неговия живот. Разбирате ли този език, сърцето ви ще се запали и ще гори. Този е свещеният огън, за който се говори в Писанието. Благословение е за човека, сърцето му да се запали. Всяко сърце не може да гори. Щом не може да гори, то само techimi, отделя дим, сажди. Това горение наричам любовен кадеж. Дето има такъв кадеж, таъ вече не може да се седи, непременно трябва да се излезе вън от къщата. Тогава хората започват да казват, че в този дом е станало нещо особено. Любовният кадеж се обяснява научно с това, че хората в този дом не могат да четат книгата на живота на своя ближен. Изобщо, дето има любовен кадеж, това показва, че тия хора не разбират нито своята книга, нито тази на своите ближни. Щом се натъкнат на такъв кадеж, хората казват: ние не се разбираме, защото възгледите на живота ни са различни. И след всичко това тия хора очакват да отидат на небето, между ангелите. Казвам: отидете ли между ангелите, вие трябва да знаете техния език.

В онзи свят има девет ангелски йерархии, които си служат с девет различни езика. Вие знаете ли тези езици? При това, тези езици са извънредно богати; те разполагат с грамаден речник от думи, а не с няколко хиляди само, каквито са езиците, с които хората си служат. Научите ли тези езици, ще дойдете и до Божествения език.

Мнозина искат да знаят нещо за Господа, да Го познават? Човек може да познава Бога, само ако знае Неговия език. Когато някой твърди съществуването на Бога, това показва, че този човек разбира езика Му. Когато някой отрича съществуването на Бога, това показва, че той не знае и не разбира Божествения език. В този смисъл, единствената причина за безверието на хората се дължи на неразбирането на Божествения език. Например, в духането на вятъра, в течението на водите се крие езика на Бога. Във вятъра, в течението на реките, в движението на светлината, в проявите на живота аз слушам такава отлична реч, каквато не съм слушал и от най-красноречивия оратор в света. В най-големите бури аз слушам речите на видни оратори. Понякога техните речи са така силни, съдържателни и красноречиви, че са в състояние да задигнат и дрехите, и шапките, и керемидите от къщите на хората. Вие казвате: вятър, буря има вън, страшно е времето! – и гледате час по-скоро да се скриете вътре. Обаче, аз с удоволствие настройвам ухото си, да чуя говора на този вятър, или на тази буря. Като види някой, че се излагам на бурята, казва: защо си изложил ушите си на тази буря? Не знаеш ли, че ще се простудиш? Казвам: който не разбира Божествения език, той се простудява; който разбира Божествения език, той никога не се простудява. Реалността на живота е скрита в бурите, във ветровете, в моретата, в слънцето, в луната, във всички планети, които изразяват великата Истина на живота.

Казвате: какво нешо е ралността? Всичко, в което човек вярва, е реалност. Това, в което човек не вярва и постоянно се съмнява, то не може да бъде реалност. Реалността произтича от любовта в човека. Дето има любов, има и реалност; дето няма любов, никаква реалност не съществува. Дето има любов, реалността се разкрива във всичката си светлина; дето няма любов, реалността не се проявява в своята светлина. Дето има свобода, там и реалността се проявява; няма ли свобода, никаква реалност не съществува. Следователно, дето има любов, там ще намерите свобода, светлина и истина; дето няма любов, там няма никаква свобода, светлина и истина. Светлина, свобода и истина са трите най-важни неща, с които трябва да започнете своя живот. Те произтичат от любовта. Затова, започнете първо с любовта, научете нейния език, защото от нея излиза живота; започнете с мъдростта, научете нейния език, защото от нея излиза светлината; започнете с истината, научете езика ѝ, защото от нея излиза свободата. Казвате: как да разберем тези неща – буквално или преносно? Разберете ги и в буквален, и в преносен смисъл. Вие трябва да изучите езика на любовта, на мъдростта и на истината и да ги различавате. Езикът на любовта не е такъв, какъвто е езикът на мъдростта; езикът на мъдростта не е такъв, какъвто е езикът на истината. Също така се различават езика на живота, на светлината и на свободата.

И тъй, най-първо човек трябва да изучава езика на живота. Животът е изразен в множеството хора, животни, растения и минерали. Всички те представят форми на живота. Изучавате ли този език, вие ще видите, какъв простор, каква велика област седи пред вас, която трябва да изследвате. Само по този начин ще разберете смисъла на живота. И тогава, в духането на ветровете, в течението на реките, в бликането на изворите ще чувате гласа, говора на същества, които ви

обичат. Това е реалност, която аз абсолютно познавам, но вие сами трябва да я разберете. Аз не искам да вярвате в моето верую, защото по този начин сами ще изпаднете в противоречие. За да вярвате в това, в което и аз вярвам, вие трябва да имате моите мисли, чувства и постъпки. Ако дойдете до положението, в което аз се намирам, тогава, дето и да турите окото си, ще виждате като мене; дето и да турите ухото си, ще чувате като мене. Обаче, ако нямате моята вяра, и да чувате това, което аз чувамъ, нищо няма да разберете; и ако виждате това, което аз виждаъ, пак нищо няма да разберете. Тогава, и вие можете да пишете като мене, но между моето и вашето писмо ще има голяма разлика. Така и много поети пишат, но съчиненията на едни от тях се четат и разбират от всички хора, а съчиненията на други не се четат и не се разбират. Защо е така? Защото едни поети са вложили едно нещо в своите съчинения, а други са вложили друго нещо. Забележете, Библията, например, и досега не е изгубила силата си. В какво седи нейната сила? В съдържанието ѝ, в това, което е написано. В нея е вложено нещо особено, което и досега още не е изчерпано. В думите на Библията се крие реалността на нещата.

Казвате: ние сме чели по няколко пъти Библията, но още не сме я разбрали. Че не сте я разбрали, това зависи от начина, по който четете. Правилно четене е, когато човек може да се свърже със съзнанието на този, който е писал книгата. Можете ли да се свържете със съзнанието на даден поет или писател, вие сте вече в реалността на написаното. В туй отношение, езикът на Библията и Евангелието се отличаватъ по това, че като четете гкзи книги съ разбира¬не, вие ще се свържете съ съзнанието на пророците и на Христа, които веднага ще се явят пред вас и ще кажат: какво обичате? С какво можем да ви бъдем полезни? Вие се съмнявате, дали това е възможно. Възможно е, разбира се. Ако знаете, отде да започнете и как да четете

Словото на Христа, Той непременно ще се яви пред вас, ще свърже съзнанието си с вашето, и вие ще почнете правилно да разбирате и прилагате.

Обаче, за това се изисква ключ на разбиране. Този ключ седи в следното : да започнете оттам, отдето Христос е започнал. Започнете ли оттам, дето Христос е свършил, Той няма да ви се яви. Някой проповедник казва: ние трябва да започнем оттам, дето Христос е свъшил. Не, това не е правилно. Ние трябва да започнем оттам, отдето и Христос е започнал. В това седи реалността на нещата. Тъй щото, искате ли да дойдете до вътрешно просветление и правилно разбиране, вие трябва да започнете оттам, отдето Христос е започнал и да свършите там, дето Христо е свършилъ. По този начин ще се премахне онова дразнене, онова безпокойство, от което страдат всички съвременни хора. Всички хора са последователи на Христа, изповядват Неговото учение, но пак се дразнят. Защо? Има причини за това. Ако Христос дойде днес между хората, в един момент Той може да премахне причините за дразненето и да ги направи ангели, с крила и с корони на главите. Те ще бъдат ангели, докато Христос е между тях. Отдели ли се за минута само, те пак ще бъдат такива, каквито и по-рано са били. Това показва, че има неща в човека, които той сам трябва да направи.

Съвременните хора имат криви разбирания за проявите на живота, както и за самия живот. За пример, докато майката е между децата си, те са чисто облечени, със здрави дрешки и обуща. Обаче, ако майката напусне къщата, децата веднага се разпиляват и тръгват по улиците окъсани, необлечени, рошави. За такива деца хората казват : горките деца, нямат майка, няма кой да ги облече, няма кой да ги изчисти и нагледа. Такова е положението и на съвременните християни. Христос е заминал някъде, оставил ги е сами. И те,

горките, и досега ходят окъсани, обеднели, няма кой да ги нагледа, очисти и облече. Те казват: едно време, когато майка ни беше между нас, ние бяхме облечени и чисти, но сега на какво мязаме? Време е вече съвременните християни да се научат сами да се чистят. Това може да се постигне само, когато хората започнат оттам, отдето и Христос е започнал. Когато Христос дойде между хората, в един неразбран свят Той работеше непрекъснато и даваше всичко, каквото имаше. Когато се изчерпваше, Той съсредоточаваше ума си към по-висок свят, дето прекарваше дълго време в молитва и размишление. Щом дойде в плът облечен, между хората, Той постоянно даваше, но и постоянно взимаше от невидимия свят. Голяма разлика има между човека в плът и човека като дух.

Някои казват: не знаем, какво става с нас. Едно време бяхме по-добри, а сега сме по-лоши. Не, и сега сте добри, но пари нямате в джоба си. Какво трябва да направите? Да отидете в някоя банка и оттам да извадите известна сума. Ако нямате право да вземете пари от банката, ще отидете на някое лозе да копаете. Казвате: малко плащат хората. Вие трябва да знаете, че малкото става много, и многото става малко. Това се определя от любовта. Ако работите на лозето, или на нивата на някой богат земеделец с любов, той ще ви плати повече, отколкото сте се пазарили. Една грозна мома отишла да работи на нивата на един чифликчия. През целия ден тя повече се разтакавала, отколкото работела. Като я гледал, чифликчията си казвал: горката мома, освен че е грозна, но и не работи добре! Вечерта той ѝ заплатил сумата, за която била пазарена, но повече не я повикал на работа. На другия ден пазарил една красива мома да работи на лозето му. От време на време той поглеждал към нея и му се виждало, че тя работи повече, отколкото трябва. Доволен от работата ѝ, този чифликчия още първия час повишил условената

цена с един лев. Втория час ѝ прибавил още един лев; третият – още един лев и т. н. Вечерта, когато трябвало да ѝ плати, той прибавил към парите, за които се условили, още 20 лева. Защо чифликчията придал на красивата мома 20 лева? – Защото тя работила с любов, поглеждала го красиво, мило и на всеки нейн поглед сърцето му трепвало радостно. Сърцето му се отворило толкова много, че той бил готов да даде повече, отколкото трябва. След това той казал на красивата мома: утре пак елате на работа при мен; аз съм доволен от вас.

Питам: по какъв начин трябва да се отворят сърцата на хората? Мнозина мислят, че като им се говори за Господа, за светиите, за доброто в света, сърцата им ще се отворят. Не, това са човешки работи. Реалността на живота не се изразява с думи, с говорене. Тя не е някакво външно верую Да се говори на човека, без да има той примери, образци, това е външно забавление. При това положение, животът на хората ще бъде такъв, какъвто е днес. Някой ще каже, че светските хора живеят по-добре от религиозните. Дали хората са светски, или религиозни, ако нямат в себе си абсолютна вяра, те ще живеят по един и същ начин.

Сега, като говоря за красивата и за грозната мома, аз взимам красивата като образец на правилен живот. Достатъчно е само красивата мома да погледне към богатия чифликчия, за да е доволен той от нея и да е – готов да ѝ придаде повече, отколкото трябва. Сърцето на този човек се отваря не само за нея, но за всички хора. В този смисъл, любовта към едного е любов към всички. Който обича едного, сърцето му се отваря за всички. Който не обича нито един, сърцето му не може да се отвори и за другите. И след това този човек ще каже – изядоха ме, злоупотребиха с мене! Дето има любов към едного, там никакво злоупотребление не може да стане; дето няма

любов към едного, там ред злоупотребления могат да се извършат. Чифликчията дал на красивата мома 20 лева повече, отколкото се е пазарил с нея, защото с любовта, която има в себе си, красивата мома му е дала хиляди левове. Тя внесла нещо ново в ума и в сърцето му. От момента, когато чифликчията видял красивата мома, с него станал голям, вътрешен преврат, и той казал в себе си: човек трябва да дава! Според морала на съвременните хора някои ще кажат: този чифликчия е готов да даде повече на красивата мома заради красотата ѝ. Не е така. Той дава повече заради любовта. На любовта всеки дава.

Сега, ще ви дамъ един пример за изяснение на тази идея. Представете си, че една дружина от 20 жътварки, от различни възрасти, 30-35-40-50-60 годишни, се условят да работят при един богат земеделец. Само една от тяхъ е 21-годишна; при това, тя е красива, стройна мома. Като го погледне тя, сърцето му трепва и си казва: красива е тази мома! Бог да я благослови! Коя ли майка я раждала? Щом погледне към нея, той поглежда мило и към другите свои работнички. Обаче, като не разбират закона, те казват: отде се взе тази мома? Тя завъртя ума на господаря, и според нея, той ще изпъди нас. Между тях се поражда завист, която създава ред интриги. Всички са неразположени към нея, искат да я изпъдят. Обаче, един ден тя сама взима сърпа си и заминава, напуща този земеделец. Като види, че красивата мома напуща работата, земеделецът казва: хайде сега и вие да си вървите! Никой не ми трябва вече!

Казвам: Бог постъпва с хората по същия начин, когато иска да ги извади от по-низко положение и да ги постави в по-високо. Само по този начин може да се разбере смисъла на живота. Смисълът на живота не седи в неговата външна страна. Ако е въпрос за външна красота, човек лесно може да стане красив. Майката и бащата могат да родят какъвто син, или каквато дъщеря искат. В това няма никаква

мъчнотия. Мъчно е, когато ние изискваме от хората да направят това, което те не могат. За пример, часовникът може само да показва времето, но не и да говори. Човек не може да се разговаря с часовника. Иска ли човек да направи нещо повече от това, което се крие в неговите възможности, той трябва да бъде едно с Бога и да вярва в Него. Да бъдете едно с Бога и да вярвате в Него, това подразбира да се запишете за ученик в Неговото училище и свещено да държите Неговите закони. За да дойдете до това положение, Бог ще ви прекара през хиляди изпитания, и ако можете да издържите, само тогава Той ще ви повери едно малко знание. Който достигне това знание, той ще може да възкресява мъртвите. Достатъчно е само да дигне ръката си пред тях, да им каже три свещени думи, за да оживеят. Щом оживеят, те ще го запитат: какво заповядвате?

Днес всички искат да знаят, какво ги очаква. Казвам: ако не любите Бога, гърне ви очаква – нищо повече. Ако любите Бога, ще станете ангели, с крила и с корони на главите. В това положение ще видите Божиите чудеса и ще изучавате закона на единството. И тогава, от любовта към Бога ще дойдете до любовта към хората и всички същества под тях. Тъй щото, красивата мома представя доброто между хората, което постоянно работи. Грозната мома представя злото. Чифликчията представя самия човек, а жътварките на разните възрасти представят хората, които човек трябва да обича. Когато човек обича Бога, той ще се научи да обича и вечното множество в света. Който обича Бога, невъзможно е да не обича хората. В любовта си към Единния, той ще обича всички. В тази любов не трябва да влиза никаква ревност, никакво подозрение, никакво маловерие. Онзи, когото обичате, той всякога седи по-високо от вас. Не можете да обичате някой човек, ако той не седи по-високо от вас. Тъй щото, ако обичате Бога, обичате Го, защото Той седи по-високо

от вас. Понеже Бог е над всички същества, затова и Той обича тия малките под Него. В това седи идейната любов: всеки човек може да обича същество, което седи по-високо от него. Не мислите ли, че съществото, което обичате, седи по-високо от вас, като погледнете на него, ще кажете: какво особено има в това същество, или в този човек, за което заслужава да се обича ? Питам: какво познахте в този човек?

Казвам: никой не може да разбере човека. Човек се намира зад очите, зад ума, зад сърцето и т. н. Всички тия неща представят обвивки на човека, но не и самия човек. Умът, сърцето на човека са сили, които действат в него. Ако в сърцето, в ума, в душата и в духа на човека, както и в техните проявления, не виждате Бога, вие не познавате реалността, от която произлизат всички неща. Умът, сърцето, духът и душата на човека се включват във великото, в Божественото. Схващате ли нещата по този начин, вие ще имате велик импулс в себе си. Имате ли този импулс, ако сте богат човек и ви откраднат една сума от 100 000 лева, или един милион, вие няма да се смутите. Обаче, ако нямате този импулс в себе си, и сте беден човек, който завързва парите си в девет възела, един лев да ви вземат, вие ще окрякате света.

Аз взимам думата „крякане“ в добър смисъл. Когато кокошката снесе яйце, тя започва да крякa, с което иска да каже на господаря си: много се измъчих, докато снеса това яйце. Гледай, поне ти да го, вземеш, а не някоя сврака! Човек трябва да разбира смисъла на крякането, както и смисъла на излюпването на яйцата. Вие казвате: тези яйца трябва да се излюпят. Не е достатъчно човек да казва само това, но той трябва да разбира, как става излюпването на яйцата. Човек е още в яйцето си, затова нека се скрие под крилата на някоя квачка и да седи там, докато се излюпи. Когато казвам, че човек е още яйце, което се търкаля, това подразбира, че трябва да се постави при

добри условия, да се излюпи. Докато човек е в яйцето, той е изложен на по-голяма опасност, отколкото вън от яйцето. Когато някой се оплаква, че сърцето му е счупено, това показва, че той е слаб, като яйце, черупката му лесно се чупи. Кой е изходният път от това положение? Това яйце трябва да се постави под крилата на някоя квачка, да се превърне на пиле. Затова, именно, е казано в 91 Псалом: „Който живее под покрива, т. е. под крилата на Всевишния, ще пребивае под сянката на Всемогъщия". Ето защо, човек всеки ден трябва да влиза под крилата на тази квачка. Който седи под крилата на тази квачка, в края на краищата, той ще се излюпи не само като пиленце, но и като мислещо същество. Аз взимам думата „квачка" в нейния широк смисъл.

Сега, аз говоря върху този предмет, защото последната цифра от 1932 година е двойка. Числото две представя света на майката, света на любовта. Ако не разберете любовта, няма да разберете и майката. Любовта е майката в света. Следователно, без майка нищо не може да стане. Всеки трябва да има майка. Някой казва: защо трябва да любя? Ти трябва да любиш, за да дойде майката, да те роди. Ако нямаш майка, няма кой да те роди. Ето защо, съзнанието на хората трябва да се пробуди, да схващат тези неща правилно. За да се пробуди съзнанието, с което да разбират любовта, те трябва да имат майката в себе си, а същевременно и те да живеят в майката. Любовта е велик закон. Без любов нищо не се постига. Без любов човек постоянно губи, докато най-после се превърне на прах и влезе в гърнето. Той ще живее с недоволство в живота, докато един ден каже: празен е животът! Нищо не разбрах от него. Този човек ще влезе в гърнето, дето ще прекара дълъг сън. Тук майката ще го люлее, като в люлка, ще мисли, какво да направи с това неразбрано дете. След това ще дойде б¬щата, и върху този прах ще капне няколко капчици от

елексира на живота, докато съживи детето. Щом го съживи, отново ще го изпрати в живота. Това е закон на прераждане. По този начин човек ще се преражда, докато разбере, че целта на Бога е да го научи, че без любов животът няма смисъл. С други думи казано: без любов, т. е. без реалността на живота, всичко е страдание и нещастие.

Питам: какво струва на човека да люби? Едно липсва на съвременните хора: любов. Когато младият човек дойде при Христа и Го запита, какво да направи, за да наследи вечен живот, Христос му каза: „Иди, продай имането си и го раздай на сиромасите!“ Аз пък казвам: едно ви недостига – любов! Всички сте богати, но любов нямате. Казвате: защо трябва да продадем богатството си? Продажбата е първото условие, да турите любовта си в ход. Щомъ раздадете богатството си и останете последен бедняк, който ви срещне, ще разбере положението ви и ще каже: вие сте гол и бос. Елате при мене, аз имам хубави обуща и дрехи, ще ви ги продам евтино. После, пак погледне и казва: аз мога да ви дам и на кредит, с условие, че ще ми платите. Казвам: сега и аз съм готов да давам на кредит, но не без пари. Когато се казва, че любовта дава даром, без пари, това е символ. Наистина, парите тичат, търкалят се подир любовта, т. е. подир онзи, който има любов в себе си.

И тъй, който погледне красивата мома, той тича подир нея, предлага ѝ услугите си и я пита: моля, какво обичате? Ако някой банкер я срещне, и той ѝ предлага касата си. Банкерите седят с отворени каси пред нея и я питат: какво обичате? Те се чудят на силата, която се крие в тази мома. Да, магическа сила е любовта. Казвате: ами ние какво трябва да правим? Търсете любовта, а не парите. Ако вие търсите парите, работата ви е свършена. Парите трябва да ви търсят! ако търсите знанието, работата ви е свършена. Знанието трябва да ви търси! Ако търсите силата, работата ви е

свършена. Силата трябва да ви търси! Който има любов, и парите го търсят, и знанието го търси, и силата го търси; и светлината, и въздухът, и водата го търсят – всичко го търси. Достатъчно е да отвори очите си, и светлината влиза през тях. Достатъчно е да настрои ушите си, и звукът влиза през тях. Всичко става доброволно, непринудено, без той да очаква нещо. Защо? – Защото в него живее любовта – магическата пръчица на живота. На любовта всички услужват: и светлината, и въздухът, и водата, и растенията, и животните, и хората. Верни са думите на Бога: „Дето е любовта, там е животът, там е светлината, там е радостта, там е мирът – в любовта е всичко.“

Сега, и на вас казвам: понеже имате любо, излезте вън от гърнето! Как? Бащата ще дойде при вас, ще капне няколко капчици от елексира на живота, ще замеси този прах и след 24 часа ще оживеете. Който знае това изкуство, лесно може да възкресява. Това подразбира стиха: „Които чуят гласа Му, ще оживеят“. Всички хора трябва да оживеят! Мнозина очакват идването на Христа, за да оживеят. Отде очакват Христа? От небето ли? От това небе, което виждате вие? Небето, което виждате, е отражение на друго небе. Казвате може ли всеки да оживи праха в гърнето? Който знае, как да отвори гърнето, да замеси праха и да духне върху него, той ще може да го оживи. Знание се изисква! За пример, имате торба със злато. Кой може да извади златото от нея? Онзи, който знае, как да отвори торбата, той ще може да извади златото от нея. Не знае ли да отвари торбата, и златото ще остане неизползвано. Тази торба не се пробива, тя е херметически затворена; вие трябва да знаете, отде да я бутнете, за да се отвори.

Съвременните хора се интересуват от небето и затова го изучават. Според мен, небето е съкровище, голямо богатство, до което се домогват само ония, които имат ключа за отварянето му. Ключът за небето е любовта. Имат ли този ключ, ще се ползуват от Божието благословение. Това значи да имате любов към Бога. Някой казва: какво нещо е любовта ? Аз познавам любовта, но какво нещо е тя, не определям, не смея да я бутам. Казано е в Писанието: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога". Следователно, живот вечен е да познавате любовта. Ако някой ви пита, какво нещо е любовта, вие се усмихнете малко и нищо не говорете за нея. Човек трябва да познава любовта, да познава благото, което тя носи за всички същества. Достатъчно е човек да знае, че любовта носи благо за всички същества, а какво е тя, не трябва да определя. Любовта е свещено място, на което ничий крак досега не е стъпвал.

Някой казва: какво нещо е Господ? Какво нещо е Господ, също не може да се определи. Който иска да познае Бога, ще му кажа, как може да Го познае, но по въпроса, какво нещо е Бог, не мога да отговоря. За Бога не мога да се произнасям, нито мога да Го определям. Мойсей, който е разбирал това нещо, казал на евреите: „Не произнасяйте името Божие напразно!" Всички страдания и нещастия в света произтичат от факта, че хората искат да знаят, какво нещо е Бог, какво нещо е любовта. Някой казва: защо Бог ни дава страдания? Който обича и познава Бога, ще види, че всички страдания са за негово добро. Който не обича и не познава Бога, и от благата, които Той му дава, ще си създаде ад. Който обича и познава Бога, и от благата и от страданията ще си създаде рай. Тази е великата Истина в живота. Ако обичате и познавате Бога, в рая ще бъдете; ако не обичате и не познавате Бога, в ада ще бъдете. Тези две неща трябва добре да се помнят. Защо е така, не питайте. Този въпрос не трябва да се разисква. Той е изкушение. Ние не искаме да пипаме

забраненото дърво. В забраненото дърво се крият две неща, които човек никога не може да разбере. Това са злото и доброто. В тях са скрити тайните на живота. Едно само човек може да знае, а именно: в доброто той ще разбере небето, рая, а в злото ще разбере ада. Когато се говори за дървото на живота, подразбираме целокупния живот, който произтича от любовта, носителка на всички блага в света. Да познавате дървото на живота, ще рече да познавате положителното в себе си, т. е. любовта, която всеки ден трябва да се разширява. За тази цел всеки трябва да обича едного, който да седи по-високо от него. Мнозина се колебаят. Бога ли да обичат, или друг някой. При това, те се запитват: ние ли трябва да обичаме Бога, или Той трябва да ни обича?

Казвам: дали Бог ви обича, това не е ваша работа. Онова, което трябва да знаете, то е, дали вие обичате Бога. Дали Бог ме обича, това е Негова работа. Той трябва да знае това. Дали аз обичам Бога, това вече е моя работа ; това аз трябва да зная. Ако аз не обичам Бога, не мога да зная, дали и Той ме обича. Само любовта познава, кой я обича, и кой не. Това значи: ако някой ме обича, той ще познае, обичам ли го аз, или не. И ако аз обичам някого, ще позная, обича ли ме той, или не. Любовта познава себе си във всички прояви. Това са схващания за живота и за отношения, свободни от всякакъв егоизъм. Ако човек прекара цели 20 години в пустинята, за да разбере, дали Бог го обича, и дали той обича Бога, това е един въпрос. Обаче, ако той прекара тия 20 години в пустинята, с цел да придобие светост и чистота, това е друг въпрос. Ако пък някой прекара 20 години в пустинята, за да привлече вниманието и благоволението на Бога, това се отнася само до външния му живот. Изобщо, човек може да познае Бога в любовта, в свещения трепет на своята душа към Него. Ако човек обича Бога, едновременно с това ще обича всичко, което Той е създал. Който не обича Бога, той ще се движи като слепец в света, без

направление и смисъл. И тогава, светът, който е красив, приятен за хората, за слепия ще бъде тормоз, мъчение. Каква полза, ако в този свят има топлина, и светлина, а той няма никакво отношение към тази светлина и топлина? Каква полза от благата, ако той няма отношения към живота ? Той ще има само едно голо съзнание, че съществува – нищо повече. Животът е непрекъснат. Така трябва да го разбират хората.

Обаче, някои философи казват, че животът се явявал и изчезвал. Да се мисли така, то е все едно, да се казва, че всеки зъбец от едно назъбено колело изчезва, щом свърши работата си. Не, зъбецът, който е свършил работата си, не изчезва; няма да мине много време, и той отново ще се яви, ще свърши друга работа. Така той постоянно ще се явява и ще изчезва, без да се е изгубил. Това са временни състояния. И когато се казва, че някой човек е умрял, това не значи, че той е изчезнал някъде безвъзвратно. Той е зъбец на едно назъбено колело, временно е отишъл някъде, но пак ще дойде. Това е закон на прераждане. Според този закон, човек не може да изчезне. Той е поставен в система, която не може да изчезне. Човек не изчезва, както и слънцето не залязва. Човек си въобразява само, че слънцето изгрява и залязва. Привидно слънцето изгрява и залязва, но в тия смени то изминава свой определен път. И звездите, като слънцето, привидно изгряват, но в същност те непрекъснато вървят по своя начертан път и вършат известна работа.

И тъй, вие сте поставени на едно реално място в дадена система. Който ви е поставил на това място, той изисква от вас само едно нещо: да познаете любовта. Познаете ли любовта, тогава и животът ще стане за вас реален. Ако не беше така, вие бихте се обезсърчили, бихте помислили, че никой не ви обича. Щом разбирате правилно живота, и да ви гонят и хулят хората, това няма да ви смущава. Мнозина ще кажат, че сте заблудени, защото не мислите като тях.

Казвам: права ли е жабата, ако каже на човека, че за да я разбере, той трябва да стане като нея? Не, от своето положение човек може да разбере жабата по-добре, отколкото, ако стане като нея. Жабата жаба не може да разбере. Човек може да разбере жабата, но жабата не може да разбере човека. И човек не може да разбере себе си, докато не мине в по-високо положение, в по-висока форма. Иначе, той не може да има ясна представа за себе си. Иска ли човек да се разбере, той трябва да заеме положението на ангел, или на някое същество с по-светъл ум и с по-възвишено сърце от неговото. Само по този начин той ще си състави ясна представа за човека и за това, което той сам е в същност.

Мисълта, която сега ви казвам, е отвлечена, но аз се радвам, че е отвлечена. За едни тази мисъл може да е неразбрана; аз се радвам, че е неразбрана. За други тя може да е неопределена.; аз се радвам, че е неопределена. Ако разполагах с повече време, щях да ви поговоря, да направя неопределените неща определени, а ясните да затворя херметически, да не изгубят своето значение. Искате ли нещата да запазят своя смисъл, те трябва да се предават на свещен език. Този език има свое особено произношение и смисъл. Той не е като български език, или като европейските езици, на които едно се говори, друго се разбира. Като се говори истината на съвременните хора, те не се вслушват в смисъла на думите, но гледат, дали запетаята и другите препинателни знаци са употребени на място. Какво показва запетаята? Запетаята показва, че когато човек дойде до известен пункт, той трябва да спре малко и да помисли. Дето има запетая, човек ще спре движението си за малко време и ще се огъне наляво. Запетаята е живот на съображения. При точката и запетаята човек се натъква на един център, от който трябва да излезе по пътя на радиуса. Двоеточието пък показва, че след него се цитират чужди думи, които често се затварят в кавички. Значи, минавате ли от човешкия към Божествения живот, вие ще турите двоеточие и ще

кажете: тъй рече Бог! След кавичките можете да продължите речта си, да я завършите по човешки. След всяка отделна мисъл поставяте точка. Това е значението на знаците в земните езици.

Създаването на земните езици е костувало големи усилия на възвишени, на разумни същества. Те са работили много, докато създадат всички форми и правила в съвременните езици. Граматиката на земните езици е пренесена на земята от невидимия свят. Тя е изработена по правилата на Божествения език. Върху български език отсега нататък трябва да се работи, докато стане свещен език. Когато един език стане свещен, любовта в него се усилва, и хората започват да се разбират. Днес, обаче, срещнат ли се двама души, т непременно ще се скарат. Когато хората се разговарят на свещения език, те никога не се карат. Когато момата обича някой момък, тя казва: колко мил, смислен поглед има този момък! Когато не го обича, тя казва – лош поглед има този момък! Защо не харесва погледа му? – Защото езикът, на който се разговарят, не е свещен. Езикът, на който се разговарят, не съдържа нужния пламък, вследствие на което и любовта между тях не може да се прояви.

И тъй, тази година за пръв път искам от вас, да се запознаете с езика на любовта. Най-първо започнете със съюзите и мислете върху тях. Срещал съм млади хора, които говорят за любовта и се оплакват, че сърцата им изгорели от любов. Това, което изгаря сърцата на хората, не е любов. То са пушила на човешките сърца. Минете ли покрай тия пушила, навсякъде ще видите дим, сажди. Дето огънят на любовта е запален, там всеки обича да се топли, защото изпитва приятно чувство. Не е въпросът огънят да бъде голям, но да гори хубаво, горението да е пълно, без дим, със силна светлина. Вие трябва да разбирате любовта правилно, да не я изопачавате. Сърцето на човека трябва да бъде огнище, на което постоянно да гори огън. Човек не трябва да се плаши от любовта, но да изпитва свещен трепет към

нея. Любовта на съвременните хора е толкова малка, че едва мухите могат да се топлят на нея.

Изобщо, мухите обичат да кацат на човешките глави. Под думата „муха“ разбирам малки, дребни мисли и чувства, с които хората често се задоволяват. Като направят нещо малко, те мислят, че много нещо са свършили. И малките неща се ценят, но законът на любовта изисква големи работи. Малко хора има днес, които могат да вършат големи работи. Ако един съвременен човек влезе в някоя богата къща, парите се скриват от него. Отиде при някой банкер, касата на банкера веднага се затваря. Защо? – Любов няма този човек. Отиде ли красивата мома в кантората на банкера, той отваря касата си за нея. Защо? – Любов има тази мома. Тя внася нещо от себе си в душата на банкера, за което и той е готов да дава. Вие мислите, че той се е влюбил в тази мома. Не, банкерът не се е влюбил в момата, но той е познал любовта, и затова е готов да разтвори сърцето си и за нея, и за другите хора.

Сега, с един образ ще ви представя, какво нещо е любовта. Влиза един човек в къщата на едного и казва: тази къща е моя, не мърдам оттук. Никой не може да ме застави да изляза вън от тази къща! – Не, има нещо, което може да те застави да излезеш вън. – С камъни да ме бият, няма да се мръдна от мястото си. – Тъй ли, ще видим. Човекът, чиято е къщата, подпалва я и наблюдава, какво ще върши другият. Той веднага хуква да бяга. – Защо бягаш? Нали каза, че нищо не е в състояние да те накара да бягаш? – Как да не бягам? Къщата гори! Ако остана вътре, и аз ще изгоря. – Лъжеш се, няма да изгориш. – Как да не изгоря ? – Сега ще видиш. Той маха с пръчицата си из въздуха, и огънят престава. – Как направи това нещо? Защо ме заблуди? Казвам: същото нещо става, когато любовта дойде в човека. Той се запалва, гори и непременно трябва да излезе вън от къщата си. Не излезе ли, това показва, че е инвалид. Когато любовта дойде, всяко нещо трябва

да падне от ръката на човека. Богатство, слава, величие, всичко това трябва да излезе вън от къщата на човека, да се раздаде на сиромасите. Това подразбира „даром си взел, даром ще даваш.“ Материалното трябва да се раздаде на сиромасите Когато любовта дойде, ние ще бъдемъ носители на Божиите блага, на новото. Щом човек стане носител на новото, той става извор, който постоянно блика, тече, без да пресъхва.

Време е вече да се простите със старото! Обаче, докато новото не дойде, старото не пущайте. И мухлясал хляб да имате, не го хвърляйте, докато не пристигне новия, направен от прясно, хубаво брашно. Казвате: какво да правим със стария хляб? За него вече не мислете. Турете пресния хляб в торбата! Метнете торбата на гърба си и тръгнете напред!

Сега, от всички искам да имате абсолютна вяра в Божественото. То носи живот, мисъл, сила, щастие, радост и т. н. Придобиете ли тази вяра, вие ще разберете великата Истина, която разкрива смисъла на живота. Който ви говори от гледището на великата Истина, дръжте се за него. Те могат да бъдат един, двама, трима, четирима или повече, обаче, всички ще се обединят в името на тази Истина. Когато Божесвеното заговори в сърцата на хората, всички ще се обичат и разбират. Дето е Божественото, там е Любовта, там е Мъдростта, там е Истината.

Беседа от Учителя, държана на 22 март, вторник, 1932 г., 5:00 ч. с. Изгрев.

ВЪТРЕШЕН И ВЪНШЕН ИМПУЛС

Беседа, държана от Учителя на 23 март 1932 г., сряда, (непечатана)

ЕЗИКЪТ НА ИСТИНАТА

Първа глава от Първото послание на Йоана

Някой път хората се хранят с най-хубавата храна и стават най-лошите хора в света. Някой път има бедни, които се хранят с лоша храна, и стават най-добрите хора. Някой път хора, които са учили, на които истината е казана, са най-лошите хора. Има хора, на които е казана лъжата, и са станали добри. Онзи човек, който е превърнал една лъжа в истина, е жив човек; който е превърнал една истина в лъжа, той е слаб човек. Някой може да каже: „Дали аз съм силен?“ – Няма какво да доказвам дали е силен или не. Всеки от вас може да знае дали е силен или не, всеки един от вас може да знае дали е праведен или не, дали е умен или не. Опитайте се да вдигнете един товар и ще знаете колко ви е силата. Опитайте се да прочетете едно съчинение, да разберете колко разбирате. Опитайте се да говорите един чужд език и ще знаете доколко знаете езика. Живейте между хората и ще видите каква е вашата обхода. Това са елементарни работи, няма никаква философия. Свинята носи своята козина, каквото и да философствува, тя е свиня. Вълкът носи своята козина, каквото и да философствува, носи своите зъби. Той е вълк. Той може да си пише името на светия, може да си пише името на някой философ, но той е вълк. Змията може да философствува както иска, да се кичи с каквито имена иска, но тя е змия без крака и ръце.

Казвам: В света настава една епоха и няма нужда да се говори истината на хората. Всеки, който би искал да говори истината, той говори лъжата. Истината сама за себе си говори. Свещта не говори никому, но тя е проводник на светлината. Ако един човек не е

проводник, а само говори, той говори лъжата, но ако е проводник, той само по себе си говори истината. Езикът на истината, това е най-деликатният език, който някъде съществува. Той не е език на гръмотевица, той е наречен в природата „тихия глас“, той е онова, висшето съзнание. Когато то проникне в сърцата на хората, те разбират. Засега човечеството изобщо не разбира езика на истината. Каквото и да говоря, аз съм опитвал хората, зная. Аз ги познавам за себе си, познавам кой какъв е и няма нужда да ми казва кой какъв е. Никога не обичам да ми казва кой какъв е, аз нямам нужда от това. Когато минавам покрай някое дърво и то хвърля своя образ покрай очите ми, от мене зависи може ли да възприема. Но във всичките хора има едно невежество. Ученикът мисли, че може да добие знание от учителя си. Лъжете се. Ако грешникът мисли, че може да добие светийство от светията, и той се лъже. Желязото може да добие временно известна горещина, но щом излезе отвън, ще изгуби топлината си. Туй, което не е твое, ти никога не може да задържиш. Следователно съществено е само онова, което изтича отвътре у човека. Понеже, ние като казваме, че Бог пребъдва в хората, то е по отношение на Него, не е по отношение на нас. Че Бог пребъдва във всички неща, то не е достойнство заради мене. То е само едно условие заради нас, но ако аз не пребъдвам в Бога, благата, които са скрити в Него, аз никога не съм ги реализирал. Пребъдване в Бога едновременно подразбира: ако ти не Го познаваш, Той в тебе ще създаде ада; ако Го познаваш, Той ще създаде рая. Следователно адът, мъчението в хората е в тия, които не познават Бога. Тия, които познават Бога, раят е в тях. Който познава Бога, раят е в него; който не познава Бога, адът е в него. Това се отнася до онези, които разбират. Някой от вас ще си зададе въпроса: „Аз от кои спадам?“ Това вие сами ще си отговорите. Състезанието между хората да се показват кой е

по-добър и кой по-лош, то е друга философия. Защото каквото грамадно различие съществува между всички видове животни, които съществуват в света, такова грамадно различие съществувай между хората, понеже разните хора в света спадат към разни видове животни. Хора има, които носят образа на човек, но носят характера на змията; има хора, които носят образа на човек, но носят характера на вълка, други – характера на мечката, на лъва, на тигъра, на всички тези звероподобни.

Мислите ли вие, че като дойде едно висше същество от невидимия свят, че няма веднага да определи какъв сте? Или ако вие идете в оня свят, та няма да се изяв1Ц вашият характер какъв е? Защото има два вида вълци: едните са вълци, а другите вълци мязат на кучета, има една реформа – вълкът станал на куче.

Казвам: Онзи, който не е проучил дълбоката философия, която съществува в природата, не разбира. Природата е една велика книга, която е всякога отворена. Тя не е създадена за съвременните хора, природата е създадена за най-великите същества, които трябва да я четат. Съвременните хора се радват само на подвързията на тази книга. Вие разглеждате реките, които текат по лицето на земята, усещате теченията, въздушните течения, греенето на слънцето, на звездите, хилядите промени, които стават в природата, наблюдавате ги. Но колцина има, които разбират връзката между едно въздушно течение и едно вътрешно; връзката, която съществува между слънчевата топлина и светлина и вътрешната мисъл?

За пример вземете образа на Христа. Христос взел образа на агнеца Божи. Хиляди години са го превеждали и днес още го разбират като тия, малките агнета, които стават жертва, а същевременно това агне е емблема на онзи очистителен огън. Христос казва: „Дойдох да запаля огън и ако се е запалил, какво искам повече?“ Значи в света

онова, което спасява хората, то е огънят, топлината. Огънят, това е емблема на Божията Любов, която се пробужда. Ако вие във вашето съзнание нямате този Божествен образ, то любовта не може да се прояви. Любовта може да се прояви само в един абсолютно чист свят. Там, дето се проявява, всички същества изменят характера си. И в най-долните същества, дето се прояви любовта, съществата изменят своя характер. Вълкът в дадения момент, когато дойде любовта, не е вълк. Змията, когато дойде любовта, не е змия. Щом престане да действува любовта, тогава всяко едно същество проявява своя характер. В закона на любовта имаме едно единство. Разнообразието, различието съществува, когато любовта се оттегли. Или казано на човешки език, когато не разбираме любовта, тя създава едно вътрешно противоречие. Вземете елементарното положение – човек иска да бъде здрав. Но здравето съществува само при два полюса – при нормалната светлина и при нормалната топлина. То е граница. Здравето е резултат на светлината и топлината в тяхното нормално проявление. Всякога, когато се изгуби тази нормалност, всичките хора, дали знаят това или не, те заболяват. Най-първо, когато човек заболее, той казва: „Не съм разположен, мъчно ми е." Става вътрешно потъмняване, след туй идат болезнените състояния. След като се намали светлината, намалява се и топлината. Следователно физическата светлина и физическата топлина са нормалните неща в света. Щом разбираш светлината, тя ще хвърли една проекция в твоето съзнание. Или най-първо ще се прояви едно вътрешно прозрение, или просветление. Хората са дошли до друга една философия, да очакват едно механическо спасение: да бъдат богати, да бъдат добре облечени, да бъдат учени. Това са резултати. Учението е резултат, богатството е резултат, здравето е резултат, всичките работи, които сега имаме, са резултати на една разумна деятелност,

която седи вън от сегашния живот. Следователно в момента, в който нарушаваш отношенията на тоя разумен живот, веднага кредитът се намалява, както един търговец, който не постъпва честно с онези, които го кредитират, и веднага изгубва тяхното доверие, и той започва да осиромашава. Същият закон съществува за всичките хора в света. Защото грешенето не е спрямо хората, но ние грешим спрямо Божиите закони в света и оттам идат всичките нещастия.

Всичките хора сега искат да се примирят едни с други. И сега се примиряват. Две държави се примирят с друга, но силната държава наложи се и мир има. Слабата държава се готви за в бъдеще да се наложи на силната. И все се примиряват хората. Същият закон е и в дома: ако мъжът е по-силен, наложи се. Между мъжа и жената има война, те се примирят, но всякога има едно затаено чувство. Сегашното нещастие е, че ние живеем в един неразбран живот. Гледам, човешкото съзнание е толкова дебело, че хората елементарни работи не могат да разберат. При мене са идвали хора, които нямат никаква любов, а мислят, че като тяхната любов няма. Аз имам един инструмент, с който меря любовта. Достатъчно е този инструмент да го туря около ръката на човека и да покаже каква е любовта. Достатъчно е да му кажа две думи, да видя какво разширение ще стане. За пример тебе ти говорят за любов. Под думата „любов“ трябва да изпъкне онзи, първият образ, който е събудил това чувство в душата ти. Кой е този образ? Ще кажеш – майка ти. Не е майка ти. Ти майка си не си виждал. Майка ти може да е умряла. Ти може да кажеш, че е някоя кърмачка. Но тя те е доила не от любов, не е имала туй безкористие, за пари те е гледала. Ти ще кажеш:“ Моят учител“. Но и твоят учител те е учил за пари. Баща ти е плащал пребогато, научил те някои работи и ти си станал като него. Да намериш един човек, който ви е учил без пари. Или казано на ваш език, което ви е

дал, да не е очаквал нищо от вас. Ние наричаме това Първото Същество. Това е Бог, Който е създал света, и Той не очаква нищо от света, понеже светът е Негов. Очаква нещо само слабият човек. Ако Бог очаква, трябваше да е слаб. Но Той не очаква нищо. Ако Бог очаква нещо от нас, то е да се пробуди нашето съзнание, за да участвуваме ние в Неговата радост и Неговото веселие. Ако се пробудим – добре, ако не се пробудим, за Него е пак добре. Ако се обърнеш към Него, Той нищо не печели; ако не се обърнеш към Него, Той нищо не губи. Ако се обърнеш и ако Го обичаш, то е за твоя сметка. Не се иска да ни обясняват, че трябва да обичаме Бога, за да се прослави. Господ знае, че Той е прославен, всичката сила е в Него, няма какво Той да се прослави. Трябва да се прослави Бог за нас, защото, ако не се прослави за нас, ние ще бъдем всякога нещастни.

Според туй гледище тази е отвлечена философия. Мнозина мислят, че първото обяснение дава осмисляне, дава чест и похвала на Господа. Ние казваме: „Няма като Господа.“ Питам: Вярно ли е? Онези, които казват, че няма като Господа, те обичат ли? Обичат ли съвременните хора Бога? – Не Го обичат. Ако Го обичаха, те трябваше да изпълнят волята Му. Ако Господ се тревожи, че не изпълняват волята Му, светът би се унищожил. Той ги оставя свободни, за да страдат сами. Следователно ние сме затворени в света и всеки един от вас е затворен в себе си. Всеки има един ад и един рай. Ако вършите волята Божия, вие живеете в рая; ако не вършите волята Божия, вие живеете във вашия ад. Този рай е създаден за вас и този ад е създаден за вас. Раят е едно знание. Аз ви обяснявам, ако очаквате един ден, както казва Христос, да дойде и да ви вземе, да ви заведе някъде, мислите ли, че Христос ще ви заведе в някой друг свят да печелите пари? Като отидете в небето, с какво ще се препоръчате? С какво ще се препоръчате в оня свят, кажете ми?

Да сте някой велик художник, не сте; да сте някой велик поет, не сте; да сте от силните хора, не сте. Защото малките деца на небето могат да вдигнат топка като земята, може да я вземат и да си играят в пространството. Питам, кой от вас би турил земята на ръката си, да я хвърли? Вие даже в сегашното състояние не бихте заемали мястото на комара. Даже невидимият свят не би обърнал внимание. Вие тук на земята ще обърнете повече внимание на един комар, отколкото те на вас. Даже няма да подозират, че влязъл един светия. Вие ще ме запитате защо е така? Аз ще ви запитам тогава защо то не е така? Как трябва да бъде? Аз ще ви приведа примера: ако онази, бедната овчарка вдигне тояжката си и влезе в един съвременен град одърпана, ще обърне ли някой внимание на нея?– Не. Но ако тази овчарка се жени за царския син, всеки ще обърне внимание. Същият закон е: ако вие нямате връзка с Любовта на Бога, вие сте едно същество, което нямате никакво съдържание в света. Това трябва да го знаете. Вие на земята може да носите всичките имена, но ако вие нямате тази любовна връзка с Бога, вие сте без значение, без съдържание в другия свят. Тази връзка зависи от вас.

Христос казва за Себе Си: „Както Ме е Отец възлюбил, така и Аз ви възлюбих." Но кои възлюби Христос? Или преведени думите Христови: „Както Ме възлюби Отец, Който живее в Мене, така и Аз възлюбих Отца, Който живее във вас. „Или казано другояче, както Христос е проявление на Бога, така и хората на земята са проявление на Христа. Ще вземете Христа, но не този Христос, Който преди две хиляди години се е родил и страдал, но този Христос, Който отначало е бил. Йоан казва: „В начало бе Словото и Словото бе у Бога." Думите Христови сега са станали спънка за хората. Християнството в света не е допринесло това, което се чакаше от него. Не допринесе, понеже не знаеха какво е християнство. Християнството е като един път, да

дойде любовта на страдащите хора, на онези, които са изоставени. Християнството не е за изоставените хора, не е за слабите хора. То е за силните. Христос казва: „Аз не дойдох за праведните, но за грешните.“ Който е силен, той няма нужда от християнство; който има знание, той няма нужда от християнство. Апостол Павел казва на едно място: „Елементарни работи има, за които трябва да се говори.“ В кой Господ ти вярваш? Там, дето има много богове, то е само проявление на Бога, ти не може да намериш Истината. За да се намери Истината в света, необходимо е една вътрешна връзка. Тази връзка трябва да бъде свързана със сегашния живот. Ние не трябва да очакваме какво ще бъде моето положение след милиони години. Не след милиони години. Туй положение, което сега имаш, туй положение ще го имаш и за бъдеще. Дървото ще мяза точно на онази семка, от която е излязло. Малката семка носи всичките възможности, но ако не се постави при съответните условия, милиони години може да минат, нищо няма да те ползува. Законът е вложен в тази семка. Ако ти направиш една връзка, ако ти му създадеш условия за резултати, след като си дал възможностите, раят в тебе ще се създаде. Сегашните учени хора очакват да умрат, да идат в оня свят, да идат в рая.

Когато учениците запитаха Христа:“ Покажи ни Отца и доста ни е“, това е един философски въпрос. Казвам: Който види Отца, доста му е. Има едно вътрешно разбиране на живота. Ако нямате туй прозрение, истината ще остане недостъпна за вашия ум. Или казано другояче, ако вашата нервна система не е достатъчно чувствителна, вие може да употребите каквито и да са влияния, плачове, но те няма да реагират, то няма да направи никакво впечатление върху вас. Ако вашето око не може да възприеме светлината, ако вашето око не може да реагира или не е в съгласие с трептенията, вие няма да може да

възприемете. Хората ослепяват, хората винаги оскудяват, когато човек изгуби нормалните трептения на своя организъм. Много хора от страх ослепяват, много хора с вяра проглеждат, възстановят се. Нещастията в света произтичат от онзи факт, че ние сме изгубили нормалните трептения, които идат от Бога, или закона на Любовта. Сега търсим спасението по един механически начин. Преди хиляди години хората очакваха Христа. Христос дойде, после очакват идването на много други същества. Слънцето милиони години огрявало, много растения са създадени, много реки са образувани, но питам, всички тия растения, всички тези реки какво са допринесли на земята? Ако вземем живота, развитието, както се е развивало, какво е допринесло слънцето? Животът станал ли е по-добър? Освен че страданията и изпитанията не са се намалили, но са се увеличили. Безверието в света се е увеличило, коравосърдечието се е увеличило, противоречията в живота са се увеличили. Всички ние, съвременните хора, сме недоволни от това, което имаме. Някой път мислиш, че си праведен, някой път мислиш, че си грешен; един ден мислиш, че си богат, друг ден мислиш, че си сиромах; един ден мислиш, че твоят брат е най-добрият човек, друг ден мислиш, че е най-лошият човек. Един ден мислиш, че баща ти и майка ти те обичат, друг път мислиш, че не те обичат. Питам: В кого ще вярваш? Не че ти го искаш, не че то излиза от нашата вяра или от нашето съзнание, но ние се намираме в едно течение, от което най-после ще бъдем изхвърлени. Съвременните хора са като онези, които са претърпели корабокрушение, всеки се хванал за една дъска и се носи по повърхността на водата и чакат ден тия вълни да го изхвърлят на брега. Някои може да бъдат изхвърлени, някои дълго време ще бъдат носени от океанските вълни.

Сега лично вие ще си зададете въпроса: „Ние толкоз години търсим Бога, ние мислим, че сме Го намерили.“ Аз не отричам, че сте Го намерили, но във всичките хора има едно прекъсване. Те нямат добрата воля да служат на Бога постоянно. Пакостта седи в това, че Бог е всякога в нас, но ние нямаме туй прозрение, ние нямаме тази връзка, ние не Го познаваме. Нещастията на живота произтичат от този факт, не че Бог няма Любов към нас, но ние нямаме Любов към Него; не че Бог няма връзка с нас, но ние нямаме връзка с Него. Този свят според индуската философия Господ ще го държи едно число от една единица с петнайсет нули. Толкоз милиона години ще го държи и след като види, че нищо няма да стане, казва: „Тези хора не са пригодени да служат на Моето учение.“ Тогава Той ще ги тури в огън, от тия същества няма да остане нищо, или според онова турско поверие, според което, когато се свърши светът, всички същества ще умрат и ще остане само архангел Михаил, най-после и той ще умре. Най- после Бог ще попита: „Има ли някой или не?“

Аз ще ви попитам: Какво разбрахте от туй, каква доза от вероятност има? Вероятността е там, че младият, който не разбира закона на Мъдростта, ще остарее; богатият, който не разбира закона на богатството, ще осиромашее; философът, който не разбира законите на природата, ще изгуби своите условия. Ако този живот, който имаме, не разбираме, как ще разберем другия живот, който иде след време? Онази християнка, която не може да обича своя другар, за когото се е оженила, мисли ли, че тя може да живее с Христа? Христос ще иска ли последователите Му по този начин да живеят? Защото сега се проповядва едно учение в света, което не е право. Жената не трябва да иде при Христа без другар. Сега проповядват едно учение, че за да живееш добре с мъжа, с Христа не трябва да говори ш. Учените проповядват, че за да станете богоугодни, станете

половинки. Това са философски учения, които нямат отношение, които нямат нищо общо с онзи, съвършения живот, нямат нищо общо с любовта. Когато се говори за Бога като Любов, която пребъдва в човешката душа, когато се говори, че човешката душа трябва да има връзка с Бога, аз подразбирам един живот не такъв, какъвто хората разбират. Защото вие, които не сте видни, аз може да ви направя много видни. Може да накарам и мухите, и пчелите да ви обичат. Поне тази магия може да стане. Някой може да каже, че никой не го познава, никой не го обича. Ако ти намажеш една дреха с мед и я туриш до един кошер, пчелите няма ли да оберат меда? Всичко ще оберат. Някои хора казват, че имат велики мисли. Казвам: Това са пчелите, които идат да оберат меда. След като оберат меда, вие ще останете пак такъв, какъвто сте. Може да кажете, че вас никой не ви познава. Ако ви натоваря с 40 кг злато, най-малко ще има 40 души апаши, които ще тръгнат подир вас. Те се интересуват от вас, но заради парите, които носите. За да влезеш в невидимия свят и да бъдеш обичан, за какво ще бъдеш обичан? Тук на земята, за да бъдеш виден, трябва да бъдеш здрав, трябва да бъдеш богат, трябва да бъдеш учен, трябва да бъдеш музикант, поет, трябва да имаш някакво качество, за което да те обичат. Ти не може да бъдеш хилав. Християнинът не може да бъде болен човек, трябва да е здрав. Болният човек праведен не може да бъде. Когато греши човек, праведен не може да бъде. Когато греши човек, не може да бъде в небето. Грехът е болезнено състояние. Доброто е здравословно състояние. Само праведните хора, само здравите хора ще влязат в Царството Божие.

Небето не е място за развлечения. Царството Божие не е място за разводи. На земята може да живеете така, но Царството Божие е място за здрави, богати, умни, любещи, праведни с всичко онова

възвишено. Та онези, които искат да си поставят кандидатурата, трябва да са такива. Царството Божие е бъдещата религия. Бъдещата религия няма да говори за спасение на хората. Който не е спасен, ще го пратят на земята, да се спасява. Болният отива в болницата, да се спасява. Щом излезе от болницата, какво трябва да прави? – Ще иде в училището да учи, ще иде в работилницата да работи. Онези от вас, които не искат да работят, трябва да се учат. Онези, които са в болницата, трябва да оздравеят. Онези, които излизат от болницата, питат: „Какво да правим?“ – Идете в училището да учите. Ако не искате да учите, идете да работите. След като свършим работата, какво ще правим? Върнете се дома си, откъдето сте дошли. Това са положения.

Сега туй, последното положение остава. Някои още не са се отписали от болницата. Трябва да идете в онова училище, да се добие истинското знание за живота. Когато аз говоря за знанието, между ученика и учителя трябва да има вътрешно разбиране. Ако ученикът е болен или ако учителят е болен, какво отношение може да има между тях? И двамата се нуждаят от лекар. Ако ученикът е силен и учителят силен, те се борят, те са пехливани. Това не е училище. Когато хората се препират за външния свят, това е пехливанлък. Когато хората говорят коя вяра е по-права, това е пехливанлък, това е борба. И то е хубаво, на място е. Обаче Онзи, Който създал света за разумните души, Той иска душите, които са в училището, да Го познават. Може да познаваш един човек само по закона на Любовта. Когато човек мисли, че „Това не е за мене“ – тази мисъл е тягостна. Някой може да каже така: „Действително в младите години човек е готов да възприеме истината.“ Младият човек не е покварен. Когато той се товари с грехове, той остарява, научава се да лъже. Старият

човек е артист, който знае да прикрива греховете си. Младият още няма това изкуство.

Много хора искат да кажат, че са откровени. Откровените хора са напукана стомна, която се е разсъхнала някъде и пуща водата. Казвате след това, че този човек е откровен. Счупените стомни са откровени. Откровеният човек не прави зло никому. Откровеният човек не мисли зло никому. Благороден човек е.

Казва Йоан в Първото послание: „Бог е виделина“,той подразбира този вътрешен живот. Без тази виделина човек не може да направи никакъв успех в този свят. Та първото нещо, което трябва да се зароди, желанието, което имате всинца, е да направите връзка и връзката ви да бъде постоянна. Защото, ако няма тази връзка, човек подозира себе си най-първо, че не живее добре, после подозира другите хора. Питам, ако аз зная, че не живея добре, и ако зная, че и хората не живеят добре, какво печеля? Да зная, че аз имам връзка с Бога и другите хора имат връзка, и когото срещнеш, той носи светлина в себе си. Ти като го срещнеш, той носи светлина в себе си и ти носиш светлина в себе си, това е запознанство. А пък запознанството с хора, които нямат светлина, спада към съвсем друга категория.

Та казвам: Размишлявайте върху думите „Бог е виделина.“ Когато човек падне в каквото и да е положение в света, аз вземам живота в неговата целокупност, аз не изключвам нищо от живота, каквото положение и да имате, ако познавате този закон на виделината, мислите, че Бог е виделина, веднага ще работите в дадения случай, не другите да ви помогнат, вие сами ще си помогнете. Ако не знаем да си помогнем, тогава, както сега, ще носим нашето страдание, безпокойство и пак ще умрем с безпокойство. Това е безполезен живот в света. Полезният живот е да се започне със

закона на Любовта, със закона на знанието, със закона на свободата. Ще започнете тогава да четете тази велика книга на живота. Но някой път ние четем у хората това, което не трябва да четем. Най-хубаво е да прочетете цялата книга, но ако нямате време, ако някой иска да чете

Библията и ако няма време, да прочете само три думи – „Бог е Любов." От край до край, цялото Му Битие, всичко, „Бог е Любов" – който има време, може да чете. Щом дойдем до думите „Бог е Любов", това е нещо вътрешно, то е една свещена тайна в самите нас. Не е една книга външна, но една вътрешна книга, написана само тайно на душата.

Ще запомните сега – „Бог е Любов", но същевременно и „Бог е виделина."

Тайна молитва

Беседа, държана от Учителя на 12 юли 1932 г., вторник, Петровден, 10 ч. София, Изгрев

СВЕЩЕН ТРЕПЕТ

Отче наш

„Зора се чудна зазорява“

Ще прочета 11 глава от Матея до 21 стих.

Ще взема само третия стих: „ Ти ли си, Който има да дойде, или другиго да очакваме?“

Двадесетият век е век практичен, конкретен, материалистически, реален. Туй не е един век на отвлечени идеи, но нещо най-конкретно, което може да се реализира, да се види, да се туря известна научна форма и да стане достъпен. Близките неща са реални. Това е едно състояние на децата. Материализмът показва детинството на човечеството. Първоначално, когато земята се е създал а, всичките хора са бил и материалисти. Всички са изповядвали материализма, туй е било общото учение. Какво разбраха тогава хората? Под думата материализъм и идеите толкоз е грамадно различието, колкото от земята до небето. Разликата е такава грамадна между тогавашния материализъм и сегашния реализъм. За идеализма нищо няма да говоря. Най-хубавото в света е, когато очакваме. В очакването е всичката красота. Онзи, който ще дойде, то е реализирането на известен идеал. Трябва да дойде някой, защото всяко желание, всяка мисъл си имат обект в света, както и доколкото отвлечено да говорим, всякога ние, хората, говорим за конкретни неща, даже и ангелите, не крилатите ангели, но ангелите, които седят 100 пъти по-горе от хората по разумност, и те мислят конкретно. За пример човешкият свят за тия същества съставя такава една област, както за нас съставят микробите. Те със своите микроскопи, телескопи изучават хората,

искат да проникнат, понеже не може да влязат в нашето състояние. Те не знаят какъв е мотивът, защо един човек върви в една посока, а не в друга. Защо си вдига и слага ръцете, ангелът не може да си даде отчет, наблюдава под микроскопа какво се движи. И се старае да отгадае какви са подбудителните причини. За вас е проста работа. Казвате: „Мене да ме викат за съветник.“ Най-после защо един човек си вдига ръцете? Един ангел, след като посвети 100 години за наблюдение, дошъл до едно заключение защо човек си вдига и слага ръката. Едно дете ще каже: „Той бие жена си.“ Много проста работа е. Ангелът, след като наблюдавал 100 години, намира, че има някаква подбудителна причина. Той научно заключение ще извади. Причината за тия движения е жената, която дава подтик, импулс. Той казва: „Жена ми дава заповед.“ След туй започва да наблюдава защо тя го заставя да си вдига и слага ръката. Детето ще каже: „Това е много проста работа, то не съставя трудност.“ Туй, което за нас е обикновено, за децата то съставя една област толкова обикновена и за ангелите съставя една психическа област да открият тайната. Но какво грамадно различие има между схващането на един ангел за причините на вдигането на ръката, за причините, по които детето мисли, че не само човек, когато бие, вдига и слага ръката си, но когато милва, и тогава вдига и слага ръката си. Когато го изваждат из водата, също. Детето прави много общи заключения. Пък ангелът трябва всяко помръдване да следи по какъв начин се помръдва. Той знае причините за движението на ръката и по туй движение знае какво е състоянието на туй, малкото същество, с тази интелигентност. По някой път ангелите се учудват, че такова малко същество има такава голяма интелигентност в себе си.Тогава вие ще се намерите в положението на онзи анекдот, дето един френски писател, мисля, че е Волтер, той представя французите, понеже са много тщеславни,

когато направиха една експедиция за Северния полюс, тази експедиция била наблюдавана от едно същество от Сириус. Тръгнало това същество да посети Земята. Тръгнало то, ходило то по Слънчевата система, дошло му на ум да дойде на Земята и като стъпило в океана, толкоз било голямо, че едва потънало до глезените. Ще си представите какво същество е. И забелязало, че нещо микроскопическо се движи по океана, хванало то това същество с двата си пръста. Това било параходът. Той взел с щипците си един французин, който се намира в парахода, турил го под микроскопа и започнал да го гледа и започнал да говори с него на научен език. Пита това същество французина: „Какво търсите?“ „Ходихме на експедиция да изследваме Северния полюс.“ Учудил се жителят на Сириус на това малко същество, пък такава грамадна интелигентност да има. Хората, колкото и да са малки, се виждат много интелигентни. Сега, това са още анекдоти, това още не е наука, това не е .забавление, това е подтик за знание.

Някой път ние мислим, че знаем, но после трябва да наблюдаваме. Кое ще наблюдаваме? Астрономът наблюдава звездите. Военният, на бойното поле е той, наблюдава с пушката. Търговецът, и той целия ден седи и наблюдава дано мине някой. Всички изобщо искат наблюдение. Всеки има един обект да наблюдава. Хората очакват да дойде някой на земята, после да дойде в техния дом. Сутрин ние очакваме слънцето да изгрее. След като изгрее, праща своята топлина. Светлината на слънцето е всякога добре дошла. Донякъде сме се общо ориентирали във всички негови прийоми и едва сме се запознали с туй слънце, езика на което не познаваме. До известна степен се интересуваме в нас. Щом намери някой затворен прозорец, казва: „Какво правите тук?“Разговаря се. И като се огледате в огледалото, казва ти: „Ти не си толкова красив.“ Някой път ти казва:

„Красив си.“ Туй е говор на слънцето. Защото, ако няма светлина, вие ще кажете: „Отде изважда туй заключение?“ Ако няма светлина, няма да може да извади туй заключение. Слънцето е подтик да виждаш, че си красив. Кои неща са красиви и кои неща не са красиви? За пример как бихте описали някой красив човек? Даже художниците мъчно може да опишат. Те може да опишат, но известна съразмерност трябва да има. Лицето ако се раздели на три части, челото трябва да съставя една трета, носът една трета и брадата една трета, да бъде лицето съразмерно. Художниците имат известни съотношения лицето трябва да представя една десета от тялото, от височината. Защо е така, то е тяхна работа отде са го извадили. Отнякъде са го взели, но съществува известна пропорция; защо една десета, а не девет десети? Ние трябва да констатираме известен факт, понеже тази система, с която ние броим, тази система, тя съществува в природата. Частична система съществува в природата. Тя е възприета от други същества, много по-напреднали. Хората са ги копирали. 3-те съществува, 7-те съществува, 10-те съществува, 2-те съществува, 1-то съществува. Всичките тия числа са извадени от самото тяло. Ако вземете от колко пръста за пример… Ако вие откъснете само една кост от човека, цялата хармония ще се измени. Ние сме против хирургическите операции от известно гледище на природата. За нас реалното представлява площ, тялото представлява една площ, чрез която природата се изразява, изявява. Човек знае само това за природата, което може да възприеме чрез тялото си. Което може да възприеме чрез сърцето, което може да възприеме чрез мозъка си, чрез своята симпатична нервна система, чрез кожата си, всичко туй, което може да възприеме чрез петте сетива, но всички тези са разпределени по цялото тяло, следователно развоят, облагородяването на човека, неговата интелигентност напълно зависят от площта,

който тялото завзема в дадения случай. Те казват, че интелигентността се дължи на гънките на мозъка, но колкото площта е по-обширна, толкоз е по-голяма интелигентността; повече възприятия има от външния свят, колкото тялото е по-голямо. Мекотата винаги показва една площ по-широка, отколкото, когато тялото е грубо. Всички, които имат груби организми, показва, че площта е по-малка. Следствие на това всички хора, у които косите са по-тънки, завземат по-обширна площ, следователно през тънките коси възприятията по-лесно се възприемат, отколкото през по-дебелите. Колкото мускулите са по-деликатни, толкоз и възприятията са по-големи. Колкото мускулите са по-грубо устроени, толкоз възприемателната сила за света е по-слаба, вследствие на това нашите понятия за света ще бъдат илюзорни, същото се отнася и за очите. Силата на очите зависи от тяхната площ. На някои площта на очите е по-широка. Има хора, които виждат на 80°, има хора, които виждат отпред и отзад, площта е широка. Някой вижда зад себе си така, както от преде си. Сега не искам да го доказвам. Защото има неща, които не трябва да доказват. Има неща, които не може да се докажат поради самото естество. Не може да ви докажа какво нещо е сладкото. Може да ви доказвам нещо, за което вие имате опитност, за което може да имате някаква далечна идея. Непременно сладчината трябва да съществува като реалност в природата, за да може да говорим върху нея. Сега например не може да съществува в света нещо илюзорно. Даже илюзията, която съществува, не е илюзия. Само че е преувеличена. За пример вие може да увеличите една микроба хиляда, 10 хиляди пъти, илюзията е, че този микроб не е толкоз голям, колкото го виждате под микроскопа. Някой пъти природата си играе с увеличения или намаления. Природата е поставила слънцето на такова далечно пространство, намалила го хиляда пъти. Едва го

виждаме малко. Тогава може да го разбираме. Ако природата би го турила наблизо, да завземе една четвърт от пространството или да завземе половината, то щеше да завземе половината небе и ние щяхме да се погълнем само в светлината на слънцето. И тогава мислим, че няма друга реалност в света освен слънцето. Сега някои имате идеята, че има Бог. Под думата Бог какво разбирате вие? Ако тази идея е толкоз близо до вашия ум, че покрива целия свят, какво понятие вие ще имате за Бога? Ние всички по отношение на Бога сме крайно материалисти. Аз не съм срещал нито един, който да има идеалистическо схващане за Бога. Колкото хора и да съм срещал французи, англичани, професори, учени, всички имат материално схващане за Бога. Прави са те, но това не е реалното схващане. Ние Бога не може да Го проучим. За Бога знаем до толкоз, доколкото знаем за Неговите дела. По никой начин не може да Го проучим. Ти не може да кажеш, че има Господ и че няма Господ. Нито ти си Го видял, туй, което не може да видиш, не може ти да го отричаш, нито да го доказваш. Туй, което не може да видиш,ти не може нито да отричаш, нито да приемаш. Туй, което си видял можеш, но туй, което не си видял, не можеш нито да го отричаш, нито да го твърдиш. Туй, което не може да мислиш, за което никога не си мислил, не може никога да отричаш. Ти може да отричаш идеята за Бога, идеята, която свещениците имат, но тя е далеч от идеята за Бога. Тя няма никакво отношение. Ти може да отричаш концепциите на някой учен човек, но това са техни схващания. Реалността няма никакво отношение. Може ли ти един художник да го познаваш какъв е вън от неговите картини? Ти трябва да проучаваш картините, които той е създал. Има ли тия картини, става художник, няма ли тези картини, няма художник. Един химик може да го познаеш в лабораторията, туй, което може да направи, както и един физик.

Казват за някого, че е вярващ човек. Мене не ме интересува в какво вярват хората. За мене вярата е туй, което е в тебе. За мене всичкото вярване е вятър, който духа отвън. Като духа вятърът, казвам: „Вярвам.“ Вярвам в какво? Във вятъра, който духа. Вярвам в слънцето, което ме напича. Вярвам в топлината. Като има светлина и топлина, това е просто обяснение. Вятърът казва: „Когато се разширявам, нагоре отивам; когато аз се смалявам, надолу отивам. Следователно в тия две свойства, които имам, на смаляване и на разширение, аз си правя известни забавления. Или някой път като слизам надолу, изстудявам хората, а като се качвам нагоре, аз ги стоплям.“ Сега вие може да дадете доказателство. Че като стопля въздуха във вашата стая, той отива нагоре; той като влиза в стаята ми, вътре, беше студена. По какво се различава? Станала ли е някаква голяма промяна във въздуха? Разликата между топлината и студа седи в количеството на топлината, която се изпуска. Следователно, ако вие бяхте един човек да имахте зрение, щяхте да видите, че нали когато влизат във водата някои частици, изменят свойството на водата. Следователно и във въздуха влиза по някой път топлината. Сега, разбира се, ни най-малко не искам да обяснявам какво нещо е топлина, понеже вие я знаете, учили сте физика. Туй, което се изяснява физически, туй считате за истина, както съвременната наука обяснява. Аз мога да ги приема тия неща, то е отношение на движение. Защото светлината периодически мени своята скорост не във физическо отношение. Туй е мое твърдение. Но може да се докаже при какви условия, щом светлината мени скоростта, значи във външните условия има нещо, което изменя нейната скорост. Следователно всичката светлина, която излиза от слънцето, голяма част от нея се поглъща, понеже тази светлина, която иде на слънцето, иде от друго едно слънце, много по-грамадно от това, с милиони пъти

по-голямо, с колко милиона да ви кажа, 75 милиона пъти или 120 милиона пъти, или 500 милиона пъти. И едното може да бъде неразбрано, и другото. Но някои предполагат, че туй слънце, от което иде енергията за нашето слънце, е 25 милиона пъти по-голямо, и тогава пресметнете: ако нашето слънце е 1 милион и 500 хиляди пъти по-голямо от Земята, то колко ще бъде диаметърът на това слънце, което е 75 милиона пъти по-голямо от нашето слънце, каква ще бъде топлината и светлината му? Пресметнете какъв ще бъде неговият диаметър. Учените хора не са го пресметнали, но вярвам, че след 5 или 10 години хората ще дойдат до диаметъра на това слънце. Засега няма обяснения, но има други хипотези, предположения. Че съществува друго слънце, за него въпрос не става, и колко е голямо, и тоя въпрос не ви интересува. Сега тези работи са посторонни за вас, не ви интересува това слънце.

Има известни работи, аз съзнавам, че те са непотребни за хората. Да ви представя сега непотребните работи, които мене не ме интересуват.

Мене ми разправяше един американец: „В живота ми само веднъж затрепери моето сърце. Отивам на едно зрелище, гледам, една жена застанала на една дъска с ръцете опрени до дъската настрани. Около главата, гърдите и ръцете ѝ забити ножове 7-8-10-12 ножа. Един мъж хвърля тия ками отдалече и ги забива по на няколко милиметра от нея в дъската. Като гледах това, изтръпнах. Той взема камите остри и ги хвърля. Казвам: Луд ли е този? Заобиколи я с ножовете. Искаше да дадат друг номер, но аз си взех шапката и излязох. Ако дойде нещо по-силно!“

Сега, какво ще ви допринесе това изкуство? Сега аз се чудя на онази сръчност, на онова самообладание, на онази вяра на онзи, който мисли, че няма да се забие ножът в него. Питам: Колцина от вас

бихте застанали на тази дъска, да забиват ножовете около вас? Зная, че ако на вас ви даде някой хиляда английски лири, едва ли ще се съгласите. Как не, може да ви коства живота! Някой би се съгласил за хиляда, но питам като този американец: Не щеше ли да ви трепне сърцето, като забият ножа? Ще хукнете, ще си вземете шапката. Защо? Има известни опасности в света. Има известни изключения в света. Изключения често идват. Аз съм чел за един змиеукротител при известна обстановка с една голяма боа, и правил много пъти опити да се замотава върху тялото му и да се размотава. Но веднъж, като се замотала тъй, че му счупила костите. Тази магия на външното го смазва много хубаво. Как ще си обясните? Сега аз не искам това да остане то е само за обяснение. Изключения има във всеки опит, навсякъде има изключения: във физиката има изключения, в химията има изключения.

Мене ми разправяше един американски професор, правил опити с неизвестни вещества, та взривът е толкова грамаден, че може да пострада човек. Той като усетил най-малката частица, казва на студентите: „Бягайте всички!“ И студентите, и професорът, всички избягват от аудиторията и след това става взривът, всичко отива. Бягай! Защо да се бяга? Бягай нищо повече! Опит се прави, научен опит. Сега вие казвате: „Този професор защо е толкова глупав?“ Не, учен човек е. Та кой от вас не е правил несполучливи опити? Аз може да ви наведа хиляди опити, дето вие сте бягали на общо основание.

Един германски конт или граф, не зная какъв бил, май граф бил, води една богата германка една вечер да минат една река, води я на забавление някъде, на театър. Той мисли да се жени за нея, ухажва я, носи ѝ подаръци, но същевременно и слугата на тази германка ги придружава. Той с лодката превежда ги на брега и се връща. Като излизат на другата страна, веднага ги нападат разбойници, случайно,

не в засада. Графът офейква, оставя момата и тя почва да вика, да плаче. Графът офейква, няма го никакъв, той става на гр… Слугата с лодката отива наново на другия бряг, спуща се, разпръсква всички, взема господарката си, туря я в лодката и я завежда у дома ѝ. Една случайност, която в дадения случай повдига слугата в съзнанието на господарката, а графът пада в очите на момата. Сутринта иде графът с цветя и казва: „Много съм радостен, че вие така сполучливо се избавихте." Тя му казва: „Ще бъдете тъй добър втори път да не ви виждам тук." Един несполучлив опит е туй. Той искаше да заведе тази, богатата мома на театър, но случва се, че разбойници развалят и правят опита му несполучлив, обаче сполучлив за нейния слуга.

Сега някои от вас може да пожелаете да бъдете като графа. Нещата не се повтарят. Само веднъж е станало. Друг пример за графа не съм чул. Това са само слухове, но в живота съществуват хиляди примери, които може да се изнесат само за изяснение на тайните на природата. Кои са причините, че графът излязъл? Кои са причините, че този слуга отишъл ? Ако този слуга имаше сърцето на графа, той не щеше да седи в лодката, но като графа щеше да избяга. Голяма площ имало неговото сърце, такава голяма площ, че той казал: „Или трябва да умра, или трябва да освободя господарката!" Сърцето на графа беше толкова малко, че нито едно бръмбарче не беше в състояние да се побере там. Някой ще обяснява, че куршумът не хванал, че пистолетът не хванал, това-онова.

Тогава да ви приведа как хващат патроните. Един търновски адвокат отива от Търново в Севлиево и пътят има завой, там го хващат разбойници. Искат пари и понеже не носел, набили го, че няма пари. Той носил два кобура и те го попитали защо носи тези кобури. „За зор-заман." Взели, че го набили-втори път, че той извадил два урока. Казали му разбойниците: „Поне 600 лева да носеше.

Адвокат да не носи пари със себе си! Ако носеше, нямаше да те бием. При това с туй оръжие ти можеше да убиеш някой от нас. Та научи се пари да носиш, револвер да не носиш. Защо ти са тези два кобура да носиш, да си даваш кураж на себе си? Парите в дадения случай са по-силни, отколкото двата кобура.“ Тук парите аз считам знанието.

Знанието за нас е много по-ценно в дадения случай, отколкото нашата физическа сила. Нашата физическа сила аз я уподобявам на два кобура. Но тъй се случва, че ти не можеш да ги употребиш. Умствената сила всякога може да я употребиш. Умствената сила, която имаш в себе си, може да те извади от много злини. В ума има известни способности, ти може да предчувствуваш. Ако хората слушаха своя ум, има едно вътрешно предчувствие в човека, което почти никога не лъже. Не зная дали на десет хиляди случая има един несполучлив. Може да се случи точно тъй, както предчувствуваш.

Мене ми разправяше една българка, сега тя е в другия свят, заминала е. Пътуват от Виена за друг град в Австрия. Качват се на влака, но тя казва: „Нещо ми е мъчно, като че цялата земя е над мене. Нещо ми е неприятно, като че не трябваше да тръгнем.“ Туй казва на мъжа си. „Не трябваше да тръгваме, ще изгубим времето. Нещо ме мъчи. Тъй съм заспала и изведнъж става едно голямо сътресение, куфарите изпопадат, един куфар удря главата ми. Разбягахме се вънка със смачкани дрехи, шапки и мъжът ми иде със смачкана шапка. Какво се е случило? Един вагон се е откачил от трена, че останал на линията и нашият влак се удря в него. Чакахме няколко часа да дойде друг трен. След това всичко ми олекна.“ Усеща някаква тежест в душата си. Питам: Откъде накъде туй, мъчното чувство, туй предчувствие в какво отношение именно, само един предмет, който не е разумен, един вагон, който седи на пътя, може да причини това. Онези, които не разбират вътрешните закони, намират едно

противоречие. Онези, които разбират вътрешните закони, разбират, че всичките предмети са живи, всеки предмет може да те предпази. Ако се качиш на едно дърво, дървото казва:“ Не се качвай на мене, някои клончета са меки, тънки, може да се убиеш, да паднеш.“ Ако се качиш на някоя канара, скала, може да ти каже нещо: „Слушай, много е неустойчива тази почва, ще ти се случи нещо.“ Ти казваш: „Ще се кача.“ Качиш се, но после паднеш. Ако ти каже, че канарата е неустойчива, ти казваш: „Бива, бива, но такова невежество имали?“ Казвам: По-голямо от твоето има ли? Ние мислим, че сме умни. Ние едва себе си разбираме. Хората едни други не се разбират, че ще разберем дървото, ще разберем камъните!

Ако се измени тази площ на чувствителността и стане по-голяма, отколкото на обикновените хора, гледището на това схващане е по-голямо. Сега окултистите имат един начин за обяснение, с който ни обясняват нещата. Окултистите казват, че човек има седем тела, които са едно в друго. Седем тела едно в друго не може да бъдат. Физически е право, но в духовния свят човек няма седем тела. На земята има седем тела, а в духовния свят има само едно тяло. Когато се говори по отношение на обвивките, има, може да падне една обвивка, втора, трета, четвърта. На човека всякога остава едно цяло тяло. Това е площта, това са всичките възможности, които природата е вложила вътре, един запас да работите. Всичкото богатство седи в туй да станем господари на нашето тяло. Нашето тяло, което сега имаме, още не ни е поверено. Ние се занимаваме само с обвивките на своето тяло, а тялото не е дадено в наше разпореждане. Понеже сме невежи хора, много малко хора има, които разполагат с тялото си, но разполагат с обвивките си. Обвивките на тялото може да се развалят, може да се повредят, но тялото на човека не може да се строши. Краката може да се строшат, главата може да се строши, но тялото

остава неразрушено. Човек като излезе от това тяло, той може да си пресъздаде тялото, с което той живее. Може да си създаде една обвивка, каквато иска. Сега аз не ви казвам това да вярвате, аз ви говоря от научно гледище. Вие няма какво да вярвате. Вие ще си направите изследвания и най-малко десет години трябва да се занимавате, докато направите опит. Вие казвате: „Кажете ни го!“ Няма какво да ви кажа. Стегнете се да учите и работите. Един студент, който иска да изучава математика, той трябва да се стегне да учи четири години в университета, седем години в гимназията преди това. Единадесет години учи той, докато изучи висшата математика и трябват му още три години да специализира по геометрия. Един математик, който не може да разбира геометрия, той нищо не представя. Най-първо, една математическа концепция, която не може да се превърне в геометрическа, остава непонятна. Вие не може да дадете една концепция на четвъртото измерение, да дадете едно тълкуване. Ще начертаете един куб за пример, но кубът не представя идеята на четвъртото измерение. Кубът представя една страна на тялото от повисше измерение. При това вие считате, че сте господари.

Съвременните учени хора като правят своите изследвания, те са изчислили, че в мозъка човек има 3 билиона и 600 милиона клетки. Какво нещо е това? Някои от тези учени хора правят своите изследвания, че всичкото знание, което досега имаме, може да се събере в 90 книги като Библията и те като се напечатат в мозъка, ще остане място още за 900 такива книги. Та човешкото знание от Адама досега може да се събере в 90 такива книги и остава място в мозъка за още 900. Всичкото това знание очаква своето място и време да се разбере. Каква грамадна площ и възможност за наука) Ти седиш и казваш:“ Какво може да излезе от мене?“ Ще изучаваш 90-те книги, в които знанието е написано, после ще се приготвиш за 900-те книги.

Религиозните хора, за да се избавят, казват: „Ще идем в рая.“ Турците си представят рая с планини от пилаф с масло, при това си представят, че най-хубави, най-красиви моми около един турчин налягали и те играят наоколо, и той ще бъде в тоя рай. Че кой не обича такъв рай? Такъв и на земята има. Това са детински забавления. Няма нищо лошо, отчасти са верни тия забавления, отчасти не са верни.

Като се погледне лицето на човека, това е една площ, която трябва да се обработи. Погледнете лицата на съвременните хора и вижте каква част има обработена. Не е обработено човешкото лице, то мяза на развалина, пороища разкопали ту к-там. Това не е лице, обработена площ е друго. Като погледнеш тия хора, мязат на малджии, защото малджията само разкопава и заминава, не обработва. Всички сега все имане търсят, все разкопават. Тук някои са идвали, които се занимават със своята наука, влизат при мен, че почнат да ме копаят. Казвам: Слушайте, това не е знание. Вие сега искате да ме изследвате. Но това не е научен метод, така човек не се изследва. Той ще ме погледне, може да ме измерва наляво-надясно. Казвам: Много хубаво. Но по някой път аз съм много умен, употребя хитрина по някой път, за да ви заблудя ако говоря френски, тъй преплета думите, като че не зная френски или английски. Вие ще ме коригирате. Като ме коригирате, аз ви изследвам. Защото в този момент, когато вие се занимавате с моята погрешка, аз изследвам вашите погрешки. Ако вие не ме коригирате, аз ви считам за умен човек. Може да ме коригираш. Ако отидете в Америка, американците са много снизходителни, казват: „Отлично говорите.“ Някой път ще се смеят. След като кажеш една дума, казват: „Сречи* я.“ Казва. „Много хубаво може да говориш.“ Ако не знаеш да сречеш думата, вдига си рамената човекът. Онзи американец, който отишъл в Париж,

минавал за професор по френски език. Разправя нещо на келнера, на този, на онзи, не може да го разберат. Казват: „Извинете, господине, какво искате да кажете?“ Най-после келнерът казва: „Господине, не знаете ли английски?“ „Разбира се.“ Като започнал на английски, разбрали го. Той говорел френски по английски маниер.

Та казвам: Всички ние, когато изучаваме природата, мязаме на този американски професор. Не само това. Има в света един език на природата, той не е език на плача, не е език на страданието, не е език на скръбта, не е език на мъчението. Той е език на знанието. Ако знаеш този език, ти чувствуваш мощ, сила, пред тебе целият свят се отваря, говориш с едни същества, с други, с всички същества говориш и дето минаваш, говориш. Минаваш през някой извор, говориш: „Тук еди-кой си минал ли е?“ „Мина.“ Минаваш покрай едно дърво и питаш: „Тук един господин минал ли е?“ „Мина.“ Минаваш покрай една круша, питаш: „Мина ли един господин?“ „Мина, той се качи по гърба ми, взе 10 круши, доста лаком човек.“

Сега вие може да кажете, че това са приказки от „Хиляда и една нощ“. Прави сте от ваше гледище. Едно нещо може да е вярно, може да не е вярно. Питам аз: Колко от тия неща, които ние знаем, са верни? Аз съм съгласен с вас, но колко от тия неща, които ние знаем, са верни? За пример вие казвате така: „2 по 2 прави 4; 2 по 4 прави 8.“ Това е куб. „3 по 3 прави 9.“ Тогава, ако ви кажа така, че кубът на 2 е равен на 9, вие ще кажете, че не е вярно. Но това вече не е куб. 8 е куб. На физическото поле 9 е единица в друго измерение. 2-те не може да стане на 8. Никога не може да стане на 8. То е прост резултат. От 8 като извадите 2, е 6, резултат, работата, която 2-те изработват. Тази работа, то е времето и пространството, в което 2-те * сричам, казвам буква по буква функционират в дадения случай, това е кубът. Времето и пространството, и работата, която е свършена. Ако разбирате този

закон, ти ще отгадаеш тайните, които са в природата. Сега ти се задоволяваш само със статистическите числа. Казваш, че 2-те се е увеличило на 8. В духовния свят 2-те винаги си остава 2, 3-те си остава 3,4-те 4. Както и да го увеличавате, има увеличение на 4-те единици, на работата, която се извършва.

Сега това е едно разбиране. Аз не коригирам положението на науката на земята, но казвам: Това е отношение. Щом едно число 9 в моя живот работи, аз го считам щастливо число, като число извън физическия свят. То е вече разумно число, то е вече в съчетание с числа, които са от един по-висш порядък, които се интересуват от тебе. Да кажем, дойде числото 9, една полица иде, оттук-оттам ти изплащаш; след 4-5 години пак дойде деветата година, девети час, пак се явят хора, изплатят. Туй число мислите ли, че то е фатално?Туй число 9 принадлежи към един по-висш порядък на същества, които се интересуват от твоята съдба. Когато ти се намираш в нужда, те се интересуват от тебе. Вследствие на това, когато ние ставаме крайно неверни, ние заключваме вратата на 9-те. След туй ще дойде обратният процес: в живота започват ред нещастия на хората. За пример епохата от Христа насам от две хиляди години, тя се завърши. От Христа светът се развивал в чисто материалистическо отношение. Духовно той никак не прогресирал. Две хиляди години светът абсолютно е прогресирал в материално отношение. И при всичките други грижи на човека във физическо отношение има подобрение, но в духовно отношение много малко са подобренията. Тази добрина, тя е вече естествена, тя е вече един резултат на нашето усилие. Щом си добър, значи си правил усилие. Ти си роден такъв. Тя е наследена черта. Една овца се ражда овца. Затова, ако бих видял един вълк, който престанал да яде месо, тогава ще нарека този вълк добър. Следователно добър е само онзи, който по собствено усилие е станал

добър. Значи използува естественото добро в себе си. Защото другояче човек може доброто, което е скрито в него, да го използува за зло. Един човек може да използува своята сила за зло, един човек може да използува своя ум за зло. Всеки човек може да използува своя ум за добро.

Та казвам: Научната страна зависи от площта, колкото вашата кожа е по-деликатна… Всичките тия дами си мажат с масло кожата. Аз се радвам, че си мажат кожата с масло, за да бъде мека. Много работи не им трябват. Най-голямото зло е сега, че дяволът е впрегнал хората на физическа работа, за да ги осакати, за да намали площта. Аз вземам този дявол не с рогата, с копита, но онзи дявол, който те държи в робство и тебе те използува много добре за него. В негов интерес е да бъдеш невежа, нищо повече, нищо да не знаеш.

Нали знаете онзи слуга, господарят му говори, един княз: „Иване, това не е ли странно?“ „Странно е.“ „Че някой е високоблагороден?“ „Благороден е.“ „Бяло е?“ „Бяло е.“ „Жидко е?“ „Жидко е.“ Каквото каже господарят, „Такова е“ повтаря слугата.Течно, въздухоообразно недовършено изречение; вероятно „толкова по-възприемчив сте“ каквото каже. Питам тогава: Каква интелигентност може да има? Когато срещна материалист, всичките мои уважения за материалиста, всичките мои уважения към безбожника, всичките мои уважения към набожния. Понеже графът казал, че той е набожен, и той става набожен; понеже графът казал, че той е материалист, и той става материалист. Тогава ти си отзвук на външната среда. Животът е празен, като умре човек, всичко се свършва.

В една своя лекция преди повече от 25 години казва ми един господин: „Ти може ли да ми докажеш, че като умре човек, всичко се свършва?“ Казвам: Господине, ти разсъждаваш ли по науката? Че живееш, го знаеш, но умирал ли си ти? „Не съм умирал.“ Не може да

ми докажеш това, което не си опитал. Че живееш, ти може да ми говориш за живота. Като умреш в света, тогава само може да говориш. Казвам: Сега, като спре сърцето, това смърт ли е? Не е смърт. Когато почне човек да се разлага, това смърт ли е? Докато човек още не се е разложил, смъртта не е дошла. Онези, които са ясновидци, зная как виждат те. Но когато човек умре, аз имам една диагноза. Моята диагноза каква е? Като умре човек, има една типична студенина, мене не ми трябва да гледам с очите на ясновидците, не се занимавам с това. Аз съм правил опити, като пипна живия човек, у него има една специфична топлина, която определя живота, у умрелия има специфична студенина, която определя състоянието на смъртта. Щом дойде тази студенина, казвам: Този човек не може да се върне повече по никой начин. Ако е умрял и съществува тази топлина, ти може да го възкресиш. Но щом дойде студенината fait accompli, може да се съберат всичките професори, всичките адепти, които възкресяват, казвам: Свършено е с него. По-лесно бихме създали един нов човек, отколкото този да възкресим. Някои от вас ще възразят, че Христос възкресил този и онзи. Когато Христос е възкресил това дете, то е, защото в него имаше тази топлина, понеже майката обичаше детето. Между майката и бащата имаше връзка. Това дете имаше широка площ за живот, Той внесе живот и го възкреси. Когато Христос дойде при Пазара, обичаше го Христос, тия двете сестри го обичаха. Когато един човек го обичат Мария и Марта, той в гроба не може да остане. В гроба 4 дни стоя Лазар, но пак излезе. Като няма кой да те обича, всичко е свършено с тебе. Това са моите философски, не философски, но моите научни твърдения. Една област, на която съвременните професори ми казват: „Дай опит.“ Ще ми каже: „Този човек не може да съживиш.“ Едва на 10 хиляди хора може да намеря един, който може да съживиш. Според мене едва на 10 милиона хора може да

намериш един, който може да съживиш. Това са моите философски твърдения. И никога не съм правил опити да съживя някого. По-лесно е да създам ново тяло, отколкото да го възкреся. Защо да го възкресявам да прави повече грехове. Това са лични работи. Ние вече влизаме в една област. У вас ще се зароди въпросът, мога ли да съживя един човек или не. Мога да го съживя, ако животът е в него; не мога да го съживя, ако животът си е свършен факт заминал. Много естествено. Че и вие сте съживили хората. Някой човек почти умрял, дойдат, разтрият го, побутнат го оттук-оттам, побутнат му жилите, стане.

Аз да ви приведа един пример: една млада богата госпожа много обичала да се смее, много весела, в яденето, като се закачала с мъжа си, яли сливи, една слива влиза в гърлото, задушава я и умира. Мъжът ѝ плаче, обличат я в много хубави дрехи, накичили я с накити, занесли я на гробища, турили ѝ скъпоценни камъни, които стрували повече от 150 хиляди лева. Един апаш вижда това и мисли как да ѝ вземе пръстена, накитите. Вечерта отива, отравя гроба, стъпва ѝ на гърдите и влиза въздух в гърдите, и тя оживява. Той се уплашил и избягва, забравил пръстена и избягва. Тя отива вкъщи, тропа на вратата, мъжът ѝ мълчи, мисли, че се е овампирила. Сега тия обяснения не са научни. Туй показва само възможност. Научните неща съществуват само като реална възможност. Науката е една система на природата, тя съществува. Природата е крайно научна. Тя не обича невежите хора. У нея всяко нещо е на своето си място. Ако ти разбираш нейните закони, всичко може да направиш. Всичко е възможно в границите на тези закони, които тя е турила. За пример тя е определила за човека при сегашните условия да живее 120 години. Той не може да продължи този живот повече от 120 години. От 120 години не може да продължиш живота. Ти трябва да се

допиташ до нея имали възможност и на какво научно основание. Ти искаш този човек да живее по-дълго време. Чели сте много книги, че човек е живял хиляди години. И 10 хиляди може да живее, възможно е това. Ако нашата земя има дървета, които са живели 5 хиляди години, 8 хиляди години, нашата земя има 10 билиона години живот. Мъртва ли е тя? Жива е. Как е възможно на едно мъртво тяло да живеят живи и разумни хора? Земята е жива. Сега хората спорят дал и 10 билиона или 30 билиона години. Слънцето е още по-старо. Питам: Кои са ония закони, които са дали такава грандиозна вековна вечност от 10 билиона години? Следователно ние имаме възможност да живеем толкова, колкото и нашата майка това са изводи ако майка ни може да живее 10 милиона години и още млада мома е, не се е женила още. Сега бих употребил един термин, но няма да го употребя, защото ще наруша онзи научен довод. Още млада е тя, готви се да се жени скоро. Скоро ще се жени тя. Ще има един син, първороден ще бъде. То е вече новата епоха, която ще дойде. Цялото човечество ще празнува женитбата на земята. Тогава ще се роди един човек и той ще бъде господар на земята. След туй земята ще живее още 10 билиона години. Какво ще има след 10 билиона години? Сега пък аз защо ви задавам този въпрос? Мислите ли, че ако ви кажа какво ще бъде след 10 билиона години, ще дойде някаква светлина? Не. Аз искам да ви покажа, че възможностите на живота в света са безкрайни.

Единственото реално нещо в живота, към което ние се стремим, е животът. Единственото нещо, което ние знаем, това е животът. Изучаваме какво нещо е любовта, какво нещо е мъдростта, какво нещо е истината, какво нещо е добродетелта. Това са много отвлечени истини за нас. Единственото реално нещо, това е животът. По живота ние знаем нещо за любовта, знаем нещо за мъдростта, знаем нещо за истината, знаем нещо за доброто. Тъй щото чрез живота ние

изучаваме нещата. Някой иска от гледището на любовта да изучава какво нещо е животът. Аз наричам само тъй: Любовта е път към живота. Само по този път ние ще минем. Но като дойдем до живота, към който този път води, от живота ще схванеш какво нещо е любовта. Тъй трябва да добием онзи, истинския живот. Истинският живот е да се освободим, да нямаме абсолютно никакво безпокойство. Сега вие ще ми зададете въпроса: „Възможно ли е човек да не се безпокои?“ Възможно е. Безпокойствата ние сме ги създали. Като не знаем какво да правим, ние си създаваме безпокойства. Когато един баща завел детето си на воденица, той бил воденичар и цяла година го държал там, то се научило да спи на чакалдака. След това го уволняват и бащата го завежда вкъщи, но детето не може да спи, плаче, криво му е. Майката казва: „Не зная какво е станало на детето, неразположено е, дявол ли е някой влязъл, не може да спи.“ Бащата казва: „Не зная, аз мисля, че то се научило да спи при тропането на воденицата, вземи една тенекия и бий ще заспи детето.“ Взема тенекия и като му бие, детето заспива хубаво.

Ние, съвременните хора, сме се научили да ни бият някоя тенекия, да ни тракат, за да заспим. Само аналогия е това. У нас има известни наследствени черти. Някой писател, за да пише, трябва да пие една чаша вино, за да му дойде вдъхновение, или да запали цигара. Толстой се смее на това: „Той ще изпие една чаша вино, ще запали цигара и тогава ще напише нещо!“ Толстой казва, че всичко, каквото той напише, ще мяза на дима, ще бъде толкова реално, колкото димът е реален. Писателят трябва да пише без вино и без цигара. Той може да пише с цигара, но ни най-малко няма да изрази една трезва мисъл. Има едно вино, от което хората трябва да пият. Знаете ли кое е това вино? То е животът. От този живот човек никога не се опива. Когато животът влезе в човека съвсем, в своята пълнота,

туй е единственият сок, той дава възможност за работа, ние ще имаме едно естествено разположение за работа. Та ние, съвременните хора, нямаме една наука.

Когато аз правех своите научни изследвания, аз се чудех на хората. Аз дойдох до много резултати и досега може да се ползувам. Исках да напиша една книга, да дам метод за възпитание как да живеят хората, но като направих своите изследвания, дойдох до заключението, че ако напиша такава книга, тези хора ще използуват това знание за пакост. Казвам: Нека седят тия знания, не е време още.

Много са ме питали какво означава това число 55. То е окръжността на главата. Това 6 е височината на челото, дължината на носа. Това са прости работи. Както се измерва една глава, така се измерват и хората по същия начин. Аз измервам живите площи. След като измеря един човек, аз измервам една жива площ и виждам има ли в числото вариации, не туй статично число, но дали има една флекция, една промяна в него. Но виждам, че този човек тъй седи като че ли е умрял, не може да диша. За пример виж като спи един човек. Ако той спи, ще познаеш какъв е характерът му. Като диша, тъй плавно да се вдигат гърдите му. Ако той диша и няма никакво спадане, този човек няма никаква площ. Ако виждаш, този човек при най-сериозни мисли няма никакво разширение на неговите мускули, те седят като някоя мумия, този човек нищо не разбира от това. Той говори за някакви философски въпроси, но в неговите бръчки на челото не става никакво движение, тъй всичко седи спокойно, той нищо не разбира от въпроса. Туй е един механически процес. Онези, великите гении, в тях има движение, диша цялото лице, разширява се тази площ на лицето. Лицето на такъв човек е като една гайда, разширява се и се свива. Или като едно пиано, което има майстор да свири. Намериш едно малко пиано с десетина клавиши. Разширение

трябва да има на човека. Казвате: „Тия работи са философски.“ Аз съм определял и устните на човека; виждам каква е кривата на неговите устни, определям степента на неговите чувства. Измервам широчината на носа. Няма скрито-покрито нищо. Аз зная какво се крие в неговите чувства. Аз определям широчината и дължината на носа и без да си служа с инструмента, аз меря някой път по практически.

Аз имам една фотография, с която фотографирам, и след като фотографирам, вземам една книга, турям я така, вие няма да видите какво цапам, но имам сега физически начин, като обръщам книгата, излиза образ. Дали това е вярно или не, аз само като магия го казвам, че е така. Може да е така, може да не е. Вие ще кажете: „Опасен човек е този!“ Но много рядко съм я правил досега. Досега съм правил една такава фотография; докато напусна земята, може да направя още два пъти така. Само когато някой човек за мене е много интересен, гениален, извънреден, тогава ще си позволя да направя това. Фотографирам го, турям го там, разбира се, той без да знае. И мене някой път ме фотографират, без да искам. Аз минавам и някой се спрял някъде с шапката си, дебне той. Аз пък някой път таман той ще цъкне, аз си обърна гърба. Все ще хване нещо. Но туй, което казвам, е вярно, тази фотография всички я имате, човек от единия край на живота си до другия, той е една жива фотография. Всичко онова, което вие сте видели, всичко това е отпечатано в тази площ на вашия мозък и всичко, което сте видели в съзнанието, което сте видели в самосъзнанието и което сте видели в свръхсъзнанието и подсъзнанието, всичко е събрано във вашия мозък, и каквото сте мечтали, и ще имате една отлична сбирка. За в бъдеще ще я разберете и ще благодарите, че сте имали тази жива фотография. Някой път и аз имам такава фотография, и вие я имате.

Та казвам сега: Кой трябва да дойде? Трябва да дойде онзи, който ще внесе туй знание да освободи хората от привременните и привидни страдания и нещастия, който сега имаме. Привидни страдания имат хората, че са привидни, чудя се някой път, гледам аз, който съм толкова уравновесен, по някой път си изгубвам равновесието, не по причина на себе си. Седмица преди това някой си намислил да дойде при мене, аз чувствувам, че този човек е тревожен, има пари да дава, изгубил равновесието, не живее добре с жена си, син му е отишъл в някой манастир, всичко това иде в мене като една хала. Пък не може да се освободя от него. Казвам: Защо иде сега? Мога да не отворя, но искам да бъда учтив. Ще дойде тогава човекът, проверявам,той ще ми разправя същите работи. Преди една седмица той ми разправи, той си е мислил.

Та по някой път казвате: „Да съм някой учен човек.“ Колкото по-учен сте, толкова повече ще страдате. Сега, някой път ако аз съм пасивен, като зная този човек, може да му изпратя една хубава мисъл, да му кажа: Няма какво да се тревожиш. Има нещо, за което и вие да си кажете: „Няма защо да се тревожа.“ Има нещо, което трябва да изпълните. Докато не изпълните, тревогата е хубава за изправление. Няма защо да се тревожиш за нищо и никакво. Туй е губене на време в природата. Ние държим Бога за всички нещастия „Защо Господ така е направил?“ Това не е право. В ума на Бога нашите страдания не съществуват. Той ги вижда и знае, че е от неразбиране. Благата, които ни е дал, ние не ги използуваме както трябва. Ние искаме да ни освободи от нашите страдания. И ние някой път умираме, за да покажем колко сме страдали. Някой път няма да остане нито помен от сегашните страдания. Вие ще кажете: „Защо трябваше да страдам?“ След като умрете, като идете в другия свят, ще се посмеете и няма да остане нищо от сегашните ви страдания. Там ще станете радостен и

весел, животът ви ще се осмисли, ще се яви желание пак да дойдете между хората, пак да се въплотите. Питам: Каква нужда има вие да се безпокоите? Вие питате сега: „Туй нещо вярно ли е, или не е вярно?“ Тогава не се основавайте на моя авторитет, понеже аз съм заинтересован. Но вземете Христа, Който считат като едно от великите същества, Който дойде на земята и казва: „Аз не съм от този свят, Аз дойдох да изпълня волята Божия“, „В дома на Отца Ми много жилища има. Ще отида да ви приготвя място и ще ви взема.“ Той много неща разправи на Своите ученици, които не са писани в Евангелието. Научни работи. Че те, апостолите, знаеха много неща. На едно място знанието, което научиха от Христа, казват: „Учителю, да снемем ли огън от небето, да ги изгорим?“ „Не, Син Човечески не е дошъл да погубва.“ Значи те можеха да снемат огън от небето. Не мислете, че добрите хора са толкова будали в света. Един добър човек, ако го изкарате от търпение, само като завърти един ключ, може да направи цяла катастрофа, но той няма да го направи, защото ще спре развитието на своята душа. Той предпочита сам да пострада, да даде всичките жертви, както Христос казва: „Имам власт.“ Дойде Петър и казва Му: „Извади ножа. Ние ще се въоръжим, на тези римски войници да им покажем, че знаем много неща. Един нож е достатъчен.“ Понеже, който вади нож, от нож умира, тази работа с ножа не стана. „Ти ще живееш доста дълго време и ще видиш, че Римската империя, която е силна, един ден няма да съществува. Пък и този Ирод, и Пилат няма да ги има. Ще видиш, ти ще живееш на земята доста време и ще провериш туй, което съм ти казал.“ Апостол Петър и досега живее и проповядва Евангелието. Вие мислите, че апостол Петър е в онзи свят при Христа. Не, и Христос не е на небето, Христос е на земята. Та всичките тези хора, които вярват в Него, Той ходи при тях, учи ги, убеждава ги, подобрява начина, убеждава ги:

„Не постъпвайте така.“ От 2000 години Христос се старае да убеди света, че туй, което е проповядвал, е правият път, по който хората може да се върнат към Бога. Не може да ги убеди, не вярват. Пътят на учените, пътят на владиците, пътят на майките, на бащите, навсякъде, и апостолите, всички проповядват все същото нещо: да напуснем старите методи на мислене.

Казват на Христа: „Ти ли си, Който имаше да дойде, или да чакаме друг?“ И Той му казва какво ще бъде. Вие туряте Христа вън от себе си. Ако изучавате геометрия, вие не може да турите един център вън от кръга. Центърът е вътре в окръжността. Щом центърът излезе от окръжността, той престава да съществува. Щом турите Христа вън от окръжността си, преставате да съществувате като разумен човек. Центърът, това е Христос. Центърът, който не се мени, центърът на вашата окръжност, на вашия живот, това е Христос. Вие искате да знаете какво нещо е Христос. Туй, на което вие дължите цялото ваше съществуване, туй, на което вие дължите вашия прогрес, туй, на което вие дължите всичката ваша сила, то е вътре в центъра на битието. Това е Божественото, което всички хора съзнават. Бог е вътре у нас, в мощността на вашия ум, в мощността на вашето сърце, във вашата воля, във вашата душа, във вашия дух, туй, което никога не се мени. Де е човекът? То е Божественото, което ние трябва да изучаваме. Той не е някъде вън физически, някъде между звездите. Звездите са по-малки от нас. Един човек е по-голям от цялата вселена. Човешката душа е по-голяма от слънцето, по-голяма е от стоте милиона слънца, които съществуват. Какво ще ми кажете? Следователно хората казват, че такава душа не съществува. За невежите такава душа не съществува, за умните хора такава душа съществува. Туй е човекът, който от тази площ, в туй, малкото тяло, в което Бог се проявява, от този, великия свят Бог се е проявил чрез

този външен свят. Бог иска да ни вразуми на туй, вечното начало, на туй, разумното начало, което ние наричаме любов, или живот, туй, което иска да ни научи как да живеем, откъдето действува на нашето тяло, действува върху мозъка ни, действува върху очите ни, действува върху ръцете ни, навсякъде действува. Благодарение на това човек е в нормално състояние. Когато той престане нормално да чувствува, тази площ почва да се смалява и някой път човек издребнява. Следователно някой път бих ви казал, в някоя научна лекция аз бих определил какви трябва да бъдат косите, какви трябва да бъдат количествено,бих определил колко широк трябва да бъде носът, за да има възприятие за обонянието, каква трябва да бъде площта на ушите, каква трябва да бъде площта на езика, трябват много площи. Не е добре човек да има широка площ на езика. Езикът на един добър човек е другояче построен. В него възприятията са широки. Онзи, който не е добър, възприятията чрез езика са много малки. Онзи човек, който мени възприятията на неговото обоняние, когато обонянието е широко, широки са схващанията. Онзи човек, който обича истината, широки са възприятията на неговите очи, той много вижда. Онзи, който не обича истината, тесни са неговите възгледи.

Следователно вие се радвайте, че имате едно тяло. Казвате: „За какво ми е това тяло?“ Човек ще умре, ще изгние, но вашето тяло, в което вие живеете, не може да умре. Ще умре нещо, но то не е тяло. Има три неща, които не умират: то е духът, душата и умът, на съвременен език казано. А умът представя човешкото тяло. В него сърцето е една функция. Волята само е силата у човека, тя ще се измени. Човешката воля ще се измени, тя не е нещо постоянно. Но човешкият ум е принцип на душата. Това е принцип. Душата е принцип, духът е принцип и човек е принцип. Човешкият дух показва неговата сила, душата показва степента на неговата

чувствителност, на неговите благородни чувства. А умът му какво показва? Той е на материалното. Та казвам: Човешкият ум никога няма да умре, а щом умът не умира, и човек няма да умре, понеже човекът е, който умира. А следователно физическото тяло е един резултат на човешкия ум. Следователно човешкият ум е в състояние да си направи каквото иска физическо тяло, но същинското тяло всякога ходи с него. Благодарете, че е така.

„И вдъхна Бог в ноздрите му, и той стана жива душа." Сега, когато земята се ожени, Бог ще вдъхне и човек ще възприеме истинския живот, или го наричат възкресение, и няма да умира. И тогава казва апостол Павел:" Ще се познаем тъй, както Бог ни е познал", и ще бъдем подобни на Него не само със загадки, но ще каже: „Елате с мене на разходка." Сега ви разправям за оня свят. Като излезете, казвате: „Не зная дали е вярно, той малко усили нещата." Може да бъде немислимо, може да е логически неразбрано. „Не е вярно, не е понятно за мене." Всички тези възражения може да се правят. Аз ще ви заведа на мястото, казвам: Какво виждате? Може да ви заведа между тези, в техните училища, в техните семейства, ще видите как те се хранят. Ще намерите грамадно различие. Ще кажете: „Сляп бях едно време, сега виждам." Туй е бъдещето, то не е за обезсърчение, но да се върнете чрез сегашния живот в една област на великия живот, от който вие сте взели само един билет. Съжалявам, че до крайната гара няма да идете, но ще ви снемат. Не зная колко от вас ще слезете до последния предел на гарата. Нямате достатъчно пари. Много дълъг е този трен. Питам: Колцина от вас имат достатъчно пари? Ако имаше железен път до слънцето да отидете, знаете ли колко ще ви коства? Аз приблизително ще ви кажа: Ако плащате по 4 стотинки на километър, ще ви трябват 32 милиона. Ако пък искате да идете по-далеч, каква грамадна сума! Този път, за който сте тръгнали,

е много по-скъп, затова ви казвам, не че не желая, но не е възможно, ако нямате средства. А там са много взискателни. На трена гратис не дават никому. Гратис се дава само на онзи, който е придобил живота и живее съобразно законите на природата. Там има една възможност за гратис. Ако ви кажа, ще ходите да хлопате всеки ден. „Този ли е пътят, или другиго да чакаме?“ То е онзи, който ще донесе знанието за човешкия дух, който ще донесе любовта за човешката душа, който ще донесе всичката красота за човешкия дух, и тогава ще станем всинца безсмъртни и да познаем Бога, както Той ни е познал.

Благословен Бог наш!
Тайна молитва

Беседа, държана от Учителя на 22 септември 1932 г., четвъртък, 5 ч. София, Изгрев

1934 г.

РАЗУМНО РАЗБИРАНЕ

Сега ще говоря за съществените неща в живота, които трябва да знаете. Това, което досега сте научили, трябва да се циментира, т. е. да се организира. Когато постъпва в училище, ученикът трябва да научи всичко, което се преподава там. Щом излезе от училището и влезе в живота, там му предстои друго учение. Думите „циментиране и организиране" се различават помежду си. Циментирането е механически, а не органически процес. Циментират се светските хора; организират се духовните хора, които служат на Бога от любов. В този смисъл, Божественият свят е организиран. Вярващите, които се стремят към духовен живот, предстоят на организиране, обаче, начинът, по който живеят, ги лишава от тази опитност. Защо? Защото и те често се колебаят в това, което знаят. Защо и за какво се колебаят, няма да обяснявам, защото, при обясняване на някоя истина, вместо да се внесе повече светлина, в умовете на хората настава мрак, тъмнина. За пример, можете ли да обясните на човека, защо гледа? Светлината е свят, необходим за човешкия ум.

Казвам: за всички, които искат да служат, да слугуват на Бога, важно е да знаят, че слугуването е процес, който води към прогрес. Без слугуване няма прогрес, няма напредък в света. Без слугуване и животът не може да се осмисли. В умовете на съвременните хора седи мисълта, че слугуват само невежите, слабите и бедните хора. Не е така. Невежите, слабите и бедните хора робуват, а не слугуват. Голяма разлика има между слугуване и робуване. Когато човек върши нещо

доброволно, от любов, тогава казваме, че той слугува. Когато работи съзнателно, пак казваме, че слугува. Обаче, когато насила го заставят да работи, да се труди, казваме, че той робува. Когато болният е заставен да работи нещо, за да се лекува по този начин, това е робуване, но не слугуване. Той работи по необходимост, а не от добра воля. Кога се лекува човек? Когато е болен. Той се лекува, но не можем да кажем, че работи. За болния казваме, че се труди или че се мъчи – зависи, как изпълнява дадените от лекаря предписания. Ще, не ще, по необходимост, болният ще вика един, втори, трети лекар, да възстанови по някакъв начин здравето си. Болестите, болезнените състояния в човека се отнасят към човешкия свят, към света на противоречията; здравето, здравословните състояния пък се отнасят към Божествения свят. Следователно, когато боледувате, когато проявявате известни слабости, трябва да знаете, че сте в човешкия свят, в областта на човешкото. Болен си, кажи: Човек съм. Когато се насърдчавате, когато в ума ви дойде някоя добра, светла мисъл, знайте, че сте в Божествения свят, в областта на Божественото. Добрата страна в човека се заключава в това, да изправя своите слабости.

Като слушате да се говори по тези въпроси, мнозина запитват: Кой е пътят, по който трябва да вървим? Пътят, по който трябва да вървите, е пътят, по който децата вървят. По кой път вървят децата? Децата вървят по пътя на своя баща и по пътя на своята майка. Синът върви точно по пътя на баща си, а дъщерята – по пътя на майка си, но само с едно малко, вътрешно различие. Мнозина се безпокоят, как ще растат, дали ще се развиват правилно. Казвам: човек ще расте, ще се развива и в заключение ще стане точно това, за което е предназначен. Ако искате да се убедите в това, направете следния опит: вземете едно змийско, едно паче и едно кокоше яйце и ги поставете при условия да

се измътят. По външен вид имате три яйца, но като се измътят, от всяко яйце ще излезе точно това, което е вложено в него. От всяко яйце ще излезе форма, съответна на това, което се крие в неговия зародиш. Някой казва: Какво ще излезе от мене? – От тебе ще излезе точно това, което първоначално е вложено. Някой седи и се безпокои, как ще свърши живота си. Как ще свърши вълкът живота си? Вълкът ще свърши живота си като вълк. Как ще свърши овцата живота си? Като овца. Как ще свърши змията живота си? Като змия. Как ще свърши човек живота си? Като човек. Под думата „свършване на живота", имам предвид разбиране на живота. Като изяде овцата, вълкът едва тогава разбира, че е постъпил криво. Като свърши живота си, овцата тогава разбира, че нищо не е постигнала. Като свърши живота си, и човекът разбира, че нищо не е постигнал от онова, което е желал. Когато се роди и израсне, човек започва да мечтае да стане цар. Най-после постига желанието си, става цар: коронясват го, кланят му се, всички го слушат, изпълняват заповедите му, и той се радва на здравето, на силите си, на славата и на властта, с които разполага. Дохожда ден, когато силите му започват да го напущат, ръцете и краката му треперят, не го слушат; поданиците му също не го слушат и го детронират. Той започва ден след ден да слиза от своето високо положение, докато изгуби всичко, което е имал, и казва: Бях цар, но какво спечелих? – Придоби опитността, която всеки цар има. Ти игра на сцената ролята на цар, и като изигра ролята си, напусна сцената, влезе в действителния живот. Да играеш ролята на цар, това още не е положение на истински цар. Докато не стане Син Божи, дотогава човек ще се качва на сцената и ще слиза, ще се намира в преходни състояния. Да бъдеш Син Божи, значи да живееше в реалния свят, дето няма никакви промени. Само Синът Божи разбира реалния свят; цялата вселена е на негово разположение.

Питам: какво е положението на съвременния човек? Седи той при ограничителните условия на живота, в света на промените, и казва: Де ще отиде краят на този живот? – Няма защо да мислите за края на живота. – Какво ли ще бъде началото на живота? – И за началото няма защо да мислите. – Какъв е смисълът на всички неща в живота? – И за това не мислете. Всички неща имат смисъл. Всяко нещо, което в началото няма смисъл, накрая се осмисля. Какъв смисъл ще дадете на неща, които на пръв поглед са безсмислени? Имайте търпение да дочакате края на тия неща, да видите техния смисъл. Какъв смисъл ще дадете на живота? Или какъв смисъл ще дадете на любовта? Едно трябва да знаете; любовта изключва всякаква жертва. Защо? Любовта е нещо повече от жертвата. Любовта изключва всякакво даване, защото е нещо повече от даването. Любовта подразбира пълнота, доволство на душата. Тази пълнота, това доволство расте непреривно. Любовта включва всички постижения, към които душата се стреми. Ако днес, в името на любовта, хората не постигат своите желания, причината за това е, че като искат да бъдат като другите, те подражават едни на други, а с това се спъват. Човек трябва да бъде като другите само в едно отношение, а именно – всички да живеят в любовта. Само в това хората трябва да си подражавате. Който не живее в любовта, той не е като другите. Не е въпросът да мислите, като другите хора, но трябва да постъпвате като ония, които живеят в любовта. На мнозина ще се види противоречиво, как е възможно да постъпват като всички хора. Вие трябва да постъпвате, както постъпват кокичето и дъбът. Трябва ли кокичето да желае да стане дъб? Кокичето никога не може да бъде дъб; то всякога кокиче ще си остане. На кокичето е определено да живее един-два месеца. През това време то ще поникне, ще израсте, ще цъфне и след това ще замине. Кокичето има право да остане на земята най-много

два месеца. Толкова е отпускът му. На дъба, обаче, е определено да живее 100–200–300 и повече години.

Като давам този пример, с това искам да обърна внимание на спора, който съществува между хората, защо едни от тях трябва да заемат положението на кокичето, а други – положението на дъба. Според мене, разрешаването на този въпрос седи в следното: кокичето може да стане дъб, само при условие, ако дъбът пожелае да стане кокиче. Същият закон съществува и в Божествения свят. Ако някой човек пожелае да стане ангел, той не трябва само да подражава ангела, но трябва да отиде на неговото място; същевременно, ангелът трябва да слезе на положението на човека. Добре е това, но какво ще правите утре, когато друг някой пожелае да заеме вашето положение като ангел? Той ще заеме вашето положение, но и вие трябва да заемете неговото. Тъй щото, не мислете, че като станете ангели, никой няма да ви спъва. Много хора ще пожелаят вашето положение, а това ще стане причина вие постоянно да слизате и да се качвате. И при това постоянно слизане и качване, вие трябва да изучавате живота. Казвате: Де ще му излезе краят? – Няма защо да мислите за края. Като заемете положението на ангела, ще се радвате; като заемете положението на човека, пак ще се радвате. И като се качвате, и като слизате, трябва да ви е приятно. Какво лошо има в слизането? Стаята ви е в горния етаж на къщата. Качвате се там да пренощувате, и сутринта слизате долу, в първия етаж. Ако можеше само да се качвате, без да слизате, защо трябва да си правите къщи на няколко етажа? В кой етаж е по-добре да живее човек? Засега в първия етаж живеят господарите, хазяите на къщата, а във втория – наемателите. В най-горния етаж, таванския, живеят слугите. Сега светът е обърнат с главата надолу. Според мене, в най-горния етаж, на тавана, трябва да живеят господарите, а долу, в първия етаж – слугите. Защо? Защото

въздухът на планината е по-чист, отколкото този в долината. Първият етаж представя долина, а най-горният етаж – планина. Съвременните господари са умни. Те живеят в първия етаж, т. е. в долината, за да бъдат по-близо до избата, дето се намират съестните продукти. В първия етаж са най-големите удобства.

И тъй, нека всеки от вас извади същественото за себе си и го приложи в живота си. Всеки ще ме разбере според развитието си. Петгодишното дете разбира живота по един начин; когато стане на 20 години, то ще има друго разбиране; на 30 години разбирането му ще бъде съвсем друго; на 80, на 120 години разбиранията на човека за живота коренно се различават от тия на детето. Значи, разбиранията за живота на един и същ човек, през разните му възрасти, са различни. Това говори за прогресивното разбиране. И наистина, ако наблюдавате едно петгодишно дете и след години го наблюдавате, но вече като стар, 120-годишен човек, вие ще намерите грамадна разлика между тези два образа. Защо? Състоянията, в които се намирали, напълно се различават. На тия състояния се дължат и различните разбирания. Като петгодишно дете, той беше весел, доволен от живота, радваше се на хората; обичаше майка си, баща си, прегръщаше ги, целуваше ги. Като остаря, като 120-годишен дядо, прегърби се, започна да ходи с тояга, да не се доверява на никого и да казва: Не вярвайте на хората, защото са лоши. Не вярвайте на слугите, защото крадят, ще оберат всичкото ви богатство; не вярвайте и на близките си – никому не вярвайте! Питам: На кого трябва да вярвате тогава? Само на този стар дядо ли? Той е недоволен от живота, от хората, от себе си, и от това положение ще учи другите. Не, това не е право разбиране на живота. Това е опаката страна на живота.

Когато се говори за стари и за млади, това подразбира физическия живот, т. е. живота на Земята. На небето, обаче, всички са

33-годишни. Там не носят бради, както хората на земята, и всички си приличат. Ако отидете на небето и пожелаете да видите някое дете, веднага един от големите ангели се смалява и става дете. Ако пожелаете да видите същия ангел, той пак се увеличава, приема първоначалния си вид. Докато сте на небето, каквото пожелаете, става. На земята, обаче, не е така. В небето няма болни, няма недоволни, няма стари хора. Там не се чуват никакви оплаквания, никакви охкания. Когато искат да разберат, какво нещо е недоволството, ангелите слизат на земята. По този начин те се развличат малко. За тях земята е място на развлечение. Ангелите отиват при старите хора, при бабите и дядовците, те да им разправят своя живот, да се запознаят с недоволството. Ангелът слуша историята на дядото, който го запознава с недоволството, и само се усмихва. Дядото казва: Ти не цениш моята опитност, затова се усмихваш. – Как да не я ценя? Аз затова съм дошъл на земята, да се уча. – Тъй, трябва да се интересуваш! – Какво е недоволството, ние не знаем. В небето недоволство не съществува. Пък и такива екземпляри, като хората, също не се срещат там.

Казвам: смисълът на живота не е в остаряването. Смисълът на живота е в любовта, във вечния живот, в процеса на вечното подмладяване. Който не остарява, той не може да се подмлади. Който не греши, той не може праведен да стане. Ако разберете тези мисли, блажени сте; ако не ги разберете, ще станете като дядо си. – Защо е така? Да питате защо е така, то е все едно да питате защо Господ е създал човека с едно лице само, а не с две или с три. Ако някой момък се влюби в мома с три лица, той няма да знае, на кое лице да гледа, съвсем ще се обърка. Едно лице трябва да има човек, защото съществува само един Бог. Една уста трябва да има човек, защото съществува само една любов. Обаче, човек има две очи, две уши, две

ноздри на носа, две ръце, два крака. Защо човек има две уши? На едното ухо седи мъжът, на другото – жената; на едното ухо седи братът, на другото – сестрата; на едното ухо седи господарят, на другото – слугата. Следователно, числото две показва, че човек едновременно трябва да възприема и да предава Божествените блага. Петте пръста на ръката представят петте отворени врати за света, през които човек влиза и излиза, за да се запознае със законите на живота.

Тъй щото, докато имаш пет сетива, ще гледаш добре, ще слушаш добре, ще миришеш добре, ще вкусваш добре, ще пипаш добре. Петте сетива са петте врати, през които човек възприема знанието. В бъдеще човек ще има повече сетива, но само ако е могъл да развие петте, с които днес си служи. Съвременните хора, и се петте сетива, които имат, още не могат да разберат и научат това, което ги заобикаля. Те имат уста и език, но още не са се научили да говорят музикално. Знаете ли, каква сила се крие в човешката реч? Божествена сила се крие в речта! Ако знаехте законите на речта, ако знаехте този музикален език, достатъчно е само три думи да кажете, за да отворите сърцето и на най-големия скъперник банкер. А сега, като не знаете този музикален език, като не знаете ключа, с който да си послужите, отивате при някой банкер, говорите му с часове и, вместо да отворите сърцето му, вие го затваряте. И след това казвате: Влязох при този банкер, но не мога да изляза. Питам: Как е възможно, да влезете при един банкер и после да не можете да излезете? За да не можете да излезете от стаята на банкера, това показва, че имате да му давате, а не можете да отворите сърцето му. И наистина, вие имате да му давате сто хиляди лева. Той ви хваща и казва: Скоро парите! – Пусни ме да си изляза! – Не, така не се излиза. Или парите ще дадеш, или под съд ще те дам. Като не можете да платите, вие се намирате в положението на онзи дервиш, който отишъл на баня да се къпе, но

нямал пет пари в джоба си и казал: Ще се окъпя, а Господ ще промисли за мене. Влязъл в банята, окъпал се добре и, на излизане, казал на баняджията: Много благодаря за банята. – Първо ще платиш, а после ще благодариш. – За Бога! Освободи ме, пусни ме да си вървя. – Щом Бог те е пратил на баня, Той ще се погрижи за парите. – Нямам пари, не мога да ти платя. – Не, ще платиш! Иначе няма да те пусна. Десет стотинки е всичко! – Аллах, или ми дай десет стотинки, да платя на баняджията, или събори банята, да изляза навън!

Причината за нещастията на съвременните хора се дължи на това именно, че за десет стотинки само баняджията ги е хванал и не ги пуща да излязат навън, докато не платят. Когато някой ми разправя за страданията си, аз си представям смешното положение, в което се намира; виждам, как баняджията го е хванал и не го пуща, а той ми разправя, че страда, че имал да дава на този, на онзи. Той иска да му дам някакъв съвет. Какъв съвет ще му дам? Ако му кажа да не се къпе, не съм прав. Виждам, че той непременно се нуждае от баня. Не остава друго, освен да плати на баняджията. – Пет пари нямам в джоба си. Казвам: Така е за онзи, който няма сладък език. Обаче, за онзи, който има мек, благ език, банките са на негово разположение. Ако знае, как да върти ключа на своя език, човек би правил чудеса. Богатството, бъдещето на човека се крие в неговия език.

Някой казва: от мене нищо няма да излезе сега, но поне в бъдещия живот да излезе нещо. – Защо си даваш мнението? Веднъж си дошъл на земята, Бог е вложил Нешо хубаво в тебе, което трябва да разработваш. Смешно е, професорът, който е свършил четири факултета, да каже, че не може да преподава на учениците си. Ако не може да преподава, защо е станал учител? Същото се отнася и за вас. Турете в ума си мисълта, че и вие, като професора с четирите факултета, можете да извършите онова, за което сте пратени на

земята. Казвате: Отде знаем, какво трябва да извършим? Питам: жената не знае ли, че е жена? Мъжът не знае ли, че е мъж? Детето не знае ли, че е дете? Господарят не знае ли, че е господар? Слугата не знае ли, че е слуга? Военният не знае ли, че е военен? Всеки човек знае, за какво е роден.

Следователно, вашата задача на земята седи в това, да извършите онова, за което сте пратени. За тази цел всеки човек трябва да влезе в умствения свят, в света на мисълта; после, той трябва да влезе в духовния свят, в света на любовта, в света на топлината; най-после, той трябва да влезе в Божествения свят, да научи, какво нещо е волята Божия, и как трябва да се изпълнява. Значи, човек трябва да изучава три неща: законите на своя ум, на своето сърце и на своята воля. В тази наука влиза смирението. Човек трябва да бъде смирен, да отстъпва разумно и намясто. Без смирение животът на човека остава незавършен. Смирението е път, врата, през която трябва да влезете в Божествения свят, да се научите да работите. Който иска да стане умен, нека отиде при ангелите да се учи; който иска да възпита сърцето си, нека отиде да се учи при херувимите и серафимите; който иска да се научи да работи на земята, нека отиде в Божествения свят, при Бога. Човек може да бъде умен, добър, но ако няма смирение, ако не е ходил в Божествения свят, той не може да реализира своите мисли и желания. Ако пък е ходил при ангелите, херувимите и серафимите, най-после той трябва да отиде и при Бога. Само при това положение, човек може да изпълни волята Божия. Няма по-велико нещо за човека от изпълнение волята Божия. В изпълнение волята Му се крие всичката наука на миналото, на настоящето и на бъдещето. Идеалът и на малките, и на големите същества седи в изпълнението на тази воля. В изпълнение волята на Бога се проявява Божията Любов, Мъдрост и Истина. Следователно,

ако не вършите волята Божия, вие не можете да разберете Неговата Любов, Мъдрост и Истина; ако не вършите Неговата воля, вие не можете да придобиете Неговия живот, Неговото знание и Неговата свобода.

В изпълнение волята на Бога се крие идеалът на всяка душа. За постигането на този идеал, човек трябва да бъде готов на всякакви жертви. Дойде ли до Божественото, той не трябва да има две мнения. Това значи да бъде човек господар на себе си. Да бъдете господари на положението си, това не значи, че трябва да се жертвате, но да се облечете в дрехата на смирението, за да изпълните волята Божия. Красив свят е смирението! В този свят започва истинската работа. Смиреният е минал през всички фази на живота и се е смалил, заел е положението на дете. За такива души Христос казва: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие. Това малко дете е минало през големи изпитания, през всички области на живота, и сега слиза на земята да се специализира. Тази специализация не е нищо друго, освен осмисляне на живота, разглеждането му като Божествена проява. Само смиреният човек върши волята Божия, и затова познава Любовта. Само Божията Любов осмисля живота. Тя премахва всички мъчнотии, спънки, противоречия и прави човека господар на положението. Целият свят е на разположението на този човек. Това значи да влезете в свят между хора, които ви обичат. Всички ще се грижат за вас, няма за какво да мислите, но в замяна на това и вие трябва да бъдете внимателни към тях.

Сега, като ученици, вие трябва да учите. Всички ще минете през положението на Йова, който на времето си беше един от напредналите ученици. Бог искаше да изпита търпението му, и затова го подложи на големи изпитания. Само търпеливият може да

върши волята Божия. Без търпение човек не може да служи на Бога, не може да върши Неговата воля. Който иска да бъде силен, той непременно трябва да развива търпението си. Без търпение човек не може да бъде във връзка с Божествения свят, не може да познае Великото начало. Без търпение човек само ще се запитва, защо светът е така създаден, защо му са дадени изпитанията, защо носи една или друга форма и, в края на краищата, не ще може да си отговори. Като развива търпението си, като учи, човек постепенно ще си отговори на тия въпроси. Като си отговори положително на всички въпроси, най-после и той, като българина, ще каже: „От ден на ден по-добре, а днес е най-добре." Какво означават тия думи? Един българин работил по цели дни на нивата си и вечер се връщал у дома си, между жена си и децата си, дето се измивал, преобличал, нахранвал и казвал: „От ден на ден по-добре, а днес е най-добре." Един ден, когато и вие се намерите в дома си измити, облечени в нови дрехи, нахранени и задоволени, ще кажете: Днес е най-добре. Само по този начин животът ви ще се осмисли.

Днес, 22 март, е денят на равноденствието, началото на пролетта. Всички посрещат слънцето, радват се, пеят, дошъл е първият ден на пролетта. Като посреща слънцето, човек трябва да има идея за това. Слънцето е емблем на Великото начало в света. То обикаля земята, минава от северното в южното полушарие. Когато слънцето е в южното полушарие, Великият слиза на земята. Когато слънцето е в северното полушарие, Той се връща в своя свят. Тогава пък ние отиваме при Него, в Божествения свят. Дали слънцето е в северното, или в южното полушарие, любовта и истината трябва да бъдат достояние за нас. Следователно, тази година трябва да изучавате и да прилагате любовта и истината в живота си. Само така ще станете свободни хора. Мнозина мислят, че са свободни, а при това се

безпокоят от много работи. Докато ви безпокоят една мисъл, едно чувство или една постъпка, вие не сте свободни; докато ви безпокоят децата, слугите, хората около вас, вие не сте свободни; докато ви безпокоят студът, горещината, вие пак не сте свободни. Човек трябва да стане господар на всичко, вън и вътре, в себе си.

Казвам: за да стане господар на положението, в което се намира, човек трябва да мине през известни ограничения, през големи напрежения, да се блъсне в нещо, за да се пробуди съзнанието му. Една сестра разправяше един свой сън: сънувала една вечер, че се намирала пред едно замръзнало езеро. Искала да си налее вода, но не могла. Ударила силно леда, направила дупка и влязла вътре; напълнила стомната си с вода, но не могла да излезе. Дошло ѝ наум, че може да хвърчи. Като се опитала да хвръкне, пред нея се изпречила една стена. Ако доближи до стената, ще удари главата си, ще я разбие, и затова спряла. Нещо ѝ казвало отвътре: Не се страхувай, удари се в стената, ще излезеш през нея. Тя послушала този глас. Хвръкнала, ударила главата си в стената, и веднага се почувствувала свободна. Минала през стената, без някаква повреда, Като се събудила, разбрала, какво значи да се блъснеш в нещо. С това блъскане на главата си, тя разрешила един важен въпрос.

И тъй, когато се натъкне на някое тежко, мрачно състояние, човек трябва да блъсне малко главата си, да се пробуди съзнанието му. Преди години, когато бях в Търново, при мене дойде една жена, на 40–45 години, и започна да се оплаква от живота, от хората. Питам я: Ти ли си единствената праведна жена в света? Тогава тя обърна друг лист, започна да говори за себе си, че била лоша, че не е доволна от живота си и т. н. Като я изслушах, пак я запитах: Защо дойде при мене? Ако е да ми разправяш, какви са хората, каква си ти, аз зная това. Какво ново можеш да ми кажеш? – Искам да кажа, че майка ми

ме изпрати да дойда тук. От няколко години насам тя е в онзи свят, но снощи я сънувах: Идва при мене сърдита, недоволна, с една стомна в ръка. По едно време дига стомната и ме удря с нея право в главата. От главата ми започна да тече някаква жълта течност – главата ми се разби. Аз се уплаших и реших да бягам, но чух по-нататък гласа на майка си: Или човек ще станеш, или още по-голямо зло ще те сполети. Помислих си: Каква лоша майка! Вместо да ми се порадва, тя разби главата ми. Гледам, обаче, тя седи, наблюдава ме. По едно време отвори вратата, дигна ръката си нагоре и излезе от стаята ми. Ставам сутринта, но забелязвам, че в мисълта ми е станала някаква промяна, започнах да мисля за Бога, за хората, за доброто в света. Като мислих така, дойде ми наум да ви посетя, да чуя, какво ще ми кажете. Тогава аз ѝ казах: благодари на майка си, че те е ударила по главата. Това удряне е станало причина да се пробуди съзнанието ти. Върви в Божествения път и не се безпокой. Докато си в този път и вършиш волята Божия, никаква стомна няма да удря главата ти.

Следователно, който върши волята Божия, само той може да влезе в света на свободата. Желая на всички да влезете в света на свободата. Как ще придобиете тази свобода? Вие ще придобиете тази свобода, когато влезете в света на Божията Любов, в света на Божията Мъдрост, в света на Божията Истина. Щом е така, няма да ви казвам, как трябва да живеете, но пожелавам ви да влезете в света на Любовта, в света на Мъдростта и в света на Истината. – Какво ще правим там? – Това не е ваша работа. По този въпрос вие не трябва да мислите. Като влезете в тези светове, там ще ви научат, какво да правите. Казано е в Писанието: „Всички ще бъдат научени от Господа.“ Значи, като влезете в света на Любовта, в света на Мъдростта и в света на Истината, там ще ви научат, какво трябва да правите, как да

изпълнявате Божията воля. Ако не влезете в тези светове, други ще ви учат, какво да правите.

Сега, пожелаваме на всички да изпълнявате волята Божия! Няма по-красиво, по-велико, по-идейно нещо от това, човек да изпълнява волята Божия. С други думи казано: няма по-красиво, по-велико, по-идейно нещо за човека от това, да влезе в света на Любовта, в света на Мъдростта и в света на Истината.

Желая на всички да влезете в тези три свята, и там да бъдете научени от Бога, какво да правите. Сега отивате в света на Любовта, дето ще прекарате до септември. Като се върнете от този свят, пак ще се видим, ще си поговорим. Значи, сега отивате в света на Любовта, дето ще прекарате шест месеца. Пожелавам ви добро пътешествие! Добър път на всички!

Бог на всичката пълнота да ни изпълни с благия Си Дух! Да изпълним благата Му воля!

Беседа от Учителя, държана на 22 март 1934 г., четвъртък, 5 ч. с., Изгрев.

1937 г.

НА СВОЕТО МЯСТО И НА СВОЕТО ВРЕМЕ

Две важни неща се изискват от човека: всяко нещо да постави на своето място, и всяка идея да се роди и реализира на своето време. Ако детето не се роди на определеното време, то се лишава от живот. Ще кажете, че разбирате тия неща, че не е нужно да се говорят. В същност хората страдат от неразбиране на нещата. Някои мислят, че много неща знаят и много работи разбират. Нещата могат да се разбират по два начина: по човешки и по Божествен начин. Докато се разбират по първия начин, човек всякога е ограничен. Някой разбира, че ще умре. Какво придобива от това разбиране? Кое положение е по-доброто за човека: да разбира, че ще умре, или да разбира, че ще се роди? При първото положение човек напуща мястото си, а при второто – заема мястото си. Който пуща мястото си, той умира; който заема мястото си, той се ражда. Следователно, когато напуща мястото си, човекът страда; когато заема мястото си, той се радва. В това отношение радостта и скръбта представляват естествени състояния, които взаимно се сменят. За да не скърби, човек трябва доброволно да напусне мястото си, със съзнание, че отива на по-добро място, отдето някога пак ще се върне на земята. И тъй всяка идея трябва да дойде точно на своето време: нито по-рано, нито по-късно от определения за нея момент. Казано е в Писанието: „В начало Бог създаде небето и земята“. Земята е била създадена, но липсвало и нещо. По-нататък се казва: „Земята беше неустроена и пуста, и Дух Божий се носеше над бездната“. Същото може да се каже и за човека. И човекът е бил

създаден, но липсвало му е нещо – не е бил устроен. Нещата се устройват, когато идеите слизат отгоре и се въплътяват. С други думи казано: Нещата се устройват, когато Божият Дух слезе и започне да работи. Не слезе ли Духът да работи в човека, на последния все ще липсва нещо.

Какво липсва на умрелия? – Живот. Какво трябва на детето, което е в утробата на майка си? – Да се роди. Това може да се каже за всеки човек. Човек трябва да се роди и да придобие живота. И едното, и другото се придобива, само когато човек ликвидира със старото и влезе в новия живот. Човек трябва да ликвидира със стария порядък на нещата и да влезе в новия порядък. Да ликвидира със старото, това значи, след като е дошъл до брега на морето с колата си, да остави колата настрана и да потърси лодка, която да го пренесе до големия параход, определен да прекарва пътници по океана. Докато пътуваш по суша, колата е на своето място. Обаче, щом напуснеш сушата, колата е безпредметна. Дойдеш ли до морето, там други превозни средства те чакат, по-хубави от колата. – Ама колата ще ми е нужна, след като изляза от морето или от океана. – Там, отвъд океана, има по-съвършени, по-моделни коли от твоята стара кола. Речеш ли да я пренасяш през океана, това ще струва по-скъпо, отколкото да си купиш нова, модерна кола.

Защо човек се държи за своята стара кола, т.е. за старото? Той не знае, като влезе в новия живот, какво го чака. Той се намира в положението на умиращ, който иска да го облекат с хубави дрехи, да турят на ръцете му пръстени, но въпреки това има вътрешен страх да не го оберат. Какво показва това? – Че и като умира, човек пак се държи за старото. Какво е останало от старото в него? – Само отрицателното: омраза, завист, недоволство, обиди, обезсърчавания и т.н. Обаче, човек не може да влезе в света на любовта, в новия живот,

докато абсолютно не се откаже от омразата, от завистта – от всичко отрицателно. Който дойде до границата на любовта, той ще бъде подложен на щателно пречистване, да не остане никаква следа от омразата или завистта. В новия живот нищо отрицателно не се допуща. Отрицателните прояви в живота на човека, това е вълкът, вълчият характер. Омразата е вълкът в човешкият живот. Следователно, трябва ли да мислите, какво ще стане с омразата, т.е. с вълка, ако е дошло време да влезете в света на любовта?

Какво прави вълкът? – Души овцете. Значи, вълкът представя смъртта, а овцата – животът. Когато нападне овцата, вълкът живее, а тя умира. Какво трябва да се прави, за да не умира овцата? – Вълкът не трябва да напада и яде овцете. Ще кажете, че все-таки един от тях трябва да умре. Ако не яде овце, вълкът ще умре. Ако яде овце, вълкът ще живее, а те ще умират. Кое положение е за предпочитане: вълкът ли да живее, или овцата? Какво виждаме днес в органическия и в психическия живот на човека? – Ние виждаме, че навсякъде овцата става жертва на вълка. Без да мисли много, човек жертвува своите възвишени идеи, своите красиви мисли и чувства – своите овце, на вълците в себе си. – Какво да правим, когато и вълкът трябва да живее? – Това е несправедливо. Право е да се даде възможност и на овцата, и на вълка да живеят. Съвременните хора отдават по-голямо право на вълците.

Христос е изразил тази идея със стиха, отправен към фарисеите: „Взехте ключовете на Царството Божие, и нито вие влизате, нито другите пущате да влязат.“ Важно е, човек да прави разлика между овце и вълци. Той трябва справедливо да отдава на всекиго правото. Овцете имат правото на вълците; и вълците имат правото на овцете. Обаче, не защищавайте правото на вълците, защото те сами прокарват своето право. Силните всякога са имали право. Време е да

застъпим страната на слабите. И до днес, обаче, хората се кланят на силните, на богатите. На богатия се дават угощения, почести и внимание. На бедния нищо не се дава; ако му се даде нещо, то е всякога малко. Всеки гледа да даде нещо на бедния, за да се освободи от него. Това различно отнасяне на хората към богатия и към бедния създава ред противоречия.

Като изучава живота си, човек намира големи противоречия в него. И децата, и възрастните се натъкват на противоречия, в които се спъват. Един евангелски проповедник в Америка имал обичай, след неделната си проповед, да взема по едно бедно дете у дома си, да го нахрани добре и тогава да го изпрати. Преди обяд той прочитал заедно с детето молитвата „Отче наш“ и след това започвали да ядат. Това правел той няколко години наред и бил доволен от себе си. Той считал, че по този начин изпълнява волята Божия. Обаче, един неделен ден, според обичая си, пак взел със себе си едно бедно дете, което с поведението си го научило на нещо ново. Коленичили, той и детето, и започнали да четат молитвата: „Отче наш, Който си на небето.“ Той чете молитвата, а детето повтаря след него. „Да се свети името Твое“ Проповедникът чете, а детето мълчи. – Повтори тия думи! Ако не ги повториш заедно с мене, няма да ти дам обяд. Детето пак мълчи. – Защо мълчиш? Кажи, коя е причината, че престана да се молиш? Детето го запитало: „Вярно ли е, че Господ, Който е на небето, е наш Баща?“ – Вярно е. Господ е Баща на всички хора по лицето на земята. – Щом Бог е наш Баща, ти си мой брат! Детето казало тези думи на проповедника и дълбоко се замислило. То искало да каже: Ти искаш сега да ме заставиш насила да чета молитвата „Отче наш“, преди да се убедя в истинността и правотата на отношенията между хората, от една страна, и техните отношения към Бога, от друга страна. Какъв брат си ми ти, когато днес ще ме

нахраниш, а след това ще ме оставиш на улицата, да се скитам гол, гладен и бос?

След разговора си с бедното дете, проповедникът дошъл до една нова идея, че хората вършат волята Божия механически. Който иска да върши волята Божия, той трябва да обича хората, да обича всички живи същества така, както Бог ги обича. – Възможно ли е това? – Не зная. Аз не отговарям на вас, на себе си отговарям: Възможно е. Това, което Бог може да направи, и аз мога да го направя. Ще кажете, че е смело да се говори така. – Доколко е смело това за вас, не зная; за мене, обаче не е смело. Веднъж следвам Божия път, аз мога да правя всичко, каквото Бог прави. Това, което Той не може да направи, и аз не мога да го направя. Когато предприемам нещо, аз се допитвам до Господа, мога ли да направя това, което съм намислил. Ако Бог ми отговори, че мога да го направя, тогава само пристъпвам към реализиране на това, което съм намислил. – Господи, мога ли да любя всички хора? – Можеш, разбира се. Да любиш хората, това е най-лесната работа. – Господи, мога ли да запаля свещниците на хората? – Можеш за ги запалиш. Както аз паля свещниците на хората, така и ти можеш да ги запалиш. В това няма никаква мъчнотия. Мъчнотията се заключава в разбиранията на хората.

Следователно, когато казвам, че каквото Бог прави, и аз мога да го направя, имам предвид всички хора. Каквито възможности имам аз в правене на доброто, такива възможности имат всички хора. Има някои мъчни неща за човека, но само когато е вързан. Вързаният човек с верига, или с някое дебело въже не може да ходи, не може да се движи. Свободният, обаче, може да ходи, да се движи безпрепятсвено. Когато човек е свободен, трябва да внимава, да не направи някаква погрешка, с която сам да се върже.

Един голям английски параход спрял една вечер на едни пристанище. Няколко млади моряци слезли в града да се разходят и завързали лодката, с която дошли до пристанището, за едни голям кол. Те обичали да пият, да се веселят. Като влезли в града, те се отбивали ту в една, ту в друга кръчма, и не забелязали, как минало времето. Като се върнали на пристанището, те се качили на лодката и започнали усилено да гребат, по-скоро да стигнат на парахода. Цяла нощ усилено гребли. Какво било учудването им, когато на сутринта видели, че са на същото място, дето били вързали лодката. Понеже главите им били замаяни, те влезли в лодката и забравили да я развържат. Така гребли цяла нощна едни и също място. Такова е положението на всички хора, които са завързали лодката си за някой кол. Докато лодката на човека е вързана за някакъв кол, всичките му усилия остават напразно. – Къде е погрешката? – В колците. Извадете всички колци, които сте забили покрай брега на морето, за да изпълните безпрепятствено своето предназначение.

Сега ние празнуваме 22 март, като забележителен, както знатен ден през годината. Защо е знатен този ден? Според мене, всеки ден е дотолкова знатен за нас, доколкото ние сме извършили нещо велико, или доколкото ние сме се проникнали от някаква велика идея. Какво по-велико от това, да отвори човек душата си и да даде ход на Божествената любов в себе си? Щом тази любов влезе в човека, тя започва да работи в него и го преобразява. Често хората грешат, като се наемат за работа, която не могат да свършат . И като не могат сами да я свършат, не дават и на други да я свършат. – Защо постъпват така?

Защото нямат доверие едни на друг. Някой баща има красива дъщеря, но се страхува от хората, да не би някой да я обикне, или да се влюби в нея. Той не вярва в човешката любов. По какво се отличава

тази любов? Когато човек обикне някого, той иска да го задържи само за себе си. Злото не е в любовта, но в желанието на човека да задържи за себе си онова, което обича. В това седи опасността. Обаче, любов, която заграбва, която обсебва нещата, не е истинска любов. Тази любов не може да се нарече Божествена. Според мене, такъв род прояви на чувствата се наричат „влюбване". Грамадна е разликата между любов и влюбване. Любовта дава свобода на човека, а влюбването го ограничава. При любовта човек дава, а при влюбването – взема. Когато човек взима само, без да дава нещо, раждат се безброй противоречия. Ако десет души се влюбят в един човек и всеки иска да го задържи за себе си, те ще се натъкнат на противоречия, на големи страдания и мъчнотии.

Сега аз говоря така, за да излезете от стария порядък на нещата, от порядъка на насилието. Аз съм против всякакво насилие, било то физическо, умствено или сърдечно. Докато живеете на земята със старите разбирания за живота, насилието може да се приложи само в краен случай. Обаче, съвършеният живот абсолютно изключва насилието. Божественият закон изисква от човека да не прави насилие нито върху себе си, нито върху своите ближни. Мнозина задават въпроса, защо Господ не оправи света? Бог може в един момент да оправи света, но Той не иска да насилва съзнанието на хората. Той е готов да чака хиляди и милиони години още, докато човечеството дойде до съзнание, да приложи закона на любовта. Човек трябва да дойде до такова съзнание, че каквото прави, да става с любов, с радост, че върши волята Божия. Докато се събуди Божественото съзнание в човека, той ще минава през големи страдания и изпитания. Съвременните хора се страхуват от страданията. – Няма защо да се страхуват от страданията. Който люби, той от нищо не се страхува. Любовта изключва всякакъв страх.

Който разбира страданията, той гледа на тях като на благословение. За праведния страданията са благо, за грешника – те са нещастие. Който съзнателно приема кръста на страданията, той всякога се благославя. Който ги избягва, те непрестанно го следват.

За една царска дъщеря се явили трима кандидати. И тримата искали ръката и. Тя им отговорила, че ще се ожени за онзи, който се изложи на нейния меч, да бъде прободен от нея. Който от тях остане жив, той ще бъде нейният избраник. Тримата кандидати се явили в определен час пред царската дъщеря. Като видели светлия меч в ръката и, двамата от тях веднага отстъпили, отказали се от кандидатурата си за царската дъщеря. Те се отказали от страх, а не от някаква висока идея, да отстъпят на третия кандидат. Третият обаче, останал на мястото си спокойно, без никакво смущение в себе си, като си казал: Ако е въпрос да умра, по-добре да бъде убит от ръката на своята възлюбена. Така поне ще и покажа, че я обичам, че съм готов да се жертвам за нея. След това ще замина за другия свят. Царската дъщеря се приближила до него, ударила го с меча си в гърдите. Като видял, как царската дъщеря замахнала с меча си и го пробола, младият момък помисли, че е прободен вече и погледнал тече ли кръв от раната. Каква била изненадата му, когато не видял никаква кръв, па и болка не усетил. След това тя забила меча си в гърдите му и втори, и трети път, но пак нито кръв потекло, нито болка усетил. – Защо? – Защото любовта мушка без болка. Помнете следното: Любовта не причинява болки. Дето любовта присъствува, там няма страдания, няма никакви противоречия. Ножът на любовта не причинява никакви болки. – Защо? – Защото е книжен. Такъв е бил и ножът на царската дъщеря – нож на любовта. Като видели, какво направила царската дъщеря с третия кандидат, другите двама казали: И ние

можехме да издържим на тези ножове. – Не, те не биха могли да издържат. Те от страх щяха да умрат.

Ще дойде ден, когато в действителния живот ще ви прободат с истински нож, а не с книжен, както този на царската дъщеря. С такъв нож прободоха и Христа, и от раната Му потече кръв и вода. След това Христос възкръсна. Кой възкреси Христа? – Онзи, Който Го обичаше. Силата на Христа се заключаваше в любовта Му към Бога и към Неговите ближни. Христос понесе греховете на хората и умря заради тях. Той се пожертвува за цялото човечество. Любовта и вярата Му в Бога Го възкресиха. Следователно, каквото Христос преживя, това и вие ще преживеете: ще бъдете подигравани, оплювани, бити, докато едни ден ви заковат на кръста. Там ще викате, ще се молите и най-после, като Христа, ще кажете: „Господи, в Твоите ръце предавам духа си.“ Христос казва: „Не дойдох да изпълня своята воля, но волята на Онзи, Който ме е проводил“.

И тъй, колкото и да се страхуват хората от страданията, те неизбежно трябва да минат през тях. В края на краищата, всеки човек трябва да умре за човечеството, за старото, и чрез възкресението да влезе в новия живот, в живота на любовта. Значи, човек трябва да умре, за да възкръсне. – За какво ще възкръсне? – За любовта. Който иска да възкръсне, да влезе в закона на любовта, той трябва да е готов да умре. Така е станало с Христа. Така ще бъде и с всеки, който следва Христовия път. В това отношение хората трябва да бъдат като овцете. Когато една овца влезе във водата, останалите овце от стадото тръгват след нея: една след друга се хвърлят във водата. Това, което е добро за едного, добро е и за другите. Това, което е добро за мене, добро е и за вас. Това, което е лошо за мене, лошо е и за вас. Ако ме последвате, сами ще проверите, добър пример ли съм дал, или лош. Тъй щото, и в живота, и в смъртта, както и при раждане и умиране, човек трябва да

дава добър пример. Това не се отнася до вас. Аз говоря за себе си. Аз съм длъжен при всички случаи в живота си, като се раждам и като умирам, да давам добър пример. Не давам ли добър пример, моят живот е безпредметен. Това пожелавам и на вас: и като се раждате, и като умирате, да давате добър пример.

Като говоря за смърт, за умиране, аз нямам предвид физическата смърт. Не се страхувайте от смъртта, за която ви говоря. Аз говоря за смъртта на стария живот, на всичко човешко. Казано е в Писанието: „Бог не съизволява в смъртта на грешника.“ Това значи: всяко нещо трябва да се постави на своето място, и всяка идея трябва да дойде на своето време. – Какво да правим със своето верую? – За веруюто си не мислете, нито уповавайте на него. Дръжте се за вярата. Веруюто ограничава човека, а вярата го освобождава. Искате ли да имате някакви придобивки, започнете тази година с най-малкият опит в Божествения свят – с надеждата. Като приложите надеждата, минете към вярата; от вярата – към любовта; от любовта – към мъдростта; от мъдростта – към истината и от истината – към Духа Божий. Щом приложите всичко това, животът ви ще придобие друг израз.

Този е възходящият път, който човек трябва да поеме. Той ще мине от залязването на стария живот към зазоряването на новия. Той ще мине от края на старата епоха към началото на новата. За да влезе в новата епоха, човек трябва да ликвидира с всичко старо, с всички отрицателни, наследствени черти. За да дойде до това положение, той трябва да се ползува от своите опитности, както и от тия на своите ближни. Като гледам погрешките на хората, аз считам, че са и мои погрешки и търся начин, как по-лесно, по-незабелязано и за тях самите, да ги изправя. Като видя доброто в хората, радвам се, считам, че тяхното добро е и мое добро. Казано е в Писанието: „Бог беше в Христа и примиряваше света със себе си, като не обръщаше внимание

на греховете им“. Бог слезе на земята да оправи света. Затова е казано: „Бог толкова възлюби света, че даде в жертва своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него“. Христос дойде на земята и даде пример на хората, какво значи жертва, какво значи любов към Бога и към ближния. Той показа, как може да се помогне на хората. Затова именно, Той понесе техните грехове. Тъй щото, когато видите, че някой греши, не го оставяйте в това положение. Ако той не може да се изправи, вие поправете погрешката му вместо него.

Едно трябва да се знае: Никой не може да влезе в Царството Божие със своите стари разбирания. До прага на Царството Божие може да се стигне, но по-нататък по никой начин не може. На всички съвременни хора е платен билет до вратата на Царството Божие. Оттам нататък всеки сам трябва да си плати билета. Само една стъпка остава до влизане в Царството Божие, но тази стъпка е най-мъчна. За да направите тази стъпка, вие трябва да отговаряте на известни условия. Щом видят, че се отправяте към Царството Божие, веднага ще отворят книгата на вашият живот и ще видят, обичали ли сте всички хора. Ако се окаже, че всички хора сте обичали, а само едного не сте обичали, веднага ще ви върнат назад.

Мнозина мислят, че като видят Христа, животът им ще се измени изведнъж, и те ще обикнат всички хора. – Възможно е, но това трябва да се провери. Други пък мислят, че като видят Христа, ще съзнаят своята слабост и нищожество, ще признаят греховете си и ще пожелаят канарите да се съборят върху тях, да ги убият. Трети път ще започнат да разправят на Христа за своите вярвания. Какво ще им каже Христос? Първото нещо, което ще им каже е, да се отрекат от всички свои вярвания и да останат само с вярата си. – Какво ще кажат хората за нас? – Ще кажат, че сте безверници. Какво лошо има в това? Ще бъдете без вярвания, но ще имате една абсолютна вяра, която от

нищо не се колебае. – Ами после? – После ще дойдете до положението, в което се намира житното зърно. Външно то няма никакви дрехи и украшения. Неговото богатство е вътрешно. То казва: Посадете ме в земята, за да видите, какво крия в себе си. Наистина, щом житното зърно се посади, след известно време започва да покълва, подава своето малко стръкче над земята. То започва да расте и да се развива: дава цвят, плод, който скоро узрява. От едно зрънце в земята се явява клас с 30, 60 или 120 зрънца, последователи на едното. Така правя и аз: Влизам в земята, посаждам се и след време пак излизам, но вече не съм сам. След мене вървят най-малко 30, 60 или 120 последователи.

Сега желая на всички да бъдете като житното зърно: да се посадите в земята и като излезете оттам, да имате поне 30 души последователи, които да вървят във вашия път.

„Бог е Дух и Божият Дух носи свобода на човека“

Беседа от Учителя, държана на 22 март, 1937г., понеделник, София – Изгрева

ДА ЖИВЕЕМ ЗА ГОСПОДА

Тъй както сте събрани днес, вие очаквате да ви се каже нещо ново. Много пъти новите неща не донасят такава полза, каквато хората очакват. В ежедневния практически и реален живот са важни две неща: първо, как да живеете за себе си; второ, как да живеете за ближните си. Тези две идеи включват в себе си идеята, как трябва да живее човек за Бога. Не поставяйте тези две идеи в противоречие със самия себе, да мислите, че като живеете добре за себе си, вие живеете добре и за Бога. Това отчасти само е вярно. Същевременно вие мислите, че като живеете добре за ближните си, живеете добре и за Бога. И това отчасти само е вярно. Обаче, като живее за Бога, човек живее добре и за себе си, и за своите ближни. Това е абсолютно вярно. Да живее човек за Бога, това значи да Му служи във всички светове – и във физическия, и в духовния, и в Божествения. Забелязано е, че когато синът е в съгласие с баща си и майка си, той всякога успява. Не е ли в съгласие с баща си и майка си, той никога не е успявал и не може да успява. Благословението на майката и на бащата отваря път на децата в живота.

Следователно, докато човек не е в съгласие с Бога, с Неговия Дух, той нищо не може да направи. Да бъдеш в съгласие с Божия Дух, това значи за всичко да си благодарен, за нищо да не роптаеш. Малко или много ти се даде, всякога да благодариш. Че не си получил очакваното – никога да не роптаеш. Веднъж дошъл на земята, човек ще бъде в положението на баща или майка, на син или дъщеря. Като баща, той никога не трябва да внася противоречие в ума на сина си. И като син, той никога не трябва да мисли, че баща му е несправедлив.

Сега искате да ви се каже нещо. Едно трябва да имате пред вид: Не предприемайте работи, които не можете да свършите. Предварително си дайте отчет, какво можете да направите и какво не можете, да не се намерите в положението на онзи наш брат, който взе 90,000 лв. от една сестра, с условие да ѝ направи апартамент. Той изяде парите, и нищо не направи. В резултат, той стана причина сестрата да се разочарова и да излезе от братството. Същият брат задигна големи суми на братството и в края на краищата остави един брат да плаща вместо него. Сега той е в онзи свят. Пазете се да не попаднете и вие в същото положение. Щом е дошъл на земята, човек все ще замине за онзи свят, но да замине неподготвен, без да е вършил волята Божия, това е едно нещо. Да замине за онзи свят, след като е вършил волята Божия, това е благословение.

И тъй, като имате пред вид това нещо, заемайте се с малки работи, а не с големи. Малката работа, свършена както трябва, е равна на голямата. Важността на нещата не се заключава в големината, но в начина на изпълнението им Една чаша вода, дадена на ожаднелия пътник, струва милиони. Следователно, всяка малка работа, направена на време и на място, струва повече от десет големи работи, свършени без любов и не на време. Стремете се да дадете на човека поне една чаша вода. Мнозина мислят, че, ако работят нещо за братството, вършат волята Божия. – Не, животът не се заключава в трупане на богатства. Силата на човека, както и на братствата, на обществата не седи в парите, но в тяхната вътрешна мощ . Силният кон може да носи на гърба си големи товари, но слабият, и злато да му турите, щом тежи, той не може да го пренесе и до най- близкото разстояние. Разумният свят не иска да товари никого. Той дава на всеки човек толкова товар, колкото може да носи. Тъй щото, когато някой се оплаква от непосилен товар, той трябва да знае, че сам се е

натоварил За пример, някой се сили по външен път да обича всички хора. – Това е невъзможно. Какво трябва да направи, за да обича хората? За да отговоря на този въпрос, ще ви запитам: Как трябва да се отнасяте с изворите? Когато отивате при някой чист планински извор, турете устата си на главата му, отдето извира водата, и утолете жаждата си. Искате ли, обаче, да измиете краката си, ще отидете на долната част на извора, дето водата изтича.

Следователно, когато отивате при някой извор, не мийте краката си на мястото, дето извира. Спазите ли това правило, по този начин вие проявявате любовта си. Този закон се отнася и до човека. Искате ли да обичате хората, не ги цапайте. Пийте вода само от главата на извора, а краката си мийте там, дето изворът изтича. Бог е, Който обича хората, а не човек. Човек може да бъде само проводник на Божията Любов. Той не е нищо друго, освен касиер на Божествената банка. Той е длъжен да дава на всеки човек от парите на тая банка по толкова, колкото е определено. И за себе си да задържи само тази сума, която му е определена. Рече ли да намали от сумата на другите, за да увеличи своята, директорът на банката ще го уволни. Директорът на тази банка не съди човека отвън, но отвътре. Той представя закона на справедливостта, който е безпощаден

И тъй, искате ли работите ви, както и тия на вашите ближни, да вървят добре, вършете волята Божия. – Как? – Както я разбирате отвътре, а не отвън. Никой не може да изпълнява волята Божия по закон, по външно налагане. Новият живот изисква вие да бъдете щедри, а не другите. Ако всеки си каже, че трябва от него да мине, въпросът е разрешен. Носете в себе си мисъл та, никого да не подяждате. Не мислете, че можете да излъжете някого. Човек не може да лъже нито себе си, нито другите. Никой никого не може да излъже. Докато не очаква на другите, човек всякога ще бъде свободен. Че

някой му обещал това или онова, той не се лъже. Човек трябва да бъде справедлив, да не се измъчва. Щом направи някаква погрешка, той веднага трябва да я изправи. – Ама защо сгреших? – Не съжалявай, че си сгрешил, но изправяй погрешките си. Купувате едно въже, което ви препоръчват за много здраво. Без да го опитате, вие закачвате на него голям товар и го спущате в кладенец. Въжето се скъсва, и товарът пада в кладенеца. За да не повторите същата погрешка, купите ли втори път въже, предварително го изпитайте и после си служете с него. Значи, искате ли да не грешите, изпитвайте нещата и после ги прилагайте.

Помнете следното нещо: Човек никога не може да предаде на другите това, което сам не носи в себе си. Ти никога не можеш да предадеш на хората любов, милосърдие, справедливост, ако не носиш в себе си тия качества. Как ще преподавате на хората красноречие, ако не сте красноречиви? Ще кажете, че красноречието е дарба, която на малцина се дава. – Всеки човек може да бъде красноречив. Той има глас, трябва само да се упражнява. Това е въпрос на вяра в себе си и на упражнения. Лесно е да се говори, че Христос това направил, това казал. Знаете ли, как е постигнал Христос всичко това? Той се е молил по цели нощи. Какво правите вие? Като се помолите веднъж за нещо, повече не се молите. Постоянство се иска от човека. Христос казва: „Жетвата е много, а работниците – малко. Молете се на господаря на жътвата да прати работници!“ Питам: Молили ли сте се да ви изпратят работници, които да ви помагат? Всеки сам трябва да се моли, да не очаква други да се молят за него. Казано е в Писанието: „Дето са двама или трима събрани в мое име, там съм и аз“. Това значи: един ще донесе вълната, друг ще я изпреде. После, първият ще тъче преждата, а вторият ще шие плата. Хората не успяват в много работи, защото не вярват в това, което проповядват – Защо не

вярват?—Защото не прилагат правилно методите. Те взимат кутия кибрит, турят я в джоба си и я забравят. Днес ги вали дъжд, утре ги вали, и кутията с кибрита се намокри. Като им потрябва огън, драснат една, втора, трета клечка, но те не се запалват. Много просто! Кибритът е мокър, а трябва да бъде сух, да стои на сухо място. Искате ли да имате постижения, прилагайте новите методи.

Един добър и богат наш брат често казваше: Човек може и по пет стотинки да дава, не е в многото. Той казваше това, защото беше голям скъперник. Според мене, този човек е прав в едно отношение: той може да започне с пет стотинки, но ако днес даде пет стотинки, утре да даде 10 ст., после – 15, 20, 25, 30 стотинки и т. н. – постепенно да увеличава. Обаче, той спря при петте стотинки, и в края на краищата всичко изгуби. Той беше добър, справедлив човек, но скържав Каквото беше спечелил, другите го изядоха. Питам: Трябва ли човек да скъпи своето материално, духовно и умствено богатство? Ако го скъпи, други ще го ядат и пилеят вместо него. Кривата мисъл води към криви последствия. Бъдете внимателни, изправяйте мисълта си, да не се намерите като мухата пред затворения прозорец и да се чудите, как да излезете вън. Колкото и да се блъска мухата в прозореца, тя не може да го пробие. Трябва да дойде някой отвън, да ѝ помогне. Ако няма кой да ѝ помогне, тя ще се убие от блъскане.

Казвам: Не пресилвайте нещата, за да не пострадате. Всяка работа трябва да се започне на своето време, и постепенно да ѝ се усилва темпа. Речете ли изведнъж да се засилите, ще страдате и нищо няма да постигнете. Някой човек в младините си ял, пил, гулял, за работа не мислил, а за Бога – още повече, но на края на живота си решил да работи за Бога, да се изправи. Късно е вече. Рече ли на старини да бърза, той ще се осакати. Всяко нещо трябва да се върши на своето време. – Ама искам да служа на Бога! – Ако си роден за

това, ти ще го направиш, и то не на старини, но от най-ранната си възраст. – Ама искам да обърна еди-кого си към Бога! – Няма какво ти да го обръщаш. Твоята задача е само да похлопаш на вратата му и да кажеш: Братко, часът е четири. Стани! Щом се събуди, той знае вече, какво му предстои да работи и как трябва да свърши работата си. И моята работа по отношение на вас е същата: ще похлопам на вратата ви, ще ви кажа, че часът е четири. – Какво да правя? – Ще отидеш да посееш нивата си, както знаеш. Ще насадиш дървета в градината си, както знаеш Ще възпитаваш децата, както знаеш. Ти си учил, свършил си земеделие, богословие, естествени науки, философия и т. н. Трябва ли аз да те уча, как да работиш? Ако си бакалин, ще бъдеш мек, любезен, внимателен. Нямаш ли тези качества, никаква клиентела няма да имаш Взимайте пример от светските хора. Когато имат интерес от някого, те са внимателни, любезни, меки. Затова Христос казва: „Синовете на тъмнината са по-умни от синовете на виделината“.

Човек трябва да бъде справедлив Това се иска и от вас. Често съм слушал да казвате: Детето, докато не се бие, човек не става. – Това отчасти е вярно. Кой се топли на огъня: измръзналият или стопленият? Кой яде и пие вода: гладният, ситият или който е задоволил жаждата си? На кого трябва да проповядвате: на праведния, или на грешния? Измръзналият се нуждае от огън, от топлина. На измръзналия няма да говорите нищо. Ще го турите край огъня и ще изкарате студа вън от него. Той ще ви благодари, че сте го освободили от студа. И в човека има студени мисли, чувства и постъпки, които трябва да се изкарат навън. Останат ли в него, те го правят студен. Той е студен, но не е мъртъв. Жив е този човек, но се нуждае от топлина. Внесете топлина в него, и той ще се обнови. Топлината, това е новото, което сгрява измръзналия човек. Това се иска сега от вас.

Вие имате на разположение и дърва, и въглища, и печка. Турете дървата, турете запалката и драснете кибрита. Щом огънят ви гори, все ще намерите някой замръзнал човек, когото трябва да стоплите. Не щадете дървата и въглищата си! Не щадете времето си! – Не е ли достатъчно само да влезе вътре? – Не, ще запалите печката си и ще го турите близо до нея. Щедрост се иска от вас! – Ами да му помогнем материално! – Не, този човек не се нуждае от пари. Той има нужда от топлина. Стоплете го, сгрейте го, и той ще остане за винаги благодарен. Топлината, която ще внесете в него, върши чудеса. Помнете: малките неща в живота понякога са по-важни от големите.

Задайте си въпроса, какво ви липсва сега. – Любов ви липсва. Вие сте влюбени, но любов нямате. Върнете се в своето детинско състояние. Първоначално детето люби, а после се влюбва. То люби майка си, а се влюбва в ябълката, която вижда отвън. Дето мисълта работи, там любовта действува. Щом мисълта престане да действува в човека, тогава иде влюбването. Влюбването се придружава с кражба. Докато мисли, детето всякога е готово да постъпи с любов. То вижда ябълките в двора на съседа, отива при градинаря и го моли да му откъсне една-две ябълки. Щом не мисли, то е влюбено в ябълките и започва да търси начин, как да открадне няколко. Ще кажете, че няма нищо лошо във влюбването. – Дали има нещо лошо във влюбването, или не, важно е, че като се влюби, човек започва да краде. Момъкът се влюбва в мома и я открадва от родителите ѝ. Влюбването ограничава човека. И вие сте влюбени в някоя идея и се чудите, защо сте толкова ограничени и измъчени. Вашите идеи ви ограничават. Искате ли да бъдете свободни, трябва да приложите любовта. Влюбването се придружава с ревност , със съмнение, с подозрение. Любовта, обаче, подразбира правилни отношения между хората.

Сега от всички се изисква да изпълните волята Божия, както трябва. Някой казва: Досега не съм изпълнил волята Божия, че отсега нататък ще я изпълня! Помнете: Ако цял живот не сте изпълнявали волята Божия, и последния ден я изпълните, този ден ще ви спаси. „Краят увенчава делото" – казва поговорката. Ако цял живот сте изпълнявали волята Божия, а последния ден не я изпълните, работата ви е пропаднала. Последното добро дело служи за основа на бъдещия живот. Един господар има сто слуги. На 99 от тях редовно плаща. Щом дойде до стотния слуга, той му казва: Махни се оттук! Дотегна ми да се разправям с вас! Щом каже така, този господар е развалил цялата си работа. И друг господар има сто слуги. Като дойдат при него да им плаща, той ги прогони от себе си, не иска да им плаща. Като дойде стотният слуга при него, той се размисли върху постъпката си, вижда, че е постъпил лошо и веднага плаща на слугата си, като му казва: Иди скоро да извикаш другарите си, да платя на всички. Следователно, ако последното дело на деня е добро, то е в сила да изправи 99-те лоши дела. Ако последното дело на деня е лошо, то е в сила да развали 99-те добри дела.

И тъй, страданията на хората се дължат на неизпълнение на волята Божия. Благуването, радостите им се дължат на изпълнение на волята Божия. Във всяка работа, малка или голяма, човек трябва да работи съзнателно, да изпълнява волята Божия. Работата не повдига човека, но човек повдига работата. Не е важно, каква работа върши човек Важно е, как я изпълнява. Няма занаят, професия, през която човек да не мине. Първоначално работите му се налагат, а после сам си прави избор. Първо човек живее по закона на необходимостта, а после – по закона на свободата. Докато не е научил уроците на живота, той изпитва закона на необходимостта. Щом научи уроците си, тогава живее по свобода, по благодат . Докато е в закона на

необходимостта, човек неизбежно ще прави грешки. Грехът, престъпленията се дължат на безлюбие. Като прилага любовта, човек знае, къде как да постъпва. Като види меден съд, той казва, че трябва да го калайдиса. Види ли златен предмет, той го туря настрана. Затова и на вас казвам: Медните предмети можете да калайдисвате, но златните – никога.

Започнете да работите върху себе си съзнателно, да приложите онова, което е дадено в беседите. Четете и прилагайте! Има неща, които можете да приложите още днес Има неща, за приложението на които се иска много време. Когато искате да приложите даден метод, или да направите нещо, гледайте да бъде в кръга на вашите възможности, че каквото започнете, да го свършите. Като работите по този начин, вие ще си създадете характер, постоянство и издръжливост —каквато работа започвате, да я свършвате с успех. Мнозина се заемат с обръщането на хората към Бога. – Това е най-мъчната работа, с която човек може да се наеме. Докато той сам не се обърне към Бога, никого не може да обърне. За вас е важно да намерите правилен метод да работите върху себе си. Като четете беседите, спирайте се върху ония мисли, които са ви направили впечатление и които харесвате. Повтаряйте ги по няколко пъти, докато оживеят във вас и можете да ги приложите. Четете за себе си, а не за другите.

Във всички положения човек трябва да бъде естествен. Като говори пред хора, той трябва да забравя, че е пред публика, да мисли, че е сам. Докато вижда хората пред себе си и мисли за тях, той всякога ще губи своята естественост . Това значи да бъде човек с юлари. Новото не търпи никакви юлари. Когато говорите на хората, движенията ви трябва да бждат естетествени. Естествено движение е

това, чрез което човек дава нещо от себе си. Добрите оратори имат естествени движения, вследствие на което влияят на публиката.

За да успявате в живота си, пазете следното правило: Никога не изнасяйте погрешките на хората. Ако трябва да кажете нещо, кажете най-доброто. За лошото в човека не мислете. Всеки сам трябва да види погрешките си. Щом ги види, той лесно ще ги изправи. Речете ли да изнасяте погрешките на човека, той веднага ще се опълчи срещу вас. Мислете добре за човека, ако искате да му помогнете. Съзнателният човек вижда погрешките си и търси начин за изправянето им. Искате ли да му помогнете, не го корете, но дайте му цяр, да се справи със своя недъг. Внесете в ума на човека положителната мисъл, че той ще се изправи. Няма да мине много време, и той наистина ще се освободи от погрешката си. Дръжте в ума си положителни мисли и и за себе си, и за своите ближни, и ще ликвидирате с погрешките си.

„Само Божията Любов носи пълния живот“.

Беседа от Учителя, държана на 23 март, 1937 г., вторник, София.—Изгрев

1938 г.

ДИГНИ ОДЪРА СИ!

„Стани, дигни одъра си и ходи!“ (Иоана 5:8)

Всяко нещо, което едновременно иде отвън и отвътре, е добро, защото е от Бога.

В живота на хората има нещо положително, което се изразява чрез думите, казани от Христа: „Дигни одъра си!“ Дали човек спи на леглото си, или болен лежи, щом стане, или щом оздравее, той непременно трябва да дигне одъра си, да не оставя други да лежат на него. Щом станеш от сън, изнеси одъра си, да се проветри. Щом оздравееш, изнеси одъра си вън, да се пречисти. Оставиш ли други хора да лежат на одъра ти, без да си го изчистил, те непременно ще се заразят.

Мнозина четат Евангелието и цитират стиха „Дигни одъра си“, но не се спират върху въпроса, как и защо да го дигнат. Всички казват, че този стих се отнася до някой човек, който боледувал цели 38 години. Като нямало кой да го пусне в къпалнята, Христос отишъл при него и му казал: „Дигни одъра си и ходи!“ Кой човек днес не е болен? Кой човек днес не седи пред къпалнята и не чака реда си да влезе там, да се окъпе и да оздравее? Съвременният свят е една голяма болница, в която всички хора боледуват и чакат, дано се вредят да се окъпят, за да се излекуват. Всяка година Бог слиза в тази болница и на всекиго поотделно казва: „Дигни одъра си и ходи!“ Въпреки това всеки бърза да се извини с нещо: или няма кой да го

тури в къпалнята, или няма условия да дигне одъра си, или няма пари и т. н. Не, имаш, нямаш пари, ще дигнеш одъра си. Разчитай на себе си. Хората търсят богатства, за да могат да платят на някого да дигне одъра им, а те да вървят след него. Човек трябва сам да дигне одъра си, да не очаква на никого. Той трябва да излезе от очаквателното положение, в което досега се е намирал. Голямо търпение се иска от човека, да чака цели 38 години, за да влезе в къпалнята да се излекува. Когато слезе в тази къпалня, Христос каза на болния: Какво чакаш още? Дигни одъра си! Още 38 години да чакаш, едва ли ще можеш да влезеш в къпалнята. Къпалнята представя благоприятните условия на живота.

Като е дошъл на земята, човек не трябва да чака благоприятни условия за работа. Дали условията му са добри или лоши, той трябва да работи, да се учи. Щом дойде Божественото в човека, той не трябва да се разправя с него, може ли да дигне одъра си, или не. Каже ли му веднъж да дигне одъра си, втора покана да не чака. Речеш ли, че не можеш да носиш одъра си, ти си слаб човек; ако можеш да го носиш, ти си силен човек. Ако не можеш да носиш кръста, на който си разпнат, ти си слаб човек; можеш ли да го носиш, ти си силен човек. Ако не можеш да благодариш за доброто, което ти е направено, ти си слаб човек; можеш ли да благодариш, ти си силен човек. Ако не помниш доброто, ти си слаб човек; ако го помниш, ти си силен човек. Който не може да дигне сламка от земята, той е слаб човек; може ли да дигне сламката от земята, той е силен човек. Който днес може да дигне една сламка, той утре ще може да дигне цяла планина.

И тъй, започне ли Божественото да действа в човека едновременно вън и вътре в него, той не трябва да се колебае. Всяко колебание в Божественото носи нещастия и страдания. Всяко колебание, всяко незачитане на външния и на вътрешния говор в

човека води към ред изпитания и мъчнотии, към ред нещастия и страдания. Ако се вслуша в този глас и го зачита, тогава само човек придобива великите блага на живота.

„Дигни одъра си!“ Това се изисква днес от всички хора. Човек не трябва да прекара целия си живот в болница. Болницата представя затвор, който трябва да се превърне в училище. Затвор, който не може да се превърне в училище, и училище, което не може да се превърне в църква, не са истински. Затвор, който може да се превърне в училище, и училище, което може да се превърне в църква, са истински. Църква, която не може да се превърне в служене на Бога, не е истинска. Църква, която може да се превърне в служене на Бога, е истинска.

Следователно истински затвор е онзи, който може да се превърне в училище. Истинско училище е онова, което може да се превърне в църква. Истинска църква е онази, която може да се превърне в служене на Бога. В затвора човек изучава закона на необходимостта. И в затвора могат да обичат човека, но там той е лишен от всякакво право. Каквото му кажат, той трябва да слуша и да се подчинява. Кажат ли на бялото черно и на черното бяло, той трябва да се съгласи. Той няма думата. Докато е в затвора, човек трябва да се подчинява на законите, които съществуват там. Излезе ли от затвора, той е свободен вече, има думата и може да се произнася за нещата тъй, както мисли.

Едно време правдата ходела по света, с намерение да го оправи. Дето отивала, навсякъде получавала бой, наказания. След големи страдания, тя решила да се скрие някъде, да не се показва пред света. За тази цел тя влязла в един дом и се скрила зад вратата. Вечерта мъжът се върнал от работа и, недоволен от жена си, започнал да я бие. От големи мъки и страдания, жената извикала: Къде е правдата в света? – Тук съм, зад вратата, но ме е страх да изляза пред хората.

Каквото е положението на правдата в света, такова е положението на човека в затвора. Докато е в затвора, човек не може да говори истината. Не е лесно да се говори истината. Представете си, че някой откраднал голяма сума или убил човек. Питат го направил ли е наистина това престъпление. Той отказва, че го е направил. Той не говори истината. – Защо? Ако каже истината, или в затвор ще го турят, или на въже ще го закачат. Дойде ли до истината, човек мълчи, мисли, да я каже, или не. Да кажеш истината, това значи, да изнесеш една своя погрешка, ако не пред хората, поне пред себе си. Не знае ли Бог нашите погрешки, че трябва да ги изнасяме навън? Какво Бог знае, това е едно нещо; какво ти трябва да направиш, това е друго нещо. Понеже знае всичко, Бог никога не греши, нито се лъже. Няма същество в света, което може да Го излъже. Защо трябва човек да изнася това, което е в него? За да се види какъв е.

И тъй, не можеш ли да изнесеш това, което е вътре в тебе, ти си слаб човек. Ако изнасяш добродетелите си, а криеш погрешките си, ти си слаб човек; ако изнасяш погрешките си, а криеш добродетелите си, ти си слаб човек. Обаче, ако едновременно изнасяш и добродетелите си, и погрешките си, ти си силен човек. Христос е силен човек, защото, със слизането си на земята Той едновременно пое и злото, и доброто на хората. Той пое и добродетелите, и погрешките им. Това не значи още, че Христос беше подобен на хората. Това не значи, че всеки, който е в затвора, е престъпник. Той може да е облечен със затворнически халат, да има букаи на краката си, без да е престъпник. Как ще докаже този човек своята невинност? Той трябва да бъде смел, геройски да понася обвиненията и да чака да дойде някой умен, добър човек, който да го познае, да разбере какъв е той. Умният, добрият човек познава кой за какво носи букаи на краката си, за добро или за зло.

„Дигни одъра си!“ При каквито условия на живота и да се намираш, дигни одъра си! Чакаш ли благоприятни условия за работа, знания, богатство, здраве, това е обикновен морал. При такива случаи българинът казва: „Това и баба може да направи.“ Изкуство е човек да работи при неблагоприятни условия. За това се иска разумност. Той трябва да постъпва като разумните деца, които слушат учителя си. Има неразумни деца, които се налагат на учителите си. Те искат работите да стават по тяхно желание. Това са своенравни деца на живота. Не бивайте и вие такива своенравни деца. Своенравното дете казва на учителя си: Ако ти отстъпиш, и аз ще отстъпя. Ако ти не отстъпиш, и аз няма да отстъпя. Учителят трябва да бъде разумен, да знае как да постъпва с такива деца. Каквото върши, човек трябва да го върши от съзнание, а не чрез налагане отвън. Наложи ли му се нещо отвън, привидно той ще се съгласи да го направи, но вътрешно ще роптае.

Един добър майстор шивач бил поканен в дома на един български чорбаджия да му скрои и ушие хубави гащи, каквито се носели навремето. Шивачът взел и слугата си да му помага. Чорбаджийката заклала кокошка, опекла я добре, да нагости с нея шивача. Като голям любител на печена кокошка, шивачът казал на чорбаджията: „За слугата ми можете да сготвите боб. Той не яде печена кокошка.“ На обед сложили кокошката пред шивача, а на слугата дали боб. Слугата ял боба, но от време на време поглеждал криво към господаря си и си казвал: „Аз ще ти дам да разбереш дали слугата ти не иде кокошка!“ Като свършили обеда, слугата казал на чорбаджията: „Моят господар е добър човек, но един път в месеца го хваща някаква лудост и започва да се върти, да се озърта, като че търси нещо. Ако това стане днес, вържете го, докато се успокои.“ След това слугата скрил напръстника на господаря си. Като наближило

време да си отиват, господарят започнал да търси напръстника си и се озъртал, да не е паднал някъде. Като видял, че шивачът се озърта насам-натам, чорбаджията веднага го хванал и вързал с въже. Тогава слугата се обърнал към майстора си с думите: „Слугата ти не яде кокошка, само боб яде. Така ли е?“ Какво показва този пример? Че слабият не е такъв, какъвто го мислите и какъвто външно се представя.

Човек трябва да бъде свободен, да се прояви такъв, какъвто е. Не се ли прояви свободно, той няма да се познава, но и другите няма да го познават. Ама щял да греши. Като греши, човек може и да се изправя. Когато греши, човек не съжалява толкова за погрешката си, колкото за това, че се изложил. Някой казва: „И така извърших престъпление, поне да бях спечелил нещо, да осигуря живота си.“

Един млад човек се промъкнал в къщата на един богаташ, с намерение да го обере. Като влязъл в една от стаите, той видял на масата 20 лв. и ги взел. Погледнал натук-натам, но нищо друго не видял. На излизане от къщата, той бил хванат и предаден на полицията. След това било заведено дело против него за кражба. Адвокатът му употребил всичкото си красноречие, да го оправдае. За да покаже, доколко този човек е бил честен и нямал намерение да краде, адвокатът се обърнал към съдията с думите: „Господин съдия, моят повереник е честен човек. Той взел само 20 лв., да си купи хляб. Ако имаше намерение да краде, той щеше да вземе 60-те хиляди лева, които също били на масата.“ Като чул това, обвиняемият започнал да плаче. Съдията го погледнал и си помислил: „Навярно този човек се разкайва за постъпката си.“ Той го запитал: „Защо плачеш?“ „Плача, защото не видях 60-те хиляди лева на масата. Съжалявам, че изпуснах случая да взема тия пари.“ Обвиняемият си помислил: „И така се

изложих на позор, поне да бях взел тия 60 хиляди лева, да подобря живота си.“

Мнозина изпадат в положението на този крадец и съжаляват, че са откраднали само 20 лв., а не 60 хиляди. Какво могат да направят с 20 лева? Нищо. Обаче, ако имат на разположение 60 хиляди лева, те ще могат да посрещнат нуждите си. В първия случай те се обезсърдчават, а във втория се насърдчават. И в двата случая, обаче, те са извършили престъпление. Същото се отнася и до доброто. Някой не е доволен на малкото добро, иска да прави големи добрини. Който разбира законите, той знае, че малкото добро води към голямото добро. Малките причини създават големи последствия. Ако по невнимание хвърлите една кибритена клечка в плевня, в която има суха слама, последната ще се запали, а с нея заедно ще изгори и цялата плевня. Ако в самото начало обърнете внимание, кибритената клечка може да се изгаси с капка вода. Не ѝ ли обърнете внимание, тя може да причини голям пожар. Следователно всяка погрешка, която човек върши, в началото си носи малки последствия. Не я ли изправи навреме, тя носи големи и лоши последствия. За да изправя погрешките си навреме, човек трябва да бъде разумен, да се учи от всичко.

„Дигни одъра си и ходи!“ Така е казал Христос на онзи, който е лежал 38 години. Така казва днес на всички хора, които лежат на одъра си и очакват на добрата воля на близките си, да им приготвят ядене, да ги очистят, да задоволят всичките им нужди. Царството Божие не е за тези, които лежат на одъра си. Христос постоянно минава край тях и им казва: „Дигнете одъра си!“ Откажете се от прислугата на вашите ближни. Отсега нататък вие трябва да им слугувате, а не те на вас. Да лежиш 38 години на одъра си, това е служба, която трябва да напуснеш и да бъдеш пенсиониран.

Продължаваш ли още да лежиш, ти ще причиниш ред пакости както на себе си, така и на своите ближни. Кога се пенсионира човек на земята? Когато престане да работи. Докато работи, човек не получава пенсия; щом престане да работи, пенсионират го. На онзи свят е точно обратно: докато работи, човек е пенсиониран; щом престане да работи, пенсията му се прекратява. Тогава го пращат на земята да работи, но без пенсия. Престане ли да работи на земята, пращат го в невидимия свят, отново да започне работа, но пак с пенсия. Дали е на земята, или на небето, човек трябва непрестанно да работи.

Съвременните хора не разбират смисъла на живота и, като се намерят в мъчнотии и страдания, те се запитват, каква е ползата от живота. Голяма е ползата от живота. Тя се заключава в радостите и в страданията, в загубите и в печалбите, в успехите и в неуспехите, които човек има. Ползата от живота седи и в положителното, и в отрицателното, на което човек се натъква. Бог говори на човека и чрез радостта, и чрез скръбта. Разумният човек се учи и от скръбта, и от радостта. Когато скърби и страда, той става внимателен към хората, стреми се да не им причинява скърби. Като се радва, той иска да им създаде радост. Предавайте радостите си и на своите ближни. Не причинявайте страдания на ближните си, нито поощрявайте ония, които причиняват страдания. Утешавайте страдащите. Само любовта е в състояние да утешава, да лекува страдащите и наскърбените. Любовта носи в себе си такова масло, което заздравява и най-опасните рани. Защо трябва да се обичат хората? За да лекуват раните на своите души. Само Божията Любов е в състояние да лекува раните, които човешката душа носи от незапомнени времена. Като тих, едва полъхващ ветрец, Божията Любов освежава уморената, страдаща, наранена човешка душа. Най-слабото докосване на Божията светлина до човешката душа е в сила да го подигне, да го освободи от всички

несгоди и страдания, да му покаже живота такъв, какъвто е в действителност.

„Дигни одъра си!“ Дигни одъра на своите скърби! Носи скърбите си, без да се оплакваш. Радвай се, че можеш да ги носиш. Геройство е човек да носи скърбите си, без да роптае, без да се оплаква. Казано е в Писанието: „Ние живеем и се движим в Бога.“ Щом е така, мислите ли, че Бог ще допусне нещо, което не е за добро на човека? Даже и дяволът, от когото плачете и се страхувате, върши волята Божия. И той присъства в съвета Господен. Когато Бог похвали Иова като Негов верен раб, сатаната Му се противопостави, като каза: „Ти си дал на Иова имане, слава, сила, здраве, затова е добър. Отнеми всичко това и ще видиш какво се крие в сърдцето му.“ Бог му каза: „Изпитай го, да видиш, истината ли говориш, или не. Нека излезе от сърдцето му всичко, което е скрито там.“

Помнете: всички ще минете през страданията на Иова. Всички ще бъдете изпитани. Ако при най-големите страдания вие не пороптаете, дяволът ще избяга, ще отстъпи от вас. Роптаете ли, дяволът ще се насърдчи и още повече ще ви мъчи. Дойдат ли страдания, кажете като Иова: „Да бъде името Божие благословено! Господ дал, Господ взел.“ Докато сте в стария живот, Господ дава, Господ взима. Влезете ли в новия живот – живот на любовта, там е безсмъртието, там е вечната свобода. Докато влезе в новия живот, човек неизбежно ще мине през смъртта. Смъртта подразбира стария ред на нещата. Докато е в стария ред на нещата, човек все ще бъде в болница. Разликата седи само в това, в коя стая на болницата ще бъдеш, при кои лекари и слуги. Ще се местиш от стая в стая, от един лекар на друг, но все в болница ще бъдеш. Влезеш ли в новия ред на живота, в безсмъртието, ти сам ще дигнеш одъра си и ще вървиш напред.

Старият живот е живот на ограничаване. Новият живот е живот на пълна свобода. Ограниченията се отнасят до болните хора. Здравите хора се намират под друг закон. Здрави хора са ония, в които се проявява Божията Любов. Тяхното небе никога не се заоблачава. То всякога е чисто и ясно. Който живее в човешката любов, той още се нуждае от облаци, които поливат градините, лозята и нивите му. В живота на истинската любов хората сами поливат градините, лозята и нивите си, вследствие на което те не се нуждаят от облаци, от светкавици и гръмотевици. На земята хората се нуждаят от големи ниви, градини и лозя. Те много садят, малко плодове имат. В невидимия свят, обаче, човек се нуждае от нива, десет метра широка и десет дълга. От тази нива той изкарва жито за цяла година. И от три плодни дървета изкарва толкова плодове, че свободно може да се прехранва. Всичко това, от което хората на земята се оплакват, болници, банкери, мъчнотии, в невидимия свят не съществува. Там всеки човек е добър и може да ви услужи, с колкото пари искате, без никаква лихва, без никакво задължение. Красив е онзи свят, но ако човек се намери там със сегашните си разбирания, ще изживее големи противоречия. Законите на онзи свят са съвършено различни от тия на земята.

Един богат човек се поминал. Понеже синовете му го обичали, те турили в гроба му една торба със златни пари, да си услужва с тях на онзи свят. Бащата останал доволен от постъпката на синовете си и считал, че с тия пари и на онзи свят ще се осигури, както бил осигурен на земята. Като огладнял, той потърсил гостилница, да се нахрани. На едно място видял една гостилница, на която било писано, че за всяко ядене се плаща по пет стотинки. Като прочел написаното, той се зарадвал и успокоил, че с парите, които синовете му дали, ще прекара дълго време. Влязъл той в гостилницата и заръчал едно

ядене. Веднага му предложили да плати. Тук редът бил обратен на този, който съществувал на земята: първо се плаща, а после се яде. Богаташът извадил една златна монета и заплатил. – Извинете, господине, тук златни монети не вървят. Трябва да имате по пет стотинки. Той веднага писал на синовете си да му изпратят една торба с по пет стотинки. Синовете му изпратили торба, пълна с монети от по пет стотинки. Той взел една такава монета и отишъл на същата гостилница. Заръчал си едно ядене и платил пет стотинки. – И тези пари не вървят тук. Други са петте стотинки, които вървят в нашия свят. На онзи свят не се приемат никакви пари от земята. Разменната монета на онзи свят е любовта. Петте стотинки, които функционират на онзи свят, представят петте сетива на човека.

Сега, желая ви, като влезете в онзи свят, да имате на разположение тия пет сетива. Това, което виждате, чувате, вкусвате, осезавате и помирисвате, ще бъде вашата разменна монета, както за земята, така и за небесния ви живот. Като говоря за онзи свят, не е нужно да отидете там. И сега вие сте в онзи свят. Който вижда, който чува, който вкусва, който осезава и който помирисва, той непременно е на онзи свят. Всичко зависи от разбиранията на човека, но разбиранията са на степени. В пътя на развитието си, човек постоянно прогресира. Който знае да чете и може да чува, той е развили зрението, и слуха си. Лошо е, когато човек не може нито да вижда, нито да чува. Той не е развил зрението и слуха си, вследствие на което живее в ограничения. Ако развие и външния, и вътрешния си слух, човек ще бъде във връзка с целия свят. Чува ли всичко, каквото става по света, той ще бъде доволен. Човек може да развие зрението си толкова, че да вижда не само това, което става на земята, но и всичко онова, което става на слънцето и на останалите планети. Какво по-голямо богатство може човек да желае? Това е достояние само на

някои учени, които разполагат с големи телескопи. И те даже не виждат всичко, както трябва. Най-големият телескоп, с който човек би могъл днес да си служи, това е телескопът на любовта. Чрез този телескоп човек може да вижда всички неща в подробности. Най-голямата сила, с която човек може да разполага, това е любовта. Най-голямата препоръка, с която човек може да се представи някъде, това е любовта. Като знаете това, започнете с любовта.

Днес имаме особено красив изгрев. Слънцето излезе от чист, ясен хоризонт. Жителите на слънцето се радват, че сме се събрали заедно и разискваме върху това, което Бог е направил. Ние съзнаваме, че всичко, което Бог е направил, е разумно. Ние благодарим, че сме дошли на земята – едно велико училище, да се учим. Като свършим науките си в това училище, ще отидем на онзи свят, там да продължим учението си.

Днес всички хора се стремят към любовта. Защо? Да придобият нейните качества. Любовта носи живот, светлина и свобода. Който има любов, той свети като слънце. Дето влезе, той носи светлина. Той е облечен в дреха, изтъкана от всички цветове на светлината, от червения до виолетовия. Тия цветове се преливат един в друг, докато образуват бялата светлина. Такъв човек носи живот в себе си и е подобен на извор, който постоянно тече и дава от себе си на жадни, на страдащи и на уморени пътници. Той е носител на истина, на свобода.

Христос казва: „Дигни одъра си!“ И аз казвам: Дигнете одъра на вашето минало и го изнесете навън! Няма защо да чакате ангела. Кажете: Благословен Господ, Който ни освободи от къпалнята. Дръжте се за онези ангели, които слизат не само да разбъркват водата, но да разбъркват вашите умове и сърдца, да разберете Божиите пътища. Те ще внесат в човека истинската светлина и топлина, за да чуе гласа на

Бога и да оживее. Днешният ден е ден на избавление, ден на освобождаване. Нека всеки се препаше и тури ножа на пояса си. Нека всеки очисти езика си, очите си и да бъде смел и решителен, а не страхлив. Каквото върши, да знае, че върши волята Божия. И тогава, срещнеш ли злото в света, побори се с него: ти отгоре, то отдолу, докато го победиш. Щом го победиш, хвани го за гушата и го питай: Ще ме мъчиш ли още? Докато не признае силата ти, не го пущай.

Желая ви да се въоръжите с Божията Любов, да сте готови на всички жертви за нея и да победите всички мъчнотии и препятствия, които срещате на пътя си. Това, което днес направите за Господа, ще бъде записано във вечността. Няма по-велико нещо от това, човек да направи една жертва за Бога, както трябва.

Станете, дигнете одъра си!

Това е живот Вечен, да позная Тебе, Единаго Истиннаго Бога.

Беседа от Учителя, държана на 22 март 1938 г., София – Изгрев.

ПРЕД НОВАТА ЕПОХА

Т. м.

Пътят на живота е труден. В този път се изявяват Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина. Чрез тях животът постига своето предназначение.

Мнозина се стремят към лично щастие. Личният елемент в човека не води към истинско щастие. В любовта е скрит елементът на това щастие. Тя е костилка, от която пониква животът. Когато любовта посети човека, той се разширява. Ако измери врата, ръцете си, ще забележи едно микроскопическо разширяване. Казано е, че любовта побеждава злото. Ето защо само онзи може да воюва със злото, който носи оръжието на любовта в себе си. Ако нямаш любов, не воювай със злото. То ще те победи. Любещият, т. е. човекът на любовта, е отворил сърцето си за всички. Ако срещнеш човек, който се е отворил само за едного, знай, че тебе не може да обича. И да те обикне, скоро ще ти измени. Може да те обича само онзи, който е възлюбил всички. Ако те обича човек, чрез когото се проявява Божията Любов, той винаги ще те обича. Тази любов е непреривна и вечна. Трябва ли всеки ден да питаш този човек обича ли те? Любов, която се прекъсва, която се явява и изчезва, не е истинска. – Кое обичаме в човека? Възвишеното, Божественото начало. То е вечното, неизменното начало в човека. Човек минава през три фази: детство, възмъжалост и старост. Ако го фотографирате в трите фази, ще видите три различни образа. Колкото и да се различават един от друг, една същина имат те: едно вечно, неизменно начало – Божественото. Останалото са сенки на човешкия живот. Ние сме още в сенките на живота. Човек трябва да се стреми да

намери своята душа. Щом намери душата си, той ще вижда душата и на своя ближен. Не можеш да познаеш човека, докато гледаш само на неговата външност. С това се обяснява защо ти не обичаш едного, а друг го обича. Ти гледаш само външността му, а той го познава отвътре, познава неговата душа. Казваш: Нищо особено не намирам в този човек. Защо не виждаш нищо в него? Защото не го обичаш. Питай онзи, който го обича, какво вижда в него? Той казва: Интересен е този човек. Ти разлистваш една стара книга и казваш, че не е интересна. Друг казва, че е много интересна. – Отде знае той това? Чел я човекът.

Като изучавате проявите в любовта на даден човек, виждате, че тя постоянно се прекъсва. Обаче това може да е привидно. То се отнася до външното съзнание на човека, а не до неговата същина. Има външни препятствия, облаци в съзнанието, които прекъсват привидно любовта. Докато земята се върти около оста си, всякога ще има ден и нощ, добро и зло, падане и ставане. Щом излезеш на известна височина над земята, няма да има вече ден и нощ. Колкото в по– висока област на съзнанието си се качваш, толкова по-непрекъсната е твоята любов. Седиш в стаята си и гледаш през прозореца. В това време приятелят ти минава. Ти следиш движенията му и го виждаш на едно място. След малко той се изгубва от погледа ти. Това става, защото сте на еднаква височина. Ако се издигнеш на по-високо стъпало, постоянно ще го виждаш. Значи колкото на по-високо стъпало стоиш, толкова любовта ти е непрекъсната.

Едно от правилата на любовта гласи: Пази свободата на другите, както пазиш и своята. Някой пречи на свободата на другите и ги ограничава. – Защо? Защото той е вън от любовта. Казваш на някого: Ти не ме обичаш. – Остави човека свободен, не се меси в неговата свобода. Той е свободен да те обича, или да не те обича. Когато

всички те отхвърлят, когато гледат на тебе като на измет, знай, че има Един, Който те обича. С тебе върви един ангел и ти казва: Не бой се, Господ те обича! Твоята работа ще се оправи. Не ставай дете! Един баща имал десет деца. На всички купил по една кукла, на последното само не могъл да купи. То започнало да плаче, защото другите деца му казвали, че е лошо, че баща му не го обича. Като виждал как плаче, бащата го утешавал: Не плачи, утре ще купя и на тебе кукла. Казвам: Всички хора плачат все за такива кукли. Освен физически, има и духовни кукли, за които плачат хората. Като живеят по този начин, хората постепенно остаряват. Остаряването е закон за отдалечаване. Когато нещата се отдалечават, те стават невидими. Старите възгледи състаряват човека. За да се подмлади, той трябва да се откаже от тях. Всички говорят за любовта, без да я познават. – Защо? Защото първо не познават себе си. Казваш, че обичаш някого и ти е приятно. Щом чуеш, че той обича друг, става ти неприятно. Кои са отличителните качества на любовта, мъдростта и истината?

Казано е в Писанието: „Възлюбил си истината в човека." Значи това, което обичаш в човека, е истината. Човек, който има вяра, може да пази тайна. Каквато тайна му повериш, той ще я запази. Ако възложиш някаква работа на онзи, който носи истината в себе си, той непременно ще я свърши. Любовта е майка, мъдростта е бащата, а истината – синът. Друго сравнение: Любовта е основа, мъдростта е киселина, а истината – сол. Човекът на любовта е огнище, което топли всички. Човекът на мъдростта е фар, който осветява и пръска светлина, а човекът на истината е хлебарят, който дава хляб. Любовта дава, мъдростта обзавежда нещата, а истината ги пласира. Законите са резултат на истината. Истината носи свобода и дава възможност на човека да се прояви. Казват, че истината била горчива. Това е неразбиране на нещата. Кога е горчиво на човека? – Когато е болен,

или когато греши. Значи горчивината е нещо неестествено за човека. Не може да грешиш и да носиш истината в себе си. Горчиво е на човека, когато лъже. Тогава той губи свободата си. Истината е трансформатор. Тя дава насока. Тя освобождава човека от неговите мъчнотии. Истината примирява хората с противоречията им. Те свободно носят бремето си. Истината оценява нещата. Тя иска да знае тяхната същина. Мъдростта прониква дълбоко в тях и ги осветлява. Любовта носи топлина и всичко разтопява.

И тъй любовта продължава живота. Мъдростта огражда живота. Човекът на любовта е същевременно умен. Значи същевременно той е и мъдър, и истинолюбив. Любовта, мъдростта и истината са неделими.

Любовта дава материала. Мъдростта нарежда материала. Истината работи с него. Както Соломон имал много жени, така човек има много желания. Едно основно желание е нужно на човека – да придобие Любовта. Той трябва да има само една основна мисъл – Мъдростта. Като има това, другите неща сами по себе си ще дойдат.

Спазвайте следните три правила в живота си: Да се освети Името Божие в нас.

Да търсим Царството Божие и да работим за въдворяването Му на земята.

Да изпълняваме волята Божия.

Човек иде на земята, първо, да изправи погрешките си. После – да забогатее с добродетели. Най-после да изправи чуждите погрешки и да плати за тях, както направи Христос. Така той ще уреди живота на човека и ще въдвори Царството Божие на земята. Преди да отидеш при хората, ще отидеш при Бога. Само така ще забогатееш и ще има какво да даваш. Ако искаш да се освободиш от влиянието на Бога, ще сгрешиш. На това се дължи грехопадането. Тогава се явила черната

раса. Излязъл си от Бога, а искаш да се освободиш от Него. Това е невъзможно! Как ще се отдели частта от Цялото? След това се явила червената раса, в която действа самосъзнанието, т. е. мисълта, че без Бога няма живот. После са дошли жълтата раса и бялата раса – хората на по-високото съзнание. Шестата раса – светещата раса, иде сега. Тя носи светлината. Тя носи абсолютната вяра. Народ, който има вяра в Бога, не може да загине. Пророк Иона прекара в утробата на кита три дена. На третия ден китът го изхвърли навън, защото той беше постоянно в молитва. Като реши да служи на Бога, китът го изхвърли на брега. Следователно и болният, за да оздравее, трябва да служи на Бога.

Веднъж дойде при мене един болен, богат човек, искаше да го излекувам. Казах му: – Аз взимам скъпо за лекуване. Ще те излекувам само ако раздадеш всичкото си богатство на бедните.

– Не може ли поне половината?

– Не може.

– Ами трите четвърти?

– Не може. Всичко ще раздадеш! Не само това, но като раздадеш всичкото си имане, ще обещаеш да служиш на Бога. След това ще кажа само една дума и ще те излекувам. Чрез болестта ти изплащаш задължението си към някого. Обаче ако се обърнеш към Бога с желание да Му служиш, Бог плаща заради тебе. Само така човек може да бъде свободен и здрав.

– Как се изразява служенето?

Каквото правиш, прави го за Господа. Който служи, който се жертва, пръв той се ползва.

Двама пътници минавали зимно време на коне през една гора. И двамата били религиозни. На пътя те видели замръзнал човек, полумъртъв. Единият пътник си казал: Кой ще слиза от коня да се

занимава с него? Другият веднага слязъл от коня и започнал да търка със сняг замръзналия. Човекът започнал постепенно да се съживява. От търкането и пътникът се стоплил. Обаче онзи, който продължил пътя си, започнал да се вкоченясва от студ. Аз правя следния извод: Истинско добро е това, което засяга цялото човечество. Една мисъл е права, когато засяга цялото човечество. Когато мислиш, чувстваш и действаш така, Бог те благославя. Ще кажете, че нямате време да правите добро. Не, за всичко има време. Нужно е обаче търпение, да дочакаш времето. Дойде някой и ме пита как да постъпи при даден случай. Отговарям: Когато дойде някой при тебе и те пита как да постъпи, ти се постави на неговото място и виж как би желал да постъпят с тебе. Значи ще постъпваш с другите така, както искаш да постъпват с тебе. Велико нещо е да направиш добро. Ако направиш добро на някого както трябва, колкото да е малко то, никога той няма да го забрави. Важно е да направиш доброто навреме, когато човек има нужда от него. Виждаш, че някой дава парче сух хляб на просяка. Не го осъждай защо постъпва така, а ти му дай пресен хляб. Хората още не са дошли до истинското добро. Те сега се учат да правят добро. Когато правиш истинско добро, с него заедно ти даваш и светлина от себе си.

Ще приведа един интересен случай от живота на Шлятер – виден американски лечител. Той попаднал на един болен, при това беден човек. Шлятер го излекувал и докато се настани на работа, взел го при себе си. Понеже имал само десет долара в джоба си, дал пет долара на бедния, а останалите пет долара задържал за себе си. През нощта бедният откраднал палтото и панталоните с петте долара на Шлятера и избягал. След това трябвало Шлятер да работи цял месец, за да си купи дрехи. След няколко години той срещнал същия човек в Сан Франциско, пак болен. Шлятер и този път се заел да го лекува.

Един мой познат от Нови пазар ми разправяше следната своя опитност: Един ден бях така изпаднал, имах само един лев в джоба си, едва за парче хляб. Мислех си: Как ли ще изкарам другите дни? В този момент при мене се приближи един просяк, искаше помощ. Помислих си: Ако дам лева, ще остана гладен. Обаче отвътре нещо ми казваше: Дай лева, не мисли за утрешния ден. Не го ли дадеш, ще ти се случи нещо по-лошо от глад. Послушах този глас и дадох лева на просяка. От този момент моите работи започнаха да се нареждат добре.

Казвам: Разумният свят изисква от човека да бъде изправен към закона на любовта, да не се влияе от никого. Много пъти човек ще дохожда на земята и ще си заминава. Затова той трябва да бъде винаги готов да дава, да има нещо, което да го препоръчва, да му дава кредит. Разумните същества от другия свят знаят всичко, каквото човек мисли и прави на земята. Нашата съдба е в техните ръце. Бог е с нас, докато вършим добро. Щом грешим, Той се отдалечава от нас и ни оставя свободни – да правим каквото искаме. Ние познаваме Бога чрез добродетелите. Пък като грешим, ние познаваме Бога като милост. Той не ни съди, но ни учи как да постъпваме. От грешките и престъпленията Бог наторява своите ниви. Казваш: Никого не съм убил, никого не съм обрал. – Пет стотинки да вземеш от човека, ти вече нарушаваш Божия закон, внасяш дисхармония, както в природата, така и в своя живот. Не е важно колко голям грях си направил. И малкият грях има такива последствия, както и големият. – Защо? Защото си свързан с милиони хора, които чрез греха си ти потикваш към грехове и престъпления. Ти си първата кибритена клечка в кутията. Щом се запалиш, след тебе ще се запалят и останалите клечки.

Нов морал е нужен на хората. Сегашният морал не води към добър край. Да извърташ мисълта си с цел да я нагодиш към истината, това не е морал. Една бедна жена искала да пости през Великата седмица, но нямала възможност да си купи дървено масло. Понеже имала малко свинска мас, тя си казала: Ето какво ще направя, хем да си хапна малко дървено масло, хем да не наруша поста си. Взела една дървена цев, прекарала през нея стопената свинска мас и се успокоила. Това е самозалъгване, не е истината. Всяка крива мисъл, всяка лоша мисъл към себе си или към другите, води към нещастие. Не говори лошо за никого. Не мисли лошо за хората. Отде знаеш, че това, което мислиш и говориш, е вярно? След всичко това хората се питат защо идат страданията. Те са последствие на отклонението на човека от Божиите закони. Като страда, човек постепенно изправя мисълта си. Щом мисълта се изправи, и съзнанието се пробужда. Когато човек страда, душата му разцъфтява. Тогава ангели слизат при него да възприемат благоуханието на неговата душа.

– Кажете ни нещо за смирението.

То е противоположно качество на гордостта. Горделивият заема всякога първо място, а смиреният – последно. Горделивият иска всички да го ценят, а смиреният цени всички. Той гледа на всички хора като на проводници, чрез които Бог се проявява. Казваш за някого: Защо го слушаш? Не виждаш ли, че е невежа? – Не, той е шифрована телеграма. Бог говори чрез него. Макар и да не разбира, какво му се говори, аз го разбирам. Аз дешифрирам тази телеграма.

– Кажете ни, защо човек трябва много пъти да се ражда и прераждa? Защо е нужно да минава много пъти през една и съща опитност?

Всяко раждане на земята и заминаване на другия свят са различни при различните условия. Следователно в тях няма

повтаряне на опитностите. Всичко се ръководи от една велика разумност, която се отличава с голямо разнообразие. Като знаете това, за всичко благодарете! Тайната на живота се крие в благодарността. Всеки момент да благодарим за всичко, което ни се дава. Че страдаш, благодари; че се радваш, пак благодари. Че си беден или богат, благодари. И когато получаваш нещо, и когато даваш, пак благодари. Аз не говоря за механическата благодарност. Правете всичко съзнателно, а не механически. Някой пита накъде да се обръща, като се моли на Бога.

Като мислиш за Бога, ти си обърнат вече към изток. Това е мистичният изток. Пазете се от механическите разбирания на хората. И учените мислят механически. Докато не признаят, че и в най-дребните същества и явления има разумност, те все още ще бъдат роби на механическата мисъл. След хиляда години съвременните учени ще бъдат в положението на невежите. Това показва, че много работа им предстои. Учените на миналото са вървели по инволюционен път, т. е. от великото към малкото. Съвременните учени вървят по обратен път – еволюционен, т. е. от малкото към голямото. На границата на двете епохи е Христос. Идването на Христа ознаменува епохата на еволюцията. Христос е трансформатор на енергиите, които идат от Бога към човека. Без Христа човек не може да отиде направо при Бога. – Защо?

Казано е, че Бог е огън всепояждащ. Същото се отнася и до слънчевата енергия. Ако въздухът и водата не трансформират слънчевата енергия, ние не бихме могли да издържим на нея. Христос дойде на земята да се справи със злото. Той пое отровата на злото и го смекчи. Затова Христос проля своята кръв. Тя е квасът на живота. Чрез Неговата кръв се инжектираха всички хора, за да придобият новия живот, т. е. да се обновят. Този процес е бавен, но сигурен.

Който казва, че и без Христа може да се спаси, той не разбира закона. Без Христа не може! Той е светлина, която огрява всички – и които вярват, и които не вярват. Разликата е само в това: които вярват, доброволно са отворили прозорците си за тази светлина. Които не вярват, и до днес държат прозорците си затворени. Едно е нужно: И те да възприемат тази светлина:

Христос казва: „Молете се на Господаря на жетвата да изпрати повече работници." Ще дойдат работници от невидимия свят. И като намерят готови души за работа, те ще се вселят в тях и чрез тях ще работят. Идат новите идеи в света! Те влизат в стълкновение със старите. – Защо?

Защото старото не иска да си даде своето царство. Обаче новите идеи идат с всичка сила и се налагат. Те коренно ще преобразят живота. Старите системи ще се заместят с нови. Който приеме новите идеи, и той ще се измени. Лицето му ще светне, ще придобие нов израз. Ние сме в преходната епоха. Всички ще минем в новата епоха, ще заживеем по нов начин. Старите форми изживяха вече времето си. Старият живот няма материал за работа. Време е всички хора да повдигнат съзнанието си стъпка нагоре, за да дадат ход на Божествените енергии. Бъдещето носи добри условия. Всеки момент се отива от добро към по-добро. Всичко старо, всичко отрицателно – кражба, лъжа, ще изчезнат. Шестата раса носи положителното в света. Казано е: „Онези, които чакат Господа, ще се обновят." Това, което става с въглена, за да се превърне в диамант, ще стане и с хората. Новият човек ще бъде като диаманта, ще свети и ще устоява на всичко.

„Блажени кротките, защото те ще наследят земята." Кроткият се отличава с вътрешна мекота. Ако търсите Божественото, ще го намерите в мекия елемент. Той иде в света. Мекият елемент работи

вече между славяните. С други думи казано: Любовта работи между славяните. Божественият Дух слиза на земята, главно между славянството, и носи новото за всички хора на земята. Той ще се изяви чрез славяните.

Какво означава думата „славянин“?

Човек, който слави Бога. Славянин е онзи, който има отношение към славата на Бога. Той е свързан със славата Господня.

Беседа от Учителя, държана на Мусала, 9 октомври 1938 г.

1939 г.

ГОЛЕМИЯТ БРАТ

Тази вечер сте се събрали да посрещнете новата 1939 година. Числото 39 е образувано от 3 и 9, които са резултати. Числото осем в 1938 г. представя старата майка, която лесно решава въпросите: който ще се ражда, да се ражда; който ще умира, да умира; който ще осиромашава или забогатява, да осиромашава и забогатява. Тя лесно реже конците, не мисли много. Обаче, новата година, която иде, е снизходителна към всички. Тя крие в себе си нещо велико и красиво. Изобщо, числата 3 и 9 съдържат трите велики добродетели – любовта, мъдростта и истината, а същевременно и живота, знанието и свободата. Числото девет представя още човешката глава, т. е. проявения човек, резултат на творческия принцип, чрез който се изявява Божията сила в света. Числото девет представя крайния резултат на всеки живот. Никой не може да отиде по-далеч от числото девет. Тъй щото, новата година отнема на човека всички възможности да проявява своите стари навици и погрешки. Който иска през тази година да продължава по стар обичай да греши, той ще фалира. Новата година носи всички условия за добър живот. Който иска да живее добре, да проявява своите добри мисли, чувства и постъпки, той ще намери благоприятни условия за това, именно, тази година. Който мисли да продължава своя стар живот, пълен с лоши мисли и желания, той ще се разтопи като лед и ще се изпари като вода.

Новата година е за добрите хора. Тя носи благоприятни условия за посаждане на всичко, което ви е дадено. През тази година трябва да извадите от хамбара всички хубави семена и да ги посадите на нивата си. Нивата представя човешката душа. Тази нива е светът, в който човек живее. Като уподобяваме душата на нива, ние имаме пред вид само външното ѝ облекло. Казано е в Писанието: „Бог толкова възлюби света, щото даде своя единороден Син в жертва, да не погине всеки, който вярва в Него".— Кой свят възлюби Господ? – Светът, който е в човешката душа. Значи, Бог е възлюбил разумната душа, която се проявява. Казано е същевременно, че Бог е възлюбил истината в човека.— Къде е истината? – В човешката душа. Истината не може да се прояви вън от душата. Който търси истината, първо той трябва да намери душата, т. е. да съзнае, че има душа и живее в нея. Душата говори на човека чрез всичко, което го заобикаля. Слънцето, което грее; вятърът, който вее; реките, които текат; цветята, които растат, това е все говор на душата – великата майка на човечеството. Тя се грижи за него по различни начини. По нейна заповед слънцето грее, вятърът вее, изворите бликат, плодовете зреят. Душата е проявеният Бог в човека. Когато човек не слуша душата си, тя се оттегля от него, и той се стопява, както ледът – от слънчевите лъчи. Душата може да стопи човека на своя огън, както вие топите восъка. От стопения восък тя прави нови форми дотогава, докато ги хареса. Тази година ще бъдат излети много добри хора, т. е. добри хора ще се родят.

Като знаете това, бъдете готови тази година да ви стопят и отново да ви излеят. Това ще стане с мнозина, но не с всички. Нищо страшно няма в стопяването и изливането на новите форми. Това не означава умиране. Има нещо страшно в света, но то не е в умирането. Страшно е, когато човек влезе в противоречие със себе си. Има едно

противоречие в света, което произлиза от яденето в широк смисъл на думата. Казано е, че Бог създаде света в шест деня, а в седмия си почина. За всички дни Той се произнесе, че това, което създаде, е добро. За втория ден, обаче, Бог не се изказа. Този ден има нещо общо с храненето. Ето защо, тази година си е поставила за задача да възпита човека в храненето. Тя съветва човека да не преяжда. Тя му казва да яде само ония храни, които обича, да се облича с такива дрехи, които обича; да чете книги, които обича; да дружи с хора, които обича. В храненето човек може да се поправи, само когато свърже устата си с ушите. С други думи казано: човек може да изправи живота си чрез словото. Каквото говори, той трябва да слуша. Вслушва ли се в думите си, преценява ли ги, той може да се поправи. Не се ли вслушва в думите си, не ги ли преценява, той не може да се поправи, не може правилно да се развива.

И тъй, тази година говорете само онова, което сте чули от себе си. Щом сте казали нещо, което е минало и през вашите уши, можете да го кажете на всеослушание, целият свят да го чуе. Не е ли минало през вашите уши, задръжте го в себе си. Новата година ще бъде една от добрите и плодородни години. Бъдете будни, да съберете храна в запас, да имате за другите години. Сега вие сте в Египет, когато Иосиф предсказа, че ще има седем плодородни и седем неплодородни години. За добрите хора тази година е една от плодородните. Те трябва да си съберат храна за неплодородните години, които ще дойдат. Не вземайте думите ми в буквален смисъл. Аз не говоря само за физическото плодородие.

Като се говори за глад, за сиромашия, за смърт, хората започват да се страхуват. Страшна е смъртта, но човек трябва да знае, за какво умира. Добре е понякога човек да умре, но за какво? За пиянството, за сиромашията, за лъжата, за невежеството. Добре е човек да живее и да

възкръсне, но за какво? – За знанието, за светлината, за свободата, за живота, за любовта. Без любов животът няма смисъл. Без светлина и знание животът няма простор. Без свобода животът няма постижения. Да умре човек, това значи да се откаже от своите недъзи, от злото в света. У – мира, т. е. човек отива в света да учи. Да възкръсне човек, това значи да живее за доброто, за великото в света. Като прилага законите на доброто, човек трябва да посвети голяма част от живота си на любота, на мъдростта и на истината. Любовта ще му подари живота, мъдростта – знанието и светлината, а истината – свободата. Само при това положение човек ще се научи да обича Бога и хората, да разбира любовта.

Какво значи, човек да обича Бога? Да обича човек Бога, това значи, да Го вижда навсякъде. Търси ли Го вън от себе си, човек никога не може да Го види. Как може да Го види отвън, щом Той живее в него? Кой може да види лицето си? За да види лицето си, човек трябва да има огледало. Всички хора едни за други са огледала, в които могат да се оглеждат. Следователно, като обичате един човек, вие се оглеждате в него като в огледало. Пък и този, когото обичате, също се оглежда във вас. Като се види в някое огледало, човек се радва. – Защо? – Защото вижда Божественото в огледалото. Образът, който вижда в огледалото, е чист, неопетнен. – Защо? – Защото никой досега не е могъл нито да го пипне, нито да го прегърне. Кой човек е могъл да прегърне своя образ в огледалото? Вие може да си съставите понятие за Божественото като образ, който само се вижда, но не се пипа, не се хваща, не се прегръща, нито целува. Направите ли най-малкия опит да се докоснете до този образ, той моментално изчезва.

Сега, ако ви питат, защо трябва да обичате, ще отговорите: Човек трябва да обича, за да вижда Божественото навсякъде. Не Го ли вижда,

той няма живот в себе си. Без любов животът няма смисъл. Тази година трябва да дадете път на любовта в себе си, за да се влее струята на великия живот във вас. Мнозина се страхуват от любовта, наричат я огън всепояждащ. Не, огънят на любовта гори, без да изгаря. Като посветите живота си на любовта, ще разберете, че имате сила да носите мъчнотиите си. Като посветите живота си на мъдростта, ще разберете, че имате знание и светлина да виждате ясно нещата. Като посветите живота си на истината, ще разберете, че имате свобода. Силата дава възможност на човека да преодолява трудностите в живота. Знанието осветява пътя на човека. Свободата дава възможност на човека да се прояви. Някой казва, че е свободен да изкаже мнението си по някой спорен въпрос. Това не е никаква свобода. Свободно говори само онзи, който може да каже на умрелия да стане от гроба и да започне нов живот. Каже ли му да стане, а той продължава да лежи в гроба, това не е свободно говорене.

Сега, аз желая на всички присъствуващи да излезете от гробовете си. Не е въпрос телата ви да възкръснат. Не, душата ви трябва да възкръсне. Да възкръсне душата ви, това значи, да се прояви. Велико, красиво нещо е човешката душа. Да се прояви душата на човека, това значи да се дигне надгробната плоча, която я затискала от хиляди години, и да се събуди от дълбокия сън. Събудете се от тоя сън и не спете вече! Заспите ли, големи нещастия ще ви сполетят. Не заспивайте на места, дето минават крадци и разбойници. С други думи казано: никога не допущайте в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърдцето си нито едно отрицателно чувство, които от една страна обират хората, а от друга – обвиняват мирните пътници в кражба и злосторство. Искате ли да запазите съзнанието си будно, никога не допущайте крива мисъл по отношение на Божественото в света. Не питайте, защо са допуснати

страданията и нещастията в живота. Не питайте, защо едни хора са създадени добри, а други – лоши. По естество човек е създаден добър. Когато се проявява някога лош, причината за това е той сам. Божията ръка не е взела и не взема никакво участие в страданията и нещастията на хората. Човек е създаден добър, но ако той доброволно не иска да се прояви такъв, насила никой няма да го застави да прояви своето естество. Да прояви доброто в себе си, това е право на човека. Ако не го прояви, той носи отговорността, че не се е проявил такъв, какъвто е създаден.

Следователно, новата година иска от всички да се проявите такива, каквито сте създадени, т. е. да проявите доброто в себе си. Всеки трябва да прояви любовта на сърцето си без страх. Ще кажете, че хората не ви обичат. Не е въпрос в обичането. Днес от човека не се изисква толкова любов, колкото умение да преценява любовта. Ние сме в епоха, когато трябва да преценяваме любовта. Ще кажете, че трябва да се възлюбите едни-други. Не, докато не цени любовта, човек не може да люби. Невъзможно е да любиш човека, докато не цениш душата му. Любовта е възможна само тогава, когато се научите да цените човешката душа. Да ценим човешката душа, това значи, да познаем в нея Божия образ. Щом познаем образа на Божественото, ние ще почувстваме любовта Му. Няма по-велико нещо за човека от любовта. Запали ли се човек веднъж от любовта, повече не трябва да го палят. Ето и слънцето, веднъж запалено, никой повече не го пали. То е запалено от милиони години насам и постоянно гори. Същото се отнася и до човека. Той е запален с Божествената запалка на любовта още при създаването му, но и до днес продължава да гори. Никой не е в състояние да го изгаси. Дето и да го турят, той няма да изгасне. Топлината, която човек има, е в състояние да разтопи всички надгробни плочи, турени върху него.

Единствените неща, от които човек не трябва да се плаши, това са любовта, знанието и светлината и свободата. Единствените неща, от които човек трябва да се плаши, това са безлюбието, невежеството, робството и ограничението.

И тъй, числото 39 в новата 1939 г. представя двама братя: тройката е братът, който живее в Божествения свят; деветорката е големият брат, който живее на земята и ръководи цялото човечество. Този брат иде сега в света да помогне на всички страдащи.

Пригответе се да посрещнете този брат и да се запознаете с него. Идната година той ще си замине, а ще дойде баща му. Докато е още на земята, между вас, радвайте му се и го посрещайте добре. Вие трябва да го срещнете през тази година поне няколко пъти. Интересувайте се от неговата любов, от неговото знание и от неговата свобода. Щом придобиете това, вие ще разберете смисъла на стиха: „Бог толкова възлюби света, щото даде своя единороден Син в жертва, да не погине всеки, който вярва в Него, но да има живот вечен“.

Сега, поздравявам ви с вашия голям брат и ви пожелавам да го посрещнете с любов, да му отидете на гости, а също така и той да ви посети. Да посрещнете своя голям брат, това значи да съедините на едно място физическия, духовния и Божествения свят.

Беседа от Учителя, държана на 31. XII. 1938 г. срещу 1. I. 1939 г. в 24:00 ч., събота срещу неделя, София – Изгрев.

МАЛКИЯТ БРАТ

Съвременното човечество живее в една от най-важните епохи. Тази епоха е важна по своите последствия. Тя е толкова важна и сериозна, колкото е сериозно положението на мъртвия, който е заровен в земята. Близките и роднините плачат над гроба му, той чува плача, но нищо не може да им каже. Страшно е положението на този човек. Той мисли, че всичко, каквото е имал – знние, слава, богатство, е заровено с него заедно. Най-важното за него в този момент е да дойде някой отвън и да каже: Отворете този гроб! Чуе ли тези думи, това значи, че е дошъл часът на неговото спасение. Хората заравят своите умрели на доста голяма дълбочина, най-малко на един метър. Житното зърно, обаче, заравят на дълбочина един-два сантиметра. Ако биха го заровили на един метър дълбочина, по никой начин то не би могло да израсте.

Сега аз искам да обясня ценността на нещата, без да изнасям някакви нови хипотези или теории, нито да казвам, кое е право и кое – криво. Правите и кривите работи са все човешки. В човешките работи има права, а в Божествените – има ценности. Тъй щото, когато се говори за ценности на нещата, ние разбираме Божествени работи. Дойдете ли до правото или кривото на човека, там спирате. Никой не иска да отнеме неговото право или криво. Понякога и кривото е нужно. За пример, колелото, което се върти, е направено не само от прави линии, но и от криви. Само при това положение колелото се върти. В Божествения свят кривите работи въртят колелото. Там те са поставени отвън, а правите – отвътре. Двете неща, събрани заедно, образуват динамо. Обаче, в човешкия свят не е така.

Като не разбират законите на живота, някои хора се смущават от закона на безлюбието, а други – от закона на любовта. – Защо? – Защото безлюбието отнема, а любовта – дава. Ако сиромахът се намери пред изобилието на живота, той се радва. Отнемат ли му това изобилие, той скърби. В Божествения свят е точно обратно. Когато лишават някое същество от изобилието, в което се е намирало, то се радва. Това виждаме и в живота на плодните дървета. Човек, с кошница в ръка, се приближава до някое плодно дърво, увиснало от плодове, и започва да бере един след друг плодовете му. Той бере и разказва на дървото, че взема неговите деца да ги прати в земните училища и университети да се учат. Наистина, плодовете отиват на училище. За да ги запишат като редовни ученици, те трябва да държат приемен изпит по няколко предмети. Те влизат през вратата на първото училище – устата, дето ги посреща 32 професори. Тук им задават различни въпроси, докато комисията се произнесе, че са издържали изпита си успешно. Щом резултатът от изпита е добър, тогава се отваря друга врата, и те влизат в по-висок университет, дето ги очакват десет милиона учени, които ги приемат тържествено, с ура и с овации. Този университет е стомахът на човека.

Казват, че плодовете, т. е. децата на плодните дървета не отиват на училище, но на смърт. Какво представя смъртта? Смъртта представя стомаха на живота. Следователно, който иска да влезе в живота, той първо трябва да мине през стомаха на живота – през смъртта. Там ще го посрещнат 32 професори, облечени с бели дрехи. Те ще го турят на чин, като ученик, дето трябва да държи изпита си по всички правила на ученичеството. Ако не иска, могат да отложат изпита му, но временно. Кога да е, той трябва да мине през тази врата. Друг път за отиване на небето няма. Някои мислят, че могат да отидат на небето по друг път, да избегнат смъртта. Засега историята

помни само два случая за специално възлизане на небето: единият случай е бил с Енох, а другият – с пророк Илия, като се възнесе с огнена колесница. Обаче, Илия пак се върна на земята, и този път мина през същата врата, през която минават обикновените хора. Всеки човек може да бъде приет като слушател в някое училище, но иска ли да бъде редовен ученик, той непременно трябва да мине през изпит. Да замине човек за другия свят без изпит, с огнена колесница, това беше само едно изключение.

Сега, да дойдем до ценността на нещата. Три неща правят живота ценен и разбран: любовта, мъдростта и истината. С други думи казано: без живот, без знание и светлина, без свобода, без движения, без постижения животът всякога остава неразбран. Без любов животът няма смисъл. Любовта е онзи велик принцип, който стимулира духа и го заставя да прояви своите възможности. Животът е скрит в любовта, както плодът – в костилката. За да се прояви животът на плода, светлината и топлината трябва да дойдат отвън, да действуват върху костилката. Хората отричат, именно, тази семка или костилка. Тази семка представя човешката душа – същината на нещата. Тя е стояла милиони години в Божествената житница, докато дойде времето на нейното проявление. Ако не влезе в живота, при условията на любовта, на мъдростта и на истината, тя не може да узрее.

Като говорим за любовта, за мъдростта и за истината, ние ги разбираме в техните динамически, а не статически прояви. Ако дойде в статическо положение, любовта се превръща в безлюбие. Безлюбието всякога отнема, а любовта всякога дава. Знанието внася светлина в човешкия ум, а невежеството – тъмнина. Светлината освобождава човека, а тъмнината го ограничава. Нещастията в света произтичат от тъмнината. В човека са вложени светлина, знание,

любов. От него се иска само едно: да отвори прозорците на своя ум и на своето сърце, да проникне в тях любовта, знанието и светлината. Човек трябва да тури в действие своя ум, да разреши всички трудни задачи в живота си. Умът може само да разреши задачите, но не и да ги изпълни. Духът е, който изпълнява и прилага нещата. Духът е великият изпълнител в човека. Дойдете ли до изпълнение на нещата, обърнете се към духа си. Чрез ума човек може да разреши една задача, да знае, какво нещо е любовта, за пример, но това е само знание. Любовта трябва да се приложи. Човек може да пипне хляба, да го близне отвън, без да си хапне от него. Той има външно познаване за хляба, но не го е вкусил, не го е приложил. Следователно, докато работи само с ума си, човек има знания; щом духът започне да прилага тия знания в живота му, той придобива любов, светлина и свобода.

Съвременните хора се нуждаят от приложение. Те имат истината в себе си, но трябва да я приложат. Всяко нещо, което не може да се приложи, е мъртво. Най-малкото парче хляб, което човек е приел, трябва да се приложи, да даде плол. Ако парчето хляб не се превърне в красиво чувство, чувството – в светла мисъл, мистълта – в доброкачествен плод, яденето няма смисъл. Тези процеси са свързани помежду си. В яденето е скрито нещо, което човек не познава. В самия човек е скрито нещо, което той не познава. Скритото в човека се проявява само тогава, когато той страда.

Съвременният човек не разбира, какво нещо е страданието. Страданието е процес на растене. То е признак на това, че човек е вън от лошите условия. Докато не е почнал да страда, човек се намира в робство. Почне ли да страда, той вижда вече светлината в себе си и вън от себе си. Щом почне да страда, човек иска да извади корените си от земята. Всяко растение се мъчи и страда, защото иска да извади

главата си от почвата. Главата на растението е неговият корен. Същото се отнася и до човека. Главата, т. е. мисълта на човека е заровена в гъстата материя. Когато майката и бащата се оплакват, че децата им не ги обичат, това показва, че главата им е заровена в гъстата материя. Когато държавата се оплаква от гражданите си, че не се подчиняват на законите ѝ, това показва, че главата ѝ е заровена в земята. Човек трябва да освободи главата си от гъстата материя. По кой начии? Много начини има, по които човек може да се освободи. Първият начин за освобождаване на човека е любовта. Обаче, преди да разбере и приложи любовта, той трябва да опита безлюбието. За да разбере любовта, човек трябва да има широко схващане за живота, а не едностранчиво. Широта се иска от човека. Мислите ли, че положението на детето, което седи свито цели девет месеца в утробата на майката, е добро? Майка му казва: Ще стоиш вътре и ще мълчиш, дума няма да кажеш. Ако си позволиш да кажеш само една дума, веднага ще те изхвърля навън. Щом детето намисли да каже една дума само, т. е. да заплаче, майка му веднага го изхвърля навън. Това изхвърляне на детето вън от майчината утроба наричаме раждане. Ако детето се опита да се прояви на седмия месец, то пак се ражда. Ако се прояви по-рано от седмия месец, детето не може да се роди.

Днес всички хора бързат да се родят, вследствие на което са нещастни. Те казват: Трябва да се родим! Добре е човек да се роди, но на време. Велико нещо е раждането. Който прибърза с раждането си и се роди преди деветия месец, той не може да живее. Който се роди през 1939 година, на деветия месец, добре ще бъде за него. Роди ли се по-рано или по-късно, той ще мине през големи изпитания, Ако се родите тази година, бъдещето е ваше. По-добра година от тази не сте

срещали досега в живота си. Ако тази година не се родите, ще чакате 1999 година, когато ще се повторят същите условия.

Сега, аз не искам да доказвам истинността на моите думи, защото доказването е гимнастика, а гимнастиката изисква много време. За да даде един концерт, който трае най-много един час, цигуларят се упражнява усилено цяла година. Като свири един час пред хората, той доказва, че е свирил, че се е упражнявал дълго време. Всяко нещо, което се изсвири добре, показва, че музикантът се е упражнявал. Не се ли изсвири добре, това показва, че той не се е упражнявал. Като живее, човек ежедневно прави упражнения. В това отношение животът е музика. По-велика музика от живота не съществува. Да живееш, това значи да се упражняваш, да изучаваш законите на великите добродетели в света.

И тъй, любовта е основният тон на живота – тонът до. Мъдростта е доминантата – сол. Истината, това е тонът си, който дава разрешение на нещата. Значи, имате три основни тонове в живота: до, сол, си. Щом дойдете до тона си, вие се намирате в положение на възлизане, т. е. минавате в по-висока октава на живота. Влезете ли в по-висока октава, редът на нещата започва да се изменя. В тона до на първата октава има известно напрежение, каквото забелязваме в размътеното яйце. Това яйце е стояло известно време под квачката и трябва да стои до края, докато се измъти. Щом влезете в тона до на втората октава, няма да имате напрежение, но движение. Човек трябва да знае, какво може да извърши, като попадне в тона до, когато е в движение.

Следователно, когато човек се намира пред известни мъчнотии, казваме, че е в тона до на първата октава. Той се намира в основния тон на материалния живот. Дето има мъчнотии, разрешението им иде от физическия живот. Като се разрешат тия въпроси, човек влиза вече

в духовния свят. Духовният свят се намира в динамическо, а не в статическо положение. Докато живее само на физическия свят, чове постоянно плаче, че няма дрехи, обуща, пари, къща и т. н. На физическия свят плачът е на място, но не в духовния и в умствения. Като дойде професорът, започваш да учиш другите тонове – ре, ми, фа, сол, ла, си и стигаш до горно до, т. е. влизаш в духовния свят, дето плачът не се позволява. Като дойдеш до тона до на горната октава, плачът се превръща в музика. Там нещата се разрешават. Като стигне до духовния свят, човек получава свободен билет, качва се на парахода и тръгва на път. Дето мине, той наблюдава всичко и си държи бележки. Като влезе в духовния свят, човек иска да има приятни чувства. Това е възможно, когато престане да се интересува от материалните работи. Може ли, като се мести човек от една държава в друга, да вземе със себе си къщата, имотите, мебелите си? Той ще продаде всичко, каквото има, ще го превърне в пари, в ценни книжа, които ще пренесе, за пример, от българската банка в някоя чуждестранна. Ако заминава за Америка, той ще пренесе всичките си ценности там. Ако се мести от Америка в България, ще пренесе всичките си ценности тук.

И тъй, духовният живот не е нищо друго, освен специален път, който показва на човека, как може да пренесе ценностите си от земните в небесните банки. Който знае начин за пренасяне на своите ценности в духовния свят, той е умен човек. Този човек е добре приет в духовния свят. Същото става и на земята. Ако някой чужденец отиде в Америка, веднага ще го запитат: Имаш ли нещо в джоба си? За да живее добре в Америка, човек трябва да има в джоба си най-малко 500-1000 долари. Мнозина мислят, че Бог е любов, благост, че Той ще ги посрещне добре на земята и на небето, независимо от това, дали имат някакви ценности или нямат. Това е невъзможно. Ако бащата

изпраща сина си в странство да учи, и всеки месец редовно му дава по пет хиляди лева, но през всичкото време той яде и пие, без да се учи, мислите ли, че бащата ще се радва на сина си? Той ще бъде недоволен и огорчен. Някои ще кажат, че след дълго скитане по света, блудният син се върнал при баща си, който го приел с радост. В негова чест той закла теле и даде угощение. Блудният син се върна при баша си, но след като свърши земния университет. Той яде и пи с приятели и с млади моми. изяде всичкото си богатство и, когато остана последен сиромах, без пет пари в джоба си, отиде да пасе свине. Той научи поне един занаят – да пасе свине. Като пасеше свинете, той наблюдаваше, какво правят те. Със зурлите си те разораваха земята, като посаждаха семената на дърветата. Като падало някое семе от дърветата, чрез зурлите си едни от свинете правели дупки в земята, а други – заравяли падналото семе.

Значи, дърветата израснаха благодарение на свинете. Ще кажете, че това е свинска работа. Наистина, свинска работа е да заровиш главата на едно растение, но по– добре е да е заровена, отколкото да не е заровена. Като се върнал при баща си, блудният син казал: Татко, аз не можах да свърша онзи университет, който ти искаше, но свърших земния университет. Сега разбрах, че не съм достигнал такъв чин, за да ме считаш свой син. Синът трябва да е учил много. Понеже не можах да уча много, аз идвам при тебе не като твой син,но като слуга. Моят диплом е за една от най-малките служби, каквито даваш на слугите си. Големите служби нека останат за други. Като слушал думите на сина си, бащата видял, че той е дошъл до дълбоко разбиране на живота, затова го прегърнал, целунал, турил му пръстен на ръката и заповядал на слугите си да заколят най-угоеното теле за него. Синът му се върнал от странство с отворени очи, готов да се учи при баща си. До това време той никога не виждал своя баща, нито го

познавал такъв, какъвто сега го видял. Той не виждал друго лице в баща си, освен строго, навъсено, което само заповядвало: Това направи, онова направи! Като му дотегнало да гледа навъсеното лице на баща си, един ден той му казал: Татко, искам да отида в света да се уча. Дай ми, каквото ми се пада, искам да придобия знания вън от тебе. Обаче, сега той видял такава любов в баща си, каквато никога не е могъл да си представи. Бащата го прегърнал, целунал и заповядал в чест на неговото връщане да се устрои голямо угощение и веселие.

В това време другият син се връщал от нивата и като видял и чул веселби, движения на хора, той запитал: Какво става? Защо се прави това угощение? Бащата отговорил: Брат ти се върна от странство, дето е свършил земния университет. За неговото връщане се дава това угощение. Като чул тия думи, по-старият син се разгневил и казал: Толкова години вече, как ти работя, но ти досега не си дал за мене такова угощение. Този, който едва ли е научил нещо, ти го приемаш с толкова големи почести. На мене не си дал нито едно теле да заколя, да се повеселя с приятелите си, а за този, който изхарчи и изпи всичко, закла най-угоеното теле. Тогава и аз мога да отида в света да ям и да пия като него. Така говорел по-големият син на баща си. Баща му отговорил: Синко, всичко, каквото имам, е на твое разположение. Сега брат ти ще те замести; той ще работи, а ти ще отидеш в света да учиш.

Това е психологическо тълкуване на състоянията на двамата синове и на бащата. Историята за блудния син и досега още се повтаря в света, вследствие на което хората са недоволни едни от други и се сърдят на Господа, на своя велик Баща, защо едни е облагодетелствувал за сметка на други, защо на едни е дал къща, пари, добри деца, а други е лишил от тия блага. Едни не се молят, не уповават на Бога, а въпреки това имат Неговото благословение. Други

се молят, водят добър живот, а въпреки това са бедни, болни. Хората се натъкват на тия противоречия и не могат да ги разрешат. – Защо? – Те не са се домогнали до ценностите на нещата. В какво седи ценността на нещата? – В любовта. Бащата казва на по-големия син: Синко, всичко, каквото имам, е на твое разположение. Аз не те лишавам от нищо Ти трябва още да учиш, да придобиеш онова смирение, което брат ти е придобил. Ти не си още смирен. Казвам: Много благочестиви хора има в света, но те нямат смирение. Дойде някой човек при мене и казва, че ме обича.

– Много добре. Щом обичаш, ти вършиш една добра работа. Аз оценявам любовта ти. – Но аз искам и ти да ме обичаш. – Готов ли си тогава да оцениш моята любов? Като дойде при мене някой златар, аз ще извадя пред него своя скъпоценен камък, защото той познава скъпоценните камъни и може да ги оцени. Дойде ли при мене човек, който не познава скъпоценните камъни, аз няма да извадя пред него своите ценни работи.

Едно американско семейство изпаднало материално толкова много, че всички негови членове дошли до голямо отчаяние. Един ден, край дома им минал един турист, който се отбил при тях да си почине. Като видял посърналите лица на децата, той поискал една цигулка да им посвири. Домакинът отговорил: Никой от нас не свири, но имаме от дядо си стара цигулка, хвърлена някъде на тавана. Ще я донесем да я опиташ. Туристът нагласил добре цигулката, изчистил я, разгледал я и останал очуден – това било цигулка Страдивариус. Той посвирил и останал много доволен от цигулката. След това предложил на домакина да му я продаде, ако не му трябва. Той казал, че цигулката е много хубава, и е готов да даде за нея голяма сума. Домакинът се съгласил на предложението на цигуларя и му продал

цигулката. От парите, които получил за цигулката, материалните работи на цялото семейство се подобрили.

Днес всички хора имат по една цигулка Страдивариус, която са захвърлили на тавана, като непотребна. Един ден, обаче, ще дойде в дома ви някой виден виртуоз, който ще иска цигулката ви, за да посвири. Той ще стане причина да свалите цигулката от тавана. Като посвири с нея, той ще ви каже, че цигулката ви е много хубава. Тогава вие ще разберете, че в цигулката ви се крият онези условия, от които зависи вашият живот. Какво повече можете да искате от това, да дойде в дома ви един виртуоз или учен и да ви научи да цените ума си, който Бог ви е дал, и да го употребявате на място? Какво по-ценно нещо за човека от това, да знае, как да употребява сърцето си, да знае, как да се разговаря със своята душа? Няма по-велико нещо за човека от това, да чуе гласа на своята душа и да се разговаря с нея.

Мнозина казват, че душата е нещо отвлечено, невидимо, на което гласът не може да се чуе. Според мене, невидимите неща, именно, са реални, а видимите са сенки на реалността. Зад видимите неща седят невидимите, реалните. Следователно, реалността създава видимите неща. Реалността, сама по себе си, не може да се въплъти в никаква форма и, след като създаде безброй видими форми, тя пак остава непроявена. Колкото видими форми да създава, реалността не може да се прояви в своята пълнота. Тя всякога ще остане непроявена, все ще има още нещо непроявено от нея. Това може само да ви радва, защото пред вас се отварят бъдещи възможности. Ето, и човешкото сърце не е проявено напълно. Днес човек издържа най-много до 41 градуса топлина. Мине ли тази граница, сърцето не издържа, и човек умира. Нормалната топлина на тялото е 37 градуса. Нервната система на съвременния човек е така устроена, че може да издържа напрежение само до известна степен. Мине ли тази граница, човек се

разстройва. Всеки човекъ иска да има повече любов, но не може да издържа високата температура на любовта. Също така човек не може да издържа и високата температура на знанието.

Много от новите теории са недостъпни за умовете на всички хора, вследствие на което някои са разстроили нервната си система. Теорията на Айнщайна, за пример, създаде голямо умствено и нервно напрежение на много учени. Щом не може да издържи на големи напрежения, нервната система се разслабва, както металите се стопяват при висока температура.Мнозина се стремят към духовен живот, искат да го изучат, но се натъкват на големи мъчнотии. Те говорят за духовната любов, но не знаят каква сила крие тя в себе си. Хората не могат да издържат на материалната любов, а колко повече на духовната. Един евангелски проповедник се молил дълго време на Бога да му даде възможност да опита духовната любов. След това той разказва своята опитност. Една вечер, както се молил, почувствувал, че нещо приятно, меко се влива в него и цял го обхваща. Това състояние било толкова силно, че той паднал с лице към земята и започнал да рита. Той пак продължилъ да се моли, но желанието му вече било да се прекрати това вътрешно напрежение, което едва издържал. Голямо е напрежението, което Духът създава в човека. Малцина издържат на това напрежение. Ако някой юнак иска да се прояви в материалната любов, той може да стисне човека така, че костите му да се строшат.

И тъй, числото девет в 1939 г. означава резултат на Божествени процеси. Това число изисква съвършенство. Всички форми на физическия свят, всички чувства и мисли на човека трябва да бъдат съвършени. Това число означава завършени процеси, вследствие на което човек не може да отиде по-далеч от него. Числото три показва пътя, по който човек може да постигне резултата на числото девет. За

да постигне резултата на числото три, човек трябва да работи с три велики сили; с живота, със знанието и със свободата. Работи ли с тия сили, човек непременно ще има резултат на физическия свят. Всеки човек иска да бъде красив, да има красиви вежди, очи, нос, уста, но за да придобие тази красота, той трябва да разбира основните закони на живота. Животът не е нещо празно. Той е велика реалност, велико благо, което ни е дадено. Като изучавали живота, индусите са дошли до два важни процеса: процес на разрушаване и процес на съграждане. Според тези процеси те са разделили божествата си на две категории: едни, които работят с разрушителните процеси, а други – със съграждащите.

Съвременните хора се стремят не само към външна красота, но и към вътрешна. Вътрешната красота подразбира съвършенство. Светските хора се стремят към външна красота, а религиозните и духовните – към вътрешна. Да бъде човек вътрешно красив, това значи да е ликвидирал със своите слабости и погрешки. В един момент човек може да бъде съвършен. Ако приложи закона на любовта, на мъдростта и на истината, в един момент той може да се освободи от погрешките си, да стане съвършен. Когато работел в лабораторията си, дето правел своите опити, Едисон често цапал дрехите си. За да ги изчисти, той стъпвал на особен електрически диск и пущал ток върху дрехит си. В няколко минути дрехите му ставали съвършено чисти.

Слелователно, искате ли да се изчистите, да се освободите от погрешките си стъпете на диска на любовта и пуснете нейния ток да тече върху вас. Само любовта е в състояние моментално да изчисти човека и да го върне в положението на новородено дете. Възрастният и старият казват, че в грях ги е заченала майка им. Обаче, детето никога не може да каже, че майка му го е родила грешно и нечисто.

Човек е създаден чист и без погрешки. Тъй щото, щом е създаден съвършен, той се ражда такъ. За да запази чистотата и съвършенството си, човек трябва да прилага в живота си Божията Любов. Така той ще прояви всичко красиво и възвишено, което е вложено в неговата душа. Какво говорят хората за вас, това не трябва да ви спъва. Те говорят отвън и вътре във вас, но вие трябва да различавате техния говор от този на вашата душа. За пример, вие решавате да направите едно добро, но нещо отвътре ви казва: Не бързай да правиш това добро, не му е дошло времето. – Направете доброто, без да се вслушвате в този глас. Това е гласът на вашия съсед. За правене на добро няма определено време. Добро можете да правите всякога. Когато бащата прави добро на бедни деца, жена му и децата му веднага го заобикалят и започват да го съветват да не прави това. Те намират, че той не постъпва правилно. – Защо? – Интересите им се накърняват. Като прави добро вън от дома си, те се страхуват, че ще остане по-малко за тях, ще се лишат от известни блага. Затова, именно, Христос е казал: „Когато човек прави добро, лявата му ръка да не знае това, което дясната прави“. Само Бог трябва да знае за доброто, което човек е намислил да прави – никой друг. Когато обичате някого, когато искате да бъдете свободни, само Бог трябва да знае това.

Мнозина говорят за свободата, търсят я, но въпреки това не са свободни. Като разискват върху известни въпроси, хората намират, че са свободни да изказват мнението си. Да изказваш мнението си, това още не подразбира свобода. Ти си толкова свободен, колкото и онзи, който влиза в гостилницата без пари. Той е свободен да влезе в гостилницата да си поръча едно или две яденета, да си хапне от тях. Рече ли да излезе от гостилницата, той не е свободен. Гостилничарят веднага го посреща и му казва: Плати! Свободен е само онзи, който

носи хляба в торбата си и, когато огладнее, сяда и яде. Този човек е свободен, защото яде от своя хляб. Яде ли от чуждия хляб и не може да плати, той не е свободен. Кое е наше и кое – чуждо? Само Божественото е наще. Човешкото е чуждо. Божественото освобождава, а човешкото ограничава. Следователно, всяко нещо, което ограничава любовта, знанието и свободата в човека, е чуждо.

И тъй, приемете ли Божественото, дадете ли му път в себе си, вие всякога ще бъдете свободни. Тогава любовта ви ще се прояви така, както слънцето проявява своята топлина и светлина. Далеч е слънцето, но голяма е любовта му. Когото срещне на пътя си, слънцето го прегръща и целува със своите лъчи. Няма същество на земята, което да не е било прегръщано и целувано от слънцето. То намира и ония същества, които се крият в тъмнина. Любовта на слънцето прониква навсякъде. За слънцето няма нищо скрито-покрито. Всеки, който се лишава от светлината и топлината на слънцето, т. е. от неговата любов, той е осъден на смърт. Светлината и топлината, това е изявление на Божията Любов. Затова е казано в Писанието: „Ние живеем и се движим в Бога“. Това значи: ние живеем и се движим в светлината и топлината. Там е нашето място. От светлината произтича знанието. Няма ли светлина, няма и знание.

Сега, като наблюдавам лицата на хората, намирам, че някои от тях мяза по лице на блудния син, който се е върнал при баща си разкаян и смирен. Затова, именно, баща му го прегръща и целува и в негова чест дава угощение Лицата на други мязат по лице на по-големия брат, който, като се връщал от нивата, видял тържество в дома на баща си и навъсил лицето си, като разбрал, че това става в чест на малкия му брат, който се върнал от странство. Той останал недоволен от поведението на баща си и го осъдил в несправедливост. Защо да не светне лицето на този син, като чуе, че малкият му брат се

е върнал жив и здрав? Защо и той, като баща си, не се затича към него да го прегърне и целуне?

Тази година изисква от всички хора да изправят мнението и възгледите си, които имат за Баща си. Не дръжте в ума си мислите на големия син, който не оценява живота, който се отегчава от работата си и казва, че животът му е дотегнал. Бъдете готови, като блудния син, да се разкаете и да съзнаете, че като сте яли и пили, като сте водили лек, повърхностен живот, отклонили сте се от правия път, от великия закон на любовта. Какво е научил той от жените? Не само че нищо не е научил, но даже е изгубил свободата си. Жената е чуждо същество за човека. Сестрата, обаче, това е Божественото, което човек трябва да има общение. Търсите ли жената, търсете я като ваша сестра. Жената е слугиня, която е дошла на земята да свърши известна работа. Трябва ли да я спирате в работата ѝ? Какво ще ѝ допринесат вашите любовни писма? Тя работи, за да изкара прехраната си. С вашите любовни писма вие няма да ѝ донесете нито хляб, нито вода, нито знание. Същото се отнася и до мъжа. И мъжът е слуга, дошъл на земята да работи, да свърши някаква работа, да изкара прехраната си. Трябва ли да го спирате от пътя му? Жената трябва да гледа на мъжа като на брат, а мъжът на жената – като на своя сестра, за да могат взаимно да работят, да свършат дадената им работа.

Съвременните хора не са дошли още до идеята на братство и сестринство, а се наричат ангели. Мъжът казва на жената, че е ангел, че не може да живее без нея. И жената казва на мъжа ангел, но докато се ожени за него. И мъжът, и жената са ангели без крила. Преди да се оженят, те са ангели един за друг. Щом се оженят, крилата им веднага падат. Има един начин, по който могат да израснат крила на човека за една година, даже и за девет месеца. Кой е този начин? Като

приложат любовта, знанието и свободата в живота си. Знанието и свободата, това са двете ръце на човека. Като погледне дясната си ръка, човек трябва да знае, че това е истината в него, която го прави свободен. Като погледне лявата си ръка, да съзнава, че разполага с известно знание. Това изисква съвременното възпитание – не да бъдеш господар на сърцето и на ума си, но да знаеш, как да се обхождаш с тях. Не казвайте, че сърцето ви е лошо, но се отнасяйте добре с него. Не казвайте като Давида, че в грях ви е родила майка ви. Не, в любов ви роди майка ви, и ще живеете по любов. Колкото да е лош животът на вашето минало, един ден той ще се превърне в скъпоценен камък. Няма да остане нещо в света, с което Бог да не примири човека, но затова се изискват дълги години. Човек трябва да мине през големи опитности и страдания, докато разбере, че всичко, което Бог е създал, е велико. Човек трябва да разбере, че от нищо не е лишен. Стремете се тази година към придобиване на Божествени неща, защото само те не произвеждат противоречия. Всяка Божествена идея носи светлина за човешкия ум и за човешкото съзнание. Ако идеята произлиза от земята, тя носи тъмнина за човешкия ум. Всеки глас, който иде от дълбочината на земята, носи тъмнина за човека. Всеки глас, който иде от центъра на слънцето, от Божественото, носи светлина за човешкия ум. Вие ще бъдете изпитани чрез светлината и тъмнината, в които се движите. Затова е казано в Писанието: „Изпитвайте духовете“! Когато гласът иде от тъмнина, изпитвай го; когато иде от светлина, възприемай го и прилагай! Някои казват, че човек трябва да се противи на дявола, т. е. на злото в света. Не, не се противете на злото, нито се борете с него, но извадете огледалото си и го накарайте да се огледа. Огледа ли се, злото веднага ще избяга. Следователно, щом дойде изкушението във вас, веднага извадете огледалото си и наблюдавайте, какво ще стане.

Чудотворно е това огледало. Огледа ли се изкушението в огледалото ви, всичко се разрешава. Огледалото е светлината на живота. В тази светлина ние се оглеждаме. Дето е светлината, там е огледалото.

Бдете свободни да проявите любовта си тази година така, както никога не сте я проявявали. Това значи: проявете любовта си в Светлината на живота. Проявете мислите и постъпките си в светлината на живота. Проявете свободата си в светлината на живота. Радвайте се на всичко, което правите при тези условия, без да съжалявате някога. Каквото направите, знайте, че има Един, Който постоянно ви наблюдава. Той е Онзи, Който ви обича и Който живее във вашия ум и във вашето сърце. Тои говори тихо на ухото ви, като ви показва начин, по който можете да изправете живота си. Ако Го слушате, животът ви ще бъде изправен, няма да има плач. Тази година не трябва да плачете. Който не се е доизплакалъ, той има право да плаче; който се е доизплакалъ, той требва да пее.

Желая ви, тази година да се подмладите. Любовта подмладява човека. Тя доставя необходимите вещества за подмладяване; знанието прилага тия вещества, а истината ги показва. Любовта е козметиката в живота. Знанието ще приложи красивото, а истината ще покаже това, което е изработено, за да може, който види, да каже: Ето човекът! С други думи казано: Облечете се с хубавата премяна на любовта, в красивия живот на мъдростта и в удобните кройки на истината. Само истината може да даде красиви линии на очите, на веждите, на носа, на устата на човека.

И тъй, понеже 1939 г. е епохална, желая ви разумно да използувате всички условия, които тя носи. Ако не ги използувате, същите условия ще дойдат пак, но в 1999 г. Вие сте работили стотици години, именно, за тази година. Ако тази година работите съзнателно върху себе си, вие ще имате по-големи постижения от тия, които сте

имали от времето на Адама до днес. Като мине това време, ще се убедите в истинността на думите ми. Благото, което тази година носи е резултат на Божието Слово, на Великото в света. Всички трябва да работим за възстановяване на Царството Божие и Неговата правда в нашите умове, сърца и души. Приложите ли това нещо в живота си, ще бъдете радостни и весели. През тази година не се позволяват никакви оплаквания.

Желая ви, тази година да се запалите със свещения огън на любовта. Желая ви, ако не можете изведнъж да реализирате стремежите на вашата душа, поне да ги посадите. Желая ви да посадите своите добри мисли, чувства и постъпки и, като ги поливате грижливо, да видите, че сте реализирали нещо. И тогава, като си замине тази година, да бъдете доволни от себе си, че сте постигнали нещо. За онези, които изпълняват изискванията на 39. година, тя ще се продължи и в следващата. За онези, които не изпълняват великите закони, ще дойде 1940 г., която завършва на края с нула, с яйце. Значи, през тази година човек трябва отново да мъти това яйце, докато се излюпи. За да реализира своите желания, той трябва да чака добри условия на живота, които ще дойдат едва през 1999 година. За онези, които слушат и изпълняват това, което им се говори, ще бъдат постоянно в 1939 г. За тях ще се заколи най-угоеното теле и ще им се даде угощение. Всички, които присъствуват на Божествената трапеза, ще бъдат благодарни за онова, което им е дадено.

Дръжте в ума си мисълта: Пътят на Божията Любов е осъя съ всички възможности и условия за постижение.

Беседа от Учителя, държана на 1 януарий. 1939 г., 10 ч. пр. об., неделя, София – Изгрев.

1941 г.

ЖАДУВАТ ЗА ЛЮБОВТА

Беседа от Учителя, държана на 22 март 1941 г. събота, (непечатана)

БОЖЕСТВЕНИЯТ ПАРАХОД

Благодарете на Бога за големите блага, които ви е дал. Ние сме като децата, които не съзнават това, което правят за тях. Бог ни е качил на един голям параход, който се движи из пространството с бързина 29 километра в секунда. Турил ни е голям фар – слънцето – да не би да се сблъска нашият параход с някои подмоли.

И ни разхождат. От дома сме излезли и сме на екскурзия. Всички се ползуваме при тази екскурзия от всички блага, които ни се дават при пътуването из пространството: от слънцето, от звездите, от дърветата, от цветята, от реките и прочее.

Всеки един от вас да изпрати по едно писмо до свои близки. По една хубава мисъл, по едно хубаво чувство и по една хубава постъпка.

Тази година ще бъде доста по-добра от идната година.

(22 март 1941 г., 21:00 часа вечерта в големия салон на Изгрева, след братската вечеря)

ТРИТЕ ЧАШИ И СКЪПОЦЕННИЯТ КАМЪК

(Небето много ясно, чисто, светло. Тихо, топло, меко време. Слънцето изгря в 4.58 ч.)

Добрата молитва
Венир бенир

Понеже много се е говорило, сега малко ще се говори. Ценните неща са в малкото. Ако на една нива се сее много жито, то не израства. Ако израсне гъсто, плод не дава. Много рядко дава плод. Вие сега не сте от тия неразумни деца. Неразумните деца искат само да плачат – плачат няма съзнание в тях.

Животът е сериозен, това е цяла наука. Сега трябва да се учи, и то не само да се учи, но туй, което човек е научил, трябва да го прилага; и най-малкото трябва да се приложи. Понеже нещата не могат да се знаят изведнъж, ако не опитате. Никога не можете да разберете един предмет, за който ви се говори, ако не сте го опитали. Например, ако не сте опитали любовта, никога не можете да разберете какво нещо е тя. Или ако не сте опитали обичта, не можете да разберете и нея. Това са непонятни работи. Всичко, което разбираме, показва, че сме го опитали, имаме опитност за него. Същото е и за добротата. Онзи, който има опитност за сладкото, той ще го познава, може да говори за него, но който не го е опитал, не може да говори.

Днешният ден е ден на почивка. Тъй е било от началото и до днес. Човек трябва да си почива, но трябва и да работи. Не трябва да работи за себе си, но за съботния ден. Човек трябва да работи, но ще

работи за другите, за Бога. Не трябва да има нито една мисъл, която да ви смущава. Вие се смущавате. В света какво ви липсва? Целият свят е създаден за вас: глава имате, ръце, крака, уши, стомах имате, каквото искате, имате. После, на главата си имате колкото искате антени, косми, повече от 250 000. Цели космоси са това. Говорите с един косъм, хванете една станция, после друга, трета, четвърта. Някои от вас имате по една, по две станции и обичате да слушате отвсякъде, обичате да слушате джаз-банд, като свири. Защото и в природата има джаз-банд. Каквато песен и музика съществува в живота, такава и в природата я има. Например, караницата е една музика – джаз-банд, но има и един земен тон. От новото гледище има две положения. Ако храниш детето с твърда храна, ще го умориш. Когато детето се ражда, то отначало майката го храни с мляко, със своята храна. Но ще бъде смешно, ако то стане на 21 година и тя пак го храни с мляко. До една-две години майката приготовлява храна, но после то трябва да дъвче храната си, трябва да му израснат зъби. Разбиране трябва.

Та казвам, онези, които имат здрави зъби, трябва да се научат да дъвчат. Ако храната не се дъвче, тя не може да бъде полезна.

Сега в съвременния свят има едно механично разбиране. В живота може да имате три разбирания. Едното е механично, външно, в което нещата нямат никаква връзка, другото е органическо разбиране и третото е психологическо разбиране. Но това са процеси неразбрани. Учените хора знаят какво нещо е механически процес, какво нещо е механиката. Знаят фактите, че връзка между предметите и частите няма. Например, между частите на една каца трябва да има тясна връзка—те са така хубаво сплотени, споени една с друга, че могат да изпълняват своята служба. Но щом се отпуснат обръчите, кацата казва: „Мене ми беше достатъчно толкова време така. Разговарях се с всички, прекарах добре с тия господа, сега искам да

бъда свободна.“ Питам, ако една част от кацата се отдели, каква работа ще свърши? Тук-там ще бъде подхвърляна и най-после ще изгние. Но ако кацата седи на едно място, най-първо Господ ще поеме грижа за нея. Органическият процес прилича на една ябълка. Психическият процес е процес да знаеш как да се обхождаш за всеки даден случай. Това значи в природата да знаеш как да се обхождаш. Като внимаваш, на един камък да знаеш какво да кажеш. Трябва да знаеш езика на камъка. Някой път и камъните се обиждат. Ако не знаеш да му говориш, обижда се и той. Някой път може да те удари, да те блъсне! Дава ти се възможност да внимаваш. Като внимаваш, той казва: трябва да гледаш да не падне нещо от горе ти, от някой планински връх.

Един германец разправя случай, за вид маймуни, за които имал понятие, че били крайно кротки. Той казал, че имали ръст около един метър и тридесет-четиридесет сантиметра височина и били с много дълги ръце. И няколко души от тези германци взимат своите революври, взимат и едно куче с тях и отиват до мястото, дето живеели маймуните, с намерение да ги изучават. Като наближили, по клоните се качват те нагоре и кучето се качва с тях, и маймуните се разбягват. Останала само една голяма маймуна, която се разхождала като стражар и гледала към тях, а другите се изпокрили. Голямата маймуна се нахвърлила върху кучето и за няколко минути нищо не останало от него. Тогава и другите маймуни наизскочили и се нахвърлили върху тях, а те хукнали да бягат. Те стрелят, но онези маймуни хвърлят камъни така, че един голям камък стигнал до автомобила и силно го ударил в задната му част, и те едва се спасили. Тогава разбрали, че тези маймуни не са толкова кротки, а са много раздразнителни, и работата им се провалила. А най-първо кучето се нахвърлило върху маймуните.

Та казвам: животът прилича на една такава маймуна. Ако я предизвикаш, ще се нахвърли отгоре ти. Всички маймуни се сдружават и тогава ти трябва да бягаш от този живот. Хората на земята имат едно неправилно понятие. Ето какво наричам аз неправилно понятие. Когато човек се храни, не трябва да бъде болен. Езикът му трябва да бъде в нормално състояние. Защото много е трудно да ядеш, когато нямаш добро настроение, когато нямаш вкус и храната не може да влезе в стомаха ти, неприятна ти е. Само когато си здрав, когато усещаш онзи вътрешен глад, тогава храната е сладка. Та казвам: в живота все трябва да имате вкус и все трябва да имате едно желание. Някой казва: „Не ми се живее, искам да умра." Но хубаво, като умреш, смъртта какво е, какво ще направиш в другия живот. Където и да отидеш в природата, и три пъти да умреш, пак ще ти намерят работа. След като умреш, ще се явят всичките по-малки братя и ще ти кажат: ти заминаваш за един свят, дето не ти са потребни тези блага, защо ти са на тебе? И ти трябва да ги раздадеш. И току погледнеш – този взел нещо, онзи взел нещо, и след време ще видиш, че останали само мертеците на къщата. Пък и в главата ти: каквото е имало събрано, ще излезе и ще остане главата ти тука. От този, великия човек ще останат само костите, ще ги турят в една торба и ще кажат: баща ми е това. Смешно е, че това е къщата на баща ти, а той е заминал за онзи свят. Докато е бил на земята, Господ му е направил една колибка. Човек, като отива при Господа, Той го пита: доволен ли беше от къщата, която ти направих? Хигиенична ли беше, имаше ли някакви неудобства? Нужни ли са някои нововъведения, които да внесем в къщата? Ама ти не познаваш къщата си. После ще те питат: доволен ли беше от земята, на която беше в този параход, който те разхождаше, парахода, на който те изпратиха да се разхождаш? Ако не си доволен от него, ще те изпратя

на някой друг параход на екскурзия. После, трябва да знаеш в кой клас беше на земята: в първи, във втори или в трети. Сега, вие мислите: „Като умрем...“ Но какво нещо е умирането, никой от вас не знае, вие не сте умирали. Та първо като умрете, ще узнаете какво нещо е умирането. Има едно умиране, което прилича на положението на мишката, която влязла в капана, дето я затворили и тя умира. Тя е свободна в дупката си, ходи по целия таван, от всичко си взема, каквато част си избере. Един ден тя вижда един хубав капан, но е много умна – ходи, разглежда го, изучава го навсякъде отвънка. Казва: много хубаво е направено това нещо, туй същество е много умно, което е направило този капан. После, като види малко кашкавал, казва: много умно е направено това, от Господа е направено. Той е помислил за мен да живея. После, като види, че къщата ѝ е много тясна, казва: мисля, че това е подарък за мене, ще го взема в своята дупка. Мишката изучава всичко, но някои неща не знае. Тя не знае, че след като бутне кашкавала, капанът ще се затвори.Че каква беля е направила? По-рано, докато е била свободна, тя пак ядеше от кашкавала и от всичко, което виждаше, и никой не я съдеше. Тук бутне тя, там бутне, никой не я спира, никой не я съди. Но сега бутна кашкавала и се хвана вътре в капана. Седи тя вътре, дойде господарят, гледа я, казва: „Какво да те правя сега, кажи ми?“ А тя, като се движи, трепери ѝ устната и казва: „Господарю, дойдох тук да разбера туй хубавото нещо, което си направил!“ – Обича да лъже малко. Казва: „Дойдох да се порадвам малко.“ Хубаво, но не е вярно. „Не зная, казва тя, но като минах, бутнах нещо вътре, без да искам, и се затвори, та ще бъдеш добър да ме пуснеш да се радвам на този Божий свят.“ А той я гледа кръвнишки и казва: „А, такава си мазна Гана!“ Не зная в думите „мазна Гана“ какво лошо има, без мас нещата прегоряват, а с мас добре се опържват. Като казват някои „мазна Гана“,

разбира се, че има достатъчно мас и яденето става хубаво. Ако е за ядене, „мазната Гана“ всичко си има, но под думите „мазна Гана“ ние разбираме всяко нещо, което е извънредно, т. е. повече, отколкото трябва. Ако турят на един човек повече товар, отколкото трябва, това подразбират думите „мазна Гана“. Всякога, когато нещата се пресилват, ние разбираме поговорката: „Прекаленият светец и Богу не е драг.“ Прекалените неща значи доста твърдост имат. А когато нещата стават твърди, стават и крехки. Но животът не е само в твърдостта. Ако две твърди тела се ударят едно в друго, по-силното ще разруши по-слабото. Но ако едното тяло се превърне в течно или въздухообразно, тогава няма да има разрушение. Казвам тогаз: ако вие знаете в даден момент да се превръщате в тези три състояния – твърдо, течно и въздухообразно, и ако знаете законите на светлината, нямаше да ви се случи никакво нещастие в света.

Един камък трябва да го влачиш по земята. Светлината ни най-малко не трябва да я връзваш, тя си има свой апарат. Качи се на аероплана си и се движи. А пък камъкът трябва да чака някакъв благодетел да го качи и да го вози. Кой ще вземе един камък? Пък ако го вземеш, с него никъде няма да можеш да отидеш. Вие имате една идея, която е твърда, но какво ще ви ползва? Твърда идея е, например, че искате да бъдете щастливи на Земята. Това е един твърд камък. Или искате да бъдете щастливи като отидете на Слънцето. Ама много пари се изискват за това. Понеже пътните врати на Слънцето са на разстояние 92 милиона мили оттук, ако платите по лев на километър, ще ви трябват най-малко 92 милиона лева. Доста скъпо е да отидете до Слънцето. И ако живеете 20 дена на Слънцето, ще ви трябват 300 000 000 лева; и като се връщате още 92 милиона, общо – 484 000 000 лева, и то за трети клас пътуване. А пък тук, на Земята, човек с 484 000

000 лева минава за доста голям богаташ. Това е един механичен процес.

Та, за да отидеш на Слънцето, трябва да изгубиш своята тежест, да не тежиш. Който иска да тръгне за Слънцето, той не трябва да има почти никаква тежест или, на друг език казано: нищо не трябва да го привлича към Земята. Щом имате една идея, която е за Земята, вие не можете да се помръднете. Тогава ще се намерите в положението на пеперудата или бръмбара, които децата свързват за един конец и те, като хвръкват с крилата си до една малка височина и пак падат долу, конецът не ги пуска повече. И ако този конец се отреже, той е свободен вече.

Вие обичате някого, но вие не сте научили какво нещо е обичта и какво нещо е любовта. Любовта е опасна връзка. За да обичаш и за да те обичат, за да любиш и за да те любят – този, който ще те обича или люби – той трябва да бъде добър, справедлив и разумен човек.

Днес, щом те люби някой, той ще те върже; и щом те обича, пак ще те върже. И щом го любиш, ти ще го вържеш; щом го обичаш, пак ще го вържеш. Питам тогава: ако двама души се любят – те се връзват. Ако дойде един и ме връзва и аз го връзвам – каква полза от това? Преди е бил свободен да ходи, където си иска, а щом го обичам, ще му туря един моден юлар и ще му кажа: „Вие отивате само на служба." Ще има ред и порядък. Сутринта ще станеш и ще отидеш в 8 часа на работа. С юлар си вързан. Вечер в 7 часа да се върнеш в къщи. И тогава има друга работа, пак започва работа. Най-напред ще те питат: „Къде беше, как прекара, с кого се срещна?" Ти отговаряш. После ще те питат: „Как ви посрещнаха там?" Той ще каже: „Ето как." Всички тези подробности 30 години все да ги разправяш, 30 години все да разправяш едно и също нещо – де си ходил, с кого си се срещнал и т.н.! И най-после ще ти четат един морал – с тези и тези хора не

трябва да се срещаш. Тогава какво ще правиш? Когато дъщерята излиза от дома на баща си, той ѝ казва: „ С еди кого си няма да се срещаш." И на сина ще кажат: „С еди коя си няма да се срещаш.1' Тогава с кои да се срещаме? Ако остане да се срещаме само с тези, които са ни посочени, тогава ще дойде най– голямото нещастие в живота.

А сега виждам, че ние, хората на земята, не разбираме живота в неговата пълнота и свобода. Ние казваме, че Бог всичко е създал. Но обичаме да лъжем. Най-големите лъжци в света сега са англичаните. По-големи лъжци от тях няма – като те излъже, на свят ще те излъже. И всички хора са толкова лъжливи сега! Дойде един човек, студено му е, трепери и казва: „Много съм добре." Но ни най-малко не е добре. Питат го: Как мина пътят?" – Той казва: „Много добре." Но ни най-малко не е минал добре.

Ние осъждаме другите хора, но най-първо трябва да съдим себе си. В какво седи съдбата?

Как станахте вие тази сутрин? Някои от вас станаха преди да изгрее слънцето. Който е станал преди слънцето, той говори по един начин – хубаво. Като станеш преди изгрева на слънцето, какво си придобил? И ако станеш подир слънцето, какво си придобил? – Ето какво: ако пръв отидеш за ядене на казана, като войник, ще имаш най-мазното, а пък ако отиваш последен – никаква мазнина няма да има. Ако отидеш пръв да си купуваш дрехи, дрехите, които ще купиш, ще бъдат най-хубави, а ако отидеш последен, ще купиш някоя мърда.

Преди една година донесли тук един чувал с 80 килограма ориз. Туриха го на тавана, казаха ми: „Нека стои за запас." Казах: „Нека да бъде така – запас." След една година на Петровден дошло им на ум да правят пълнени пиперки, казаха, че има ориз. Дойде ми на ум, че

преди една година на тавана сме турили ориз. Идва един брат и носи в една бака от ориза, но в баката виждам аз нещо като камък. Казаха: „От влажното оризът се е развалил.“ Доста ориз има в чувала. Значи тук е проявена немарливост. Трябваше да се разстеле този ориз, а той е държан в чувала. Казах: „Ще вземете този ориз и ще го пръснете на птичките, понеже ние не можем да го ядем, и ако те го ядат, значи намерили са нещо хубаво в него, но ако не го ядат, значи този ориз е отровен.“ Та сега ще видим дали птичките ще ядат разваления ориз. Хубавият ориз е лъскав, а пък този прилича на човек, когото го е тресло три години. Такива ми се виждат зърната.

Да направим превод. Сега вие се затворите някой път във вашия човешки материализъм, както оризът в чувала. И хубавото във вас ще се развали, защото нещо, което не се употребява, се разваля.

Бог, като ни обича, Той минава покрай нас, оставя ни нещо и си отива. Той никога не се спира да Го видиш. Ние виждаме Слънцето, звездите, земята, но Господа Го няма никъде. Има една благородна черта в Бога. Той не иска да Го видим, понеже Той е велик и ако се надвеси над нас, не ще можем да живеем. Той се държи далеч от нас, за да бъдем свободни. Ние сме деца, оставени свободни да си поиграем. Били са се две деца. Какво лошо има в биенето? Опитват си силите. Когато се бият, бият къщата, не бият тебе. Какво лошо има в това? Когато двама души се бият със саби, най-първо се удрят сабите, сабите се бият и после сабите мушкат тялото, но и тялото не е още човекът.

Никой не може да повреди душата на хората. Но и за душата има една опасност. Душата някой път може да се свърже, и тя попада понякога под закона. В името на любовта душата я излъгват и тя влиза като мишка в капана. И се чуди как е влязла. С нищо друго не можеш да я измамиш. Но като дойде любовта, тя, горката душа, ще

каже: „Имам само една слабост – като ми покажат любовта, дето искат, влизам и после страдам.“

Та сега ще настанат страданията ви за любовта. Някой ще дойде и ще каже: „Аз ви обичам.“ Щом ме обича някой, значи той ми дава и да си върви. Някой ми казва: „Аз ви обичам.“ Щом ме обичаш, оцени това, което ви давам. И не седи да искаш още. А пък ти казваш: „Малко си ми дал.“ Това е престъпление да искаш! В Божествения свят не се позволява да искаш. Вие сега ще ми цитирате стиха: „Просете и ще ви се даде.“ Вие ще кажете: „Нали трябва да искаме от Господа!“

Сега ще ви кажа моето разбиране, то е следното: ще кажеш така на Господа: „Аз искам, Господи, да обичам, както Ти обичаш, това, което имам, да го раздам. Аз се уча от Него. Искам да не мърморя. Каквото дам на някого, не искам да му казвам: Знаеш ли какво ти направих! Това което направих не е много.“ А пък ние искаме да оценяват това, което сме направили.

Ако на един човек съм му дал добра храна и виждам, че той е весел и жив, тогава неговата радост аз ще я възприема. Та доброто, което правим на другите хора, то засяга и нас. Любовта, която изпращаме на другите хора, тя засяга и нас. Щом любиш, и ще те любят; щом обичаш, и ще те обичат и като даваш, ще ти дават. Като оценяваш любовта, която другите са ти дали, и твоята любов ще оценят. Ако ти не я оценяваш, и твоята няма да оценят. Както оценяваш любовта на другите, така ще оценят и твоята любов. Това са закони.

Казва се: „Хлябът наш насъщний“ – това е доброто. Ние казваме: да ни даде хляб. Няма ли да бъде смешно да казваме: дай ни хляб, когато цялата земя е пълна с узрели плодове. Значи човек си

представя че е голям аристократ, и не иска да си откъсне нито един плод.

Законът със забраненото дърво в Рая се разбира така: беше забранено само от едно дърво да се къса, а пък хилядите други плодове бяха свободни. Това дърво, което беше забранено, то беше за боговете. Само боговете, които са достигнали до една безпределна мъдрост, само те имаха право да ядат от това дърво на доброто и злото.

Казвам: какво му липсваше на човека? Въпрос на бъдеще – като станеше по-възрастен, щяха да му дадат от това дърво. Лошото е, че той яде преждевременно. Онзи готвач, който дойде отвън, той му сготви едно ядене. Това беше първата мода в Рая да се готви. Това познание на доброто и злото – това е модерно готвене. Как да си готвите нещо? Днес, например, имаме чушки, пълнени с ориз и магданоз, но липсва нещо—липсва агнешко месо, после липсва мас от пуйка, после пък от малките пиленца.

Да ви кажа сега същественото. Вие искате да ви го кажа. Същественото в една песен не седи само в един тон. Една песен може да има 20-30 тона и всички изпети представляват един мотив, и този мотив има едно централно съединение. Щом пееш тоновете, ти предизвикваш най-разумните същества. И ако знаеш как да пееш, тия същества ти пращат своето благословение, своите блага. Често съм виждал някой цигулар—той свири с любов. Но така хубаво свири, че на някого, който седи там сълзи потичат от очите му. Той си отвори кесията и хвърли на цигуларя нещо. Друг, гледам, и на него му потичат сълзи и той също хвърля нещо на цигуларя. Значи този цигулар е намерил златната мина и златото идва. Разправят така за един беден цигулар на 80 години. Доколко е верен примерът не се знае. Седи цигуларят и не може да свири. Паганини спира при него,

взима цигулката и почва да свири. Всичката публика почва да хвърля монети в паничката на стария цигулар. И онзи старец казва на Паганини: „Защо не дойде по-рано да напълниш копанката?“ Неговата копанка дотогава е стояла празна.

Та казвам сега: гледайте през тази година някой музикант като Паганини да се спре пред вас, та да се напълни копанката ви.

Три копанки имате сега. Вие ще разсъждавате, понеже сте много умни и затова ви говоря с притчи. На децата се говори без притчи, а на добрите и любящите се говори с притчи. Три чаши имате, направени от безценни камъни. Една от чашите струва 500 милиона лири стерлинги. Това е първата чаша. Втората струва 300 милиона, пък последната струва 100 милиона. Така че имате 900 милиона английски лири стерлинги. Само чашите струват толкова. Вие пили ли сте от такива чаши? Това, с което боговете разполагат, и вие разполагате. И боговете имат такива чаши, и вие имате. Досега вие ги държахте във вашите шкафове, не сте ги напълнили още. Пили ли сте от една чаша, направена от диамант, която струва толкова много? Но тези чаши стават видими тогава, когато любиш и те любят. Както ти обичаш, и тебе те обичат. И тогава всяка една чаша става видима и достъпна. Щом не обичаш, тази чаша не се мърда от мястото си. Тя е недостъпна за тебе.

Сега вие може да помислите: „Как е направена тази работа? Защо е така?“ Вие виждате едно момиченце черничко, сополиво, нищо не струва; вие не му обръщате внимание, но мине някой и като погледне в тази, предрешената, веднага се влюбва в тази чаша. Та момците се влюбват не още в момите, но в техните чаши от 500 милиона, от 300 милиона и от 100 милиона. Момата мисли, че момъкът е дошъл и ще напълни нейните чаши. Тя го гледа с добро око, но като усети най-малкото подозрение, се затваря и му обърне

гърба си. И той се чуди. Щом момъкът помисли да вземе чашата на момата, тя си затваря очите и не ходи вече на рандеву.

Вие искате да знаете защо хората не се обичат. Един човек, щом почувства, че искат да му вземат най-скъпоценното, казва: този човек не е за мене. Закон е: хора трябва да бъдат тези, които ще напълнят трите чаши; едната от 500 милиона английски лири стерлинги, другата от 300 милиона, а третата от 100. Човек, който може да напълни твоите чаши, той е добре дошъл, той е вашият ближен, вашият брат и на него можете да разчитате. И вие комуто можете да напълните тези чаши, вие сте му брат и ближен. Вие сте човек, на когото той може да разчита.

Тази година да намерите някого, който да напълни вашите чаши, понеже са празни. Вие може да кажете: „Гори ни сърцето от любов." Аз още не зная какво нещо е горене. За мен горенето е проявление, не е противоречие. Да гори едно тяло, е проявление за мене; сиромашията е едно проявление; и богатството е друго проявление. Всички неща в света са само проявления. Щом дойде най-малкото съмнение в душата ти, то ражда едно противоречие. Противоречието всякога произтича от следния факт: всеки човек, който не е способен да напълни вашата чаша, произвежда противоречия. Тези чаши трябва да се пълнят. Те са чашите, които определят човешкия морал вътре във вас. В тези чаши ти не можеш да туриш нищо нечисто. И всичките престъпления в света са станали от факта, че някой се е опитал да налее нещо нечисто в тези чаши, да излъже. Възвишените същества, ангелите, така са паднали. Те паднаха по същата причина, те изгубиха първата си чистота. Щом човек се опита да опетни тази чаша, той изгубва своята чистота. А щом изгуби чистотата си, човек изгубва смисъла на живота си. За да те обичат хората, ти трябва да имаш нещо. Те те обичат за

Божественото, което има в тебе. Божественото, което е вложено във вас, което изтича от вас, за него те обичат. От това, което изтича, всеки има нужда. Ние имаме всякога нужда от това, което изтича от хората. Това, което изтича, е Божественото, а пък това, което не изтича, е човешкото. Докато изтичат от нас Божествените мисли, няма какво да се плашим; докато от нашите сърца изтичат Божествените чувства, няма какво да се плашим – това е Божествено състояние.

Та казвам сега: просете. Може да се обърнете към Господа така: „Господи, научи ме да пълня чашите на моите ближни с тази любов." Да обичам някого, това значи да му налея от най-хубавото – от любовта. В първата чаша се налива любовта – това е най-ценното; във втората чаша се налива знанието, а пък в третата чаша се налива тази течност, която излиза от истината. Та три чаши има, които се пълнят с любовните сокове, със соковете на знанието и на мъдростта и със соковете на истината. И когато се напълнят тези чаши, това се нарича достигане до съвършенство. И тогава човек започва да върши волята Божия, така както Бог изисква. И Писанието казва: „Преди да поискате, ще ви дам." Христос казва: „Имам чаша Аз да пия." Защото ще се опиташ. Това изглежда като страшна работа! За да се напълни тази чаша, ти ще минеш през такива страдания, каквито не си и сънувал. Представете си онова унижение, което Христос преживя. Той дойде и мислеше, че ще преобрази света, че ще Го обичат хората. Той дойде с вяра и после един малък народ като евреите Му казваха: „Ти си един самозванец, какво си дошъл да ни лъжеш, никакъв Спасител не си." Подложиха Го на изпитание да Го подиграват, да Го бият и най-после да Го разпънат. Вие, ако сте на Неговото място, какво ще чувствате! Той, Който разбираше нещата, казва: „Господи, защо си Ме

оставил на подигравка на тези хора?“ И каза после: „Да бъде така, както Ти си определил.“

Вие ще кажете: колко са лоши евреите. Всички съвременни хора са евреи, които разпъваха Христа. Всеки човек, на когото чашата не е пълна с любов, той разпъва Бога. Всеки човек, на когото чашата не е пълна със знание, той разпъва Бога. Всеки човек, на когото чашата не е пълна със сока на истината, той разпъва Бога. Христос каза на онази жена: „Дай Ми вода.“ Ще дойде Господ да иска вода от тебе. Тя каза: „Как Ти, Който си евреин, ще Ти дам аз вода? Виждам, че Ти не познаваш правилата.“ Христос ѝ каза: „Ако ти би знаела кой е Този , Който ти говори, ти би поискала и Той би ти дал жива вода.“

Коя е тази жива вода? Онези, които коментират тези думи, могат да дадат какви ли не коментари за това.

Бях решил да говоря много малко и всякога правя една погрешка, и не съм намерил как да поправя тази погрешка. Погрешката ми не е в това, че много говоря, а в това, че сипвам в чашата, и това, което изсипвам, се излива навън. А да му кажа, че се излива, той ще се докачи. А пък някой, след като му сипя в чашата, той го близне и казва: „Това не е за мене, я ми дай от червеното вино.“ И вдигне и пие. Или казва: Я ми дай малко абсент или ракийца сакъзлия“, по български казано.

Аз днес мислих: ще бъде ли времето ясно или не. Казвах, ако е намусено времето, какво да ви говоря. Ако е светло времето, пак какво да ви говоря. Защото ако е намусено времето, ще ми кажат: „Защо се е намусило?“ Как ще го обясня? А пък това са тайни, не мога да ви разправям з^що е намусено времето. И ако е светло, пак не мога да ви разправя. Вие ще питате: „За кого е светло времето?“ Ако кажа за някого, вие ще се обидите. Ако кажа, че само за вас е светло времето,

то е обида за цялото човечество. Та единственото нещо е, че Слънцето изгрява за всички.

Какво бихте ме попитали сега? Бихте ме попитали следното: Как ще бъде през годината, как ще живея през годината, каква ще бъде годината? Какво мога аз да ви кажа, какво ще бъде? 365 пъти ще си лягате, 3 по 3 е равно на 9. И 6 по 3 е равно на 18 – 180. Та по двеста пъти ще сядате на масата да ядете, после, понеже всякой ден ще говорите най-малко по 100 думи, то за 365 дни по 100 думи на ден колко прави? Толкова пъти трябва да обърнете езика си. И после ще питате това онова, после ще се чешете, ще се обличате, ще ходите на баня и т. н. Това е живота. Та цялата година ще бъде едно робство.

Ако ви кажат през тази година, през тези 365 дни да не лягате, какво ще бъде? Трябва да имате едно легло толкова меко, че като седнете, всяка част да бъде така поставена, да бъде като в рая. Та като седнеш на стола и като легнеш на леглото, да ти е приятно.

Човек, който не обича, който не люби, не може да спи. Най-добрият сън е в любовта. Няма по-добър сън от любовта! Като обичаш, ти заспиваш много добре. Като не обичаш, те пържат. А с любов няма пържене.

Та ви пожелавам две неща: да обичате и да ви обичат. По-хубаво нещо от това няма. После, тази година да ви обичат, значи да ви пълнят чашите. Божествените чаши се пълнят. Това е най-голямото благо, което можете да имате. Тогава животът в Божествения свят, в духовния и на земята се преливат. Преливат се тези три живота. И на земята, и в духовния и в Божествения свят е рай. При Божествените врата се примирява всичко и добива своя смисъл. При Божественото всеки от вас ще бъде гениален певец, ще пее седем октави и като запее човек в този салон на седем октави, салонът ще се разшири и ще събере 50-60 хиляди души. Но ако не се напълнят чашите, вие

певци няма да станете. Под певец аз разбирам следното: новото в света е да бъде човек един отличен певец! Под пеене аз разбирам човек да мисли така, че неговата мисъл да бъде творческа; да чувства така, че неговите чувства да бъдат творчески; и да постъпва така, че неговите постъпки да бъдат творчески. Има в света един ключ, който като се завърти, то цялата земя ще се освети; има един ключ и като се завърти той, по цялата земя всичко ще расте. А пък като се завърти пак този ключ, земята ще стане пустиня и всичкото знание ще изчезне.

Някой път ставате смешни. Аз забелязвам някой човек и нещо ми казва: „Кажи му, кажи му!“ И да му кажа, работите ще станат още по– лоши.

Често питам някого: „Ти можеш ли да ме научиш какво искаш да правиш, можеш ли да научиш и мене?“ Той ме пита: „Ти какъв си?“— Аз съм музикант, но търся да ми предадеш урок, да ми предадеш нещо.“ Ако му кажа: „Ти от музика не разбираш“, той ще вземе това за лошо.

Та отивайте при всички хора да се учите, а не да ги учите.

Вие отивате при Бога и казвате: „Господи, това не стана добре, онова не стана добре“, а не отивате при Бога да се учите. Ти казваш на Господа: „Ти не знаеш ли, Господи, че това не стана добре – трябва да се изправи.“

През тази година ви позволявам да се разсърдите само по веднъж .За всяка една чаша по веднъж ще се разсърдите, позволявам ви. Това аз наричам свещено сърдене. За първата чаша ще се разсърдиш веднъж, за втората чаша – веднъж, и за третата – веднъж. Три пъти да се разсърдите по свещен начин. Знаете ли колко красив става човек, като се разсърди? Светнат очите му, той иска да каже: „Ти знаеш ли аз кой съм! Ти знаеш ли аз какво мога да направя. Аз като кажа една

дума!“ Нямам нищо против това. Но като кажеш и не стане, тогава? Дойде някой и ми казва: „Ние много ви обичаме.“ Какво означава обичта? Онзи, който те обича, ако ти си болен, като идеш при него, ти ще оздравееш; ако си сиромах, като дойде при тебе този, който те обича, то знанието от този ден ще започне да живее в тебе. В тебе ще се събуди желанието за знание.

Като дойде любовта във вас, тя дава подтик. Тогава и най-малките неща се осмислят и всичко ти става приятно. Каквото кажеш, на всичко си доволен.

Сега аз зная нещо положително: че тази сутрин Господ е минал покрай вас и вие сте спали, и след като си е заминал, вие сте станали и сте дошли тук. Защото ако не беше минал, вие не щяхте да дойдете дотук. Като е минал покрай вас, и вие дойдохте тук.

Защото когато Господ не е минал, човек не може да се помръдне. Щом се мръднеш, щом започнеш да крякаш,Господ е дошъл. Аз не съм против това, че крякаш, но ти кажи така: не мога да крякам, ако не беше дошъл Господ. Та ти като мислиш за Господа, Той ще превърне твоето крякане.

Нали има един уред – като погледнеш през него, разхвърляните предмети изглеждат, като че ли са хармонично наредени. Та в любовта в дадения момент, щом помислиш за Господа, всичко има порядък, който съществува вътре в нас.

А пък този безпорядък, той съществува в природата. Оттам се взима всичкият материал, за да се направи всичко. Щом само помислиш за Господа, и всичкият безпорядък, който съществува в тебе започва да се организира.

Та всеки ден мислете за любовта. Мислете за онази любов, която не изключва никого! Вие мислите за любовта, но само за вас, за вашия

дом или само за любовта към вашите близки. Мислете за онази любов, която включва всичко в себе си, тя е Божията Любов.

Не трябва много време да се мисли за това, достатъчно е само една секунда да мислите за нея и тя ще внесе много повече блага, отколкото цялата година да мислите за любовта по особен начин.

Старият как ще покаже любовта си? Старият ще покаже любовта си, като остави мястото си на младия и замине за своето отечество; а пък младият ще покаже любовта си към стария, като остави своето място на стария. Така че младите ще завземат мястото на старите, а пък старите ще завземат мястото на младите и ще се образува една обмяна. Това е самопожертването – да оставиш мястото си на другите.

Когато обичате някого, какво правите? Вие го взимате и го държите в ума си, и му давате най-хубавото място в себе си. Вие го държите в светилището си. Когото обичате, вие си имате особено светилище за него, а пък щом не го харесвате, изваждате го от там навън. Щом го разлюбите, изхвърляте го вън и казвате: тук кракът ви не може да стъпи вече.

Та през тази година внесете онази истинска идея на Любовта в сърцето си; през тази година внесете в ума си онзи истински идеал на Божията Мъдрост в ума си; през тази година внесете онзи истински идеал на Истината във вашата душа. Това ви пожелавам. Само тогава, като си напълните чашите, ще бъдете готови да служите – да работите. Това е, което се казва в Писанието: „Духът ще ви научи.“ И онзи, който е добър певец, като започне да пее, знае как да пее. Той, като види нотите, веднага запява. Та, пожелавам ви, като вземете Божествените ноти, като погледнете малко, след няколко упражнения да запеете на хората и те да кажат: „Това е пеене!“ И да кажат: „Още да заповядате, пак да дойдете.“

Та ви пожелавам: всеки ден да дадете по един концерт и всички да са доволни от концерта на вашето пеене.

И това е живот вечен, да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил, (три пъти).

Моята идея е следната: мен не ме интересуват касичките. Една касичка може да е направена от злато, от сребро или от някой скъпоценен камък, за мен е важно какво съдържа касата. Това, което тя съдържа, трябва да е нещо скъпоценно. Може касата да е направена от просто дърво и да има вътре скъпоценен камък. А пък може да е направена от най-хубавото дърво и да няма вътре скъпоценен камък.

Та ви казвам: Всеки от вас да има по един скъпоценен камък.

Беседа от Учителя, държана на Петровден, 12 юли (събота) 1941 г., Изгрев

1942 г.

МАЙКАТА – НОВОГОДИШНА БЕСЕДА ПО СЛУЧАЙ НАСТЪПВАЩАТА 1942 Г.

Беседа, държана от Учителя на 1 януари 1942 г., четвъртък, (непечатана)

ПЕДАГОГИЧЕСКА ЛЕКЦИЯ

Трябва да се започне от туй, което човек има. Де седи човешкото знание? С някои местности трябва да сме добре запознати, с реките да сме добре за-познати, с изворите да сме добре запознати. Не можем да говорим добре теоре-тически. Според мен теорията трябва да произтича от науката. Първо – наука, после – теория. Теорията, това е дреха на науката. Сега от дрехите изкарвате науките. Аз ограничавам.

Ако вземете човешкото чело, то е място на човешката мисъл. Челото представя изработена човешка мисъл. Ако вземете носа на човека с двете ноз-дри, той представя степента на човешките чувства, представя туй, което човек е опитал. Ако вземете неговия подбрадник от носа надолу, това е човешката воля, придобивките на волята. Това е един капитал, който трябва да се обработи. Да кажем, вие искате да разберете вашия ум. В ума, в човешката мисъл има долини, има и планини, има и равнини. В човешкото сърце също има долини, има и планини, има и равнини. В човешката воля е същото. Казваме често: светъл ум. Умът е проводник на светлината. Той не може да бъде светъл, ако няма светлина. Ако човек не е проводник на светлината, той не може да твори мисълта. Умът е проводник на човешката мисъл. Човешката мисъл има друг източник, отдето произтича. Ние сме свързани с тялото и мислим, че след като напуснем земята, след като изчезне тялото, как човек ще мисли. Ние имаме глава и мислим, че без глава човек не може да мисли. Ние имаме смътно понятие какво нещо е любовта. Представете си, че вие сте в един автомобил, автомоби-лът се движи, а човекът седи в автомобила. Казвате: като излезе човек из авто-мобила, как ли ще се движи? Сега, като седи човек в автомобила, автомобилът се движи, а човекът не се движи, а

като излезе човек на земята из автомобила, тогава той се движи, а автомобилът не се движи. Дотогава, докато човек се занимава с чуждите мисли, той е [в] автомобила; когато човек започне да се занимава със своите мисли, той е извън автомобила, сам той се движи. Докато ти правиш статистика колко милиона килограма изядат хората, ти си в автомо-била. Но когато започнеш сам да правиш своите научни изследвания от храната, как се отразява тя на тебе, тогава ти си извън автомобила. Сега ви казвам: Трябва да излезете из автомобила навън. Защото, ако с автомобила си идете тук, няма да ме разберете.

За пример, някои искат да знаят каква ще бъде бъдещата култура. Вие трябва да я опитате. Ако вие сами не сте културни, как ще я опитате? Един музикант казва: „Да опитам съвременната музикална култура.“ Ако той не е музикален, какво ще разбере от културата? Най-първо, той носи културата в себе си. Той трябва да излезе из своя автомобил и да види тази култура, че е подвижна.

Казвам: Задачата на природата е да ни извади из онова инертно състоя-ние, в което хората се намират. Защото във всичките хора има едно вътрешно недоволство, че малко знания имат. Хората не страдат от малко знание, но от много знание, от много теории за живота, от много теории за възпитание, за Бога, за онзи свят, за този свят – от много теории страдат. Като седнете да ядете, от колко яденета се нуждаете вие? Да кажем, вие имате 40 яденета. В дадения случай вие се нуждаете от 1, 2, от 3 яденета. Едно ядене за ума, едно ядене за сърцето, едно ядене за волята. Повече от това е от лукаваго. Ти като знаеш какво умът ти изисква, какво сърцето ти изисква и какво волята ти изисква, това е достатъчно.

В съвременното възпитание вие говорите за принципи. Най-напредналите същества са принципите; по-долни оттях са законите –

това са втора степен; и на трето място, това са фактите – волята. На ума са принципите, на сърцето са законите, а на волята са фактите. Та, когато говорим за един принцип, той не е нещо мъртво, той е едно живо същество, с което вие идвате в съприкосновение. Като дойдете до закона – и той е живо същество. Сега вие имате мъртви закони, по които те съдят. Съдиите не са оживели в тия закони, те прилагат само закона. Не те създадоха този закон. Самите съдии са закон. Законите, това са методи, с които те оперират върху вас. Защо оперират? За да оправят една ваша погреш-ка. Питам сега: Когато вие победите, как трябва да ви съдят? Трябва да турят един закон на гостилничаря, че повече от 300 грама ядене не се дава на човека. Сто грама – за ума, 100 грама – за сърцето и 100 грама – за волята. Аз бих казал така: Хиляда грама за волята – това е човекът; 100 грама за сърцето му – това са ангелите; и 10 грама за ума му. Колко имате? 1110. Ние в един свят мислим, че хората, които ни заобикалят, са най-умни. Така ние предполагаме. Така пред-полагат и рибите – че по-умни същества от тях няма. Така предполагат и пчелите. Всички същества имат едно понятие, че по-умни същества от тях няма. Сега вие считате мухите за глупави. Но мухите са човешки души, изостанали в своето развитие. Един комар е една човешка душа, изостанала в човешкото развитие, големи амбиции има, а възможности няма. Тя казва: „Дайте ми възможности, и аз ще се проявя така." Къде е погрешката на животните? Понеже те живееха със своите теории в света, не живееха с онова, което е било в тях – да се изпълни волята Божия на земята.

Представете си един съвременен учител, че би имал всичките математи-чески правила, които съществуват, и може много добре да ги разбира. То е за физическия свят. Но как би приложил геометрията в органическия свят? Приро-дата я е приложила. Как ще приложим

геометрията в умствения свят? За пример, в даден случай вие трябва да знаете вас какво знание ви е потребно. Една храна трябва да се приготви, която да е подходяща, да съдържа точно туй, което е нужно. Ако аз по своя вкус, по своите научни теории започна да ви приготов-лявам една каша и започна да ви убеждавам теоретически, че това е хранително, трябва и вашият вкус, и вашият стомах да се съгласят. Защото в дадения случай стомахът е много учен. Вкусът ви е малко съветник, вкусът живее по теории. А стомахът живее по наука. Щом нещо не е научно, той го изхвърля навън. Вкусът може да приеме една храна по теория, но щом дойде тя до стомаха, той казва: „Не може да се приеме тази храна, тя не е добра." Сега мнозина от вас се намират в трудно положение, неразположени сте духом, считате, че вън нещо в природата има погрешка, че ви е натоварила с една съдба. Мислите, че баща ви, че майка ви са причината. Причината седи в това, че храната, която приема-те, не съдържа достатъчно светлина в себе си, скрита активност не съдържа. Или може да не съдържа достатъчно живот. Или тази храна не съдържа доста-тъчно сила в себе си. Защото всяка храна трябва да носи сила в себе си, трябва да носи органическа топлина и трябва да носи сила. Ако тази храна съдържа повече светлина, тогава умът се развива, човек умствено само се развива. Ако храната съдържа по-малко светлина, тогава умът остава неразвит. Ако съдържа по-малко топлина, сърцето остава неразвито. Ако има по-малко сила, волята остава неразвита. Един човек с неразвит ум, с неразвито сърце, с неразвита воля, той е инвалид. Знанието не може да се приложи.

Та, казвам: Вие сега искате да внесете равенство в света, братство. Ако не можете да внесете братството във вашия ум, във вашето сърце, във вашата воля, братство все не може да се внесе. Братство трябва да се образува между ума и сърцето. И семейство, и дом не може да се

създаде, ако няма туй вътрешно украшение. Сегашните бащи представят волята, майката представя сърцето, а децата – ума. Обратното трябва да бъде. Бащата трябва да представя светлината, майката трябва да представя топлината, а децата – силата. Малките деца трябва да носят силата. Вие ще попитате: Защо? Понеже децата са добри проводници. Едно дете не изисква теории, то не изисква да го убеждаваш, да му разказваш някоя теория на Канта или Лапласа. Като му кажеш един факт, това дете разбира. Всяко знание в 5 минути може да провери дали е вярно или не. Ако искате, може да направите един опит. Ако искате да знаете има ли интелигентност на Слънцето или не, може да ви определя един час на деня, когато, като поставите гърба си на слънцето, ще почувствувате има ли интелигентност или не. В този час ако поставите гърба или лицето си на слънцето, веднага ще нахлуят много мисли. Ще кажете: Илюзия е това. На другия ден пак ще си поставите лицето или гърба в същия час и ще имате същото влияние. Ако изберете други часове, няма да дойде никаква мисъл. Ще кажете: „Вярно ли е това?“ Вярно е. Когато човек е жаден, с какво може да утоли жаждата си? С хубава вода. Щом пиеш вода, утоляваш си жаждата. Илюзия ли е това? Не е илюзия. Какво ще внесе водата? Тя ще внесе повече топлина, от която вие се нуждаете. Жаждата, това е топлина, това е желание за живот. Водата в дадения случай, като внесе топ-лина, става добър проводник за живота, за този, съзнателния живот. Във вас някой път има желание да постигнете много. Но всичко туй върви по закони. Тия закони, трябва да ги намерите, те са разумни същества. Вие досега сте изучавали мъртвите закони, написани от хората, ония закони, които хората носят. Писанието казва: „Ще напиша закона в сърцето им.“ Сърцето е нещо разумно. Един жив човек, на когото законът е написан, той ще покаже какво нещо е законът. Досега ние имаме закони без любов, те

са мъртви закони. А отсега нататък има да изучаваме живите закони. Живите закони, това са зако-ните на любовта. Не мислете, че вие ще се освободите от механическите закони. Но вие ще дойдете до ония живи органически закони, които ще ви дадат смисъл в живота.

Представете си, че сега вие се нуждаете някой човек да ви представи какво нещо е червеният цвят. Има един червен цвят на ума, има един червен цвят на сърцето и има един червен цвят на човешката воля. Тия три цвята, съединени в едно, те създават, тъй да кажем, здравето, щастието и блажен-ството на човека. Те, като се съединят в едно, изключват всичките противоречия и човек става здрав. Той е сигурен в това, което мисли, в онова, което чувствува, в онова, което прави, той не прави никакви погрешки. Тъй се казва в Писанието, без да се обясни: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш.“ Възприемете червения цвят на ума, възприемете червения цвят на сърцето, възприемете червения цвят на душата, и вие ще бъдете съвършени. Вие ще кажете: Само червения ли? Сега иде жълтият цвят. Приемете съвършения жълт цвят на ума, приемете съвършения жълт цвят на сърцето, приемете съвършения жълт цвят на човешката воля. Жълтият цвят, който не влиза еднакво в ума, в сърцето и във волята, всякога поражда дисонанси. След това имаме синия цвят, съвърше-ния син цвят на ума, съвършения син цвят на сърцето и на човешката душа. Тогава имате три цвята. Казвате: „Това е теория.“ Всяка теория е като всяка хубава дреха, добре скроена, която се туря на едно красиво тяло и само тогава може да се види формата. Само един здрав човек, един умен човек, един добър човек, един силен човек, като го облечеш, може да представи какво нещо е червеният цвят. Ако човек е гърбав, не може да се види дрехата. Всеки недъг в човека е гърбавина. Не че тази гърбавина е потребна. Някой път гърбавините отвън са потребни. Но големите гърбавини в

художеството не са потребни. Там са нужни малки, микроскопически гърбавини, като точици. Може само една точица гърбавина да турите някъде. По възможност, като учители, да докарате вашите погрешки за в бъдеще да станат като точки. Не съвсем да ги изкарате, но да останат като математически точки. Тогава те са потребни да образуват правите линии, плоскостите, да образуват кубовете или да образуват сферите. Една погрешка е една съвместимост. Представете си, че един човек прави една крива линия, много голяма крива линия. В това има три съображения. Той взема дълъг път. После, по кривата линия се ходи по-лесно, понеже по-малко сили харчи човек. Но когато човек криви, той иска да маскира някои свои грешки. Тогава той обича да лавира. Каква друга българска дума можем да турим вместо „лавира“? В тъмнината кривите линии не се виждат, но в светлината кривите линии се виждат. Кривите линии са образувани в тъмнината, понеже в тъмното като се лута човек, образува тия криви линии. После става навик в нас. Запри-мер, когато някой човек се изгуби в някоя гора, откъдето е тръгнал, той ще направи един кръг и пак ще дойде на същото място. По крива линия върви. Туй състояние показва, че има известна тъмнина, той не е добре ориентиран с вътрешната посока на местността.

Следователно законът е същият. Ако ние започнем една идея, която иска-ме да я приложим в света, ще дойдем там, откъдето сме тръгнали. Тогава нищо не се постига. Една идея, на която не може да се даде права посока, по правата линия, няма постижения. След като се образуват всичките прави линии, тогава около тия прави линии трябва да се образува кривата. Тя е вече на място. Но ако кривата линия се образува без правите линии, тя е неестествена.

Та казвам: Ще вземете правото в света. Право е туй, което е право за тебе и за всичките хора в даден момент. Право е туй, което е право

и на небето, между ангелите, и на земята, между хората. То е пълното право. Добро е туй, което и в Божествения, и в ангелския свят е добро. Не само за нас да е добро, но да е добро както за нас, така и за другите. Туй, което за нас е добро, а за ангелите не е добро, то е сянка. Доброто трябва да е добро в три свята: и в ума, и в сърцето, и в човешката воля. Право е това, което е право в мисълта, право в сърцето и право в човешката воля. Казвам: Тия мерки, трябва да ги имате като вътрешни правила, да знаете кое е право. Когато ви заболи пръстът, че ви причинява болка, кой е виновен? Пръстът ли е виновен или вие сте виновни? Вие казвате: „Този пръст, каква беля ми направи! Колко много ме накара да страдам!" Кой стана причина да страдаш: пръстът или ти, човекът, си причина? Когато кракът страда, човек е причина. Казвате: кракът е виновен, гърдите са виновни, главата, гърбът, а само човекът не е виновен. Единственият виновен, който е подтик за болката, той е човекът. Сега трябва да се постараете да изправите погрешките, да изправите болката на пръста, болките на бъбреците, и да не търсите причините отвън. Вие трябва да им помогнете. Ако не можете да впрегнете вашия ум, вашето сърце и вашата воля, да премахнете болката, вие сте слаб човек. Това може да ви вземе 10 дена, може да ви вземе 20,30,40, месец[и], докато премахнете болката – това нищо не значи. В деня, в който премахнете една болка, вие ще почувствувате, че сте герой, и веднага ще се обновите. Сега един месец имате една болка и казвате: „Тази болест е нелечи-ма." Лекарят, като ви лекува един месец, казва: „Не може да се лекува." И най– после вие останете с убеждението, че тази болест е нелечима, обезсърчавате се. Разчитайте на вашия лекар вътре във вас, разчитайте на вашия Учител вътре във вас, разчитайте на себе си. че може да срещнете вашия Лекар или вашия

Учител. Ако вие не ги слушате, тогава не може да имате никакво постижение. Защото в самовъзпитанието помнете едно: Вие като учители всякога ще пре-дадете на вашите ученици вашите добродетели и вашите недъзи. Туй ще стане без вие да знаете. Добрите качества, които ги имате, и лошите качества, които ги имате, ще ги предадете. Не можеш да предадеш на хората това, което го нямаш. Защо е така? Ако можеш да предадеш своите недъзи и своите добро-детели, ти си силен човек. Една погрешка, след като я поправиш, тя вече не те безпокои. Неутрализираш, не харчиш сила [...][60]. Една добродетел след като насадиш в едно дете, ти от нея печелиш. Туй дете един ден ще ти върне туй благо. То е като един земеделец, който, като сее житото, във време на жетва отива и оженва нивата. Тя казва: „Ти ме прося – туй, което дадох, ожени го и напълни хамбаря." От доброто, което вършите, ще дойде печалба. От погрешки– те, които изправите, ще се освободите от вашите задължения. Една погрешка, ако не се поправи, тя е като пукната стомна. Благото, което е в нея, ще изтече. Всяка погрешка е едно отверстие, в което се губи човешката мисъл – не самата мисъл, но произведението на мисълта се губи, произведението на човешките чувства се губи, произведението на човешката воля се губи. Та казвам: Затова трябва да се поправят, да се затулят всичките дупчици, за да се пести тази енергия. И ако изхарчите тази енергия, вие не знаете как да я внесете, чувствувате се демагнетизиран, казвате: „Не работи умът, не работят чувствата" – фабриката не работи. Вода няма, огън няма – фабриката не работи. За да работи, трябва да има нужните елементи.

Та, в новото възпитание ще започнете с вашите страдания: да възпитате вашите скули, вашия нос, защото, ако не е възпитано

---

[60] Празно място в ръкописа, за 1-2 думи.

сърцето ви, какво можете да направите? Често носът ви сърби, побутнете го, лицето ви сърби. Този сърбеж показва, че лицето и сърцето не е възпитано, няма търпение. Като те сърби нещо, като те гložди, ти да седиш и да му пееш. Сега, тебе те сърби носът, ти се почешеш – губиш. Ако си поставите една задача 5-10 минути да концентрирате ума си, веднага ще почувствувате, че ви сърби носът, гърбът, или ще почнете да се мърдате. Този сърбеж произтича от следния факт: мястото, където ви сърби, показва, че [...][61] капилярните съдове не са добри проводници на светлината, топлината и на енергиите на природата; вследствие на това се образуват тия щипания. Когато са добри проводници, никакво щипане не се образува. То не е болезнено, това състояние, но не е равномерно разпределена тази енергия. Ако внесете светли мисли, хубави чувства и добра воля, веднага този сърбеж изчезва. Образува се приятно настроение. В ума се появява светлина, в сърцето ще получите приятно впечатление, явяват се хубави чувства, после ще се изпра-вите, ще се яви сила във вас, ще помислите, че израствате и ще видите, че може да направите нещо. И ще направите.

Казвам: Сега Бог ви е благословил с най-хубавото, което имате – вашият ум. Бог ви е благословил със сърцето, което имате – то е вашият нос. Бог ви е благословил с вашата душа – то е вашата брада. И така, имате челото, носа и брадата. Като дойдем до волята: не бутайте грубо едната си ръка и другата ръка. Ако искате по някой път да възпитате волята си, ще ви дам един малък метод, най-елементарния метод, Ако искате, може да го направите. Щом сте разтревожени, щом волята ви не работи както трябва, стоплете вода от 37-40 градуса и умийте се само в областта на лицето, само около носа. Вземете една много мекичка кърпа и с нея попийте тази част. Това

[61] Празно място в ръкописа, около 1/2 машинописен ред.

може да го направите 3 пъти на ден: сутрин, обед и вечер. Тъй ще го направите, само като един опит.

Ще имате малък, микроскопически опит. Някой път сърцето не работи – напра-вете опита. Умийте само носа с топла вода. Като умиете челото, гледайте да не капне вода по другата част на лицето. Може да вземете и да намокрите една копринена кърпа и с нея много внимателно ще умиете само носа или само челото, както един художник, когато рисува. В художеството се иска голям майсторлък. Или пък някой път считате, че умът ви не работи – вземете една кърпа и измийте само челото. Какво ще ви кости да направите този опит? Нали всяка сутрин миете лицето си? То е едно правило, казвам сега. Миенето придобива смисъл. Защо се мием? Защо водата не трябва да бъде много студена, с която се мием? Понеже студената вода свива капилярните съдове, става лош проводник на топлината. Водата не трябва да бъде нито много гореща. Умерено топла вода трябва да бъде, че като я туриш на лицето, да усещаш една приятност. Тогава ще се образува едно приятно усещане в ума, в сърцето и душата. Тази вода е хубава, с такава вода всички трябва да се миете.

Смятам, че това е достатъчно.

В съвременната педагогика проверете всички педагогически правила вер-ни ли са, или не. Тези правила, които турят в действието, искам да ги проверите. Теориите и хипотезите трябва да се проверят. Онова, което вие сте придобили, трябва да [го] приложите. Душата се проявява чрез брадата, сърцето – чрез носа, умът – чрез челото. Казвате: „Къде е Божественото?“ Божественото е горе, в най-горната част на главата, на темето. Къде е човешкото? Човешкото е отстрани на главата. Къде е ангелското? – На челото. Адът на човека е при ушите. Всичкото лошо излиза отстрани на главата. Когато главата на човека е широка, той е човек гневлив. Той може да убие човек и пет

пари да не дава. После може да се разкайва, да казва: „Трябваше да се защитя.“ Често виждате деца, [някое] хване една муха, откъсне ѝ главата. Прави научни изследвания. Откъсне главата и я хвърли настрани. Ако туй дете го турите в една стая, на пода на която е пуснат ток, и щом откъсне главата, пуснете тока да потече, да засегне детето, три пъти като откъсне главата на мухите и вие все пущате тока, то ще разбере, че не се късат главите на мухите.

Всичките страдания са токове, които идат от невидимия свят, да поправят погрешките. Със всяко страдание трябва да се поправи нещо. Ти може да стра-даш, за да поправиш една погрешка. Когато сте съвършени, няма да имате страдания. Когато сте несъвършени, ще страдате. Без страдания не може да се поправят погрешките. Някой път учителите пляскат децата. Може да го плеснеш, но най-първо прекарай в ума си, в сърцето си, в душата си мисълта да го плеснеш ли и чак тогава го плесни. Ти не си питал нито ума, нито сърцето, нито душата си и искаш да удряш. Като вървиш в гората, някое клонче може да те блъсне и да ти извади окото. Не е виновно клончето, виновен си ти. По някой път боят не е лошо нещо. Да биеш с ръката, то е намагнетисване, но трябва да знаеш къде да удариш. Като искаш да удариш някое дете, приближете се до детето и с двете си ръце ударете до детето, та то да чуе шума от ударите на ръцете. Аз бих ви казал така да биете децата. Боят, то е крайност при съвременното възпитание. Да кажем, в едно отделение или в един клас малко ученици не стоят мирно – учителят да вземе няколко акорда, да стане развлечение. Понеже в децата се е набрала много енергия, на много места по тялото им, и те търсят път да я изразходят. Тя ги безпокои. Някой път децата ги сърби носът, някой път – челото. Учителят може лесно да научи тия деца да станат добри проводници. Най-първо той трябва да ги обикне и те да го обикнат. Казвате: „Това

са деца.“ Децата познават кой ги обича. Да не усетят, че ти можеш да излъжеш пред тях. Щом те разберат, че ти лъжеш, казват: „Послъгва учителят.“ Те да знаят, че учителят не обича да лъже. Да знаят, че учителят, като направи погрешка, ще я изправи.

Вие, като направите една погрешка, как се извинявате? Да каже: „Деца, аз съм учител, и аз имам по-голям учител, пред него направих една погрешка, поправих я. Моят учител е доволен от мене, той иска да скрие погрешката.“ Те ще кажат: „И нашият учител прави погрешки.“ И в съвременното възпитание ще го считат за една слабост. Първото нещо, като направим сега една погрешка, търсим как да се извиним. Много сме снизходителни пред себе си. Има някои, които се осъждат повече, а други се оправдават повече. Два вида хора има. Няма какво да се оправдаваме, погрешката трябва да се поправи. Нито трябва да се осъж-даме, нито трябва да се извиняваме. Счупила се стомната – новата стомна, която донесеш, да бъде по-хубава от тази, която си счупил. „Ама защо я счупи?“ Безпредметно е да се занимаваме с това. „Счупих я.“ Ако някой те пита: „Защо я счупи?“, кажи: „Да донеса по-хубава, счупената беше вече стара.“ Всеки един от вас, като поправи една погрешка, той ще помогне на себе си и най-малко на десет хиляди хора да поправят погрешката си. Скачени съдове сме ние, хората. За пример някой път вас ви са студени краката. Какво означава това? – Доброто във вас е слабо, не е активно. Щом са студени краката ви, на краката си ще изпратите кръв, ще мислите и с мисълта си ще изпратите кръв на краката си. Мислете 15 минути, и краката ви ще се стоплят. Или пък ръцете ви са студени. Мислете 15,20 минути за ръцете си, и ръцете ви ще се стоплят. Ако ти не можеш да стоплиш със своя ум ръцете и краката, каква сила имаш? Ще каже някой: може с огън да ги стоплиш. Ама ако няма огън, какво ще правиш? С огън е механически процес.

Животните, които нямат огън, как си стоплят краката? Казвате: „Не мога без огън.“ Птиците как се стоплят? Те мислят. С огън е външен процес.

Сега на мене са турили много грозде, това е много за мене, много енергия е. Даже и гроздето, което на вас са турили, е много. И за мене е много, и за вас е много. На някои са турили повече, на някои – по-мапко. Желанието е хубаво. На какво мяза? Някъде иматрапчинки – като мине реката, напълни трапчинките. Като се оттече водата, тази вода в трапчинките остава, не може да изтече.

Казвам: Новото сега трябва да дойде в помощ на стария живот. Понеже имаме богат материал, от който може да се направят много работи. Да кажем, ти искаш да биеш. Стани скулптор! И наместо да биеш хората, да биеш камъните. Да допуснем, че имаш навик да цапаш. За този-онзи говориш лошо. Стани худож-ник и цапай платното! Ще нарисуваш една картина. Някой път художникът лесно рисува. Ти искаш някой път да ги оцапаш, да ги нарисуваш лесно. Това не е художество. Има едно заблуждение. Ако се хвърля тъмна сянка върху един човек, то е заблуждение. Ако се хвърля [черна][62] сянка на лицето на един човек, то е заблуждение. Трябва да намериш естествения цвят, като туриш този цвят, лицето да изглежда естествено. Някой път има сянка по лицето. Когато видите някой лош човек, той е сянка. Виждаме неща, които не са реални.

Вие тук сте избрали трите основни цвята, доста учени хора сте. Ние гово-рихме за трите цвята и вие сте ги взели вече. Питам: Какъв метод да употребим, че да направим заека герой? Заекът герой не може да бъде. Щом искаш да приложиш една идея и те е страх, ти не може да я приложиш. Светлина трябва да има умът, светлина трябва да има сърцето и чувствата. Щом умът, сърцето и душата участвуват,

[62] В ръкописа е написано „червена“.

много неща могат да се приложат. В моята статистика аз съм намерил следното: на сто, 25 има изключения. От 25, 100% имате приход. От другите 25– 1%. А от останалите 50 имате 10 % приход, или 5 %. На (!?)[63] ще разчитате сто на сто. Една погрешка ви е ощетила 1 лев. Ако я изправите, ако я направите на добродетел, тя ще ви принесе 100 лева. Ред поколения са казвали: това е непоправимо, онова е непоправимо. Кое е непоправимо? Умрял човекът. Какво искаме, когато умре този човек? Когато се роди този човек, взехте ли вие участие? По ваша воля ли стана това? Казвате, че не навреме умрял. Той се е родил навреме и е умрял навреме. Ако се е родил навреме, и навреме ще си замине. Допуснете, че виждате един кон, който носи един голям товар, и отдето минава, всичките хора го хвалят, турят му венци, пеят му песни. Като стигне конят до своето местоназначение, какво е постигнал от тези похвали? Той иска само да си похапне, песните са безпредметни. Този кон, като пристиг-не, трябва да му дадем да си почине, да пие хубава вода, да го нахраним, да идем да го помилваме по лицето, по главата, да му кажем: „Много сме благо-дарни за услугата." Това трябва да направим, отколкото да му пеем, да му сви-рим, да го хвалим. По-добре една възприета мисъл в ума, едно хубаво чувство в сърцето, една хубава постъпка във волята – по-хубави неща от тях няма. При-родата, като ни изпраща сутрин светлината, тя ни поздравява ума; на обед, когато стане много топло, тя посещава сърцето ни; и вечерно време посещава душата ни. Лятно време ние се радваме, че слънцето е залязло, че ще стане хладно, ще се поразходим. Искаме от голямата топлина, която слънцето има, да раздадем на всичките хора. Казваме: „Стига топлина, толкова топлина ни стига. Да си починем." Да пазим този порядък: сутрин –

[63] (!?) – Така е отбелязано в ръкописа, вероятно нещо от стенограмата не е разчетено.

умът, на обед – сърцето и вечер – душата. Тогава душата трябва да работи през цялата нощ, и умът, и сърцето да си почиват. Вечерно време трябва да има работа за душата. Който оставя душата без работа, той е изложен на обикновено разположение. Тия работи ги проверете доколко са верни. Това са хипотези и теории.

Учителят ще се учи от децата и децата ще се учат от него. Новото, което децата носят, учителят ще се учи от тях. Новото, което те носят, е за учителя и туй, което учителят носи, е за децата.

Научете се да присаждате тръните и да обработвате плодните дървета.

„Отче наш“

Беседа, държана от Учителя на конференцията на учителите на 1 септември 1942 год., вторник, 6:00 ч. вечерта, Изгрев

1944 г.

НОВОТО В ЖИВОТА

(Небето облачно., вали сняг, времето влажно, тихо и топло. Луната се празни.)

Добрата молитва.

Евангелието от Матея 15 гл. от 1–10 ст. (Чете Темелко Стефанов)
Евангелието от Лука 17 глава от 1–10 ст. (Чете Стефан Белев)
Евангелие от Марка 3 глава от 1–10 ст. (Чете Симо Стефанов)
Евангелие от Иоана 6 глава от 1–10 ст. (Чете Петър Стоянов – кмета)

„Духът Божий“.
Отче наш.

Човешкият живот има смисъл само когато човекът го разбира. Говоря за живота като едно велико благо, чрез което Бог се изявява и всичкото бъдеще на човека зависи от разбрания живот. Един живот, за да се разбере, има известни условия. Да кажем, че в човека има желание да ходи, но ако няма просторно място, накъде да ходи? Да кажем, че светлината пътува. Но за светлината трябва една обширна вселена. Живот без мисъл няма изражение. Мисълта е равна на

светлината. Живот без свобода не може да се изяви. И живот без Любов не може да се осъществи.

Аз искам да ви говоря за някои неща, които са съществени. Има много научни работи, които са научни залъгалки. С каква бързина се движи светлината? – С 300 хиляди километра в секунда. Това число за тебе нищо не значи, понеже не може да схванете тази бързина, след една секунда светлината, която е минала покрай вас, ще бъде далеч 300 000 километра от вас.

И това пространство 300 000 километра е незнайно за тебе. Има и други научни страни. Например човешката мисъл се движи с бързина 3 квадралиона и 600 билиона километра в секунда.

С тази бързина ти на всякъде можеш да бъдеш в материалната вселена. Сега остава да мислиш (какво нещо е да мислиш) какво нещо е квадралион. И хиляди години да мислиш върху това, няма да го схванеш. Това са научни термини, които и учените не знаят добре. Например вие произнасяте думата Любов. Между думата Любов и самата Любов има такова грамадно разстояние, както между Небето и земята. До сега мнозина са ми говорили за Любовта. Например някой казва: сърцето ми гори – сърцето на човека да гори, това не е Любов. Ако е за горене и огънят гори и лампата гори. Едно от качествата на Любовта е, че тя произвежда живот. Но не един живот на страдание. Да страдаш това не е Любов. Казва някой: Ако ме обичаш, ще страдаш. Това е насилие, ти хващаш една кокошка и я заколваш. Казваш: Ако ме обичаш, трябва да умреш – да станеш жертва за мен. Умиране в даден случай, какво значи? – Да умре човек, това значи да отиде в другия свят. Когато слугата излиза от дома на господаря и отива на нивата, той умира; и като се върне – оживява. Слънцето като залезе вечерта, умира и сутринта като изгрее, оживява. Ние мислим, че като умре нещо – изчезва. Не. – В друг свят е влезнало.

Когато първите хора от многото знания станаха много учени, влезнаха в друг свят. И тогава Господ ги облече в дрехи и ги изпрати от дома си. Каза им: Идете да учите. Та първите студенти бяха Адам и Ева, които излезнаха от бащиния си дом и дойдоха в университета на земята да се учат, в кожени дрехи, да са здрави дрехите, да не се късат. В рая те носеха царски дрехи, мантии. А пък в този свят са съвсем други законите. И сега, хората след като излезнаха от рая, започна една борба между тях. От нищо нещо стана. Народиха се 3 мъжки деца. Дойде им на ум да служат на Бога. Казаха, трябва да се прави нещо; да не би да забравим онова учение в рая. Да турим някакъв ред. Единият от синовете беше земеделец. И пренесе най-хубавото от житото, което имаше, пренесе го в жертва на Бога. Но като гореше това жито, димът му не отиваше нагоре към Бога, а пъплеше на земята като мъгла. А другият беше овчар. Той взе и пренесе едно агне на Господа. И димът на това агне възлизаше нагоре. Тогава Каин каза: От земята извадих най-хубавото и го пренесах в жертва и чудна работа, димът пъпли по земята. А ето, брат ми закла агне, а димът му отива нагоре? И той почна да разсъждава научно. Каза: Значи моят материал е малко по-долен от материала на брата ми. И ако аз принеса на Бога в жертва брата си, Господ ще погледне на мене другояче. – И пренесе брата си в жертва. Това по-рано беше теория в неговия ум. Но като пренесе в жертва брата си, Господ му каза: – попита го, къде е брат ти? Каин каза: „Не съм страж на брата си“. Господ каза: Кръвта на брата ти вика от земята. Ти си направил едно престъпление. Ти не попита брата си дали иска да стане жертва. И тогава Каин се обръща към Бога и каза: Хубаво ти ме изпъждаш и всеки, който ме срещне, ще ме претрепе като едно куче. Бог му казва: Ако някой те претрепе, неговите грехове ще бъдат 7

пъти по-големи от твоите. Аз ще туря белег върху тебе, та никой да не те убива.

Та казвам: В света греховете са смъртни, не се изкупуват. Единственото нещо, което изкупува е Любовта! Единственото нещо, което лекува е Любовта! Никакви мерки, никакви пари, никакво жертвоприношение, никакви молитви и никакво разкаяние не са достатъчни. На един човек ти трябва да му възвърнеш онзи живот, който Бог му е дал. Та първото нещо, един морал е – не отнемай на човека, онези блага, които Бог му е дал. Това е първото нещо. Ако искаш да благуваш, не препятствай на човека върху неговото умствено развитие; не препятствай на човека върху неговото духовно развитие и не препятствай на човека върху неговото физическо развитие.

Сега, някои от вас сте дошли тука от далече при нас и казвате: Ние имаме Любов, другояче не бихме дошли тука. Хубаво, вие които дойдохте тука имате Любов, а онези които не дойдоха? Ще ви дам едно сравнение – светлината, която иде от 150 милиона кв. километра от слънцето и тя присъства сега на събранието. Всяко присъствие, което е лишено от Любов, не носи никаква полза; всяка мисъл която е лишена от Любов, няма сила; всяко чувство, което е лишено от Любов няма съдържание в себе си и всяка постъпка, която е лишена от Любов, тя никога не може да се реализира. Любовта в света е великият закон, за да постигнем онова, което сме дошли да извършим на земята.

Трябва да се живее, трябва да се яде, трябва да се работи. Но как? – В яденето има две крайности: когато преяждаш, това е разточителство, това е прегрешение. А когато си недояждаш, постиш, за да спестиш пари за черни дни, то е другото прегрешение. Някои хора постят с тази цел. Не. Ще ядеш и ще благодариш на Бога. Ще

ядеш толкова, колкото ти е дадено и нито един грам няма да вземеш повече. Ако много ядеш ти ще работиш. Понеже на земята в сегашното състояние хората много работят. Имате един съвременен поет, който е написал няколко книги или имате някой философ. Какво е допринесъл поета или философа със своята книга? – Тази храна, която философът доставя е много твърда и мъчносмилаема за хората. Какво ще разбере един прост човек под думата субстанция или под думата есенция? От квантовата теория? Какво ще разбере като му се каже, че сярната киселина или азотната киселина се съединява с друго вещество? Какво е киселина? – Киселината съдържа известни елементи, които са решили да опапат някого. Киселините са Каиновците в света, а пък основите са Авеловците в света, които стават жертва – а пък солите – това са Ситовците. Казва се в Писанието: „Ако солта избезсолнее, с какво ще се осоли?“ Когато Каин уби Авел, тогава дойде Сит. Дойде солта в света.

Обаче трябва да се тури друга една основа. Ако вие не поставите Любовта за основа в живота си, върху какво ще градите? – На камък трябва да се гради. Не на камък се гради земната сграда. А пък животът, който не е съграден от Любовта, носи в себе си най-големите нещастия. А живот, който е съграден върху Любовта носи най-големите блага.

Когато говорим за Любовта, ние подразбираме светлината в човешкия ум. Щом мислиш – Любовта е проникнала в ума ти; щом има топлина в сърцето ти – топли чувства, Любовта е проникнала в сърцето ти; щом си здрав, Любовта е проникнала в тебе. Болестта, болните хора показват безлюбие. Хората, които не мислят /има/ безлюбие, хора, които не чувстват – има безлюбие. Те не могат да очакват нищо в света.

Аз говоря за Любовта като единствена сила, с която човек може да постигне всичко онова, което желае; може да постигне всичко онова, което мисли; и може да постигне всичко онова, което чувствува.

Представете си, че аз съм един беден човек, нямам нито 5 пари в джоба си. Но имам една светла мисъл, едно светло чувство, една светла постъпка. Зная значи, законите на светлината, законите на живота. Да допуснем, че ти имаш проказа или сифилис, които никой не може да излекува. Твоят живот е в моите ръце. Аз имам възможността да те излекувам. Една капка от Любовта струва милиарди. Този елексир, за който се говори, елексира на вечния живот е Любовта. Вземи от онази първична капка на Любовта, която ще капне в твоя ум, сърце и Дух; и когато тя капне, веднага се добива светлина в ума, благородни чувства в сърцето. Когато тя капне в твоята душа образува се онази благородна постъпка, която прави човека силен и всичко може да направи.

Някой казва: Не мога да направя това или онова. Че как се бият сега хората? Как го направиха това? Казват: Хората не могат да изпълнят Христовото Учение! Сега 20–30 милиона хора се бият и всеки един се жертва, напуща баща си и майка си и жена си и къщата си, всичко напуща и се жертвува.

Та казвам: Ние не искаме хората да умират за нас. Досега беше обратният закон – да умират. А пък сега искаме хората да живеят заради нас. Ние не искаме хората да страдат заради нас, а да благуват заради нас. Сега идва някой човек и го карат като вол да работи. Всички имате някой път мисълта, че сте по-учени от другите. Не. Това е едно заблуждение, няма нито един човек по-учен. Според мен един учен човек е, който изпълнява Волята Божия. Който изпълнява закона на Любовта. Който слугува на Любовта. Един човек, който не

слугува на Любовта, той е голям простак. Първокласен простак, по-голям простак не може да бъде от него. И светът страда от тези големи простаци. Казват за някого, той е владика, има корона на главата си! Оставете тази корона. Ако той няма короната на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на добродетелите, тогава какво значение има другото? И ако не носи знамето на Истината в своите ръце, тогава какво значение има неговата дейност? Ръката ти трябва да прави хубави неща: да пише нещо хубаво, да изоре хубаво земята, да ушие нещо хубаво и т.н.

И ако вие погледнете ръката си ще видите, че Бог е положил всички закони на ръката ти. На ръката ти са написани и Любовта, и Мъдростта и Истината. И Библията е написана на ръката ти. Но много ситно е написано на ръката. И сега, това което го наричат врачуване, за да добиеш това знание, трябва да отидеш при някого, за да ти каже твоето бъдеще. Аз да ти кажа: Ако сте лишени от Любовта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от Мъдростта, голямо страдание ви чака и ако сте лишени от Истината, голямо страдание ви чака. Такива страдания, които вие още не сте сънували! Ти казваш: Какво ще правя? Ако сте запознат с Любовта, очаквате най-големи блага които човек не може да си представи и въобрази! Ако сте запознати със знанието и с плодовете на знанието, най-големи блага те очакват; и ако сте запознати с Истината – също. Ето врачуване – знаеш ли какво ще кажеш? Кога един човек се нарича баща и кога един човек се нарича майка? – Бащата трябва да мине през два етапа, за да стане баща, той трябва да се откаже от своя егоизъм. Някой иска да живее само за себе си и казва: Аз не искам да имам главоболие от хората. Бащата трябва да роди един син и една дъщеря и ако не може да роди един син и една дъщеря, той не е баща. И онази майка, която не може да роди един син и една дъщеря, тя не е майка. Един син най-първо

да го родиш в Божествения свят, там ще го намериш горе. После ще слезне при ангелите и после ще слезне на земята. Не мислете за тукашните деца, те са кукли. Един син, който не обича баща си , син ли е? Един баща, който не обича сина си, баща ли е? И майка, която не обича дъщеря си, майка ли е? И една дъщеря, която не обича майка си, дъщеря ли е? – Най-голямото благо на бащата е, синът или дъщеря му да го обичат. И най-голямото благо на дъщерята или сина е, бащата и майката да го обичат.Ако дъщерята я обичат бащата и майката, тогаз и като се задоми, ще бъде добре. Но ако няма благословението на бащата и майка си, всичко е напразно.

Или другояче казано, ако на земята нямаме Божието благословение, благословението на неговия Дух, нищо не можем да постигнем! Ако ние не виждаме Бога в светлината, която ни праща, във въздуха, който дишаме, във водата, която пием, в хляба, който ядем, где е тогава Господ? Като ядеш хляб ще благодариш. Скрит е Господ там и ако ядеш с Любов, ще почувстваш Господа. Ако го ядеш без Любов Господ те наказва. Всъщност ти сам се наказваш.

Та казвам: Казано е в Писанието: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Истината е свързана със свободата. Пътят е свързан с движението. Път без движение няма смисъл. Хората трябва да се движат по път. Истина без свобода няма смисъл. Да обичаш Истината значи умът ти, душата ти, сърцето ти да са свободни.

Сега се заражда между хората спор. Всички спорят и казват: Не ме обичат. Как знаете, че не ви обичат хората? Някои казват, че не го обичат. Ще ви приведа един анекдот Анекдотът е разказ, в който има нещо вярно, но има неща неверни. Върви по един път един богат милионер, върви и един беден човек, който му казва: Господине да не вървиш по този път, той е опасен. Богатият му казва: Това не е твоя работа, аз съм свободен. Аз разбирам тая работа. Бедният му казва:

Казвам ти като човек, по този път не върви! Богатият казва: Да мълчиш, аз зная. И бедният както вървял, по едно време чува рев и вик за помощ. Богатият паднал в един кладенец и вика отвътре. Бедният пита тогава, какво викаш? Богатият казал: Братко, извади ме, голямо нещастие имам! Бедният му казал: Ти знаеш ли кой съм аз? – Не зная. Бедният казал: Аз съм онзи човек, който ти каза, да не вървиш по този път. Аз те познавам, ти си доста голям кожодер, искаш от баща ми известна сума пари. Аз ще те извадя само ако подпишеш, че няма да искаш тези пари. Господ те тури в кладенеца и ще те научи на щедрост. И ако ти си щедър, да прощаваш, аз ще те извадя, но ако не си щедър, ще те оставя в кладенеца. Богатият казал: Колкото искаш ще ти дам. Ще ти дам половината от имането си само ако ме извадиш!

Ще ви приведа друг един пример: Един английски милионер влезнал в едно помещение, гдето били богатствата му, обаче се затворила вратата и той останал вътре в това помещение и умрял от глад. В последният момент на живота си той писал една бележка: „Ако имаше един, който да ми даде хляб, щях да му дам половината от имането си“. Умира и пак дава половината. Ние, съвременните хора даваме половината, давайте цялото, за да оживеете! Нищо повече! Кой ще ни помогне? Как е тази работа? В първото Християнство имаше един много хубав разказ. Ирод искаше да бъде благоугоден на евреите и прие апостол Петър и го затвори и му тури букаи и искаше да го принесе в жертвоприношение като Авел. Но 120 души братя постоянно се молеха за Петър. една вечер идва един при него и му казва: Ставай! Сега не е време за спане. Побутна го по ребрата, каза му облечи се сега. Този Ангел погледна и на Петра му паднаха букаите и веригите! Двамата дойдоха до затворническата врата тя се отвори и Ангелът извел Петра навън и му казва: Утре да не

идваш пак да се показваш на Ирода! Да те няма никъде! Като излезна Апостол Петър мислеше, че е сънувал сън и като усети, че е свободен, зарадва се! Това беше първата опитност на апостол Петър. Но това е силата на Любовта, на 120 души братя.

Ако твоят ум, твоето сърце и твоята душа не работят за тебе, и Ангелът няма да дойде! Та ние, съвременните вярващи, трябва да впрегнем ума си, сърцето си и душата си – да се молим трябва!

Постоянно ме питат, кога ще дойде мира? – Молете се и ще дойде мира. От вас зависи. Ако всички се обърнат с ума си и със сърцето си и с душата си към Бога, мирът ще дойде веднага. А пък сега всички искат да победят. Мъже и жени се бият. Мъжът иска жената да отстъпи; и жената иска мъжът да отстъпи. Мъжът казва: аз съм мъж. Жената казва: аз съм живота, аз съм нивата. Какво струва твоето семе в хамбара, где ще го сееш ти? А мъжът казва: какво струва твоята нива без моето семе.

Но нивата излиза от Адам. Онази нива беше в Адам и излезна от него. А пък Адам и той не е глава. Понеже едно време и той беше някъде и Господ го взе и каза: „Да направим човека по образ и подобие свое.“

А кой беше образът и подобието на Бога? Бог вложи закона на Божествената Любов, на Божествената Мъдрост и на Божествената Истина в човека, да обича човек Любовта отгдето живота иде, да обича знанието и да обича свободата, да не изнасилва никого.

Някой пита: как се служи на Бога? – За да служиш на Бога, не изнасилвай човека, неговата мисъл, остави го свободен в неговата мисъл, в неговите чувства и в неговите постъпки. Ти казваш: Чакай да го просветя. Не сме ний, които просвещаваме хората. Бога е Който просвещава хората чрез нас. И ние всички трябва да бъдем проводници на Неговата Светлина, и Неговата Топлина и на Неговата

Сила. Ще мислим, че всеки човек излезнал от Бога,а пък щом излезнал от Бога, носи Любовта; щом излезнал от Бога носи знанието, съдържанието. Щом излезнал от Бога, той носи свободата. А това знание е потребно за всеки един човек.

Ти като погледнеш този хляб, ако го изядеш с любов, ако си бил неразположен, в тебе ще дойде една отлична мисъл и ще мине неразположението ти. Ще седнеш, ще вземеш перото и ще напишеш един куплет „Парице, парице, всесилна царице, с тебе в рая, а без тебе на края“. Без тебе простия за мотика, а с тебе го турят за владика. Когато човек не изпълнява законите на Любовта главата започва да се деформира в него. Известна част на главата му се деформира. Всеки трябва да знае това. Когато един човек не върви по пътя на Мъдростта, главата му се деформира пак на друго място; и когато човек не изпълнява закона на Истината, главата му се деформира на трето място. Че какво струва главата, която е деформирана в предната част, задната част и горната си част, спитена е горе. Такъв човек прилича на змийска глава, на която горната част е срасната с гръбначният стълб, с гръбначният мозък. И ако търсиш съчувствието на змията, няма да го намериш у нея. Аз съм гледал как змията хваща някоя жаба за крачето. Жабата кряка, но змията спокойно я хваща и поглъща. Жабата при никое друго животно не кряка, но като я хване змията кряка – от Любов кряка или от страх. Но по някой път и змията получава урок. Някой път я хваща таралежа за опашката. Таралежът си свие тялото и си покаже само бодилите. Змията се увива около таралежа, но не може да направи нищо. А таралежът я яде спокойно. Турците казват – каквото правиш, ще го намериш. Преди няколко време дойде една сестра и ми приказва за друга една млада сестра. Тя ми каза така: тя е много устата, много нарлет, упорита, не работи, ленива е, мързелива е и пр. Аз казах: Тя е

артистка! Казах и: Ако една артистка представлява жена ленива, нали ще я представи тъй както трябва. И ако не я представи тъй както трябва, няма да я одобрят. Ако я представи както трябва ще и ръкопляскат. Жена, която не може да бие мъжа си, не е артистка. Мъж, който не може да бие жена си не е артист. На сцената е той. Публиката ще му ръкопляска. Ако не я бие, ще кажат: Той е баба. Пък ако я бие, тогава е герой. Че нивата, ако нея копаеш, какво ще ти даде тя? Биенето е копаене. Само че той копае на гърба на жена си, там е неговата погрешка. Когато мъжът се разсърди на жена си, да вземе мотиката и да отиде на нивата, и да каже: Това го правя заради жена си. И когато жената се разсърди на мъжа си и тя да вземе мотиката да иде на нивата и да копае. И да каже: Това го правя заради мъжа си. После да копае и лозето и жената като се разсърди на мъжа си да вземе да изпере дрехите му, да ги очисти и да ги изглади. Това е новото разбиране на нещата. Това е новият начин, новото разбиране и Бог така постъпва с нас. Бог ни най-малко не прави въпрос за нашите прегрешения. Че си пил много, не прави въпрос. Господ каза: Пий, но вода. Най-хубавата вода пий, спирт не пий, ром, коняк, а пий вода.

Та казвам: Първото нещо е: В новото Учение се изисква взаимно почитание. Ако ти не се научиш да почиташ хората както трябва и те не могат да те почитат. Трябва да ги почиташ, защото Бог живее във всички хора и Той ни изпитва. Ти казваш: Някой човек е много лош. Аз казвам: Той е артист.

„Няма скрито покрито." Мъж, който бие жена си има известни линии на лицето му, по скулите му. И жена, която натупва мъжа си и тя има известни линии на това място. Ако ти биеш жена си, като идеш в другия свят ще ти кажат: Какво си научил? – Научих само да бия жена си. И каква песен си съчинил като я биеш? Биенето значи

като свирене на китара. Дръннеш първият акорд, вторият акорд, третият акорд: трябва да даде един звук. Има песен и в биенето на барабана. Този барабан дава основният тон на целия оркестър. Ти един човек, ако не може да го биеш по закона на Любовта, по закона на Мъдростта и по закона на Истината, това не е бой. Съгласен съм да го биеш. И човек, който е бит по закона на Любовта, придобива живот; човек, който е бит по закона на Мъдростта, придобива знание и човек, който е бит по закона на Истината, придобива сила. За да станеш силен трябва да те бият по закона на Истината. И да се радваш, че са те били. И първите християни се радваха, че са бити. Те се радваха, че са бити по закона на Истината. А пък ние, съвременните хора, не познаваме този закон. Вие ще кажете: Те са елементарни работи. За мен един цигулар, който не знае да свири добре той нищо не знае от музиката. За мен един певец, който не може да пее, не разбира нищо от музиката. Който знае, той показва с пеенето си. Художник, който не може да рисува, не разбира от художеството; и оратор, който не говори, не е оратор.

Разни блага ни е дал Бог. Ти като срещнеш на пътя един човек, ако не го погледнеш така красиво, не си разбрал законите на живата. Някой ми казва: Срещнах една жена, която няма да забравя, един поглед ми даде 20 години се минаха от тогаз и като си спомня за този поглед всичките ми страдания изчезват. Това е изкуство, знание. Не само да се оплакваме, че страдаме, но да се радваме, че страдаме. Господ казва така:

Не считайте мъчнотиите в живота за наказание.Те са бич за вашето спасение.

Не считайте несгодите в живота за наказание, те са подтик за вашето подигане.

Не считайте страданията за наказание. Те са целителен балсам за Неговата повдигаща ръка.

Следвайте повеленията на Моя Дух и слушайте Моите Светли Духове. И вървете по Пътя, по който те ви водят.

Ходете по Пътя, по Който Той ви ръководи. Слушай светлите Духове и ще бъдеш благословен.

Когато ние обичаме някого, ние трябва да му дадем най-хубавата храна, с която ние си храним; когато ние обичаме някого трябва да му дадем най-чистия въздух; когато обичаме някого, трябва да му дадем най-хубавата светлина, най-хубавата лампа! Сега тази лампа тук, показва какви трябва да бъдем ние. Това е най-хубавата лампа в Марчаево. И в Марчаево искаме всички да бъдат светли, както тази лампа. И другите братя да бъдат като тази лампа. И благодарение, че се намери тази лампа. Онези работеха за прекарване на електричеството, но все се намери една лампа тук, която да свети като електричество!

В света най-великото нещо е Любовта! Няма по-велико нещо от това, да възприемем Божията Любов, Божията Мъдрост, Божието Знание. Няма по-велико нещо в света, да възприемем Божията Свобода. Единственото нещо, което трябва да ни радва, е присъствието на Божията Любов вътре в нас. Присъствието на Божията Мъдрост в нас и присъствието на Божията Истина в нас. Присъствието на Новия Живот. Присъствието на Знанието в нас и присъствието на свободата, която ни е дал Бог!

Господ казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Този път е в нас сега, Бог е вътре в нас. Казва Господ: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“ вътре в тебе. Всеки, който познава този Път, тази Истина и този Живот, ще има всичките Божии благословения!

И това е Христовото Учение. Христос казва: „Ако ме любите ще опазите Моя Закон, който ви давам“.

И какво по-хубаво в света да бъдеш чадо Божие! Син Божий! Какво по-хубаво от това да бъдеш дъщеря или дете на Бога! Нищо друго не може да се сравни с това! Ако ти си син Божий, имаш всичко на разположение. Ако си дъщеря Божия имаш всичко на разположение. И за сега и за в бъдеще.

До сега ние сме спали. Аз казвам: Какво ни очаква? – За в бъдеще те очаква Божията Любов. На земята, не на Небето. На земята те очаква. Ти ще опиташ Божията Любов на земята във всичката нейна пълнота. След това ще опиташ всичката Любов в света на Ангелите; и най-после ще опиташ тази Любов в Божествения Свят и тогава ще има една връзка между човешката Любов, Ангелската Любов и Божествената Любов, те са едно и също нещо. Те са пъпка, цвят и плод.

Та, започнете сега с човешката любов. В Отче Наш е казано: „И прости дълговете наши, както ние прощаваме на нашите длъжници“.

Някой път вие не обичате някого. Много естествено е и много мъчно е да обичаш някого, има причини. Но има един закон за обичане. Ще кажеш: „Каквито сме ние, Господ ни обича“. Мислите ли, че вие сте толкова чисти? – Не. Но защо ви обича Бог? – За Любовта и Истината в човека. Бог обича Истината, която се крие и в един грешен човек. И ако Бог към нас е снизходителен и ние да постъпваме така, както Той постъпва. Ще има препятствие, не е лесна работа. Да казваме теоритически – да обичаме. Това е едно нещо. Но самото обичане е голямо изкуство! Онези, които обичат са толкова взискателни. Един човек като усети, че го обичаш, той е много взискателен. Той иска от тебе. Като познае човек, че го обичаш, най-първо е доволен от 5 лева, които му даваш и като усети, че го обичаш,

после не е доволен и от 10 лева, от 15 лева, от 100 лева. И най-после иска да се жертвуват за него. Аз разбирам две неща в жертвата. Аз не мога да се жертвувам за един човек, ако не съм сигурен, че после ще оживея. Христос се пожертвува за хората, но имаше увереност, че после ще оживее в Новия Живот, а не да умреш при жертвата. Ние трябва да се жертвуваме с идеята, че ще влезем в новия живот. И когато някой иска да се жертвува, той трябва да разбира този закон: да умрем за стария живот и да живеем за Новия. Да престанем да живеем в стария живот, но да възприемем и да влезем в Любовта. Да престанем да живеем в стария живот на невежеството и да влезем в знанието. Да престанем да живеем в закона на робството и да влезем в свободата. Ако тези контрасти не съществуват, тогава няма едно правилно разбиране и така се раждат противоречия вътре в нас. Преди няколко време дойде една сестра, която си има един възлюбен. Тя ми каза: Не го обичам. Не мога да го обичам. Едно време го обичах, а сега не.

За мене е ясен този въпрос. Дойде при мен някой и ми казва: Не искам да работя. Давам му 5 лева, той пак казва, не искам да работя. Давам му 30 лева, той пак казва не искам да работя. Давам му 1000 лева и той е готов да работи. Той казва: Аз работя с пари.

Та казвам: Аз не проповядвам едно учение без пари. Ще платиш на човека. Като те обича, ще му платиш богато за Любовта му. Като ти предава едно изкуство, ще му платиш богато. Плащане трябва в света. Казано е в Писанието, в Исая: „Елате и си купете“. Без пари какво ще купиш? – Ще платиш със звонковите монети на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Трябва плащане. Казано е: Даром сте взели, даром давайте.

Божието благо се възнаграждава пак с Божие благо. Има карма и Дихарма. Думата Дихарма има ватански корен, която има връзка с

българската дума Дар. Дихарма е това, което християните наричат: БЛАГОДАТ. Това е Дар. Щедро дава един извор! Но ако ти пиеш от тази вода и не благодариш на Бога, няма да те ползува. Човек да благодари за извора на Бога. През целия път той да разправя за този извор. А пък болният, който пие от тази вода и не благодари на Бога, не се ползува. А пък другият, който благодари оздравява. Ние съвременните хора трябва да благодарим на Бога за най-малкото Божие благо, за най-малкия светъл лъч. Трябва да благодарим за един извор, за едно цвете, за най-малкия добър поглед, с който те е погледнал някой. Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Пътят, чрез Който знанието идва; Истината, чрез която свободата идва; Животът, чрез който Любовта идва. Това е Новото, което Бог изпраща сега в света. И тогава ни нарича Свои Синове и Дъщери ако вървим по пътя на Любовта, по пътя на Мъдростта и по пътя на Истината.

Сега, няма да ви казвам Бог да бъде с вас. Вие сте в Бога. И оставете Бог да действува във вас. Слушайте Бога. Слушайте Го във вашия път. Щом слушаш и направиш нещо, ти си радостен – правилно си постъпил и щом направиш нещо и не се усещаш доволен, то има някакъв малък дефект в постъпката ти – не си постъпил правилно. Когато извършиш Волята Божия добре, всякога си радостен. А когато не я извършиш добре, Бог не те осъжда, но ти казва: „Поправи се, поправи тази погрешка“.

Да допуснем, че отделите от заплатата на вашия слуга половин лев, сто лева му дадеш, но половин лев си отбил. Ти тури лева, тури повече, не отделяй половин лев.

Някой път към някои хора сме много щедри, и им казваме: Много те обичам. Това са празни работи. А на някои хора не искаме да кажем това, въздържаме се, като че не ги обичаме. Прикриваме се.

Аз съм съгласен, че не трябва, но нека този човек да чувства Любовта ти абсолютно безкористно. И след като излезне той, да чувства, че е приел живот, знание и свобода. И да каже: Благодарен съм, че Господ ми даде да срещна този човек.

Този свят сега се нуждае от хора, които да носят Господа по целия свят. Казано е в Писанието: „ Така да просветнат делата ви". Но без Любов, без знание и без свобода не могат да бъдат просветени те. Не могат да просветнат делата ви. Или другояче казано: без Любов, без Мъдрост и без Истина, не могат да просветнат делата ви. И каза се по нататък в същия стих: „... и тогава да прославят Отца Вашего, Който е на Небеса".

И като се върнем при Бога да кажем, както Христос е казал: „Аз изпълних Твоята Воля, прославих Те. И сега прослави Ме и Ти Отче, със Славата, която имах преди създаването на света". Какво значи, Бог е отредил, приготвил е нещо велико за нас. Това, което е приготвил нито на ум, нито на сърцето не е идвало.

Но сега тези работи са далечни. А пък сега на земята в тези усилени времена, само Божията Любов може да ни помогне да носим тежкия товар. И само Божията Мъдрост, и само Божията Истина могат да ни помогнат. И Бог ще бъде на наша страна и ще носим Божието благословение. А няма по-хубаво нещо от това да носиш Божието Благословение! И Ангелите Божии да слизат и да възлизат и да пазят избраните на земята.

Та ние се молим сега Божията Любов да засегне целия свят. И Божията Мъдрост и Божията Истина да засегнат целия свят, за да се прекрати, не да се прекрати, но да дойде новия живот. Сега хората се бият, понеже им липсва Любов, понеже им липсва знание, понеже им липсва свобода. Щом дойде животът, знанието и тази свобода, войната ще престане. Тогава майките ще започнат.

Тази война е война на смъртта и на безлюбието. А пък след войната на безлюбието, ще дойде войната на Любовта. А пък те са майките, които трябва да народят деца – всички тия деца, които избиха сега да ги заместят с нови. Те са, които ще пресъздадат света. Сега светът се нуждае от майки, които да раждат. И деца, които да ходят по Божият Път. Не да убиват, а да носят Божият живот.

Та ние сега трябва да раждаме, не да рушим, а да раждаме.

Казва Господ: „Аз съм Пътят, Истината и Животът. И ако ходите по Моя Път, по Моята Истина и Моя Живот!

Това е Живот вечен да познаят Тебе, Единаго, Истинаго Бога и Христа, Когото си изпратил.“

Любов, Мъдрост, Истина, Живот, знание и свобода. Движение, учение и работа!

Това е сега Новото в живота.

Това е Живот вечен, да познаят Тебе, Единаго, Истинаго Бога и Христа Когото си изпратил. (три пъти)

Сега кажете в себе си: „Господи, ще покажем, ще изразим най-малката Любов, най-малкото знание и най-малката свобода, която иде от тебе!“ Най-малкото не най-голямото. Сега да покажем най-малката Любов, най-малкото знание, най-малката свобода, която излиза от Бога. Те струват повече от всичко друго.

(Всички приятели поздравяват и целуват Ръката на Учителя.)

Сега вън при изворчето (у братя Темелкови) ще направим всички мълчаливите упражнения. Само шестте, без музика.

6.25 ч.с.

II беседа за пролетта, държана от Учителя на 22.III.1944 г., сряда 5:00 ч. с., с. Мърчаево, Софийско[64]*.*

[64] Тук под „II беседа“ вероятно се има предвид утринното слово от 19 март, което е първото сутрешно слово въобще в с. Мърчаево.

НЕРАЗБРАНА И РАЗБРАНА ЛЮБОВ

Добрата молитва.

91 псалм.

Молитвата на Царството.

„В Начало бе Словото“.

Отче наш.

Ще прочета 13 глава от Първото послание към коринтяните.

Сега в света най-разбраното нещо е любовта и най-неразбраното е любовта. Едно нещо има, което е разбрано и неразбрано. То е любовта.Колкото го разбираш, толкова и го не разбираш. Колкото повече го разбираш, толкоз повече го не разбираш. То е обратен процес. Сега защо е така, не е ваша работа. И защо не е така, пак не е ваша работа. Сега може да кажем: Защо е така. То е ясно. Някои неща са разбрани, близки са. Далечните неща не са разбрани. Любовта е наблизо и надалече. Следователно, близката любов е разбрана, далечната любов е неразбрана. Какво има, защо е неразбрана? Защото е далечна. Защо е разбрана? Защото е близка. Свършена работа. Красотата на любовта е, когато е неразбрана. Красотата на любовта е, когато е разбрана. И в двете е еднакво красива. Дръжте две неща в ума си. Не мислете, че разбирате любовта в цялото. То е заблуждение. Казвате, че знаете близката любов. Да се не съмнявате. За далечната любов кажете: Тази работа не е за нас. За далечната любов и да ме питате, нищо не зная. За близката никога не казвайте, че не я знаете. Сега всички знаете близката любов, вашата близка любов. Всеки знае своята близка любов. И всеки не знае своята далечна любов. Те са две понятия. Сега за пример, едно малко камъче може да го дигнете. То е

малката любов. Ако дигнеш 4–5 тона камък, какво ще го правиш. Този 4–5-тонния камък, ако ти дадат 10 години, може да го пренесеш. Ще го разбиеш, ще го разчупиш на малки парчета и ще го пренесеш. Когато човек се старае да разбере цялата любов, той се сразява, пречупва се гръбнака, става неврастеник, неразположен, мърморник, недоволен.

Никога не се старайте да носите голямата любов. Няма нужда да я носиш. Единственото нещо, което иска да го не носите, то е любовта. Ние по някой път искаме да покажем любовта. Туй, което показваме на хората, не е любов. Единственото нещо, което човек не може да носи, то е любовта. Единственото нещо, което не иска да те носи, пак е любовта. Нито иска да я носиш, нито иска тя да те носи. Туй, което носиш, не е любов. Туй, което те носи, не е любов. Ако искате да знаете, щом любовта те носи, ти си слаб. Щом ти носиш любовта, тя е слаба. Любовта те счита едно разумно дете, не иска да те носи, гевезе те счита. Всички сте малко големи гевезета. Някой път представяте, че много страдате. По лицата показвате страдание, артисти сте. Смешна работа, то е актьорство. Какво има да сте недоволни в живота? Баща ви е богат, хубави дрехи, обуща, шапка, стая имате и пак се гевезите, че нещо не ви стига. Какво не ви стига? Не ви стига, че вие искате да носите любовта и искате тя да ви носи. Те са две неща абсолютно невъзможни.

Сега вие ще ми кажете, аз как разбирам любовта. Аз може да ви кажа, аз как разбирам, то е друго. Туй, което аз разбирам, винаги го държа за себе си. Туй, което не разбирам и него държа за себе си. Аз не искам туй, което аз разбирам, да го държите вие. Не искам и туй, което не разбирам и него да държите в ума си. Вие някой път държите в ума си, какво разбира Учителят. То не е ваша работа. Какво не разбирам, и то не е ваша работа. И аз не искам да се занимавам, какво

вие не разбирате. То не е моя работа, то е ваша работа. Не искам да се занимавам, какво вие разбирате. То не е моя работа, то е ваша работа.

С какво трябва да се занимаваме? С онова, което любовта ни говори. Каквото говори в дадения случай, то е единственото, с което трябва да се занимаваме. Когато говори любовта ще слушаш. Тоз говори туй, онзи говори онуй, всичко туй ще оставиш. Туй което говори тя, ще слушаш. Никой не може да говори, както тя говори. Никой в света не е в състояние, нито поет, нито философ да говори, както любовта говори. Тя като ти говори, ще я слушаш. И няма да я сравняваш с никого. Всички други трябва да станат сенки на любовта.Тя да изпъкне и тогава ще я разбираш. Вий по някой път искате да покажете на хората, как ви се е открила любовта. Туй, което любовта ви открива, тя не иска никога вие да го казвате на другите. Ако има нужда, тя ще говори. Любовта няма нужда от преводчици. Единствената сила в света, която не търпи преводчици, тя е любовта. Другите може да искат, тя не иска преводчици. Като дойде, знае всичките езици, може да ти каже и ти да разбереш. Като говори любовта, всички я разбират.

Някой дойде, иска да ме учи, какво нещо е любовта. Тълкуватели на любовта има. Аз не искам да ви тълкувам любовта. Казвам: Когато любовта говори, да я слушате. Няма по-хубаво нещо от това. Какво ще ви говори за слънцето? Какво е слънцето, каква е светлината? Слънцето като ти говори, слушай го, отколкото който и философ да ти говори за слънцето и светлината. Туй, което слънцето ти даде, туй което си видял, туй което си почувствал, то е знанието, което слънцето дава. Другите неща са механични пособия или превозни средства. Искаш да знаеш, как един човек е дошъл от София. Нищо не значи. Този човек може да е дошъл с превозно средство или със своите крака. Кое е най-хубавото превозно средство? – Краката.

Сега вие се сърдите, че някой не ви обича. То е най-смешното нещо в света, да искате някой да ви обича. Няма нещо по-смешно нещо да искаш да те обичат. Питам: Един човек, който в даден случай ти носи вода, няма ли да го обичаш? Един човек, който не иска да ти услужи, въпросът е предрешен. Онзи, който ти услужва, го обичаш, който не ти услужва, не го обичаш. Не зная, каква друга любов може да има. Аз ви давам много прост пример. Карма – това е човешко тълкуване. В любовта няма никаква карма. В любовта няма никаква философия. Ти като идеш при нея, ще се откажеш от всичко, което знаеш. Няма да разправяш за страданията си, за нищо няма да разправяш. Тя не иска да знае тия работи. Любовта не иска никога да и говорят за миналото. Любовта не иска никога да и говорят и за бъдещето. Тя говори само за настоящето. Не иска да тълкувате любовта. Оставете тълкуванията. За вашата любов то е друг въпрос.

Та казвам: Важна е любовта, която ни говори в дадения случай. По някой път хората мислят, че Господ им се разсърдил. Туй, което мислим, че Господ ни се разсърдил на нас, то сме ние. Ние, които се оглеждаме в Негово огледало виждаме се сърдити. Казваме: Господ е сърдит. От туй заблуждение оставете се настрана. Бог никога не се сърди. Той не е Бог на гнева, но Бог на Любовта. Понеже ние се гневим, мислим че и той се гневи. Гневът извън любовта е на място. Но в любовта, той няма място. Няма никаква стая за гнева в любовта. Гневът като дойде в любовта, никакъв прием не му дават, никакво легло не му дават, държа го отвън обикаля около къщата. Като слуга го държат. Тогава се сърди, че няма прием вътре. Сега когато вие се сърдите, обикаляте къщата на любовта. И 10 години да се сърди, ще обикаля. Ако искате да влезете в любовта, ще напуснете гнева, ще влезете вътре.

Да допуснем, че някой човек нямал обхода спрямо вас. Вие мислите така. На физическото поле всичките хора не могат да вземат първото място. Ако влезете в театъра, колко души вземат първите редове? Десетина места има. Или първите ложи колко души може да ги вземат? Малко. Питам: Онези, които вземат първите столове, какво ще спечелят, ще се подмладят ли? Старите, като вземат първите места, подмладяват ли се? Той стар остава и на първото място. Старият като слуша най-хубавата музика, подмладява ли се? Пак остава стар. Младият, като вземе последното място, пак е млад. Като слуша музика на последното място, пак е млад. Кое предпочитате: Да сте на първото място и да сте стар или да сте на последното място и да сте млад? Кое е за предпочитане?

Всичките хора, които са на първите места, търсят неразбраната любов. Които са на последните места, те виждат разбраната любов. Когато сте на последното място, вие разбирате любовта. Когато сте на първото място, вие не я разбирате, нямате любов. Всички царе, владици, попове, светии, те не разбират любовта. Единствените същества, които разбират любовта, те са децата. Казва: „Ако не станете като малки деца, не можете да влезете в Царството Божие“. Аз говоря за любовта, не мислете за първите места. Казвате: Голяма любов има. То са понятия на съвременния свят. Неразбран свят е той. По какво ще познаете, когато любовта говори. Когато ти слушаш любовта, дето минеш всички хора те приемат. Когато проявяваш любовта, хората те разбират. Когато не я проявяваш, мислиш че любовта те е изоставила, ще те изпъдят. И двете са заблуждения. Ти не може да носиш любовта. Любовта никога няма да те остави. Ти като не разбираш, оставяш я, искаш да лъжеш хората, че тя те е оставила. Сега жената иска да каже, мъжът ми ме би, че не искам да живея при него. Какво лошо има в биенето? Като бият цигулката,

свири. Онзи лък като търка цигулката по пула, тя свири. Като стискаме, като съкратяваме струните, даваме различни тонове. Вие говорите за бой, който не е музикален. Той е неразбран бой, неразбрано свирене. В разбраната музика има акорди. В другото искаме само да произведем ефект.

Във вас сега има едно неразбрано недоволство. Недоволството произтича, когато мислиш, че двама души те обичат. И двамата ще бъдат недоволни от вас. Затуй смешно е да кажеш, че двама ви обичат. В дадения случай в света само един може да те обича. Щом двама те обичат, скандал има вече. Казвам: Всичкото недоразумение между хората произтича от едно вътрешно неразбиране на онази любов, с която Бог иска да научи хората на земята да живеят. Допуснете сега, че аз обикна една риба. Човек може да обикне рибата, защото в света има /жени/, които са от рибното царство. Всякога тази жена от рибите, като се разсърди, иска да се хвърли във водата да се удави. Тя е риба, не иска да живее при него. Тя се е оженила за един мъж, който не е риба. Той иска тя да излезе из водата. Той е рак. Тя се чуди, как е възможно ракът да излезе из водата навън. Ракът се чуди, как е възможно рибата постоянно да живее във водата. Не се разбират. Мъжът е рак, жената е риба – не се разбират. В какво не се разбират? Мъжът по някой път иска да излезе на сушата. Казва си, как така, аз го правя, тя да не може да го направи. Рибата иска ракът да влезе във водата и там постоянно да живее. – Невъзможно е, не съм свикнал. Казва: Ти съвсем опак човек си. Кой е на правата страна? Аз виждам на правата страна е, който излиза из водата навън. Рибата разбра близката любов. Ракът, който излиза из водата навън, иска да разбере неразбраната любов. Ракът накриво ходи, защото иска да разбере неразбраната любов. Затуй се е изкривил, че търси един предмет, който никой не е проучил. Иска да разбере далечната любов. Много

голяма философия има, цели съчинения са писали раците върху неразбраната любов.

Именно апостол Павел засяга според тогавашното съзнание на първите християни да изясни любовта, засяга някои основни черти, качества на любовта, които може да се приложат. Някои мислят, че говорят езици, че имат много знание. Той казва: Всички тия неща са преходни. Той казва: „Езици ли са, ще престанат, знание ли е, ще изчезне. Сега отчасти знаем“.

Единственото нещо, което ще остане за бъдеще, то е любовта – когато ни говори, да я слушаме. После трябва да бъдеш търпелив. Като говори любовта, трябва да имаш търпение да я чакаш. Любовта сама ще дойде да ти говори. Ти ще схванеш, че днес ще дойде. Тя може да дойде днес, утре, други ден, може и след година да дойде. Ти ще окрякаш орталъка. Като ти каже след една година и като мине година, да ти се струва като че един час. Да се не продължава времето. Любовта винаги съкратява времето. Неразбраната любов удължава времето. Туй, което във вас удължава времето, е неразбраната любов. Туй съкратява времето то е разбраната любов.

Сега ще се яви въпросът: Защо ние да го не разбираме? Защото искаш да носиш любовта. Защо аз не разбирам? Защото искаш любовта да те носи. То са две неща в света невъзможни. Защото ако любовта те носи, ти си слаб; ако ти носиш любовта, тя е слаба. Всесилното в света, безсмъртното в света то е любовта. Щом любовта те носи, ти си смъртен човек. Щом любовта те носи ти си неспособен човек за култура. Щом ходиш с любов и я слушаш, всичко добре разбираш. Тогава може да имаш едно знание, което тя ще ти го даде. Щом помислиш, дали някой друг я разбира, както ти я разбираш, туй, което имаш, ще го изгубиш. Тя не обича да поставяш контрасти. Тя знае всичко, на които говори я разбират. Ти трябва да мислиш като ти

говори и ти я разбираш. Щом ти говори и ти мислиш, че не я разбираш, вие сте в противоречие. Казвам: За сегашния социален строй причината е, че те искат любовта да ги носи и те да носят любовта. Мислим една майка като носи детето, може да има любов. Аз може да приведа друг пример: Онзи разбойник, който взел пари и ги носи в себе си и майката, която носи детето, каква е разликата? Майката е разбойник, задигнала кесията, задигнала детето. Това, дете принадлежи някому другиму, тя го е откраднала. Крадено е туй дете. Некрадените неща трябва да ходят. Щом носиш нещо, ти си го крал. Некрадените неща трябва да вървят. Казвате: Бамбашка работа. За да имате ясна представа, говорим за съществените неща. Туй, което върви с тебе и туй, което не носиш и те слуша, то е реалното. И другите неща са хубави. Не че е лошо разбойникът да носи златото. И детето може да носиш. Туй, което носиш не е злато. Туй дете, което носиш, не е дете, съвсем друго е. Носиш една дреха, за нея е безразлично дали я носиш. Тебе ти е приятно да носиш дрехата, но дали на дрехата е приятно.

Любовта никога не отпада. Другите дарби,пророчества ли са, ще се прекратят, езици ли са, ще престанат, знание ли е , ще изчезне. Но когато „съвършеното“, т.е. когато дойде любовта, „това, което е отчасти ще се прекрати“. Казва: „Откак станах мъж, откак разбрах близката любов, която ми се откри, напуснах, което е детинско. Защото сега видим мрачкаво, както през огледало. А тогава ще гледаме лице с лице“.

Ние искаме някой човек да ни покаже образец за любовта. Не търсете образец. Любовта чрез всичките хора се проявява. Единственото нещо, което не търси преводчици и други да я представляват, то е любовта. Тя е единственото нещо в света, което всички разбират и която всички разбира. Между любовта и човешката

душа няма никакъв спор. Тя е всякога разбрана. Ако има нещо, което не разбира, то е посторонно. Казвам: Единственото, което ви разбира, то е любовта. Единственото, което вие разбирате, то е любовта. Единственото, което не разбирате, то е любовта. Единственото, което не ви разбира, е пак любовта. И любовта не ви разбира. Когато вие искате да я носите, не ви разбира тогава. Ще бъде смешно. Ако вземеш земята на ръцете си, къде ще я носиш? Или ако вие поканите слънцето на гости на земята, в коя стая ще го поместите? Искаш да поканиш на гости това слънце. Невъзможно е. Ще оставиш да е далече. Туй, което вземеш от него, малката светлина е разбрано. При голямото слънце ще идеш при него наблизо. Ако речеш то да дойде при тебе, ти искаш неразбраното в света.

Сега ще кажете, защо сме били толкоз невежи в света. Радвайте се, че си бил невежа. Ако ти знаеш в света, знаеш, какво ще бъде? То ще бъде най-голямото нещастие, което може да те сполети: да знаеш всичко. Адът е образуван от идеята, че всичко знаем. Раят е образуван, че малко знаем. Значи раят е място, дето малко знаят: Адът е място, дето много знаят. Като дойде някой казва: Какво аз зная, колко ми е патила главата? Когато всичко знаете и страдате, то е ад. Защо страдам? Защото много знаеш. Турците казват: „Чок билям, чок чекер." Аз не ви говоря това, което знаете, да го изхвърлите. Не да приемете новото и старото да го изхвърлите, да облечете новите дрехи. Новото само на Великден ще го облечете, всеки ден няма да го обичате, ще го пазите. Когато се намерите в голямо противоречие ще облечете новите дрехи. Като дойде страданието, ще облечете новите дрехи. Обикновените дрехи ще носите.

„Бог толкоз възлюби света, щото изпрати любовта си да научи хората, как да живеят" в света. Думите „изпрати сина си", значи изпрати любовта си да ни научи на любовта, която не може да я

носиш, нито да ни носи. Любовта, която ще ни научи да живеем тъй, както Бог изисква.

Вчерашният разговор как го нарекохме? Прокурорско дело. Развиваха се какви ли не противоречия. Няма разрешения. Тъй както живеем в света, нищо не може да ни примири. Аз гледам, има ежби между вас. Някой се обидил. Една сестра мисли тъй, друга мисли инак. Едната казва: „Аз я доведох при Учителя /не ме познава/“. Другата казва: „Аз я посветих“. Довела я при мене. Аз не се нуждая от такива яйца, кой колко носил. То не е любов. Тя е слугинята на любовта. Те са слугините, които лъжат. Няма по-хубаво нещо в света от любовта. Тя като говори, всичко имаш. Няма по-голямо страдание, когато престане да ти говори. Когато не ти говори, това са наши разбирания. Щом я разбираш тя отваря всичките врати. Когато не я разбираш, затваря всичките врати изведнъж. И това е много естествено. Значи в малкото, което разбираш всичките врати са отворени. Голямото, щом е неразбрано, вратите са затворени. При врати, които са затворени не отиваш да хлопаш. Дето вратите са отворени, има любов. Дето вратите са затворени няма любов. Всяка затворена врата говори за неразбрана любов. Всяка отворена врата говори за разбраната любов. Не ходи при затворена врата. Казва: Сърдцето е затворено. В света искаме да бъдем учени, в света искаме да бъдем богати, в света искаме да бъдем силни. Те са затворени врати. Тези неща са облекло. Те нямат нищо общо с любовта. Когато някой мисли, че като има знание, ще го обичат, той е само един слуга на любовта. Ни най-малко знанието няма да те заведе при любовта. Любовта от знанието не се нуждае. Знанието е превозно средство. Любовта сама ще ви посети, ще ви говори. Вие трябва да я слушате. Няма да искате да се качите на нейната колесница да ви развожда. Такива работи да няма. Може да ви проповядват колесници, има

много колесници, но любовта никакви колесници няма. Единственото нещо, което няма превозно средство е любовта. Единственото нещо, което няма преводчици то е любовта. Сега защо е тъй и аз не зная. Знание значи не го живея. Аз за пример не може да ви кажа, как цялото човечество страда, не може да го схвана. Един човек когато счукват в една чутура, не зная, не го чувствам. Аз предполагам. Да имам неговото знание е невъзможно. Аз като вляза в чутурата, ще зная. И аз не може да предам моето знание. Аз не може да предам моята любов. Нито пък вие може да предадете вашата любов. То е ваше специфично разбиране. В дадения случай, когато любовта е между нас, ние може да се разбираме. Щом тя си замине, кое остава на своето място.

Сега не искайте да ми разбират хората. Когато любовта дойде, значи ще ви разберат. Когато любовта си иде, ще бъдете неразбрани. Понякога е хубаво любовта свободна да си замине. Иде си, да се радвате: Дойде, пак да се радвате. И заминаването на любовта да ни причинява радост. Идването на любовта да ни причинява радост. Тя е единствената, която, като идва причинява радост и като заминава, причинява радост. Сега не мислете, че радостта не е еднаква. Радостта, като замине любовта е еднакво силна, както, когато дойде любовта. Когато дойде любовта при вас, вие ще бъдете майка, натоварена с вашето дете. Когато любовта замине, детето ще бъде в училище, ще бъде израснало, ще ви говори. За туй любовта е, която примирява всичките противоречия в света.

Казваме: Когато умрем. Когато престанем да носим любовта. Едно дете, докато ти го носиш е невежа. В момента, когато оставиш туй дете да ходи, то разбира. То ходи далеч от майка си. Като се отдалечават децата се просвещават. Когато майката го държи за ръцете, то не разбира майка си. Казвам: Ако любовта би ви държала

на ръце, вие никога не бихте се просветили. Вие щяхте да бъдете малки деца. Понеже сега всички други са ви носили, са ви говорили за любовта, сега ще влезете в света, дето самата любов ще ви говори. Представете си, че сте били в един свят дето са ви представили, какво нещо е слънцето. Мислите ли, че всичките свещи могат да представят слънцето. Когато видиш слънцето, какво е всъщност, ще кажеш тогава: Сега разбрах какво е реалността в света. Свещите са на място, но те никога не може да заместят слънцето. Вашата любов никога не може да замести слънцето на любовта.

„Отчасти знаем и отчасти сме приели." В Него всички живеят и се движат. Бог ни е дал свобода да живеем в Него. За нищо Той не ни се сърди. Сами се наказваме и считаме, че туй е наказание от Бога. Бие мъжът жената. Жената казва: Господ позволи да ме бие. Любиш, обичаш го, пак казвате: Господ така направи. Трябва ли постоянно да обичаш хората. Представете си, че имам да посетя хиляда души хора. Започвам с първия. Имам по пет минути при всеки едного да седя. Той има ли право да ме задържа да седя десет минути при него. Да се радва на петте минути, които мога да му дам. С какво съм аз задължен. Любовта какво ми е длъжна да остане десет минути? Тя определила пет минути. Аз трябва да чакам, като обиколи хиляда души, пак ще се върне при мене. Какво говоря на другите хора, то не е твоя работа. Какво говори на тебе, с туй занимавай. Какво е говорила на другите хора, то е тяхна работа. Ако един ден се помъчи да каже, какво любовта е говорила, има право. Може да ти предаде толкоз колкото любовта е говорила. Не казвам, че не може да предадеш. Туй знание, което всеки може да предаде за любовта е частично.

Казва: Аз го разбрах. От части знаем. Когато дойде любовта, ще знаем, ще се разкрие. Ще кажете: Сега ми се отвориха очите, сега ми се отвори сърдцето, разбирам, какво нещо е любовта. Туй, в което

човек трябва да възкръсне. Щом възкръснеш, трябва да престанеш да бъдеш смъртен.

„Сега остават тия трите: Надежда, Вяра и Любов." Аз считам надеждата свързана с физическия свят. Вярата е свързана със света на знанието, с духовния свят, а любовта – с Божествения свят. Надеждата е приемната стая, приятно ще ядеш. Вярата е класната стая, дето трябва да учиш нещо. Любовта е свободата. Ще дойдеш да се разхождаш, екскурзия ще правиш навсякъде. Ще ходиш, дето искаш и колкото искаш. Може да посещаваш слънцето, месечината, звездите. Като ти дотегне, пак може да се върнеш в класната стая. Щом ти дотегне там, ще се върнеш в обядната стая. Надявайте се, живейте във физическия свят. Вярвайте, живейте в духовния свят. Любете, живейте в света на любовта, в Божествения свят. Живейте тъй, както разбирате. Като казвам живейте, както разбирате, то е любовта. Живейте както са ви учили. Живейте тъй, както ви обичат дрехите. Нали правите гримировки. Ще седиш, ще ти четат, ще ти облекат дрехите, булките как ги обличат. Колко седмици булките носят дрехите си? После носят булски байрак и този байрак на четири парчета го късат и парчетата хвърлят в четирите посоки на света. Аз тълкувам туй: Булката има право да живее на запад, на изток, на север, на юг. Казвам: Това е законът на любовта, имаш право на всякъде да живееш.

Като заговорихме за любовта, как се разпръснаха облаците. Ако не бях ви говорил за любовта, щеше да бъде облачно, слънцето се показа.

Да се радваме, че има едно нещо, на което може да разчитаме. Да се радваме, че има нещо, което ни прави невежи и знаещи, прави ни слаби и силни, прави ни доволни и недоволни. Контрасти. Недоволството е карма. Любов като дойде, всичките тия ги примирява, всичките противоречия моментално ги примирява. Като

се отдалечи, противоречията идат. Знайте, когато противоречията идат, любовта си е заминала; Когато противоречията си отиват, любовта е дошла. Не мислете, че сте в Царството Божие. Като влезе в ада един светия може да го превърне на рай. Христос като влезе в ада обърна го на рай. Проповядва на тия хора и всички тръгнаха подире му, изведе ги. Любовта влезе и всичките дяволи забравиха противоречията. Стражарите, които пазеха тия души, като видяха любовта, оръжието им падна, забравиха. Като излезе Христос казаха: Колко будали сме били, отидоха тия нашите хора, които ги държахме. Любовта като дойде при вас, вие казвате: Ние изгубихме. Като дойде, много знаете; Като замине, казвате: Колко будали сме били. Вие се радвайте, че сте будали. Будала значи Буда, значи Христос. Алах значи Божи Христос.

Може ли да накладем огън?

IV беседа[65], държана от Учителя на 22 юни 1944 г., четвъртък, на връх Острец на Витоша

---

[65] Четвърта подред беседа, тъй като III-тата е Утринно слово от 16.04.1944 г. 22 юни е един от четирите главни празника, а именно – денят на лятното слънцестоене.

ТОЙ ИДЕ!

Добрата молитва.

Ще ви прочета 13 глава от I Послание към Коринтяните.

„Духът Божи“.

Да ви прочета само едно изречение: „Неизмеримата Божия Любов, Мъдрост и Истина са плът на Божия Дух.“

Ще ви прочета част от беседата „Гласът на душата“ от томчето „Вечното благо“ на страница 121 от „В света съществуват 3 закона, към които се стремят всички хора, съзнателно и несъзнателно...“

(Учителят прочита до края страницата и продължава да чете 122 страница до хармонията както и хармоничните движения са неизменни.)

В тази хармония всичко е на място. То е здравословно състояние. Когато човек е доволен от живота, той е в реалното. Какво ти не достига. Ти си дете, искаш да бъдеш стар. То е заблуждение. Стар си, искаш да бъдеш млад, то е друго заблуждение. Млад си, искаш да бъдеш красив. То е друго заблуждение. Животът, любовта носи всички в себе си. Искаш да бъдеш красив, то е външно заблуждение. Искаш да бъдеш повече от хората, да кажеш: Като мене няма друг. Тогава ще дойдат двама души, да се състезават за своята красота. Ето противоречието. Вярно е, че като тебе няма, в света съществуват само по един екземпляр. Карамфилът е цвете. Казват, че има 20 вида. Няма видове, един е карамфилът. Това е заблуждение, че има много видове карамфил. Розата е една, няма много видове рози, една роза има. Това

са наши заблуждения, това са сенки на живота. Някой път мислиш, че много знаеш. То е заблуждение. Някой път мислиш, че нищо не знаеш, то е друго заблуждение. Че всичко знаеш – всичко знае само Бог. Че нищо не знаеш – то си ти човекът. Че нищо не знаеш, какво подразбира. Радвай се, че не знаеш нищо. Ако знаеш какво нещо е болестта, какво се ползуваш? Ако знаеш какво нещо е сиромашията, какво се ползуваш? Ако знаеш какво нещо е смъртта, какво се ползуваш? Ако знаеш какво е гневът, съмнението, алчността, какво ви ползуват? – Те са нереални работи. Някой казва: Много зная, много съм страдал. Какво има в страданието, кажете ми сега. Кой е израснал от страдание, кажете ми сега. Казвате, че страданията учат човека. Кой е станал богат от страдание? Кой е станал учен от мъчението? Тъй писали, че от доброто произлиза злото. Като не разбираме доброто, то се превръща на зло. Като не разбираме злото, то се превръща на добро. Сега ще кажете, защо става така? – Не го зная, така е сега. Един плод, като седи дълго време, изгнива. Един плод като го откъснеш от дървото и така седи дълго, той изгнива. Докато е на дървото, не изгнива. Ние го държим откъснат дълго време и той се разваля. Затова нямаш право да държиш един плод откъснат. Щом го откъснеш, ще го вземеш в себе си и ще му дадеш най-почтеното място. И тогава всички съвременни хора страдат, когато откъснат една Божествена Мисъл или едно Божествено Чувство от дървото на живота. Че не го ядат и то се разваля в тях. И там причинява най-големите страдания, нищо повече. Казвам ви: Никога не късайте плода преди да сте огладнели. Този плод като го откъснете, ще го изядете. От него нито трошица не трябва да падне. С костилката, с всичко ще го изядете. Не се позволява да счупиш костилката. Всичко ще изядеш.

Някой път казвате: Какво е „Новото Учение“? – Новото Учение седи на това, да знаеш как да снемеш раницата, която си турил на гърба си. Дойде някой и ти казва, че ти си сиромах. Не се лъжете, когато ти казват, че си сиромах, или че не си даровит човек. Казвате: Тя е кокошка. Не е умна тази кокошка. Или казвате: Това е овца, това е дърво. Заблуждават ви вас. Дърветата са много умни. Дърветата знаят това което хората не знаят. Кокошките знаят това, което хората не знаят. Тепърва учат учените хора и сега учат как кокошките носят яйцата си и от какво вещество са направени. Кокошките са знаели, още преди време как да образуват яйцата си, черупките им. Преди да се яви човекът, те бяха учени кокошки. Сега във вашият ум разглеждате, какво може да направи кокошката. Вие разглеждате туй, което не е кокошка. Кокошката е много скромна къщица, в която живее много разумно същество. Ти казваш: Кокошка. Малка колибка е тя. В тази колибка живее много разумно същество. Ти виждаш, че човекът живее в много хубава къща, палат, но палатът не е човека. В много палати живеят глупави хора. Кой е глупав човек? – Който уповава на своята къща. Кокошките са по-умни, понеже не разчитат на къщата. Човек трябва да разчита на себе си. Хубаво аз ще ви попитам, къде са вашите баби, които разчитаха на своите къщи. Дядовците ви къде са. Няма ги. Къде изчезнаха. Казвате: На оня свят отидоха. Ами със своята къща на оня не е отишъл, къщата е останала тук, тях никога не сте ги виждали. Може ли да опишете какво беше дядо ви? Не може. Дядо ви най-първо е бил едно малко детенце, което тежало 3–4 кг. като дошъл тук. Преди да е дошъл у баба ви, той даже не е тежал нито един грам. Една милионна част от грам или по-малко е тежал. Казвам ви, че дядо ви е тежал една стомилионна част от грама. Това беше дядо ви. Кажете ми сега: Може ли да имате понятие,

дядо ви който е тежал една стомилионна част като материална частица?

Казваме: Единственото реално в света, това е Любовта. Когато ти чувстваш един малък подтик на живота: това е Любовта. Какво ти липсва тебе? Ядеш един плод, усещаш сладчината. Тази сладчина е Любовта на плода. Ако разбираш сладчината, това е животът. Ние казваме: Тази сладчина я имаме, но трябват ни дрехи, шапка, обуща, това ни трябва, онова ни трябва. Развалим сладчината. Никакви обуща, никаква шапка не ни трябва, това са празни работи. Те са заблуждение. Шапките в света са много малки. Като се ражда човек е малък, а шапката е хиляди пъти по-малка. Човек като иде на света има всичките такъми. Не търсете шапките. Едно време, хората, които ходеха гологлави считаха за луди. Едно време считаха хората, които ходеха боси, за смахнати. Видят те, ходиш бос, мислят, че си загазил. Сега виждаме, времето научи хората да ходят гологлави, боси. Изгубил си шапката, няма от къде да купи и ходи гологлав. Като няма шапка, откъде ще купиш хубава шапка. Скъсали се обущата, от къде ще купиш хубави обуща. Един евреин ми разправяше. Един евреин ми разправяше, че продал един стар костюм, малко скъсан за 12 000 лева. Друг един си купил един костюм за 38 000 лева. Кой от вас може да си купи един костюм? Ако вие разбирахте Божия Закон, ако имахте такава Любов към Бога, детинска – животът ви щеше да бъде друг. Вие разбирате Любовта, която носи противоречие. Обикне ви един ваш приятел и вие мислите, дали само вас обича или и другите обича. Много естествено, ако вашият приятел е мъж или жена, най-първо той обичаше майка си, после баща си, после братята си, сестрите си, чичовците си. Ти си последният дошъл от някъде и мислиш дали само тебе обича. Преди тебе обичаше крушите, ябълките. Казваш само мене ли обичаш. Не само тебе, това е

неразбиране на Любовта. Ти се радвай, че този човек обича баща си. Защото ако обича баща си, ще обича и тебе. Като обича майка си ще обича и тебе. Като обича брата си ще обича и тебе. Ти не считай, че ти си първият човек, когото той обича. Ти не считай, че като срещнеш някого, че го обичаш и че за пръв път го обичаш. То е заблуждение. От там произтичат противоречия.

Единственият, Пръв, Който ни е обикнал, то е Бог.И първият, Когото ти обичаш, то е Бог. Ако ти не обичаш Бога и ако първо Бог не те е обикнал, и ако ти не си го обикнал: Няма никакво знание, няма никаква светлина, няма никаква свобода. Единственият живот, единствената Светлина, единствената Свобода произтичат от Любовта, която Бог е имал към тебе. Единственото приемане на Любовта, светлината и свободата, е когато ти си обикнал Бога. Сегашните времена казвате: Аз много пострадах от живота.

Има една песен „иде, иде" пейте я. Всичкото дойде от „иде". Някои казват да не се пее тази песен „иде". Понеже, този който иде, в света, погна онези, които не изпълниха този закон. Хукнаха да бягат, повлякоха и нас. И ние бягаме. От Любовта, която иде всички бягат, и ние бягаме. Казвам: Понеже той иде, сега всички трябва да Го посрещнем. Вие не сте Го видели как иде. Вие видяхте само онези, които дигат прах, те дойдоха, хвърлиха бомби и каквото задигнаха, задигнаха. И каквото разрушиха, разрушиха и заминаха.

Онзи, който иде в света, носи Любовта, носи Живота. Онзи, Който иде в света, носи светлината, знание, Онзи, Който иде в света, носи свободата за всичките хора. Всичките да бъдат свободни в него. Не само хората, но всички да бъдат свободни.

Та казвам: Ние всичките се намираме в следното противоречие: „Един добър, разумен човек усетил, че апаш бърка в джоба му. Той не се възмутил, но спокойно му хванал ръката, усмихнал се и казал:

Слушай, приятелю, остави аз да бръкна в джоба си, ще ти дам повече, отколкото ти може да вземеш с твоята ръка“. Не бъркайте в чуждите джобове. Не късайте плодове от чуждите градини. Някои деца късат плодове от дърветата, и като видят, че още не са зрели, хвърлят ги на земята. Други късат зрели плодове, турят ги в джобовете си и отминават спокойно. Те не знаят, че всяка кражба, всяка лъжа носи своите последствия даже в далечното бъдеще. Ще дойде ден, когато нещастията ще се сипят върху тях. Те са резултат на кражби, лъжи и престъпления в далечното минало!

Или казано: Всеки плод, изяден без любов, всяка шапка турена на главата без любов, всяка обувка турена на крака без любов, всяко палто турено на гърба без любов, носи нещастие. Всяка шапка турена на главата с любов, всяко палто турена на гърба с любов, всяка обувка, всяка ябълка, изядена с Любов, всеки срещнат човек с любов носи щастие. Тъй седи сега законът.

Та казвам: Ние хората сега сме призвани. Който иде в света, който всякога идва, Той иде в сутрешното слънце и заминава с изчезването на слънцето. Той идва в чистия въздух, който дишаме и заминава с нечистия въздух. Той иде в бистрата вода, която пием, заминава с мътната вода, която ние образуваме. Той иде в чистото ядене, което правим и заминава с нечистото ядене. Вие седите някой път и искате да се самовъзпитате. В какво седи самовъзпитанието? Дойде този, когото очаквате. Вие се скарате, дигнете скандал. Ще намерите някой виноват в къщи. Ако сте женен, жената кой ще намери първият виноват? Мъжът. Ако сте женен мъжът кого ще намери първия виноват? Жената. Ако имате деца, майката ще търси някое виновато. След децата идат слугите, ще намери някой от тях виноват, ще вдигне скандал. От хиляди години се търсим виновати хора. Мъжете бяха виновати, жените бяха виновати, децата бяха

виновати, слугите бяха виновати, воловете, котките бяха виновати. Всички са се виновати. Кой е тогава, който не е виноват, кажете ми сега? Няма нито един. Като станете сутрин мъжа вие го търсите в образа на вашия ум. Ако той носи светлината, благодарете на Бога. Вие търсите жената някъде виновата. Жената потърсете в сърдцето и благодарете на Бога, че имате сърдце. Понеже не знаете какво нещо е сърдцето, каква музика има в него, не познавате ритъма на сърдцето. Има един ритъм на сърдцето, човек е весел. Щом се измени ритъмът, изменя се състоянието на човека. Има един ритъм на човека, наричам го „анданте“, каква тъга, какво увиване на кревата! Мъчиш се, анданте е това, болезнено състояние. Щом дойде алегро на сърцето, човек стане, учи, работи, яде, пие. На вас ви трябва алегро, не анданте. Андантето вече го научихте, всичкото досега е анданте на музиката. Мъжът е виноват – анданте; жената е виновата – анданте; дето е виновато – анданте; слугата е виноват – анданте. Невежа е, не знае – анданте. Що е анданте музикално? Виновато е. Казвам: андантето ние хората го създадохме, алегрото Бог го създаде. Андантето образуват старите хора, като не може да ходят. Казват: Полекичка, с бастун – анданте е. Алегро са децата. Като стане това дете най-първо се мъчи. Той е дядото, който е бил на 120 години и като се роди, не може да забрави, че е стар, пъпли по земята, пълзи. Като научи андантето, изправи се – алегро – дядото се е подмладил.

Казвам: За да се подмладите, най-първо трябва да разбирате закона на ритмичното ходене. Алегрото е ритмично ходене в природата, ритмично чувстване и мислене. Направиш престъпление или някаква погрешка, не търсиш погрешката в себе си, търсиш я в хората. Един свещеник, тук в България, в турско време, който не бил много учен, защото свещениците тогава не трябвало да свършват семинария, като идвал Великден, много лесно извършвал

Възкресението. Запалвал един мангал с кюмюр, напълвал кадилницата с въглища, турял тамян, закади с кадилницата, прескочи мангала три пъти и казвал Христос Възкресе. Десет, петнадесет години лесно ставало Христос Възкресе, но веднъж се случило да дойде един гражданин в това село. Минава се час, минават два не излиза гражданина, не може да обяви Христос Възкресе. Питат го селяните: Закъсня Великден тая година. – Онзи дявол докато е тук, няма да дойде Великден. Страх го е от онзи човек, знае повече. Да прескочиш мангала, това не е Христос Възкресе. Питам, какво е прескачането на един мангал? То е лесна работа. Знаете колко мъчно се поправя едно прескачане.

Лесно е да кажеш една обидна дума, знаеш, колко мъчно се изтрива. Създадеш една форма, която в невидимия свят не е приемат. Да се изправи една дума, не е лесна работа. Та казвам: Езикът не е лош. Човек някой път казва нещо лошо, то си има свои причини. Вземеш лошото в най-малката форма. Езикът се нагласява като струните, зависят от времето, от влагата. Като вземеш тона, не е верен. Едно малко нагласяване трябва. Любовта е камертон. Като дойдеш в закона на любовта, то е камертон. Що е Любовта? Туй което нагласява. Що е Мъдростта? Туй което нагласява. Що е Истината? Туй което нагласява. Ако ти не нагласяваш живота съобразно с Любовта, ако ти не нагласяваш мисълта си съобразно Мъдростта и ако ти не нагласяваш постъпките си съобразно с Истината, ти не може да се проявиш като човек. Досега вие чули ли сте гласа Божи да ви осъжда заради нещо? Някой път чули ли сте Господ да ви хука? Не. Единственото същество, което всякога говори благо, то е Бог. Като изгрее сутрин слънцето, когато времето е ясно, как излизате пролетно време, как виждате гласа на Бога. Тих е Той. В природата дето някой път стават бури, отдавате го на Господа, но тия бури са образувани от

съвсем други същества. Първото нещо, то е гласът на Бога, който създава. То е най-хубавото нещо, което съществува. То е благото на живота. Бурите и туй, което ние виждаме, то са дисонанси. Когато някой мъж се разгневи, започне да креска в дома. Бащата след като се разгневи, казва, че е от Господа. Той е земен баща. Не е лошо да се гневи, има право.

Тук имаме един брат, който казва, че баща му го бил. Често разправя, казва, ако не беше ме бил баща ми, човек нямаше да стана. Ако баща му не го беше бил, по-добър щеше да стане. Той се развали от боя на баща си. Изправлението на човека, което трябва да претърпи.

Вие искате Христос да дойде на земята. Христос не може да дойде на земята сега. Той е бит и две хиляди години не може да го забрави. Търпи го, но то е великата любов. Като помисли, че не са го приели, да дойде пак на земята, казва: Малко по-далече от земята. Искате да дойде Христос между вас, но ще намери раздор и крамоли. Какво ще слушам онез, които крякат като жабите. Доста съм слушал пението на жабите. Аз съм слушал жабите доста да ми пеят. То е едно уподобление.

Ние да сме доволни от живота. Ти си доволен да имаш хубава мисъл, ти си доволен да имаш хубави чувства. Защото в хубавите чувства Бог се изявява. В хубавите мисли Бог се изявява. В хубавото положение Бог се изявява. Нямаш туй разположение. Влезе една малка прашинка в окото, започне окото да плаче. Коя е причината? Малката прашинка. Тогава Господ изпраща вода да очисти окото и ти плачеш. Защо плаче човек. Много такива прашинки е имало в окото. Тури вода в окото да се очисти. Без нея хората преждевременно щяха да ослепеят.

Сега започнете. Новият живот в какво седи? Да прекарате един ден, без да се безпокоите. Като дойдоха бомбите в София, защо да не можете да излезете. Нека падат бомбите, то е алегро. Ще вървиш. Бягане е алегро. То са гръцките надбягвания, олимпийските надбягвания за някакъв венец. Някои бягаха повече.

Сега на мене се ми разправят за Христовата Любов. Аз се чудя. Аз не съм срещал в България нито един човек да е говорил за любовта. То са трици, което говорят. Казва Христос как е страдал. Не го зная как е страдал. Какво ще кажа, как е страдал. Може да зная, но да ме разпънат на кръста, цяла нощ да ме бият,да се гаврят с мен, тогава ще разбирам. Сега нито съм бит. Казва: Как е пострадал Христос. Ако разбираш как е пострадал Христос, никога няма да правиш прегрешение. Ти не си разбрал страданията Христови. Щом тебе обиждат, знаеш реално, що е обидата. Щом другите обиждат, не го знаеш.

Казвам: Постарайте се днес да минете без вътрешни тревоги. Да кажем, че вие се тревожите, че слънцето няма да изгрее. Вие се тревожите, понеже учените хора казват, че земята ще спре да се движи. Кога ще спре, изчисляват. Това може да бъде, може и да не бъде. Животът никога не може да спре. Вечното движение не може да спре. Ние може да спрем, но движението на живота не спира. Вие всички се смущавате от едно нещо, че може да изгубите любовта. Единственото нещо, което не се губи в света, то е любовта. Всичко може да се изгуби, но любовта не се губи. Тогава коригирайте се. В закона на любовта коригирайте се. Казва: Аз не мога да обичам. Ти може да не обичаш, то е друг въпрос. Ти не си авторитет. От тебе не произтича любовта. Щом не обичаш, показва, че ти не си разбрал, какво нещо е любовта. Сега вие какво разбирате. Едно време българите много лесно изгасяваха любовта, духне лампата, изгаси я.

Сегашните /електрическите запалени свещи/ духай ги, как ще ги изгасиш. Вие имате ключ. Някое дете може да завърти ключа. Цяло Мърчаево да се събере да духат, не се изгасва. Като доде най-малкото глупаво дете и завърти ключа, ще изгаси свещта. Ако вашата любов изгасва с електричество, децата са виновати. Ако никой не може да загаси вашата свещ на електричеството, имате такава прозрачна броня. Като духат, отблъсква. Цял свят да духа, не може да изгаси.

Казвам: Любовта, която иде от Бога е такава. Единственото нещо, което по някой път може да изгаси, то е безлюбието. Някое дете завърти ключа, изгасва. Щом се изгаси, отвори ключа. Вие сега тръгнете из селото и търсите, кое е това дете, което завъртяло ключа. Цял ден не може да го намерите. Щом завърти някой ключа, вие обърнете ключа. Що ще ходите да търсите тия деца. Сега някой път нали имате някоя рокля оцапана малко. Кой я оцапал? Какво ви коства да вземете кърпа да изтриете оцапаното. Някой път някой носи. Оцапал се остенът. Кой го оцапал? Малко вода вземете, измийте остена, оставете го. Този остен, който носиш има шило. Туй шило не го туряй да мушкаш воловете, като дойдеш по любов. Като мушкаш с този остен ще дойде един ден и тебе да те мушкат. Един остен има приложение не само към живота. Ще го приложиш. Той е за всичките хора. Върви навсякъде. Никога не прилагай един остен, дето не трябва. Ако го приложиш, извади го. Казвам ви сега: Ето къде /е/ хубавото на тези остени – започнаха да пишат с тях. Едно време мушкаха воловете. Сега са ги турили да пишат най-хубавите работи. Сега турете вашите остени, не ги хвърляйте навън, направете пера и да пишат най-хубавите работи.

Никой в света не може да се подмлади без любов. То е основен закон. Ако кажете как, вие имате едно съмнение. То е невежество. Не мислете, че ако свършите всичките университети в света, ще знаете,

как да са подмладите. То не зависи от сегашното знание на хората. Представете си, че не сте яли сладко и не знаете, какво нещо е сладко. На една сладка ябълка в какво седи сладчината. Ако се съберат всичките учени професори, да ви разправят, ще разберете ли, какво е сладчината. Ще мислиш, че имаш понятие. Дайте тази ябълка на едно дете, веднага като я опита, ще има истинско разбиране за сладчината, без да има професори. Онова истинското знание, което търсим, което подмладява не иде от професори. То иде от Бога. Туй, което иде направо от Бога, то подмладява. Туй което иде от хората, не подмладява, то остарява. Хората произвеждат старост, а Бог произвежда младост. За да се подмладиш трябва да имаш Божията Любов. Щом те погледне Бог, ти си млад. Как ще се подмладиш? Ще те погледне Господ. Как ще се подмладят хората? Трябва да ги погледне Господ. Как става, не зная. Аз го зная как става, по човешки не го зная. Като ям ябълката, зная сладчината. Щом те погледне Господ ти си радостен, весел.Щом те погледнат хората, ти си скръбен, тъжен. Щом те погледнат хората, ти заспиш; щом те погледне Господ, ти се събуждаш. Щом те погледнат хората, ти нямаш разположение, отчаяш се, животът е безсмислен. Щом те погледне Господ, ти си радостен, весел, животът има смисъл.

Казвам: Да оставим човешките неща настрана, да възприемем Божието благо в нас. То е Божественото. Туй е новото в света, което очаквате. Хубавото иде от Бога, не го очаквайте чрез хората. Хората са само условия. Божественото направо иде до вас. За него няма да разправяте как е дошло. Туй, което дойде от Бога, вие не може да го разправяте никому. То е невъзможно. Някой път гледам, искат да ми разправят някаква своя опитност, как страдали. Не може да ги разбера. Казва: Аз съм много радостен. Аз зная моята радост каква е, но неговата радост не зная. Тази радост като дойде до мене зная, но

неговата радост не зная. За онази радост, която иде от Бога, не говорете. Светлината, като огрява дърветата, ражда хубавите плодове. Вие като вкусите плодовете, знаете какво нещо е светлината.

Човек, на когото Господ е говорил, той се познава. Ако някой е болен, ще му кажа: Тури ръката. Ако си тури ръката на болния, той оздравява. Щом си тури ръката и болният не оздравява, да не говори, че Бог му е говорил, хората са му говорили. Някой казва: Той е невежа. Че и най-учения професор, като го туря в стаята и му дам да чете Библията, а няма светлина, той е невежа. Като има светлина, чете; като няма светлина, в тъмнината е невежа. Кой от вас, като се махне светлината ще чете?

Казвам единственото нещо: Любовта като дойде, тя носи живота. Животът не се придобива, той иде от Любовта. Знанието не се придобива, то иде от Мъдростта. Свободата не се придобива, всичките хора искат свобода, тя иде от Истината. За нея не разправяйте, не казвайте: Аз съм свободен. Ти, който говориш за свободата, ти не си свободен. В свободата никой не може да те ограничи. То е невъзможно. Щом помислят хората да те ограничат, ти ще бъдеш на слънцето. Как ще те ограничат?

По някой път вие се питате: Защо трябва да обичате? За да се подмладите. Защо трябва да имате любов към Мъдростта? За да дойде светлината. Без любов към мъдростта, светлината не може да дойде. Без любов към истината, свободата не може да дойде. То е познаване на тия трите закона.

Никога няма да ставаш по-горе от другите хора. Считай, че ти имаш толкоз право, колкото Бог ти е дал. Няма да превишаваш правата си в света. Имаш един слуга, ще му кажеш: Стояне, днес ще ми послужиш, както Господ те е научил. Ако викам един шивач, ще му дам плата и ще му кажа: Скрой дрехата, както Господ те е научил.

Няма нищо да му казвам. Като ушие дрехата, ще я облека както я е направил. Пък и аз ще му платя, както Господ ме е научил. Жената да каже на своя другар: Днес послушай ме както Господ те е научил. Мъжът да каже на своята другарка: Послушай ме днес, както Господ те е научил. Ще кажеш на сина си: Послушай ме, както Господ те е научил. И на дъщеря си ще кажеш да те послуша, както Господ я е научил. И синът да каже на майката да постъпи, както Господ я е научил.

Започнете сега с новото. Какво писал Мойсей, какво са казали пророците. Хубави работи казаха пророците, останаха неразбрани работи. Кажи ми няколко думи, както Господ те е научил. Посвири ми, както Господ те е научил. Сега вие ще разправяте, какво съм казал аз. Вие не сте го приложили. Ако не го приложите, нищо не сте разбрали. Сега аз вярвам в едно нещо: вярвам, че вие днес ще разберете. С вас и целият народ ще го разбере как? Гладните хора не трябва да ги караш да ядат. Може да караш за ядене, който не е гладен. На гладния само хляб ще дадеш, няма да му даваш наставления, как ще стане това. На гладния остави яденето, не му давай наставления, той сам знае. Ти само от далече гледай.

Хората знаят как да се приложи Божия закон. Само трябва да се тури храната и да се остави, те знаят. Туй учение трябва да се приложи, както те го разбират. На света казвам така: Направете така, както Господ ви е научил. Като дойде някой, казва: Какво да правя. Направи тъй, както Господ те е научил, нищо повече. Той ще каже: Аз не зная. Не, не то е политика, че не знаеш. Често хората когато имат да дават – забравят, но когато имат да вземат, хич не забравят. Някой казва: Забравих,че имам да плащам. Защото има да дава – забравил. Когато има да взема, хич не забравя. Ти толкоз време не си платил. Та казвам: Нека помним когато имаме да вземаме и когато имаме да

даваме. Имаш да вземаш – помни, имаш да даваш и него помни. Според мен трябва да помним когато имаме да даваме и когато имаме да вземаме по-малко. Досега помним когато вземаме. Да помним когато имаме да вземаме, то ще бъде последно. Когато имаме да даваме, даването да бъде първо, вземането да бъде последно в помненето.

Та първото нещо: Три неща научете в света, които са невъзможни. Животът ви никой не може да вземе. Светлината ви никой не може да премахне. Свободата ви никой не може да ограничи. Туй във вас трябва да бъде, ако Бог живее. Ако Бог не живее, туй е друг въпрос. Когато ще обяснявате думите Христови „които чуят гласа ми, ще оживеят в последния ден“, в последния ден значи, когато любовта заговори. Любовта то е последния ден. Последният ден, когато Мъдростта заговори. Последният ден, когато Истината заговори, всичко туй ще бъде. То е когато Господ започне да говори в света. Ти съзнаваш своите погрешки. Господ е заговорил. Имаш желание да учиш, Господ е заговорил. Имаш желание да започнеш един нов живот. Господ е заговорил. Не отлагай това. Днешния ден не го отлагай. Вие мислите друг ден да го направите. Днешният ден, той никога няма да се повтори. Слънцето само веднъж изгрява и залязва. Не мислете, че в живота много пъти слънцето изгрява и залязва. Веднъж като изгрее ще се радваш на него. То принася всичките плодове. Тогава трябва да вярвате в себе си. Разболеете се, вярвате, че болестта е старото. Всичките хора, които вярват в старото учение, боледуват. Които ще вярват в новото учение, болест няма да има. За да разбираш сладчината на един плод, трябва да бъдеш гладен. Ако в света няма глад за любовта, не може да я познаеш. Само при глада любовта се познава каква е. Само при глада светлината се познава каква е. Само при глада свободата се познава

каква е. Без глад свободата остава непонятна. Без глад светлината остава непонятна. Без глад и самият живот остава непонятен. Гладът е онова, което стимулира. То е обичта. Обичта наричам глад. Без обич в света, всичко остава непонятно. Що е обичта? Обичта е глад в света. Без обич в света нищо не може да се подигне. Първоначалното е любовта. Първото, което постоянно дава то е любовта, тя никога не взема. Туй, което винаги дава и никога не взема, то е любовта. Няма какво да те е страх,че любовта ще потърси туй, което е дала. Ако потърси, то е робство. Тя никога не търси онуй, което е дала. Любовта се радва в глада. Когато си гладен ще благодариш на Бога за онова, което ти е дал. Всички трябва да бъдете доволни от онова, което Бог ви е дал. Днес туй трябва да дойде в душата, да се зарадвате за великите блага. Вие очаквате един ден да умрете и да идете в оня свят, да дойдете да възкръснете. Мислите как ще стане туй възкресение. То няма да е както проповядват в църквата, както пишат учените. И днес може да възкръснеш. Щом се съмняваш, дойде смъртта. Любовта изключва абсолютно всичките съмнения, подозрения. В нея всичко е чисто. Как може да е тъй, не говоря, аз го зная, че е тъй. Ако ме попита някой, какво е сладчината, дам му една ябълка. Като вкуси, не ме пита. Не разправяйте за сладките работи, кажете: Ето една ябълка, изяж я. Той казва: Вече зная.

Другото противоречие. Вие ще кажете, че хората са лоши, тия хора как Господ ги търпи. Той ги търпи, ние не може да ги търпим. Туй, което Бог търпи и ние трябва да го търпим. Туй, което Бог обича и ние трябва да го обичаме. Не искайте Господ да обича вашите прегрешения, понеже ще ви тури и вие да ги опитате. Казвам в простия смисъл.

Онези от вас, които са женени, имайте един идеал, че има един мъж в света, който е съвършен, който досега нито една обидна дума

не е казал на своята възлюблена. Има една жена в света, която нито една обидна дума не е казала на своя възлюблен.Трябва да имате един идеал в света.

Сега някои от вас искате да бъдете първи, нали така. Бъдете първи да изправите погрешките си, бъдете последни да направите най-големите работи в света. Да храните целия свят, то е последна работа. Големите работи са последни. Дави се някоя мравя. Казваш: Нека се удави. Избави я, няма да ти коства нищо. Тури пръста, извади я.

Сега тук свещеникът в Мърчаево казва: Тия хора не са още вярващи. Прав е. Законът на любовта, както аз ви говоря, още не е приложен. И самият свещеник и той не го е приложил. И той и ние си мязаме. Ние го упрекваме, как смее да говори. Казва: Нямат хората любов. Право говори. Но и неговите уста са нечисти. Аз бих го похвалил, ако устата са чисти. Доста помия излезе от устата му. Когато ме поливат с чиста вода разбирам, но когато ме поливат с помия, не разбирам. Да ръси с китка, разбирам, да ръси с помия, не е попско. Искам вие като ръсите, да ръсите с чиста вода и китката да бъде босилкова. Всички ще бъдете попове. На всинца ви казвам да ръсите. Вземете босилек и тръгнете, започнете да ръсите, нищо повече. Ако ви обвинят, кажете, че аз съм ви опопил. Идете с китката да престанат всичките спорове. Хората живеят хубаво. Карат се хората, туй вече ние го знаем.

Първото нещо: Днешният ден да благодарим на Бога, за всичките добрини, които ни е дал и за доброто, което иде. Старото си отива, новото иде. Що е новото? Любовта. Старото си отива, то са онези неразбраните работи. Новото е да виждаш доброто в себе си и в другите. Старото е робството в света, то си отива. Иде свободата, Божията свобода. Да се освободи ума от терзания, да се освободи

сърцдето то терзания и тялото от болести. Да станем всички здрави, да бъдем всички радостни и весели за Божествения живот. Да започнем като малките деца да играем.

Три неща в света са важни: Любовта е плод на Божия дух. Знанието е плод на Божия дух и свободата е плод на Божия Дух. И ние като възприемем тия плодове на духа, вече ще знаем какво е свобода. Всеки, който яде от дървото на живота той живот има, знание има и свобода има.

Духът Божи.

Ще прочета следното: „Велик е Бог в Любовта си. Велик е Господ в Мъдростта си. Велик е Бог в Истината си. Бог Господ в Любовта си поучава, в Мъдростта си просвещава, в Истината си освобождава. Милостив и жалостив е Господ и Неговата благост е над всичко. Всесилието Му крепи всичко. В Господа всичко живее и се движи. Той е веселие, радост на всички“.

Туй ще го имате в ума си, тъй както ви е научил Бог. Няма да казвате как ви е научил. Адам като съгреши, Бог го потърси: Адаме, Адаме! Той мълчи. Казва: Чух гласа, но се убоях. Боязънта произтича, когато не познаваме Божия закон. В закона на любовта страх няма. Страхът трябва да бъде отвън. Туй, което плаши хората, то е безлюбието. Туй, което насърдчава хората, то е любовта.

Та казвам: Които Бог е научил, не ги учете. Оставете те да проявят това, което Бог ги е учил. Погрешката на съвременните хора е, че се учат едни други. Тогава се раждат спорове. Никакво учение да няма. Казано е: „Всички ще бъдат научени от Господа“. Какво трябва да се прави? Оставете хората да се проявяват, както Господ ги е научил. Цигуларят да свири, както Господ го е научил. Онзи, който

говори, да говори, както Господ го е научил. Не го учете. И вие говорете, както Господ ви е научил. Не говорете, както Господ не ви е научил. Сега някои се усмихват. Казват: Ние го знаем. Не го знаете. Вашата усмивка не показва знание. Някой се усмихва, мисли, че знае. Както аз виждам хората и аз може да се усмихвам, може да се изпъча да ходя, да се показвам. Като ходя, разглеждам стъпките си другояче. Като стъпвам по някой път спирам да се гледам, може ли да бъда в хармония с всичките хора по земята. Да не би да тласна някого, да стъпча някоя мравя. Трябва да спазя закона. Не само за себе си да мисля, че съм свят човек или добър човек. То е заблуждение. Едно огледало може да отрази светлината, но ни най-малко не свети огледалото. Ние по някой път мислим, че сме много добри, или сме много лоши. Те са заблуждения. Аз съм това, което Бог ме е направил. Проявявам това, което Бог ми е дал. Аз се радвам, когато проявявам Божията Любов. Аз се радвам, когато проявявам Божията Мъдрост. Аз се радвам, когато проявявам Божията свобода. Казвам: Желая сега и вие да се радвате на това, което Бог ви е дал. Аз не искам да се радвате на нещо друго, да чакате. Радвайте се на онова, което досега сте го турили в килера, търсите го отвън да дойде. Вие правите една погрешка, тя е следната: Една кметица, чорбаджийка, била много знатна. Чорбаджията донасял дърва, прислужвали и, не знаела какво е работа. Умрял чорбаджията, останала сама, няма кой да и шета. Няма дърва, отива при свой съсед. И той няма дърва. Казва и: Иди в гората, има една помощница много добра, името и е Нужда. Събери дърва, повидуй я, тя веднага ще ти помогне. Отишла в гората, събрала дървата и викала: Нуждо, Нуждо! Целия ден. Казва си: Тя няма да дойде, аз да ги туря на гърба си. Казвам: Дигнете дървата на рамото и право в къщи. Ще се разреши въпросът. Туй, което може да направиш, то е Божественото. Радвайте се, че вие може да дигнете

малко товар и да го занесете в къщи. Колко пъти Христос е идвал при вас и казва: Може ли да направите малка услуга? Някой казва: Занят съм сега. Господи, ще ме извиниш, ожених се за моята възлюблена... Господ си заминава. След десетина години, родило ти се едно дете, дойде и казва: Може ли да ми направиш това? Казваш: Деца имам. Той пак си заминава. Дойде когато си на 120 години да направиш нещо. Казваш: Господи, краката ми не държат вече. Най-първо жената е виновата, вторият път децата дошли, на края на 120 години краката не държат. В този възлюбления Господ е в него. Като дойде Господ хвани твоята възлюблена, че и двамата на работа за Господа. Като дойде втория път възлюбленият, възлюблената и децата и те на работа. Тази работа и тримата да я свършат. На стари години всичките се хванете заедно. Да няма старост. Ако твоят възлюблен не може да люби Господа, той не е от тях. Ако детето не може да ти помага, то не е от тях. Ти като тръгнеш да вършиш Волята Божия, възлюбления да дойде с тебе и да каже: Дето отиваш ти и аз ще дойда с тебе, каквото ти правиш и аз ще правя с тебе. Детето да каже: Където отиваш ти и аз ще дойда с тебе, каквото ти правиш и аз ще правя с тебе. Ако вашите деца не вървят по вашия път, ако вашата възлюблена не върви по вашия път, те не са от тях. Ако вие не вървите по пътя на вашата възлюблена и вие не сте от възлюблените. Казвам: Законът е еднакъв. Казвам: Вие сте свободни, като дойде Господ, дето тръгне един всички да тръгнете. Който и да е, последен ли е, пръв ли е, който тръгне напред, всички тръгнете по него. В света само Бог е първият. Той казва: АЗ съм алфа и омега. .Пръв и последен е Бог. Пръв и последен е Господ. Първата мисъл и последната мисъл са Божествени. Първото чувство и последното чувство са Божествени. Първата постъпка във всеки човек и последната е Божествена. В първата постъпка усещаш нещо мощно. Денят е ясен, хубав, всичко

имаш на разположение. Хората идват да помагат отвсякъде. Там дето е Господ всичко се втича.

Сега ще видите Господ като дойде в света. Той иде и като дойде, мирът ще дойде. Той иде, още не е дошъл. Още една стъпка. Като стъпи и мирът ще дойде, ще престанат бумтенето на аероплани, ще престанат бомбите. Една стъпка още и мирът ще дойде. Той си е дигнал кракът. Казвате: Кога ще бъде. Аз виждам дигнатия крак. Господ си е дигнал крака и като стъпи мирът ще дойде. Той като стъпи, а не хората като стъпят. Той като стъпи мирът ще дойде. Тогава всички ще го видите. Той ще бъде един от най-веселите дни. /Амин/ Амин ще бъде, като дойде мирът. Понеже всички се разбягаха, Господ е свободен. Всички се скриха в скривалища, няма да стъпче никого. Всички са скрити в скривалища, пътят Му е свободен, няма опасност да стъпче някого. Много хубаво направиха, че се скриха хората. Мирът ще дойде, ние ще излезем от скривалищата, ще видим,че Господ е дошъл. Онези, които ни тъпкаха, те избягаха, отидоха си.

Постъпете тъй, както Господ ви е научил. Както Господ ви е научил, постъпете така.

Отче наш.

Божията Любов носи изобилния пълен живот. (три пъти)
Божията Мъдрост носи изобилното знание. (три пъти)
Божията Истина носи изобилната свобода. (три пъти)

V-та беседа, държана от Учителя на 12.VII.1944 г., Петровден, с. Мърчаево, Софийско